

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

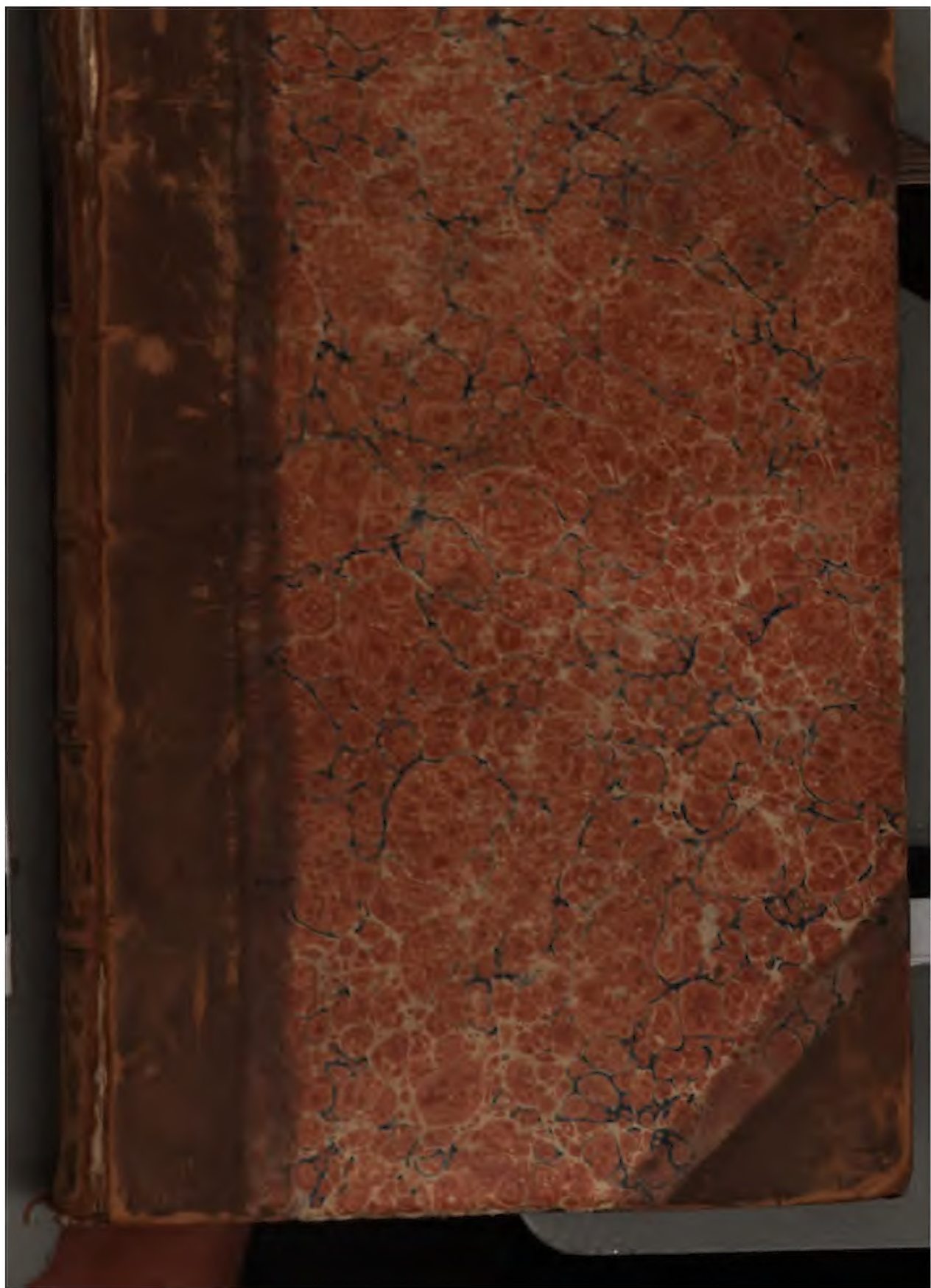
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

THE
THIRD GREEK DELECTUS;

OR,

NEW ANALECTA MAJORA.

INTENDED TO BE READ IN SCHOOLS AFTER

THE SECOND GREEK DELECTUS.

WITH ENGLISH NOTES.

BY THE REV. F. E. J. VALPY, M.A.

OF TRINITY COLLEGE, CAMBRIDGE, AND

HEAD MASTER OF READING SCHOOL.

T

LONDON:

PRINTED BY A. J. VALPY, M. A. RED LION COURT, FLEET STREET.

**SOLD BY LONGMAN AND CO.; WHITTAKER AND CO.; SIMPKIN
AND CO.; BALDWIN AND CO.; SOUTER; AND
ALL OTHER BOOKSELLERS.**

1831.

729.

Price 14s. 6d. in boards, or 15s. 6d. bound.

PREFACE.

THE Public is here presented with the *third* and last of a Series of Collections from the Writers of Ancient Greece; and with no small confidence it is respectfully informed, that a thorough perusal of this course of Greek study will give the reader an efficient insight into the beauty of the Greek language and into the style of the Greek writers, and will enable the scholar to peruse the separate works of each author with much facility and satisfaction.

Some have indeed called in question the utility of Selections, and preferred confining the attention of their pupils to the integral writings of particular authors. But the very general taste for selections is a proof of the inaccuracy of such an opinion, and the inconvenience of such a mode of instruction. When indeed the scholar has well grounded himself in the language, then it is proper for him to gather with no unsparing hand the full harvest of its ample field. But Euripides and Plato, Thucydides and Herodotus are not only important, but voluminous, writers: and the complete perusal of these authors, to say nothing of others, must, if I mistake not, be left to private study rather than to public instruction. In any way, only particular parts of the works of voluminous Greek authors can, from the nature of the case, be read at schools; particular plays must be chosen

from the dramatic writers, particular books from the historians, particular orations from the orators ; and what is this, after all, but a selection, a series of ANALECTA ?

It must be observed in addition, that the Greek writers are not only copious in their productions, but varied in their styles. How different is Homer from Theocritus, Herodotus from Thucydides ! This variety in style is surely best consulted by selections from various authors.

The censure therefore of selections generally is totally unreasonable. Particular selections indeed may be conducted under bad taste and wrong judgment : but this is a very different point of determination.

I proceed then to the present selection : which is indeed already in a great measure sanctioned by public approbation, for it is constructed on the basis of the Prose and Poetical Analecta Majora of Professor Dalzel, which have met with great approbation.

It has been found advisable however to make here some new selections, and to omit some of those of the Professor. Indeed Bishop Blomfield and Professor Dunbar have already made alterations in these selections, and it appeared proper that others should take place. Most of the authors introduced afford instances of similar alteration in the present volume. It was thought right to omit altogether the selections from Aristotle. Such works as the Rhetorics and the Poetics can only be profitably read in private study, and must in general be reserved for maturer consideration at a later age. Besides, to make selections from an author, whose writings present so strict a continuity of argumentative reasoning, almost involves the same absurdity as would

TO

HIS LEARNED FRIEND

AND SCHOOL-FELLOW,

THE REV. J. R. MAJOR, M.A.

HEAD MASTER OF KING'S COLLEGE SCHOOL, LONDON,

THE FOLLOWING SELECTIONS

FROM THE

WRITERS OF ANCIENT GREECE,

WHOSE BEAUTIES HE IS SO WELL ABLE TO UNFOLD,

AND THEIR OBSCURITIES TO EXPLAIN,

ARE AFFECTIONATELY DEDICATED

BY

THE EDITOR.

arise from making selections from Euclid himself; and the Poetics are of so concise and abstruse a nature as to require an extended commentary.

In the Poetical parts, instead of presenting the reader with complete dramas, I have made selections from the less common plays of Euripides, from every surviving play of Æschylus and Sophocles, and from most of those of Aristophanes. The Epigrams, which formed a large part of the second volume of Dalzel, have also been omitted. Curtailments it was necessary to make: and it seemed preferable to remove what forms no part of University examination.

It seems unnecessary to say more of the present Selection; but of the Notes we must make some mention. Their great object has been invariably that of UTILITY: and if this has been attained, if such is their character, the intention of the editor has been fully answered.

In the first place, the Notes are in English; which is of no little moment. Latin notes contain a labor in themselves, and the pupil is unwilling *προσθεῖναι πόνον πόνῳ*. This is a matter of fact, of universal observation: and it is astonishing that there has been on this point so long and continued a violation of good sense and discretion.

I have chosen rather to account for ellipses and other deviations from strict grammatical order, than to refer to other works for their solution. Nineteen out of twenty students never think of taking the trouble to refer to other publications: and indeed I should pity the interminable trouble of the scholar, who, led on by reference from one work to another, is sure never to come to the

end of his toils. This is a *labor improbus*, which requires more incessant effort than the *λᾶς ἀναιδής* of poor Sisyphus.

Some may think that the Notes are too explanatory. I must differ from them. Having experienced the crowd of difficulties, of a greater or smaller degree, which impede the progress of the student, I have been willing to lighten his burdens and smooth the asperity of his way. It may be said that too little is left for the ingenuity of the scholar. This will be his own fault: for he certainly ought not to consult the Notes, until he has endeavored to extract himself the meaning of the text, and then he will either feel a satisfaction in finding his own thoughts confirmed, or will receive profit in having them corrected: and this is one great advantage of placing the Notes at the *end of the work*. I can promise the scholar, however, that he shall not have to complain that the easier passages are explained, while those of greater difficulty are passed over. I have on all occasions been desirous of confessing a difficulty, where there has been one; and I hope that not an obscurity remains unnoticed either in the sense or in the construction.

I have freely availed myself of the remarks of the commentators. Indeed they are to be considered as common property for the use of students; and those writers are led by very false and fastidious feelings, who do not chose to borrow from the light which preceding critics have shed on the *nebulae* of the ancients.

The long marks over the penultima of words will afford instruction to the pupil in the prosody of the Greek language.

For general Etymology, History and Geography, the reader will consult the approved writers on these branches of learning.

CONTENTS.

	Book	Chapter	Page
HERODOTUS. I.	26—45	.	1
		79—84	8
		131—140	11
II.	19—29	.	14
		31—33	18
		35—42	19
		65	22
		68—70	23
VI.	109—117	.	24
VII.	8—12	.	27
		44—52	32
	Book	Chapter	
XENOPHON.—Expedition of Cyrus. I.	1.		36
	2.	§ 1, 2, 4, 5	37
		§ 22—27	38
	3.		39
	4.	§ 6—18	43
	5.	§ 1—3	45
		§ 5—15	46
		6—9.	48
II.	6.		60

	Book Chapter	Page
XENOPHON.—Memoirs of Socrates. I.	1.	64
	2. § 1—3	. 68
	§ 8—10	. 68
	§ 12—16	. 69
	§ 24—28	. 69
	§ 48, 49	. 70
	§ 51, 52	. 71
	§ 56—59	. 71
	§ 62—64	. 72
	3. § 2—7	. 73
	4. § 2—7	. 74
	§ 10—14	. 75
	§ 17—19	. 76
	II. 1. § 21—33	. 77
	4.	. 80
	7. § 13, 14	. 81
	III. 1. § 4—7	. 81
	IV. 8. § 11	. 82
ISOCRATES.—Advice to Demonicus		. 83
PLATO.—Menexenus		. 90
Crito		. 106
Phædo, § 146—156		. 119
Cratylus, § 31—38 (with various omissions)		. 123
§ 43, 49, 53—55		. 125
§ 57—60		. 125
§ 63, 75, 77		. 126
§ 90—93		. 126
DEMOSTHENES.—The First Oration against Philip		. 128
The First Olynthiac Oration		. 140
The Second Olynthiac Oration		. 147

CONTENTS.

xiii

		Page
LYSIAS.—Oration against Eratosthenes		125
THUCYDIDES.—I.	Book Chapter	
	1—23	172
	126—145	184
	II. 34—54	197
	VII. 10—15	208
LONGINUS. § 1		211
	§ 7—9	212
	§ 12, 14, 16, 18	216
	§ 25, 35, 44	219
THEOPHRASTUS.—From his Characters		222

PART II.

	Book Verse	Page
HOMER.—Odyssey. I.		228
	VII. 81—132	241
	IX.	243
	XI. 384—639	259
	XII. 89—52	266
	85—107	267
HESIOD.—The Works and Days. 1—199	Verse	268
The Theogony. 617—806		274
APOLLONIUS RHODIUS. I.	Book Verse	
	1—34	279
	492—558	280
	II. 178—310	282
	III. 1—5	286
	290—339	287

	Book	Verse	Page
APOLLONIUS RHODIUS. III.	367—471		288
		744—765	291
		828—843	291
		913—1162	292
The Golden Verses of PYTHAGORAS			299
Hymn of CLEANTHES to Jupiter			301
Hymn of CALLIMACHUS to Jupiter			302
Hymn of ARISTOTLE to Virtue			305
Hymn of ARIPHRON to Health			306
Ode of ERINNA to Bravery			306
Ode of BACCHYLIDES on Peace			307
Epitaph on Proté			307
Ode of CALLISTRATUS to Harmodius and Aristogeiton			308
Danaë's Lament by SIMONIDES			308
SAPPHO.—Ode to Venus			309
Rapture of a Lover			310
THEOCRITUS.—(The selected Idyls specified)			311
PINDAR.—(The selected Odes specified)			343
EURIPIDES.—Alcestis, (Beck's Edition)		Verse 750—863	369
Hippolytus,		1151—1267	373
Cyclops,		374—480	377
Heraclidaë,		784—891	381
Supplices,		163—262	385
Iphigenia in Aulide,		164—302	389
Iphigenia in Tauris,		392—455	393
		1089—1152	395

CONTENTS.

xv

	Verses	Page
SOPHOCLES.—Antigone, (Brunck's Ed.)	631—723	. 397
	1180—1243	. 400
Trachiniae,	871—946	. 403
	1046—1111	. 406
Philoctetes,	254—316	. 408
	927—962	. 410
Electra,	1098—1231	. 411
Ajax,	430—529	. 418
Œdipus Tyrannus	151—215	. 422
	863—910	. 424
Œdipus Coloneus	668—719	. 426
	1044—1095	. 427
ÆSCHYLUS.—Agamemnon, (Schütz Ed.)	500—625	. 429
Eumenides	1—137	. 433
Suppliants	454—539	. 438
	615—639	. 442
Perseæ	678—848	. 443
Choëphoræ	209—311	. 450
Prometheus	526—613	. 454
	1048—1101	. 457
Seven against Thebes	78—183	. 459
ARISTOPHANES.—Plutus (Brunck's Ed.)	1—148	. 462
Clouds	1—153	. 470
Frogs	754—1042	. 477
Birds	1257—1493	. 491
Knights	234—332	. 503
Acharnians	627—718	. 507
Wasps	1009—1121	. 510
ENGLISH NOTES		. 1—170

PUBLISHED BY THE SAME AUTHOR,
and to be had of all Booksellers.

SECOND GREEK DELECTUS; or, NEW ANALECTA MINORA.

8vo. Price 9s. 6d.

This Work is intended to be read in schools after Dr. Valpy's Greek Delectus. It retains a third of the Greek of Dalzel's *Analecta Minora*, and derives the remainder of its Text from other sources. The Notes are in English, explanatory of the Syntax and difficulties of the Greek, and are placed by themselves at the end of the Text. The Lexicon is Greek and English; and it almost universally facilitates the remembrance of the words of the Greek Text by the insertion of words derived from them in Latin or in English, and by a careful investigation of their derivation. All such difficult parts of verba as occur in the Work are put in their alphabetical order, and referred to their proper tense and root.

'The extracts are from the best authors, and the work is excellently compiled.'—*Gentleman's Magazine*.

SECOND LATIN DELECTUS, to connect the *Delectus* and the *Analecta Latina Majora*. With English Notes. 8vo. 6s. bound.

GREEK EXERCISES; or, an Introduction to Greek Composition; so arranged as to lead the Student from the elements of Grammar to the highest parts of Syntax. In this work the Greek of the Words is not appended to the Text, but referred to a Lexicon at the end. *Second Edition*, in which many important improvements are made, and specimens of the Greek dialects, and the Critical Canons of Dawes and Porson are added. 6s. 6d. 12mo. bound.—A KEY may be had, Price 3s. 6d.

'This work evinces so much talent, learning, and laborious industry, and is, in our opinion, so calculated to facilitate the progress of Students in acquiring a thorough knowledge of the Greek Language, that we think we shall be conferring a general benefit by exerting our utmost endeavors to bring it into public notice. As to the original portion of the work, Mr. Valpy claims attention to his illustration of the 'radical force and meanings' of the Greek prepositions; this is done with considerable ability and ingenuity. The department of the book which treats of syntax merits our unqualified approbation, both for its learning, correctness, and clearness.'—*Literary Chronicle*, Dec. 1826.

THE FUNDAMENTAL WORDS OF THE GREEK LANGUAGE, adapted to the Memory of the Student by means of derivations and derivatives, passages from the Classical Writers, and other associations. 8vo. 10s. 6d.

ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE LATIN LANGUAGE. 8vo. 13s. 6d.

'We can safely and confidently recommend this publication to our readers as a useful and valuable work. It displays considerable research and erudition, and deserves to find a place in the library of every general reader, as well as the classical scholar.'—*Athenæum*.

'The author of the volume before us has made a very useful book—nothing of the kind has hitherto been introduced to schools—compiled from a variety of books, most of which are beyond the reach of numbers, and quite useless to learners—not that we mean to insinuate the volume is wholly borrowed, for the author has shown considerable sagacity, and, occasionally, no little dexterity. In the preface, he proves that the Latin and Greek are relative languages—mother and daughter—not sisters or cousins—by a very obvious and satisfactory process. The great merit of the book—and it is a very great merit—is the English explanations, free, and full, of the sense of the words, according to their origin and composition, where that origin and composition are distinctly traceable.'—*Monthly Magazine*.

EPITOME SACRÆ HISTORIÆ, in Usum Scholarum. With English Notes. *Fourth Edition*, 2s.

ANALECTA GRÆCA MAJORA.

FROM HERODOTUS.

The Fortunes of Cræsus.

Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω, ἐξεδίξατο τὴν βασιληίην Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω, ἐτέων ἐὼν ἡλικίην πέντε καὶ τριήκοντα· ὃς δὴ Ἑλλήνων πρῶτοις ἐπιθήκατο Ἐφεσίοισι. Ἐνθα δὴ οἱ Ἐφέσιοι πολιορκούμενοι ὑπ' αὐτοῦ, ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηῦ σχοινίον εἰς τὸ τεῖχος. ἔστι δὲ μεταξὺ τῆς τε παλαιῆς πόλεως, ἣ τότε ἐπολιορκέτο, καὶ τοῦ νηῦ, ἑπτὰ στάδιοι. Πρῶτοις μὲν δὴ τούτοις ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος· μετὰ δὲ, ἐν μέρει ἐκάστοις Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοις ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρειν· τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας παρυσίσκειν, μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτέων καὶ φαῦλα ἐπιφέρειν. Ὡς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνας κατεστράφατο εἰς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπέωρε, νέας ποιησάμενος, ἐπιχειρέειν τοῖσι νησιώταισι. Ἐνταῦθα δὲ οἱ πάντων εἰσόδων εἰς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν Βίαντα λέγουσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον εἰς Σάρδεις, οἱ δὲ Πιττακὸν τὸν Μιτυληναῖον, εἰραμένον Κροίσου· εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε, καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην· “ὦ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππων συνανέονται μυρίην, εἰς Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σὲ ἔχοντες ἐν νῷ στρατεύεσθαι.” Κροῖσος δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνου ἀληθέα, εἰπεῖν· “Ἄ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσιν ἐπὶ νόον νησιώται, ἐλθεῖν ἐπὶ Αὐθίων παιδας σὺν ἵπποισι.” Τὸν δὲ, ὁπολαβόντα φάναι· “ὦ βασιλεῦ, προθύμως μοι φαίνας εὐξασθαι νησιώτας ἵππευμένους λαβεῖν ἐν ἡπείρῳ, οἰκίᾳ ἐλπίζων. Νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὐχεσθαι ἄλλο, ἢ, ἐπεὶ τε

τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέσθαι νέας, λαβεῖν ἰερείεσσι Λυδοὺς ἐν θαλάσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων τίσωνταί σε, ἢ τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις;” Κάρτα τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἑπιλόγῳ· καὶ οἱ (πρῶτος γὰρ δοῦναι λέγειν) πειθόμενον, παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. Καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἰωσι ξεινίην συνεθήκατο.

Χρόνου δὲ ἐπιγινόμενου, καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλυος ποταμοῦ οἰκημένων (πλὴν γὰρ Κιλικίων καὶ Λυκίων, τοὺς ἄλλους πάντας ὑπ’ ἐαυτῷ εἶχε καταστρεψάμενος ὁ Κροῖτος· εἰσὶ δὲ οἶδε, Λυδοί, Φρύγες, Μυσοί, Μαριανδύνοί, Χάλυβες, Παφλαγόνες, ὁ Θρήϊκος οἱ Θυνοί τε καὶ Βιθυνοί, Κᾶρες, Ἰωνες, Δωριεῖς, Αἰολεῖς, Πάμφυλοι) κατεστραμμένων δὲ τούτων, καὶ προσεπικτωμένου Κροίσου Λυδοῖσι, ἀπικνέονται ἐς Σάρδεις ἀκμαζούσας· πλούτῳ ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἰσοφίσται, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανον ἔόντες, ὥς ἕκαστος αὐτέων ἀπικνέοιτο· καὶ δὴ καὶ Σόλων, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασθαι ποιήσας, ἀπεδήμησε ἕτεα δέκα, ἡ κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μή τινα τῶν νόμων ἀνάγκασθῇ λῦσαι· τῶν ἔθετο· αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶόν τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖοι· ὁρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατεῖχοντο, δέκα ἕτεα χρήσεσθαι νόμοισι τοὺς ἄν σφι Σόλων θῇται.

Αὐτῶν δὴ ὧν τούτων καὶ τῆς θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν, ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο παρὰ Ἀμασιν, ἢ καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδεις παρὰ Κροῖσον. ἀπικόμενος δὲ, ἐξεινίζετο ἐν τοῖσι βασιλεῦσι ὑπὸ τοῦ Κροίσου· μετὰ δὲ, ἡμέρῃ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ, κελεύσαντος Κροίσου, τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἐπεδείκνυσαν πάντα ἔοντα μεγάλα τε καὶ ὀλβία. θηησάμενον δὲ μιν τὰ πάντα, καὶ σκεψάμενον ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖτος· τὰδε· “Ξεῖνε Ἀθηναῖε, παρ’ ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπῆκται πολλός, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφῶν γῆν πολλὴν θεωρίας εἵνεκεν ἐπελήλυθας· νῦν ὧν ἡμερος ἐπειρεσθαί μοι ἐπὶ ἧλθε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον;” Ὁ μὲν, ἐλπίζων

εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπειρώτα. Σόλων δὲ, οὐδὲν ὑποδαπέσας, ἀλλὰ "τῷ ἰόντι χρησάμενος, λέγει·
 "ὦ Βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον" Ἀποδυμάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἶρετο ἐπιστρεφόμενος· "Κοίη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;" Ὁ δὲ εἶπε· "Τέλλον, τούτο μὲν, τῆς πόλεως εὐήκοῦσης, παῖδες ἦσαν καλοὶ τε καὶ αἰσθητοὶ, καὶ σφί· εἶδε ἅπασιν τέκνα ἐκγεγόμενα, καὶ πάντα παραμεινάντα· τούτο δὲ, τοῦ βίου εὖ ἤκουσι, ὥς τὰ παρ' ἡμῖν, τελευταίη τοῦ βίου λαμπρότατη ἐπεγένετο. γενομένης γάρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνῃ, βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολέμιων, ἀπῆλθε κάλλιστα. καὶ μιν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπεσε, καὶ ἐτίμησαν μέγας."

Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν Κροῖσον, εἶπας πολλά τε καὶ ὀλβία, ἐπειρώτα (ὁ Κροῖσος) τίνα δευτέρον μετ' ἐκείνου ἴδοι, δοκίμων πάγχυ δευτερίῃα γῶν εἶσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· "Κλέοβιν τε καὶ Βίτωννα." ***

Κροῖσος δὲ σπερχθεὶς, εἶπε· "ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δὲ ἡμετέρη εὐδαιμονία οὕτω τοι ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδὲν, ὥστε οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας;" Ὁ δὲ εἶπε, "ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐν φθονερὸν τε καὶ ταραχώδες, ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπείων πρηγμάτων πέρι; Ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ μὲν ἐστὶ ἰδέειν τὰ μή τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ καὶ παθεῖν." *** Ἐμοὶ δὲ σὺ καὶ πλουτέειν μὲν μέγα φαίνεαι, καὶ βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀνθρώπων· ἐκεῖνο δὲ, τὸ εἶσθαι με, οὐκ ἔστι σε ἐγὼ λέγω, πρὶν ἂν τελευτήσαντα καλῶς τὸν αἰῶνα πύλωμαι. Οὐ γάρ τοι ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ' ἡμέραν ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι· εἰ μὴ οἱ τύχῃ ἐπίσποιτο, πάντα καλὰ ἔχοντα τελευτῆσαι εὖ τὸν βίον. Πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων, ἀνὸλβιοί εἰσι· πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίου, εὐτυχέες. Ὁ μὲν δὲ μέγα πλούσιος, ἀνὸλβιος δὲ, δυσὶσι πρόεχει τοῦ εὐτυχέος μύνοισι· οὗτος δὲ, τοῦ πλουσίου καὶ ἀνὸλβίου πολλοῖσι. Ὁ μὲν, ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, καὶ ἄτην μεγάλην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος. Ὁ δὲ, τοιοῦτος πρόεχει ἐκείνου· ἄτην μὲν καὶ ἐπιθυμίην οὐκ ἡμῶν δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνεῖκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχία οἱ ἀπερύκει· ἄτηρος

δὲ ἐστὶ, ἄνουςος, ἀπαθὴς κακῶν, εὐπαις, εὐειδής. εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἔτι τελευτήσει τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκείνος τὸν σὺ ζητεῖς, ὄλβιος κεκλησθαι ἄξιός ἐστι. Πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, "ἐπισχέειν, μὴδὲ καλέειν κω ὄλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα. Τὰ πάντα μὲν νυν ταῦτα συλλαβεῖν ἄνθρωπον εὐντα ἀδύνατόν ἐστι, ὥσπερ χώρα οὐδεμίη καταρκέει πάντα ἐσωτῇ παρέχουσα, ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν τὰ πλεῖστα ἔχῃ, ἀρίστη αὕτη. Ὡς δὲ καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλου δὲ ἐνδέες ἐστι. ὅς δ' ἂν αὐτέων πλεῖστα ἔχων διατελέῃ, καὶ ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος "παρ' ἐμοὶ "τὸ οὖνομα τοῦτο, ὦ βασιλεῦ, δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. Σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς χρημάτων τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται. πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς, προρρίζους ἀνέτρεψε." Ταῦτα λέγων τῷ Κροίσῳ οὐ πως οὔτε ἐχαρίζετο, "οὔτε λόγου μιν ποιησάμενος οὐδενός, ἀποπέμπεται· κάρτα ὁξὺς ἀμαθὴς εἶναι, ὅς τὰ παρῶντα ἀγαθὰ μετεῖς, τὴν τελευτὴν παντὸς χρημάτων ὁρᾶν ἐκέλευε.

Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε ἐκ θεοῦ νέμεσις μεγάλη Κροῖσον· ὥς εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισε ἐσωτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. Αὐτίκα δὲ οἱ εὐδοντι ἐπέστη ὄνειρος, ὅς οἱ τὴν ἀληθινήν ἔφαινε τῶν μελλόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. Ἦσαν δὲ τῷ Κροίσῳ δύο παῖδες. Τῶν οὗτερος μὲν διέφθαρτο· ἦν γὰρ δὴ κωφός· ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλίκων μακροῦ τὰ πάντα πρῶτος· οὖνομα δὲ οἱ ἦν Ἄτυς. Τοῦτον δὲ ὦν τὸν Ἄτυν σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὥς ἀπολέει μιν αἰχμῇ σιδηρῇ βληθέντα. Ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἐξεγέρθη, "καὶ ἐσωτῷ λόγον ἔδωκε, καταρρώδηςας τὸν ὄνειρον, ἄγεται μὲν τῷ παιδί γυναῖκα· ἐωθότα δὲ στρατηγέειν μιν τῶν Ἀυδῶν, οὐδαμῇ ἔτι ἐπὶ τοιοῦτο πρῆγμα ἐξέπεμπε· ἀκόντια δὲ καὶ δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ἀνδρείωνων ἐκκομίσας, ἐς τοὺς "θαλάμους συνένησε, μή τι "οἱ κρεμύμενον τῷ παιδί ἐμπίσῃ.

Ἐχοντας δὲ οἱ ἐν χερσὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον, ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος, καὶ οὐ καθαρὸς χειρὰς ἐὼν, Φρύξ μὲν γενεῇ, γένεος δὲ τοῦ βασιλεῖος. Παρελθὼν δὲ

αὐτός ἐς τὰ Κροίσου οἰκία, κατὰ νόμους τῶν ἐπιχωρίων καθαρ-
σίου ἐδέετο κυρῆσαι· Κροῖσος δὲ μιν ἐκάλει. "Ἔστι δὲ παρα-
πλησίη ἢ κάθαρσις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἑλλήσι. Ἐπεὶ τε
δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐκυνθάνετο ἐκκεῖν τε καὶ
τίς εἴη, λέγων τάδε· "Ὁ ἄνθρωπε, τίς τε εἶμι, καὶ κῆρ τε τῆς
Φρυγίης ἦκων, ἐπίστις ἐμοὶ ἐγένεο; τίνα τε ἀνδρῶν ἢ γυναι-
κῶν ἐφύνησας;" Ὁ δὲ ἀμείβετο· "ὦ βασιλεῦ, Γερδίω μὲν
τοῦ Μίδεω εἰμι παῖς, οὐνομάζομαι δὲ Ἀδρηστος· φανεύσας δὲ
ἀδελφὸν ἐμεινυτοῦ ἀέκων, πάρειμι ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ
πατρὸς καὶ ἐστερημένος πάντων." Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο
τοῖσδε· "Ἀνδρῶν τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος εἶν, καὶ ἐλή-
λυθας ἐς φίλους· ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός, μένων
ἐν ἡμετέρῳ. Σὺμφορὴν δὲ ταύτην ὡς κουφότατα φέρων,
κερδανέεις πλείστον." Ὁ μὲν δὲ δίαίταν εἶχε ἐν Κροίσῳ.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐν τῷ Μυσίῳ Οὐλύμπῳ
σοὺς χρῆμα γίνεται μέγα. Ὀρμεώμενος δὲ αὐτός ἐκ τοῦ
οὔρου τούτου, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρσκει. Πολλὰκι
δὲ αἱ Μυσοὶ ἐπ' αὐτὸν ἐξελθόντες, ποιέσκον μὲν οὐδὲν κακὸν,
ἐπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ. Τέλος δὲ, ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον
τῶν Μυσῶν ἄγγελοι, ἔλεγον τάδε· "ὦ βασιλεῦ, ὅς σε χρῆμα
μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, δε τὰ ἔργα διαφθείρει.
Τούτῳ προθυμώμενοι ἐλέειν, οὐ δυνάμεθα. Νῦν ὦν προσδεόμεθά
σε, τὸν παῖδα καὶ λογάδας νεηρίας καὶ κύνας συμπέμψαι ἡμῖν,
ὥς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς χώρας." Οἱ μὲν δὲ τούτων
ἐδέοντο. Κροῖσος δὲ, μνημονεύων τοῦ ὀνείρου τὰ ἔπει, ἔλεγέ
σφι τάδε· "Παιδὲς μὲν περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε ἔτι· οὐ
γὰρ ἂν ὅμιν συμπέμψαιμι· νεόγαμός τε γὰρ ἐστὶ, καὶ * ταῦτά
αἱ νῦν μέλει. Λυδῶν μὲντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν
συμπέμψω· καὶ διακελεύομαι τοῖσι ἰοῦσι, εἶναι ὡς προθυμο-
τάτοις· συνεξέλειν ὅμιν τὸ θηρίον ἐκ τῆς χώρας."

Ταῦτα ἀμείψατο. Ἀποχρεωμένων δὲ τούτοις τῶν Μυσῶν,
ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς, ἀκηκοὺς τῶν ἐδέοντο αἱ
Μυσοὶ. Οὐ φαρμένον δὲ τοῦ Κροίσου τὸν γε παῖδά σφι συμ-
πέμψειν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεηρίας τάδε· "ὦ πάτερ, τὰ
κάλλιστα πρότερόν ποτε καὶ γενναϊότατα ἡμῖν ἦν, ἐς τε πολέ-

μους καὶ ἐς ἄγρας φοιτέοντας εὐδοκίμειν. Νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληῖσας ἔχεις, οὔτε τινα δειλίην * μοι παριδών, οὔτε ἀθυμίην. Νῦν τε τέοισί με χρή ὄμμασι ἔς τε ἀγορὴν καὶ ἔξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι; Κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιήτησι δόξω εἶναι; κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμῳ γυναικί; κοῖω δὲ ἐκείνῃ δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν; Ἐμὲ ὦν σὺ ἢ μέθες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἢ λόγῳ ἀνάπειςον ὅπως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα."

Ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· "ὦ παῖ, οὔτε δειλίην, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδών ' τοι, ποίεω ταῦτα· ἀλλὰ μοι ὄψις ὄνειρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρέης ἀπολέεσθαι. Πρὸς ὦν τὴν ὄψιν ταύτην, τὸν τε γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα, καὶ ἐπὶ ^{'''} τὰ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀποπέμπω, φυλακὴν ἔχων εἴ πως δυναίμην ^{''} ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζῆς διακλέψαι. Εἰς γάρ μοι μούνης τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι."

Ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε· "Συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοι, ἰδόντι γε ὄψιν τοιαύτην, περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν. ° Τὸ δὲ οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. Φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρέης φάναι ἐμὲ τελευτήσειν. Ὅς δὲ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοίῃ δὲ αἰχμὴ σιδηρῇ, ἣν σὺ φοβέαι; Εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι εἶπε τελευτήσειν με, ^{''} ἢ ἄλλου τευ ὅ τι τούτῳ ἔοικε, ^{''} χρὴν δὴ σε ποιεῖν τὰ ποιεῖς· ^{''} νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ὦν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μέθες με." Ἀμείβεται Κροῖσος· "ὦ παῖ, ἔστι τῇ με νικᾷς, ^{''} γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου. Ὡς ὦν νενικημένος ὑπὸ σέο, μεταγινώσκω, μετήμῃ τε σε ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην."

Εἰπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος, μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἀδρηστον· ἀπικομένῳ δὲ οἱ λέγει τάδε· "Ἀδρηστε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ^{''} ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω, ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω, παρέχων πᾶσαν δαπάνην. Νῦν ὦν (ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι) φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρητίζω γενέσθαι,

ἐς ἄγεῖν ὀρμεομένου· μή τινες κατ' ὁδὸν κλώπες κακοῦργοι ἑπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. Πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ σέ τοι χρεὼν ἔστι ἵεναι ἔνθα ἄπολαμπρυνέαι τοῖσι ἔργοισι πατριῶν τε γὰρ τοι ἔστι, καὶ προσέτι βίωμῃ ὑπάρχει."

Ἀμείβεται ὁ Ἀδρηστος· "ὦ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγω γε ἂν οὐκ ἦν εἰς αἶθλον τοιόνδε. Οὔτε γὰρ συμφορῇ τοιγῆδε κεχρημένον οἶκός ἐστι εἰς ὁμήλικας ἢ εὖ πρήσσοντας ἵεναι, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα· πολλαχῇ τε ἀνίσχον ἐμευτόν. Νῦν δὲ, ἐπεὶ τε σὺ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι, (ὀφείλω γὰρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι,) ποίειν εἰμὶ ἐτοῖμος ταῦτα. Παῖδά τε σὺν, τὴν διακελεύεαι φυλάσσειν, ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος ἢ εἴνεκεν προσδύκα τοι ἀπονοστήσειν."

Τοιούτοις ἐπεὶ τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, ἦσαν μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νεηνήσι καὶ κυσί. Ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Οὐλυμπον τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θηρίον· εὐρόντες δὲ, καὶ περιστάντες αὐτὰ κύκλῳ, ἐσηκύντιζον. Ἐνθα δὲ ὁ ξεῖνος, οὗτος δὴ ὁ καθ'αυτοὺς τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ Ἀδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σὺν, τοῦ μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου παιδός. Ὁ μὲν δὴ βληθείς τῇ αἰχμῇ, ἐξέπλησε τοῦ ὄνειρου τὴν φήμην. Ἔβρε δὲ τις ἀγγελῆων τῷ Κροίσῳ τὸ γεγνηός· ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰς Σάρεις, τὴν τε μάχην καὶ τὸν τοῦ παιδός μόνον ἐσήμηνέ οἱ. Ὁ δὲ Κροῖσος, τῷ θανάτῳ τοῦ παιδός συντεταραγμένος, μᾶλλον τι ἐδεινολογέετο, ὅτι μιν ἠπέκτεινε τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. Περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς, ἐκάλει μὲν Δία Καθάριστον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεποιθὸς εἶη· ἐκάλει δὲ Ἐπίστιόν τε καὶ Ἐταιρήϊον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν· τὸν μὲν Ἐπίστιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος τὸν ξεῖνον, φονέα τοῦ παιδός ἑλάνθανε βόσκων· τὸν δὲ Ἐταιρήϊον, ὡς φύλακα συμπέμψας αὐτὸν, εὐρήκοι πολεμιάτατον. Παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρόν· ὅπισθε δὲ εἵπειτό οἱ ὁ φονεὺς. Στὰς δὲ αὐτὸς πρὸ τοῦ νεκροῦ, παρεδίδου ἐμυτὸν Κροίσῳ, προτείνων τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάξει μιν κελεύων τῷ νεκρῷ· λέγων τὴν τε προτέρην ἑαυτοῦ συμφορὰν, καὶ ὡς ἑπ' ἐκείνῃ τὸν καθ'ἑαυτὰ ἀπολωλεκώς εἶη, ὃ δὲ οἱ εἶη βιώσιμον. Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας, τὴν τε Ἀδρηστον

κατοικτηίρει, καίπερ εὖν ἐν κακῷ οἰκητῆρ τοσούτῳ, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· “Ἐχω, ὦ ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπειδὴ “ σεαυτοῦ καταδικάζεις θάνατον. Εἴς δὲ οὐ σύ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἵτις, “εἰ μὴ ὅσον ἀέκων ἐξεργάσαιο· ἀλλὰ θεῶν κου τὶς, ὅς μοι καὶ πάλαι προσήμαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι.” Κροῖσος μὲν νυν ἔθαψε ¹ ὡς οἰκὸς ἦν τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. Ἀδρηστος δὲ ὁ Γορδῖεω τοῦ Μίδεω, οὗτος δὲ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἑαυτοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, φονεὺς δὲ τοῦ καθήραντος, ἐπεὶ τε ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, ² συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι τῶν αὐτὸς ³ ἤειδε βαρυσυμφορώτατος, ἑαυτὸν ἐπι-κατασφάζει τῷ τύμβῳ. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθει μεγάλῳ κατῆστο τοῦ παιδὸς ἐστερημένος.

* * * * *

Κῦρος δὲ, αὐτίκα ⁴ ἀπελαύνοντος Κροίσου μετὰ τὴν μάχην τὴν γενομένην ἐν τῇ Πτερίγ, μαθὼν ὡς ἀπελάσας μέλλοι Κροῖσος διασκηδᾶν τὸν στρατὸν, βουλευόμενος εὗρισκε ⁵ πρήγμα οἱ εἶναι ἐλαύνειν ὡς δύναιτο τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις, πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι τῶν Αὐδῶν τὴν δύναμιν. Ὡς δὲ οἱ ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἐποίησε ⁶ κατὰ τάχος. Ἐλάσας γὰρ τὸν στρατὸν εἰς τὴν Αὐδίην, αὐτὸς ἄγγελος Κροίσῳ ἐληλύθει. Ἐνθαῦτα Κροῖσος εἰς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, ⁷ ὥς οἱ παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκει, ὅμως τοὺς Αὐδοὺς ἐξῆγε εἰς μάχην. Ἦν δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἔθνος οὐδὲν ἐν τῇ Ἀσίῃ οὔτε ἀνδρειώτερον, οὔτε ἀλκιμώτερον τοῦ Αὐδίου. Ἡ δὲ μάχη σφέων ἦν ⁸ ἀπ’ ἵππων, δούρατά τε ἐφόρεον μεγάλα, καὶ αὐτοὶ ἔσαν ἱππεύεσθαι ἀγαθοί. Ἐς τὸ πεδίον δὲ συνελθόντων τοῦτο, τὸ πρὸ τοῦ ἄστεός ἐστι τοῦ Σαρδιηνοῦ, ἐνν μέγα τε καὶ ⁹ ψιλόν, (διὰ δὲ αὐτοῦ ποταμοὶ ῥέοντες καὶ ἄλλοι καὶ Ὑλλος συρῆργυνῷσι εἰς τὸν μέγιστον, καλεόμενον δὲ Ἑρμον, ὃς ἐξ οὔρου ¹⁰ ἱροῦ Μητρὸς Λινδυμήνης ῥέων, ἐκδιδοῖ εἰς θάλασσαν κατὰ Φωκαίην πόλιν,) ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος ὡς εἶδε τοὺς Αὐδοὺς εἰς μάχην τασσομένους, καταρῥυοδίσας τὴν ἵππον, ἐποίησε, Ἀρπάγου ¹¹ ὑποθεμένου ἀνδρὸς Μήδου, τοιόνδε. Ὅσαι τῷ στρατῷ τῷ ἑαυτοῦ ἔπαντο σιτοφόροι τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας ἀλίσας, καὶ ἀπελὼν τὰ ἄχρεα, ἀνδρας ἐπ’ αὐτάς ¹² ἀνέβησε ἱππάδα

στολήν ἐκσταλμένους. Σκευάσας δὲ αὐτοῖς, προσέταξε τῆς ἄλλης στρατιῆς προῖναι πρὸς τὴν Κροίσου ἵππον, "τῇ δὲ καμήλων ἔπεισθαι τὸν πεζὸν στρατὸν ἐκέλευε· ὁπισθε δὲ τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον. Ὡς δὲ οἱ πάντες "διεττάχατο, παραινέστε τῶν μὲν ἄλλων Λυδῶν μὴ φειδομένους, κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδῶν γινόμενον, Κροῖσεν δὲ αὐτὸν μὴ κτείνειν, μηδὲ ἦν "συλλαμβανόμενος ἀμύνηται. Ταῦτα μὲν παραινέστε. Τὰς δὲ καμήλους ἔταξε ἀντία τῆς ἵππου, τῶνδε εἵνεκεν· κάμηλον ἵππος φοβέται, καὶ οὐκ "ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην αὐτῆς ἰρέων, οὔτε τὴν ὁδὸν ὁσφραίνόμενος. Αὐτοῦ δὲ ὦν τούτου εἵνεκεν "ἐπεσόφιστο, ἵνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ᾖ τὸ ἵππικόν, "τῷ δὲ τι καὶ ἐπέιχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. Ὡς δὲ καὶ συνήσαν ἐς τὴν μάχην, ἐνθαῦτα ὡς ὁσφραντο τάχιστα "τῶν καμήλων οἱ ἵπποι, καὶ εἶδον αὐτάς, ὁπίσσω ἀνίστρεφον, διέφθαρτό τε τῷ Κροίσῳ ἢ ἐλπίς. Οὐ μέντοι οἱ γε Λυδοὶ τὸ ἐνθεῦτεν δειλοὶ ᾔσαν· ἀλλ', ὡς ἔμαθον τὸ γινόμενον, ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, πεζοὶ τοῖσι Πέρσῃσι συνέβαλλον. "Χρόνῳ δὲ, "πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν, ἐτράποντο οἱ Λυδοί. Κατεκληθέντες δὲ ἐς τὸ τεῖχος, ἐπολιορκέοντο ὑπὸ τῶν Περσέων.

"Τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκειε πολιορκίη. Κροῖσος δὲ δοκῶν οἱ χρόνον ἐπὶ μακρὸν ἕσσεσθαι τὴν πολιορκίην, ἔπεμπε ἐκ τοῦ τεύχεως ἄλλους ἀγγέλους ἐς τὰς συμμαχίας. Οἱ μὲν γὰρ πρότερον διεπέμποντο, ἐς πέμπτον μῆνα "προερέοντες συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις· τούτους δὲ ἐξέπεμπε, "τὴν ταχίστην δέεσθαι βοηθῆσιν, ὡς πολιορκουμένου Κροίσου. "Ἐς τε δὴ ὦν τὰς ἄλλας ἔπεμπε συμμαχίας, καὶ δὴ καὶ ἐς Λακεδαιμόνα.

Τοῖσι δὲ καὶ αὐτοῖσι τοῖσι Σπαρτιήτῃσι κατ' αὐτὸν τούτου τὸν χρόνον συνεπεπτόκειε ἔρις ἐοῦσα πρὸς Ἀργεῖους, περὶ χώρου καλουμένου Θυρέης. Τὰς γὰρ "Θυρέας ταύτας, "εἰούσας τῆς Ἀργολίδος μούρης, "ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι. "Ἦν δὲ καὶ ἡ μέχρι Μαλειῶν ἢ πρὸς ἐσπέρην Ἀργείων, ἢ τε ἐν τῇ ὑπείρῳ χώρῃ, καὶ ἡ Κυθηρίῃ νήσῳ, καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν νήσων. Βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένῃ, ἐνθαῦτα συνέβησαν ἐς λόγους συνελθόντες, ὥς τε τριηκασίους ἑκατέρων μαχέσασθαι· ὑπὸ τῶν δ' ἂν περιγέωνται, τουτέων

εἶναι τὸν χῶρον· ¹³ τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἀπαλλάσσεσθαι ἑκάτερον ἐς τὴν ἑαυτοῦ, μηδὲ παραμένειν ¹⁴ ἀγωνιζομένων· τῶνδε εἵνεκεν, ἵνα μὴ παρόντων τῶν στρατοπέδων, ὄρωντες οἱ ἕτεροι ἐσσομένους τοὺς σφετέρους, ἐπαμύνοιν. Σύνθεμένοι ὦν ταῦτα, ἀπαλλάσσοντο· λογάδες δὲ ἑκατέρων ὑπολειφθέντες ¹⁵ συνέβαλλον. Μαχομένων δὲ σφειων, καὶ γινομένων ἰσοπαλέων, ὑπελείποντο ἐξ ἀνδρῶν ἑξακασίων τρεῖς· Ἀργείων μὲν, Ἀλκίηνωρ τε καὶ Χρόμιος· Λακεδαιμονίων δὲ, Ὀθρυάδης. Ὑπελείφθησαν δὲ οὗτοι νυκτὸς ἐπελθούσης. Οἱ μὲν δὴ δύο τῶν Ἀργείων, ὡς νενικηκότες, ἔθρον ἐς τὸ Ἄργος· ὁ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Ὀθρυάδης, σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκρούς, καὶ προσφορήσας τὰ ὅπλα πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον, ¹⁶ ἐν τῇ τάξει εἶχε ἑαυτόν. Ἡμέρη δὲ δευτέρη παρήσαν ¹⁷ πυθνανόμενοι ἀμφοτέρω.

Τέως μὲν δὴ ¹⁸ αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔφασαν νικᾶν· λέγοντες, οἱ μὲν, ὡς ἑαυτῶν πλεῖνες περιγεγύνασι· οἱ δὲ, τοὺς μὲν ἀποφαίνοντες πεφευγότας, τὸν δὲ σφέτερον παραμείναντα, καὶ σκυλεύσαντα τοὺς ἐκείνων νεκρούς. Τέλος δὲ, ἐκ τῆς ἔριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο· πεσόντων δὲ καὶ ἀμφοτέρων πολλῶν, ἐνίκων Λακεδαιμόνιοι. Ἀργεῖοι μὲν νυν ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου καταχειράμενοι τὰς κεφαλὰς, πρότερον ¹⁹ ἐπάναγκες κομῶντες, ἐποιήσαντο νόμον τε καὶ κατάρην, μὴ πρότερον θρέψειν κόμην Ἀργείων μηδένα, μηδὲ τὰς γυναῖκάς σφι χρυσοφορήσειν, πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσωνται. Λακεδαιμόνιοι δὲ ²⁰ τὰ ἐναντία τούτων ἔθεντο νόμον, ²¹ οὐ γὰρ κομῶντες πρὸ τούτου, ἀπὸ τούτου κομᾶν. Τὸν δὲ ἕνα λέγουσι τὸν περιλειφθέντα τῶν τριηκασίων, Ὀθρυάδην, ²² αἰσχυρόμενον ἀπονοστήειν ἐς Σπάρτην, τῶν οἱ συλλοχί-
 τέων διεφθαρμένων, αὐτοῦ μιν ἐν τῇσι Θυρέησι ²³ καταχερή-
 σασθαι ἑαυτόν.

Τοιούτων δὲ τοῖσι Σπαρτιήτησι ἐνεστεώτων πρηγμάτων, ἦκε ὁ Σαρδηνὸς κήρυξ, δεόμενος Κροίσῳ βοηθῆειν πολιορκεομένῳ. Οἱ δὲ ὁμῶς, ἐπεὶ τε ἐπύθοντο τοῦ κήρυκος, ὁρμέατο βοηθῆειν. Καὶ σφὶ ἤδη παρεσκευασμένοισι, καὶ νεῶν ἐουσέων ²⁴ ἐτοίμων, ἦλθε ἄλλη ἀγγελίη, ὡς ²⁵ ἡλώκοι τὸ τεῖχος τῶν Λυδῶν, καὶ ἔχοιτο Κροῖσος ζωγρηθείς. Οὕτω δὴ οὗτοι μὲν, ²⁶ συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην, ἐπέπαυτο.

Σάρδεις δὲ ἤλωσαν ὧδε. Ἐπειδὴ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρῃ πολιορκουμένῳ Κροίσῳ, Κύρος τῇ στρατιῇ τῇ ἑαυτοῦ, διαπέψας ἱππέας, προῖπε, τῷ πρώτῳ ἐπιβάντι τοῦ τείχεος δῶρα δώσειν. Μετὰ δὲ τοῦτο, πειρησαμένης τῆς στρατιῆς, ὥς ὃν προεχώρει, ἐνθαῦτα τῶν ἄλλων ἑπιταυμένων, ἀνὴρ Μάρδος ἐπειράτο προσβαίνων, τῷ ὄνομα ἦν Τροιάδης, κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλεως τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος. Οὐ γὰρ ἦν δεῖνόν, κατὰ τοῦτο μὴ ἀλῶσθαι. ἀπύτομός τε γὰρ ἐστὶ ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, καὶ ἄμαχος. * * Ὁ ὧν δὴ Τροιάδης οὗτος ὁ Μάρδος, ἰδὼν τῇ προτεραίῃ τῶν τινα Λυδῶν κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλεως καταβάντα ἐπὶ κινέην ἀνωθεν κατακυλισθεῖσαν, καὶ ἀνελόμενον, ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο. Τότε δὲ δὴ ὁ αὐτός τε ἀναβεβήκει, καὶ * κατ' αὐτὸν ἄλλοι Περσέων ἀνέβαινον. Προσβάντων δὲ συχυῶν, οὕτω δὴ Σάρδεις τε ἠλώεσσαν, καὶ πᾶν τὸ ἄστυ ἐπαρθέτο.

Manners of the Persians.

Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι τῷσδε χραισμένους· ἀγάλματα μὲν καὶ νηοὺς καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιουμένους ἰδρῦεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιῶσι μαρίην ἐπιφέρουσι· ὥς μὲν ἐμοὶ δοκέειν, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυίας ἐνόμισαν τοὺς θεοὺς, κατὰπερ οἱ Ἕλληνες, εἶναι. Οἱ δὲ νομίζουσι Διὶ μὲν, ἐπὶ τὰ ὑψηλότετα τῶν οὐράων ἀναβαίνοντες, θυσίας ἔρδειν, τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλέοντες· θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήνῃ καὶ γῇ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. Τούτοις μὲν δὴ μύνοισι θύουσι ἀρχῆθεν ἐπιμεμαθήκασι δὲ καὶ τῇ Οὐρανῇ θύειν, παρά τε Ἀσσυρίων μαθήντες καὶ Ἀραβίων. Καλέονσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην, Μύλιττα Ἀράβιοι δὲ, Ἀλίττα Πέρσαι δὲ, Μίτραν.

Θυσίῃ δὲ τοῖσι Πέρσῃσι περὶ τοὺς εἰρημένους θεοὺς ἥδε κατέστηκε. Οὔτε βωμοὺς ποιεῦνται, οὔτε πῦρ ἀνακαίουσιν, μέλλοντες θύειν οὐ σπονδῇ χρέωνται, οὐκὶ αὐλῶ, οὐ στίμμασι, οὐκὶ οὐλῇσι. Τῶν δὲ ὡς ἐκάστῳ θύειν θέλει, ἐς χῶρον καθαρὸν

ἀγαθὸν τὸ κτῆνος, καλέει τὸν θεόν, ἐστεφανωμένος τὸν τιάραν μυρσίῃ μάλιστα. Ἐωυτῷ μὲν δὴ τῷ θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὐ οἱ ἔγγινεται ἀρᾶσθαι ἀγαθά· ὁ δὲ πᾶσι τοῖσι Πέρσησι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι, καὶ τῷ βασιλεῖ. ἐν γὰρ δὴ τοῖσι ἅπασι Πέρσησι καὶ αὐτὸς γίνεται. Ἐπεὰν δὲ, διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήιον, ἐψήσῃ τὰ κρέα, ὑποπάσας ποιήνῃ ὡς ἀπαλωτάτην, μάλιστα δὲ τὸ τρίφυλλον, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὦν πάντα τὰ κρέα. ¹⁰ Διαθέντος δὲ αὐτοῦ, ¹¹ μάγος ἀνὴρ παρεστειὼς ἐπαεῖδει θεογονίην, οἷον δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαριδὴν· ἄνευ γὰρ δὴ μάγου οὐ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι. Ἐπισχὼν δὲ ὀλίγον χρόνον, ¹² ἀποφέρεται ὁ θύσας τὰ κρέα, καὶ ¹³ χράται ὅ τι μιν ὁ λόγος αἰρέει.

Ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἕκαστος ¹⁴ ἐγένετο. Ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαίτα τῶν ἄλλων ¹⁵ δικαιεῦσι προτίθεσθαι· ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν καὶ ἵππον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον προτιθέαται, ὅλους ὀπτοὺς ἐν καμίνοισι· οἱ δὲ πένητες αὐτέων ¹⁶ τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων προτιθέαται. Σίτοισι δὲ ὀλίγοιςι χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, ¹⁷ καὶ οὐκ ἄλσι. Καὶ διὰ τοῦτο φασὶ Πέρσαι “τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους, πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφι ἀπὸ δειπνου παραφορέεσθαι οὐδὲν ¹⁸ λόγου ἄξιον· εἰ δὲ τι παραφέροισι, ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι.” Οἶνω δὲ κάρτα ¹⁹ προσκέαται· καὶ σφι οὐκ ἐμέσαι ἔξεστι ἀντίον ἄλλου. Ταῦτά νυν οὕτω φυλάσσεται. Μεθυσκόμενοι δὲ εἰώθασι βουλευέσθαι τὰ σπουδαιέστατα τῶν πρηγμάτων. Τὸ δ' ἂν ἄδη σφι βουλευομένοις, τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στέγαρχος, ²⁰ ἐν τοῦ ἂν ἐόντες βουλευόμενοι. Καὶ ἤν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, χρέωνται αὐτέῳ· ἤν δὲ μὴ ἄδη, μετιεῖσι. Τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι.

Ἐντυγχάνοντες δ' ἀλλήλοισι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, ²¹ τῷδε ἂν τις διαγνοίῃ εἰ ὁμοῖοι εἰσὶ οἱ συντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους, φιλέουσι τοῖσι στόμασι. Ἦν δὲ ἢ οὐτερος ὑποδεέστερος ὀλίγῳ, τὰς παρειὰς φιλέονται, ἤν δὲ πολλῷ ἢ οὐτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσκυνεῖ τὸν ἕτερον. Τιμῷσι δὲ ἐκ πάντων τοὺς ἄγχιστα ἑωυτῶν οἰκέοντας, ²² μετὰ γε

ἑαυτούς· * δευτέρα δὲ, τοὺς δευτέρους· μετὰ δὲ, κατὰ λόγον προβαίνοντες τιμῶσι· ἤκιστα δὲ τοὺς ἑαυτῶν ἐκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται· νομίζοντες ἑαυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακρῷ τὰ πάντα ἀρίστους, τοὺς δὲ ἄλλους * κατὰ λόγον τὸν λεγόμενον τῆς ἀρετῆς ἀντέχεσθαι, τοὺς δὲ ἐκαστάτω οἰκούντας ἀπὸ ἑαυτῶν κακίστες εἶναι. Ἐπὶ δὲ Μῆδων ἀρχόντων, " καὶ ἦρχε τὰ ἔθνη ἀλλήλων. συναπάντων μὲν Μῆδοι, " καὶ τῶν ἄρχιστα οἰκούντων σφίσι. οὗτοι δὲ, καὶ τῶν ὁμυρῶν· οἱ δὲ, " μάλιστα τῶν ἐχομένων. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ οἱ Πέρσαι τιμῶσι· * προέβαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεύον.

Ξεινικά δὲ νόμια Πέρσαι ' προσίενται ἀνδρῶν μάλιστα. Καὶ γὰρ δὴ τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα, νομίσαντες τῆς ἑαυτῶν εἶναι καλλίω, φορέουσι· καὶ ἐς τοὺς πολέμους, τοὺς Αἰγυπτίους θώρηκας. * * * Ἀνδραγαθίῃ δ' αὕτη ἀποδέδεται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, ὅς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παιδας· τῇ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι, δῶρα ἐκπέμπει ὁ βασιλεὺς " ἀνὰ πᾶν ἔτος. ' τὸ πολλὸν δ' ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι. Παιδεύουσι δὲ τοὺς παῖδας, ' ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος, τρία μῶνα, ἱππεύειν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι. " Πρὶν δὲ ἢ πενταετὴς γένηται, οὐκ ἀπικνέεται ἐς ὄψιν τῷ πατρὶ, ἀλλὰ παρὰ τῇσι γυναιξὶ δίαίταν ἔχει. Τοῦ δὲ εἵνεκα τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα, ἣν ἀποθάνῃ ' τρεφόμενος, μηδεμίην ἄσπην τῷ πατρὶ προσβάλῃ.

Λινέω μὲν νυν τόνδε τὸν νόμον. Λινέω δὲ καὶ τόνδε, τὸ μὴ μιῆς αἰτίας εἵνεκα μήτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν, " μήτε τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἑαυτοῦ οἰκετέων " ἐπὶ μιῇ αἰτίῃ ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν· ἀλλὰ λογισάμενος ἦν εὐρίσκη πλέω τε καὶ μέζω τὰ ἀδικήματα ὄντα " τῶν ὑπουργημάτων, οὕτω τῷ θυμῷ χρᾶται. Ἀποκτεῖναι δὲ οὐδένα κω λέγουσι τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὐδὲ μητέρα. Ἀλλὰ ὅκῃς ἤδη τοιαῦτα ἐγένετο, πᾶσαν ἀνάγκην φασὶ ἀναζητούμενα ταῦτα ἀνευρεθῆναι ἦτοι ' ὀποβολιμαῖα ὄντα, ἢ μοιχίδια· οὐ γὰρ δὴ φασὶ οἰκὸς εἶναι τὸν γε ἀληθῶς τοκέα ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν. " Ἄσσω δὲ σφι ποιεῖν οὐκ ἔξεστι, ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξεστι.

Αἰσχιστόν δὲ αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενόμισται· δεύτερα δὲ, τὸ ὀφείλειν χρεός· πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων εἵνεκα, ἡ μάλιστα δὲ ἀναγκαίην φασὶ εἶναι, τὸν ὀφείλοντα καὶ τι ψεῦδος λέγειν. ὁ ὅς ἂν δὲ τῶν ἀστῶν λέπρην ἢ λεύκην ἔχῃ, ἐς πόλιν οὗτος οὐ κατέρχεται, οὐδὲ συμμίσγεται τοῖσι ἄλλοισι Πέρσῃσι· φασὶ δέ μιν ὅς τὸν ἥλιον ἀμαρτόντα τι, ταῦτα ἔχειν. Ξεῖνον δὲ πάντα, τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τουτέων, πολλοὶ καὶ ἐλαύνουσι ἐκ τῆς χώρας· καὶ τὰς λευκὰς περιστερὰς, τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. Ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε ἐμπτόουσιν, οὔτε χεῖρας ἐναπονίζονται, οὐδὲ ἄλλον οὐδένα περιορέωσι, ἀλλὰ σέβονται ποταμοὺς μάλιστα.

Καὶ τότε ἄλλο σφι ὥδε συμπέπτωκε γίνεσθαι, ἡ τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς λέληθε, ἡμέας μέντοι οὔ. ἡ Τὰ οὐνόματά σφι, ἐόντα ὁμοῖα τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ, ἡ τελευτῶσι πάντα ἐς ταῦτ' ἡ γράμματα, τὸ Δωριέες μὲν Σὰν καλέουσι, ἡ Ἴωνες δὲ Σίγμα. Ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις τελευτῶντα τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα, ἡ οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὔ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως.

Ταῦτα μὲν ἀτρεκέως ἔχω περὶ αὐτῶν εἰδὼς εἰπεῖν. ἡ Τάδε μέντοι ὥς κρυπτόμενα λέγεται, καὶ οὐ σαφηνέως, περὶ τοῦ ἀποθανόντος· ὥς οὐ πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς Πέρσεω ἡ ὁ νέκυς, πρὶν ἂν ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλκυσθῆναι. Μάγους μὲν γὰρ ἀτρεκέως οἶδα ποιέοντας ταῦτα· ἐμφανέως γὰρ δὴ ποιεῦσι. Κατακηρώσαντες δὲ αὖν τὸν νέκυν Πέρσαι, γῇ κρύπτουσι. Μάγοι δὲ ἡ κεχωρίδαται πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱρέων. Οἱ μὲν γὰρ ἡ ἀγνεύουσι ἡ ἐμψύχον μηδὲν κτείνειν, εἰ μὴ ὅσα θύουσι. Οἱ δὲ δὴ μάγοι αὐτοχειρὴν πάντα, πλὴν κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, κτείνουσι. Καὶ ἡ ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῦνται, κτείνοντες ὁμοίως μύρμηκας τε καὶ ὄφεις, καὶ τὰλλα ἐρπετὰ καὶ πετεινά.

The Nile.

Τοῦ ποταμοῦ δὲ φύσις περί, οὔτε τί τῶν ἱρέων οὔτε ἄλλου οὐδενὸς παραλαβεῖν ἐδυνάσθην. Πρὸθύμος δὲ ἡ εἶα τάδε παρ' αὐτέων πυθέσθαι, ἡ ὅ τι κατέρχεται μὲν ὁ Νεῖλος πληθύων, ἀπὸ τροπέων τῶν θερινέων ἀρξάμενος, ἐπὶ ἑκατὸν

ἡμέρας· ὁ πελάσας δ' ἐς τὸν ἀριθμὸν τούτων τῶν ἡμερέων, ὁπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ρέεθρον· ὥστε βραχὺς τὸν χειμῶνα ἅπαντα διατελεῖ ἐὼν, ἕως ἃς αὐτῖς τροπίων τῶν θερινέων. Τούτων ὦν περὶ οὐδενὸς οὐδὲν ὁλός τ' ἐγενόμην παραλαβεῖν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων, ιστορέων αὐτοὺς ἦντινα δύναμαι ἔχει ὁ Νεῖλος· τὰ ἔμπαλιν πεφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν. Ταῦτά τε δὴ τὰ λελεγμένα βουλόμενος εἰδέναι, ιστόρεον· καὶ ὅτι αἶρας ἀποπνεούσας μῶνος ποταμῶν πάντων οὐ παρέχεται.

Ἀλλὰ Ἑλλήνων μὲν τινες, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην, ἔλεξαν περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδούς· τῶν τὰς μὲν δύο τῶν ὁδῶν οὐδ' ἀξίῳ μνησθῆναι, εἰ μὴ ὅσον σημῆναι βουλόμενος μόνον. Τῶν ἢ ἐτέρῃ μὲν λέγει τοὺς ἐτησίους ἀνέμους εἶναι· αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμὸν, καυλῶντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον. Πολλάκις δὲ ἐτησίοι μὲν οὐκ ἔπνευσαν, ὁ δὲ Νεῖλος ταῦτ' ἐργάζεται. Ἡρὸς δὲ, εἰ ἐτησίοι αἴτιοι ἦσαν, χρὴν καὶ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς, ὅσοι τοῖσι ἐτησίῃσι ἀντίοι ῥέουσι, ὁμοίως πάσχειν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ Νεῖλῳ· καὶ μᾶλλον ἔτι τοσαύτω, ὅσω ἑλάσσονες εἴντες, ἀσθενέστερα τὰ ρεύματα παρέχονται. Εἰσι δὲ πολλοὶ μὲν ἐν τῇ Συρίῃ ποταμοὶ, πολλοὶ δὲ ἐν τῇ Αἰβύρῃ, οἱ οὐδὲν τοιοῦτον πάσχουσι ὥς τι καὶ ὁ Νεῖλος.

Ἡ δ' ἐτέρῃ, ἀνεπιστημονεστέρα μὲν ἐστὶ τῆς λελεγμένης, λόγῳ δὲ εἰπεῖν, ὠυμασιωτέρα· ἢ λέγει ἀπὸ τοῦ Ὀκεανοῦ ῥέοντα αὐτὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι, τὸν δ' Ὀκεανὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν.

Ἡ δὲ τρίτῃ τῶν ὁδῶν, πολλὸν ἐπιεικιστάτη ἐοῦσα, μάλιστα ἔψευσται. Λέγει γὰρ δὴ οὐδ' αὐτὴ οὐδὲν, Φαμένη τὸν Νεῖλον ῥεῖν ἀπὸ τηχομένης χιόνος· ὅς ῥέει μὲν ἐκ Αἰβύτης διὰ μέσων Αἰθιοπῶν, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς Αἴγυπτον. Κῶς ὦν δῆτα ῥέει ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων τόπων ῥέειν ἐς τὰ ψυχρότερα; Ἡ τῶν τὰ πολλά ἐστὶ· ἀνδρὶ γε λογίζεσθαι τοιούτων πέρι ὅλῳ τε εἴναι, ὥς οὐδὲ εἰκὸς ἀπὸ χιόνος μιν ῥεῖν. Πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον μαρτύριον οἱ ἀνεμοὶ παρέχονται, πνέοντες ἀπὸ τῶν χωρίων τούτων θερμὰ. Δεύτερον δὲ, ὅτι ἀνομβρος ἡ χώρα καὶ ἀκρύσταλλος διατελεῖ ἐοῦσα· ἐπὶ δὲ χιόνι πεισούσῃ,

πάντα ἀνάγκη ἐστὶ ὕσαι ἐν πέντε ἡμέρησι· ὥστε εἰ ἐχιόνιζε, ὕετο ἂν ταῦτα τὰ χωρία. Ἐρίτα δὲ, οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ καύματος μέλανες ἐόντες· ἰκτῖνοι δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἐόντες οὐκ ἀπολείπουσι· γέραναι δὲ φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ χώρῃ γινόμενον, φοιτέωσι ἐς χειμασίην ἐς τοὺς τόπους τούτους. Εἰ τοίνυν ἐχιόνιζε καὶ ὅσονων ταύτην τὴν χώραν, δι' ἧς τε ῥέει καὶ ἐκ τῆς ἀρχεται ῥέων ὁ Νεῖλος, ἦν ἂν τούτων οὐδὲν, ὡς ἡ ἀνάγκη ἐλέγχει. Ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ λέξας, " ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνεενείκας, * οὐκ ἔχει ἔλεγχον. Οὐ γάρ τινα ἔγω γε οἶδα ποταμὸν Ὠκεανὸν ἐόντα. Ὁμηρον δὲ, ἢ τινα τῶν πρότερον γενομένων ποιητέων, δοκέω τοῦνομα εὐρόντα ἐς τὴν ποίησιν ἐσενείκασθαι.

Εἰ δὲ δεῖ, μεμψάμενον γνώμας τὰς προκειμένας, αὐτὸν περὶ τῶν ἀφανέων γνώμην ἀποδέξασθαι, φράσω διότι μοι δοκεῖ πληθύεσθαι ὁ Νεῖλος τοῦ θέρεος. Τὴν χειμερινὴν ὥρην ἀπελευνόμενος ὁ ἥλιος ἐκ τῆς ἀρχαίης διεξόδου ὑπὸ τῶν χειμῶνων, ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ ἄνω. Ὡς μὲν νυν ἐν ἐλαχίστῳ δηλῶσαι, πᾶν εἴρηται· τῆς γὰρ ἂν ἀγχοτάτῳ ἢ χώρῃ οὗτος ὁ θεὸς, καὶ κατὰ ἣν τινα, ταύτην οἰκὸς διψῇν τε ὑδάτων μάλιστα, καὶ τὰ ἐγχώρια ῥεύματα μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν.

Ὡς δὲ ἐν πλεονί λόγῳ δηλῶσαι, ὧδε ἔχει. Διεξιὼν τῆς Λιβύης τὰ ἄνω ὁ ἥλιος, τάδε ποιεῖ. Ὡς δὲ διὰ παντὸς τοῦ χρόνου αἰθρίου τε ἐόντος τοῦ ἡέρος τοῦ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία, καὶ ἀλεινῆς τῆς χώρης ἐούσης, οὐκ ἐόντων ἀνέμων ψυχρῶν, διεξιὼν ποιεῖ οἶόν περ καὶ τὸ θέρος ἔωθε ποιεῖν, ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ. Ἐλκει γὰρ ἐπ' ἐωυτὸν τὸ ὕδωρ· ἐλκύσας δὲ, ἀπωθεῖ ἐς τὰ ἄνω χωρία· ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ ἄνεμοι, καὶ διασκιδάντες, τήκουσι· καὶ εἰσι οἰκότης οἱ ἀπὸ ταύτης τῆς χώρης πνέοντες, ὃ τε νότος, καὶ ὁ λιψ, ἀνέμων πολλὸν τῶν πάντων ὑετώτατοι. Δοκεῖ δὲ μοι οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον ἐκάστοτε ἀποπέμπεσθαι τοῦ Νεῖλου ὁ ἥλιος, ἀλλὰ καὶ ὑπολείπεσθαι περὶ ἐωυτόν. Πρηϋνομένου δὲ τοῦ χειμῶνος, ἀπέρχεται ὁ ἥλιος ἐς μέσον τὸν οὐρανὸν ὁπίσω· καὶ τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη ὁμοίως ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποταμῶν. Τέως δὲ οἱ μὲν, ὁμβρίου ὕδατος συμμισγομένου πολλοῦ αὐτοῖσι, ἅτε ὑομένης τε

τῆς χώρας καὶ κεχαραδρωμένης, ῥέουσι μεγάλοι·¹ τοῦ δὲ θέρεος, τῶν τε ὕμβρων ἐπιλειπόντων αὐτούς, καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐλκόμενοι, ἀσθενέες εἰσὶ. Ὁ δὲ Νεῖλος ἐὼν ἀνομβρός, ἐλκόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου, μούνος ποταμῶν² τοῦτον τὸν χρόνον οἰκότης αὐτὸς³ ἑαυτοῦ ῥέει πολλῶ ὑποδέστερος ἢ τοῦ θέρεος· τότε μὲν γὰρ μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων ἴσου ἔλκεται,⁴ τὸν δὲ χειμῶνα μούνος πιέζεται. Οὕτω τὸν ἡλίον νεύαικα τούτων αἰτίαν εἶναι.

Αἴτιος δὲ αὐτὸς οὗτος, κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, καὶ τὸν ἥερα ξηρὸν τὸν ταύτη εἶναι,⁵ διακαίων τὴν διεξόδον αὐτοῦ· οὕτω τῆς Λιβύης τὰ ἄνω θέρος αἰεὶ κατέχει. Εἰ δὲ ἡ στάσις ἤλλακτο τῶν ὠρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης τε καὶ ὁ χειμῶν ἔστῃσι, ταύτη μὲν τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ τῆς μεσαμβρίας, τῇ δὲ ὁ νότος νῦν ἔστηκε, ταύτη δὲ ἡ βορέης· εἰ ταῦτα οὕτω εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν ἀπελαυνόμενος ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βορέω, ἥϊε ἂν τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, κατὰπερ νῦν τῆς Λιβύης ἔρχεται. διεξιόντα δ' ἂν μιν διὰ πάσης Εὐρώπης,⁶ ἔλπομαι ποιεῖν ἂν τὸν Ἰστρον τὰ περ νῦν ἐργάζεται τὸν Νεῖλον.

Τῆς αὖρης δὲ περὶ, ἥτι οὐκ ἀποπνέει, τήνδ' ἔχω γνώμην, ὡς κάρτα ἀπὸ θερμῶν χωρέων οὐκ οἶκός ἐστι οὐδὲν ἀποπνέειν· αὖρη δὲ ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλεῖ πνέειν.

Ταῦτα μὲν νῦν ἔστω ὡς ἔστι τε καὶ ὡς⁷ ἀρχὴν ἐγένετο. Τοῦ δὲ Νεῖλου τὰς πηγὰς οὔτε Αἰγυπτίων, οὔτε Λιβύων, οὔτε Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων ἐς λόγους, οὐδεὶς⁸ ὑπέσχετο εἰδέναι, εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Σάϊ πόλει⁹ ὁ γραμματιστῆς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης. Οὗτος δ' ἐμοὶ γε παίζειν ἐδόκεε, φάμενος εἰδέναι ἀτρεκέως. Ἔλεγε δὲ ὧδε· “Εἶναι δύο οὖρεα ἐς ὅξυ¹⁰ τὰς κορυφὰς ἀπιγμένα, μεταξὺ Συήνης τε πόλιος κείμενα τῆς Θηβαΐδος, καὶ Ἐλεφαντίνης· οὐνόματα δὲ εἶναι τοῖσι οὖρεσι, τῷ μὲν, Κρῶφι, τῷ δὲ, Μῶφι. τὰς αὖν δὴ πηγὰς τοῦ Νεῖλου, ἐούσας ἀβύσσους, ἐκ τοῦ μέσου τῶν ὠρέων τουτέων ῥέειν· καὶ τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ ὕδατος, ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν, καὶ πρὸς βορρῇν ἀνεμῶν· τὸ δ' ἕτερον ἡμισυ, ἐπὶ Αἰθιοπίας τε καὶ νότου. ὡς δὲ ἄβυσσοί εἰσι αἱ πηγαί, ἐς διάπειραν ἔφη τούτου

Ψαμμίτιχον Αιγύπτου βασιλέα ἀπικέσθαι. πολλέων γὰρ αὐτὸν χιλιάδων ὀργυιέων πλεξάμενόν· κάλον, κατεῖναι ταύτη, καὶ οὐκ ἐξικέσθαι ἐς βυσσόν." Οὕτω μὲν δὴ ὁ γραμματιστής, εἰ ἄρα ταῦτα " γενόμενα ἔλεγε, ἀπέφαινε· ὥς ἐμὲ κατανόειν, διὰ δίνας τινὰς ταύτη ἐούσας ἰσχυρὰς καὶ παλιρρόϊην, οἷα " ἐμβάλλοντος τοῦ ὕδατος τοῖσι οὖρεσι, μὴ δύνασθαι κατιεμένην καταπειρητηρίην ἐς βυσσὸν ἵεναι. Ἄλλου δὲ οὐθενὸς οὐδὲν ἐδυνάμην πιθέσθαι. ἀλλὰ * τοσόνδε μὲν ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην, μέχρι μὲν Ἐλεφαντίνης πόλιος αὐτόπτης ἐλθών, τὸ δ' ἀπὸ τούτου, ἀκοῇ ἥδη ἱστορέων.

* * * * *

Μέχρι μὲν νυν τεσσέριον μηνῶν πλόου καὶ ὁδοῦ γινώσκεται ὁ Νεῖλος, ὃ πάρεξ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ῥεύματος· τοσοῦτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μῆνες εὐρίσκονται ἀναισιμούμενοι ἐξ Ἐλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς Αὐτομόλους τούτους. Ῥέει δὲ ἀπὸ ἐσπέρης τε καὶ ἡλίου δυσμέων. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι· ἐρήμος γάρ ἐστι ἡ χώρα αὕτη ὑπὸ καύματός.

Ἀλλὰ τὰδε μὲν ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηναίων, φαμένων ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὸ Ἀμμωνος χρηστήριον, καὶ ἀπικέσθαι ἐς λόγους Ἐτεάρχῳ τῷ Ἀμμωνίων βασιλεῖ· καί πως * ἐκ λόγων ἄλλων ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νεῖλου, ὡς οὐδεὶς αὐτοῦ οἶδε τὰς πηγὰς· καὶ τὸν Ἐτεάρχον φάναι ἐλθεῖν κοτε παρ' αὐτὸν Νασαμῶνας ἄνδρας. (Τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο, ἔστι μὲν Αἰβυκὸν, νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν ὡς πρὸς ἡῶν χώραν τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ πολλόν.) ἀπικομένους δὲ τοὺς Νασαμῶνας, καὶ εἰρωτευμένους εἴ τι ἔχουσι πλέον λέγειν περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Αἰβύης, φάναι, παρὰ σφίσι γενέσθαι ἀνδρῶν δυναστέων παῖδας ὑβριστάς· τοὺς ἄλλα τε μηχανᾶσθαι ἀνδρωθέντας περισσὰ, καὶ δὴ καὶ ἀποκληρῶσαι πάντε ἐαυτῶν, ὀψομένους τὰ ἐρήμα τῆς Αἰβύης, καὶ εἴ τι πλέον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων. * * *

Ἐπεὶ ὦν τοὺς νεηνίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλίκων, ὕδασι τε καὶ σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμένους, ἵεναι τὰ πρῶτα μὲν διὰ τῆς οἰκεομένης· ταύτην δὲ διεξιθρόντας, ἐς τὴν θηριώδεα ἀπικέσθαι· ἐκ δὲ ταύτης, τὴν ἐρήμον διεξιέναι, τὴν ὁδὸν ποιευμένους πρὸς ζέφυρον ἄνεμον· διεξιθρόντας δὲ χώρον πολλὸν ψαμμιώδεα, καὶ

ἐν πολλῇσι ἡμέρῃσι, ἰδεῖν δὴ κατε δένδρεα ἐν πεδίῳ πεφυκῶτα· καὶ σφῆας προσελθόντας, ἄπτεσθαι τοῦ ἐπιόντος ἐπὶ τῶν δένδρεων καρποῦ. ἀπτομένοισι δὲ σφι ἐπελθεῖν ἄνδρας μικροὺς, "μετρίων ἐλάσσονας ἀνδρῶν, λαβόντας δὲ ἄγειν σφῆας." Φωνῆς δὲ οὔτε τι τῆς ἐκείνων τοὺς Νασαμῶνας γινώσκειν, οὔτε τοὺς ἄγοντας τῶν Νασαμῶνων. ἄγειν τε δὴ αὐτοὺς δι' ἐλέων μεγίστων, καὶ, διεξιελθόντας ταῦτα, ἀπικέσθαι ἐς πόλιν, ἐν τῇ ἄπαντας εἶναι τοῖσι ἄγουσι τὸ μέγαθος ἴσους, χρῶμα δὲ μέλανας. παρὰ δὲ τὴν πόλιν ῥέειν ποταμὸν μέγαν· ῥέειν δὲ ἀπὸ ἐσπέρης αὐτὸν πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα· φαίνεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ κροκοδείλους." Ὁ μὲν δὴ τοῦ Ἀμμωνίου Ἐτεάρχου λόγος "ἐς τοῦτό μοι δεδηλώσθω" πλὴν ὅτι "ἀπουρησῆσαι τε ἔφασκε τοὺς Νασαμῶνας, ὡς οἱ Κυρηναῖοι ἔλεγον· καὶ ἐς τοὺς οὗτοι ἀπίκοντο ἄνθρώπους, γήγτας εἶναι πάντας." Τὸν δὲ δὴ ποταμὸν τοῦτον τὸν παραρρέοντα καὶ Ἐτέαρχος συνεβόαλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον· καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτω αἰρέει.

Egypt.

"Ερχομαι δὲ περὶ Αἰγύπτου μηχανέων τὸν λόγον, ὅτι ἡ πλεῖστα θουμᾶσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρα, καὶ ἔργα ἡ λόγου μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν χώραν· τούτων εἵνεκα πλείω περὶ αὐτῆς εἰρήσεται. Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ οὐρανῷ τῷ κατὰ σφῆας ἐόντι ἑτεροῖω, καὶ τῷ ποταμῷ φύσιν ἀλλοίην παρεχομένῃ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ, τὰ πολλὰ πάντα ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις ἐστήσαντο ἢ ἡθεῖα τε καὶ νόμους. Ἐν ταῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι· οἱ δὲ ἄνδρες, κατ' οἴκους ἐόντες, ὁφείνουσι. Ὑφαίνουσι δὲ οἱ μὲν ἄλλοι, "ἄνω τὴν κρόκην ὠθέοντες" Αἰγύπτιοι δὲ, κάτω. Τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Ἰράται γυνὴ μὲν οὐδεμίᾳ οὔτε ἔρσηνος θεοῦ, οὔτε θηλέως· ἄνδρες δὲ, πάντων τε καὶ πασέων. Τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμίᾳ ἀνάγκῃ, μὴ βουλομένοις· τῇσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη, καὶ μὴ βουλομένησι. Οἱ ἱερεῖς θεῶν τῇ μὲν ἄλλῃ κομέουσι· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ, ξυρεῦνται. Τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις νόμος, ἅμα κῆδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς· τοὺς μάλιστα

ἐκνέεται· Αἰγύπτιοι δὲ ὑπὸ τοῦς θανάτους ἀνείσι τὰς τρίχας αὖξασθαι, τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖρι, τέως ἐξυρρημένοι. Τοῖσι μὲν ἄλλοισι ἀνθρώποισι ἡ χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται· Αἰγυπτίοισι δὲ ὁμοῦ θηρίοισι ἡ δίαιτά ἐστι. Ἀπὸ πυρέων καὶ κριθέων ὄλλοι ζώουσι· Αἰγυπτίων δὲ τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν ζόην, ὄνειδος μέγιστόν ἐστι· ἀλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζεῖας μετεξέτεροι καλέουσι. Φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί· τὸν δὲ πηλὸν τῇσι χερσὶ, καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται. Εἴματα, τῶν μὲν ἀνδρῶν ἕκαστος ἔχει δύο· τῶν δὲ γυναικῶν ἐν ἑκάστη. Τῶν ἱστίων τοὺς κρίκους καὶ κάλους, οἱ μὲν ἄλλοι ἐξωθεν προσδέουσι· Αἰγύπτιοι δὲ, ἔσωθεν. Γράμματα γράφουσι καὶ λογίζονται ψήφοισι, Ἕλληνες μὲν, ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα· Αἰγύπτιοι δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά· καὶ ποιεῦντες ταῦτα, αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ δεξιὰ ποιεῖν, Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀριστερά. Διφασίοισι δὲ γράμμασι χρέωνται· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν, ἱρά· τὰ δὲ, δημοτικά καλέεσθαι.

Θεοσεβείας δὲ περισσῶς ἔοντες μάλιστα πάντων ἀνθρώπων, νόμοισι τοιοισίδε χρέωνται. Ἐκ χαλκῶν ποτηρίων πίνουσι, διασμέωντες ἂνὰ πᾶσαν ἡμέρην· οὐκ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντες. Εἴματα δὲ λίνεα φορέουσι, αἰεὶ νεόπλυτα· ἐπιτηδεύοντες τοῦτο μάλιστα. Οἱ δὲ ἱρέες ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης, ἵνα μήτε φθεῖρ, μήτε ἄλλο μυσαρὸν μηδὲν ἐγγίνηταί σφι θεραπεύουσι τοὺς θεούς. Ἐσθῆτα δὲ φορέουσι οἱ ἱρέες λινένῃ μούνῃ, καὶ ὑποδήματα βύβλινα· ἄλλην δὲ σφι ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι λαβεῖν, οὐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. Λοῦνται δὲ δις τῆς ἡμέρης ἑκάστης· ψυχρῷ, καὶ δις ἑκάστης νυκτός· ἄλλας τε θρησκείας ἐπιτελέουσι μυρίας, ὥς εἰπεῖν λόγῳ. Πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα· οὔτε τι γὰρ τῶν οἰκητῶν τρίβουσι, οὔτε δαπανέωνται· ἀλλὰ καὶ σιτία σφί ἐστι ἱρά πεσσομένα, καὶ κρεῶν βοέων καὶ χηνέων πληθὺς τι ἑκάστῳ γίνεται πολλόν, ἡμέρης ἑκάστης· δίδοται δὲ σφι καὶ οἶνος ἀμπέλινος· ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. Κυάμους δὲ οὔτε τι μάλα σπείρουσι· Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ, τοὺς τε γενομένους οὔτε τρώγουσι, οὔτε ἐψόντες πατέονται· οἱ δὲ δὴ ἱρέες οὐδὲ ὀρέοντες ἀνέχονται, νομί-

ζοντες οὐ καθαρὸν μιν εἶναι ὄσπριον. Ἰσθᾶται δὲ ὅτι οὐκ εἷς ἐκάσ-
του τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοὶ, τῶν εἰς ἐστὶ ἀρχιέρως· ἐπεὶ δὲ
τις ἀποθάνῃ, τούτου ὁ παῖς ἀντικαθίσταται. Τοὺς δὲ βοῦς τοὺς
ἔρσενας ὁ τοῦ Ἐπάφου εἶναι νομίζουσι, καὶ τούτου εἵνεκα δοκι-
μάζουσι αὐτοὺς ὧδε. Τρίχα τὴν ὅτι καὶ μίην ἴδῃται ἐπεῦσαν
μέλαιναν, οὐ καθαρὸν εἶναι νομίζει. Δίξῃται δὲ ταῦτα ἐπὶ
τούτῳ τεταγμένος τῶν τις ἱρέων· καὶ ὀρθοῦ ἐστειώτος τοῦ
κτηνέως καὶ ὑπτίου, καὶ τὴν γλωῖσσαν ἐξειρύσας, εἰ καθαρὴ
τῶν προκειμένων σημητῶν. Κατορᾶ δὲ καὶ τὰς τρίχας τῆς
οὐρῆς, εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πεφυκυίας. Ἦν δὲ τουτέων πάντων
ἢ καθαρὸς, σημαίνεται βύβλω περὶ τὰ κέρα εἰλίσσων· καὶ
ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας, ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον
καὶ οὕτω ἀπάγουσι. Ἀσήμαντον δὲ θύσαντι θάνατος ἢ ζημὴ
ἐπικέεται. Δοκιμάζεται μὲν νυν τὸ κτήνος τρόπῳ τοιῷδε.

Θυσίῃ δὲ σφι τῷδε κατέστηκε. Ἀγαγόντες τὸ σισημασμένον
κτῆνος πρὸς τὸν βαμνόν, ὅκου ἂν θύωσι, πυρὴν καίγουσι. Ἐπειτα
δὲ ἐπ' αὐτοῦ οἶνον κατὰ τοῦ ἱερέου ἐπισπείσαντες, καὶ ἐπικα-
λέσαντες τὸν θεόν, σφάζουσιν. Σφάζαντες δὲ, ἀποτάμνουσι τὴν
κεφαλὴν. Σῶμα μὲν δὴ τοῦ κτηνέως δείρουσι· κεφαλὴν δὲ
κεῖναι πολλὰ καταρησάμενοι, φέρουσι, τοῖσι μὲν ἂν ἢ ἀγορῇ,
καὶ Ἑλληνέσι σφίσι ἔωσι ἐπιδήμιοι ἔμποροι· οἱ δὲ φέροντες ἐς
τὴν ἀγορὴν, ἀπ' ὧν ἔδοντο· τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἑλληνέσι,
οἱ δὲ ἐκβάλλουσι ἐς τὸν ποταμόν. Καταρέονται δὲ, τάδε λέ-
γοντες, τῇσι κεφαλῇσι· “Εἴ τι μέλλοι ἢ σφίσι τοῖσι θύουσι,
ἢ Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην
τραπέσθαι.” Κατὰ μὲν νυν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κτη-
νέων, καὶ τὴν ἐπίσπαισιν τοῦ οἶνου, πάντες Αἰγύπτιοι νόμοισι
τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται ὁμοίως ἐς πάντα τὰ ἱρά· καὶ, ἀπὸ τού-
του τοῦ νόμου, οὐδὲ ἄλλου οὐθενὸς ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται
Αἰγυπτίων οὐδεὶς. Ἡ δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν ἱρῶν καὶ ἡ καῦσις,
ἄλλη περὶ ἄλλο ἱρὸν σφι κατέστηκε. Τὴν δ' ὧν μεγίστην τε
θαίμονα ἔχεται εἶναι, καὶ μεγίστην οἱ ὀρτὴν ἀνάγουσι, ταύτην
ἔρχομαι ἱρέων. Ἐπὶ πρηνιστεύσωσι τῇ Ἰσι, καὶ ἐπὶ κατ-
εύξωνται, θύουσι τὸν βούν· καὶ ἀποδείραντες, κοιλίην μὲν
κεινὴν πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχνα δὲ αὐτοῦ λείπουσι ἐν

τιῷ σώματι καὶ τὴν πιμελήν· σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι, καὶ ¹ τὴν ὀσφὺν ἄκρην, καὶ τοὺς ὤμους τε καὶ τὸν τράχηλον. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ² τὸ ἄλλο σῶμα τοῦ βοῦς πιμπλάσι ἄρτων καθάρων, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσταφίδος, καὶ σύκων, καὶ λιβανωτοῦ, καὶ σμύρνης, καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων. Πλήσαντες δὲ τούτων, καταγίζουσι, ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες. Προνηστέυσαντες δὲ, θύουσι. Καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν, ³ τύπτονται πάντες· ἐπεὶ δὲ ἀποτύψωνται, δαῖτα προτίθενται τὰ ἐλίποντο τῶν ἱρῶν.

Τοὺς μὲν νυν καθαροὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας καὶ τοὺς μύσχους οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θύουσι· τὰς δὲ θηλέας οὐ σφι ἔξεστι θύειν, ἀλλὰ ἱραὶ εἰσι τῆς Ἰσίου. Τὸ γὰρ τῆς Ἰσίου ἄγαλμα ἐὼν γυναικῆιον, βούκερών ἐστι, κατὰπερ Ἕλληνες τὴν Ἰοῦν γράφουσι· καὶ τὰς βοῦς τὰς θηλέας Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα μακρῶ. Τῶν εἵνεκα οὗτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος, οὔτε γυνή, ἀνδρα Ἕλληνα φιλήσειε ἂν τῷ στόματι, οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἕλληνος χρήσεται, οὐδ' ὀβελοῖσι, οὐδὲ λέβητι, οὐδὲ κρέως καθαροῦ βοῦς διατετμημένου Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ γεύσεται. Θάπτουσι δὲ ⁴ τοὺς ἀποθνήσκοντας βοῦς, τρόπον τόνδε. Τὰς μὲν θηλέας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπιᾶσι· τοὺς δὲ ἔρσενας καταρύσσουσι ἕκαστοι ἐν τοῖσι προαστείοις, ⁵ τὸ κέρασ τὸ ἔτερον ἢ καὶ ἀμφότερα ὑπερέχοντα, σημηΐου εἵνεκα. Ἐπεὶ δὲ σαπῇ, καὶ προσίῃ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται ἐς ἑκάστην πόλιν βάρις ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλυμένης νήσου· ἢ ὃ ἐστι μὲν ἐν τῷ Δέλτα, περίμετρον δὲ αὐτῆς εἰσὶ σχοῖνοι ἑνέα. Ἐν ταύτῃ ὦν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ ἔνεισι μὲν καὶ ἄλλαι πόλεις συχναί· ἐκ τῆς δὲ αἱ βάρεις παραγίνονται ἀναιρησόμεναι τὰ ὅστέα τῶν βοῶν, ὄνομα τῇ πόλει Ἀτάρβηχίς· ἐν δ' αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱρὸν ἅγιον ἱδρυται. Ἐκ ταύτης τῆς πόλιος πλάνεονται πολλοὶ ἄλλοι ἐς ἄλλας πόλεις· ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὅστέα, ἀπάγουσι καὶ θάπτουσι ἐς ἓνα χῶρον πάντες. Κατὰ ταῦτα δὲ τοῖσι βουσί καὶ τᾶλλα κτήνεα θάπτουσι ἀποθνήσκοντα· καὶ γὰρ περὶ ταῦτα οὕτω σφι νενομοθέτῃται· ⁶ κτείνουσι γὰρ δὴ οὐδὲ ταῦτα. * * *

⁷ Βοῦσα δὲ Αἰγύπτου ὄμουρος τῇ Αἰβύῃ, οὐ μάλα θηριώδης

ἔστί. Τὰ δὲ ἔντα σφι ἅπαντα ἰρὰ νομόνισται· καὶ τὰ μὲν, σύντροφά αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι· τὰ δὲ, οὐ. * * *

Τῶν δὲ κροκόδειλων φύσις ἐστὶ τοιήδε. Τὸς χειμεριωτάτους μῆνας τέσσερας ἐσθίει οὐδέν. * Ἐν δὲ τετράπουν, χερσαῖον καὶ λιμναῖον ἐστὶ· τίκτει μὲν γὰρ ὡς ἐν γῇ, καὶ ἐκλείπει, καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διατρίβει ἐν τῷ ξηρῷ, τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν ἐν τῷ ποταμῷ· θερμότερον γὰρ ὅθ' ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς τοῦ αἰθρίας καὶ τῆς ὀρέσου. Πάντων δὲ τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τοῦτο ἐξ ἑλαχίστου μέγιστον γίνεται. Τὰ μὲν γὰρ ὡς, χηνέων οὐ πολλὰ μέζονα τίκτει· καὶ ὁ νεοσσὸς * κατὰ λόγον τοῦ ὡοῦ γίνεται· ἀυξανόμενος δὲ, γίνεται καὶ ἐς ἑπτακαίδεκα πήχειας, καὶ μέζων ἔτι. * Ἐχει δὲ ὀφθαλμοὺς μὲν ὕψ, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, κατὰ λόγον τοῦ σώματος. Γλῶσσαν δὲ μόνον θηρίων οὐκ ἔφυσεν· οὐδὲ τὴν κάτω κινεῖ γνάθου, ἀλλὰ καὶ τοῦτο μόνον θηρίων τὴν ἄνω γνάθου προσάγει τῇ κάτω. * Ἐχει δὲ καὶ ὀνυχας καρτεροὺς, καὶ δέρμα λεπιδωτὸν, ἄρρηκτον ἐπὶ τοῦ σώματος. Τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίᾳ ὀξυδερκέσεται. * Ἄτε δὲ ὦν ἐν ὕδατι διαίταν ποιούμενον, τὸ στόμα ἔνδοθεν φορεῖ πᾶν μεστὸν βδέλλων. Τὰ μὲν δὲ ἄλλα ἔρρεα καὶ θηρία φύγει μιν· ὁ δὲ τροχίλος * εἰρηναῖον οἱ ἐστὶ, ἄτε ὠφελούμενον πρὸς αὐτοῦ. Ἐπειὰν γὰρ ἐς τὴν γῆν ἐκβῇ ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος, καὶ ἔπειτα χάνη, (ἔσθ' οὖν γὰρ τοῦτο ὡς ἐπίπαν ποιεῖν πρὸς τὸν ζέφυρον,) ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος ἐσθύνων ἐς τὸ στόμα αὐτοῦ, καταπίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ, ὠφελεύμενος ἔθεται, καὶ οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον.

Τοῖσι μὲν δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἱροὶ εἰσι οἱ κροκόδειλοι· τοῖσι δ' οὐ, ἀλλ' ἄτε πολεμίους περιέπουσι. Οἱ δὲ περὶ τοῦ Θήβας καὶ τὴν Μίριος λίμνην οἰκόντες, καὶ κάρτα ἡγνῆται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. Ἐκ πάντων δὲ ἕνα ἑκάτεροι τρέφουσι κροκόδειλον, δεδιδωγμένον εἶναι χειροῦθεα· ἀρτήματά τε λίθινα * χρυτὰ καὶ χρύσεια ἐς τὰ ὦτα ἐνθέντες, καὶ ἀμφιδέας περὶ τοὺς προσθίους πόδας, καὶ σιτία ἀποτακτὰ διδόντες καὶ ἱρήϊα, καὶ περιέποντες αἷς κάλλιστα * ζῶντας· ἀποθανόντας δὲ ταριχεύοντες θάπτουσιν ἐν ἱρῇσι θήκησι. Οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην πόλιν οἰκόντες, καὶ ἐσθίουσι αὐτοὺς, οὐκ ἡγεόμενοι ἱρούς εἶναι. Καλέονται

δὲ οὐ κροκόδειλοι, ἀλλὰ χάμψαι. Κροκοδείλους δὲ Ἴωνες ὠνόμασαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινόμενοισι ^ο κροκοδείλοισι τοῖσι ἐν τῇσι αἰμασίῃσι.

Ἄγραι δὲ σφεων πολλάι κατεστέασι, καὶ παντοῖαι· ἡ δ' ὦν ἐμοί γε δοκέει ἀξιοτάτη ἀπηγήσιος εἶναι, ταύτην γράφω. Ἐπεὰν νῶτον ὕδς ^δ δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, μετίει ἐς μέσον τὸν ποταμόν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ ἔχων δέλφακα ζῶν, ταύτην τύπτει. Ἐπακούσας δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος, ἵεται κατὰ τὴν φωνήν· ἐντοχῶν δὲ τῷ νώτῳ, ^ο καταπίνει· οἱ δὲ, ἔλκουσι. Ἐπεὰν δὲ ἐξελकुσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάντων ὁ θηρευτῆς πηλῷ ^ι κατ' ὦν ἔπλασε αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ ποιήσας, κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ χεῖρουται· μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο, σὺν πόνῳ.

Battle of Marathon.

Τοῖσι δὲ Ἀθηναίων στρατηγοῖσι ἐγίνοντο ^ο δίχα αἱ γνώμαι· τῶν μὲν, ^ο οὐκ εὐόντων συμβάλλειν· ^ι “ὀλίγους γὰρ εἶναι, στρατιῇ τῇ Μήδων συμβαλέειν.” τῶν δὲ, καὶ Μιλτιάδεω, κελεύοντων. Ὡς δὲ δίχα τε ἐγίνοντο, καὶ ^ι ἐνίκα ἡ χείρων τῶν γνωμῶν, ἐνθαῦτα (^ο ἦν γὰρ ἐνδέκατος ψηφιδόφορος ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων ^ι πολέμαρχεῖν· τὸ παλαιὸν γὰρ Ἀθηναῖοι ^{ιι} ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι· ἦν δὲ τότε πολέμαρχος Καλλίμαχος Ἀφιδναῖος· πρὸς τοῦτον ἐλθὼν) Μιλτιάδης ἔλεγε τάδε· ^ο “Ἐν σοὶ νῦν, Καλλίμαχε, ἔστι ἡ καταδουλώσαι Ἀθήνας, ἥ, ἐλευθέρας ποιήσαντα, μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, οἷα οὐδὲ Ἀρμόδιός τε καὶ Ἀριστογείτων λείπουσι. Νῦν γὰρ δὴ, ^ο ἐξ οὗ ἐγίνοντο Ἀθηναῖοι, ἐς κίνδυνον ἤκουσι μέγιστον. καὶ, ἦν μὲν γε ὑποκύψωσι τοῖσι Μήδοισι, ^ι δέδοκται τὰ πείσονται παραδεδομένοι Ἰππία· ἦν δὲ περιγένηται αὕτη ἡ πόλις, ^ο οἷα τέ ἐστι πρώτη τῶν Ἑλληνίδων πολιῶν γενέσθαι. Κῶς ὦν δὴ ταῦτα οἷα τέ ἐστι γενέσθαι, καὶ κῶς ἐς σέ ^ι τι τουτέων ἀνήκει τῶν πηγμάτων τὸ κῦρος ἔχειν, νῦν ἔρχομαι φράσων. Ἡμέων τῶν στρατηγῶν, εὐόντων δέκα, δίχα γίνονται αἱ γνώμαι· τῶν μὲν, κελεύοντων συμβαλέειν, τῶν δὲ, οὐ συμβαλέειν. Ἦν μὲν νῦν μὴ συμβα-

λαμμεν, ἔλτομαί τινα στάσιν μεγάλην ἐμπισθεύσαν διασείσειν τὰ Ἀθηναίων φρονήματα, ὥστε μὴδῆσαι· ἣν δὲ συμβάλλωμεν, πρὶν τι καὶ ἰσαυρόν Ἀθηναίων μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι, θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων, οἳ τε εἰμὲν περιγενέσθαι τῇ συμβολῇ. Ταῦτα οὖν πάντα ἐς σὲ νῦν τείνει, καὶ ἐκ σέο ἀρτῆται. ἣν γὰρ σὺ γνώμη τῇ ἐμῇ προσθῇ, ἔστι τοι πατρίς τε ἐλευθέρη, καὶ πόλις πρώτη τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι· ἣν δὲ τὴν τῶν ἀποσπευδόντων τὴν συμβολὴν ἔλῃ, ὑπάρξει τοι τῶν ἐγὼ κατέλιξα ἀγαθῶν τὰ ἐναντία." Ταῦτα λέγων ὁ Μιλτιάδης, προσκτάται τὸν Καλλιμάχον. προσγενομένης δὲ τοῦ πολέμαρχου τῆς γνώμης, ἐκκύρωτο συμβάλλειν. Μετὰ δὲ, οἱ στρατηγοί, τῶν ἢ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν, ὥς ἐκάστου αὐτῶν ἐγένετο πρυτανίῃ τῆς ἡμέρης, Μιλτιάδῃ παρεδίδosan· ὁ δὲ, "δεκόμενος, οὐ τι καὶ συμβολὴν ἐποίητο, πρὶν γε δὴ αὐτοῦ πρυτανίῃ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἐς ἐκείνον περιῆλθε, ἐνθαῦτα δὴ ἐτάσσοντο ὧδε Ἀθηναῖαι ὥς συμβαλέοντες. Τοῦ μὲν δεξιῦ κέρας ἦγετο ὁ πολέμαρχος Καλλιμάχος· ὁ γὰρ νόμος τότε εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. Ἠγεομένου δὲ τούτου, ἐξεδέκοντο, ὥς ἀριθμέοντο αἱ φυλαί, ἐχόμεναι ἀλλήλων· τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο, ἔχοντες τὸ ἐσθνόμενον κέρας, Πλαταιεῖς. Ἀπὸ ταύτης γάρ σφι τῆς μάχης, θυσίας Ἀθηναίων ἀναγόντων καὶ πανηγύριος τὰς ἐν τῇσι πεντητηρίσι γινόμενας, κατεύχεται ὁ κήρυξ ὁ Ἀθηναῖος "ἄρα τε Ἀθηναίοισι" λέγων "γίνεσθαι τὰ ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι." Τότε δὲ, τασσομένων τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ Μαραθῶνι, ἐγένετο τοιόνδε τι. Τὸ στρατόπεδον ἐξισούμενον τῷ Μηδικῷ στρατοπέδῳ, τὸ μὲν αὐτοῦ μέσον ἐγένετο ἐπὶ τάξις ὀλίγας, καὶ ταύτῃ ἦν ἀσθενέστατον τὸ στρατόπεδον· τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἔρρωτο πλήθει.

"Ὡς δὲ σφι διετέτακτο, καὶ τὰ σφάγια ἐγένετο καλὰ, ἐνθαῦτα, ὥς ἀπεβῆσαν οἱ Ἀθηναῖοι, δρόμῳ ἵεντο ἐς τοὺς βαρβάρους. ἦσαν δὲ στάδιοι οὐκ ἐλάσσονες τὸ μεταίχμιον αὐτέων, ἢ ὀκτώ. Οἱ δὲ Πέρσαι, ὁρέοντες δρόμῳ ἐπιόντας, παρσικινιάζοντο ὥς δεξιόμενοι· μακρὴν τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, καὶ πάγχυν ὀλεθρίην, ὁρέοντες αὐτοὺς ἰόντας ὀλίγους, καὶ τούτους δρόμῳ

ἐπειγομένους, οὔτε ἵππου ὑπαρχούσης σφι, οὔτε τοξευμάτων. ταῦτα μὲν νυν οἱ βάρβαροι ὁ κατεΐκαζον. Ἀθηναῖοι δὲ, ἐπεὶ τε ἄνθρωποι προσέμιξαν τοῖσι βαρβάροισι, ἐμάχοντο ἀξίως λόγου. Πρῶτοι μὲν γὰρ Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, δρόμῳ εἰς πολεμίους ἐχρήσαντο· πρῶτοι δὲ ἀνέσχοντο ἐσθιῆτά τε Μηδικὴν ὀρέωντες, καὶ τοὺς ἄνδρας ταύτην ἐσθιμένους· τίως δὲ ἦν τοῖσι Ἑλλήσι καὶ τὸ οὔνομα τὸ Μῆδων ἵ φόβος ἀκοῦσαι. Μαχομένων δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι, χρόνος ἐγένετο πολλός. Καὶ τὸ μὲν μέσον τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι, τῇ Πέρσῃ τε αὐτοὶ καὶ Σάκαι ἐτετάχατο· κατὰ τοῦτο μὲν δὴ ἐνίκων οἱ βάρβαροι, καὶ ῥήξαντες, ἐδίωκον εἰς τὴν ἡ μεσόγαιαν. Τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἐνίκων Ἀθηναῖοι τε καὶ Πλαταιέες. Νικῶντες δὲ, τὸ μὲν τετραμμένον τῶν βαρβάρων φεύγειν ἔων· τοῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήξασι αὐτέων, συναγαγόντες τὰ κέρεα ἀμφοτέρω, ἐμάχοντο, καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. Φεύγουσι δὲ τοῖσι Πέρσῃσι εἶποντο κόπτοντες, ἢ εἰς ὃ ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀπικόμενοι, ἢ πῦρ τε αἴτεον, καὶ ἐπελαμβάνοντο τῶν νεῶν.

Καὶ ἵ τοῦτο μὲν, ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος διαφθίσκεται, ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθός· ἀπὸ δ' ἔθανε τῶν στρατηγῶν Στήσιλως ὁ Θρασύλειος· τοῦτο δὲ, Κυναιγίριος ὁ Εὐφορίωνος ἐνθαῦτα, ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηὲς, τὴν χεῖρα ἀποκοπεῖς πελέκει, πίπτει· τοῦτο δὲ, ἄλλοι Ἀθηναίων πολλοὶ τε καὶ ὀνομάστοι. Ἑπτὰ μὲν δὴ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν τρόπῳ τοιούτῳ Ἀθηναῖοι. Τῇσι δὲ λοιπῇσι οἱ βάρβαροι ἔξανακρουσάμενοι, καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς νήσου, ἐν τῇ ἑλίπον, τὰ ἐξ Ἑρετρίης ἀνδράποδα, περιέπλων Σούνιον, βουλόμενοι φθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἀπικόμενοι εἰς τὸ ἄστυ. Ἀθηναῖοι δὲ ὥς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβοήθειον εἰς τὸ ἄστυ. Καὶ, ἔφθησάν τε ἀπικόμενοι πρὶν ἢ τοὺς βαρβάρους ἤκειν, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο. Οἱ δὲ βάρβαροι τῇσι νηυσὶ ὑπεραιωρηθέντες Φαλήρου, (τοῦτο γὰρ ἦν ἐπίνειον τότε τῶν Ἀθηναίων,) ὑπὲρ τούτου ἀνακωχέυσαντες τὰς νῆας, ἀπέπλων ὑπίσω εἰς τὴν Ἀσίην. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ ἀπέθανον τῶν βαρβάρων ἢ κατὰ ἑξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἄνδρας· Ἀθηναίων δὲ, ἑκατὸν ἐννεήκοντα καὶ δύο.

Deliberations on the Invasion of Greece.

Ξέρξης δὲ μετὰ Αἰγύπτου ἄλωσιν, ὡς ἔμελλε ἰς χεῖρας ἄξεισθαι τὸ στράτευμα τὸ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, σύλλογον ἐπὶ κλητὸν Περσέων τῶν ἀρίστων ἐποιέετο, ἵνα γνώμας τε πύθεται σφέων, καὶ αὐτὸς ἐν πᾶσι εἴπῃ τὰ θέλει. Ὡς δὲ συναλέχθησαν, ἔλαξε Ξέρξης τάδε· "Ἄνδρες Πέρσαι, οὗ τ' αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόδε ἐν ὑμῖν τιθεῖς, ἵ παραδεξάμενός τε αὐτῷ χρήσομαι. Ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν πρεσβυτέρων, οὐδ' αὖ καὶ ἡτρεμῆσάμεν, ἐπεὶ τε παρελάβομεν τὴν ἡγεμονίην τήνδε παρὰ Μήδων, Κύρῳ καταλόντος Ἀστυάγεα· ἀλλὰ θεὸς τε οὕτω ἄγει, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν πολλὰ ἐπέπονσι· συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον. "Τὰ μὲν νῦν Κύρῳ τε καὶ Καμβύσῃ πατὴρ τε ἐμὸς Δαρεῖος κατεργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο ἔθνεα, ἐπισταμένοισι εὖ οὐκ ἂν τις λέγῃ. Ἐγὼ δὲ, ἐπεὶ τε παρέλαβον τὸν θρόνον, τοῦτο ἐφρόντιζον, ὅπως μὴ λείψομαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε, μηδὲ ἐλάσσω προσκτῆσομαι δυνάμιν Πέρσῃσι. Φροντίζων δὲ εὗρίσκω ἅμα μὲν κῦδος ἡμῖν τε προσγινόμενον, χάρην τε τῆς νῦν ἐκτιμέθεα οὐκ ἐλάσσονα οὐδὲ φλαυροτέρην, παμφοροτέρην τε ἅμα δὲ τιμωρίην τε καὶ τίσιν γενομένην. Διὸ ὑμέας νῦν ἐγὼ συνέλεξα, ἵνα, τὸ νοέω πρόσσειν, ὑπερβέωμαι ὑμῖν. Μέλλῃ, ἵ ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον, ἔλῃ στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα Ἀθηναίους τιμωρήσομαι, ὅσα δὴ πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμόν. Ὡρεῖτε μὲν νῦν καὶ Δαρεῖον ἰθὺντα στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους. Ἀλλ' ὁ μὲν τετελεύτηκε, καὶ οὐκ ἐξεγένετό οἱ τιμωρῆσασθαι· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τε ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσέων οὐ πρότερον παύσομαι, πρὶν ἢ ἔλῃ τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας· οἳ γε ἐμὰ καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεῦντες. Πρῶτα μὲν, ἐς Σάρδεις ἐλθόντες ἅμα Ἀρισταγόρῃ τῷ Μιλησίῳ, δούλῳ δὲ ἡμετέρῳ, ἀπικόμενοι ἐνέπρησαν τὰ τε ἄλσεια καὶ τὰ ἱρά· δευτέρα δὲ, ἡμέας οἱ ἔρξαν ἐς τὴν σφετέρην ἀποβάντας, ὥτε Δαίτις τε καὶ Ἀρταφέρνης ἐστρατήγουν, τὰ ἐπίστασθί και πάντες. Τούτων μέντοι εἵνεκα ἀνάρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι. Ἀγαθὰ δὲ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, εἰ τούτους

τε καὶ τοὺς τούτοισι πλησιοχώρους καταστρεψόμεθα, οἱ Πέλοπος τοῦ Φρυγὸς νέμονται χώραν. Γῆν τὴν Περσίδα ¹ ἀποδέχομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ὁμυρέουσιν. Οὐ γὰρ δὴ χώραν γε οὐδεμίην κατόψεται ὁ ἥλιος ὁμυρον εἶσιν τῇ ἡμετέρῃ, ἀλλὰ σφας πάσας ἐγὼ ἅμα ὑμῖν μίαν χώραν θήσω, διὰ πάσης διεξελθὼν τῆς Εὐρώπης. Πυνθάνομαι γὰρ ὅδε ἔχειν οὔτε τινὰ πόλιν ἀνδρῶν οὐδεμίην, οὔτε ἔθνος οὐδὲν ἀνθρώπων ὑπολείπεσθαι, τὸ ἡμῖν οἶόν τε ἔσται ἐλθεῖν ἐς μάχην, τουτέων τῶν κατέλεξα ὑπεξαίρημένων. ² Οὕτω οἱ τε ἡμῖν αἵτιοι ἔξουσιν δούλιον ζυγόν, οἱ τε ἀναίτιοι. Ὑμεῖς δ' ἂν μοι, τάδε ποιέοντες, χαρίζοισθε. ἐπεὶ ὑμῖν σημήνω τὸν χρόνον, ³ ἐς τὸν ἥκειν δεῖ, προθύμως πάντα τινὰ ὑμέων ἰχρήσει παρεῖναι. Ὅς ἂν δὲ ἔχων ἦκη παρσκευασμένον στρατὸν κάλλιστα, δώσω οἱ δῶρα τὰ τιμιώτατα νομίζεται εἶναι ⁴ ἐν ἡμετέρῳ. Ποιητέα μὲν νυν ταῦτά ἐστι οὕτω. Ἵνα δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν δοκέω, τίθημι τὸ πρῆγμα ἐς μέσον, γνώμην κελεύων ὑμέων τὸν βουλόμενον ἀποφαίνεσθαι." Ταῦτα εἶπας ἐπαύετο.

Μετ' αὐτὸν δὲ Μαρδόνιος ἔλεγε· "ὦ δέσποτα, οὐ μόνον εἰς τῶν γενομένων Περσέων ἄριστος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσομένων· ὅς τά τε ἄλλα λέγων ἐπῖκεο ἄριστα καὶ ἀληθέστατα, καὶ Ἴωνας τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικημένους οὐκ ἐάσεις καταγελάσαι ἡμῖν, ἔοντας ἀναξίους. ⁵ Καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἰνδοὺς καὶ Λιβύοι τε καὶ Ἀσσυρίους, ἅλλα τε ἔθνη πολλὰ καὶ μεγάλα, ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδὲν, ἀλλὰ δύναμιν προσκτᾶσθαι βουλόμενοι καταστρεψάμενοι δούλους ἔχομεν. Ἐλλήνας δὲ, ὑπάρξαντας ἀδικίης, οὐ τιμωρησόμεθα. Τί δείσαντες; κοῖνῃ πλήθους συστροφῇ; κοῖνῃ δὲ χρημάτων δύναμιν; ⁶ Τῶν ἐπιστάμεθα μὲν τὴν μάχην, ἐπιστάμεθα δὲ τὴν δύναμιν, εἶσιν ἀσθενέα· ἔχομεν δὲ αὐτέων παῖδας καταστρεψάμενοι, τούτους οἱ, ἐν τῇ ἡμετέρῃ κατοικημένοι, Ἴωνες τε καὶ Αἰολεῖς καὶ Δωριεῖς καλέονται. Ἐπειρήθην δὲ καὶ αὐτοὺς ἤδη ἐπελαύνων ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους, ὑπὸ πατρὸς τοῦ σοῦ κελευσθεῖς· καὶ μοι μέχει Μακεδονίης ἐλάσαντι, καὶ ⁷ ὀλίγον ἀπολιπόντι ἐς αὐτὰς Ἀθήνας ἀπικέσθαι, οὐδεὶς ἀντιώθη ἐς μάχην. " Καί τοι γε ἐώλῃσι Ἐλληνες, ὥς πυνθάνομαι, ἀβου-

λώτατα πολέμονε ἵστασθαι, ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότη-
 τος. Ἐπεὶν γὰρ ἀλλήλοισι πόλεμον προείπωσι, ἐξευρόντες τὸ
 κάλλιστον χωρίον καὶ ἑλιότατον, ἐς τοῦτο κατιόντες μάχονται·
 ὥστε σὺν κακῷ μεγάλῳ οἱ νικῶντες ἀπαλλάσσονται· περὶ δὲ
 τῶν ἐσσωμένων "οὐδὲ λέγω ἀρχὴν, ἐξώλεες γὰρ δὴ γίνονται.
 "τοὺς χρῆν, ἔοντας ὁμογλώσσους, κήρυξί τε διαχρεωμένους καὶ
 ἀγγέλοισι, "καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς, καὶ παντὶ μάλλον
 ἢ μάχῃ· εἰ δὲ πάντως ἔδεε πολεμεῖν πρὸς ἀλλήλους, "ἐξευ-
 ρίσκειν χρῆν τῇ ἐκάτεροί εἰσι δυσχειρωτότατοι, καὶ ταύτῃ
 πειρᾶν. Τρόπῳ τοίνυν οὐ χρηστῷ Ἕλληνες διαχρεώμενοι, ἐμὲο
 ἐλάσαντος μέχρι Μακεδονίης γῆς, "οὐκ ἤλθον ἐς τοῦτον λόγον
 ὥστε μάχεσθαι. Σοὶ δὲ δὴ μέλλει τίς, ὃ βασιλεῦ, ἀντιώσε-
 σθαι πόλεμον προσφέρων, ἄγοντι καὶ πλῆθος τὸ ἐκ τῆς Ἀσίας
 καὶ νέας τὰς ἀπάσας; Ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, οὐκ ἐς τοῦτο θράσος
 ἀνῆκει τὰ Ἑλλήνων πρήγματα. Εἰ δὲ ἄρα ἐγὼ γε ψευσθείην
 γνώμη, καὶ ἐκεῖνοι ἐπαρθέντες ἀβουλίῃ, ἔλθοιεν ἡμῖν ἐς μάχην,
 μάθοιεν ἂν ὥς εἰμεν ἀνθρώπων ἀριστοὶ τὰ πολεμῆϊα. Ἐστὶν
 ὃ ὦν μηδὲν ἀπείρητον· αὐτόματον γὰρ οὐδὲν, "ἀλλ' ἀπὸ πείρης
 πάντα, ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι." Μαρδόνιος μὲν τοσαῦτα
 ἐπιτείνας τὴν Ξέρξει γνώμην, ἐπέταυτο.

Σιαπώντων δὲ τῶν ἄλλων Περσέων, καὶ οὐ τολμάντων
 γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίην τῇ προκειμένῃ, Ἀρτάβανος ὁ
 Ταστάσπεος, πάτρως ἐὼν Ξέρξῃ, ἑταῖρῳ δὲ καὶ πίσυνος ἐὼν, ἔλεγε
 τάδε· "ὦ βασιλεῦ, μὴ λεχθυσέων μὲν γνωμίῃν ἀντιέων
 ἀλλήλοισι, οὐκ ἔστι τὴν ἀμείνω "αἰρεόμενον ἐλέσθαι, ἀλλὰ δεῖ
 τῇ εἰρημένῃ χρῆσθαι· λεχθυσέων δὲ, ἔστι· ὥσπερ τὸν χρυσὸν
 τὸν ἀκέραιον, αὐτὸν μὲν "ἐπ' ἐαυτοῦ οὐ διαγινώσκωμεν, ἐπεὶ
 δὲ παρατρέψωμεν ἄλλῳ χρυσῷ, διαγινώσκωμεν τὸν ἀμείνω.
 Ἐγὼ δὲ καὶ πατρὶ ταῦ σφ', ἀδελφεῷ δὲ ἐμῷ, Δαρείῳ, ἡγόρευον
 μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ Σκύθας, ἀνδρας οὐδαμῶθι γῆς ἄστου νέ-
 μοντας. Ὁ δὲ, ἐλπίζων Σκύθας τοὺς νομάδας καταστρέψεσθαι,
 ἐμοί τε οὐκ ἐπαίθετο, στρατεύσάμενός τε, πολλούς τε καὶ ἀγα-
 θούς τῆς στρατιῆς ἀποβαλὼν, "ἀπῆλθε. Σὺ δὲ, ὦ βασιλεῦ,
 μέλλεις ἐπ' ἀνδρας στρατεύεσθαι πολλὸν ἀμείνονας ἢ Σκύθας·
 οἱ κατὰ θάλασσαν τε ἀριστοὶ καὶ κατὰ γῆν λέγονται εἶναι. Τὸ

δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινόν, ἐμέ σοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. Ζεύξας
 φῆς τὸν Ἑλλάσποντον, * ἐλᾶν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης εἰς
 τὴν Ἑλλάδα· † καὶ δὴ καὶ συνήναικε ἢ τοι κατὰ γῆν ἢ καὶ
 κατὰ θάλασσαν ἐσσωθῆναι, ἢ καὶ κατ' ἀμφοτέρω. οἱ γὰρ
 ἄνδρες λέγονται εἶναι ἄλκιμοι. Πάρεστι δὲ καὶ σταθμώσασ-
 θαι, * εἰ στρατιὴν γε τοσαύτην σὺν Δάτι καὶ Ἀρταφέρνηϊ
 ἐλθοῦσαν εἰς τὴν Ἀττικὴν χώραν μῦνοι Ἀθηναῖοι διέφθειραν.
 † Οὐκ ὦν ἀμφοτέρῃ σφι ἐχώρησε· ἀλλ', ἣν τῇσι νηυσὶ ἐμ-
 βάλωσι, καὶ νικήσαντες ναυμαχίῃ πλέωσι εἰς τὸν Ἑλλάσπον-
 τον, καὶ ἔπειτα λύσωσι τὴν γέφυραν, τοῦτο δὴ, βασιλεῦ, γίνεται
 δεινόν. Ἐγὼ δὲ † οὐδεμιῇ σοφίῃ οἰκῆτῃ αὐτὸς ταῦτα συμβάλλο-
 μοι· ἀλλ' † οἷόν μοι κοτε ἡμέας ὀλίγου ἐδέχσε καταλαβεῖν
 πάθος, ὅτε πατήρ σός Ζεύξας Βόσπορον τὸν Θρηῆκιον, γεφυ-
 ρώσας δὲ ποταμὸν Ἰστρον, διέβη ἐπὶ Σκύθας. Τότε † παν-
 τοῖσι ἐγένοντο Σκύθαι δεόμενοι Ἰώνων λῦσαι τὸν πόρον, † τοῖσι
 ἐπιτέτραπτο ἡ φυλακὴ τῶν γεφυρέων τοῦ Ἰστρου. Καὶ τότε
 γε Ἰστιάσις ὁ Μιλήτου τύραννος εἰ ἐπέσπετο τῶν ἄλλων τυράν-
 νων τῇ γνώμῃ, μηδὲ ἡντιώθη, † διέργαστο ἂν τὰ Περσέων
 πρήγματα· καὶ τοι καὶ λόγῳ ἀκοῦσαι δεινόν, † ἐπ' ἀνδρὶ γε ἐνὶ
 πάντα τὰ βασιλείας πρήγματα γεγενῆσθαι. Σὺ ὦν μὴ βούλευ
 εἰς κίνδυνον μηδένα τοιοῦτον ἀπικέσθαι, μηδεμιῆς ἀνάγκης
 εὐούσης· ἀλλ' ἐμοὶ πείθευ. Νῦν μὲν τὸν σύλλογον τόνδε διά-
 λῦσον· αὐτίς τε, ὅταν τοι δοκέῃ, προσκεψάμενος ἐπὶ σεινυτοῦ,
 † προαγόρευε τά τοι δοκέει εἶναι ἄριστα. Τὸ γὰρ εὖ βουλευέσθαι,
 κέρδος μέγιστον εὐρίσκω ἐόν. † Εἰ γὰρ καὶ ἐναντιωθῆναί τι
 θέλει, βεβούλευται μὲν οὐδὲν ἥσσαν εὔ, ἔσσωται δὲ ὑπὸ τῆς
 τύχης τὸ βούλευμα· ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχυρῶς, εἴ οἱ ἡ τύχη
 ἐπίσποιτο, † εὐρημα εὐρηκε, ἥσσαν δὲ οὐδὲν οἱ κακῶς βεβού-
 λευται. Ὅρᾳς τὰ ὑπερέχοντα ζῶα ὡς κεραυνοῖ ὁ θεὸς, οὐδὲ ἔᾳ
 † φαντάζεσθαι, † τὰ δὲ σμίκρα οὐδὲν μιν κνίζει; Ὅρᾳς δὲ ὡς εἰς
 οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ, καὶ δένδρεα † τὰ τοιαῦτα, † ἀπο-
 σκήπτει τὰ βέλεα; φιλεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα
 κολοῦσιν. Οὕτω δὴ καὶ στρατὸς πολλὸς ὑπὸ † ὀλίγου διαφθεί-
 ρεται † κατὰ τοιούτῃ. ἐπεὶ ἂν σφι ὁ θεὸς φθονήσας φόβον ἐμβάλλῃ,
 ἢ βροντῇ, † δι' ὧν ἐφθάρησαν ἀναξίως ἐωυτῶν· οὐ γὰρ ἔᾳ

φρονέειν μέγα ὁ θεὸς ἄλλον ἢ ἑαυτόν. "Ἐπειχῆναι μὲν νυν πᾶν πρῆγμα, τίττει σφάλματα, ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλαι "φιλέουσι γίνεσθαι" ἐν δὲ τῷ ἐπισχεῖν ἔνεστι ἀγαθὰ, εἰ μὴ παραν-
 τικά δοκέοντα εἶναι, ἀλλ' ἀνὰ χρόνον ἐξεύροι τις ἄν. Σοὶ
 μὲν δὴ ταῦτα, ᾧ βασιλεῦ, συμβουλεύω. Σὺ δὲ, ᾧ παῖ
 Γωβρύεω Μαρδόνιε, παῦσαι λέγων λόγους ματαίους περὶ
 Ἑλλήνων, οὐκ ἔόντων ἀξίον φλαύρως "ἀκούειν. "Ἑλλη-
 νας γὰρ διαβάλλων, ἐπαίρεις αὐτὸν βασιλῆα στρατεύεσ-
 θαι· αὐτοῦ δὲ τούτου εἴνεκα δοκίεις μοι πᾶσαν προθυμίην ἐκ-
 τείνειν. Μῆ νυν οὕτω γένηται. Διαβολὴ γάρ ἐστι θεινότατον·
 ἐν τῇ ὅς μὲν εἰσι οἱ ἀδικούντες, εἰς δὲ ὁ ἀδικούμενος. ὁ μὲν γὰρ
 διαβάλλων ἀδικεῖ, οὐ παρέντος κατηγορέων· ὁ δὲ ἀδικεῖ,
 ἀναπειθόμενος πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθῃ. ὁ δὲ δὴ ἀπίων τοῦ
 λόγου τάδε· ἐν αὐτοῖσι ἀδικέσται, διαβληθεὶς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου,
 καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. "Ἀλλ', εἰ δὴ δεῖ γε
 πάντως ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους στρατεύεσθαι, φέρε, βασιλεὺς
 μὲν αὐτὸς ἐν ἤεσι τοῖσι Περσέων μενέτω· ἡμέων δὲ ἀμφοτέ-
 ρων " παραβαλλομένων τὰ τέκνα, στρατηλάτεις αὐτὸς σὺ, ἐπι-
 λεξάμενός τε ἄνδρας τοὺς ἐθέλεις, καὶ λαβὼν στρατιὴν ὑπόστην
 τινὰ βούλει· καὶ ἤν μὲν τῇ σὺ λέγεις "ἀναβαίῃ βασιλεῖ τὰ
 πρῆγματα, " κτεινέσθων οἱ ἔμοι παῖδες, πρὸς δὲ αὐτοῖσι καὶ
 ἐγώ· ἤν δὲ τῇ ἐγὼ προλέγω, οἱ σοὶ ταῦτα πασχόντων, σὺν δὲ
 σφί καὶ σὺ, ἤν ἀπονοστήσης. Εἰ δὲ ταῦτα μὲν ὑποδύνειν οὐκ
 ἐθέλῃσεις, σὺ δὲ πάντως στράτευμα ἀνάξεις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,
 ἀκούσεσθαι τινὰ φημι τῶν αὐτοῦ τῆδε ὑπολειπόμενων, Μαρδόν-
 νιον μέγα τι κακὸν ἐξεργασμένον· Πέρσας, ὑπὸ κυνῶν τε καὶ
 ὀρνίθων διαφορεύμενον, ἥ κου ἐν γῇ τῇ Ἀθηναίων, ἥ σέ γε ἐν τῇ
 Ἀκαδαμονίων, εἰ μὴ ἄρα καὶ πρότερον κατ' ὁδόν, " γνόντα ἐπ'
 οἷσιν ἄνδρας " ἀναγινώσκεις στρατεύεσθαι βασιλῆα." Ἀρτά-
 βαρος μὲν ταῦτα ἔλεξε. Ξέρξης δὲ θυμωθεὶς ἀμείβεται τοῖσδε·
 "Ἀρτάβανε, πατέρως εἰς τοῦ ἐμοῦ ἀδελφεός· τοῦτό σε ῥύσεται
 μηδὲνα ἄξιον μισθόν " λαβεῖν ἐπέων ματαίων. Καί τοι ταύτην
 τὴν ἀτιμίην προστίθηναι, ἔοντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ, μήτε συ-
 στρατεύεσθαι ἐμοί γε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, αὐτοῦ τε μένειν ἅμα
 τῇσι γυναῖξί. Ἐγὼ δὲ καὶ ἄνευ σέο, ὅσαπερ εἶπα, ἐπιτελέα

ποιήσω. Μὴ γὰρ εἶην ἐκ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπεος, τοῦ Ἀρσά-
μεος, τοῦ Ἀριαράμνεω, τοῦ Τείσπεος, τοῦ Κύρου, τοῦ Καμβύ-
σειω, τοῦ Τείσπεος, τοῦ Ἀχαιμένεος γεγονώς, μὴ τιμωρησάμενος
Ἀθηναίους· εὖ ἐπιστάμενος, ὅτι, εἰ ἡμεῖς ἡσυχίην ἄξομεν,⁴
ἀλλ' οὐκ ἐκείνοι, ἀλλὰ καὶ μάλα στρατεύσονται ἐπὶ τὴν ἡμετέ-
ρην,· εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων·
οἱ Σάρδις τε ἐνέπρησαν, καὶ ἤλασαν ἐς τὴν Ἀσίην. Οὐκ ἔστι
ἐξ ἀναχωρεῖν οὐδετέροισι· δυνατῶς ἔχει, ἀλλὰ⁵ ποιεῖν ἢ πα-
θεῖν προκίεεται ἀγών· ἵνα ἢ τάδε πάντα ὑπὸ Ἑλλήσι, ἢ ἐκείνα
πάντα ὑπὸ Πέρσῃσι γένηται· τὸ γὰρ μέσον οὐδὲν τῆς ἔχθρης
ἐστί. Καλὸν οὖν προπεπονθίας ἡμέας τιμωρεῖν ἤδη γίνεται,
ἵνα καὶ τὸ δεῖνόν,⁶ τὸ πείσομαι, τοῦτο μάθω, ἐλάσας ἐπ' ἀνδρας
τούτους, τοὺς γε καὶ Πέλοψ ὁ Φρύξ, ἐὼν πατέρων τῶν ἐμῶν
δούλος, κατέστρέψατο οὕτω, ὥς καὶ¹ ἐς τόδε αὐτοὶ τε ἰσθρῶ-
ποι καὶ ἡ γῆ αὐτέων ἐπάνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου κα-
λεούνται."

Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτο ἐλέγετο. Μετὰ δὲ εὐφρόνη τε ἐγί-
νετο, καὶ Ξέρξης ἐκνίζε ἡ Ἀρταβάνου γνώμη· νυκτὶ δὲ βουλὴν
ἰδιδούς, πάγχυ εὕρισκέ οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν
Ἑλλάδα.

Xerxes at Abydos.

Ἰππὶ δ' ἐγένοντο ἐν Ἀβύδῳ, ἠθέλησε Ξέρξης ἰδέσθαι πάντα
τὸν στρατόν. καὶ, προεπεποίητο γὰρ ἐπὶ κολιωνοῦ ἐπίτηδες
αὐτῷ² ταύτῃ προεξέδρη λίθου λευκοῦ· ἐποίησαν δὲ Ἀβυδηνοί,
ἐντεταλαμένου πρότερον βασιλῆος. Ἐνθαῦτα ὥς ἔζετο, κατ-
οραῖν ἐπὶ τῆς ἡϊόνος, ἐθεῖτο καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὰς νέας·
θηεύμενος δὲ, ἰμέρθη τῶν νεῶν ἄμιλλαν γινομένην ἰδέσθαι.
ἐπεὶ δ' ἐγένετό τε καὶ ἐνίκων Φοίνικες Σιδώνιοι, ἥσθη τε
τῇ ἀμίλλῃ καὶ τῇ στρατιῇ. Ὡς δὲ ὥρα πάντα μὲν τὸν
Ἑλλήσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς
ἄκτας καὶ τὰ Ἀβυδηνίων πεδία ἐπὶ πλεῖα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα
Ξέρξης ἰσχυρὸν ἱμακάρισε· μετὰ δὲ τοῦτο, ἐδάκρυσεν.³ Μαθὼν
δὲ μιν Ἀρτάβανος ὁ πάτριος, ὅς⁴ τὸ πρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο
ἐλευθέρως, οὐ συμβουλευσάν Ξέρξῃ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλ-

λάλα· ὧτος ὧνῃρ "Φρυσθεῖς Ξέρξης θαυρούσαντα, εἴρετο τάδε·
 "Ὁ βασιλεῦ, ὡς πολὺ ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσας νῦν
 τε καὶ ὀλίγη πρήτουν; μακαρίσας γὰρ σκωυτῶν, θαυρούεις."
 Ὁ δὲ εἶπε· "Ἐσῆλθε γάρ με λογισάμενον κατοικτεῖσαι ὡς
 βραχὺς εἴη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ τουτέων γε, ἐνύτων το-
 σούτων, οὐδεὶς ἐς ἑκατοστὴν ἔτος περιέσται." Ὁ δὲ ἀμείβετο
 λέγων· "Ἐτέρα ταύτου "παρὰ τὴν ζῆην πεπόνθαμεν οἰκ-
 τρότερα. Ἐν γὰρ οὕτω βραχεῖ βίῳ οὐδεὶς οὕτω ἀνθρώπος ἐὼν
 εὐδαίμων πέφυκε, οὔτε τουτέων, οὔτε τῶν ἄλλων, "τῷ οὐ πα-
 ραστήσεται πολλάκις, καὶ οὐκ ἄπαξ, τεθνάναι βούλεσθαι
 μάλλον ἢ ζῶειν. Αἴ γε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσαι, καὶ αἱ
 νοῦσοι συνταράσσουσαι, καὶ βραχὺν ἐνύτα, μακρὸν θαυρεῖν εἶναι
 ποιεύσι τὸν βίον. Οὕτω ὁ μὲν θάνατος, μοχθηρῆς ἐούσης τῆς
 ζῆς, καταφυγὴ αἰρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονε· ὁ δὲ θεός,
 γλυκὺν "γύσας τὸν αἰῶνα, "φθονερὸς ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται ἐόν."
 Ξέρξης δὲ ἀμείβετο λέγων· "Ἀρτάβανε, βιοτῆς μὲν νῦν ἀν-
 θρωπῆς περὶ, ἐούσης τοιαύτης οἶην περ σὺ διαίρεσαι εἶναι,
 παυσώμεθα, μὴδὲ κακῶν "μεμνῶμεθα, χρηστὰ ἔχοντες πρήγ-
 ματα ἐν χερσὶ. Φράσον δέ μοι τῷδε. Εἴ τοι ἡ ὄψις τοῦ ἐνυ-
 πνίου μὴ "ἐναργῆς οὕτω ἐφάνη, εἴχες ἂν τὴν ἀρχαίην γνώμην,
 οὐκ ἐὼν με στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἢ "μετέστης ἂν;
 φέρε μοι τοῦτο ἀτρεκέως εἰπέ." Ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων· "Ὁ
 βασιλεῦ, ὄψις μὲν ἡ ἐπιφανείσα τοῦ ὀνείρου, "ὡς βουλόμεθα
 ἀμφοτέρω, τελευτήσῃς. Ἐγὼ δ' ἔτι καὶ ἐς τόδε θείματός εἰμι
 ὑπόπλεος, οὐδ' ἐντὸς ἐμειωτοῦ· ἄλλα τε πολλὰ ἐπιλεγόμενος,
 καὶ ὅτῃ καὶ ὀρέων τοι δύο τὰ μέγιστα πάντων ἐνύτα πολεμιώ-
 τατα." Ξέρξης δὲ πρὸς ταῦτα ἀμείβετο τοῖσδε· "Ἄιμονι
 ἀνδρῶν, κοῖα ταῦτα λέγεις εἶναι δύο μοι πολεμιώτατα; Κότερά
 τοι ὁ πεζὸς μεμπτὸς κατὰ τὸ πλῆθός ἐστι, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν
 στρατεύμα φαίνεται πολλαπλήσιον ἔσεσθαι "τοῦ ἡμέτερου; ἢ
 τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον λείψεσθαι τοῦ ἐκείνων; ἢ καὶ συναμ-
 φότερα ταῦτα; Εἰ γὰρ τοι ταύτῃ ἐνδεέστερα φαίνεται εἶναι τὰ
 ἡμέτερα πρήγματα, στρατοῦ ἂν ἄλλου τις τὴν ταχίστην ἄγερσιν
 ποιοῖτο." Ὁ δ' ἀμείβετο λέγων· "Ὁ βασιλεῦ, οὔτε στρατὸν
 τοῦτον, ὅστις γε σύνεσιν ἔχοι, μέμφοιτ' ἂν, οὔτε τῶν νεῶν τὸ

πληθὺς· ἦν τε πλεῦνας σύλλεξις, τὰ δύο τοι, τὰ λέγω, πολλῶ ἔτι πολεμιώτερα γίνεται. Τὰ δὲ δύο ταῦτα, ἔστι γῆ τε καὶ θάλασσα. Οὐτε γὰρ τῆς θαλάσσης ἐστὶ λιμὴν τοσοῦτος οὐδαμῶθι, ὥς ἐγὼ εἰκάζω, ὅστις, ἐγειρομένου χειμῶνος, δεξάμενός σευ τοῦτο τὸ ναυτικόν, φερέγγυος ἔσται διασῶσαι τὰς νέας. Καὶ τοι οὐκ ἔνα ^γ αὐτὸν δεῖ εἶναι τὸν λιμένα, ἀλλὰ παρὰ πάσαν τὴν ἡπειρον, παρ' ἣν δὴ κομίσαι. Οὐκων δὲ ἑόντων τοι λιμένων ^α ὑποδεξίων, μάθε ὅτι αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι, καὶ οὐκ ὧν ἄνθρωποι τῶν συμφορέων. Καὶ δὴ, τῶν δύο τοι τοῦ ἑτέρου εἰρημένου, τὸ ἕτερον ἔρχομαι ἐρέων. Γῆ δὲ πολεμὴν τῇδε τοι κατίσταται· εἰ ἐθέλοι τοι μῆδεν ἀντίξου καταστήναι, τοσούτω τοι γίνεται πολεμιωτέρη, ὅσω ἂν προβαίνης ἑκαστέρω, ^α τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος· εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμὴν πληθύνω. καὶ δὴ τοι, ^β ὥς οὐδεὶς ἐναυτισυμένου, λέγω τὴν χῶρον, πλεῦνα ἐν πλεῦνι χρόνῳ γινόμενῃ, λιμὸν τέξεσθαι. ^γ Ἄνῃρ δὲ οὕτω ἂν εἴη ἄριστος, εἰ βουλευόμενος μὲν, ἀρρωδέοι, πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρήμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη.” Ἀμείβεται Ξέρξης τοῖσδε· “Ἄρτάβανε, αἰκότως μὲν σύ γε τουτέων ἕκαστα διαίρεαι· ἀτὰρ μήτε πάντα φοβέο, μήτε πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεο. Εἰ γὰρ δὴ βούλοιο ἐπὶ τῷ ^δ αἰεὶ ἐπιδεφερόμενῳ πρήγματι τὸ πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεσθαι, ποιήσεις ἂν οὐδαμᾶ οὐδέν. Κρέσσον δὲ, πάντα θαρσέοντα, ἡμισυ τῶν δεινῶν πᾶσχειν μᾶλλον, ἢ, πᾶν χρῆμα προδιδυμῶντα, μηδαμᾶ μῆδεν παθεῖν. Εἰ δὲ, ἐρίζων πρὸς πᾶν τὸ λεγόμενον, ^ε μὴ τὸ βέβαιον ἀποδέξεις, σφάλῃς οὐκ ὀφείλεις· ἐν αὐτοῖσι ὁμοίως καὶ ὁ ὑπεναντία τούτοις λέξας· ^ε τοῦτο μὲν νυν ἐπίσης ἔχει. Εἰδέναι δὲ ἄνθρωπον ἑόντα, ^β ὅπως χρή, τὸ βέβαιον, δοκέω μὲν οὐδαμῶς. ^ι τοῖσι τοίνυν βουλομένοις ποιέειν, ὥς τὸ ἐπίπαν φιλέει γίνεσθαι τὰ κέρδεα· τοῖσι δὲ ἐπιλεγομένοις ^ι τε πάντα καὶ ὀκνεῦσι, οὐ μάλα ἐθέλει. Ὅρᾳς τὰ Περσέων πρήγματα. ^ι ἐς ὃ δυνάμιος προκχώρηκε, εἰ τοίνυν ἐκεῖνοι οἱ πρὸ ἐμοῦ γενομένοι βασιλεῖς γνώμησι ἐχρέοντο ὁμοίῃσι καὶ σὺ, ἦ, μὴ χερόμενοι γνώμησι τοιαύτησι, ἄλλους συμβούλους εἶχον τοιοῦτους, οὐκ ἂν κοτε εἶδες αὐτὰ ἐς τοῦτο προελθόντα. Νῦν δὲ κινδύνους ἀναρρίπτέοντες, ἐς τοῦτο ^κ σφρα. προηγάγοντο· ^ι με-

γάλα γὰρ πρήγματα μεγάλοις κινδύνοις ἔθελαι κατακρίεσθαι. Ἱμεῖς τοίνυν, ὁμοιούμενοι "κείνοισι, ὥρην τε τοῦ ἔτους καλλίστην πορευόμεθα, καὶ καταστρεψάμενοι πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, νοστήσομεν ὀπίσω, οὔτε λιμῶ ἐντυχόντες οὐδαμῶς, οὔτε ἄλλο ἄχαρι παθόντες οὐδέν. Τοῦτο μὲν γὰρ, αὐτοὶ πολλὴν φορβὴν φερόμενοι πορευόμεθα· τοῦτο δὲ, τῶν ἄν' κου ἐπιβέωμεν γῆν καὶ ἔθνος, τούτων τὸν σῖτον ἔξομεν· ἐπ' ἀροτῆρας δὲ, καὶ οὐ νομάδας, στρατεύομεθα ἄνδρας." Λέγει Ἀρτάβανος μετὰ ταῦτα·

"ὦ βασιλεῦ, ἐπεὶ τε ἄρρωδέειν οὐδὲν ἔῃς πρῆγμα, σὺ δέ μευ συμβουλίην ἔνδεξι· ἀναγκαίως γὰρ ἔχει περὶ πολλῶν πρηγμάτων "πλεῖνα λόγον ἐκτείνειν. Κύρος ὁ Καμβύσιος Ἰωνὴν πᾶσαν, πλὴν Ἀθηναίων, κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσῃσι. Τούτους ὦν τοὺς ἄνδρας συμβουλεύω τοι "μηδεμιῇ μηχανῇ ἄγειν ἐπὶ τοὺς πατέρας· καὶ γὰρ "ἄνευ τωτέων οἶοί τε εἶμιν τῶν ἐχθρῶν κατηπέρτεροι γίνεσθαι. "Ἡ γὰρ σφίς, ἣν ἔπωται, δεῖ ἀδικωτάτους γίνεσθαι, καταδουλομένους τὴν μητρόπολιν, ἣ δικαιωτάτους, συνελευθεροῦντας. 'Αδικώτατοι μὲν νυν γινόμενοι, οὐδὲν κέρδος μέγα ἡμῖν προσβάλλουσι· δικαιώτατοι δὲ γινόμενοι, οἶοί τε δηλήσασθαι μέγας τὴν σὴν στρατιὴν γίνονται. 'Ες θυμὸν ὦν βαλεῦ καὶ τὸ παλαιὸν ἔπος, ὡς εὖ εἶρηται, τὸ μὴ ἅμα ἀρχῇ πᾶν τέλος "καταφαίνεσθαι." Ἀμείβεται πρὸς ταῦτα Ξέρξης· "Ἀρτάβανε, τῶν ἀπεφήνας γνωμέων, σφάλλαις κατὰ ταύτην ὃν μάλιστα, "ὅς Ἰωνας φοβέαι μὴ μεταβάλλωσι. Τῶν ἔχομεν γνώμα μέγιστον, τῶν σύ τε μάρτυς γίνεαι, καὶ οἱ συστρατεύσάμενοι Δαρείω ἄλλοι ἐπὶ Σκύθας, ὅτι "ἐπὶ τούτοις ἢ πᾶσα Περσικὴ στρατιὴ ἐγένετο, διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι, οἱ δὲ δικαιοσύνην καὶ πιστότητα "ἐνέδικαν, ἄχαρι δὲ οὐδέν. Πάρσις δὲ τούτου, ἐν τῇ ἡμετέρῃ καταλιπόντας τέκνα τε καὶ γυναῖκας καὶ χρήματα, οὐδ' ἐπιλέγεσθαι χρὴ νεώτερόν τι ποιῆσειν. Οὕτω μὴδὲ τοῦτο φοβέο, ἀλλὰ θυμὸν ἔχων ἀγαθόν, σῶζε. οἶκόν τε τὸν ἐμὸν, καὶ τυραννίδα τὴν ἐμήν· σοὶ γὰρ ἐγὼ μόνον ἐκ πάντων σκῆπτρα τὰ ἐμὰ "ἐπιτρέπω."

FROM XENOPHON.

*Expedition of Cyrus.**Exordium.*

Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος ἡ γίγνονται παῖδες δύο· πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κύρος. Ἐπεὶ δὲ ἡσθένει Δαρεῖος, καὶ ὑπώπτεται τελευτῇ τοῦ βίου, ἐβούλετό οἱ τῶ παῖδε ἀμφοτέρω παρεῖναι. Ὁ μὲν οὖν πρεσβύτερος παρὼν ἐτύχχανε· Κύρον δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησε, καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς Καστωλοῦ πεδῖον ἀθροίζονται. Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κύρος, λαβὼν Τισσαφέρνην ὡς φίλον καὶ τῶν Ἑλλήνων δὲ ἔχων ὀπλίτας ἀνέβη τριακοσίους, ἄρχοντα δὲ αὐτῶν Ξενίαν Παρράσιον.

Secret Preparations against Artaxerxes.

Ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος, καὶ κατέστη εἰς τὴν βασιλείαν Ἀρταξέρξης, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κύρον πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ὡς ἐπιβουλεύει αὐτῷ. Ὁ δὲ πείθεται τε καὶ συλλαμβάνει Κύρον, ὡς ἀποκτενῶν ἢ δὲ μήτηρ, ἐξαιτησαμένη αὐτὸν, ἀποπέμπει πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Ὁ δ', ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθεὶς, βουλεύεται, ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλ', ἣν δύνηται, βασιλεύσει αὐτ' ἐκείνου. Παύσατις μὲν δὴ ἢ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον, ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην. Ὅστις δ' ἀφικνεῖτο τῶν παρὰ βασιλείας πρὸς αὐτὸν, πάντας οὕτω διατιθεὶς ἀπεπέμπετο, ὥσθ' ἑαυτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι ἢ βασιλεῖ. Καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο, ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν, καὶ εὐνοικῶς ἔχοιεν αὐτῷ. Τὴν δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν ἡθροίζεν, ὡς μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτόμενος, ὅπως ὅτι ἀπαρσκειμαστότατον λάβοι βασιλεία. Ὅτε οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλλογὴν, ὁπόσους εἶχε φύλακας ἐν ταῖς πόλεσι, παρήγγειλε τοῖς

Φρουράρχους ἐκάστοις, λαμβάνειν ἄνδρας ὅτι Πελοποννησίους ὅτι πλείστους καὶ βελτίστους, ὡς ἐπιβουλευόντας Τισσαφέρους ταῖς πόλεσι. Καὶ γὰρ ἦσαν αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρους ὅτι ἀρχαῖον, ἐκ βασιλείας δεδομέναι· τότε δ' ἀπέστησαν πρὸς Κῦρον πᾶσαι, πλὴν Μιλήτου. Ἐν Μιλήτῳ δ' ὁ Τισσαφέρνης, προαισθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευόμενος, ὁ ἀποστῆναι πρὸς Κῦρον, τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν. Ὁ δὲ Κῦρος, ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ἐπειράτο ὁ κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας. Αὕτη οὖν ἄλλη πρόφασις ἦν αὐτῷ τοῦ ἀθροίζειν στράτευμα. Πρὸς δὲ βασιλέα πέμπων, ὁ ἡγεῖται, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ, δοῦναι οἱ ταύτας τὰς πόλεις μᾶλλον, ὅτι Τισσαφέρνην ἄρχειν αὐτῶν· καὶ ἡ μήτηρ συνέπραττεν αὐτῷ ταῦτα, ὥστε βασιλεὺς ὁ τῆς μὲν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλῆς οὐκ ἠσθάνετο, ὁ Τισσαφέρνης δὲ ἐνόμιζε πολεμούντα αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα ἡκιστα· ὥστε οὐδὲν ἤχθετο αὐτῶν πολεμούντων· καὶ γὰρ ὁ Κῦρος ἀπέπεμπε τοὺς γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων, ὃν ὁ Τισσαφέρνης ἐτύγχανεν ἔχων.

Ἄλλο δὲ στράτευμα συνελέγετο αὐτῷ ἐν Χερρόνησῳ τῇ καταντιπέρας Ἀβύδου, τὸνδε τὸν τρόπον. Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος, Φυγᾶς ὁ τούτῳ συγγενόμενος ὁ Κῦρος, ἠγάσθη τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους δαρεικοὺς. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ χρυσίον, στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων, καὶ ἐπολέμει, ἐκ Χερρόνησου ὁρμώμενος, τοῖς Θραξὶ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι, καὶ ὠφέλει τοὺς Ἕλληνας· ὥστε καὶ χρήματα συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντικαὶ πόλεις ἐκοῦσαι. Τοῦτο δ' αὖ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα. Ἀρίστιππος δὲ ὁ Θετταλὸς ἐτύγχανε ξένος ὢν αὐτῷ, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἰκοὶ ἀντιστασιωτῶν, ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους, καὶ τριῶν μηνῶν μισθόν, ὡς οὕτω περιγεγόμενος ἂν τῶν ἀντιστασιωτῶν. Ὁ δὲ Κῦρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχίλους, καὶ ἑξὶ μηνῶν μισθόν· καὶ δέῃται αὐτοῦ, ὁ μὴ πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλευσῇται. Οὕτω δὲ αὖ τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα. Ἠρόξενον δὲ τὸν Βοιωτίον, ξένον ὄντα αὐτῷ, ἐκέλευσε

λαβόντα ἄνδρας ὅτι πλείστους ^β παραγενέσθαι, ὡς ἐπὶ Πεισίδας βουλόμενος στρατεύεσθαι, ^γ ὡς πράγματα παρεχόντων Πεισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ. Σοφαίνετον δὲ τὸν Στυμφάλιον, καὶ Σωκράτην τὸν Ἀχαιοῦν, ξένους ὄντας καὶ τούτους, ἐκέλευσεν ἄνδρας λαβόντας ἐλθεῖν ὅτι πλείστους, ὡς πολεμήσων Τισσαφέρνει σὺν τοῖς Φυγάσι τῶν Μιλησίων. Καὶ ἐποιοῦν οὕτως οὗτοι.

Ἐπεὶ δ' ἐδόκει αὐτῷ ἤδη πορεύεσθαι ^δ ἄνω, τὴν μὲν πρόφασιν ἐποιεῖτο, αἷς Πεισίδας βουλόμενος ἐκβαλεῖν παντάπασιν ἐκ τῆς χώρας· καὶ ἀθροΐζει ὡς ἐπὶ τούτους τό τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ^ε ἐνταῦθα στράτευμα· καὶ παραγγέλλει τῷ τε Κλεάρχῳ, λαβόντι ἥκειν ὅσον ἦν αὐτῷ στράτευμα· καὶ τῷ Ἀριστίππῳ, συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι, ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν, ὃ εἶχε στράτευμα· καὶ Ξενίᾳ τῷ Ἀρκάδι, ὃς αὐτῷ προειστήκει τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ, ἥκειν παρήγγειλε, ^ς λαβόντα τοὺς ἄνδρας, πλὴν ὅποσοι ἱκανοὶ ἦσαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν. Ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς Μίλητον πολιορκκοῦντας, καὶ τοὺς Φυγάδας ἐκέλευσε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι, ^ζ ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ καλῶς καταπράξειεν, ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο, μὴ πρόσθεν παύσασθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε. Οἱ δὲ ἡδέως ἐπείθοντο· (ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ) καὶ λαβόντες τὰ ὄπλα, ^η παρῆσαν εἰς Σάρδεϊς. Τισσαφέρνης δὲ, κατανοήσας ταῦτα, καὶ μεῖζονα ἡγησάμενος εἶναι ἢ ὡς ἐπὶ Πεισίδας τὴν παρασκευὴν, πορεύεται ^ι ὡς βασιλέα, ἧ' ἐδύνατο τάχιστα, ἰππέας ἔχων ὡς πεντακοσίους. Καὶ βασιλεὺς μὲν δὴ, ἐπεὶ ἤκουσε παρὰ Τισσαφέρνηους τὸν Κύρου στόλον, ἀντιπαρεσκευάζετο. Κύρος δὲ, ἔχων οὓς εἶπον, ὥρματο ἀπὸ Σάρδεων.

* * * * *

Syennesis, king of Cilicia.

Ἐντεῦθεν δὲ κατέβαινεν εἰς πεδῖον μέγα, καλὸν καὶ ἐπὶ ῥῶτον, καὶ δένδρων παντοδαπῶν ἔμπλειον καὶ ἀμπέλων· πολὺ δὲ καὶ σῆσαμον καὶ μελίνην καὶ κέγχρον καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς φέρει. Ὅρος δ' αὐτὸ περιέχει ὄχυρὸν καὶ ὑψηλὸν πάντῃ ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν. Καταβάς δὲ διὰ τούτου τοῦ πεδίου, ^κ ἤλασε σταθμοὺς τέσσαρας, παρασάγγας πέντε καὶ εἴκοσιν, εἰς Ταρ-

σοὺς, πάλιν τῆς Κιλικίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Συευνέσιος βασιλεία, τοῦ Κιλικίων βασιλέως· διὰ μέσης δὲ τῆς πόλεως ῥεῖ ποταμὸς. Κύβρος ὄνομα, ἑὺρος δύο πλέθρων. Ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἐνοικοῦντες, μετὰ Συευνέσιος, " εἰς χωρίον ὀχυρὸν ἐπὶ τὰ ὄρη· πλὴν οἱ τὰ καπη-
λεῖα ἔχοντες ἔμειναν δὲ καὶ οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκοῦντες ἐν Σόλοις καὶ ἐν Ἰσσοῖς. Ἐπύαξα δὲ, ἡ Συευνέσιος γυνή, " προ-
τέρᾳ Κύρου πέντε ἡμέρας εἰς Ταρσοὺς ἀφίκετο· ἐν δὲ τῇ ὑπερ-
βολῇ τῶν ὀρέων, " τῶν εἰς τὸ πεδίον, δύο λόχοι τοῦ Μένωνος
στρατεύματος ἀπώλοντο· οἱ μὲν ἔφασαν, ἀρπάζοντάς τι κατα-
κοπῆναι ὑπὸ τῶν Κιλικίων· οἱ δὲ, ὑπολειφθέντας καὶ οὐ δυνα-
μένους εὐρεῖν " τὸ ἄλλο στράτευμα, οὐδὲ τὰς ὁδοὺς, εἴτα πλα-
νωμένους, ἀπολέσθαι ἦσαν δὲ οὗτοι ἑκατὸν ἱπλῖται. Οἱ δ'
ἄλλοι, ἐπειδὴ ἦσαν, τὴν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρπασαν, διὰ
τὸν ὀλεῖρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι, καὶ τὰ βασιλεία
τὰ ἐν αὐτῇ. Κύρος δὲ, ἐπεὶ εἰσῆλασεν εἰς τὴν πόλιν, μετεπέμ-
πετο Συέννεσιν πρὸς ἑαυτόν· ὁ δὲ " οὔτε πρότερον οὐδενὶ πω
κρίττονι ἑαυτοῦ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ἔφη, οὔτε τότε Κύρῳ ἵεναι
ἤθελε, πρὶν ἢ γυνὴ αὐτὸν ἔπεισε, καὶ πίστεις ἔλαβε. Μετὰ δὲ
ταῦτα ἐπεὶ συνεγένοντο ἀλλήλοις, Σύνεννεσις μὲν Κύρῳ ἔδωκε
χρήματα πολλὰ εἰς τὴν στρατιάν, Κύρος δ' ἐκείνῳ δῶρα, ἃ
νομίζεται παρὰ βασιλεῦσι τίμια, ἵππον χρυσοχάλινον καὶ
στρεπτὸν χρυσοῦν καὶ ψέλλια καὶ ἀκινάκην χρυσοῦν καὶ στολὴν
Περσικὴν, " καὶ τὴν χώραν μετέτι ἀρπάζεσθαι· τὰ δὲ ἥρπασ-
μένα ἀνδράποδα, " ἣν πού ἐντυγχάνουσιν, " ἀπολαμβάνειν.

Sedition of the army.

Ἐνταῦθ' ἔμεινε Κύρος καὶ ἡ στρατιὰ ἡμέρας εἴκοσιν· οἱ γὰρ
στρατιῶται " οὐκ ἔφασαν ἵεναι τοῦ πρόσω· ὑπώπτεον γὰρ ἤδη
ἐπὶ βασιλείᾳ ἵεναι· μισθωθῆναι δὲ οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν.
Ἡρῶτος δὲ Κλέαρχος τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἐβιάζετο ἵεναι·
οἱ δὲ αὐτόν τε ἐβαλлон, καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου, ἐπεὶ ἤρξατο
προΐεναι. Κλέαρχος δὲ τότε μὲν μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ κα-
ταπετρωθῆναι· ὕστερον δὲ, ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι οὐ δυναίσκεται βιά-

σασθαι, συνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν· καὶ πρῶτον μὲν ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἐστῶς· (οἱ δὲ ὀρώντες ἐθαύμαζον καὶ ἐσιώπων) εἶτα ἔλεξε τοιάδε·

“Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε, ὅτι ἡ χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν. Ἐμοὶ γὰρ Κύρος ξένος ἐγένετο, καὶ με, φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος, τά τε ἄλλα ἐτίμησε, καὶ μυρίους ἔδωκε δαρεικούς· οὓς ἐγὼ λαβὼν, οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεθέμην ἐμοί, ἀλλ’ οὐδὲ καθηδυνάθησα, ἀλλ’ εἰς ὑμᾶς ἔδαπάνων. Καὶ πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς Θυρῆκας ἐπολέμησα, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμωρούμην μεθ’ ὑμῶν, ἐκ τῆς Χερρόνησου αὐτοὺς ἐξελαύνων, βουλομένους ἁφαιρεῖσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Ἑλληνας τὴν γῆν. Ἐπειδὴ δὲ Κύρος ἠέκαλει, λαβὼν ὑμᾶς ἐπορευόμεν, ἵνα, εἴ τι δέοιτο, ὠφελοίην αὐτὸν, ἂνθ’ ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ’ ἐκείνου. Ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐ βούλεσθε συμπορεύεσθαι, ἀνάγκη δὴ μοι, ἢ ὑμᾶς προδόντα τῇ Κύρου φιλίᾳ ἢ χοῆσθαι, ἢ πρὸς ἐκεῖνον ψευδάμενον μεθ’ ὑμῶν ἵεναι. Εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ οἶδα αἰρήσομαι ὃ οὖν ὑμᾶς, καὶ σὺν ὑμῖν, ὃ τι ἂν δέη, πείσομαι. Καὶ οὐποτ’ ἐρεῖ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ Ἑλληνας ἀγαγὼν εἰς τοὺς βαρβάρους, προδοὺς τοὺς Ἑλληνας, τὴν τῶν βαρβάρων φιλίαν εἰλόμην. Ἀλλὰ, ἐπεὶ ὑμεῖς ἐμοὶ οὐκ ἐθέλετε πείθεσθαι, οὐδὲ ἔπεισθαι, ἐγὼ σὺν ὑμῖν ἔψομαι, καὶ, ὃ τι ἂν δέη, πείσομαι. Νομίζω γὰρ, ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι καὶ πατρίδα καὶ φίλους καὶ συμμάχους, καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν εἶναι τίμιος, ὅπου ἂν ᾧ ὑμῶν ὃ ἐρημωθείς, οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι, οὐτ’ ἂν φίλον ὠφελεῖσθαι, οὐτ’ ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι. Ὡς ἐμοῦ οὖν ἰόντος, ὅπη ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε.” Ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ στρατιῶται, οἳ τε αὐτοῦ ἐκείνου, καὶ οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἀκούσαντες, ὅτι οὐ φαίη παρὰ βασιλέα πορεύεσθαι, ἐπήνεσαν· παρὰ δὲ Ξενίου καὶ Πασίωνος πλείους, ἢ δισχίλιοι, λαβόντες τὰ ὕπλα καὶ τὰ σκευοφόρα, ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ Κλεάρχῳ. Κύρος δὲ, τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπούμενος, μετεπέμπετο τὸν Κλεάρχον· ὃ δ’ ἵεναι μὲν οὐκ ἤθελε, ἡ δὲ λαβὼν δὲ τῶν στρατιωτῶν πέμπων αὐτῷ ἄγγελον, ἔλεγε θάρρειν, ὡς καταστησάμενων τούτων εἰς τὸ δέον· ἢ μεταπέμπεσθαι δ’ ἐκέλευεν αὐτόν· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη ἵεναι. Μετὰ δὲ ταῦτα συναγαγὼν τοὺς μεθ’ ἑαυτοῦ

στρατιώτας καὶ τοὺς προσελθόντας αὐτῷ καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον, ἔλεξε τοιάδε·

“Ἄνδρες στρατιῶται, τὰ μὲν δὴ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκείνον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς ἐπὶ ἐκείνου στρατιῶται, (ἀπεὶ γε αὐτὸν συνεπέμεθα αὐτῷ) οὔτε ἐκεῖνος ἡμῖν ἐστὶ μισθοδότης. “Ὅτι μέντοι ἀδικεῖσθαι νομίζει ὅφ’ ἡμῶν, οἶδα· ὥστε καὶ, μεταπεμπομένου αὐτοῦ, οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν· “τὸ μὲν μέγιστον, αἰσχυρόμενος, ὅτι σύνοιδα ἑμαυτῷ πάντα ἐψευσμένος αὐτόν· ἔπειτα δὲ καὶ δεδιώς, μὴ, λαβών με, “δίκην ἐπιβῇ, ὣν νομίζει ὅφ’ ἐμοῦ ἠδικῆσθαι. “Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ ὅχ’ ὥρα εἶναι ἡμῖν καθεῦδειν, οὐδ’ ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ βουλεύεσθαι, ὃ τι χρὴ ποιεῖν ἐκ τούτων. Καὶ εἴτε μένομεν αὐτοῦ, σκεπτέον μοι δοκεῖ εἶναι, ὅπως ἀσφαλέστατα μινούμεν· εἴτε δὲ δοκεῖ ἀπιέναι, ὅπως ὡς ἀσφαλέστατα “ἀπιδίαι, καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔξωμεν· ἄνευ γὰρ τούτων οὔτε στρατηγεῖν οὔτε ἰδιώτου ὄφελος οὐδέν. “Ὁ δὲ ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος, ὃν ἂν φίλος ᾖ· χαλεπώτατος δ’ ἐχθρὸς, ὃν ἂν πολέμιος ᾖ. “Ἔτι δὲ δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἵππικὴν καὶ ναυτικήν, ἥν πάντες ὁμοίως ὁρῶμεν τε καὶ ἐπιστάμεθα· καὶ γὰρ “οὐδὲ πόρρω δοκοῦμέν μοι αὐτοῦ καθέζεσθαι· ὥστε ὥρα λέγειν, ὃ τι τις γιγνώσκει ἄριστον εἶναι.” Ταῦτ’ εἰπὼν, ἐπαύσατο.

Ἐκ δὲ τούτου ἀνίσταντο, οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτομάτου, λέξοντες, ἃ ἐγίνωσκον· οἱ δὲ καὶ ὅφ’ ἐκείνου ἐγκέλευσται, ἐπιδεικνύντες, εἴτε εἴη ἡ ἀπορία, ἄνευ τῆς Κύρου γνώμης καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι. Εἷς δὲ δὴ εἶπε, “προσποιούμενος σπεύδειν ὡς τάχιστα πορεύεσθαι εἰς τὴν Ῥηλλάδα, “στρατηγούς μὲν ἐλίσθαι ἄλλους ὡς τάχιστα, εἰ μὴ βούλεται Κλέαρχος ἀπάγειν· τὰ δ’ ἐπιτήδεια ἀγοράζεσθαι, (ἡ δ’ ἀγορὰ ἦν ἐν τῷ βαρβαρικῷ στρατεύματι) καὶ συσκευάζεσθαι· ἐλθόντας δὲ Κύρον αἰτεῖν πλοῖα, ὡς ἀποπλέειν· ἐὰν δὲ μὴ διδῷ ταῦτα, ἡγεμόνα αἰτεῖν Κύρον, ὅστις ὡς “διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει· ἐὰν δὲ μὴδὲ ἡγεμόνα διδῷ, συντάττεσθαι τὴν ταχίστην· πέμψαι δὲ καὶ προκαταληφομένους τὰ ἄκρα, ὅπως μὴ φθάσουσι μήτε ὁ Κύρος, μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες, “ὡν πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα “ἔχομεν ἱρπακότες.” Οὗτος μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τούτου Κλέ-

αρχος εἶπε τοσούτον· “^ω Ως μὲν στρατηγήσουντα ἐμὲ ταύτην
 τὴν στρατηγίαν, μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· (πολλὰ γὰρ ἐνορῶ, δι’
 ἃ ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον·) ^ς ὥς δὲ τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἐλησθε, πεί-
 σομαι ἢ δυνατὸν μάλιστα· ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἄρχεσθαι ἐπί-
 σταμαι, ὥς τις καὶ ἄλλος μάλιστα ἀνθρώπων.” Μετὰ δὲ τοῦ-
 του ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐθήειαν τοῦ τὰ πλοῖα
 αἰτεῖν κελεύοντος, ^ς ὥσπερ πάλιν τὸν στόλον Κύρου μὴ ποιου-
 μένου· ἐπιδεικνὺς δὲ, ὥς εὐθὺς εἶη, ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τούτου,
 “^ω ὦ λυμαινόμεθα τὴν πράξιν. Εἰ δέ τι καὶ τῷ ἡγεμόνι
 πιστεύσομεν, ^ω ἂν Κύρος δῶ, ^ς τί κωλύει, καὶ τὰ ἄκρα ὑμῖν
 κελεύειν Κύρον προκαταλαμβάνειν; Ἐγὼ γὰρ ὁκνοῖν μὲν ἂν
 εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν, ἃ ἡμῖν δοίη, μὴ ἡμᾶς ^ς αὐταῖς ταῖς
 τριήρεσι καταδύσῃ φοβοίμην δ’ ἂν τῷ ἡγεμόνι, ^ω ἂν δοίη,
 ἔπεσθαι, μὴ ἡμᾶς ἀγάγοι, ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελθεῖν·
 βουλοίμην δ’ ἂν, ἄκοντος ἀπιὼν Κύρου, λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθόν·
 ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν. Ἀλλ’ ἔγωγε φημὶ, ταῦτα μὲν φλυαρίας
 εἶναι· δοκεῖ δέ μοι, ἄνδρας ἐλθόντας πρὸς Κύρον, οἵτινες ἐπιτή-
 δειοι, σὺν Κλεάρχῳ, ἐρωτᾶν ἐκείνων, ^ς τί βούλεται ἡμῖν χρή-
 σασθαι. ^ς Καὶ μὲν ἢ ἡ πράξις παραπλησία, οἷα περ καὶ
 πρόσθεν ἐχρήτο τοῖς ξένοις, ^ς ἔπεσθαι καὶ ἡμᾶς, καὶ μὴ
 κακίους εἶναι τῶν πρότερον τούτῳ συναναβάντων· ἐὰν δὲ μεί-
 ζων ἢ πράξις τῆς πρόσθεν φαίνεται, καὶ ἐπιπονωτέρα, καὶ
 ἐπικινδυνότερα, ἀξιοῦν, ἢ πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν, ἢ πεισθέντα
^ς πρὸς Φιλίαν ^ς ἀφιέναι. Οὕτω γὰρ καὶ ἐπόμενοι ἂν φίλοι
 αὐτῷ καὶ πρόθυμοι ἐποίμεθα, καὶ ἀπρόντες, ἀσφαλῶς ἂν ἀπί-
 ομεν· ὅτι δ’ ἂν πρὸς ταῦτα λέγῃ, ἀπαγγεῖλαι δεῦρο· ἡμᾶς
 δ’ ἀκούσαντας ^ς πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι.” Ἐδοξε ταῦτα, καὶ
 ἄνδρας ἐλόμενοι σὺν Κλεάρχῳ πέμπουσιν, οἱ ἡρώτων Κύρον τὰ
 δόξαντα τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ’ ἀπεκρίνατο, ὅτι ἀκούσι· Ἀβροκό-
 μαν, ἐχθρὸν ἄνδρα, ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι, ἀπέχοντα
 δώδεκα σταθμούς· πρὸς τοῦτον οὖν ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν· καὶ
 μὲν ἢ ἐκεῖ, τὴν δίκην ἔφη χρήζειν ἐπιθεῖναι αὐτῷ· ἣν δὲ φεύγῃ,
 ἡμεῖς ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα. Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα
 οἱ αἵρετοί, ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία
 μὲν ἦν, ὅτι ἄγει πρὸς βασιλέα, ὅμως δὲ ἐδόκει ἔπεσθαι. ^ς Προσ-

αὐτοῖσι δὲ μισθὸν ὁ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δάσσειν,
 ὃν πρότερον ἔφερον, ἀντὶ βαρικοῦ τρία ἡμιθαρεῖκά " τοῦ μὲν
 τῷ στρατιώτῃ ὅτι δ' ἐπὶ βασιλέα ἄγοι, " οὐδ' ἑνταῦθ' ἤκουσεν
 οὐδεὶς ἐν γὰρ τῷ φανερίῳ.

Xenias and Pasion leave Cyrus.

Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει διὰ Συρίας σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας
 πέντε, εἰς Μυριάνδρον, πόλιν οἰκουμένην ὑπὸ Φοινίκων ἐπὶ τῇ
 θαλάττῃ ἑμπορίῳ δ' ἦν τὸ χωρίον, καὶ ὥρμουν αὐτόθι ὀλκαδες
 πολλαί. Ἐνταῦθ' ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ καὶ Ξενίας ὁ Ἀρκὰς
 στρατηγὸς καὶ Πασίων ὁ Μεγαρεὺς, ἐμβάντες εἰς πλοῖον, καὶ
 τὰ πλείστου ἄξια ἐνθήμενοι, ἀπέπλευσαν, ὡς μέντοι πλείστοις
 ἐδόκει, " φιλοτιμηθέντες, ὅτι τοὺς στρατιώτας αὐτῶν, παρὰ
 Κλέαρχον ἀπελθόντας, εἶα Κῦρος τὸν Κλέαρχον ἔχειν. Ἐπεὶ
 δ' οὖν ἦσαν ἀφανεῖς, διῆλθεν ὁ λόγος, ὅτι διώκοι αὐτοὺς Κῦρος
 τριήρεσι καὶ οἱ μὲν " εὗχοντο, ὡς δολίους ὄντας αὐτοὺς λη-
 ρῶναι " οἱ δ' ὄψκτειρον, " εἰ ἀλώσονται.

Κῦρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς, εἶπεν " Ἀπολελοί-
 πασιν ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων " ἀλλ' εἴ γε μέντοι ἐπιστάσ-
 θωσαν, " ὅτι οὔτε ἀποδεδράκασιν " οἶδα γάρ, ὅπη οἴχονται. οὔτε
 ἀποπεφύγασιν " ἔχω γὰρ τριήρεις, ὥστε ἐλεῖν τὸ ἐκείνων
 πλοῖον. Ἀλλὰ, μὰ τοὺς θεούς, οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω " οὐδὲ
 ἔρεϊ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ, ἕως μὲν ἂν παρῇ τις, " χρῶμαι " ἐπειδὴν δὲ
 ἀπιέναι βούληται, συλλαβὼν καὶ " αὐτοὺς κακῶς ποιῶ, καὶ τὰ
 χροῖματα ἀποσύλω. Ἀλλὰ " ἰόντων, εἰδότες, ὅτι κακίους εἰσὶ
 περὶ ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς περὶ ἐκείνους. Καίτοι ἔχω γὰρ αὐτῶν καὶ
 τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐν Τράλλεσι φρουρούμενα " ἀλλ' οὐδὲ τού-
 των " στερήσονται " ἀλλ' ἀπολήψονται, τῆς πρόσθεν ἕνεκα περὶ
 ἐμὲ ἀρετῆς. " Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν " οἱ δ' Ἕλληνες, εἴ τις
 καὶ " ἀθυρότερος ἦν πρὸς τὴν ἀνάβασιν, ἀκούσαντες τὴν Κύρου
 ἀρετὴν, ἧδιον καὶ προθυμότεραν συνεπορεύοντο.

Progress towards the Capitol—Passage of the Euphrates.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κῦρος ἐξελαύνει σταθμοὺς τέτταρας, ἐπὶ τὸν

Χάλον ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος πλήθρου, πλήρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων, οὓς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον, καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶων, οὐδὲ τὰς περιστεράς. Αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν, ὧς εἰς ζώνην δεδομένοι. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς πέντε, ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ Δαράδακος ποταμοῦ, οὗ τὸ εὖρος πλήθρου. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Βελέσιος βασιλεία, τοῦ Συρίας ἄρξαντος, καὶ παράδεισος πάνυ μέγας καὶ καλὸς, ἔχων πάντα, ὅσα ὦραι φύουσι. Κύρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε, καὶ τὰ βασιλεία κατέκαυσεν.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς, ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος τεττάρων σταδίων καὶ πόλις αὐτοῖσι ὠκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, Θάψακος ὀνόματι. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας πέντε καὶ Κύρος, μεταπεμφάμενος τοὺς στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων, ἔλεγεν, ὅτι ἡ ὁδὸς ἔστοιτο πρὸς βασιλεία μέγαν, εἰς Βαβυλῶνα καὶ κελεύει αὐτοὺς λέγειν ταῦτα τοῖς στρατιώταις, καὶ ἀναπεῖθαι ἔπεισθαι. Οἱ δὲ ποιήσαντες ἐκκλησίαν, ἀπήγγελλον ταῦτα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐχαλέπαινον τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἔφασαν, αὐτοὺς πάλαι ταῦτα εἰδότες κρύπτειν καὶ οὐκ ἔφασαν ἵεναι, ἂν μὴ τις αὐτοῖς χρήματα διδῷ, ὥσπερ καὶ τοῖς πρότερον μετὰ Κύρου ἀναβᾷσι παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Κύρου καὶ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ μάχην ἰόντων, ἀλλὰ καλοῦντος τοῦ πατρὸς Κύρου. Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ Κύρῳ ἀπήγγελλον· ὃ δ' ὑπέσχετο, ἀνδρὶ ἐκάστῳ δώσειν πέντε ἀργυρίου μνᾶς, ἐπὰν εἰς Βαβυλῶνα ἦκωσι, καὶ τὸν μισθὸν ἐντελῇ, μέχρις ἂν καταστήσῃ τοὺς Ἑλληνας εἰς Ἰωνίαν πάλιν. Τὸ μὲν δὴ πολὺ Ἑλληνικοῦ οὕτως ἐπέσθη. Μένων δὲ, πρὶν δῆλον εἶναι, τί ποιήσουσιν οἱ ἄλλοι στρατιῶται, πότερον ἔψονται Κύρῳ, ἢ οὐ, συνέλεξε τὸ αὐτοῦ στράτευμα χωρὶς τῶν ἄλλων, καὶ ἔλεξε τάδε·

“Ἄνδρες, εἰάν μοι πεισθῇτε, οὔτε κινδυνεύσαντες, οὔτε πονήσαντες, τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθε στρατιωτῶν ὑπὸ Κύρου. Τί οὖν κελεύω ποιῆσαι; Νῦν δεῖται Κύρος ἔπεισθαι τοὺς Ἑλληνας ἐπὶ βασιλείᾳ· ἐγὼ οὖν φημί, ὑμᾶς χρῆναι διαβῆναι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, πρὶν δῆλον εἶναι, ὅ τι οἱ ἄλλοι Ἑλληνες ἀποκρίνουνται Κύρῳ. Ἴν μὲν γὰρ ψηφίσωνται

ἔπεσθαι, ὑμεῖς δόξετε ἅλτιαι εἶναι, ἄρξαντες τοῦ διαβαίνειν· καὶ ὡς προθυμοτάτοις ὑμῖν οὖσι ἡ χάριν εἴσεται Κύρος καὶ ἀποδώσει· (ἐπίσταται δ', εἴ τις καὶ ἄλλος) τὴν δ' ἀποψηφίσανται οἱ ἄλλοι, ἅπτεται μὲν πάντες εἰς τοῦμπαλιν· ὑμῖν δ', ὡς μόνους πειθόμενοις, πιστοτάτοις χρήσεται καὶ εἰς Φρούρια καὶ εἰς λοχαγίας· καὶ ἄλλου οὕτινος ἂν δέησθε, οἶδα, ὅτι ὡς φίλοι τεύξεσθε Κύρου." Ἀκούσαντες ταῦτα ἐπέθοντο καὶ διέβησαν, πρὶν τοὺς ἄλλους ἀποκρίνασθαι. Κύρος δ' ἐπεὶ ἤσθετο διαβεβηκότας, ἤσθη τε, καὶ τῷ στρατεύματι πέμψας Γλοῦν, εἶπεν· "Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες, ὑμᾶς ἐπαινῶ· ὅπως δὲ καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἐπαινέσητε, ἐμοὶ μελήσει· ἢ μηκέτι με Κύρον νομίζετε." Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται, ἐν ἐλπίσι μεγάλας ὄντες, εὐχάντο αὐτὸν εὐτυχῆσαι· Μένωνι δὲ καὶ δῶρα ἐλέγετο πέμψαι μεγαλοπρεπῆ. Ταῦτα δὲ ποιήσας ἐδιέβαινε· συνέπιπτο δὲ καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα αὐτῷ ἅπαν· καὶ τῶν διαβαινόντων τὴν ποταμὸν αὐτοὶς ἐβρέχθη ἡνωτέρω τῶν μασθῶν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. Οἱ δὲ Θαψακηνοὶ ἔλεγον, ὅτι οὐ πρότερον οὗτος ὁ ποταμὸς ἐδιεβατο γένυτο πεζῶν, εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ πλοίοις· ἃ τότε Ἀβρακόμας προῖων κατέικαυσεν, ἵνα μὴ Κύρος διαβῇ. Ἐδόκει δὲ θεῶν εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύουσι.

Arabian animals.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Συρίας, καὶ ἀφικνουῦνται πρὸς τὸν Ἀράξην ποταμόν. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Ἀραβίας, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, σταθμοὺς ἐρήμους πέντε. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν μὲν ἡ γῆ πεδίου ἅπαν ἡμαλὸν ὥσπερ θάλαττα, ἀψινθίου δὲ πληρὴ· εἰ δὲ τι καὶ ἄλλο ἐντὴν ὕλης ἢ καλάμου, ἅπαντα ἦσαν εὐώδη, ὥσπερ ἀρώματα· δένδρον δ' οὐδὲν ἐντὴν. Θηρία δὲ, πλεῖστοι μὲν οἱ ἄγριοι ὄνοι, αὐτὰ ὀλίγοι δὲ στρουβοὶ αἱ μεγάλαι· ἐνῆσαν δὲ καὶ ὠτίδες καὶ δορκάδες· ταῦτα δὲ τὰ θηρία οἱ ἵπποις ἐδόικον ἐνίοτε. Καὶ οἱ μὲν ὄνοι, ἐπεὶ τις διήκοι, προδραμόντες ἂν εἰστήκεσαν (πολὺ γὰρ τοῦ ἵππου θάττον ἔτρεχον) καὶ πάλιν ἐπεὶ πλησιάζει ὁ ἵππος, ταῦτά ἐποίουν· ὥστε οὐκ ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ διαστάντες οἱ

ἵππεῖς θηρῶεν διαδεχόμενοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρέα τῶν ἀλιτ-
κομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφείοις, ἀπαλώτερα δέ. * Στρου-
θὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώξαντες τῶν ἵππέων ταχὺ ἐπαύ-
οντο· πολὺ γὰρ ἀπέπτα φεύγουσα, τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς
δὲ πτέρυξιν ἄρασσα, ὥσπερ ἰστίῳ χρωμένη. Τὰς δὲ αὐτίδας,
ἂν τις ταχὺ ἀνίστη, ἔστι λαμβάνειν· πέτονται γὰρ βραχὺ,
ὥσπερ πέρδικες, καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. Τὰ δὲ κρέα αὐτῶν
ἥδιστα ἦν.

Difficulty of march.

* * * Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς ἐρήμους τρισκαί-
δεκα, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, καὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ
Πύλας. Ἐν τούτοις τοῖς σταθμοῖς πολλὰ τῶν ὑποζυγίων
ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ λιμοῦ· οὐ γὰρ ἦν χόρτος, οὐδὲ ἄλλο δένδρον
οὐδὲν, ἀλλὰ ψιλὴ ἦν ἅπαντα ἡ χώρα· οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ὄνους
ἀλέτας περὶ τὸν ποταμὸν ὀρύττοντες καὶ ποιοῦντες, εἰς Βαβυλῶνα
ἦγον καὶ ἐπώλουν, καὶ ἀνταγοράζοντες σῖτον ἔζων. Τὸ δὲ
στράτευμα ὁ σῖτος ἐπέλιπε, καὶ πρίασθαι οὐκ ἦν, εἰ μὴ ἐν τῇ
Λυδίᾳ ἀγορᾷ, ἐν τῷ Κύρου * βαρβαρικῷ, τὴν καπὶθην ἀλεύρων
ἢ ἀλφίτων ὃ τεττάρων σίγλων. Ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπτά
ὀβολοὺς καὶ ἡμιοβόλιον Ἀττικούς· ἡ δὲ καπὶθη δύο χοῖνικας
Ἀττικούς ἐχώρει. Κρέα οὖν ἐσθίοντες οἱ στρατιῶται * διεγί-
νοντο. Ἡν δὲ τούτων τῶν σταθμῶν, οὓς πάνυ μακροὺς ἤλαυ-
νεν, ὁπότε ἡ πρὸς ὕδωρ βούλοιτο ὁ διατελέσαι ἡ πρὸς χιλόν.
Καὶ δὴ ποτε στενοχωρίας καὶ πηλοῦ φανέντος ταῖς ἀμάξαις
δυσπορεύτου, ἐπέστη ὁ Κύρος σὺν ταῖς περὶ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ
εὐδαιμονεστάτοις, καὶ ἔταξε Γλαῦν καὶ Πίγρητα, λαβόντας
τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ, συνεκβιβάζειν τὰς ἀμάξας. Ἐπεὶ
δὲ ἐδόκουν αὐτῷ σχολαίως ποιεῖν, ὥσπερ ὀργῇ ἐκέλευσε τοὺς
περὶ αὐτὸν Πέρσας τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἀμάξας.
Ἐνθα δὴ μέρος τι τῆς εὐταξίας ἦν θεάσασθαι. Ῥίψαντες γὰρ
τοὺς πορφυροὺς κἀνθους, ὅπου ἕκαστος ἔτυχεν ἐστηκώς, ἵεντο,
ὥσπερ ἂν ὁράμοι τις περὶ νίκης, καὶ μάλα κατὰ πρηνούς
γῆλῳφον, ἔχοντες τούτους τε τοὺς πολυτελεῖς χιτῶνας, καὶ
τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας· ἔνιοι δὲ καὶ στρεπτοὺς περὶ τῷ τρα-

χήλην, καὶ ψέλλια ἐπὶ τῶν χειρῶν· εὐθύς δὲ σὺν τούτοις εἰσπη-
δήσαντες εἰς τὸν πηλὸν, θάπτον ἢ ὥς τις ἂν ᾔετο, μετεώρους
ἐξεκόμεισαν τὰς ἀμάξας. Τὸ δὲ σύμπαν, ὅληος ἦν Κύρος
‘σπεύδων πᾶσαν τὴν ὁδὸν, καὶ οὐ διατρίβων, ὅπου μὴ ἐπιστιτισ-
μοῦ ἔνεκα ἢ τινὸς ἄλλου ἀναγκαίου ἐκαθέζετο· νομίζων, ὅσην
μὲν ἂν θάπτον ἔλθοι, τοσούτῃ ἀπαρασκευαστοτέρῳ βασιλεῖ
‘μάχεσθαι· ὅσην δὲ σχολαιότερον, τοσούτῃ πλέον βασιλεῖ συν-
αγείρεσθαι στράτευμα. Καὶ “συνιδεῖν δ’ ἦν τῷ προσέχοντι
τὸν νοῦν ἡ βασιλείως ἀρχή, “πλήθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων
ἰσχυρὰ εἶσα, τῷ δὲ μήκει τῶν ὁδῶν καὶ ‘τῷ διεσπᾶσθαι τὰς
δυνάμεις ἀσθενής, εἴ τις ‘διὰ ταχέων τὸν πόλεμον ποιοῖτο.

Disputes among the soldiers.

Πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ κατὰ τοὺς ἐρήμους σταθ-
μοὺς ἦν πόλις εὐδαίμων καὶ μεγάλη, ὄνομα δὲ Χαρμάνδη. Ἐκ
ταύτης οἱ στρατιῶται ἡγόραζον τὰ ἐπιτήδεια, σχεδίαίς διαβαί-
νοντες ὁδῷ· Διφθέρας, ‘ἃς εἶχον στεγάσματα, ἐπίμπλασαν
χώρου κούφου, εἴτα συνήγον καὶ συνέσπιν, ὥς μὴ ἄπτεσθαι
τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ· ἐπὶ τούτων διέβαινον, καὶ ἐλάμβανον τὰ
ἐπιτήδεια, οἷόν τε ἐκ τῆς βαλάνου πεποιημένον τῆς ἀπὸ τοῦ
φοίνικος, καὶ σῖτον μελίνης· τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον.

Ἀμφιλεξάντων δὲ τι ἐνταῦθα τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιῶ-
τῶν καὶ τοῦ Κλεάρχου, ὁ Κλέαρχος, κρίνας ἀδικεῖν τὸν τοῦ
Μένωνος, πληγὰς ἐνέβαλεν· ὁ δ’ ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στρά-
τευμα, ἔλεγεν· ἀκούσαντες δ’ οἱ στρατιῶται, ἐχαλέπαινον, καὶ
ὠρχίζοντο ἰσχυρῶς τῷ Κλεάρχῳ. Τῇ δ’ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλέαρ-
χος, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκεῖ κατασκευ-
άζμενος τὴν ἀγορὰν, ‘ἀφιππεύει ἐπὶ τὴν αὐτοῦ σκηνὴν διὰ τοῦ
Μένωνος στρατεύματος σὺν ὀλίγοις “ τοῖς περὶ αὐτόν· (Κύρος
δ’ οὐπω ἦκεν, ἀλλ’ ἔτι “ προσήλαυνε·) τῶν δὲ Μένωνος στρα-
τιωτῶν ξύλα σχίζων τις, ὥς εἶδε τὸν Κλέαρχον διελαύνοντα,
‘ἦσι τῇ ἀξίῳ· καὶ αὐτὸς μὲν αὐτοῦ ἤμαρτεν· ἄλλος δὲ λίθῳ
καὶ ἄλλος, εἴτα πολλοὶ, κραυγῆς γενομένης. Ὁ δὲ καταφεύγει
εἰς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, καὶ εὐθύς “ παραγγέλλει εἰς τὰ ὄπλα·

καὶ τοὺς μὲν ὀπλίτας ἐκέλευσεν αὐτοῦ μέναι, ^α τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέντας· αὐτὸς δὲ, λαβὼν τοὺς Θωράκας καὶ τοὺς ἰππέας, οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν τῷ στρατεύματι πλείους ἢ τετταράκοντα, (τούτων δ' οἱ πλείστοι Θωράκες,) ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Μένωνος, ὥστε ἐκείνους ἐκπεπληχθῆαι καὶ αὐτὸν Μένωνα, καὶ τρέχειν ἐπὶ τὰ ὅπλα. Οἱ δὲ καὶ ἔστασαν ἀποροῦντες τῷ πράγματι. Ὁ δὲ Πρόξενος (ἔτυχε γὰρ ὕστερον προσιῶν, καὶ τάξις αὐτῷ ἐπομένη τῶν ὀπλιτῶν) εὐθύς οὖν εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων ἔθετο τὰ ὅπλα, καὶ εἰδείτο τοῦ Κλέαρχου, μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δὲ ἐχαλέπαινε, ὅτι, αὐτοῦ ^β ὀλίγου δεήσαντος καταλευσθῆναι, ^γ πρῶτος λέγοι τὸ αὐτοῦ πάθος· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἐκ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι. Ἐν τούτῳ δὲ, ἐπεὶ ἦκε Κύρος καὶ ἐπύθετο τὸ πρᾶγμα, εὐθύς ἔλαβε τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πιστῶν ἤκεν ^δ ἐλαύνων εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει ὧδε· “Κλέαρχε καὶ Πρόξενε, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες, οὐκ ἴστε, ὅ τι ποιεῖτε. Εἰ γάρ τινα ἀλλήλοισι μάχην συνάψετε, νομίζετε, ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ τε κατακεκόψεσθαι, καὶ ὑμᾶς οὐ πολὺ ἐμοῦ ὕστερον· κακῶς γὰρ τῶν ἡμετέρων ἐχόντων, πάντες οὗτοι, οὓς ὁρᾶτε, βάρβαροι πολεμικότεροι ἡμῖν ἔσονται τῶν παρὰ βασιλεῖ ὄντων.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέαρχος, ^ε ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο· καὶ παυσάμενοι ἀμφοτέρω, ^ς κατὰ χώραν ἔθεντο τὰ ὅπλα.

Treachery of Orontes.

Ἐντεῦθεν προϊόντων, ἐφαίνετο ἵχνη ἵππων καὶ κόπρος· εἰκάζετο δὲ εἶναι ὁ στίβος ὡς δισχιλίων ἵππων. Οὗτοι προϊόντες ἔκαιον καὶ χιλόν, καὶ εἴ τι ἄλλο χρήσιμον ἦν. Ὁρόντης δὲ, Πέρσης ἀνὴρ, γένει τε προσήκων βασιλεῖ, καὶ ^α τὰ πολεμικὰ λεγόμενος ἐν τοῖς ἀρίστοις Περσῶν, ἐπιβουλεύει Κύρῳ, καὶ πρόσθεν πολεμίσας. ^β Καταλλαγαῖς δὲ οὗτος Κύρῳ, εἶπεν, εἰ αὐτῷ δοίῃ ἰππέας χιλίους, ὅτι τοὺς προκατακαίοντας ἰππέας ἢ κατακαίνοι ἂν ἐνεδρεύσας, ἢ ζῶντας πολλοὺς αὐτῶν ἔλοι, καὶ ^γ κινδύσειε τοῦ καίειν ἐπίοντας, καὶ ποιήσειεν, ὥστε μήποτε δύνασθαι αὐτοὺς, ἰδόντας τὸ Κύρου στράτευμα, βασιλεῖ διαγ-

γείλαι. Τῷ δὲ Κύρῳ ἀκούσαντι ταῦτα ἐδόκει ὠφέλιμα εἶναι· καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν λαμβάνειν ἑ μέρος παρ' ἐκάστου τῶν ἡγεμόνων.

Ὁ δὲ Ὀρόντης, νομίσας ἐτοιμοὺς αὐτῷ εἶναι τοὺς ἱππείας, γράφει ἐπιστολὴν παρὰ βασιλείᾳ, ὅτι ἤξῃ ἔχων ἱππείας ὡς ἂν δύνηται πλείστους· ἀλλὰ φράσαι τοῖς ἑαυτοῦ ἱππεῦσιν ἐκέλευεν, ὡς φίλοις αὐτὸν ὑποδέχεσθαι. Ἐνῆν δ' ἐν τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῆς πρόσθεν φιλίας ὑπομνήματα καὶ πίστειος. Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν διδῶσι πιστῷ ἀνδρὶ, ὡς ᾤετο· ὁ δὲ λαβὼν, Κύρῳ δείκνυσιν. Ἀναγνούς δὲ αὐτὴν ὁ Κύρος, συλλαμβάνει Ὀρόντην, καὶ συγκαλεῖ εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν Περσῶν τοὺς ἀρίστους τῶν περὶ αὐτὸν ἑπτά· καὶ τοὺς τῶν Ἑλλήνων στρατηγούς ἐκέλευεν ὀπλίτας ἀγαγεῖν, τούτους δὲ θέσθαι τὰ ὅπλα περὶ τὴν αὐτοῦ σκηνήν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, ἀγαγόντες ὡς τρισχιλίους ὀπλίτας. Κλιάρχον δὲ καὶ εἴσω παρεκάλεσε σύμβουλον, ὃς γε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδόκει προτιμηθῆναι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐξῆλθεν, ἐξήγγειλε τοῖς φίλοις τὴν κρίσιν τοῦ Ὀρόντου, ὡς ἐγένετο· οὐ γὰρ ἀπόρρητον ἦν. Ἐφῆ δὲ, Κύρον ἄρχειν τοῦ λόγου ὧδε·

“Παρακάλεσα ὑμᾶς, ἄνδρες φίλοι, ὅπως σὺν ὑμῖν βουλευόμενος, ὃ τι δίκαιόν ἐστι καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων, τοῦτο πράξω περὶ Ὀρόντου· τούτου. Τούτου γὰρ πρῶτον μὲν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἔδωκεν ὑπήκοον ἐμοὶ εἶναι. Ἐπεὶ δὲ ἑταχθεὶς, ὡς ἔφη αὐτὸς, ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ αὐτὸς ἐπαλέμησεν ἐμῷ, ἔχων τὴν ἐν Σάρδεσιν ἀκρόπολιν, καὶ ἐγὼ αὐτὸν προσπολεμῶν ἐποίησα, ὥστε δόξαι τούτῳ τοῦ πρὸς ἐμὲ πολέμου παύσασθαι, καὶ δεξιὰν ἔλαβον καὶ ἔδωκα. Μετὰ ταῦτα,” ἔφη, “ὦ Ὀρόντα, ἔστιν, ὃ τι σε ἡδίκησα;” Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐ. Πάλιν ὁ Κύρος ἡρώτα· “Οὐκοῦν ὕστερον, ὡς αὐτὸς σὺ ὁμολογεῖς, οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ ἀδικούμενος, ἀποστὰς εἰς Μυσοὺς, κακῶς ἵποισις τὴν ἐμὴν χώραν, ὃ τι ἐδύνω;” Ἐφῆ ὁ Ὀρόντης. “Οὐκοῦν,” ἔφη ὁ Κύρος, “ὅπότ' αὐ ἔγνως τὴν σεαυτοῦ θύναμιν, ἐλθὼν ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βωμόν, μεταμέλειν τί σοι ἔφησθα, καὶ πείσας ἐμὲ, ἵπιστὰ πάλιν ἔδωκάς μοι, καὶ ἔλαβες παρ' ἐμοῦ;” Καὶ ταῦθ' ὁμολογεῖ ὁ Ὀρόντης. “Τί

οὖν," ἔφη ὁ Κύρος, " ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, νῦν τὸ τρίτον ἐπιβου-
λεύων μοι φανερὸς γέγονας;" Εἰπόντος δὲ τοῦ Ὀρόντου, ὅτι
οὐδὲν ἀδικηθεὶς, ἠρώτησεν ὁ Κύρος αὐτόν· "Ὁμολογεῖς οὖν,
περὶ ἐμὲ ἀδικὸς εἶναι;" "Ἦ γὰρ ἀνάγκη," ἔφη ὁ Ὀρόντης.
Ἐκ τούτου πάλιν ἠρώτησεν ὁ Κύρος, "Ἐτι οὖν ἂν γένοιτο τῷ
ἐμῷ ἀδελφῷ πολέμιος, ἐμοὶ δὲ καὶ φίλος καὶ πιστός;" Ὁ δὲ
ἀπεκρίνατο, ὅτι, "Οὐδ', εἰ γενοίμην, ὦ Κύρε, σοὶ γ' ἂν ἔτι
ποτὲ δόξαιμι."

Πρὸς ταῦτα ὁ Κύρος εἶπε ταῖς παροῦσιν· "Ὁ μὲν ἀνὴρ τοι-
αῦτα μὲν πεποίηκε, τοιαῦτα δὲ λέγει· ὑμῶν δὲ σὺ πρῶτος, ὦ
Κλέαρχε, ἀπόφγαι γνώμην, ὃ τί σοι δοκεῖ." Κλέαρχος δὲ
εἶπε τάδε· "Συμβουλεύω ἐγὼ, τὸν ἄνδρα τοῦτον ἑκποδῶν
ποιεῖσθαι ὡς τάχιστα· ὡς μηκέτι δέοι τοῦτον φυλάττεσθαι,
ἀλλὰ σχολή [εἴη] ἡμῖν, ὃ τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι, τοὺς ἐθέλοντας
φίλους τούτους εὖ ποιεῖν." Ταύτῃ δὲ τῇ γνώμῃ ἔφη καὶ τοὺς
ἄλλους προσθέσθαι. Μετὰ ταῦτα, κελεύοντας Κύρου, ἐλά-
βοντα τῆς ζώνης τὸν Ὀρόντην ἐπὶ θανάτῳ ἅπαντες ἀνα-
στάντες καὶ οἱ συγγενεῖς· εἶτα δὲ ἐξήγον αὐτόν, οἷς προσετάχθη.
Ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτόν, οἵπερ πρόσθεν προσεκύονουν, καὶ τότε προσ-
εκύνησαν, καίπερ εἰδότες, ὅτι ἐπὶ θανάτῳ ἄγοιτο. Ἐπεὶ δὲ
εἰς τὴν Ἀρταπάτα σκητὴν εἰσῆχθη, τοῦ πιστοτάτου τῶν Κύρου
σκηπτούχων, μετὰ ταῦτα οὔτε ζῶντα Ὀρόντην, οὔτε τεθνεῶτα
οὐδεὶς πώποτε εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἀπέθανεν οὐδεὶς εἰδὼς ἔλεγεν·
εἰκαζόν δ' ἄλλοι ἄλλως· τάφος δ' οὐδεὶς πώποτε αὐτοῦ ἐφάνη.

Preliminaries to the battle with the King.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Βαβυλωνίας σταθμοὺς τρεῖς.
Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σταθμῷ Κύρος ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλή-
νων καὶ τῶν βαρβάρων ἐν τῷ πεδίῳ "περὶ μέσας νύκτας·
(ἐδόκει γὰρ, εἰς τὴν ἐπιούσαν ἔω ἡξεῖν βασιλέα σὺν τῷ στρα-
τεύματι μαχόμενον) καὶ ἐκέλευε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιῶ
κέρως ἡγεῖσθαι, Μένωνα δὲ τὸν Θετταλὸν τοῦ εὐωνύμου· αὐτὸς
δὲ τοὺς ἑαυτοῦ διέταττε. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ἅμα τῇ ἐπι-

ούση ἡμέρᾳ αὐτόματοι παρὰ μεγάλου βασιλείως ἦκοντες ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλείας στρατιᾶς. Κύρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν Ἑλλήνων, συνεβουλεύετό τε, πῶς ἂν τὴν μάχην ποιοῖτο, καὶ αὐτὸς παρήνει θάρρύνων τοιαύδε. “ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, οὐκ ἀνθρώπων ἀπορίῃ βαρβάρων, συμμάχους ὑμᾶς ἄγω· ἀλλὰ νομίζων, ἀμείνους καὶ κρείττους πολλῶν βαρβάρων ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσέλαβον. “Ὅπως οὖν ἔσσεσθε ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας, ἧς κέκτησθε, καὶ ὑπὲρ ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. Εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν, ἀντὶ ᾧ ἔχω πάντων καὶ ἄλλων πολλαπλασίην. “Ὅπως δὲ εἰδῆτε, εἰς οἷον ἔρχεσθε ἀγῶνα, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. Τὸ μὲν πλῆθος πολὺ, καὶ πολλῇ κραυγῇ ἐπιάσιν· ἂν δὲ ταῦτα ἀνάσχησθε, τᾶλλα καὶ αἰσχύνησθαι μοι δοκῶ οἷους ἡμῶν γνώσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους. Ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων, καὶ εὐτόλμων γενομένων, ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἶκαδε βουλόμενον ἀπίνεαι τοῖς οἴκῳ ζηλωτῶν ποιήσω ἀπελθεῖν· πολλοὺς δ’ οἶμαι ποιήσειν τὰ παρ’ ἐμοὶ αἰρήσεσθαι ἀντὶ τῶν οἴκῳ.”

Ἐνταῦθα Γαυλίτης παριὼν, Φυγᾶς Σάμιος, πιστὸς δὲ Κύρῳ, εἶπε· “Καὶ μὲν, ὦ Κύρε, λέγουσί τινες, ὅτι πολλὰ ὑπισχνῇ γῶν, διὰ τὸ ἐν τοιαύτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου τοῦ προσιόντος· ἂν δ’ εὖ γένηται τι, οὐ μεμνησθαι σε· ἔνιοι δὲ, οὐδ’ εἰ μέμνηοί τε καὶ βούλοιο, δύνασθαι ἂν ἀποδοῦναι, ὅσα ὑπισχνῇ.” Ἀκούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κύρος· “Ἄλλ’ ἔστι μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἡ ἀρχὴ ἢ πατρίαις, πρὸς μὲν τὴν μεσημβρίαν, μέχρις οὗ διὰ καῦμα οὐ δύνανται οἰκεῖν οἱ ἄνθρωποι· πρὸς δὲ ἄρκτον, μέχρις ὅτου διὰ χειμῶνα τὰ δ’ ἐν μέσῳ τούτων ἅπαντα σατραπεύουσιν οἱ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ φίλοι. Ἦν δ’ ἡμεῖς νικήσωμεν, ὑμᾶς δεῖ τοὺς ἡμετέρους φίλους τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι. Ὤστε οὐ τοῦτο δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω, ὅ τι διῶ ἐκάστῳ τῶν φίλων, ἂν εὖ γένηται, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω ἱκανοὺς, οἷς διῶ. Ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἐκάστῳ χρυσοῦν δώσω.” Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες αὐτοὶ τε ἦσαν πολὺ προθυμότεροι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγγέλλον. Εἰσῆγαν δὲ παρ’ αὐτὸν οἱ τε στρατηγοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινες, ἀξιοῦντες εἰδέναι, τί σφισιν ἔσται, εἰάν

κρατήσωσιν. Ὁ δὲ "ἐμπιπλὰς ἀπάντων τὴν γνώμην ἀπέπεμπε. Παρεκλείοντο δ' αὐτῷ πάντες, ὅσοιπερ "διελέγοντο, " μὴ μάχεσθαι, ἀλλ' ὀπισθεν ἑαυτῶν τάττεσθαι. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ Κλέαρχος ὧδὲ πως ἤρετο Κῦρον· " "Οἶε γάρ σοι, ὦ Κῦρε, μαχεῖσθαι τὸν ἀδελφόν;" " Νὴ Δί'," ἔφη ὁ Κῦρος, " ἔπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδός ἐστι παῖς, καὶ ἐμὸς ἀδελφός, οὐκ ἄμαχαι ταῦτα ἐγὼ λήψομαι."

Ἐνταῦθα δὴ ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων "ἀσπίς μυρία καὶ τετρακοσία" πελτασταὶ δὲ δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι· τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων δέκα μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. Τῶν δὲ πολεμίων ἐλέγοντο εἶναι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια. "Ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑξακισχίλιοι ἱππεῖς, ὧν Ἀρταγέρσης ἦρχεν· οὗτοι δὲ πρὸ αὐτοῦ βασιλείῳ τεταγμένοι ἦσαν. Τοῦ δὲ βασιλείῳ στρατεύματος ἦσαν ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες τέτταρες, τριάκοντα μυριάδων ἕκαστος, Ἀβροκόμας, Τισσαφέρνης, Γωβρύας, Ἀρβάκης. Τούτων δὲ παρεγένοντο ἐν τῇ μάχῃ "ἐννεήκοντα μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· Ἀβροκόμας γὰρ "ὕστερῃσε τῆς μάχης ἡμέρας πέντε, ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων. Ταῦτα δὲ ἡγγελλον "πρὸς Κῦρον οἱ αὐτομολήσαντες ἐκ τῶν πολεμίων παρὰ μεγάλου βασιλείῳ προ τῆς μάχης" καὶ μετὰ τὴν μάχην, οἱ ὕστερον ἐλήφθησαν τῶν πολεμίων, ταῦτα ἡγγελλον. Ἐνταῦθεν δὲ Κῦρος ἐξελαύνει σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας τρεῖς, "συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντὶ καὶ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ τῷ βαρβαρικῷ· ὤρετο γὰρ, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μαχεῖσθαι βασιλέα· κατὰ γὰρ μέσον τὸν σταθμὸν τοῦτον τάφος ἦν ὀρυκτὴ, βαθεῖα, τὸ μὲν εὖρος ὀργυαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυαὶ τρεῖς. Παρετέτατο δὲ ἡ τάφος ἄνω διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ δαῶδεκα παρασάγγας μέχρι τοῦ Μηδίας τείχους. Ἐνθα δὴ εἰσὶν αἱ διώρυχες, ἀπὸ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ ῥέουσai· εἰσὶ δὲ τέτταρες, τὸ μὲν εὖρος πλεθριαῖαι, βαθεῖαι δὲ ἰσχυρῶς, καὶ πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς σιταγωγὰ· εἰσβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην, "διαλείπουσι δὲ ἐκάστη παρασάγγην, γέφυραι δὲ ἔπεισιν. Ἦν δὲ παρ' αὐτὸν τὸν Εὐφράτην πάροδος στενὴ μετὰ τὸν ποταμὸν καὶ τῆς

τάφρον, ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. Ταύτην δὲ τὴν τάφρον βασιλεὺς μέγας ποιῆ ἀντὶ ἔρματος, ἐπειδὴ πυνθάνεται Κύρου προσελαύνοντα. Ταύτην δὲ τὴν πάροδον Κύρος τε καὶ ἡ στρατιὰ παρήλθε, καὶ ἐγένοντο εἴσω τῆς τάφρου. Ταύτῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐμαχέσατο βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωροῦντων φανερὰ ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἰχνη πολλά. Ἐνταῦθα Κύρος, Σιλανὸν καλέσας, τὸν Ἀμβρακιώτην μάντιν, ἔδωκεν αὐτῷ ὀρεικούς τρισχιλίους, ὅτι τῇ ἐνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἢ πρότερον θύομενος, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασιλεὺς οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν. Κύρος δ' εἶπεν, "Οὐκ ἄρα ἔτι μαχεῖται, εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μαχεῖται· ἐὰν δ' ἀληθεύσης, ὑπισχνώμαι σοι ὀκτώδεκα τάλαντα." Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν, ἐπεὶ ἡ παρῆλθον αἱ δέκα ἡμέραι. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ τάφρῃ οὐκ ἐκώλυε βασιλεὺς τὸ Κύρου στράτευμα διαβαίνειν, ἔδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπεγνωκέναι τοῦ μαχεῖσθαι· ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ Κύρος ἐπορεύετο ἡμελημένως μᾶλλον. Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπὶ τε τοῦ ἄρματος καλῆμένος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, καὶ ὀλίγους ἐν τάξει ἔχων πρὸ αὐτοῦ· τὰ δὲ πολλὰ αὐτῷ ἀνατεταραγμένον ἐπορεύετο, καὶ τῶν ἵππων τοῖς στρατιώταις πολλά ἐπὶ ἀμαξῶν καὶ ὑποζυγίων ἤγετο.

The battle between Cyrus and the King.

Καὶ ἤδη τε ἦν ἡ ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσιν, καὶ πλησίον ἦν ὁ σταθμός, ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν, ἡνίκα Πισαγόρας, ἀνὴρ Πέρσης, τῶν ἀμφὶ Κύρον πιστῶν, προφαίνεται ἡ ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδρύνει τῷ ἵππῳ καὶ εὐθὺς πᾶσιν, ὡς ἐνετύγχανεν, ἐβόα καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται, ὡς εἰς μάχην παρσκευασμένος. Ἐνθα δὲ πολὺς τάραχος ἐγένετο· αὐτίκα γὰρ ἐδόκουν οἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δὲ, ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι. Καὶ Κύρος τε καταπηδήσας ἐκ τοῦ ἄρματος τὸν θώρακα ἐνέδυτο, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ εἰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλίζεσθαι, καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν αὐτοῦ τάξιν ἕκαστον. Ἐνθα δὲ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθ-

ίσταντο, Κλέαρχος μὲν τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ, Πρόξενος δὲ ἑχόμενος· οἱ δ' ἄλλοι μετὰ τοῦτον. Μένων δὲ καὶ τὸ στράτευμα τὸ εὐώνυμον κέρας εἶχε τοῦ Ἑλληνικοῦ. Τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ ἵππεῖς μὲν Παφλαγόνες εἰς χιλίους παρὰ Κλέαρχον ἔστασαν ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικόν· ἐν δὲ τῷ εὐωνύμῳ Ἀριαῖός τε ὁ Κύρος ὑπαρχος καὶ τὸ ἄλλο βαρβαρικόν. Κύρος δὲ καὶ ἵππεῖς μετ' αὐτοῦ ἑξακόσιοι * κατὰ τὸ μέσον, ὀπλισμένοι θώραξι μεγάλαις καὶ παραμηριδαῖς· καὶ κράνεσι πάντες, πλὴν Κυρίου. Κύρος δὲ, ἡ ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλὴν, εἰς τὴν μάχην καθίστατο. Λέγεται δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ διακινδυνεύειν. Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες, οἱ μετὰ Κυρίου, εἶχον καὶ προμετωπίδια καὶ προστερνίδια· εἶχον δὲ καὶ μαχαίρας οἱ ἵππεῖς Ἑλληνικάς.

Καὶ ἦδη τε ἦν μέσον ἡμέρας, καὶ οὕτω καταφανεῖς ἦσαν οἱ πολέμιοι· ἡνίκα δὲ δειλὴ ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτός, ὥσπερ νεφέλη λευκὴ, χρόνῳ δὲ οὐ συχνῷ ὕστερον, ὥσπερ μελανία τις ἐν τῷ πεδίῳ ** ἐπιπολύ. Ὅτε δὲ ἐγγύτερον ἐγίνοντο, τάχα δὴ καὶ χαλκός τις ** ἤστραπτε, καὶ αἱ λόγχαι καὶ αἱ τάξεις καταφανεῖς ἐγίνοντο. Καὶ ἦσαν ἵππεῖς μὲν λευκοθώρακες ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τῶν πολεμίων (Τισσαφέρνης ἐλέγετο τούτων ἄρχεῖν.) ἑχόμενοι δὲ τούτων, γερρόφοροι· ἑχόμενοι δὲ ὀπλῖται σὺν ποδηρῆσι ξυλίναις ἀσπίσιν (Αἰγύπτιοι δὲ οὗτοι ἐλέγοντο εἶναι)· ἄλλοι δ' ἵππεῖς, ἄλλοι τοξόται. Πάντες δὲ οὗτοι ° κατὰ ἔθνη, ρ ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἕκαστον τὸ ἔθνος ἐπορεύετο. Πρὸ δ' αὐτῶν ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων, τὰ δρέπανηφόρα καλούμενα· εἶχον δὲ τὰ δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα, καὶ ὑπὸ τοῖς δίφοις εἰς γῆν βλέποντα, ὡς διακόπτειν, ὅτῳ ἐντύχοιεν. ° Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλόντων καὶ διακοφόντων. Ὁ μὲντοι Κύρος εἶπεν, ὅτε καλέσας παρεκλεύετο τοῖς Ἑλλησι, τὴν κραυγὴν τῶν βαρβάρων ἀνασχέσθαι, ἐψεύσθη τοῦτο· οὐ γὰρ κραυγὴ, ἀλλὰ σιγὴ ὥς ἀνυστὸν, καὶ ἡσυχὴ ° ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως προσήσαν. Καὶ ἐν τούτῳ Κύρος, παρελαύνων αὐτὸς σὺν Πίγρητι τῷ ἐρμηεῖ καὶ ἄλλοις τρισὶν ἢ τέτταρσι, τῷ

Κλέαρχος ἔβόα, ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων, ὅτι ἔκειτ' βασιλεὺς εἶη· "κάν τοῦτο," ἔφη, "νικῶμεν, πάντ' ἡμῖν πεποιήται." Ὁρῶν δὲ ὁ Κλέαρχος τὸ μέσον στίφος, καὶ ἀκούων "Κύρου ἔξω ὄντα τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐωνόμου βασιλεία, (ποσούτω γὰρ πλήθει· περιῆν βασιλεὺς, ὥστε μέσον τὸ ἑαυτοῦ ἔχων τοῦ Κύρου εὐωνόμου ἔξω ἦν,) ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος οὐκ ἤθελεν ἀποσπᾶσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ διεξὼν κέρας, φοβούμενος, μὴ κυκλωθεῖη ἐκατέρωθεν· τῷ δὲ Κύρῳ ἀπεικρίνατο, ὅτι αὐτῷ μέλοι, ὅπως καλῶς ἔχοι.

Καὶ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τὸ μὲν βαρβαρικὸν στράτευμα ὁμαλῶς προῆλ'· τὸ δ' Ἑλληνικὸν, ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μένον, συνετάττετο ἐκ τῶν ἔτι προσιόντων. Καὶ ὁ Κύρος παρελαύνων οὐ πᾶν πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι, κατεβέβητο ἐκατέρους ἀπὸθεν, τοὺς τε πολεμίους ἀποβλέπων τοὺς τε φιλίους. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὑπελάσας ὡς συναντῆσαι, ἤρετο, εἴ τι παραγγέλλοι· ὁ δ' ἐπιστήσας εἶπε, καὶ λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν, ὅτι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἶη. Ταῦτα δὲ λέγων, θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος, καὶ ἤρετο, τίς ὁ θόρυβος. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν, ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται δευτέρον ἤδη. Καὶ ὥς ἐθαύμασε, τίς παραγγέλλει, καὶ ἤρετο, ὅ τι καὶ εἶη τὸ σύνθημα. Ὁ δὲ ἀπεικρίνατο, ὅτι ΖΕΤΣ ΣΩΤΗΡ ΚΑΙ ΝΙΚΗ. Ὁ δὲ Κύρος ἀκούσας, "ἀλλὰ "δέχομαί τε," ἔφη, "καὶ τοῦτο ἔστω." Ταῦτα δὲ εἰπὼν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἀπήλαυνε· καὶ οὐκ ἔτι τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπειχέτην τῷ φάλαγγι ἀπ' ἀλλήλων, ἥνίκα ἐπαυανίζον τε οἱ Ἕλληνες, καὶ ἤρχοντο ἀντίοι ἵεναι τοῖς πολεμίους. Ὡς δὲ πορευομένον ἐξεκύμαινέ τι τῆς φάλαγγος, τὸ ἐπιλείπμενον ἤρξατο δρόμῳ θεῖν· καὶ ἄμα ἐφθέγγαντο πάντες, οἷόν περ τῷ Βρυαλίῳ ἐλελίζουσι, καὶ πάντες δὲ ἔθρον. Λέγουσι δὲ τινες, ὡς καὶ ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ θόρατα ἐδοῦπησαν, φόβον ποιοῦντες τοῖς ἵπποις. Πρὶν δὲ τύξευμα ἐξικνεῖσθαι, ἐκκλίνουσιν οἱ Βάρβαροι τοῖς ἵπποις καὶ φεύγουσι. Καὶ ἐνταῦθα δὴ ἐδίωκον μὲν κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες, ἔβων δὲ ἀλλήλοις, μὴ θεῖν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει ἔπεσθαι. Τὰ δὲ ἄρματα ἐφέρετο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν Ἑλλήνων,

κενὰ ἡνιόχων. ^h Οἱ δὲ, ἐπεὶ προΐδαιεν, ⁱ διίσταντο· ἔστι δ' ὅστις καὶ ^k κατελήφθη, ^l ὥσπερ ἐν ἵπποδρόμῳ, ἐκπλαγεῖς· καὶ οὐδὲν μέντοι οὐδὲ ^m τοῦτον παθεῖν ἔφασαν· οὐδὲ ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδὲν, πλὴν ἐπὶ τῷ εὐανύμῳ τοξευθῆναι τις ἐλέγετο.

Κῦρος δὲ, ὁρῶν τοὺς Ἕλληνας νικῶντας "τὸ καθ' αὐτοὺς καὶ διώκοντας, ἡδόμενος καὶ προσκυνούμενος ἤδη αἰς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, ^o οὐδ' ὡς ἐξήχθη διώκειν· ἀλλὰ συνεσπειραμένην ἔχων τὴν τῶν σὺν αὐτῷ ἑξακοσίων ἱππέων τάξιν, ἐπεμελεῖτο, ὃ τι ποιήσει βασιλεὺς. Καὶ γὰρ ^p ἤδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχει τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος. Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβάρων ἄρχοντες μέσον ἔχοντες τὸ αὐτῶν ἡγοῦντο· νομίζοντες, οὕτως καὶ ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι, ἣν ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἐκατέρωθεν ἦ, καὶ, εἴ τι παραγγεῖλαι χρήζοιεν, ἡμίσει ἐν χρόνῳ αἰσθάνεσθαι τὸ στράτευμα. Καὶ βασιλεὺς δὴ τότε, μέσον ἔχων τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς, ὁμῶς ἔξω ἐγένετο τοῦ Κύρου εὐανύμου κέρατος. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς αὐτῷ ἐμάχετο ἐκ τοῦ ἐναντίου, οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν, ἐπέκαμπτен, ὡς εἰς κύκλωσιν. ^q Ἐνθα δὲ Κῦρος δέισας, μὴ ὀπισθεν γενόμενος κατακόψῃ τὸ Ἑλληνικόν, ἐλαύνει ἀντίος· καὶ ἐμβαλὼν σὺν ταῖς ἑξακοσίοις, νικᾷ τοὺς πρὸ βασιλέως τεταγμένους, καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε τοὺς ἑξακισχιλίους· καὶ ἀποκτείνει λέγεται αὐτὸς τῇ αὐτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην, τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.

Ὡς δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κύρου ἑξακόσιοι, εἰς τὸ διώκειν ὁρμήσαντες· πλὴν πάνυ ὀλίγοι ἀμφ' αὐτὸν κατελείφθησαν, σχεδὸν οἱ ὁμοτράπεζοι καλούμενοι. Σὺν τούτοις δὲ ὦν, καθορᾷ βασιλέα καὶ τὸ ἀμφ' ἐκείνων στίφος· καὶ εὐθὺς οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' εἰπὼν, "Ὅρῳ τὸν ἄνδρα," ἵστατο ἐπ' αὐτόν· καὶ παίει κατὰ τὸ στήθον, καὶ τιτρώσκει διὰ τοῦ θώρακος, ὡς Φησὶ Κτησίας ὁ ἰατρός, καὶ ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμα Φησι. Παίοντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις παλτῶ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν βιαίως· καὶ ἐνταῦθα "μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κῦρος, καὶ οἱ ἀμφ' αὐτοὺς" ὑπὲρ ἑκατέρου, ὑπόσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἀπέθανον, Κτησίας λέγει· (παρ' ἐκείνῳ γὰρ ἦν)· Κῦρος δὲ αὐτὸς τε ἀπέθανε, καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτὸν ἐκείντο.

τάφρου, ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. Ταύτην δὲ τὴν τάφρον βασιλεὺς μέγας ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ πυνθάνεται Κύρον προσελαύνοντα. Ταύτην δὲ τὴν πάροδον Κύρος τε καὶ ἡ στρατιὰ παρήλθε, καὶ ἐγένοντο εἴσω τῆς τάφρου. Ταύτῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐμαχέσατο βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωρούντων Φανερά ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἰχνη πολλά. Ἐνταῦθα Κύρος, Σιλανὸν καλέσας, τὸν Ἀμβρακιώτην μάντιν, ἔδωκεν αὐτῷ δαρεικοὺς τρισχιλίους, ὅτι τῇ ἐνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἢ πρότερον θυόμενος, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασιλεὺς οὐ^α μαχεῖται δέκα ἡμερῶν. Κύρος δ' εἶπεν, "Οὐκ ἄρα ἔτι μαχεῖται, εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μαχεῖται· ἐὰν δ' ἀληθεύσης, ὑπισχνούμαι σοι^α δέκα τάλαντα." Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν, ἐπεὶ^β παρήλθον αἱ δέκα ἡμέραι. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ τάφρῳ οὐκ ἐκώλυε βασιλεὺς τὸ Κύρου στράτευμα διαβαίνειν, ἔδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις^γ ἀπεγνωκέναι τοῦ μαχεῖσθαι· ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ Κύρος ἐπορεύετο ἡμελημένως μᾶλλον. Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπὶ τε τοῦ ἄρματος καθήμενος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, καὶ ὀλίγους ἐν τάξει ἔχων πρὸ αὐτοῦ·^δ τὸ δὲ πολὺ αὐτῷ ἀνατεταραγμένον ἐπορεύετο, καὶ τῶν ὅπλων τοῖς στρατιώταις^ε πολλὰ ἐπὶ ἀμαξῶν καὶ ὑποζυγίων ἤγετο.

The battle between Cyrus and the King.

Καὶ ἥδη τε ἦν^α ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσιν, καὶ πλησίον ἦν ὁ σταθμὸς, ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν, ἡνίκα Παταγύας, ἀνὴρ Πέρσης, ἡ τῶν ἀμφὶ Κύρον πιστῶν, προφαίνεται^β ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ· καὶ εὐθὺς πᾶσιν, οἷς ἐνετύγχανεν, ἐβόα καὶ^γ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται, ὡς εἰς μάχην παρεσκευασμένος. Ἐνθα δὲ πολὺς τάραχος ἐγένετο· αὐτίκα γὰρ ἐδόκουν αἱ Ἑλληνες καὶ πάντες δὲ, ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι. Καὶ Κύρος τε καταπηδήσας ἐκ τοῦ ἄρματος τὸν θώρακα ἐνέδυτο, καὶ ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ εἰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλίζεσθαι, καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον. Ἐνθα δὲ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθ-

καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης καὶ Καππαδοκίας, στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη, οἷς καθήκει εἰς Καστωλῶν πεδίον ἀθροίζεσθαι, πρῶτον μὲν ἐπέδειξεν αὐτὸν, ὅτι ¹ περὶ πλείστου ποιοῖτο, εἰ τῷ σπείσαιοτο, καὶ εἰ τῷ συνθεῖτο, καὶ εἰ τῷ ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδεσθαι. Καὶ γὰρ οὖν ἐπίστευον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτρεπόμεναι, ἐπίστευον δ' οἱ ἄνδρες· καὶ εἰ τις πολέμιος ἐγένετο, σπείσασμένου Κύρου, ἐπίστευε, μηδὲν ἂν ² παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν. Τοιγαροῦν ἐπεὶ Τισσαφέρνει ἐπολέμησε, πᾶσαι αἱ πόλεις ἐκοῦσαι Κύρον εἶλοντο ἀντὶ Τισσαφέρνους, πλὴν Μιλησίων· οὗτοι δὲ, ὅτι οὐκ ᾔθελε ³ τοὺς φεύγοντας προσέθαι, ἐφοβοῦντο αὐτόν. Καὶ γὰρ ἔργῳ ἐπεδείκνυε, καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἂν ποτε προεῖτο, ἐπεὶ ἅπαξ αὐτοῖς φίλος ἐγένετο, οὐδ' εἰ ἔτι μὲν ⁴ μείους γένοιτο, ἔτι δὲ ⁵ καὶ κάκιον πράξειαν. Φανερός δ' ἦν, καὶ εἰ τις ἀγαθὸν ἢ κακὸν ποιήσειεν ⁶ αὐτόν, νικᾶν πειρώμενος· καὶ εὐχὴν δέ τινες αὐτοῦ ⁷ ἐξέφερον, ὡς εὖχοιτο, τοσοῦτον χρόνον ζῆν, ⁸ ἔστω νικιῶν καὶ τοὺς εὖ καὶ τοὺς κακῶς ποιῶντας ⁹ ἀλεξόμενος. Καὶ γὰρ οὖν πλείστοι δὴ αὐτῷ, ¹⁰ ἐνὶ γε ἀνδρὶ τῶν ἐφ' ἡμῶν, ἐπεθύμησαν καὶ χρήματα καὶ πόλεις καὶ τὰ ἑαυτῶν σώματα ¹¹ προσέθαι.

Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτ' ἂν τις εἴποι, ὡς τοὺς κακούργους καὶ ἀδίκους εἶα ¹² καταγελαῖν, ἀλλ' ἀφειδέστατα ¹³ πάντων ἐτιμωρεῖτο. Πολλάκις δ' ἦν ἰδεῖν παρὰ τὰς στειβόμενας ὁδοὺς καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν στερουμένους ¹⁴ ἀνθρώπους· ὥστε ἐν τῇ τοῦ Κύρου ἀρχῇ ἐγένετο καὶ Ἑλληνι καὶ βαρβάρῳ, μηδὲν ἀδικεῖν, ἀδεῶς πορεύεσθαι, ὅποι τις ᾔθελεν, ¹⁵ ἔχοντι ὅ τι προχωροῖ. Τοὺς μέντοι γε ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον ὠμολόγητο διαφερόντως τιμᾶν. Καὶ πρῶτον μὲν ἦν αὐτῷ πόλεμος πρὸς Πεισίδας καὶ Μυσούς· στρατευόμενος οὖν καὶ αὐτὸς εἰς ταύτας τὰς χώρας, οὓς εἴωρα ¹⁶ ἐθέλοντας κινδυνεύειν, τούτους καὶ ἄρχοντας ἐποίει, ¹⁷ ἧς κατεστρέφετο χώρας, καὶ ἄλλοις δώροις ἐτίμα· ὥστε φαίνεσθαι τοὺς μὲν ἀγαθοὺς, εὐδαιμονεστάτους, τοὺς δὲ κακοὺς, δούλους τούτων ἀξιῶσθαι εἶναι. Τοιγαροῦν πολλὴ ἦν ἀφθονία τῶν ἐθελόντων κινδυνεύειν, ὅπου τις οἶοιτο Κύρον αἰσθῆσθαι.

¹⁸ Εἰς γε μὴν δικαιοσύνην, εἰ τις αὐτῷ φανερός γένοιτο ¹⁹ ἐπι-

δείκνυσθαι βουλόμενος, ^α περὶ παντὸς ἐποιεῖτο * τούτους πλουσιωτέρους ποιεῖν τῶν ἐκ τοῦ ἀδίκου φιλοκερδούντων. Καὶ γὰρ οὐν ἄλλα τε πολλὰ δικαίως ^β αὐτῷ διεχειρίζετο, καὶ * στρατεύματι ἀληθινῷ ἐχρήσατο. Καὶ γὰρ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ οὐ χρημάτων ἕνεκα πρὸς ἐκεῖνον ἔπλευσαν, ἀλλ' ^γ ἐπεὶ ἔγνωσαν κερδαλεώτερον εἶναι Κύριον καλῶς πειθαρχεῖν, ἢ ^δ τὸ κατὰ μῆνα κέρδος. Ἀλλὰ μὴν εἴ τίς γέ τι αὐτῷ προστάξαντι καλῶς ὑπηρετήσειεν, οὐδενὶ πώποτε ἀχάριστον εἶασε τὴν προθυμίαν. Τοιγαρὺν κράτιστοι δὴ ὑπέρεται παντὸς ἔργου Κύριον ἐλέχθησαν γενέσθαι. Εἰ δέ τινα ὁρώη ^ε δεινὸν ὄντα οἰκονόμῃν ^ς ἐκ τοῦ δικαίου, καὶ ^ς κατασκευάζοντά τε, ἧς ἄρχοι χώρας, καὶ προσόδους ποιῶντα, ^ς οὐδένα ἂν πώποτε ἀφείλετο, ἀλλὰ καὶ πλείω προσεθίδου· ὥστε καὶ ἡδέως ἐπόνουν, καὶ θαρβύλειως ἐκτιῶντο, καὶ ἂ πέπατο αὐτίς, ἥμιστα Κύρον ἔκρυπτεν· οὐ γὰρ φθονῶν τοῖς φανερώς πλουτοῦσιν ἐφαίνετο, ἀλλὰ πειρώμενος χεῖρσθαι τοῖς τῶν ^ς ὑποκρυπτομένων χρήμασι. Φίλους γε μὴν ὅσους ^ς ποιήσαιο, καὶ εὐνοὺς γνοίη ὄντας, καὶ ἱκανοὺς κρίνεις ^ς συνεργοὺς εἶναι, ὅ τι τυγχάνει βουλόμενος κατεργάζεσθαι, ὁμολογεῖται πρὸς πάντων κράτιστος δὴ γενέσθαι θεραπεύειν. Καὶ γὰρ ^ς αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ αὐτὸς ἕνεκα φίλων ᾤετο δεῖσθαι, ὥς συνεργοὺς ἔχει, καὶ αὐτὸς ἐπειρᾶτο συνεργὸς τοῖς φίλοις κράτιστος εἶναι τούτου, ὅτου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμοῦντα.

Δύω δὲ πλείστα μὲν, οἶμαι, ^ς εἷς γε ἀνὴρ ὦν, ἐλάμβανε διὰ ^ς πολλὰ ταῦτα δὲ πάντων δὴ μάλιστα τοῖς φίλοις διεδίδου, πρὸς τὸν τρόπον ἑκάστου σκοπῶν, καὶ ^ς ὅτου μάλιστα ὁρώη ἕκαστον θεόμενον. Καὶ ὅσα τῷ σώματι αὐτοῦ κόσμον πέμποι τις ἢ ὡς εἰς πόλεμον ἢ ὡς εἰς καλλωπισμὸν, καὶ περὶ τούτων λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὅτι τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα οὐκ ἂν δύναίτο τούτοις πᾶσι κοσμηθῆναι, φίλους δὲ καλῶς κεκοσμημένους μέγιστον κόσμον ἀνδρὶ νομίζοι. Καὶ τὰ μὲν ^ς τὰ μεγάλα νικῶν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα, οὐδὲν θαυμαστὸν, ἐπειδὴ γε καὶ δυνατώτερος ἦν· τὰ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων, καὶ τῷ προθυμεῖσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα μᾶλλον ἔμοιγε δοκεῖ ἀγαστὰ εἶναι. Κύριος γὰρ ἔπεμπε βίκους οἴνου ἡμιδρεῖς πολ-
λάκις, ὁπότε πάνυ ἡδὺν λάβοι, λέγων, ὅτι οὕτω δὴ ^ς πολλοῦ

χρόνου τούτου ἡδίωνι οἶνον ἐπιτύχοι· “ τούτων οὖν σοι ἔπεμψε, καὶ δεῖταί σου, τούτων ἐκπιεῖν τήμερον, σὺν οἷς μάλιστα φιλεῖς.” Πολλάκις δὲ χῆνας ἡμιβριότους ἔπεμπε, καὶ “ ἄρτων ἡμίσεα, καὶ ἄλλα ταιαῦτα, ἐπιλέγειν κελεύων τὸν φέροντα· “ Τούτοις ἦσθι Κύρος· βούλεται οὖν, καὶ σὲ τούτων γεύσασθαι.” Ὅπου δὲ χιλὸς σπάνιος πάνυ εἴη, αὐτὸς δ’ ἐδύνατο παρασκευάσασθαι διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας, καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν, διαπέμπων ἐκέλευε τοὺς φίλους, τοῖς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἄγωνσιν ἵπποις ἐμβάλλειν τούτου τὸν χιλόν, ὥς μὴ πεινῶντες τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ἄγωνσιν. Εἰ δὲ δὴ ποτε πορεύοιτο, καὶ πλείστοι μέλλοιεν ὄψεσθαι, προσκαλιῶν τοὺς φίλους ἐσπουδαιολογεῖτο, ὡς δηλοῖ, οὕς τιμᾷ· ὥστε ἔγωγε, ἐξ ὧν ἀκούω, οὐδένα κρίνω ὑπὸ πλειόνων πεφιλησθαι οὔτε Ἑλλήνων, οὔτε βαρβάρων. Τεκμήριον δὲ τούτου καὶ τόδε· παρὰ μὲν Κύρου, δούλου ὄντος, οὐδεὶς ἀπῆει πρὸς βασιλέα· πλὴν Ὀρόντας ἐπεχείρησε· καὶ οὗτος δὲ, ὃν ᾤετο πιστόν οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὔρε Κύριον φιλαίτερον, ἢ ἑαυτῷ· παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κύρου ἀπῆλθον, ἐπεὶ “ πολέμιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο, καὶ οὗτοι μέντοι οἱ μάλιστα ὑπ’ αὐτοῦ ἀγαπώμενοι, νομίζοντες, παρὰ Κύριον ὄντες ἀγαθοὶ ἀξιοτέρας ἂν τιμῆς τυγχάνειν ἢ παρὰ βασιλεῖ. Μέγα δὲ τεκμήριον καὶ τὸ ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου αὐτῷ γενόμενον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἀγαθὸς, καὶ κρίνειν ὀρθῶς ἐδύνατο τοὺς πιστοὺς καὶ εὖνους καὶ βεβαίους. Ἀποθνήσκοντος γὰρ αὐτοῦ, πάντες οἱ παρ’ αὐτὸν φίλοι καὶ συντράπεζοι μαχόμενοι ἀπέθανον ὑπὲρ Κύρου, πλὴν Ἀριαίου· οὗτος δὲ τεταγμένος ἐτύγχανεν ἐπὶ τῷ εὐνύμφῳ, τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων· ὥς δ’ ἦσθετο Κύρον πεπτωκότα, ἔφυγεν, ἔχων καὶ τὸ στράτευμα πᾶν, οὗ ἡγεῖτο.

Character of Cyrus's generals.

Οἱ μὲν δὲ στρατηγοὶ, οὕτω ληφθέντες, ἀνέχθησαν ὡς βασιλέα, καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς ἐτελεύτησαν· εἰς μὲν αὐτῶν Κλέαρχος, ὁμολογουμένως ἐκ πάντων τῶν ἐμπείρων αὐτοῦ ἐχόντων, δόξας γενέσθαι ἀνὴρ καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος ἐσχάτως. Καὶ γὰρ δὴ, ὥς μὲν πόλεμος ἦν τοῖς Λακε-

δαιμονίοις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἡ παρέμεινεν ἕπει δ' εἰρήνη ἐγένετο, πείσας τὴν αὐτοῦ πόλιν, ὡς οἱ Θρᾶκες ἠδικοῦσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἡ διαπραξάμενος ὡς ἐδύνατο παρὰ τῶν Ἐφόρων, ἐξέπλει, ὡς πολεμήσων τοῖς ὑπὲρ Χερρόνῃσου καὶ Παιρινύου Θραξίν. Ἐπεὶ δὲ μεταγρόντες ἡ πᾶσι οἱ Ἐφοροί, ἡδὴ ἔξω ὄντες αὐτοῦ, ἀποστρέφειν αὐτὸν ἐπειρῶντο ἐξ Ἰσθμοῦ, ἐνταῦθα οὐκ ἐτι πείθεται, ἀλλ' ὥχεται πλείων εἰς Ἑλλάσσαντον. Ἐκ τούτου καὶ ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελευτῶν, ὡς ἀπειθῶν. Ἦδη δὲ φυγὰς ὦν, ἔρχεται πρὸς Κύρον, καὶ ὑπολαίβει μὲν λόγοις ἐπεισε Κύρον, ἀλλαχοῦ γέγραπται· δίδωσι δ' αὐτῷ Κύρος μυρίους δαρεικούς. Ὁ δὲ λαβὼν, οὐκ ἐπὶ ῥαθυμίαν ἐτρέπετο, ἀλλ' ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων συλλέξας στρατεύμα, ἐπολέμει τοῖς Θραξί· καὶ μάχῃ τε ἐνίκησε, καὶ ἀπὸ τούτου ἔφερε καὶ ἡγεν αὐτούς· καὶ πολεμῶν διεγένετο, μέχρις οὗ Κύρος ἐδεήθη τοῦ στρατεύματος· τότε δ' ἀπῆλθεν, ὡς σὺν αἰτίῳ αὐτοῦ πολεμήσων.

Ταῦτα οὖν φιλοπολέμου δοκεῖ ἀνδρὸς ἔργα εἶναι, ὅστις, ἡ ἐξὼν μὲν εἰρήνην ἔχειν ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης, αἰρεῖται πολεμεῖν· ἐξὼν δὲ ῥαθυμεῖν, βούλεται πολεμεῖν, ὥστε πολεμεῖν· ἐξὼν δὲ χρήματα ἔχειν ἀκινδύνως, αἰρεῖται πολεμῶν μείονα ταῦτα ποιεῖν. Ἐκείνος δὲ, ὥσπερ εἰς ἡδονήν, ἡθελε δαπανᾷν εἰς πόλεμον· ὅττω μὲν φιλοπόλεμος ἦν. Πολιμικός δὲ αὐτὴν ταύτην εἶναι ἐδόκει, ὅτι φιλοκινδυνός τε ἦν, καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος, ὡς οἱ παρόντες πανταχοῦ πάντες ὁμολογοῦν. Καὶ ἀρχικός δὲ ἐλέγετο εἶναι, ὡς δυνατόν ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου, ὅσον καὶ ἐκεῖνος εἶχεν. Ἰκανός μὲν γάρ, ὡς τις καὶ ἄλλος, φροντίζειν ἦν, ὅπως ἔξει ἡ στρατιὰ αὐτοῦ τὰ ἐπιτήβεια, καὶ παρασκευάζειν ταῦτα· ἰκανός δὲ καὶ ἡ ἐμποῖησαι τοῖς παροῦσιν, ὡς οὐκ ἀπιστέον εἴη Κλεάρχῳ. Τούτο δὲ ἐποίει ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι. Καὶ γὰρ ἡρᾶς στεγνὸς ἦν, καὶ τῇ φωνῇ τραχύς· ἐκόλαζε τε αἰεὶ ἰσχυρῶς, καὶ ὀργῇ ἐνόστε, ὥστε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν ἔσθ' ὅτε. Καὶ γνώμη δὲ ἐκόλαζεν· ἀκολάστου γὰρ στρατεύματος οὐδὲν ἡγίετο ἔφαλος εἶναι. Ἀλλὰ καὶ λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὡς δέος τὸν στρατιώτην φοβεῖσθαι μᾶλλον τὸν ἄρχοντα, ἢ τοὺς πολεμίους,

* εἰ μέλλοι ἢ φυλακὰς φυλάξειν, ἢ [†] φίλων ἀφέξεσθαι, ἢ ἀπρο-
 φασίστως ἵεναι πρὸς τοὺς πολεμίους. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς
 ἤθελον αὐτοῦ ἀκούειν σφόδρα, καὶ οὐκ ἄλλον ^α ἤρουντο οἱ στρα-
 τιῶται. Καὶ γὰρ τὸ στρυγνὸν τότε φαιδρὸν αὐτοῦ ^β ἐν τοῖς
 προσώποις ἔφασαν φαίνεσθαι, ^γ καὶ τὸ χαλεπὸν, ἐρρωμένον
 πρὸς τοὺς πολεμίους ἐδόκει εἶναι. ^δ αἵστε σιωτήριον καὶ οὐκέτι
 χαλεπὸν ἐφαίνετο. Ὅτε δ' ἔξω τοῦ δεινοῦ γένοιτο, ^ε καὶ ἐξείη
 πρὸς ἄλλους ἀρχομένους ἀπιέναι, πολλοὶ αὐτὸν ἀπέλειπον· τὸ
 γὰρ ἐπίχαρι οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ αἰὶ χαλεπὸς καὶ ὠμὸς ἦν· ὥστε
^ς διέκειντο πρὸς αὐτὸν οἱ στρατιῶται, ὥσπερ παῖδες πρὸς διδάσ-
 καλον. Καὶ γὰρ οὖν φιλίᾳ μὲν καὶ εὐνοίᾳ ἐπομένους οὐδέποτε
 εἶχεν· οἷτινες δὲ ἢ ὑπὸ πόλεως τεταγμένοι, ἢ [†] ὑπὸ τοῦ δεῖσθαι,
 ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀνάγκῃ κατεχόμενοι παρείησαν αὐτῷ, σφόδρα πει-
 θομένοις ἐχρήτο. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἤρξαντο νικᾶν σὺν αὐτῷ τοὺς
 πολεμίους, μεγάλα ἤδη ἦν τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι τοὺς
 σὺν αὐτῷ στρατιώτας· ^α τό τε γὰρ πρὸς τοὺς πολεμίους θαρ-
 ραλέως ἔχειν παρῆν, καὶ τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσ-
 θαι, αὐτοὺς εὐτάκτους ἐποίει. Τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρχων ἦν·
 ἄρχεσθαι δ' ὑπὸ ἄλλων οὐ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο. Ἦν δὲ, ὅτε
 ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη.

Πρύξενος δὲ ὁ Βοιωτίας εὐθύς μὲν μειράκιον ὦν ἐπεθύμει
 γενέσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα πράττειν ἱκανός· καὶ διὰ ταύτην τὴν
 ἐπιθυμίαν ἔδωκε Γοργία ἀργύριον τῷ Λεοντίνῳ. Ἐπεὶ δὲ
 συνεγένετο ἐκείνῳ, ἱκανὸς ἤδη νομίσας εἶναι καὶ ἄρχειν, ^α καὶ,
 φίλος ὦν τοῖς πρώτοις, μὴ ἡττᾶσθαι εὐεργετῶν, ἦλθεν εἰς ταύ-
 τας τὰς σὺν Κύρῳ [†] πράξεις· καὶ ὤρετο κτήσεσθαι ἐκ τούτων
 ὄνομα μέγα, καὶ δύναμιν μεγάλην, καὶ χρήματα πολλά. Τού-
 των δ' ἐπιθυμῶν, σφόδρα ἐνδηλον αὐτῷ καὶ τοῦτο εἶχεν, ὅτι τούτων
 οὐδὲν ἂν θέλοι κτᾶσθαι μετὰ ἀδικίας, ἀλλὰ σὺν τῷ δικαίῳ καὶ
 καλῷ ὤρετο τούτων τυγχάνειν, ἄνευ δὲ τούτων μήποτε ἄρ-
 χειν δὲ [†] καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν ἱκανὸς ἦν· οὐ μόντοι οὐδ' αἰδῶ
 τοῖς στρατιώταις ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποίησαι, ἀλλὰ
 καὶ ἡσχύνετο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας, ἢ οἱ ἀρχόμενοι ἐκείνων·
 καὶ φοβούμενος μᾶλλον ἦν φανερός τὸ ἀπεχθάνεσθαι τοῖς στρα-
 τιώταις, ἢ οἱ στρατιῶται τὸ ἀπιστεῖν ἐκείνῳ. Ὡς οὖν δὲ ἄρκεῖν

πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι καὶ δοκεῖν, τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα ἐπαινεῖν, τὸν δὲ ἀδικοῦντα μὴ ἐπαινεῖν. Τοιγαροῦν αὐτῶ οἱ μὲν καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ τῶν συνόντων εὖνοι ἦσαν, οἱ δ' αἰετοὶ ἐπεβούλευον, ὡς εὐμεταχειρίστῳ ὄντι. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκειν, ἦν ἐταῶν ὡς τριάκοντα.

Μένων δὲ ὁ Θετταλὸς δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν μὲν πλούτου ἰσχυροῦς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχεον, ὅπως πλείω λαμβάνοι· ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω κερδαίνοι· φίλος τ' ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ ἀιδῆται δίκην. Ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι, ὣν ἐπιθυμοίη, συντομωτάτην ὁδὸν ᾤετο εἶναι διὰ τοῦ ἐπιόρκειν τε καὶ ψευδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν· τὸ δὲ ἀπλοῦν τε καὶ ἀληθὲς ἐνόμιζεν· τὸ αὐτὸ τῷ ἡλιθίῳ εἶναι. Στέργων δὲ φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα· ὅτω δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἐνδῆλος ἦν ἐπιβουλεύων. Καὶ πολέμιου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν αἰετὶ διελέγετο. Καὶ τοῖς μὲν τῶν πολέμιων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· (χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι, "τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν") τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἶδέναι ὅτι βῆστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. Καὶ ὅσοις μὲν ἠσθάνετο ἐπιόρκευς καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὠπλισμένους ἐφοβέιτο· τοῖς δ' ὁσίοις καὶ ἀληθείαν ἀσκούσιν ὡς ἀνάνδρους ἐπειράτο "χρῆσθαι. Ὡς περ δὲ "τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ δικαιοσύνῃ, ὅτω Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσασθαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν· τὸν δὲ μὴ πανοῦργον, ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν Φιλία, " διαβάλλων τοὺς πρώτους, τούτους ᾤετο δεῖν κτήσασθαι. Τὸ δὲ πειθομένους τοὺς στρατιώτας παρέχεσθαι, ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμχανᾶτο. Τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου, "ἐπιδεικνύμενος, ὅτι πλείστα δύναίτο καὶ ἐθέλοι αὖ ἀδικεῖν. Εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν, ὅποτε τις αὐτοῦ ἀφίσταται, ὅτι "χρῶμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. Αποθνησκόντων δὲ τῶν στρατηγῶν, ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλέα σὺν Κύρῳ, τὰ αὐτὰ πεποιηκὼς οὐκ ἀπέθανε· μετὰ δὲ τὸν τῶν ἄλλων θάνατον στρατηγῶν, τιμωρηθεὶς ὑπὸ βασιλέως ἀπέθανεν, οὐχ ὥσπερ Κλέαρχος καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς· (ὥσπερ κάλλιστος θανάτῳ ἐδόκει

εἶναι·) ἀλλὰ ζῶν αἰκισθεὶς ἐνιαυτὸν, ὡς πονηρὸς, λέγεται τελευτῆς τυχεῖν.

Ἄγίας δὲ ὁ Ἀρκὰς, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιοὺς, καὶ τούτῳ ἀπεθανέτην· τούτων δὲ οὐδεὶς οὐδ' ὡς ἐν πολέμῳ κακῶν κατιγέλα, οὐτ' ἐς φιλίαν αὐτοὺς ἐμέμφετο· ἥστην τε ἄμφω ἀμφὶ τετταράκοντα ἔτη ἀπὸ γενεᾶς.

MEMOIRS OF SOCRATES.

That Socrates was falsely accused for his opinions in regard to the Gods.

Πολλάκις ἐλαυμάσα, τίσι· ποτὲ λόγοις Ἀθηναίους ἔπεισαν ὡς γραψάμενοι Σωκράτην, ὡς ἄξιος εἶη θανάτου· τῇ πόλει· ἡ μὲν γὰρ γραφὴ κατ' αὐτοῦ τοιάδε τις ἦν· Ἀδικεῖ Σωκράτης, οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια εἰσφέρων· ἀδικεῖ δὲ, καὶ τοὺς νέους διαφθείρειν.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς οὐκ ἐνόμιζεν οὓς ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, ποῖω ποτ' ἐχρήσαντο τεκμηρίῳ;· ὅθων τε γὰρ φανερὸς ἦν, πολλάκις μὲν οἴκοι, πολλάκις δὲ ἐπὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως βωμῶν καὶ μαντικῇ χρώμενος οὐκ ἀφανὴς ἦν· διετεθύλλετο γὰρ, ὡς φαίη Σωκράτης, τὸ δαιμόνιον ἐαυτῷ· σημαίνειν· ὅθεν δὴ καὶ μάλιστα μοι δοκοῦσιν αὐτὸν αἰτιάσασθαι καινὰ δαιμόνια εἰσφέρειν.

Ὁ δὲ οὐδὲν καινότερον εἰσέφερε τῶν ἄλλων, ὅσοι,· μαντικὴν νομίζοντες,· οἰωνοὺς τε χρώνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις καὶ θυσίαις. Οὗτοί τε γὰρ ὑπολαμβάνουσιν, οὐ τοὺς ὀρνίθας, οὐδὲ τοὺς ἀπαντῶντας εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς διὰ τούτων αὐτὰ σημαίνειν· κακῆϊνος οὕτως ἐνόμιζεν.

Ἀλλ' οἱ μὲν πλείστοι φασὶν ὑπὸ τε τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἀπαντῶντων· ἀποτρέπεσθαι τε καὶ προτρέπεσθαι. Σωκράτης δ' ὥσπερ ἐγίγνωσκεν, οὕτως ἔλεγε· τὸ δαιμόνιον γὰρ ἔφη

συνμαίνειν, καὶ ἑποικλοῖς τῶν ξυγόντων προηγόρευε, τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ μὴ ποιεῖν, ὡς τοῦ δαιμονίου ἑπισταμένους· καὶ τοῖς μὲν πειθόμενοις αὐτῷ ἑσυνέφερε, τοῖς δὲ μὴ πειθόμενοις μετέκελε.

Καίτοι τίς οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν αὐτὸν βούλεσθαι μήτ' ἡλίθιον μήτ' ἀλαζόνα φαίνεσθαι τοῖς συνούσιν; Ἐδόκει δ' ἂν ἀμφοτέρωτα ταῦτα, εἰ πραγμαρεύων ὡς ὑπὸ θεοῦ ἑφαινόμενα, εἴτα ψευδόμενος ἑφαίνετο. Δῆλον οὖν, ὅτι οὐκ ἂν πρίελεγεν, εἰ μὴ ἐπίστευεν ἀληθεύσειν· ταῦτα δὲ τίς ἂν ἄλλω πιστεύσειεν ἢ θεῷ; πιστεύων δὲ θεοῖς, πῶς οὐκ εἶναι θεοὺς ἐνόμιζεν;

Ἀλλὰ μὴν ἐποίει καὶ τάδε πρὸς τοὺς ἐπιτηδείους· τὰ μὲν γὰρ ἀναγκαῖα συνεβούλευε καὶ πράττειν, ὡς ἑνόμιζεν ἄριστ' ἂν πραχθῆναι· περὶ δὲ τῶν ἀδήλων, ὅπως ἀποβήσοιτο, μαντευομένους ἑπεμπεν, εἰ ποιητέα.

Καὶ τοὺς μέλλοντας οἴκους τε καὶ πόλεις καλῶς οἰκίσειν, μαντικῆς ἔφη προσδεῖσθαι. Τεκτονικὸν μὲν γὰρ, ἢ χαλκευτικόν, ἢ γεωργικόν, ἢ ἀνθρώπων ἀρχικόν, ἢ τῶν τοιούτων ἔργων ἑξιεταστικόν, ἢ λογιστικόν, ἢ οἰκονομικόν, ἢ στρατηγικόν γενέσθαι, πάντα τὰ τοιαῦτα μαθήματα καὶ ἀνθρώπου γνώμη αἰρετέα ἐνόμιζεν εἶναι. Τὰ δὲ μέγιστα τῶν ἐν τούτοις, ἔφη, τοὺς θεοὺς ἑαυτοῖς καταλείπεσθαι, ὧν οὐδὲν δῆλον εἶναι τοῖς ἀνθρώποις· οὔτε γὰρ τῷ καλῶς ἀγρὸν φυτευσσάμενῳ δῆλον, ὅστις καρπώσεται· οὔτε τῷ καλῶς οἰκίαν οἰκοδομησάμενῳ δῆλον, ὅστις οἰκήσει· οὔτε τῷ στρατηγικῷ δῆλον, εἰ συμφέρει στρατηγεῖν· οὔτε τῷ πολιτικῷ δῆλον εἰ συμφέρει τῆς πόλεως προστατεῖν· οὔτε τῷ καλῇ γήμαντι ἵνα εὐφραίνηται, δῆλον, εἰ διὰ ταύτην ἀνιάσεται· οὔτε τῷ δυνατοῦς ἐν τῇ πόλει κηδεστάς λαβόντι δῆλον, εἰ διὰ τούτους ἑστερήσεται τῆς πόλεως.

Τοὺς δὲ μὴδὲν τῶν τοιούτων οἰόμενους εἶναι δαιμόνιον, ἀλλὰ πάντα τῆς ἀνθρωπίνης γνώμης, δαιμονῶν ἔφη· δαιμονῶν δὲ καὶ τοὺς μαντευομένους, ἃ τοῖς ἀνθρώποις ἑδωκαν οἱ θεοὶ μαθεῖν διακρίνειν· οἷον εἰ τις ἑπερωτώη, πότερον ἑπιστάμενον ἡμochaῖν ἐπὶ ζεύγος λαβεῖν κρεῖττον, ἢ μὴ ἐπιστάμενον· ἢ πότερον ἐπιστάμενον κυβερνᾶν ἐπὶ τὴν ναῦν κρεῖττον λαβεῖν, ἢ μὴ ἐπιστάμενον· ἢ ἃ ἑξεστὶν ἀριθμήσαντας ἢ μετρήσαντας

ἢ ὅτι στήσαντας εἰδέναι, τοὺς τὰ τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν πυνθάνο-
μένους ἀθέμιστα ποιεῖν ἡγήετο. Ἐφ' ἧς δὲ δεῖν, ἃ μὲν μαθόντας
ποιεῖν ἔδωκαν οἱ θεοὶ, μαθάνειν ἃ δὲ μὴ δῆλα τοῖς ἀνθρώποις
ἐστὶ, πειραῖσθαι διὰ μαντικῆς παρὰ τῶν θεῶν πυνθάνεσθαι· τοὺς
θεοὺς γὰρ, οἷς ἂν ᾧσιν ἴλεω, σημαίνειν.

Ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνός γε αἰεὶ μὲν ἦν ἐν τῷ φανερίῳ· πρωτὶ τε γὰρ
εἰς τοὺς περιπάτους καὶ τὰ γυμνάσια ἦει, καὶ πληθούσης ἀγο-
ρᾶς ἐκεῖ φανερός ἦν, καὶ τὸ λοιπὸν αἰεὶ τῆς ἡμέρας ἦν ὅπου
πλείστοις μέλλοι συνέσσεσθαι· καὶ ἔλεγε μὲν ὡς τὸ πολὺ τοῖς
δὲ βουλομένοις ἐξῆν ἀκούειν.

Οὐδεὶς δὲ πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς οὐδὲ ἀνόσιον οὔτε
πράττοντος εἶδεν οὔτε λέγοντος ἤκουσεν. Οὐδὲ γὰρ περὶ τῆς
τῶν πάντων φύσεως, ἥ περ τῶν ἄλλων οἱ πλείστοι, διελέγετο,
σκοπῶν, ὅπως ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος ἔφυ,
καὶ τίσιν ἀνάγκαις ἕκαστα γίνεται τῶν οὐρανίων· ἀλλὰ καὶ
τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα μαθαίνοντας ἀπεδείκνυν.

Καὶ πρῶτον μὲν περὶ αὐτῶν ἐσκόπει, πότερὰ ποτε νομίσαν-
τες ἱκανῶς ἤδη τὰ ἀνθρώπινα εἰδέναι, ἔρχονται ἐπὶ τὸ περὶ τῶν
τοιούτων φροντίζειν, ἢ τὰ μὲν ἀνθρώπινα παρέντες, τὰ δαιμόνια
δὲ σκοποῦντες, ἡγοῦνται τὰ προσήκοντα πράττειν.

Ἐθαύμαζε δὲ, εἰ μὴ φανερόν αὐτοῖς ἐστίν, ὅτι ταῦτα οὐ
δυνατόν ἐστιν ἀνθρώποις εὔρεῖν· ἐπεὶ καὶ τοὺς μέγιστον φρο-
νούοντας ἐπὶ τῷ περὶ τούτων λέγειν, οὐ ταυτὰ δοξάζειν ἀλλήλοις,
ἀλλὰ τοῖς μαινομένοις ὁμοίως διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους.

Τῶν τε γὰρ μαινομένων τὸς μὲν οὐδὲ τὰ δεινὰ δεδιέναι,
τοὺς δὲ καὶ τὰ μὴ φοβερὰ φοβεῖσθαι· καὶ τοῖς μὲν οὐδ' ἐν
ὄχλῳ δοκεῖν αἰσχρὸν εἶναι λέγειν ἢ ποιεῖν ὅτι οὖν, τοῖς δὲ οὐκ
ἐξιτητέον εἰς ἀνθρώπους εἶναι δοκεῖν· καὶ τοὺς μὲν οὐδ' ἱερὸν,
οὔτε βωμὸν, οὔτε ἄλλο τῶν θείων οὐδὲν τιμᾶν, τοὺς δὲ καὶ λίθους
καὶ ξύλα τὰ τυχόντα καὶ θηρία σέβεσθαι· τῶν τε περὶ τῆς
τῶν πάντων φύσεως μεριμνούντων τοῖς μὲν δοκεῖν ἐν μόνον τὸ
ὄν εἶναι, τοῖς δ' ἄπειρα τὸ πλῆθος· καὶ τοῖς μὲν αἰεὶ κινεῖσθαι
πάντα, τοῖς δ' οὐδὲν ἂν ποτε κινήσθαι· καὶ τοῖς μὲν πάντα
γίνεσθαι τε καὶ ἀπόλλυσθαι, τοῖς δ' οὔτ' ἂν γενέσθαι ποτὲ
οὐδὲν οὔτ' ἀπολέσθαι.

Ἐσκόπει δὲ περὶ αὐτῶν καὶ τάδε ἄρ',—ὥσπερ οἱ τὰ ἀν-

θρώπεια μανθάνοντες, ἡγοῦνται τοῦθ', ὅ, τι ἂν μάθωσιν, ἑαυτοῖς τε καὶ τῶν ἄλλων, ἥτω ἂν βούλωνται, ποιήσιν—οὕτω καὶ οἱ τὰ θεῖα ζητοῦντες νομίζουσιν, ἐπειδὴν γινώσκιν αἷς ἀνάγκαις ἕκαστα γίνεσθαι, ποιήσιν, ὅταν βούλωνται, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδατα, καὶ ἄρας, " καὶ ὅτου δ' ἂν ἄλλου ἴδωνται τῶν τοιούτων· ἢ τοιοῦτο μὲν οὐδὲν οὐδ' ἐλπίζουσιν, ἀρκεῖ δ' αὐτοῖς γινώσκειν μόνον, ἢ τῶν τοιούτων ἕκαστα γίνεσθαι. Περὶ μὲν οὖν τῶν ταῦτα πραγματευομένων τοιαῦτα ἔλεγεν.

Αὐτὸς δὲ περὶ τῶν ἀνθρωπείων αἰεὶ διελέγετο, σκοπῶν, τί εὐσεβές, τί ἀσεβές· τί καλόν, τί αἰσχρόν· τί δίκαιον, τί ἀδίκον· τί σωφροσύνη, τί μανία· τί ἀνδρεία, τί δειλία· τί πόλις, τί πολιτικός· τί ἀρχὴ ἀνθρώπων, τί ἀρχικὸς ἀνθρώπων· καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἃ τοὺς μὲν εἰδότες ἡγεῖτο καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς εἶναι, τοὺς δὲ ἀγνοοῦντας ἀνδραποδιώδεις ἀνδρακάμους κεκληθῆναι.

"Ὅσα μὲν οὖν ἢ μὴ φανερὸς ᾔην ὅπως ἐγίνωσκεν, οὐδὲν θαυμαστὸν, ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτοῦ ἢ παραγινῶναι τοὺς δικαστάς· ὅσα δὲ πάντες ᾔδεσαν, θαυμαστὸν, εἰ μὴ τούτων ἐνεημιθήθησαν.

Βουλευσας γὰρ ποτὲ καὶ τὸν βουλευτικὸν ὄρκον ὁμώσας, ἐν ᾧ ᾔην κατὰ τοὺς νόμους βουλεύσειν, ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος, (ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου, ἢ παρὰ τοὺς νόμους, ἐννέα στρατηγούς μίαν ψήφω, " τοὺς ἀμφὶ Θράσυλον καὶ Ἑρασιππίδην, ἀποκτεῖναι πάντας,) οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι, ὀργιζομένου μὲν αὐτῷ τοῦ δήμου, πολλῶν δὲ καὶ δυνατῶν ἀπειλούντων· ἀλλὰ περὶ μὲν πλείονος ἐποιήσατο εὐορκεῖν, ἢ χαρίσασθαι τῷ δήμῳ παρὰ τὸ δίκαιον, " καὶ φυλάξασθαι τοὺς ἀπειλοῦντας.

Καὶ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι θεοὺς ἐνόμιζεν ἀνθρώπων· οὐχ ὅν τρεῖσιν οἱ πολλοὶ νομίζουσιν· οὗτοι μὲν γὰρ οἶονται, τοὺς θεοὺς τὰ μὲν εἰδέναι, τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι. Σωκράτης δ' ἡγεῖτο πάντα μὲν θεοὺς εἰδέναι, τὰ τε λεγόμενα καὶ πραττόμενα, καὶ τὰ σιγῇ βουλευόμενα, πανταχοῦ δὲ παρῆναι, καὶ σημαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρωπείων πάντων.

Θαυμάζον οὖν, ὅπως ποτὲ ἐπείσθησαν Ἀθηναῖοι Σωκράτην περὶ τοὺς θεοὺς μὴ σωφρονεῖν, τὸν ἀσεβὲς μὲν οὐδὲν ποτὲ περὶ τοὺς θεοὺς οὐτ' εἰπὺντα οὐτε πράξαντα, τοιαῦτα δὲ καὶ λέγοντα

καὶ πράττοντα περὶ θεῶν, οἳ τις ἂν καὶ λέγων καὶ πράττων
εἴη τε καὶ νομίζοιτο εὐσεβέστατος.

*That Socrates was falsely accused on the ground of cor-
rupting the young.*

Θαυμαστὸν δὲ φαίνεται μοι καὶ τὸ πεισθῆναί τινας, ὡς
Σωκράτης τοὺς νέους διέφθειρεν, ὅς, ὃ πρὸς τοῖς εἰρημένοις,
πρῶτον μὲν ἀφροδισίων καὶ γαστρὸς, πάντων ἀνθρώπων ἐγκρα-
τέστατος ἦν· εἶτα πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος, καὶ πάντας πόνους
καρτερικώτατος· ἔτι δὲ ὃ πρὸς τὸ μετρίων δεῖσθαι πεπαιδευμένος
οὕτως, ὥστε, πᾶν μικρὰ ἄκεκτημένος, ὃ πᾶν ῥαδίως ἔχειν
ἀρκοῦντα.

Πῶς οὖν, αὐτὸς ὢν τοιοῦτος, ἄλλους ἂν ἢ ἀσεβεῖς, ἢ παρα-
νόμους, ἢ λίχνους, ἢ ἀφροδισίων ἀκρατεῖς, ἢ πρὸς τὸ πονεῖν
μαλακοὺς ἐποίησεν; Ἄλλ' ὅ ἔπαυσε μὲν τούτων πολλοὺς,
ἀρετῆς ποιήσας ἐπιθυμεῖν, καὶ ἐλπίδας παρασχὼν, ἂν ἑαυτῶν
ἐπιμελῶνται, καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἔσσεσθαι.

Καίτοι γε οὐδὲ πώποτε ὃ ὑπέσχετο διδάσκαλος εἶναι τούτου·
ἀλλὰ, τῷ φανερὸς εἶναι τοιοῦτος ὢν, ἐλπίζειν ἐποίει τοὺς συν-
διατρίβοντας ἑαυτῷ, μιμουμένους ἐκείνον, τοιοῦσδε γενήσεσ-
θαι. * * *

Πῶς ἂν οὖν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ διαφθείροι τοὺς νέους, εἰ μὴ ἄρα
ἢ τῆς ἀρετῆς ἐπιμέλεια διαφθορά ἐστιν;

Ἀλλὰ νῆ Δία, ὁ κατήγορος ἔφη, ὑπερορᾶν ἐποίει τῶν καθεσ-
τώτων νόμων τοὺς συνόντας· λέγων ὡς μαρῶν εἴη, τοὺς μὲν
τῆς πόλεως ἄρχοντας ἀπὸ κυάμου καθίστασθαι, κυβερνήτη δὲ
μηδένα θέλειν κεχρησθαι κυαμευτῷ, μηδὲ τέκτονι, μηδ' αὐλητῇ,
μηδ' ἐπ' ἄλλα τοιαῦτα, ὅ ἅ πολλῶν ἐλάττωνας βλάβας ἀμαρ-
τανόμενα ποιῇ τῶν περὶ τὴν πόλιν ἀμαρτανομένων. Τοὺς δὲ
τοιούτους λόγους ἐπαίρειν ὅ ἔφη τοὺς νέους ἰκαταφρονεῖν τῆς
καθεστῶσης πολιτείας, καὶ ποιεῖν βιαίους.

Ἐγὼ δ' οἶμαι τοὺς φρόνησιν ἀσκοῦντας, καὶ νομίζοντας ἱκα-
νοὺς ἔσσεσθαι τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς πολίτας, ἥκιστα
γίγνεσθαι βιαίους, εἰδότας ὅτι τῇ μὲν βίᾳ πρόσσεισιν ἔχθραι

καὶ κινδύνοι, διὰ δὲ τοῦ πείθειν ἀκινδύνως τε καὶ μετὰ φιλίας
ταῦτα γίνεται. * * *

Ἄλλ', ἔφη γὰρ ὁ κατήγορος, Σωκράτει ὁμιλητὰ γενόμενον
Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης πλεῖστα κακὰ τὴν πόλιν ἐποιή-
σάτην. Κριτίας μὲν γὰρ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πάντων πλεο-
εκτίστατος τε καὶ βιαίτατος ἐγένετο· Ἀλκιβιάδης δὲ αὖ τῶν
ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πάντων ἀκρατέστατος καὶ ὑβριστότατος καὶ
βιαιώτατος.

Ἐγὼ δ', εἰ μὲν τι κακὸν ἐκείνῳ τὴν πόλιν ἐποιήσάτην, οὐκ
ἀπολογήσομαι· τὴν δὲ πρὸς Σωκράτην συνουσίαν αὐτοῖς, οἷς
ἐγένετο, διηγήσομαι.

Ἐγενέσθην μὲν γὰρ δὴ τῶ ἀνδρὶ τούτῳ φύσει φιλοτιμοτάτῳ
πάντων Ἀθηναίων, βουλομένῳ τε πάντα δι' ἑαυτῶν πράττεσθαι,
καὶ πάντων ὀνομαστοτάτῳ γενέσθαι· ᾗδεσαν δὲ Σωκράτην ἀπ'
ἐλαχίστων μὲν χρημάτων αὐταρκέστατα ζῶντα, τῶν ἡδυνῶν δὲ
πασῶν ἐγκρατέστατον ὄντα, τοῖς δὲ διαλεγομένοις αὐτῷ πᾶσι
ἡρώμενον ἐν τοῖς λόγοις ὥπως βούλοιτο.

Ταῦτα δὲ ὁρῶντες, καὶ ὅτε οἷοι προεῖρησθαι, πότερόν τις αὐτῷ
Φῆ τοῦ βίου τοῦ Σωκράτους ἐπιθυμήσαντε καὶ τῆς σιωπῆς αὐτοῦ
ὅν ἐκείνος εἶχεν, ὁρέξασθαι τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ· ἢ νομίσαντες,
εἰ ὁμιλησαίτην ἐκείνῳ, γενέσθαι αὖ ἱκανωτάτῳ λέγειν τε καὶ
πράττειν;

Ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, θεοῦ διδόντος αὐτοῖν ἢ ζῆν ὅλον τὸν
βίον, ὥσπερ ζῶντα Σωκράτην ἐώρων, ἢ τεθνάναι, ἐλέσθαι αὖ
αὐτῷ μᾶλλον τεθνάναι. Ἀήλω δ' ἐγενέσθην ἐξ ὧν ἐπραξά-
την· ὥς γὰρ τάχιστα κρείττονα τῶν συγγινομένων ἡγήσασθην
εἶναι, εὐθύς ἂν ἀποπηδήσαντε Σωκράτους, ἐπραττέτην τὰ πο-
λιτικά, ὥνπερ ἕνεκα Σωκράτους ὤρεχθήτην. * * *

Καὶ Κριτίας δὴ καὶ Ἀλκιβιάδης, ἕως μὲν Σωκράτει συνή-
στην, ἐδυνάσθην, ἐκείνῳ χρωμένῳ συμμάχῳ, τῶν μὴ καλῶν
ἐπιθυμῶν κρατεῖν· ἐκείνου δ' ἀπαλλαγέντε, Κριτίας μὲν Φο-
γῶν εἰς Θετταλίαν, ἐκεῖ συνῆν ἀνθρώποις ἀνομία μᾶλλον ἢ
δικαιοσύνη χρωμένοις· Ἀλκιβιάδης δ' αὖ—διὰ μὲν κἄλλος
ὑπὸ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενος, διὰ δύναιμι δὲ
τὴν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις ὑπὸ πολλῶν καὶ δυνατῶν

κολακεύειν ἀνθρώπων διαθρυπτόμενος, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου τιμώμενος, καὶ ῥαδίως πρωτεύων, ὥσπερ οἱ τῶν γυμνικῶν ἀγώνων ἀθληταὶ ῥαδίως πρωτεύοντες ἀμελοῦσι τῆς ἀσκήσεως, οὕτω κακείνος—ἡμέλησεν αὐτοῦ.

Τοιούτων δὲ συμβάντων αὐτοῖν, καὶ ὠγκωμένῳ μὲν ἐπὶ γένει, ἐπηρμένῳ δ' ἐπὶ πλούτῳ, πεφυστημένῳ δ' ἐπὶ δυνάμει, διατεθρυμμένῳ δὲ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις διεθαρμένῳ, καὶ πολὺν χρόνον ἀπὸ Σωκράτους γεγονότες, τί θαυμαστόν, εἰ ὑπερηφάνῳ ἐγενέσθην;

Εἶτα, εἰ μὲν τι ἐπλημμελησάτην, τούτου Σωκράτην ὁ κατήγορος αἰτιᾷται· ὅτι δὲ νέω ὄντε αὐτῷ,—ἡνίκα καὶ ἀγνωμονεστάτῳ καὶ ἀκρατεστάτῳ εἰκὸς εἶναι,—Σωκράτης παρέσχε σῶφρονε, οὐδενὸς ἐπαίνου δοκεῖ τῷ κατηγόρῳ ἄξιός εἶναι; οὐ μὴν τάγε ἄλλα οὕτω κρίνεται.

Τίς μὲν γὰρ αὐλητής, τίς δὲ καὶ κιθαριστής, τίς δὲ ἄλλος διδάσκαλος ἱκανοὺς ποιήσας τοὺς μαθητὰς, ἐὰν πρὸς ἄλλους ἐλθόντες χεῖρους φανῶσιν, αἰτίαν ἔχει τούτου; Τίς δὲ πατήρ,—ἐὰν ὁ παῖς αὐτοῦ συνδιατρίβων τῷ σῶφρονι ἢ, ὕστερον δὲ ἄλλῳ τῷ συγγενόμενος, πονηρὸς γένηται,—τὸν πρόσθεν αἰτιᾷται· ἀλλ' οὐχ ὅσω ἂν παρὰ τῷ ὑστέρῳ χεῖρων φαίνεται, τοσούτῳ μᾶλλον ἐπαινεῖ τὸν πρότερον; ἄλλ' οἷγε πατέρες αὐτοῖς συνόντες ταῖς υἱέσι, τῶν παιδῶν πλημμελούντων, οὐκ αἰτίαν ἔχουσιν, ἐὰν αὐτοὶ σωφρονῶσιν.

Οὕτω δὲ καὶ Σωκράτην δίκαιον ἦν κρίνειν· εἰ μὲν αὐτὸς ἐποίει τι φαῦλον, εἰκότως ἂν ἐδόκει πονηρὸς εἶναι· εἰ δ' αὐτὸς σωφρονῶν διετέλει, πῶς ἂν δικαίως τῆς οὐκ ἐνούσης αὐτῷ κακίας αἰτίαν ἔχοι; * * *

Ἀλλὰ Κρίτων τε Σωκράτους ἦν ὁμιλητής, καὶ Χαιρέφῶν, καὶ Χαιρεκράτης, καὶ Σιμμίας, καὶ Κέβης, καὶ Φαίδων, καὶ ἄλλοι οἱ ἐκείνῳ συνῆσαν, οὐχ ἵνα δημηγορικοὶ ἢ δικανικοὶ γένοιντο, ἀλλ' ἵνα καλοὶ τε κάγαθοι γένομενοι, καὶ οἴκῳ καὶ οἰκέταις καὶ οἰκείοις καὶ φίλοις καὶ πόλει καὶ πολίταις δύναιντο καλῶς χρῆσθαι· καὶ τούτων οὐδεὶς, οὔτε νεώτερος οὔτε πρεσβύτερος ὢν, οὐτ' ἐποίησε κακὸν οὐδὲν, οὐτ' αἰτίαν ἔσχεν.

Ἀλλὰ Σωκράτης γ', ἔφη ὁ κατήγορος, τοὺς πατέρας προ-

πηλακίζειν ἐδίδασκει, ἵππειον μὲν τοὺς συνόντας αὐτῷ σοφώτε-
ρους ποιεῖν τῶν πατέρων.

Ἀλλὰ Σωκράτης, ἔφη ὁ κατήγορος, καὶ τοὺς ἄλλους συγ-
γενεῖς ἐποίει ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι παρὰ τοῖς αὐτῷ συνούσι, λέγων, ὡς
οὔτε τοὺς κάμνοντας οὔτε τοὺς δικαζομένους οἱ συγγενεῖς ὠφε-
λοῦσιν, ἀλλὰ τοὺς μὲν οἱ ἰᾶτοροι, τοὺς δὲ οἱ συνδικεῖν ἐπιστά-
μενοι.

Ἐφθ δὲ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτὸν λέγειν, ὡς οὐδὲν ὄφελος
εἶναι, εἰ μὴ καὶ ὠφελεῖν δυνήσονται· μόνους δὲ φάσκειν
αὐτὸν ἀξίους εἶναι τιμῆς τοὺς εἰδότες τὰ θεόντα, καὶ ἐρμηνεύσαι
δυναμένους· ἀναπειθόντα οὖν τοὺς νέους αὐτὸν, ὡς αὐτὸς εἶη
σοφώτατός τε, καὶ ἄλλους ἱκανώτατος ποιῆσαι σοφούς, οὕτω
διατιθέναί τοὺς αὐτῷ συνόντας, ὥστε μηδαμῷ παρ' αὐτοῖς τοὺς
ἄλλους εἶναι ἢ πρὸς ἑαυτόν. * * *

Ἐφθ δ' αὐτὸν ὁ κατήγορος καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων ποιητῶν
ἐκλεγόμενον τὰ πονηρότατα, καὶ τούτοις μαρτυρίαις χρῶμενον,
ἀιδάσκειν τοὺς συνόντας κακούργους εἶναι, καὶ τυραννικούς·
Ἡσιόδου μὲν ἵτι,

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργείη δέ τ' ὄνειδος,
τοῦτο δὴ λέγειν αὐτόν, ὡς ὁ ποιητὴς κελεύει μηδεὺς ἔργου μήτε
ἀδίκου μήτε αἰσχροῦ ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ
κέρει.

Σωκράτης δ' ἐπειδὴ ὁμολογήσαιτο, ἃ τὸ μὲν ἐργάτην εἶναι,
ὠφέλιμόν τε ἀνθρώπῳ καὶ ἀγαθόν εἶναι, τὸ δὲ ἄργον, βλαβερόν
τε καὶ κακόν, καὶ τὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀγαθόν, τὸ δὲ ἄργεῖν κακόν·
τοὺς μὲν ἀγαθόν τι ποιῶντας ἐργάζεσθαι τε, ἔφη, καὶ ἐργάτας
ἀγαθοὺς εἶναι· τοὺς δὲ κυβεύοντας, ἢ τι ἄλλο πονηρὸν καὶ ἐπι-
ζημίον ποιῶντας, ἄργους ἀπεκάλει· ἐκ δὲ τούτων ὁρθῶς ἂν
ἔχαι τὸ,

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργείη δέ τ' ὄνειδος.

Τὸ δὲ Ὀμήρου, ἔφη ὁ κατήγορος, πολλάκις αὐτόν λέγειν, ὅτι
Ὀδυσσεύς,

Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχήη,

Τὴνδ' ἀγαναῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραπτὰς·

Δαιμόνι, οὐ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, ὅδεϊδίσσεσθαι·

Ἄλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἴδρυσ λαούς.

Ὁν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοῶντά τ' ἐφεύροι,

Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·

Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μύθον ἄκουε,

Οἱ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκίς,

Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.

Ταῦτα δὴ αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι, ὡς ὁ ποιητῆς ἐπαινοῖ παῖσθαι τοὺς δημότας καὶ πένητας.

Σωκράτης δ' οὐ ταῦτ' ἔλεγεν, — καὶ γὰρ ἑαυτὸν οὕτω γ' ἂν ᾧετο δεῖν παῖσθαι, — ἀλλ' ἔφη, δεῖν τοὺς μῆτε λόγῳ μῆτε ἔργῳ ὠφελίμους ὄντας, καὶ μῆτε στρατεύματι μῆτε πόλει μῆτε αὐτῷ τῷ δήμῳ, εἴ τι δεῖ, βοηθεῖν ἱκανούς, ἄλλως τ' εἰς πρὸς τούτῳ καὶ θρασεῖς ᾧσι, πάντα τρόπον κωλύεσθαι, καὶ πάνυ πλούσιοι τυγχάνωσιν ὄντες. * * *

Ἐμοὶ μὲν δὴ Σωκράτης, τοιοῦτος ὢν, ἐδόκει τιμῆς ἄξιός εἶναι τῇ πόλει μᾶλλον ἢ θανάτου· καὶ κατὰ τοὺς νόμους δὲ σκοπῶν ἂν τις τοῦθ' εὔροι. Κατὰ γὰρ τοὺς νόμους, εἰ τις φανερὸς γένηται κλέπτων, ἢ λωποδυτῶν, ἢ βαλαντιοτομῶν, ἢ τοιχορυχίων, ἢ ἀνδραποδιζόμενος, ἢ ἱεροσυλῶν, τούτοις θανατός ἐστιν ἡ ζημία· ὢν ἐκείνος πάντων ἀνθρώπων πλεῖστον ἀπέχειν.

Ἀλλὰ μὴν τῇ πόλει γε οὔτε πολέμου κακίως συμβάντος, οὔτε στάσεως, οὔτε προδοσίας, οὔτε ἄλλου κακοῦ οὐδενὸς πώποτε αἴτιος ἐγένετο· οὐδὲ μὴν ἰδίᾳ γε οὐδένα πώποτε ἀνθρώπων οὔτε ἀγαθῶν ἀπεστέρησεν, οὔτε κακοῖς περιέβαλεν· ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τῶν εἰρημένων οὐδενὸς πώποτ' ἔσχε.

Πῶς οὖν ἔνοχος ἂν εἴη τῇ γραφῇ, ὅς ἀντὶ μὲν τοῦ μὴ νομίζειν θεοὺς, — ὡς ἐν τῇ γραφῇ ἐγέγραπτο, — φανερὸς ἦν θεραπεύων τοὺς θεοὺς μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; ἀντὶ δὲ τοῦ διαφθεῖρειν τοὺς νέους, — ὃ δὴ ὁ γραψάμενος αὐτὸν ἡτιᾶτο, — φανερὸς ἦν, τῶν συνόντων τοὺς πονηρὰς ἐπιθυμίας ἔχοντας, τούτων μὲν παύων, τῆς δὲ καλλίστης καὶ μεγαλοπρεπεστάτης ἀρετῆς, ἣ πόλεις τε καὶ οἴκους εὖ οἰκοῦσι, προτρέπων ἐπιθυμεῖν; ταῦτα δὲ πράττων, πῶς οὐ μεγάλης ἄξιός ἦν τιμῆς τῇ πόλει;

His Prayers and Sacrifices, and his Mode of Living.

Καὶ εὐχετο δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τὰγαθὰ διδόναι, ὡς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότες ὅποια ἀγαθὰ ἐστί· τοὺς δὲ εὐχομένους χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ τυραννίδα, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐδὲν διάφορον ἐνόμιζεν εὐχέσθαι, ἢ εἰ κυβεΐαν, ἢ μάχην, ἢ ἄλλο τι εὐχοίντο τῶν φανερώς ἀδήλων, ὅπως ἀποβήσοιτο.

Θυσίας δὲ ὕμνων μίκρας ἀπὸ μικρῶν, οὐδὲν ἤγειτο μεινῦσθαι τῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ μεγάλων πολλὰ καὶ μεγάλα θύοντων. Οὔτε γὰρ τοῖς θεοῖς ἔφη καλῶς ἔχειν, εἰ ταῖς μεγάλαις θυσίαις μᾶλλον ἢ ταῖς μικραῖς ἔχαιρον.—πολλάκις γὰρ ἂν αὐτοῖς τὰ παρὰ τῶν πονηρῶν μᾶλλον ἢ τὰ παρὰ τῶν χρηστῶν εἶναι κεχαρισμένα,—οὐτ' ἂν τοῖς ἀνθρώποις ἄξιον εἶναι ζῆν, εἰ τὰ παρὰ τῶν πονηρῶν μᾶλλον ἢ κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς, ἢ τὰ παρὰ τῶν χρηστῶν· ἀλλ' ἐνόμιζε τοὺς θεοὺς ταῖς παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων τιμαῖς μάλιστα χαίρειν· ἐπαινέτης δ' ἦν καὶ τοῦ ἔτους τούτου,—

Καθδύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
καὶ πρὸς φίλους δὲ καὶ ξένους, καὶ ἡ πρὸς τὴν ἄλλην δίαίταν
καλὴν ἔφη παραίνεσιν εἶναι τὴν Καθδύναμιν ἔρδειν.

Διαίτη δὲ τὴν τε ψυχὴν ἐπαίδευσεν καὶ τὸ σῶμα, ἢ χρημὲνος ἂν τις, εἰ μὴ τι δαιμόνιον εἴη, ἑταρραλέως καὶ ἀσφαλῶς διάγει, καὶ οὐκ ἂν ἀπορήσειε τοσαύτης δαπάνης. Οὕτω γὰρ εὐτελὲς ἦν, ὥστ' οὐκ οἶδ' εἴ τις οὕτως ἂν ὀλίγα ἐργάζετο, ὥστε μὴ λαμβάνειν τὰ Σωκράτει ἀρκούντα· σίτου μὲν γὰρ τοσούτῳ ἐχρῆτο, ὅσον ἡδέως ἔσθιε· καὶ ἐπὶ τούτῳ οὕτως παρσκευασμένος ἦν, ὥστε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ σίτου ὅψον αὐτῷ εἶναι· ποτὸν δὲ πᾶν ἡδὺ ἦν αὐτῷ, διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ μὴ διψῶν.

Εἰ δέ ποτε κληθεὶς ἐβλήσειεν ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν, ὃ τοῖς πλείστοις ἐργωδέστατόν ἐστιν, ὥστε φυλάξασθαι τὸ ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐμπέπλασθαι, τοῦτο ῥαδίως πάνυ ἐφυλάττετο· τοῖς δὲ μὴ δυναμένοις τοῦτο ποιεῖν, συνεβούλευε φυλάττεσθαι τὰ πείθοντα μὴ πεινῶντας ἐσθίειν, ἢ μὴδὲ διψῶντας πίνειν· καὶ γὰρ

τὰ λυμαινόμενα γαστέρας καὶ κεφαλὰς καὶ ψυχὰς, ταῦτ' ἔφη εἶναι.

Οἰεσθαι δ' ἔφη ἐπισκώπτων καὶ τὴν Κίρκην ὅς ποιεῖν τοιοῦτοῖς πολλοῖς δειπνίζουσιν· τὸν δὲ Ὀδυσσεύς, ὁ Ἑρμοῦ τε ὑπόθεμασύνῃ, καὶ αὐτὸν ἐγκρατῇ ὄντα, καὶ ἀποσχόμενον τοῦ ὑπὲρ τὸν καιρὸν τῶν τοιούτων ἅπτεσθαι, διὰ ταῦτα οὐδὲ γένεσθαι ὄν. Τοιαῦτα μὲν περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδάζων.

The Providence of God ; particularly in reference

to Men.

Λέξω δὲ πρῶτον, ἃ ποτε αὐτοῦ ἤκουσα περὶ τοῦ δαιμονίου διαλεγομένου πρὸς Ἀριστόδημον τὸν Μικρὸν ἐπικαλούμενον. Καταμαθὼν γὰρ αὐτὸν οὔτε θύοντα τοῖς θεοῖς, οὔτε μαντικῇ χρώμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιούντων ταῦτα καταγελῶντα, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Ἀριστόδημε, ἔστιν οὐς τινες ἀνθρώπων τεθαύμακας ἐπὶ σοφία; Ἐγώ, ἔφη.

Καὶ ὅς, Λέξον ἡμῖν, ἔφη, τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐπὶ μὲν τοῖνυν Ἐπῶν ποιήσει Ὀμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα, ἐπὶ δὲ Διθυράμβῳ Μελανιππίην, ἐπὶ δὲ Τραγωδίᾳ Σοφοκλέα, ἐπὶ δὲ Ἀνδριαντοποιῖᾳ Πολύκλειτον, ἐπὶ δὲ Ζωγραφίᾳ Ζεῦξιν.

Πότερά σοι δοκοῦσιν οἱ ἀπεργαζόμενοι εἰδωλὰ ἀφρονά τε καὶ ἀκίνητα, ἀξιοθαυμαστότεροι εἶναι, ἢ οἱ ζῶα ἔμφρονά τε καὶ ἐνεργά; Πολὺν νῆ Δία, οἱ ζῶα, εἴπερ γε μὴ τύχη τινὶ, ἀλλὰ ὑπὸ γνώμης ταῦτα γεγένηται.

Τῶν δὲ ἀτεκμάρτως ἐχόντων, ὅτου ἕνεκά ἐστι, καὶ τῶν φανερώς ἐπ' ὠφελείᾳ ὄντων, πότερα τύχης καὶ πότερα γνώμης ἔργα κρίνεις; Πρέπει μὲν τὰ ἐπ' ὠφελείᾳ γιγνόμενα γνώμης εἶναι ἔργα.

Οὐκοῦν δοκεῖ σοι ὁ ἐξ ἀρχῆς ποιῶν ἀνθρώπους, ἐπ' ὠφελείᾳ προσθεῖναι αὐτοῖς, δι' ὧν αἰσθάνονται, ἕκαστα ὀφθαλμοῦς μὲν, ὥσθ' ὁρᾶν τὰ ὁρατά, ὥτα δὲ, ὥστ' ἀκούειν τὰ ἀκουστά; ὅσμων γε μὴν, εἰ μὴ ῥῖνες προσετέθησαν, τί ἂν ἡμῖν ὄφελος ᾗ; τίς δ' ἂν αἰσθησις ᾗν γλυκέων καὶ ὀριμέων καὶ πάντων τῶν διὰ στόματος ἡδέων, εἰ μὴ γλῶττα τούτων γνώμων ἐνεργάσθῃ;

Πρὸς δὲ τούτοις, ἂν δοκεῖ σοι καὶ τότε πρηνέας ἔργῳ εἰκέναι, τὸ, ἐπεὶ ἀσθενὴς μὲν ἐστὶν ἡ ὕψις, βλεφάροις αὐτὴν θυρώσαι, ἂν, ὅταν μὲν αὐτῇ χρῆσθαι τι δεῇ, ἀναπέτάννυται, ἐν δὲ τῷ ὕπνῳ συγκλείεται; ὥς ὃ ἂν μηδὲ ἄνεμοι βλάπτωσιν, ἡθρὸν βλεφαρίδας ἐμφῦσαι, ὁφρῦσί τε ἀπογεισῶσαι τὰ ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων, ὥς μηδ' ὃ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἰδρὼς κακουργῇ· τὸ δὲ, τὴν ἀκοὴν δέχισθαι μὲν πάσας φωνὰς, ἐμπίπλασθαι δὲ μήποτε· καὶ τοὺς μὲν πρίσθεν ὀδόντας πᾶσι ζώοις οἷους τέμνειν εἶναι, τοὺς δὲ γομφίους, οἷους παρὰ τούτων δεξαμένους λεαίνειν· καὶ στόμα μὲν, δι' οὗ, ὧν ἐπιθυμεῖ τὰ ζῶα, εἰσπέμπεται, πλησίον ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν ἑκαταθεῖναι· ἐπεὶ δὲ τὰ ἀποχωροῦντα δυσχερῆ, ἀποστρέφαι τοὺς τούτων ὀχετοὺς, καὶ ἀπενεγκεῖν, ἢ ἂν δυνατὸν προσωτάτω, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων; Ταῦτα, οὕτω πρακτικῶς πεπραγμένα, ἀπορεῖς πότῃ τυχὸς ἢ γνώμης ἔργα εἶναι;

Οὐ, μὰ τὸν Δι', ἔφη, ἀλλ' οὕτω γε ἡ σκοπούμενη πάντα εἰκοι ταῦτα σοφοῦ τινὸς δημιουργοῦ καὶ φιλοζῴου τεχνήματι.

Τὸ δὲ ἐμφῦσαι μὲν ταῖς γειναμέναις ἔρωτα τοῦ ἐκτρέφειν, ταῖς δὲ τραφεῖσι μέγιστον μὲν πόθον τοῦ ζῆν, μέγιστον δὲ φόβον τοῦ θανάτου; Ἀμέλει καὶ ταῦτα εἰκοι μηχανήμασί τινος ζῶα εἶναι βουλευσαμένου. * * *

Καὶ ὁ Ἀριστόδημος, Οὔτοι, ἔφη, ἐγὼ, ὦ Σώκратες, ὑπερορῶ τὸ δαιμόνιον, ἀλλ' ἐκεῖνο μεγαλοπρεπέστερον ἡγοῦμαι, ἢ ὡς τῆς ἐμῆς θεραπείας προσδεῖσθαι. Οὐκοῦν, ἔφη, ὅσω μεγαλοπρεπέστερον ἀξιῶ σε θεραπεύειν, τοσούτῳ μᾶλλον τιμητέον αὐτό.

Εὖ ἴσθι, ἔφη, ὅτι εἰ νομίζοιμι θεοὺς ἀνθρώπων τί φροντίζειν, οὐκ ἂν ἀμελοῖην αὐτῶν. Ἐπειτ' οὐκ οἶμι φροντίζειν, οἱ πρῶτον μὲν μόνον τῶν ζώων ἀνθρώπων ὄρβον ἀνέστησαν (ἡ δὲ ὄρβότης καὶ προορᾷ πλεῖον ποιεῖ δύνασθαι, καὶ τὰ ὑπερθεῖν μᾶλλον θεᾶσθαι, καὶ ἥττον κακοπαθεῖν)· ἔπειτα τοῖς μὲν ἄλλοις ἱέρπετοῖς πόδας ἔδωκαν, οἱ τὸ πορεύεσθαι μόνον παρέχουσιν· ἀνθρώπων δὲ καὶ χεῖρας προσέθεσαν, αἱ τὰ πλεῖστα, οἷς εὐδαιμονέστεροι ἐκείνων ἐσμέν, ἐξεργάζονται; Καὶ μὴν γλωττάν γε πάντων τῶν ζώων ἐχόντων, μόνην τὴν τῶν ἀνθρώπων

ἐποίησαν "οἶαν, ἄλλοτε ἄλλαχῇ ψαύουσιν τοῦ στόματος, ἀρθροῦν τε τὴν φωνήν, καὶ σημαίνειν πάντα ἀλλήλοις, ἃ βουλόμεθα; * * *

Οὐ τοίνυν μόνον ἤρκεσε τῷ θεῷ τοῦ σώματος ἐπιμεληθῆναι, ἀλλ' (ὑπερ μέγιστόν ἐστι) καὶ τὴν ψυχὴν κρατίστην τῷ ἀνθρώπῳ ἐνέφυσεν. Τίνος γὰρ ἄλλου ζώου ψυχὴ πρῶτα μὲν θεῶν, τῶν τὰ μέγιστα καὶ κάλλιστα συνταξάντων, ἥσθηται ὅτι εἰσί; Τί δὲ φύλον ἄλλο, ἢ ἀνθρώποι, θεοὺς θεραπεύουσι; Ποία δὲ ψυχὴ τῆς ἀνθρωπίνης ἱκανωτέρα προφυλάττεσθαι ἢ λιμὸν ἢ δίψας ἢ ψυχὴν ἢ θάλαπην, ἢ νόσοις ἐπικουρῆσαι, ἢ ρώμην ἀσκήσαι, ἢ τὰ πρὸς μάθησιν ἐκπονήσαι, ἢ ὅσα ἂν ἀκούσῃ ἢ ἴδῃ ἢ μάθῃ, ἱκανωτέρα ἐστὶ διαμεμνησθαι; * * *

Οὐ γὰρ πάνυ σοὶ κατάδηλον, ὅτι ἢ παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ θεοὶ, ἀνθρώποι βιοτεύουσι, φύσει καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες; Οὔτε γὰρ βοὸς μὲν ἔχων σῶμα, ἀνθρώπου δὲ γνώμην, ἠδύνατ' ἂν πράττειν, ἃ ἐβούλετο· οὐδ' ὅσα χεῖρας ἔχει, ἄφρονα δ' ἐστὶ, ἢ πλέον οὐδὲν ἔχει· σὺ δὲ, ἀμφότερων τῶν πλείστου ἀξίων τετυχηκὼς, οὐκ αἶει σοῦ θεοὺς ἐπιμελεῖσθαι; * * *

Ὡ γὰρ, ἔφη, κατάμαθε, ὅτι καὶ ὁ σὸς νοῦς ἐνὸν τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βούλεται, μεταχειρίζεται. Οἶσθαι οὖν χρὴ καὶ τὴν ἐν παντὶ φρόνησιν τὰ πάντα, ὅπως ἂν αὐτῇ ἡδὺ ᾖ, οὕτω τίθεσθαι· καὶ μὴ τὸ σὸν μὲν ὄμμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ στάδια ἐξικνεῖσθαι, τὸν δὲ τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν ἀδύνατον εἶναι ἅμα πάντα ὁρᾶν· μηδὲ τὴν σὴν μὲν ψυχὴν καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Σικελίᾳ δύνασθαι φροντίζειν τὴν δὲ τοῦ θεοῦ φρόνησιν μὴ ἱκανὴν εἶναι ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι. * * *

Γνώσχ, τὸ θεῖον, ὅτι τοσοῦτον καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥσθ' ἅμα πάντα ὁρᾶν, καὶ πάντα ἀκούειν, καὶ πανταχοῦ παρῆναι, καὶ ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι " αὐτούς.

Ἐμοὶ μὲν ταῦτα λέγων οὐ μόνον τοὺς συνόντας ἐδόκει ποιεῖν, ὁπότε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὁρῶντο, ἀπέχεσθαι τῶν ἀνοσίων τε καὶ ἀδίκων καὶ αἰσχυρῶν, ἀλλὰ καὶ ὁπότε ἐν ἐρημίᾳ εἶεν· ἐπεὶ περ ἡγήσαιντο μηδὲν ἂν ποτε, ὣν πράττοιεν, θεοὺς ἢ διαλαβεῖν.

Fable concerning Hercules related by Socrates.

—Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι ¹ τῷ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, (ὅπερ δὴ καὶ πλείστοις ² ἐπιδείκνυται,) ³ ὡσαύτως περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαίνεται, ὡδὲ πως λέγων, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι. Φησὶ γὰρ Ἡρακλῆα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἡβὴν ὠρμάτο, (ἐν ᾗ οἱ νέοι, ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι, δηλοῦσιν εἴτε ⁴ τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τὸν βίον, εἴτε τὴν διὰ κακίας,) ἐξελθόντα ⁵ εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι, ἀποροῦντα ποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται.

⁶ Καὶ φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προσῖναι μεγάλας, τὴν μὲν ἐτέραν εὐπρεπῇ τε ἰδεῖν καὶ ἐλευθέριον, φύσει κεκοσμημένην ⁷ τὸ μὲν σῶμα καθαριότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνῃ, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ· τὴν δὲ ἐτέραν ⁸ τεθραμμένην μὲν εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα, κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν χρῶμα ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν ⁹ τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι, τὸ δὲ σχῆμα ὥστε δοκεῖν ¹⁰ ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ¹¹ ἀναπεπταμένα, ἐσθῆτα δὲ, ἐξ ἧς ἂν μάλιστα ὥρα διαλάμποι· κατασκοπεῖσθαι δὲ θαμὰ ἑαυτὴν, ἐπισκοπεῖν δὲ, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾷται· πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἑαυτῆς σκιάν ἀποβλέπειν.

¹² Ὡς δ' ἐγένοντο πλησιαίτερον τοῦ Ἡρακλέους, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἵεναι ¹³ τὸν αὐτὸν τρόπον· τὴν δὲ ἐτέραν, φθάσαι βουλομένην, προσδραμεῖν τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ εἰπεῖν· Ὁρῶ σε, ὦ Ἡρακλῆς, ἀποροῦντα, ποῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπη· ἐὰν οὖν ἐμὲ φίλῃν ποιήσης, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε, καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ.

Πρῶτον μὲν γὰρ οὐ ¹⁴ πολέμων οὐδὲ πραγμάτων ¹⁵ φροντιεῖς, ἀλλὰ σκεπούμενος διέσῃ, τί ἂν κεχαρισμένον, ἢ σιτίον, ἢ ποτὸν εὖροις· ἢ τί ἂν ἰδὼν, ἢ τί ἀκούσας τερφθείης, ἢ ¹⁶ τίνων ὀσφραινόμενος, ἢ ἀπτόμενος ἡσθείης· καὶ πῶς ἂν μαλακιώτατα καθεύδοις, καὶ πῶς ἂν ¹⁷ ἀπονύτατα τούτων πάντων τυγχάνοις.

Ἐὰν δὲ ποτε γένηταί τις ὑποψία ¹⁸ σπάνεως, ἀφ' ᾧ ἔσται

ταῦτα, οὐ φόβος, μή σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ, πονοῦντα καὶ ταλαιποροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ, ταῦτα πορίζεσθαι· ἀλλ' οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τούτοις σὺ χροῖσθαι, οὐδενὸς ἀπεχόμενος, ὅθεν ἂν δυνατὸν ἦ τι κερδαίνειν· πανταχόθεν γὰρ ὠφελεῖσθαι τοῖς ἐμοὶ ξυνοῦσιν ἐξουσίαν ἔγωγε παρέχω.

Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας ταῦτα, ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν; Ἡ δὲ, Οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν· οἱ δὲ μισοῦντες ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσίν με Κακίαν.

Καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἐτέρα γυνὴ προσελθοῦσα εἶπεν· Καὶ ἐγὼ ἤκω πρὸς σε, ὦ Ἡράκλεις, εἰδυῖα τοὺς γεννήσαντάς σε, καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδείᾳ καταμαθοῦσα· ἐξ ὧν ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν τράποις, σφόδρ' ἂν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι, καὶ ἐμὲ ἔτι πολὺ ἐντιμότεραν, καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεστέραν φανῆναι. Οὐκ ἐξαπατήσω δέ σε προσιμίῳς ἡδονῇς, ἀλλ' ἥπερ οἱ θεοὶ διέθεσαν, τὰ ὄντα διηγέσσομαι μετ' ἀληθείας.

Τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας θεοὶ διδράσκουσιν ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε τοὺς θεοὺς ἴλκεως εἶναί σοι βούλει, θεραπευτέον τοὺς θεοὺς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον· εἴτε ὑπὸ τινος πόλεως ἐπιθυμοῖς τιμαῖσθαι, τὴν πόλιν ὠφελήτέον· εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν· εἴτε τὴν γῆν φέρειν σοι βούλει καρποὺς ἀφθόγους, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε ἀπὸ βοσκημάτων οἶσι δεῖν πλουτίζεισθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον· εἴτε διὰ πολέμου ὁρμᾶς αὖξεσθαι, καὶ βούλει δύνασθαι τοὺς τε φίλους ἐλευθεροῦν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι, τὰς πολεμικὰς τέχνας· αὐτάς τε παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον, καὶ ὅπως αὐταῖς δεῖ χρῆσθαι ἀσκητέον· εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, ἐπὶ γνῶμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα, καὶ γυμναστέον σὺν πόνῳ καὶ ἰδρωτί.

Καὶ ἡ Κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν (ὥς φησι Πρόδικος,) Ἐννοεῖς, ὦ Ἡράκλεις, ὡς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἡ γυνὴ σοι αὕτη διηγεῖται; ἐγὼ δὲ ῥαδίαν καὶ βραχείαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε.

Καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν· ὦ τλήμων, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις; ἢ τί ἤδ' οἶσθα, μὴδὲν τούτων ἕνεκα πράττειν ἐθέλουσα; ἦτις οὐδὲ τῶν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ, πρὶν ἐπιθυμῆσαι, πάντων ἐμπίπλασαι· ἢ πρὶν μὲν πεινῆν, ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν, πίνουσα· καὶ ἵνα μὲν ἡδέως φάγῃς, ὀψοποιούς μηχανομένη· ἵνα δὲ ἡδέως πίνῃς, οἶνους τε πολυτελεῖς παρασκευάζῃ, καὶ τοῦ θέρους χιόνα περιβέουσα ζητεῖς· ἵνα δὲ καθυπνώσῃς ἡδέως, οὐ μόνον τὰς στρωμνάς μαλακὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλῖνας καὶ τὰ ὑπόβαθρα ταῖς κλίναις παρασκευάζῃ· οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴδὲν ἔχειν ὅ,τι ποιῇς, ὕπνου ἐπιθυμεῖς.

Ἀθάνατος δὲ οὖσα, ἐκ θεῶν μὲν ἀπέρριψαι, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζῃ· τοῦ δὲ πάντων ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου ἑαυτῆς, ἀνέμοος εἶ, καὶ τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος ἀθέατος· οὐδὲν γὰρ πάποτε σαυτῆς ἔργου καλὸν τιθέασαι. Τίς ὃ ἂν σοι λεγούσῃ τι πιστεύσεις; τίς ὃ ἂν δεομένη· τινὸς ἐπαρκέσειεν; ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τοῦ σοῦ θιάσου τολμήσειεν εἶναι; ὁ δὲ νέοι μὲν ὄντες, ταῖς σώμασιν ἀδύνατοί εἰσι, πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι, ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοί· ἀπόνως μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφόμενοι, ἐπιπόνως δὲ αὐχμηροὶ διὰ γήρως περιῶντες· τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰσχυρόμενοι, τοῖς δὲ πραττομένοις βαρυνόμενοι· τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι.

Ἐγὼ δὲ σύνοιμι μὲν θεοῖς, σύνοιμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλόν, οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων, χωρὶς ἐμοῦ γίγνεται. Τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οἷς προσήκει· ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύλαξ οἰκῶν δεσπόταις, εὐμενὴς δὲ παραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ φιλίας κοινωνός.

Ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδεῖα μὲν καὶ ἀπράγμων σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις· ἀνέχονται γὰρ, ἕως ἂν ἐπιθυμώσιν αὐτῶν. Ἐπνος δὲ αὐτοῖς πάρεστιν ἡδίων, ἢ τοῖς ἀρόχθοις· καὶ οὔτε ἀπολιπόντες αὐτὸν ἄχθονται, οὔτε διὰ τοῦτον μεθιάσιν τὰ θάοντα πράττειν. Καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς

ἀγάλλονται· καὶ ἡδέως μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηνται, εὖ δὲ τὰς παρούσας ἡδοναὶ πράττοντες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ πατρίσιν. "Όταν δ' ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, οὐ μετὰ λήλῃς ἄτιμοι κεῖνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι.—Τοιαῦτά σοι, ᾧ παῖ τοκέων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεστι διαπονησαμένῳ τὴν μακαριστοτάτην εὐδαιμονίαν ^α κεκτήσθαι.

On true Friends.

"Ηκουσα δὲ ποτε αὐτοῦ καὶ περὶ φίλων ^ε διαλεγομένου, ἐξ ᾧν ἔμοιγε ἐδόκει μάλιστ' ἂν τις ὠφελεῖσθαι πρὸς φίλων κτῆσίν τε καὶ χρεῖαν. Τοῦτο μὲν γὰρ δὴ ^ε πολλῶν ἔφη ἀκούειν, ὡς πάντων κτημάτων κράτιστον ἂν εἴη φίλος σαφὴς καὶ ἀγαθός· ἐπιμελουμένους δὲ παντὸς μᾶλλον ὁρᾶν ἔφη τοὺς πολλοὺς ἢ φίλων κτήσεως.

Καὶ γὰρ οἰκίας, καὶ ἀγροὺς, καὶ ἀνδράποδα, καὶ βοσκήματα, καὶ σκευὴ κτηνόμενους τε ἐπιμελῶς ὁρᾶν ἔφη, καὶ ^ε τὰ ὄντα σώζειν πειρωμένους· φίλον δὲ (ὃ μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι φασιν) ὁρᾶν ἔφη τοὺς πολλοὺς, οὔτε ὅπως κτήσωνται φροντίζοντας, οὔτε, ^ε ὅπως οἶόν τε, ἑαυτοῖς σώζοντας.

Ἀλλὰ καὶ, ^ε καμνόντων φίλων τε καὶ οἰκετῶν, ὁρᾶν τινὰς ἔφη τοῖς μὲν οἰκέταις καὶ ἰατροῦς εἰσάγοντας, καὶ τᾶλλα πρὸς ὑγίειαν ἐπιμελῶς παρασκευάζοντας, τῶν δὲ φίλων ὀλιγορύντας· ἀποθανόντων τε ἀμφοτέρων, ἐπὶ μὲν τοῖς οἰκέταις ἀχθόμενους καὶ ^ε ζημίαν ἡγουμένους, ἐπὶ δὲ τοῖς φίλοις οὐδὲν οἰόμενους ἐλαττοῦσθαι· καὶ τῶν μὲν ἄλλων κτημάτων οὐδὲν ἑῶντας ἀθεράπευτον, οὐδ' ἀνεπίσκεπτον, ^ε τῶν δὲ φίλων ἐπιμελείας δεομένων ἀμελοῦντας.

"Ετι δὲ πρὸς τούτοις ὁρᾶν ἔφη τοὺς πολλοὺς τῶν μὲν ἄλλων κτημάτων, καὶ πάνυ πολλῶν αὐτοῖς ὄντων, τὸ πλήθος εἰδότας· τῶν δὲ φίλων ὀλίγων ὄντων, οὐ μόνον τὸ πλήθος ἀγνοοῦντας, ἀλλὰ καὶ ^ε τοῖς πυνθανομένοις τοῦτο καταλέγειν ἐγχειρήσαντας, ^ε οὐς ἐν τοῖς φίλοις ἔβησαν, πάλιν τούτους ^ε ἀνατίθεσθαι τοσούτον αὐτοὺς τῶν φίλων φροντίζειν.

Καίτοι πρὸς ποῖον κτῆμα τῶν ἄλλων ^ε παραβαλλόμενος

Fable concerning Hercules related by Socrates.

—Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι ὃ τῷ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, (ὅπερ δὴ καὶ πλείστοις ἐπιδείκνυται,) ὡσαύτως περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαίνεται, ὡδὲ πως λέγων, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι. Φησὶ γὰρ Ἡρακλῆα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἡβην ὠρμάτο, (ἐν ᾗ οἱ νέοι, ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι, δηλοῦσιν εἴτε τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέφονται ἐπὶ τὸν βίον, εἴτε τὴν διὰ κακίας,) ἐξελθόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι, ἀποροῦντα ποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται.

Ἄ Καὶ φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προσίεναι μεγάλας, τὴν μὲν ἐτέραν εὐπρεπῇ τε ἰδεῖν καὶ ἐλευθέριον, φύσει κεκοσμημένην τὸ μὲν σῶμα καθαριότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνῃ, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ τὴν δὲ ἐτέραν τετραμμένην μὲν εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα, κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν χρῶμα ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι, τὸ δὲ σχῆμα ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ἀναπεπταμένα, ἐσθῆτα δὲ, ἐξ ἧς ἂν μάλιστα ὥρα διαλάμποι κατασκοπεῖσθαι δὲ θαμὰ ἑαυτὴν, ἐπισκηπεῖν δὲ, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾶται πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἀποβλέπειν.

Ὡς δ' ἐγένοντο πλησισαίτερον τοῦ Ἡρακλέους, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἵεναι τὸν αὐτὸν τρόπον τὴν δὲ ἐτέραν, φθάσαι βουλομένην, προσδραμεῖν τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ εἰπεῖν Ὅρῳ σε, ὦ Ἡράκλεις; ἀποροῦντα, ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπη· εἰν οὖν ἐμὲ φίλην ποιήσης, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε, καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ.

Πρῶτον μὲν γὰρ οὐ πολέμων οὐδὲ πραγμάτων φροντιεῖς, ἀλλὰ σκοπούμενος διέσῃ, τί ἂν κεχαρισμένον, ἢ σιτίον, ἢ ποτὸν εὖροις; ἢ τί ἂν ἰδὼν, ἢ τί ἀκούσας τερφθείης, ἢ τίνων ὀφραϊνόμενος, ἢ ἀπτόμενος ἡσθείης; καὶ πῶς ἂν μαλακώτατα καθεύδοις, καὶ πῶς ἂν ἀπονάτατα τούτων πάντων τυγχάνῃς.

Ἐὰν δὲ ποτε γένηται τις ὑποψία σπάνεως, ἀφ' ᾧ ἔσται

καὶ μηχανικόν, καὶ ἐργαστικόν, καὶ ἐπιμελῆ, καὶ καρτερικόν, καὶ ἀγχίνου, καὶ φιλόφρονά τε καὶ ὠμόν, καὶ ἀπλοῦν τε καὶ ἐπίβουλον, καὶ φυλακτικόν τε καὶ κλέπτην, καὶ προετικόν καὶ ἄρπαγα, καὶ φιλόδωρον καὶ πλεονέκτην, καὶ ἀσφαλῆ καὶ ἐπιθετικόν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ φύσει καὶ ἐπιστήμῃ δεῖ τὸν εὖ στρατηγῆσοντα ἔχειν.

Καλὸν δὲ καὶ τὸ τακτικόν εἶναι. Πολὺ γὰρ διαφέρει στράτευμα τεταγμένον ἀτάκτου· ὥσπερ λίθοι τε, καὶ πλίνθοι, καὶ ξύλα, καὶ κέραμος, ἀτάκτως μὲν ἐρρίμμενα, οὐδὲν χρήσιμά ἐστιν· ἐπειδὴν δὲ ταχθῇ κάτω μὲν καὶ ἐπιπολῆς τὰ μῆτε σηπόμενα μῆτε τηκόμενα, ὅς τε λίθοι καὶ ὁ κέραμος, ἐν μέσῳ δὲ αἱ τε πλίνθοι καὶ τὰ ξύλα, ὥσπερ ἐν οἰκοδομίᾳ " συντίθενται, τότε γίγνεται πολλοῦ ἄξιον κτῆμα, οἰκία.

Character of Socrates.

* Τῶν δὲ Σωκράτην γινωσκόντων οἷος ἦν, οἱ ἀρετῆς ἐφιέμενοι πάντες ἔτι καὶ νῦν διατελοῦσι πάντων μάλιστα ποθοῦντες ἐκείνου, ὡς ὠφελιμώτατον ὄντα πρὸς ἀρετῆς ἐπιμέλειαν. Ἐμοὶ μὲν δὴ τοιοῦτος ὢν, οἷον ἐγὼ * διήγημαι, — εὐσεβὴς μὲν οὕτως, ὥστε μὴδὲν ἄνευ τῆς τῶν θεῶν * γνώμης ποιεῖν· δίκαιος δὲ, ὥστε βλάπτειν μὲν μὴδὲ μῖκρὸν μὴδένα, ὠφελεῖν δὲ τὰ μέγιστα τοὺς χρωμένους ἑαυτῷ· ἐγκρατὴς δὲ, ὥστε μὴδέποτε προαιρεῖσθαι τὸ ἥδιον ἀντὶ τοῦ βελτίονος· φρόνιμος δὲ, ὥστε μὴ διαμαρτάνειν κρίνων τὰ βελτίῳ καὶ τὰ χείρῳ, † μὴδὲ ἄλλου προσδεῖσθαι, ἀλλὰ αὐτάρκης εἶναι πρὸς τὴν ταύτων γυνῶσιν, ἱκανὸς δὲ καὶ λόγῳ εἰπεῖν τε καὶ διορίσασθαι τὰ τοιαῦτα, ἱκανὸς δὲ καὶ ἄλλους δοκιμάσαι τε, καὶ ἁμαρτάνοντας ἐξελέγχειν, καὶ προτρέψασθαι ἐπ' ἀρετὴν καὶ καλοκαγαθίαν, — ἐδόκει τοιοῦτος εἶναι, οἷος ἂν εἴη ἄριστός γε ἀνὴρ καὶ εὐδαιμονέστατος. Εἰ δέ τῳ μὴ ἀρέσκει ταῦτα, * παραβάλλων τὸ ἄλλου ἥθος πρὸς ταῦτα, οὕτω κρινέτω.

ISOCRATES.

Advice to Demonīcus.

Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Δημόνικε, πολὺν^α διεστώσας εὐρήσασμεν τίας τε^β τῶν σπουδαίων γνώμας καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας· πολὺ δὲ μεγίστην διαφορὰν^γ εἰλήψασιν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνηθείαις. Οἱ μὲν γὰρ τοὺς φίλους παρόντας μόνον τιμῶσιν· οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι. Καὶ τὰς μὲν τῶν φαύλων, συνηθείας ὀλίγος χρόνος^δ διέλυσε· τὰς δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν^ε ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν. Ἴ· Ἠγούμενος οὖν πρέπει τοὺς δόξης ὀρεγομένους καὶ παιδείας ἀντιποιουμένους, τῶν σπουδαίων, ἀλλὰ μὴ τῶν φαύλων, εἶναι μιμητάς, ἀπέσταλκά σοι τόνδε τὸν λόγον δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ τῆς πρὸς^ς Ἰππώνικον συνηθείας. Πρέπει γὰρ τοὺς παῖδας, ὥσπερ τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν.

Ὅρῳ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσιν, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον· σὺ μὲν γὰρ παιδείας ἐπιθυμεῖς, ἐγὼ δὲ παιδεύειν ἄλλους ἐπιχειρῶ· καὶ σὺ μὲν^β ἀκμὴν^γ φιλοσοφεῖς, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλοσοφοῦντας ἐπανορθῶ. Ὅσοι μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους συγγράφουσι, καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειροῦσιν,^δ οὐ μὴν περὶ γε τὸ κρᾶτιστον τῆς φιλοσοφίας διατρέβουσιν· ὅσοι δὲ τοῖς νεωτέρους^ε εἰσηγοῦνται, μὴ δι' ὧν τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀσκήσουσιν, ἀλλ' ὅπως τὰ τῶν τρόπων ἤθη σπουδαῖοι πεφυκέναι δόξουσιν, τοσούτω μᾶλλον ἐκείνων τοὺς ἀκούοντας ὠφελοῦσιν, ὅσον οἱ μὲν^ς ἐπὶ λόγον μόνον παρακαλοῦσιν, οἱ δὲ καὶ τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπανορθοῦσι.

Διόπερ ἡμεῖς, οὐ^α παράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες, μέλλομεν σοὶ συμβουλεύειν ὧν χρὴ τοὺς νεωτέρους ὀρέσθαι, καὶ τίνων ἔργων ἀπέχεσθαι, καὶ ποῖοις τισὶν ἀνθρώποις ἡμίλειν, καὶ πῶς τὸν ἑαυτῶν βίον οἰκονομεῖν. Ὅσοι γὰρ

τοῦ βίου ταύτην τὴν ὁδὸν ἐπορεύθησαν, οὗτοι μόνου τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι γνησίως ἠδυνήθησαν· ἥς οὐδὲν κτῆμα σεμνότερον οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστι. Κάλλος μὲν γὰρ ἢ χρόνος ἠανάλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρᾶνε· πλοῦτος δὲ, κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπέρτης ἐστίν, ἐξουσίαν μὲν τῇ ῥαθυμίᾳ παρασκευάζων, ἐπὶ δὲ τὰς ἡδονὰς τοὺς νέους παρακαλῶν. Ῥώμη δὲ μετὰ μὲν φρονήσεως ὠφέλησεν, ἄνευ δὲ ταύτης ὁ πλείων ὁ τοὺς ἔχοντας ἐβλάψε· καὶ τὰ μὲν σώματα τῶν ἀσκούντων ἐνίσμυσεν, ταῖς δὲ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείαις ἐπεσκότησεν. Ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις, οἷς ἂν ἀκίβδηλως ἐν ταῖς διανοίαις συναυξηθῇ, μόνῃ μὲν ἰσχυροτάτη· πλούτου δὲ κρείττων, χρησιμωτέρα δὲ εὐγενείας ἐστί· τὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀδύνατα, ἡ δὲ δυνατὰ καθιστῶσα· τὰ δὲ τῷ πληθεὶ φοβερά, θαρσαλέως ὑπομένουσα· καὶ τὸν μὲν ὄκνον, ψόγον, τὸν δὲ πόνον, ἔπαινον ἡγουμένη. Ῥάδιον δὲ τοῦτο καταμαθεῖν ἐστὶν ἕκ τε τῶν Ἰσρακλέους ἀδελφῶν, καὶ τῶν Θησέως ἔργων· οἷς ἢ τῶν τρόπων ἀρετὴ τηλικαύτου εὐδοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν, ὥστε μὴδὲ τὸν ἅπαντα χρόνον δύνασθαι λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.

Ὁ μὲν γὰρ, ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθεῖς, οἰκεῖον καὶ καλὸν ἔξεῖς παράδειγμα τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ λεγομένων. Οὐδὲ γὰρ ὀλιγορῶν τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ ῥαθυμῶν, διετέλεσε τὸν βίον· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοῖς πόνοις ἐγύμναζε, τῇ δὲ ψυχῇ τοὺς κινδύνους ὑπέμενεν. Οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἡγάπα, ἀλλ' ἀπήλαυε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος· οὐδὲ ταπεινῶς διώκει τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ φιλόκαλός τε ἦν καὶ μεγαλοπρεπής, καὶ τοῖς φίλοις κοινός· καὶ μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. Ἡγεῖτο γὰρ εἶναι πρὸς ἑταιρίαν πολλὰ κρείττω φύσιν νόμου· καὶ τρόπον γένους· καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης.

Ἐπιλίποι ὃ ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, εἰ πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις καταριθμησαίμεθα. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἀκριβὲς αὐτῶν ἐν ἑτέροις καιροῖς δηλώσομεν· δεῖγμα δὲ τῆς Ἰπποκρίτου φύσεως νῦν ἐξενηρόχαμεν, πρὸς ὃ δεῖ σὲ ζῆν, ὥσπερ πρὸς παράδειγμα νόμον μὲν, τὸν ἐκείνου τρόπον ἡγησάμενον, μιμητὴν δὲ καὶ

ζηλωτὴν τῆς πατρίδας ἀρετῆς γενόμενον. Λίσχρην γάρ, τοὺς μὲν γραφεῖς ἀπεικάζειν τὰ καλὰ τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μὴ μιμεῖσθαι τοὺς σπουδαίους τῶν γονέων. Ἦγοῦ δὲ μηδεὶν τῶν ἀθλητῶν οὕτω προσήκειν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀσκεῖν, ὥς σοι σκαπεῖν ὅπως ἐφάμιλλος γενήσῃ τοῖς τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύμασιν. "Οὕτω δὲ τὴν γνώμην ἀδύνατον διατεθῆναι, τὸν μὴ πολλῶν καὶ καλῶν ἀκουσμάτων πεπληρωμένον. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις, αὐξέσθαι πέφυκε. Διόπερ ἐγὼ σοι πειράτομαι συντόμως ὑποθέσθαι, * δι' ὧν ἂν μοι δοκοῖς ἐπιτηδευμάτων πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδοκιμῆσαι.

Πρῶτον μὲν οὖν εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, μὴ μόνον θύων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένον. Ἐκεῖνο μὲν γάρ, τῆς τῶν χρημάτων εὐπορίας σημείον· τοῦτο δὲ, τῆς τῶν τρόπων καλοκἀγαθίας τεκμήριον. Τίμα τὸ δαιμόνιον ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως. Οὕτω γὰρ δόξεις ἅμα τε τοῖς θεοῖς θύειν, καὶ τοῖς νόμοις ἐμμένειν.

* * * * *

* Α μὲν ἐπίστασαι, διαφύλαττε 'ταῖς μελέταις'· αὐτὰ δὲ μὴ μεμάθηκας. * προσλάβανε ταῖς ἐπιστήμασι. Ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν, ἀκούσαντα χρησίμου λόγον, μὴ μανθάνειν, καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων, μὴ λαβεῖν.

Κατανάλισκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοῖαν· οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς εὐρημένα, συμβήσεται σοι ῥαδίως μανθάνειν.

Ἦγοῦ τῶν ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι χρημάτων κρεῖττω. Τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει. Σοφία γὰρ μόνη τῶν κτημάτων ἀθάνατον.

Μὴ κατόκει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρησίμου ἐπαγγελιομένους. Λίσχρην γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν, ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν· τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν, ἐπὶ τῷ βελτίῳ καταστῆσαι τὴν ἑαυτῶν δαίμοναν.

Τῷ μὲν τρόπῳ γίνου φιλοπροσηγορος, τῷ δὲ λόγῳ εὐπροσηγορος. Ἔστι δὲ φιλοπροσηγορίας μὲν, τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας· εὐπροσηγορίας δὲ, ἰ τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν.

Ἐφ' ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν αἰσχροῦν, τούτων ἐγκράτειαν ἄσκει πάντων, κέρδους, ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. Ἔστι δὲ ἐν τῷ κέρδει ἰ τοιοῦτος, ἡ ἂν κέρδη μὲν εἶναι νομίζης, δι' ὧν εὐδοκίμῃσεις, ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις· ἐν δὲ τῇ ὀργῇ, ἡ ἂν παραπλησίως ἔχης πρὸς τοὺς ἀμαρτάνοντας, ὥσπερ ἂν πρὸς σαυτὸν ἀμαρτάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσεως· ἐν δὲ τοῖς τερπνοῖς, ἂν αἰσχροῦν ὑπολάβης, τῶν μὲν οἰκετῶν ἄρχειν, ταῖς δ' ἡδοναῖς δουλεύειν· ἐν δὲ τοῖς λυπηροῖς, ἂν τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπης, ἢ καὶ σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὧν ὑπομιμνήσκης.

Ἦ Ὀρκον ἐπακτὸν προσδέχου διὰ δύο προφάσεις· ἢ σεαυτὸν αἰτίας αἰσχροῦς ἀπολύων, ἢ φίλους ἐκ κινδύνων διασώζων. Ἐνεκα δὲ χρημάτων μηδένα θεὸν ὁμόσης, μηδ' ἂν εὐορκεῖν μέλλης. Δόξεις γὰρ τοῖς μὲν, ἐπιορκεῖν, τοῖς δὲ, φιλοχρημάτως ἔχειν.

Μήτε ὁ μετὰ βλάβης πειρῶ τῶν φίλων, μήτε ἄπειρος εἶναι τῶν ἐταίρων θέλει. Τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἂν, μὴ δέομενος, ἢ τὸ δεῖσθαι προσποιῇ, περὶ δὲ τῶν ῥητῶν ὡς ἀπορρήτων ἀνακοινῇ. ἢ Μὴ τυχῶν μὲν γὰρ, οὐδὲν βλαβήσῃ· τυχῶν δὲ, μᾶλλον τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπιστήσῃ.

Ἦ Ἀποδέχου τῶν ἐταίρων μὴ μόνον τοὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς μὴ φθονοῦντας. Πολλοὶ γὰρ ἀτυχοῦσι μὲν τοῖς φίλοις συνάχθονται, καλῶς δὲ πράττουσι φθονοῦσι.

Ἦ Τίμα τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν δυοῖν ἔνεκα, ἰ τοῦ τε ζημίαν μεγάλην ἐκτίσαι, καὶ τοῦ φίλῳ σπουδαίῳ δυστυχοῦντι βοηθῆσαι. Πρὸς δὲ τὸν ἄλλον βίον, μηδὲ υπερβαλλόντως, ἀλλὰ μετρίως αὐτὴν ἀγάπα.

Τοὺς ἀγαθοὺς εὖ ποίει. Καλὸς γὰρ θησαυρὸς παρ' ἀνδρὶ σπουδαίῳ χάρις ὀφειλομένη. Τοὺς κακοὺς εὖ ποιῶν, ἢ ὅμοια

πέισῃ τοῖς τὰς ἀλλοτρίας κύνας σιτίζουσιν. Ἐκεῖναί τε γὰρ τοὺς διόχοντας, ὥσπερ τοὺς τυχόντας, ὑλακτοῦσιν· οἷτε κακοὶ τοὺς ὠφελοῦντας, ὥσπερ τοὺς βλάπτοντας, ἀδικοῦσι.

* Γίνου πρὸς τοὺς πλησιάζοντας ὁμιλητικὸς, ἀλλὰ μὴ σεμνός. Τὸν μὲν γὰρ τῶν ὑπεροπτικῶν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δούλοι * καρτερήσῃαν· τὸν δὲ τῶν ὁμιλητικῶν τρόπον ἅπαντες ἡδέως ὑποφέρουσιν. Ὅμιλητικὸς δὲ ἔσῃ, μὴ ὀύσερις ὢν, μηδὲ δυσάρεστος, μηδὲ πρὸς πάντα φιλόνεικος, μηδὲ πρὸς τὰς τῶν πλησιάζόντων ὀργὰς τραχέως ἀπαντῶν, μηδ' ἂν ἀδίκως ὀργιζόμενοι τυγχάνουσιν· ἀλλὰ θυμουμένοις μὲν αὐτοῖς εἰκων, πεπαισμένοις δὲ τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττων. Μηδὲ * περὶ τὰ γελοῖα σπουδάζων, μηδὲ περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρων· τὸ γὰρ ἀκαιροῦ πανταχοῦ λυπηρόν. Μηδὲ τὰς χάριτας ἀχαρίστως χαριζόμενος· ὅπερ πάσχουσιν οἱ πολλοὶ, ποιοῦντες μὲν εὖ, ἀγέως δὲ τοῖς φίλοις ὑπουργοῦντες. Μηδὲ φιλαίτιος ὢν βαρὺ γάρ. Μηδὲ φιλεπιτιμητής· παροξυντικὸν γάρ.

Μάλιστα μὲν εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας· ἂν δὲ ποτε σοὶ συμπέσῃ καιρὸς, ἐξανίστασο πρὸ μέθης. * Όταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρῇ, * ταυτὰ πάσχει τοῖς ἄρμασι τοῖς τοὺς ἡνιόχους ἀποβάλλουσιν. Ἐκεῖνά τε γὰρ ἀτάκτως φέρονται, * διαμαρτάνοντα τῶν εὐθυνόντων· ἥ τε ψυχὴ πολλὰ σφάλῃσεται, διαφθαρείσῃς τῆς διανοίας.

* Ἦγοῦ * τὴν παιδεῖαν τοσοῦτω μεῖζον ἀγαθὸν εἶναι τῆς ἀπαιδευσίας, ὅσῳ * τὰ μὲν ἄλλα μοχθηρὰ πάντες κερδαίνοντες πράττουσιν, * αὕτη δὲ μόνῃ καὶ προσεζημίωσεν τοὺς ἔχοντας. Πολλάκις γὰρ, ὃν τοῖς λόγοις ἐλύπησαν, * τούτῳ τοῖς ἔργοις τὴν τιμωρίαν ἔδοσαν.

Περὶ ὧν ἂν αἰσχύνῃ παρρησιάσασθαι, βούλει δὲ τισὶ τῶν φίλων ἀνακοινώσασθαι, * χρῶ τοῖς λόγοις ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος. Οὕτω γὰρ τὴν ἐκείνων τε γνώμην αἰσθήσῃ, καὶ σεαυτὸν οὐ καταφανῇ ποιήσεις.

* Όταν δὲ ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ μέλλῃς τινὶ συμβουλευέσθαι, σκόπει πρῶτον πῶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ διώκησεν. Ὁ γὰρ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλευέσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων.

Οὕτω δ' ἂν κάλλιστα βουλευέσθαι παροξυνθείης, εἰ τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας ἐπιβλέψεις. Καὶ γὰρ τῆς ὑγείας πλείστην ἐπιμέλειαν ἔχομεν, ὅταν τὰς λύπας τὰς ἐκ τῆς ἀρρώστιας ἀναμνησθῶμεν.

Πείθου μὲν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑπὸ τῶν βασιλέων κειμένοις ἰσχυρότατον μέντοι νόμον ἡγοῦ ^β τὸν ἐκείνων τρόπον. Ὡς περ γὰρ τὸν ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενον, τὸ πᾶν δειὶ θεραπεύειν, οὕτω καὶ τὸν ἐν μοναρχίᾳ κατοικοῦντα, τὸν βασιλέα προσήκει θαυμάζειν.

Μᾶλλον ἀποδέχου δικαίαν πενίαν, ἢ πλούτον ἀδικον. Τοσούτῳ γὰρ κρείττων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσω τὰ μὲν ζῶντας μόνον ὠφελεῖ, ἢ δὲ καὶ ^γ τελευτήσασι δόξαν παρασκευάζει. Κἀκείνων μὲν τοῖς φαύλοις μέτεστι, ταύτης δὲ τοῖς μοχθηροῖς ἀδύνατον μεταλαβεῖν.

* * * * *

Χαῖρε μὲν ^δ ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τῶν ἀγαθῶν, καὶ λυποῦ ^ε μετρίως ἐπὶ τοῖς γινομένοις τῶν κακῶν ^ζ γίνου δὲ τοῖς ἄλλοις μὴδ' ἐν ἑτέροις ὦν κατάδηλος.

Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον. Δειὶ γὰρ εἶναι φοβεράν τοῖς μὲν φαύλοις τὴν τοῦ βίου τελευτήν, τοῖς δὲ σπουδαίοις τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀδοξίαν.

Μάλιστα μὲν πειρῶ ζῆν κατὰ τὴν ἀσφάλειαν· εἰ δὲ ποτὲ σοι συμβῇ ^η κινδυνεύειν, ζήτει τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σαιπήριαν μετὰ καλῆς δόξης, ἀλλὰ μὴ μετ' αἰσχροῦς φήμης. Τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι, πάντων ἢ πεπρωμένη κατέκρινε· τὸ δὲ καλῶς ἀποθανεῖν, ^θ ἴδιον τοῖς σπουδαίοις ἢ φύσις ἀπένειμε.

Καὶ μὴ θαυμάσῃς εἰ πολλὰ τῶν εἰρημένων οὐ πρόπει σοι ^ι πρὸς τὴν νῦν παροῦσαν ἡλικίαν. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν· ἀλλὰ προειλόμην ^κ διὰ τῆς αὐτῆς πραγματείας ἅμα τοῦ τε παρόντος βίου συμβουλίαν ἐξενεγκεῖν, καὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου παράγγελμα καταλιπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ τούτων χρεῖαν βεβαίως εἰδήσεις, τὸν δὲ συμβουλευόντα μετ' εὐνοίας χαλεπῶς εὐρήσεις. Ὅπως οὖν τὰ λοιπὰ μὴ παρ' ἑτέρου ζητῆς, ἀλλ' ἐντεῦθεν, ὥσπερ ἐκ ταμείου, προφέρῃς, ^λ ὥτ' ἴην δεῖν μηδὲν παραλιπεῖν ὧν ἂν ἔχω σοὶ συμβουλεύειν.

Πολλὴν δ' ἂν τῷ Θεῷ χάριν σχοίην εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς δοξῆς, ἣν ἔχων περὶ σοῦ τυγχάνω. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων τοὺς πλείστους εὐρήσομεν, ὥσπερ τῶν σιτίων τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίροντας, οὕτω καὶ τῶν φίλων τοῖς συνεξαμαρτάνουσι πλησιάζοντας, ἀλλ' οὐ τοῖς νοουθετοῦσι. Σὲ δὲ νομίζω τὸναντίον τούτων ἐγνωκέναι, τεκμηρίω χρωόμενος τῇ περὶ τὴν ἄλλην σοῦ παιδείᾳ φιλοπονίᾳ. Τὴν γὰρ αὐτῇ τὰ βέλτιστα πράττειν ἐπιτάττοντα, τοῦτον εἰκὸς καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακαλοῦντας ἀποδέχεται.

Μάλιστα δ' ἂν παροξυνθείης ὀρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς τὰς ἐκ τούτων ἡμῶν γνησίως ἔχομεν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ ῥαθυμεῖν, καὶ τὰς πλησμονὰς ἀγαπᾶν, εὐθὺς αἱ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς ὑπερπεπήγασι. Τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοπονεῖν καὶ σωφρόνως τὸν ἑαυτοῦ βίον οἰκομενῖν, αἰετὰς τέρψεις εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιότερας ἀποδίδωσι. Ὅτι μὲν πρῶτον ἡσθέντες, ὕστερον ἐλυπήθημεν ἔνταῦθα δὲ μετὰ τὰς λύπας τὰς ἡδονὰς ἔχομεν. Ἐν ἅπασι δὲ τοῖς ἔργοις οὐχ οὕτω τῆς ἀρχῆς μνημονεύομεν, ὥς τῆς τελευτῆς αἰσθησιν λαμβάνομεν. Τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν περὶ τὸν βίον, οὐ δι' αὐτὰ τὰ πράγματα ποιοῦμεν, ἀλλὰ τῶν ἀποβαινόντων ἕνεκα διαπονοῦμεν.

Ἐνθυμοῦ δὲ, ὅτι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν (εὐθὺς γὰρ τοῦ βίου τοιαύτην πεποίηται τὴν ὑπόθεσιν) τοῖς δὲ σπουδαίοις οὐχ οἶοντε τῆς ἀρετῆς ἀμελεῖν, ἢ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιπλήττοντας. Πάντες γὰρ μισοῦσιν οὐχ οὕτω τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, ὥς τοὺς ἐπιεικεῖς μὲν φάσκοντας εἶναι, μηδὲν δὲ τῶν τυχόντων διαφέροντας εἰκότως. Ὅπου γὰρ τοὺς τῷ λόγῳ μόνῳ ψευδομένους ἀποδοκιμάζομεν, ἤπου τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ἑλαττομένους οὐ φαύλους εἶναι φήσομεν; Δικαίως δ' ἂν τοὺς τοιούτους ὑπολάβοιμεν, μὴ μόνον εἰς ἑαυτοὺς ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης εἶναι προδότας. Ἡ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δόξαν καὶ φίλους ἐνεχείρισεν· οἱ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀναξίους τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν.

Βεῖ δὲ θεῖ θνητὸν ὄντα τῆς τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας,

ἡγοῦμαι κακείνους ἑπὶ τοῖς οἰκισιτάτοις μάλιστα δηλῶσαι, ὥς ἔχουσι πρὸς τοὺς φαύλους καὶ τοὺς σπουδαίους τῶν ἀνθρώπων. Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάνταλον γεννήσας, (ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι, καὶ πάντες πιστεύουσι,) τὸν μὲν, διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε· τὸν δὲ, διὰ τὴν κακίαν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐκόλασεν.

Οἷς χρὴ παραδείγμασι χρωμένους, ὁρέγεσθαι τῆς καλοκαγαθίας· καὶ μὴ μόνον τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις ἐμμένειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιητῶν τὰ βέλτιστα μαθεῖν, καὶ τῶν ἄλλων σοφιστῶν, εἴ τι χρήσιμον εἰρήκασιν, ἀναγιγνώσκειν. Ὡς περ γὰρ τὴν μέλιτταν ὁρώμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσιν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνουσιν· οὕτω χρὴ καὶ τοὺς παιδείας ὁρεγομένους, μηδενὸς μὲν ἀπείρους ἔχειν, πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν. Μόλις γὰρ ἂν τις ἐκ ταύτης τῆς ἐπιμελείας τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας ἐπικρατήσῃεν.

FROM PLATO.

MENEXENUS:

Or, a Panegyric on the brave Athenians who had fallen in battle.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Ὁ ἄγορᾶς, ἣ πόθεν Μενέξενος; ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ. Ἐξ ἀγορᾶς, ὦ Σώκρατες, καὶ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου. ΣΩ. Τί μάλιστα σὺ πρὸς βουλευτήριον; ἢ δηλαδὴ ὅτι παιδεύσεως καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει ἡγεῖ εἶναι, καὶ ὡς, ἱκανῶς ἤδη ἔχων, ἐπὶ τὰ μείζων ἐπινοεῖς τρέπεσθαι, καὶ ἄρχειν ἡμῶν, ὦ θαυμάσιε, ἐπιχειρεῖς τῶν πρεσβυτέρων, ὅτι τῆλικός εἰμι; ἵνα μὴ ἐκλίπη ὑμῶν ἡ οἰκία ἀεὶ τίνα ἡμῶν ἐπιμελητὴν παρεχόμενῃ; ΜΕΝ. Ἐὰν σύ γε, ὦ Σώκρατες, ἔῃς καὶ συμβουλεύῃ ἄρχειν, προθυμήσομαι εἰ δὲ μὴ, οὐ. Νῦν μέντοι ἀφικόμεν πρὸς τὸ βουλευτήριον πυθόμενος ὅτι ἡ βουλὴ μέλλει αἰρεῖσθαι

ἔστις ἐρεῖ ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσι· ἰταφὰς γὰρ οἶσθ' ὅτι μέλλουσι
 παῖν. ΣΩ. Πάνυ γε. Ἀλλὰ τίνα εἶλοντο; ΜΕΝ. Οὐδένα·
 ἀλλὰ ἀνεβάλλοντο εἰς τὴν αὔριον. Οἶμαι μέντοι Ἀρχίνον ἢ
 Δίωνα αἰρεθήσεσθαι. ΣΩ. Καὶ μὴν, ὦ Μενέξενε, ἡ πολλαχῇ
 ἰκινδυνεύει καλὸν εἶναι τὸ ἐν πολέμῳ ἀπολήσκειν. Καὶ γὰρ
 ταφῆς καλῆς τε καὶ μεγαλοπρεποῦς τυγχάνει· καὶ, ἐὰν πένης
 τις ὦν τελευτήσῃ, καὶ ἐπαίνου αὐτῷ ἔτυχ'· καὶ, ἐὰν φαῦλος ᾖ,
 ὑπ' ἀνδρῶν σοφῶν τε καὶ οὐκ εἰκῇ ἐπαινούντων, ἀλλὰ ἐκ
 πολλοῦ χρόνου λόγους παρεσκευασμένων. Οἱ οὖτω καλῶς
 ἐπαινοῦσιν, ὥστε "καὶ τὰ προσόντα" καὶ τὰ μὴ περὶ ἐκάστου
 λέγοντες, ἡ κάλλιστά πως τοῖς ὀνόμασι ποιικίλλοντες, γοητεύ-
 ουσιν ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν πόλιν ἐγκωμιάζοντες κατὰ
 πάντας τρόπους, καὶ τοὺς τετελευτηκότας ἐν τῷ πολέμῳ καὶ
 τοὺς προγόνους ἡμῶν ἅπαντας τοὺς ἔμπροσθεν καὶ αὐτοὺς ἡμᾶς
 τοὺς ἐτι ζῶντας ἐπαινοῦντες. Ὡστ' ἔγωγε, ὦ Μενέξενε, γε-
 νναίως πάνυ διατίθεμαι ἐπαινούμενος ὑπ' αὐτῶν· καὶ ἐκάστοτε
 ἔστηκα ἀκροούμενος καὶ κηλούμενος, ἡγούμενος ἐν τῷ παρα-
 χρῆμα μείζων καὶ γενναιότερος καὶ καλλίον γεγενῆναι· καὶ
 ὅλα δὴ τὰ πολλὰ αἰετ' ἐμοῦ ξῆνοι τινὲς ἔπονται καὶ ξυν-
 ακροῶνται· πρὸς οὓς ἐγὼ σεμνότερος ἐν τῷ παραχρῆμα γίνομαι·
 καὶ γὰρ ἐκεῖνοι "ταῦτά ταῦτα δοκοῦσί μοι πάσχειν καὶ πρὸς
 ἐμὲ καὶ πρὸς τὴν ἄλλην πόλιν, λαυμασιωτέραν αὐτὴν
 ἡγεῖσθαι εἶναι ἢ πρότερον ὑπὸ τοῦ λέγοντος ἀναπειθόμενοι. Καί
 μοι αὕτη ἡ σεμνότης παραμένει ἡμέρας πλείω ἢ τρεῖς· οὕτως
 ἔναυλος ὁ λόγος τε καὶ ὁ φθόγγος παρὰ τοῦ λέγοντος ἐνδύεται
 εἰς τὰ ὦτα, ὥστε μύγῃς τετάρτη ἢ πέμπτη ἡμέρα ἀναμιμνή-
 σκωμαι ἐμαντοῦ καὶ αἰσθάνομαι οὐ γῆς εἰμι· τέως δὲ οἶμαι
 "μόνον οὐκ ἐν μακάρων νήσοις οἰκεῖν" οὕτως ἡμῖν οἱ ῥήτορες
 δεξιοὶ εἰσίν. ΜΕΝ. Αἰετ' σὺ προσπαίξεις, ὦ Σώκратες, τοὺς
 ῥήτορας· νῦν μέντοι οἶμαι ἐγὼ τὸν αἰρεθέντα οὐ πάνυ εὐπορή-
 σαι· ἐξ ὑπογυίου γὰρ παντάπασιν ἡ αἵρεσις γέγονεν· ὥστε
 ἴσως ἀναγκασθήσεται ὁ λέγων ὥσπερ αὐτοσχεδιάζειν. ΣΩ.
 Πόθεν, ὦ γαλή; Εἰσὶν ἐκάστοις τούτων λόγοι παρεσκευασμένοι·
 καὶ ἅμα οὐδὲ αὐτοσχεδιάζειν τὰ γε τοιαῦτα χαλεπόν. Ἐἰ μὲν
 γὰρ οἶμι Ἀθηναίους ἐν Πελοποννησίῳ εὖ λέγειν, ἢ Πελοποννη-

σίους ἐν Ἀθηναίοις, ἀγαθοῦ ἂν ῥήτορος ἴσως τοῦ πείσοντος, καὶ εὐδοκίμησοντος. Ὅταν δέ τις ἐν τούτοις ἀγωνίζεται οὕσπερ καὶ ἐπαινεῖ, οὐδὲν μέγα δοκεῖ εἶδ' λέγειν. MEN. Οὐκ οἶει, ὦ Σώκρατες; ΣΩ. Οὐ μέντοι, μὰ Δία; MEN. Ὡς οἶει οἷός τ' ἂν εἶναι αὐτὸς εἰπεῖν, εἰ δέοι, καὶ ἔλοιτό σε ἡ βουλή; ΣΩ. Καὶ ἐμοὶ μὲν γε, ὦ Μενέξενε, οὐδὲν θαυμαστὸν οἶω τ' εἶναι εἰπεῖν, ὅς τις τυγχάνει διδάσκαλος οὔσα ἢ οὐ πάνυ φαύλη περὶ ῥητορικῆς, ἀλλ' ἤπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἐποίησε ῥήτορας, ἕνα δὲ καὶ διαφέροντα τῶν Ἑλλήνων, Περικλέα τὸν Ξανθίππου. MEN. Τίς αὕτη; ἥ δηλονότι Ἀσπασίαν λέγεις; ΣΩ. Ἄγω γάρ· καὶ Κόννον γε τὸν Μητροβίου· οὗτοι γάρ μοι δύο εἰσὶ διδάσκαλοι· ὁ μὲν, μουσικῆς· ἡ δὲ, ῥητορικῆς. Οὕτω μὲν οὖν τρεφόμενον ἄνδρα οὐδὲν θαυμαστὸν εἶναι λέγειν· ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐμοῦ κἀκίον ἐπαιδευθή, μουσικὴν μὲν ὑπὸ Ἀάμπρου παιδευθεὶς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀντιφώντος τοῦ Ῥαμνουσίου, ὅμως κἀν οὗτος οἷός τ' εἴη Ἀθηναίους γε ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινῶν εὐδοκίμεῖν. MEN. Καὶ τί ἂν ἔχοις εἰπεῖν, εἰ δέοι σε λέγειν; ΣΩ. Αὐτὸς μὲν παρ' ἐμαυτοῦ ἴσως οὐδέν· Ἀσπασίας δὲ καὶ χυθὲς ἠεροώμην, περαινούσης ἐπιτάφιον λόγον περὶ αὐτῶν τούτων, ἠκούσε γὰρ ἅπερ σὺ λέγεις, ὅτι μέλλοιεν Ἀθηναῖοι αἰρεῖσθαι τὸν ἐροῦντα. Ἐπειτα τὰ μὲν ἐκ τοῦ παράχρημα μοι διήγει, οἷα δέοι λέγειν, τὰ δὲ, πρότερον ἐσκεμμένη· ὅτε, μοι δοκεῖ, συνετίθη τὸν ἐπιτάφιον λόγον, ὃν Περικλῆς εἶπε, περί· λείμματα ἅττα ἐξ ἐκείνου συγκολλῶσα. MEN. Ἡ καὶ μνημονεύσαις ἂν ἃ ἔλεγεν Ἀσπασία; ΣΩ. Εἰ μὴ ἀδικῶ γε ἐμάνθανόν γε τοι παρ' αὐτῆς· καὶ ὀλίγου πληγὰς ἔλαβον ὅτι ἐπελθανόμην. MEN. Τί οὖν οὐ διῆλθες; ΣΩ. Ἄλλ' ὅπως μὴ μοι χαλεπανεῖ ἡ διδάσκαλος, ἂν ἐξενέγκω αὐτῆς τὸν λόγον. MEN. Μηδαμῶς, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' εἰπέ, καὶ πάνυ μοι χαριεῖ, εἴτε Ἀσπασίας βούλει λέγειν, εἴτε ὅτουοῦν· ἀλλὰ μόνον εἰπέ. ΣΩ. Ἄλλ' ἴσως μου καταγελάσει, ἂν σοι δόξω, πρεσβύτης ὢν, ἔτι παίζειν. MEN. Οὐδαμῶς, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' εἰπέ παντὶ τρόπῳ. ΣΩ. Ἀλλὰ μέντοι σοὶ γε δεῖ χαρίζεσθαι· ὥστε κἀν ὀλίγου, εἴ με κελεύοις ἀποδύντα ὀρχήσασθαι, χαρισαίμην ἂν ἐπειδὴ γε μόνω ἐσμέν. Ἄλλ' ἄκουε.

ζηλωτὴν τῆς πατρίδος ἀρετῆς γεγόμενον. Αἰσχρὸν γὰρ, τοὺς μὲν γραφεῖς ἀπεικάζειν τὰ καλὰ τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μὴ μιμεῖσθαι τοὺς σπουδαίους τῶν γονέων. Ἦγοῦ δὲ μηδενὶ τῶν ἀθλητῶν οὕτω προσήκειν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστάς ἀσκεῖν, ὥς σοι σκοπεῖν ὅπως ἐφάμιλλος γενήσῃ τοῖς τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύμασιν. ¹ Οὕτω δὲ τὴν γνώμην ἀδύνατον διατεθῆναι, τὸν μὴ πολλῶν καὶ καλῶν ἀκουσμάτων πεπληρωμένον. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις, αὐξέσθαι πέφυκε. Διόπερ ἐγὼ σοι πειράσομαι συντόμως ὑποθέσθαι, * δι' ὧν ἂν μοι δοκοῖς ἐπιτηδευμάτων πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκιμῆσαι.

Πρῶτον μὲν οὖν εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, μὴ μόνον θύειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ, τῆς τῶν χρημάτων εὐπορίας σημεῖον· τοῦτο δὲ, τῆς τῶν τρόπων καλοκαγαθίας τεκμήριον. Τίμα τὸ δαιμόνιον ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως. Οὕτω γὰρ δόξεις ἅμα τε τοῖς θεοῖς θύειν, καὶ τοῖς νόμοις ἐμμένειν.

* * * * *

² Ἀ μὲν ἐπίστασαι, διαφύλαττε 'ταῖς μελέταις'· ἃ δὲ μὴ μεμάθηκας, * προσλαμβάνε ταῖς ἐπιστήμαις. Ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν, ἀκούσαντα χρήσιμον λόγον, μὴ μανθάνειν, καὶ διδομένον τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων, μὴ λαβεῖν.

Κατανάλισκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοῖαν· οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς εὕρημένα, συμβήσεται σοι ῥαδίως μανθάνειν.

Ἦγοῦ τῶν ³ ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι χρημάτων κρείττω. Τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει. Σοφία γὰρ μόνη τῶν κτημάτων ἀθάνατον.

Μὴ κατόκει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους. Αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν, ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν· τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν, ἐπὶ τῷ βελτίῳ καταστήσαι τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν.

λόγῳ ἢ τῶν ἀμφισβητησάντων περὶ αὐτῆς θεῶν ἔρις τε καὶ κρίσις. Ἐν δὲ θεοὶ ἐπῆνεσαν, πῶς οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων γε συμπάντων δικαία ἐπαινεῖσθαι; Δεύτερος δὲ ἔπαινος δικαίως ἂν αὐτῆς εἴη, ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἐν ᾧ ἡ πᾶσα γῆ ἀνεδίδου καὶ ἔφυ ζῶα παντοδαπὰ, θηρία τε καὶ βοτὰ, ἐν τούτῳ ἡ ἡμετέρα, θηρίων μὲν ἀγρίων ἄγονος καὶ καθαρὰ ἐφάνη, ἐξελέξατο δὲ τῶν ζώων καὶ ἐγέννησεν ἄνθρωπον, ὃ συνέσει τε ὑπερέχει τῶν ἄλλων, καὶ δίκην καὶ θεοὺς μόνον νομίζει. Μέγα δὲ τεκμήριον τούτῳ τῷ λόγῳ, ὅτι ἦδε ἔτεκεν ἡ γῆ τοὺς τῶνδ' τε καὶ ἡμετέρους προγόνους· πᾶν γὰρ τὸ τεκὸν τροφήν ἔχει ἐπιτηδείαν ὥς ἂν τέκη. ¹⁷ Ὡς καὶ γυνὴ δῆλη τεκοῦσά τε ἀληθῶς, καὶ μὴ, ἀλλ' ὑποβαλλομένη, ἔαν μὴ ἔχη πηγὰς τροφῆς τῷ γεγεννημένῳ. Ὁ δὲ καὶ ἡ ἡμετέρα γῆ τε καὶ μήτηρ ἱκανὸν τεκμήριον παρέχεται ὥς ἀνθρώπους γεννησαμένη; μόνη γὰρ ἐν τῷ τότε καὶ πρώτη τροφήν ἀνθρωπεῖαν ἤνεγκε τὸν τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν καρπὸν, ὃ κάλλιστα καὶ ἄριστα τρέφεται τὸ ἀνθρώπειον γένος, — ὥς τῷ ὄντι τοῦτο τὸ ζῶον αὕτη γεννησαμένη. Μαῶλλον δὲ ¹⁸ ὑπὲρ γῆς ἡ γυναικὸς προσήκει δέχεσθαι τοιαῦτα τεκμήρια· οὐ γὰρ γῆ γυναῖκα μερίμνηται γεννήσει, ἀλλὰ γυνὴ γῆν. ¹⁹ Τοῦτο δὲ τοῦ καρποῦ οὐκ ἐφθόνησεν, ἀλλ' ἐνείμε καὶ τοῖς ἄλλοις. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐλαίου γένεσιν, πόνων ἀρωγὴν, ἀνῆκε τοῖς ἐκγόνοις. Θρεψαμένη δὲ καὶ αὐξήσασα πρὸς ἡβην, ἄρχοντας καὶ διδασκάλους αὐτῶν θεοὺς ἐπηγάγετο· ὧν τὰ μὲν ὀνόματα πρέπει ἐν τῷ τοιῷδε εἶναι. ²⁰ Ἴσμεν γὰρ οἱ τὸν βίον ἡμῶν κατεσκεύασαν, ²¹ πρὸς τε τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν τέχνας πρώτους παιδευσάμενοι, καὶ πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς χώρας φυλακὴν ὅπλων κτήσιν τε καὶ χρῆσιν διδαξάμενοι.

Γεννηθέντες δὲ καὶ παιδευθέντες οὕτως οἱ τῶνδε πρόγονοι, ἔχουν πολιτείαν· κατασκευασάμενοι, ἧς ὀρθῶς ἔχει διὰ βραχείων ἐπιμνησθῆναι· ²² πολιτεία γὰρ, τροφή ἀνθρώπων ἐστί· καλὴ μὲν, ἀγαθῶν· ἢ δὲ ἐναντία, κακῶν. ²³ Ὡς οὖν ἐν καλῇ πολιτείᾳ ἐτράφησαν οἱ πρόσθεν ἡμῶν, ἀναγκαῖον δηλῶσαι· δι' ἣν δὲ κακῶν οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ νῦν εἰσιν, ²⁴ ὧν οἷδε τυγχάνουσιν ὄντες οἱ τετελευτηκότες· ἡ γὰρ αὕτη πολιτεία καὶ τότε ἦν· καὶ νῦν ²⁵ ἀριστοκρατία, ἐν ᾗ νῦν τε πολιτευόμεθα, ²⁶ καὶ τὸν αἰε

χρόνον ἐξ ἐκείνου ὡς ταπολλά. Καλεῖ δὲ ὁ μὲν αὐτὴν, δημοκρατίαν, ὁ δὲ, ἄλλο, ὃ ἂν χαίρῃ· ἔστι δὲ τῇ ἀληθείᾳ, μετ' εὐδοκίας πλήθους ἀριστοκρατία. Βασιλεῖς μὲν γὰρ αἰεὶ ἡμῖν εἰσιν· οὗτοι δὲ, ὅτε μὲν ἐκ γένους, τοτε δὲ αἰρετοί· ἔγκρατες δὲ τῆς πόλεως ταπολλά τὸ πλήθος, τὰς δὲ ἀρχὰς δίδωσι καὶ κράτος τοῖς αἰεὶ δόξασιν ἀρίστοις εἶναι. Καὶ οὔτε ἄσθενεία, οὔτε πενία, οὔτ' ἀγνωσία πατέρων, ἀπελήλαται οὐδεὶς, οὔδ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις τετίμηται, ὥσπερ ἐν ἄλλαις πόλεσιν· ἀλλὰ εἰς ὅρος, ὁ δόξας σοφὸς ἢ ἀγαθὸς εἶναι κρατεῖ καὶ ἄρχει. Αἰτία δὲ ἡμῖν τῆς πολιτείας ταύτης, ἡ ἐξ Ἰσίου γένεσις· αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις ἐκ παντοδαπῶν κατεσκευασμέναι ἀνθρώπων εἰσὶ καὶ ἀνωμάτων· ὥστε αὐτῶν ἀνώμαλοι καὶ αἱ πολιτεῖαι, τυραννίδες τε καὶ ὀλιγαρχίαι. Οἰκοῦσιν οὖν ἔνιοι μὲν δούλους, οἱ δὲ δεσπότας ἀλλήλους νομίζοντες· ἡμεῖς δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι, μιᾶς μητρὸς πάντες ἀδελφοὶ φύντες, οὐκ ἀξιοῦμεν δοῦλοι οὐδὲ δεσπότης ἀλλήλων εἶναι· ἀλλ' ἡ ἰσογονία ἡμᾶς ἡ κατὰ φύσιν ἰσονομίαν ἀναγκάζει ζητεῖν κατὰ νόμον, καὶ μηδενὶ ἄλλῳ ὑπέκειναι ἀλλήλοις, ἢ ἀρετῆς δόξῃ καὶ φρονήσεως.

Ὅθεν δὴ ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ τετραμμένοι οἱ τῶνδε πατέρες, καὶ οἱ ἡμέτεροι, καὶ αὐτοὶ οὗτοι, καὶ καλῶς φύντες, πολλὰ δὴ καὶ καλὰ ἔργα ἀπεφύησαντο εἰς πάντας ἀνθρώπους καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ· οἴομενοι δεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ Ἑλλήσιν ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι, καὶ βαρβάροις ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. Εὐμόλπου μὲν οὖν καὶ Ἀμαζόνων ἐπιστρατευσάντων ἐπὶ τὴν χώραν, καὶ τῶν ἔτι προτέρων, ὡς ἡμύναντο, καὶ ὡς ἡμῶν Ἀργείοις πρὸς Καδμείους, καὶ Ἡρακλείδαις πρὸς Ἀργείους, ὅ τε χρόνος βραχὺς ἀξίως διηγήσασθαι, ποιηταὶ τε αὐτῶν ἤδη καλῶς τὴν ἀρετὴν ἐν μουσικῇ ὑμνήσαντες, εἰς πάντας μεμνήσκουσιν. Ἐὰν οὖν ἡμεῖς ἐπιχειρῶμεν τὰ αὐτὰ λόγῳ ψιλῷ κοσμεῖν, τάχ' ἂν δεῦτεροι φαινοίμεθα. Ταῦτα μὲν οὖν διὰ ταῦτα δοκεῖ μοι ἔαν, ἔπειδ' ἔχει τὴν ἀξίαν. Ὡς δὲ οὔτε ποιητὴς περὶ δόξαν ἀξίαν ἐπ' ἀξίοις λαβὼν ἔχει, ἔτι τέ ἐστιν ἐν ἀμνηστία, τούτων περὶ μοι δοκεῖ χρῆναι ἐπιμνησθῆναι, ἐπαινοῦντά τε καὶ προμνῶμενον τοῖς ἄλλοις, ἐς οὐδ' αὖ

τε καὶ τὴν ἄλλην ποίησιν αὐτοὺς θείναι, πρεπόντως τῶν πρα-
ξάντων.

Ἔστι δὲ τούτων ὧν λέγω πρῶτα· Πέρσας ἡγουμένους τῆς
Ἀσίας, καὶ δουλουμένους τὴν Εὐρώπην, ἔσχον οἱ τῆσδε τῆς
χώρας ἔκγονοι, γόνεῖς δὲ ἡμέτεροι. Ὡν καὶ δίκαιόν καὶ χρὴ
πρῶτον μεμνημένους, ἐπαινέσαι αὐτῶν τὴν ἀρετὴν. Δεῖ δὲ
αὐτὴν ἰδεῖν, εἰ μέλλει τις καλῶς ἐπαινεῖν τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ
χρόνῳ γενόμενον· λόγῳ, ὅτε πᾶσα μὲν ἡ Ἀσία ἐδούλευε τρίτῳ
ἤδη βασιλεῖ. Ὡν ὁ μὲν πρῶτος, Κῦρος, ἐλευθερώσας Πέρσας
τοὺς αὐτοῦ πολίτας τῷ αὐτοῦ φρονήματι, ἅμα καὶ τοὺς δεσ-
πότας Μήδους ἐδουλώσατο, καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας μέχρις
Αἰγύπτου ἤρξεν. Ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ, Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης,
ὅσον οἶόν τε ἦν ἐπιβαίνειν. Τρίτος δὲ, Δαρεῖος, πεζῇ μὲν
μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν αἰρίσατο, ναυσὶ δὲ τῆς τε θαλάττης
ἐκράτησε καὶ τῶν νήσων· ὥστε μηδὲ ἄξιον ἀντίπαλον αὐτῷ
μηδένα εἶναι. Αἱ δὲ γινῶμαι δεδουλωμένοι ἀπάντων ἀνθρώπων
ἦσαν. Οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ μάχιστα γένη· καταδε-
δουλωμένη ἦν ἡ Περσῶν ἀρχή.

Αἰτιασάμενος δὲ Δαρεῖος ἡμᾶς τε καὶ Ἑρετρίας, Σάρδεσιν
ἐπιβουλεύσαι προφασιζόμενος, πέμψας μυριάδας μὲν πεντήκοντα
ἐν τε πλοίοις καὶ ναυσὶ, ναῦς δὲ τριακοσίας, Δάτιν δὲ ἄρχοντα,
εἶπεν ἔχειν ἄγοντα Ἑρετρίας καὶ Ἀθηναίους, εἰ βούλοιτο τὴν
ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν. Ὁ δὲ πλεύσας εἰς Ἑρετρίαν ἐπ' ἀνδρας οἱ
τῶν τότε Ἑλλήνων ἐν τοῖς εὐδοκιμωτάτοις ἦσαν τὰ πρὸς τὸν πόλε-
μον, καὶ οὐκ ὀλίγοι, τούτους ἐχειρώσατο μὲν ἐν τρισὶν ἡμέραις·
διηρευνήσατο δὲ αὐτῶν πᾶσαν τὴν χώραν, ἵνα μηδεὶς ἀποφύγοι
τοιούτῳ τρόπῳ. Ἐπὶ τὰ ὄρια ἐλθόντες τῆς Ἑρετρικῆς οἱ στρα-
τιῶται αὐτοῦ, ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν διαστάντες, συν-
άψαντες τὰς χεῖρας, διήλθον ἀπάσαν τὴν χώραν, ἵν' ἔχουσιν τῷ
βασιλεῖ εἰπεῖν ὅτι οὐδεὶς σφᾶς ἀποπεφευγὼς εἴη. Τῇ δ' αὐτῇ
διανοίᾳ κατηγάγοντο ἐξ Ἑρετρίας εἰς Μαραθῶνα, ὥς ἔτοιμον
σφίσιν ὄν, καὶ Ἀθηναίους ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ ἀνάγκῃ ζεύξαντας
Ἑρετριεῦσιν, ἄγειν. Τούτων δὲ τῶν μὲν πραχθέντων, τῶν δ'
ἐπιχειρουμένων, οὗτ' Ἑρετριεῦσιν ἐβοήθησεν Ἑλλήνων οὐδεὶς.

Πολλὴν δ' ἂν τῷ Θεῷ χάριν σχοίην εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς δόξης, ἣν ἔχων περὶ σοῦ τυγχάνω. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων τοὺς πλείστους εὐρήσομεν, ὥσπερ τῶν σιτίων τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίροντας, οὕτω καὶ τῶν φίλων τοῖς συν-εξάμαρτάνουσι πλησιάζοντας, ἀλλ' οὐ τοῖς νοουθετοῦσι. Σὲ δὲ νομίζω τὸναντίον τούτων ἐγνωκέναι, τεκμηρίῳ χρώμενος τῇ περὶ τὴν ἄλλην σοῦ παιδείᾳ φιλοποιῖα. Τὸν γὰρ αὐτῷ τὰ βέλτιστα πράττειν ἐπιτάττοντα, τοῦτον εἰκὸς καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακαλοῦντας ἀποδέχεσθαι.

Μάλιστα δ' ἂν παροξυνθείης ὀρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς τὰς ἐκ τούτων ἡμῶν γνησίως ἔχομεν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ ῥαθυμεῖν, καὶ τὰς πλησμονὰς ἀγαπᾶν, εὐθὺς αἱ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς ἑκταπείνηται. Τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοπονεῖν καὶ σωφρόνως τὸν ἑαυτοῦ βίον οἰκονομεῖν, ἀεὶ τὰς τέρψεις εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιότερας ἀποδίδωσι. Ἐκκεῖ μὲν πρῶτον ἡσθέντες, ὕστερον ἐλυπήθημεν· ἐνταῦθα δὲ, μετὰ τὰς λύπας τὰς ἡδονὰς ἔχομεν. Ἐν ἅπᾳσι δὲ τοῖς ἔργοις οὐχ οὕτω τῆς ἀρχῆς μνημονεύομεν, ὥς τῆς τελευτῆς αἰσθησιν λαμβάνομεν. Τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν περὶ τὸν βίον, οὐ δι' αὐτὰ τὰ πράγματα ποιοῦμεν, ἀλλὰ τῶν ἀποβαινόντων ἕνεκα διαπονοῦμεν.

Ἐνθυμοῦ δὲ, ὅτι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν (εὐθὺς γὰρ τοῦ βίου τοιαύτην πεποίηται τὴν ὑπόθεσιν) τοῖς δὲ σπουδαίοις οὐχ οἶόντε τῆς ἀρετῆς ἀμελεῖν, ἢ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιπλήττοντας. Πάντες γὰρ μισοῦσιν οὐχ οὕτω τοὺς ἐξάμαρτάνοντας, ὥς τοὺς ἐπιεικεῖς μὲν φάσκοντας εἶναι, μηδὲν δὲ τῶν τυχόντων διαφέροντας· εἰκότως. Ὅπου γὰρ τοὺς τῷ λόγῳ μόνῳ ψευδομένους ἀποδοκιμάζομεν, ἡποῦ τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ἑλαττομένους οὐ φαύλους εἶναι φήσομεν; Δικαίως δ' ἂν τοὺς τοιούτους ὑπολάβοιμεν, μὴ μόνον εἰς ἑαυτοὺς ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης εἶναι προδότας. Ἡ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δόξαν καὶ φίλους ἐνεχείρισεν· οἱ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀναξίους τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν.

Εἰ δὲ δεῖ ὁνητὸν ὄντα τῆς τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας,

Λακεδαιμονίων τε καὶ Ἀθηναίων. * Τὸ μὲν οὖν μέγιστον καὶ χαλεπώτατον αὐτοὶ πάντες ἡμύναν, καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀρετὴν νῦν τε ὑφ' ἡμῶν ἐγκωμιάζονται, καὶ * εἰς τὸν ἑπείτα χρόνον ὑπὸ τῶν ὕστερον.

Μετὰ δὲ τοῦτο, πολλαὶ μὲν πόλεις τῶν Ἑλλήνων ἔτι ἦσαν μετὰ τοῦ βαρβάρου, αὐτὸς δὲ ἠγγέλλετο βασιλεὺς διανοεῖσθαι ὥς * ἐπιχειρήσων πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. Δίκαιον δὲ καὶ τούτων ἡμᾶς ἐπιμνησθῆναι, οἱ τοῖς τῶν προτέρων ἔργοις τέλος τῆς σωτηρίας ἐπέθεσαν, ἀνακαθηράμενοι καὶ ἐξελάσαντες πᾶν τὸ βάρβαρον ἐκ τῆς θαλάττης. * Ἦσαν δὲ αὐτοὶ οἱ τε ἐπ' Εὐρυμέδοντι ναυμαχήσαντες, καὶ οἱ εἰς Κύπρον στρατεύσαντες, καὶ οἱ εἰς Αἴγυπτον πλεύσαντες, καὶ ἄλλοσε πολλαχόσε· ὧν χρὴ μεμνησθαι, καὶ * χάριν αὐτοῖς εἶδέναι ὅτι βασιλεία ἐποίησαν, δέισαντα, τῇ ἑαυτοῦ σωτηρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν, ἀλλὰ μὴ * τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐπιβουλεύειν φθορᾷ. Καὶ οὗτος μὲν δὴ πάσῃ τῇ πόλει διητηλήθη ὁ πόλεμος, * ὑπὲρ ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ὁμοφώνων, πρὸς τοὺς βαρβάρους.

Εἰρήνης δὲ γενομένης, καὶ τῆς πόλεως τιμωμένης, * ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, ὃ δὴ φιλεῖ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὖ πράττουσι προσπίπτειν, πρῶτον μὲν Ἱκλῆος, ἀπὸ ζήλου δὲ φθόνος. * Οὗ καὶ * τῇδε τὴν πόλιν ἄκουσαν ἐν πολέμῳ τοῖς Ἕλλησι κατέστησε. Μετὰ γὰρ τοῦτο γενομένου πολέμου, * συνέβαλον μὲν ἐν Τανάγρα, ὑπὲρ τῆς Βοιωτῶν ἐλευθερίας Λακεδαιμονίοις μαχόμενοι· ἀμφισβητησίμου δὲ τῆς μάχης γενομένης, * διέκρινε τὸ ὕστερον ἔργον. * Οἱ μὲν γὰρ ὄχοντο ἀπίοντες, καταλιπόντες Βοιωτοὺς, οἷς ἐβοήθουν· οἱ δ' ἡμέτεροι, τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐν Οἰνοφύτοις νικήσαντες, * τοὺς ἀδίκως φεύγοντας δικαίως κατήγαγον. Οὗτοι δὲ πρῶτοι μετὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, Ἕλλησιν ἤδη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας βοηθοῦντες πρὸς Ἕλληνας, ἀνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, καὶ ἐλευθερώσαντες οἷς ἐβοήθουν, * ἐν τῷδε τῷ μνήματι τιμηθέντες ὑπὸ τῆς πόλεως πρῶτοι ἐτέθησαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, * πολλοῦ πολέμου γενομένου, καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατευσάντων, καὶ * τεμόντων τὴν χώραν, καὶ * ἀναξίαν χάριν ἐκτινόντων τῇ πόλει, νικήσαντες αὐτοὺς ναυμαχίᾳ οἱ ἡμέτεροι, καὶ λαβόντες αὐτῶν τοὺς ἡγεμόνας.

Λακεδαιμονίους ἐν τῇ Σφαγίᾳ, ἐξὼν αὐτοῖς διαφθεῖραι, ἐφείσαντο, καὶ ἀπέεσαν, καὶ εἰρήνην ἐποίησαντο· ἡγούμενοι πρὸς μὲν τὸ ὁμόφυλον ἑμέχρι νίκης θεῖν πολεμεῖν, καὶ μὴ, δι' ὄργην ἰδίαν πόλεως, τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων διπλύναι· πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους, μέχρι διαφθοράς. Τούτους δὲ ἄξιον ἐπαινέσαι τοὺς ἄνδρας, εἰ τοῦτον τὸν πόλεμον πολεμήσαντες ἐνθάδε κεῖνται, ὅτι ἐπέδειξαν, εἴ τις ἄρα ἡμφισβήτει, ὡς ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ τῷ πρὸς τοὺς βαρβάρους ἄλλοι τινὲς εἶν ἁμείνους Ἀθηναίων, ὅτι οὐκ ἀληθὴ ἡ ἀμφισβητοῖεν. Οὗτοι γὰρ ἐνταῦθα ἐδειξαν, στασιασάσης τῆς Ἑλλάδος περιγεγόμενοι τῷ πολέμῳ, τοὺς προεστῶτας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων χειρωσάμενοι, μεθ' ὧν τότε τοὺς βαρβάρους ἐνίκων κοινῇ, τούτους ἡ νικῶντες ἰδίᾳ.

Τρίτος δὲ πόλεμος μετὰ ταύτην τὴν εἰρήνην ἀνέλπιστός τε καὶ δεινὸς ἐγένετο· ἐν ᾧ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ, τελευτήσαντες, ἐνθάδε κεῖνται· πολλοὶ μὲν ἀμφὶ Σικελίαν πλεῖστα τρόπαια στήσαντες, ὑπὲρ τῆς Λεοντίνων ἐλευθερίας, οἷς βοηθοῦντες διὰ τοὺς ὅρκους, ἔπλευσαν εἰς ἐκεῖνους τοὺς τόπους. Διὰ δὲ μῆκος τοῦ πλοῦ εἰς ἀπαρίαν τῆς πόλεως καταστάσης, καὶ οὐ δυναμένης αὐτοῖς ὑπηρετεῖν, αὐτοὶ ἀπειπύντες ἐδυστύχησαν. * * * Ὁ δ' εἶπον δεινὸν καὶ ἀνέλπιστον τοῦ πολέμου γενέσθαι, τῷδε λέγων, τὸ εἰς τοσοῦτον φιλονεικίας ἐλθεῖν πρὸς τὴν πόλιν τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ὥστε τολμῆσαι τῷ ἐχθίστῳ ἐπικτηνεύσασθαι βασιλεῖ, ὃν κοινῇ ἐξέβαλον μεθ' ἡμῶν, ἰδίᾳ τοῦτον πάλιν ἐπάγεσθαι βάρβαρον ἐφ' Ἕλληνας, καὶ συναθροῖσαι ἐπὶ τὴν πόλιν πάντας Ἕλληνας τε καὶ βαρβάρους. Ὁ δὲ καὶ ἐκφανὴς ἐγένετο ἡ τῆς πόλεως ῥύμη τε καὶ ἀρετή. Οἰομένων γὰρ ἤδη αὐτὴν καταπεπολεμηθῆαι, καὶ ἀπειλημένων ἐν Μιτυλήνῃ τῶν νεῶν, βοηθήσαντες ἐξήκοντα ναυσὶν, αὐτοὶ ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἄνδρες γεγόμενοι ὁμολογουμένως ἄριστοι, νικῆσαντες μὲν τοὺς πολεμίους, λυσάμενοι δὲ τοὺς φίλους, ἀναξίου τύχης τυγχίντες, οὐκ ἀναιρέθεις ἐκ τῆς βαλάντης, κεῖνται ἐνθάδε· ὧν χρὴ εἰ μεμνηθῆναι τε καὶ ἐπαινεῖν· τῇ μὲν γὰρ ἐκείνῳ ἀρετῇ ἐνίκησαμεν οὐ μόνον τὴν τότε ναυμαχίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον πόλεμον. Δόξαν γὰρ δι' αὐτοὺς ἡ πόλις ἔσχε, μή ποτ' αὖ καταπολεμηθῆναι μὴ ὑπὸ

πάντων ἀνθρώπων· καὶ ὡς ἀληθῆ ἔδοξε. Ἡ δὲ ἡμετέρα αὐτῶν διαφορὰ ἐκρατήθημεν, οὐχ ὑπὸ τῶν ἄλλων· ἀήττητοι γὰρ ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ γε ἐκείνων ἐσμέν· ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐνίκησαμεν, καὶ ἡττήθημεν. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἡσυχίας γενομένης καὶ εἰρήνης πρὸς τοὺς ἄλλους, ὁ οἰκείος ἡμῖν πόλεμος οὕτως ἐπολεμήθη, ὥστε, εἴπερ εἰμαρμένον εἴη ἀνθρώποις ὅτα σιάσαι, μὴ ἂν ἄλλως εὖξασθαι μηδὲνα πόλιν αὐτοῦ νοσήσαι. Ἐκ τε γὰρ τοῦ Πειραιέως καὶ τοῦ Ἄστεος αἰς ἀσμένους καὶ οἰκείως ἀλλήλοις συνέμιξαν οἱ πολῖται, καὶ παρ' ἐλπίδα τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι, τὸν τε πρὸς τοὺς ἐν Ἐλευσίνι πόλεμον αἰς μετρίως ἔθεντο. Καὶ τούτων ἀπάντων οὐδὲν ἄλλ' αἴτιον, ἢ ἡ τῶν ὄντι ξυγγένεια, φιλίαν βέβαιον καὶ ὁμόφυλον οὐ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ παρεχομένη.

Χρὴ δὲ καὶ τῶν ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ τελευτησάντων ὑπ' ἀλλήλων μνείαν ἔχειν, καὶ διαλλάττειν αὐτοὺς ὡς δυνάμεθα, εὐχαῖς καὶ θυσίαις ἐν τοῖς τοιοῖσδε τοῖς κρατοῦσιν αὐτῶν εὐχομένους, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς διηλλάγμεθα. Οὐ γὰρ κακίη ἀλλήλων ἦψαντο, οὐδ' ἔχθρα, ἀλλὰ δυστυχία. Μάρτυρες δὲ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐσμέν τούτων, οἱ ζῶντες· αἱ αὐταὶ γὰρ ὄντες ἐκείνοις γένει, συγγνώμην ἀλλήλοις ἔχομεν ὧν τ' ἐποίησαμεν, ὧν τ' ἐπάθομεν. Μετὰ δὲ τοῦτο παντελοῦς εἰρήνης ἡμῖν γενομένης, ἡσυχίαν ἔγχευ ἡ πόλις, τοῖς μὲν βαρβάροις συγγιγνώσκουσα, ὅτι, παθόντες ὑπ' αὐτῆς κακίως ἰκανῶς, οὐκ ἐνδεῶς ἡμύνοντο· τοῖς δὲ Ἑλλησιν ἀγανακτοῦσα, μεμνημένη αἰς ἐὼ παθόντες ὑπ' αὐτῆς, οἷαν χάριν ἀπέδοσαν, κοινωσάμενοι τοῖς βαρβάροις, τὰς τε ναῦς περιελάμβανον, αἱ ποτ' ἐκείνους ἔσωσαν, καὶ τείχη καθελόντες, ἀνθ' ὧν ἡμεῖς τὰ κείνων ἐκωλύσαμεν πεσεῖν. Διανοομένη δὲ ἡ πόλις μὴ ἂν ἔτι ἀμύναι μήτε Ἑλλησι πρὸς ἀλλήλων δουλουμένοις, μήτε ὑπὸ βαρβάρων, οὕτω ᾔκει.

Ἡμῶν οὖν ἐν τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ὄντων, ἡγησάμενοι Λακεδαιμόνιοι τοὺς μὲν τῆς ἐλευθερίας ἐπικούρους πεπτωκέναι ἡμᾶς, σφέτερον δὲ ἤδη ἔργον εἶναι καταδουλοῦσθαι τοὺς ἄλλους, ταῦτ' ἔπραττον. Καὶ μηχανοῦναι μὲν τί δεῖ; Οὐ γὰρ πάλαί οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἐτέων γεγονότα λέγοιμ' ἂν τὰ μετὰ ταῦτα· αὐτοὶ

γὰρ ἴσμεν ὡς ἐκπεπληγμένοι ἀφίκοντο εἰς ἡμετέραν πόλιν
 τῶν τε Ἑλλήνων οἱ πρῶτοι, Ἀργεῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ Κορίνθιοι
 καὶ τό γε θειότατον πάντων, τὸ καὶ βασιλεὺς εἰς τοῦτο
 ἀπορίας ἀφικέσθαι, ὥστε "περιστῆναι αὐτῷ μηδαμῶθεν ἄλλοθεν
 τὴν σωτηρίαν γενέσθαι, ἄλλ' ἢ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, ἣν
 προθύμως ἀπώλλυ. Καὶ ὁ καὶ εἴ τις βούλοιτο τῆς πόλεως
 καταγοῖται δικαίως, τοῦτ' ἂν μόνον λέγων ὀρθῶς ἂν καταγοῖται,
 ὡς αἰεὶ λίαν φιλοκτιρμῶν ἐστὶ, καὶ τοῦ ἥττονος θαραπῖς.
 Καὶ ὁ καὶ ἐν τῇ τότε χρόνῳ ὡχρεῖται ἐγένετο "καρτερῆσαι,
 οὐδὲ διαφυλάττειν ἃ ἐδόξατο αὐτῇ, τὸ μηδὲν δουλουμένῳ βοηθεῖν
 τῶν σφεῶς ἀδικησάντων, ἀλλὰ ἐκάμψθη, καὶ ἐβοήθησε, καὶ
 τοὺς μὲν Ἑλληνας αὕτη βοηθήσασα ἀπελύσατο δουλείας, ὥστ'
 ἐλευθέρους εἶναι, μέχρις οὗ πάλιν αὐτοὶ αὐτοὺς κατεδουλώσαντο.
 Βασιλεὺς δὲ αὕτη μὲν οὐκ ἐτόλμησε βοηθεῖν, "αἰσχυνημένη τὰ
 τρόπαια τὰ τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς. Φυ-
 γάδας δὲ καὶ ἐβελοντάς ἐάσασα μόνον βοηθεῖν, ὁμολογουμένως
 ἔσωσε. Τειχισαμένη δὲ καὶ ναυπηγησαμένη, ἐκδεξαμένη τὸν
 πόλεμον, ἐπειδὴ ἠναγκάσθη πολεμεῖν, ὑπὲρ Παρίων ἐπολέμει
 Λακεδαιμονίοις.

Φεβήεις δὲ βασιλεὺς τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἐώρα Λακεδαιμονίους
 τῇ κατὰ θάλατταν πολέμῳ ἀπαγορεύοντας, "ἀποστῆναι βουλό-
 μενος, ἐξήτει τοὺς Ἑλληνας τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ, (οὗσπερ
 πρότερον Λακεδαιμόνιοι αὐτῷ ἐξέδοσαν,) εἰ μέλλοι συμμαχήσειν
 ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις, ἢ γινόμενος οὐκ ἐθελήσειν,
 — ἢ αὐτῷ πρόφασις εἴη τῆς ἀποστάσεως. Καὶ τῶν μὲν
 ἄλλων συμμάχων ἐφεύσθη (ἠθέλησαν γὰρ αὐτῷ ἐκδιδοῦναι, καὶ
 ξυνέθεντο καὶ ὤμωσαν, Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ
 ἄλλοι σύμμαχοι, εἰ μέλλοι χρήματα παρέξιν, ἐκδώσειν τοὺς
 ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἑλληνας) μόνοι δὲ ἡμεῖς οὐκ ἐτολμήσαμεν
 οὔτε ἐκδοῦναι, οὔτε ὀμῶσαι. Οὕτω δὴ τοι τό γε τῆς πόλεως
 γενναῖον καὶ ἐλευθέρον, βέβαιόν τε καὶ ὑγιές ἐστι, καὶ φύσει
 μισοβάρβαρον, διὰ τὸ εἰλικρινῶς εἶναι Ἑλληνες, καὶ ἀμιγῆς
 βαρβάρων. Οἱ γὰρ Πέλοπες, οὐδὲ Κάδμοι, οὐδὲ Αἴγυπτοὶ τε
 καὶ Δαναοὶ, οὐδὲ ἄλλοι πολλοὶ, φύσει μὲν βάρβαροι ὄντες, νόμῳ
 δὲ Ἑλληνες, συνοικοῦσιν ἡμῖν, ἄλλ' αὐτοὶ Ἑλληνες, οὐ μίξο-

γεγόνᾱσιν. Οὐ γὰρ ἀθανάτους σφίσι παῖδας εὔχοντο γενέσθαι, ἀλλ' ἀγαθούς καὶ εὐκλεεῖς ὧν ἔτυχον, ὁ μεγίστων ἀγαθῶν ὄντων. Πάντα δὲ οὐ ῥάδιον θνητῷ ἀνδρὶ ῥ' κατὰ νοῦν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ ἐκβαίνειν. Καὶ φέροντες μὲν ἀνδρείως τὰς συμφοράς, δάξουσιν τῷ ὄντι ἀνδρείων παίδων πατέρες εἶναι, καὶ αὐτοὶ τοιοῦτοι. ὑπεύκοντες δὲ, ὑποψίαν παρῆξουσιν ἢ μὴ ἡμέτεροι εἶναι, ἢ ἡμῶν τοὺς ἐπαινοῦντας καταψεύδεσθαι. Χρὴ δὲ οὐδέτερά τούτων. ἄλλ' ἐκείνους μάλιστα πάντων, ἡμῶν ἐπαινέτας εἶναι, ἔργῳ παρέχοντας αὐτοὺς φαινομένους τῷ ὄντι πατέρας ὄντας ἀνδρας ἀνδρῶν· πάλαι γὰρ δὴ τὸ "Μηδὲν ἄγαν" λεγόμενον, καλῶς δοκεῖ λέγεσθαι· τῷ γὰρ ὄντι εὖ λέγεται. "Ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ" εἰς ἑαυτὸν ἀνῆρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα, ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλῃς ἀνθρώποις αἰσρεῖται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρσκευάσθαι ζῆν· οὗτος ἐστὶν ὁ σῶφρων, καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος· οὗτος, γιγνομένων χρημάτων καὶ παίδων καὶ διαφθειρομένων, μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ. Οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται, διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι. Τοιοῦτους δὲ ἡμεῖς γε ἀξιούμεν καὶ τοὺς ἡμετέρους εἶναι, καὶ βουλόμεθα, καὶ φάμεν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς νῦν παρέχομεν τοιούτους, οὐκ ἀγανατοῦντας, οὐδὲ φοβουμένους ἄγαν, εἰ δεῖ τελευτᾶν ἐν τῷ παρόντι. Δεόμεθα δὲ καὶ πατέρων καὶ μητέρων, τῇ αὐτῇ ταύτῃ διακοῇ χρωμένους τὸν ἐπίλοιπον βίον διαγεῖν καὶ εἰδέναι ὅτι οὐ θρήνουντες οὐδὲ ὀλοφυρόμενοι ἡμᾶς, ἡμῖν μάλιστα χαριούνται. Ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ τοῖς τετελευτηκόσιν αἰσθησὶς τῶν ζώντων, οὕτως ἀχάριστοι εἶεν ἂν μάλιστα, ἑαυτοὺς τε κακοῦντες, καὶ βαρέως φέροντες τὰς συμφοράς· κούφως δὲ καὶ μετρίως, μάλιστ' ἂν χαρίζοντο. Τὰ μὲν γὰρ ἡμέτερα [τῇνδε] τελευτῇ ἤδη ἔξει, ἥπερ καλλίστῃ γίγνεται ἀνθρώποις· ὥστε πρέπει αὐτὰ μᾶλλον κοσμεῖν ἢ θρηνεῖν. Πυνυκίων δὲ τῶν ἡμετέρων καὶ παίδων ἐπιμελούμενοι, καὶ τρέφοντες, καὶ ἐνταῦθα τὸν νοῦν τρέποντες, τῆς τε τύχης μάλιστ' ἂν εἶεν ἐν λήθῃ, καὶ ζῶεν κάλλιον καὶ ὁρβότερον, καὶ ἡμῖν προσφιλέστερον.

“Ταῦτα δὴ ἱκανὰ τοῖς ἡμετέροις παρ' ἡμῶν ἀγγέλλειν. Τῇ

δὲ πόλει παρακελευόμεθ' ἂν ὅπως ἡμῖν καὶ πατέρων καὶ υἱῶν ἐπιμελήσονται, τοὺς μὲν παιδεύοντες κοσμίως, τοὺς δὲ γηροτροφούντες ἀξίως· νῦν δὲ ἴσμεν ὅτι καὶ ἂν μὴ ἡμεῖς παρακελευόμεθα, ἱκανῶς ἐπιμελήσεται."

Ταῦτα οὖν, ὦ παῖδες καὶ γονεῖς τῶν τελευτησάντων, ἐκεῖναί τε ἐπέσκηπτον ἡμῖν ἀπαγγέλλειν, καὶ ἐγὼ ὡς δύναμαι προθυμότερα ἀπαγγέλλω· καὶ αὐτὸς δέομαι "ὕπὲρ ἐκείνων, τῶν μὲν, μιμεῖσθαι τοὺς αὐτῶν· τῶν δὲ, ἰθαρρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν·" αἷς ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ γηροτροφούντων ὑμᾶς καὶ ἐπιμελησόμενων, ὅπου ἂν ἕκαστος ἑκάστῳ ἐντυχάνῃ ὁτιοῦν τῶν ἐκείνων. Τῆς δὲ πόλεως ἴστε πῶς καὶ αὐτοὶ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅτι νόμους θεμένη περὶ τοὺς τῶν ἐν τῇ πολέμῳ τελευτησάντων παιδῶν τε καὶ γεννιότατος ἐπιμελεῖται, καὶ "διαφερόντως τῶν ἄλλων πολιτῶν προστέτακται φυλάττειν [τῇ] ἀρχῇ ἥπερ μεγίστη ἐστίν, ὅπως ἂν οἱ τούτων μὴ ἀδικῶνται πατέρες τε καὶ μητέρες. Τοὺς δὲ παιδᾶς "συνεκτρέφει" αὐτῇ, προθυμουμένη ὁτιμάλιστ' ἄδηλον αὐτοῖς τὴν ὀρφανίαν γενέσθαι ἐν πατρὸς σχήματι καταστᾶσα αὐτοῖς αὐτῇ, ἔτι τε παισὶν οὔσι, καὶ ἐπειδὴν "εἰς ἀνδρὸς τέλος ἴωσιν, ἀποπέμψει ἐπὶ τὰ σφέτερόν αὐτῶν, πανοπλίᾳ κοσμήσασα· ἐνδεικνυμένη καὶ ἀναμιμνήσκουσα τὰ τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύματα, ὅργανα τῆς πατρῴας ἀρετῆς διδούσα· καὶ ἅμα "οἰωνοῦ χάριν ἄρχεσθαι ἰέναι ἐπὶ τὴν πατριάν ἐστίν, ἄρξοντα μετ' ἰσχύος ὅπλοις μεκοσμημένον. Αὐτοὺς δὲ τοὺς τελευτήσαντας τιμῶσα οὐδέποτε ἐκλείπει καθ' ἕκαστον ἐναυτὸν, αὐτῇ τὰ νομιζόμενα ποιῶσα κοινῇ πᾶσι, ἥπερ ἰδίᾳ ἐκάστῳ ἰδίᾳ γίγνεται. Πρὸς δὲ τούτοις ἀγῶνας γυμνακοῦς καὶ ἵππικοῦς τιθεῖσα καὶ μουσικῆς πάσης, "καὶ ἀτεχνῶς τῶν μὲν τελευτησάντων, ἐν κληρονόμου καὶ υἱὸς μητρὸς καθεστηκυῖα, τῶν δὲ υἱῶν, ἐν πατρὸς· γονέων δὲ καὶ τῶν τοιούτων, ἐν ἐπιτρόπου· πᾶσαν πάντων παρὰ πάντα χρόνον ἐπιμέλειαν ποιουμένη. Ὡς χεὶρ ἐνθυμουμένους, πρῶταρον φέρεῖν τὴν ξυμφεράν. Τοῖς γὰρ τελευτήσασιν καὶ τοῖς ζῶσιν οὕτως ἂν προσφιλίστατοι εἴητε, καὶ ῥᾶστοι θεραπεύειν τε καὶ θεραπεύεσθαι. Νῦν δὲ ἤδη ὑμεῖς τε καὶ ἄλλοι πάντες, κοινῇ κατὰ τὸν νόμον τοὺς τετελευτηκότας ἀπολοφυράμενοι, ἀπῆτε.

Anal. Gr. Maj.

O

Οὗτός σοι ὁ λόγος, ὦ Μενέξενε, Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας ἐστί. ΜΕΝ. Νῆ Δία, ὦ Σώκρατες, μακαρίαν γε λέγεις τὴν Ἀσπασίαν, εἰ γυνὴ οὔσα τοιούτους λόγους οἷα τ' ἐστὶ συντιθέναι. ΣΩ. Ἀλλ' εἰ μὴ πιστεύεις, ἀκολούθει μετ' ἐμοῦ, καὶ ἀκούσῃ αὐτῆς λεγούσης. ΜΕΝ. Πολλάκις, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ ἐντέ-
τύχηκα. Ἀσπασία, καὶ οἶδα οἷα ἐστί. ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἄγασαι αὐτὴν, καὶ νῦν ἡ χάριν ἔχεις τοῦ λόγου αὐτῇ; ΜΕΝ. Καὶ πολλὴν γε, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ χάριν ἔχω τούτου τοῦ λόγου ἐκείνη, ἣ ἐκείνῳ ὅστις σοὶ ὁ εἰπὼν ἐστὶν αὐτόν· καὶ πρό γε ἄλλων πολλὴν χάριν ἔχω τῷ εἰπόντι. ΣΩ. Ὡς ἂν ἔχοι.
Ἄλλ' ὅπως μου μὴ κατερῆς, ἵνα καὶ αὐθὶς σοὶ πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους παρ' αὐτῆς πολιτικούς ἀπαγγέλλω. ΜΕΝ. Θάρρει, οὐ κατερῶ· μόνον ἀπάγγελλε. ΣΩ. Ἀλλὰ ταῦτ' ἐσται.

CRITO:

*Or, a Conversation between Socrates and Crito
as to an escape from Prison.*

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Τί "τηνικάδε ἀφίξαι, ὦ Κρίτων; ἢ οὐ
πρωτ' ἔτι ἐστί; ΚΡΙΤΩΝ. Πάνυ μὲν οὖν. ΣΩ. Πηνικά
μάλιστα; ΚΡ. Ὡς ὁρβρος βαθύς. ΣΩ. Θαυμάζω ὅπως ἠθε-
λησέ σοι ὁ τοῦ δεσμωτηρίου φύλαξ ὑπακοῦσαι. ΚΡ. Ξυνήθης
ἦδη μοι ἐστίν, ὦ Σώκρατες, διὰ τὸ πολλάκις δεῦρο φοιτᾶν· καὶ
τι καὶ εὐεργέτηται ὑπ' ἐμοῦ. ΣΩ. "Ἄρτι δὲ ἤκεις, ἢ πάλαι;
ΚΡ. Ὡς ἐπιεικῶς πάλαι. ΣΩ. Εἴτα πῶς οὐκ εὐθύς ἐπήγειράς
με, ἀλλὰ σιγῇ παρακάθησαι; ΚΡ. Οὐ, μὰ τὸν Δία, ὦ
Σώκρατες· οὐδ' ἂν αὐτὸς ἠθελον ἐν τῷ αὐτῷ ἀγρυπνίᾳ καὶ
λύπῃ εἶναι. Ἀλλὰ καὶ "σοῦ πάλαι θαυμάζω, αἰσθανόμενος
ὡς ἡδέως καθεύδεις· καὶ ἐπίτηδές σε οὐκ ἔχειρον, ἵνα ὡς
ἡδιστα "διάγῃς. Καὶ πολλάκις μὲν δὴ σε καὶ πρότερον ἐν
παντὶ τῷ βίῳ εὐδαιμόνισα· τοῦ τρόπου, πολὺ δὲ μάλιστα ἐν
τῇ νῦν παρεστῶσι ξυμφορᾷ, ὡς βραδίως αὐτὴν καὶ πρᾶως φέρεις.
ΣΩ. Καὶ γὰρ ἂν, ὦ Κρίτων, πλημμελὲς εἴη ἀγανακτεῖν

ἡ τηλικούτων ὄντα, εἰ δεῖ ἤδη τελευτᾶν. ΚΡ. Καὶ ἄλλοι, ὦ Σώκρατες, τηλικούτοι ἐν τοιαύταις συμφοραῖς ἀλίσκονται, ἄλλ' οὐδὲν αὐτοῖς ἐπιλύεται ἢ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ. ΣΩ. Ἔστι ταῦτα.—Ἀλλὰ τί δὴ οὕτω πρῶτ' ἀφίξαι; ΚΡ. Ἀγγελίαν, ὦ Σώκρατες, φέρων χαλεπήν, οὐ σοὶ (ὡς ἐμοὶ φαίνεται), ἀλλ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐπιτηδεύουσιν πᾶσι, καὶ χαλεπήν καὶ βαρεῖαν ἦν ἐγὼ, ὡς ἐμοὶ δοκῶ, ἐν τοῖς βαρύτερα ἂν ἐνέγκαιμι. ΣΩ. Τίνα ταύτην; ἢ τὸ πλοῖον ἀφίκται ἐκ Δήλου, οὐ δεῖ ἀφικομένου τεθνάναι με; ΚΡ. Οὗτοι δὲ ἀφίκται, ἀλλὰ δοκεῖ μὲν μοι ἤξειν τήμερον, ἔξ ὧν ἀπαγγέλλουσιν ἥκοντες τινὲς ἀπὸ Σουνίου, καὶ καταλιπόντες ἐκεῖ αὐτό. Δήλον οὖν ἐκ τούτων τῶν ἀγγέλων ὅτι ἤξει τήμερον, καὶ ἀνάγκη δὴ εἰσαύριον ἔσται, ὦ Σώκρατες, τὸν βίον σε τελευτᾶν. ΣΩ. Ἀλλ', ὦ Κρίτων, ὅτι τύχῃ ἀγαθῇ εἰ ταύτῃ τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτῃ ἔστω· οὐ μέντοι οἶμαι ἤξειν αὐτὸ τήμερον. ΚΡ. Πόθεν τοῦτο τεκμαίρη; ΣΩ. Ἐγὼ σοὶ ἔρῳ. Τῇ γάρ που ὑστεραίᾳ δεῖ με ἀποθνήσκειν, ἢ ἢ ἂν ἔλθοι τὸ πλοῖον. ΚΡ. Φασὶ δὲ γέ τοι δὴ οἱ τούτων κύριοι. ΣΩ. Οὐ τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας οἶμαι αὐτὸ ἤξειν, ἀλλὰ τῆς ἐτέρας· τεκμαίρομαι δὲ ἔκ τινος ἐνυπνίου, ὃ ἐώρακα ὀλίγον πρότερον ταύτης τῆς νυκτός· καὶ κινδυνεύεις ἐν καιρῷ τινὶ οὐκ ἐγείραι με. ΚΡ. Ἦν δὲ δὴ τί τὸ ἐνύπνιον; ΣΩ. Ἐδόκει τίς μοι γυνὴ προσελθοῦσα, καλὴ καὶ εὐειδὴς, λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα, καλέσαι με, καὶ εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες,

ἢ Ἡρατὶ κεν τριτάτῃ Φθίην ἐρίβωλον ἴκοιο.

ΚΡ. ὦ ὦς ἄτοπον τὸ ἐνύπνιον, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. Ἐναργὲς μὲν οὖν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Κρίτων. ΚΡ. Λίαν γε, ὡς εἰκεν. Ἀλλ', ὦ δαιμόνιε Σώκρατες, ἔτι καὶ νῦν ἐμοὶ πείλου, καὶ σώθητι· ὡς ἐμοὶ, εἰὰν σὺ ἀποθάνῃς, οὐ μία συμφορὰ ἔστιν· ἀλλὰ, ὡς χαρὶς μὲν σοῦ ἐστερηθῆσθαι, τοιούτου ἐπιτηδεύου, ὅλον ἐγὼ αὐδένα μήποτε εὐρήσω,—ἔτι δὲ καὶ πολλοῖς δόξω, οἳ ἐμὲ καὶ σὲ μὴ σαφῶν ἴσασιν, ὡς, οἷός τε ὧν σε σώξουσιν, εἰ ἤθελον ἀναλίσκειν χρήματα, ἀμελήσαιμι. Καίτοι τίς ἂν αἰσχίον εἴη ταύτης δόξα, ἢ δοκεῖν χρήματα περὶ πλείονος ποιῆσθαι ἢ φίλους; οὐ γὰρ πείσονται οἱ πολλοὶ, ὡς σὺ αὐτὸς οὐκ ἐθέλησας

ἀπιέναι ἐνθένδε, ἡμῶν προθυμουμένων. ΣΩ. Ἀλλὰ τί ἡμῖν, ὦ μακάρις Κρίτων, οὕτω τῆς τῶν πολλῶν δόξης μέλει; οἱ γὰρ ἐπεικίστατοι, ὧν μᾶλλον ἄξιον φροντίζειν, ἡγήσονται αὐτὰ οὕτω πεπράχθαι, ὥσπερ ἂν πραχθῇ. ΚΡ. Ἀλλ' ὁρᾷς δὴ, ὅτι ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες, καὶ τῆς τῶν πολλῶν δόξης ἔμειν. Αὐτὰ δὲ δῆλα τὰ παρόντα νυνὶ, ὅτι οἳοί τε εἰσὶν οἱ πολλοὶ οὐ τὰ σμικρότατα τῶν κακῶν ἐξεργάζεσθαι, ἀλλὰ σχεδὸν τὰ μέγιστα, ἔάν τις ἐν αὐτοῖς διαβεβλημένος ᾖ. ΣΩ. Εἰ γὰρ ὄφελον, ὦ Κρίτων, οἳοί τε εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι, ἵνα οἳοί τ' εἴησαν καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα καὶ καλῶς ἂν εἶχε. Νῦν δὲ οὐδέτερά ὀλοῖ τε· οὔτε γὰρ φρόνιμον οὔτε ἄφρονα δυνατοὶ ποιῆσαι· ποιοῦσι δὲ τοῦτο, ὃ, τι ἂν τύχῃσι. ΚΡ. Ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐχέτω. Τὰς δὲ, ὦ Σώκρατες, εἰπέ μοι· ἄρά γε μὴ ἐμοῦ προμηθεῖ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδεῖων, μὴ, ἐὰν σὺ ἐνθένδε ἐξέλθῃς, οἱ συκοφάνται ἡμῖν πράγματα παρέχουσιν, ὥς σὲ ἐνθένδε ἐκκλέψασι, καὶ ἀναγκασθῶμεν ἢ καὶ πᾶσαν τὴν οὐσίαν ἀποβαλεῖν, ἢ συχνὰ χρήματα, ἢ καὶ ἄλλο τι πρὸς τούτοις παθεῖν; εἰ γὰρ τι τοιούτου φοβῇ, ἔασον αὐτὸ χαίρειν. Ἡμεῖς γάρ που δίκαιοι ἐσμὲν, σώσαντές σε, κινδυνεύειν τοῦτον τὸν κίνδυνον· καὶ, ἐὰν δέη, ἔτι τούτου μεῖζω. Ἀλλ' ἐμοὶ πείθου, καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖ. ΣΩ. Καὶ ταῦτα προμηθεύμαι, ὦ Κρίτων, καὶ ἄλλα πολλὰ. ΚΡ. Μὴ τοίνυν ταῦτα φοβοῦ. Καὶ γὰρ οὐδὲ πολὺ τὰργύριον ἐστίν, ὃ θέλουσι λαβόντες τινὲς σῶσαί σε καὶ ἐξαγαγεῖν ἐνθένδε. Ἐπειτα οὐχ ὁρᾷς τούτους τοὺς συκοφάντας, ὥς εὐτελεῖς, καὶ οὐδὲν ἂν δεοί ἐπ' αὐτοὺς πολλοῦ ἀργυρίου; Σοὶ δὲ ὑπάρχει μὲν τὰ ἐμὰ χρήματα, ὥς ἐγῶμαι, ἱκανά· ἔπειτα καὶ, εἴ τι ἐμοῦ κηθάμενος οὐκ οἶσι δεῖν ἀναλίσκειν τὰ ἐμὰ, ξένοι οὗτοι ἐνθάδε ἔτοιμοι ἀναλίσκειν· εἷς δὲ καὶ κεκόμικεν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἀργύριον ἱκανόν, Σιμμίας ὁ Θηβαῖος· ἔτοιμος δὲ καὶ Κέβης, καὶ ἄλλοι πολλοὶ πάνυ. Ὡστε, ὅπερ λέγω, μήτε ταῦτα φοβούμενος ἀποκάμῃς σῶσαι σαῦτον, μήτε (ὃ ἔλεγες ἐν τῷ δικαστηρίῳ) δυσχερές σοι γενέσθαι, ὅτι οὐκ ἂν ἔχοις ἐξελθὼν ὃ, τι χρᾶται σεαυτῷ. Πολλαχού μὲν γὰρ καὶ ἄλλοσε, ὅποι ἂν ἀφίκη, ἀγαπήσουσί σε· ἂν δὲ βούλῃ εἰς Θετταλίαν ἵέναι, εἰσὶν ἐμοὶ

ἐκεῖ ξένοι, οἳ σε περὶ πολλοῦ ποιήσονται, καὶ ἀσφάλειάν σε παρέξονται, ὥστε σε μηδένα ἡλυπεῖν τῶν κατὰ Θετταλίαν.

Ἔτι δέ, ὦ Σώκρατες, οὐδὲ δικαίον μοι δοκεῖς ἐπιχειρεῖν πρᾶγμα, σαυτὸν προδίδουσι, ἐξὸν σωθῆναι· καὶ τοιαῦτα σπεύδεις περὶ σαυτὸν γένεσθαι, ἅπερ ἂν καὶ οἱ ἐχθροί σου σπεύσαιέν τε καὶ ἔσπενσαν, σὲ διαφθεῖραι βουλόμενοι. Πρὸς δὲ τούτοις, καὶ τοὺς υἱεῖς τοὺς σαυτοῦ ἔμοιγε δοκεῖς προδιδόναι, οὓς, σὺ ἐξου καὶ ἐκθρέψαι καὶ ἐκπαιδεῦσαι, οἵχηται καταλιπὼν, καὶ τὸ σὺν μέρις, ὅ, τι ἂν τύχῃσι, τούτο πράξουσιν· τεύξονται δὲ, ὥς τὸ εἰκὸς, τοιούτων, ὅτι περ εἴωθε γίγνεσθαι ἐν ταῖς ὀρφαναῖς περὶ τοὺς ὀρφανούς. Ἡ γὰρ οὐ χρεὴν ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ παιδεύοντα. Σὺ δὲ μοι δοκεῖς τὰ βαθυμύτατα αἰρεῖσθαι· χρὴ δὲ, ἅπερ ἂν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀνδρείος ἔλοιτο, ταῦτα αἰρεῖσθαι· ὡς φάσκοντά γε δὴ ἀρετῆς διὰ πάντος τοῦ βίου ἐπιμελεῖσθαι. Ὡς ἔγωγε καὶ ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σὺν ἐπιτηδείων αἰσχύνομαι, μὴ δόξη ἅπαν τὸ πρᾶγμα τὸ περὶ σε ἀνανδρία τινὶ τῇ ἡμετέρᾳ πεπράχθαι· καὶ ἡ εἰσόδος τῆς δίκης εἰς τὸ δικαστήριον ὥς εἰσῆλθες, ἐξου μὴ εἰσελθεῖν· καὶ αὐτὸς ὁ ἀγὼν τῆς δίκης ὥς ἐγένετο· καὶ τὰ τελευταῖον δὴ τουτὶ, ὥσπερ κατὰ γελως τῆς πράξεως, κακία τινὶ καὶ ἀνανδρία τῇ ἡμετέρᾳ διαπεφευγάναι ἡμᾶς δοκεῖν, ὅτινές σε οὐ διεσώσαμεν, οὐδὲ σὺ σαυτὸν, οἷόν τε ὃν καὶ δυνατόν, εἴτε καὶ σμικρὸν ἡμῶν ὄφελος ἦν. Ταῦτ' οὖν, ὦ Σώκρατες, ἴδρα μὴ, ἅμα τῷ κακῷ, καὶ αἰσχρὰ ᾗ σοὶ τε καὶ ἡμῖν· ἀλλὰ βουλεύου· μᾶλλον δὲ οὐδὲ βολεύεσθαι ἔτι ὤρα, ἀλλὰ βιβουλεύεσθαι. Μία δὲ βουλή· τῆς γὰρ ἐπιούσης νυκτὸς πάντα ταῦτα δεῖ πεπράχθαι. Εἰ δὲ περιμενοῦμεν, ἀδύνατον, καὶ οὐκέτι οἷόν τε. Ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ, ὦ Σώκρατες, πείθου μοι, καὶ μηδ' αὐτὸς ἄλλως ποίει. ΣΩ. Ὡς φίλε Κρίτων, ἡ προθυμία σου πολλοῦ ἀξία, εἰ μετὰ τινος ὀρθότητος εἴη· εἰ δὲ μὴ, ὅσοι μείζων, τοσούτῳ χαλεπωτέρα. Σκηπεῖσθαι οὖν χρὴ ἡμᾶς, εἴτε ταῦτα πρακτέον, εἴτε μὴ· ὥς ἐγὼ οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ ἀεὶ τοιούτους, οἷος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ παῖδεσθαι ἢ τῇ λόγῳ, ὃς ἂν μοι λογιζόμενος βέλτιστος φαίνεται. Τούτῳ δὲ λόγῳ, οὗς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον, οὐ δύναμαι νῦν ἐκβα-

λείν, ἐπειδὴ μοι ἤδε ἡ τύχη γέγονεν· ἀλλὰ σχεδόν τι ὅμοιοι φαί-
 νονται μοι, καὶ τοὺς αὐτοὺς πρὸς βεύω καὶ τιμῷ, οὗσπερ καὶ
 πρότερον· ὦν ἂν μὴ βελτίω ἔχωμεν λέγειν ἐν τῷ παρόντι, εἴ
 ἴσθι, ὅτι οὐ μὴ σοι ξυγχωρήσω, ¹ οὐδ' ἂν πλείω τῶν νῦν παρ-
 οντων ἢ τῶν πολλῶν δύναιμι, ὥσπερ παίδας, ἡμᾶς μορμολύτ-
 τηται, δεσμούς καὶ θανάτους ἐπιπέμπουσα καὶ χρημάτων
 ἀφαιρέσεις. ΚΡ. Πῶς οὖν ἂν ² μετριώτατα σκοποίμεθα
 αὐτά; ΣΩ. ³ Εἰ πρῶτον μὲν τοῦτον τὸν λόγον ἀναλάβοιμεν,
 ὃν σὺ λέγεις περὶ τῶν δοξῶν, πότερον καλῶς ἐλέγετο ἐκάστοτε,
 ἢ οὐ, ⁴ ὅτι ταῖς μὲν δεῖ τῶν δοξῶν προσέχειν τὸν νοῦν, ταῖς δὲ
 οὐ· ἢ, πρὶν μὲν ἐμὲ δεῖν ἀποθνήσκειν, καλῶς ⁵ ἐλέγετο, νῦν δὲ
⁶ κατάδηλος ἄρα ἐγένετο ὅτι ⁷ ἄλλως ἔνεκα λόγου ἐλέγετο, ἣν
 δὲ παιδιὰ καὶ φλυαγία ⁸ ὥς ἀληθῶς. Ἐπιθύμῳ δ' ἔγωγε ἐπι-
 σκέψασθαι, ὧ Κρίτων, κοινῇ μετὰ σοῦ, εἴ τι μοι ἀλλοιότερος
 φανεῖται, ⁹ ἐπειδὴ γε ὥδε ἔχω, ἢ ὁ αὐτός· καὶ ἐάσομεν χαρῆναι,
 ἢ πεισόμεθα αὐτῷ. ¹⁰ Ἐλέγετο δὲ πως, ὥς ἐγὼμαι, ἐκάστοτε
 ὥδε ὑπὸ τῶν οἰομένων τί λέγειν, ὥσπερ ¹¹ νῦν δὴ ἐγὼ ἔλεγον·
 ὅτι τῶν δοξῶν, αἷς οἱ ἄνθρωποι δοξάζουσιν, δέοι τὰς μὲν περὶ
 πολλοῦ ποιεῖσθαι, τὰς δὲ μὴ. Τοῦτο πρὸς θεῶν, ὧ Κρίτων, οὐ
 δοκεῖ καλῶς σοι λέγεσθαι; Σὺ γὰρ, ¹² ὅσα γε τὰνθρώπεια, ἐκτὸς
 εἴ τοῦ μέλλειν ἀποθνήσκειν αὔριον, καὶ ¹³ οὐκ ἂν σε παρακρούει
 ἢ παρούσα ξυμφορά. Σκόπει δὴ· οὐχ ἱκανῶς δοκεῖ σοι λέ-
 γεσθαι, ὅτι οὐ πάσας χρὴ τὰς δόξας τῶν ἀνθρώπων τιμᾶν,
¹⁴ ἀλλὰ τὰς μὲν, τὰς δ' οὐ; οὐδὲ πάντων, ἀλλὰ τῶν μὲν, τῶν δ'
 οὐ; Τί φῆς; ταῦτα οὐχὶ καλῶς λέγεται; ΚΡ. Καλῶς.
 ΣΩ. Οὐκοῦν ¹⁵ τὰς μὲν χρηστὰς τιμᾶν, τὰς δὲ πονηράς, μὴ;
 ΚΡ. Ναί. ΣΩ. Χρησταὶ δὲ οὐχ αἱ τῶν φρονίμων· πονηραὶ
 δὲ, αἱ τῶν ἀφρόνων; ΚΡ. Πῶς δ' οὐ; ΣΩ. ¹⁶ Φέρε δὴ, ¹⁷ πῶς
 αὖ τὰ τοιαῦτα ἐλέγετο; ¹⁸ Γυμναζόμενος ἀνὴρ καὶ τοῦτο πράτ-
 των, πότερον παντὸς ἀνδρὸς ἐπαίνω καὶ ψόγῳ καὶ δόξῃ τὸν νοῦν
 προσέχει, ἢ ἐνὸς μάνου ἐκείνου, ὃς ἂν τυγχάνῃ ἰατρὸς ἢ παιδο-
 τρίβης ὢν; ΚΡ. Ἐνὸς μόνου. ΣΩ. Οὐκοῦν φοβεῖσθαι χρὴ
 τοὺς ψόγους καὶ ἀσπάζεσθαι τοὺς ἐπαίνους τοὺς τοῦ ἐνὸς ἐκείνου,
 ἀλλὰ μὴ τοὺς τῶν πολλῶν; ΚΡ. Δηλαδή. ΣΩ. ¹⁹ Ταύτη
 ἄρα αὐτῷ πρακτέον καὶ γυμναστέον, καὶ ἐδεστέον γε καὶ ποτέον,

ἢ ἂν τῷ ἐνὶ δοκῇ, τῷ ἐπιστάτῃ καὶ ἐπαίοντι, μᾶλλον ἢ ἡ ξύμπᾳσι τοῖς ἄλλοις. ΚΡ. Ἔστι ταῦτα. ΣΩ. Κῆεν. Ἀπειθήσας δὲ τῷ ἐνὶ, καὶ ἀτιμάσας αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ τοὺς ἐπαίνους, τιμήσας δὲ τοὺς τῶν πολλῶν καὶ μηδὲν ἐπαίοντων, ἄρα οὐδὲν κακὸν πείσεται; ΚΡ. Πῶς γὰρ οὐ; ΣΩ. Τί ὅ ἐστι τὸ κακὸν τοῦτο, καὶ ὃ ποῖ τείνει, καὶ εἰς τί τῶν τοῦ ἀπειθοῦτος; ΚΡ. Δῆλον ὅτι εἰς τὸ σῶμα· τοῦτο γὰρ διήλλυσι. ΣΩ. Καλῶς λέγεις. Ὁκοῦν καὶ τᾶλλα, ὧ Κρίτων, οὕτως, ἵνα μὴ πάντα διίωμεν· καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, καὶ αἰσχυρῶν καὶ καλῶν, καὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, περὶ ὧν νῦν ἡμῖν ἐστὶν ἡ βουλὴ, πότερον τῇ τῶν πολλῶν δόξῃ δεῖ ἡμᾶς ἑπείσθαι, καὶ φοβεῖσθαι αὐτήν, ἢ τῇ τοῦ ἐνός, ἢ εἴ τις ἐστὶν ἐπαίων, ὃν δεῖ καὶ αἰσχύνεσθαι καὶ φοβεῖσθαι μᾶλλον ἢ ξύμπαντας τοὺς ἄλλους; ὧ εἰ μὴ ἀκολουθήσομεν, διαφθεροῦμεν ἑκείνο καὶ λωβησόμεθα, ὃ τῷ μὲν δίκαιῳ βέλτιον ἐγίγνετο, τῷ δὲ ἀδίκῳ ἀπώλλυτο; ἢ οὐδὲν ἐστὶ τοῦτο; ΚΡ. Οἶμαι ἔγωγε, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. Φέρε δὴ, ἐὰν ὃ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑγιεινοῦ μὲν βέλτιον γιγνόμενον, ὑπὸ τοῦ νοσώδους δὲ διαφθειρόμενον, διολέσωμεν, πειθόμενοι ὃ μὴ τῇ τῶν ἐπαίωντων δόξῃ, ἄρα βιωτὸν ἡμῖν ἐστὶ διεφθαρμένου αὐτοῦ; ἐστὶ δὲ που τοῦτο σῶμα, ἢ οὐχί; ΚΡ. Ναί. ΣΩ. Ἄρ' οὖν βιωτὸν ἡμῖν ἐστὶ μετὰ μοχθηροῦ καὶ διεφθαρμένου σώματος; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩ. Ἀλλὰ μετ' ἐκείνου ἄρα ἐστὶν ἡμῖν βιωτὸν διεφθαρμένου, ὧ τὸ ἀδίκον μὲν λωβᾶται, τὸ δὲ δίκαιον ὀνύνησιν; ἢ φαυλότερον ἡγοῦμεθα εἶναι τοῦ σώματος ἑκείνο, ὃ, τι ποτ' ἐστὶ τῶν ἡμετέρων, περὶ ὃ ἡ τε ἀδικία καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐστίν; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩ. Ἀλλὰ τιμικώτερον; ΚΡ. Πολύ γε. ΣΩ. Οὐκ ἄρα, ὦ βέλτιστε, πάντῃ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον ὃ, τι ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς, ἢ ἀλλ' ὃ, τι ὁ ἐπαίων περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ὃ εἴς, καὶ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια. Ὡστε πρῶτον μὲν ὃ ταύτῃ οὐκ ὀρθῶς εἰσηγῆ, εἰσηγούμενος τῆς τῶν πολλῶν δόξης δεῖν ἡμᾶς φροντίζειν περὶ τῶν δικαίων καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων. ὃ Ἀλλὰ μὲν δὴ φαίη γ' ἂν τις, οἷός τε εἰσὶν ἡμᾶς οἱ πολλοὶ ἀποκτινύναι. ΚΡ. Ἀληθὴ καὶ ταῦτα φαίη γ' ἂν τις, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. Ἀληθῆ λέγεις. ὃ Ἀλλ', ὦ θαυμάσιε,

οὗτός γε ὁ λόγος, ὃν διεληλύθαμεν, ἔμοιγε δοκεῖ ἂν ὅμοιος εἶναι καὶ πρότερον·¹ καὶ τόνδε δὲ αὖ σκόπει, εἰ ἔτι μένει ἡμῖν, ἢ οὐ, ὅτι οὐ τὸ ζῆν περὶ πλείστον ποιητέον, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν. ΚΡ. Ἀλλὰ μένει. ΣΩ. Τὸ δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δικαίως, ἅτι ταυτόν ἐστι, μένει, ἢ οὐ μένει; ΚΡ. Μένει.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκ τῶν ὁμολογουμένων τοῦτο σκεπτέον, πότερον δίκαιον ἐμὲ ἐνθένδε πειράσθαι ἐξιέναι, ἢ μὴ ἀφίεντων Ἀθηναίων, ἢ οὐ δίκαιον· καὶ ἐὰν μὲν φαίνεται δίκαιον, πειρώμεθα· εἰ δὲ μὴ, ἢ ἔωμεν. Ἄς δὲ σὺ λέγῃς τὰς σκέψεις περὶ τε χρημάτων ἀναλώσεως, καὶ ὁδοῦ, καὶ παίδων τροφῆς, ἢ μὴ ὡς ἀληθῶς ταῦτα, ὧ Κρίτων, σκέμματα ἢ τῶν ῥαδίως ἀποκτιννύοντων, καὶ ἀναβιωσκομένων γ' ἂν, εἰ οἱοί τε ἦσαν, οὐδενὶ ξὺν μῦ, — τούτων τῶν πολλῶν· ἡμῖν δ', (ἐπειδὴ ὁ λόγος οὕτως αἰρεῖ) μὴ οὐδὲν ἄλλο σκεπτέον ἢ, ἢ ὅπερ νῦν δὴ ἐλέγομεν πότερον δίκαια πράττομεν, καὶ χρήματα τελοῦντες· τούτοις τοῖς ἐμὲ ἐνθένδε ἐξάξουσιν καὶ χάριτας, καὶ αὐτοὶ ἐξάγοντές τε καὶ ἐξαγόμενοι, ἢ τῇ ἀληθείᾳ ἀδικήσομεν, πάντα ταῦτα ποιοῦντες. Καὶ φαινόμεθα ἄδικα αὐτὰ ἐργαζόμενοι, ἢ μὴ οὐ δέη ὑπολογίζεσθαι, οὐτ' εἰ ἀποθνήσκῃν δεῖ παραμένοντας καὶ ἡσυχίαν ἄγοντας, οὔτε ἄλλο ὅτιοῦν πάσχειν, πρὸ τοῦ ἀδικεῖν. ΚΡ. Καλῶς μὲν μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες· ὅρα δὲ τί δρωμεν. ΣΩ. Σκοπεῖμεν, ὦ γαθε, κοινῇ· καὶ εἰ πῃ ἔχεις ἀντιλέγειν ἐμοῦ λέγοντος, ἀντίλεγε, καὶ σοι πείσομαι· εἰ δὲ μὴ, παῦσαι ἤδη, ὦ μακάριε, πολλάκις μοι λέγων τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς χρὴ ἐνθένδε ἀκούσαν Ἀθηναίων, ἐμὲ ἀπιέναι· ὥς ἐγὼ περὶ πολλοῦ ποιῶμαι πείσαι σε ταῦτα πράττειν, ἀλλὰ μὴ ἀκούτος. Ὅρα δὲ δὴ τῆς σκέψεως τὴν ἀρχὴν, ἐὰν σοι ἱκανῶς λέγῃται, καὶ πειρῶ ἀποκρίνασθαι τὸ ἐρωτώμενον, ἢ ἂν μάλιστα οἴῃ. ΚΡ. Ἀλλὰ πειράσομαι.

ΣΩ. Οὐδενὶ τρόπῳ φαμὲν ἐκόντας ἀδικητέον εἶναι, ἢ τινὶ μὲν ἀδικητέον τρόπῳ, τινὶ δὲ οὐ; ἢ οὐδαμῶς τό γε ἀδικεῖν οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλόν, — ὡς πολλάκις ἡμῖν καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ ὁμολογήθη, ὅπερ καὶ ἄρτι ἐλέγετο; ἢ πᾶσαι ἡμῖν αἰ ἐκεῖναι πρόσθεν ὁμολογίαι ἐν ταῖςδε ταῖς ὀλίγαῖς ἡμέραις ἐκκεχυμέναι εἰσὶ, καὶ πάσαι, ὦ Κρίτων, ἄρα τηλικοίδε γε

ρουντες ἄνδρες, πρὸς ἀλλήλους σπουδῇ διαλεγόμενοι, ἐλάβομεν ἡμᾶς αὐτοὺς παίδων οὐδὲν διαφέροντες; ἢ "παντὸς μᾶλλον οὕτως ἔχει, ὥσπερ τότε ἡμῖν ἐλέγετο, (εἴτε φασὶν οἱ πολλοί, εἴτε μὴ· καὶ εἴτε θεὶ ἡμᾶς ἔτι τῶνδε χαλεπώτερα πάσχειν, εἴτε καὶ πραότερα· ὅμως) τόγε ἀδικεῖν τῷ ἀδικούντι καὶ κακὸν καὶ αἰσχρὸν τυγχάνειν ὃν παντὶ τρόπῳ; Φαμέν, ἢ οὐ; ΚΡ. Φαμέν. ΣΩ. Οὐδαμῶς ἄρα δεῖ ἀδικεῖν. ΚΡ. Οὐ δῆτα. ΣΩ. Οὐδὲ ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδικεῖν, ὡς οἱ πολλοὶ εἰσονται, ἐπειδὴ γε οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν. ΚΡ. "Οὐ φαίνεται. ΣΩ. Τί δαὶ δῆ; κακουργεῖν δεῖ, ὦ Κρίτων, ἢ οὐ; ΚΡ. Οὐ δεῖ δῆ που, ὦ Σώκратες. ΣΩ. Τί δέ; ἀντικακουργεῖν κακῶς πάσχοντα, ὡς οἱ πολλοὶ φασι, δίκαιον, ἢ οὐ δίκαιον; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩ. Τὸ γὰρ που κακῶς ποιεῖν "ἀνθρώπους, τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει. ΚΡ. Ἀληθῆ λέγεις. ΣΩ. Οὔτε ἄρα ἀνταδικεῖν δεῖ, οὔτε κακῶς ποιεῖν οὐδένα ἀνθρώπων, οὐδ' ἂν ἐτιοῦν πάσχει ὑπ' αὐτῶν. Καὶ ὅρα, ὦ Κρίτων, ταῦτα ὁμολογῶν, ὅπως μὴ "παρὰ θεῶν ὁμολογῆς· οἶδα γὰρ ὅτι "ὀλίγοις τισὶ ταῦτα καὶ δοκεῖ καὶ δόξει. Οἷς δ' οὕτω δέδοκται, καὶ οἷς μὴ, τούτοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλή, ἀλλ' ἀνάγκη τούτους ἀλλήλων καταφρονεῖν, ὁρῶντας ἀλλήλων τὰ βουλευμάτα. Σκάπει οὖν δῆ καὶ σὺ εὐ μάλα, πότερον "κοινωνεῖς καὶ συνδοκεῖ σοι, καὶ ἀρχώμεθα "ἐντεῦθεν βουλευόμενοι, ὡς οὐδέποτε ὀρθῶς ἔχοντος οὔτε τοῦ ἀδικεῖν, οὔτε τοῦ ἀνταδικεῖν, οὔτε κακῶς πάσχοντα ἀμύνεσθαι, ἀντιφρονῶντα κακῶς—" ἢ ἀφίστασαι καὶ οὐ κοινωνεῖς "τῆς ἀρχῆς; ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ πάλαι οὕτω, καὶ νῦν ἔτι δοκεῖ· σοὶ δὲ εἴ πῃ ἄλλη δέδοκται, λέγε καὶ διδάσκει. Εἰ δὲ ἐμμένεις τοῖς πρόσθεν, τὸ μετὰ τοῦτο ἄκουε. ΚΡ. Ἀλλ' ἐμμένω τε καὶ ξυνδοκεῖ μοι· ἀλλὰ λέγε. ΣΩ. Λέγω δῆ αὖ τὸ μετὰ τοῦτο, "μᾶλλον δὲ ἐρωτῶ, πότερον ἂ ἂν τις "ὁμολογήσῃ τῷ, δίκαια οὗτα, ποιητέον, ἢ ἐξαπατητέον; ΚΡ. Ποιητέον. ΣΩ. Ἐκ τούτων δῆ ἄβρει· ἀπίοντες ἐνθένδε ἡμεῖς, μὴ πείσαντες τὴν πόλιν, πότερον κακῶς τινὰς ποιούμεν, "καὶ ταῦτα, οὓς ἥκιστα δεῖ, ἢ οὐ; "καὶ ἐμμένομεν οἷς ὁμολογήσαμεν, δικαίοις οὖσιν, ἢ οὐ; ΚΡ. "Οὐκ ἔχω, ὦ Σώκратες, ἀποκρίνασθαι πρὸς ὁ ἐρωτᾶς· "οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΣΩ. Ἀλλ' ὥδε σκοπεῖ. Εἰ μέλλουσιν ἡμῖν ἐνθένδε εἶτε ἀποδιδράσκειν, εἴθ' ὅπως δεῖ ὀνομάσαι τοῦτο, ὃ ἐλθόντες οἱ νόμοι καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, ἐπιστάντες ἔροιντο. Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, τί ἐν νῶ ἔχεις ποιεῖν; ἄλλο τι ἢ ταῦτα τῶ ἔργῳ, ὃ ἐπιχειρεῖς, διανοεῖς τοὺς τε νόμους ἡμᾶς ἀπολέσαι, καὶ ξυμπᾶσαν τὴν πόλιν, τὸ σὸν μέρος; ἢ δοκεῖ σοι οἷόν τε εἶναι ἐκείνην τὴν πόλιν εἶναι, καὶ μὴ ἀνατετράφθαι, ἐν ᾗ ἂν αἱ γενόμεναι δίκαι μηδὲν ἰσχύωσιν, ἀλλ' ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀκυροὶ τε γίνωνται καὶ διαφθείρωνται; Τί ἐροῦμεν, ὦ Κρίτων, πρὸς ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα; πολλὰ γὰρ ἂν τις ἔχοι, ἄλλως τε καὶ ῥήτωρ, εἰπεῖν ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου, ὃς τὰς δίκας τὰς δικασθείσας προστάττει κυρίας εἶναι· ἢ ἐροῦμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἡ δίκη γὰρ ἡμᾶς ἡ πόλις, καὶ οὐκ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔκρινε; ταῦτα, ἢ τί ἐροῦμεν; ΚΡ. Ταῦτα, νῆ Δία, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί οὖν; Ἄν εἴπωσιν οἱ νόμοι, ὦ Σώκρατες, ἢ καὶ ταῦτα ὠμολόγητο ἡμῖν τε καὶ σοι, ἢ ἐμμένειν ταῖς δίκαις, αἷς ἂν ἡ πόλις δικάζῃ; Εἰ οὖν αὐτῶν θαυμάζοιμεν λεγόντων, ἴσως ἂν εἴποιεν ὅτι, ὦ Σώκρατες, μὴ θαύμαζε τὰ λεγόμενα, ἀλλ' ἀποκρίνου—ἐπειδὴ καὶ εἴωθας χεῖσθαι τῶ ἐρωτᾷν τε καὶ ἀποκρίνεσθαι.—Φέρε γὰρ, τί ἐγκαλιῶν ἡμῖν καὶ τῇ πόλει, ἐπιχειρεῖς ἡμᾶς ἀπολλύναι; Οὐ πρῶτον μὲν σε ἐγεννήσαμεν ἡμεῖς; καὶ δι' ἡμῶν ἔλαβε τὴν μητέρα σου ὁ πατήρ, καὶ ἐφύτευσέ σε; Φράσου, οὖν, τούτοις ἡμῶν τοῖς νόμοις τοῖς περὶ τοὺς γάμους μέμφει τι, ὥς οὐ καλῶς ἔχουσιν; Οὐ μέμφομαι, φαίην ἂν. Ἀλλὰ τοῖς περὶ τὴν τοῦ γενομένου τροφὴν τε καὶ παιδείαν, ἐν ᾗ καὶ σὺ ἐπαιδεύθης; ἢ οὐ καλῶς προσέταττον ἡμῶν οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι νόμοι, παραγγέλλοντες τῷ πατρὶ τῷ σὺ σε ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν; Καλῶς, φαίην ἂν. Εἴεν' ἐπειδὴ δὲ ἐγένου τε καὶ ἐξετράφης καὶ ἐπαιδεύθης, ἔχῃς ἂν εἰπεῖν πρῶτον μὲν ὥς οὐχὶ ἡμέτερος ἦσθα καὶ ἐκγονος καὶ δοῦλος, αὐτός τε καὶ οἱ σοὶ πρόγονοι; Καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἄρ' ἐξίσου οἶε εἶναι σοὶ τὸ δίκαιον καὶ ἡμῖν, καὶ, ἅττ' ἂν ἡμεῖς σε ἐπιχειρώμεν ποιεῖν, ταῦτα καὶ σὺ ἀντιποιεῖν οἶε δίκαιον εἶναι; ἢ πρὸς μὲν ἄρα σοὶ τὸν πατέρα οὐκ ἐξίσου ἦν τὸ δίκαιον, καὶ πρὸς δεσπότην, εἴ σοι ὦν

ἐτόγχανεν, ὥστε, ἅπερ πάσχεις, ταῦτα καὶ ἀντιποιεῖν· οὔτε κακῶς ἀκούοντα ἀντιλέγειν, οὔτε τυπτόμενον ἀντιτύπτειν, * οὔτε ἄλλα τοιαῦτα πολλά; πρὸς δὲ τὴν πατρίδα ἄρα καὶ τοὺς νόμους ἐξίσταί σοι, ὥστε, ἐάν σε ἐπιχειρῶμεν ἡμεῖς ἀπολλύναι, δίκαιον ἡγούμενοι εἶναι, καὶ σὺ δὲ ἡμᾶς τοὺς νόμους καὶ τὴν πατρίδα, καθ' ὅσον δύνασαι, ἐπιχειρήσεις ἀνταπολλύναι; Καὶ φήσεις, ταῦτα ποιῶν, δίκαια πράττειν, ὃ τῇ ἀληθείᾳ τῆς ἀρετῆς ἐπιμελούμενος; * Ἡ οὕτως εἴ σοφός, * ὥστε λελήθῃ σε ὅτι μητρός τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστι πατρίς, καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον, * καὶ ἐν μείζονι μοῖρα καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις τοῖς νῦν ἔχουσι; καὶ σέβεσθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπεῖκειν καὶ ὑποπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσας, ἢ πατέρα; καὶ * ἢ πείθειν, ἢ ποιεῖν ἃ ἀν κελεύῃ; καὶ πάσχειν, ἐάν τι πρῶστάττῃ * παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, ἐάν τε τύπτεσθαι, ἐάν τε * δεῖσθαι; ἐάν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τραπησόμενον ἢ ἀποθανούμενον, ποιητέα ταῦτα, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει; καὶ * οὐχ ὑπεικτέον, οὐδὲ ἀναχωρητέον, οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν; ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον ἃ ἀν κελεύῃ ἡ πόλις, τε καὶ ἡ πατρίς; ἢ * πείθειν αὐτὴν ἢ τὸ δίκαιον πέφυκε; βιάζεσθαι δὲ οὐχ ὅσιον οὔτε μητέρα, οὔτε πατέρα, πολὺ δὲ τούτων ἐτι ἡττον τὴν πατρίδα; Τί φήσομεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; ἀληθῆ λέγειν τοὺς νόμους; ἢ οὐ; ΚΡ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Σκόπει τοίνυν, ὦ Σώκратες, (φαῖεν ἂν ἴσως οἱ νόμοι,) εἰ ἡμεῖς ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, ὅτι οὐ δίκαια * ἡμᾶς ἐπιχειρεῖς δοῦν, ἃ ἐπιχειρεῖς. Ἡμεῖς γάρ σε γεννήσαντες, ἐκθρέψαντες, παιδεύσαντες, μεταδόντες ἀπάντων, ὧν οἱοί τε ἤμεν, καλῶν σοί τε καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι πολίταις,—ὅμως προαγορεύομεν, (* τῷ ἐξουσίᾳ πεποιημέναι Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ,) ἐπειδὴν δοκιμάσῃ καὶ ἴδῃ τὰ ἐν τῇ πόλει πράγματα καὶ ἡμᾶς τοὺς νόμους, * ὃ ἀν μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς, ἐξεῖναι λαβόντα τὰ αὐτοῦ, ἀπίναί ὅπῃ ἀν βούληται· καὶ οὐδεὶς ἡμῶν τῶν νόμων ἐμποδῶν ἐστίν, οἷον ἀπαγορεύει, ἐάν τις βούληται ὑμῶν εἰς ἀποικίαν ἵεναι, * (εἰ μὴ ἀρέσκοιμεν ἡμεῖς τε καὶ ἡ πόλις,) ἐάν τε μετωικεῖν ἄλλοσέ ποί ἐλθὼν, ἵεναι ἐκεῖσε, ὅποι ἀν βούληται,

ἔχων τὰ αὐτοῦ· ὅς δ' ἂν ὑμῶν παραμένῃ, ὁρῶν ὅν τρόπον ἡμεῖς τὰς τε δίκας δικάζομεν, καὶ τὰλλα τὴν πόλιν διοικοῦμεν, ἤδη φαμέν τούτον ὁμολογηκέναι ἔργῳ ἡμῖν, ὃ ἂν ἡμεῖς κελεύωμεν, ποιήσῃν ταῦτα· καὶ τὸν μὴ πείθόμενον, τριχῇ φαμέν ἅδιαι κεῖν· ὅτι τε γεννήταις οὖσιν ἡμῖν οὐ πείθεται, καὶ ὅτι τροφεῦσι καὶ ὅτι, ὁμολογήσας ἡμῖν πείθεσθαι, οὔτε πείθεται, οὔτε πείθει ἡμᾶς, εἰ μὴ καλῶς τι ποιοῦμεν· προτιθέντων ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀγρίως ἐπιταττόντων ποιεῖν ὃ ἂν κελεύωμεν, ἀλλὰ ἐφέντων δυσὶν θάτερα, ἢ πείθειν ἡμᾶς, ἢ ποιεῖν, τούτων οὐδέτερον ποιεῖ.

Ταύταις δὴ φαμέν καὶ σὲ, ὦ Σώκρατες, ταῖς αἰτίαις ἐνέξῃσθαι, εἴπερ ποιήσεις ὃ ἐπινοεῖς· καὶ οὐκ ἥκιστα Ἀθηναίων σὲ, ἀλλ' ἐν τοῖς μάλιστα. Εἰ οὖν ἐγὼ εἴπωμι, διὰ τί δή ἴσως ἂν μοι δικαίως καθάπτοιτο, λέγοντες ὅτι, ἐν ταῖς μάλιστα Ἀθηναίων ἐγὼ αὐτοῖς ὁμολογηκῶς τυγχάνω ταύτην τὴν ὁμολογίαν. Φαῖεν γὰρ ἂν, ὅτι, ὦ Σώκρατες, μέγαλα ἡμῖν τούτων τεκμήρια ἐστίν, ὅτι σοὶ καὶ ἡμεῖς ἡρέσκομεν καὶ ἡ πόλις· οὐ γὰρ ἂν ποτε τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἀπάντων διαφερόντως ἐν αὐτῇ ἐπεδήμεις, εἰ μὴ σοὶ διαφερόντως ἡρέσκει· καὶ οὐτ' ἐπὶ ῥ' θεωρίαν πώποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες, ὅτι μὴ ἀπαξ εἰς Ἰσθμὸν, οὔτε ἄλλοσε οὐδαμόσε, εἰ μὴ ῥ' μοι στρατευσόμενος, οὔτε ἄλλην ἐποιήσω ἀποδημίαν πώποτε, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι· οὐδ' ἐπιθυμία σε ἄλλης πόλεως οὐδ' ἄλλων νόμων ἔλαβεν εἰδέναι· ἀλλὰ ἡμεῖς σοὶ ἱκανοὶ ἤμεν, καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις· οὕτω σφόδρα ἡμᾶς ἡρώ, καὶ ὁμολόγεις· καὶ ἡμᾶς πολιτεύεσθαι· τὰ τε ἄλλα, καὶ παῖδας ἐν αὐτῇ ἐποιήσω, ὥς ἀρεσκούσης σοὶ τῆς πόλεως. Ἐτι τοίνυν ἐν αὐτῇ τῇ δίκῃ ἐξῆν σοὶ φυγῆς τιμήσασθαι, εἰ ἐβούλου· καὶ, ὅπερ νῦν ἀκούσης τῆς πόλεως ἐπιχειρεῖς, τότε ἐκούσης ποιῆσαι. Σὺ δὲ τότε μὲν ἐκαλλωπίζου, ὥς οὐκ ἀγανακτῶν εἰ θέοι τεθνάναι σε, ἀλλ' ἡρώ, ὥς ἐφθῆναι, πρὸ τῆς φυγῆς θάνατον· νῦν δὲ οὐτ' ἐκείνους τοὺς λόγους αἰσχύνει, οὔτε ἡμῶν τῶν νόμων ἐντρέπει, ἐπιχειρῶν διαφθεῖραι· πράττεις τε ἅπερ ἂν δοῦλος ὁ φαυλότατος πράξειεν, ἀποδιδράσκειν ἐπιχειρῶν· παρὰ τὰς ξυνθήκας τε καὶ τὰς ὁμολογίας, καὶ ὅς ἡμῖν ξυνέθου πολιτεύσεσθαι. Πρῶτον μὲν οὖν ἡμῖν τούτο αὐτὸ ἀποκρίναι, εἰ ἀληθῆ λέγομεν, φάσκον·

τίς σε ὁμολογηκέναι πολιτεύσεσθαι καθ' ἡμᾶς, ἔργῳ, ἀλλ' οὐ λόγῳ· ἢ οὐκ ἀληθῆ;

Τί· φῶμεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; ^β Ἄλλο τί ἢ ὁμολογῶμεν; ^γ ΚΡ. Ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. ^δ Ἄλλο τι οὖν, ^ε ἂν φαῖεν, ἢ ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ὁμολογίας παραβαίνεις; οὐκ ὑπ' ἀνάγκης ὁμολογήσας, οὐδὲ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀναγκασθεὶς βουλευέσθαι, ἀλλ' ἐν ἔτεσιν ἐβδόμηκοντα, ἐν οἷς ἐξῆν σοι ἀπίνειν, εἰ μὴ ἡρέσκομεν ἡμεῖς, μηδὲ δίκαιαι ἐφαίνοντό σοι αἱ ὁμολογαί εἶναι. Σὺ δὲ οὔτε Λακεδαιμόνα προηροῦ οὔτε Κρήτην, (ὅς δὴ ἐκάστοτε φῆς εὐνομεῖσθαι,) οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, οὔτε τῶν βαρβαρικῶν· ἀλλ' ἐλάττω ἐξ αὐτῆς ἀπεδήμησας ἢ οἱ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπηροι· οὕτω σοι διαφερόντως τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἡρεσκεν ἡ πόλις τε καὶ ἡμεῖς, οἱ νόμοι θηλονότι. Τίτι γὰρ ἂν πόλις ἀρέσκει ἄνευ νόμων; Νῦν δὲ δὴ οὐκ ἐμμένεις τοῖς ὁμολογημένοις· ἐμμενεῖς δὲ, εἰ ἡμῖν γε πείθῃ, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐ κατὰ γέλαστός γε ἔσει, ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθών.

Σκόπει γὰρ δὴ, ταῦτα παραβὰς, καὶ ἐξαμαρτῶν τι τούτων, τί ἀγαθὸν ἐργάσει σαυτὸν ἢ τοὺς ἐπιτηδείους τοὺς σαυτοῦ. Ὅτι μὲν γὰρ ^α κινδυνεύουσιν γέ σου οἱ ἐπιτήδαιοι καὶ αὐτοὶ φεύγειν καὶ στερεθῆναι τῆς πόλεως, ἢ τὴν οὐσίαν ἀπολίσσαι, σχεδὸν τι δῆλον. Αὐτὸς δὲ πρῶτον μὲν, εἰ ἂν εἰς τῶν ἐγγύτατά τινα πόλεων ἔλθῃς, ἢ Θήβαζε, ἢ Μεγάραζε, (εὐνομοῦνται γὰρ ἀμφοτέραι,) πολέμιος ἦξεις; ὦ Σώκρατες, τῇ τούτων πολιτείᾳ· καὶ ὅσοι περ ^β κήδονται τῶν αὐτῶν πόλεων ὑποβλέψονταί σε, διαφθορέα ἡγούμενοι τῶν νόμων· καὶ ^γ βεβαιώσεις τοῖς δικασταῖς τὴν δόξαν, ὥστε δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι. Ὅστις γὰρ νόμων διάφθορεύς ἐστι, σφόδρα που δόξειεν ἂν νέων γε καὶ ἀπειρώτων ἀνθρώπων διάφθορεύς εἶναι. Πότερον οὖν ^δ φεύξει τὰς τέ εὐνομούμενας πόλεις· καὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς κοσμιωτάτους; καὶ τοῦτο ποιῶντι ἄρα ἄξιον ἔσται σοι ζῆν; ^ε Ἡ πλησίασις τούτοις, ^ς καὶ ἀναισχυντήσεις διαλεγόμενος τινὰς λόγους, ὦ Σώκρατες, ἢ οἷοις περ ἐνθάδε, ὡς ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη πλείστου ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὰ νόμιμα καὶ οἱ νόμοι; Καὶ οὐκ οἶσι ἄσχημόν φανεῖσθαι τὸ ^ζ τοῦ Σωκράτους πρᾶγμα;

Οἴεσθαι γε χρή. Ἄλλ' ἐκ μὲν τούτων τῶν πόλεων ἄπαρεῖς, ἤξεις δὲ εἰς Θετταλίαν παρὰ τοὺς ξένους τοῦ Κρίτωνος· ἐκεῖ γὰρ δὴ πλείστη ἀταξία καὶ ἀκολασία· καὶ ἴσως ἂν ἡδέως σου ἀκούοιεν, ὥς γελοίως ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἀπεδιδράσκεις, ἢ σκεύην τινα περιθέμενος, ἢ διφθέραν λαβὼν, ἢ ἄλλα οἷα δὴ εἰδῶσιν ἐνσκευάσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες, καὶ τὸ σχῆμα τὸ σαυτοῦ μεταλλάξας. Ὅτι δὲ γέριον ἀνὴρ, σμίκροῦ χρόνου τῷ βίῳ λοιποῦ ὄντος, ὥς τὸ εἶδος, ἐτόλμησας οὕτω γλίσχρως ἐπιθυμεῖν ζῆν, νόμους τοὺς μεγίστους παραβάς, οὐδεὶς ὃς ἐρεῖ; Ἴσως, ἂν μὴ τινα λυπῇς· εἰ δὲ μὴ, ἀκούσει, ὧ Σώκρατες, πολλὰ καὶ ἀνάξια σαυτοῦ. Ὑπερχόμενος δὴ πάντας ἀνθρώπους βιώσει, καὶ δουλεύων· τί ποιῶν ἢ εὐωχούμενος ἐν Θετταλίᾳ, ὥσπερ ἐπὶ δεῖπνον ἀποδεδημηκὼς εἰς Θετταλίαν; Λόγοι δὲ ἐκείνοι οἱ περὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, ποῦ ἡμῖν ἔσονται; Ἀλλὰ δὴ τῶν παιδῶν ἕνεκα βούλει ζῆν, ἵνα αὐτοὺς ἐκθρέψῃς καὶ παιδεύσῃς. Τί δέ; εἰς Θετταλίαν αὐτοὺς ἀγαγὼν θρέψεις τε καὶ παιδεύσεις, ξένους ποιήσας, ἵνα καὶ τοῦτό σου ἀπολαύσωσιν; Ἡ τοῦτο μὲν οὐ, αὐτοῦ δὲ τρεφόμενοι, σοῦ ζῶντος, βέλτιον θρέψονται καὶ παιδεύονται, μὴ ξυνόντος σοῦ αὐτοῖς; οἱ γὰρ ἐπιτηδεῖσι οἱ σοὶ ἐπιμελήσονται αὐτῶν. Πότερον, ἐὰν μὲν εἰς Θετταλίαν ἀποδημήσῃς, ἐπιμελήσονται, ἐὰν δὲ εἰς ἄλλου ἀποδημήσῃς, οὐχὶ ἐπιμελήσονται; Εἴπερ γέ τι ὄφελος αὐτῶν ἔστι τῶν σοὶ φασκόντων ἐπιτηδεύειν εἶναι, οἴεσθαι γε χρή.

Ἄλλ', ὦ Σώκρατες, πειθόμενος ἡμῖν τοῖς σοῖς τροφεῦσι, μήτε παῖδας περὶ πλείονος ποιοῦ, μήτε τὸ ζῆν, μήτε ἄλλο μηδὲν, πρὸ τοῦ δικαίου ἵνα, εἰς ἄλλου ἐλθὼν, ἔχῃς ταῦτα πάντα ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐκεῖ ἄρχουσιν. Οὔτε γὰρ ἐνθάδε σοὶ φαίνεται ταῦτα πράττοντι ἄμεινον εἶναι, οὐδὲ δικαιοτέρον, οὐδὲ ὀσιώτερον, οὐδὲ ἄλλω τῶν σῶν οὐδενί· οὔτε ἐκεῖσε ἀφικόμενον ἄμεινον ἔσται. Ἀλλὰ νῦν μὲν ἡδικοημένος ἄπει, (ἐὰν ἀπίης,) οὐχ ὅψ' ἡμῶν τῶν νόμων, ἀλλ' ὅπ' ἀνθρώπων· ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς, — οὕτως αἰσχρῶς ἀνταδικήσας τε καὶ ἀντικακουργήσας, τὰς σαυτοῦ ἡμολογίας τε καὶ ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς παραβάς, καὶ κακὰ ἐργασάμενος τούτους, οὓς ἤκιστα ἔδει, σαυτὸν τε καὶ φίλους

ἐκεῖ ξένοι, οἳ σε περὶ πολλοῦ ποιήσονται, καὶ ἀσφάλειάν σοι παρέξονται, ὥστε σέ μηδένα ἡ λυπεῖν τῶν κατὰ Θετταλίαν.

Ἔτι δέ, ὦ Σώκρατες, οὐδὲ δικαίον μοι δοκεῖς ἐπιχειρεῖν πρᾶγμα, σαυτὸν προδοῦναι, ἐξὸν σωθῆναι· καὶ τοιαῦτα σπεύδεις περὶ σαυτὸν γένεσθαι, ἅπερ ἂν καὶ οἱ ἐχθροί σου σπεύσαιέν τε καὶ ἔσπευσαν, σέ διαφθεῖραι βουλόμενοι. Πρὸς δὲ τούτοις, καὶ τοὺς υἱεῖς τοὺς σαυτοῦ ἔμοιγε δοκεῖς προδιδόναι, οὓς, σοὶ ἐξὸν καὶ ἐκθρέψαι καὶ ἐκπαιδεῦσαι, οἰχήσῃ καταλιπὼν, καὶ τὸ σὸν μέρος, ὅ, τι ἂν τύχωσι, τοῦτο πράξουσιν· τεύξονται δέ, ὡς τὸ εἰκὸς, τοιούτων, οἷά περ εἴωθε γίγνεσθαι ἐν ταῖς ὀρφανίαις περὶ τοὺς ὀρφανούς. Ἡ γὰρ οὐ χρεῖν ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ παιδεύοντα. Σὺ δέ μοι δοκεῖς τὰ ῥαθυμώτατα αἰρεῖσθαι· χρεὶ δέ, ἅπερ ἂν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀνδρείος ἔλοιτο, ταῦτα αἰρεῖσθαι· ὡς φάσκοντά γε δὴ ἀρετῆς διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐπιμελεῖσθαι. Ὡς ἔγωγε καὶ ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν ἐπιτηδεύων αἰσχύνομαι, μὴ δόξῃ ἅπαν τὸ πρᾶγμα τὸ περὶ σε ἀνανδρία τινὶ τῇ ἡμετέρᾳ πεπράχθαι· καὶ ἡ εἴσοδος τῆς δίκης εἰς τὸ δικαστήριον ὡς εἰσῆλθες, ἐξὸν μὴ εἰσελθεῖν· καὶ αὐτὸς ὁ ἀγὼν τῆς δίκης ὡς ἐγένετο· καὶ τὰ τελευταῖον δὴ τούτῳ, ὥσπερ κατὰ γελως τῆς πράξεως, κακία τινὶ καὶ ἀνανδρία τῇ ἡμετέρᾳ διαπεφευγέναι ἡμᾶς δοκεῖν, οἷτινές σε οὐ διεσώσαμεν, οὐδὲ σὺ σαυτὸν, οἷόν τε δύναι τε καὶ δυνατὸν, εἴτι καὶ σμικρὸν ἡμῶν ὕψελος ἦν. Ταῦτ' οὖν, ὦ Σώκρατες, ὅρα μὴ, ἅμα τῷ κακίῳ, καὶ αἰσχρὰ ᾗ σοὶ τε καὶ ἡμῖν· ἀλλὰ βουλευέου· μᾶλλον δὲ οὐδὲ βολεύεσθαι ἔτι ὥρα, ἀλλὰ βεβουλευῆσθαι. Μία δὲ βουλή· τῆς γὰρ ἐπιούσης νυκτὸς πάντα ταῦτα δεῖ πεπράχθαι. Εἰ δὲ περιμενοῦμεν, ἀδύνατον, καὶ οὐκέτι οἷόν τε. Ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ, ὦ Σώκρατες, πείθου μοι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποίει. ΣΩ. Ὡς φίλε Κρίτων, ἡ προθυμία σου πολλοῦ ἀξία, εἰ μετὰ τινος ὀρθότητος εἴη· εἰ δὲ μὴ, ὅσῳ μείζων, τοσούτῳ χαλεπωτέρα. Σκοπεῖσθαι οὖν χρεὶ ἡμᾶς, εἴτε ταῦτα πρακτέον, εἴτε μὴ· ὡς ἐγὼ οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ τοιούτος, οἷος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι ἢ τῷ λόγῳ, ὅς ἂν μοι λογιζόμενος βέλτιστος φαίνεται. Τούτῳ δὴ λόγους, οὓς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον, οὐ δύναμαι νῦν ἐκβα-

προθυμησόμεθα, ἔφη, οὕτω ποιεῖν. Θάπτωμεν δὲ τίνα σὲ τρόπον; Ὅπως ἂν, ἔφη, βούλησθε· ἐάν πέρ γε λάβητέ με, καὶ μὴ ἐκφύγω ὑμᾶς. Γελάσας δὲ ἅμα ἡσυχῇ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀποβλέψας, εἶπεν, Οὐ πείθω, ἔφη, ὦ ἄνδρες, Κρίτωνα, ὥς ἐγὼ εἶμι· οὗτος ὁ Σώκρατης, ὁ νυνὶ διαλεγόμενος, καὶ διατάττων ἕκαστα τῶν λεγομένων· ἀλλ' οἶεταί με ἐκείνουν εἶναι, ὃν ὄψεται ὀλίγον ὕστερον νεκρὸν, καὶ ἐρωτᾷ πῶς με θάπτῃ. Ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποιήμαι, — ὥς, ἐπειδὴν πῖω τὸ φάρμακον, οὐκέτι ὑμῖν παραμενῶ, ἀλλ' οἰχέσομαι ἀπιὼν εἰς ἡμακάρων δὴ τινὰς εὐδαιμόνειας, — ταῦτά μοι δοκῶ αὐτῷ ἄλλως λέγειν, παραμυθούμενος ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δ' ἐμαυτόν. Ἐγγυήσασθε οὖν με πρὸς Κρίτωνα, ἔφη, τὴν ἐναντίαν ἐγγύην, ἥ ἦν οὗτος πρὸς τοὺς δικαστὰς ἡγγυᾶτο. Οὗτος μὲν γὰρ ἢ μὴν παραμενεῖν· ὑμεῖς δὲ, ἢ μὴν μὴ παραμενεῖν, ἐγγυήσασθε, ἐπειδὴν ἀποθάνω, ἀλλὰ οἰχέσεσθαι ἀπιόντα· ἵνα Κρίτων ῥᾶον φέρῃ, καὶ μὴ, ὁρῶν μου τὸ σῶμα ἢ καίόμενον ἢ κατορυττόμενον, ἀγανακτῇ ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥς δεῖνὰ ἄττα πάσχοντος· μὴδὲ λέγῃ ἐν τῇ ταφῇ, ὥς ἡ ἑποτιέται Σωκράτῃ ἢ ἐκφέρει ἢ κατορύττει. Εὖ γὰρ ἴσθι, ἢ δ' ὅς, ὦ ἄριστε Κρίτων, τὸ μὴ καλῶς λέγειν, οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο πλημμελὲς, ἀλλὰ καὶ κακόν τι ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς. Ἀλλὰ θαρρῆν τε χρὴ, καὶ φάναι τοῦμὸν σῶμα θάπτειν, καὶ θάπτειν οὕτως, ὅπως ἂν σοι φίλον ᾖ, καὶ μάλιστα ἡγῇ νόμιμον εἶναι.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἐκείνος μὲν ἀνίστατο εἰς οἰκημῶν τι ὡς λυσόμενος, καὶ ὁ Κρίτων εἶπετο αὐτῷ· ἡμᾶς δ' ἐκέλευε περιμένειν. Περιεμένοντες οὖν, πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαλεγόμενοι περὶ τῶν εἰρημένων, καὶ ἀνασκοποῦντες· τότε δ' αὖ περὶ τῆς συμφορᾶς διεξιόντες, ὅση ἡμῖν γεγонуῖα εἴη· ἀτεχνῶς ἡγούμενοι, ὥσπερ πατὴρ στερηθέντες, διάξιν ὀρφανοὶ τὸν ἔπειτα βίον. Ἐπειδὴ δὲ ἐλούσατο, καὶ ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παῖδια, (δύο γὰρ αὐτῷ υἱεῖς σμικροὶ ᾗσαν, εἷς δὲ μέγας,) καὶ αἱ οἰκεῖαι γυναῖκες ἀφίκοντο. Ἐκείναις ἐναντίον τοῦ Κρίτωνος διαλεχθεῖς τε καὶ ἐπιστείλας ἄττα ἐβούλετο, τὰς μὲν γυναῖκας καὶ τὰ παῖδια ἀπιέναι ἐκέλευσεν· αὐτὸς δὲ ἦκε παρ' ἡμᾶς.

Καὶ ἦν ἔθνη ἐγγυὲς ἡλίου· ὀδυμῶν χρόνον γὰρ πολὺν διέτρι-

ψεν εἶδεν. Ἐλθὼν δ' ἐκαθέζετο λελοιμένος· καὶ οὐ πολλὰ αὐτὰ μετὰ ταῦτα διελέχθη. Καὶ ἤκειν ὁ τῶν Ἑνδεκα ὑπηρέτης, καὶ στὰς παρ' αὐτὸν, Ὁ Σώκρατες, ἔφη, οὐ καταγνώσσομαι γέ σου ὅπερ ἄλλων καταγνώσκω, ὅτι μοι χαλεπαίνουσι καὶ καταρῶνται, ἐπειδὴν αὐτοῖς παραγγέλλω πίνειν τὸ φάρμακον, ἀναγκαζόντων τῶν ἀρχόντων· σὲ δ' ἐγὼ καὶ ἄλλως ἔγνωκα ἐν τούτῳ χρόνῳ γενναϊότατον καὶ πραύτατον καὶ ἀρίστον ἄνδρα ὅντα τῶν πώποτε δεῦρο ἀφικομένων· καὶ ὁῦν καὶ νῦν εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἐμοὶ χαλεπαίνεις, (γινώσκεις γὰρ τοὺς αἰτίους,) ἀλλὰ ἐκείνοις. Νῦν οὖν (οἶσθα γὰρ ἃ ἤλθον ἀγγελίων) χαῖρέ τε, καὶ πειρῶ ὡς ῥᾶστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα. Καὶ ἅμα ἡακρύσας, μεταστρεφόμενος ἄπῃ. Καὶ ὁ Σωκράτης, ἀναβλέψας πρὸς αὐτόν, Καὶ σὺ, ἔφη, χαῖρε· καὶ ἡμεῖς ταῦτα ποιήσομεν. Καὶ ἅμα πρὸς ἡμᾶς, Ὁς ἀστῆς, ἔφη, ὁ ἄνθρωπος· καὶ παρὰ πάντα μοι τὸν χρόνον προσήει, καὶ διελέγετο ἰνότε· καὶ ἦν ἀνδρῶν λῦστος· καὶ νῦν ὡς γενναίως με ἀποδακρύει. Ἀλλὰ γε ὁῦν, ὦ Κρίτων, πειθώμεθα αὐτῷ· καὶ ἐνεγκάτω τις τὸ φάρμακον, εἰ τέτριπται· εἰ δὲ μὴ, τριψάτω ὁ ἄνθρωπος.

Καὶ ὁ Κρίτων, Ἀλλ' οἶμαι, ἔφη, ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔτι ἤλιον εἶναι ἐπὶ τοῖς ὕρεσι, καὶ οὐπω δευοκέναι· καὶ ἅμα ἐγὼ οἶδα καὶ ἄλλους πάντο ὅψε πίνοντας, ἐπειδὴν παραγγελοῦν αὐτοῖς, δειπνίσαντάς τε καὶ πίνοντας εὖ μάλα· * * * ἀλλὰ μηδὲν ἐπείγου· ἔτι γὰρ ἔγχωρεῖ. Καὶ ὁ Σωκράτης, Εὐκρίτως γ', ἔφη, ὦ Κρίτων, ἐκεῖνοί τε ταῦτα ποιοῦσιν, οὓς σὺ λέγεις, (οἶνται γὰρ κερδανεῖν, ταῦτα ποιήσαντες,) καὶ ἔγωγε εὐκρίτως ταῦτα οὐ ποιήσω· οὐδὲν γὰρ οἶμαι κερδανεῖν, ὀλίγον ὕστερον πινόν, ἄλλο γε ἢ γέλωτα ὀφλήσειν παρ' ἑμαυτῷ, γλιχόμενος τοῦ ζῆν, καὶ φειδόμενος οὐδενὸς ἔτι ὄντος. Ἀλλ' ἴθι, ἔφη, πείθου, καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖ.

Καὶ ὁ Κρίτων ἀκούσας, ἔνευσεν τῷ παιδὶ πλησίον ἐστῶτι· καὶ ὁ παῖς ἐξελθὼν, καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψας, ἤκειν ἄγων τὸν μέλλοντα ὁώσειν τὸ φάρμακον, ἐν κύλικι φέροντα τετριμμένον. Ἰδὼν δὲ ὁ Σωκράτης τὸν ἄνθρωπον, Εἶν, ἔφη, ὦ βέλτιστε· σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων· τί χρὴ ποιεῖν; Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη, ἢ πίνοντα περιεῖναι, ἕως ἂν σου βάρυς ἐν τοῖς

σκέλεσι γένηται· ἔπειτα κατακεῖσθαι· καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσει. Καὶ ἅμα ὤρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει. Καὶ ὃς λαβὼν, καὶ μάλα ἴλεως, ὦ Ἐχέκρατες, οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει, ταυρηδὸν ὑπαβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Τί λέγεις, ἔφη, περὶ τοῦδε τοῦ πόματος, πρὸς τὸ ἀποσπεῖσθαι τινί; ἔξεστιν, ἢ οὐ; Τισσῶτον, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τρίβομεν τοῦτον οἰόμεθα μέτριον εἶναι πιεῖν. Μανθάνω, ἢ δ' ὅς· ἀλλ' εὐχεσθαι γέ που τοῖς θεοῖς ἔξεστί τε καὶ χρή, τὴν μετοίκησιν τὴν εὐθύνδε ἐκείσε εὐτυχῇ γενέσθαι· ἃ δὴ καὶ ἐγὼ εὐχομαί τε, καὶ γένοιτο ταύτη.

Καὶ ἅμα εἰπὼν ταῦτα, ἐπισχόμενος, καὶ μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπιε. Καὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἐπισεικῶς οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν· ὥς δὲ εἶδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα, οὐκέτι. Ἀλλ' αὐτοῦ ἑμοῦ γε βία ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα· ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλαιον ἑμαυτὸν· οὐ γὰρ δὴ ἐκείνόν γε, ἀλλὰ τὴν ἑμαυτοῦ τύχην, οἷου ἀνδρὸς ἐταίρου ἐστερημένος εἶην. Ὁ δὲ Κρίτων ἔτι πρότερος ἑμοῦ, ἐπειδὴ οὐχ οἷός τ' ἦν κατέχειν τὰ δάκρυα, ἐξανέστη. Ἀπολλώδωρος δὲ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ οὐδὲν ἐπαύετο δακρύων, καὶ δὴ καὶ τότε ἀναβρυχυσάμενος, κλάων καὶ ἀγανακτιῶν, οὐδένα ὄντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων, πλήν γε αὐτοῦ Σωκράτους. Ἐκεῖνος δὲ, Οἶα, ἔφη, ποιεῖτε, ὦ θαυμάσιοι; ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν· καὶ γὰρ ἀκήκοα ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρή τελευτᾶν· ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε, καὶ καρτερεῖτε. Καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες ἡσυχύθημεν τε καὶ ἐπέσχομεν τοῦ δακρύειν.

Ὁ δὲ περιελθὼν, ἐπειδὴ οἱ βαρύνεσθαι ἔφη τὰ σκέλη, κατεκλίθη ὑπτίος· οὕτω γὰρ ἐκέλευσεν ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ἅμα ἐφαπτόμενος αὐτοῦ οὗτος ὁ δοὺς τὸ φάρμακον, διαλιπὼν χρόνον, ἐπεσχόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη· ἁπείτα σφόδρα πίεσας αὐτοῦ τὸν πόδα, ἤρετο εἰ αἰσθάνοιτο· ὃ δ' αὖν ἔφη· καὶ μετὰ τοῦτο αὖθις τὰς κνήμας, καὶ ἐπ' αὐτὰς· οὕτως ἡμῖν ἐπεδείκνυτο ὅτι ψύχοιτό τε καὶ πηγνύτο. Καὶ αὐτὸς ἤπτετο, καὶ εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται αὐτοῦ, τότε

ροντες ἄνδρες, πρὸς ἀλλήλους σπουδῇ διαλεγόμενοι, ἐλάβομεν ἡμᾶς αὐτοὺς παίδων οὐδὲν διαφέροντες; ἢ παντὸς μᾶλλον οὕτως ἔχει, ὥσπερ τότε ἡμῖν ἐλέγετο, (εἴτε φασὶν οἱ πολλοὶ, εἴτε μὴ· καὶ εἴτε δεῖ ἡμᾶς ἐτι τῶνδε χαλεπώτερα πάσχειν, εἴτε καὶ πραότερα· ὅμως) τότε ἀδικεῖν τῷ ἀδικοῦντι καὶ κακὸν καὶ αἰσχροὺν τυγχάνειν ὃν παντὶ τρόπῳ; φάμεν, ἢ οὐ; ΚΡ. Φάμεν. ΣΩ. Οὐδαμῶς ἄρα δεῖ ἀδικεῖν. ΚΡ. Οὐ δῆτα. ΣΩ. Οὐδὲ ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδικεῖν, ὡς οἱ πολλοὶ οἴονται, ἐπειδὴ γε οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν. ΚΡ. Οὐ φαίνεται. ΣΩ. Τί δαὶ δῆ; κακουργεῖν δεῖ, ὦ Κρίτων, ἢ οὐ; ΚΡ. Οὐ δεῖ δῆ που, ὦ Σώκратες. ΣΩ. Τί δέ; ἀντικακουργεῖν κακῶς πάσχοντα, ὡς οἱ πολλοὶ φασι, δίκαιον, ἢ οὐ δίκαιον; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩ. Τὸ γὰρ που κακῶς ποιεῖν ὁ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει. ΚΡ. Ἀληθῆ λέγεις. ΣΩ. Οὔτε ἄρα ἀνταδικεῖν δεῖ, οὔτε κακῶς ποιεῖν οὐδένα ἀνθρώπων, οὐδ' ἂν ἐτιοῦν πάσχη ὑπ' αὐτῶν. Καὶ ὅρα, ὦ Κρίτων, ταῦτα ὁμολογῶν, ὅπως μὴ ἢ παρὰ δοξάν ὁμολογῇς· οἶδα γὰρ ὅτι ὁλίγοις τισὶ ταῦτα καὶ δοκεῖ καὶ δοξεῖ. Οἷς δ' οὕτω δέδοκται, καὶ οἷς μὴ, τούτοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλὴ, ἀλλ' ἀνάγκη τούτους ἀλλήλων καταφρονεῖν, ὁρῶντας ἀλλήλων τὰ βουλευόμενα. Σκόπει οὖν δὴ καὶ σὺ εὖ μάλα, πότερον ὁ κοινωνεῖς καὶ συνδοκεῖ σοὶ, καὶ ἀρχώμεθα ἔντείνετον βουλευόμενοι, ὡς οὐδέποτε ὀρθῶς ἔχοντος οὔτε τοῦ ἀδικεῖν, οὔτε τοῦ ἀνταδικεῖν, οὔτε κακῶς πάσχοντα ἀμύνεσθαι, ἀντιδρῶντα κακῶς—ἢ ἀφίστασαι καὶ οὐ κοινωνεῖς τῆς ἀρχῆς· ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ πάλαι οὕτω, καὶ νῦν ἐτι δοκεῖ σοὶ δὲ εἴ πῃ ἄλλη δέδοκται, λέγε καὶ διδάσκει. Εἰ δὲ ἐμμένεις τοῖς πρόσθεν, τὸ μετὰ τοῦτο ἄκουε. ΚΡ. Ἀλλ' ἐμμένω τε καὶ ξυνδοκεῖ μοι· ἀλλὰ λέγε. ΣΩ. Λέγω δὴ αὖ τὸ μετὰ τοῦτο, μᾶλλον δὲ ἐρωτῶ, πότερον ἢ ἂν τις ὁμολογήσῃ τῶν δίκαιων ὄντα, ποιητέον, ἢ ἐξαπατητέον· ΚΡ. Ποιητέον. ΣΩ. Ἐκ τούτων δὴ ἄβρει· ἀπιόντες ἐνθένδε ἡμεῖς, μὴ πείσαντες τὴν πόλιν, πότερον κακῶς τινὰς ποιοῦμεν, καὶ ταῦτα, οὓς ἥκιστα δεῖ, ἢ οὐ; καὶ ἐμμένομεν οἷς ὁμολογήσαμεν, δίκαιοις οὖσιν, ἢ οὐ; ΚΡ. Οὐκ ἔχω, ὦ Σώκратες, ἀποκρίνασθαι πρὸς ὁ ἐρωτᾷς· οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΣΩ. Ἀλλ' ὥδε σκόπει. Εἰ μέλλουσιν ἡμῖν ἐνθένδε εἶτε ἀποδιδράσκειν, εἴθ' ὅπως δεῖ ὀνομάσαι τοῦτο, ὁ ἐλθόντες οἱ νόμοι καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, ἐπιστάντες ἔροιτο, Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, τί ἐν νῦν ἔχεις ποιεῖν; ἄλλο τι ἢ τούτῳ τῷ ἔργῳ, ὃ ἐπιχειρεῖς, διανοεῖ τοὺς τε νόμους ἡμᾶς ἀπολέσαι, καὶ ξυμπᾶσαν τὴν πόλιν, τὸ σὺν μέρος; ἢ δοκεῖ σοι οἷόν τε εἶτι ἐκείνην τὴν πόλιν εἶναι, καὶ μὴ ἀνατετράφθαι, ἐν ᾗ ἂν αἱ γενόμεναι δίκαι μηδὲν ἰσχύωσιν, ἀλλ' ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀκυροὶ τε γίνωνται καὶ διαφθείρωνται; Τί ἐροῦμεν, ὦ Κρίτων, πρὸς ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα; πολλὰ γὰρ ἂν τις ἔχοι, ἄλλως τε καὶ ῥήτωρ, εἰπεῖν ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου, ὃς τὰς δίκας τὰς δικασθείσας προστάττει κυρίας εἶναι ἢ ἐροῦμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Ἡδίκηι γὰρ ἡμᾶς ἡ πόλις, καὶ οὐκ ὀρθῶς τὴν δίκην ἐκρίνε; ταῦτα, ἢ τί ἐροῦμεν; ΚΡ. Ταῦτα, νῆ Δία, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί οὖν; Ἄν εἴπωσιν οἱ νόμοι, ὦ Σώκρατες, ἢ καὶ ταῦτα ὠμολόγητο ἡμῖν τε καὶ σοι, ἢ ἐμμένειν ταῖς δίκαις, αἷς ἂν ἡ πόλις δικάζοι; Εἰ οὖν αὐτῶν θαυμάζοιμεν λεγόντων, ἴσως ἂν εἴποιεν ὅτι, ὦ Σώκρατες, μὴ θαύμαζε τὰ λεγόμενα, ἀλλ' ἀποκρίνου—ἐπειδὴ καὶ εἴωθας χεῖσθαι τῷ ἐρωτᾷν τε καὶ ἀποκρίνεσθαι.—Φέρε γὰρ, τί ἐγκαλῶν ἡμῖν καὶ τῇ πόλει, ἐπιχειρεῖς ἡμᾶς ἀπολλύναι; Οὐ πρῶτον μὲν σε ἐγεννήσαμεν ἡμεῖς; καὶ δι' ἡμῶν ἔλαβε τὴν μητέρα σου ὁ πατήρ, καὶ ἐφύτευσέ σε; Φράσον, οὖν, τούτοις ἡμῶν τοῖς νόμοις τοῖς περὶ τοὺς γάμους μέμφει τι, ὡς οὐ καλῶς ἔχουσιν; Οὐ μέμφομαι, φαίην ἂν. Ἀλλὰ τοῖς περὶ τὴν τοῦ γενομένου τροφήν τε καὶ παιδείαν, ἐν ᾗ καὶ σὺ ἐπαιδεύθης; ἢ οὐ καλῶς προσέταττον ἡμῶν οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι νόμοι, παραγγέλλοντες τῷ πατρὶ τῷ σὺ σε ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν; Καλῶς, φαίην ἂν. Εἴεν ἐπειδὴ δὲ ἐγένου τε καὶ ἐξετράφης καὶ ἐπαιδεύθης, ἔχους ἂν εἰπεῖν πρῶτον μὲν ὡς οὐχὶ ἡμέτερος ἦσθα καὶ ἐκγονος καὶ δοῦλος, αὐτός τε καὶ οἱ σοὶ πρόγονοι; Καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἄρ' ἐξίσου οἶε εἶναι σοὶ τὸ δίκαιον καὶ ἡμῖν, καὶ, ἄτ' ἂν ἡμεῖς σε ἐπιχειρῶμεν ποιεῖν, ταῦτα καὶ σὺ ἀντιποιεῖν οἶε δίκαιον εἶναι; ἢ πρὸς μὲν ἄρα σοὶ τὸν πατέρα οὐκ ἐξίσου ἦν τὸ δίκαιον, καὶ πρὸς δεσπότην, εἰ σοὶ ὦν

ἐτόγγχανεν, ὥστε, ἅπερ πάσχεις, ταῦτα καὶ ἀντιποιεῖν· οὔτε κακῶς ἀκούοντα ἀντιλέγειν, οὔτε τυπτόμενον ἀντιτύπτειν, οὔτε ἄλλα τοιαῦτα πολλά; πρὸς δὲ τὴν πατρίδα ἄρα καὶ τοὺς νόμους ἐξίσταί σοι, ὥστε, εἴαν σε ἐπιχειρῶμεν ἡμεῖς ἀπολλύναι, δίκαιον ἡγούμενοι εἶναι, καὶ σὺ δὲ ἡμᾶς τοὺς νόμους καὶ τὴν πατρίδα, καὶ ὅσον δύνασαι, ἐπιχειρήσεις ἀνταπολλύναι; Καὶ φήσεις, ταῦτα ποιῶν, δίκαια πράττειν, ὃ τῇ ἀληθείᾳ τῆς ἀρετῆς ἐπιμελούμενος; "Ἡ οὕτως εἴ σοφός, " ὥστε λείληθέ σε ὅτι μητρός τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστι πατρίς, καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον, καὶ ἐν μείζονι μύρᾳ καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις τοῖς νῦν ἔχουσι; καὶ σέβεσθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπείκειν καὶ θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσάν, ἢ πατέρα; καὶ ἢ πείθειν, ἢ ποιεῖν ἃ ἂν κελεύῃ; καὶ πάσχειν, εἴαν τι προστάτῃ παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, εἴαν τε τύπτεσθαι, εἴαν τε δεῖσθαι; εἴαν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθήσόμενον ἢ ἀποθανούμενον, ποιητέα ταῦτα, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει; καὶ οὐχ ὑπεικτέον, οὐδὲ ἀναχωρητέον, οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν; ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον ἃ ἂν κελεύῃ ἡ πόλις τε καὶ ἡ πατρίς; ἢ πείθειν αὐτήν ἢ τὸ δίκαιον πέφυκε; βιάζεσθαι δὲ οὐχ ὅσιον οὔτε μητέρα, οὔτε πατέρα, πολὺ δὲ τούτων ἐστὶ ἥττον τὴν πατρίδα; Τί φήσομεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; ἀληθῆ λέγειν τοὺς νόμους, ἢ οὐ; ΚΡ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Σκόπει τοίνυν, ὦ Σώκρατες, (φαῖεν ἂν ἴσους οἱ νόμοι,) εἰ ἡμεῖς ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, ὅτι οὐ δίκαια ἢ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖς δορᾶν, ἢ ἐπιχειρεῖς. Ἡμεῖς γάρ σε γεννήσαντες, ἐκθρέψαντες, παιδεύσαντες, μεταδόντες ἀπάντων, ὧν οἱοί τε ἤμεν, καλῶν σοί τε καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι πολίταις,—ὅμως προαγορεύομεν, (τῷ ἔξουσίαν πεποιημένῳ Ἀθηναίῳ τῷ βουλομένῳ,) ἐπειδὴν δοκιμάσῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἐν τῇ πόλει πράγματα καὶ ἡμᾶς τοὺς νόμους, ὥ ἂν μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς, ἐξεῖναι λαβόντα τὰ αὐτοῦ, ἀπίναί ὅπῃ ἂν βούληται καὶ οὐδεὶς ἡμῶν τῶν νόμων ἐμποδῶν ἐστιν, οὐδ' ἀπαγορεύει, εἴαν τέ τις βούληται ὑμῶν εἰς ἀποικίαν ἰέναι, (εἰ μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς τε καὶ ἡ πόλις,) εἴαν τε μετοικεῖν ἄλλός σε ποιῇ ἐλθὼν, ἰέναι ἐκεῖσε, ὅποι ἂν βούληται,

ἔχων τὰ αὐτοῦ· ὅς δ' ἂν ὑμῶν παραμένῃ, ὁρῶν ὅτι τὸν τρόπον
 ἡμεῖς τὰς τε δίκας δικάζομεν, καὶ τὰλλα τὴν πόλιν διοικοῦμεν,
 ἢ ὅθι φαμέν τοῦτον ὁμολογηκέναι ἔργῳ ἡμῖν, ὃ ἂν ἡμεῖς κελεύω-
 μεν, ποιήσῃ ταῦτα· καὶ τὸν μὴ πειθόμενον, τριχῇ φαμέν ἀδι-
 κεῖν· ὅτι τε γευνήταις οὖσιν ἡμῖν οὐ πείθεται, καὶ ὅτι τροφεῦσι
 καὶ ὅτι, ὁμολογήσας ἡμῖν πείθεσθαι, οὔτε πείθεται, οὔτε πειθεῖ
 ἡμᾶς, εἰ μὴ καλῶς τι ποιοῦμεν· προτιθέντων ἡμῶν, καὶ οὐκ
 ἀγρίως ἐπιταττόντων ποιεῖν ὃ ἂν κελεύωμεν, ἀλλὰ ἐφίεντων
 δυοῖν θάτερα, ἢ πείθειν ἡμᾶς, ἢ ποιεῖν, τούτων οὐδέτερα ποιεῖ.
 Ταύταις δὲ φαμέν καὶ σὲ, ὦ Σώκρατες, ταῖς αἰτίαις ἐν-
 ἔξῃσθαι, εἴπερ ποιήσεις ἃ ἐπινοεῖς· καὶ οὐχ ἥκιστα Ἀθηναίων
 σὲ, ἀλλ' ἐν τοῖς μάλιστα. Εἰ οὖν ἐγὼ εἴπωμι, διὰ σιδή-
 ῖσως ἂν μου δικαίως καθάπτοιτο, λέγοντες ὅτι ἐν τοῖς μά-
 λιστα Ἀθηναίων ἐγὼ αὐτοῖς ὁμολογηκῶς τυγχάνω ταύτην τὴν
 ὁμολογίαν. Φαῖεν γὰρ ἂν, ὅτι, ὦ Σώκρατες, μεγάλα ἡμῖν
 τούτων τεκμήρια ἐστίν, ὅτι σοὶ καὶ ἡμεῖς ἡρέσκομεν καὶ ἡ
 πόλις· οὐ γὰρ ἂν ποτε τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἀπάντων διαφε-
 ρόντως ἐν αὐτῇ ἐπεδήμεις, εἰ μὴ σοὶ διαφερόντως ἤρεσκε· καὶ
 οὐτ' ἐπὶ ὁθερῶν πώποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες, ὅτι μὴ
 ἀπαξ εἰς Ἰσθμὸν, οὔτε ἄλλοσε οὐδαμῶσε, εἰ μὴ ἡμοὶ στρατευ-
 σόμενος, οὔτε ἄλλην ἐποίησω ἀποδημίαν πώποτε, ὥσπερ οἱ
 ἄλλοι ἄνθρωποι· οὐδ' ἐπιθυμία σε ἄλλης πόλεως οὐδ' ἄλλων
 νόμων ἔλαβεν εἰδέναι· ἀλλὰ ἡμεῖς σοὶ ἱκανοὶ ἤμεν, καὶ ἡ ἡμε-
 τέρα πόλις· οὕτω σφόδρα ἡμᾶς ἡροῦ, καὶ ὁμολόγεις καὶ
 ἡμᾶς πολιτεύεσθαι· τὰ τε ἄλλα, καὶ παῖδας ἐν αὐτῇ ἐποίησω,
 αἷς ἀρεσκαύσης σοὶ τῆς πόλεως. Ἐτι τοίνυν ἐν αὐτῇ τῇ δίκη
 ἐξῆν σοὶ φυγῆς τιμήσασθαι, εἰ ἐβούλου· καὶ, ὅπερ νῦν ἀκούσης
 τῆς πόλεως ἐπιχειρεῖς, τότε ἐκούσης ποιῆσαι. Σὺ δὲ τότε μὲν
 ἐκαλλωπίζου, αἷς οὐκ ἀγανακτῶν εἰ θεοὶ τεθνάναι σε, ἀλλ' ἡροῦ,
 ὡς ἔφησθα, πρὸ τῆς φυγῆς θάνατον· νῦν δὲ οὐτ' ἐκείνους τοὺς
 λόγους αἰσχύνει, οὔτε ἡμῶν τῶν νόμων ἐντρέπει, ἐπιχειρῶν
 διαφθεῖραι· πράττεις τε ἅπερ ἂν δοῦλος ὁ φανυλότερος πράξειεν,
 ἀποδιδράσκειν ἐπιχειρῶν· παρὰ τὰς ξυνθήκας τε καὶ τὰς
 ὁμολογίας, καθ' ἃς ἡμῖν ξυνέθου πολιτεύεσθαι. Πρῶτον
 μὲν οὖν ἡμῖν τούτο αὐτὸ ἀπόκρίναι, εἰ ἀληθὲς λέγομεν, φάσκον

τίς σε ὁμολογηκέναι πολιτεύεσθαι καθ' ἡμᾶς, ἔργῳ, ἀλλ' οὐ λόγῳ; ἢ οὐκ ἀληθῆ;

Τί? Φῶμεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; ὦ Ἄλλο τί ἡ ὁμολογούμεν; ΚΡ. Ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. ὦ Ἄλλο τι οὖν, ἂν φαῖεν, ἡ ξυνθήκας πᾶς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ὁμολογίας παραβαίνεις; οὐκ ὑπ' ἀνάγκης ὁμολογήσας, οὐδὲ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀναγκασθείς βουλεύεσθαι, ἀλλ' ἐν ἔτεσιν ἐβδόμηκοντα, ἐν οἷς ἐξῆν σοι ἀπείναι, εἰ μὴ ἡρέσκομεν ἡμεῖς, μηδὲ δίκαιαι ἐφαίνοντό σοι αἱ ὁμολογαί εἶναι. Σὺ δὲ οὔτε Λακεδαιμόνα προηροῦ οὔτε Κρήτην, (ὧς δὴ ἐκάστοτε φῆς εὐνομεῖσθαι,) οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, οὔτε τῶν βαρβαρικῶν· ἀλλ' ἐλάττω ἐξ αὐτῆς ἀπειδήμησας ἢ οἱ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπηροι· οὕτω σοι διαφερόντως τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἡρέσκειν ἡ πόλις τε καὶ ἡμεῖς, οἱ νόμοι δηλονότι. Τίτι γὰρ ἂν πόλις ἀρέσκει ἄνευ νόμων; Νῦν δὲ δὴ οὐκ ἐμμένεις τοῖς ὁμολογημένοις· ἐμμενεῖς δὲ, εἰ μὴν γε πείθῃ, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐ καταγέλαστος γε ἔσει, ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθών.

Σκόπει γὰρ δὴ, ταῦτα παραβὰς, καὶ ἐξαμαρτάν τι τούτων, τί ἀγαθὸν ἐργάσει σαυτὸν ἢ τοὺς ἐπιτηδείους τοὺς σαυτοῦ. Ὅτι μὲν γὰρ κινδυνεύουσιν γέ σου οἱ ἐπιτηδείοι καὶ αὐτοὶ φεύγειν καὶ στερεθῆναι τῆς πόλεως, ἢ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι, σχεδὸν τι δῆλον. Αὐτὸς δὲ πρῶτον μὲν, εἰς τῶν ἐγγύτατά τινα πόλεων ἔλθῃς, ἢ Θήβαζε, ἢ Μεγάρῃς, (εὐνομοῦνται γὰρ ἀμφοτέραι,) πολέμιος ἤξεις, ὦ Σώκρατες, τῇ τούτων πολιτείᾳ· καὶ ὅσοι περ κίρῳνται τῶν αὐτῶν πόλεων ὑποβλέψονται σε, διαφθορέα ἡγούμενοι τῶν νόμων· καὶ βεβαιώσεις τοῖς δικασταῖς τὴν δόξαν, ὥστε δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι. Ὅστις γὰρ νόμον διαφθορεὺς ἐστι, σφόδρα που δόξειεν ἂν νέων γε καὶ ἀνεήτων ἀνθρώπων διαφθορεὺς εἶναι. Πότερον οὖν φεύξει τάς τέ εὐνομουμένας πόλεις καὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς κοσμιωτάτους; καὶ τοῦτο ποιοῦντι ἄρα ἄξιον ἔσται σοι ζῆν; ἢ πλησίασεις τούτοις, καὶ ἀνασχυντήσεις διαλεγόμενος τινὰς λόγους, ὦ Σώκρατες, ἢ οἷοι περ ἐνθάδε, ὡς ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη πλείονος ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὰ νόμιμα καὶ οἱ νόμοι; Καὶ οὐκ οἶσι ἄσχημον φανεῖσθαι τὸ τοῦ Σωκράτους πρᾶγμα;

Οἶεσθαί γε χρή. Ἀλλ' ἐκ μὲν τούτων τῶν πόλεων ἄπαρεις, ἤξεις δὲ εἰς Θετταλίαν παρὰ τοὺς ξένους τοῦ Κρίτωνος· ἐκεῖ γὰρ δὴ πλείστη ἀταξία καὶ ἀκολασία· καὶ ἴσως ἂν ἡδέως σου ἀκούοιεν, ὡς γελοίως ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἀπεδιδράσκεις, ἢ σκεύην τινα περιθήμενος, ἢ διφθέραν λαβὼν, ἢ ἄλλα οἷα δὴ εἰωθᾶσιν ἐνσκευάσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες, καὶ τὸ σχῆμα τὸ σαυτοῦ μεταλλάξας. Ὅτι δὲ γέρων ἀνὴρ, σμίκροῦ χρόνου τῷ βίῳ λοιποῦ ὄντος, ὡς τὸ εἶδος, ἐτόλμησας οὕτω γλίσχρως ἐπιθυμῆν ζῆν, νόμους τοὺς μεγίστους παραβάς, οὐδεὶς ὅς ἐρεῖ; ἢ ἴσως, ἂν μὴ τινα λυπῇς· εἰ δὲ μὴ, ἀκούσει, ὧ Σώκρατες, πολλὰ καὶ ἀνάξια σαυτοῦ. Ὑπερχόμενος δὴ πάντας ἀνθρώπους βιώσει, καὶ δουλεύων· τί ποιῶν ἢ εὐωχούμενος ἐν Θετταλίᾳ, ὥσπερ ἐπὶ δεῖπνον ἀποδεδημηκὼς εἰς Θετταλίαν; Λόγοι δὲ ἐκείνοι οἱ περὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, ποῦ ἡμῖν ἔσονται; ἢ Ἀλλὰ δὴ τῶν παιδῶν ἕνεκα βούλει ζῆν, ἵνα αὐτοὺς ἐκθρέψῃς καὶ παιδεύῃς. Τί δέ; εἰς Θετταλίαν αὐτοὺς ἀγαγὼν θρέψεις τε καὶ παιδεύσεις, ξένους ποιήσας, ἵνα καὶ τοῦτό σου ἀπολαύσωσιν; Ἡ τοῦτο μὲν οὐ, αὐτοῦ δὲ τρεφόμενοι, σοῦ ζῶντος, βέλτιον θρέφονται καὶ παιδεύονται, μὴ ξυνόντος σοῦ αὐτοῖς; οἱ γὰρ ἐπιτηδεῖσι οἱ σοὶ ἐπιμελήσονται αὐτῶν. Πότερον, ἐὰν μὲν εἰς Θετταλίαν ἀποδημήσῃς, ἐπιμελήσονται, ἐὰν δὲ εἰς ἄδου ἀποδημήσῃς, οὐχὶ ἐπιμελήσονται; Εἴπερ γέ τι ὄφελος αὐτῶν ἔστι τῶν σοὶ φασκόντων ἐπιτηδεῖων εἶναι, οἶεσθαί γε χρή.

Ἀλλ', ὦ Σώκρατες, πειθόμενος ἡμῖν τοῖς σοῖς τροφεῦσι, μήτε παῖδας περὶ πλείονος ποιῶ, μήτε τὸ ζῆν, μήτε ἄλλο μηδὲν, πρὸ τοῦ δικαίου· ἵνα, εἰς ἄδου ἐλθὼν, ἔχῃς ταῦτα πάντα ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐκεῖ ἄρχουσιν. Οὐτε γὰρ ἐνθάδε σοὶ φαίνεται ταῦτα πράττοντι ἄμεινον εἶναι, οὐδὲ δικαιοτέρον, οὐδὲ ὀσιώτερον, οὐδὲ ἄλλω τῶν σῶν οὐδενί· οὔτε ἐκείσε ἀφικομένῳ ἄμεινον ἔσται. Ἀλλὰ νῦν μὲν ἡδίκημένος ἄπει, (ἐὰν ἀπίης,) οὐχ ὅψ' ἡμῶν τῶν νόμων, ἀλλ' ὅπ' ἀνθρώπων· ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς, — οὕτως αἰσχρῶς ἀνταδικήσας τε καὶ ἀντικακούργησας, τὰς σαυτοῦ ἡμολογίας τε καὶ ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς παραβάς, καὶ κακὰ ἐργασάμενος· τούτους, οὓς ἥκιστα ἔδει, σαυτὸν τε καὶ φίλους

καὶ πατρίδα καὶ ἡμᾶς, — ἡμεῖς τέ σοι χαλεπανοῦμεν ζῶντι, καὶ ἐκεῖ οἱ ἡμέτεροι ἀδελφοὶ οἱ ἐν ἄθου νόμοι, οὐκ εὐμενῶς σε ὑποδέχονται· εἰδότες ὅτι καὶ ἡμᾶς ἐπεχείρησας ἀπολέσαι, τὸ σὸν μέρος. Ἀλλὰ μὴ σε πείσῃ Κρίτων ποιεῖν ἃ λέγει, μᾶλλον ἢ ἡμεῖς.

Ταῦτα, ὦ φίλε ἑταῖρε Κρίτων, εὖ ἴσθι ὅτι ἐγὼ δοκῶ ἀκούειν, ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες τῶν αὐτῶν δοκοῦσιν ἀκούειν· καὶ ἐν ἐμοὶ αὐτῇ ἡ ἡχὴ τούτων τῶν λόγων βομβεῖ, καὶ ποιεῖ μὴ δύνασθαι ἴστων ἄλλων ἀκούειν· ἀλλὰ ἴσθι, "ὅσα γε τὰ νῦν ἐμοὶ δοκοῦντα, ἐάν τι λέγῃς παρὰ ταῦτα, μάτην ἐρεῖς. "Ομοῦς μέντοι, εἴ τι οἶσι "πλέον ποιήσῃς, λέγε. ΚΡ. Ἀλλ', ὦ Σώκρατες, οὐκ ἔχω λέγειν. ΣΩ. "Ἐὰ τοίνυν, ὦ Κρίτων, καὶ πράττωμεν ταῦτα, ἐπειδὴ ταῦτα ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.

FROM THE PHÆDO:

The Last Moments of Socrates.

— ἡμεῖς μὲν οὖν, ἔφη, ὦ Σιμμία τε καὶ Κέβης καὶ οἱ ἄλλοι, εἰσαυθὺς ἐν τινὶ χρόνῳ ἕκαστοι ἴπορεύσεσθε· ἐμὲ δὲ νῦν ἡδὴ καλεῖ (φαίη γ' ἂν ἀνὴρ τραγικὸς,) ἡ εἰμαρμένη, καὶ σχεδόν τι μοι ὥρα τραπέσθαι πρὸς τὸ λουτρόν· δοκεῖ γὰρ βέλτιον εἶναι λουσάμενον πιεῖν τὸ φάρμακον, καὶ μὴ ἴπράγματα ταῖς γυναιξὶ παρέχειν νεκρὸν λούειν.

Ταῦτα δὴ εἰπόντος αὐτοῦ, ὁ Κρίτων, Εἶεν, ἔφη, ὦ Σώκρατες· τί δὲ τούτοις ἢ ἐμοὶ ἐπιστέλλεις, ἢ περὶ τῶν παίδων ἢ περὶ ἄλλου του, ὅ,τι ἂν σοι ποιοῦντες ἡμεῖς, ἐν χάριτι μάλιστα ποιοῦμεν; Ἀπερ ἂσι λέγω, ἔφη, ὦ Κρίτων· οὐδὲν καινότερον ὅτι, ὑμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι, ὑμεῖς καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐν χάριτι ποιήσετε ἅττ' ἂν ποιῇτε, καὶ μὴ νῦν ὁμολογήσῃτε· ἐάν δὲ ὑμῶν μὲν αὐτῶν ἀμελήτε, καὶ μὴ θέλητε, ὥσπερ κατ' ἴχνη, κατὰ τὰ νῦν τε εἰρημένα καὶ τὰ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ ζῆν, οὐδὲ, ἐὰν πολλὰ ὁμολογήσῃτε ἐν τῷ παρόντι καὶ σφόδρα, οὐδὲν πλέον ποιήσετε. Ταῦτα μὲν τοίνυν

προδημησόμεθα, ἔφη, οὕτω ποιεῖν. Θάττωμεν δὲ τίνα σὲ τρέπον; "Ὅπως ἂν, ἔφη, βούλησθε· ἐάν περ γε λάβητέ με, καὶ μὴ ἐκφύγω ὑμᾶς. Γελάσας δὲ ἅμα ἡσυχῇ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀποβλέψας, εἶπεν, Οὐ πείθω, ἔφη, ὦ ἄνδρες, Κρίτωνα, ὥς ἐγὼ εἰμι ὁ οὗτος ὁ Σώκρατης, ὁ νυνὶ διαλεγόμενος, καὶ διατάττων ἕκαστά τῶν λεγομένων· ἀλλ' οἶεταί με ἐκείνου εἶναι, ὃν ὄψεται ὀλίγον ὕστερον νεκρὸν, καὶ ἐρωτᾷ πῶς με θάπτῃ. "Ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποιήμαι, — ὥς, ἐπειδὴν πῖω τὸ φάρμακον, οὐκέτι ὑμῖν παραμενῶ, ἀλλ' οἰχέσομαι ἀπὸν εἰς ἡμακάρων δὴ τινος εὐδαιμόνιας, — ταῦτά μοι δοκῶ αὐτῷ ἄλλως λέγειν, παραμυθούμενος ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δ' ἐμαυτόν. "Ἐγγυήσασθε οὖν με πρὸς Κρίτωνα, ἔφη, τὴν ἐναντίαν ἐγγύην, ἥ ἦν οὗτος πρὸς τοὺς δικαστὰς ἡγγυᾶτο. "Οὗτος μὲν γὰρ ἢ μὴν παραμενεῖν· ὅμοις δὲ, ἢ μὴν μὴ παραμενεῖν, ἐγγυήσασθε, ἐπειδὴν ἀποθάνω, ἀλλὰ οἰχέσεσθαι ἀπὸντα· ἵνα Κρίτων ῥᾶον φέρῃ, καὶ μὴ, ὁρῶν μου τὸ σῶμα ἢ καϊόμενον ἢ κατορυττόμενον, ἀγανακτῇ ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥς δεῖνὰ ἄττα πάσχοντος· μηδὲ λέγῃ ἐν τῇ ταφῇ, ὥς ἡ "προτίθεται Σώκράτης ἢ ἐκφέρει ἢ κατορύττει. Εὖ γὰρ ἴσθι, "ἢ δ' ὅς, ὦ ἄριστε Κρίτων, τὸ μὴ καλῶς λέγειν, οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο πλημμελὲς, ἀλλὰ καὶ κακόν τι ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς. Ἀλλὰ θαρρῶν τε χρεῖ, "καὶ φάναι τοῦμὸν σῶμα θάπτειν, καὶ θάπτειν οὕτως, ὅπως ἂν σοι φίλον ᾖ, καὶ μάλιστα ἡγῇ νόμιμον εἶναι.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἐκείνος μὲν ἄνίστατο εἰς οἴκημά τι ὡς λουσόμενος, καὶ ὁ Κρίτων εἶπετο αὐτῷ· ἡμᾶς δ' ἐκέλευε περιμένειν. Περιεμένοντες οὖν, πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαλεγόμενοι περὶ τῶν εἰρημένων, καὶ ἀνασκοποῦντες· ὅτε δ' αὖ περὶ τῆς σύμφορας διεξιόντες, ὅση ἡμῖν γεγυῖα εἴη· ἀτεχνῶς ἡγούμενοι, ὥσπερ πατὴρ στερηθέντες, διάξιν ὀρφανοὶ τὸν ἔπειτα βίον. Ἐπειδὴ δὲ ἐλούσατο, καὶ ἡνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία, (δύο γὰρ αὐτῷ υἱεῖς, σμίκροί ᾤσαν, εἷς δὲ μέγας,) καὶ αἱ οἰκεῖαι γυναῖκες ἀφίκοντο. Ἐκείναις ἐναντίον τοῦ Κρίτωνος διαλεχθεῖς τε καὶ ἐπιστείλας ἄττα ἐβούλετο, τὰς μὲν γυναῖκας καὶ τὰ παιδία ἀπιέναι ἐκέλευσεν· αὐτὸς δὲ ἦκε παρ' ἡμᾶς.

Καὶ ἦν ἡδὴ ἐγγυὲς ἡλίου ἡ δυσμῶν· χρόνον γὰρ πολὺν διέτρι-

ψεν ἔνδον. Ἐλθὼν δ' ἐκαθίζετο λελουμένος· καὶ οὐ πολλὰ ἄττα μετὰ ταῦτα διελέχθη. Καὶ ἤκειν ὁ τῶν Ἑνδεκα ὑπηρέτης· καὶ στὰς παρ' αὐτὸν, ὦ Σώκρατες, ἔφη, οὐ καταγνώσσομαι γέ σου ὑπὲρ ἄλλων καταγνώσκω, ὅτι μοι χαλεπαίνουνσι καὶ καταρῶνται, ἐπειδὴν αὐτοῖς παραγγέλλω πίνειν τὸ φάρμακον, ἀναγκαζόντων τῶν ἀρχόντων· σὲ δ' ἐγὼ καὶ ἄλλως ἔγνωκα ἐν τούτῳ χρόνῳ γενναϊότατον καὶ πραότατον καὶ ἀρίστον ἄνδρα ὄντα τῶν πώποτε δεῦρο ἀφικομένων· καὶ ὁδὴ καὶ νῦν εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἔμοι χαλεπαίνεις, (γινώσκεις γὰρ τοὺς αἰτίους,) ἀλλὰ ἐκείνους. Νῦν οὖν (οἶσθα γὰρ ἃ ἤλθον ἀγγελίων) χαῖρέ τε, καὶ πειρῶ ὡς ῥῆστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα. Καὶ ἅμα δακρύσας, μεταστρεφόμενος ἄπῃ. Καὶ ὁ Σωκράτης, ἀναβλέψας πρὸς αὐτὸν, Καὶ σὺ, ἔφη, χαῖρε· καὶ ἡμεῖς ταῦτα ποιήσομεν. Καὶ ἅμα πρὸς ἡμᾶς, ὦ ἀστῆες, ἔφη, ὁ ἄνθρωπος· καὶ παρὰ πάντα μοι τὸν χρόνον προσήει, καὶ διελέγετο ἰνίστε· καὶ ἦν ἀνδρῶν λῆστος· καὶ νῦν ὡς γενναίως με ἀποδακρύει. Ἀλλὰ γε ὁδὴ, ὦ Κρίτων, πειθώμεθα αὐτῷ· καὶ ἐνιγκαίω τις τὸ φάρμακον, εἰ τέτριπται· εἰ δὲ μὴ, τριψάτω ὁ ἄνθρωπος.

Καὶ ὁ Κρίτων, Ἀλλ' οἶμαι, ἔφη, ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔτι ἤλιον εἶναι ἐπὶ ταῖς ὁρεσι, καὶ οὐπω δευοκέναι· καὶ ἅμα ἐγὼ οἶδα καὶ ἄλλους πάντο ὅψε' πίνοντας, ἐπειδὴν παραγγελλῇ αὐτοῖς, δειπνίσαντάς τε καὶ πίνοντας εὖ μάλα· * * * ἀλλὰ μηδὲν ἐπείγου· ἔτι γὰρ ἐγχωρεῖ. Καὶ ὁ Σωκράτης, Εἰκότως γ', ἔφη, ὦ Κρίτων, ἐκεῖνοί τε ταῦτα ποιοῦσιν, οὓς σὺ λέγεις, (οἶνται γὰρ κερδανεῖν, ταῦτα ποιήσαντες,) καὶ ἔγωγε εἰκότως ταῦτα οὐ ποιήσω· οὐδὲν γὰρ οἶμαι κερδανεῖν, ὀλίγον ὕστερόν τι πιδν, ἄλλο γε ἢ γέλωτα ὀφλήσειν παρ' ἑμαυτῷ, γλιχόμενος τοῦ ζῆν, καὶ φειδόμενος οὐδενὸς ἔτι ἄντος. Ἀλλ' ἴθι, ἔφη, πείθου, καὶ μὴ ἄλλως ποίει.

Καὶ ὁ Κρίτων ἀκούσας, ἔνευσεν τῷ παιδὶ πλησίον ἐστῶτι· καὶ ὁ παῖς ἐξελθὼν, καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψας, ἤκειν ἄγων τὸν μέλλοντα ἡύσειν τὸ φάρμακον, ἐν κύλικι φέροντα τιτρίμνον. Ἰδὼν δὲ ὁ Σωκράτης τὸν ἄνθρωπον, Εἰς, ἔφη, ὦ βέλτιστε· σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων· τί χρὴ ποιεῖν; Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη, ἢ πίνοντα περιμέναι, ὥς ἂν σου βάρος ἐν ταῖς

σκέλεσθαι γένηται· ἔπειτα κατακεῖσθαι· καὶ οὕτως· αὐτὸ ποιήσει. Καὶ ἅμα ὤρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει. Καὶ ὃς λαβὼν, καὶ μάλα ἥλως, ὦ Ἐχέκρατες, οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει, ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τί λέγεις, ἔφη, περὶ τοῦδε τοῦ πόματος, πρὸς τὸ ἀποσπεῖσαι τινί; ἔξεστιν, ἢ οὐ; Τοσοῦτον, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τρίβομεν, ὅσον οἰόμεθα μέτριον εἶναι πιεῖν. Μανθάνω, ἦ δ' ὅς· ἀλλ' εὐχεσθαι γέ που τοῖς θεοῖς ἔξεστί τε καὶ χρή, τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε εὐτυχῇ γενέσθαι· ἃ δὴ καὶ ἐγὼ· εὐχομαι τε, καὶ γένοιτο ταύτη.

Καὶ ἅμα εἰπὼν ταῦτα, ἐπισχόμενος, καὶ μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἔξεπιε. Καὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἐπεικῶς οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν· ὥς δὲ εἶδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα, οὐκέτι. Ἀλλ' αὐτοῦ ἑμοῦ γε βία ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα· ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλειον ἑμαυτὸν· οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνόν γε, ἀλλὰ τὴν ἑμαυτοῦ τύχην, οἷου ἀνδρὸς ἑταίρου ἐστερημένος εἶην. Ὁ δὲ Κρίτων ἔτι πρότερος ἑμοῦ, ἐπειδὴ οὐχ οἷός τ' ἦν κατέχειν τὰ δάκρυα, ἐξάνεστη. Ἀπολλόδορος δὲ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ οὐδὲν ἐπαύετο δακρύων, καὶ δὴ καὶ τότε ἀναβρυχισάμενος, κλάων καὶ ἀγανακτῶν, οὐδένα ὄντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων, πλην γε αὐτοῦ Σωκράτους. Ἐκεῖνος δὲ, Οἶα, ἔφη, ποιεῖτε, ὦ θαυμάσιοι; ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν· καὶ γὰρ ἀκήκοα ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρή τελευτᾶν· ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε, καὶ καρτερεῖτε. Καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες ἡσυχύνημέν τε καὶ ἐπέσχομεν τοῦ δακρύειν.

Ὁ δὲ περιελθὼν, ἐπειδὴ οἱ βαρύνεσθαι ἔφη τὰ σκέλη, κατεκλίθη ὑπτίος· οὕτω γὰρ ἐκέλευσεν ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ἅμα ἐφαπτόμενος αὐτοῦ οὗτος ὁ δοὺς τὸ φάρμακον, διαλιπὼν χρόνον, ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη· ἡάπειτα σφόδρα πείσας αὐτοῦ τὸν πόδα, ἤρετο εἰ αἰσθάνοιτο· ὃ δ' οὐκ ἔφη· καὶ μετὰ τοῦτο αὖθις τὰς κνήμας, καὶ ἑπ' αὐτῶν οὕτως ἡμῖν ἐπεδείκνυτο ὅτι ψυχαιότ' τε καὶ πηγνυτό. Καὶ αὐτὸς ἤπτετο, καὶ εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται αὐτοῦ, τότε

οὐχ ἡσέεται. Ἡδὴ οὖν σχεδὸν τι αὐτοῦ ἦν τὰ περὶ τὸ ἥτρον
 ψυχόμενα· καὶ ἐκκαλυψάμενος, (ἐνεκεκάλυπτο γάρ,) εἶπεν,—ὁ
 δὴ τελευταῖον ἐφθέγγετο,—Ω Κρίτων, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ
 ὀφείλομεν ἀλεκτρυόνα· ἀλλὰ ἀπόδοτε, καὶ μὴ ἀμελήσητε.
 Ἀλλὰ ταῦτα ἔσται, ἔφη ὁ Κρίτων· ἀλλ' ὅρα εἴτι ἄλλο λέγεις.
 Ταῦτα ἐρομένου αὐτοῦ, οὐδὲν ἔτι ἀπεκρίνατο· ἀλλ', ὀλίγον
 χρόνον διαλιπαῖν, ἐκινήθη τε, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξεκάλυψε
 αὐτόν. Καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησεν· ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων συν-
 ἔλαβε τὸ στόμα τε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἡδὲ ἡ τελευταῖα, ᾧ Ἐχέκρατες, τοῦ ἐταίρου ἡμῖν ἐγένετο,
 ἄνδρὸς φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

Ἡμεῖς οὖν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας τῆς ἡμετέρας φωνῆς αὐτὸ συμ-
 βαίνει τὸ ὄνομα. ἘΡΜ. Καὶ ἐγώ γε μοι δοκῶ, ᾧ Σώκρατες,
 τούτου πάνυ σοὶ σύμψηφος εἶναι. ΣΩ. Ἀλλὰ οὐ τούτο χαλε-
 πὸν ἐστὶν ἐνοῆσαι, ἀλλὰ μάλλον τὸ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τί ποτε

FROM THE CRATYLUS:

On the derivation of Greek words.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Φαίνονται μοι οἱ πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων τῶν
 περὶ τὴν Ἑλλάδα τούτους μόνους θεοὺς ἡγεῖσθαι, οὗσπερ νῦν
 πολλοὶ τῶν Βαρβάρων, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ ἄστρα
 καὶ οὐρανόν· ἅτε γοῦν αὐτὰ ὀρῶντες πάντα αἰεὶ ἰόντα δρόμῳ καὶ
 θέοντα, ἀπὸ ταύτης τῆς φύσεως τῆς τοῦ θεῖν θεοὺς αὐτοὺς
 ἐπονομάσαι· ὕστερον δὲ κατανοῶντες τοὺς ἄλλους πάντας ἤδη
 τούτῳ τῷ ὀνόματι προσαγορεύειν. Ἔοικε τι, ὃ λέγω, τῷ ἀλη-
 θεῖ, ἢ οὐδέν; ἘΡΜΟΓΕΝΗΣ. Πάνυ μὲν οὖν ἔοικε. ΣΩ.
 Τί οὖν ἂν μετὰ τοῦτο σκοποῖμεν; ἘΡΜ. Δῆλον δὴ ὅτι, δαί-
 μονάς τε καὶ ἀνθρώπους. ΣΩ. Δαίμονας; καὶ ὡς ἀληθῶς, ᾧ
 Ἐρμόγενης, τί ἂν ποτε νοοῖ τὸ ὄνομα οἱ δαίμονες; Σκέψαι ἂν
 τί σοι δόξω εἰπεῖν. ἘΡΜ. Λέγε μόνον. ΕΩ. Ὡς ἐμοὶ
 δοκεῖ, ὅτι φρόνιμοι καὶ δαήμονες ἦσαν, δαίμονας αὐτοὺς ὠνό-
 μασαν. Καὶ ἔν γε τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ αὐτὸ συμ-
 βαίνει τὸ ὄνομα. ἘΡΜ. Καὶ ἐγώ γε μοι δοκῶ, ᾧ Σώκρατες,
 τούτου πάνυ σοὶ σύμψηφος εἶναι. ΣΩ. Ἀλλὰ οὐ τούτο χαλε-
 πὸν ἐστὶν ἐνοῆσαι, ἀλλὰ μάλλον τὸ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τί ποτε
 ἀνθρώποι καλοῦνται; σὺ ἔχεις εἰπεῖν; ἘΡΜ. Πόθεν, ᾧ

"γαθὲ, ἔχω; Οὐδ' εἴ τι οἷός τ' ἂν εἶην εὔρεϊν, οὐ συντείνω, διὰ
 τὸ ἡγεῖσθαι σὲ μᾶλλον εὔρησειν ἢ ἑμαυτόν. ΣΩ. Σκόπει δὴ
 ὁ λέγων. Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ τοῖόνδε δεῖ ἐγνοῆσαι ὑπερὶ ὀνομά-
 των, ὅτι πολλάκις ἐπεμβάλλομεν γράμματα, τὰ δ' ἐξαιροῦμεν,
 " παρ' ὃ βουλόμεθα, ὀνομάζοντες, καὶ * τὰς ὁξύτητας μεταβάλ-
 λομεν. * Οἶον Διὶ φίλος, τοῦτο ἵνα ἀντὶ ῥήματος ὄνομα ἡμῖν
 γένηται, τό τε ἕτερον αὐτόθεν ἰώτα ἐξείλομεν καὶ ἀντὶ ὀξείας
 τῆς μέσης συλλαβῆς βαρεῖαν ἐφθεγξάμεθα. Ἐπ' ἄλλων δὲ
 τοῦναντίον ἐμβάλλομεν γράμματα, τὰ δὲ βαρύτερα ὁξύτερα
 φθεγγόμεθα. ΕΡΜ. Ἀληθῆ λέγεις. ΣΩ. Τούτων τοίνυν
 ἐν " καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων ὄνομα πέπονθεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Ἐκ
 γὰρ ῥήματος ὄνομα γέγονεν, ἐνὸς γράμματος τοῦ αἰ ἐξαιρεθέντος
 καὶ βαρυτέρας τῆς τελευτῆς γενομένης. ΕΡΜ. Πῶς λέγεις;
 ΣΩ. Ὡδε σημαίνει τοῦτο τὸ ὄνομα ὁ ἀνθρώπος, ὅτι τὰ μὲν
 ἄλλα θηρία " ὧν ὄρᾳ οὐδὲν ἐπισκοπεῖ οὐδὲ ἀναλογίζεται οὐδὲ
 ἀναρρεῖ, ὁ δὲ ἄνθρωπος ὁ αἶμα ἐώρακε, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὅπωπε,
 καὶ ἀναρρεῖ καὶ ἀναλογίζεται τοῦτο, ὁ ὅπωπεν. Ἐντεῦθεν δὴ
 μόνον τῶν θηρίων ὀρθῶς ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὀνομάσθη, " ἀνα-
 θρών αἰ ὅπωπε. Τί οὖν; τὸ μετὰ τοῦτο ἔρωμαί σε, " ὃ κήδεως
 αὐτὸ πυθόμην; ΕΡΜ. Πάνυ γε. ΣΩ. " Ὡς περ τοίνυν μοι
 δοκεῖ τούτοις ἐξῆς εἶναι τι χρῆμα. Ψυχὴν γὰρ πον καὶ σῶμα
 καλοῦμεν τοῦ ἀνθρώπου. ΕΡΜ. Πῶς γὰρ οὗ; ΣΩ. Πει-
 ρώμεθα δὴ καὶ ταῦτα " διελεῖν ὥς περ τὰ ἐμπροσθεν; ὃ Ψυχὴν
 λέγεις ἐπισκέψασθαι, ὡς εἰκότως τούτου τοῦ ὀνόματος συγ-
 χάνει, ἔπειτ' αὐτὸ σῶμα; ΕΡΜ. Ναί. ΣΩ. Ὡς μὲν τοίνυν
 ἐκ τοῦ παραχρῆμα λέγειν, οἶμαί τι ταιούτων νοεῖν τοῦς τὴν
 ψυχὴν ὀνομάσαντας, ὡς τοῦτο ἄρα, ὅταν παρῇ τῷ σώματι,
 αἰτίον ἐστὶ τοῦ ζῆν αὐτῷ, τὴν τοῦ ἀναπνεῖν δύναμιν παρέχον καὶ
 ἀναψύχον. Ἄμα δὲ ἐκλείποντος ὃ τοῦ ἀναψύχοντος, τὸ σῶμα
 ἀπόλλυται τε καὶ τελευτᾷ. * ὅθεν δὴ μοι δοκοῦσιν αὐτὸ ψυχὴν
 καλέσαι. ΕΡΜ. Ἀλλὰ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο πῶς φῶμεν ἔχειν;
 ΣΩ. Τὸ σῶμα λέγεις; ΕΡΜ. Ναί. ΣΩ. Δοκοῦσί μοι μά-
 λιστα θέσθαι οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα τοῦτο τὸ ὄνομα, ὡς δίκην διδούσης
 τῆς ψυχῆς τοῦτον δὲ περίβολον " ἔχειν, ἵνα σώζηται, δεσμωτη-
 ρίον " εἰκόνα. " εἶναι οὖν τῆς ψυχῆς τοῦτο, ὥς περ αὐτὸ ὀνομάζεται,

ἔτις ἂν ἐκτίσῃ τὰ ὀφειλόμενα, τὸ σῶμα. *ΕΡΜ.* Ταῦτα μὲν μοι δοκεῖ ἱκανῶς, ὦ Σώκρατες, εἰρησθαι· περὶ δὲ τῶν θεῶν τῶν ὀνομάτων, οἷον καὶ περὶ τοῦ Διὸς νῦν δὴ ἔλεγες, ἔχοιμεν ἂν πού κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπισκέψασθαι, ἢ κατὰ τίνα ποτὲ ὀρθότητα αὐτῶν τὰ ὀνόματα κεῖται. *ΣΩ.* * * * Τὸ μὲν Πλούτωνος, τοῦτο μὲν κατὰ τὴν τοῦ πλούτου ὁσίῳ, ὅτι ἐκ τῆς γῆς κάτωθεν ἀνιέται ὁ πλούτος, ἐπώνομασθαι· ὁ δὲ Αἰδης, οἱ πολλοὶ μὲν μοι δοκοῦσιν ὑπολαμβάνειν τὸ ἀειδὲς προσειρησθαι τῷ ὀνόματι τοῦτο καὶ φοβούμενοι τὸ ὄνομα Πλούτωνα καλεῦσιν αὐτόν. * * * Τὰς δὲ Μούσας τε καὶ ὅλως τὴν μουσικὴν ἀπὸ τοῦ ἰμῶσθαι, ὡς ἔοικε, καὶ τῆς ζητήσεώς τε καὶ φιλοσοφίας τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπώνομασαν. Ἀρτεμις δὲ διὰ τὸ ἀρτεμὲς φαίνεται καὶ τὸ κόσμιν διὰ τὴν τῆς παρθενίας ἐπιθυμίαν. * * * *ΕΡΜ.* Πειρώμεθα δὲ τὸν Ἑρμῆν σκέψασθαι, τί καὶ οὖσι τὸ ὄνομα. *ΣΩ.* Ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε ἔοικε· περὶ λόγον τι εἶναι ὁ Ἑρμῆς, καὶ τὸ ἑρμηνεία εἶναι καὶ τὸ ἄγγελον καὶ τὸ κληρικόν τε καὶ τὸ ἀπατηλὸν ἐν λόγοις καὶ τὸ ἀγοραστικόν, ἢ περὶ λόγου δύναμιν ἐστὶ πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία. Τὸ δὲ λέγειν δὴ ἐστὶν εἶρειν. Καὶ ἡ γε Ἴρις ἀπὸ τοῦ εἶρειν ἔοικε κεκλημένη, ὅτι ἄγγελος ἦν. Ἀλλ', ὦ μακάριε, ἀπαλλαγῶμεν ἐκ τῶν θεῶν. *ΕΡΜ.* Τῶν γε τοιούτων, ὦ Σώκρατες, εἰ βούλει. Περὶ δὲ τῶν τοιῶνδε τί σε κωλύει διελεῖν, οἷον γῆς καὶ αἰθέρος καὶ ἀέρος καὶ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ὠρῶν καὶ ἐνιαυτοῦ; *ΣΩ.* Συχνὰ μὲν μοι προστάτεις· ὁμως δὲ, εἴπερ σοι κεχαρισμένου ἔσται, ἐθέλω. *ΕΡΜ.* Καὶ μὴν χαρίζεαι. *ΣΩ.* Τί δὴ οὖν βούλει πρῶτον; *ΕΡΜ.* Τί δὲ τὸ πῦρ τε καὶ τὸ ἄδωρ; *ΣΩ.* Τὸ πῦρ ἄπορῶ, καὶ κινδυνεύει τοῦτο τι παγχάλεπον εἶναι. Σκέψαι οὖν ἢν εἰσάγω μηχανὴν ἐπὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἃ ἂν ἀπορῶ. *ΕΡΜ.* Τίνα δὴ; *ΣΩ.* Ἐγὼ σοι ἐρῶ. Ἀπόκριται γάρ μοι· ἔχουσιν ἂν εἰπεῖν πῦρ, κατὰ τίνα τρόπον καλεῖται; *ΕΡΜ.* Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγε. *ΣΩ.* Σκέψαι δὴ ὃ ἐγὼ ὑποπτεύω περὶ αὐτοῦ. Ἐννοῶ γάρ, ὅτι πολλὰ οἱ Ἕλληνες ὀνόματα, ἄλλως τε καὶ οἱ ὑπὸ τοῖς Βαρβάροις οἰκοῦντες, παρὰ τῶν Βαρβάρων εἰλήφασιν. *ΕΡΜ.* Τί οὖν δὴ; *ΣΩ.* Εἴ τις ζητοῖ ταῦτα κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν ὡς εἰκότως κεῖται,

ἀλλὰ μὴ κατ' ἐκείνην, ἐξ ἧς τὸ ὄνομα τυγχάνει ὄν, οὔσα ὅτι
 ἄποροί ἄν. *ΕΡΜ.* Εἰκότως γε. *ΣΩ.* Ὅρα τοίνυν καὶ τοῦτο
 τὸ ὄνομα τὸ πῦρ μὴ τι βαρβαρικὸν ἦ. Τοῦτο γὰρ οὔτε ῥάδιον
 προσάψαι ἐστὶν Ἑλληνικῇ φωνῇ. Φανεροί τ' εἰσὶν οὕτως αὐτὸ
 καλοῦντες Φρύγες, σμικρόν τι παρακλίνοντες, καὶ τό γε ὕδωρ
 καὶ τὰς κύνας καὶ ἄλλα πολλά. *ΕΡΜ.* Ἔστι ταῦτα. *ΣΩ.*
 Οὐ τοίνυν δεῖ ταῦτα ἢ προσβιάζεσθαι, ἢ ἐπεὶ ἔχοι γ' ἄν τις
 εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. Τὸ μὲν οὖν πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ ταύτη ἀπα-
 θοῦμαι. Ὁ δὲ δὴ ἀὴρ ἄρά γε, ὃ Ἑρμόγενης, ὅτι αἶρει τὰ
 ἀπὸ τῆς γῆς, ἀὴρ κέκληται; ἢ Γῆ δὲ μᾶλλον σημαίνει ὃ βού-
 λεται, ἐάν τις γαῖαν ὀνομάσῃ. Γαῖα γὰρ γεννήτειρα ἄν εἴη
 ὀρώς κεκλημένη, ὥς φησιν Ὀμηρος. ἢ τὸ γὰρ γεγάασι γεγεν-
 νῆσθαι λέγει. *ΕΡΜ.* Εἶεν. *ΣΩ.* Τί οὖν ἡμῖν ἦν τὸ μετὰ
 τοῦτο; *ΕΡΜ.* Ὁραί, ὃ Σώκράτες, καὶ ἐν αὐτῷ. *ΣΩ.* Αἱ
 μὲν δὴ ὦραι ὄραι Ἀττικιστὶ αἰς τοπαλαῖον ῥητέον, εἴπερ
 βούλει τὸ εἶδος εἰδέναι. ὦραι γάρ εἰσι διὰ τὸ ὀρίζειν χειμῶνάς
 τε καὶ θέρη καὶ πνεύματα καὶ τοὺς καιροὺς ἢ πρὸς τοὺς καρ-
 ποὺς ἐκ τῆς γῆς ὀρίζουσαι δὲ δικαίως ἂν ὄραι καλοῖντο. Ἐνι-
 αὐτῷ δὲ, ὅτι ὃ ἐν αὐτῷ. *ΕΡΜ.* Ἀλλὰ δῆτα, ὃ Σώκράτες,
 πολὺ ἢ ἐπιδίδως. *ΣΩ.* ἢ Πόρρω ἤδη, οἶμαι, φαίνομαι σοφίας
 ἐλαύνειν. *ΕΡΜ.* Πάνο μὲν οὖν. *ΣΩ.* Τάχα μᾶλλον φήσεις.
 * * * Καὶ μὴν τό γε ἀγαθόν, τοῦτο τῆς φύσεως πάσης τῷ
 ἀγαστῷ βούλεται τὸ ὄνομα ἐπικεῖσθαι. * * * Καὶ τό γε
 ζυγὸν οἶσα ὅτι δυσγὸν οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν. *ΕΡΜ.* Πάνο γε.
ΣΩ. Καὶ ἢ τὸ μὲν γε ζυγὸν οὐδὲν δηλοῖ. ἢ τὸ δὲ τοῖν δυεῖν ἕνεκα
 τῆς δέσεως ἐς τὴν ἀγωγὴν ἐπωνόμασται δυσγὸν δικαίως. νῦν δὲ
 ζυγόν καὶ ἄλλα πάμπολλα οὕτως ἔχει. *ΕΡΜ.* Φαίνεται.
ΣΩ. ἢ ἡ τε λύπη ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ σώματος ἔοικεν ἐπονο-
 μασθῆναι, ἣν ἐν τούτῳ τῷ πάθει ἢ ἴσχει τὸ σῶμα. * * *
 Γελοῖα μὲν οἶμαι φανεῖσθαι, ὃ Ἑρμόγενης, ὃ γράμμασι καὶ
 συλλαβαῖς τὰ πράγματα μεμιμημένα κατὰ δῆλα γιγνόμενα
 ὅμως δὲ ἀνάγκη. Ὅ γὰρ ἔχομεν τούτου βέλτιον εἰς ὃ, τι ἐπ-
 ανενέγκωμεν περὶ ἀληθείας τῶν πρώτων ὀνομάτων, εἰ μὴ ἄρα δὴ,
 (ὥσπερ οἱ τραγωδοποιοὶ, ἐπειδάν τι ἀπορῶσιν, ἐπὶ τὰς μὴ-
 χανὰς καταφεύγουσι θεοὺς αἶροντες, καὶ ἡμεῖς οὕτως) εἰπόντες

ἀπαλλαγῶμεν, ὅτι τὰ πρῶτα ὀνόματα οἱ θεοὶ ἔθεσαν καὶ διὰ ταῦτα ὀρθῶς ἔχει· ἄρα καὶ ἡμῖν *κράτιστος οὗτος τῶν λόγων, ἢ ἐκεῖνος, ὅτι παρὰ Βαρβάρων τιῶν αὐτὰ παρελήφμεν; (εἰσὶ δὲ ἡμῶν ἀρχαιότεροι οἱ Βάρβαροι) ἢ ὅτι ὑπὸ παλαιότητος ἀδύνατον αὐτὰ ἐπισκέψασθαι, ὥσπερ καὶ τὰ βαρβαρικά; Αὗται γὰρ ἂν πᾶσαι ἐκδύσεις εἶεν καὶ μάλα κομψαὶ τῷ μὴ ἐθέλοντι *λόγον διδόναι περὶ τῶν πρώτων ὀνομάτων, ὡς ὀρθῶς κεῖται. Ἄ μὲν τοίνυν ἐγὼ ᾔσθημαι περὶ τῶν πρώτων ὀνομάτων, πάντῃ μοι δοκεῖ ὑβριστικὰ εἶναι καὶ γελοῖα. Τούτων δέ σοι μεταδώσω, ἂν βούλη· σὺ δ' ἂν τι ἔχης βέλτιον ποθεῖν λαβεῖν, ἐπειρᾶσθαι καὶ ἐμοὶ μεταδιδόναι. *ΕΡΜ.* Ποιήσω ταῦτα, ἀλλὰ θαρρύν' λέγε. *ΣΩ.* Πρῶτον μὲν τοίνυν *τὸ ρ ἔμοιγε τὸ στοιχεῖον καλὸν ἔδοξεν ὄργανον εἶναι τῆς κινήσεως τῇ τὰ ὀνόματα τιθεμένῳ πρὸς τὸ ἀφομοιοῦν τῇ φορᾷ· πολλαχοῦ γὰρ χρῆται αὐτῷ εἰς αὐτήν. Πρῶτον μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ρεῖν καὶ ροῇ διὰ τούτου τοῦ γράμματος τὴν φορὰν μιμεῖται, εἴτα ἐν τῷ τρέμειν, εἴτα ἐν τῷ τραχεῖ· ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς τοιοῖσδε ῥήμασιν, ὅσων κρούειν, θραύειν, ἐρείκειν, θρύπτειν, κερματίζειν, ρυμβεῖν· πάντα τὰ τοιαῦτα τὸ πολὺ *ἀπεικάζει διὰ τοῦ ρ. Ἐώρα γάρ, ὄμαι, τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ ἥκιστα μένουσαν, μάλιστα δὲ *σειομένην· διὸ φαίνεται μοι *τούτῳ καὶ πρὸς ταῦτα κατακεχρησθαι. Τῷ δ' αὖτε πρὸς τὰ λεπτὰ πάντα, *ἃ δὴ μάλιστα διὰ πάντων ἴοι ἂν διὰ ταῦτα τὸ ἰέναι καὶ τὸ ἴεσθαι διὰ τοῦ ι ἀπομιμεῖται· ὥσπερ γε διὰ τοῦ φ καὶ τοῦ ψ καὶ τοῦ σίγμα καὶ τοῦ ζήτα, ὅτι *πνευματώδη τὰ γράμματα, *πάντα τὰ τοιαῦτα *μερίμηται *αὐτοῖς ὀνομάζων, ὅσον τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ ζέον καὶ τὸ σείεσθαι καὶ ὅλως *σισμὸν· καὶ ὅταν πού τὸ φουσῶδες μιμῇται, πανταχοῦ ἐνταῦθα ὡς τοπολὺ τὰ τοιαῦτα γράμματα ἐπιφέρειν φαίνεται ὃ τὰ ὀνόματα θέμενος. *Τῆς δ' αὖ τοῦ β συμπίσεως καὶ τοῦ τ καὶ ἀπερείσεως τῆς γλῶττης τὴν δύναμιν χρήσιμον φαίνεται ἡγήσασθαι πρὸς τὴν μίμησιν τοῦ δεσμοῦ καὶ τῆς στάσεως. *Ὅτι δὲ ὀλισθαίνει μάλιστα ἐν τῷ λ ἢ γλῶττα, κατιδὼν, ἀφομοιωὺν ὀνόμασε τὰ τε λεία καὶ αὐτὸ τὸ ὀλισθαίνειν καὶ τὸ λιπαρὸν καὶ τὸ κολλιδῶδες καὶ τᾶλλα

πάντα τὰ τοιαῦτα. Ἡ δὲ ὀλισθαίνουσα τῆς γλώττης ἄντι-
λαμβάνεται ἡ τοῦ γ' δύναμις, τὸ γλίσχρον ἄπεμιμήσατο καὶ
γλυκὺ καὶ γλοιῶδες.

DEMOSTHENES.

THE FIRST ORATION AGAINST PHILIP.

“ Philip, opposed in his design of passing into Greece through Ther-
mopylæ, was obliged to retire. The danger they had thus escaped,
deeply affected the Athenians. So daring an attempt, which was,
in effect, declaring his purposes, filled them with astonishment; and
the view of a power, which every day received new accessions, drove
them even to despair. Yet their aversion to public business was
still predominant. They forgot that Philip might renew his attempt,
and thought they had provided sufficiently for their security by posting
a body of troops at the entrance of Attica, under the command of
Menelaus, a foreigner. They then proceeded to convene an assembly
of the people, in order to consider what measures were to be taken to
check the progress of Philip: on which occasion Demosthenes, for the
first time, appeared against that prince, and displayed those abilities,
which proved the greatest obstacle to his designs.”—LELAND.

[Olymp. CVII, 1 Chr. 352.]

Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινὸς πράγματος ᾧ πρῶτίητο, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἔπισχὼν ἂν, ἕως οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων
γνώμην ἀπεφώναντο, εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων
ρήθέντων, ἡσυχίαν ἂν ἤγον· εἰ δὲ μὴ, τότε ἂν αὐτὸς ἐπειρώμην,
ἃ γινώσκω, λέγειν. Ἐπειδὴ δὲ, περὶ ὧν πολλάκις εἰρήνευσιν
οὔτοι πρότερον, συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡγοῦμαι ἃ καὶ
πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυγχάνειν. Εἰ γὰρ ἐκ
τοῦ παρελθυῦτος χρόνου τὰ δέοντα οὔτοι συνεβούλευσαν, οὐδὲν
ἂν ὑμᾶς νῦν ἔδει βουλεύεσθαι.

Πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἄθυμητόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς

παροῦσι πράγμασιν, οὐδ' εἰ ἅπαντα φαύλως ἔχειν δοκεῖ· ὁ γὰρ ἔστι χεῖριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο
 " πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. Τὴν οὖν ἐστὶ τοῦτο;
 ὅτι οὐδὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν δειντῶν ποιοῦντων ὑμῶν,
 κακῶς τὰ πράγματα ἔχει· ἐπεὶ τοι, εἰ πάνθ', ἃ προσῆκε,
 ἡ πραττόντων οὕτως εἶχεν, οὐδ' ἂν ἐλπὶς ἦν αὐτὰ βελτίω
 γενέσθαι. Ἐπειτα ἡ ἐνθυμητικὴ καὶ παρ' ἄλλων ἀκούουσι καὶ
 τοῖς εἰδύσι αὐτοῖς ἀναμιμνησκομένοις, ἡλίγκην τότε ἔχονταν
 δύναμιν Λακεδαιμονίων, (ἡξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς,) ὡς καλῶς
 καὶ προσηκόντως οὐδὲν ἀνάξιον ὑμεῖς ἐπράξατε τῆς πόλεως,
 ἀλλ' ὑπεμείνατε ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων τὸν περὶ
 ἐκείνους πόλεμον. Τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; ἵν' εἰδῆτε, ὦ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεάσθηθε, ὅτι οὐδὲν οὔτε φυλατταμένους
 ὑμῖν ἐστὶ φοβερόν, οὐτ', ἂν ὀλιγοῦσῃτε, ταιούτων οἷον ἂν ὑμεῖς
 βούλησθε,—παραδειγμασι χρώμενοι τῇ τότε ῥώμῃ τῶν Λακε-
 δαιμονίων, ἧς ἐκρατεῖτε ἐκ τοῦ προσέχειν τοῖς πράγμασι τὸν
 νῦν, καὶ τῇ νῦν ὕβρει τούτου, δι' ἣν ταραττόμεθα ἐκ τοῦ
 μηδὲν φροντίζειν ὧν ἐχρῆν. Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 δυσποθέμετον οἶται τὸν Φίλιππον εἶναι, σκοπῶν τό τε πλεῖθος
 τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ δυνάμεως καὶ τὸ τὰ χωρία πάντα ἀπο-
 λωλέναι τῇ πόλει, ὀρθῶς μὲν οἶται· λογισάσθω μὲντοι τοῦθ',
 ὅτι εἴχαμέν ποτε ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Πύδναν καὶ Ποτί-
 δαιαν καὶ Μεθώνην καὶ ἅπαντα τὸν τόπον τοῦτον οἰκίον κύκλω,
 καὶ πολλὰ τῶν μετ' ἐκείνου νῦν ὄντων ἐθνῶν αὐτονομούμενα
 καὶ ἐλεύθερα ὑπῆρχε, καὶ μᾶλλον ἡμῖν ἐβούλετ' ἔχειν οἰκείως ἢ
 ἐκείνῳ. Εἰ γοῦν ὁ Φίλιππος τότε ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην,
 ὡς χαλεπὸν πολεμεῖν ἐστὶν Ἀθηναίους, ἔχουσι τσαῦτα ἐπι-
 τειχίσματα τῆς αὐτοῦ χώρας, ἔρημον ὄντα συμμάχων,—οὐδὲν
 ἂν ὧν νυνὶ πεποιήκειν, ἔπραξεν οὐδὲ τσαούτην ἐκτίσας, ἂν δύνα-
 μιν. Ἀλλ' οὐδὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο καλῶς ἐκείνος, ὅτι
 ταῦτα μὲν ἐστὶν ἅπαντα τὰ χωρία ἃ ἄλλα τοῦ πολέμου κείμενα
 ἐν μέσῳ, ὅφρ' οὖν ὁ ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων, καὶ
 τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελοῦντων. Καὶ
 γὰρ τοι ταύτῃ χρησάμενος τῇ γνώμῃ, πάντα κατέστραπται
 καὶ ἔχει, τὰ μὲν ὡς ἂν ἐλίων τις ἔχοι πολέμῳ, τὰ δὲ σύμ-

μαχα καὶ φίλια ποιησάμενος· καὶ γὰρ ὁ συμμαχεῖν καὶ προσ-
 ἔχειν τὸν νοῦν τούτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες, οὓς ἂν ὁρῶσι παρε-
 σκευασμένους καὶ πράττειν ἐθέλοντας ἃ χρὴ.

Ἄν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης
 ἐβελήσγητε γενέσθαι γνώμης νῦν, (ἐπειδὴ περ οὐ πρότερον,) καὶ
 ἕκαστος ὑμῶν, οὗ δεῖ καὶ δύναιτ' ἂν παρασχεῖν αὐτὸν χρήσιμον
 τῇ πόλει πᾶσαν ἀφείς τὴν εἰρωνεῖαν, ἕτοιμος πράττειν ὑπάρξει,
 ὁ μὲν χρήματ' ἔχων, εἰσφέρειν, ὁ δ' ἐν ἡλικίᾳ, στρατεύεσθαι,
 συνελόντι δ' ἀπλῶς εἰπεῖν, ἣν ὑμῶν αὐτῶν ἐβελήσγητε γενέσ-
 θαι, καὶ παύσῃσθε, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσῃν ἐλπίζων,
 τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν, — καὶ τὰ ὑμέτερ'
 αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν θεὸς ἐθέλῃ, καὶ τὰ κατερράθυμμένα
 πάλιν ἀναλήψῃσθε, κακείνων τιμωρήσεσθε. Μὴ γὰρ ὥς θεῶ
 νομίζειτ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα,
 ἀλλὰ καὶ μισεῖ τις ἐκείνον, καὶ δέδιεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
 φθονεῖ, καὶ τῶν πάντων νῦν δοκούντων οἰκείως ἔχειν αὐτῷ καὶ
 ἅπανθ', ὅσα περ καὶ ἐν ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ἐνι, ταῦτα
 καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου χρὴ νομίζειν ἐνεῖναι. Κατέπτηχε μὲντοι
 πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντ' ἀποστροφὴν διὰ τὴν ὑμετέραν
 βραδυτῆτα καὶ ῥαθυμίαν, ἣν ἀποθέσθαι φημί δεῖν ἤδη. Ὁρᾷτε
 γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα, οἱ προσλήλυθεν ἀσελγείας
 ἄνθρωπος, ὃς οὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν ἢ ἄγειν
 ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλεῖ καὶ λόγους ὑπερηφάνους, ὥς φασι, λέγει
 καὶ οὐχ οἷός ἐστιν, ἔχων ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τού-
 των, ἀλλ' αἰεὶ τι προσπεριβάλλεται καὶ κύκλῳ πανταχῇ
 μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται.

Πότε οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πότε ἃ χρὴ πράξετε; ἐπειδὴ
 τι γένηται; ἐπειδὴ νῆ Δί' ἀνάγκη τις ᾗ; Νῦν δὲ τί χρὴ τὰ
 γιγνόμενα ἡγεῖσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίσ-
 τὴν ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃν εἶναι. Ἡ
 βούλεσθε, εἰπέ μοι, περιϊόντες αὐτοῦ πυνθάνεσθαι κατὰ τὴν
 ἀγοράν. Λέγεται τι καινόν; — Γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον ἢ
 Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίους καταπολεμῶν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων
 διοικῶν; — Τέθνηκε Φίλιππος; — Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ.
 Τί δ' ὑμῖν διαφέρει; καὶ γὰρ, ἂν οὗτός τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς

ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε, ἂν περ οὕτω προσέχητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν· οὐδὲ γὰρ οὗτος ἢ παρὰ τὴν αὐτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν. Καίτοι καὶ τούτων εἴ τι πάλοι, καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν ὑπάρξαι, (ἢ γὰρ αἰεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελουμένη, καὶ τοῦτ' ἂν ἐξεργάσαιοτο,) ἴσθ' ὅτι πλησίον μὲν ὄντες, ἀπᾶσιν ἂν τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπιστάντες, ὅπως βούλειθε διοικήσαισθε,—οἷς δὲ νῦν ἔχετε, ἢ οὐδὲ διδόντων ὑμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν, δέξασθαι δύναισθ' ἂν, ἀπηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις.

Ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλοντας ὑπάρχειν ἀπαντας ἐτοιμάς, ὥς ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισμένων, παύομαι λέγων. Τὸν δὲ τρόπον τῆς παρασκευῆς, ἣν ἀπαλλάξαι ἂν τῶν τοιούτων πραγμάτων ὑμᾶς ἡγοῦμαι, καὶ τὸ πλῆθος ὅσον, καὶ πόρους οὐστίνας χρημάτων, καὶ τᾶλλα ὥς ἂν μοι βέλτιστα καὶ τάχιστα δοκεῖ παρασκευασθῆναι, καὶ δὴ πειράσασθαι λέγειν, δεηθεὶς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοσοῦτον. Ἐπειδὴν ἀπαντα ἀκούσητε, κρίνατε· μὴ πρότερον προλαμβάνετε, μὴδ' ἂν ἐξ ἀρχῆς δοκῶ τινὶ καινὴν παρασκευὴν λέγειν, ἀναβάλλεσθαι με τὰ πράγματα ἡγείσθαι· οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες μάλιστα ἢ εἰς δέον λέγουσιν, (οὐ γὰρ αὐτὰ γε ἤδη γεγενημένα τῇ νυνὶ βοηθείᾳ κωλύσαι δυνηθείημεν,) ἀλλ' ὅς ἂν δείξῃ, τίς πορισθεῖσα παρασκευὴ καὶ πόσις καὶ πόθεν διαμείναι δυνήσεται, ἕως ἂν ἡ διαλυσιώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν· οὕτω γὰρ οὐκέτι ῥ' τοῦ λοιποῦ πάσχοιμεν ἂν κακῶς. Οἶμαι τοίνυν ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν· μὴ κωλύων, εἴ τις ἄλλος ἢ ἐπαγγέλλεται τι. Ἡ μὲν οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει, κριταὶ ὃ ὑμεῖς ἔσεσθε.

Πρῶτον μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τριήρεις πεντήκοντα παρασκευάσασθαι φημὶ δεῖν, εἴτ' ἢ αὐτοὺς οὕτω τὰς γνώμας ἔχειν, ὥς, εἴαν τι δέῃ, πλευστέον εἰς ταύτας αὐτοῖς ἐμβᾶσι. Πρὸς δὲ τούτοις, τοῖς ἡμίσεσι τῶν ἱππέων ἱππαγωγὸς τριήρεις καὶ πλοῖα ἱκανὰ εὐτρεπίσαι κελεύω. Ταῦτα μὲν οἶμαι δεῖν ὑπάρχειν ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκίας χιώσας

αὐτοῦ στρατείας εἰς Πύλας καὶ Χερρόνησον καὶ Ὀλυνθον καὶ ὅποι βούλεται. Δεῖ γὰρ ἐκεῖν' ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆναι, ὥς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἀγαν, ὥσπερ εἰς Εὐβοίαν καὶ πρότερόν ποτέ φασιν εἰς Ἀλίαρτον καὶ τὰ τελευταῖα πρῶν εἰς Πύλας, ἴσως ἂν ὀρμήσαιτε. "Οὗτοι πάντε' ὡς, οὐδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἂν τοῦτο, ὥς ἔγωγε φημι δεῖν, τευκαφρόνητόν ἐστιν, ἢ ἡ διὰ τὸν φόβον, εἰδὼς εὐτρεπεῖς [ὄντας] ὑμᾶς, (εἴσεται γὰρ ἀκριβῶς, εἰσὶ γὰρ, εἰσὶν οἱ πάντ' ἐξαγγέλλοντες ἐκεῖν' παρ' ἡμῶν αὐτῶν " πλείους τοῦ δέοντος,) ἥσυχίαν ἔχει, ἡ παριδὼν ταῦτα ἀφύλακτος ληφθῆ, " μηδενὸς ὄντος ἐμποδῶν πλεῖν ἐπὶ τὴν ἐκείνου χώραν ὑμῖν, ἂν ἐνδῶ καιρὸν. Ταῦτα μὲν ἐστίν, ἃ πᾶσι δεδόχθαι φημι δεῖν καὶ παρσκευάσθαι προσήκειν ὁμαι, πρὸς δὲ τούτοις δυνάμιν τινα, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημι προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, ἡ συνεχῶς πολεμήσει καὶ κακῶς ἐκείνον ποιήσει. " μὴ μοι μυρίου μηδὲ διασμυρίου ξένους μηδὲ τὰς " ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις, " ἀλλ' ἡ τῆς πόλεως ἔστω. καὶ ὑμεῖς ἕνα καὶ πλείους καὶ " τὸν δεῖνα καὶ ὄντιν' οὖν χειροτονήσῃτε στρατηγὸν, τούτῳ " πείσεται καὶ ἀκολουθήσει, καὶ τροφὴν " ταύτῃ πορίσαι " κελύω.

Ἔσται δ' αὕτη τίς ἡ δύναμις καὶ πόση, καὶ πόθεν τὴν τροφὴν ἔξει, καὶ πῶς ταῦτ' ἐθελήσετε ποιεῖν; Ἐγὼ φράσω καὶ ἕκαστον τούτων διεξιὼν χωρὶς. Ξένους μὲν λέγω, (καὶ " ὅπως μὴ ποιήσῃτε, ὃ πολλάκις ὑμᾶς ἔβλαψεν. " ἅπαντ' ἐλάττω νομίζοντες εἶναι τοῦ δέοντος καὶ τὰ μέγιστ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν " αἰρούμενοι, " ἐπὶ τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. ἀλλὰ, τὰ μικρὰ ποιήσαντες καὶ πορίσαντες, " τούτοις προστίθετε, ἂν ἐλάττω φαίνεται.) λέγω δὴ τοὺς πάντας στρατιώτας δισχιλίους, τούτων δὲ Ἀθηναίους φημι δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἐξ ἧς ἂν τινος ὑμῖν ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῇ, χρόνον τακτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῇ καλῶς ἔχειν, ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις. τοὺς δ' ἄλλους ξένους εἶναι κελύω. Καὶ μετὰ τούτων ἱππέας διακοσίους, καὶ τούτων πεντήκοντα Ἀθηναίους " τοῦλάχιστον, ὥσπερ τοὺς πεζοὺς, τὸν αὐτὸν τρόπον στρατευομένους, καὶ ἱππαγωγούς τούτοις. Ἐξεν. Τί πρὸς τούτοις ἐτι; ταχείας τριήρεις δέκα. Δεῖ γὰρ, ἔχοντος " ἐκεί-

νῦν ναυτικὴν, καὶ ταχειῶν τριήρων ἡμῖν, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ δύναμις πληρῇ. Πόθεν δὲ τούτοις ἡ τροφή γενήσεται; Ἰδὼ καὶ τοῦτο φράσω καὶ δείξω, ἐπειδὴν, διότι ἡ τηλικαύτην ἀποχρῆν οἶμαι τὴν δύναμιν καὶ ἡ πολίτας τοὺς στρατευομένους εἶναι κελεύω, διδάξω.

Τοσαύτην μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ ταῦτα, ὅτι οὐκ ἔτι νῦν ἡμῖν πορίσασθαι δύναμιν τὴν ἐκείνῃ ἡ παραταξομένην, ἀλλὰ ἡ ληστεῖν ἀνάγκη καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τοῦ πολέμου χρῆσθαι τὴν πρώτην.—οὐ τοίνυν ὑπέραγον αὐτήν, (οὐ γάρ ἐστι μισθὸς οὐδὲ τροφή,) οὐδὲ παντελῶς ταπεινὴν εἶναι δεῖ. Πολίτας δὲ παρῆναι καὶ συμπλεῖν διὰ ταῦτα κελεύω, ὅτι καὶ πρότερόν ποτ' ἀκούω ἔξενικὸν τρέφειν ἑν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὗ Πολύστρατος ἡγεῖτο καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας καὶ ἄλλοι τινὲς, καὶ αὐτοὺς ὑμᾶς συστρατεύεσθαι καὶ οἶδα ἀκούων, ὅτι Λακεδαιμονίους παραταττόμενοι μετ' ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων. Ἡ Εἰς οὗ δ' αὐτὰ κατ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ ὑμῖν στρατεύεται, τοὺς φίλους νικᾷ καὶ τοὺς συμμάχους, οἱ δ' ἐχθροὶ μεζύουσιν τοῦ θέντος γεγονῶσι καὶ ἡ παρακύψαντα ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως πόλιν, πρὸς Ἀρτάβαζον καὶ πανταχοῦ μάλλον οἴχεται πύκνοντα, ὃ δὲ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ, εἰκότως. Οὐ γάρ ἐστιν ἄρχειν μὴ δίδοντα μισθόν. Τί οὖν κελεύω; τὰς προφάσεις ἀφελεῖν καὶ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν στρατιωτῶν, μισθὸν πορίσαντας, καὶ στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν στρατηγούμενων παρακαταστήσαντας, ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἔσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασιν. Εἰ γὰρ ἔροιτό τις ὑμᾶς, Εἰρήνην ἄγετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; Μὰ Δί' οὐχ ἡμεῖς γε, εἴποιτ' ἄν, ἀλλὰ Φιλίππῳ πολεμοῦμεν. Οὐκ ἐχειροτονεῖτε δὲ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγοὺς καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους ὅσοι; τί οὖν οὗτοι ποιῶσιν; πλὴν ἐνὸς ἀνδρὸς, ὃν ἂν ἐκπέμψητε ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. Ὡς περ γὰρ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλῖνους, εἰς τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε τοὺς ταξιάρχους καὶ τοὺς φυλάρχους, οὐκ ἐπὶ τὸν πόλεμον. Καὶ γὰρ ἐχρῆν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταξιάρχους παρ' ὑμῶν, ἱππάρχους παρ' ὑμῶν ἄρχοντας οἰκείους εἶναι, ἵνα ἦν ὡς ἀληθῶς τῆς πόλεως ἡ δύναμις.

ἀλλ' ° εἰς μὲν Αἴμονον τὸν παρ' ὑμῶν ἵππαρχον δεῖ πλεῖν, τῶν δ' ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως κτημάτων ἀγωνιζομένων Μενέλαον ἵππαρχεῖν; Καὶ οὐ τὸν ἄνδρα μεμφόμενης ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει χειροτονημένον εἶναι τοῦτον, ὅστις ἂν ᾗ.

Ἴσως δὲ ταῦτα μὲν ὀρθῶς ἡγεῖσθε λέγεσθαι, τὸ δὲ τῶν χρημάτων, πόσα καὶ πόθεν ἔσται, μάλιστα ποθεῖτε ἀκούσαι. Τοῦτο δὴ καὶ περαίνω. ° Χρήματα τοίνυν, ἔστι μὲν ἡ τροφή, σιτηρέσιον μόνον, τῇ δυνάμει ταύτῃ τάλαντα ἐνενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς· δέκα μὲν ναυσὶ ταχεύαις τετταράκοντα τάλαντα, εἴκοσιν εἰς ° τὴν ναῦν μναῖ ° τοῦ μηνὸς ἐκάστου, στρατιώταις δὲ δισχιλίαις τοσαυτὰ ἕτερα, ἵνα δέκα τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ, τοῖς δ' ἵππευσι διακοσίαις οὖσιν, εἰς τριάκοντα δραχμὰς ἕκαστος λαμβάνῃ τοῦ μηνὸς, διώδεκα τάλαντα. Εἰ δέ τις οἶεται μικρὰν ἀφορμὴν τὸ σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκεν. Ἐγὼ γὰρ οἶδα σαφῶς, ὅτι, τοῦτ' ἂν γένηται, προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὰ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ πολέμου, οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ἀδικοῦν οὐδὲ τῶν συμμάχων, ὥστ' ἔχειν μισθὸν ἐντελῆ· ἐγὼ συμπλέων, ἐθελοντῆς, ° πᾶσχειν ὅτιοῦν ἔτοιμος, εἰ μὴ ταυτ' οὕτως ἔχῃ. Πόθεν οὖν ὁ πόρος τῶν χρημάτων, ἃ παρ' ὑμῶν κελεύω γενέσθαι; τοῦτ' ἤδη λέξω.

The Budget of Supply is read: and the Orator proceeds:

° Α μὲν ἡμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεδυνήμεθα εὐρεῖν, ταῦτά ἐστιν. Ἐπειδὴν δ' ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας, ἃ ἂν ὑμῖν ἀρκέσῃ χειροτονήσατε, ἵνα μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμῆτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις.

Δοκεῖτε δέ μοι πολὺ βέλτιον ἂν περὶ τοῦ πολέμου καὶ ὅλης τῆς παρασκευῆς βουλευσασθαι, εἰ ° τὸν τόπον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμεῖτε, ἐνθυμηθεῖν, καὶ λογίσασαι, ὅτι τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους ° τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος, καὶ φυλάξας τοὺς ἐτήσιας ἢ τὸν χειμῶνα ἐπιχειρεῖ, ἥνικ' ἂν ἡμεῖς μὴ δυναίμεθα ἐκείσε ἀφικέσθαι. Δεῖ τοίνυν ταῦτ' ἐνθυμουμένους μὴ ° βοῇ

θείαις πολεμεῖν, (ὕστεριϋμεν γὰρ ἀπάντων,) ἀλλὰ παρασκευῇ συνεχεῖ καὶ δυνάμει. Ἐπάρχει δ' ὑμῖν, "χιμαδίῳ μὲν χρῆσθαι "τῇ δυνάμει Ἀθήνῳ καὶ Θάσῳ καὶ Σικιάδῳ καὶ ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις, ἐν αἷς καὶ λιμένες καὶ σῖτος καὶ ἡ χρῆ στρατεύματι πάνθ' ὑπάρχει· τὴν δ' ὥραν τοῦ ἔτους, ὅτε καὶ πρὸς τῇ γῇ γενέσθαι ῥάδιον, καὶ τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλές "πρὸς αὐτῇ τῇ χώρᾳ καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι, ῥαδίως "ἔσται [ἐπιτηρεῖν.]

"Ἄ μὲν οὖν χρήσεται καὶ πότε τῇ δυνάμει, "παρὰ τὸν καιρὸν δ' αὐτῶν κύριος "καταστάς ὑφ' ὑμῶν βουλευέσεται· "ἀ δ' ὑπάρξει θεῖ παρ' ὑμῶν, ταῦτ' ἐστίν, ἃ ἐγὼ γέγραφα. "Ἄν ταῦτα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πορίσῃτε τὰ χρήματα πρῶτον, ἃ λέγω, εἶτα καὶ τὰλλα παρασκευάσαντες, τοὺς στρατιώτας, τὰς τριήρεις, τοὺς ἵππους, ἐντελῇ πάσαν τὴν δυνάμιν νόμῳ "κατακλείσῃτε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν, τῶν μὲν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πορίσται γιγνόμενοι, τῶν δὲ πράξεων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ "τὸν λόγον ζητοῦντες, παύσεσθ' ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευόμενοι καὶ πλέον οὐδὲν ποιοῦντες.

Καὶ ἔτι πρὸς τούτῳ πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μέγιστον τῶν "ἐκείνου πόρων ἀφαιρήσεσθε. "Ἔστι δ' οὗτος τίς; Ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν πολεμεῖ συμμάχων, ἄγων καὶ φέγων τοὺς πλείοντας τὴν θάλατταν. "Ἐπειτα τί πρὸς τούτῳ; Τοῦ πᾶσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε; "Οὐχ ὥσπερ "τὸν παρελθόντα χρόνον εἰς Ἀθήνῳ καὶ Ἰμβρον "ἐμβαλὼν, αἰχμαλώτους πολλὰς ὑμετέρας ὄχετ' ἔχων, πρὸς τῷ Γεραιστῷ τὰ πλεῖστα συλλαβὼν, ἀμύδῃτα χρήματ' ἐξέλεξε, "τὰ τελευταῖα εἰς Μαγαθῶνα ἀπέβη καὶ "τὴν ἱερὰν ἀπὸ τῆς χώρας ὄχετ' ἔχων τριήρη, ὑμεῖς δ' οὔτε ταῦτα ἠδύνασθε κωλύειν, "οὔτ' εἰς τοὺς χρόνους, οὓς ἂν προῃσθε, βοηθεῖν.

Καίτοι τί δή ποτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε τὴν μὲν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἀεὶ "τοῦ καθήκοντος χρόνου γίνεσθαι, "ἂν τε δεινοὶ λάχωσιν ἂν τε ἰδιῶται οἱ τούτων ἑκατέρων ἐπιμελούμενοι, (εἰς ἃ τσαυτ' ἀναλίσκετε) χρήματα, ὅσα οὐδ' εἰς ἓνα "τῶν ἀποστόλων, καὶ τοσοῦτον ὄχλον καὶ τοσαύτην παρασκευὴν, ὅσην οὐκ εἶδ' εἴ τις

ἵ τῶν ἀπάντων ἔχει,) τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὕστερί-
 ζειν τῶν καιρῶν, τὸν εἰς Μεθώνην, τὸν εἰς Παγασάς, τὸν εἰς
 Ποτίδαιαν; "Οτι ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται, καὶ
 πρόειδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ, ἵ τίς χορηγὸς ἢ γυμνασίάρχος
 τῆς Φυλῆς πότε καὶ παρὰ τοῦ καὶ ^μ τί λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν,
 οὐδὲν ἀνεξέταστον οὐδ' ἀόριστον ἐν ταύτοις ἡμέλειται· ἐν δὲ ^ν τοῖς
 περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῇ ταύτου παρασκευῇ ἄτακτα, ἀδιόρθωτα,
 ἀόριστα ἅπαντα. Τοιγαροῦν ἅμα ^ο ἀκηκόαμέν τι καὶ τριηράρ-
 χους καθίσταμεν καὶ ταύτοις ^ρ ἀντιδόσεις ποιούμεθα καὶ περὶ
 χρημάτων πόρου σκοποῦμεν, καὶ μετὰ ταῦτα ^ε ἐμβαίνειν τοὺς
 μετόικους ἔδοξε, καὶ ^ρ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας, ^ε εἴτ' αὐτοὺς πάλιν
 ἀντεμβιβάζειν, εἴτ' ^ε ἐν ὧν ταῦτα μέλλετε, προαπόλιπεν ἐφ'
 ᾧ ἂν ἐκπλέωμεν. Τὸν γὰρ τοῦ πράττειν χρόνον εἰς τὸ παρα-
 σκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν, οἱ δὲ τῶν πραγμάτων ^ν καιροὶ οὐ
 μένουσι τὴν ἡμετέραν βραδυτῆτα καὶ εἰρωνείαν. ^ν Ἄς δὲ τὸν
 μεταξὺ χρόνον δυνάμεις οἴομεθ' ἡμῖν ὑπάρχειν, οὐδὲν οἶαί τε
 οὔσαι ποιεῖν ^ν ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ἐξελέγχονται. Ὁ δ' εἰς
 τοῦτ' ὕβρεως ἐλήλυθεν, ὥστ' ἐπιστέλλειν Εὐβρυέσιν ἤδη ^ν τοι-
 αύτας ἐπιστολάς·

Philip's Letter is read: and the Orator continues:

Τούτων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἀνεγνωσμένων ἀληθῆ μὲν
 ἐστί τὰ πολλὰ, ὥς οὐκ ἔδει, ^ν οὐ μὴν ἀλλ' ἴσως οὐχ ἡδὲ
 ἀκούειν. Ἀλλ' ^ε εἰ μὲν, ὅσα ἂν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ
 λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβῆσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημη-
 γορεῖν. Εἰ δ' ἡ τῶν λόγων χάρις, ἂν ἢ μὴ ^ν προσήκουσα, ἔργῳ
 ζημία γίνεται, αἰσχρὸν ἐστίν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φενακίζειν
 ἑαυτοὺς, καὶ, ἅπαντ' ^ν ἀναβαλλομένους ὅσα ἂν ἢ δυσχερῆ,
^ε πάντων ὕστερίζειν τῶν ἔργων,—καὶ μὴδὲ τοῦτο δύνασθαι
 μάθεῖν, ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους οὐκ ἀκολουθεῖν
 τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἐμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων,
 —καὶ ^ν τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιόσεις
 ἂν τις τὸν στρατηγὸν ἡγήσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς
 εὐβουλευμένους, ἵν', ᾧ ἂν ἐκείνοις δοκῇ, ταῦτα πράττηται, καὶ
^ν μὴ τὰ συμβάντα ἀναγκάζωνται διώκειν.

ἤμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πλείστην δύναμιν ἀπάντων ἔχοντες, τριήρεις, ὀπλίτας, ἱππέας, χρημάτων πρόσδον, τούτων μὲν μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας οὐδενὶ πώποτε ἔν δέοντι κέχρησθε. * * * Ὡς περ δὲ οἱ βάρβαροι πικτεῖουσιν, οὕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ. Καὶ γὰρ ἐκείνων ὁ πληγὴς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται· κὰν ἐτέρωσε κατὰ ξη τις, ἐκείσε εἰσιν αἱ χεῖρες, προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὐτ' οἶδεν οὐτ' ἐθέλει. Καὶ ὑμεῖς ἐὰν ἐν Χερρόνῳ πύθησθε Φιλίππον, ἐκείσε βοηθεῖν ψυχίζεσθε· ἐὰν ἐν Πύλαις, ἐκείσε· ἐὰν ἄλλοθί που, συμπαραθεῖτε ἄνω κάτω, καὶ στρατηγεῖσθε μὲν ὑπ' ἐκείνου, βεβούλευσθε δ' οὐδὲν αὐτοὶ συμφέρον περὶ τοῦ πολέμου, οὐδὲ πρὸ τῶν πραγμάτων προοράτε οὐδὲν, πρὶν ἂν ἡ γεγενημένη ἢ γιγνόμενη τι πύθησθε. Ταῦτα δ' ἴσως πρότερον μὲν ἐν ἡμῖν, νῦν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἔκει τὴν ἀκμήν, ὥστ' οὐκέτι ἐγχαυρεῖ.

Δοκεῖ δέ μοι θεῶν τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς γιγνομένοις ὅπερ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος, τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ· εἰ γὰρ, ἔχων ἃ κατέστραπται καὶ προεῖληφεν, ἡσυχίαν ἔχειν ἤθελε καὶ μηδὲν ἔπραττεν ἔτι, ἀποχρῆν ἐνόις ὁρᾶν ἂν μοι δοκεῖ, ἐξ ὧν αἰσχύνην καὶ ἀνανδρίαν καὶ πάντα τὰ αἰσχίστα ὠφληκύτες ἂν ἤμεν δημοσίᾳ. Νῦν δ' ἐπιχειρῶν ἀεὶ τινι καὶ τοῦ πλείονος ἐρεγόμενος, ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιν ὑμᾶς, εἴπερ μὴ παντάπασιν ἀπεγνώκατε. Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ μηδεὶς ὑμῶν μήτ' ἐνθυμεῖται μήτε ὀργίζεται, ὁρᾶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν μὲν ἀρχὴν τοῦ πολέμου γεγενημένην περὶ τοῦ τιμωρῆσασθαι Φιλίππον, τὴν δὲ τελευταίην οὖσαν ἤδη ὅπερ τοῦ μὴ παθεῖν κακῶς ὑπὸ Φιλίππου. Ἀλλὰ μὲν, ὅτι γε οὐ στήσεται, δῆλον, εἰ μὴ τις κωλύσει. Βλῖτα τοῦτ' ἀναμνησκόμεν, καὶ τριήρεις ἁεὶ καὶ τὰς παρὰ τοῦ δεῖνος ἐλπιδας ἐὰν ἀποστείλητε, πάντ' ἔχειν οἴεσθε καλῶς; Οὐκ ἐμβυσθήμεθα; Οὐκ ἔξιμεν αὐτοὶ μέρει γέ τινι στρατιωτῶν οἰκείων νῦν, εἰ καὶ μὴ πρότερον; Οὐκ ἐπὶ τὴν ἐκείνου πλευσούμεθα; Ποῦ οὖν προσορμιούμεθα; ἤρετό τις. Εὐρήσει τὰ σαθρά, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος, ἂν ἐπιχειρῶμεν. Ἄν μέντοι καθιόμεθα οἴκῳ, λοιδορουμένων ἀκούοντες καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν λεγόντων, οὐδέποτε οὐδὲν

ἡμῖν οὐ μὴ γένηται τῶν δεόντων. Ὅποι μὲν γὰρ ἂν, οἶμαι, μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῇ, (καὶ μὴ πᾶσα παρῇ,) καὶ τὸ τῶν θεῶν εὐμενὲς καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται. Ὅποι δ' ἂν στρατηγὸν καὶ ὑψίσματα κενὸν καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε, οὐδὲν ὑμῖν τῶν δεόντων γίγνεται, ἀλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελωσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει διὰ τοὺς τοιούτους ἀποστόλους. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἕνα ἄνδρα ἂν δυνήθηναί ποτε ταυτ' ὑμῖν πράξαι πάνθ', ὅσα βούλεσθε. Ὑποσχέσθαι μέντοι καὶ φῆσαι καὶ τὸν θεῖνα αἰτιάσασθαι καὶ τὸν θεῖνα ἔστι· τὰ δὲ πράγματα ἐκ τούτων ἀπώλυν. Ὅταν γὰρ ἡγήται μὲν ὁ στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων, οἱ δ', ὑπὲρ ὧν ἂν ἐκεῖνος ἐκεῖ πράξῃ, πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι ῥαδίως ἐνθάδ' ὧσιν,—ὕμεῖς δ', ἐξ ὧν ἂν ἀκούσῃτε, ὅτι ἂν τύχητε ψηφίζησθε,—τί καὶ χρὴ προσδοκᾶν;

Πῶς οὖν ταῦτα παύσεται; Ὅταν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς αὐτοὺς ἀποδείξητε στρατιώτας καὶ μάρτυρας τῶν στρατηγουμένων καὶ δικαστὰς οἵκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθύνων, ὥστε μὴ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς τὰ ὑμέτερά αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρόντας ὄραν. Νῦν δ' εἰς τοῦτ' ἤκει τὰ πράγματα αἰσχύνῃς, ὥστε τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δις καὶ τρεῖς κρίνεται παρ' ὑμῖν περὶ θανάτου, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδὲ ἀπαξ αὐτῶν ἀγωνίσασθαι περὶ θανάτου τολμᾷ, ἀλλὰ τὸν τῶν ἀνδραποδιστῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἰροῦνται τοῦ προσήκουτος. Κακούργου μὲν γὰρ ἔστι κριθέντ' ἀποθανεῖν, στρατηγῷ δὲ μαχόμενον τοῖς πολέμοις. Ὑμῶν δ' οἱ μὲν περιιόντες μετὰ Λακεδαιμονίων φασὶ Φίλιππον πράττειν τὴν Θηβαίων κατάλυσιν καὶ τὰς πολιτείας διασπᾶν· οἱ δ', ὡς πρέσβεις πέπομφεν ὡς βασιλέα· οἱ δ', ἐν Ἰλλυριοῖς πόλεις τειχίζειν· οἱ δὲ λόγους πλάττοντες ἕκαστος περιερχόμεθα. Ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νῆ τοὺς θεοὺς ἐκεῖνον μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὄνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, τὴν τ' ἐρημίαν τῶν κωλυσάντων ὀρώντα καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐπηρμένον· οὐ μέντοι γε μὰ Δί' οὕτω προαιρεῖσθαι πράττειν, ὥστε τοὺς ἀνοητοτάτους τῶν παρ' ἡμῖν εἰδέναι τί μέλλει ποιεῖν ἐκεῖνος· ἀνοητότατοι γὰρ εἰσιν οἱ λογα-

ποιούντες. Ἄλλ' ἐὰν, ἀφέντες ταῦτ', ἐκεῖνο εἰδῶμεν, ὅτι ἐχθρὸς ἀνθρώπου καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμῶς ἀποστερεῖ καὶ χρόνον πολὺν ὕβρις, καὶ ἅπανθ', ὅσα πώποτ' ἠελπίσαμεν τινα πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἡμῶν ἑυρεται· καὶ τὰ λοιπὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῖν ἐστί· καὶ μὴ νῦν ἐθέλωμεν ἐκεῖ πολεμεῖν αὐτῷ, ἐνθάδ' ἴσως ἀναγκασθισόμεθα τοῦτο ποιεῖν. Ἄν ταῦτα εἰδῶμεν, καὶ τὰ θεῶντα ἐσόμεθα ἐγνωκότες καὶ λόγων ματαίων ἀπηλλαγμένοι. Οὐ γὰρ ἅττα ποτ' ἐσται θεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' ὅτι φαῦλ', ἂν μὴ προσέχητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλητ', εἴ εἰδέναι.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' ἄλλοτε πώποτε πρὸς χάριν εἰλόμην λέγειν, ὅ, τι ἂν μὴ καὶ συνοίσειν ὑμῖν πεπεισμένος εἴμ'· νῦν τε, ἃ γιγνώσκω, πάνθ' ἀπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαρήρσιαμαι. Ἐβουλόμην δ' ἂν, ὥσπερ ὅτι ὑμῖν συμφέρει τὰ βέλτιστα ἀκούειν οἶδα, οὕτως εἰδέναι συνοῖσαν καὶ τῷ τὰ βέλτιστα εἰπόντι· πολλῶν γὰρ ἂν ἦδιον εἶπεν. Νῦν δ' ἐπ' ἀδελφοῖς οὕσι τοῖς ἀπὸ τούτων ἑμαυτῷ γεννητομένοις, ὅμως ἐπὶ τῷ, συνοίσειν ὑμῖν, ἐὰν πράξῃτε, ταῦτα πεπεισθαι λέγειν αἰροῦμαι. Νικῶν δ' ὅ, τι πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

THE FIRST, OR, AS OTHERS CALL IT, THE SECOND
OLYNTIAC ORATION.

"The Olynthians, threatened by Philip, pressed the Athenians for immediate succors. Their ambassadors opened their commission in an assembly of the people, who had the right either to agree to, or to reject their demand. As the importance of the occasion increased the number of speakers, the elder orators had debated the affair before Demosthenes arose. In the following oration, therefore, he speaks as to a people already informed; urges the necessity of joining with the Olynthians, and confirms his opinion by powerful arguments; lays open the designs and practices of Philip, and labors to remove their dreadful apprehensions of his power. He concludes with recom-

mending to them to reform abuses, to restore ancient discipline, and to put an end to all domestic dissensions."—LELAND.

[OL. CVII, 4. Chr. 349—348.]

Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις ἰδεῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν φανεράν γιγνομένην τῇ πόλει, οὐκ ἥκιστα δὲ ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. Τὸ γὰρ τοὺς πολέμῃσοντας Φιλίππῳ γεγενησθαι—καὶ χώραν ὁμοῖον καὶ δύνάμιν τινα κεκτημένους, καὶ (τὸ μέγιστον ἀπάντων) τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τιαύτην ἔχοντας, ὥστε τὰς πρὸς ἐκεῖνον διαλλαγὰς πρώτων μὲν ἀπίστους, εἴτα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος νομίξιν ἀνάστασιν εἶναι,—δαιμονία τινὲ καὶ θεῖα παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ. Αἰτ' τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτ' ἤδη σκοπεῖν αὐτοὺς, ὅπως μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δοξομεν τῶν ὑπαρχόντων· ὥς ἔστι τῶν αἰσχυρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἡμῖν πατεκύριοι, φαίνεσθαι προῖεμένους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων συμμάχων τε καὶ καιρῶν.

Τὸ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου βῶμην διεξιέναι, καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων προτρέπειν τὰ δέοντα ποιεῖν ὑμᾶς, οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι. Διὰ τί; ὅτι μοι δοκεῖ πάντῃ, ὅς' ἂν εἴποι τις ὑπὲρ τούτων, ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν τινὰ, ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπράχθαι. Ὁ μὲν γὰρ ὅσῳ πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσούτῳ θαυμαστώτερος παρὰ πᾶσι νομίζεται· ὑμεῖς δὲ ὅσῳ χεῖρον ἢ προσήκε κέχρησθε τοῖς πράγμασι, τοσούτῳ πλείονα αἰσχύνην ἀφλήκατε. Ταῦτα μὲν οὖν παραλείψω. Καὶ γὰρ, εἰ μετ' ἀληθείας τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῖτο, ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγενημένον, οὐχὶ παρ' αὐτοῦ. Ὡς οὖν ἐκεῖνος μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις χάριν, ὑμῖν δὲ δίκη προσήκει λαβεῖν, τούτων οὐχὶ νῦν ὁρῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν. Ἄ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἔτι, καὶ βέλτερόν ἐστιν ἀκηκοέναι πάντας ὑμᾶς, καὶ μεγάλα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκείνου

φαίνοιτ' ἂν ὄνειδῃ, βουλομένοις ὀρθῶς δοκιμάζειν, ταῦτ' εἰπεῖν πειράσσομαι.

Τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον καὶ ἄπιστον καλεῖν ἄνευ τοῦ τὰ πεπραγμένα δεικνύναι, λοιδορίαν εἶναι τις ἂν φήσῃ· κενὴν, δικαίως· τὸ δὲ πάνθ', ὅσα πώποτ' ἔπραξε, διεξιόντα, ἐφ' ἅπασιν τούτοις ἐλέγχειν, καὶ βραχέος λόγου συμβαίνει δεῖσθαι καὶ δυσὶν ἕνεκα ἡγοῦμαι συμφέρειν εἰρησθαι· τούτ' ἐκείνων (ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει) φαῦλον φαίνεσθαι, καὶ τοῦ * τοὺς ὑπερεκπεπληγμένους ὡς ἄμαχόν τινα τὸν Φίλιππον, ἰδεῖν, ὅτι πάντα διεξελήλυθεν, οἷς πρότερον παρακρουόμενος μέγας νῦν ἡῤῥήθη, καὶ πρὸς αὐτὴν ἤκει τὴν τελευταίην τὰ πράγματ' αὐτῷ. Ἐγὼ μὲν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρ' ἂν ἡγοῦμην καὶ αὐτὸς φοβερὸν εἶναι τὸν Φίλιππον καὶ θαυμαστὸν, εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώραν αὐτὸν ἡῤῥημένον. Νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν ^m εὐρίσκω, τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν τὸ κατ' ἀρχὰς, (ὅτε Ὀλυμβίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε, βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι,) τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδῶσειν καὶ ⁿ τὸ θρυλλομένον ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο κατασκευάσαι, ^o τούτῳ ^p προσαγαγόμενον τὴν δ' Ὀλυμβίαν φιλίαν μετὰ ταῦτα ^q τῷ Ποτίδαιαν, οὕσαν ἡμετέραν, ἐξελεῖν καὶ τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους ὑμᾶς ἀδικῆσαι, παραδῶναι δὲ ^r ἐκείνοισι. ^s Θετταλοὺς δὲ νῦν ^t τὰ τελευταῖα τῷ Μαγνησίαν παραδῶσειν ὑποσχέσθαι καὶ τὸν Φωικὸν πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν ^u ἀναδέξασθαι. Ὅλως δὲ οὐδεὶς ἐστίν, ὅστις οὐ πεφενάκιεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων. Τὴν γὰρ ἐκάστων ἄνοιαν ἀεὶ τῶν ἀγνοούντων αὐτὸν ἐξαπατῶν καὶ ^v προσλαμβάνων, οὕτως ἡῤῥήθη. Ὡςπερ οὖν διὰ τούτων ἦρθη μέγας, ἡνίκα ἕκαστοι συμφέρον αὐτὸν ἑαυτοῖς ᾤοντό τι πράξειν· οὕτως ὀφείλει διὰ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι· πάλιν, ἐπειδὴ πάνθ' ἕνεκα ἑαυτοῦ ποιῶν ἐξελέληγεται. ^w Καιροῦ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τοῦτο παρέστη Φίλιππῳ τὰ πράγματα. ^x Ἡ παρελθὼν τις ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν δειξάτω, ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ λέγω, ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα ἐξηπατημένοι τὰ λοιπὰ πιστεύουσιν αὐτῷ, ἢ ὡς οἱ ^y παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν δεδουλωμένοι Θετταλοὶ νῦν οὐκ ἂν ἐλεύθεροι γένοιτο ἄσμενοι.

Καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν ταῦτα μὲν οὕτως ἔχειν ἡγήται, οἴεται

mending to them to reform abuses, to restore ancient discipline, and to put an end to all domestic dissensions."—LELAND.

[OL. CVII, 4. Chr. 349—348.]

Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἂν τις ἰδεῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν φανεράν γιγνομένην τῇ πόλει, οὐκ ἥκιστα δὲ ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. Τὸ γὰρ τοὺς πολυμήσοντας Φιλίππῳ γεγενῆσθαι—καὶ χώραν ὁμοῖον καὶ δύναμιν τινα κερτημένους, καὶ (τὸ μέγιστον ἀπάντων) τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας, ὥστε τὰς πρὸς ἐκείνους διαλλαγὰς πρῶτον μὲν ἀπίστους, εἴτα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος νομίζουσιν ἀνάστασιν εἶναι,—δαιμονία τινὶ καὶ θεῶν παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίῃ. Δεῖ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτ' ἤδη σκοπεῖν αὐτοὺς, ὅπως μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δοξομεν τῶν ὑπαρχόντων ὥς ἔστι τῶν αἰσχυρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, μὴ μόνον πόλειον καὶ τόπων, ὧν ἡμῶν πατεκύριοι, φαίνεσθαι προῖεμένους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων συμμάχων τε καὶ καιρῶν.

Τὸ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου ῥώμην διεξιέναι, καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων προτρέπειν τὰ δεόντα ποιεῖν ὑμᾶς, οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι. Διὰ τί; ὅτι μοι δοκεῖ πάντ', ὅς' ἂν εἴποι τις ὑπὲρ τούτων, ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν τινὰ, ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπράχθαι. Ὁ μὲν γὰρ ὅσῳ πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσούτῳ θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι νομίζεται· ὑμεῖς δὲ ὅσῳ χείρον ἢ προσήκε κέχρησθε τοῖς πράγμασι, τοσούτῳ πλείονα αἰσχύνην ὠφλήκατε. Ταῦτα μὲν οὖν παραλείψω. Καὶ γὰρ, εἰ μετ' ἀληθείας τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῖτο, ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγεννημένον, οὐχὶ παρ' αὐτοῦ. Ὡν οὖν ἐκεῖνος μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις χάριν, ὑμῖν δὲ δίκην προσήκει λαβεῖν, τούτων οὐχὶ νῦν ὁρᾷ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν. Ἀ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἔνι, καὶ βέλτιόν ἐστιν ἀκηκοέσθαι πάντας ὑμᾶς, καὶ μεγάλα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκείνου

φαίνονται ἂν ὀνειδῇ, βουλομένοις ὁρθῶς δοκιμάζειν, ταῦτ' εἰπεῖν πειράσσομαι.

Τὸ μὲν οὖν ἐπίσρκον καὶ ἄπιστον καλεῖν ἄνευ τοῦ τὰ πεπραγμένα δεικνύναι, λοιδορίαν εἶναι τις ἂν φήσῃσι κενὴν, δικαίως· τὸ δὲ πάνθ' ὅσα πάποτε' ἐπραξε, διεξιόντα, ἐφ' ἅπασιν τούτοις ἐλέγχειν, καὶ βραχέος λόγου συμβαίνει δεῖσθαι καὶ δοῖν ἕνεκα ἡγούμαι συμφέρειν εἰρησθαι· τοῦ τ' ἐκείνων (ὅτι καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει) φαῦλον φαίνεσθαι, καὶ τοῦ τ' τοὺς ὑπερεκπεπληγμένους ὡς ἄμαχόν τινα τὸν Φίλιππον, ἰδεῖν, ὅτι πάντα διεξεληλύθει, οἷς πρότερον παρακρουόμενος μέγας νῦν ὑψήθη, καὶ πρὸς αὐτὴν ἦκει τὴν τελευταίην τὰ πράγματα αὐτῷ. Ἐγὼ μὲν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρ' ἂν ἡγούμην καὶ αὐτὸς φοβερὸν εἶναι τὸν Φίλιππον καὶ θαυμαστὸν, εἰ τὰ δίκαια πράττουτα ἑώρων αὐτὸν ὑψηζόμενον. Νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὐρίσκω, τὴν μὲν ἡμετέραν εὐχέσθαι τὸ κατ' ἀρχάς, (ὅτε Ὀλυνθίους ἀπὴλανόν τινας ἐνδένδε, βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι,) τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδῶσειν καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκείνῳ κατασκευάσαι, τούτῳ προσαγαγόμενον τὴν δ' Ὀλυνθίων φιλίαν μετὰ ταῦτα τῷ Ποτιδαίαν, οὖσαν ὑμετέραν, ἐξελεῖν καὶ τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους ὑμᾶς ἀδικῆσαι, παραδῶναι δὲ ἐκείνοις. Θετταλοὺς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα τῷ Μαγνησίαν παραδῶσειν ὑποσχέσθαι καὶ τὸν Φωικὸν πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι. Ὅλως δὲ οὐδεὶς ἐστίν, ὅστις οὐ πεφενάκιεν ἐκείνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων. Τὴν γὰρ ἐκάστῳ ἄνοιαν αἰετῶν ἀγνοούντων αὐτὸν ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων, οὕτως ὑψήθη. Ὡς περ οὖν διὰ τούτων ἦρθη μέγας, ἥνικα ἕκαστοι συμφέρον αὐτὸν ἑαυτοῖς φροντό τι πράξῃσι· οὕτως ὀφείλει διὰ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν, ἐπειδὴ πάνθ' ἕνεκα ἑαυτοῦ ποιῶν ἐξεληλεγχεται. Καίρου μὲν δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τοῦτο παρέστη Φίλιππος τὰ πράγματα. Ἡ παρελθὼν τις ἐμοί, μᾶλλον δὲ ὑμῖν διεξάγω, ὡς οὐκ ἀληθὴ ταῦτ' ἐγὼ λέγω, ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα ἐξηπατημένοι τὰ λοιπὰ πιστεύουσιν αὐτῷ, ἢ ὡς οἱ παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν δεδουλωμένοι Θετταλοὶ νῦν οὐκ ἂν ἐλεύθεροι γένοιτο ἄσμενοι.

Καὶ μὲν εἰ τις ὑμῶν ταῦτα μὲν οὕτως ἔχειν ἡγῆται, οἴεται

δὲ ἂ βία κατέβηεν αὐτὸν τὰ πράγματα τῷ τὰ χωρία καὶ λιμένας καὶ τὰ τοιαῦτα προειληφέναι, οὐκ ὀρθῶς οἶται. Ὅταν μὲν γὰρ ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστήῃ, καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρῃ τοῖς μετέχουσι ὁ τοῦ πολέμου, καὶ συμπονεῖν καὶ ὀφείναι τὰς συμφορὰς καὶ μένειν ἐθέλουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις, ὥσπερ οὗτος, ἰσχύσῃ, ἢ πρώτη πρόσφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα ἅπαντα ὀφείλει ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν. Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀδικούντα καὶ ἐπιπορούντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει, καὶ σφόδρα γε ἠνέθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἂν τύχῃ τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται καὶ περὶ αὐτὰ καταρρέῃ. Ὡς περ γὰρ οἰκίας, ὅμαι, καὶ πλοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ· οὕτω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει. Τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι νῦν ἐν ταῖς πεπραγμένους Φιλίππῳ.

Φημὶ δὴ δεῖν ὑμᾶς ἅμα τοῖς μὲν Ὀλυνθίοις βοηθεῖν, (καὶ ὅπως τις λέγει κάλλιστα καὶ τάχιστα, οὕτως ἀρέσκει μοι,) πρὸς δὲ Θετταλοὺς πρὸς βίαν πέμπειν, ἢ τοὺς μὲν διδάξει ταῦτα, τοὺς δὲ παροξυνεῖ· καὶ γὰρ νῦν εἰσὶν ἐψηφισμένοι Παγασὰς ἀπαιτεῖν καὶ περὶ Μαγνησίας λόγους ποιεῖσθαι. Σκοπεῖσθε μέντοι τοῦτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσι μόνον οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνύειν ἔξουσιν, ὅτι ἐξελθούτων ἡμῶν ἀξίως τῆς πόλεως καὶ ὄντων ἐπὶ ταῖς πράγμασιν ὥς ἅπας μὲν λόγος, ἂν ἀπὴ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν, μάλιστα δὲ ὁ παρὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως ὅσῳ γὰρ ἐτοιμότερα αὐτῷ δοκοῦμεν χρῆσθαι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῷ. Πολλὴν δὴ τὴν μετὰστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον τὴν μεταβολὴν, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἐτοιμῶς, εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν. Καὶ ταῦτα ἐβελήσθητε, ὥς προσήκει καὶ δεῖ, περαινέειν, οὐ μόνον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ συμμαχικά ὁ ἀσθενῶς καὶ ἀπίστως ἔχοντα φανήσεται Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ δυνάμεως κακῶς ἔχοντα ἐξελεγχθήσεται.

Ὅπως μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχὴ ἔν μὲν προσθήκης μέρει ἐστὶ τις οὐ σμικρὰ, (οἷον ὑπῆρξέ ποθ' ὑμῖν ἐπὶ Τιμοθέου πρὸς Ὀλυνθίους· πάλιν αὖ πρὸς Ποτίδαιαν Ὀλυνθίοις ἐφάνη τι τοῦτο συναμφοτέρων· νυνὶ δὲ Θιτταλοῖς νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι καὶ τεταραγμένοις ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε· καὶ, ὅποι τις ἂν, οἶμαι, προσθῇ καὶ μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεῖ,) αὐτὴ δὲ καὶ αὐτὴν ἀσθενὴς καὶ πολλῶν κακῶν ἐστὶ μεστή. Καὶ γὰρ οὗτος ἅπασι τούτοις, εἴς ἂν τις μέγαν αὐτὸν ἡγήσαιοτο, τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις ἐπ' ἐπισφαλεστέραν αὐτὴν, ἢ ὑπῆρχε φύσει, κατεσκεύακεν ἑαυτῷ. Μὴ γὰρ οἴεσθαι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς Φίλιππον τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους· ἀλλ' ὁ μὲν ὀόξης ἐπιθυμεῖ, καὶ τοῦτο ἐξήλωκε καὶ προήρηται πράττειν καὶ κινδυνεύων, ἂν συμβῇ τι, παθεῖν, τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς, δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἤρημένος· τοῖς δὲ τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων οὐ μέτεστι, κοπτόμενοι δὲ ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κάτω λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσιν, οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις οὐτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἐώμενοι διατρέβειν, οὐδ', ὅς ἂν περισσώσιν οὕτως ἔπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαλέσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον.

Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἂν τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς. Οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτῶν οὕτως ξῖνοι καὶ πεζέταιροι δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὥς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου, ὡς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγεννημένων τινὸς ἤκουον, ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἷου τε ψεύδεσθαι, οὐδένα εἰσὶ βελτίους. Εἰ μὲν γὰρ τις ἀνὴρ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς οἷος ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων, τούτους μὲν φιλοτιμίᾳ πάντας ἀπωθεῖν αὐτὸν ἔφη, βουλούμενον πάντα αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι τὰ ἔργα,— πρὸς γὰρ αὐ τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν τάνδρὸς ἀνυπέμβλητον εἶναι. Εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλως, τὴν καὶ ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου καὶ μέτην καὶ καρδιακισμὸς οὐ δυνάμενος φέρειν, παρῶσθαι καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρος τὸν τοιοῦτον. Λοιποῦς δὲ περὶ

αὐτὸν εἶναι ἁλίστους καὶ κόλακας καὶ τοιοῦτους ἀνθρώπους, αἰσὺς μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι ἰοιᾶντα, ὅσα ἐγὼ νῦν ὀκνῶ πρὸς ὑμᾶς ὀνομάσαι. Δῆλον δ' ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ· καὶ γὰρ οὐς ἐνθένδε πάντες ἀπήλυνον, ὥς πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγестέρους ὄντας, Καλλίαν ἐκείνῳ τὸν ὁμηόσιον καὶ τοιοῦτους ἀνθρώπους, μίμους γελοίων καὶ ποιητὰς αἰσχυρῶν ᾠδῶν ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τοῦ γελασθῆναι, τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει. Καίτοι ταῦτα, εἰ καὶ μικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δείγματα τῆς ἐκείνου γνώμης καὶ κακοδαιμονίας ἐστὶ τοῖς εὖ φρανοῦσιν. Ἄλλ', οἶμαι, νῦν μὲν ἐπισκετῇ τοῦτοισ' ἃ κατορθοῦν· αἱ γὰρ εὐπραξίαι ὀφείναι συγκρύψαι καὶ συσκιᾶσαι τὰ τοιαῦτα ὀνειδῆ. Εἰ δέ τι πταίσει, τότε ἀκρίβως αὐτοῦ ταῦτ' ἐξετασθήσεται· δοκεῖ δ' ἔμοιγε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεῖξιν οὐκ εἰς μακρὰν, ἀν' οἱ τε θεοὶ θέλωσι καὶ ὑμεῖς βούλησθε. Ὡς περ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἕως μὲν ἂν ἐρρώμενος ἢ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν κατ' ἑκάστα σαθρῶν, ἐπὰν δὲ ἀρρώστημά τι συμβῇ, πάντα κινεῖται, καὶ ῥήγμα, καὶ στρέμμα, καὶ ἄλλα τι τῶν ὑπαρχόντων· σαθρὸν ἢ, οὕτω καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων, ἕως μὲν ἂν ἔξω πολεμῶσιν, ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν, ἐπειδὴν δὲ ὁμορος πόλεμος ὁ συμπλακῇ, πάντα ἐποίησεν ἐκδηλὰ.

Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον εὐτυχούonta ἐρῶν, ταύτη φοβερὸν προσπολεμῆσαι νομίζει, σῶφρονος μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆται· (μεγάλη γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον ἢ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα)· οὐ μὲν ἀλλ' ἔγωγε, εἰ τις αἴρεσίν μοι δοίῃ, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἐλοίμην, (ἐθέλοντων ἃ προσήκει ποιεῖν ὑμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ μικρὸν,) ἢ τὴν ἐκείνου· πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ἡμεῖς ὑμῖν ἐνούσας ἢ ἐκεῖνος. Ἄλλ', οἶμαι, καθήμεθα οὐδὲν ποιοῦντες· οὐκ ἔνι δ' αὐτὸν ἀργοῦντα οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τί γε δὴ τοῖς θεοῖς. Οὐ δὲ θαυμαστόν ἐστιν, εἰ στρατευόμενος καὶ παντῶν ἐκείνος αὐτὸς καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασι καὶ μηδένα καιρὸν μηδ' ὥραν παραλείπων ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφίζομένων καὶ πυθανομένων περιγίγνεται. Οὐδὲ

θαυμάζω τοῦτ' ἐγώ. Τούναντίον γὰρ ἂν ἦν θαυμαστόν, εἰ, μηδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς ὧν τοῖς πολεμοῦσι προσήκει, τοῦ πάντα ποιοῦντος ἃ δεῖ περιῆμεν. Ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν ποτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἂν τῆρατε, καὶ πολλὰ ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι πολλάκις ὑμῖν ἐξῆν οὐκ ἠθελήσατε, ἀλλ', ἵν' οἱ ἄλλοι τύχωσι τῶν δικαίων, τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἀνηλίσκετε εἰσφέροντες, καὶ προεκινδυνεύετε στρατευόμενοι, νυνὶ δ' ὀκνεῖτε ἐξιέναι καὶ μέλλετε εἰσφέρειν ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων, — καὶ τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαστον ἐν μέρει, τὰ δ' ὑμέτερά αὐτῶν ἀπολωλεκότες καθύστε.

Ταῦτα θαυμάζω, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, εἰ μηδὲ εἰς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δύναται λογίσασθαι, πόσον ὁ πολεμιῖτε χρόνον Φιλίππῳ, καὶ τί ποιοῦντων ὑμῶν ἅπας ὁ χρόνος διελήλυθεν αὐτός. Ἰστε γὰρ δῆπου τοῦθ', ὅτι ὁ μελλόντων αὐτῶν, ἐτέρους τινας ἐλπίζοντων ἑράξειν, αἰτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων, πάλιν ἐλπίζοντων, σχεδὸν ταῦτά, ἅπερ νυνὶ, ποιοῦντων, ἅπας ὁ χρόνος διελήλυθεν. Ἐνὶ οὕτως ἀγνωμόνως ἔχετε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε, δι' ὧν ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα τῆς πόλεως γέγονε, διὰ τούτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν πράξεων ἐκ φαύλων αὐτὰ χρηστὰ γενήσεσθαι; Ἀλλ' οὐτ' εὐλογον' οὐτ' ἔχον ἐστὶ φύσιν τοῦτό γε· πολὺ γὰρ ῥᾶον ἔχοντας φυλάττειν ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκεν. Νυνὶ δὲ ὅ,τι μὲν φυλάξομεν, οὐδὲν ἐστὶν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπὸν τῶν πρότερον, κτήσασθαι δὲ δεῖ. Αὐτῶν οὖν ἡμῶν ἔργον ταῦτ' ἤδη.

Φημὶ δὴ δεῖν εἰσφέρειν χρήματα, αὐτοὺς ἐξιέναι προθύμως, μηδὲν αἰτιάσθαι, πρὶν ἂν τῶν πραγμάτων κρατήσῃτε, τῆνικαῦτα δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμῇ, τοὺς δ' ἀδικοῦντας κολάζειν, ἢ τὰς προφάσεις ὧ ἀφελεῖν καὶ ὧ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα. Οὐ γάρ ἐστι πικρῶς ἐξετάσαι, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πρῶτον ὑπάρξῃ τὰ δέοντα. Τίνος γὰρ ἕνεκα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε, τοῦτον μὲν φεύγειν τὸν πόλεμον πάντας ὅσους ἂν ἐκπέμψῃτε στρατηγούς, ὧ ἰδίους δ' εὐρίσκειν πολέμους, ὧ εἰ δεῖ

Ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἴπερ ποτὲ πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. Ἐγὼ δὲ, οὐχ ὅ, τι χρὴ περὶ τῶν παρόντων συμβουλευῶσαι, χαλεπώτατον ἡγοῦμαι, ἀλλ' " ἐκεῖν' ἀπορῶ, τίνα χρὴ τρόπον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. Πείσμαι γὰρ, ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδά, " τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνιέναι. Ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς, ἂν μετὰ παρρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους, ὑπομένειν, τοῦτο θεωροῦντας, εἰ τάληβῃ λέγω, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα τὰ λοιπὰ βελτίω γένηται. Ὁρᾶτε γὰρ, ὡς, ἐκ τοῦ " πρὸς χάσιν δημογχεῖν ἐνίου, " εἰς πᾶν προσλήλυθε μοχληρίας τὰ παρόντα.

Ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω, μικρὰ τῶν γεγενημένων πρῶτον ὑμᾶς ὑπομῆσαι. Μέννησθε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτ' ἀπηγγέλθη Φίλιππος ὑμῖν ἐν Θράκῃ, " τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τουτὶ, Ἡραῖον τεῖχος πολιορκῶν. Τότε τοῖνον, μὴν μὲν ἦν Μαιμακτηριῶν, πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ὑμῖν, ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριῆρεις " κατέλκειν, καὶ τοὺς μέχρι " πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν αὐτοὺς ἐμβαίνειν, καὶ τάλαντα ἐξήκοντα " εἰσφέρειν. Καὶ μετὰ ταῦτα διελθόντες τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου, " Βυατομβαιῶν, Μεταγειτνιῶν, Βοηδροικίων. " Τοῦτου τοῦ μηνὸς μάγις, " μετὰ τὰ μυστήρια, δέκα ναῦς ἀπεστείλατε ἔχοντα κενὰς Χαρίδημον καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου. Ὡς " γὰρ ἡγγέλθη Φίλιππος ἀσθενῶν ἢ τεθνεώς, " (ἤλθε γὰρ ἀμφοτέρω) οὐκέτι " καιρὸν οὐδένα τοῦ βοηθεῖν νομίσαντες, ἀφίετε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ἀπόστολον. " Ἦν δ' οὗτος " ὁ καιρὸς αὐτός; εἰ γὰρ τότε ἐκεῖσε ἐβοηθήσαμεν, ὥσπερ ἐψηφισάμεθα, προθύμως, οὐκ ἂν ἠνώχλει νῦν ἡμῖν ὁ Φίλιππος σφεδρῆς.

Τὰ μὲν δὴ τότε πραχθέντα " οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι " νῦν δ' ἐτέρου πολέμου καιρὸς ἔχει τις, δι' ὃν καὶ περὶ τούτων ἐμνήσθην, ἵνα μὴ ταῦτα πάθῃτε. " Τί δὴ χρῆσόμεθα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ; Εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν, θεάσασθε ὃν τρόπον ὑμεῖς " ἐστρατηγηκότες πάντα ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου. Ὑπῆρχον Ὀλύνθιοι δύναμιν τινα κερτημένοι, καὶ " διέκειτό" αὐτῷ τὰ πράγματα " οὔτε Φίλιππος

THE SECOND, OR, AS OTHERS CALL IT, THE THIRD
OLYNTHIAC ORATION.

"After the preceding oration, the assembly decreed that relief should be sent to the Olynthians; and thirty gallees and two thousand forces were despatched under Chares. But these mercenaries could not be of much service; and were besides suspected and dreaded by the Olynthians. In the mean time Philip reduced several places in Chalcia; razed the fortress of Zeira; and, having twice defeated the Olynthians in the field, at last shut them up in their city. In this emergency they again applied to the Athenians. In this oration Demosthenes supports their petition; and, as the expense was the great point of difficulty, he recommends the abrogation of such laws as prevented the proper settlement of the funds necessary for carrying on the war."—LELAND.

[Olymp. CVII, 4. Chr. 349—348.]

ὍΤΙ ταῦτ' ἀποβλέψω καὶ ὅταν πρὸς τοὺς λόγους αὖς ἀκούω. Τοὺς μὲν γὰρ λόγους περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον ὀρθῶ γιγνομένους, τὰ δὲ πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντα, ὥστε, ὅπως μὴ πεισόμεθα αὐτοὶ πρότερον κακῶς, σκέψασθαι ἠδέον. Οὐδὲν οὖν ἄλλο μοι δοκοῦσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες ἢ, τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἧς βουλευέσθε οὐχὶ τὴν οὖσαν παριστάντες ὑμῖν, ἀμαρτάνειν.

Ἐγὼ δ', ὅτι μὲν πρὶν ἐξῆν τῇ πόλει καὶ τὰ αὐτῆς ἔχειν ἀσφαλῶς καὶ Φίλιππον τιμωρήσασθαι, καὶ μάλα ἀκριβῶς οἶδα· ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, οὐχὶ πάλαι, γέγονε ταῦτα ἀμφοτέρω. Νῦν μέντοι πέπεισμαι, τοῦδ' ἱκανὸν προλαβεῖν ἡμῖν εἶναι τὴν πρώτην, ὅπως τοὺς συμμάχους σώσομεν. Ἐὰν γὰρ τοῦτο βεβαίως ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ, τίνα τρόπον τιμωρήσεται τις ἐκείνον, ἐξέσται σκοπεῖν. Πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι, μάταιον ἡγοῦμαι περὶ τῆς τελευτῆς ὀντινοῦν ποιεῖσθαι λόγον.

Ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἴπερ ποτὲ, πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. Ἐγὼ δὲ, οὐχ ὅ, τι χρὴ περὶ τῶν παρόντων συμβουλευῶσαι, χαλεπώτατον ἡγοῦμαι, ἀλλ' " ἐκεῖν' ἀπορῶ, τίνα χρὴ τρόπον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. Πείσμαι γάρ, ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδά, " τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγένοι τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνίεναι. Ἀξιώ δὲ ὑμᾶς, ἂν μετὰ παρρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους, ὑπομένειν, τοῦτο θεωροῦντας, εἰ τάλῃ τῇ λέγω, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα τὰ λοιπὰ βελτίω γένηται. Ὅρατε γάρ, ὡς, ἐκ τοῦ " πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἐνίοις, " εἰς πᾶν προσλήλυθε μοχθηρίας τὰ παρόντα.

Ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω, μικρὰ τῶν γεγενημένων πρῶτον ὑμᾶς ὑπομῆσαι. Μέννησθε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτ' ἀπηγγέλη Φίλιππος ὑμῖν ἐν Θράκη, " τρίτου ἢ τέταρτον ἔτος τούτῃ, Ἡραῖον τεῖχος πολιορκῶν. Τότε τοίνυν, μὴν μὲν ἦν Μαιμακτηρικὸν, πολλῶν δὲ λόγων καὶ θυροῦ βου γιγνομένου παρ' ὑμῖν, ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριῆρεις " καθέλκειν, καὶ τοὺς μέχρι " πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτων αὐτοὺς ἐμβαίνειν, καὶ τάλαντα ἐξήκοντα " εἰσφέρειν. Καὶ μετὰ ταῦτα διελθόντος τοῦ ἐναντιοῦ τούτου, " Ἐκατομβαιῶν, Μεταγειτινῶν, Βοηδρομιῶν. " Τούτου τοῦ μηνὸς μόγις, " μετὰ τὰ μυστήρια, δέκα ναῦς ἀπεστέιλате ἔχοντα κενὰς Χαρίδημον καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου. Ὡς " γὰρ ἡγγέλη Φίλιππος ἀσθενῶν ἢ τεθνεώς, " (ἦλθε γὰρ ἀμφοτέρω) οὐκέτι " καιρὸν οὐδένα τοῦ βοηθεῖν νομίσαντες, ἀφεῖτε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ἀπόστολον. " Ἦν δ' οὗτος " ὁ καιρὸς αὐτός· εἰ γὰρ τότε ἐκεῖσε ἐβοηθήσαμεν, ὥσπερ ἐψηφισάμεθα, προθύμως, οὐκ ἂν ἠνώχλει νῦν ἡμῖν ὁ Φίλιππος σωθεῖς.

Τὰ μὲν δὴ τότε πραχθέντα " οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι· νῦν δ' ἐτέρου πολέμου καιρὸς ἤκει τις, δι' ὃν καὶ περὶ τούτων ἐμνήσθην, ἵνα μὴ ταῦτά πάθῃτε. " Τί δὴ χρησόμεθα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ; Εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν, θεάσασθε ὅν τρόπον ὑμεῖς " ἐστρατηγηκότες πάντα ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου. " Ὑπάρχον Ὀλύνθιοι δυνάμιν τινα κεινημένοι, καὶ " διέκει' οὕτω τὰ πράγματα· οὔτε Φίλιππος

"ἰθάρρει τούτους, οὐδ' οὗτοι Φίλιππον. "Ἐπράξαμεν ἡμεῖς κακείνοι πρὸς ἡμᾶς εἰρήνην· ἦν τοῦτο ὥσπερ ἔμποδισμά τι τῷ Φιλίππῳ καὶ δυσχερὲς, πόλιν μεγάλην ἑφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς, διηλλαγμένην πρὸς ἡμᾶς. Ἐκπολεμῶσαι δεῖν φόβου τοὺς ἀνδράποους ἐκ παντὸς τρόπου· καί, ὃ πάντες ἐβρόλλουν τέως, τοῦτο πέπρακται νυνὶ ὁπωσδήποτε. Τί οὖν ὑπόλοιπον, ἃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πλὴν βοηθεῖν ἐβρωμένως καὶ προθύμως; Ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρω. Χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἀν' ἡμᾶς αἰσχύνῃς, εἰ καθυφειμένα τι τῶν πραγμάτων, οὐδὲ τὸν φόβον, ἃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μικρὸν ὄρω· τὸν τῶν μετὰ ταῦτα, ἐχόντων μὲν ὡς ἔχουσι Θηβαίων ἡμῖν, ἀπειρηκότων δὲ χρήμασι Φωκίων, μηδενὸς ὃ ἐμποδὼν ὄντος Φιλίππου, τὰ παρόντα καταστρεψάμεν, πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι τὰ πράγματα. Ἀλλὰ μὲν εἰ τις ὁμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιήσῃν τὰ δεόντα, ἰδοὺ ἐγγύθεν βούλεται τὰ θεινὰ, ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γιγνόμενα, καὶ βοηθοὺς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέροις αὐτὸν βοηθεῖν. Ὅτι γὰρ εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα, εἰὰν τὰ παρόντα πρώωμεθα, σχεδὸν ἴσμεν ἅπαντες δῆπου.

Ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν, εἴποι τις ἄν, πάντες ἐγνίκαμεν, καὶ βοηθήσομεν· τὸ δὲ ὅπως, τοῦτο λέγε. Μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θαυμάσητε, ἂν παράδοξον εἴπω· τι τοῖς πολλοῖς νομοθέταις καθίστατε. Ἐν δὲ τούτοις τοῖς νομοθέταις μὴ ὤψθε νόμον μηδένα, (εἰσὶ γὰρ ἱκανοὶ ὁμῖν,) ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸ παρὸν βλάπτοντας ὑμᾶς λύσατε. Λέγω δὲ τοὺς περὶ τῶν θεωρικῶν σαφῶς οὕτως, καὶ τοὺς περὶ τῶν στρατευομένων ἐνόους, ὧν οἱ μὲν τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι διανέμουσι θεωρικὰ, οἱ δὲ τοὺς ἀτακτοῦντας ἀβώους καθιστᾶσιν, εἴτα καὶ τοὺς τὰ δεόντα ποιεῖν βουλομένους ἀνομοτέρους ποιοῦσιν. Ἐπειδὴν δὲ ταῦτα λύσῃτε, καὶ τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχητε ἀσφαλῆ, τήνκαῦτα τὸν γράψοντα, ἃ πάντες ἴστε ὅτι συμφέρει, ζητεῖτε. Πρὶν δὲ ταῦτα πράξαι, μὴ σκοπεῖτε, τίς, εἰπὼν τὰ βέλτιστα ὑπὲρ ὑμῶν, ὑφ' ὁμῶν ἀπολέσθαι βουλήσεται. Οὐ γὰρ εὐρήσετε· ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγίγνεσθαι μέλλοντος, παθεῖν ἀδίκως· τι κακὸν τὰν ταῦτ' εἰπόντα καὶ γράψοντα, μηδὲν δὲ ἀφελῆσαι· τὰ

τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι, τὸν Ἀριστείδην ἐκείνῳ, τὸν Νικίαν, τὸν ὁμόνυμον ἑμαυτῷ, τὸν Περικλέα. "Ἐξ οὗ δ' οἱ διερωτῶντες ὑμᾶς οὗτοι πεφύνασι ῥήτορες, " τί βούλεσθε; τί γράψω; τί ὑμῖν χαρίσσωμαι;" " προπέποται τῆς παραυτίκα χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα, καὶ τοιαυτὴ συμβαίνει, καὶ τὰ μὲν " τούτων πάντα καλῶς ἔχει, τὰ δ' ὑμέτερα ἀισχρῶς.

Καίτοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ τις ἂν κεφάλαια εἰπεῖν ἔχοι τῶν τ' ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων καὶ τῶν ἐφ' ὑμῶν. "Βσταὶ δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος· οὐ γὰρ ἄλλοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὐδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι. "Εκείνοι τοίνυν, οἷς οὐκ ἐχαρίζονθ' οἱ λέγοντες αὐτῷ " ἐφίλουν ἑαυτοὺς ὥσπερ ὑμᾶς οὗτοι νῦν, πέντε μὲν καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν ἐκόντων, πλείω δ' ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον· ὑπήκουε δὲ ὁ " ταύτην τὴν χώραν ἔχων αὐτοῖς βασιλεὺς, ὥσπερ ἐστὶ προσῆκον " βάρβαρον Ἑλλησι· πολλὰ δὲ καὶ καλὰ καὶ πεζῇ καὶ ναυμαχοῦντες ἔστησαν τρύπαια " αὐτοὶ στρατευόμενοι· μόνοι δὲ ἀνθρώπων " κρείττω τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν τῶν φθονούντων κατέλιπον. "Ἐπὶ μὲν δὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἦσαν τοιοῦτοι, ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν θεάσασθε " ὑποῖοι, ἐν τε τοῖς κοινοῖς καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις. Δημοσίᾳ μὲν τοίνυν οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκευάσαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις ἀναθημάτων, ὥστε μηδὲν τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι. "Ἰδίᾳ δ' οὕτω σώφρονες ἦσαν καὶ σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἔθει μένοντες, ὥστε τὴν Ἀριστείδου καὶ τὴν Μιλτιάδου καὶ τῶν τότε λαμπρῶν οἰκίαν εἴ τις ἄρα αἶδεν ὑμῶν ὁποῖα ποτ' ἐστίν, ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος αὐδὲν σεμνοτέραν οὔσαν. "Οὐ γὰρ εἰς παρουσίαν ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως, ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὖξιν ἕκαστος ᾤετο δεῖν. "Ἐκ δὲ τοῦ τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς " ἴσως διοικεῖν, μεγάλῃν εὐκρίτως ἐκτῆσαντο εὐδαιμονίαν.

Τότε μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα ἐκείνοις, χρωμένοις οἷς εἶπον προστάταις· νυνὶ δὲ πῶς ὑμῖν ὑπὸ " τῶν

χρηστών τῶν νῦν τὰ πράγματα ἔχει; Ἄρα γε ὁμοίως ἢ καὶ παραπλησίως; καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν· ἀλλ' ὅσῃς ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἢ ἐπειλημμένοι, καὶ Λακεδαιμονίων μὲν ἀπολωλότων, Θηβαίων δ' ἀσχόλων ὄντων, τῶν δ' ἄλλων οὐδενὸς ὄντος ἀξιώχρεω περὶ τῶν πρωτείων ἡμῖν ἀντιτάξασθαι, ἐξὸν [δ'] ἡμῖν καὶ τὰ ἡμέτερά αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν,—ἀπεστερήμεθα μὲν ἰσχυρὰς οἰκίας, πλείω δ' ἢ χίλια καὶ πεντακόσια τάλαντα ἀντηλόκαμεν εἰς οὐδὲν θένον, οὓς δ' ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτετράμεθα, εἰρήνης οὐσης ἀπολωλέκασιν· οὗτοι, ἐχθρὸν δ' ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς τηλικούτον ἡσκήκαμεν· ἢ φρασάτω τις ἐμοὶ παρελθὼν, πόθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν Φίλιππος; “ Ἀλλ', " ὦ τάν, εἰ ταῦτα φαύλως, τὰ γ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει νῦν ἄμεινον ἔχει.” “ Καὶ τί ἂν εἰπεῖν τις ἔχοι; Τὰς ἐπάλξεις ἃς κοινῶμεν, καὶ τὰς ὁδοὺς ἃς ἐπισκευάζομεν, καὶ κρήνας, καὶ ἰλῆρους; Ἀποβλέψατε δὴ πρὸς τοὺς ταῦτα πολιτευομένους, ὧν οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδύξων ἐντῆμοι, ἔνιοι δὲ τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρως εἰσὶ κατεσκευασμένοι· ὅσα δὲ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τασούτω τὰ τούτων ἡρῶνται.

Τί δὴ τὸ πάντων αἴτιον τούτων, καὶ τί δὴ ποτε ἅπαντ' εἶχε καλῶς τότε, καὶ νῦν οὐκ ὁρθῶς; “ Ὅτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ στρατεύεσθαι ὁ τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος, δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν καὶ κύριος αὐτὸς ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου τῶν ἄλλων ἐκάστω καὶ τιμῆς καὶ ἀρχῆς καὶ ἀγαθοῦ τινὸς μεταλαβεῖν. Νῦν δὲ τούναντίον κύριοι μὲν οἱ πολιτευόμενοι τῶν ἀγαθῶν καὶ διὰ τούτων ἅπαντα πράττεται, ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιτρημένοι χρήματα καὶ συμμάχους, ἐν ὑπέρετῳ καὶ προσθήκῃ μέρει γεγέννησθε, ἀγαπῶντες, εἰδὼν μεταδιδῶσι θεαρινῶν ὑμῖν ἢ βούδια πέμψουσιν αὐτοὶ, καὶ, τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε. Οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καλεῖσθαι ὑμᾶς ἐπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα καὶ τιθασσεύουσι, χειροῖν αὐτοῖς ποιῶντες. Ἔστι δ' οὐδέποτ', οἶμαι, μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας.

Ἄποῖ ἅττα γὰρ ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾗ τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. Ταῦτα, μὰ τὴν Δῆμητρα, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, εἰ μείζων εἰπόντι ἐμοὶ γένοιτο παρ' ὑμῶν βλάβη τῶν πεποιηκότων αὐτὰ γενέσθαι. Οὐδὲ γὰρ παρρησία περὶ πάντων ἀεὶ παρ' ὑμῖν ἐστίν, ἀλλ' ἔγωγε, ὅτι καὶ νῦν γέγονε, θαυμάζω.

Ἐὰν οὖν ὧ ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι ἀπαλλαγέντες τούτων τῶν ἐθῶν ἐθελήσητε στρατεύεσθαι τε καὶ πράττειν ἁξίως ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ταῖς περισυσίαις ταῖς οἰκοι ταύταις ἁφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρήσθητε, — ἴσως ἂν, ἴσως, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσασθε ἀγαθόν, καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε, ἃ τοῖς ἀσθενούσι παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικε. Καὶ γὰρ οὐτ' ἰσχὺν ἐκεῖνα ἐντίθησιν οὐτ' ἀποθνήσκουσιν ἔἴ καὶ ταῦτα, ἃ νόμεσθε νῦν ὑμεῖς, οὔτε τοσαῦτά ἐστιν, ὥστε ὠφέλειαν ἔχειν τινὰ διαρκῆ, οὐτ' ἀπογόνους ἄλλο τι πράττειν ἔἴ, ἀλλ' ἔστι ταῦτα τὴν ἐκάστου ῥαθυμίαν ὑμῶν ἐπαυξάνοντα. “Οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέγεις;” φήσει τις. Καὶ παραχρῆμά γε τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἀπάντων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἵνα, τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος λαμβάνων, ὅτου θέοιτο ἡ πόλις, εἰς τοῦθ' ἐτοιμῶς χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχη. Ἐξέστιν ἄγειν ἡσυχίαν; οἰκοὶ μένων εἰ βελτίων, τοῦ δὲ ἐνδεῖαν ἀνάγκη τι ποιεῖν αἰσχρὸν ἀπηλλαγμένος. Συμβαίνει τι τοιοῦτον, οἷον καὶ τὰ νῦν; ἰσχυρῶς αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων λημμάτων, ὥσπερ ἐστὶ δικαίον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν; ὅσα οὗτος ἀτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ ὠφελεῖ, ταῦτ' ἐν ἴσῃ τάξει λαμβανέτω, πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ χρὴ πράττεσθαι. Ὅλως δὲ οὐτ' ἀφελὼν οὔτε προσθείς πλὴν μικρὸν, τὴν ἀταξίαν ἀνελὼν εἰς τάξιν ἡγαγον τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν τοῦ λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν τοῦθ' ὅτι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει καὶ ὅτου καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας. Οὐκ ἔστιν ὅπου τοῖς μηδὲν ποιοῦσιν ἐγὼ τὰ τῶν ποιοούντων εἶπον ὡς δεῖ νέμειν, οὐδ' αὐτοὺς μὲν ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν, ὅτι δὲ οἱ τοῦ δεινὸς νικῶσι ξένοι, ταῦτα πυκνάνεσθαι ταῦτα γὰρ νυνὶ γίγνεται. Καὶ οὐχὶ μέμφομαι τὸν ποιοῦντά τι

τῶν θεόντων ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἀξιῶ πράττειν ταῦτα, ἐφ' οἷς ἑτέροις τιμᾶτε, καὶ μὴ παραχωρεῖν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς τάξεως, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι τῆς ἀρετῆς μετὰ πολλῶν καὶ καλῶν κινδύνων κτησάμενοι κατέλιπον.

¹ Σχεδὸν εἶρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν· ὑμεῖς δ' ἔλοισθε, ὅ,τι καὶ τῇ πόλει καὶ ἅπασι συνοίσειν ὑμῖν μέλλει.

LYSIAS.

ORATION AGAINST ERATOSTHENES.

During the reign of the Thirty at Athens, they had made numerous proscriptions and executions. At their overthrow by Thrasybulus, some were banished or killed, others were allowed to live and to remain in the city. Among the last was Eratosthenes.

Our orator and his brother Polemarch had been among the proscribed. The former escaped, the latter was seized by Eratosthenes, and executed. Lysias, on his return after the restitution of the republic, makes this and other iniquities the ground of accusation against him in the following oration.

[Ante Chr. 403 or 404. AUG.]

Οὐκ ἀρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὧς ἄνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ἢ ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι. Τῶν αὐτῶν τὸ μέγεθος καὶ τοσαῦτα τὸ πλῆθος, εἰργασταί, ὥστε μήτ' αὖ ψευδόμενον ἢ δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορεῖσθαι, μήτε τάλῃβῃ βουλόμενον εἰπεῖν, ἢ ἅπαντα δύνασθαι· ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν, ἢ τὸν χρόνον ἐπιλιπεῖν.

Τούναντίον δέ μοι δοκοῦμεν πείσεσθαι ἢ ἐν τῇ ἡμετέρῃ προτοῇ χρόνῳ. Πρώτερον μὲν γὰρ ἔδει ἢ τὴν ἔχθραν τοῖς κατηγοροῦντας ἐπιδειξάιναι, ἢ τις εἴη ἢ πρὸς τοὺς φεύγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φεύγοντων χρὴ πυθάνεσθαι, ἢ τις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχθρα, ἢ ἀνθ' οὗτοιοι αὐτὰ ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν.

νίπτου χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἤττον ἀφεθήσεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἀποθανεῖσθαι. Ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἀπάσαι ἀνεωγμέναι ἔτυχον.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀρχένειο τοῦ ναυκλήρου, ἐκείνον πέμπω εἰς ἄστὺ πειυσόμενον περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. Ἦκων δὲ ἔλεγεν ὅτι Ἐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι. Καὶ ἐγὼ, τοιαῦτα πεπυσμένος, τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μεγάραδε. Πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν οἱ τριάκοντα τὰ ἑπ' ἐκείνων εἰθισμένον παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣντινα ἔμελλεν ἀποθανεῖσθαι· οὕτω πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι καὶ ἀπολογήσασθαι. Καὶ ἐπειδὴ ἀπεφέρετο ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τεθνεὺς, τριῶν ἡμῖν οἰκιῶν οὐσῶν, οὐδεμιᾶς εἰᾶσαν ἐξενεχθῆναι, ἀλλὰ κλίσιον μισθωσάμενοι, ^α προῦθεντο αὐτόν. Καὶ πολλῶν ὄντων ἱματίων, αἰτουῖσιν οὐδὲν ἔδοσαν εἰς ταφὴν, ἀλλὰ τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον, ὁ δὲ β, τι ἕκαστος ^β ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφὴν. Καὶ ἔχοντες μὲν ἑπτακοσίας ἀσπίδας τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον τοσούτον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον, καὶ ἐπιπλά, καὶ ἱμάτια γυναικεῖα, ὅσα οὐδεπώποτε ὦντο κτήσασθαι, καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν, (ὧν τὰ μὲν βέλτιστα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ ^γ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδωκαν,) εἰς ^δ τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἀφίκοντο, καὶ τοῦ τρόπου τοῦ αὐτῶν ἀπόδειξιν ἐποίησαντο· τῆς γὰρ Πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἐλικτήρας, οὗς ἔχουσα ἐτύγχανεν, ὅτε τὸ πρῶτον ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, Μηλόβιος ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο. Καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οὐσίας, ἐλέου παρ' αὐτῶν ἐτυγχάνομεν, ἀλλ' οὕτως εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ χρήματα ἐξημάρτανον, ὥσπερ ἂν ἕτεροι μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες.

^ε Οὐ τούτων ἀξίους γε ὄντας τῇ πόλει, ἀλλὰ πάσας μὲν τὰς χορηγίας χορηγήσαντας, πολλὰς δ' εἰσφοράς εἰσενεγκόντας, κοσμίους δ' ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοντας, καὶ πᾶν τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας, ἐχθρὸν δ' οὐδένα κερκτημένους, πολλοὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ τῶν πολεμίων λυσαμένους, ^ς τοιούτων ἡξίωσαν· οὐχ

ὁμοίως μετοικοῦντας, ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. Οὗτοι γὰρ πολλοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξήλασαν· πολλοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες, ἀτάφους ἐποίησαν· πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ὀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν· πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλούσας ἐκιδύσθαι, ἐκώλυσαν· καὶ εἰς τοσούτον εἰσι τόλμης ἀφигμένοι, ὥσθ' ἤκουσιν ἀπολογησόμενοι, καὶ λέγουσιν ὡς οὐδὲν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν. Ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν· μετὴν γὰρ ἂν καὶ ἐμοὶ τούτου τάχα τοῦ οὐκ ἐλάχιστον μέρους. Νῦν δὲ οὔτε πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει, οὔτε πρὸς ἐμέ. Τὸν ἀδελφὸν γάρ μου (ὥσπερ καὶ πρότερον εἶπον) Ἐρατοσθένης ἀπέκτεινεν, οὔτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικούμενος, οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὄρων ἐξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθύμως ἐξυπηρετῶν. Ἄναβιβαστάμενος δ' αὐτὸν βούλομαι ἔρυσθαι, αἷ ἄνδρες δικασταί. Τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχω· ἐπὶ μὲν τῇ τούτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον, περὶ τούτου διαλέγεσθαι ἄσεβες εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου βλάβῃ καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον ὅσιον καὶ εὐσεβές.

Ἀνάβηθι οὖν μοι καὶ ἀπόκρίναι, εἴ τι ἂν σε ἐρωτῶ. Ἀπήγαγες Πολέμαρχον ἢ οὐ;—^α Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων προσταχθέντα δεδιώς ἐποίησιν.—^β Ἦσθα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ὅτε οἱ λόγοι ἐγίνοντο περὶ ἡμῶν;—^γ Ἦν.—Πότερον συνηγόρευες τοῖς κελεύουσιν ἀποκτείνειν, ἢ ἀντέλεγες;—^δ Ἀντέλεγον.—^ε Ἰνα ἀποθάνωμεν;—^ς Ἰνα μὴ ἀποθάνητε.—^ζ Ἠγούμενος ἡμᾶς ἄδικοι πάσχειν ἢ δίκαιοι;—^η Ἀδικοι.

Εἴτ', ὃ σχετικιώτατε πάντων, ἀντέλεγες μὲν, ἵνα σώσεις, συνέλαμβάνεις δὲ, ἵνα ἀποκτείνῃς; καὶ ὅτε μὲν ^α τὸ πλῆθος ἦν ὑμῶν κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀντιλέγειν φῆς τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς ἀπολέσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σῶσαι Πολέμαρχον καὶ μὴ, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγαγες; Εἴτ' ὅτι μὲν, ὡς φῆς, ἀντειπὼν οὐδὲν ὠφέλησας, ἀξιοῖς χρηστὸς νομίζεσθαι· ὅτι δὲ συλλαβὴν ἀπέκτεινας, οὐκ οἶει ἐμοὶ καὶ ταυτοῖσι δοῦναι δίκην; Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πιστεύειν, (εἴπερ ἀληθῆ λέγει φάσκων ἀντειπεῖν,) ὡς αὐτῷ προσετάρχη· ^β οὐ γὰρ δὴ πού ἐν τοῖς μεταίκαις πίστιν παρ' αὐτοῦ ἐλάμβανον.

Ἐπειτα τῷ ἥσσαν εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι, ἢ ὅστις ἀντειπὼν γε ἐτύγχανεν, καὶ γνώμην ἀποδεδειγμένος; τίνα γὰρ εἰκὸς ἦν ἦττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι, ἢ τὸν ἀντειπόντα ὃς ἐκεῖνοι ἐβούλοντο πραχθῆναι;

Ἔτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίοις ἱκανὴ μοι δοκεῖ πρόφασις εἶναι τῶν γεγενημένων, εἰς τοὺς τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτοὺς δὲ τοὺς τριάκοντα, ἂν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι, πῶς ὑμᾶς εἰκὸς ἀποδέχεσθαι; Εἰ μὲν γὰρ [ἦν] τις ἐν τῇ πόλει ἀρχὴ ἰσχυροτέρα αὐτῆς, ὅς ἦς αὐτῷ προσετίττετο παρὰ τὸ δίκαιον ἀνθρώπους ἀπολλύναι, ἴσως ἂν εἰκότως αὐτῷ συγγνώμην εἶχετε· νῦν δὲ παρὰ τοῦ ποτε καὶ λήψεσθε δίκην, εἴπερ ἐξέσται τοῖς τριάκοντα λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποίουν; Καὶ μὲν δὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ κατὰ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδοῦ σώζοντα αὐτὸν, συλλαβὼν ἀπήγαγεν.

Ἡμεῖς δὲ πάντες [πᾶσιν] ὠργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, ζητήσιν παιούμενοι ἢ ὑμῶν ἢ τῶν ὑμετέρων τινός. Καίτοι εἰ χρὴ τοῖς διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐτέρους ἀπολέσασθαι συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνοις ἂν δικαιότερον ἔχοιτε· κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι, μὴ ἐλθεῖν, καὶ καταλαβοῦσιν ἐξάρνοις γενέσθαι· τῷ δὲ Ἐρατοσθένει ἐξῆν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἀπήντησεν· ἔπειτα, ὅτι οὐκ οἶδεν· ταῦτα γὰρ οὔτε ἔλεγχον οὔτε βάσανον εἶχεν· ὥστε μὴδ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν βουλομένων οἶόν τε εἶναι ἐξελεγχθῆναι.

Χρὴν δὲ σε, ὦ Ἐρατόσθενης, εἴπερ ἦσθα χρηστὸς, πολὺ μᾶλλον τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι μνηστὴν γενέσθαι, ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν. Νῦν δὲ σου τὰ ἔργα φανερά γεγένηται, οὐχ ὥς ἀνιωμένου, ἀλλ' ὥς ἠδομένου τοῖς γιγνομένοις. Ὡστε τούσδε ἐκ τῶν ἔργων χρὴ μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν· ἃ ἴσασι γεγενημένα, τῶν τότε λεγομένων τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μάρτυρας περὶ αὐτῶν οὐχ οἶόν τε παρσχεσθαι. Οὐ γὰρ μόνον ἡμῖν παρ-εἶναι οὐκ ἐξῆν, ἀλλ' οὐδὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι· ὥστε ἐπὶ τούτοις ἐστὶ, πάντα τὰ κακὰ εἰργασμένοις τὴν πόλιν, πάντα τάγαθὰ περὶ αὐτῶν λέγειν. Τοῦτο μέντοι οὐ φεύγω, ἀλλ'

ὁμολογῶ σοι, εἰ βούλει, ἀντειπεῖν. Θαυμάζω δὲ, τί ἂν ποτε ποιήσῃς συνεπιῶν, ὅποτε, ἀντειπεῖν φάσκων, ἀπέκτεινας Πολέμαρχον.

Φέρε δὴ, τί ἂν, εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχετε ἑαυτοῦ, ἢ καὶ υἱεῖς; ἀπεψηφίσασθε ἂν; Δεῖ γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, Ἐρατοσθένην δυοῖν θάτερον ἀποδείξαι, ἢ ὡς οὐκ ἀπήγαγεν αὐτὸν, ἢ ὡς δικαίως τοῦτ' ἔπραξεν. Οὗτος δὲ ὁμολόγησεν ἄδίκως συλλαβεῖν, ὥστε ῥαδίαν ὑμῖν τὴν διαψηφίσιν περὶ αὐτοῦ πεποίηκε. Καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων ἤκουσιν εἰσόμενοι, τίνα γνώμην περὶ τούτων ἔξετε. Ὡν οἱ μὲν ὑμέτεροι ὄντες πολῖται, μάθοντες ἀπίᾶσιν, ὅτι ἡ δίκην δῶσυσιν ὦν ἂν ἐξαμάρτωσιν, ἢ, πράξαντες μὲν ὦν ἐφίενται, τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται, ἢ δυστυχήσαντες δὲ τὸ ἴσον ὑμῖν ἔξουσιν. Ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, εἰσονται, πότερον ἄδίκως τοὺς τριάκοντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ἢ δικαίως. Εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπονθότες, λαβόντες ἀφίσσουσιν, ἤπου σφᾶς αὐτοὺς ἡγήσονται περιέργους ὑπὲρ ὑμῶν τειρομένους. Οὐκοῦν δεῖνόν, εἰ τοὺς μὲν στρατηγούς, οἱ ἐνίκων ναυμαχοῦντες, ὅτι διὰ χειμῶνα οὐχ οἷοί τ' ἔφασαν εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελέσθαι, θανάτῳ ἐξημιώσατε, ἢ ἡγούμενοι χρῆναι τῇ τῶν τεθνεώτων ἀρετῇ παρ' ἐκείνων δίκην λαβεῖν· τούτους δὲ δὴ, οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες, καλόσιν ἐδύναντο, ἢ ἐποίησαν [ὑμᾶς] ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντας, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμολογοῦσιν ἐκόντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτινύναι—οὐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς καὶ τοὺς παῖδας ὑφ' ὑμῶν ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι;

Ἐγὼ τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἡξίουں ἱκανὰ εἶναι τὰ κατηγορημένα· μέχρι γὰρ τούτου νομίζω χρῆναι κατηγορεῖν, ἕως ἂν θανάτου δόξῃ τῷ φεύγοντι ἄξια εἰργάσθαι· ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα παρ' αὐτῶν λαβεῖν· ὥστ' οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πολλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν, οἱ οὐδ', ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων δις ἀποθανόντες, δίκην δοῦναι [ἀξίαν] δύναιτ' ἂν.

Οὐ γὰρ δὴ οὐδὲ τοῦτο αὐτῷ προσήκει ποιῆσαι, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰδισμένον ἐστίν· πρὸς μὲν τὰ κατηγορούμενα μηδὲν

"ἀπολογεῖσθαι, περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα λέγοντες ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύοντες ὡς στρατιῶται ἀγαθοὶ εἰσὶν, ἢ ὡς πολλὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἔλαβον τριηραρχήσαντες, ἢ πόλεις πολεμίας οὖσας φίλας ἐποίησαν. "Ἐπεὶ κελεύετε αὐτὸν ἀποδείξαι, ὅπου τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν, ὅσους τῶν πολιτῶν ἢ ναῦς ὅπου τοσαύτας ἔλαβον, ὅσας αὐτοὶ παρέδωκαν ἢ πόλιν ἥτινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἷαν τὴν ὑμετέραν κατεδουλώσαντο. "Ἀλλὰ γὰρ ὅπλα τῶν πολεμίων ἐσκύλευσαν, ὅσα περ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἶλον, οἷα τῆς αὐτῶν πατρίδος κατέσκαψαν; οἵτινες καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀττικὴν φρούρια καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν, ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ Ἀκαδημαϊκῶν προσταττόντων περιεῖλον, ἀλλ' ὡς αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν οὕτω βεβαιωτέραν ἐνόμιζον εἶναι. Πολλάκις οὖν ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν, πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστίν, αὐτοὺς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινεῖν. "Οὐ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πλήθει τὰ ἐναντία ἔπραξεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστὰς, ἔφευγεν ἐξ Ἑλλησπόντου τριήραρχος καταλιπὼν τὴν ναῦν, μετὰ Ἰατροκλέους καὶ ἐτέρων, ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δεῖμαι λέγειν. Ἀφικόμενος δὲ δεῦρο, τάναντία τοῖς βουλομένοις δημοκρατίαν εἶναι ἔπραττεν. Καὶ τούτων μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτοῦ παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι οὐσης, ὅθεν τῆς στάσεως ἤρξαν, πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἐταίρων, συναγωγεῖς μὲν τῶν πολιτῶν, ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντία δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλήθει πράττοντες· ὧν Ἐρατοσθένης καὶ Κριτίας ἦσαν. Οὗτοι δὲ φυλάρχους τε ἐπὶ τὰς φυλακὰς κατέστησαν, καὶ ὅ, τι δεοὶ χειροτονεῖσθαι καὶ οὐστinas χρὴ ἄρχειν παρήγγελον, καὶ εἴ τι ἄλλο πράττειν βούλονται, κύριοι ἦσαν. Οὕτως οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τούτων πολιτῶν ὄντων ἐπεβουλεύεσθε, ὅπως μὴτ' ἀγαθὸν μηδὲν ψηφίσεσθε, πολλῶν τε ἐνδεῶς ἔσεσθε. "Τοῦτο γὰρ καὶ ἠπίσταντο ὅτι, ἄλλως μὲν

οὐχ οἶοί τε ἔσονται περιγενέσθαι, κακῶς δὲ πραττόντων, δυνήσονται· καὶ ὑμᾶς ἡγῶντο τῶν παρόντων κακῶν ἐπιθυμιόοντας ἀπαλλαγῆναι, περὶ τῶν μελλόντων οὐκ ἐνθυμήσεσθαι. Ὡς τοίνυν ἡ τῶν ἐφόρων ἐγένετο, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, οὐ ἡ τοὺς τότε συμπράττοντας, (οὐ γὰρ ἂν δυναίμην,) ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ Ἐρατοσθένους ἀκούσαντας· καίτοι, εἰ ἐσωφρόνουν, ἢ κατεμάρτυρον ἂν αὐτῶν· καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων σφόδρα ἂν ἐκόλαζον· καὶ τοὺς ὄρκους, εἰ ἐσωφρόνουν, οὐκ ἂν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἐνομίζον, ἐπὶ δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥαδίως παρέβαινον. Πρὸς μὲν οὖν τούτους τοσαῦτα λέγω. Τοὺς δὲ μάρτυράς μοι κάλει. Καὶ ὑμεῖς ἀνάβητε. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκίατε. Τὸ δὲ τελευταῖον, εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς, ὁ ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχευ, ἄλλων δὲ πολλῶν· καίτοι, εἴπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, ἐχρῆν ἂν πρῶτον μὲν μὴ παρανόμως ἄρχειν, ἔπειτα τῇ βουλῇ μηνυτὴν γίνεσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἀπάσιων, ὅτι ψευδεῖς εἶεν—^ο καὶ Βάτραχος καὶ Λισχυλίδης οὐ τάληθῇ μηνύουσιν, ἢ ἀλλὰ τάληθῇ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι, συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. Καὶ μὲν δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅσοι κανόνι ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες· ἕτεροι γὰρ ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ ἡ πράττοντες, ὧν οὐχ οἷόν τ' ἦν μείζω κακὰ γενέσθαι τῇ πόλει. Ὅπόσοι δ' εὖνοι φασὶν εἶναι, πῶς οὐκ ἐνταῦθα ἐδειξαν, αὐτοὶ τε τὰ βέλτιστα λέγοντες, καὶ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας ἀποτρέποντες;

Ἴσως δ' ἂν ἔχοι εἰπεῖν, ὅτι ἐδεδοίκει, (καὶ ὁ μῶν τοῦτο ἐνίοις ἱκανὸν ἔσται,) ὅπως τι μὴ φανήσεται ἐν τῷ λόγῳ τοῖς τριάκοντα ἐναντιούμενος· εἰ δὲ μὴ, ἐνταυθοῖ δηλὸς ἔσται, ὅτι ἡ ἐκείνῃ τε αὐτῇ ἤρρεσκεν, ἢ καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν. Χρῆν δ' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτήριας ταύτης τὴν προθυμίαν ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένων, ὃς εἰς ὑμᾶς πολλὰ ἡξήμαρτεν· ἀλλ' οὗτος τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τοὺς δ' ὑμετέρους ἐχθροὺς, φίλους· ὥς ἀμφοτέρω ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμηρίοις παραστήσω, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν.

ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινομένης, ὁπότεροι μόνοι ὕ ταῦτα πράξουσιν, καὶ τῆς πόλεως ἄρξουσιν.

Καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων ἐστασίαζον, ποῦ ἡ κάλλιον ἂν ἦν ἀνδρὶ ἄρχοντι, ἢ, ὁ Θρασυβούλου Φυλὴν κατειληφότες, τότε ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ εὐνοίαν; Ὁ δ' ἀντὶ τοῦ ἐπαγγείλασθαι τι ἢ πράξαι ἀγαθὸν πρὸς τοὺς ἐπὶ Φυλῇ, ἐλθὼν μετὰ τῶν συναρχόντων εἰς Σαλαμῖνα καὶ Ἐλευσίναδες τριακοσίους τῶν πολιτῶν ἀπήγαγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν ἀπάντων θάνατον κατεψηφίσατο. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἦλθομεν, καὶ αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν, καὶ περὶ τῶν διαλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο, πολλὰς ἐκάτεροι ἐλπίδας εἶχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι ὥς ἀμφοτέροι ἐδοξάν. Οἱ μὲν γὰρ ἐκ Πειραιῶς, κρείττους ὄντες, εἶδον αὐτοὺς ἀπελθεῖν· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ ἐλθόντες, τοὺς μὲν τριάκοντα ἐξέβαλον, (πλὴν Φεῖδωνος καὶ Ἐρατοσθένους,) ἄρχοντας δὲ τοὺς ἐκείνους ἐχθίστους εἶλοντο· ἡγούμενοι δικαίως ἂν ὑπὸ τῶν αὐτῶν τοὺς τε τριάκοντα μισεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ φιλεῖσθαι.

Τούτων τοίνυν Φεῖδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος, καὶ Ἰπποκλῆς, καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπρεὺς, καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώτατοι Χαρικλεῖ καὶ Κριτίᾳ καὶ τῇ ἐκείνων ἐταιρεία, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πολὺ μείζων στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοὺς ἐξ ἄστεως ἐποίησαν· ἢ καὶ φανερώς ἐπεδείξαντο, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεῖ, οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων ἐστασίαζον, οὐδ' οἱ τεθνεώτερες αὐτοὺς ἐλύπουν, οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι· ἀλλ' οἱ μείζον δυνάμενοι καὶ θάσσον πλουτοῦντες. Λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχάς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπολέμουν, τοῖς τε τριάκοντα πάντα κακὰ εἰργασμένοις, καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ ἡ πεπονθόσι· καίτοι τοῦτο πᾶσι δῆλον ἦν, ὅτι, εἰ μὲν ἐκείνοι δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως· εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως· οὐ γὰρ δι' ἑτέρων ἔργων αἰτίαν λαβόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων. Ὡστε σφόδρα χρὴ ὀργίζεσθαι ὅτι Φεῖδων, αἰρεθεὶς ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρατοσθένη μετεῖχε· καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τοὺς μὲν κρείττους· αὐτῶν δὲ ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν

ἔτοιμος ἦν, ὑμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν οὐκ ἠθέλησεν ἀποδοῦναι τὴν πόλιν· ἀλλ', ἐλθὼν εἰς Λακεδαιμόνα, ἔπειθιν 'αὐτοὺς στρατεύεσθαι· " διαβάλλων, ὅτι Βοιωτῶν ἡ πόλις ἔσται, καὶ ἄλλα λέγων, οἷς ᾤετο πείσειν μάλιστα. Οὐ δυνάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, " εἴτε τῶν ἱερῶν ἐμποδῶν ὄντων, εἴτε καὶ αὐτῶν οὐ βουλομένων, ἑκατὸν τάλαντα ἔδανείσατο, ἵνα " ἔχῃ ἐπικούρους μισθοῦσθαι. Καὶ Λύσανδρον ἄρχοντα " ῥητήσαντο, εὐνούστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει· μισοῦντα δὲ " μάλιστα τοὺς ἐν Πειραιεῖ. Μισθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώπους ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πόλεως, καὶ πόλεις " ἐπάγοντες, καὶ " τελευτῶντες Λακεδαιμονίους, καὶ " τῶν συμμάχων ὁπόσους ἐθύνατο πείσαι, οὐ διαλλάξαι ἀλλ' ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν· " εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς, οἷς ὑμεῖς " δηλώσατε παρὰ τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκείνοις χάριν ἀποδώσετε. Ταῦτα δὲ ἐπίστασθε μὲν καὶ αὐτοὶ, καὶ οἷδ' ὅτι οὐ δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι· " ὅμως δέ· ἐγὼ τε γὰρ " δέομαι ἀναπαύσασθαι, ὑμῶν τ' ἐνίοις ἡδίων ὡς πλεῖστον τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούειν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὲ καὶ περὶ Θηραμένους ὡς δύνωμαι διὰ βραχυτάτων διδάξω. Δέομαι δ' ὑμῶν ἀκούσαι ὑπὲρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως· " καὶ μηδενὶ τούτο παραστῇ, ὡς Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος, Θηραμένους κατηγορῶ. Πυνθάνομαι γὰρ ταῦτα ἀπολογήσασθαι αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις φίλος ἦν, καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετεῖχε. Καίτοι σφόδρ' ἂν αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον, προσποιεῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τεῖχη· ὅποτε καὶ μετὰ Θηραμένους, ὅπως καθαιρεθήσεται. Οὐ γὰρ μοι δοκοῦσιν ἴσων ἄξιοι γεγενῆσθαι. Ὁ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων ἀκόντων ὑποδόμησεν αὐτά· οὗτος δὲ, τοὺς πολίτας ἐξαπατήσας, καθεῖλε. " Περίεστηκεν οὖν τῇ πόλει τούναντίον ἢ ὡς εἰκὸς ἦν.

" Ἄξιον μὲν γὰρ καὶ τοὺς φίλους τοῦ Θηραμένους προσαποκωλέναι, πλὴν εἴ τις ἐτύγχανεν ἐκείνῳ τάναντία πράττων· νῦν δὲ ὁρῶ τάς τε ἀπολογίας εἰς ἐκείνον " ἀναφερομένας, τοὺς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμᾶσθαι πειρωμένους, ὥσπερ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γεγεννημένους. " Ὅς πρῶτον

μὲν τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας ¹ αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν ἐλῆσθαι. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτοῦ, ² τῶν προβούλων ὢν, ταῦτ' ἔπραττεν· αὐτὸς δὲ, δοκιῶν εὐνούστατος εἶναι τοῖς πράγμασι, στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ ἤρέθη. Καὶ ἔως μὲν ἐτιμᾶτο, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρῆχεν· ἐπειδὴ δὲ Πείσανδρον μὲν καὶ Κάλλαισchron καὶ ἑτέρους ἑώρεα προτέρους αὐτοῦ γενομένους, τὸ δὲ ὑμέτερον πλῆθος οὐκέτι βουλόμενον ³ τούτων ἀκροᾶσθαι,—τότ' ἤδη, διὰ τε τὸν πρὸς ⁴ ἐκείνους φθόνον καὶ ⁵ τὸ παρ' ὑμῶν δέος, μετέσχε τῶν Ἀριστοκράτους ἔργων. Βουλόμενος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλῆθει δοκεῖν πιστὸς εἶναι, Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον, φιλτάτους ὄντας αὐτῷ, κατηγορῶν ἀπέκτεινεν. Εἰς τοσοῦτον δὲ κακίας ἦλθεν, ὥστε ἅμα μὲν, ⁶ διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους πίστιν, ὑμᾶς κατεδουλώσατο, διὰ δὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς, τοὺς φίλους ἀπώλεσεν. Τιμώμενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιούμενος, αὐτὸς ἐπαγγεिलाίμενος σώσειν τὴν πόλιν, αὐτὸς ἀπώλεσε· φάσκων πρᾶγμα εὐρηκέναι μέγα καὶ πολλοῦ ἄξιον. Ὑπέσχετο δὲ εἰρήνην ποιήσειν, μήτε ⁷ ὄμηρα δοῦς, μήτε τὰ τείχη καθελὼν, μήτε τὰς ναῦς παραδοῦς. Ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ αὐτῷ πιστεύειν.

Ἦμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ⁸ πραττούσης μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς σωτηρίαν, ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰδότες δὲ, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων οὐνεκεν τὰ πόρρητα ποιοῦνται, ἐκεῖνος δ' ἐν ταῖς αὐτοῦ πολιταῖς οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν ταῦθ', ἀλλὰ πρὸς τοὺς πολεμίους ἔμελλεν εἰρεῖν, ὅμως ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ὑμᾶς αὐτοῦς. Ὁ δὲ ὢν μὲν ὑπέσχετο, οὐδὲν ἔπραξεν· οὕτω δὲ ἐνετεθύμητο, ὥς χρὴ μίκρὰν καὶ ἀσθενῆ γενέσθαι τὴν πόλιν. Ὡστε περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε οὔτε τῶν πολεμίων ἐμνήσθη, οὔτε τῶν πολιτῶν ἠλπίσε, ταῦθ' ὑμᾶς ἔπεισε πρᾶξαι· οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκαζόμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος τοῦ τε Πειραιῶς τὰ τείχη περιελεῖν, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν καταλῦσαι· εὖ εἰδὼς ὅτι, εἰ μὴ πασῶν τῶν ἐλπίδων ἀποστερηθῆσθε, ταχέϊαν παρ' αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν κομιεῖσθε. Καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ πρότερον εἶāsε τὴν

ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως ὃ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη, καὶ μετεπέμψατο μὲν τὰς μετὰ Λυσάνδρου ναῦς ἐκ Σάμου, ἐπεδήμησε δὲ τὸ τῶν πολέμιων στρατόπεδον.

Τότε δὲ τούτων ὑπαρχόντων, καὶ παρόντων Λυσάνδρου καὶ Φιλοχάρους καὶ Μιλτιάδου, περὶ τῆς πολιτείας τὴν ἐκκλησίαν ἐποίησαν ἵνα μῆτε ῥήτωρ αὐτοῖς μηδεὶς ἐναντιοῖτο, μῆτε ἀπειλοῖτο· ὑμεῖς τε μὴ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα ἔλοισθε, ἀλλὰ τὰ κείνοις δοκῶντα ψηφίσαισθε. Ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν, καὶ τῇ πολιτείᾳ χρῆσθαι, ἣν Δρακοντίδης ἀπέφηνεν· ὑμεῖς δ' ὅμως καὶ οὕτω διακείμενοι ἐθоруβεῖτε, ὥς οὐ ποιήσοντες ταῦτα ἐγινώσκετε γάρ, ὅτι περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε. Θηραμένης δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, (καὶ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς μάρτυρας παρέξομαι,) εἶπεν, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ μέλοι τοῦ ὑμετέρου θορύβου, ἐπειδὴ πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων εἰδείη τοὺς τὰ ὅμοια πράττοντας αὐτῷ, δοκῶντα δὲ Λύσανδρῳ καὶ Λακεδαιμονίοις λέγει. Μετ' ἐκείνον δὲ Λύσανδρος ἀναστὰς, ἄλλα τε πολλὰ τολμηρῶς εἶπε, καὶ ὅτι παρασπόνδους ὑμᾶς ἔχοι, καὶ ὅτι οὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσται, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας ὁ λόγος, εἰ μὴ ποιήσαιθ' ἃ Θηραμένης κελεύοι.

Τῶν δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, γνόντες ὅτι τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτοῦ μένοντες ἡσυχίαν ἔχον, οἱ δὲ ὄχοντο ἀπιόντες· (τοῦτο γοῦν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες, ὅτι οὐδὲν κακὸν τῇ πόλει ἐψηφίσαντο·) ὀλίγοι δὲ τινες, καὶ πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι, τὰ προσταχθέντα ἐχειροτόνησαν. Παρηγγέλλετο γὰρ αὐτοῖς δέκα μὲν, ὥς Θηραμένης ἀπέδειξε, χειροτονῆσαι, δέκα δὲ οὓς οἱ καθεστηκότες ἔφοροι κελεύοιεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων. Οὕτω γὰρ τὴν ὑμετέραν ἀσθένειαν ἐώραν, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἡπίσταντο, ὥστε ἢ πρότερον ᾔδσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳπραχθήσεσθαι. Ταῦτα δὲ οὐκ ἐμοὶ δεῖ πιστεῦσαι, ἀλλὰ ἐκείνῳ· πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλεγεν· οὐκ εἰδίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν, ὅτι δι' αὐτὸν κατέλλοιεν· (οὐδὲν φροντίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων) οὐκ εἰδίζων

ζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ, αὐτὸς αἴτιος γεγεννημένος, ^α τοιούτων τυγχάνοι, ^β πολλὰς πίστεις αὐτῷ ἔργῳ δεδωκώς, καὶ παρ' ἐκείνων ὅρκους εἰληφώς.

Καὶ τοσούτων καὶ ἐτέρων κακιῶν καὶ αἰσχυρῶν, καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων ^γ αἴτιοι γεγεννημένοι, τολμήσουσιν αὐτοὺς φίλους ὄντας ἀποφαίνειν; οὐχ ὑπὲρ ὁμῶν ἀποθανόντος Θηραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πονηρίας; καὶ δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντος, (ἤδη γὰρ αὐτὴν ^δ κατέλυσε,) δικαίως δ' ^ε ἂν ἐν δημοκρατίᾳ; δις γὰρ ὁμᾶς κατεδουλώσατο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπιθυμῶν· καὶ ^ς τῷ καλλίστῳ ὀνόματι χρώμενος, δεινοτάτων ἔργων ^ζ διδάσκαλος καταστάς.

Περὶ μὲν τοίνυν Θηραμένους ἱκανά μοι ἐστὶ τὰ κατηγορημένα. Ἦκει δ' ὁμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, ἀλλὰ παρὰ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τοιούτων συναρχόντων δίκην λαβεῖν· μηδὲ ^α μαχομένους [μὲν] κρείττους εἶναι τῶν πολεμίων· ψηφίζομένους δὲ, ἥττους τῶν ἐχθρῶν. ^β Μηδ' ὦν φασὶ μέλλειν πράξειν πλείω χάριν αὐτοῖς ἴστε, ἢ ὧν ἐποίησαν ὀργίζεσθε· μηδ' ἀποῦσι μὲν τοῖς τριάκοντα ἐπιβουλεύετε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆς τύχης, ἢ τούτους παρέδωκε τῇ πόλει, κἄκτιον ὁμῖν αὐτοῖς βοηθήσῃτε. Κατηγορεῖτε δὲ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τούτου φίλων, ^γ οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει, καὶ μεθ' ὧν αὐτῷ ταῦτα πέπρακται.

^δ Ὁ μὲντοι ἀγὼν οὐκ ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθέει. Οὗτος μὲν γὰρ κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν τῶν γινομένων· ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ^ε ἀπολογίαν καλέσταμεν. ^ς Καίτοι οὗτοι μὲν τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀκρίτως ἀπέκτειναν, ὁμῖς δὲ τοὺς ἀπολέσαντας τὴν πόλιν κατὰ τὸν νόμον ἀξιοῦτε κρίνειν· παρ' ὧν οὐδ' ἂν, παρανόμως βουλόμενοι δίκην λαμβάνειν, ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ^ζ ὧν τὴν πόλιν ἡδίκηκᾱσι, λάβοιτε. Τί γὰρ ἂν παθόντες, δίκην τὴν ἀξίαν εἴησαν τῶν ἔργων δεδωκότες; Πότερον, εἰ αὐτοὺς ἀποκτείνοιτε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἱκανὴν ἂν τοῦ φόρου δίκην λάβοιμεν, ὧν οὗτοι

πάτερας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελφούς ἀκρίτως ἀπέκτειναν; Ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χεῖρματα τὰ φανερά δημεύσαίτε, καλῶς ἂν ἔχοι ἡ τῇ πόλει ἥς οὗτοι πολλὰ εἰλήφασιν, ἢ τοῖς ἰδιόταις ὧν οἰκίας ἐξεπύρρησαν; Ἐπειδὴ τοίνυν, πάντα ποιῶντες, δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἂν δύνασθε λαβεῖν, πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἡντινοῦν ἀπολιπεῖν ἡντινὰ τις βούλοιο παρὰ τούτων λαμβάνειν; Πᾶν δ' ἂν μοι δοκεῖ τολμῆσαι, ὅστις νῦν οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεποιθότων, ἥκει ἀπολαγσόμενος πρὸς αὐτοὺς τοὺς μάρτυρας τῆς τούτου πονηρίας τοσοῦτον ἢ ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν. Ὡν ἀμφοτέρων ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἐνθυμουμένοις, ὅτι οὐτ' ἂν ἐκεῖνα δύναιντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων· οὐτ' ἂν νῦν ἐπεχείρησαν ἑλεῖν, μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σωθήσεσθαι, οἳ οὐ τούτοις ἤκουσι βοηθήσונτες, ἀλλὰ ἡγούμενοι πολλὴν ἀδελαν σφίσιν ἔσεσθαι τῶν πεπραγμένων, καὶ τοῦ λοιποῦ ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται, εἰ τοὺς μεγίστων κακῶν αἰτίους λαβόντες ἀφύσσετε.

Ἀλλὰ καὶ τῶν συνερούτων αὐτοῖς ἄξιον θαυμάζειν, πότερον ὥς καλοὶ καγαθοὶ αἰτήσονται, τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείους ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς τούτων πονηρίας (ἐβουλόμην μὲν τ' ἂν αὐτοὺς οὕτω προθύμους εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὥσπερ οὗτοι ἀποκλύναι) ἢ ὥς δεινοὶ λέγειν ἀπολογίσονται, καὶ τὰ τούτων ἔργα πολλοῦ ἄξια ἀποφανοῦσιν;—ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτοὶ αὐτῶν οὐδὲ τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν! Ἀλλὰ τοὺς μάρτυρας ἄξιον ἰδεῖν, οἳ, τούτοις μαρτυροῦντες, αὐτῶν κατηγοροῦσι· σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐήθεις νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ διὰ μὲν τοῦ ὑμετέρου πλείους ἀδελῶς ἡγούνται τοὺς τριάκοντα σώσειν, διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συναρχόντας αὐτοῦ δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν. Καίτοι οὗτοι μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι δὲ, οὓς οὗτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες τὸν βίον, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. Οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι συναπώλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν ἢ που ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἤξουσιν, ὁπότε βοηθεῖν τοσοῦτοι παρασκευάζονται:

Καὶ μὲν δὴ πολὺ ῥᾶον ἡγοῦμαι εἶναι, ὅπερ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ περὶ ὧν οὗτοι πεποιθήκασιν ἀπολογήσασθαι. Καίτοι λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένης ἐλάχιστα τῶν τριάκοντα κακὰ εἵργασται, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν ἀξιούσι σωθῆναι· ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἶονται χρῆναι αὐτὸν ἀπολέσθαι· ὑμεῖς δὲ δείξατε ἥντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν πραγμάτων. Εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψηφιεῖσθε, δῆλοι ἔσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε, ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες. Καὶ οὐχ ἔξετε λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποιεῖτε· νυνὶ μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει· παρὰ τὴν ὑμετέραν γνώμην ἀποψηφίσεσθαι. Ὡστε συμβουλεύω μὴ, τούτων ἀποψηφισαμένους, ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι. Μηδ' οἴσετε κρύβδην τὴν ψῆφον· φανεράν γάρ τῇ πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε.

Βούλομαι δὲ ὀλίγα ἐκατέρους ἀναμνήσας, καταβαίνειν, τοὺς τε ἐξ ἄστεως καὶ τοὺς ἐκ Πειραιῶς· ἵνα, τὰς ὑμῖν διὰ τούτου γεγενημένας συμφορὰς παραδείγματα ἔχοντες, τὴν ψῆφον φέρητε.

Καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεως ἐστὲ, σκέψασθε, ὅτι ὑπὸ τούτων οὕτω σφόδρα ἤρχεσθε, ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱέσι καὶ πολίταις ἡναγκάζεσθε πολεμεῖν τοιοῦτον πόλεμον, ἐν ᾧ ἡττηθέντες μὲν, τοῖς νικήσασιν τὸ ἴσον εἶχετε νικήσαντες δ' ἂν, τούτοις ἐδουλεύετε. Καὶ τοὺς ἰδίους οἴκους οὗτοι μὲν ἂν ἐκ τῶν πραγμάτων μεγάλους ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον ἐλάττους εἶχετε. Συνωφεεῖσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἔξιουν, συνδιαβάλλεσθαι δ' ἡνάγκαζον· εἰς τοσοῦτον ὑπεροψίας ἐλθόντες, ὥστε οὐ τῶν ἀγαθῶν κοινοῦμενοι πιστοὺς ὑμᾶς ἐκτῶντο, ἀλλὰ τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες εὐνοὺς ᾔδοντο εἶναι. Ἀνθ' ὧν ὑμεῖς, νῦν ἐν τῷ θαρράλει ὄντες, καθύστεον δύνασθε, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ Πειραιῶς τιμωρήσασθε· ἐνθυμηθέντες μὲν, ὅτι ὑπὸ τούτων πονηροτάτων ὄντων ἤρχεσθε, ἐνθυμηθέντες δὲ, ὅτι μετ' ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων πολιτεύεσθε, καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε, καὶ περὶ τῆς πόλεως βουλευέσθε· ἀναμνησθέντες δὲ τῶν ἐπικυύρων, οὓς οὗτοι φύλακας

τῆς σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρό-
πολιν κατέστησαν. Καὶ πρὸς ὑμᾶς μὲν, ἔτι πολλῶν ὄντων
εἰπεῖν, τοσαῦτα λέγω.

Ὅσοι δ' ἐκ Πειραιῶς ἐστὲ, πρῶτον μὲν τῶν ὅπλων ἀνα-
μνήσθητε, ὅτι πολλὰς μάχας ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι, οὐχ
ὕπὸ τῶν πολεμίων, ἀλλ' ὑπὸ τούτων, εἰρήνης αὔσης, ἀφηρεύητε
τὰ ὅπλα. Ἐπειδ' ὅτι ἐξεκηρεύθητε μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἣν ὑμῖν
οἱ πατέρες παρέδωκαν, φεύγοντας δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων
ἐξήχουστο. Ἀνθ' ὧν ὀργίσθητε μὲν, ὥσπερ ὅτ' ἐφεύγετε ἀνα-
μνήσθητε δὲ καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, ἃ πεπόνθατε ὑπ' αὐτῶν
οἱ τοῦς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες
βιαιῶς ἀπέκτειναν· τοὺς δὲ, ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναι-
κῶν ἀφέλκοντες, φονέας αὐτῶν ἠνάγκασαν γενέσθαι, καὶ οὐδὲ
ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶδσαν τυχεῖν· ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν
ἀρχὴν βεβαιωτέραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. Ὅσοι
δὲ τὸν θάνατον διέφυγον, πολλαχοῦ κινδυνεύσαντες, καὶ εἰς
πολλὰς πόλεις πλανηθέντες, καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττάμενοι,
ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς
παῖδας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένη γῇ, πολλῶν ἐναντιουμένων,
ἤλθετε εἰς τὸν Πειραιᾶ. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων
ὑπαρξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ γινόμενοι, τοὺς μὲν ἡλευθερίσατε,
τοὺς δ' εἰς τὴν πατρίδα κατηγάγετε. Εἰ δὲ ἐδυςτυχήσατε καὶ
τούτων ἡμάρτετε, αὐτοὶ μὲν ἂν δέισαντες ἐφεύγετε, μὴ πάθῃτε
τοιαῦτα, ὅσα καὶ πρότερον· καὶ οὔτε ἂν ἱερὰ οὔτε βωμοὶ ὑμᾶς
ἀδικουμένους διὰ τοὺς τούτων ἁ τρόπους ὠφέλησαν, ἃ καὶ τοῖς
ἀδικοῦσι σωτήρια γίνεται· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε
ἤσαν, ὑπὸ τούτων ἂν ὑβρίζοντο· οἱ δ' ἐπὶ ξένης, μικρῶν ἂν
ἕνεκα συμβολαίων ἐδούλευον, ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρησόντων.

Ἀλλὰ γὰρ ὧς τὰ μέλλοντα εἰσεῖναι βούλομαι λέγειν, τὰ
πραχθέντα ὑπὸ τούτων οὐ δυνάμενος εἰπεῖν. Οὐδὲ γὰρ ἐνὸς
κατηγοροῦ, οὐδὲ δυοῖν ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ πολλῶν. Ὅμως δὲ
τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐδὲν ἐλλέλειπται ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἃ
οὔτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο, τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον· ὑπὲρ τε τῆς
πόλεως, ἣν μικρὰν ἐποιοῦν· ὑπὲρ τε τῶν νεωρίων, ἃ καθεῖλον·
καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμύναι

οὐκ ἡδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε· οἶμαι δ' αὐτοὺς ὑμῶν
 τε ἀκροᾶσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰσεσθαι τοὺς τὴν ψῆφον φέροντας·
 ἡγουμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσσῃσθε, αὐτῶν θάνατον
 καταψηφισθεῖσθαι· ὅσοι δ' ἂν παρὰ τούτων δίκην λάβωσιν,
 ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας ἔποιημένους. Παύσομαι κατηγοριῶν.
 Ἀκηκόατε· εὐράκατε· πεπύνατε· ἔχετε· δικάζετε.

THUCYDIDES.

Introduction to his History, being an account of the ancient Greeks.

Ἐθνικὸς Ἰστορικός ὁ Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ἔγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πε-
 λοποννησίων καὶ Ἀθηναίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους,
 ἀρξάμενος εὐθύς καθισταμένου, καὶ ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσ-
 θαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων, τεκμαιρόμενος,
 ὅτι ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφοτέροι παρασκευῇ τῇ
 πάσῃ, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὄρεον ξηνιστάμενον πρὸς
 ἑκατέρους, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον. Κίνησις
 γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἑλλησιν ἐγένετο, καὶ μέρει τινὶ
 τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων·
 τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν καὶ τὰ ἔτι παλαιότερα σαφῶς μὲν εὐρεῖν
 διὰ χρόνου πλῆθος ἀδύνατα ἦν· ἐκ δὲ τεκμηρίων ὧν ἐπὶ
 μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει, οὐ μέγала
 νομίζω γενέσθαι, οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους, οὔτε ἐς τὰ ἄλλα.

Φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως
 οἰκουμένη, ἀλλὰ μεταναστάσεις τε οὔσαι τὰ πρότερα, καὶ
 ῥαδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες βιαζόμενοι ὑπὸ τινων
 αἰεὶ πλειόνων. Τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδ' ἐπιμιγ-
 νύντες ἀδελφεῖς ἀλλήλοις οὔτε κατὰ γῆν οὔτε διὰ θαλάσσης, νε-
 μόμενοι τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν
 χρημάτων οὐκ ἔχοντες, οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, (ἄδηλον δὲ
 ὅποτε τις ἐπελθὼν, καὶ ἀτειχίστων ἄμα ὄντων, ἄλλος ἀφαι-

ρήσεται,) τῆς τε καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς πανταχοῦ ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν, οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο· καὶ δι' αὐτὸ οὕτε μέγέθει πόλεων ἴσχυον, οὔτε τῇ ἄλλῃ ^α παρασκευῇ. Μάλιστα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν, ^β ἥ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη, καὶ Βοιωτία, Πελοποννήσου τε ^γ τὰ πολλὰ πλὴν Ἀρκαδίας, τῆς τε ἄλλης ὅσα ἦν ^δ κράτιστα. Διὰ γὰρ ἀρετὴν γῆς ^ε αἱ τε δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγιγνόμεναι, στάσεις ἐνεποιοῦν, ἐξ ἧν ἐφθείροντο, καὶ ἅμα ὑπὸ ἀλλοφύλων μᾶλλον ἐπεβουλεύοντο. Τὴν γοῦν Ἀττικὴν, ^ς ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον διὰ τὸ λεπτόγειον ἀστασίαστον οὔσαν, ἀνθρωποι ὥκουν οἱ αὐτοὶ ἀεὶ. Καὶ παράδειγμα τὸδε ^ζ τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι, ^η διὰ τὰς μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα μὴ ὁμοίως αὐξήσθηναι. Ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ^θ ἐκπίπτοντες παρ' Ἀθηναίους ^ι οἱ δυνατώτατοι, ^κ ὡς βέβαιον ὄν, ἀνεχώρου· καὶ πολῖται γιγνόμενοι, εὐθύς ἀπὸ παλαιῶν μείζω ἔτι ἐποίησαν πλήθει ἀνθρώπων τὴν πόλιν· ὥστε καὶ ἐς Ἰωνίαν ὕστερον, ὡς οὐχ ^λ ἰκανῆς οὔσης τῆς Ἀττικῆς, ἀποικίας ἐξέπεμψαν.

Ἀηλοῖ δέ μοι καὶ τὸδε τῶν παλαιῶν ^μ ἀσθένειαν οὐχ ἥκιστα· πρὸ γὰρ τῶν Τρωικῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῇ ἐργασμένη ἢ Ἑλλάς. Δοκεῖ δέ μοι, οὐδὲ ^ν τοῦνομα τοῦτο ξύμπασσά πω εἶχεν, ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸ Ἑλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ πάνυ οὐδὲ ^ξ εἶναι ἢ ἐπὶ κλησὶς αἴτη, ^ο κατὰ ἔθνη δὲ ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπὶ πλεῖστον, ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπανομίαν παρέχεσθαι. Ἑλληνος δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐν τῇ Φθιώτιδι ἰσχυσάντων, καὶ ^π ἐπαγομένων αὐτοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ ἐς τὰς ἄλλας πόλεις, καθ' ἐκάστους μὲν ἤδη τῇ ὁμιλίᾳ μᾶλλον ^ρ καλεῖσθαι Ἑλληνας· οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἡδυνάτο ^σ καὶ ἁπᾶσιν ἐκνικῆσαι. Τεκμηριοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος· πολλῶν γὰρ ^τ ὕστερον ἔτι καὶ τῶν Τρωικῶν γενόμενος, οὐδαμῶς τοὺς ξύμπαντας ὠνόμασεν, ^θ οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς μετ' Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος, οἵπερ καὶ πρῶται Ἑλληνες ἦσαν· Δαναοὺς δὲ ἐν ^ι τοῖς ἔπεισι, καὶ Ἀργεῖους, καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ· οὐ μὲν οὐδὲ ^κ βαρβάρους εἶρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνάς πω, ὡς ἐμοί, δοκεῖ ^λ ἀντίπαλον εἰς ἐν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. ^μ Οἱ δ' οὖν ὡς

ἕκαστοι Ἕλληνες κατὰ πόλεις τε ὅσοι ἀλλήλων ξυνέεισαν, καὶ ξύμπαντες ὕστερον κληθέντες, οὐδὲν πρὸ τῶν Τρωικῶν δι' ἀσθένειαν καὶ ἀμειξίαν ἀλλήλων ἀθροοὶ ἔπραξαν· ἡ ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν στρατείαν θαλάσσης ἤδη πλείω χρώμενοι ξυνῆλθον.

Μίνως γὰρ παλαιάτατος ὢν ἀκοῇ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτῆσατο, καὶ τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐπὶ πλεῖστον ἐκράτησε· καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ἤρξε τε, καὶ οἰκιστῆς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο, Κῆρας ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας· τό τε ληστικόν, ὡς εἰκὸς, καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης, ἐφ' ὅσον ἡδύνατο, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ.

Οἱ γὰρ Ἕλληνες τὸ πάλαι, καὶ τῶν βαρβάρων οἱ τε ἐν τῇ ἡπείρῳ παραθαλάσσιοι, καὶ ὅσοι νήσους εἶχον, ἐπειδὴ ἤρξαντο μᾶλλον περαιῶσθαι ναυσὶν ἐπ' ἀλλήλους, ἐτράποντο πρὸς ληστείαν, ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων, κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς· καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις καὶ κατὰ κώμας οἰκουμέναις ἤρπαζον, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιούντο, οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον. Δηλοῦσι δὲ τῶν τε ἡπειρωτῶν τινες ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν, τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λησταὶ εἰσιν, ὡς οὔτε ὢν πυκνάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον, οἷς τ' ἐπιμελὲς εἶη εἰδέναι οὐκ ὀνειδιζόντων. Ἐλπίζοντο δὲ καὶ κατ' ἡπειρον ἀλλήλους. Καὶ μέχρι τοῦδε πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, περί τε Λοκροὺς τοὺς Ὀζόλας, καὶ Αἰτωλοὺς, καὶ Ἀκαρνανάς, καὶ τὴν ταύτην ἡπειρον· τό τε σιδηροφορεῖσθαι τούτοις τοῖς ἡπειρώταις ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ληστείας ἐμμεμένηκε.

Πᾶσα γὰρ ἡ Ἑλὰς ἐσιδηροφόρει, διὰ τὰς ἀφράκτους τε οἰκήσεις καὶ οὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους, καὶ ξυνήθη τὴν δίκαιαν μεθ' ὅπλων ἐποιήσαντο, ὥσπερ οἱ βάρβαροι. Σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νεμόμενα τῶν ποτὲ καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων. Ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι τὸν τε σιδηρὸν κατέθεντο, καὶ ἀνειμένη τῇ διαίτῃ

ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων, διὰ τὸ ἀβροδίατον, οὐ πολλὸς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοὺς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρῶβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν ἄφ' οὗ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὕτη ἢ σκευὴ κατέσχει. Μετρία δ' αὖ ἐσθῆτι καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τὰ ἄλλα πρὸς τοὺς πολλοὺς οἱ τὰ μείζω κερκτιμένοι ἰσοδίατοι μάλιστα κατέστησαν. * Εὐγυμνώθησάν τε πρῶτοι, καὶ ἐς τὸ φανερόν ἀποδύντες, * λίπα * μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἡλείψαντο. Τὸ δὲ πάλαι καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ ἀγῶνι διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἡγωνίζοντο. Καὶ οὐ πολλὰ ἐτὶ ἐπειδὴ πέπανται. * Ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις * ἔστιν οἷς νῦν, καὶ μάλιστα τοῖς Ἀσιανοῖς, πυγμαῖς καὶ πάλης ἄλλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι * τοῦτο δρῶσι. * Πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τις ἀποδείξει τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοίότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διακτώμενον.

Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι μὲν νεώτατα φηκίσθησαν, καὶ ἤδη πτωχικωτέρων ὄντων, περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων, ἐπ' αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς τείχεσιν ἐκτίζοντο, καὶ τοὺς ἰσθμοὺς ἀπελάμβανον, ἐμπορίας τε ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς τοὺς προσοίκους ἕκαστοι ἰσχύος. Αἱ δὲ παλαιαί, διὰ τὴν ληστειάν ἐπὶ πολὺ ἀντισχυοῦσαν, ἀπὸ θαλάσσης μᾶλλον φηκίσθησαν, αἱ τε ἐν ταῖς νήσοις καὶ ἐν ταῖς ἡπείροις * (ἔφερον γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι * κάτω ὄκουν) καὶ μέχρι τοῦδε ἐστὶ ἀνφικισμένοι εἰσὶ.

Καὶ οὐχ ἦσαν λησταὶ ἦσαν οἱ νησιῶται Κᾶρες τε ὄντες καὶ Φοίνικες· οὗτοι γὰρ διὰ τὰς πλείστας τῶν νήσων ὤκησαν. * Μαρτύριον δὲ Δήλου γὰρ καθαιρομένης ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν θηκῶν ἀναιρεθεισῶν ὅσαι ἦσαν τῶν τε θνητότων ἐν τῇ νήσῳ, ὑπὲρ * ἡμισυ Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὅπλων ξυντεθαμμένῃ, καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι θάπτουσι. Καταστάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικοῦ, πτωχικωτέρα ἐγένετο πᾶρ ἀλλήλους· οἱ γὰρ * ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ, ὅτεπερ καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν κατὰκίζε.

Καὶ οἱ παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι μᾶλλον ἤδη τὴν κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι, βεβαιώτερον ὥκουν. Καί τινες καὶ ἡ τείχη περιεβάλλοντο, ὥς ἡ πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι ἐφίεμενοι γὰρ τῶν κερδῶν οἳ τε ἥσσους ὑπέμενον τὴν τῶν κρεισσόνων δουλείαν, οἳ τε δυνατώτεροι περιουσίας ἔχοντες προσεποιούντο ὑπηκόους τὰς ἐλάσσους πόλεις. Καὶ ἔν τούτῳ τῷ τρόπῳ μᾶλλον ἤδη ὄντες, ὕστερον χρόνῳ ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευταν.

Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τῶν τότε δυνάμει προὔχων, καὶ οὐ τοσούτον τοῖς Τυνδάρεω ἔργοις κατειλημμένους τοὺς Ἑλένης μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι. Λέγουσι δὲ καὶ οἳ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, Πέλοπά τε πρῶτον πλήθει χρημάτων, ἃ ἤλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους, δύναμιν περιποιησάμενον, τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας, ἐπηλύτην ὄντα, ὅμως σχεῖν καὶ ὕστερον τοῖς ἐκγόνοις ἔτι μείζω ξυνενεχθῆναι, Εὐρυσθέως μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ ὑπὸ Ἡρακλειδῶν ἀποθανόντος, Ἀτρείως δὲ μητρὸς ἀδελφοῦ ὄντος αὐτῷ, καὶ ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως, ὅτ' ἐστράτευε, Μυκήνας τε καὶ τὴν ἀρχήν, κατὰ τὸ οἰκεῖον, Ἀτρεΐ (τυγχάνειν δὲ αὐτὸν φεύγοντα τὸν πατέρα διὰ τὸν Χρυσίππου θάνατον) καὶ ὥς οὐκέτι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθεὺς, βουλομένων καὶ τῶν Μυκηναίων, φόβῳ τῶν Ἡρακλειδῶν, καὶ ἅμα δυνατὸν δοκῶντα εἶναι, καὶ τὸ πλῆθος τεθεραπευκότα, τῶν Μυκηναίων τε καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἦρχε τὴν βασιλείαν Ἀτρεῖα παραλαβεῖν, καὶ τῶν Περσειδῶν τοὺς Πελοπίδας μείζους καταστῆναι. Ἀμοι δοκεῖ Ἀγαμέμνων παραλαβὼν καὶ ναυτικῷ ἅμα ἐπὶ πλεόν τῶν ἄλλων ἰσχύσας, τὴν στρατείαν οὐ χάριτι τὸ πλεόν ἢ φόβῳ ξυναγαγὼν ποιήσασθαι. Φαίνεται γὰρ ναυσί τε πλείσταις αὐτὸς ἀφικόμενος, καὶ Ἀρκάσι προσπαρασχὼν, ὥς Ὅμηρος τοῦτο δεδήλωκεν, εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι, καὶ ἐν τοῦ σκῆπτρου ἅμα τῇ παραδόσει εἶρηκεν αὐτὸν

πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.

Οὐκ ἂν οὖν νήσων ἕξω τῶν περικοιτίων (αὗται δὲ οὐκ ἂν πολλὰ εἶχαν,) ἡπειρώτης ὦν ἐκράτει, εἰ μὴ τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν. Βικάζειν δὲ χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς.

Καὶ ὅτι μὲν Μυκῆναι μικρὸν ἦν, ἢ εἰ τί τῶν τότε πόλισμα οὐκ ἀξιόχρεον δοκεῖ εἶναι, οὐκ ἀκρίβει' ἂν τις σημείω χρώμενος ἀπιστοίῃ μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσοῦτον ὅσον οἱ τε ποιηταὶ εἰρήκασι καὶ ὁ λόγος κατέχει. Λακεδαιμονίῳ γὰρ εἰ ἡ πόλις ἐρημωθεῖη, λειφθείη δὲ τὰ τε ἱερὰ καὶ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδόξα, πολλὰν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως προσελθόντος πολλοῦ χρόνου τοῖς ἡπειτα πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι· καίτοι Πελοποννήσου τῶν πέντε τὰς δύο μοῖρας νέμονται, τῆς τε ξυμπάσης ἡγούνται, καὶ τῶν ἔξω ξυμμάχων πολλῶν· ὅμως δὲ οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως, οὔτε ἱερῶς καὶ κατασκευαῖς πολυτελεῖσι χρησαμένης, κατὰ κόμας δὲ, τῷ παλαιῷ τῆς Ἑλλάδος τρόπῳ, οἰκισθείσης, φαίνοιτ' ἂν ὑποδεστέρα· Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων, διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανερᾶς ὕψους τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν. Οὐκ οὐκ ἀπιστεῖν εἰκὸς, οὐδὲ τὰς ὕψεις τῶν πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὰς δυνάμεις, νομίζουσιν δὲ τὴν στρατιὰν ἐκείνην μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν οὖν. Τῇ Ὀμήρῳ αὖ ποιήσει εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεύειν, ἦν εἰκὸς ἐπὶ τὸ μῖζον μὲν (ποιητὴν ὄντα) κοσμήσθαι, ὅμως δὲ φαίνεται καὶ οὕτως ἐνδεστέρα. Πεποίηκε γὰρ χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν, τὰς μὲν Βοιωτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν, τὰς δὲ Φιλοκτῆτου πεντήκοντα, δηλῶν (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας ἄλλων γούν μεγέθους πέρι ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη. Ἀντερέται δὲ ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες, ἐν ταῖς Φιλοκτῆτου ναυσὶ διδύλωκε τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώπους. Περίνεως δὲ οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἔξω τῶν βασιλέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει, ἄλλως τε καὶ μέλλοντας πέλαγος περαιώσεσθαι μετὰ σκευῶν πολεμικῶν, οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα ἔχοντας, ἀλλὰ τῷ παλαιῷ τρόπῳ ληστικώτερον παρεσκευασμένα. Πρὸς τὰς μεγίστας οὖν καὶ ἐλαχίστας ναὺς τὸ μέσον σκοποῦντι, οὐ πολλοὶ φαίνονται ἐλθόντες, ὡς ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος κοινῇ πεμπόμενοι.

Αἴτιον δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία τοσοῦτον, ὅσον ἡ ἀχρηματία. Τῆς γὰρ τροφῆς ἀπορία τὸν τε στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον, καὶ

ἔσον ἡλπιζον αὐτόθεν πολεμοῦντα βιατεύσειν· ἐπειδὴ τε ἀφικό-
μενοι μάχῃ ἐκράτησαν, (ὃ ἄλλοι δὲ τὸ γὰρ ἔρυμα τῷ στρατο-
πέδῳ οὐκ ἂν ἐτειχίσαντο) φαίνονται δ' οὐδ' ἐνταῦθα πάσῃ
τῇ δυνάμει χρησάμενοι, ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν τῆς Χερσονήσου
τραπόμενοι καὶ ληστείαν τῆς τροφῆς ἀπορία. ἥ καὶ μᾶλλον οἱ
Τρῶες, αὐτῶν διεσπαρμένων, τὰ δέκα ἔτη ἀντεῖχον βία, τοῖς
αἰὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες. Περσίουσιαν δὲ εἰ ἡλθον
ἔχοντες τροφῆς, καὶ ὄντες ἀθρόοι, ἄνευ ληστείας καὶ γεωργίας,
ξυνοχῶς τὸν πόλεμον διέφερον, ῥαδίως ἂν μάχῃ κρατοῦντες
εἶλον· οἳ γε καὶ οὐκ ἀθρόοι, ἀλλὰ μέρει τῷ αἰὶ παρόντι
ἀντεῖχον. Πολιορκία δ' ἂν προσκαθεζόμενοι ἐν ἐλάσσονι τε
χρόνῳ καὶ ἀπονώτερον τὴν Τροίαν εἶλον. Ἀλλὰ δι' ἀχρημα-
τίαν τὰ τε πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν, καὶ αὐτά γε δὴ ταῦτα, ὀνο-
μαστότατα τῶν πρὶν γενόμενα, δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδέστερα
ὄντα τῆς φήμης, καὶ τοῦ νῦν περὶ αὐτῶν διὰ τοὺς ποιητὰς λόγου
κατεσχηκότος.

Ἐπεὶ καὶ μετὰ τὰ Τρωικὰ ἡ Ἑλλὰς ἔτι μετανίστατό τε
καὶ μετωκίζετο, ὥστε μὴ ἡσυχάσασα αὐξήθῃναι. (ἥ τε γὰρ
ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου χρονία γενομένη πολλὰ
ἐνεύχμωσε, καὶ στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ὥς ἐπὶ πολὺ ἐγίγνοντο,
ἅφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἐκτιζόν. Βαιωτοὶ τε γὰρ οἱ
νῦν, ἐξηκοστῷ ἔτει μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν, ἐξ Ἀρνης ἀνα-
στάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν, τὴν νῦν μὲν Βοιωτίαν, πρότερον δὲ
Καδμηίδα γῆν καλουμένην ὤκησαν· ἣν δὲ αὐτῶν καὶ ἀποδασμὸς
πρότερον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἅφ' ὧν καὶ ἐς Ἰλιον ἐστράτευσαν—
Δωριῆς τε ὁγδοηκοστῷ ἔτει ξὺν Ἡρακλείδαις Πελοπόννησον
ἔσχον) μόλις τε ἐν πολλῷ χρόνῳ ἡσυχάσασα ἡ Ἑλλὰς
βεβαίως, καὶ οὐκέτι ἀνισταμένη, ἀποικίας ἐξέπεμπε· καὶ
Ἴωνας μὲν Ἀθηναῖοι καὶ νησιωτῶν τοὺς πολλοὺς ὤκισαν,
Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας τὸ πλεόν Πελοποννήσιοι τῆς τε ἄλλης
Ἑλλάδος ἔστιν ἡ χωρία· πάντα δὲ ταῦτα ὕστερον τῶν Τρωικῶν
ἐκτίσθη.

Δυνατωτέρας δὲ γιγνομένης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν χρημάτων
τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιούμενης, τὰ πολλὰ
τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι καθίσταντο, τῶν προσόδων μειζύνων

γιγνομένων· (πρότερον δὲ ἦσαν ^α ἐπὶ ῥητοῖς γέραςι πατρικαὶ βασιλείαι) ναυτικά τε ^β ἐξηρτύετο ἡ Ἑλλὰς, καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον ^γ ἀντείχοντο. Πρῶτοι δὲ Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου ^δ μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς, καὶ τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ τῆς Ἑλλάδος ἐνναυπηγήσθαι. Φαίνεται δὲ καὶ ^ε Σαμίσις Ἀμεινοκλῆς Κορίνθιος ναυπηγὸς ναῦς ποιήσας τέσσαρας· ἔτη δ' ἐστὶ ^ς μάλιστα τριακόσια ἐς τὴν τελευταίην ταῦδε τοῦ πολέμου· ὅτε Ἀμεινοκλῆς Σαμίσις ἦλθε. Ναυμαχία τε παλαιάτη αὖν ἴσμεν γίνεσθαι Κορινθίων πρὸς Κερκυραίους· ἔτη δὲ μάλιστα καὶ ^ζ ταύτῃ ἐξήκοντα καὶ διακόσιά ἐστι μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου. Οἰκοῦντες γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κορίνθιοι ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ, ἀεὶ δῆποτε ἐμπόριον εἶχον, ^η τῶν Ἑλλήνων τὸ πάλαι κατὰ γῆν τὰ πλείω ἢ κατὰ θάλασσαν, τῶν τε ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ τῶν ἔξω, διὰ τῆς ἐκείνων παρ' ἀλλήλους ἐπιμισγόντων· χρήμασί τε δυνατοὶ ἦσαν, αἷς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδιλωται· ^θ ἀφνειὸν γὰρ ἐπαυρόμασαν τὸ χωρίον· ἐπειδὴ τε οἱ Ἑλληνες μᾶλλον ἐπλωίζον, τὰς ναῦς κτησάμενοι τὸ ληπτικὸν ^ι καθήρουν· καὶ ἐμπόριον παρέχοντες ^κ ἀμφοτέρα, δυνατὴν ἔσχον χρημάτων προσόδῳ τὴν πόλιν. Καὶ ^λ ἴσως ὅστερον πολὺ γίνεσθαι ναυτικὸν ἐπὶ Κύρου Περσῶν πρώτου βασιλεύοντος, καὶ Καμβύσου τοῦ υἱέως αὐτοῦ, τῆς τε ^μ καὶ ἑαυτοὺς θαλάσσης Κύρῳ πολεμοῦντες· ἐκράτησάν τινα χρόνον. Καὶ Πολυκράτης Σάμου τυραννῶν ἐπὶ Καμβύσου, ναυτικῷ ἰσχύον, ἄλλας τε τῶν νήσων ὑπηκόους ἐποίησάτο, καὶ ^ν Ῥήνειαν ἐλὼν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. ^ξ Φωκαῆς τε Μασσαλίαν οἰκίζοντες ^ο Καρχηδονίους ἐνίκων ναυμαχοῦντες.

^π Δυνατώτατα ^ς γὰρ ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν. Φαίνεται δὲ καὶ ταῦτά, πολλαῖς γενεαῖς ὅστερα γενόμενα τῶν Τρωϊκῶν, τριήρεσι μὲν ὀλίγαις χρώμενα· πεντηκοντόροις δ' ἔτι καὶ πλοίοις μακροῖς ^ς ἐξηρτυμένα ὥσπερ ^ζ ἐκεῖνα. ^η Ὀλίγον τε πρὶ τῶν Μηδικῶν καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου, δὲ μετὰ Καμβύσῃν Περσῶν ἐβασίλευσε, τριήρεις περὶ τε Σικελίαν τοῖς τυράννοις, ἐς πλῆθος ἐγένοντο καὶ Κερκυραίοις· ταῦτα γὰρ τελευταῖα πρὶ τῆς Εἰρέξου στρατείας ναυτικά ἀξιόλογα ἐν τῇ Ἑλλάδι κατέστη. Αἰγι-

νήται γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι ^ε καὶ εἴ τινας ἄλλοι ^β βραχέα ἐκέ-
τηντο, καὶ τούτων τὰ πολλὰ πεντηκοντόρους· ^γ ὅψέ τε ἀφ' οὗ
Ἀθηναίους Θεμιστοκλῆς ἐπεισεν Αἰγινήταις πολεμοῦντας, καὶ
ἅμα ^δ τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου ἦντος, ^ε τὰς ναῦς ποιήσασθαι
αἷσπερ καὶ ἐναυμάχησαν· καὶ αὗται οὕτω εἶχον ^ζ διὰ πάσης
καταστρώματα.

Τὰ μὲν οὖν ναυτικά τῶν Ἑλλήνων τοιαῦτα ἦν, τὰ τε πα-
λαιά, καὶ τὰ ὕστερον γινόμενα. Ἰσχύον δὲ περιποιήσαντο
ὁμως οὐκ ἐλαχίστην ^α οἱ προσχάντες αὐτοῖς, χρημάτων τε
προσόδῳ, καὶ ἄλλων ἀρχῇ· ἐπιπλέοντες γὰρ τὰς νήσους κα-
τεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν. Κατὰ
γῆν δὲ πόλεμος, ὅθεν τις καὶ δύναμις παρεγένετο, οὐδεὶς ξυνέστη·
^β πάντες δὲ ἦσαν, ὅσοι καὶ ἐγένοντο, πρὸς ὁμόρους τοὺς σφετέ-
ρους ἐκάστοις· καὶ ^γ ἐκδήμους στρατείας πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν
ἐπ' ἄλλων καταστροφῇ οὐκ ἐξήγεσαν οἱ Ἕλληνες. ^δ Οὐ γὰρ
ξυνεστήκεσαν πρὸς τὰς μεγίστας πόλεις ὑπήκοοι, οὐδ' αὖ ^ε αὐτοὶ
ἀπὸ ^ς τῆς ἴσης κοινὰς στρατείας ἐποιοῦντο, κατ' ἀλλήλους δὲ
μᾶλλον ^ζ ὡς ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτονες ἐπολέμουν. ^η Μάλιστα
δὲ ^θ ἐς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ
Ἐρετριέων, ^ι καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς ξυμμαχίαν ἐκατέρων
διέστη.

Ἐπεγένετο δὲ ἄλλοις τε ἄλλαθι κωλύματα ^α μὴ αὐξηθῆναι,
καὶ Ἰωσι, ^β προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων, Κῦρος
καὶ ἡ Περσικὴ βασιλεία, ^γ Κροῖσον καθελοῦσα καὶ ὅσα ἐντὸς
Ἄλφειο ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν, ἐπεστράτευσεν καὶ τὰς ἐν τῇ
ἡπείρῳ πόλεις ἐδούλωσεν, Δαρειὸς τε ὕστερον, ^δ τῷ Φοινίκῳ
ναυτικῷ κρατῶν, καὶ τὰς νήσους.

Τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι, ^α τὸ ἐφ'
ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι, ^β ἐς τε τὸ σῶμα καὶ ἐς τὸ τὸν ἴδιον
οἶκον αὐξέειν, δι' ἀσφαλείας ὅσον ἐδύναντο μάλιστα τὰς πόλεις
ῥέκουν, ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον, εἰ μὴ εἴ τι
πρὸς περιόικους τοὺς αὐτῶν ἐκάστοις· ^γ οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ
πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμει. Οὕτω πανταχόθεν ἡ Ἑλλὰς
ἐπὶ πολὺν χρόνον κατείχετο μὴ τε κοινῇ φανερὴν μὴδὲν κατερ-
γάζεσθαι, ^δ κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ τε Ἀθηναίων τυράννοι, καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐπὶ πολὺ καὶ πρὶν τυραννεύσεως, οἱ πλείστοι καὶ τελευταῖοι, πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν· (ἡ γὰρ Λακεδαίμων, μετὰ τὴν κτῆσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων, ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, ὅμως ἐκ παλαιστάτου καὶ εὐνομήθη καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν· ἔτη γὰρ ἐστὶ μάλιστα τετρακόσια καὶ ὀλίγω· πλείω ἐς τὴν τελευταίαν τοῦδε τοῦ πολέμου, ἂφ' οὗ Λακεδαιμόνιοι τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῶνται, καὶ δι' αὐτὸ δυνάμει καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίστασαν) μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων καταλύσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐ πολλῆς ἔτεσιν ὕστερον καὶ ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη Μήδων πρὸς Ἀθηναίους ἐγένετο. Δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν, αὖθις ὁ βάρβαρος τῷ μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦκε. Καὶ μεγάλῳ κινδύνῳ ἐπικρεμασθέντος, οἱ τε Λακεδαιμόνιοι τῶν συμπολεμισάντων Ἑλλήνων ἡγήσαντο, δυνάμει προὔχοντες, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπιόντων τῶν Μήδων, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀνασκευασάμενοι, ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο. Κοιτῇ τε ἀπωσάμενοι τὸν βάρβαρον, ὕστερον οὐ πολλῶν διεκρίθησαν πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους οἱ τε ἀποστάντες βασιλεῖς Ἕλληνες καὶ οἱ συμπολεμήσαντες· δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη· ἴσχυον γὰρ οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσί. Καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ξυνέμεινεν ἡ ὁμαιχμία· ἔπειτα δὲ διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ξυμμάχων πρὸς ἀλλήλους· καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴ τινες πον διασταῖεν, πρὸς τούτους ἤδη ἐχώρουν· ὥστε ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἐς τόνδε ἀεὶ τὸν πόλεμον, τὰ μὲν σπενδόμενοι, τὰ δὲ πολεμῶντες ἢ ἀλλήλοις ἢ τοῖς ἑαυτῶν ξυμμάχοις ἀφίσταμένοις, εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια, καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιούμενοι.

Καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρον τοὺς ξυμμάχους ἡγούντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐταῖς μόνον ἐπιτηδεύεις ὅπως πολιτεύσῃσι θεραπεύοντες· Ἀθηναῖοι δὲ ναῦς τε τῶν πόλεων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες, πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων καὶ χρήματα τοῖς πᾶσι τάξαντες φέρειν καὶ ἐγένετο

αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν πόλεμον ἡ ἰδία παρασκευὴ μείζων ἢ ὡς τὰ κράτιστά * ποτε μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἦνθησαν.

Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εὔρον, χαλεπὰ ὄντα * παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεύσαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων, καὶ ἣν ἐπιχώρια σφίσιν ἦ, * ὁμοίως ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. Ἀθηναίων γοῦν τὸ πλῆθος Ἱππαρχὸν οἶοντα ὑφ' Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος τύραννον ὄντα ἀποθάνειν, καὶ οὐκ ἴσασιν ὅτι Ἱππίας μὲν * πρεσβύτατος ὢν ἤρχε τῶν Πεισιστράτου υἱέων, Ἱππαρχος δὲ καὶ Θεσσαλὸς ἀδελφοὶ ἦσαν αὐτοῦ. Ὑποτοπήσαντες δὲ τι * ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ παραχρῆμα Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐκ τῶν ξυνειδότην σφίσιν Ἱππία μεμηνῦσθαι, τοῦ μὲν ἀπέσχοντο ὡς προσιδότης, βουλόμενοι δὲ, πρὶν ξυλληφθῆναι, δράσαντές τι καὶ κινδυνεῦσαι τῷ Ἱππάρχῳ περιτυχόντες περὶ τὸ Λεωκόριον καλούμενον τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι ἀπέκτειναν. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔτι καὶ νῦν ὄντα, καὶ οὐ χρόνῳ ἀμνηστούμενα, καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες οὐκ ὀρθῶς οἶονται * ὥσπερ τοὺς τε Λακεδαιμονίων βασιλείας * μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεσθαι ἐκάτερον, ἀλλὰ δυοῖν * καὶ τὸν Πιτανάτην * λόχον αὐτοῖς εἶναι, ὃς οὐδ' ἐγένετο πώποτε. Οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, καὶ * ἐπὶ τὰ ἔτοιμα μᾶλλον τρέπονται.

* Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων ὅμως τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἂ διήλθον οὐχ ἀμαρτάνοι (καὶ οὔτε ὡς ποιηταὶ ὑμνήκασι περὶ αὐτῶν ἐπὶ τὸ μείζον κοσμοῦντες μᾶλλον πιστεύων, οὔτε ὡς λογογράφοι ξυνέβεσαν ἐπὶ τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον, ὄντα ἀνεξέλεγκτα καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθώδες ἐκνενικηκότα) εὐεῖσθαι δὲ ἡγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων, ὡς παλαιὰ εἶναι, ἀποχρώντως. Καὶ ὁ πόλεμος οὗτος, * καίπερ τῶν ἀνθρώπων ἐν ᾧ μὲν ἂν πολεμῶσι * τὸν παρόντα ἀεὶ μέγιστον κρινόντων, * παυσαμένων δὲ τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι δηλώσει ὅμως μείζων γεγενημένος * αὐτῶν.

Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, ἡ μέλλοντες πολεμήσειν, ἡ ἐν * αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν * τὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ τῶν

λεχθέντων διαμνημονεύσαι ἦν, ἑμοὶ τε ὦν αὐτὸς ἤκουσα, καὶ τοῖς ἄλλοις πρὸς ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν· ὥς δ' ἂν ἐδόκουν ἐμοὶ ἕκαστοι περὶ τῶν αἰὲ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰπεῖν, ἔχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. Τὰ δ' ἔργα τῶν πρᾶχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ἔκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἡξίωσα γράφειν, οὐδ' ὥς ἐμοὶ ἐδόκει, ἀλλ' οἷς τε αὐτὸς παρῆν, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ὅσον δυνατόν ἀκριβεῖα περὶ ἑκάστου ἐπεξεληύν. Ἐπιπόνως δὲ εὐρίσκειτο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις σὺ ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ἄλλ' ὥς ἐκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. Καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μνήθῃς αὐτῶν ἀτερπέστερον φανεῖται· ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφές σκοπεῖν καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὖθις κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἔξει· κτῆμά τε ἐς αἰὲ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται.

Τῶν δὲ πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικόν· καὶ τοῦτο ὁμῶς δυεῖν ναυμαχίαι καὶ πεζομαχίαι ταχέϊαν τὴν κρίσιν ἔσχεν. Τούτου δὲ τοῦ πολέμου ἡ μῆκος τε μέγα προύβη παθήματά τε ξυνηέχθη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῇ Ἑλλάδι, οἷα οὐχ ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ. Οὔτε γὰρ πόλεις τοσαῖδε ληφθεῖσαι ἡρημώθησαν, αἱ μὲν ὑπὸ βαρβάρων, αἱ δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἂν τιπολεμούντων, (εἰσὶ δὲ αἱ καὶ οἰκήτορας μετέβαλον ἀλισκόμεναι,) οὔτε Φυγαὶ τοσαῖδε ἀνθρώπων, καὶ φόνος ὁ μὲν κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ διὰ τὸ στασιάζειν. Τὰ τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαίονενα, οὐκ ἄπιστα κατέστη, φεισμῶν τε πέρι, οἱ ἐπὶ πλείστον ἅμα μέρος ἡ γῆς καὶ ἰσχυρότατοι οἱ αὐτοὶ ἐπέσχον, ἡλίου τε ἐκλείψεις, αἱ πυκνότεραι παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονεύμενα ξυνέβησαν, αὐχμοὶ τε ἔστι παρ' οἷς μεγάλοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ, καὶ ἡ οὐχ ἥκιστα βλάβησα καὶ μέρος τι φθίειν ἡ λοιμώδης νόσος· ταῦτα γὰρ πάντα μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα ξυνεπέθετο. Ἡρξαντο δὲ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδάς, αἱ αὐτοῖς ἐγένοντο μετὰ Εὐβοίας ἁλίσσιν.

*Death of Pausanias and Themistocles : and Speech of
Pericles.*

Ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήματα ποιούμενοι, ὅπως σφίσιν ὀτιμεγίστη πρόφασις εἴη τοῦ πολεμεῖν, ἢν μή τι ἑσ ακούωσι. Καὶ πρῶτον μὲν πρέσβεις πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκέλευον τοὺς Ἀθηναίους "τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ· τὸ δὲ ἄγος ἦν τοιόνδε. Κύλων ἦν ὀλυμπιονίκης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, "τῶν πάλαι εὐγενῆς τε καὶ δυνατός. Ἐγεγαμήκει δὲ θυγατέρα Θεαγένους Μεγαρέως ἀνδρὸς, ὃς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐτυράννει Μεγάρων. Ἐρωμένῳ δὲ τῷ Κύλωνι ἐν Δελφοῖς ἠ ἀνείλεν ὁ θεὸς, "ἐν τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ καταλαβεῖν τὴν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν." Ὁ δὲ, παρὰ τε τοῦ Θεαγένους δύναμιν λαβὼν καὶ τοὺς φίλους ἠ ἀναπέσας, ἐπειδὴ ἐπῆλθεν Ἡ Ὀλύμπια τὰ ἐν Πελοποννήσῳ, κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἐπὶ τυραννίδι, νομίσας ἑορτὴν τε τοῦ Διὸς μεγίστην εἶναι, καὶ ἑαυτῷ τι ἠ προσήκειν Ὀλύμπια νενικηκότι. Ἡ Εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἢ ἄλλεθί που "ἡ μεγίστη ἑορτὴ" εἶρητο, οὗ τε ἐκεῖνος ἔτι κατενόησε τό τε μαντεῖον οὐκ ἐδήλου· (ἔστι γὰρ καὶ Ἀθηναίοις Διάσια, ἠ καλεῖται "Διὸς ἑορτὴ Μειλιχίου μεγίστη," ἔξω τῆς πόλεως, ἐν ᾗ πανδημεῖ ἠ θύουσι, πολλοὶ οὐχ ἠ ἱερεῖα, ἀλλὰ ἠ θύματα ἠ ἐπιχώρια· δοκιῶν δὲ ὀρθῶς γινώσκειν, ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι αἰσθόμενοι, ἐβλήθησάν τε πανδημεῖ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ προσκαθεζόμενοι ἐπολιόρκουν. Χρόνου δὲ ἐπιγιγνομένου, οἱ Ἀθηναῖοι τρυχόμενοι τῇ προσεδρείᾳ ἀπῆλθον οἱ πολλοὶ, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα Ἀρχουσι τὴν φυλακὴν, ἠ καὶ τὸ πᾶν αὐτοκράτορσι διαθεῖναι, ᾗ ἂν ἄριστα διαγιγνώσκωσι· τότε δὲ τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν οἱ ἐννέα Ἀρχοντες ἐπρασσον. Οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κύλωνος πολιορκούμενοι φλαύρως εἶχον σίτου τε καὶ ὕδατος ἀπορίᾳ. Ὁ μὲν οὖν Κύλων καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκδιδράσκουσιν· οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἐπιέζοντο, καὶ τινες καὶ ἀπέθνησκον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἱκέται τὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει. Ἡ Ἀναστήσαντες δὲ αὐτοὺς οἱ τῶν Ἀθηναίων ἠ ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, ἠ ὡς ἐώρων ἀποθνήσκοντας ἐν

τῷ ἱερῷ, ἡ δὲ ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν, ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν· καθεζομένους δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο. Καὶ ἀπὸ τούτου ἐναγῆς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκεῖνοί τε ἐκαλοῦντο καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ' ἐκείνων. Ἦλθσαν μὲν οὖν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐναγῆς τούτους, ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιος ὕστερον μετὰ Ἀθηναίων στασιαζόντων, τοὺς τε ζῶντας ἐλαύνοντες, καὶ τῶν τεθνεώτων τὰ ὀστᾶ ἀνελόντες ἐξέβαλον· κατῆλθον μὲντοι ὕστερον, καὶ τὸ γένος αὐτῶν ἔστιν ἔτι ἐν τῇ πόλει.

Τούτῳ δὴ τὸ ἄγος οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλαύνειν ἐκέλευον· ὁ δὲ βεν τοῖς θεοῖς πρῶτον τιμωροῦντες, εἰδότες δὲ Περικλέα τὸν Ξανδίππου προσεχόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν μητέρα, καὶ νομίζοντες, ἐκπεσόντος αὐτοῦ, ῥᾶν σφίσι προχωρεῖν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. Οὐ μὲντοι τοσούτον ἠλπιζον· παθεῖν αὖ αὐτὸν τούτο, ὅσον διαβολὴν οἴσειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὥς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν τὸ μέρος ἔσται ὁ πόλεμος. Ὡν γὰρ δυνατώτατος τῶν καθ' αὐτὸν, καὶ ἄγων τὴν πολιτείαν, ἡναντιούτο πάντα τοῖς Λακεδαιμόνοις, καὶ οὐκ εἰς ὑπείκειν, ἀλλ' ἐς τὸν πόλεμον ὄρμα τοὺς Ἀθηναίους.

Ἀντεκέλευον δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Λακεδαιμονίους τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄγος ἐλαύνειν. Οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστήσαντες ποτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδιῶνος ἀπὸ Ταινάρου τῶν Εἰλώτων ἱκέτας, ἀπαγαγόντες διέφθειραν· δι' ἃ δὴ καὶ σφίσιν αὐτοῖς νομίζουσι τὸν μέγαν σεισμόν γενέσθαι ἐν Σπάρτῃ.

Ἐκέλευον δὲ καὶ τὸ τῆς Χαλκιοῖκου ἄγος ἐλαύνειν αὐτούς· ἐγένετο δὲ τοιούτως. Ἐπειδὴ Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος τὸ πρῶτον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιατῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν οὐκέτι ἐξεπέμφθη, ἰδίᾳ δὲ αὐτὸς τριήρη λαβὼν Ἑρμιονίδα, ἄνευ Λακεδαιμονίων ἀφικνεῖται ἐς Ἑλλησπόντον· τῷ μὲν λόγῳ ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον, τῷ δὲ ἔργῳ τὰ πρὸς βασιλείαν πράγματα πράσσειν, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν, ἐφιέμενος Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. Εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τούτου πρῶτον ἐς βασιλείαν κατέθετο, καὶ τοῦ παντός

πραγματῆς ἀρχὴν ἐποιήσατε. Βυζάντιον γὰρ ἐλὼν τῇ πριτέρᾳ^α παρουσίᾳ, μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου ἀναχώρησιν, (εἶχε δὲ Μῆδοι αὐτὸ, καὶ βασιλέως^β προσήκοντες τινας καὶ ξυγγενεῖς, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ,) τότε τούτους, οὓς ἔλαβεν, ἀποπέμπει βασιλεῖ^γ κρίψα τῶν ἄλλων ξυμμάχων· τῷ δὲ λόγῳ^δ ἀπέδρασαν αὐτόν. Ἐπρασσε δὲ ταῦτα μετὰ Γόγγυλον τοῦ Ἑρετριέως, ὃπερ ἐπέτρεψε τό τε Βυζάντιον καὶ τοὺς αἰχμαλώτους. Ἐπεμψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γόγγυλον φέροντα αὐτῷ· ἐνεγέγραπτο δὲ τάδε ἐν αὐτῇ, ὡς ὕστερον ἀνευρέθη· “ Παισανίας ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης τούσδε τε, σοὶ χαρίζεσθαι βουλευόμενος, ἀποπέμπει ὑπὲρ ἐλῶν^ε καὶ γνώμην ποιῶμαι, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ, θυγατέρα τε τὴν σὴν γῆμαι, καὶ σοὶ Σπάρτην τε καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχείριον ποιῆσαι. Δυνατὸς δὲ δοκιῶ εἶναι ταῦτα πράξαι, μετὰ σοῦ βουλευόμενος. Εἰ οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλασσαν, δι’ οὗ τὸ λοιπὸν τοὺς λόγους ποιησόμεθα.”

Τοσαῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλου. Ξέρξης δὲ ᾗσθη τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ ἀποστέλλει Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκου ἐπὶ θάλασσαν, καὶ κελεύει αὐτόν τὴν τε Δασκυλίτιν σατραπείαν παραλαβεῖν, Μεγαβάτην^α ἀπαλλάξαντα, ὃς πρότερον ἔρχε, καὶ παρὰ Παισανίαν ἐς Βυζάντιον^β ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ ὡς τάχιστα διαπέμψαι, καὶ τὴν^γ σφραγίδα ἀποδεῖξαι, καὶ ἣν τι αὐτῷ Παισανίας παραγγέλλῃ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων, πράσσειν ὡς ἄριστα καὶ πιστότατα. Ὁ δὲ ἀφικόμενος τά τε ἄλλα ἐποίησεν ὥσπερ εἶρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν. Ἀντεγέγραπτο δὲ τάδε· “ Ὡς λέγει βασιλεὺς Ξέρξης Παισανίᾳ. Καὶ^δ τῶν ἀνδρῶν οὓς μοι πέραν θαλάσσης ἐκ Βυζαντίου ἔσωσας, κεῖταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἔσαι^ε ἀνάγραφτος^ς καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι. Καὶ σε μήτε νύξ μήβ^β ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν τι ὧν ἐμοὶ ὑπισχνῇ, μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δαπάνῃ^γ κεκωλύσθω, μηδὲ στρατιᾶς πλήθει, εἴ ποι δεῖ παραγίνεσθαι^δ ἀλλὰ μετ’ Ἀρταβάζου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὃν σοὶ ἐπέμψα, πράσσε θαρσύν καὶ τὰ ἐμὰ καὶ τὰ σὰ, ὅπη κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔξει ἀμφοτέροις.”

Ταῦτα λαβὼν ὁ Πausanίας τὰ γράμματα, ὧν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἰπλαταιᾶσιν ἡγεμονίαν, πολλῶ τότε μᾶλλον ἦρτο, καὶ οὐκέτι ἡδύνατο ἐν τῷ καθεστικότητι τρόπῳ βιοτεύειν, ἀλλὰ σκευᾶς τε Μηδικᾶς ἐνδύμενος ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἐξῆι, καὶ διὰ τῆς Θράκης πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγύπτιοι ἑδоруφόρουν· τράπεζάν τε Περσικὴν παρετίθετο, καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἡδύνατο, ἀλλ' ἐργοῖς βραχέσι προῦδήλου ἅ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐσέπειτα ἔμελλε πράξειν. Δυσπρόσδοκόν τε αὐτὸν παρείχε, καὶ τῇ ὀργῇ οὔτω χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας ὁμοίως, ὥστε μηδένα δύνασθαι προσίεναι· διόπερ καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οὐχ ἥκιστα ἡ ξυμμαχία μετέστη.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τό τε πρῶτον δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἑρμιονίδι νῆϊ τὸ δεύτερον ἐκπλεύσας, οὐ κελευσάντων αὐτῶν, τοιαῦτα ἐφαίνετο ποιῶν, καὶ ἐκ τοῦ Βυζαντίου βία ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθεὶς, ἐς μὲν τὴν Σπάρτην οὐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ Κολωνὰς τὰς Τριῶνδας ἰδρυθεὶς, πράσσων τε ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους, καὶ οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιούμενος· οὕτω δὲ οὐκέτι ἐπέσχον, ἀλλὰ πέμψαντες κήρυκα οἱ ἔφοροι καὶ σκυτάλην, εἶπον τοῦ κήρυκος μὴ λείπεσθαι, εἰ δὲ μὴ, πόλεμον αὐτῷ Σπαρτιάτας προαγορεύειν. Ὁ δὲ βουλούμενος αἰς ἥκιστα ὑποπτος εἶναι, καὶ πιστεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνεχώρει τὸ δεύτερον ἐς Σπάρτην. Καὶ ἐς μὲν τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, (ἔξεστι δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο,) ἔπειτα διαπραξάμενος, ὕστερον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλομένοις περὶ αὐτὸν ἐλέγχειν.

Καὶ φανερὸν μὲν εἶχον οὐδὲν οἱ Σπαρτιάται σημεῖον, οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις, ὅτω ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο ἄνδρα γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα, καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα· Πλείσταρχον γὰρ τὸν Λεωνίδου ὄντα βασιλέα καὶ νέον ἐτι ἀνεψιὸς ὧν ἐπετρόπευσεν. Ὑποψίας δὲ πολλὰς παρείχε, τῇ τε παρανομίᾳ καὶ ζηλώσει τῶν βαρβάρων, μὴ ἴσους βούλεσθαι εἶναι τοῖς παροῦσι. Τὰ τε ἄλλα αὐτοῦ ἀνεσκό-

πουν, ἔϊτι που ἔξεδεδήτητο τῶν καθεστῶτων νομίμων, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλλη-
νες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροβύτιον, ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς
ιδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τῷδε,

Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,

Παυσανίας, Φοῖβον μνημ' ἀνέθηκε τῷδε.

Τὸ μὲν οὖν ἐλεγεῖον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλαψαν εὐθὺς τότε
ἀπὸ τοῦ τρίποδος τοῦτο, καὶ ἐπέγραψαν ὀνομαστὶ τὰς πόλεις,
ὅσαι ξυγκαθελοῦσαι τὸν βάρβαρον ἔστησαν τὸ ἀνάθημα. Τοῦ
μέντοι Παυσανίου ἀδίκημα καὶ τοῦτ' ἐδόκει εἶναι, καὶ, ἔπειδ' ἦν
ἐν τούτῳ καθειστήκει, πολλῷ μᾶλλον παρόμοιον πραχθῆναι
ἐφαίνετο τῇ παρούσῃ διανοίᾳ. Ἐπυνθάνοντο δὲ καὶ ἔς τοὺς
Ἑλῳτας πράσσειν τι αὐτὸν, καὶ ἦν δὲ οὕτως· ἐλευθέρωσιν τε
γὰρ ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτεῖαν, ἣν ξυνεπαναστῶσι καὶ τὸ
πᾶν ξυγκατεργάσωνται. Ἀλλ' οὐδ' ὥς οὐδὲ τῶν Εἰλῳτῶν
μηνυταῖς τισὶ πιστεύσαντες, ἠξίωσαν νεώτερόν τι ποιεῖν εἰς
αὐτόν· χρώμενοι τῷ τρόπῳ ὥπερ εἰώθασιν εἰς σφᾶς αὐτοὺς, μὴ
ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτου ἀνευ ἀναμφισβητήτων
τεκμηρίων· βουλευσαί τι ἀνέκεστον· πρὶν γε δὴ αὐτοῖς, ὥς
λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖς ἐπιστολὰς πρὸς
Ἀρτάβαζον κομισεῖν, ἀνὴρ Ἀργίλιος, καὶ πιστότατος ἐκείνῳ,
μηνυτῆς γίγνεται· δεισας [γὰρ] κατὰ ἐνθύμησίν τινας, ὅτι
οὐδεὶς πω τῶν πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο, καὶ παρα-
ποιησάμενος σφραγίδα, (ἵνα, ἣν ψευσθῇ τῆς δόξης, ἣ καὶ
ἐκεῖνός τι μεταγράψαι αἰτήσῃ, μὴ ἐπιγνῶ,) λύει τὰς ἐπι-
στολὰς· ἐν αἷς ὑπονοήσας τι τοιοῦτό προσεπεστάλθαι, καὶ αὐ-
τὸν εὗρεν, ἐγγεγραμμένον κτείνειν.

Τότε δὲ οἱ Ἐφόροι, δεῖξαντος αὐτοῦ τὰ γράμματα, μᾶλλον
μὲν ἐπίστευσαν, αὐτήκοοι δὲ βουλευθέντες ἔτι γενέσθαι αὐτοῦ
Παυσανίου τι λέγοντος, ἀπὸ παρασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
Ταίναρον ἰκέτου οἰχομένου, καὶ σκηνησαμένου διπλῆν δια-
φράγματι καλύβην, ἐς ἣν τῶν τε Ἐφόρων ἐντός τινες ἔκρυψε,
καὶ Παυσανίου ὡς αὐτὸν ἐλθόντος, καὶ ἐρωτῶντος τὴν πρόφασιν
τῆς ἰκετείας, ᾗσθοντο πάντα σαφῶς· αἰτιωμένου τοῦ ἀνθρώπου

τά τε περὶ αὐτοῦ γραφέντα, καὶ τὰλλ' ἀποφαίνοντος καθ' ἑκάσ-
τον, ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλείᾳ διακονίαις
ἡ παραβάλοιτο, ἡ προτιμηθείη ὃ ἐν ἴσῃ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόν-
ων ἀποθανεῖν· κάκεινον αὐτὰ ταῦτα ξυνομολογοῦντος καὶ περὶ
τοῦ παρόντος ἢ οὐκ ἐὼντος ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ ἢ πίστιν ἐκ τοῦ
ἱεροῦ διδόντος τῆς ἀναστάσεως, καὶ ἀξιοῦντος ὡς τάχιστα πο-
ρεύεσθαι καὶ μὴ τὰ πρᾶσσόμενα διακωλύειν.

Ἀκούσαντες δὲ ἀκριβῶς, τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ Ἐφόροι, βε-
βαίως δὲ ἤδη εἰδότες, ἐν τῇ πόλει τὴν ξύλληψιν ὁποιοῦντο.
Λέγεται δ' αὐτὸν, μέλλοντα ξυλληφθῆσεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνδὸς
μὲν τῶν Ἐφόρων τὸ πρόσωπον προσιόντος ὡς εἶδε, γινῶναι ἢ ἐφ'
ᾧ ἐχάρει, ἄλλου δὲ ἢ νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένου καὶ δηλώ-
σαντος εὐνοίᾳ, πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοίκου χωρῆσαι θεόμω
καὶ ἡ προκαταφυγεῖν· ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ τέμενος, καὶ ἐς οἴκημα, οὐ
μέγα ὃ ἦν τοῦ ἱεροῦ ἐσελθὼν, ἵνα μὴ ὑπαίθριος ὁ ταλαιπωροῖη,
ἡσύχαζεν. Οἱ δὲ τὸ παραυτίκα μὲν ὑστέρησαν τῇ διώξει,
μετὰ δὲ τοῦτο τοῦ τε οἴκηματος τὸν ὄροφον ἀφείλον, καὶ τὰς
θύρας, ἐνδον ὄντα τηρέσαντες αὐτὸν, καὶ ἀπολαβόντες εἰσω,
ἀποκρύψεσαν, προσκαθεζόμενοί τε ἐξεπολιόρκησαν λιμῶ. Καὶ
μέλλοντος αὐτοῦ ἀποψύχειν, ὥσπερ εἶχεν, ἐν τῷ οἴκῳ, αἰσθόμενοι τε ἐξάγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἔτι ἔμπνουν ὄντα, καὶ
ἐξαχθεὶς ἀπέθανε παραχρῆμα. Καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς
τὸν Καιάδαν, οὐπὲρ τοὺς κακούργους εἰώθασιν, ἐμβάλλειν·
ἔπειτα ἔδοξε πλησίον που κατορύξαι. Ὁ δὲ θεὸς ὃ ἐν Δελφοῖς
τόν τε τάφον ὕστερον ἢ ἔχρησε τοῖς Λακεδαιμονίοις μετενεγκεῖν
οὐπὲρ ἀπέθανε, (καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι, ὃ γραφῇ
στῆλαι δηλοῦσι,) καὶ, ὡς ἄγος αὐτοῖς ὅν τὸ πεπραγμένον,
δύο σώματα ἀντ' ἐνδὸς τῇ Χαλκιοίκῳ ἀποδοῦναι. οἱ δὲ ποιησά-
μενοι χαλκοῦς ἀνδριάντας δύο, ὡς ἀντὶ Πausανίου ἀνέθεσαν.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ τοῦ θεοῦ ἄγος κρίναντος, ἀντεπέταξαν
τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐλαύνειν αὐτό. Ἐκ τούτου δὲ Μηδισμοῦ τοῦ
Πausανίου Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τοῦς
Ἀθηναίους ξυνηγῆταιοντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς εὗρισκον ἐκ
τῶν περὶ Πausανίαν ἐλέγχων, ἤξιον τε ὅτι τοῖς αὐτοῖς κολά-
ζεσθαι αὐτόν. Οἱ δὲ πεισθέντες, (ἔτυχε γὰρ ὡστρακισμένος,

καὶ ἔχων ὁ δῖαιταν μὲν ἐν Ἀργεῖ, ἐπιφαιτῶν δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Πελοπόννησον,) πέμπουσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐτοίμων ὄντων ξυνδιώκειν, ἄνδρας οἷς εἴρητα ἄγειν ὅπου αὐτὸν περιτύχωσιν.

Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς προαισθόμενος φεύγει ἐκ Πελοποννήσου ἐς Κέρκυραν, ὡν αὐτῶν εὐεργέτης. Δεδιέναι δὲ φασκόντων Κερκυραίων ἔχειν αὐτὸν, ὥστε Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἀπέχθασθαι, διακομίζεται ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν ἡπειρον τὴν καταντικρὺ. Καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῶν προστεταγμένων ἂ κατὰ πύστιν ἢ χωροῖται, ἀναγκάζεται ὃ κατὰ τι ἄπορον παρὰ Ἀδμήτου τὸν Μολοσσῶν βασιλέα, ὄντα αὐτῷ οὐ φίλον, καταλῦσαι. Καὶ ὁ μὲν οὐκ ἔτυχεν ἐπιδημῶν· ὁ δὲ, τῆς γυναικὸς ἰκέτης γενόμενος, διδάσκεται ὑπ' αὐτῆς ὅτι τὸν παῖδα σφῶν λαβὼν καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἐστίαν. Καὶ ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον τοῦ Ἀδμήτου, δηλοῖ τε ὅς ἐστι, καὶ οὐκ ἀξιοῖ, εἰ τι ἄρα αὐτὸς ἀντεῖπεν αὐτῷ Ἀθηναίων δεομένῳ, φεύγοντα τιμωρεῖσθαι· καὶ γὰρ αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου πολλῷ ἀσθενεστέρος ἐν τῷ παρόντι κακῶς πάσχειν· γενναῖον δὲ εἶναι τοῦς ὁμοίους ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρεῖσθαι· καὶ αἶμα ὃ αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ χρεῖας τινὸς, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, ἐναντιωθῆναι, ἐκείνον δ' αὖν εἰ ἐκδοῖη αὐτὸν, (εἰπὼν ὑφ' ὧν καὶ ἐφ' ᾧ διώκεται,) ὃ σωτηρίας αὐτῆς ψυχῆς ἀποστερῆσαι.

Ὁ δὲ ἀκούσας, ἀνίστησί τε αὐτὸν μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ υἱέος, ὥσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο, (καὶ μέγιστον ἦν ἰκέτευμα τοῦτο,) καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐλθοῦσι καὶ πολλὰ εἰποῦσιν οὐκ ἐκδίδωσιν, ἀλλ' ἀποστέλλει, βουλόμενον ὡς βασιλέα πορευθῆναι, ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν περὶ τὴν Πύδναν τὴν Ἀλεξάνδρου. Ἐν ἣ ὀλκάδος τυχῶν ἀναγομένης ἐπ' Ἰωνίας, καὶ ἐπιβάς, καταφέρεται χειμῶν ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον ὃ ἐπολιόρκει Νάξον. Καὶ (ἦν γὰρ ἀγνώστους τοῖς ἐν τῇ νηϊ) δέσας φράζει τῷ ναυκλήρῳ ὅστις ἐστὶ καὶ δι' αὐτὸν φεύγει, καὶ, εἰ μὴ σώσει αὐτὸν, ἔφη ἐρεῖν ὅτι χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγει· τὴν δὲ ἀσφάλειαν εἶναι, μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεὸς, μέχρι πλοῦς γένηται· πειθομένῳ δ' αὐτῷ χάριν ἀπομνήσεσθαι ἀξίαν. Ὁ δὲ ναύκληρος ποιεῖ τε ταῦτα,

καὶ ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νυκτὰ ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου, ὕστερον ἀφικνεῖται εἰς Ἑφεσον. Καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνόν τε ἐβέράπευσε χρημάτων δόσει, " (ἦλθε γὰρ αὐτῷ ὕστερον ἐκ τε Ἀθηνῶν παρὰ τῶν φίλων, καὶ ἐξ Ἀργους ἃ ὑπεξέκειτο,) καὶ ὁ μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινὸς πορευθεὶς ἄνω, ἐσπέμπει γράμματα ὡς βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου, νεωστὶ βασιλεύοντα.

Ἐδήλου δ' ἡ γραφὴ " ὅτι " Θεμιστοκλῆς ἦκω παρὰ σέ, ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἰργασμαι ἵ τὸν ὑμέτερον οἶκον, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἡμυνόμην, πολὺ δ' ἔτι πλείω ἀγαθὰ, ἑπειδὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοί, ἐκεῖνον δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο. καὶ μοι εὐεργεσία ὀφείλεται, (γράψας τὴν ἐκ Σαλαμῖνος προάγγελσιν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν ἣν ψευδῶς προσποιήσατο, τότε δι' αὐτὸν οὐ διάλυσιν,) καὶ νῦν ἔχων σε μεγάλα ἀγαθὰ ὁρᾶσαι, πάρειμι, διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν. Βούλομαι δ', ἐνιαυτὸν ἐπισχῶν, αὐτὸς σοι περὶ ὧν ἦκω δηλώσαι.

Βασιλεὺς δὲ, ὡς λέγεται, " ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, καὶ ἐκέλευε ποιῆν οὕτως. Ὁ δ' ἐν τῷ χρόνῳ ὃν ἐπέσχε, τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἠδύνατο κατενόησε, καὶ τῶν ἐπιτηδεύματων τῆς χώρας. Ἀφικόμενος δὲ μετὰ τὸν ἐνιαυτὸν, γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας καὶ ὅσος οὐδεὶς πω Ἑλλήνων, διὰ τε τὴν προϋπάρχουσαν ἀξίωσιν, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα ἣν ὑπέτιθαι, αὐτῷ δουλώσειν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ, πείραν διδοὺς ξυνετὸς φαίνεσθαι. Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας, καὶ διαφερόντως τι εἰς αὐτὸ μᾶλλον ἑτέρου ἄξιος θαυμάσαι. Οἰκεία γὰρ ξυνέσει, καὶ οὔτε προμαθὼν εἰς αὐτὴν οὐδὲν οὔτ' ἐπιμαθὼν, τῶν τε παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων, καὶ τῶν μελλόντων ἐπὶ πλείστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής. Καὶ ἃ μὲν μετὰ χεῖρας ἔχει, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε ὧν δὲ ἄπειρος εἴη, κρίναι ἱκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο. Τὸ τε ἄμεινον ἢ χειρόν ἐν τῷ ἀφανῇ ἔτι προεώρα μάλιστα. Καὶ, τὸ ξύμπαν εἰπεῖν, φύσεως μὲν δυνάμει, μελέτης δὲ βραχύτητι,

κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. Νοσήσας δὲ τελευτᾷ τὸν βίον· λέγουσι δὲ τινες καὶ ἐκούσιον φαρμάκιον ἀποθανεῖν αὐτὸν, ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἃ ὑπέσχετο. Μνημεῖον μὲν οὖν αὐτοῦ ἐν Μαγνησίᾳ ἐστὶ τῇ Ἀσιανῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ· ταύτης γὰρ ἦρχε τῆς χώρας, δόντος βασιλέως αὐτῷ Μαγνησίαν μὲν ἄρταν, ἣ προσέφερε πεντήκοντα τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ, Λάμψακον δὲ οἶνον, (ἑδόκει γὰρ πολυοινότατον τῶν τότε εἶναι,) Μυοῦντα δὲ ὄψον. Τὰ δὲ ὅστ' αὖ φασὶ κομισθῆναι αὐτοῦ οἱ προσήκοντες οἴκαδε, κελεύσαντος ἐκείνου, καὶ τεθῆναι κρύφα Ἀθηναίων ἐν τῇ Ἀττικῇ· οὐ γὰρ ἐξῆν θάπτειν, ὥς ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντος. Ὅτ' αὖ μὲν κατὰ Παισιανίαν τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, λαμπροτάτους γενομένους τῶν κατ' ἑαυτοὺς Ἑλλήνων, οὕτως ἐτελεύτησεν.

Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης πρεσβείας τοιαῦτα ἐπέταξάν τε καὶ ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως. Ὅσπερ οὖν δὲ φοιτῶντες παρ' Ἀθηναίους, Ποτιδαίας τε ἀπανίστασθαι ἐκέλευον καὶ Αἰγίναν αὐτόνομον ἀφίεναι· καὶ μάλιστα γε πάντων καὶ ἐνδηλότατα προὔλεγον, τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα καθελοῦσι μὴ αὖ γενέσθαι πόλεμον, ἐν ᾧ εἴρητο αὐτοῦς μὴ χρῆσθαι τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, μηδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὔτε τάλλα ὑπήκουον, οὔτε τὸ ψήφισμα κατήρουν, ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἀορίστου, καὶ ἀνδραποδῶν ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων. Τέλος δὲ ἀφικομένων τῶν τελευταίων πρέσβεων ἐκ Λακεδαιμόνος, Ῥαμφίου τε καὶ Μελησίππου καὶ Ἀγησάνδρου, καὶ λεγόντων ἄλλο μὲν οὐδὲν ὢν πρότερον εἰώθεσαν, αὐτὰ δὲ τάδε, ὅτι “ Λακεδαιμόνιοι βούλονται τὴν εἰρήνην εἶναι, εἴη δ' αὖν, εἰ τοὺς Ἕλληνας αὐτόνομους ἀφεῖτε ” ποιήσαντες ἐκκλησίαν οἱ Ἀθηναῖοι, γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προτίθεσαν, καὶ ἑδόκει ἅπαξ περὶ πάντων βουλευσαμένους ἀποκρίνασθαι. Καὶ παριόντες ἄλλοι τε πολλοὶ ἔλεγον, ἐπ' ἀμφοτέρα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις, καὶ ὥς χρὴ πολεμεῖν, καὶ ὥς μὴ ἐμπόδιον εἶναι τὸ ψήφισμα εἰρήνης, ἀλλὰ καθελεῖν καὶ παρελθῶν Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, ἀνὴρ κατ'

ἐκείνου τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων, λήγειν τε καὶ πράσσειν δυνατώτατος, παρήγει τοιάδε·

“ Τῆς μὲν γνώμης, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι, μὴ εἴκειν Πελοποννησίοις, καίπερ εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ἡρῇ ἀναπειθόμενους τε πολεμεῖν καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. Ὅρῳ δὲ καὶ νῦν ὁμοῖα καὶ παραπλήσια συμβουλευτέα μοι ὄντα, καὶ τοὺς ἀναπειθόμενους ὑμῶν δικαίῳ τοῖς κοινῇ δόξασιν, ἣν ἄρα τι καὶ σφαλλώμεθα, βοηθεῖν, ἢ μηδὲ κατορθοῦντας τῆς ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι. Ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἥσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου· διόπερ καὶ τὴν τύχην ὅσα ἂν παρὰ λόγον συμβῇ εἰώθαμεν αἰτιᾶσθαι.

“ Ἀκαθαιμόνιοι δὲ πρότερόν τε δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλευόντες ἡμῖν, καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα. Εἰρημένον γὰρ δίκας μὲν τῶν διαφορῶν ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι, ἔχειν δὲ ἐκατέρους ἃ ἔχομεν, οὔτε αὐτοὶ δίκας πῶ ἤτησαν, οὔτε ἡμῶν διδόντων δέχονται· βούλονται δὲ πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι, καὶ ἐπιτάσσοντες ἤδη καὶ οὐκέτι αἰτιώμενοι πάρεσι. Ποτιδαίας τε γὰρ ἀπανίστασθαι μελεύουσι, καὶ Αἰγῖναν αὐτόνομον ἀφιεῖναι καὶ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα καθαιρεῖν· οἱ δὲ τελευταῖοι οἷδε ἤκουτες καὶ τοὺς Ἕλληνας προαγορεύουσιν αὐτονόμους ἀφιεῖναι. Ὑμῶν δὲ μηδεὶς νομίση περὶ βραχείας ἂν πολεμεῖν, εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ κατέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προὔχονται, εἰ καθαιρεθείη, μὴ ἂν γίνεσθαι τὸν πόλεμον· μηδ’ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς αἰτίαν ὑπολίπησθε, ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε. Τὸ γὰρ βραχὺ τι τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν καὶ πείραν τῆς γνώμης. Οἷς εἰ ξυγχαρήσετε, καὶ ἄλλο τι μείζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, ὡς φόβῳ καὶ τούτῳ ὑπακούσαντες· ἀπισχυριστάμενοι δὲ σαφεῖς ἂν καταστήσαιτε αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν μᾶλλον προσφέρεσθαι.

“ Αὐτόθεν δὲ διανοήθητε, ἢ ὑπακούειν πρὶν τι βλαβῆναι, ἢ, εἰ πολεμήσομεν, (ὡς ἔροιγε ἄμεινον δοκεῖ εἶναι,) καὶ ἐπὶ μεγάλη καὶ ἐπὶ βραχεῖα ὁμοίως προφάσει μὴ εἰζόντες, μηδὲ ξὺν

φόβῳ ἔξοντες ἂν κερκτῆμεθα. Τὴν γὰρ αὐτὴν ἂν δύναται δούλωσιν ἢ τε μεγίστη καὶ ἐλαχίστη ὁ δικαίωσις, ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη.

“Τὰ δὲ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐκατέρους ὑπαρχόντων ὡς οὐκ ἀσθενέστερα ἔξομεν, γινώτε καὶ ἕκαστον ἀκούοντες. Ἐπιδουρκοὶ τε γὰρ εἰσι Πελοποννήσιοι, καὶ οὔτε ἰδίᾳ οὔτε ἐν κοινῇ χρήματά ἐστιν αὐτοῖς· ἔπειτα, χρόνιων πολέμων καὶ διαποντίων ἄπειροι, διὰ τὸ ἑβραχέως αὐτοὶ ἐπ’ ἀλλήλους ὑπὸ πείνας ἐπιφέρειν. Καὶ οἱ τοιοῦτοι οὔτε ναῦς πληροῦντες, οὔτε πεζὰς στρατῖας πολλάκις ἐκπέμπειν δύνανται, ἀπὸ τῶν ἰδίων τε ἄμα ἀπόντες, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν δαπανῶντες, καὶ προσέτι καὶ θαλάσσης εἰργόμενοι. Αἱ δὲ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι ἐσφοραὶ ἀνέχουσι. Σιώμασί τε ἐτοιμότεροι οἱ ἀπιδουρκοὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ χεῖμασι πολεμεῖν· τὸ μὲν πιστὸν ἔχοντες ἐκ τῶν κινδύνων καὶ περιγενέσθαι, τὸ δὲ οὐ βέβαιον μὴ οὐ προαναλώσειν, ἄλλως τε καὶ παρὰ δόξαν, ὅπερ εἰκὸς, ὁ πόλεμος αὐτοῖς μηκύνεται. Μάχη μὲν γὰρ μᾶλλον πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας δυνατοὶ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ ἀντισχεῖν, πολεμεῖν δὲ μὴ πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν ἀδύνατοι, ὅταν μὴ τε, βουλευτηρίῳ ἐνὶ χρώμενοι, παραχρῆμά τι ὀξέως ἐπιτελῶσι, πάντες τε ἰσόψηφοι ὄντες καὶ οὐχ ὁμόφῳλοι τὸ ἐφ’ ἑαυτὸν ἕκαστος σπεύδῃ· ἐξ ὧν φιλεῖ μὴδὲν ἐπιτελεῖς γίγνεσθαι. Καὶ γὰρ οἱ μὲν ὡς μάλιστα τιμωρήσασθαι τινὰ βούλονται, οἱ δὲ ὡς ἥκιστα τὰ οἰκεία φθεῖραι. Χρόνιοί τε ξυνιόντες, ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ σκοποῦσιν τι τῶν κοινῶν, τῷ δὲ πλείονι τὰ οἰκεία πράσσουσι. Καὶ ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἶεται βλάψειν, μέλειν δὲ τινι καὶ ἄλλῳ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τι προῖδεῖν· ὥστε τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἀπάντων ἰδίᾳ δοξάσματος λαμβάνειν τὸ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον.

“Μέγιστον δὲ, τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ ποριζόμενοι διαμέλλωσι· τοῦ δὲ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενετοί. Καὶ μὴν οὐδ’ ἡ ἐπιτείχισις, οὐδὲ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἄξιον φοβηθῆναι. Τὴν μὲν γὰρ χαλεπὸν καὶ ἐν εἰρήνῃ πόλιν ἀντίπαλον παρασκευάσασθαι· ἥπου δὲ ἐν πολεμῷ τε, καὶ οὐχ ἥσσον ἐκείνοις ἡμῶν ἀντεπιτετειχισμένων. Φρουρῶν

ὅ' εἰ ποιήσονται, τῆς μὲν γῆς βλάπτειν ἂν τι μέρος καταδρομαῖς καὶ αὐτομολίαις· [†] οὐ μέντοι ἱκανόν γε ἔσται [τὸ] ἐπιτε-
χίζειν καυλῶν ἡμᾶς πλεύσαντας ἐς τὴν ἐκείνων, καὶ, ἥπερ
ἰσχύομεν, ταῖς ναυσὶν ἀμύνεσθαι. ^{*} Πλέον γὰρ ἡμεῖς ἔχομεν
τοῦ κατὰ γῆν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπειρίας, ἢ ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ κατ'
ἡπείρου ἐς τὰ ναυτικά. Τὸ δὲ τῆς θαλάσσης ἐπιστήμονας
γενέσθαι οὐ ῥαδίως αὐτοῖς προσγενήσεται. Οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς,
μελετῶντες αὐτὸ εὐθύς ἀπὸ τῶν Μηδικῶν, [†] ἐξείργασθέ πω·
πῶς δὴ ἄνδρες γεώργοι καὶ οὐ θαλάσσιοι, καὶ προσέτι οὐδὲ
μελετῆσαι [‡] ἐασόμενοι, διὰ τὸ ὑφ' ἡμῶν πολλαῖς ναυσὶν ἀεὶ
ἐφορμῆσθαι, ἄξιον ἂν τι δοῶεν; Πρὸς μὲν γὰρ ὀλίγας ἐφορ-
μύσας καὶ διακινδυνεύσειαν, [§] πλήθει τὴν ἀμαθίαν θρασύνοντες·
πολλαῖς δὲ εἰργόμενοι ἡσυχάσουσι καὶ ^{||} ἐν τῷ μὴ μελετῶντι
ἀξυνετώτεροι ἔσονται, καὶ δι' αὐτὸ καὶ ὀκνηρότεροι. Τὸ δὲ
ναυτικὸν τέχνης ἐστίν, ὥσπερ καὶ ἄλλο τι, [¶] καὶ οὐκ ἐνδέχεται,
ὅταν τύχη, ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μηδὲν
ἐκείνῳ πάρεργον ἄλλο γίνεσθαι. Εἴ τε καὶ ^{||} κινήσαντες τῶν
Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημάτων, μισθῷ μείζονι πειρῶντο
τῆμῶν ^{||} ὑπολαβεῖν τοὺς ξένους τῶν ναυτῶν, ^{||} μὴ ὄντων μὲν
τῆμῶν ἀντιπάλων, ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων,
δεινὸν ἂν ᾔην. Νῦν δὲ ^{||} τόδε τε ὑπάρχει, καὶ, ὥπερ κράτιστον,
κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας, καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν πλείους
καὶ ἀμείνους ἢ πᾶσα ἡ ἄλλη Ἑλλάς. Καὶ ^{||} ἐπὶ τῷ κινδύνῳ
οὐδεὶς ἂν δέξαιτο τῶν ξένων ^{||} τὴν τε αὐτοῦ φεύγειν, καὶ, μετὰ
τῆς ἡσσανος ἅμα ἐλπίδος, ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα μεγάλου μισθοῦ
δόσεως, ἐκείνοις ξυναγωνίζεσθαι.

^{||} Καὶ τὰ μὲν Πελοποννησίων ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλήσια
δοκεῖ εἶναι, τὰ δὲ ἡμέτερα ^{||} τούτων τε ὡν περ ἐκείνοις ἐμεμφά-
μην ἀπηλλάχθαι, καὶ ἄλλα ^{||} οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου μεγάλα ἔχειν.
^{||} Ἦν τ' ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν πεζῇ ἴωσιν, ἡμεῖς ἐπὶ τὴν ἐκείνων
πλευρούμεθα. Καὶ ^{||} οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται, Πελοποννη-
σου μέρος τι τμηθῆναι, καὶ τὴν Ἀττικὴν ἀπᾶσαν· ^{||} οἱ μὲν γὰρ
οὐχ ἔξουσιν ἄλλην ἀντιλαβεῖν ἀμαχεῖ, ἡμῖν δὲ ἐστὶ γῆ πολλή,
καὶ ἐν νήσοις καὶ κατ' ἡπείρου. Μέγα γὰρ τὸ τῆς θαλάσσης
κράτος. Σκέψασθε δέ. Εἰ μὲν γὰρ ἡμεν νησιῶται, ^{||} τίνες

ἀν' ἀλληπτότεροι ᾤσαν·¹ καὶ νῦν χρεὶς, ὅτι ἐγγύτατα· τούτου δια-
νοηθέντας, τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίαν ἀφεῖναι, τῆς δὲ θαλάσσης
καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν, καὶ Ἡελοποννησίοις ὑπὲρ αὐτῶν
ὀργισθέντας, πολλῶ πλείοσι μὴ διαμάχεσθαι, (κρατήσαντες τε
γὰρ, ἂν οὐκ ἐλάσσοσι μαχοῦμεθα· καὶ, ἣν σφαλῶμεν, τὰ
τῶν ξυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, ἢ προσαπόλλυται· οὐ γὰρ
ἡσυχάσουσι, μὴ ἱκανῶν ἡμῶν ὄντων ἐπ' αὐτοὺς στρατεύειν,)·
τὴν τε ὀλόφυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν
σωμάτων· οὐ γὰρ τάδε τοὺς ἀνδρας, ἀλλ' οἱ ἄνδρες ταῦτα
κτιῶνται. Καί, εἰ ὥμην πείσειν ἡμᾶς, αὐτοὺς ἂν ἐξεληθόντας
ἐκέλευον αὐτὰ δηῶσαι καὶ δεῖξαι Ἡελοποννησίοις ὅτι τούτων
γε ἕνεκα οὐχ ὑπακούσεσθε.

Ἦ Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔχω ἔς ἐλπίδα τοῦ περιέσσεσθαι, ἣν
ἐθέλητε ἄρχῃν τε μὴ ἐπικτᾶσθαι ἅμα πολεμοῦντες, καὶ κιν-
δύνους αὐθαιρέτους μὴ προστίθεσθαι· μᾶλλον γὰρ πεφύβημαι
τὰς οἰκείας ἡμῶν ἀμαρτίας, ἢ τὰς τῶν ἐναντίων διανοίας.
Ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν καὶ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἅμα τοῖς ἔργοις δηλωθή-
σεται· νῦν δὲ τούτοις ἀποκρινάμενοι ἀποπέμψωμεν, Μεγαρέας
μὲν ὅτι ἐάσομεν ἀγορᾷ καὶ λιμέσι χρῆσθαι, τὴν καὶ Λακεδαιμό-
νιοι ξενηλασίας μὴ ποιῶσι μήτε ἡμῶν μήτε τῶν ἡμετέρων
ξυμμάχων (οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς οὔτε
τόδε)· τὰς δὲ πόλεις ὅτι αὐτονομίους ἀφήσομεν, εἰ καὶ αὐτονό-
μους ἔχοντες ἐσπείσαμεθα, καὶ ὅταν κἀκεῖνοι ταῖς αὐτῶν ἀπο-
δῶσι πόλεσι, μὴ σφίσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδείως αὐ-
τονομεῖσθαι, ἀλλὰ αὐτοῖς ἐκάστοις ὡς βούλονται· δίκας δὲ ὅτι
ἐθέλομεν δοῦναι κατὰ τὰς ξυνηθείας· πολέμου δὲ οὐκ ἄρξομεν,
ἀρχομένους δὲ ἀμυνόμεθα. Ταῦτα γὰρ δίκαια καὶ πρέποντα
ἅμα τῇδε τῇ πόλει ἀποκρίνασθαι. Εἰδέναι δὲ χρεὶς ὅτι ἀνάγκη
πολεμεῖν (ἣν δὲ ἐκούσιοι μᾶλλον δεχόμεθα, ἥσσαν ἐγκεισόμε-
νους τοὺς ἐναντίους ἔξομεν,) ἔκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων ἵτι
καὶ πόλει καὶ ἰδιώτῃ μέγισται τιμαὶ περιγίγνονται. Οἱ γοῦν
πατέρες ἡμῶν, ὑποστάντες Μήδους καὶ οὐκ ἀπὸ τοσῶνδε ὅροι
μώμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐκλιπόντες, γνώμη τε πλείονι
ἢ τύχῃ, καὶ τάλημ μείζονι ἢ δυνάμει, τὸν τε βάρβαρον ἀπέω-
σαντο, καὶ ἐς τὰδε προήγαγον αὐτά. Ὡν οὐ χρεὶς λείπεσθαι

θαί, ἀλλὰ τοὺς τε ἐχθροὺς παντὶ τρόπῳ ἀμύνεσθαι, καὶ τοῖς ἐπιγυγνομένοις πειρᾶσθαι αὐτὰ μὴ ἐλάσσειν παραδοῦναι."

Ὁ μὲν Περικλῆς τοιαῦτα εἶπεν. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίσαντες ἄριστα σφίσι παραινεῖν αὐτὸν, ἐψηφίσαντο ἃ ἐκέλευε, καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπεκρίναντο τῇ ἐκείνου γνώμῃ, καθ' ἑκαστὰ τε ὡς ἔφρασε, καὶ τὸ ξύμπαν, ἵουδὲν κελευόμενοι ποιήσιν, δίκη δὲ κατὰ τὰς ξυνθήκας ἐτοῖμοι εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. Καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ οὐκέτι ὕστερον ἐπρεσβεύοντο.

Funeral Oration of Pericles.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ¹ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τρόπῳ τοιῷδε. Τὰ μὲν ὅστ' ἀποτίθενται τῶν ἀπογενομένων, πρότεριτα σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ² ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἑκαστος ἣν τι βούληται. Ἐπειδὴν δὲ ἡ ἐκφορὰ ἦ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἄμαξαι,³ φυλῆς ἐκάστης μίαν⁴ ἔνεστι δὲ τὰ ὅστ' αἱ⁵ ἦς ἑκαστος ἦν φυλῆς. Μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται,⁶ ἐστρωμένη, τῶν ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν εἰς ἀναίρεσιν. Συνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναῖκες πάρεσιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον, ὀλοφυρόμεναι. Τιθέασιν οὖν⁷ εἰς τὸ δημόσιον σῆμα, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι⁸ τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλην γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι⁹ ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. Ἐπειδὴν δὲ κρύψωσι γῇ, ἀνὴρ ἡρήμενος ὑπὸ τῆς πόλεως ὅς ἂν γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιόσσει προήκη, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα¹⁰ μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. Ὡδὲ μὲν θάπτουσι¹¹ καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὅποτε ξυμβαίῃ αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. Ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἡρέθη λέγειν¹² καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε, προσελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλείστον τοῦ ὁμίλου, ἔλεγε τοιαῦτα:

“Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων ἤδη ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμιων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. Ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς, (ὅσα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε,) καὶ μὴ ἓν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι, πιστευθῆναι. Χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιούται. Ὅ, τε γὰρ ξυνειδώς καὶ εὖνους ἀκροᾷτης τάχ' ἂν τι ἐνδεστέρως, πρὸς ἃ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται, νομίσειε δηλοῦσθαι, ὃ τε ἄπειρος ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι. Μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἐτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἱκανὸς εἶναι δρᾶσαι τι ὧν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν. Ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ, ἐπόμενον τῷ νόμῳ, πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλεῖστον.

“Ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς, καὶ πρέπειν δὲ ἅμα, ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδεσθαι. Τὴν γὰρ χώραν αἰεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες, διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων, μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρεῖδον. Καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου, καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γὰρ πρὸς εἰς ἐδέξαντο, ὅσῃν ἔχομεν ἀρχήν, οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. Τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἶδε, οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ, ἐπηυξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. Ὡν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτέθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ Ἑλληνα πύλεμον ἐπιόντα προθύμως ἡμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἔασι. Ἀπὸ δὲ οἷας τε ἐπιτηδεύσεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ, καὶ μεθ' οἷας πολιτείας καὶ τρόπων ἐξ οἷων μέγала ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον, εἴμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον νομίζων ἐπὶ τε τῷ

παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῇ λεχθῆναι αὐτὰ, ¹ καὶ τὸν πάντα ὁμίλον καὶ ἀστών καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακούσαι.

“Χρόμιθα γὰρ πολιτεία οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοῖς ² οὐτεσ τινὶ ἢ μιμούμενοι ἐτέρους. Καὶ ὄνομα μὲν, “διὰ τὸ μὴ εἰς ὀλίγους ἀλλ’ εἰς πλείονας οἰκεῖν, δημοκρατία κέκληται· “μέτεστι δὲ, κατὰ μὲν τοὺς νόμους, πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον,—κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἔν τῳ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ³ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ⁴ εἰς τὰ κοινὰ ἢ ἀπὸ ἀρετῆς προτιμᾶται· οὐδ’ αὖ κατὰ πεινίαν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ⁵ ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται. Ἐλευθέρως δὲ τὰ τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν, καὶ ⁶ εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ’ ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν· ⁷ οὐ δὲ ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ ⁸ καθ’ ἡδονὴν τι δρᾷ, ἔχοντες, ⁹ οὐδὲ ἀζημίους μὲν λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι. “Ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, ¹⁰ τῶν τε αἰεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα ¹¹ αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ’ ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων ¹² κεῖνται, καὶ ὅσοι ¹³ ἄγραφοι ὄντες ¹⁴ αἰσχύνῃν ὁμολογουμένην φέρουσι.

“Καὶ μὴν καὶ ¹⁵ τῶν πόρων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μὲν γε καὶ θυσίαις ¹⁶ διετησίοις ¹⁷ νομίζοντες, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν, ὧν καθ’ ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. Ἐπεισέρχεται δὲ, διὰ μέγεθος τῆς πόλεως, ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν ¹⁸ οἰκειυτέρα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

“¹⁹ Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. Τὴν τε γὰρ πόλιν ²⁰ κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ²¹ ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος, ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἂν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφελθῇ, πιστεύοντες οὐ ταῖς ²² παρασκευαῖς τὸ πλεόν καὶ ἀπάταις, ἢ τῷ ἀφ’ ἡμῶν αὐτῶν εἰς τὰ ἔργα εὐψύχω· καὶ ἐν ταῖς παιδείαις ²³ οἱ μὲν, ἐπιπόνῳ ἀσκήσει, εὐθύς νέοι ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ, ²⁴ ἀνειμένως διαιτώμενοι, οὐδὲν ᾗσσον ἐπὶ τοὺς ²⁵ ἴσο-

παλεῖς κινδύνους χωροῦμεν. Τεκμήριον δέ· οὐ τε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑκάστους, μετὰ πάντων δ' ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι· τὴν τε τῶν πέλας ὁ αὐτοὶ ἐπελθόντες, οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦμεν· ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδεὶς πα πολέμιος ἐνέτυχε, ἢ διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν· ἣν δέ που μορίῳ τινὶ προσμίξωσι, κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν, πάντας ἀυχοῦσιν ἀπεῷσθαι, καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἡσσησθαι. Ἡ Καίτοι, εἰ ῥαθυμία μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ, καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεῖον ἢ τρόπων ἀνδρείας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκαμνεῖν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι, μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἰεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι· καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις.

“ Φιλοκαλοῦμεν γὰρ μετ' εὐτελείας, καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας· πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα· καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχρῶν. Ἐνὶ τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γινῶναι. Μόνοι γὰρ τὸν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν· καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρινόμενοι γε ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἡγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ᾧ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. Διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τότε ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα, καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὁ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. Κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖν· οἱ τὰ τε δεῖνὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. Καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἡναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γὰρ πᾶσχοντες εἴ, ἀλλὰ δρῶντες, κτάμεθα τοὺς φίλους. Βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σώζειν· ὁ δ' ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα, τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. Καὶ μόνοι οὐ τῷ

ξυμφέροντος μᾶλλον ὁ λογισμῷ ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδελῷ τινὰ ὠφελοῦμεν.

“ Ἐυνελών τε λέγω τὴν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν εἶναι, καὶ καθ' ἕκαστον, δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἶδῃ, καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλῃς, τὸ σῶμα αὐταρκὲς παρέχεσθαι. Καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτεσάμεθα, σημαίνει. Μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἔς πείραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμῷ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὕφ' οἷων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατὰμεμψιν ὡς οὐχ ὅπ' ἀξίῳ ἄρχεται. Μετὰ μεγάλων δὲ σημείων, καὶ οὐδ' ἡ τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι, τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθῆσόμεθα, καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὀμήρου ἐπαινέτου, οὔτε ὅστις ἔπεισι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δὲ ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἢ ἀλήθειαν βλάψει· ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε καγαθῶν αἰδία ξυγκατοικίσαντες. Περὶ τοιαύτης οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως δικαιῶντες μὴ ἀφαιρεῖσθαι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν.

“ Διὸ δ' ἡ καὶ ἐμῇ κῦνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκαλίαν τε ποιούμενος ἢ μὴ περὶ Ἰσοῦ ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε μὴδὲν ὑπάρχει ὁμοίως, καὶ τὴν εὐλογίαν ἅμα ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανεράν σημείους καθιστάς. Καὶ εἴρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα· ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὑμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν· καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσοῖστος, ὥσπερ τῶνδε, ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. Δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἄνδρὸς ἀρετὴν, ἢ πρώτη τε μηνύουσα καὶ τελευταία βεβαιούσα, ἢ νῦν τῶνδε καταστροφῇ. Καὶ γὰρ τοῖς ἄλλα χεῖροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· ἀγαθῷ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες, μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἐβλάψαν. Τῶνδε δὲ οὔτε πλούτῳ τις τὴν ἐτι ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη, οὔτε πενίας

ἐλπιδί, ὡς κὰν ἔτι διαφυγὼν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποίησατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν ἑαυτῶν λαβόντες, καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες, ἐβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, ^α τῶν δὲ ἐφίεσθαι· ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειεν ἐπιτρέψαντες, ^β ἔργῳ δὲ, περὶ τοῦ ἤδη ὀρωμένου, σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦντες πεποιθέναι· καὶ ἐν ἑαυτῷ ^γ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν ^δ μᾶλλον ἡγήσάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι, ^ε τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, ^ς καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ θένους ἀπηλλάγησαν.

“Καὶ οἷδε μὲν, προσηκόντως τῇ πόλει, τοιοῦδε ἐγένοντο·” ^α τοὺς δὲ λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὐχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, ^β σκοποῦντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὠφέλειαν, (ἣν ἂν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηχανοὶ, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοῖς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν,) ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν κατ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους, καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς· καὶ, ὅταν ὑμῖν ^γ μεγάλη δόξη εἶναι, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες, καὶ γινώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ^δ αἰσχυρόμενοι, ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο· καὶ, ὁπότε καὶ πείρα του σφαλεῖσσαν, οὐκ οὐ καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρως ἀρετῆς ^ε ἀξιοῦντες στερίσκουσιν, ^ς κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προϊέμενοι. Κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγέρων ἔπαινον ἐλάβανον, καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν· παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνητος καταλείπεται. Ἄνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ ^α σημαίνει ἐπιγραφὴν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἀγραφος μνήμη παρ' ἐκάστῳ, ^β τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου, ἐνδιαίτῃται. Οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες, καὶ τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες, ^γ μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. Οὐ γὰρ οἱ κακοπραγούντες δικαιοτέρον ἀφαιδοῖεν ἂν τοῦ βίου, οἷς ἐλπίς οὐκ ἔστ' ἀγαθοῦ, ^δ ἀλλ' οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται, καὶ ἐν οἷς μάλιστα με-

γάλα τὰ διαφέροντα, ἣν τι πταίσωσιν. Ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα ἔχοντι ἢ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κινήσεως ἐλπίδος, ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος, θάνατος.

“ Διόπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον, ἢ παραμυθήσομαι· ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες· τὸ δ' εὐτυχὲς, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, ὥσπερ οἷδε μὲν νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ, λύπης, καὶ οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυμεμετρήθη. Χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὄν, ὅν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτε καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὅν ἂν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὗ ἂν ἐθὺς γενόμενος ἀφαιρεθῇ. Καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παιδῶν ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι· ἰδίᾳ τε γὰρ τῶν οὐκ ὄντων λήθῃ οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἕκ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλεῖς, ξυνοίσει· οὐ γὰρ οἷόν τε ἴσόν τι ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι οἱ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. Ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, τὸν τε πλείονα κέρδος, ὃν εὐτυχεῖτε, βίον ἠγεῖσθε, καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ κουφίζεσθε. Τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγῆρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινὲς φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι.

“ Παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα· τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἅπας εἶπθεν ἐπαινεῖν, καὶ μόλις ἂν κατ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὁμοῖοι, ἀλλ' ὀλίγω χεῖρους κριθεῖν τε. Φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγωνίστων εὐνοία τετίμηται.

“ Εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι, βραχεῖα παραινέσει ἅπαν σημαντῶν. Τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χεῖροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἢ δόξα, καὶ ἥς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ᾖ.

“ Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶχον πρόσ-

φορα. Καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι ἃ τὰ μὲν ἤδη κεκόσμήνται, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας ἃ τὰ ἀπὸ τοῦδε δημοσία ἢ πόλιν μέχρι ἥβης θρέψει, ὠφέλιμον στέφανον τοῖσδε τε ἢ καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα· ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, ἢ τοῖσδε καὶ ἄνδρες ἄριστοι ἢ πολιτεύουσι. Νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι ὃν ἢ προσήκει ἐκάστω, ἅπιτε."

The Plague at Athens.

Τοιόσδε μὲν ὁ τάφος ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ· καὶ, διελθόντος αὐτοῦ, πρῶτον ἔτος ἢ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύτα. Τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἢ τὰ δύο μέρη, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν· ἡγήτο δὲ Ἀρχιδάμος ὁ Ζευξιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ καθεζόμενοι ἐδήρουν τὴν γῆν.

Καὶ ὄντων αὐτῶν οὐ πολλὰς πω ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ ἢ ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκήψαι, καὶ περὶ Ἀῆμον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις· οὐ μέντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς, οὐδὲ φθορὰ ἢ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. Οὔτε γὰρ ἰᾶτροι ἢ ἤρκουν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ, ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἔθνησκον, ὅσῳ καὶ μάλιστα προσήεσαν, ἢ οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία· ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἰκέτευσαν, ἢ μαντείαις καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν· ἢ τελευτῶντές τε αὐτῶν ἀπέστησαν, ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι.

ἢ ἤρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὥς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Αἰθύνην κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν. Ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναιῶς ἐνέπεσε, καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἤψατο τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν ὥς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα ἐσβεβλήκειεν ἐς τὰ φρέατα· κρῆναι γὰρ οὐπω ἦσαν ἢ αὐτόθι. Ἐσπερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον ἤδη. Λεγέτω μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ ὥς ἕκαστος γιγνώσκει, καὶ ἰατρὸς καὶ ἰδιώτης, ἀφ' ὅτου εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτὸ, καὶ ἢ τὰς αἰτίας ἄστίνας νομίζει τοσαύτης

μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν. Ἐγὼ δὲ οἶόν τε ἐγίγνετο λέξαι, καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σιοπῶν, εἴ ποτε καὶ αὐθις ἐπιπέσοι, μάλιστ' ἂν ἔχοι τι προειδὼς ὃ μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐτὸς τε νοσήσας καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας.

Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὁμολογεῖτο, ἦ ἐν πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὅν' εἰ δέ τις καὶ προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάντα ἴσπερ κέρβη. Τοὺς δ' ἄλλους ἀπ' αὐδεμίας ἠ' προφάσεως, ἀλλ' ἐξαίφνης, ὕγιεις ὄντας, πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θερμαὶ ἰσχυραὶ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθρήματα καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε, καὶ τὰ ἐντὸς ἥ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλωσσοὶς εὐθὺς αἱματώδης ἦν, καὶ πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσῶδες ἠΐψι. Ἐπειτα ἐξ αὐτῶν πταρμὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ κατέβαινον ἐς τὰ στήθη ὃ πόνος μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ· καὶ ὁπότε ἐς τὴν καρδίαν ἵστηρίξαι, ἠνέστρεφέ τε αὐτὴν, καὶ ἀποκαθάρσεις χολῆς παῖσαι, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὠνομασμέναι εἰσὶν, ἐπήεσαν, καὶ αὐταὶ μετὰ ταλαιπωρίας μεγάλης. Ἀύγξ τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπεσε κενὴ, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα ἰσχυρὸν, τοῖς μὲν ἑξ ὧν ταῦτα λωφήσαντα, τοῖς δὲ καὶ πολλῷ ὕστερον. Καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένῳ σῶμα οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν, οὔτε χλωρὸν, ἀλλ' ὑπέρυθρον, πελιτνόν, φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνθηκός· τὰ δὲ ἐντὸς οὕτως ἕκαστο, ὥστε μήτε τῶν πάντων λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς, μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι, ἥδιστα τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ρίπτειν. Καὶ πολλοὶ τοῦτο τῶν ἡμελημένων ἀνθρώπων καὶ ἑδράσαν ἐς φρέατα, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι. Καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό τε πλεόν καὶ ἔλασσαν ποτόν. Καὶ ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο διὰ παντός. Καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος ἀκμάζει, οὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ· ὥστε ἡ διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐναταῖοι καὶ ἐβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντές τι θυνάμεως, ἥ, εἰ διαφύγειν, ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾷ ἐγγιγνομένης, καὶ διαρροίας ἅμα ἀκράτου ἐπιπιπτούσης, οἱ πολλοὶ ὕστερον δι' αὐτὴν ἀσθενεῖα

ἀπεφθείροντο. Διεξήκει γὰρ διὰ παντὸς τοῦ σώματος ἄνωθεν ἄρξάμενον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἰδρυθὲν κακόν· καὶ εἴ τις ¹ ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, ² τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμαινε· κατέσκηπτε γὰρ ἐς αἰδοῖα καὶ ἐς ³ ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας, καὶ πολλοὶ στειρισκόμενοι τούτων διέφευγον, εἰςὶ δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Τοὺς δὲ καὶ λήθῃ ἐλάμβανε παραυτίκα ἀναστάντας τῶν πάντων ὁμοίως, καὶ ἠγνόησαν σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδεῖους.

Γενόμενον γὰρ ⁴ κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου ⁵ τὰ τε ἄλλα χαλεπωτέρας ⁶ ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἐκάστω, καὶ ἐν τῷδε ⁷ ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὢν ἢ τῶν ξυντρόφων τι. Τὰ γὰρ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ⁸ ἄπτεται, πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων, ἢ οὐ προσήει, ἢ γευσάμενα διεφθείρετο. Τεκμήριον δέ· τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων ἐπίλειψις σαφὴς ἐγένετο, καὶ οὐχ ὥσπερ οὐτε ἄλλως οὐτε περὶ τοιοῦτον οὐδέν· οἱ δὲ κύνες μᾶλλον ⁹ αἰσθήσιν παρείχον τοῦ ἀποβαίνοντος διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι.

Τὸ μὲν οὖν ¹⁰ νόσημα, πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας, ὥς ἐκάστω ἐτύγχανέ τι διαφερόντως, ¹¹ ἑτέρω πρὸς ἕτερον, γιγνόμενον, τοιοῦτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν. Καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον οὐδὲν τῶν εἰωθότων· ὁ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τοῦτο ἐτελεύτα. ¹² ἔβνησκον δὲ οἱ μὲν ἀμελεία, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ¹³ Ἐν τε οὐδὲν κατέστη ἰᾶμα, ὥς εἰπεῖν, ὅ τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν· τὸ γὰρ τῷ ξυνενεγκόν, ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε. ¹⁴ Σώμα τε αὐταρκες ὢν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ, ἰσχύος περὶ ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ πάντα ¹⁵ ξυνήρει, καὶ ¹⁶ τὰ πάσῃ διαίτῃ θεραπευόμενα. Δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ ἢ τε ἀθυμία, ὁπότε τις ¹⁷ αἰσθοῖτο κάμνων, (πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ, πολλῶ μᾶλλον προΐεντο σφᾶς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀντεῖχον,) καὶ ¹⁸ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, ὥσπερ τὰ πρόβατα, ἔβνησκον· καὶ τὸν πλεῖστον φθόρον τοῦτο ἐνεποίει. Εἴτε γὰρ μὴ θέλοιεν, δεδιότες, ἀλλήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἔρημοι, καὶ οἰκίαι πολλὰ ἐκενώθησαν ἀπορία τοῦ θεραπεύσαντος· εἴτε προσίοιεν, διεφθείροντο, καὶ μάλιστα ¹⁹ οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι. ²⁰ Αἰσ-

χύνῃ γὰρ ἡφελδούν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ φίλους, ἡπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι. Ἐπὶ πλέον δὲ ὅμως οἱ διαπεφευγότες τὸν τε θνήσκοντα καὶ τὸν πονούμενον ὠκτιζόντο, ὁ δὲ διὰ τὸ προειδέναι τε, καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι· δις γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε· καὶ ἐμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ αὐτοὶ, τῷ παραχρήμα περιχαρεῖ, καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κούφης μὴδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι.

Ἐπίσσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ξυγκομιδῇ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ οὐχ ἥσσαν τοὺς ἐπιελθόντας. Οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν καλύβαις πυγιγραῖς ὥρμ' ἔτους ὀδαιτωμένων, ὁ φόβος ἐγίνετο οὐδενὶ κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἀποθνήσκοντες ἔκειντο, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο καὶ περὶ τὰς κρήνας ἀπάσας ἡμιθνήτες, τοῦ ὕδατος ἐπιθυμία. Τὰ τε ἱερὰ, ἐν οἷς ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλέα ἦν, αὐτοῦ ἡ ἀποθνησκόντων ὑπερβιαζομένου γὰρ τοῦ κακοῦ οἱ ἄνθρωποι ὁὐκ ἔχοντες ὅ,τι γένωνται ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. Νόμοι τε πάντες ξυνεταράχθησαν οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφάς, ἔθαπτον δὲ ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. Καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο, σπάνει τῶν ἐπιτηδείων, ὁ δὲ διὰ τὸ συχνοῦς ἤδη προτεθνάναι σφίσιν· ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἀλλοτρίας, φθάσαντες τοὺς νήσαντας, οἱ μὲν ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑφῆπταν, οἱ δὲ καιουμένου ἄλλου ἄνωθεν ἐπιβαλόντες ὃν φέροιεν ἀπήεσαν.

Πρῶτόν τε ἤρξε καὶ ἐς ἄλλα τῇ πόλει, ἐπὶ πλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. Ῥᾶον γὰρ ἐτόλμα τις ὁ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχίστροφον τὴν μεταβολὴν ὀρῶντες τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κερκτημένων εὐδύς δὲ τὰ κείνων ἐχόντων. Ὡς τε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἡξίου ποιεῖσθαι, ἐφ' ἡμέρα τὰ τε σάματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι. Καὶ τὸ μὲν προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῶ οὐδεὶς πρό-

θυμός ἦν, ἄδηλον νομίζων εἰ ἢ πρὶν ἐπ' αὐτὸ ἐλθεῖν διαφθαρήσεται· ὅ,τι δὲ ἤδη τε ἤδῃ καὶ πανταχόθεν ἡ τὰ ἐς αὐτὸ κερδαλέον, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη. Θεῶν δὲ φόβος ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπείργε, ἡ τὰ μὲν ἢ κρίνοντες ἐν ὁμοίᾳ καὶ σέβειν καὶ μὴ, ἐκ τοῦ πάντας ὄρᾳ ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους· ἡ τῶν δὲ ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βιοῦς ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι, πολὺ δὲ μείζω τὴν ἡδὴ κατεψήφισμένην σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἢ πρὶν ἐμπεσεῖν εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τὶ ἀπολαῦσαι.

Τοιοῦτον μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θησκότων, καὶ γῆς ἕξω θρουμένης. Ἐν δὲ τῷ κακῷ, ὅα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους, ἡ φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἄδεσθαι,

ἡξει Δωριακὸς πόλεμος καὶ λοιμὸς αὐτῷ.

ἡ Ἐγένετο μὲν οὖν ἕρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ λιμὸν· ἡ ἐνίκησε δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰκότως, λοιμὸν εἰρῆσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἡ πρὸς ἡ ἐπασχον τὴν μνήμην ἐποιοῦντο. ἡ Ἦν δὲ γε, οἶμαι, ποτὲ ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ Δωρικὸς τοῦδε ὕστερος, καὶ ξυμβῇ γενέσθαι λιμὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς αὐτῶς ἡ ἄσονται. Μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεόν, εἰ χρὴ πολεμεῖν, ἀνεῖλε κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη ἡ ξυλλήψεσθαι. Περὶ μὲν οὖν τοῦ χρηστηρίου, τὰ γινόμενα ἡκαζον ὁμοῖα εἶναι· ἐσβεβληκότων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἡ νόσος ἡρξάτο εὐθύς· καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν, ἡ ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν, ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυάνθρωπάτα. Ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον γινόμενα.

Letter of Nicias from Sicily to Athens.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἡκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας ἡ οἱ παρὰ τοῦ Νικίου ὅσα τε ἡ ἀπὸ γλώσσης εἶρητο αὐτοῖς εἶπον, καὶ ἡ εἴ τίς τι ἡρώτα ἀπεκρίνοντο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδοσαν.

Ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς πόλεως παρελθὼν ἠνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις. ἀηλοῦσαν τοιαύδε·

“Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα, ὧς Ἀθηναῖοι, ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἐπιστολαῖς ἴσται· νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἥσσον μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἐσμεν βουλευσασθαι. Κρατησάντων γὰρ ἡμῶν μάχαις ταῖς πλείοσι Συρακοσίους ἐφ’ οὓς ἐπέμψθημεν, καὶ τὰ τεῖχη οἰκοδομησαμένων ἐν ὅσπερ νῦν ἐσμεν, ἦλθε Γύλιππος Λακεδαιμόνιος, στρατιὰν ἔχων ἐκ τε Πελοποννήσου καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὧν, καὶ μάχῃ τῇ μὲν πρώτη νικᾶται ὑφ’ ἡμῶν, τῇ δ’ ὑστεραίᾳ ἱππεύσιν τε πολλοῖς καὶ ἀκοντισταῖς βιασθέντες ἀνεχωρήσαμεν ἐς τὰ τεῖχη. Νῦν οὖν ἡμεῖς μὲν, παυσάμενοι τοῦ περιτειχισμοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἡσυχάζομεν (οὐδὲ γὰρ ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ δυναίμεθα ἂν χρῆσασθαι, ἁπαναλωκυίας τῆς φυλακῆς τῶν τειχῶν μέρος τι τοῦ ὀπλιτικοῦ) οἱ δὲ παρωκοδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος ἀπλοῦν, ὥστε μὴ εἶναι ἔτι περιτειχίσαι αὐτοὺς, ἢ μὴ τις τὸ παρατείχισμα τοῦτο, πολλῇ στρατιᾷ ἐπελθὼν, ἔλῃ. Ξυμβέβηκε γὰρ πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους αὐτοὺς μάλλον, ὅσα γε κατὰ γῆν, τοῦτο πάσχειν· οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ τοὺς ἱππέας ἐξερχόμεθα.

“Πεπόμφασιν δὲ καὶ ἐς Πελοπόννησον πρέσβεις ἐπ’ ἄλλην στρατιὰν, καὶ ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γύλιππος οἴχεται, τὰς μὲν καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν, ὅσαι νῦν ἡσυχάζουσιν, ἀπὸ δὲ τῶν ἔτι καὶ στρατιὰν πεζὴν καὶ ναυτικοῦ παρασκευὴν, ἣν δύνηται, ἄξων. Διανοοῦνται γὰρ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τῷ τε πεζῷ ἅμα τῶν τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν, καὶ ταῖς ναυσὶ κατὰ θάλασσαν. Καὶ δεινὸν μηδενὶ ὑμῶν δόξῃ εἶναι ὅτι καὶ κατὰ θάλασσαν· τὸ γὰρ ναυτικὸν ἡμῶν, ἥπερ κάκεινοι πυνθάνονται, τὸ μὲν πρῶτον ἤκμαζε καὶ τῶν νεῶν τῇ ξηρότητι καὶ τῶν πληρωμάτων τῇ σωτηρίᾳ· νῦν δὲ αἶ τε νῆες διάβροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι, καὶ τὰ πληρώματα ἐφθάρται. Τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψύξαι, διὰ τὸ ἀντιπάλους καὶ τῷ πλήθει, καὶ ἔτι πλείους, τὰς τῶν πολεμικῶν οὓσας ἀεὶ προσδοκίαν παρέχειν ὡς ἐπιπλεύσονται. Φανεραὶ δὲ εἰσιν ἀναπειρώμεναι, καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπ’ ἐκείνοις, καὶ

ἀποξηρᾶναι τὰς σφετέρας μᾶλλον ἐξουσία· οὐ γὰρ ἐφορμοῦσιν ἄλλοις.

“^α Ἡμῖν δ' ἐκ πολλῆς ἂν περιουσίας νεῶν μόλις τοῦτο ὑπῆρχε, καὶ μὴ ἀναγκαζομένοις, ὥσπερ νῦν, πάσαις φυλάσσειν· εἰ γὰρ ἀφαιρήσομέν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως, τὰ ἐπιτήδεια οὐχ ἔχομεν, ^β παρὰ τὴν ἐκείνων πόλιν χαλεπῶς καὶ νῦν ἐσκομιζόμενοι. Τὰ δὲ πληρώματα διὰ τόδε ἐφθάρη τε ἡμῖν, καὶ ἔτι νῦν φθείρεται, τῶν ναυτῶν τῶν μὲν διὰ φρυγανισμόν καὶ ἀρπαγὴν ^γ μακρὰν καὶ ὑδρείαν ὑπὸ τῶν ἱππέων ἀπολλυμένων· οἱ δὲ ^δ θεράποντες, ^ε ἐπειδὴ ἐς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν, αὐτομολοῦσι· καὶ οἱ ξένοι, οἱ μὲν ἀναγκαστοὶ ἐσβάντες εὐθὺς κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν, οἱ δὲ ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ τὸ πρῶτον ἐπαρβέντες, καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι, ἐπειδὴ παρὰ γνώμην ναυτικόν τε δὴ καὶ τᾶλλα ἀπὸ τῶν πολέμων ἀνθεστῶτα ὁρῶσιν, ^ς οἱ μὲν ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται, οἱ δὲ ὡς ἕκαστοι δύνανται· (^ζ πολλὴ δ' ἡ Σικελία!) εἰς δ' οἱ καί, αὐτοὶ ἐμπορευόμενοι, ἀνδράποδα Ἰκκαρικὰ ἀντεμβιβάσαι ὑπὲρ σφῶν πείσαντες τοὺς τριηράρχους, ^η τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηνται.

“Ἐπισταμένοις δ' ὑμῖν γράφω ὅτι ^θ βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος, καὶ ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ^ι ἐξορμῶντές τε ναῦν καὶ ξυνέχοντες τὴν εἰρσσίαν. Τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον τό τε μὴ οἷόν τε εἶναι ταῦτα ἐμοὶ κωλύσαι τῷ στρατηγῷ, (χαλεπαὶ γὰρ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι,) καὶ ὅτι οὐδ' ὀπίθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς ἔχομεν, (ὃ τοῖς πολέμοις πολλαχόθεν ὑπάρχει,) ἀλλ' ἀνάγκη ^κ ἀφ' ὧν ἔχοντες ἤλθομεν τὰ τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γίνεσθαι. Αἱ γὰρ νῦν οὔσαι πόλεις ξύμμαχοι, ἀδύνατοι, Νάξος καὶ Κατάνη. Εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἔτι τοῖς πολέμοις, ὥστε τὰ τρέφοντα ἡμᾶς χωρία τῆς Ἰταλίας, ὁρῶντα ἐν ᾧ ^λ τε ἐσμὲν, καὶ ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων, πρὸς ἐκείνους χωρῆσαι, διαπεπολεμήσεται αὐτοῖς ἀμαχεῖ, ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν, ὁ πόλεμος. Τούτων ἐγὼ ἡδίω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμώτερά γε, εἰ δεῖ σαφῶς ὑμᾶς εἰδότας τὰ ἐνθάδε βουλευέσασθαι. Καὶ ἅμα τὰς φύσεις ἐπιστάμενος ὑμῶν, βουλομένον μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούειν, αἰτιωμένον

δὲ ὕστερον, ἢν τι ὑμῖν ἀπ' αὐτῶν ἢ μὴ ὁμοῖον ἐκβῇ, ἀσφαλές-
τερον ἡγησάμεν τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι.

“Καὶ νῦν ἢ ὥς ἐφ' ἃ μὲν ἤλθομεν τὸ πρῶτον καὶ τῶν στρα-
τιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων ὑμῖν μὴ μεμπτῶν γεγενημένων, οὕτω
τὴν γνώμην ἔχετε. Ἐπειδὴ δὲ Σικελία τε ἅπασα ξυνίσταται,
καὶ ἐκ Πελοποννήσου ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμος αὐτοῖς, βου-
λεύεσθε ἤδη, ὥς τῶν γ' ἐνθάδε ἢ μὴδὲ τοῖς παροῦσιν ἀνταρκούν-
των, ἀλλ' ἢ τούτους μεταπέμπειν δεόν, ἢ ἄλλην στρατιάν μὴ
ἐλάσσω ἐπιπέμπειν, καὶ πεζὴν καὶ ναυτικὴν καὶ χρήματα μὴ
ὀλίγα, ἐμοὶ δὲ διάδοχόν τινα, ὥς ἀδυνατός εἰμι διὰ νόσον νεφρίτιν
παραμένειν. Ἰ' Ἀξιῷ δ' ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν· καὶ γὰρ,
ὅτ' ἐρρώμεν, πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα. “Ο, τι δὲ
ἢ μέλλετε, ἅμα τῷ ἤρι εὐθύς, καὶ μὴ ἢ ἐς ἀναβολὰς πράσσετε,
ἢ ὥς τῶν πολέμιων τὰ μὲν ἐν Σικελίᾳ δι' ὀλίγου ποριουμένων,
τὰ δ' ἐκ Πελοποννήσου σχολαίτερον μὲν, ὅμως δ', ἢν μὴ προσ-
έχητε τὴν γνώμην, ἢ τὰ μὲν λήσουσιν ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ πρό-
τερον, τὰ δὲ φθίσονται.”

LONGINUS.

ON THE SUBLIME:

In a Letter to Terentianus.

INTRODUCTION.

* * * Ἡ ἀκρότης καὶ ἐξοχή τις λόγων ἐστὶ τὰ ὕψη
καὶ ποιητῶν τε οἱ μέγιστοι καὶ συγγραφέων οὐκ ἄλλοθεν ἢ
ἐνθένδε πόθεν ἐπρώτευσαν, καὶ ἢ ταῖς ἑαυτῶν περιέλαβον εὐ-
κλείαις τὸν αἰῶνα. Οὐ γὰρ εἰς πειθὼ τοὺς ἀκροαμένους, ἀλλ'
εἰς ἑκστασιν ἄγει· τὰ ὑπερφυῶ· πάντα δέ γε ἢ σὺν ἐκπλήξει
τοῦ πιθανοῦ καὶ τοῦ πρὸς χάριν αἰεὶ κρατεῖ τὸ θαυμάσιον· ὅς γε
τὸ μὲν πιθανὸν ὥς τὰ πολλὰ ἐφ' ἡμῖν ταῦτα δὲ δυναστεῖαν
καὶ βίαν ἄμαχον προσφέροντα, ἢ παντὸς ἐπάνω τοῦ ἀκροαμένου
καθίσταται. Καὶ ἢ τὴν μὲν ἐμπειρίαν τῆς εὐρέσεως, καὶ τὴν

τῶν πραγμάτων τάξιν καὶ οἰκονομίαν οὐκ ἐξ ἑνός, οὐδ' ἐκ δύοιν, ἐκ δὲ τοῦ ὅλου τῶν λόγων ὕψους μόλις ἐκφαινομένην ὁρῶμεν· ὕψος δέ που ^h καιρίως ἐξενεχθὲν τὰ τε πράγματα ⁱ δίκην σκηπτοῦ πάντα διεφόρησεν, καὶ τὴν τοῦ ῥήτορος εὐθὺς ἀθρόαν ἐνεδείξατο δύναμιν. * * *

How the Sublime may be known.

Εἰδέναι χρὴ, φίλτατε, ⁱ διότι,—καθάπερ κὰν τῷ κοινῷ βίῳ οὐδὲν ὑπάρχει μέγα, ^k οὐ τὸ καταφρονεῖν ἐστὶν μέγα· οἷον πλοῦτοι, τιμαὶ, δόξαι, τυραννίδες, καὶ ὅσα δὴ ἄλλα ἔχει πολὺ τὸ ἔξωθεν προστραγωδούμενον, οὐκ ἂν τῷ γε φρονίμῳ δόξειεν ἀγαθὰ ὑπερβάλλοντα, ὧν αὐτὰ τὸ περιφρονεῖν ^l ἀγαθὸν οὐ μέτριον· (^m θαυμάζουσι γοῦν τῶν ἐχόντων αὐτὰ μᾶλλον τοὺς δυναμένους ἔχειν καὶ διὰ μεγαλοψυχίαν ὑπερορῶντας·)—ⁿ τῇ δέ που καὶ ^o ἐπὶ τῶν διηρμένων ἐν ποιήμασι καὶ λόγοις ἐπισκεπτέον, μὴ τίνα ^p μεγέθους φαντασίαν ἔχοι τοιαύτην, ^q ἥ πολὺ πρόσκειται τὸ εἰκῇ προσαναπλαττόμενον, ἀναπτυσσόμενα δὲ ^r ἄλλως εὐρίσκειτο χαῦνα, ὧν τοῦ θαυμάζειν τὸ περιφρονεῖν εὐγενέστερον. Φύσει γάρ πως ὑπὸ τὰ ληθεύς ὕψους ἐπαίρεται τε ἡμῶν ἡ ψυχὴ, καὶ γαῦρόν τι ἀνάστημα λαμβάνουσα πληροῦται χαρᾶς καὶ μεγαλαυχίας, ὡς αὐτὴ γεννήσασα ὕπερ ἤκουσεν. Ὅταν οὖν ὑπ' ἀνδρὸς ἔμφορος, καὶ ἐμπείρου λόγων, πολλάκις ἀκούμενόν τι πρὸς μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατιθῇ, ^s μήδ' ἐγκαταλείπη τῇ διανοίᾳ πλεῖον τοῦ λεγομένου τὸ ἀναθεωρούμενον, πίπτῃ δ', ἂν ^t τὸ συνεχὲς ἐπισκοπῇ, εἰς ἀπαύξησιν· οὐκ ἂν ἔτ' ἀληθεὺς ὕψος εἴη, μέχρι μόνης τῆς ἀκοῆς σωζόμενον. Τοῦτο γὰρ τῷ ὄντι μέγα, οὐ πολλὴ μὲν ἡ ἀναθεώρησις, δύσκολος δὲ, μᾶλλον δ' ἀδύνατος ^v ἡ κατεξανάστασις· ἰσχυρὰ δὲ ἡ μνήμη καὶ δυσεξάλειπτος. Ὅλως καὶ καλὰ νόμιζε ὕψη καὶ ἀληθινὰ τὰ διαπαντὸς ἀρέσκοντα καὶ πᾶσιν. Ὅταν γάρ ^w τοῖς ἀπὸ διαφορῶν ἐπιτηδευμάτων, βίων, ζήλων, ἡλικιωῶν, ^x λόγων, ἐν τι καὶ ταῦτόν ἅμα περὶ τῶν αὐτῶν δοκῇ, τόθ' ^y ἡ ἐξ ἀσυμφώνων ὡς κρᾶσις καὶ συγκατάθεσις ^z τὴν ἐπὶ τῷ θαυμαζομένῳ πίστιν ἰσχυρὰν λαμβάνει καὶ ἀναμφίλεκτον.

The five Sources of the Sublime.

Ἐπεὶ δὲ πέντε, ὡς ἂν εἴποι τις, πηγαί τινές εἰσιν αἱ τῆς ὑψηλοῦς γονιμώταται, (πρυποκειμένης, ὥσπερ ἐδάφους τινὸς κοινοῦ, ταῖς πέντε ταύταις ἰδέαις τῆς ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως, ἧς ὅλως χωρὶς οὐδὲν,) πρῶτον μὲν καὶ κράτιστον, τὸ περὶ τὰς νοήσεις ἀδρεπήθολον, ὡς καὶ τοῖς περὶ Ξενοφώντος ὠρίσάμεθα· δεύτερον δὲ, τὸ σφοδρὸν καὶ ἐνθουσιαστικὸν πάθος· ἀλλ' αἱ μὲν δύο αὗται τοῦ ὕψους κατὰ τὸ πλεόν αὐθιγενεῖς συστάσεις, αἱ λοιπαὶ δ' ἤδη καὶ διὰ τέχνης· ἥτε ποιά τῶν σχημάτων πλάσις· (ἡ δισσὰ δὲ πᾶσι ταῦτα, τὰ μὲν νοήσεως, θάτερα δὲ λέξεως) ἐπὶ δὲ τούτοις ἡ γενναία φράσις, (ἧς μέρη πάλιν ὀνομάτων τε ἐκλογὴ, καὶ ἡ τροπικὴ καὶ πεποιημένη λέξις) πέμπτη δὲ μεγέθους αἰτία, καὶ συγκλείουσα τὰ πρὸ ἑαυτῆς ἅπαντα, ἡ ἐν ἀξιώματι καὶ διάρσει σύνθεσις.

Φέρε δὴ, τὸ ἐμπεριεχόμενα καθ' ἑκάστην ἰδέαν τούτων ἐπισκεψώμεθα, τοσοῦτον προειπόντες, ὅτι τῶν πέντε μορίων ὁ Καικίλιος ἐστὶν ἃ παρέλιπεν, ὡς καὶ τὸ πάθος ἀμέλει. Ἄλλ' εἰ μὲν, ὡς ἐν τι, ταῦτ' ἄμφω, τό τε ὕψος καὶ τὸ παθητικόν, καὶ ἔδοξεν αὐτῷ πάντῃ συνυπάρχειν τε ἀλλήλοις καὶ συμπεφυκέναι, διαμαρτάνει· καὶ γὰρ πάθῃ τινὰ διεστῶτα ὕψους καὶ ταπεινὰ εὐρίσκεται, καθάπερ οἴκτοι, λύπαι, φόβοι· καὶ ἔμπαλιν πολλὰ ὕψη δίχα πάθους, ὡς πρὸς μυρίοις ἄλλοις καὶ τὰ περὶ τοὺς Ἀλκμάδας τῷ Πιοιτῇ παρατετολμημένα,

ἢ Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν· αὐτὰρ ἐπ' Ὀσση.

Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἐν οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.

Καὶ τὸ τούτοις ἔτι μεῖζον ἡ ἐπιφερόμενον,

Καὶ νῦν κεν ἐξετέλεσσεν. — — —

Παρά γε μὴν τοῖς ῥήτορσι τὰ ἐγκώμια καὶ τὰ πομπικὰ καὶ ἐπιδεικτικὰ, τὸν μὲν ὄγκον καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐξ ἁπαντος περιέχει, πάθους δὲ χρεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον· ὅθεν ἥκιστα τῶν ῥητόρων οἱ περιπαθεῖς ἐγκωμιαστικοί, ἢ ἔμπαλιν οἱ ἐπαινετικοὶ περιπαθεῖς. Εἰ δ' αὖ πάλιν ἐξ ὅλου μὴ ἐνόμισεν ὁ Καικίλιος τὸ ἐμπαθὲς εἰς τὰ ὕψη ποτὲ συντελεῖν, καὶ διὰ τοῦτ' οὐχ ὑγῆσατο μνήμης ἄξιον, πάνυ διηπάτῃται· θαρρόων γὰρ ἀφορμισαίμην ἂν, ὡς οὐδὲν οὕτως, ὡς τὸ γενναῖον πάθος, ἐνθα χρὴ.

μεγαλήγορον, ὥσπερ ὑπὸ μανίας τινὸς καὶ πνεύματος ἐνθουσιαστικῶς ἐκπνέον, καὶ οἶονεὶ φοιβάζον τοὺς λόγους.

Elevation of Thought.

“Οὐ μὴν, ἀλλ’ ἔπει τὴν κρατίστην μοῖραν ἐπέχει τῶν ἄλλων τὸ πρῶτον, λέγω δὲ “ τὸ μεγαλοφυῆς, χρὴ κἀνταῦθα, εἰ καὶ *δωρητὸν τὸ πρᾶγμα μᾶλλον ἢ κτητὸν, ὅμως, καθ’ ὅσον οἶόν τε, τὰς ψυχὰς ἀνατρέφειν πρὸς τὰ μεγέθη, καὶ ὥσπερ ἐγκύμονας ἀεὶ ποιεῖν γενναίου παραστήματος. “Τίνα, φήσεις, τρόπον; Γέγραφέα που καὶ ἐτέρωθι, ὅτι τὸ τοιοῦτον ὕψος “μεγαλοφροσύνης ἀπήχημα. “Οθεν καὶ “φωνῆς δίχα θαυμάζεται ποτε ψιλὴ καθ’ ἑαυτὴν ἢ ἔννοια δι’ αὐτὸ τὸ μεγαλόφρον· ὡς ἡ τοῦ Αἰάντος ^β ἐν Νεκυίᾳ σιωπὴ μέγα καὶ παντὸς ὑψηλότερον λόγου.

Πρῶτον οὖν τὸ, ἐξ οὗ γίνεται, προϋποτίθεται πάντως ἀναγκαῖον· ὡς ἔχειν δεῖ τὸν ἀληθῆ ῥήτορα μὴ ταπεινὸν φρόνημα καὶ ἀγεννές. Οὐδὲ γὰρ οἶόν τε μικρὰ καὶ δουλοπρεπῆ φρονούντας καὶ ἐπιτηδεύοντας παρ’ ὅλον τὸν βίον, θαυμαστόν τι καὶ τοῦ παντὸς αἰῶνος ἐξενεγκεῖν ἄξιον· μεγάλοι δὲ οἱ λόγοι “τούτων κατὰ τὸ εἶδος, “ὧν ἂν ἐμβριθεῖς ᾧσιν αἱ ἔννοιαι. Ταύτη καὶ εἰς τοὺς μάλιστα φρονηματίας “ἐμπίπτει τὰ ὑπερφυᾶ· ὁ γὰρ τῷ Παρμενίῳ φήσαντι, ““Εγὼ μὲν ἂν ἠρκέσθην “[τούτοις, εἰ Ἀλέξανδρος ἤμην,” “Κάγῳ, νῆ Δία,” εἰπὼν, “εἰ Παρμενίου ἤμην,” τὸ αὐτοῦ μεγαλόφρον δεικνύσιν. “Ὡς καὶ “τὸ Ὀμήρου παρορίζει μεγαλοφυῆς ἐν τῷ

¹ Οὐρανῷ ἐστήριξε ^κκάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει,]

τὸ ἐπ’ οὐρανὸν ἀπὸ γῆς διάστημα· καὶ τοῦτ’ ἂν εἴποι τις ¹οὐ μᾶλλον τῆς Ἑριδος, ἢ Ὀμήρου μέτρον. “Ὡ ³ ἀνόμοιόν γε τὸ Ἡσιόδειον ἐπὶ τῆς Ἀχλὺς, “εἴγε Ἡσιόδου καὶ τὴν Ἀσπίδα θετέον,

Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέαν·

οὐ γὰρ δεινὸν ἐποίησε τὸ εἶδωλον, ἀλλὰ ^ομισητόν. ¹Ὁ δὲ πᾶς μεγαθύνει τὰ δαιμόνια;

“Ὅσσαν δ’ ἡρωεῖδές ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,

Ἦμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἴνοπα πόντον,

Τόσσαν ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηλές ἱπποι.

Τὴν ὁρμὴν αὐτῶν "κοσμικῶ διαστήματι καταμετρεῖ. Τίς οὖν οὐκ ἀναιδέως διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους ἐπιφθάζαιτο, ὅτι, ἀν ὅς ἐξῆς ἐφορμήσωσιν οἱ τῶν θεῶν ἵπποι, οὐκέθ' εὐρήσουσιν ἐν κόσμῳ τόπον; Ὑπερφυᾶ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας Ὑφαντάσματα.

Ἦ Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγγεν μέγας οὐρανός, Οὐλυμπός τε,
Ἐδδεδισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀΐδωνός·
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἄαχε, μή οἱ ἔπειτα
Γαῖαν ἀναρρήξῃσι Ποσειδάων ἐνυσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φαρείη,
Σμερδαλέ', εὐρώοντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ.

Ἐπιβλέπεις, ἑταῖρε, ὡς, ἀναρρήγνυμένης μὲν ἐκ βάρων γῆς, αὐτοῦ δὲ γυμνουμένου ταρτάρου, ἀνατροπὴν δὲ ὅλου καὶ διάστασιν τοῦ κόσμου λαμβάνοντος, πάνθ' ἅμα, οὐρανοῦ, γῆς, τῶν ὄντων, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμῇ καὶ συγκυκλῶνυσί μάχῃ. Ἀλλὰ ταῦτα φοβερά μὲν, "πλὴν ἄλλως" εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, παντάπασιν ἄβυσσος, καὶ οὐ σώζονται τὸ πρέπον. "Ὅμηρος γάρ μοι δοκεῖ, " παραδιδούς τεράματα θεῶν, στάσεις, τιμωρίας, δάκρυα, ὁσμά, πάλη πάμφυρτα τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν Ἰλιακῶν ἀνθρώπους, ὅσον ἐπὶ τῇ δυνάμει, θεοὺς πεποιηκέναι, τοὺς θεοὺς δὲ ἀνθρώπους. " Ἀλλ' ἡμῖν μὲν δυσδαιμονοῦσι ἀπόκειται λιμὴν κακῶν, ὁ θάνατος" τῶν θεῶν δ' οὐ τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἀτυχίαν ἐποίησεν αἰώνιον. Πολὺ δὲ τῶν περὶ τὴν θεομαχίαν ἀμείνω τὰ, ὅσα ἄχραντόν τι καὶ μέγα τὸ δαιμόνιον, ὡς ἀληθῶς, καὶ ἄκρατον ἐπαρίστησιν, οἷα (πολλοῖς δὲ πρὸς ἡμῶν ὁ τόπος ἐξείργασται) τὰ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος,

—Τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ, καὶ ὕλη,
Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλιν, καὶ νῆες Ἀχαιῶν,
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντοισι.
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ' ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
Πάστοθεν ἐκ κενθρῶν, οὐδ' ἡγήνησεν ἄνικτα.
Γηθοσύνη δὲ θάλασσα δῖοισι τοῖσι δὲ πέτοντο.

Ταύτη καὶ ὁ τῶν Ἰουδαίων θεσμοθέτης, οὐχ ὁ τυχὼν ἀνὴρ, ἐπειδὴ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν κατὰ τὴν ἀξίαν ἐχώρησε, κατέ-
 εθηνεν, εὐδὺς ἐν τῇ εἰσβολῇ γράψας τῶν νόμων, ἡ Ἐῖπε·

ὁ Θεός." φησί. Τί; "Γενέσθω φῶς, καὶ ἐγένετο· γενέσθω γῆ, καὶ ἐγένετο." Οὐκ ὀχληρὸς ἀν' ἴσως, ἑταῖρε, δόξαιμι, ἔν' ἔτι τοῦ Ποιητοῦ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παραθέμενος, τοῦ μαθεῖν χάριν, ὥς ἑῖς τὰ ἥρωϊκὰ μεγέθη συνεμβαίνειν ἐδίξει. Ἀχλὺς ἄφνω καὶ νύξ ἄπειρος ἑαυτῷ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπέχει μάχην· ἔνθα δὴ ὁ Αἴας ἀμυχανῶν,

Ἰεὺ πάτερ, (φησὶν,) ἀλλὰ σὺ βῦσαι ὑπ' ἡέρος υἱας Ἀχαιῶν,

Ποίησον δ' αἴθρην, δὺς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

Ἐν δὲ φάει καὶ ὕλεσσον.

Ἔστιν ὡς ἀληθῶς "τὸ πάθος Αἴαντος· οὐ γὰρ ζῆν εὐχεται, (ἦν γὰρ τὸ αἶτημα τοῦ ἥρωος ταπεινότερον,) ἀλλ', ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτῳ σκύτει τὴν ἀνδρίαν εἰς οὐδὲν γενναῖον εἶχε διαθέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγανακτῶν, ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀργεῖ, φῶς ὅτιτάχιστα αἰτεῖται, ὥς πάντως τῆς ἀρετῆς εὐρήσων ἐντάφιον ἄξιον, καὶν αὐτῷ Ζεὺς ἀντιτάττεται. Ἀλλὰ γὰρ Ὅμηρος μὲν ἐνθάδε ἡρώϊος συνεμπνεῖ τοῖς ἀγῶσι, καὶ οὐκ ἄλλο τι αὐτὸς πέπονθεν, ἢ

Μαίνεται, ὡς δὲ Ἄρης ἐγχεσπάλος, ἢ ὀλοὴν πῦρ

Οὖρεσι μαίνεται βυθὴς ἐν τάρφεσιν ὕλη·

Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνεται.

Demosthenes and Cicero compared.

Ὁ Κικέρων τοῦ Δημοσθένους ἐν τοῖς μεγέθεσι παραλλάττει. Ὁ μὲν γὰρ ἐν ὕψει τὸ πλεον ἀποτόμῳ, ὁ δὲ Κικέρων ἐν χύσει· καὶ ὁ μὲν ἡμέτερος, διὰ τὸ μετὰ βίας ἕκαστα, ἔτι δὲ τάχους, ῥώμης, δεινότητος, οἷον καίειν τε ἅμα καὶ διαρπάζειν, σκηπτῷ τινὶ παρεικάζοιτ' ἂν ἢ κεραυνῷ. Ὁ δὲ Κικέρων, ὡς ἀμφιλαφῆς τις ἐμπρησμὸς, οἶμαι, πάντα νέμεται καὶ ἀνειλεῖται, πολὺν ἔχων καὶ ἐπίμονον αἰεὶ τὸ καῖον, καὶ διακληρονομούμενον ἄλλοτ' ἄλλοίως ἐν αὐτῷ, καὶ κατὰ διαδοχὰς ἀνατρεφόμενον. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑμεῖς ἂν ἀμείνον ἐπικρίνοιτε. Καίρος δὲ τοῦ Δημοσθένεικού μὲν ὕψους καὶ ὑπερτεταμένου ἐν τε ταῖς δεινώσεσι καὶ τοῖς σφοδροῖς πάθεσι, καὶ ἔνθα δεῖ τὸν ἀκροάτην τὸ σύνολον ἐκπληῆσαι τῆς δὲ χύσεως, ὅπου χρὴ καταντλησθαι. Τοπηγορίαις τε γὰρ, καὶ ἐπιλόγοις κατὰ τὸ πλεόν, καὶ παρα-

βάσεισι, καὶ τοῖς φραστικοῖς ἀπᾶσι καὶ ἐπιδεικτικοῖς, ἱστορίαις τε, καὶ φυσιολογίαις, καὶ οὐκ ὀλίγοις ἄλλοις ἡμέρεσιν ἀρμόδιος.

The propriety of presenting to our minds models of past excellence and the opinions of posterity.

Οὐκοῦν καὶ ἡμᾶς, ἥνικ' ἂν διαπονῶμεν ὑψηγορίας τι καὶ μεγαλοφροσύνης θεόμενον, καλὸν ἀναπλάττεσθαι ταῖς ψυχαῖς, πῶς ἂν, "εἰ τύχοι, ταυτὸ τοῦθ' Ὅμηρος εἶπεν, πῶς δ' ἂν Πλάτων ἢ Δημοσθένης ὑψώσεν, ἢ ἐν ἱστορίᾳ Θουκυδίδης· προσπίπτοντα γὰρ ἡμῖν κατὰ ζῆλον ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, καὶ ὅσον διαπρέποντα, τὰς ψυχὰς ἀνοίσει πως ἢ πρὸς τὰ ἀνειδυλοποιούμενα μέτρα. Ἔτι δὲ ἢ μᾶλλον, εἰ κάκεῖνο τῇ διανοίᾳ προσυπογράφουμεν, πῶς ἂν τόδε τι ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον παρὼν Ὅμηρος ἤκουσεν, ἢ Δημοσθένης, ἢ ἢ πῶς ἂν ἐπὶ τούτῳ διετίθησαν; Τῷ γὰρ ὄντι μέγα τὸ ἀγώνισμα, τοιοῦτον ὑποτίθεσθαι τῶν ἰδίων λόγων δικαστήριον καὶ θεᾶτρον, καὶ ἐν τηλικούτοις ἡρωσι κριταῖς τε καὶ μάρτυσιν, ἢ ὑπέχειν τῶν γραφομένων εὐδύνας πεπαῖχθαι. Πλέον δὲ τούτων παρορμητικόν, εἰ προστιθείης, πῶς ἂν ἐμοῦ ταῦτα γράψαντος ὁ μετ' ἐμὲ πᾶς ἀκούσειεν αἰὼν; Εἰ δέ τις ἑαυτόθεν φοβοῖτο, μὴ τοῦ ἰδίου βίου καὶ χρόνου οὐ φθέγγαιτό τι ὑπερήμερον, ἀνάγκη καὶ τὰ συλλαμβανόμενα ὑπὸ τῆς τούτου ψυχῆς ἀτελεῖ καὶ ἰτυφλὰ ὥσπερ ἀμβλοῦσθαι, ἢ πρὸς τὸν τῆς ὑστεροφημίας ὅλης μὴ τελεσφορούμενα χρόνον.

On Figures.

Αὐτόθι καὶ ὁ περὶ σχημάτων ἐφεξῆς τέτακται τόπος· καὶ γὰρ ταῦτ', ἂν ὃν δεῖ σκευάζηται τρόπον, ὡς ἔφην, οὐκ ἂν ἢ τυχοῦσα μεγέθους εἴη μερίς. Οὐ μὲν, ἀλλ' ἐπεὶ τὸ πάντα διακρίβουν πολὺ ἔργον ἐν τῷ παρόντι, ἢ μᾶλλον δ' ἀπεριόριστον,—ὀλίγα τῶν, ὅσα μεγαληγορίας ἀποτελεσματικά, τοῦ πιστώσασθαι τὸ προκείμενον ἔνεκα ἢ καὶ ὁ δὴ διέξιμεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων εἰσφέρει· τίς δ' ἦν ἢ κατὰ φύσιν χρήσις αὐτῆς; Ὁὐχ ἡμάρτετε, ὦ τὸν ὑπὲρ

τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνα ἀράμενοι· ἔχετε δὲ οἰκεία
 τούτου παραδείγματα· οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι ἡμαρτον, οὐδ'
 οἱ ἐν Σαλαμῖνι, οὐδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς." Ἀλλ', ἐπειδὴ, καθά-
 περ ἐμπνευσθεὶς ἐξαίφνης ὑπὸ θεοῦ, καὶ οἶονεὶ φοιβόληπτος γε-
 νόμενος, τὸν "κατὰ τῶν ἀριστεύων τῆς Ἑλλάδος ὄρκον ἐξεφώ-
 νησεν, "Οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι
 προκινδυνεύσαντας," φαίνεται δι' ἐνὸς τοῦ ὁμοτικῆς σχήματος,
 (ὅπερ ἐνθάδε ἀποστροφὴν ἐγὼ καλῶ,) τοὺς μὲν προγόνους ἀπο-
 θεώσας, "ὅτι θεὸν οὕτως ἀποθανόντας ὡς θεοὺς ὁμνῶναι
 παριστάνων, "τοῖς δὲ κρίνουσι τὸ τῶν ἐκεῖ προκινδυνεύσαντων
 ἐντιθεὶς φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μεθεστακῶς εἰς
 ὑπερβάλλον ὕψος καὶ πάθος * καὶ ξένων καὶ ὑπερφυῶν ὄρκων
 ἀξιοπιστίαν, καὶ ἅμα παιωνίον τινα καὶ ἀλεξιφάρμακον εἰς
 τὰς ψυχὰς τῶν ἀκουόντων καθιερὺς λόγον· * ὡς, κουφιζομένους
 ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων, μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον,
 ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμῖνα νικητηρίοις, παρίσ-
 τασθαι φρονεῖν· οἷς πᾶσι τοὺς ἀκροᾶτάς διὰ τοῦ σχηματισμοῦ
 * συναρπάσας ᾤχετο. * * *

On Interrogations.

Τί δ' * ἐκεῖνα φῶμεν, τὰς πεύσεις τε καὶ ἐρωτήσεις; Ἄρα
 οὐκ αὐταῖς ταῖς τῶν σχημάτων εἰδοποιαῖς παραπολὺ ἐμπράκ-
 τότερα καὶ σοβαρώτερα συντείνει * τὰ λεγόμενα; "Ἡ βού-
 λησθε, εἰπέ μοι, περιιόντες ἀλλήλων πυνθάνεσθαι, λέγεται τι
 καινόν; τί γὰρ ἂν γένοιτο τούτου καινότερον, ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ
 καταπολεμῶν τὴν Ἑλλάδα; Τέθνηκε Φίλιππος; οὐ μὰ Δί'.
 ἀλλ' ἀσθενεῖ. Τί δ' ὑμῖν διαφέρει; καὶ γὰρ, ἂν οὗτός τι πάθῃ,
 ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε." Καὶ πάλιν, "Πι-
 ῶμεν ἐπὶ Μακεδονίαν," φησί· "ποῖ δὴ προσορμίσθημεθα; ἥρετό
 τις· εὗρήσει τὰ σαθρὰ τῶν Φιλίππου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πό-
 λεμος." Ἦν δὲ, ἀπλῶς ῥηθὲν, τὸ πρᾶγμα τῷ παντὶ κατα-
 δεέστερον· νυνὶ δὲ τὸ ἐνθουν καὶ ὀξύρροπον τῆς πεύσεως καὶ
 ἀποκρίσεως, καὶ τὸ πρὸς ἑαυτὸν ὡς πρὸς ἕτερον ἀνθυπαντίαν,
 οὐ μόνον ὑψηλότερον ἐποίησε τῷ σχηματισμῷ τὸ κῆν, ἀλλὰ
 καὶ πιστότερον. * * *

Change of the Past Tense into the Present.

"Όταν γε μὴν τὰ παρεληλυθότα τοῖς χρόνοις εἰσάγῃς ὡς γινόμενα καὶ παρόντα, οὐ διήγησιν ἔτι τὸν λόγον, ἀλλ' ἐναγωνίαν πρᾶγμα ποιήσεις. "Πεπτωκῶς δέ τις," φησὶν ὁ Ξενοφῶν, "ὕπὸ τοῦ Κύρου ἵππῳ, καὶ πατούμενος, παῖει τῇ μαχαίρᾳ εἰς τὴν γαστέρα τὸν ἵππον· ὁ δὲ σφαδάζων ἀποσιέεται τὸν Κύρον, ὁ δὲ πίπτει." Τοιοῦτος ἐν τοῖς πλείστοις ὁ Θουκυδίδης.

The excellence of the Human Mind.

—Ἡ φύσις οὐ ταπεινὸν ἡμᾶς ζῶειν, οὐδ' ἀγεννὲς ἔκρινε τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ὡς εἰς μεγάλην τινὰ πανήγυριν, εἰς τὸν βίον καὶ εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ἐτάγουσα, θεᾶτάς τινας τῶν ἄλλων αὐτῆς ἐσομένους, καὶ φιλοτιμωτάτους ἀγωνιστάς, "εὐθὺς ἄμαχον ἔρωτα ἐνέφυσεν ἡμῶν ταῖς ψυχαῖς παντὸς αἰὲ τοῦ μεγάλου, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς δαιμονικότερον. Διόπερ τῇ θεωρίᾳ καὶ διανοίᾳ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιβολῇ οὐδ' ὁ σύμπας κόσμος ἀρκεῖ, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ περιέχοντος πολλάκις ὅρους ἐκβαίνουσιν αἱ ἐπίνοιαι· καὶ εἴ τις περιβλέψαιτο ἐν κύκλῳ τὸν βίον, ὅσον πλέον ἔχει τὸ περιττὸν ἐν πᾶσι καὶ μέγα τοῦ καλοῦ, ταχέως εἴσεται πρὸς αὐτὸ γεγύναμεν. "Ἐνθεν φυσικῶς πως ἀγομῆναι, μὰ Δί', ὡς τὰ μικρὰ ρεῖθρα θαυμάζομεν, εἰ καὶ διαυγῇ καὶ χρήσιμα· ἀλλὰ τὸν Νεῖλον, καὶ Ἰστρον, ἢ Ῥῆνον, πολὺ ὃ ἔτι μᾶλλον τὸν Ὠκεανόν. "Οὐδέ γε τὸ ὑφ' ἡμῶν τουτὶ φλογίον ἀνακαίόμενον, ἑπεὶ καθαρὸν σώζει τὸ φέγγος, ἐκπληττόμεθα τῶν οὐράνιων μᾶλλον, καίτοι πολλάκις ἐπισκοτούμενων· οὐδὲ τῶν τῆς Αἴτης κρατήρων ἀξιοθαυμαστότερον νομίζομεν, ἧς αἱ ἀναχοαὶ πέτρους τε ἐκ βυθοῦ καὶ ὄλους ὄχθους ἀναφέρουσι, καὶ ποταμοὺς ἐνίοτε τοῦ γηγενοῦς ἐκείνου καὶ αὐτοῦ μόνου προχέουσι πυρός. "Ἀλλ' ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀπάντων ἐκεῖν' ἂν εἴποιμεν, ὡς εὐπόριστον μὲν ἀνθρώποις τὸ χρεῖωδες ἢ καὶ ἀναγκαῖον, θαυμαστὸν δ' ὅμως αἰὲ τὸ παράδοξον.

*The scarcity of sublime Writers accounted for, and
the iniquity of the Age.*

Ἐκείνῳ μέντοι λοιπὸν, ἕνεκα τῆς σῆς χρηστομαθείας, οὐκ ὀκνῶμεν ἐπιπροσθεῖναι, καὶ διασαφῆσαι, Τερτυιανὲ φίλτατε, ὕπερ ἐζήτησέ τις τῶν φιλοσόφων προσέναγχος, — Θαῦμά μ' ἔχει, ὦ λέγων, ὡς ἀμέλει καὶ ἐτέρους πολλοὺς, ὅπως ποτὲ κατὰ τὸν ἡμέτερον αἰῶνα πιθανὰ μὲν ἐπ' ἄκρον καὶ πολιτικά, δριμυταί τε καὶ ἐντρεχεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὰς λόγων εὐφοροί, ὑψηλαὶ δὲ λίκαν καὶ ὑπερμεγέθεις, πλὴν εἰ μὴ τι σπάνιον, οὐκέτι γίνονται φύσεις· τοσαύτη λόγων ἡ κοσμικὴ τις ἐπέχει τὸν βίον ἀφορία. Ἡ, νῆ Δί', ἔφη, πιστευτέον ἐκείνῳ τῷ θευλλομένῳ, ὡς ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων ἀγαθῇ τιθηνός, ἢ μόνῃ σχεδὸν καὶ συνήκμασαν οἱ περὶ λόγους δεινοὶ καὶ συναπέθανον; Θρέψαι τε γὰρ, φησὶν, ἱκανὴ τὰ φρονήματα τῶν μεγαλοφρόνων ἢ ἐλευθερία καὶ ἐπελπίσαι, καὶ ἅμα ὁ διαλθεῖν τὸ πρόθυμον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἔριδος καὶ τῆς περὶ τὰ πρωτεῖα φιλοτιμίας. Ἐτι γε μὴν διὰ τὰ προκείμενα ἐν ταῖς πολιτείαις ἑπαθλα ἐκάστοτε τὰ ψυχικὰ προτερήματα τῶν ῥητόρων μελετώμενα ἀκουᾶται, καὶ οἶον ἐκτρίβεται, καὶ τοῖς πράγμασι κατὰ τὸ εἶδος ἐλεύθερα συνεκλάμπει. Οἱ δὲ νῦν εἰκάμεν, ἔφη, παιδομαθεῖς εἶναι δουλείας ὁ δικαίας, τοῖς αὐτῆς ἔθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἐξ ἀπαλῶν ἔτι φρονημάτων μονοноῦ ἐνεσπαργανόμενοι, καὶ ἄγεστοι καλλίστου καὶ γονιμωτάτου λόγων νόματος, τὴν ἐλευθερίαν, ἔφη, λέγω, ὁ δίοπερ οὐδὲν ὅτι μὴ κόλακεις ἐκβαίνομεν μεγαλοφυσῆς. Διὰ τοῦτο τὰς μὲν ἄλλας ἔξεις καὶ εἰς οἰκέτας πίπτειν ἔφασκεν, δοῦλον δὲ μηδένα γίνεσθαι ῥήτορα· εὐθύς γὰρ ἀναζει τὸ ἀπαρρησίαστον καὶ οἶον ἔμφρουρον, ὑπὸ συνηθείας αἰεὶ κεκονδυλισμένον. Ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς, κατὰ τὸν Ὀμηρον, ἀποαίνυται—δοῦλιον ἦμαρ. Ὡς περ οὖν, (εἴ γε, φησὶ, τοῦτο πιστόν ἐστι,) ἀκούω τὰ γλωττόκομα, ἐν οἷς οἱ Πυγμαῖοι καλούμενοι τρέφονται, οὐ μόνον κωλύειν τῶν ἐγκεκλεισμένων τὰς αὐξήσεις, ἀλλὰ καὶ συναερεῖν διὰ τὸν περικείμενον τοῖς σώμασι δεσμόν· οὕτως ἅπαντες δου-

λείαν, καὶ ἢ δικαιοσύνη, ψυχῆς γλωττόκομον καὶ ὁ κοινὸν δὴ τις ἀποφῆναιτο δεσμοτέρειον.

Ἐγὼ μέντοι γε ὑπολαμβάνων, Ῥάδιον, ἔφην, ὦ βέλτιστε, καὶ ἴδιον ἀνθρώπου, τὸ καταμέμφεσθαι αἰεὶ τὰ παρόντα. Ὁρα δὲ μήποτε καὶ ἡ τῆς οἰκουμένης εἰρήνη διαφθείρει τὰς μεγάλας φύσεις· πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ κατέχων ἡμῶν τὰς ἐπιθυμίας ἀπεριόριστος αὐτοσὶ πόλεμος, καὶ, νῆ Δία, πρὸς τούτοις τὰ φρουροῦντα τὸν νῦν βίον καὶ ὡ κατ' ἄκρας ἄγοντα καὶ φέροντα, ὡ ταυτὶ πάθη. Ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἅπαντες ἀπλήστως ἤδη νοσοῦμεν, καὶ ἡ φιληδονία δουλαγωγούσι, μᾶλλον δὲ (ὡς ἂν εἴποι τις) καταβυβίζουσιν αὐτάνδρους ἤδη τοὺς βίους· φιλαργυρία μὲν νόσημα μικροποιῶν, φιληδονία δ' ἀγεννέστατον. Οὐ δὲ ἔχω λογισόμενος εὐρεῖν, ὡς οἶόν τε πλοῦτον ἀόριστον ἐκτιμήσαντας, τὸ δ' ἀληθέστερον εἰπεῖν, ὁ ἐκθειάσαντας, τὰ συμφυῆ τούτῳ κακὰ εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐπιεισίουτα μὴ παραδέχεσθαι. Ἀκολουθεῖ γὰρ τῷ ἀμέτρῳ πλούτῳ καὶ ἀκολάστῳ συνημμένη καὶ ὅσα, φασὶ, βαίνουσα πολυτέλεια· καὶ ἅμα, ἀνοίγοντος ἐκείνου τῶν πόλεων καὶ οἰκῶν τὰς εἰσόδους, εἰς ἃς ἐμβαίνει, καὶ συνοικίζεται. Χρονίσαντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις, νεοττοποιεῖται (κατὰ τοὺς σοφοὺς), καὶ ὡ ταχέως γενόμενα περὶ τεκνοποιίαν ἀλαζονείαν τε γεννῶσι καὶ τύφον καὶ τρυφήν, οὐ νόθα ἑαυτῶν γεννήματα, ἀλλὰ καὶ πάνυ γνήσια. Ἐὰν δὲ καὶ τούτους τὶς τοῦ πλούτου τοὺς ἐκγόνους εἰς ἡλικίαν ἐλθεῖν ἐάσῃ, ταχέως δεσπότης ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουςιν ἀπαραιτήτους, ὕβριν καὶ παρανομίαν καὶ ἀναισχυντίαν. Ταῦτα γὰρ οὕτως ἀνάγκη γίνεσθαι, καὶ μηκέτι τοὺς ἀνθρώπους ἀναβλέπειν, ὡ μὴ δὲ πέρα φήμης εἶναι τινα λόγον· ἀλλὰ ὡ τοιούτων ἐν κύκλῳ τελεσιουργεῖσθαι κατ' ὀλίγον τῶν βίων τὴν διαφθοράν, φθίνειν δὲ καὶ καταμαραίνεσθαι τὰ ψυχικὰ μεγέθη, καὶ ἄζηλα γίνεσθαι, ἡνίκα τὰ θνητὰ ἑαυτῶν μέρη καὶ ἀνόητα ἐκθαυμάζειν, παρέντες αὖξιν τ' ἀθάνατοι. Οὐ γὰρ ἐπὶ κρίσει μὲν τις δεκασθεὶς, οὐκ ἂν ἔτι τῶν δικαίων καὶ καλῶν ἐλευθέρος καὶ ὑγιὲς ἂν κριτὴς γένοιτο· ἀνάγκη γὰρ τῷ δωροδόκῳ τὰ οἰκεία μὲν φαίνεσθαι καλὰ καὶ δίκαια. Ὅπου δὲ ἡμῶν ἐκάστων τοὺς ὅλους ἤδη βίους δεκασμοὶ ὡ βραβεύουσι καὶ ἀλλοτριῶν ὥρῃαι θανάτων κα

ἐνεῶραι διαθηκῶν, τὸ δ' ἐκ τοῦ παντός κερθαίνειν, ὠνούμεθα τῆς ψυχῆς, ἕκαστος πρὸς τῆς ἑαυτοῦ ἡδονῆς ἡδραποδισμένοι, — ἄρα δὴ ἐν τῇ τοσαύτῃ λοιμικῇ τοῦ βίου διαφθορᾷ δοκοῦμεν ἔτι ἐλευθερόν τινα κριτὴν τῶν μεγάλων, ἢ ἰδιγκόντων πρὸς τὸν αἰῶνα, καὶ ἑκάστον ἀπολελεῖσθαι, καὶ μὴ ^α καταρχαιρσιάζεσθαι πρὸς τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας; Ἀλλὰ ^β μήποτε τοῖς τοιούτοις, ^γ οἷοί περ ἐσμὲν ἡμεῖς, ἄμεινον ἄρχεσθαι ἢ ἐλευθέρους εἶναι. ^δ Ἐπεὶ τοι γὰρ ἀφθεῖσαι τὸ σύνολον, ὡς ἐξ εἰρκτῆς ἄφεται, κατὰ τῶν πλησίων αἱ πλεονεξίαι καὶ ἐπικλύσειαν τοῖς κακοῖς τὴν οἰκουμένην. ^ε Ὅλως καὶ ^ς δαπανὸν ἔφην εἶναι τῶν νῦν γενομένων φύσεων τὴν ῥαθυμίαν, ἢ, πλὴν ὀλίγων, πάντες ἐγκαταβιοῦμεν, οὐκ ἄλλως πονοῦντες ἢ ^ζ ἀναλαμβάνοντες εἰ μὴ ^η ἐπαίνου καὶ ἡδονῆς ἕνεκα, ἄλλὰ μὴ τῆς ζήλου καὶ τιμῆς ἁξίας ποτὲ ὠφελείας.

THEOPHRASTUS.

FROM HIS CHARACTERS.

Introduction.

"Ἦδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν, ἐθαύμασα, ἴσως δὲ οὐδὲ παύσομαι θαυμάζων, ^α τί γὰρ δήποτε, τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἄερα κειμένης, καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων, συμβέβηκεν ἡμῖν οὐ ^β τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν; Ἐγὼ γὰρ, ὦ Πολύκλεις, — συνθεωρήσας ἐκ πολλοῦ χρόνου τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ βεβιωκὼς ἔτη ἑννεήκοντα ἐννέα, ἔτι δὲ ὠμιληκὼς πολλαῖς τε καὶ παντοδαπαῖς ^γ φύσεσι, καὶ ^δ παραθεαμένος ἐξ ἀκριβείας πολλῆς τοὺς τε ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς φαύλους, — ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ. Ἐκλήσται δὲ σοι ^ε κατὰ γένος ὅσα τε τυγχάνει γένη τρόπων ^ς τοιούτοις προσκείμενα, καὶ ^ζ ὅν τρόπον τῇ εἰκονίᾳ

χρῶνται. Ὑπολαμβάνω γάρ, ὦ Πολύκλεις, τοὺς υἱεῖς ἡμῶν βελτίους ἔσσεθαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιούτων· οἷς παραδείγμασι χριόμενοι, αἰρήσονται τοῖς εὐσχημονεστάτοις συνεῖναι τε καὶ ὀμιλεῖν, ὅπως μὴ καταδεδέστεροι ᾖσιν αὐτῶν. Τρέφομαι δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὺν δὲ, παρακολουθεῖσαι τε καὶ εἰδῆσαι εἰ ὀρθῶς λέγω. Πρῶτον μὲν οὖν ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν ἐξηλασκότων, ἵνα φεῖς τι προσιμιάζεσθαι καὶ πολλὰ περὶ τοῦ πράγματος λέγειν. Καὶ ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας, καὶ ὀριῶμαι αὐτήν· εἴθ' οὕτως τὸν εἰρωνα διέξειμι, ποῖός τις ἐστὶ, καὶ εἰς τίνα τρόπον ἑκατενέγκται· καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων, ὥσπερ ὑπεθέμην, πειράσομαι κατὰ γένος φανερὰ καταστήσαι.

The Dissembler.

Ἡ μὲν οὖν εἰρωνεία δόξειεν ἂν εἶναι, ὡς ἡ τύπη ὁ λαβεῖν, ἡ προσποιήσις ἐπὶ τὸ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων. Ὁ δὲ εἰρων, τοιοῦτός τις ἐστὶν οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλει λαλεῖν, οὐ μισεῖν· καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, ὃς ἐπέθετο λάθρᾳ, καὶ τούτοις συλλυπεῖσθαι ἡττωμένοις· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς αὐτὸν κακῶς λέγουσι, καὶ ἐπὶ τοῖς κατ' ἑαυτοῦ λεγομένοις· καὶ πρὸς τοὺς ἀδικουμένους καὶ ἀγανακτοῦντας ἡ πράως διαλέγεσθαι· ἡ καὶ τοῖς ἐντυγχάνειν κατὰ σπουδὴν βουλομένοις προστάξαι ἐπανελθεῖν· καὶ μηδὲν ἰὼν πράττει ὁμολογῆσαι, ἀλλὰ φῆσαι βουλευέσθαι· ἡ καὶ προσποιήσασθαι ἄρτι παραγεγυῖναι, καὶ ὅψε γενέσθαι, καὶ αὐτὸν μαλακισθῆναι· καὶ πρὸς τοὺς θανειζομένους καὶ ἐρανίζοντας, ὡς οὐ πωλεῖ· καὶ μὴ πωλῶν φῆσαι πωλεῖν· καὶ ἀκούσας τι, ἢ μὴ προσποιεῖσθαι· καὶ ἰδὼν, φῆσαι μὴ ἑωρακέναι· καὶ ὁμολογῆσας, μὴ μεμνησθαι· καὶ τὰ μὲν σκέψασθαι φάσκεν, τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι, τὰ δὲ θαυμάζειν, τὰ δὲ ἤδη πρὶν καὶ αὐτὸς οὕτω διαλογίσασθαι· καὶ τὸ ὅλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοῦ λόγου χρῆσθαι, Οὐ πιστεύω· Οὐχ ὑπολαμβάνω· Ἐκπλήττομαι· καὶ λέγει ἑαυτὸν ἕτερον γένον· καὶ μὴν ὅσα ταῦτα πρὸς ἐμὲ διεξήκει παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα· ἄλλω τινὶ λέγε· ὅπως δὲ σοὶ ἀπιστήσω, ἢ ἐκείνου καταγνώ, ἀπορούμαι.

Ἄλλ' ὄρα μὴ σὺ θάπτον πιστεύσης τοιαύτας φωνὰς καὶ πλοκάς καὶ παλιλλογίας· οὐ χεῖρόν 'ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν· τὰ δὲ τῶν ἡθῶν μὴ ἀπλᾶ, ἀλλ' ἐπίβουλα, φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ ἢ τοὺς ἔχεις.

The Adulator.

Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἂν τις ὁμιλίαν αἰσχροῦ εἶναι, συμφέρουσαν δὲ τῷ κολακεύοντι· τὸν δὲ κόλακα τοιοῦτόν τινα, ὥστε πορευόμενον ἅμα εἰπεῖν, Ἐνθὺμει ὡς ἀποβλέπουσι πρὸς σε οἱ ἄνθρωποι; ὁ τοῦτο οὐθενὶ τῶν ἐν τῇ πόλει γίνεται πλὴν σοί· ἐὺδοκίμεις χθές ἐν τῇ στοᾷ· πλειόνων γὰρ ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων καθήμενον, καὶ ἐμπροσθέντος λόγου, τίς εἴη βέλτιστος, ἀπ' αὐτοῦ ἀρξαμένους πάντας, ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατενεχθῆναι καὶ ἄλλα τοιαῦτα λέγων ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἀφελεῖν κροκίδα· καὶ, εἴαν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον, ἡ καρφολογῆσαι καὶ ἐπιγελάσας δὲ εἰπεῖν, Ὁρᾷς; ὅτι δυεῖν σοι ἡμερῶν οὐκ ἐντετύχηκα, πολιῶν ἔσχηκας τὸν πώγωνα μεστόν· καί περ, εἴ τις καὶ ἄλλος, ἔχεις πρὸς τὰ ἔτη μέλαιναν τὴν τρίχα. Καὶ λέγοντος δὲ αὐτοῦ τι, τοὺς ἄλλους σιωπᾶν κελεῦσαι, καὶ ἐπαινέσαι δὲ ἀκούοντος· καὶ ἐπισημῆνασθαι δὲ, εἰ παύσαιτο, Ὁρθῶς. Καὶ σκώψαντι ψυχρῶς ἐπιγελάσαι, τό τε ἱμάτιον ὥσαι εἰς τὸ στόμα, ὡς δὴ οὐ δυνάμενος κατασχεῖν τὸν γέλωτα· καὶ τοὺς ἀπαντῶντας μικρὸν ἐπιστῆναι κελεῦσαι ὥς ἂν αὐτὸς παρέλθῃ. Καὶ τοῖς παιδίσι μῆλα καὶ ἀπίους πριάμενος, εἰσενέγκας δοῦναι, ὀρώντος αὐτοῦ· καὶ φιλήσας δὲ εἰπεῖν, Χρηστοῦ πατὴρ νεώττια! Καὶ συνωνούμενος δὲ κρηπιδας, τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὐρυθρότερον τοῦ ὑποδήματος· καὶ πορευομένου πρὸς τινα τῶν φίλων, προδραμῶν εἰπεῖν ὅτι, Πρὸς σε ἔρχεται καὶ ἀναστρέψας ὅτι, Προσήμελκα. Ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευστί· καὶ τῶν ἐστιωμένων πρῶτος ἐπαινέσαι τὸν οἶνον· καὶ παρακείμενος εἰπεῖν, Ὡς μαλακῶς ἐστιᾷς. Καὶ ἄρας τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης, φῆσαι, Τουτὶ ἄρα ὡς χρηστόν ἐστι. Καὶ ἐρωτῆσαι ὡς ῥίγοι, καὶ εἰ ἐπιβάλλεσθαι βούλεται, καὶ ἔτι περιστεῖλαι αὐτόν· καὶ μὴν ταῦτα λέγων, πρὸς τὸ οὖς

προσπίπτων ψιθυρίζειν· καὶ εἰς ἐκείνον ἀποβλέπων, τοῖς ἄλλοις λαλεῖν. Καὶ τὸ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος τὰ προσκεφάλαια, αὐτὸς ὑπιστρῶσαι. Καὶ τὴν οἰκίαν φῆσαι εὖ ἡρχιτεκτονῆσθαι καὶ τὸν ἀγρὸν εὖ πεφυτεῦσθαι καὶ τὴν εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι. Καὶ, τὸ κεφάλαιον, τὸν κόλακά ἐστι θεάσασθαι πάντα καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα οἷς χαριεῖσθαι ὑπολαμβάνει.

The Talkative Man.

Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβουλεύτων. Ὁ δὲ ἀδολέσχης τοιοῦτός ἐστιν ὅς, ὃν μὴ γινώσκει, ταύτῳ παρακαλεζόμενος, πρῶτον μὲν τῆς ἑαυτοῦ γυναῖκος εἰπεῖν ἐγκώμιον· εἶτα ὁ τῆς νυκτὸς εἶδεν ἐνύπνιον, τοῦτο διηγήσασθαι· εἶθ' ὃν εἶχεν ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελεῖν. Εἶτα δὴ προχωροῦντος τοῦ πράγματος λέγειν, ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων· καὶ ὡς ἄξιοι γεγρόασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καὶ ὡς πολλοὶ ἐπιδημοῦσι ξένοι· καὶ τὴν θάλατταν ἐκ Διονυσίου πλώϊμον εἶναι· καὶ, εἰ ποιήσῃεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίω ἔσσεσθαι· καὶ ὁ ἄγρὸς εἰς μέωτα ἀργήσῃ· καὶ, ὡς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν· καὶ ὡς Δάμιππος μυστηρίους μεγίστην δᾶδα ἔστησε· καὶ, Πόσει εἰσὶ κίονες τοῦ Ὀδείου· καὶ, Χθὲς ἡμέσα· καὶ, Τίς ἐστὶν ἡμέρα σήμερον; καὶ, ὡς Ποηδρομιώνος μὲν ἐστὶ τὰ μυστήρια, Πυανεψιώνος δὲ Ἀπατούρια, Ποσειδεῖωνος δὲ τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια.

Παρασείσαντα δὲ χρὴ τοὺς τοιούτους τῶν ἀνθρώπων φεύγειν καὶ διαράμενον ἀπαλλάττεσθαι ὅστις ἀπύρετος βούλεται εἶναι. Ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς μήτε σχολὴν μήτε σπουδὴν διαγινώσκουσιν.

The Blunderer.

Ἡ μὲν οὖν ἀκαιρία ἐστὶν ἔντενξις λυποῦσα τοὺς ἐντυχάνοντας. Ὁ δὲ ἀκαιρος, τοιοῦτός τις, ὅς, ἀσχολουμένῳ προσελθὼν ἀνακοινῶσθαι, καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην καμᾶζειν πυρέττους· καὶ ἥλικην ὠφληκότα ἐγγύς προσ-

ἐλθὼν κελεύσαι αὐτὸν ἀναδέξασθαι· καὶ μαρτυρήσων παρ-
εῖναι, τοῦ πράγματος ἤδη κεκριμένου· καὶ κεκλημένους εἰς
γάμους, τοῦ γυναικείου γένους κατηγορεῖν· καὶ ἐκ μακρᾶς ὁδοῦ
ἤκοντας ἄρτι, παρακαλεῖν εἰς περίπατον. Δεινὸς δὲ καὶ " προσ-
άγειν ὠνητὴν πλείω διδόντα ἤδη πεπρακότε· καὶ " ἀκηκοὺς
καὶ μεμαθηκότας ἀνίστασθαι ἐξ ἀρχῆς διδάσκων· καὶ πρό-
θυμος δὲ ἐπιμεληθῆναι ἃ μὴ βούλεται τις " γενέσθαι, " αἰσχύ-
νεται δὲ ἀπειπάσθαι· καὶ θύοντας καὶ " ἀναλίσκοντας ἤκειν
" τόκον ἀπαιτήσων· καὶ μαστιγούμενῳ οἰκέτῃ παρεστῶς, διη-
γεῖσθαι ὅτι καὶ αὐτοῦ ποτὲ παῖς οὕτω πληγὰς λαβὼν ἀπήγ-
ξατο· " καὶ παρὼν διαίτῃ συγκρούειν, ἀμφοτέρων βουλομένων
διαλύεσθαι· καὶ ὀρχησόμενος ἄψασθαι ἐταίρου μηδέπω με-
θύοντος.

The Superstitious.

Ἀμέλει ἢ μὲν δεισιδαιμονία δόξειεν ἂν εἶναι δειλία πρὸς τὸ
δαιμόνιον. Ὁ δὲ δεισιδαίμων, τοιοῦτός τις οἷος ἐπὶ κρήνην
ἀπονωπιάμενος τὰς χεῖρας καὶ περιβράνταμενος " ἀπὸ ἱεροῦ,
" δάφνης εἰς τὸ στόμα λαβὼν, οὕτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν·
καὶ τὴν ὁδὸν εἰς παραδράμῃ γαλῇ, μὴ πρότερον πορευθῆναι,
" ἕως διεξέλθῃ τις, ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλλῃ· καὶ
εἰς ἴδην ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, " ἱερὸν ἐνταῦθα ἰδρύσασθαι· καὶ τῶν
" λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριάδαις, παριὼν ἐκ τῆς ληκύθου
ἔλαιον καταχεῖν· καὶ ἐπὶ γόνατα πεσὼν καὶ προσκυνήσας
ἀπαλλάττεσθαι· καὶ, εἰ μὴ θύλακον ἀλφίτων διαφάγῃ, πρὸς
τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾷν τί χρὴ ποιεῖν; καὶ εἰς ἀποκρίνηται
αὐτῷ ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἐπιρράψαι, " μὴ προσέχων τοῦ-
τοις, ἀλλ' ἀποτραπείς " ἐκθύσασθαι· καὶ πυκνὰ δὲ τὴν οἰκίαν
καθαῖραι δεινός, " Ἐκάτης φάσκων ἐπαγωγὴν γεγονέναι· καὶ
γλαῦκα βαδίζοντος αὐτοῦ διήπτασθαι τύχῃ, τάράττεσθαι, καὶ
εἰπὼν, " Ἀθηνᾶ κρείττω, παρελθεῖν οὕτω· καὶ οὔτε μνήματι
ἐπιβῆναι, οὔτ' ἐπὶ νεκρὸν οὔτ' ἐπὶ λεχῶ ἐλθεῖν ἐθέλῃσαι· καὶ,
ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὄνειρονκρίτας, πρὸς τοὺς
μάντις, πρὸς τοὺς ὀρνιθοσκόπους, ἐρωτήσων τίνι θεῷ ἢ θεᾷ
προσεύχεσθαι δεῖ· καὶ " τελεσθῆσάμενος πρὸς τοὺς Ὀρφεοτε-

λεστάς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναικός· ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ ἡ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης καὶ τῶν παιδίων· καὶ, ἂν ποτε ἐπίδῃ "σκοροῶν ἐσθίοντα τῶν ἐπὶ ταῖς τριόδοις, ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι· καὶ, ἱερείας καλέσας, σκίλλη ἢ σκύλακι κελεύσαι αὐτὸν περικαθᾶραι. Μαινόμενόν τε ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον, φρίζας "εἰς κόλπον πτύσαι.

The Vain.

Ἡ μὲν μικροφιλοτιμία δόξειεν ἂν εἶναι ὀρεξις τιμῆς "ἀν-ελευθέρως. Ὁ δὲ μικροφιλότιμος τοιοῦτός τις, οἷος σπουδᾶσαι, ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς, παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακείμενος δειπνῆσαι· "καὶ τὸν υἱὸν ἀποκεῖραι ἀναγαγὼν εἰς Δελφούς· καὶ ἐπιμεληθῆναι δὲ ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλουθος Αἰθίοψ ἔσται· καὶ ἀποδιδούς μὲν ἀργυρίου, "καινὸν ποιῆσαι ἀποδοῦναι· καὶ βοῦν θύσας, τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου προσπαττα-λεῦσαι, στέμμασι μεγάλοις περιδήσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν ὅτι βοῦν ἔθυσε· καὶ πομπεύσας δὲ "μετὰ τῶν ἱππέων, τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἀποδοῦναι τῷ παιδί ἀπενεγκεῖν οἶκαδε, "ἀναβαλό-μενος δὲ θοιμάτιον εἰς τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν· καὶ κυναρίου δὲ τελευτήσαντος, αὐτῷ μνημα καὶ στηλίδιον ποιήσας, ἐπιγράψαι "ΚΛΑΔΟΣ ΜΒΛΙΤΑΙΟΣ· καὶ ἀναβείς δακτύλιον χαλκοῦν ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ, τοῦτον "ἐκτρίβειν στεφανῶν, καὶ ἀλείφειν ὁσημέραι. Ἀμέλει δὲ καὶ συνδιοικήσασθαι τὰ παρὰ τῶν πρυτάνειων, ὅπως ἀπαγγέλλῃ τῷ δήμῳ "τὰ ἱερά· καὶ παρ-σκευασμένους λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ ἐστεφανωμένους, παρελθὼν εἰπεῖν, Ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, "ἐθύσαμεν οἱ πρυτάνεις τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· καὶ τὰ ἱερά ἄξια καὶ καλά· καὶ ὑμεῖς "δέχεσθε τὰ ἀγαθὰ· καὶ ταῦτα ἀπαγγεῖλας, ἀπιὼν διηγῆσασθαι οἶκαδε τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ· ὥς καὶ ὑπερβολὴν εὐημερεῖ.

END OF PROSE.

PART II.

HOMER.

FROM THE ODYSSEY.

BOOK I.

The poem opens within forty-eight days of the arrival of Ulysses in his dominions. He had now remained seven years in the island of Calypso, when the Gods assembled in council proposed the method of his departure from thence, and his return to his country. For this purpose it is determined to send Mercury to Calypso, and Pallas immediately descends to Ithaca. She holds a conference with Telemachus, in the shape of Mentis, king of the Taphians: in which she advises him to take a journey, in quest of his father Ulysses, to Pylos and Sparta, where Nestor and Menelaus yet reigned. The suitors of Penelope make great entertainments, and riot in her palace till night. Phemius sings to them the return of the Greeks, till Penelope puts a stop to the song. Some words arise between the suitors and Telemachus, who summons the council to meet the day following.

^a Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα ^b πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ ^c νόον ἔγνω·
πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ^d ὃν κατὰ θυμὸν,
^e ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἐτάρους ^f εἰρύσατο ^g ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ ^h σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ ⁱ κατὰ ^j βοῦς ὑπερίονος Ἡελίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ ^k τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.

- ¹ Τῶν ¹ ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν. 10
² Ἐνθ' ² ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον ³ αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφύεγότες ἤδ' ἐθάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου ⁴ κεχηγμένον ἤδ' ἐγυναικὸς,
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα ⁵ θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, ⁶ λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15
Ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, ⁷ περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλίωσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, (⁸ οὐδ' ἔνθα ⁹ πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
¹⁰ καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι') θεοὶ ἐλέαιρον ἅπαντες,
νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν 20
ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, ¹¹ πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.
Ἄλλ' ¹² ὁ μὲν Αἰθίοπας ¹³ μετεκίαθε τηλόθ' ἔόντας,
(Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ ¹⁴ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν ¹⁵ δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,)
¹⁶ ἀντιόων· ταύρων τε καὶ ἀρνεῖων ἐκατόμβης· 25
ἔνθ' ὄγε ¹⁷ τέρπετο δαιτὶ παρήμενος. Οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζητὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
¹⁸ Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμόν ¹⁹ ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν Ὀρέστης· 30
τοῦ ὄγ' ἐπιμνησθεῖς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηΐδα·
²⁰ ὦ πόποι, ²¹ οἶον δὴ νῦ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμῶν γάρ φασι κακ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ²² ὑπὲρ μόνον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὡς καὶ νῦν Αἰγίσθος ²³ ὑπὲρ μόνον ²⁴ Ἀτρεΐδαο 35
γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
²⁵ εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἵπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες εὐσκαπον Ἀργειφόντην,
μήτ' ²⁶ αὐτὸν κτείνειν, μήτε ²⁷ μνάσθαι ἄκοιτιν·
²⁸ ἐκ γὰρ Ὀρέσταό ²⁹ τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο, 40
ὁππότ' ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ³⁰ ἦς ἰμείρεται αἴης.
Ὡς ἔφασ' Ἑρμείας· ἄλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ', ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτε κρείοντων, 45
 καὶ λίην κείνός γε ἔοικότι κεῖται ὀλέθρῳ.
 ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 Ἀλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἥτορ
 δυσμύρῳ, ὅς δ' ἡ δὴ θὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχει,
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης, 50
 νήσος δεινρῆσσαν· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει.
 Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅσπερ θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατέρύκει· 55
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
 ἥς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. Οὐδέ νῦν σοί, ἦ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἥτορ, Ὀλύμπιε. Οὐ νύ τ' Ὀδυσσεύς 60
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσσαο, Ζεῦ;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Τέκνον ἔμδν, ποῖόν σε ἔπος· Φύγεν ἔρκος ὀδόντων;
 ἥ πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θέλοιό λαβοίμην, 65
 ὅς ἔπερι μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, ἔπερι δ' ἱρὰ θεοῖσιν;
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίης ἄσκηλές αἰεὶ
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον· 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἄλῃς ἀτρυγέτοιο μέδοντας,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
 Ἐκ τοῦ δ' ἡ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὔτι κατακτείνει, ἢ πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης· 75
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων,
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν, ἢ ἐριδιαινέμεν οἶος.

- Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 80
 ὦ πάτερ ἡμετέρε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
 νοστήσῃσι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδρ' ὀμόνδε,
 Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην 85
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην ὀτρύνομεν, ὅφρα τάχιστα
 νόμφῃ εὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέᾳ βουλῇ,
 νόστον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νήται.
 Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὅφρα ἢ οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
 εἰς ἀγορὴν καλῆσαντα καρήκομύωντας Ἀχαιοὺς, 90
 πᾶσι μνηστήρεσιν ἁπειπέμεν, οἷτε οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς.
 Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσῃ,
 ἧδ' ἴνα ^α μιν ^β κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν. 95
 ὣς εἰποῦς, ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην,
 ἧδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ^α ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῇ,
 βριθὺ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 100
 ἡρώων, ^β τοῖσιν τε κοτίσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἵξασα·
 στή δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 οὐδ' οὐ ἐπ' αὐλείῳ παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντη. 105
 Εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάραιθε θυράων θυμὸν ἔτερον,
 ἦμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 Κήρυκες δ' ^α αὐτοῖσι καὶ ἀτρήροι θεράποντες,
 οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
 οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 νίζον, καὶ ^β προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο·
 Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
 ᾗστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον ^γ τετιμημένος ἦτορ,

ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἶποθεν ἐλθὼν 115
 μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα " θεῖη,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην
 βῆ δ' " ἰθὺς προθύροιο, νημεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ξεῖνον δητὰ ὑργίην ἐφεστάμεν' ἐγγύθι δὲ στὰς 120
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν, καὶ " ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι " φιλήσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσάμενος μυθήσεται, " ὅττιό σε χρεῖ.
 " Ως εἰπὼν ἡγήεῖθ', ἡ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. 125
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
 δουροδόκης ἔντοσθεν εὐξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἴστατο πολλά.
 Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ " λῖτα πετάσσας, 130
 καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσσὶν ἦεν.
 Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν " θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστῆρων· μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
 " δειπνῶ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἡδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιτο. 135
 Χέρνιβα δ' ἁμφίπολος " προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 Σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, " χαριζομένη παρεόντων· 140
 δαιτρός δὲ κρεῖων πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
 παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
 " κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἶνοχοεῦων·
 ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε· 145
 τοῖσι δὲ " κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 σῆτον δὲ ὀμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν·
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα, προκείμενα, χεῖρας ἵαλλον.
 Κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ πάσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντο
 μνηστῆρες, τοῖσι μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει,
 μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γὰρ ἵ ἀναθήματα δαιτός.
 Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
 Φημίω, ὃς ῥ' ἦειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
 Ἦτοι ὁ φορμίζων ἵ ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεΐδειν
 αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίατο ἄλλοι·
 Ξεῖνε φίλ', ἵ εἰ καί μοι νεμεσήσῃς ὅ, τι κεν εἴπω;
 τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοιδῆ,
 ῥεῖ, ἐπεὶ ἀλλότριον βίοντον νῆποιον ἔδουσιν
 ἀνέρος, οὗ δὴ που λυέε' ὅστέα πύθεται ἄμβρω,
 κείμεν' ἐπ' ἡπείροιο, ἣ εἰν ἀλὶ κῦμα κυλίνδει.
 Εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἠ ἀρησαίαντ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
 ἢ ἀφνειότεροι ὁ χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
 Νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπύλωλε κακὸν ἠ μόνον, οὐδέ τις ἡμῖν
 θαλπωρὴ, ἢ εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φησὶν ἐλευσέσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκήες;
 ὀπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετάωνται;
 οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν οἶμαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ
 ἦ ἢ ἵ νέον μεθέπεις, ἣ καὶ πατρώϊός ἐσσι
 ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ ἵ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Μέντης Ἀγχιάλωιο θαῖφρονος εὐχομαι εἶναι
 υἱός, ἀτὰρ ἵ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 Νῦν δ' ὁ ὤδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἡδ' ἐτάροισι,
 ἵ πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
 εἰς Τεμέσην ἠ μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' αἶθωνα σῖδῃρον.

Νῆϋς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν * ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος, 185
 ἐν λιμένι Παϊθρῳ, ὑπὸ Νηϊῷ ὑλήεντι.
 * Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατράϊσι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, * εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθῶν
 Λαέρτην ἦρωα· τὸν οὐκέτι Φασί πόλινδε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν 190
 γρη῏ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἦδ' οἱ βρωσίην τε πόσιν τε
 παρτιβεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν,
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο.
 Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τὸν γε θεοὶ * βλάπτουσι κελεύθου. 195
 Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατέρύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
 νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἄγριοι, οἳ που κείνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
 Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 200
 ἀθάνατοι * βάλλουσι, καὶ ὥς * τελέεσθαι * οἶω,
 οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
 Οὔτι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπο πατρίδος αἵης
 ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
 Φράσσεται, ὥς κε νένηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. 205
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο * τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος·
 Αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ· ἐπεὶ θαμὰ * τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
 πρὶν γε * τὸν εἰς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι 210
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
 Ἐκ τοῦδ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κείνος.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 μήτηρ μὲν ἐμὲ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε 215
 οὐκ οἶδ'· * οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 * Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπὶ γῆρας ἔτετμε·
 νῦν δ', ὃς ἀποτμότατος γένητο θνητῶν ἀνθρώπων,

τοῦ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἔπει σὺ με τοῦτ' ἐρσεΐνεις. 220

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ὅ μὲν τοι γενεὴν γέ θεοὶ νῶνυμμον ὀπίσσω
θήκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.

Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ; 225

εἰλαπίνη, ἥ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.

ὦς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι

δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νεμέσσήσαιτό κεν ἀνὴρ

ἄσχεα πόλλ' ὀρώων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 230

Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρσαι ἤδ' μεταλλάξ.

ἢ μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὃδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων

ἔμμεναι, ὅφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν.

Νῦν δ' ἐτέρως ἑβάλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,

οἳ κείνον μὲν αἴστον ἐποίησαν· πέρι πάντων 235

ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,

εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμνη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ,

ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τόλυπευσε·

τῷ κέν ἔοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,

ἠδὲ κε καὶ ὧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω· 240

νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνθρεΐψαντο·

ὧχετ' αἴστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε

ἠγάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω

οἶον, ἐπεὶ νῦ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδεα τεῦξαν.

Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245

Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ Ὑλήντι· Ζακύνθῳ,

ἠδὲ ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,

τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.

Ἢ δ' οὗτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν

ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες 250

οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.

Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσήυδα Παλλὰς Ἀθήνη·

ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικομένον Ὀδυσῆος

δεύη, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.

Εἰ γὰρ νῦν ἑλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι 255
 σταίῃ, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ ταπρῶτ' ἐνόησα,
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·
 (ᾧ χετο γὰρ ὁ κακείσσε θεῆς ἐπὶ νηὶς Ὀδυσσεύς, 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὕφρα οἱ εἶη
 ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας. ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ
 δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἑόντας.
 Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἑμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·)
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς, 265
 πάντες κ' ὠκύμοροι τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα ἑθεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἥ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἥε καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι. Σὲ δὲ φράζεσθαι ὁ ἄνωγα,
 ὅπως κε μνηστῆρας ἀπώσσαι ἐκ μεγάροιο. 270
 Ἐἰ δ' ἄγε νῦν ὁ ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων·
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 μῦθον ἑπέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι·
 μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι, 275
 ἀψ' ἴτω ἐς μέγαρον ἢ πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
 Οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 Σοὶ δ' αὐτῷ ἑπικινῶς ὑποθήσομαι, αἶκε πύθηναι·
 νῆ ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη, 280
 ἔρχεο πευσόμενος ἢ πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
 ἦν τίς τοι εἴπησι βροτῶν, ἥ ὅσσαν ἀκούσῃς
 ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει ὁ κλέος ἀνθρώποισι.
 Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἑλθε, καὶ εἰρεο Νέστορα δῖον·
 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον, 285
 ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
 ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι ἑταίρης ἐνιαυτόν.
 Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδὲ τ' ἑόντος,

νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 290

ἢ σῆμά τέ οἱ χεύσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεια κτερεῖξαι
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἄνερὶ μητέρα δοῦναι.

Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὅπως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι 295

κτείνῃς, ἢ δόλῳ, ἢ καὶ ἀμφιδόν· οὐδέ τί σε χρὴ

ὑπηπίας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἔσσι.

ἢ ἥ οὐκ αἰεὶς οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα;

Αἰγισθὸν δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300

Καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
ἀλκιμὸς ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀφιογόνων εὖ εἴπῃ.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
ἧδ' ἐτάρους, οἳ πού με μαλ' ἀσχαλίσσι μένοντες.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων. 305

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

Ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
ὥς τε πατήρ ῥ' παῖδι, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν.

Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, 310

δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,

τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται

ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν ῥ' περ ὁδοῖο· 315

δῶρον δ', ὅ,ττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνάγῃ,

αὐτὶς ἀνερχομένην δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,

καὶ μάλα καλὸν ἐλάν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.

Ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὄρνις δ' ὥς ἰανόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ 320

ῥῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ εἰ πατὴρ

μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν. Ὁ δέ, φρεσὶν ᾗσι νοήσας,

θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσσατο γὰρ θεὸν εἶναι.

Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσάβρις Φῶς·

τοῖσι δ' αἰδὼς ἄειδε περικλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῇ 325
 εἶατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
 λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τοῦ δ' ὑπεραιῶθεν φρεσὶ ἄσύνθετο θέσπιν αἰοιδῆν
 κούρη γ' Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια.
 Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο, 330
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἔποντο.
 Ἥ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στήῃ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειᾶν σχομένη λιπαρὰ κρηδεμένα
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. 335
 Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον αἰοιδόν·
 Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν αἰοδοί·
 Τῶν ἐν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἳ δὲ σιωπῇ
 οἶνον ἰπνόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοιδῆς 340
 λυγρῆς, ἥ τε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τεύρει· ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον·
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
 ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος·
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 345
 Μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις ἐρίηρον αἰοιδόν;
 τέρπειν ὅππῃ ἔοι νόος ὀρυταί; Οὐ νύ τ' αἰοδοὶ
 αἵτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅσπερ δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἐκάστω.
 Τούτω δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον αἰεΐδειν· 350
 τὴν γὰρ αἰοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
 ἥ τις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 Σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν.
 Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμόν ἡμάρ,
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. 355
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰῦσά τὰ σάυτῃς ἔργα κόμιζε,
 ἱστὸν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ἥ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει· 360

παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔθηκε θυμῷ.

Ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,

κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνου

ἤδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκίοεντα, 365

πάντες δ' ἠρήσαντο παραλ' λεχέεσσι κλιβῆναι.

Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβριον ὕβριν ἔχοντες,

νῦν μὲν δαινύμενοι τερπόμεθα, μηδὲ βοητὺς

ἔστω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰδοῦ 370

ταιοῦδ', οἷος ὃδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.

Ἡῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κίοντες

πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,

ἑξινεῖν μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,

ὕμᾱ κτήματ' ἔδοντες, ἅμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 375

Εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωϊότερον καὶ ἄμεινον

ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτοῦ ἡγήποιον ὀλέσσαι,

κεῖρετ', ἐγὼ δὲ θεοῦς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἑόντας,

αἴκε ποτὶ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,

ἡγήποινοί κεν ἔπειτα δόμιον ἔντοσθεν ὀλοισθε. 380

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἠδὰξ ἐν χεῖλεσι φόντες,

Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·

Τηλέμαχ', ἥ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ

ὑψαγόρην τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν. 385

Μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίου

ποιήσειεν· ὃ τοι γενεῇ πατρώϊον ἐστὶ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον πῦδα·

Ἀντίνο', ἔπερ μοι καὶ ἀγάσσαι, ὃ, τι κεν εἴπω,

καί κεν τούτ' ἐθέλωμι, Διὸς γε διδόντος, ἀρέσθαι. 390

Ἥ φης τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τεύχθαι·

ὣ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμέν· αἰψά τέ οἱ δῶ

ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός.

Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι

πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἤδη παλαιοί· 395
 τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο,
 καὶ δμῶων, οὓς μοι ᾠλήσασατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ἡὔδα·
 Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400
 ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν
 κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δῶμασι σοῖσιν ἀνάσσεις.
 Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι
 κτήματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.

Ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, ἢ περὶ ξείνοιο ἔρῃσθαι, 405
 ὁππότεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
 γαίης· πῶυ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατὴρ ἄρουρα.
 Ἡέ τοι ἀγγελίην· πατὴρ δὲ φέρει ἐρχομένοιο,
 ἢ ἐὼν αὐτοῦ χρεῖος ἐλθδόμενος ᾧ τόδ' ἰκάνει·
 ὅον ἀναίξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε 410
 γινώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὥπα ἐώκει.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡὔδα·
 Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατὴρ ἐμοῖο·
 οὗτ' οὖν ἀγγελίης ἔτι πείθομαι, εἵποθεν ἔλθοι, 415
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἢν τινα μῆτηρ
 ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
 Ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστί,
 Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο θαΐφρονος εὐχεται εἶναι
 υἱός· ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.

Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω. 420
 Οἱ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἱμερόεσσαν ᾠοὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
 Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλις ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε.
 Δὴ τότε κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς 425
 ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνήν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων·
 τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαῖδας φέρε κέδν' εἰδοῦα
 Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδης·

- τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσι ἑοῖσιν, 430
 πρωτήβην ἔτ' ἐοῦσαν, εἰκοσάβοια δὲ δῶκεν.
 Ἰσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τέλει ἐν μεγάροισιν
 εὐνῇ δ' οὐποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
 ἥ οἱ ἄρ' αἰδομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἐμάλιστα 435
 δμωῶων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα.
 Ὡξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο
 ἔζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυσε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραΐης πυκιμήδεος ἔμβαλε χερσίν.
 Ἦ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι, 440
 ἱβῇ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· ἰθύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 ἀργυρῇ· ἔπ' ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσεν ἱμάντι.
 Ἐνθ' ὄγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶδς ἰώτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἥσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Palace and Gardens of Alcinoüs.

—Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

- Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτὰ· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι·
 ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν, ἥε σελήνης,
 δῶμα καθ' ὑπερφεῖς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 Ἰ Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἑληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 εἰς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο.
 Χρῦσαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔργον·
 ἀργύρεοι σταθμοὶ ἐνὶ χαλκίῳ ἕστασαν οὐδῶ,
 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῇ δὲ κορώνῃ.
 Χρῦσαι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἡφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσι,
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγῆρως ἥματα πάντα.
 Ἐν δὲ θρόνῳ περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 εἰς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές· ἐνθ' ἐνὶ πέπλοι
 λεπτοῖ, ἐννητοὶ βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.

Ἐνθα δὲ Φαίηκων ἡγήτορες ἐδριόοντο,
 πίνοντες καὶ ἔδοντες· Ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
 Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 ἔστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 ἡ φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.

Πεντήκοντα δὲ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
 αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν,
 αἱ δ' ἰστοὺς ὑφώπι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν
 ἡμεναι, ὅϊά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο
 ἡ καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 Τόσσον Φαίηκες περὶ πάντων Ἱδριες ἀνδρῶν
 νῆα θαῖον ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν· ὥς δὲ γυναῖκες
 ἰστὸν τεχνῆσαι· ἡ περὶ γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.

Ἐκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἡ ἀμφοτέρωθεν.

Ἐνθα δὲ δένδρεα μακρὰ ἡ πεφύκει τηλεθώοντα,
 ὄγχυαι, καὶ ροῖαι, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
 συκαὶ τε γλυκεραί, καὶ ἔλαϊα τηλεθώουσαι.

Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἐπιλείπει
 χείματος οὐδὲ θέρεος, ἐπετήσιος ἡ ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίη πνέουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.

Ὀγχυὴ ἐπ' ὄγχυη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ,
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.

Ἐνθα δὲ ἡ οἱ πολύκαρπος ἀλὼν ἡ ἐνεῖρρίζωται·
 τῆς ἡ ἔτερον μὲν θειλόπεδον λευρὴν ἐνὶ χώρῳ
 ἡ τέρεται ἡ ἐλίῳ· ἡ τέρας δ' ἄρα τὴν τρυγῶσιν,
 ἡ ἄλλας δὲ τραπέουσιν· ἡ πάροιθε δὲ τὴν ὁμφακὴς εἰσιν,
 ἡ ἀνθὺς ἀφιεῖσθαι, ἡ ἔτεροι δ' ὑποπερκαΐουσιν.

Ἐνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νεῖατον ἡ ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἡ ἐπηετανὸν γανώουσαι.

Ἐν δὲ δύο κρήναι, ἡ μὲν τὴν ἀνὰ κῆπον ἀπαντα
 σκίδνεται, ἡ δ' ἐτέρωθεν ἡ ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἡ ἴσι
 πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 Τοῖά ῥ' ἡ ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

BOOK IX.

Ulysses relates, that after the destruction of Troy he made an incursion with his companions on the Cicones, by whom they were repulsed; and, meeting with a storm, were driven to the coast of the Lotophagi. From thence they sailed to the land of the Cyclops. The giant Polyphemus and his cave are described, and the method of escape from him.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε ¹ λαῶν,
 ἦτοι μὲν τόδ' ἐσσι καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδῶ
 τοιοῦδ', οἷος ὃδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν·
 οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί ² τέλος χαριέστερον εἶναι, 5
 ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ³ ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδῶ,
 ἤμενοι ἐξείης· παρὰ δὲ πλῆθ' ὅσιν τράπεζαι
 σίτου καὶ κρείων· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 οἶνοχόος φορέῃσι καὶ ⁴ ἐγχείῃ δεπάεσσι· 10
 τοῦτό τι μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
⁵ Σοὶ δ' ἐμὰ κῆδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
 εἶρεσθ', ⁶ ὅφρ' ἔτι μάλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.
 Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
 κῆδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίῳνες. 15
 Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ⁷ ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγαῖν ὑπὸ νηλεῆς ἡμαρ,
 ὑμῖν ⁸ ξείνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
⁹ Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ¹⁰ ὃς πᾶσι δόλοισιν
 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος οὐρανὸν ἔκει· 20
 ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον. Ἐν δ' ὅρος αὐτῇ
 Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 πολλαὶ ¹¹ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησι,
 Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
¹² αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἀλὶ κεῖται 25

πρὸς ζόφον, (αἱ δὲ τ' ἀνευθε πρὸς ἥϊ τ' ἡέλιόν τε,) ὅτε
 τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κυροτρόφος· οὔτι ἔγωγε
 ἥς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 Ἡ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι· 30
 ὥς δ' αὖτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη, δολέεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον·
 ὥς οὐδὲν γλύκιον ἥς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 γίνεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον 35
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ· ἐνίσπῳ,
 ὃν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασεν,
 Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς. 40
 Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 δασσάμεθ', ὥς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.
 Ἐνθ' ἦτοί μιν ἐγὼ διερῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
 ἠνιώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
 Ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
 ἔσφαζον παρὰ βῖνα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς.
 Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνουν,
 οἱ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
 ἡπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' Ἰππων
 ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν εὐόντα· 50
 ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη,
 ἡέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
 Στήσάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι·
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν. 55
 Ὅφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλεονάς περ εὐόντας·
 ἦμος δ' ἡέλιος μετενίσσεται βουλυτύνδε,
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοῦς.
 Ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἐταῖροι 60

ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

Ἐνθεν δὲ ^κ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἤτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, ^ι φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.

^μ Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
^ν πρὶν τίνα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρίς ἑκαστον αὔσαι,
οἱ θάνουν ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δηωθέντες.

65

Νηυσὶ δ' ἐπ' αὖρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.

Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἰστία δὲ σφιν
τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἰς ἀνέμοιο.

70

Καὶ ^ο τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δέισαντες ὄλεθρον,
^ι αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερίσαμεν ἡπειρόνδε.

Ἐνθα δ' αὖ νύκτας, δύο τ' ἡμέτα, ^ι συνεχὲς αἰεὶ,
κεῖμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.

75

Ἄλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμάρ εὐπλόκομος τέλεισ' Ἠῶς,
ἰστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες,
ἡμέλια· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' Ἴθονορ.

Καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμεν' ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἀλλὰ με κῆμα ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
καὶ βορέης ἀπέωσε, ^ι παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.

80

Ἐνθεν δ' ἐν νῆμαρ φερόμεν ὁλοοῖς ἀνέμοισι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.

Ἐνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλουντο θεῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.

85

Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπάσσαμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότε ἔγων ἐτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
ἄνδρε δ' αὖ κρίνας, ^ι τρίτατον κῆρυχ' αἶμ' ὀπάσσας,
^ι οἷτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.

90

Οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι ^ι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.

Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροισι, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.

Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·

95

ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λατοφάγοισι
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
 Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὡς ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσας.
 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους 100
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
 μή πώ τις λωτοῖο φάγων νόστοιο λάθεται.
 Οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλλα τύπτουν ἐρετμοῖς.
 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ. 105
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
 ἰκόμεθ', ὅς ῥα, θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
 οὔτε φυτεύουσι χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν.
 Ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνῆροτα πάντα φύονται,
 πυροὶ, καὶ κριθαί, τῆδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν 110
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
 Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραί βουληφόροι, οὔτε θέμιστες,
 ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι ὅς θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 παίδων τῶν ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι 115
 Νῆσος ἔπειτα ἡ λάρχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
 γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
 ὑλῆεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσiai γεγάασιν
 ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει
 οὔδ' ἐμιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἷτε καὶ ὕλην 120
 ἄλγεια πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
 Οὔτ' ἄρα ποίμνησιν ἡ καταίσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἦ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνῆροτος ἤματα πάντα,
 ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἶγας.
 Οὐ γὰρ Κυκλώπεςσι νέες ἡ πάρα μιλοπάργη, 125
 οὔδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 νῆας εὐσέλμους, αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
 ἄσπερ ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἳά τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
 οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο. 130

Οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γῆ, φέροι δέ κεν ὄρια πάντα·
 ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας,
 ὑδρηλοὶ, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοὶ ἄμπιλοι εἶεν.
 Ἐν δ' ἄροσις ἡ λείη· ἵ μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἶεν
 εἰς ἰῶρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὐδας. 135
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ἴν' οὐ χρεῖω πείσματός ἐστιν,
 οὐτ' ἵ εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι ἀνάψαι,
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι ἡ χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
 θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσασιν αἴηται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 140
 κρήνη ὑπὸ σπέεος· περὶ δ' αἰγίροι πεφύασιν.
 Ἐνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευε
 νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ ἵ προῦφαίνετ' ἢ ἰδέσθαι·
 ἢ ἀῆρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ· ἦν, οὐδὲ σελήνη
 οὐρανόθεν προῦφαίνει· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν. 145
 Ἐνθ' οὐτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
 Οὐτ' οὖν κύματα μακρὰ ὁ κυλινδόμενα ποτὶ χέρσον
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐσέλμους ἐπικέλσαι.
 Κελσάσχησι δὲ ἡ νηυσὶ καθείλομεν ἰστίᾳ πάντα·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 150
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ δῖαν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδινομέσθη κατ' αὐτήν.
 ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
 αἶγας ἔρσεσκῶους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι. 155
 Αὐτίκα καμπύλα τύξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν· ἢ διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα ἱθήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἐκάστην
 ἐννέα λάγχανον ἡ αἶγας· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶον. 160
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἡέλιον καταδύντα,
 ἤμεθα δαινόμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
 Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυβρὸς,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες. 165

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς εόντων, καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν οἶων τε καὶ αἰγῶν.
 Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδου, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον
 "Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετε ἔμοι ἑρίηρες ἐταῖροι
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ " καὶ ἔμοις ἐτάροισιν
 ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν
 ἢ ῥ' οἷγ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἢ δὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδής.
 "Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἐταῖρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρύμνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισον
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς εόντα,
 ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
 ὑψηλὸν, δάφνησι κατρηφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
 μῆλ', οἷές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
 ὑψηλὴ δέδμητο " κατωρυχέσσι λίθοισι,
 μακρῆσιν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
 "Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυέ πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
 οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
 πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἔηδε.
 Καὶ γὰρ θαῦμα ἔέτευκτο πελώριον· οὐδὲ ἐώκει
 ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλῆεντι
 ὑψηλῶν ὀρέων, ὃ, τε φαίνεται οἶον " ἀπ' ἄλλων.
 Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ' " νηϊ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
 βῆν'· ἀτὰρ αἶγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
 ἠδέος, (ὃν μοι δῶκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 ἱεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἰσμάρον ἀμφιβεβήκει
 " οὐνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναῖκι,
 ἀζόμενοι· ὥκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δεινδρῆεντι

- Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα.
 Χρυσοῦ μὲν μοι δῶκε· εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
 δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυνάδεκα ἅπασιν ἀφύσσας,
 ἧλόν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτόν
 ῥεῖδει δρώων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴῃ.
 Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιχρῆα οἶνον ἐρυθρὸν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἅνα εἴκοσι μέτρα
 χεῖρ· ὁδμὴ δ' ἠδαια ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
 θεσπεσίῃ· (τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι ἠΐλου ἦεν)
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
 κωρύκῃ· αὐτίκα γάρ μοι οἶσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπειμένου Ἀλκίῃν,
 ἄγχιον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότε οὔτε θέμιστας.
 Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδὲ μιν ἐνδόν
 εὖρομεν, ἀλλ' ἐνόμμευ νομὸν κατὰ πύονα μῆλα.
 Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηύμεσθα ἕκαστα·
 ταρσοὶ μὲν ἰτυρῶν βρίθον, στείνοντο δὲ σηκῷ
 ἄρνων ἠδ' ἐρίφων· διακεκρίμεναι δὲ ἕκασται
 ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὖτ' ἔρσαι· νῆα δ' ὄρε' ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε, σκαφίδες τε, τ' τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν ἠρώτισθ' ἑτάροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν·
 ἠὲ τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν Ἀλκυονίδων ὕδαρ.
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, (ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν)
 ὅφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ·
 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανείς ἐρατεινὸς ἔσσεσθαι.
 Ἐνθα δὲ πῦρ κελάντες ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνυμένοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἐνδόν
 ἤμενοι, ἕως ὅγ' ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 Ἐκτοσθεν δ' ἄντροισι βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·

ἡμεῖς δὲ δέισαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἀντροῦ.
 Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πῖονα μῆλα,
 πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε· τὰ δ' ἄρσενά λεῖπε θύρηφιν,
 ἀρνειοὺς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰείρας, 240
 ἄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύο καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
 ἐσθλαί, τεσσαράκκυκλοι, ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσσειαν·
 τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
 Ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἐκάστη. 245
 Αὐτίκα δ' ἤμισυ μὲν ὀρέψας λευκοῖο γάλακτος,
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἄμυσάμενος κατέθηκε·
 ἤμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὅφρα οἱ εἴη
 πίνειν δαινυμένῳ τε καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄρ' ἔργα, 250
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
 Ἥ τι κατὰ περὶ ξιν, ἧ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες; 255
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ἥμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ἡδὺν, ἄλλα κέλευθα
 ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μηχανάσθαι.
 Λαοὶ δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς 265
 πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γούνα
 ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον ἢ καὶ ἄλλως
 δώης δαπτίνην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστί.
 Ἀλλ' αἰδοῖο, φέριστε, θεοὺς· ἰκέται δέ τοι εἰμὲν.
 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε, 270

Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἄμ' ἠ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·

Ἦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
νηπιος εἷς, ὦ ξεῖν', ἥ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὃς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι.

Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων γε· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ, Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος, πεφιδόιμην
οὔτε σεῦ οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.

Ἀλλὰ μοι εἴφ', ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα
ἣ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἣ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.

Ἦς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδὼτα πολλὰ.
Ἀλλὰ μιν ἄψορρον προσέφην δουλοῖς ἐπέεσσιν·

Ἦν μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἰνυσίχθων,
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης.
ἄκρῃ προσπελάσας· ὁ ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ.
Ἀλλ' ὄγ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλε·
σὺν δὲ δύο μάρνας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει, δεῦε δὲ γαῖαν.

Τοὺς δὲ διαμελείσσι ταμῶν ἀπλίσσατο δόρπον·
ἥσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὅστέα μυελόεντά.

Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνυσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ' ὀρώοντες· ἀμηχανίῃ δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηῶν,
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ' ἔντοσ' ἄντροιο ταυνοσάμενος ἠδὲ μήλων.

Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,
ἄσπον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
ἥ χεῖρ' ἐπιμασσάμενος. Ἔτερος δέ με θυμὸς ἔρκεν·
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γὰρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλῶν
χερσὶν ἀπίωσασθαι λίθον ἔβριμον, ὃν προσέθηκεν.

Ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ διάνοιαν· ἡ δὲ φωνή
 ἦμος δ' ἤριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἤκεν ἐκάστη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονητάμενος τὰ ἄεργα,
 σὺν δ' ὄγε δ' αὐτε δῶμα μάψας ἀπλίσσατο δειπνόν.
 Δειπνήσας δ' ἀντροῦ ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἀψ' ἐπέθηχ', ὥς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
 Πολλῇ δὲ ροίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
 εἴπως τισαίμην, δῶπ' δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.

Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σπηῶ,
 χλωρὸν, ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
 αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες,
 ὅσπον δ' ἴστων νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα,
 τόσπον ἔην μῆκος, τόσπον πάχος εἰσοράσθαι.
 Τοῦ μὲν ὅσπον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς,
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
 Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐβόωσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
 ἥ ῥα κατὰ σπέος κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.

Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπάλαχθαι ἀνωγόν,
 ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
 τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
 Οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἂν καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
 Ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ'· οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἢ τι οἰσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευεν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,

ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκέδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἑκάστη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄεργα,
 σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύνω μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον.
 Καὶ τότε γὰρ Κύκλωπα προσήυδων ἄγχι παραστάς, 345
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνου·

Κύκλωψ, ὦ τῆ, πῖς οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
 ὄφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκείνῃ
 ἡμετέρῃ· σοὶ δ' αὖ λαιβὴν φέρων, εἴ μ' ἐλείπας
 οἴκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς. 350

Σχέτις, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἱκετο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας·

ὦς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς
 ἡδὺ ποτὸν πίνων· καὶ μ' ἦτε δέυτερον αὖτις· 355

Δὸς μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὖνομα εἰπέ
 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὃ κε σὺ χαίρεις.

Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρεϊ ζείδωρος ἄρουρα
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ἔμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.

ὦς ἔφαθ'· αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πύρον αἶψα οἶνον· 360
 τρεῖς μὲν ἔδωκα φέρων, τρεῖς ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἦ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσήυδων μελιχίοισι·

Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερῶ· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὃς περ ὑπέσσης· 365

Οὗτις ἔμοι γ' ὄνομ' ἔστω· Οὗτιν δέ με κικλήσκουσι
 μήτηρ ἡδὲ πατὴρ ἢ δ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.

ὦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·

Οὗτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισι,
 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται. 370

Ἢ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· καδδὲ μιν ὕπνος
 ῥρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.

Καὶ τότε γὰρ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς, 375

εἴης θερμαίνοντο· ἔπασσί τε πάντας ἑταίρους
 θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδείσας ἠ' ἀναδύη.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλαῖνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 Ἄψασθαι, χλωρὸς περ' ἐὼν, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
 καὶ τότε γῶν ἄσπον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσε μέγα δαίμων.
 Οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον, ὅξυν' ἠ' ἐπ' ἄκρῳ,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἠ' ἀερθεῖς
 δίνεον· ὥς δ' ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
 τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἄνερθεν ὑπασσεύουσιν ἱμάντι,
 Ἄψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ.
 Ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυρίηκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περιῖρρε θερμὸν ἑόντα.
 Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν αὐτμή,
 γλῆνης καιομένης· σφαραγεῦντο δὲ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἥε σκέπαρνον,
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα,
 φαρμάσσω· (τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν)
 ὥς τοῦ σίγ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περιμοχλῷ,
 Σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἰαχὴ πέτρῃ.
 Ἡμεῖς δὲ δέισαντες ἀπασσόμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ χερσὶν ἀλύων.
 Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυσεν, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς
 ὤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἡνεμοέσσας·
 οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
 ἰστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος, ὃ, τι ἐ κήδοι.
 Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὦδ' ἐβόησας,
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ αὐπνοὺς ἄμμε τίθησθα;
 Ἥ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
 Ἥ μή τις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἢ βίῃφι;
 Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 ὦ φίλοι, Οὐ τις με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίῃφινι,
 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπειτα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 εἰ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται, οἶον ἑόντα,

νοῦσόν γ' οὕτως ἐστὶ Διὸς μεγάλοι ἀλέσθαι.
 Ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Περσειδάωνι ἀνακτι.
 Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
 ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μήτις ἀμύμων.
 Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησι, 415
 χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων·
 αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
 εἴ τινα που μετ' ἄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
 οὕτω γάρ που μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο, 420
 εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἢ ἐμοὶ αὐτῶν
 εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μήτιν ὄφαινον,
 ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ἄρσενες ὅϊες ἦσαν εὐστρεφές, δασύμαλλοι, 425
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκέων συνέεργον εὐστρεφέεσσι λόγοισι,
 τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὔδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
 σύντρεϊς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
 τῶ δ' ἐτέρω ἐκάτερθεν ἴτην, σιώντες ἑταίρους. 430
 Τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὅϊες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
 ἀρνεῖος γὰρ ἦν, μήλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων,
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς
 κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἄλωτου θεσπεσίῳ
 νῶλεμέως ἑστρεφθεῖς ἐχόμεν τετλητόι θυμῷ. 435
 Ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ ὄϊαν.
 Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
 θήλειαι δ' ἐμέμικον ἀνήμελκτοι περὶ σηκοὺς,
 οὐβάτα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ', ὀδύνησι κακῇσι 440
 τειρόμενος, πάντων ὄϊων ἐπεμαίετο νῶτα
 ἄρθων ἐσταῶτων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς ὁιὺν ἐῖροπόκων ὄϊων στέρνοισι δέδευντο.
 Ὑστατος ἀρνεῖος μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 λαχμῷ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι. 445

Τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

Κριεῖ πέπον, τί μοι ᾧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
ὑστάτος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεται οἴων,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμει· τέρην' ἀνθεα ποίης,
μακρὰ βιβιάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις· 150

πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίει· ἀπονέεσθαι
ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἢ σύ γ' ἀνακτος
ὄφθαλμόν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ·

Οὔτις, ὃν οὐπω φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον· 455

Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφαινῆεις τε γένοιο

¹ εἰπεῖν, ὅππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἡλασκάξει,

² τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλουδ' ἄλλῃ
θεινομένου ραίοιτο πρὸς οὐδεῖ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
λαφῆσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις· 460

³ Ὡς εἰπὼν, τὸν κρινὺν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε·

⁴ Ἐλθόντες δ' ἡβαῖον ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,

πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμεν, ὑπέλυσσα δ' ἐταίρους·

Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίογα δημῷ,

πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465

ἰκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,

οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες·

⁵ Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὄφρυσιν⁶ νεῦον· ἐκάστω,

κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θεῶς καλλίτριχα μῆλα

πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδαρι· 470

οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·

ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς·

⁷ Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον⁸ κε γέγωνε βοήσας,

καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων⁹ κερτομοίοισι·

Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάκτιδος ἀνδρὸς ἐταίρους 475

¹⁰ ἔδμεναι ἐν σπέεῳ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίῃφι

καὶ λίην¹¹ σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,

σχέτλι· ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζω σὺ ἐνὶ οἴκῳ

ἑσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι·

¹² Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον· 480

ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄριος μεγάλῳ
 καὶ δὲ ἔβαλε προπύροιθε νεὺς κυανοπρώτοιο,
 τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰῶν ἄκρον ἰκέσθαι.

Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.

Ἄλ' ἤν' αἰψ' ἤπειρόνδε παλιβρόχιον φέρε κύμα, 485

πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, ἠέμασε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

Αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεια κοντὸν

ὥσα παρέξ' ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα

ἐμβαλέειν κύπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,

κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπτεσύντες ἔρεσσον. 490

Ἄλλ' ὅτε δὴ ὅλις τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,

καὶ τότε δὴ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλης·

Σχέτλις, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;

ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα 495

αὐτὶς ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόν' ὀλέσθαι.

Εἰ δὲ φθεγξαμένου τει ἡ αὐδήσαντος ἄκουσε,

σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆια δούρα,

μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἦησιν.

ὣς φάσαν· ἄλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν, 500

ἀλλὰ μιν ἄψορόν προπέφην κεκοτηότι θυμῷ.

Κύκλωψ, αἶ κεν τίς σε καταβητῶν ἀνθρώπων

ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἢ ἀλαωτὸν,

φάσθαι, Ὀδυσσεῖα πτολιπόρθην ἐξαλαῶσαι,

οὐδὲν Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα. 505

ὣς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαιόφατα θέσφατ' ἰκάνει.

Ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἦς τε μέγας τε,

Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐνέκαστο,

καὶ μαντευόμενος κατεγῆρα Κυκλιόπεςσιν· 510

ὃς μοι ἔφη τὰδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,

χειρῶν ἐξ Ὀδυσσεὺς ἁμαρτήσεσθαι ὀπαιπῆς.

Ἄλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέχμην

ἐνθάδ' ἐλευσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἄλκην·

νῦν δὲ μ', εὖν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκις. 515

ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἑδαμάσσατο οἶνω.
 Ἄλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω,
 πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἑννοσίγαιον
 τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι
 αὐτὸς δ', αἴ κ' ἐθέλῃς, ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

520

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμεην
 εὔνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἀῖδος εἴπω,
 ὥς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἑννοσίχθων.

525

Ὡς ἔφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
 εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Κλυθὶ, Ποσειδάων, γαίτορχε, κυανοχαῖτα·
 εἰ ἑτεόν γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι,
 υἱὸν Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἔνι οἴκῳ ἔχοντα.

530

Ἄλλ' εἴγ' οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον εὐκτίμενον καὶ ἐν ἑσπατρίδα γαῖαν,
 ὁπῆς κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
 νηὸς ἐπ' ἄλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματι οἴκω.

535

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαΐτης.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαυτὶς πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ Ἴν' ἀπέλεθρον·
 καὶ δὲ ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπράγῃο,
 τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι·

540

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κύμα, θέμωσε δὲ ἡ χέρσον ἰκέσθαι.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀνθρώποι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἴατ' ὀδυρόμενοι ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ·

545

νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίαι ἴσῃς.

Ἀρνεῖόν δ' ἐμοὶ οἶω εὐκνήμιδες ἑταῖροι,

550

μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαϊνεφείῃ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας, μηρί' ἔκχον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱριῶν,
ἀλλ' ὄγε μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες εὖσσελμοι, καὶ ἐμοὶ ἐρήρες ἑταῖροι. 555

Ἔως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἥελιον καταδύντα,
ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

Ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
καὶ τότε' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 560

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ὃη τότε' ἐγὼν ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 565

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

Ulysses converses with the Shades of the Illustrious Dead.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ' ὄσσαι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἑπέσπον.

Ἔγνων δ' αἰψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαϊνόν·
κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἵβων,
πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων.

Ἄλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίχως,
οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.

Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἀνάξ' ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦ ἢ σέ γ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,

ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἄμέγαρτον αὐτμήν·
 ἥέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 βοῦς ἢ περιταμνόμενον ἢ δ' οἴων πάσα καλὰ,
 ἢ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἢ γυναικῶν;

ὦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὐτ' ἐμέ γ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν,
 οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·
 ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θανάτῳ τε μόνον τε
 ἔκτα σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
 δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ.
 ὦς θάνατον οἰκτίστω θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὥς ἀργιόδοντες,
 οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖν.

Ἦδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας
 μοναῖξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὥς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἶματι θῆεν.
 Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρῃ δολόμητις
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἰείρων,
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνῶπις
 νοσφίσας, οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Αἶδαο,
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν, σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι.

ὦς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
 ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλῃται,
 οἶον δὴ καὶ κεῖνη ἐμήσατο ἔργον αἰεὶς,
 κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. Ἦτοι ἔφην γε
 ἀσπᾶσιος παῖδεςσιν ἰὸς δρῶεσσιν ἐμοῖσιν
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα
 ἢ τε κατ' αἶσχος ἔχεις, καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
 θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἢ κ' εὐεργὸς ἔχῃ.

ὦ Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ ἄγαν Ἀτρεὺς εὐρύσπε Ζεὺς
 ἐκπάγλως ἤχθηρε, ἡ γυναικείας διὰ βουλὰς,
 ἐξ ἀρχῆς· Ἐλένης μὲν ἀπωλέμεθ' εἵνεκα πολλοί·
 σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρῃ δόλον ἤρτυε ὁ τηλόθ' ἐόντι.

ὦ Ως ἔφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 ὦ Τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ ὁ γυναικί περ ἥπιος εἶναι,
 μὴδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφασκόμεν, ὅν κ' εὖ εἶπες,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι·
 ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἐκ γυναικός·
 λίην γὰρ πιτυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδε,
 κούρη ῥ' Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.

Ἡ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· παῖς δὲ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ,
 νήπιος, ὅς που νῦν γε ἡ μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
 ὄλβιος· ἥ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
 καὶ κείνος πατέρα προσπύξεται, ἥ θέμις ἐστίν·
 ἣ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτήν.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 ἡ κρύβδην, μὴδ' ἀναφανῶ, Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ Ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ που ἔτι ζώντος ἀκούετε παῖδες ἐμοῖο,
 ἥ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἥ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
 ἥ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ.
 Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἑπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.

ὦ Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρειαι; οὐτέ τι οἶδα
 ζῶει ὅγ', ἥ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλῳ βάζειν.

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
 ἔσταμεν ἀχρύμενοι, θαλερὸν κατὰ θάκρυ χέοντες.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντός θ', ὃς ἀριστος ἦεν εἰδὸς τε δέμας τε.

τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.

Ἔγνων δὲ ψυχὴ με ποδιώκεος ¹ Λιακίδαο,

καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσσει ἔργον;

πῶς ἔτλης Ἀϊδόςδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ

² ἀφραδῆες ναίουσι, βροτῶν εἰδῶλα ³ καμόντων;

Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Ω Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,

ἦλθον ⁴ Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλήν

εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόςσσαν ἰκοίμην.

Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς

γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,

οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε ⁵ μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω·

πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν, ἴσα θεοῖσιν,

Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,

ἐνθάδ' ἐὼν· τῷ μῆτι ⁶ θανάων ἀκαχίζεο, Ἀχιλλεῦ.

Ἦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·

Μὴ δὴ μοι θάνατόν γε ⁷ παραύδα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·

⁸ βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλω

ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βίότος πολὺς εἴη,

ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

Ἄλλ' ἄγε μοι ⁹ τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,

ἢ ἔπειτ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἢ καὶ οὐκί.

Εἰπέ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,

ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν ¹⁰ πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,

ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε,

οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.

Οὐ γάρ ἐγὼν ¹¹ ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγᾶς ἡελίοιο,

τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.

Εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,

¹² τῷ κε τέω στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,

οἳ κεῖνον βιάωνται, ἑέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.

Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Ἦτοι μὲν Πηλεΐης ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὶς ἔϊσθης
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου ἄ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νεικέσσομεν οἶον.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοί,
 οὔ ποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἴκων·
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊότητι.

Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήσω,
 ὅσσοι λαὸν ἔπεφνεν ἀμύμων Ἀργείοισιν.

Ἄλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ
 ἥρῳ Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 κῆτειοι κτείνοντο, γυναῖων εἴνεκα δῶρων·
 κεῖνον δὲ κάλλιστον ἶδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.

Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν καμ' Ἑπειδός,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 ἡμῖν ἀνακλῖναι ποικιλὸν λόχον, ἧδ' ἐπιθεῖναι·
 ἐν δ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 δάκρυά τ' ὠμόργυνοντο, τρέμεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
 κεῖνον δ' οὔ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
 δάκρυ' ὁμορξάμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν·

ἱππύθεν ἑξίμεναι· ξίφος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὴν ἔχων ἐπὶ νηὶς ἔβαινεν,
 ἀσκηθῆς, οὔτ' ἄρ' βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῷ,
 οὔτ' αὐτοσχιδίην οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
 γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἀρης.

Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδάρεος Λιακίδαο
 φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

γηθοσύνη, " ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκτεον εἶναι.

Λί δ' ἄλλαι ψυχὰι νεκύων κατατεθνεϊώτων
ἔστασαν ἀχνύμεναι, " εἶροντο δὲ κήδε' ἐκάστη.

Οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδα
νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,

τήν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ.

τεύχεσιν ἄμφ' Ἀχιλλῆος, " ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.

" παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

" Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.

" τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,

Αἴανθ', ὅς " πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο.

τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν.

Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες

οὐδὲ θανάων λήσεσθαι " ἐμοὶ χάλου, εἵνεκα τευχέων,

οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.

τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοί,

ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδα,

ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος

αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν

ἐκπάγλως ἤχθηρε, " τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἀναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς

ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.

" Ὡς ἐφάμην· " ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας

ψυχὰς εἰς Ἑρβετος νεκύων κατατεθνεϊώτων.

" Ἐνθα χ' ὑμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τόν,

ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνεϊώτων.

" Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,

χρύσειον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νεκυσσιν,

ἡμενον· οἱ δέ μιν ἄμφι " δίκας εἶροντο ἀνακτα,

" ἡμενοι ἔσταότες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Διὸς οἶον.

Τὸν δὲ μέτ', Ὀρίωνα πελώριον εἰσενόησα

θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

(τοὺς αὐτοὺς " κατέπεφνεν ἐν οἰαπόλοισιν ὄρεσσι.)

χερσὶν ἔχωμι ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶεν ἀαγὲς.

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον,
δέερτρον ἔσω θύνοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπαμύνητο χερσὶ·

Δητὰ γὰρ ἤλκησε, Διδὸς κυδερὴν παράκοιτιν,
Πυθιδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Μανσπῆος.

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
ἔστατό· ἐν λίμνῃ· ἣ δὲ προσέπλαζε γενεΐῳ.

Στεῦτο δὲ διψῶν, πίεειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι.

Ὅσσάκι γὰρ κύψει γέρων, πίεειν μενεαίνων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκει· ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.

Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρῆβεν χεῖε καρπὸν,

ὄγχναι καὶ ροαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι

συκαῖ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·

τῶν ὁπότ' ἰθύσειε γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

τάσδ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,

λαῶν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.

Ἦτοι ὃ μὲν, σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε,

λαῶν ἄνω ὤθεσκε πᾶτι λόφον· ἀλλ', ὅτε μέλλοι

ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότε ἀποστρέψασκε κραταιῖς·

αὐτὶς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λαῶας ἀναιδής.

Αὐτὰρ ὃ γ' ἄψ ὤσασκε τιτανόμενος· κατὰ δ' ἰδρῶς

ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

Τὸν δὲ μέτ', εἰσενόησα βίην Ἡρακλεΐην,

εἰδῶλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,

παῖδα Διδὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.

Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ᾗς

πάντος ἀτυζομένων· ὃ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἑοικώς,

γυμνὸν τόξον ἔχεν, καὶ ἐπὶ νευρῇφιν ὄιστον,

δαινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἑοικώς·

σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἄορτῃρ,

χρύσεος ἦν ¹ τελαμών· ^m ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
 ὕσμῖναι τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
ⁿ Μὴ τεχνήσάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 ὃς κείνον τελαμῶνα ἐγὼ ἐγκάτθετο τέχνη.
 Ἔγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἄ δεῖλ', ἣ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ὀήγηλάσεις,
 ὃν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο.

Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ οἴζυν
 εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖροني φωτὶ παρὰ τὴν ἀφ' ἧς
 δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεπούς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
 καὶ ποτὲ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε ^h κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
ⁱ φράζετο τοῦδ' εἰ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄβηλον.

Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Αἰδοῦ·
 Ἑρμείας δέ μ' ^j ἔπεμψε, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

^k Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Αἰδοῦ εἴσω.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ ^l μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι· οἱ γὰρ ὄντες
 ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὕλοντο, οἳ δὴ τὸν ἄνθρωπον
 καὶ νῦν ἔτι ^m προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔβηλόν περ,
 Θησέα, ⁿ Πειρίβοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
 ἀλλὰ πρὶν ^o ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλῶρον δέος ἤρει,
 μή ^p μοι ^q Γοργεῖν κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
 ἐξ Αἰδοῦ πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν, ἐκέλευον ἑταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἳ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
 Τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
 πρῶτα μὲν ^r εἰρεσίην, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

The Sirens.

^s Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεις, αἱ ῥά τε πάντας
 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ^t ὃς τις σφέας εἰσαφίκηται.

Ὅστις αἰδρεῖν πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
 Σειρήνων, ^β τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
 οἶκαδ' ἐνοστήσαντι παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται.
 Ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν αἰοδῇ,
 ἤμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἄμφ' ^ε ὁστέοφιν θίς
 ἀνδρῶν ^δ πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
 Ἀλλὰ ^ε παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων
 κηρὸν δεψήσας μελιθεά, μή τις ἀκούσῃ
 τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴ κ' ἐθέλῃσθα.
 Ἐλθσάντων σ' ἐν νηὶ θεῇ χειράς τε πόδας τε,
 ὄρθον ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' ^α αὐτοῦ πείρατ' ἀνέφθω·
 ὄφρα κε τερπόμενος ὅπ' ἀκούῃς Σειρήνοισιν.

Scylla and Charybdis.

Ἐνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει, δεινὸν λελακουῖα·
 τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
 γίνεται, αὐτὴ δ' αὐτὴ πέλωρ κακός· οὐδέ κε τίς μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ^β ἄωροι,
 ἕξ δὲ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἐκάστη
 σμερδαλέῃ κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
^ι Μίσση μὲν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδουκεν,
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου·
 αὐτοῦ δ' ἰχθυάα σκόπελον περιμαιμώσασα
 δελφινὰς τε ^ι κύνας τε, καὶ εἴποθι μεῖζον ἔλῃσι
 κῆτος, ^κ ἃ μυρία βόσκει ἀγαστονος Ἀμφιτρίτη.
 Τῇ δ' οὔπω ποτὲ ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηϊ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστῳ
 φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὼς κυανοπρώροιο.
 Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,
^ι πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν ⁱⁱⁱ διοίστεύσειας.
 Τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστὶ μέγας, φύλλοισι τεθλιγώς.
 Τῷ δ' ὑπο διὰ Χάρυβδιν ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ·

" τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνῆσιν ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναροιβδεῖ
 δεινόν· μὴ σύ γε κείθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν·
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιοτό σ' ὕπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων.

HESIOD.

FROM THE WORKS AND DAYS.

The Invocation.

^a Μοῦσαι Πιερίθην ἀοιδῆσι ^b κλείουσαι,
 δεῦτε δὴ, ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι·
^c ὃν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
 ῥητοί τ' ἄρρητοί τε Διὸς μέγαλοιο ἔκκητι.
 'Ρεῖα γὰρ ὁ βριάει, ῥέα δὲ ^d βριάοντα χαλέπτει·
 ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει.
 'Ρεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιδόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
^e Κλυθὶ ἰδῶν αἶων τέ· δίκη δ' ἔθυνε θέμιστας
 τύνη· ἐγὼ δέ κε ^f Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.

*Remarks terminating with the story of Prometheus,
 Epimetheus and Pandora.*

Οὐκ ἄρα ^a μοῦνον ^b ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαίαν
 εἰσὶ δύω· τὴν μὲν κεν ἐπαινῆσαι νοήσας,
 ἣ δ' ἐπιμνηστή· ^c διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 'Η μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 σχετλίη· οὗτις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὕπ' ἀνάγκης
 ἀθανάτων βουλῇσιν ^d ἔριν τιμῷσι βαρεῖαν.
^e Τὴν δ' ἑτέραν, προτέρην μὲν ἐγείνατο νύξ' ἐρεβεννή,
 ἦκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,

^ω Γαίης ἐν ῥίζησι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω.

^η Ἡ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργον χατίζων
πλούσιον, ^δ ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἡδὲ φυτεύειν

^ο οἶκόν τ' εὖ θέσθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτωνι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰοῖδος αἰοιδῷ.

^Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νεῖκε· ^β ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἔοντα.

^γ Ὡρὴ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεϊκέων τ' ἀγορέων τε,
αἷ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
αἰραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ^δ ἀκτὴν,
^ε τοῦ κε κορυσσάμενος νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτῆμας· ἐπ' ἀλλοτρίοις. Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
ᾧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείησι δίκαις, ^ζ αἷτ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισταί.

^η Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἑδάσσάμεθ'· ἀλλὰ ^θ τὰ πολλὰ
ἄρπάζων ἐφόρεις, μέγα ^ι κυθαίνων ^κ βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τῇδε δίκην ^λ ἐθέλουσι δικάσσαι·
νήπιοι· οὐδ' ἴσασιν ^μ ὅσω πλέον ἡμισυ παντὸς,
οὐδ' ^ν ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μεγ' ὄνειαρ.

^ξ Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

^ο Ρηϊδίως γὰρ κεν καὶ ^π ἐπ' ἡμίᾳ ἐργάσσαιο,

^ρ ὥς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἔοντα.

^σ Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,

^τ ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.

^θ Ἀλλὰ Ζεὺς ^ι ἔκρυψε χολασσάμενος φρεσὶν ἧσιν,

ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·

τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κῆδεα λυγρά·

^κ Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις εὖς πάϊς Ἰαπετιῶ

ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος

ἐν κοίλῳ νάρθηκι, ^λ λαθὼν Δία τερπικέραννον.

Τὸν δὲ χολασσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἰπὲρ μήδεα εἰδώς,
χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμάς φρένας ἠπεροπέυσας,
σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὃ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἄμφαγαπῶντες.

ὦς ἔφατ'· ἑκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἦφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν,
καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὅπα ἔϊσκειν
παρβενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθῆνῃ
ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδίτῃ,
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδιῶνας.
Ἐν δὲ θέμεν κύνέον τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.

ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένω αἰδοίῃ Ἰκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
ὄρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
ὦραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.

Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφῆρμυσε Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
τεῦξε, Διὸς βουλήσι βαρυκτύπου. Ἐν δ' ἄρα φωνήν
βῆκε θεῶν κήρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώραν· ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειστήσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχὺν ἄγγελον. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
ἐφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.

Αὐτὰρ ὁ δεξιόμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ Φῶλ' ἀνθρώπων
 * νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῦ πόνου
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγχεάσκουσι.
 Ἄλλὰ ἵγυνή χειρῶσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
 ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κτῆσα λυγρὰ.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις, ὁμοῖσι
 ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραξεν
 ἐξέπτῃ * πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 * Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλχεται
 πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 * Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἢ ἐπὶ νυκτὶ
 αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι·
 σιγῇ· ἐπεὶ ὦ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως οὔτι που ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

A description of the Five Ages.

Ὡς ὁμοῖον γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι,
 χρύσειον μὲν πρῶτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν * ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν
 ὥς τε θεοὶ ζώεσκον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες·
 νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
 γῆρας ἐπῆν· ὁ αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
 Θνησκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζεῖδωρος ἄρουρα
 αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελημοὶ
 ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,

^d τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς, αἰετὶς ἰσχυρὸς
ἑσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.

Οἳ ῥα ^e φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
^f ἥερα ἐσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
πλουτοδόται. Καὶ τοῦτο γέρας ^g βασιλῆϊον ἔσχον.

Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυτὴν ἐναλίγκιον, οὔτε νόημα.

Ἄλλ' ^h ἑκατὸν μὲν παῖς ἔττα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ὧ ἐνὶ οἴκῳ.

Ἄλλ' ὅτε ἡβήσῃς, καὶ ἥβης μέτρον ἴκοιτο,
παυριδίῳ ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες

ἀφραδίαις. Ὅβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν

ἠθέλον, οὐδ' ⁱ ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,

ἧ θέμις ἀνθρώποισι ^j κατ' ἤθεα τοὺς μὲν ἔπειτα

Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὐνεκα τιμᾶς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἱ ^k Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,

^l τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται

δεύτεροι, ἀλλ' ^m ἔμψης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρεῷ οὐδὲν ὁμοῖον,

ⁿ ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον· οἷσιν Ἄρης

ἔργ' ἔμελε στανένοντα, καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον

ἥσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν

ἄπματοι· ^o μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄπται

ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.

Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἶκοι,

χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες

βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῷ Ἀΐδαο,

^p νῶνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ^q ἐκπάγλους περ ἑόντας

εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖαν κάλυψεν,
 αἰθὴς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πρυμνοβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δίκαιότερον καὶ ἄρειον,
 ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, οἳ καλέονται
 ἡμίθεοι, ἢ προτέρῃ γενεῇ, κατ' ἀπείρωνα γαῖαν
 καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ,
 ἴ τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
 ὄλεσε μαρναμένους ἢ μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο
 τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 εἰς Τροίην ἄγαγών, Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο
 ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε
 τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον τε καὶ ἦθε' ὁπάσσης
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ εἰς πείρατα γαίης,
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε.
 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 ἐν μακάρων νήσῳσι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 ὀλβιοὶ ἥρωες τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
 τρεῖς ἔτεος θάλλωντα φέρει Ζεῖδαρος ἄρουρα.
 Μηκέτ' ἔπειτ' ἀφειλου ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον οὐδέ ποτ' ἡμῶν
 παύσονται καμάτῳ καὶ οἷζός, οὐδὲ τι νύκτωρ
 φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δῶσουσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακῶσιν.
 Ζεὺς δ' ὄλεσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
 εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοχρόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίος, οὐδέ τι παῖδες,
 οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
 οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ.
 Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντες ἔπεσσι
 σχίστλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἢ εἰδότες· οὐδὲ μὲν οἳ γε
 γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ βρεπτήρια δοῖεν,
 χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει·
 οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δίκαιον.

οὐτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν· ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
 ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς
 οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
 μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἑπὶ δ' ὄρκον ὁμείται·
 ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 δυσκέλαδος κακὸς χαρτος ὁμαρτήσῃ στυγερῶπης.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 λευκοῖσιν φαρέσσι καλυψαμένῳ χροά καλὸν,
 ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἵτην, ἑπ' ὀλοπόντ' ἀνθρώπους,
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ ἑλπίεσθαι ἄλγεα λυγρὰ
 ὕνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

FROM THE THEOGONY.

The Battle of the Titans, and description of Tartarus.

Βριάρεω δ' ὡς τὰ πρῶτα ἱ πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐν δεσμῷ,
 ἥνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος, ἠδὲ καὶ εἶδος,
 καὶ μέγεθος, κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
 Ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 δητὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃτι,
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 ἵ σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἄρεσθαι.
 Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγὴν ἔχοντες,
 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὕσμινας·
 οἱ μὲν ἄφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν νηθεῖσσι.

Οἳ ῥα τότε ἄλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες,
συννεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.

Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, ¹ ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ² κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

ὦ Κέκλυτέ μεν, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,

ἥφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,

νίκης καὶ κράτους πέρι μαρνάμεθ' ἡματα πάντα,

Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.

Ἵμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους

φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ,

μνησάμενοι Φιλότητος ἐνῆός, ³ ὅσσα παθόντες

ἐς φάος ἀψ' ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·

Δαιμόνι, οὐκ ἀδάητα πιφάσκειαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ

ἴδμεν, ὅτι ⁴ περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,

ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ⁵ ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.

Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος

ἄψορόν ἐξαῦτις ἀμειλίχτων ἀπὸ δεσμῶν

ἠλύθαμεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ' ἀνάελπτα παθόντες.

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ

ῥυσόμεθα κράτος ὕμῶν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,

μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὕσμινας.

Ὡς φατ'· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ διωτῆρες ἑάων,

μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς

μᾶλλον ἢ τ' ἡ τοπάρουθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔχειραν

πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,

Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,

οὓς τε Ζεὺς ⁶ Ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἔχε φάεισδε,

δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες,

οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσταθεν ἐν δαΐ λυγρῇ,
 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 προφρονέως· χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέροι· δεινὸν περὶ δ' ἔλαχε Πόντος ἀπείρων,
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστανε δ' Οὐρανὸς εὐρύς
 σείδμενος· πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπος
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἴκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρόεντα ποδῶν, αἰπεῖά τ' ἰωὴ
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα στονόνετα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' Οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλωμένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος, ἀλλὰ νῦ τοῦ γε
 εἴθαρ μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
 φαῖνε βίην, ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' Οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχάδον· οἱ δὲ κεραυνοὶ
 ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφώοντες
 ταρφέες· ἀμφὶ δὲ Γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὕλη.
 Ἐξέε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἀμφεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους· φλόξ δ' ἠέρα διᾶν ἴκανε
 ἀσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἶσατο δ' ἅντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἡδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι,
 αὐτῶς ὥς ὅτε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 πίναντο, τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
 τῆς μὲν ἐρεπιπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' Ἄνεμοι ἔνοσιν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μεγάλῳ, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε

ἐς μέσσην ἀμφοτέρων· ἥτοῖός δ' ἀπλητος ὁρώρει
 σμερδαλέης ἐριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
 ὃ ἐκλίνθη δὲ μάχῃ· ὃ πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὕμνας.
 ὃ Οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην ὀριμείαν ἔγειραν,
 Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο·
 οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλίοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσίν, ὑπερβύμους περ ἑόντας,
 τόσσον ἔνερδ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόνθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι·
 τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 τριστοιχεί κέχυται ὃ περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
 γῆς ῥίξαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντι
 κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Προσειδῶν
 χαλκείας, τεῖχος περικείμεται δ' ἀμφοτέρωθεν,
 ἔνθα Γύγης, Κόττος τε καὶ ὁ Βριάρεως μεγάλθυμος
 ναίνουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς δυοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντος,
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλῆ, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ·
 χάσμα μίγ'· οὐδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 αὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θυέλλα θυέλλη
 ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τοῦτο τέρας. Καὶ Νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ

ἔστηκεν, νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.

Ἐὼν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει· Οὐρανὸν εὐρύν·
ἔσθῃος, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
ἄστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσπον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἄμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω ἔκαταβήσεται, ἡ δὲ θύραξεν
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔργει·
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρῃ γε, δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ἔργῃ ἀδοῦ, ἔστ' ἂν ἴκηται.

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν
Ἕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν,
οὐρανὸν εἰσανιών, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρύποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ', ὃν πρῶτὰ λάβησιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα ἰεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεντες
ἰφθίμου τ' Αἰδῶ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
νηλείης, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἑσθίει, ὃν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.

Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορρόου Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη, νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοισιν ἀργυρέοισι πρὸς Οὐρανὸν ἑστήρικται.

Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχῳῇ πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
ὕψηλῃς. Πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυδείης

ἐξ ἱεροῦ ποταμοῦ ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ὡκεανοῖο " κέρας· " δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται·
 ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῦτα θαλάσσης
 δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει·
 ἥ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα " θεοῖσιν·
 ὅς κεν " τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσση
 ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 κεῖται νήϊτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδος·
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ " μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.
 Ἐννιάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἶεν εόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας,
 ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῃ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἴραις ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
 " ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

APOLLONIUS RHODIUS.

FROM THE ARGONAUTICS.

Introduction.

Ἀρχόμενος " σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
 μνήσομαι, οἳ " Πόντοιο κατὰ στόμα, καὶ διὰ πέτρας
 Κρανέας, βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελίας,
 " χρύσειον μετὰ κῶας ἐϋζυγον ἤλασαν Ἀργῶ.
 Τοίην γὰρ Πελὶς φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
 μοῖρα μένει στυγερή, " τοῦδ' ἀνέρος, ὅστιν ἴδοιτο

δηρὸν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
 Διηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τοίην ^ο κατὰ βάξιν ἸΗΣΩΝ,
 χειμερίοιο ^ι ῥέεθρα κιών διὰ ποσσὶν Ἀναύρου,
 ἄλλο μὲν ἐξέσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ^ο ἔνερθε
 κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχυῆσιν.
 Ἦκετο δ' ἐς Πελίην αὐτοσχεδόν, ἀντιβολήσων
 εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
 ῥέζε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
 Αἴψα δὲ ^ο τόν γ' ἐσιδὼν ^ι ἐφράσσατο, καὶ οἱ ἄεθλον
 ἔντυε ναυτιλίας πολυκηδέος, ὅφρ' ἐνὶ πόντῳ
 ἧέ κεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσει.

^ι Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν αἰοῖδοι
 Ἄργον Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνησι.
 Νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὖνομα μυθησαίμην
 ἡρώων, δολιχῆς τε πόρους ἄλδος, ὅσα τ' ἔρεξαν
 πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν αἰοιδῆς.

Πρῶτά νυν ὈΡΦΗΟΣ ^ι μνησώμεθα, τόν ῥά ποτ' αὐτῇ
 Καλλιόπῃ Θρηϊκί φησὶ Φατίζεται εὐνυθεῖσα
 Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληίδος ἄγχι τεκέσθαι.
 Αὐτὰρ τόν γ' ^ο ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
 θέλξαι αἰοιδῶν ἐνοπῇ, ποταμῶν τε ῥέεθρα.
 Φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κείνης ^ι ἔτι σήματα μολπῆς,
 ἀκτῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἐπὶ τηλεθώσας
 ἐξείης στιχάωσιν ἐπήτριμοι, ὥς ὃ γ' ἐπιπρὸ
 θελγομένας φόρμιγγι ^ο κατήγαγε Πιερίην.
 Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἔων ἐπαρωγὸν ἀέθλων
^ο Αἰσονίδης, Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας,
 δέξατο, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.

* * * * *

Subject of Orpheus's Song.

^ο ——— ^ο Προτέρῳ δὲ κε νεῖκος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ δηριώοντας ὁμοκλήσαντες ^ο ἑταῖροι,
 αὐτός τ' Αἰσονίδης κατέρήτυεν· ἐν δὲ καὶ Ὀρφεὺς,
 λατῇ ἀνασχόμενος κίθαριν, πείραζεν αἰοιδῆς.

"*Ἡεῖδε δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἤδ' ὀάλασσα,*
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρρηρότα μορφῇ,
νεῖκεος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·
ἣ δ' ὡς ἔμπεδον αἶεν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
ἄστροι σεληναίη τε καὶ ἡελίοιο κέλευθοι·
οὐρεά θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες,
αὐτῇσι νόμφησι, καὶ ἔρπετὰ πάντ' ἐγένοντο.

"*Ἡεῖδε δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε*
ὦ Ὀκεανὶς νιφόντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο·
ὥς τε βίη καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς,
ἣ δὲ Ῥέῃ, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ὀκεανοῖο·
οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῇσιν ἄνασσον,
ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδώς,
Δικταῖον ναῖσκειν ὑπὸ σπέος· οἱ δὲ μιν οὐπω
γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῷ
βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κύδος ὀπάζει.

"*Ἦ, καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σκέθεν αὐδῇ·*
τοῦ δ' ἄμοτον λήξαντος ἐπὶ προὔχοντο κάρηνα
πάντες ὁμῶς, ὄρβοισιν ἐπ' οὐασιν ἡρεμέοντες
κηληθμῷ· τοίη σφιν ἐνέλλιπε θελκτὸν αἰοιδῆς.
Οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι Διὶ λοιβάς,
ἥ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπὶ τε γλώσσησι χέοντο
αἰθομέναις, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμνύοντο.

The Argonauts set sail.

Λυτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαεινοῖς ὄμμασιν Ἡὼς
Πηλίου αἰπεινὰς ἴδεν ἄκριας, ἃ ἐκ δ' ἀνέμοιο
εὐδοιο ἐκλύζοντο τινασσομένης ἀλῆς ἄκραι,
δὴ τότε ἀνέγχετο Τίφους· ἄφαρ δ' ὀρόθυεν ἐταίρους
βαινέμεναι τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτυνέσθαι ἔρστμᾶ.
Σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασήϊος, ἣ δὲ καὶ αὐτὴ
Πηλίας ἴαχεν Ἀργῶ, ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
Ἐν γὰρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ρ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἤρμωσε φηγοῦ.

Anal. Gr. Maj.

Οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες * ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
 ὡς ἰδέασαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
 εὐκόσμως * σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριόωντο.
 Μέσσω δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
 ἴζανον· ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο, ^ι καὶ οἱ ἔνερθε.
 ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τρόπισ· Εἴλκετο δ' ἤδη
 πείσματα, καὶ μέθυ λείβον ὑπερθ' ἄλός· αὐτὰρ Ἰήσων
 δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
 Οἱ δ', ὥστ' ἡΐθεοι Φοῖβη χορὸν ἧ ἐνὶ Πυθοῖ
 ἧ που ἐν Ὀρτυγίῃ ἧ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
 στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
 ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ἰρήσσωσι πόδεςσιν·
 ὡς οἱ ὑπ' Ὀρφῆος κιθαρῇ πέπληγον ἐρετμοῖς
 πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
 ἀφρῶ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα κελαινὴ ἐκήκιεν ἄλμη,
 δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
 Στράπτε δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ εἵκελα ^κ νηὸς ἰούσης
 τεύχεα· μακρὰ δ' αἶεν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
 ἀτραπὸς ὡς χλοεροῖο διειδιμένη πεδίοιο.

Πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἤματι κείνῳ
 νῆα, καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἱ τότε ἄριστοι
 πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι
 Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
 ἔργον Ἀθηναίης Ἰωνίδος, ἧδὲ καὶ αὐτοὺς
 ἦρωας χεῖρεςσιν ἐπικραδάνοντας ἐρετμά.
 Αὐτὰρ ὁ γ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 Χείρων Φιλυρίδης, πολὺν δ' ἐπὶ κύματος ἄγῃ
 τέγγε πόδας, καὶ ^μ πολλὰ βαρεῖν χειρὶ κελεύων
 νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νίσσομένοισι·
 σὺν δὲ καὶ ^ν οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα, φίλῳ ^ο δειδίσκετο πατρί.

They visit the prophet Phineus.

Ἐνθάδ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεύς,
 ὃς πέρι δὴ πάντων ὁλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη,

εἵνεκα μαντοσύνης, τὴν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
 Λητοῖδης· ^ρ οὐδ' ὅσον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
 χρείων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
 Τῷ καὶ ἐοῖ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναῖον Ἰαλλεῖν,
 ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι
 εἶα ^ι ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θέσφατα πευθόμενοι περυναίεται οἴκαδ' ἄγειρον·
 ἀλλὰ δι' ἐκ νεφέων ἄφνω πέλας αἴσσουσαι
 Ἄρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἀπο γαμφηλῆσι
 συνεχέως ἥρπάζον· ἐλείπετο δ' ἑῶν φορβῆς
 οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζῶων ἀκάχοιτο.
 Καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὁδὸν χέον· ^ι οὐδέ τις ἔτλη
 μὴ ὅτι λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
 μηδ' ἐστεῶς· ^ι τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
 Αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον ὁμίλου,
^ι τοὺςδ' αὐτοὺς παρεόντας ἐπήϊσεν, ὣν οἱ ἰόντων
 θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἔης· ^ι ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
^ι Ὀρθωθείς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον ἧὺτ' ὄνειρον,
 βάκτρῳ σκηπτόμενος, ῥίκνοῖς ποσὶν ^ι ἦε θύραζε,
 τοίχους ἀμφαφύων· τρέμε δ' ἄψα νισσομένοιο
 ἀδρανὴ γῆρα τε· πίνω τέ οἱ αὐσταλέος χροῦς
 ἐσκληκεῖ, ῥῖνοι δὲ ^ι σὺν ὀστέα μῶνον ἔεργον.
^ι Ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάρῳ καθέζετο, γούνα βαρυνθεῖς,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ^ι ἐδόκησε φέρεσθαι
 νειόθεν, ^ι ἀβληχρῷ δ' ἐπὶ κώματι κέκλιτ' ἀναυδος.
 Οἱ δέ μιν ὡς εἶδοντο, περισταδὸν ἡγερέθοντο,
 καὶ ^ι τάφον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
 στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνησι·
 Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἐτεδὸν δὴ
^ι οἷδ' ὑμεῖς, οὗς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφετμῇ
 Ἀργῶς ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
^ι Τρεῖς ἀτρεκέως· ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
 ἦσι θεοπροπίησι· ^ι χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Λητοῦς
 υἱε, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.

Ἰκεσίου * πρὸς Ζηνὸς, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
 ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἰ ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης
 λίσσομαι, ἥδ' ἐ θεῶν, οἷσι ῥ μέμβλεσθε κιόντες,
 χραίσμετέ μοι, ἐρύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα ἡ λύμης,
 μηδ' ἔμ' ἀκηδείησιν ἀφορμήθητε λιπόντες
 ἰ Αὐτῶς ἰ οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἑριννὺς
 λάξ ἐπέβη, καὶ ἡ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἔλκω,
 πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν·
 ἦ Ἀρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάξουσιν ἐδωδὴν,
 ἔκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσai ἰ ὀλέθρου.
 ἦ Ἰσχω δ' οὐ τίνα μῆτιν ἐπὶ ῥρόθον ἢ ἀλλὰ κε ῥᾶον
 αὐτὸς ἐμὸν λελάθοιμι νόον, ὁρποιο μεμηλῶς,
 ἢ κείνας· ὧδ' αἶψα διηέριαι ποτέονται.
 Τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δῆποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
 πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὁδμῆς·
 οὐ κε τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἢ ἄνσχοιτο πελάσσας,
 οὐδ' εἰ ἐοῖ ἢ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
 ἦ Ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
 μίμνειν, καὶ μίννοντα ῥ κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 ἦ Τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέας
 υἱέας· ἰ οὐδ' ὀθνεῖοι ἀλαλήσουσιν ἐόντες,
 εἰ δὲ ἐγὼν ὁ πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς
 ὄλβω μαντοσύνη τε, πατήρ δ' ἔμ' ἐγείνατ' Ἀγήνωρ·
 τῶν δὲ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θρήκεσσιν ἄνασσον,
 Κλειοπάτρη ἔδνοισιν ἰ ἐμὸν δόμον ἦκεν ἄκοιτις.
 ἦ Ἰσκεν Ἀγηνορίδης· ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἕκαστον
 ἡρώων, ἢ πέρι δ' αὐτε δύο υἱας Βορέας·
 δάκρυ δ' ὁμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὧδέ τ' ἔειπε
 Ζήτης, ἀσχαλόντος ἐλῶν χερὶ χεῖρα γέροντος·
 ἦ Ἀ δειλ', οὐ τίνα φημι σέθεν σμυγερώτερον ἄλλον
 ἔμμεναι ἀνθρώπων· τί νύ τοι τόσα κήδε' ἀνῆπται;
 ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίησι,
 ἢ μαντοσύνας δεδαῶς· τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν·
 ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἢ ἀτύζεται ἰεμένοισι
 χραισμεῖν, εἰ δὲ πρόχῃ γέρας τόδε πάρθετο δαίμων

νώϊν· ^α ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
ἀθανάτων· οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας
Ἀρπυίας, μάλα περ λεληημένοι, ^γ ἔς τ' ἂν ὁμάσσης
μὴ μὲν τοῖό γ' ἔκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσσεσθαι.

^δ Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἰθὺς κενεὰς ὁ γεραίος ἀνέτχε
γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσι·

Σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόῳ ἐνιβάλλω, τέκνον.

^ε Ἴστω Λητοῦς υἱός, ὃ με πρόφρων ἐδίδαξε
μαντοσύνας· Ἴστω δὲ Δυσώνυμος, ἥ μ' ἔλαχεν, ^ζ κῆρ
καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος, οἷ θ' ὑπένερθε
δαίμονες, ^η οἳ μὴδ' ^θ ὥδ'ε θανόντι περ εὐμενέοισιν,
ὥς οὐ τις θεόθεν χόλος ἔσσεται εἶνεκ' ἀρωγῆς.

^ι Τὼ μὲν ἔπειθ' ὄρκοισιν ἀλαλκέμεναι μενέαινον.

Αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονθήατο δαῖτα γέροντι,
λαίσθιον Ἀρπυίῃσιν ἐλῶριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω
στήσαν, ἵνα ξιφέσσιν ἐπεσσυμένους ἐλάσειαν.

Καὶ δὴ ταπρώτισθ' ὁ γέρων ^α ἔψαυεν ἐδωδῆς·
αἱ δ' ἄφαρ, ἥ τ' ἄελλαι ἀδευκές, ἥ στεροπαὶ ὥς,
ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμώωσαι ἐδητύος· οἳ δ' ἐσιδόντες
ἥρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον· αἱ δ' ἅμ' αὐτῇ
πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὁδμὴ δὲ δυσάσχετος αὐθι λέλειπτο·
τάων δ' αὖ κατόπισθε δύω υἱες Βορέας
φάσγαν· ἐπισχόμενοι ὀπίσω θεόν· ἐν γὰρ ἔηκε
Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ^β ἀτὰρ Διὸς οὐ κεν ἐπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραΐσσεσκον ἀέλλας
αἰέν, ^γ ὅτ' ἐς Φινῆα καὶ ἐκ Φινῆος ἴοισιν.

^δ Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες, δεδαημένοι ἄγρης,
ἥ αἶγας κεραοὺς ἥ ἐ πρόκας ἰχνεύοντες,
θείωσι, ^ε τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄκρης ἐν γενέεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὥς Ζήτης Κάλαις τε μάλα σχεδὸν αἰττούντες,
τάων ἀκροτάτῃσιν ^ς ἐπέχραον ἥλιθα χερσί.

^ζ Καὶ νύ κε δὴ σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλῆσαντο,

πολλὸν ἐκάς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῇσι κичόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ἰωκέα Ἰρίς ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἄλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν.

Οὐ θέμις, ὦ υἱες Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι
Ἀρπυίας, μέγαλοιο Διὸς κύνας· ὄρκια δ' αὐτῇ
δώσω ἐγὼν, ὥς οὐ¹ οἱ ἔτι χρίμψουσιν ἰοῦσαι.

Ὡς φαμένη² λαιβὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἥ τε θεοῖσι
ρίγιστη πάντεσσιν ὀπιδνοτάτῃ τε τέτυκται,
μὴ μὲν Ἀηνοριδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
εἰσαῦτις Φινῆος, ἵ ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.

Οἱ δ' ὄρκω εἵξαντες ὑπέστρεφον ἅψ' ἐπὶ νῆα
σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἀνθρώποι
νήσους τοῖό γ' ἔκητι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.

Ἀρπυιαὶ τ' Ἰρίς τε³ διέτμαγόν· αἱ μὲν ἔδυσαν
κευθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἡ δ' ἀνόρουσεν
Οὐλυμπόνδε θεῶσι⁴ μεταχθονίη πτερύγεσσι.

Τόφρα δ' ἀριστῆες πινόεν περὶ δέρμα γέροντος
πάντῃ φοιβήσαντες, ἐπικριδὸν ἱρεύσαντο
μῆλα, τά τ' ὀ⁵ ἐξ Ἀμύκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
δαίνυνθ' ἐζόμενοι· σὺν δὲ σφίσιν δαίνυτο Φινεὺς
ἀρπαλέως, οἷόν τ' ἐν οὐεῖρασι θυμὸν ἰαίνων.

Ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἠδὲ ποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον υἱέας ἐγρήσσοντες.

Αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἦστο γεραίος,
πεύρατα ναυτιλίης⁶ ἐνέπων, ἄνυσιν τε κελεύθου.

Address to Erato.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατὼ, παρά θ' ἴστασο, καὶ μοι ἔνισπε,
⁷ ἔνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
Μηδείης ὑπ' ἔρωτι· σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
ἔμμορες, ἀδμήτας δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
παρβενικάς·⁸ τῷ καὶ τοι ἐπήρατον οὔνομ' ἀνῆπται.

Speeches of Æetes and Argus.

Δμῶες δ' ὅππότε δὴ ἴσφιν ἐπάρτεα βῆκαν ἐδωδὴν,
αὐτοὶ τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῇτί τε θυμὸν ἄρεσσαν.
"Ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης ἰσφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
οἴῃας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσι.

Παιδὸς ἐμῆς κοῦροι, Φρίξιοί τε, τὸν περὶ πάντων
ξείνων ἡμετέροισιν ἐν μεγάροισιν ἔτισα,
πῶς Αἴανθε νέεσθε παλίσσυτοι, ἢ τίς ἄτη
ἴσσωμένους ἰμεσσηγὺς ἐνέκλασεν; ἴ οὐ μὲν ἐμεῖο
πείθεσθε, προφέροντος ἀπείρονα μέτρα κελεύθου.
"Ἡδεῖν γάρ ποτε πατὴρ ἐν ἄρμασιν Ἡελίοιο
ἰδιεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζε
Κίρκην Ἐσπερίης εἶσω χθονὸς, ἐκ δ' ἐκόμεθα
ἀκτὴν ἡπείρου Τυρσηνίδος, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
Ἄλλὰ τί μύθων ἤδος; ἅ δ' ἐν ποσὶν ὕμνῳ ὄρωρεν,
εἴπατ' ἀριφραδέως, ἥδ' οἵτινες οἶδ' ἐφέπονται
ἄνδρες, ὅππῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νῆος ἔβητε.

Τοῖά μιν ἐξερέοντα ἰκασιγνήτων προπάρουθεν
"Ἄργος μὲν προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν·

Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ἴσφιν δούρασι πεπτηῶτας
ἰνῆσου Ἐνυαλίοιο ἴσφιν ξερὸν ἐκβαλε κῆμα
λυγαίῃ ὑπὸ νυκτὶ, θεὸς δέ τις ἄμμ' ἐσάωσεν. * * *

ἴσφιν δ' ἴσφιν ἐθέλης ἐξιδμεναι, οὐ σ' ἐπικεύσω.

ἴσφιν Τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὐνεκεν ἀλκῇ

ἴσφιν σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν ἴσφιν Αἰολίδῃσι,
πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμύχανον ἴσφιν οὐδ' ὑπαλύξειν
στεῦται ἀμειλίχτοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
καὶ χόλον, οὐδ' ἴσφιν ἄτλητον ἄγος Φρίξιοί τε ποινὰς,
Αἰολιδέων γενεήν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέσθαι.

* * * * *

Conditions of surrendering the Fleece.

Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ὁ ἐπεχώσατο μύθοις
εἰσαΐων· ὕψου δὲ χόλῳ φρένες ἤερέοντο.

Φῆ δ' ἐπαλαστήσας· (μενέηνε δὲ ῥ' παισὶ μάλιστα
Χαλκιοῖπης· ἧ τῶν γάρ σφε μετελθέμεν οὔνεκ' ἐώλπει)
ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένοιο·

Ὅκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρες,
νεῖσθ' ἑαυτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοθι γαίης,
πρίν τινα λευγαλέον τε δέρας καὶ Φρίξον ἰδέσθαι;
Αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος, οὐκ ἐπὶ κῶας,
σκήπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιλῆϊδα δεῦρο νέεσθε.

Εἰ δέ κε μὴ προπάραιθεν ἑμῆς ἤψασθε τραπέζης,
ἦτ' ἂν ἀπὸ γλώσσας τε ταμῶν καὶ χεῖρε κείσσας
ἀμφοτέρας, ὅοισιν ἐπιπροέηκα πόδεςσιν,
ὥς κεν ἐρητύισθε καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,

οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσι.

Φῆ ῥα χαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Ἀιακίδαο
νεϊόθεν οἰδαίνεσκον· ἐέλδετο δ' ἔνδοθι θυμὸς
ἀντιβίην ὅλοον φάσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρυκεν
Αἰσυνίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισιν·

Αἰήτη, σχέο μοι τῶδε στόλῳ· οὐ τι γὰρ αὐτῶς
ἄστῳ τεὸν καὶ δώμαθ' ἱκάνομεν, ὥς που ἔολπας,
αὐδὲ μὲν ἱέμενοι· τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
τλαίῃ ἐκὼν ὀθνεῖον ἐπὶ κτέρας; ἀλλ' ἐμὲ δαίμων
καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὥρσεν ἐφετμή.

Δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
θεσπεσίην οἶσω κληηδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
πρόφρονες εἰμὲν Ἀργεῖ θεὸν ἀποτίσαι ἀμοιβήν,
εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν' ἄλλον
δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι θαμάσσαι.

Ἰσκειν ὑποσσαίνων ἀγανῇ ἀπὶ τοῖο δὲ θυμὸς
διχθαδίην πόρφορεν ἐνὶ στήθεσσι μενοιπνῆν,
ἢ σφέας ὀρμηθεὶς αὐτοσχεδὸν ἐξαναρίξοι,
ἢ ὅγε πειρήσαιο βίης· τό οἱ εἶσατ' ἄρειον.

Φραζομένω· καὶ δὴ μιν ὑποβλήδην προσέειπε·

Ξεῖνε, τί κεν τὰ ἕκαστα διηγεκέως ἀγορεύουσιν;

Εἰ γὰρ ἐτήτυμον ἐστὶ θεῶν γένος, ἥ καὶ ἄλλως

οὐδὲν ἐμείο χερῆες ἢ ἐπ' ὀνείαισιν ἔβητε,

διώσω τοι χρύσειον ἄγειν ἄερος, αἶ κ' ἐθέλησθα,

ἢ πειρηθείς· ἐσθλοῖς γὰρ ἢ ἐπ' ἀνδράσιν οὔτι μεγαίρω,

ὥς αὐτοὶ ἢ μυθεῖσθε ἢ τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα.

Πεῖρα δέ τοι μένους τε καὶ ἀλκῆς ἔσσετ' ἀέθλος,

ἢ τὸν ῥ' αὐτὸς περὶεμι χεροῖν, ὁλοὸν περ ἔοντα.

Δοιῶ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμονται

ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντες·

τοὺς ἐλάω ζεύξας στυφελὴν κατὰ νεῖον Ἀρης

τετράγυον· τὴν αἶψα ταμῶν ἢ ἐπὶ τέλσον ἀρότρω,

οὐ σπύρον ὀλκῶσιν Ἀηοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτὴν,

ἀλλ' ὄφις δεινοῖο ἢ μεταλδήσκοντας ἐδόντας

ἀνδράσι τευχιστῆσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι δαίζω

κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.

Ἡέριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δείλουν ὥρην

παύομαι ἀμήτοιο· σὺ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,

αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσεις ἐς βασιλῆος·

πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ' ἔλπεο· δὴ γὰρ ἀεικὲς

ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὄμματα πήξας

ἢ ἥσθ' αἴτως ἀφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.

Βουλὴν δ' ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδέ πη εἶχε

θαρσαλέως ἢ ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνετο ἔργον·

ὁψ' δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο ἢ κερδαλέοισιν·

Αἰήτη, ἢ μάλα τοί με δίκη περὶ πολλὸν ἐέργεις.

Τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἀέθλον, ὑπερφιάλόν περ ἔοντα,

τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος· ἢ οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο

ῥίγιον ἀνθρωπὸς γε κακῆς ἐπαμείψεται ἀνάγκης,

ἢ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.

Ὡς φάτ' ἀμηχανίῃ βεβλημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γε

σμερδαλέοις ἐπέεσσι πρᾶσέννεπεν ἀσχαλόωντα·

Ἐρχεο νῦν ἢ μεθ' ὀμίλον, ἐπεὶ ἢ μέμονάς γε πόνοιο·

Anal. Gr. Maj.

εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδδείσαις ἐπαεῖραι,
 ἢ καὶ οὐλομένου μεταχάσσαι ἀμήτοιο,
 " αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
 ἀνὴρ ἐρρίγῃσιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.

" Ἴσκειν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὄρνυτ' Ἰήσων,
 Αὐγείης, Τελαμών τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργος
 οἶος, ἐπεὶ ἔμεσσηγὺς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι.
 αὐτοκασιγνήτοισ'· οἱ δ' ἤσαν ἐκ μεγάρου.

Medea in love with Jason.

Θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσονος υἱὸς
 κἀλλεῖ καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα "κούρη
 λοξὰ "παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,
 κῆρ' ἄχει σμύχουσα· υἱὸς δέ οἱ, ἡὗτ' ὄνειρος,
 " ἐρπύζων πεπότητο μετ' ἵχνια νισσομένοιο.

Καὶ οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες.
 Καλκιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταρ
 καρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν υἱέσιν "οἷσι βεβήκει.

¹ Αὐτως δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
 ὤρμαιν', ὅσα τ' Ἐρωτες ὑποτρύνουσι μέλεσθαι.

Προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα,
¹ αὐτός θ' οἶος ἔην, οἷσις τε φάρεσιν ἔστο,
 οἷά τε εἶφ', ὥς θ' ἔζειτ' ἐπὶ θρόνον, ὥς τε θύραζε
 ἦϊεν· οὐδέ τιν' ἄλλον οἶσατο πορφύρουσα
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔασι δ' αἰὲν ὀρώρει
 αὐδὴ τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσε.

¹ Τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες, ἢ καὶ αὐτὸς
 Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἡὗτε πάμπαν
 ἤδη τεθνεῶτα, τέρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειᾶς
 δάκρυον αἰνοτάτω ἐλέω ῥέε κηδοσύνησιν·
 ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνενείκατο μῦθον·

Τίπτ' ἐμὲ δειλαῖην τόδ' ἔχει ἄχος; ¹ εἴθ' ὅγε πάντων
 φθίσεται ἥρώων προφερέστατος, εἴτε χερεῖαν,
 ἐρρέτω· ^m ἢ μὲν ὄφελ' ἀκήριος ἐξαλέασθαι.

Ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Ἡερσηΐ, πέλοιτο.
 Οἷα δὲ νοστήσεις φυγῶν μόνον· εἰ δέ μιν αἶσα
 δμηθῆναι ὑπὸ βουσὶ, τόδε προπάροιθε δαΐη,
 ὃ οὔνεκεν οὐ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτῃ·
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.

Νῦξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ἄγε κνέφας· οἱ δ' ἐνὶ πόντῳ
 ναῦται εἰς Ἑλίκην τε καὶ Ἀστέρας Ἠρίωνος
 ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνῳ δὲ καὶ τις ὁδίτης
 ἦδη, καὶ πυλαωρὸς, ἐέλδετο· καὶ τινα παίδων
 μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
 οὐδὲ κυνῶν ὕλακῃ ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦεν
 ἠχῆεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφυην.
 Ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήρῃαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
 Πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρε
 δεῖδυϊαν ταύρων κρατερὸν μένος, αἷσιν ἔμελλε
 φθίσθαι ἀεικελίῃ μοίρῃ κατὰ νεῖον Ἄρηος.
 Πυκνὰ δὲ οἱ κραδίῃ στήθεων ἔντοσθεν ἔθυσεν,
 ἥελίου ὥς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
 ὕδατος ἔξανιοῦσα, τὸ δὴ νέον ἦε λέβητι
 ἦε πῦρ ἐν γαυλῷ κέχυται· ἦ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται ἀττίσουσα·
 ὥς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης.
 Δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέω ῥέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
 τεῖρ' ὀδύνῃ σμύχουσα διὰ χροῶς, ἀμφὶ τ' ἀραιᾶς
 ἵνας, καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρις,
 ἔνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὁππότε ἀνίας
 ἀκάματοι πρᾶπιδεσσιν ἐνισκίμψωσιν Ἐρωτες.

Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ταπρῶτα φαινομένην ἴδεν ἡδ
 παρθενικῇ, ξανθὰς μὲν ἀνῆψατο χερσὶν ἐθείρας,
 αἱ οἱ ἀτῆμελὴ καταιεμέναι ἠερέθοντο,
 αὐσταλέας δ' ἔψησε παρηΐδας· αὐτὰρ ἄλοιφῃ
 νεκταρέῃ Φαιδρύνετ' ἐπὶ χροά· δύνει δὲ πέπλον
 καλὸν, ἐϋγνάμπτουσιν ἀρηράμενον περόνησιν·

ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρῆατι βάλλε καλύπτρην
 ἀργυφέην· ὃ αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνὶ δινεύουσα
 στεῖβε πέδον, λήθῃ ἀχέων· τὰ οἱ ἐν ποσσὶν ἦε
 θεσπέσι· ἄλλα τ' ἐμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.
 Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἳ οἱ δυοκαίδεκα· πᾶσαι
 ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ὑλίζοντο,
 ἥλικες, ὃ ὄπῳ λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσαίνουσai,
 ἐσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνη,
 οἳ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
 Ἐνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην.

Meeting of Jason and Medea.

Αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἐτάρων ἅπο μοῦνον ἐρύσσας
 Ἄργος, ὅτ' ἤδη τήνδ' ἐκασιγνήτων ἐσάκουσεν
 ἡερίην Ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰούσαν,
 ἦγε διὰ πεδίου· ἅμα δέ σφισιν εἶπετο Μόψος
 Ἀμυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνίσπειν
 οἰωνοὺς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσασθαι ἰούσιν.

Ἐνθ' οὐπῶ τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
 οὐδ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὐδ' ὅσοι ἄλλων
 ἀθανάτων ἥρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἷον Ἰήσονα βῆκε Διὸς δάμαρ ἡματι κείνῳ,
 ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἡδὲ προτιμυθήσασθαι.
 Τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι
 λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγῆθησεν δὲ κελεύθῳ
 Ἀμυκίδης, ἥδη που οἴσσάμενος τὰ ἕκαστα.

Οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,
 ὃ Μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δέ οἱ, ἣν τιν' ἀθύροι
 μολπήν, οὐκ ἐπὶ θηρὸν ἐφῆνδανον ἐψιάσθαι.
 Ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὅσσε
 ἀμφιπόλων μετ' ὁμίλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
 τηλόσε παπταίνεσκε, παρακλίνουσα παρειάς·
 ἢ θαμὰ δὴ ἐστηλείων ἐάγῃ κέαρ, ὑπὸ πτόε' ἁοῦπον
 ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοᾶσαι.

αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ θηρὸν ἐλδομένη ἐφαάνθη,
 " ὕψος' ἀναβρώσκων, ἅτε Σείριος Ὀικεανοῖο,
 ὃς δὴ τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μῆλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἰζύν·
 ὥς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράσθαι
 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὥρσε φαιανθεῖς.
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄρματα δ' αὖτως
 ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἴλεν ἔρευθος.
 Γούνατα δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπάροιθεν ἀεῖραι
 ἔσθαιεν, ἀλλ' ὑπένερθε πύγῃ πόδας· αἱ δ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἅπ' ἀπὸ σφείων ἐλίσσθην.
 Τῷ δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἧ ὄρουσιν ἧ μακρῇσιν ἑιδόμενοι ἐλάτῃσιν,
 αἷ τε παρᾶσσον ἔκηλοι ἐν οὖρεσιν ἐρρίζωνται,
 νηνεμίῃ μετὰ δ' αὖτις ὑπὸ ριπῆς ἀνέμοιο
 κινούμεναι ὁμάδῃσαν ἀπείριτον· ὥς ἄρα τῷ γε
 μέλλον ἄλῃς φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἔρωτος.
 Γινῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτη " ἐνιπεπτηυῖαν
 θευμορίη, καὶ τοῖον ὑποσσαιῖνών φάτο μῦθον·
 Τίπτ' ἐμὲ, παρθενικῇ, τόσον ἄζεαι, οἷον ἐόντα;
 οὐ τι " ἐγὼν, οἷοί τε δυσταχέες ἄλλοι ἔασιν
 ἄνδρες, οὐδ', ὅτε περ πάτρῃ ἐνὶ ναιετάσκον,
 " ἦα πάρος· ἴ τ' ὃ μή με λίην ὑπεραίιδεο, κούρη,
 ἧ τι " παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἧέ τι φάσθαι.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἰκάνομεν εὐμένεοντες
 " χῶρ' ἐν ἡγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
 ἀμφοδίνην ἀγόρευε καὶ εἴρετο· μὴδ' ἐμὲ τερπνοῖς
 φηλώσῃς ἐπέεσσιν, " ἐπεὶ τοπρῶτον ὑπέστης
 αὐτοκασιγνήτῃ μενοεικέα φάρμακα δαΐσειν.
 Πρὸς σ' αὐτῆς Ἐκάτης " μειλίσσομαι, ἠδὲ τοκῆων,
 καὶ Διὸς, ὃς ξείνοισι ἰκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει·
 " ἀμφοτέρον δ', ἰκέτης ξεινός τέ τοι ἐνθάδ' ἰκάνω,
 " χρεοῖ ἀναγκαίῃ γουνούμενος· οὐ γὰρ ἄνευθεν
 ὑμείων στονόεντος ὑπέρτερος ἔσομαι ἀέθλου.
 Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν " μετόπισθεν ἀρωγῆς,

ἢ θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα * ναιετάοντας,
 οὔνομα καὶ καλὸν ὃ τεύχων κλέος· ὥς δὲ καὶ ὦλλοι
 ἦρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
 ἡρώων τ' ἄλλοχοι καὶ μητέρες, αἶψά ποτ' ἦδη
 ὃ ἡμέας ἡϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσι,
 τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκηδάσειας ἀνίας.

Δῆ ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
 παρθενικῇ Μινωῖς εὐφρονέουσ' Ἀριάδνῃ,
 ἦν ῥά τε Πασιφάη κούρῃ τέκεν Ἡελίοιο.

Ἄλλ' ἡ μὲν καὶ ὁ νῆος, ἐπεὶ χόλον εὐνασε Μίνως,
 σὺν τῷ ἐφεζομένῃ, πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἀθάνατοι φίλαντο, μέσσω δὲ οἱ αἰθέρι τέκμαρ
 ἀστερόεις στέφανος, τὸν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
 πάννουχος ὁ οὐρανίοισιν ἐλίσσεται εἰδύλοισιν.

Ὡς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσῃς
 τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον· ἦ γὰρ εἰοικας
 ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητείῃσι κεκάσθαι.

Ὡς φάτο· κυδαίνων· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 νεκτάρειον μείδησ'· ἐχύθη δὲ οἱ ἐνδοθὶ θυμὸς
 αἶψα ἀσιρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
 οὐδ' ἔχεν ὅ, τι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήσαιο,
 ἀλλ' ἄμυδις μενέαινευ ἀολλέα πάντ' ἀγορεύσαι.

Ἦ προπρὸ δ' ἰ ἀφειδήσασα θυϊώδεος ἔξελε μίτρης
 φάρμακον· αὐτὰρ ὅ γ' αἶψα χερσὶν ὑπέδεκτο γέγηθός.

Ἰ Καὶ νῦν κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρύσασα
 ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη ὁ χατέοντι
 τοῖος ἀπὸ ξανθοῦ καρήατος Αἰσονίδαο
 στράπτειν Ἔρωις ἠδεῖαν ἀπὸ φλόγα· ἡ τῆς δ' ἀμαρυγὰς
 ὀφθαλμῶν ἤρπαζεν· ἰαίνεται δὲ φρένας εἴσω
 τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέῃσιν ἔερση
 τήκεται ἡψίοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.

Ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὐδὲος ὄμματ' ἔρειδον
 αἰδόμενοι, ὅτε δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπὰς,
 ἰμερόεν φαιδρῆσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιῶντες.

Ὅψ' δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρῃ·

" Φράζω νῦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγὴν.
 Εὖτ' ἂν δὴ ° μετιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
 ἐξ ὄφιος γενέων ὅλοσός σπείρασθαι ὀδόντας,
 δὴ τότε ° μέσσην νύκτα διαμοιρηδὰ φυλάξας,
 ἀκαμάτοιο ῥοῇσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 οἶος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισι
 βόθρον ὀρύξασθαι περιγέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυι
 ἀρνειὸν ° σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
 αὐτῷ πυρκαϊὴν εἶδ' νήσας ° ἐπὶ βόθρῳ.
 Μουνογενῇ δ' Ἐκάτην Περσηίδα μειλίσσειο,
 λείβων ἐκ δέπαος ° σιμβλήϊα ἔργα μελισσῶν.
 " Εὐθα δ' ἐπεὶ κε θεῶν μεμνημένος ° ἰλάσσῃαι,
 ἅψ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάξω· μηδὲ σε δοῦπος
 ἢ ποδῶν ὄρσῃσι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,
 ἢ κυνῶν ὑλακὴ, μή πως τὰ ἕκαστα κολούσας
 οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον ἐοῖς ἐτάροισι πελάσσης.
 " Ἡρι δὲ μυθήνας τόδε φάρμακον, ἥτ' ἀλοιφῇ
 γυμνωθεὶς φαίδρυνε τεὸν δέμας· " ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
 ἔσσειτ' ἀπειρεσίῃ, μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
 ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισι.
 ° Πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος ° πεπαλαγμένον ἔστω,
 καὶ ξίφος, ἐνθ' οὐκ ἂν σε διατμήξειαν ἀκκαὶ
 γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἄσχετος αἰσσοῦσα
 φλόξ ὀλοῶν ταύρων· τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
 ἔσσειαι, ° ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὅμως σύ γε μή ποτ' ἀέθλου
 χάξω· καὶ δέ τοι ἄλλο παρὲξ ° ὑποθήσομ' ὄνειρα.
 Αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξης βόας, ὧκα δὲ πᾶσαν
 χερσὶ καὶ ἡνιόχῃ στυφελὴν διὰ νεῖον ἀρόσσης,
 οἱ δ' ἤδη κατὰ ὥλκας ἀνασταχύωσι Γίγαντες,
 σπειρομένων ὄφιος ὄνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
 αἳ κεν ὀρινομένους πολέας ° νεοῖο δοκεύσης,
 λάβρην λαῶν ἄφες στιβαριώτερον· οἱ δ' ἂν ° ἐπ' αὐτῷ,
 καρχαρέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
 ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγῃ ° δηϊότητος
 ἰθῦσαι· τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοιοῦ γ' ἔκῃτι

οἶσαι ἐξ Αἴης τηλοῦ πόλι· νίσσεο δ' ἔμπηξ,
 ἢ φίλον, ἢ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.
 Ὄς ἄρ' ἔφη, καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ὅσσε βαλοῦσα
 ἠεσπέσιον λιαροῖσι παρηίδα δάκρυσι δεῦε,
 μυρομένη, ὅτ' ἐμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν
 πόντον ἐπιπλάξασθαι· ἀνιερῷ δέ μιν ἄντην
 ἐξαυτίς μύθῳ προσεφώνεεν, εἴλε τε χεῖρὸς
 δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λίπεν αἰδώς·

Μινύεο δ', ἣ ἄρα δὴ ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκηαι,
 οὖνομα Μηδείης· ὥς δ' αὐτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
 μνήσομαι· εἰπὲ δ' ἐμοὶ πρόφρων τόδε, πῇ τοι ἔασι
 δώματα, πῇ νῦν ἔνθεν ὑπεῖρ' ἄλα νηὶ περήσεις;
 ἢ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἴξαι· Ὀρχομενοῖο,
 ἢ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
 ἦν τινα τήνδ' ὀνόμηνες ἀριγνώτην γεγαυῖαν
 Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγυνος ἐστὶν ἐμοῖο.

Ὄς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κούρης
 οὖλος Ἔρωσ, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ἤδα·

Καὶ λίην οὐ νύκτας οἴομαι, οὐδέ ποτ' ἤμαρ
 σεῦ ἐπιλήσεσθαι, προφυγῶν μόνον, εἰ ἐτεόν γε
 φεύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαΐδα, μηδέ κεν ἄλλον ποτ'
 Αἰήτης προβάλλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
 Εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξίδμεναι· εὐαδὲ πάτρην,
 ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
 Ἔστι τις αἰπεινοῖσι περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
 πάμπαν εὐρείος τε καὶ εὐβοτος, ἔνθα Προμηθεὺς
 Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
 ὃς πρῶτος ποίησε πύλεις καὶ ἐδείματο νηὸς
 ἀθανάτοισι, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
 Αἰμονίην δὲ τήνγε περικτίονες καλέουσιν.
 Ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκὸς, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ ναιετάουσιν, ἣν οὐδέ περ οὖνομ' ἀκοῦσαι
 Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὀρμηθέντα,
 Λιολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
 δὴ ποτε Καδμείοισιν ὁμοῦριον ἄστυ πόλίσσαι.

Ἄλλὰ τί τὰδε τοι ^α μεταμῶνια πάντ' ἀγορεύω, ἡμετέρους τε δόμους τηλεκλείτην τ' Ἀριάδην
 κούρην Μίνως, ^β τό περ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
 παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἣν μ' ἐρεΐνεις;
^γ αἶθε γὰρ, ὡς Θησΐ ^δ τότε ξυναρέσσατο Μίνως
 ἄμφ' αὐτῆς, ὡς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρβμιος εἴη.

Ὡς φάτο, μειλιχίοισι καταψήχων ὄαροισι·
 τῆς δ' ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνίαί,
 καί μιν ἀκηχεμένη ἀδινῶ προσπτόξατο μύθῳ·

Ἑλλάδι που ^α τὰδε καλὰ, συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
 Αἰήτης δ' αὖ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, αἷον ἔειπας·
 Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδνῃ
 ἰσοῦμαι· τῷ μὴ τι φιλοξενίην ἀγόρευε.

Ἄλλ' ^α οἷον τύνῃ μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἴκηαι,
 μνώεο· σείῳ δ' ἐγὼ, καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων,
 μνήσομαι· ἔλθοι δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἢ τις ὅσσα,
 ἢ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
 ἢ αὐτὴν γε ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
 ἐνθένδ' εἰς Ἰωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
^β ὄφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα,
 μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον· αἶθε γὰρ εἶην
 ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, ἔλσεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὃ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπε·

Δαιμονίη, ^α κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
 ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμῶνια βάζεις·
 εἰ δέ κεν ἦθεα κεῖνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἴκηαι,
 τιμήεσσα ^β γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίῃ τε
 ἔσσειαι, ἠδὲ σε πάγχυ θεὸν ὡς πορσανέουσιν,
 οὔνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἴκοντο
 σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε
 καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
 Ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισι
 πορσανέεις· οὐδ' ἄμμι διακρινέει φιλόττος
 ἄλλο, πάρος θανάτῳ γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.

ὦς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθε καταίβετο θυμὸς ἀκουῆ.

Ἐμπεὺς δ' ἔργ' αἰδέηλα κατερρίγησεν ἰδέσθαι,
 σχετλίῃ· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσεσθαι ἔμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν· ὥς γὰρ τόδε μῆδετο Ἥρη,
 ὄφρα κακὸν Περίῃ ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἵκοιτο
 Λαίῃ Μήδεα, λιποῦσά γε πατρίδα γαῖαν.

Ἦδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσαι ἄπωθεν
 σιγῇ ἀνιάζουσιν· ἔδεύετο δ' ἡματος ὥρη
 ἄψ' οἰκόνδε νέεσθαι ἔην μετὰ μητέρα κούρην.

Ἦ δ' οὐπω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρπετο γάρ οἱ
 θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἰμυλίῳσι λόγοισιν·
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης * πεφυλαγμένος ὀφέ περ ἠΐδ' αἶ

Ἦρη ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἡελίοιο
 δύῃ ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
 ὀθνείων· αὐτίς δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.

ὦς τῷ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσι
 πείρηθεν· μετὰ δ' αὖτε διέτμαγεν· ἦτοι Ἰήσων
 εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὥρτο νέεσθαι·
 ἡ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
 πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὐ τι περιπλομένας ἐνόησε·
 ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχθονίῃ πεπύττητο.

Αὐτομάτοις δὲ πύδεσσι θεῆς ἐπεβήσασ' ἀπῆνης,
 καὶ ῥ' ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἠνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθλην
 δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πύλινδε
 θύνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα· τὴν δ' ἀνιοῦσαν
 Χαλκιόπη περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἑρέεινεν.

Ἦ δὲ παλιντροπήσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
 ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένη λελίστο.

Ἰξε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλινθῆρος ἔνερθε,
 λέχρις ἑρειαμένη λαιῇ ἐπὶ χειρὶ παρειήν·
 ὕγρα δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρευστα
 * οἷον ἔῃ * κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλῇ.

THE GOLDEN VERSES OF PYTHAGORAS.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς, ἂ νόμῳ ὡς διάκειται,
 τίμα· καὶ σέβου ὄρκον, ἔπειθ' ἥρωας ἀγανούς.
 Τούς τε καταχθονίους σίβει δαίμονας, ἔννομα ῥέζων.
 τούς τε γονεῖς τίμα, τούς τ' ἄγχι στ' ἐκγεγαῶτας·
 ἃ τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅς τις ἄριστος.
 Πράεσι δ' εἶκε λόγοις, ἔργοισί τ' ἐπαφελίμοισι.
 Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἀμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς.
 ἢ ὄφρα δύνῃ· ἰδύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
 Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι. Κρατεῖν δ' εἰδίξο τῶνδε,
 γαστρὸς μὲν πρῶτιστα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
 καὶ θυμοῦ· ἢ πρήξεις δ' αἰσχροὺς ποτε μήτε μετ' ἄλλου,
 μήτ' ἰδίῃ· πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνειο σαυτὸν·
 εἴτα δικαιοσύνην ἄσκει ἔργῳ τε λόγῳ τε.
 Μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἐθίζει.
 Ἀλλὰ γινῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασι.
 ἢ Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κταῖσθαι φίλει, ἄλλοτ' ὀλέσσαι·
 ὅσσα τε δαιμονίησι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
 ἣν ἂν μοῖραν ἔλῃς, ταύτην φέρε, μηδ' ἀγανάκτει·
 ἢ ἰᾶσθαι δὲ πρέπει, καθόσον δύνῃ. ὧδε δὲ φράζου·
 οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς ἢ τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
 Πολλοὶ δ' ὁ ἀνθρώποισι λόγοι ἢ δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 προσπίπτουσ', ὧν μήτ' ἐκπλήσσειο, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς
 ἢ εἶργεσθαι σαυτὸν· ψεῦδος δ' ἦν περ τι λέγεται,
 πρῶτος ἴσχυ'. Ὁ δέ τοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
 Μηδεὶς μήτε λόγῳ σε ἢ παρείπη, μήτε τι ἔργῳ,
 πρῆξαι μήτ' εἰπεῖν ὅ τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι·
 βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μῶρα πέληται.
 ἢ Δειλοῦ τοι πρήσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός·
 ἀλλὰ τὰδ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσει.
 Περῆσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκειν
 ὅσσα χρεὼν, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
 Οὐδ' ὑγίεις τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή-

Ἄλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε ποιεῖσθαι·¹ μέτρον δὲ λέγω τόδ', ὃ μὴ σ' ἀνιήσει.

Εἰθίζου δὲ δίαίταν ἔχειν καθάρειον, ἄθρυπτον·²
καὶ " πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν, ὅποσα φθόνον ἴσχει.

Μὴ δαπανᾷν παρὰ καιρὸν, " ὅποῖα καλῶν ἀδαήμων·
μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι· μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.

Πεῖσσε δὲ ταυῷ, ἃ σε μὴ βλάψει· λογίσαι δὲ πρὸ ἔργου.

Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,
πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρεῖς ἕκαστον ἐπελθεῖν·

" πῇ παρέβην; Τί δ' ἔρεξα; Τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;

Ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι· καὶ μετέπειτα·
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσει· χρηστὰ δὲ, τέρπου.

Ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα· τούτων χρὴ ἔρᾶν σε,
ταυτά σε τῆς θείης ἀρετῆς· " εἰς ἔχνια θήσει·

" ναὶ μὰ τὸν ἀμετέρα ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
παγὰν ἀενάου φύσεως· ἀλλ' ἔρχεαι ἐπ' ἔργον,

" θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι· " τούτων δὲ κρατήσας,
γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων

" σύστασιν, " ἥ τε ἕκαστα διέρχεται, ἥ τε κρατεῖται·

" γνώσῃ δ', ἥ θέμις ἐστὶ, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην,
ὥστε σε μήτε ἀελπτ' ἐλπίζειν, " μήτε τι λήθειν.

Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας·
τλήμονας, οἳ τ' ἁγαθῶν πέλας ὄντων οὐκ ἐσορῶσιν

οὔτε κλύουσι· λύσει δὲ κακῶν παῦροι " συνίσασιν.

Τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας· ὥς δὲ κύλινδροι
ἄλλοι· ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντες.

Λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις " βλάπτουσα λέληθε
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἰκοντα δὲ φεύγειν.

¹ Ζεῦ πάτερ, ἥ πολλῶν κε κακῶν λύσειας ἅπαντας,
εἰ πᾶσιν δειξάις, ² αἶψα τῷ δαίμονι χριῶνται.

Ἀλλὰ " σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
οἷς ³ ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.

" Ὡν εἴ σοί τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω,
⁴ ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.

Ἀλλ' " εἴργου βροτῶν, ὧν εἵπομεν, ἔν τε καθάρμοις.

ἔν τε λύσει ψυχῆς κρίναν, καὶ φράζου ἕκαστα,
 ὁ ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
 Ἦν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθης,
 ἔσσεαι ἀθάνατος, θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός.

HYMN OF CLEANTHES TO JUPITER.

Κύδιστ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, παγκρατὲς αἰεὶ
 Ζεῦ, ὃ φύσεως ἀρχηγέ, νόμου μέτα πάντα κυβερνῶν,
 χαῖρε· σὲ γὰρ πάντεσσι θέμις θνητοῖσι προσαυδᾶν.
 Ἐκ σοῦ γὰρ γένος ἐσμὲν, ὃς μίμημα λαχόντες
 μοῦνον, ὅσα ζῶει τε καὶ ἔρπει θνήτ' ἐπὶ γαῖαν.
 Τῷ σε καθυμνήσω, καὶ σὸν κράτος αἰὲν ἀείσω.
 Σοὶ δὴ πᾶς ὁδε ὁ κόσμος ἐλίσσόμενος περὶ γαῖαν
 πεύθεται, ἧ κεν ἄγῃς, καὶ ἐκὼν ὑπὸ σεῖο κρατεῖται.
 Τοῖον ἔχεις ὑπεργὰν ἀνικῆτοῖς ἐνὶ χερσὶν
 ἀμφηκῇ, πυρρύντα, ἀειζῶντα κεραυνόν·
 τοῦ γὰρ ὑπὸ πληγῆς φύσεως πάντ' ἐρρίγασιν
 ἢ σὺ κατευθύνεις κοινὸν λόγον, ὃς διὰ πάντων
 φοιτᾷ, μιγνύμενος μεγάλοις μικροῖς τε φάεσσιν·
 ὃς τόσσος ὁ γέγραας ὑπατος βασιλεὺς διὰ παντός.

Οὐδέ τι γίνεται ἔργον ἐπὶ χθονὶ σοῦ δίχα, δαῖμον,
 οὔτε κατ' αἰθέριον θεῖον πόλον, οὔτ' ἐνὶ πύντῳ,
 πλὴν ὅπόσα ῥέζουσιν κακοὶ σφετέρησιν ἀνοίαις·
 καὶ κοσμεῖς τὰ ἄκοσμα, καὶ οὐ φίλα σοι φίλα ἐστίν.
 Ὡς γὰρ εἰς ἐν πάντα συνήρμοκας ἐσθλὰ κακοῖσιν,
 ὥσθ' ἕνα γίνεσθαι πάντων λόγον αἰὲν ἰόντα,
 ὃν φεύγοντες ἐῷσιν, ὅσοι θνητῶν κακοὶ εἰσὶ,
 δύσμοροι, οἳτ', ἀγαθῶν μὲν αἰεὶ κτῆσιν ποθέοντες,
 οὔτ' ἐσοῶσι θεοῦ κοινὸν νόμον, οὔτε κλύουσιν,
 ἢ κεν πειθόμενοι σὺν νῷ βίον ἐσθλὸν ἔχοιεν.
 Αὐτοὶ δ' αὖ ὀρμῶσιν ἄνευ καλοῦ ἄλλος ἐπ' ἄλλα,
 οἱ μὲν ὑπὲρ δόξης σπουδὴν δυσέριστον ἔχοντες,

οἱ δ' ἐπὶ κερδοσύνας τετραμμένοι οὐδενὶ κόσμῳ, ἢ τινὶ
 ἄλλοι δ' εἰς ἄνεσιν καὶ ἰσχύματος ἡδέα ἔργα,
¹ σπεύδοντες μάλα πάμπαν ἐναντία τῶνδε γενέσθαι.
 Ἀλλὰ, Ζεῦ πάνδωρε, κελαινέφει, ἀρχικέραυνε,
 ἀνθρώπους ῥύοιο ἀπειροσύνας ἀπὸ λυγρῆς,
 ἦν σὺ, πάτερ, σκέδασον ψυχῆς ἄπο, δὸς δὲ κυρῆσαι
 γνώμης, ἥ πίσυνος σὺ δίκης μέτα πάντα κυβερνᾷς,
² "Οφρ' ἂν τιμηθέντες ἀμειβώμεσθά σε τιμῇ,
 ὕμνουῦντες τὰ σὰ ἔργα διηνεκές, ὥς ἐπέοικε
 ἰθνητὸν ἰόντ'· ἐπεὶ οὔτε βροτοῖς γέρας ἄλλο τι μεῖζον
 οὔτε θεοῖς, ἢ κοινὸν αἰὲ νόμον ἐν δίκῃ ὕμνεῖν.

HYMN OF CALLIMACHUS TO JUPITER.

Ζηνὸς ^a ἔοι τί κεν ἄλλο ^b παρὰ σπονδῇσιν αἰδέειν
 λῳῖον, ἢ θεὸν αὐτὸν, αἰὲ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα,
^c Πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικαστόλον οὐρανίδησι;
 Πῶς καὶ νιν, ^d ΔΙΚΤΑΙΟΝ αἰέσομεν, ἢ ^e ΑἴΚΤΑΙΟΝ;
 Ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον.
 Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰθαίοισιν ἐν οὔρεσι φασὶ γενέσθαι,
 Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;
^f Κρήτες αἰὲ ψεύσται· καὶ γὰρ τάφον, ὃ ἄνα, σεῖο
 Κρήτες ἐτεκτάναντο· σὺ δ' οὐ θάνες· ἔσσι γὰρ αἰεὶ.
 Ἐν δέ σε Παρράσιον Πείη τέκεν, ^g ἥχι μάλιστα
 ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· ἔνθεν ὁ χῶρος
 ἱερός· οὐδὲ τι μὲν ^h κεχρημένον Εἰλειθυίης
ⁱ ἔρπετον, οὐδὲ ^j γυνὴ ^k ἐπιμίσγεται· ἀλλὰ ἐ' Πείης
 αὐγύγιον καλέουσι λεχιῳῖον Ἀπιδανῆς.
 Ἐνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ ^l μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων
 αὐτίκα δίλκτο ῥέον ὕδατος, ὃ κε τόκοιο
 λύματα χυτλώσαιο, τῶν δ' ἐνὶ χρωῖτα λοέσσαι.
 Λάδων ἄλλ' οὐπω μέγας ἔρρεεν, οὐδ' Ἐρύμανθος,
 λευκώτατος ποταμῶν· ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
 Ἀρκαδίη· (μέλλεν δὲ μάλ' ἐϋὐδρος καλέεσθαι)

ὅξυ δ' ἰ ἀνήβησας, ταχίνοι δέ τοι ἦλθον Ἰουλοί.
 Ἄλλ' ἔτι παιδὺς ἔων ἐφράσσαι πάντα τέλεια·
 τῷ τοι καὶ γνωτοί, προτερηγενέες περ ἔόντες,
 οὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἰ ἐπιδάσιον οἶκον.
 ἔ Διῖνοι δ' οὐ πάμπαν ἀληθές ἦσαν ἀοιδοί·
 ἰ φάντο πάλον Κρονίδῃσι διὰ τρίχα δώματα νεῖμαι·
 τίς δέ κ' ἔπ' Οὐλύμπῳ τε καὶ Ἄϊδι κλῆρον ἐρύσσαι,
 ὃς μάλα μὴ νενήλος; ἔπ' ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε
 πῆλασθαι· ὁ τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλείστον ἔχουσι·
 ἦ ψευδοίμην αἰὼντος ἄ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν.
 ὦ Οὐ σε θεῶν ἐσσηνα πάλοι θέσαν· ἔργα δὲ χειρῶν,
 ἦ τε Ἰ Βίη, τό τε Κάρτος, ὃ καὶ ἰ πέλας εἶσαι ὁ δίφρου.
 Θῆκαο δ' οἰωνῶν μέγ' ὑπείροχον ἰ ἀγγελιώτην
 σῶν τεράων, ἄ τ' ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
 Ἡλίοο δ' αἰζῶν ὃ, τι φέρτατον· οὐ σύ γε νηῶν
 ἐμπεράμους, οὐκ ἄνδρα σανεσπαλον, οὐ μὲν ἀοιδόν·
 ἀλλὰ τὰ μὲν ἰ μακάρεσσιν ὀλίζουσιν ἰ αὐθι· ἰ παρῆκας,
 ἰ ἄλλα μέλειν ἑτέροισι· σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχους
 ἰ αὐτοὺς, ὦν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ἰ ὦν ἰδρις αἰχμῆς,
 ὦν ἐρέτης, ὦν πάντα· ἰ τί δ' οὐ κρατέοντος ὑπ' ἰσχύν;
 ἰ Αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν ἰ Ηφαίστοιο·
 τευχιστὰς δ' ἰ Ἀρης· ἐπακτῆρας δὲ ἰ Χιτώνης
 ἰ Ἀρτέμιδος· Φοίβου δὲ, λύρης εὖ εἰδότας αἶμους·
 ἰ ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἀνάκτων
 θειότερον· ἰ τῷ καὶ σφε τετὴν ἐκρίναο λῆξιν·
 δῶκας δὲ πτολίεθρα φυλασσέμεν· ἰζοο δ' αὐτὸς
 ἰ ἄκρης ἐν πολίεσσιν ἰ ἐπόψιος, οἳ τε δίκῃσι
 λαὸν ὑπὸ σκολιῆς, οἳ τ' ἰ ἔμπαλιν ἰθύνουσιν.
 ἰ Ἐν δὲ ῥυηφενίην ἰβαλες σφίσιν, ἐν δ' ἰ ἄλις ὄλβον·
 πᾶσι μὲν, οὐ μάλα δ' ἰσον· ἰ ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι
 ἰ ἡμετέρῳ μεδέοντι· ἰ περὶ πρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.
 ἰ Ἐσπέριος κεινός γε τελεῖ τά κεν ἦρι νοήσῃ·
 ἰ ἐσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ' εὖτε νοήσῃ·
 ἰ οἳ δὲ, τὰ μὲν πλειῶνι· τὰ δ' οὐχ ἐνί· τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν
 αὐτὸς ἰ ἀνὴν ἐκόλουσας, ἐνέκλαστας δὲ μενοινῇν.

Χαῖρε μέγα, Κρονίδη πανυπέετατι, δῶτορ ἰάων,
 δῶτορ ἀπημονίης· τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν αἰίδαί;
 Οὐ γίνεται, οὐκ ἔσται, ὅστις Διὸς ἔργματ' αἰίσαι.
 Χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἀφένός τε.
 Οὐτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρα ἀέξειν,
 οὐτ' ἀρετὴ ἀφένειο· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

HYMN OF ARISTOTLE TO VIRTUE.

Ἄριτα * πολύμοχθε γένει βροτείφ,
 ὃ θήραμα κάλλιστον βίω,
 ὅσῃς περι, παρθένη, μορφῇς
 καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος,
 καὶ πόνους τλῆναι μαλירוῦς ἀκάμαντας·
 τοῖον ἐπὶ φρέν' ἔρωτα βάλλεις,
 καρπὸν φέρεις τ' ἀθάνατον,
 χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ ὃ γονέων
 ὃ μαλακαυχητοῖο ὃ ὕπνου.
 Ζεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλῆς
 Αἴδας τε κοῦροι πόλλ' ἀνέτλασαν,
 ἔργοις σὰν ἀγορεύοντες δύναμιν.
 Ὅσῃς τε πόθοις Ἀχιλλεὺς
 Αἴας τ' Αἰδάο δόμους ἤλθον·
 σῇ δ' ἔνεκα ὃ φιλίου μορφῇς
 ὃ Ὀΰανος ἔντροφος
 αἰετοῦ ὃ χήρῳσιν αὐγῇς.
 Τοιγὰρ ἀοίδιμον ἔργοις
 ἀθάνατόν τε μιν ὃ αὐξήσουσι Μοῦσαι,
 Μναμοσύνας θυγατρεις,
 Διὸς ὃ Ξενίου σίβας αὐξουσai
 Φιλίας τε γέρας βεβαίου.

HYMN OF ARIPHRON TO HEALTH.

'Υγίεια, πρεσβίστα μακάρων,
 μετὰ σεῦ ναίοιμι
 τὸ λειπόμενον βιοτᾶς.
 Σὺ δ' ἐμοὶ ^α πρόφρων σύνοικος εἶης.
 Εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις, ἢ τεκέων,
 τᾶς εὐδαίμονός τ' ^β ἀνθρώποις
 βασιληίδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων
 οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσι θηρεύομεν,
 ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις,
 ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
 μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,
 τέθηκε πάντα, καὶ λάμπει Χαρίτων ἕαρ'
 σέθεν δὲ χωρὶς οὐ τις εὐδαίμων.

ODE OF ERINNA TO BRAVERY,
 OR, AS SOME THINK, TO THE CITY OF ROME.

Χαῖρέ μοι, Ῥώμα, θυγάτηρ Ἄρης
 χρυσεομίτρα, δαΐφρων ἄνασσα,
 σεμνὸν ἂ ναίεις ἐπὶ γᾶς Ὀλυμπον
 αἰὲν ἄβραυστον.
 Σοὶ μόνα, πρεσβίστα, δέδωκε Μοῖρα
 κῦδος ^α ἀρρήκτω βασιλῆον ἀρχᾶς,
 ὄφρα κοιρανῆον ἔχοισα κάρτος
 ἀγεμονεύης,
 σᾶ δ' ὑπὸ ^β σδεύγλα κρατερῶν λεπιδῶν
 στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλάσσης
 σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾶς
 ἄστυ λαῶν.
 Πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν,
 καὶ μεταπλάσσω βίον ἄλλοτ' ἄλλως,

σοὶ μόνῃ πλησίστιον οὔρον ἀρχᾷς
οὐ μεταβάλλει.

^a Ἡ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνῃ κρατίστους
ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλους λοχεύεις,
εὐσταχυν Δάματρος ὅπως συνοίσῃς
καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

ODE OF BACCHYLIDES ON PEACE.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν Εἰρήνη μεγάλη,
πλοῦτον καὶ ^a μελιγλώσσαν ἀοιδῶν ἄνθεια,
δαιδαλίω τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἴθεται βοῶν
ξανθᾷ φλογὶ μηρία, εὐτρίχων τε μήλων·
^b γυμνασίῳν τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλει.
^c Ἐν δὲ σιδαροδέτοισι πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν
ἱστοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λογχωτὰ
ξίφεά τ' ἀμφάκεια εὐρὺς δάμναται, χαλκῆων δ'
οὐκέτι σαλπίγγων κτύπος, οὐδὲ συλαῖται μελίφρων ὕπνος
ἀπὸ βλεφάρων, ἄμυν ὅς θάλλει κίεα·
συμποσίῳν δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαί,
παιδικοὶ θ' ὕμνοι ^d φλέγονται.

EPITAPH ON PROTÉ.

Οὐκ ἔθανες, Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον,
καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
ἔνθα κατ' Ἡλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων.
Οὐ χειμῶν λυπεῖ σ', οὐ καῦμ', οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,
οὐ πείνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ'· ἀλλ' οὐδὲ ποθεινὸς
ἀνθρώπων ἔστι σοι βίωτος· ζῶεις γὰρ ἀμέμπτως
αὐγαῖς ἐν καθαυαῖσιν Ὀλύμπου πλησίον ὄντος.

ODE OF CALLISTRATUS TO HARMODIUS AND
ARISTOGEITON.

^α Ἐν μύρτου ^β κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτε ^γ τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

Φίλταθ' Ἀρμόδι' οὐ τι πονέθνηκας
νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν εἶναι,
ἵνα περ ποδῶκης Ἀχιλεὺς,
Τυδείδην τε φασὶν Διομήδεα.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν ^δ θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.

Ἄεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
Φίλταθ' Ἀρμόδιε κ' Ἀριστόγειτον,
ὅτι τὸν τύραννον κτάνετον
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησατον.

SIMONIDES.

*Danaë's Lament over her son Perseus during their
exposure to the Sea in a chest by Acrisius.*

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέῳ ἄνεμος
βρέμε πνέων, ^α κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὐδ' ἀδιάντοισι
παρειαῖς, ἀμφὶ τε Περσεῖ βάλε
φίλαν χέρα, εἶπέν τε ^β ὦ τέκος,
οἶον ἔχω πόνον· σὺ δ' ^γ ἄωτεῖς, γαλαθηνῶ τ'
ἦτορι κνώπσεις ἐν ἀτερπεῖ δώματι,
χαλκεογόμφῳ δὲ, ^δ νυκτιλαμπεῖ,

κυανέω τε δνόφω· ^d τὸ δ' αὐαλίαν
 ὕπερθε τειᾶν κόμαν βαθεῖαν
 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
 οὐδ' ἀνέμου φθόγγων, παρφυρέα
 κείμενος ἐν χλανίδι, ^e πρόσωπον καλόν.
^f Εἰ δέ τοι δεινὸν τόγῃ δεινὸν ἦν,
 καί κεν ἱμῶν ῥημάτων λεπτὸν
 ὑπεῖχες οὖας· κέλομαι, εὖδε, βρέφος,
 εὐδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω ἄμετρον κακόν.
 Μεταβουλία δέ τις φανείη,
 Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο· ὅτι δὴ θαρσαλέον
 ἔπος ^g εὖχομαι, * * * σύγγνωθί μοι.

SAPPHO.

Ode to Venus.

Ποικιλόφρον, ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
 παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαί ^a τε,
 μή μ' ἄσασι μηδ' ^b ὀνίαισι δάμνα,
 πότνια, θυμόν.
 Ἀλλὰ τυῖδ' ^c ἐνθ', αἶ ποκα ^d κατέρωτα
 τᾶς ἱμᾶς αὐθᾶς ἀίοισα πολλᾶς
 ἔκλυες, πατρός τε δόμον λιποῖσα
 χρύσειον ἦνθες,
^e ἄρμ' ὑποσδεύκασα· καλοὶ δέ τ' ἄγον
 ὠκέες στρῶθιοι, περὶ γᾶς μελαίνας
 πυκνὰ δινεῦντες πτέρ' ἀπ' οὐρανῷ ^f θέ-
 ρους διὰ μέσσω.
^g Αἶψα δ' ἐκσίκοντο· τὸ δ', ὦ μάκαιρα,
 μειδιάσας· ἀθανάτῳ προσώπῳ,
^h ἦρευ ὅ ττι τ' ἦν τὸ πέπονθα, κῶττι
 δὴ τὲ κάλῃμι,
 κῶττι μεῦ μάλιστ' ἐθέλω γενέσθαι

μαινόλα θυμῷ—¹ τίνος αὖ τὸ πειθοῖ
μάψ σαγήνευσας φιλότατα; “ τίς τ’, ὦ

Σάπφ’, ² ἄδικήη;

³ Καὶ γὰρ αἱ φεύγει, ταχέως διώξει·
αἱ δὲ δῶρα μὴ δέχεται, ἀλλὰ δώσει·
αἱ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλάσει
οὐκ ἐθέλοισαν.”

“Ενθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν τε λύσον
ἐκ μεριμνᾶν ὅσσα δέ μοι τελεῖσθαι
θυμὸς ἰμέρρει, τέλεσον· τὸ δ’ αὐτὰ
σύμμαχος ἔσσο.

Rapture of a Lover.

¹ Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν’ ἀνὴρ, ² ὅττις ἐναντίος τοῖ
ἰσδάνει, καὶ πλασίον ἀδὺ φωνᾶ-

σαι ἐπακούει,

καὶ ³ γελαῖς ἱμερόεν· τό μοι ἔμην
καρδίαν ἐν στάθεσιν ἐπτόασεν·

ὥς γὰρ εἶδω τέ, ⁴ βροχίως με ⁵ φωνᾶς
οὐδὲν ἔτ’ ἵκει·

ἀλλὰ ⁶ καμμέν γλῶσσα ἔαγε, ⁷ λεπτὸν δ’
αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν,

⁸ ὀππάτεσσιν δ’ οὐδὲν ὄρημι, βομβεῦ-
σιν δ’ ἀκοαί μοι.

⁹ Καδδ’ ἰδρὼς πσυχρὸς χέεται, τρόμος δὲ
πᾶσαν ἀγρεῖ, χλωροτέρα δὲ ¹⁰ ποίας
ἐμμί· ¹¹ τεθνάκην δ’ ὀλίγω ἔπιδευσα,
φαίνομαι ἄπνους.

“ Ἀλλὰ πᾶν τολματόν. * * *

THEOCRITUS.

THE FIRST IDYL.

A Dialogue between the shepherd Thyrsis and a goatherd. Thyrsis, at the request of his friend, sings the fate of Daphnis, who died for love: for which he is rewarded with a milch goat, and a uoble pastoral cup of most excellent sculpture.—FAW.

ΘΥΡΣΙΣ.

^α 'ΑΔΥ' τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἃ πίτυς, αἰπόλε, τήνα,
^β ἃ ^β ποτὶ ταῖς παγαῖσι ^γ μελίσδεται· ἀδὺ δὲ καὶ τὸ
^δ τυρίσδεις· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.
^ε Αἶκα τήνος ἐλῇ κεραὸν τράγον, αἶγα τὸ λαψῇ.
 Αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, ^ς ἐς τὲ καταρρεῖ
 ἃ χίμαρος· χιμάρῳ δὲ καλὸν κρέας, ^ς ἔστε κ' ἀμέλξης.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

^β Ἄδιον, ὦ ποιμᾶν, τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ ^ι καταχὲς
 τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
 Αἶκα ταὶ Μῶσαι τὰν ^ι οἶδα δῶρον ἄγωνται,
 ἄρνα τὸ ^κ σακίταν λαψῇ γέρας· αἱ δὲ κ' ἀρέσκη
 τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν ὄϊν ὕστερον ^ι ἀξῇ.

ΘΥΡΣΙΣ.

^μ Ἀῆς, ^ν ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῆς, αἰπόλε, ^ο τᾷδε καθίξας,
^ρ ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, ἃ τε μυρῖκαι,
 τυρίσδεις; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ^ς ἐν τῷδε ^ς νομεισῶ.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις, ὦ ποιμᾶν, ^ς τὸ μεσαμβρινὸν, οὐ θέμις ἄμμιν
 τυρίσδεις· τὸν Πᾶνα ^ς δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
 τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ^ς ἐντὶ δὲ πικρὸς,
 καὶ οἱ αἰὲ δριμεῖα χολὰ ^ς ποτὶ ρίνι κάθεται.
 Ἀλλὰ, (τὺ γὰρ δὴ, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγεια εἶδες,
 καὶ τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ ^ς τὸ πλέον ἵκεο μῶσας.)

δεῦρ', ὑπὸ τὰν πετλέαν ἑσδόμεθα, τῷ τε Πριήπῳ
καὶ τῶν Κρανιαδῶν κατεναντίον, ἅπερ ὁ θῶκος
τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ τὰ δρύες· αἱ δὲ κ' αἰείσῃς,
ὥς ποκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
αἷγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἑς τρεῖς ἀμέλξαι,
ἂ, δὴ ἔχοισ' ἐρίφως, ποταμέλξεσαι ἑς δύο πέλλας·
καὶ βαθὺ κισσύβιον, κεκλυσμένον ἁδέϊ καρῶ,
ἀμφῶες, νεοτευχῆς, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον·
τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρῦεται ὑψόθι κισσὸς,
κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος· ἁ δὲ κατ' αὐτὸν
καρπῶ ἑλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.

Ἔντοσθεν δὲ γυνὰ, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται.
Ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι· παρ δὲ οἱ ἄνδρες
καλὸν ἐθειράσδοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικεῖουσ' ἐπέεσσι· τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς.
Ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελευσα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ρίπτει νόον· οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιώντες ἐτώσια μοχθίζοντι.

Τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων, πέτρα τε τέτυκται
λεπράς, ἐφ' ἧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει
ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ εἰοικώς.
Φαίης κεν γυῖον νῖν ὅσον σθένης ἐλλοπιεύειν.

Ὡδέ οἱ εὐδῆκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες,
καὶ πολὺ περ ἑόντι· τὸ δὲ σθένης ἄξιον ἄβας.

Τυτθὸν δ' ὅσπον ἄπωθεν ἀλιτρώτοιο γέραντος
πυρναῖαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά.
Τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαιῖσι φυλάσσει
ἥμενος· ἀμφὶ δὲ μιν δύο ἀλώπεκες· ἁ μὲν ἀν' ὄρχως
φοιτῇ, σινομένα τὰν τρώξιμον· ἁ δ', ἐπὶ πῆραν
πάντα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνήσειν
φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δὲ οἱ οὔτε τι πῆρας,
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.

Παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος.

Λιολικόν τι¹ θέαμα· τέρας κε τὲ θυμὸν ἀτύξαι·
 " τῷ μὲν ἐγὼ πορβμει² Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα
 ὄνον, καὶ " τυρῶντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδὲ τί πα " ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχραντον· τῷ κεν " τὲ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
 αἰκέν μοι τὸ φίλος τὸν " ἐφίμερον ὕμνον αἰίσσης.
 Κοῦ τοι τὶ " φθονέω " πόταγ', ὦ " γαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδᾶν
 οὔτι πα εἰς Αἶδαν γε τὸν " ἐκλελαθόντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

" Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Θύρσις " ὅθ' ὦ " ξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος αἶδ' ἅ φωνᾶ.
 " Παῖ ποκ' ἄρ' ἤν', ὅκα " Δάφνις ἐτάκετο, παῖ ποκὰ, νύμφαι;
 " ἥ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἥ " κατὰ Πίνδῳ;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ρόον εἶχετ' Ἀνάπῳ,
 οὐδ' Αἴτνας σκοπιᾶν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.

" Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 " Τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τῆνον χῶ " κ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.

" Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 " Πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
 πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.

" Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 " Ἡνθ' Ἑρμᾶς πρᾶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δὲ, Δάφνι,
 τίς τὲ κατατρύχει; τίνος, ὦ " γαθέ, τόσσον ἔρασσαι;

" Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 " Ἡνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, " ὠπύλοιο ἦνθον.

Πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν· ἦνθ' ὁ Πρίηπος,
 κῆφα, Δάφνι τάλαν, τί τὸ τάκεαι; " ἅ δέ τε κῶρα,
 πᾶσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται,

(Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς)
 ζατοῖσ'· ἅ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμάχανος ἐσσί.

* * * * *

" Τῶς δ' οὐδὲν προτελέξαθ' ὁ βωκόλος· ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
 " ἄνυσ πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυσ μοίρας.

- Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ἦνθέ γε μὰν ἀδεία καὶ ἅ Κύπρις γελάοισα
 λάθρια μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
 Ἦ κῆπε· Τὺ θὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξέϊν·
 ἄρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλείῳ ἐλυγίχθης;
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Τὰν δ' ἄρα χ' ὡς Δάφνις ποταμείβετο· Κύπρι βαρεῖα,
 Κύπρι νεμεσσατὰ, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·
 ἦδη γὰρ φράσδει πάνθ', ἄλιον ἄμμι δεδύκειν·
 Δάφνις κ' εἰν Ἀῖδᾳ κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος.
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ὅθι λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βωκόλος, ἔρπε ποτ' Ἰδάν,
 ἔρπε ποτ' Ἀγχιῖσαν· τῆναι δρύες, ὧδε κύπειρος,
 ὧδε καλὸν ὅ βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ὡραῖος χ' Ὡδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,
 καὶ πτῶκας βάλλει, καὶ θηρία τᾶλλα διώκει.
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Αὐτὶς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσπον ἰοῖσα,
 καὶ λέγε· Τὸν βίωταν νικῶ Δάφνιν, ἄλλὰ μάχευ μοι.
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ὡς λύκοι, ὧς θῶες, ὧς ἂν ὥρεα φωλάδες ἄρκτοι
 χαίρεθ'· ὁ βωκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκ ἔτ' ἂν ὕλαν,
 οὐκ ἔτ' ἀνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα· χαῖρ' Ἀρέθουσα,
 καὶ ποταμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδαρ.
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Δάφνις ἐγὼν ὧδε τήνος, ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
 Δάφνις ὁ τὼς ταύρας καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
 Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Ὡς Πάν, Πάν, αἴτ' ἐσσί κατ' ὥρεα μακρὰ Λυκαίῳ,
 αἴτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
 τὰν Σικελάν, Ἐλίκας δὲ λίπε ὅριον, αἰπὺ τε σᾶμα
 τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστόν.
 Ἀγγετέ βωκολικᾶς, Μῦσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
 Ἐνθ', ὧς ὕαξ, καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίππου
 ἐκ καρῷ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν.

Ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδος ἔλκομαι ἤδη.

Λήγετε βωκοδικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

Νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
ἀ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρεκύνθοισι κομάσαι.

Πάντα δ' ἐναλλα γένοιτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνεῖκαι,
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει· καὶ τὰς κύνας ^α ὠλάφος ἔλκοι,
κῆξ ὁρέων τοὶ σκυῶπες ἀηδόσι γαρούσαιτο.

Λήγετε βωκοδικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤβελ' ἀνορθῶσαι· ^α τά γε μὰν λῖνα πάντα λελοίπει
ἐκ Μοιρᾶν· χῶ Δάφνις ἔβα ^β ῥόον· ἔκλυσε δῖνα
τὸν Μῶσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

Λήγετε βωκοδικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα, τό τε σκύφος· ὥς μιν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς Μοῖσαις· ὦ χαίρετε πολλάκι, Μοῖσαι,
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὕμνῳ καὶ ἐς ὕστερον ᾄδιον ἄσω.

ΔΙΗΓΟΛΟΣ.

Πληρὲς τοὶ μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο,
πληρὲς τοὶ σχαδόνων· καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
ἀδεῖαν· ^α τέττιγος ἐπεὶ τὴν γὰ φέρτερον ἄδεις·
ἡνίδε τοὶ τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει.
ὥρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.

Ἦ δ' ἴθι, ^β Κισσαίθα, (τὸ δ' ἀμελγέ νιν,) αἱ δὲ χίμαιραι.

THE SECOND IDYL.

Simætha is here introduced complaining of Delphis, who had forsaken her. She makes use of incantations to regain his affection.—Faw.

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε, ^α Θέστυλι· πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
Στέβων τὰν ^β κελέβαν φοινικέω οἷος αἶστω,
ὥς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖντα φίλον ^γ καταθύσσομαι ἄνδρα,
^δ ὅς μοι ὠιδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδέποθ' ἦκει,

οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοὶ εἰμὲς,
οὐδὲ ^μ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος· ἢ ῥά οἱ ἄλλα
ᾤχετ' ἔχων ὃ, τ' ^μ Ἐρως ταχινὰς φρένας, ἃ τ' Ἀφροδίτα.

^μ Βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὡς νιν ἴδω· καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
Νῦν δέ νιν ^ο ἐκ θυέων καταθύσομαι· ἀλλὰ, Σελάνη,
φαῖνε καλόν· ^ρ τὴν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχα, δαῖμον,
τᾷ χθονία θ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι,
ἐρχομέναν νεκυῶν ἀνά τ' ἡρία καὶ μέλαν αἷμα.
Χαῖρ' Ἐκάτα ^α δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει,
φάρμακα ταυτ' ἔρδοισα χερεῖονα μήτε τι Κίρκας
μήτε τι Μηδείας μήτε Ξανθάς Περιμήδας.

^τ Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

^μ Ἀλφिता τοι ^ρ πρᾶτον πυρὶ τάσσεται· ἀλλ' ^ε ἐπίπασσε,
Θέστυλι δειλαία· πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
ἢ ῥά γέ τοι, μυστὰρ, καὶ τὴν ἐπίχαρμα ^α τέτυγμα;
Πάσσ', ἅμα καὶ λέγε ταῦτα, ^α τὰ Δέλφιδος ὅστέα πάσσω.

^τ Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Δέλφιδ' ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ^α ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
αἰθώ· ^α χ' ὡς αὐτὰ λακεῖ μέγα, καππυρίσασα,
κηξαπίνας ἄφθῃ, κοῦδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς·
οὕτω τοι καὶ Δέλφιδ' ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

^τ Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

^μ Ὡς τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ ^α σὺν δαίμονι τάκω,
ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφιδ'·
^α χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος, ἐξ Ἀφροδίτας
ὡς κείνος δινοῖτο πόθ' ἀμετέρησι θύρησιν.

^τ Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα· ^ρ τὸ δ', Ἀρτεμι, καὶ τὸν ἐν Ἀδᾷ
κινήσαιοις ῥ' ἀδάμαντα, καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θέστυλι, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.

^ε Ἀ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ^α ὡς τάχος ἄχει.

^τ Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἡνίδε σιγαῖ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' αἴηται·
ἃ δ' ἐμὰ αὐ σιγαῖ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία·
ἀλλ' ^ε ἐπὶ τήνῃ πᾶσα καταίθεται, ὅς με τάλαιναν

ἵ ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.

*
Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἦ Ἰππομανὲς, φυτὸν ἐστὶ παρ' Ἀρκάσι· τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὄρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.

Ὡς καὶ Δέλφιν ἰδοίμι καὶ ἐς τὸδε δῶμα περᾶσαι
μαινομένην ἵκελον, λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαιόστρας.

Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαῖνας τὸ κράσπεδον ὥλεσε Δέλφεις,

ἢ ἢ γὰρ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω·

αἱ αἱ, ἔρως ἀνιάρει, τί μευ μέλαν ἐκ χροῶς αἷμα
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλ्ला πέπωκας;

Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Σαῦράν τοι τρίψασα, ποτὸν κακὸν αὔριον οἰσῶ.

Θέστουλι, νῦν δὲ λαβοῖτα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαζον

ἢ τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, ἃς ἔτι καὶ νῦν

ἐκ θυμῷ δέδεμαι· (ὃ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ·)

Καὶ λέγ' ἐπιφύσθαισα, τὰ Δέλφιδος ὅστέα μᾶσσω.

Ἰὺγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὲ ὁ μούνη εἰῶσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ;

ἐκ τίνος ἀρξέσθαι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο;

Ἦ ἢ τῶν βούλειο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξὼ
ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος· τᾶ δὲ τοκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπέεσκε περισταδὸν, ἐν δὲ λέαινα.

Ἢ Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἂ θευχαρίλα, θεράσσω τροφὸς ἂ μακαρῖτις,

ἀγχίθυρος ναίεισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε

τὰν πομπὴν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἂ μέγαλοιτος

αἰμάρτευν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,

κάμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς Κλεαρίστας.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Ἦ δὴ δ' εἴσω μέσον κατ' ἀμαξιτὸν, ἢ τὰ Λύκωνος,

εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμειππον ἰόντας.

Τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειᾶς,

στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλεόν ἢ τὸ Σελάναι,
^w ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάναι.
^x Χ' ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη
 δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κούδ' ἔτι ^y πομπᾶς
 τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
 ἔγνω· ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε·
 κείμεν δ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάναι.
 Καί μευ χρῶς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψω,
 ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες· ^a αὐτὰ δὲ λοιπὰ
 ὅστέ' ἔτ' ἤς καὶ δέρμα· καὶ ^b ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα;
 ἢ ποίας ^b ἔλιπον γραίας δόμον, ^c ἅτις ἐπᾶδεν;
 Ἄλλ' ἤς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ^d ἄνυτο φεύγων.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάναι.
 Χ' οὕτω ^e τᾷ δῶλα τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
^f εἰ δ' ἄγε, Θέστυλι, μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέτι μᾶχος.
 Πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
^g τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτειο παλαίστρᾳν.
 Τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δὲ οἱ ἀλὺ καθῆσθαι.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάναι.
^h Κῆπεὶ κά νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄσυχᾳ νῦσον,
 κῆφ' ὅτι Σιμαίθα τὲ καλεῖ, ⁱ καὶ ὑφάγεο τᾶδε.
^a Ὡς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε, καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρυν
 εἰς ἐμὰ διώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ μιν ὡς ἐνόησα
 ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ^j ἀμειβόμενον ποδὶ κούφω,
 (Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάναι.)

Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
 ἰδρώς μευ ^k κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις,
 οὐδὲ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
 κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
 ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χροᾶ πάντοθεν ἴσα.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάναι.
 Καί μ' ἐσιδὼν ^l ὦ ^m στοργος, ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 ἔξετ' ἐπὶ κλιντῆρι, καὶ ἐζόμενος φάτο μῦθον·

¹³ ἢ ῥά με, Σιμαίθα, τάσων ἔφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
πράν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον,
ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἧ με παρήμεν.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σέλানা.

¹⁴ Ἦνθον γάρ, κήγῳν ναὶ τὸν γλυκύν, ἦνθον, ἔρωτα,

¹⁵ ἢ τρίτος ἢ τέταρτος εὖν φίλος ἢ αὐτίκα νυκτός,

¹⁶ μάλα μὲν ἐν κόλποισι Διονύσοιο φυλάσσω,ν,

κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,

πάντοσε πορφυρέῃσι περιζώστρησιν ἐλικτάν.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σέλানা.

Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, ἢ τὰδ' ἦς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠϊθέοισι καλεῦμαι.

Εἰ δ' ἄλλα μ' ὠθεῖτε, καὶ ἂ θύρα εἴχετο μοχλῶ,
πάντως ἢ καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.

Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σέλানা.

Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τῇ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν·

καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλευ,

ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον,

¹⁷ αὐτως ἡμίφλεκτον Ἔρως δ' ἄρα καὶ Αἰπαραίου

πολλάκις Ἀφαιστόιο ἢ σέλας φλογερώτερον αἴθει.

* * * * *

¹⁸ Κοῦτε τι τήνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθές,

οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῃ· ἀλλ' ἦνθέ μοι ἂ τε Φιλίστας

μάτηρ τᾶς γ' ἀμᾶς αὐλητρίδος, ἢ ἂ τε Μελιξοῦς,

σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,

αἷω τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὀκεανοῖο φέροισαι·

κῆπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφης ἔρῃτευ.

* * * * *

Ταῦτά μοι ἂ ξείνα μυθήσατο· ἔστι δ' ἀλαθής.

¹⁹ Ἦ γάρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη,

καὶ ἢ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν·

νῦν δὲ τε δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδέποκ' εἶδαν·

ἦ ῥ' οὐκ ἢ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;

νῦν μὲν τοῖς φίλτερις καταθύσομαι· αἱ δ' ἔτι κῆμ᾽

λυπῇ, τὰν Ἀίδαο πύλαν, καὶ ὃ Μοῖρας, ἀραξεί.
 Τοῖά οἱ ἐν κίστα κακὰ φάρμακα ὦ φαμί φυλάσσειν,
 Ἀσσυρίῳ, ὃ δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' Ὀκεανὸν τρέπε πώλους,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἶσ' τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ὑπέσταν.
 Χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε· χαίρετε δ' ἄλλοι
 ἀστέρες, εὐκῆλοιο ὃ κατ' ἀντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

 THE THIRD IDYL.

A goatherd declares his love for his mistress Amaryllis, laments her cruelty, commends her charms, solicits her favors, and in distraction threatens to drown himself. He tries experiments to know if she loves him, sings love-songs, and is resolved to die.—FAW.

^a Κωμάσσω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα· ταὶ δέ μοι αἴγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.

^b Τίτυρ', ἐμὴν ὃ τὸ καλὸν πεφιλαμένη, βόσκει τὰς αἴγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κρᾶναν ἄγε, Τίτυρε· ὃ καὶ τὸν ἐνόρχαν
 τὸν Λιβυκὸν ὃ κνάκωνα φυλάσσει, μὴ τὸ κορύξῃ.

^c ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκ ἔτι τοῦτο κατ' ἄντρον

παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἢ ῥά με μισεῖς;

ἢ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἤμην,
 νύμφα, καὶ προγένειος; ὃ Ἀπάξασθαι με ποησεῖς.

^d Ἦνιδε τοι δέκα μᾶλλα φέρω· ὃ τῆν' ὃ καθεῖλον,
 ὦ μ' ἐκέλευε καθελεῖν τυ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἶσ'.

Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· ὃ αἶθε γενοίμαν

^e ὃ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τὸν ἄντρον ἰκοίμαν,
 τὸν κισσὸν διαδρῶς, καὶ τὰν πτέριν, ἢ τὸ πυκάσδῃ.

^f Νῦν ἔγνω τὸν Ἐρωτὰ· βαρὺς θεός· ἢ ῥά λεαίνας
 μασδὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ μιν ἔτραφε μάτηρ·

ὃς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.

ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, ἰ τὸ πᾶν λίθος, ὦ κυανόφρον
 νύμφα, πρόσπτυσαί με τὸν αἰπόλον ὡς τὸ φιλάσω.
 Τὸν στέφανον τίλαί με καταυτίκα ἡ λεπτὰ ποιησεῖς,
 τὸν τοι ἐγὼν, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω,
 ἐμπλέξας ἡ καλύκισσι καὶ εὐδόμοισι σελίνοισι.
 ὦ μοι ἐγὼ, ὦ τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις;
 τὰν βαίταν ἀποδὺς ἢ εἰς κύματα ἡ τὴν ἄλκυμαι,
 ὦ περ ἡ τὰς θύνων σκοπιάζεται ὦ Ολπὶς ὁ γριπεύς.
 ὦ Καῖκα μὴ ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἀδὺ τέτυκται.
 ὦ Εἰρων πρᾶν, ὅκα, ἡ μεν μεμναμένω εἰ φιλέεις με,
 οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ἡ ποτμαζάμενον πλατάγησεν,
 ἀλλ' ἡ αὐτως ἡ ἀπαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη.
 Εἶπε καὶ Ἀγροῖῳ τάλαιά ἡ κοσκινόμαντις,
 ἡ Ἄ πρᾶν ποιολογεῖσθαι παραιβάτις, ὦ ὅννεκ' ἐγὼ μὲν
 τὴν ὅλος ἔγκειμαι, τὸ δὲ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.
 ὦ Ἡ μὰν τοι λευκὰν διδυματόκοον αἶγα φυλάσσω,
 ἡ τὰν με καὶ ἡ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἡ μελανόχρους
 αἰτεῖ καὶ ὠσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἡ ἐνδιαθρύπτῃ.
 ὦ Ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἄρα γ' ἰδῆσθαι
 αὐτάν; ἡ ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὦδ' ἀποκλινθεῖς
 ἡ καὶ κε μ' ἡ ἴσως ποτὶδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐντί.
 ἡ Ἰππομένης, ὅκα δὴ ἡ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
 μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἡ ἐλὼν δρόμον ἄνυσεν ἡ ὦ Ἀταλάντα
 ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς εἰς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα.
 ἡ Τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' ὦ Ὀθρυος ἄγε Μελάμπους
 εἰς Πύλον ἡ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη
 μάττηρ ἡ χάρισσα περίφρονος Ἀλφειβοίας.
 Τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὥρεσι μᾶλα νομεύων
 οὐχ οὕτως ὦ Ὀδωνίς ἐπὶ πλεόν ἄγαγε λύσσας,
 ἡ ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι;
 ὦ Ἀλγέω τὰν κεφαλάν· τὴν ὦ οὐ μέλει· οὐκ ἔτ' αἰεῖται,
 κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὦδέ μ' ἔδονται.
 ἡ ὦς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

THE EIGHTH IDYL.

A Contest in singing between the shepherd Menalcas and the neatherd Daphnis is related. A goatherd is chosen judge. They stake down their pastoral pipes as the reward of victory. The prize is decreed to Daphnis.—FLW.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βωκαλέοντι
 μᾶλα νέμων, ὥς ^ῖ φαντὶ, κατ' ὄρεα μακρὰ Μενάλκας.
 " Ἀμφω τῷ γ' ἦτην πυρρότριχῳ, ἄμφω ὁ ἀνάβω,
 ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω αἰίδεν.
 Πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι αἰῆσαι;
 Φαμί τὲ νικασεῖν ὅσσον θέλω αὐτὸς αἰίδων.
 τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ποιμᾶν εἰροπόκων οἶων συρικτὰ Μενάλκα,
 οὔποτε νικασεῖς μ', ὅδ' εἴ τι πάθοις, τύ γ' αἰίδων.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

" Χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν, χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

" Ἀλλὰ τί ὁ θησεύμεσθ' ὃ κεν ἀμῖν ἄρκιον εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸ δὲ θές γ' ὁ ἰσομᾶτορα ἀμνόν.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

" Οὐ θησῶ πόκα ἀμνόν· ἐπεὶ χαλεπὸς θ' ὁ πατήρ μευ
 χ' ἂ μάτηρ· τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἄριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

" Ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλεόν ἐξεῖ ὁ νικῶν;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Σύριγγ', ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν,
ταύταν καταθείην· τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἡ μὲν τοι κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
Πρώαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἄλγέω
τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαξεν.
Ἀλλὰ τίς ἄμμε κρίνει; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Τήνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμεν,
ὃ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὕλακτεϊ.
Χ' οἱ μὲν παῖδες αὔσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσας.
Χ' οἱ μὲν παῖδες αἶδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίνειν.
Πρῶτος δ' ὦν αἶδε λαχὼν ἰύκτ' ἀ Μενάλκας·
εἴτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδᾶν
βωκολικάν· αὐτῷ δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἀγρεα καὶ ποταμοὶ, θεῖον γένος, αἵ τι Μενάλκας
πᾶ ποχ' ὁ συρικτὰ προσφιλες ἄσσε μέλος,
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἦν δέ ποκ' ἐνθῇ
Δάφνις ἔχων δαμάλας, μὴδ' ἐλασσον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κραῖναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτὸν, αἵ περ ὁμοῖον
μουσίσδοι Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν,
τοῦτο τὸ βωκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας
τῇδ' ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Παντὰ ἔαρ, παντὰ δὲ νομοὶ, παντὰ δὲ γάλακτος
οὕβατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
ἐνθ' ἂ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη,
χαὶ ποιμὴν ξηρὸς τηνύθι, χ' αἱ βοτάναι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἐνθ' οἷς, ἔνθ' αἶγες διδυματοκοί, ἔνθα μέλισσαι
 σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι,
 ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσί· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη,
 χαῖ τὰς βῶς βόσκων, χ' αἱ βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ἧ βάθος ὕλας
 μυρίον, ὧ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι·
 ἔν τήνῃ γὰρ τῆνος· ἧ ὧ κόλῃ, καὶ λέγε Μίλων,
 ὡς ἰ Πρωτεὺς Φώκας, καὶ θεὸς ὦν, ἔνεμε.

ΔΑΦΝΙΣ.

Μή μοι γὰν Πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
 εἶη ἔχεν, μηδὲ ἢ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἡ ἀγκὰς ἔχων τὸ,
 σύνομα ὅ μ' ἄλ' ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλλα.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἦ Δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακὸν, ὕδασι δ' αὐχμὸς,
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λῖνα·
 ἀνδρὶ δὲ, παρθενικᾷς ἀπαλᾷς πόθος· ὧ πατερ, ὧ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἡράσθη· καὶ τὸ γυναικοφίλας.
 Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
 Τὰν πυμάταν δ' ὠδᾶν οὕτως ἐξᾴρχε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φεῖδευ τᾶν ἐρίφων, Φεῖδευ, λύκε, τῶν τοκάδων μεν.
 Μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικρὸς ἐὼν ἢ πολλοῖσιν ὁμαρτέω.
 Ἦ Λάμπουρε κύνων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τέ;
 Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως, σὺν παιδὶ ἢ νέμοντα.
 Ταὶ δ' οἷες, μήδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾷς κορέσασθαι
 ποίας· ὅ οὔτι καμείσθ' ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται·
 σίττα νέμεσθε, νέμεσθε· τὰ δ' οὕθατα πλήσατε πᾶσαι,
 ὡς τὸ μὲν ὧ ῥνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι.
 Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἠ' ἀνεβάλλετ' ἀείδεν.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κᾶμ' ἐκ τῷ ἄνθρωπῳ σύνοφρυς κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα

τὰς θαμάλας παρελεύντα, ^α καλὸν καλὸν ἡμεῖς ἔφασκεν
οὐ μὲν οὐδὲ ^β λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτῶ,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὄδον εἶπεν.

Ἄδει' ἂ φωνὰ τῆς πόρτιος, ἀδὺ ^γ τὸ πνεῦμα'
ἀδὺ δὲ χῶ μόνος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χ' ἂ βῶς'
ἀδὺ δὲ ^δ τῷ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτῆν'

^ε τᾶ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα.

Τᾶ βοῖ δ' ἂ μόνος, τῷ βακόλῳ αἱ βόες αὐταί.

^ς Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ὦδ' ἀγόρευεν.

ΛΙΠΟΛΟΣ.

Ἄδύ τι τὸ στόμα τοι, καὶ ἐφίμερος, ὦ Δάφνι, φωνά'
κρέσσον μελομένην τεῦ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχεν.

Λάσδεο ^α τὰς σύριγγας' ἐνίκησας γὰρ αἰείδων.

^β Αἱ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ διδασκτρά τοι αἶγα,
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.

^γ Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη, καὶ ἀνάλατο, καὶ πλατάγησε
νικήσας' οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλκωτο.

^δ Ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ^ε ἀνετράπετο φρένα λύπη
ᾧτερος' ^ς οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο.

Κῆκ τούτῳ Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρῶτος ἔγεντο,
καὶ νύμφαν, ἄκρηβος ἐὼν ἔτι, Ναῖδα γᾶμεν.

THE ELEVENTH IDYL.

The Poet addresses himself to Nicias, a physician of Miletus, and observes there is no cure for love but the Muses: he then gives an account of the passion of Polyphemus for Galatea: he describes him sitting on a rock that overlooked the ocean, and soothing his passion with the charms of poetry.—F. W.

Οὐδὲν ^α ποττὸν ἔρωτα ^β πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, ^γ οὐτ' ἐγχεριστον, (ἡμῖν δοκεῖ,) οὐτ' ἐπίπαστον,

ἦ ται Πιερίδες·¹ κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδὺ
γίγνεται ἐπ' ἀνθρώποις· εὐρῆν δ' οὐ ῥάδιον ἐντί.

Γινώσκεν δ' οἶμαι τὲ καλῶς, ἱατρὸν ἔοντα,
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοῖσαις.

² Οὕτω γοῦν ῥαῖστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ¹ ὁ παρ' Ἀμῖν,

ὦ ῥχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας,
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε·

³ ἤρατο δ' οὔτι ῥόδοις, οὐ μάλοις, οὐδὲ κικίννοις,
ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις· ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα.

Πολλάκι ται οἷες ποτὶ ⁴ τωῦλιν αὐταὶ ἀπῆνθον

χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ, τὰν Γαλάτειαν ἀεῖδων,

αὐτῷ ἐπ' αἰῶνος κατετάκετο φυκιοέσσας,

ἐξ ἁοῦς, ἔχθιστον ἔχων⁵ ὕποκάρδιον ἔλκος

Κύπριος ἐκ μεγάλας, ἃ οἱ ἥπατι¹ πᾶξ βέλεμνον.

Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε· καθεσδόμενος δ' ἐπὶ πέτρας

ὑψηλᾶς, ἐς πόντον ὁρῶν, αἶειδε τοιαῦτα·

⁶ ὦ Λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;

Λευκοτέρα πακτᾶς¹ ποτιδῆν, ἀπαλωτέρα δ' ἄρνός,

μόσχῳ γαυροτέρα, ² Φιαριωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.

³ Φοιτῆς δ' αὖθ' οὕτως ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με·

αἶχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.

Φεύγεις δ' ὥσπερ οἷς πολλὸν λύκον ἀθρήσασα.

⁴ Ἡράσθην μὲν ἔγωγα¹ τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον

⁵ ἦνθες ἑᾶ σὺν ματρὶ, θέλοις¹ ὑακίνθινα φύλλα

ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.

⁶ Παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τὲ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι πῶ νῦν

ἐκ τήνῃ δυνάμει· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί', οὐδέν.

Γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὐνεκα φεύγεις·

οὐνεκά μοι λασία μὲν ὄφρυς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ

ἐξ ὧτὸς τέταται¹ ποτὶ θάτερον ὥς μία μακρά·

² εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χεῖλει.

³ Ἀλλ' αὐτὸς, τοιοῦτος εἶν, ⁴ βοτὰ χίλια βόσκω,

κῆκ τούτων τὸ κρᾶτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·

τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὁπώρα,

⁵ οὐ χειμῶνος ἄκρῳ¹ ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεές αἰεὶ.

Συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
 ἄ τιν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμᾶ κῆμαυτὸν ἀεὶδων,
 πολλάκι νυκτὸς ἄωρί· τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς
 πάσας ἡ μαννοφόρος, καὶ ἡ σκύμνος τέσσαρας ἄρκτω.

^a Ἀλλ' ἀφίκευ τὸ ποθ' ἀμέ, ἡ καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον·
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα· ἡ ποτὶ χέρσον ὄρεχθῆν.

^b Ἄδιον ἐν τῶντρω παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξείς·

^c ἐντὶ δάφναι τηγεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι,

ἐντὶ μέλας κισσὸς, ἐντ' ἄμπελος ἡ γλυκύκαρπος·

ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἡ πολυδένδρεος Αἴτνα,

λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, ἡ προΐητι.

^d Τίς κἄν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο;

Αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἤμεν·

^e ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ·

καιόμενος δ' ὑπὸ τεύς, ἡ ναὶ τὰν ψυχὰν, ἀνεχοίμαν

καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.

^f ὦ μοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἡ μάτηρ ἡ βράγχι ἔχοντα,

^g ὡς κατέδυν ποτὶ τιν, καὶ τὰν χέρα τεύς ἐφίλασα,

^h αἱ μὴ τὸ στόμα λῆς· ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκά,

ἡ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.

ⁱ Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι·

ἄστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.

^j Νῦν μὰν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῖμαι,

αἶκα τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκεται·

ὥς εἶδω, τί ποχ' ἄδὸ ἡ κατοικῆν τὸν βυθὸν ὕμνιν.

^k Ἐξένθοις, Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο

(ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος) οἴκαδ' ἀπενθεῖν.

Ποιμαίνεν δ' ἐθέλοισ σὺν ἐμὶν ἅμα, καὶ γάλ' ἀμέλγην,

καὶ τυρὸν πᾶξαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.

^l Ἄ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέφομαι αὐτᾶ·

οὐδὲν πᾶ ποχ' ὅλως ποτὶ τιν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μεῦ,

^m καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρεῦσά με λεπτὸν ἐόντα.

Φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τῶς πόδας ἀμφοτέρως μεν

σφύσδειν· ὡς ἀνιαθῆ, ἐπεὶ κηγὼν ἀνιῶμαι.

ⁿ ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;

Αἶψ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις, καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ὃ ἔχοις νοῦν.

^ν Τὰν παρεῖσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διόκεις;

^ω Εὐρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον ἄλλαν.

Πολλὰι ^α συμπαῖσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπ' ἅν κ' αὐταῖς ὑπακοίσω.

^ν Δηλονότ' ἐν τᾷ γὰρ κήγῳν τις φαίνομαι ἡμεῖς.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ^α ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα,
μουσίσδων· ^α ῥᾶον δὲ διαγ', ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

THE FIFTEENTH IDYL.

Two Syracusan women, who had travelled to Alexandria, go to see the festival of Adonis, which had been prepared by Arsinoë, the queen of Ptolemy Philadelphus. The humors of these gossips are naturally described. To gratify the queen, Theocritus introduces a Grecian singing-girl, who rehearses the magnificence of the pomp which Arsinoë had provided.—FAW.

ΓΟΡΓΩ.

^ν Ἐνδοῖ Πραξινοῖα;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ; ἐνδοῖ.

Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ^ε ὄρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾷ
ἔμβαλε καὶ ^α ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

^ε Ἐχει κάλλιστα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Καθίσδευ.

ΓΟΡΓΩ.

^ε Ὡ τᾷς ἀδαμάτω ψυχᾷς· μόλις ὕμνῳν ἐσώθην,
Πραξινοῖα· ^ε πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τειρήσιππων.

Παντᾶ ¹ κρηπίδες, παντᾶ ¹ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
² ἃ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ³ ἐκαστέρῳ ἄμμιν ἀποικεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

¹ Ταῦθ' ² ὁ πάραρος τῆνος ³ ἐπ' ἔσχατα γᾶς ⁴ ἔλαβ' ἐνθὺν,
 ἰλεὺν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὤμεις
 ἀλλάλαις, ⁵ ποτ' ἔριν, ⁶ φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμείως.

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δείνωνα τοιαῦτα,
 ' τῷ μικκῷ παρεόντος· ὄρη, γύναι, ὡς ποθοῖς τὴν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

¹ Θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγω ἀπφύν.

ΓΟΡΓΩ.

¹ Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότυιαν· καλὸς ἀπφύς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

¹ Ἀπφύς μὰν τῆνος πρίων, (² λέγομεν δὲ πρίων θῆν
 πάντα) ³ νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων,
 ἤνθε φέρων ἄλλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυς.

ΓΟΡΓΩ.

¹ Χαῖμός ταυτὰ γ' ἔχει, ² φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
³ ἐπτα δραχμῶν, ⁴ κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
 πέντε πόκις ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
⁵ Ἀλλ' ἴθι, ⁶ τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατείδα λασδεῦ.
⁷ Βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ,
⁸ θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλὸν τι
⁹ κοσμήν τὰν βασιλίσσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

¹ Ἐν ὀλβίῳ ὀλβία πάντα.
² Ὡν εἶδες, χ' ὧν εἰπᾶς κεν, ἰδοῖσα τὸ ³ τῷ μὴ ἰδόντι.

ΓΟΡΓΩ.

¹ Ἐρπειν ὥρα κ' εἴη· ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Εὐνόα, ¹ αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον, αἰνόθρυπτε,

θες πάλιν· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήσδοντι καθεύδεν·

¹ κινεῦ δὴ, φέρε θάσσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ.

Ἄδ' ὡς νᾶμα φέρει· δὸς ὅμως· μὴ πουλὺν, ἅπληστε,

ἔγχει ὕδωρ· δύστανε, τί μευ τὸ χιτῶνιον ἀρδεῖς;

Παῦσαι· ¹ ὅποια θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.

Ἄ κλάξ τās μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοά, μάλα ¹ τοὶ τὸ καταπτυχές ἐμπερόναμα

τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, ² πόσσω κατέβα τοι ἄφ' ἰστώ;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Μὴ μνάσης, Γοργοῖ· ³ πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν

ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθηκα.

ΓΟΡΓΩ.

⁴ Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Ναί, καλὸν εἶπας.

Τῷμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν· κατὰ κόσμον

ἀμφίβες! Οὐκ ἄξῳ τὸ τέκνον· ⁵ μορμῷ, δάκνει ἵππος·

δάκρυ ὅσσ' ἐθέλεις· ⁶ χολὸν δ' οὐ δεῖ τὸ γενέσθαι.

Ἐρπωμες· ⁷ Φρυγία, τὸν μικκόν, παῖσδε, λαβοῖσα·

τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ⁸ ἀπόκλαξον.

⁹ Ω θεοὶ, ὅσσοις ὄχλος· πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι

¹⁰ χρὴ τὸ ¹¹ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.

Πολλά τοι, ὦ Πτολεμαῖε, πεποιήται καλὰ ἔργα·

¹² ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκὼν, οὐδεὶς κακοεργὸς

¹³ δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων· ¹⁴ Αἰγυπτιστί·

¹⁵ οἷα πρὶν ¹⁶ ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ¹⁷ ἔπαισδον,

¹⁸ ἀλλάλοισι ὁμαλοῖ, ¹⁹ κακὰ παίγνια, πάντες ²⁰ ἔρειοι.

Ἀδίστα Γοργοῖ, ²¹ τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταὶ

ἵπποι τῷ βασιλῆος· ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.

²² Ὁρὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος· κυνοθαρσής

Εὐνόα, οὐ φευξῇ; ²³ διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.

²⁴ Ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἐνδοῖ.

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει, Πραξινοά· ^ε καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν·
^ι τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Καὐτὰ ^ω συναγείρομαι ἤδη.
 Ἴππον καὶ τὸν ^α ψυχρὸν ὄφιν ταμάλιστα δεδοίκαω
^ο ἐκ παιδός· σπεύδωμες· ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπὶ ῥῆϊ;

ΓΟΡΓΩ.

^ρ Ἐξ αὐλᾶς, ὦ μάτερ;

ΓΡΑΤΣ.

Ἐγὼν, ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

Παρευθεῖν

εὐμαρές;

ΓΡΑΤΣ.

Ἐς Τροίαν ^ι πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί.
^ι Καλλίστα παίδων, πείρη θὴν πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμῶς ἅ πρὶς βῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὥς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἥραν.

ΓΟΡΓΩ.

Θᾶσαι, Πραξινοά, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὄμιλος.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Θεσπέσιος· Γοργοῖ, δὲς τὰν χέρα μοι· λαβὲ καὶ τὸ,
 Εὐνόα, Εὐτυχίδος· ἴπτεχ' αὐτᾶ, μή τι πλανηθῆς.
 Πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπὲξ ^ι ἔχει, Εὐνόα, ἁμῶν.
^ι Ὡ μοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη
 ἔσχισται, Γοργοῖ· ποττῶ Διὸς, ^ω αἵτι γένειοι
 εὐδαίμων, ὦ ἄνθρωπε, φυλάσσειο τὰ μπέχονόν μευ.

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν· ὄμιλος δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

² Ὡς οὖν ὡς περ ὕες. ³ Ἀθρόος ὄχλος.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει, γύναι· ⁴ ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

² Κεῖς ὥρας, κῆπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἵης,
 ἄμμε περιστέλλων· ³ χρηστῷ κ' οἰκτίρμονος ἀνδρός.
 Φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ⁴ ἄγ', ὦ δειλὰ, τὸ βιάσδευ.
⁵ Κάλλιστ'· ἐνδοῖ πάσαι, ὃ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

¹ Πραξινοά, ² πόταγ' ὥδε· τὰ ποικίλα πρῶτον ἄθρησον
 λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν ἑπερ νάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Πότνι Ἀθηναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι;
 ποῖοι ζωογράφοι τὰκριβέα ³ γράμματ' ἔγραψαν;
⁴ Ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι·
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. ⁵ Σοφόν τι χρῆμ' ὠνθρωπος.
⁶ Αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέῳ κατάκειται
 κλισμῷ, πρῶτον ἱούλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
 ὃ τριφίλατος ⁷ Ἀδωνις, ὃ κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ἌΛΛΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Παύσασθ', ὦ ¹ δύσταναι, ² ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
 τρυγόνες· ἐκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΓΟΡΓΩ.

³ Μᾶ, πόθεν ὠνθρωπος; ⁴ τί δὲ τὴν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
⁵ πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίοις ἐπιτάσσεις;
 ὡς εἰδῆς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμές ⁶ ἄνωθεν,
 ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ ⁷ λαλεῖμεν.
 Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

¹ Μὴ φυῆ, Μελιτιῶδες, ὅς ἀμῶν καρτερὸς εἴη,
 πλὰν ἐνός· * * *

ΓΟΡΓΩ.

Σίγα, Πραξινοά^α μέλλει τὸν Ἀδωνιν αἰεῖδεν
^α ἂ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ πολυῖδρις αἰοῖδς,
 ἄτις καὶ ὁ Σπέρχιν τὸν ἰάλεμόν ἀρίστευσε^α
 φθεγγεῖται τι (σάφ' οἶδα) καλόν^α διαθρύπτεται ἤδη.

ΙΤΝΗ ΛΟΙΔΟΣ.

Δέσποιν, ἂ^α Ἰολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας
 αἰπεινόν τ' ^α Ἐρυκα, ^α χρυσῷ παῖσδοισ' Ἀφροδίτα,
^α οἶον τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάῳ Ἀχέροντος
 μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον ὦραι.
 Βάρδισται μακάρων ὦραι φίλαι, ἀλλὰ ποθιναὶ
 ἔρχονται, πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φέροισαι.
 Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατῶς
 (ἀνθρώπων ὡς μῦθος) ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός^α
^α τὴν δὲ χαρισθόμενα, πολυώνυμε καὶ πολύναι,
 ἂ Βερενικεῖα θυγάτηρ, Ἐλένα εἰκυῖα,
^α Ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἀδωνιν.

Πὰρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα ὄρυς ἄκρα φέρonti^α
 παρ' ὃ ἀπαλοὶ καὶ ποὶ πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα^α
 εἶδατά θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται,
 ἀνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἄμ' ἀλεύρῳ^α
^α ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος, τά τ' ἐν ὕγρῳ ἐλαίῳ,
 πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἐρπετὰ τῇδε πάρεστι.
 Χλωραὶ δὲ σκιαῶδες, μαλακῷ βρίθουσαι ἀνήθῳ,
^α δέδμανθ' οἱ δὲ τε κῶροι ὑπερποτόωνται Ἐρωτες,
 οἷοι ἀηδονίδης ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων
^α πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὅσθον ἀπ' ὅσθῳ.
^α Ὡ βενης, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 αἰετῶ, ὁ οἶνοχόον Κρονίδα, Διὶ παῖδα φέροντες.
 Πορφύρει δὲ τάπητες, ἂ ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω^α
^α ἂ Μίλατος ἐρεῖ, χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων.

¹ Ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἀδωνις,
ὀκτωκαίδεκέτης ἢ ² ἔννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.

³ Οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ'. ἔτι οἱ ⁴ περὶ χεῖλεα πυρρὰ.

Νῦν μὲν Κύπρις ἔχουσα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα.

Ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω

οἷσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰῶνι πτύοντα·

λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ⁵ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνείσαι,

⁶ στήθεσι φαινομένοις, λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς·

Ἐρπεις, ᾧ φίλ' Ἀδωνι, ⁷ καὶ ἐνθάδε, κῆς Ἀχέροντα,

ἀμιθέων (ὡς φαντὶ) μονώτατος· οὐτ' Ἀγαμέμνων

⁸ τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρωες,

οὐδ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ⁹ ὁ γεραίτατος εἴκατι παίδων,

οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθὼν,

οὐδ', οἱ ἔτι πρότεροι, Λαπίθαι καὶ ¹⁰ Δευκαλίωνες,

οὐ Πελοπηιάδαι τε, καὶ ¹¹ Ἀργεὺς ἅκρα Πελασγοί.

¹² Ἰλαθι νῦν, φίλ' Ἀδωνι, καὶ ¹³ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαιο.

Καὶ ¹⁴ νῦν ἦνθες, Ἀδωνι, καὶ, ἔκκ' ἀφίκη, φίλος ἡξείης.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοά, ¹ τὸ χρῆμα σοφώτερον· ἂ θήλεια

² ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὡς γλυκυφωνεῖ.

³ Ὡρα ὅμως ⁴ κῆς οἶκον· ⁵ ἀνάριστος Διοκλείδας.

⁶ Χωὸν ὅξος ἅπαν· ⁷ πεινᾶντι δὲ μὴ ποτένθης.

Χαῖρε, Ἀδων' ἀγαπατὲ, καὶ ⁸ ἐς χαίροντας ἀφικνεῖ.

THE EIGHTEENTH IDYL

Twelve Spartan Virgins of the first rank are here introduced singing this Song at the nuptials of Helen before the bride-chamber. First they are jocular: then they congratulate Menelaus on his being preferred to so many rival princes, and made the son-in-law of Jupiter: they celebrate the beauty of Helen, and wish prosperity to the married couple.—Faw.

Ἐν ποτὶ ἄρα Σπάρτα, ξανθότριχι παρ Μενελάω,
παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι,
πρόσθε νεογράφω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
δώδεκα ται πρᾶται πόλιος, ἰ μέγα χρῆμα Λακωνῶν,
ἀνίκα Τυνδάρεω κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατὰν
μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρείος υἱός.

Ἀειδὼν δ' ἄρα πᾶσαι ἔς ἐν μέλος ἐγκροτέουσιν

ποσσὶ περιπλέκτοισ, περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὕμεναίω·

Οὕτω δὴ πρῶτ' αὖ κατέδραες, ὦ φίλε γαμβρέ;
ἦ ῥά τις ἔσσι λίαν ὀ βαρυγούνατος; ἦ ῥα φίλυπνος;
ἦ ῥα πολὺν τιγ' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλεω;
Εὐδεῖν μὲν χρήσδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχεῖν τὲ,
παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
παῖσδεῖν ἔς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἕνας, καὶ ἐς αἶψα,
κῆς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἄδε.

Ὀλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
ἐς Σπάρταν, ὅποι ὦ ἄλλοι ἀριστέες, αἷς ἀνύσαιο.

Μοῦνος ἐν ἀμιθείῃς Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς. * *

Τοῖα Ἀχαιῶν γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα. * *

Ἀμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτὸς
χρυσάμεναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώτῳ λοετροῖς,
τετράκις ἐξήκοντα κόραι, ὅλης νεολαΐα
τᾶν οὐδ' ἂν τις ἄμικμος, ἔπειχ' Ἑλένα παρισωθῇ.

Ἄως ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,

πότνια νύξ, ἄτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
ὥδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνεται ἐν ἀμῖν.

^a Πιίρα μεγάλα ἄτ' ἀνέδραμε κόσμης ἀρούρα
ἢ κάπῳ κυπάριστος, ἢ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος·
ὥδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαιμόνι κόσμος.

Οὔτε τις ἐν ταλάρῳ ^b πανίσδεσται ἔργα τοιαῦτα,
^c οὔτ' ἐν δαιδαλείῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰστῷ
κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεύντων.
Οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὥδε κροτῆται,
^d Ἀρτεμιν αἰδοῖσα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
ὥς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἤμεροι ἐντί.

^e Ω καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν ^d οἰκίετις ἦδη·
ἄμμες δ' ἐς ^e δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
^f ἐρψοῦμες, στεφάνως δρεψεύμεναι ἀδὺ πνέοντας,
πολλὰ τεοῦς, Ἑλένα, μεμναμέναι, ὥς γαλαθῆναι
ἄρνες γειναμένας οἷος μαστὸν ποθέοισαι.

^g Πράτα τοὶ στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασαι, σκιερὰν ^h καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον·
πράτα δ', ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
λασδόμεναι, σταξεῦμες ⁱ ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
^j γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται (ὥς παριών τις
^k ἀννείμη) Δωριστὶ, ΣΕΒΕΤ Μ'· ἙΛΕΝΑΣ ΦΤΤΟΝ
^l ΕΜΜΙ.

Χαίροις, ὦ νύμφα· χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
Λατῷ μὲν δοίη, Λατῷ κουροτρόφος, ὕμνιν
εὐτεκνίαν· Κύπρις δὲ θεὰ, Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
ἀλλάλων· Ζεὺς δὲ Κρονίδας, Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
ὥς ἐξ εὐπατριδᾶν εὐπατρίδας πάλιν ἐνθῇ. * *

¹ Νεύμεθα ἄμμες ἐς ὄρθεον, ^m ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοῖδός
ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτριχα δειράν.

ⁿ Τμᾶν, ὦ Τμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρεῖς.

THE NINETEENTH IDYL.

The Honey Stealer.

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· ὃ δ' ἄλγεε, καὶ χέρ' ἐφύση,
 καὶ τὰν γαῖν ἐπάταξε, καὶ ἄλατο· τᾷ δ' Ἀφροδίτα
 δεῖξεν τὰν ὀδύναν, καὶ μέμφετο ὅττι γε τυτθὸν
 θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλῖκα τραύματα ποιεῖ.
 Χ' ἂ μάτηρ γελάσασα, τί δ'; ἴσον ἔσσι μέλισσαις;
 ἢ χῶς τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλῖκα ποιεῖς.

THE TWENTIETH IDYL.

A rough weatherd complains of the pride of a city girl, who refused his attentions and rallied his awkward figure. He appeals to the neighbouring shepherds, and asks them if he is not handsome, his voice sweet, his songs enchanting; and relates examples of goddesses who had been enamoured of herdsmen.—FAW.

Εὐνείκα μ' ἐγέλαξε, θέλοντά μιν ἀδὺ φιλαῖσαι
 καὶ μ' ἐπικερτομέοισα, τὰδ' ἔννεπεν· ἢ Ἐρρ' ἀπ' ἐμεῖο·
 βωκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; Οὐ μεμάθηκα
 ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστυκὰ χεῖλεα θλίβειν.
 Μὴ τύ γὰ μευ κύσσης τὸ καλὸν στόμα, μὴδ' ἐν ὀνείροις.
 Οἷα βλέπεις, ὀπποῖα λαλεῖς, ὥς ἄγρια παῖσδες·
 ἢ ὥς τρυφερὸν γελάεις, ὥς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·
 ὥς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις· ὥς ἠδῆα χαίταν.
 ἢ Χεῖλεά τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι·
 καὶ κακὸν ἐξόσδεις· ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς.

Anal. Gr. Maj.

Τοιάδε μυθίσδοισα, τρίς εἰς ἓδ' ἔπτυσσε κόλπον,
καί μ' ^α ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συννεχὲς εἶδεν
χεῖλεσι μυχθίσδοισα, καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα·
καὶ ^β πολὺ τᾶ μορφῇ θηλύνετο, καὶ τι ^γ σεσαρὲς
καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. Ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξισεν αἷμα,
καὶ χροὰ φοινίχθην ὑπὸ τῶλγος, ὡς ῥόδον ἔρσα.
Χ' ἂ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.

Ποιμένες, εἶπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί;
^α ἄρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος,
ὡς κισσὸς ποτὶ πρεμνόν, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν.
Χαῖται δ', οἷα σέλινα, περὶ κροτάφοισι κέχυντο·
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας·
τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον· ἐκ στομάτων δὲ
ἔρρέει μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ^β ἢ μελικήρῳ.

Ἄδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
κῆν αὐλῶ λαλέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλῳ.
Καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναικες,
καὶ πᾶσαι με φιλεῦνθ'· ἂ δ' ἀστυκὰ οὐκ ἐφίλασεν,
ἀλλ', ὅτι βωκόλος ἐμμί, παρέδραμε· κ' οὐποτ' ἀκούει,
ὡς καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει·
οὐκ ἔγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βιώτα,
καὶ Φρυγίης ἐνόμεισεν ἐν ὥρεσιν· αὐτὸν Ἄδωνιν
ἐν δρυμοῖσι φίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν.

Ἐνδυμῖαν δὲ τίς ἦν; οὐ βωκόλος; ^α ὃν γε Σελάνα
βωκολέοντα φίλασεν· ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
Λάτμιον ἀννάπος ἦνθε, καὶ ^β εἰς ἓνα παιδὶ καθεῦδεν.
Καὶ τὸ, Ῥέα, κλαίεις ^γ τὸν βωκόλον· οὐχὶ δὲ καὶ τὸ,
ᾧ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον· ὄρνις ἐπλάγχθη;

Εὐνείκα δὲ μόνον τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
ἂ Κυβέλας κρέσσων, καὶ Κύπριδος, ἧ τε Σελάνας.
Ἐμμήκετι μὴδὲ σὺ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστῳ
μήτ' ἐν ὄρει φιλείεις, μούνα δ' ἀγὰ νύκτα καθεύδεις.

THE TWENTY-FOURTH IDYL.

He relates how Hercules, when only ten months old, slew two monstrous serpents which Juno had sent to devour him. He then relates the prophecy of Tiresias, describes the education of Hercules, and enumerates his preceptors. The conclusion of this poem is lost.—FAW.

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἔοντα ποχ' ἅ⁶ Μιδεῶτις
 Ἀλκμήνα, καὶ ¹ νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα,
 ἀμφοτέρως λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτεριλάου
 Ἀμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπὸ σκύλευσε πεσόντος.
 Ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·

Εὖδετ', ἐμὰ βρέφεια, γλυκερὸν καὶ ¹ ἐγέρσιμον ὕπνον·
 εὖδετ', ἐμὰ ψυχὰ, δὴ ἀδελφεῶν, εὖσοι τέκνα,
 ὀλβιοὶ εὐνάξοισθε, καὶ ὀλβιοὶ ¹ ἄω ἴκοισθε.

² Ὡς φαμένα, ¹ δίνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος.

¹ Ἄμος δὲ στρέφεται ¹ μεσονύκτιον ἐς δύοσιν ἄρκτος
 Ὠρίωνα ¹ κατ' αὐτόν, ² ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον·
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη
 κυνέαις φρίσσοντας ¹ ὑπο σπείραισι δράκοντας
 ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν, ὅθι σταθμὰ ¹ κοῖλα θυράων
 οἴκω, ¹ ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.

¹ Τὼ δ' ἐξιλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
¹ ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυνον ἰόν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων ¹ λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο (Διὸς νοέοντος ἅπαντα)
 Ἀλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
¹ Ἦτοι ¹ ὅγ' εὐθύς αὔσεν, ¹ ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
 κοίλῳ ὑπὲρ σάκος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας
 Ἴφικλῆος· οὐλὰν δὲ ποσὶν ¹ διελάκτισε χλαῖναν,
 φευγέμεν ὁρμαίνων. Ὁ δ' ἐναντίος ¹ εἶχετο χερσὶν

Ἡρακλῆς, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ,
 ἄδραξάμενος φάρυγος, ὅθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
 οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίρονται.
 Τῷ δ' αὖτε σπείραισιν ἐλίσσέσθην περὶ παῖδα
 ὀψίγονον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν.
 Ἀψ δὲ πάλιν ἔδιέλυσεν, ἐπεὶ μογέοιεν ἄκάνθας,
 δεσμῷ ἀναγκαίῳ πειρώμενοι ἔκλυσιν εὐρῇ.
 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πράτα·
 Ἄνσταθ', Ἀμφιτρώων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκηρὸν
 ἄνστα, ἢ μὴδὲ πόδεσσι τειοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 Οὐκ αἶεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἢ οὐ νοεῖς ὅτι νυκτὸς ἀωρί που οἶδε τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἄτερ ἡριγενείας;
 Ἔστί τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῃ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅρρ' οἱ ὑπερθεν
 κλιντήρος κεδρίνω ἔπερὶ πασσάλῃ αἰὲν ἄωρτο.
 Ἦτοι ὃ γ' ὠριγνάτο νεοκλώστῳ ἑταμιῶνος,
 κουφίζων ἐτέρῃ κολεὸν μέγα, λώτινον ἔργον.
 Ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.
 Δμῶας δὴ τότε αὔσεν ἔπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 Οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας·
 Ἄνστατε, δμῶες ταλασίφρονες. Αὐτὸς αὐτεῖ
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνους ἅμα δαιομένοισι
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος, σπεύδαντος ἐκάστω.
 Ἦτοι ἄρ' ὡς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα
 θῆρε δῶα χεῖρεςσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
 συμπλήγδην ἰάχῃσαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρώωνα
 ἐρπετὰ δεικανάσκεν, ἐπάλλετο δ' ὑφ' ὀπί χαίρων·
 κωροσύνα, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖν
 πατρός ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
 Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
 ξηρὸν ὑπαὶ δέιους ἄκράχολον Ἰφικλῆα.
 Ἀμφιτρώων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν

παῖδα· πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο ° κοίτω.

* Ὀρνιχες ἱ τρίτον ἄρτι ° τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον·

Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα,

Ἀλκμήνα καλέσασα, ἱ χρέος κατέλεξε νεοχμὸν,

καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν

ἠνώγει· Μηδ', εἴτι θεοὶ νοέοντι πονηρὸν,

αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτει· καὶ ὥς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι

ἀνθρώποις ὅ, τι μοῖρα ἱ κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει,

μάντι ἱ Εὐηρεΐδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.

Τὼς ἔλεγεν βασιλεια· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως·

Θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆϊον αἶμα·

ναὶ γὰρ ἱ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ἦσσιον,

πολλὰ ἱ Ἀχαιῶδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα

χειρὶ ἱ καταστρέφοντι, ἀκρέσπερον αἰδοῖσαι

Ἀλκμήναν ὀνομαστί· σέβας δ' ἔσῃ Ἀργείαισι.

Τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρο φέροντα

ἀμβαίνειν τεὸς υἱός, ἱ ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἦρως,

ἱ οὐ καὶ θηρία πάντα καὶ ἄνθρωποις ἦσσονες ἄλλοι.

Δώδεκά οἱ τελέσαντι ἱ πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇ

μόχθως· ἱ θανάτῳ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει.

Γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἱ ἱ τὰδ' ἐπιώρσαν

κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.

ἱ Ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ, ὑπανίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ

καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐβλήσει.

ἱ Ἀλλὰ, γύναι, πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῷ εὐτυκον ἔστω,

κάγκανα δ' ἀσπαλάθῳ ξύλ' ἐτοιμάσας ἱ παλιούρου

ἱ βάτω, ἱ ἀνέμῳ δεδονημένον αἶον ἄχερδον·

κατὰ δὲ τῷδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντε

νυκτὶ μέσση, ὅκα παῖδα ἱ κανὴν τεὸν ἤθελον αὐτοί.

* Ἡρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις

ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο, φέροισα

ῥωγάδας ἐς πέτρας, ἱ ὑπερούριον· ἄψ δὲ νέεσθαι,

ἱ ἄστρεπτος· καθαρίῳ δὲ πυρώσατε δῶμα θεῖον

πρᾶτον· ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον (ὥς νενόμισται)

ἱ θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἔσπεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ·

Ζηνὶ δ' * ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.

Φᾶ, καὶ ^h ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾗχετο δίφρον
 Τειρεσίας, πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
 Ἡρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ, νέον φυτὸν ὡς ἐν ἄλωϊ,
 ἐτρέφετ', Ἀργεῖω κεκλημένος ⁱ Ἀμφιτρύωνος.
 Γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν,
 υἱὸς Ἀπόλλωνος, μελεδωνεύς· ἄγρυπνος, ἥρως·
^j τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ^k ἐπίσκοπον εἶναι οὔστων,
 Εὐρυτος, ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 Αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσεν
 πυξίνα ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος.

^l Ὅσσα δ' ^m ἀπὸ σκελέων ἐδρυστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
ⁿ ἀλλάλως σφάλλονται παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκται
 δεινοὶ ἐν ^o ἱμάντεσσιν, ἃ τ' ^p εἰς γαῖαν προπεσόντες
 πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνη,—
 πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείῳ διδασκόμενος παρὰ παιδί
 Ἀρπαλύκῃ Φανοπῆϊ· τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λούσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.
 Ἴππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι, καὶ, περὶ νύσσαν
 ἀσφαλέως κάμπτοντα, ^r τροχῷ σύριγγα φυλάξαι,
 Ἀμφιτρύων ^s ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
 αὐτὸς, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θεῶν ^t ἐξήρατ' ἀγώνων
 Ἄρχει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια· καὶ οἱ ἀγαεῖς
 δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, ^u χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 Δούρατι δὲ προβολαίῳ, ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα,
^v ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφείων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν,
 κοσμησαί τε φάλαγγα, λόχον τ' ^w ἀναμετρήσασθαι
 δυσμενέων ἐπιόντα, καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι,
 Κάστῳ ἱππαλίδας ^x ἔδαιεν, φυγὰς Ἄργεος ἐνθῶν,
^y ὑπὸ πύκῃ κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
 ναῖε, παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.
 Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθείῃς πολεμιστὰς
 ἄλλος ἔην, πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.

Ἦδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 Εὐνὰ δ' ἥς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρὸς,
 ὃ δέρμα λεόντειον, μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ·
 δεῖπνον δὲ, κρέα τ' ὀπτά, καὶ ἐν κανίῳ μύγας ἄρτος
 Ἐωρικὸς, ἀσφαλείως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
 Αὐτὰρ ὃ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἶνυτο δόρπον·
 εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ ὃ μίσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας.

• P I N D A R.

THE FIRST OLYMPIC ODE.

In this Ode, Pindar, who was at this time a guest at the royal table, sets forth the glory of the Olympic contest, in which Hiero has been victorious. He then digresses to the history of Pelops, son of Tantalus, who formerly possessed Pisa and Olympia, and is now honored as a hero within the sacred grove Attis. He concludes with good wishes for the prosperity of the victor.—WHE.

Στροφὴ α΄.

Ἦ ἄριστον μὲν ὕδωρ· ὃ δὲ
 χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
 ἄτε διαφέρει νυ-
 κτὶ μέγανος ἔξοχα πλούτου.
 Ἢ δ' ἄεθλα γαρεύει
 ἔλδεαι, ὃ φίλον ἦτορ,
 ἢ μηκέτ' ἀλίου σκόπει
 ἄλλο θαλπνότερον
 ἐν ἀμείρῳ φαινὸν ἄστρον
 ἢ ἐρήμας δι' αἰθέρος·
 μηδ' ἢ Ὀλυμπίας ἀγῶνα

φέρτερον ¹ αὐδάσομεν.
¹ ὅθεν ὁ πολύφατος
 ὕμνος ἀμφιβάλλεται
² σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
 Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεῶν ἰκομένους
 μάκαιραν ¹ Ἱέρωνος ἐστίαν·

Ἀντιστροφὴ ἁ.

Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει
 σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
 Σικελίᾳ, ³ ὀρέπων μὲν
 κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν·
⁴ ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
 μουσικᾶς ἐν αὔτῳ,
⁵ οἷα παίζομεν φίλαν
 ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
 τράπεζαν. Ἀλλὰ ⁶ Δωρίαν ἀ-
 πὸ Φόρμιγγα πασσάλου
 λάμβαν' εἴ τι τοι ⁷ Πίσας τε
 καὶ, ⁸ Φερενίκου ⁹ χάρις
 νόον ὑπὸ γλυκυτά-
 ταις ἔθηκε φροντίσιν·
¹⁰ ὅτε παρ' Ἀλφειῷ σύτο, δέμας
¹¹ ἀκέντητον ἐν ὁρόμοισι παρέχων,
¹² κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν

Ἐπωδὸς ἁ.

Συρακόσιον, ἵπποχάρμαν
 βασιλῆα. Λάμπει
 δέ ¹ οἱ κλέος παρ' εὐάνορι Λυδοῦ
² Πέλοπος ἀποικία. ³ Τοῦ μεγασθενῆς
 ἐράσσατο ⁴ γαῖαόχος Ποσειδῶν,
⁵ ἐπεὶ νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελεν
 Κλωθῶ, ἐλέφαντι φαίδιμον
⁶ ὦμον κεκαδμένον.

^α Ἡ ᾠθεύματα πολλά·
καί πού τι καὶ βροτῶν φρένας
^β ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
ἐξαπατῶντι μῦθοι·

Στροφή β'.

^α χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύ-
χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέρεισα τιμὰν,
^β καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι ᾠ τὸ πολλάκις·
^γ ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι.
^δ Ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν
ἰοικὸς ἀμφὶ Δαιμόνων κα-
λά· μείων γὰρ αἰτία.
^ε Τὴν Ταντάλου, ᾠ σὲ δ', ᾠ ἀντί-
α προτέρων, φθέγγομαι,
^ς ὁπότ' ἐκάλεσε πα-
τὴρ ᾠ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον ᾠ φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' ᾠ Ἀγλαοτρίαιναν ἀεπάσαι,

Ἀντιστροφή β'.

δαμέντα φρένας ἡμέρῳ,
χρυσείαισί τ' ἀν' ἵπποις
ὑπατον εὐρυτίμοι
ποτὶ δῶμα Διὸς ᾠ μεταβᾶσαι·
^α ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τῷτ' ἐπὶ χρέος.
^β Ὡς δ' ἄφαντος ἔπε-
λες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιό-

μενοι φῦτες ἄγαγον
 ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτί-
 κα φθονερῶν γειτόνων,
 ὃ ὕδατος ὅτι τε πυ-
 ρὶ ζέουσιν ἀμφ' ἀκμάν
 μαχαίρα ὃ τάμον κατὰ μέλη,
 τραπέζαισί τ' ὃ ἀμφὶ δεύτατα ὃ κρεῶν
 σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

Ἐπιπῶς β'.

Ἴεμοι δ' ἄπορα γαστρίμαργον
 μακάρων τιν' εἰπεῖν
 ὃ ἀφίσταμαι ὃ ἀκέρδεια λέλογχεν
 θαμινὰ κακαγόρωσ. Εἰ δὲ δὴ τιν' ἄν-
 δρα θνατὸν Ὀλύμπου ὃ σκοποὶ ἐτίμα-
 σαν, ἦν Τάνταλος οὗτος ὃ ἀλλὰ γὰρ ὃ κατα-
 πέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἔδυ-
 νάσθη ὃ κέρω δ' ἔλεν
 ἄταν ὑπέροπλον
 ὃ ἄν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμα-
 σε καρτερὸν αὐτῷ λίθον
 τὸν αἰεὶ μενοινῶν ὃ κεφαλαῖς βαλεῖν,
 ὃ εὐφροσύνας ἀλᾶται.

Σ. γ'.

Ἐχει δ' ἀπάλαμον βίον
 τοῦτον, ἐμπεδόμοχθον
 μετὰ τριῶν τέταρτον
 ὃ πόνον ἄθανάτων ὅτι κλέψας
 ἀλίκεσσι συμπόταις
 νέκταρ ἀμβροσίαν τε
 δῶκεν, ὃ οἷσιν ἄφθιτον
 θέσαν. Εἰ δὲ θεὸν
 ἀνὴρ τις ἔλπεταί τι ὃ λασέ-
 μεν ἔσθων, ἀμαρτάνει.

Τοῦνεκα ^κ προῆκαν υἷον
 ἀθάνατοί οἱ πάλιν
^ι μετὰ τὸ ταχύποτον
 αὐθις ἀνέρων ἔθνος.
^{ιι} Πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
 λάχναι ^ν νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
^ο ἑτοῖμον ^ρ ἀνεφρόντισεν γάμον,

Ἄ. γ'.

^α Πισάτα παρὰ πατρὸς εὐ-
 δοξον Ἰπποδάμειαν
 σχεθέμεν. Ἄγχι δ' ἐλθὼν
 πολιᾶς ἀλὸς οἶος ἐν ὄρφνῃ,
^β ἄπυεν βαρύκτυπον
 εὐτρίαιναν· ὃ δ' αὐτῷ
 παρ ποσὶ σχεδὸν φάνη.
 Τῷ μὲν εἶπε· ὦ Φίλι-
 α δῶρα Κυπρίας, ἄγ', εἴ τι,
 Ποσειδάον, ἔς χάριν
 τέλλεται, ^γ πέδᾶσον ἔγχυς
 Οἰνομάου χάλκειον·
 ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτά-
 των πόρευσον ἁρμάτων
 εἰς Ἄλιν, κράτει δὲ ^δ πέλασον,
 ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ^ε ὀλέσαις
 ἐρῶντας, ^ς ἀναβάλλεται γάμον

Ἐ. γ'.

θυγατρὸς. ὦ ^ζ Ὁ μέγας δὲ κίνδῳ-
 νος ἀναλκιν οὐ φῶ-
 τα λαμβάνει· θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα,
 τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
 καθήμενος ^η ἔψοι μάταν, ἀπάντων
 καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὕτοσι
 ἄλλός γ' ^θ ὑποκίσεται· τὸ δὲ

^b πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
^a Ως ἔννεπεν· ^c οὐδ' ἀ-
 κρίντοισι ἐφάψατ' ὧν ἔπε-
 σι· τὸν μὲν ἀγάλλων Θεὸς
 ἔδωκεν δίφρον χρύσειον, ^d ἐν πτεροῖ-
 σίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

Σ. δ'.

^e Ἐλεν δ' ^f Οἰνομάου βίαν
 παρθένον τε σύνευνον.
 Τέκε δὲ λαγέτας ἔξ
^g ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
 Νῦν δ' ^h ἐν ⁱ αἵμακουρίαις
 ἀγλααῖσι μέμικται,
^j Ἀλφειῷ πόρῳ κλιθεῖς,
 τύμβον ^k ἀμφίπολον
 ἔχων πολυξενωτάτῳ ^l πα-
 ρὰ βωμῷ. Τὸ δὲ κλέος
^m τηλόθεν δέδορκε ⁿ τᾶν Ὀ-
 λυμπιάδων ἐν δρόμοις
 Πέλοπος, ^o ἵνα ταχυ-
 τὰς ποδῶν ἐρίζεται,
 ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
 Ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
 ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν,

Ἀ. δ'.

ἀέθλων γ' ἔνεκεν· ^p τὸ δ' αἰ-
 εἰ παράμερον ἐσλὸν,
 ὕπατον ἔρχεται παν-
 τὶ βροτῷ. Ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
 κεῖνον ^q ἱππικῷ νόμῳ
^r Αἰοληϊδὶ μολπᾷ
 χρή· ^s πέποιθα δὲ ξένον
 μή τιν' ^t ἀμφοτέρα

" καλῶν τε ἴδριν ἄλλον, ἧ δύν-
 ναμιν κυριώτερον,
 τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδα-
 λωσέμεν ὕμνων ἔπτυχαῖς.
 " Θεὸς, ἔπίτροπος ἐ-
 ὦν τσαῖσι μῆδεται,
 ἔχων τοῦτο κῆδος, Ἰέρων,
 μερίμναισιν. Εἰ δὲ μὴ ταχὺ ἴλιποι,
 ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

Ἐ. δ'.

σὺν ἄρματι θαῶν κλειῖξέϊν,
 ἐπίκουρον εὐρών
 ὁδὸν λόγων, ἂ παρ' εὐδείελον ἐλθὼν
 ὁ Κρόνιον ἔμοι μὲν ὦν Μοῖσα ἔκαρτερώ-
 τατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει. ὁ Ἐπ' ἄλλοι-
 σι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυ-
 φοῦται βασιλεῦσι· ἔμῃ κίτι
 πάπταινε πόρσιον.
 Ἐῖθ' σέ τε ἔτοῦτον
 ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμὲ
 τε τοσσάδε νικαφόροις
 ὁμίλειν, πρόφαντον σοφία καθ' Ἐλ-
 λᾶνας ἰόντα παντᾶ.

THE SECOND OLYMPIC ODE.

The Poet congratulates Theron, sprung from ancestors who had experienced much adversity, though sometimes attended with better fortune : extols him for his skill in the contests, his unsparing expense in bringing them to a happy issue, and the right use to which he applies his wealth, assuring him that a recompense will attend him after death. This leads to a description of the Infernal and Elysian abodes. Returning from this digression, which he defends, Pindar concludes with the praises of Theron.—WHE.

Σ. ά.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι,
^h τίνα θεὸν, τίν' ἥρωα,
 τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν ;
ⁱ ἦτοι Πίσσα μὲν ^j Διός·
 Ὀλυμπιάδα δ' ἔστα-
 σεν Ἡρακλῆς,
^k ἀκρόθινα πολέμου·
^l Θήρωνα δὲ τετραορίας
 ἔνεκα νικαφόρου
 γεγωνητέον ὀπί,
 δίκαιον ξένον,
 ἔρεισμι' ^m Ἀκράγαντος,
 εὐωνύμων τε πατέρων
 ἄωτον, ὀρθόπολιν·

Ἀ. ά.

καμόντες οἱ πολλὰ θυμῷ,
 ἱερὸν ἔσχον ⁿ οἶκημα
 ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
^o ὀφθαλμός· αἰὼν τ' ^p ἔφε
 πε ^q μόρσιμος, πλοῦτόν

τε καὶ χάριν ἄγων
 ἱ γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
 Ἀλλ', ὦ Κρόνιε, καὶ Ῥέας,
 ἔδος Ὀλύμπου νέμων
 ἀέθλων τε κορυφᾶν
 πόρον τ' Ἀλφειῷ,
 ἱανθεὶς αἰοδαῖς,
 εὖφρων ἄρουραν ἔτι πα-
 τρία σφίσιν κόμισσον

Ἐ. α.

λοιπῷ γένει. " Τῶν δὲ πεπραγμένων
 ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν,
 ἀποίητον οὐδ' ἄν
 Χρόνος, ὁ πάντων πατήρ,
 δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.
 Λάβᾳ δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
 Ἑσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων
 πῆμα θνάσκει καλίγκοτον δαμασθῆν,

Σ. β'.

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ
 ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν.
 * Ἐπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
 Κάδμοιο κούραις, ἔπα-
 θον αἰ μέγала * πένθος
 δὲ πιτνεῖ βαρὺ
 κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
 Ζῶει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις,
 ἀποθανοῖσα βρόμῳ
 κεραινοῦ, τανυέθει-
 ρα * Σιμέλα· φιλεῖ
 δέ μιν Παλλὰς αἰεὶ,
 καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ
 δὲ * παῖς ὁ κισσοφόρος.

Ἄ. β'.

Λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσῃ
μετὰ κόραισι Νηρῆος
άλιαις βίοτον ἄφθιτον
^b Ἰνοῖ τετάχθαι τὸν δ-
λον ἀμφὶ χρόνον. ἦτοι
^c βροτῶν κέκριται
πεῖρας οὐ τι θανάτου,
^d οὐδ' ἀσύχιμον ἀμέραν
ὁπότε, ^e παῖδ' Ἀλίου,
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ
τελευτάσομεν.
^f Ῥοαὶ δ' ἄλλοι' ἄλλαι
εὐθυμῖαν τε μέτα καὶ
πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

Ῥ. β'.

Οὕτω δὲ Μοῖρ', ἃ τε πατρώϊον
^a τῶνδ' ἔχει τὸν εὐφρονα πότμον
θεόρτω σὺν ὄλβῳ,
^b ἐπὶ τι καὶ πῆμ' ἄγει
παλιντρέπελον ἄλλω χρόνῳ·
ἐξ οὗ περ ἔκτεινε Λαῖον μόριμος ⁱ υἱὸς
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυ-
θῶνι χρησθέν παλαίφατον τέλεισεν·

Σ. γ'.

ἰδοῖσα δ' ὄξει Ἐριννὺς
πέφνεν ^j ἐοῖ σὺν ἀλλαλο-
φονίᾳ γένος ἀρήϊον.
^k Λεῖφθη δὲ Θέρσανδρος ἐ-
ριπόντι Πολυνείκει,
^l νέοις ἐν ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου

τιμώμενος, ^{'''} Ἀδραστιδᾶν
 θάλος ἀρωγὸν δόμοις.
 ° Ὄθεν σπέρματος ἔχον-
 τα ρίζαν, πρέπει
 τὸν Αἰνυσιδάμου
 ἐγκωμίων τε μελίων
 λυρᾶν τε τυγχάνεμεν.

Ἄ. γ'.

Ὀλυμπία μὲν γὰρ ^ρ αὐτὸς
 γέρας ἔδεκτο· Πυθῶνι
 δ' ^{''} ὁμόκλαρον εἰς ἀδελφεὸν
 ἰσθμοῖ τε κοινὰι χάρι-
 τες ἄνθεα τιθρίππων
 δυωδεκαδρόμων
 ἄγαγον· ^τ τὸ δὲ τυχεῖν,
 πειρώμενον ἀγωνίας,
 παραλύει δυσφρόνων.
 ° Ὅ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς
 δεδαιδαλμένος
 φέρει τῶν τε καὶ τῶν
 καιρὸν, βαβεῖαν ὑπέχων
 μέριμναν ἀγροτέρων·

Ἐ. γ.

ἄσπτηρ ἀρίζηλος, ἀλαθινὸν
 ἀνδρὶ φέγγος· ^{''} εἰ δέ μιν ἔχει
 τις, οἶδεν τὸ μέλλον,
 ὅτι θανόντων μὲν ἐν-
 θάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένεις
 ποινὰς ἔτισαν· τὰ δ' ^τ ἐν ταῖδε Διὸς ἀρχᾷ
 ἀλιτρά, κατὰ γὰρ δικά-
 ζει ^{''} τις, ^τ ἔχθεῖ λόγον φράσας ἀνάγκη.

Σ. δ'.

^{*}Ισον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,
 ἴσα δ' ἐν ἀμέραις ἄλι-
 ον ἔχοντες, ἀπονέστερον
^γἔσθλοὶ νέμονται βίο-
 τον, οὐ χθόνα ταρασσον-
 τες ἀλκᾶ χειρῶν,
 οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
^ακεινὰν παρὰ δίαϊταν· ἄλ-
 λὰ ^απαρὰ μὲν τιμίῳις
 θεῶν, οἵτινες ἔχαι-
 ρον εὐορκίαις,
 ἄδακρυν νέμονται
 αἰῶνα· ^βτοὶ δ' ^γἀπροσόρα-
 τον ὀκχέοντι πόνον.

Α. δ'.

^δ Ὅσοι δ' ἐτόλμαῖπαν ἐς τρεῖς
^εἐκατέρωθι μείναντες
 ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
 ψυχὰν, ^εἔτειλαν Διὸς
 ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρ-
 σιν· ἔνθα μακάρων
 νᾶσον ὠκεανίδες
 αὔραι περιπνέουσιν· ἄν-
 θεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
 τὰ μὲν χερσόθεν, ἀπ' ἀ-
 γλαῶν δενδρέων,
 ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει·
^εὄρμοισι τῶν χέρας ἀνα-
 πλέκοντι καὶ στεφάνοις·

Ε. δ'.

^hβουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Γαδαμάνθυος,

ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἔται-
 μον αὐτῷ πάρεδρον,
 πόσις ὁ πάντων Ῥέας
 ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
 Πηλεὺς τε καὶ Κάδμος ἱ ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
 Ἀχιλλεὺς τ' ἱ ἔνικ', ἐπεὶ
 Ζηὺς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

Σ. εἰ.

ὃς Ἐκτορ ἱ ἔσφαλε, Τροίας
 ἄμαχον, ἀστραβῇ κίο-
 να. ἱ Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν·
 Λοῦς τε παῖδ' ἱ Αἰθίο-
 πα. ἰ Πολλὰ μοι ὑπ' ἀγκῶ-
 νος ὤκεια βέλη
 ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
 φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἔς
 δὲ τὸ πᾶν, ἐρμηνέων
 χατίζει. Σοφὸς ὁ πολ-
 λὰ εἰδὼς ὁ φυᾶ·
 ἰ μαθόντες δὲ, ἰ λάβροι
 παγγλωσσία, κόρακες αἶς,
 ἄκραντα γαρυέμεν,

Ἀ. εἰ.

Διὸς πρὸς ἑρνίχα θεῖον.
 ἰ Ἐπεχε νῦν σκοπεῖν τόξον,
 ἄγε, θυμέ. ἰ Τίνα βάλλομεν
 ἐκ μαλθακᾶς αὐτὲ φρι-
 νὸς εὐκλείας οἰστούς
 ἰέντες; ἰ Ἐπί τοι
 ἰ Ἀκράγαντι τανύσαις,
 αὐδάσομαι ἐνὸρκιον
 λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
 τακεῖν μήτιν ἐματέν

τε ἐτέων πόλιν
 ' φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
 εὐεργέταν πρᾶπίσιν, ἄ-
 φθονέστερόν τε χέρα

Ἐ. εἰ. Κ. ή.

Θήρωνος· Ἄλλ' αἶνον ἔβα κόρος
 οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλ-
 λὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν,
 τὸ λαλαγῆσαι θέλων,
 κρύφον τε θέμεν ἐσθλῶν καλοῖς
 ἔργοις. Ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν,
 ἐκεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλ-
 λους ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναίτο;

THE FIRST PYTHIAN ODE.

Pindar begins with an invocation to the Lyre, expatiating on its effects on gods and men. The impious alone are incapable of enjoying it. Among these is Typhæus, struggling under the weight of Ætna. This leads to the mention of the town built by Hiero at the foot of the mountain, and named from it. Of this city he had caused himself to be proclaimed a citizen by the herald, who declared him victorious in the Pythian chariot-race. This the poet regards as a presage of future triumphs, and invokes Apollo to protect the town and the surrounding country, since all mortal advantages are derived from Heaven. Then follow the praises of Hiero, and good wishes for his son Dinomenes. He invokes Jupiter to avert the perils of war by which the family were threatened.—WHE.

Σ. α.

Χρυσεία Φόρμιγξ, Ἀπόλλω-
 νος καὶ ἰοπλοκάμων

^α σὺνδικον Μοισᾶν κτέανον·
^β τὰς ἀκούει μὲν βασίς, ἀγλαΐας ἀρχά,
 πείθονται δ' αἰδοὶ σάμασιν,
 ἀγχιχώρων ὅποταν τῶν Φροιμίων
 ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζόμενα·
^γ καὶ τὸν αἰχματᾶν κεραυνὸν σβεννύεις
 ἀενάου πυρός· ^δ εὖ-
 δει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς, ὦ-
 κεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω-
 θεν ^ε χαλάξαις,

Ἄ. ἀ.

ἀρχὸς οἰωνῶν· ^α κελευσῶ-
 πιν δ' ἐπὶ οἱ νέφεσιν
 ἀγκύλῳ κρατὶ, ^β γλεφάρων
 ἀδὺ κλαῖστρον, κατέχευας· ὁ δὲ κνώσσαν
^γ ὕγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
 ῥιπαῖσι κατασχόμενος· καὶ γὰρ βιᾶ-
 τὰς ^δ Ἀρης, τραχεῖαν ἀνευθε λιπῶν
 ἐγχεῶν ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
 κώματι· ^ε κῆλα δὲ καὶ
 δαιμόνων θέλγει φρένας, ^ς ἀμφὶ τε Ἰα-
 τοῖδα σοφίᾳ ^ζ βαθυκόλ-
 πων τε Μοισᾶν.

Ἐ. ἀ.

^α Ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε
 Ζεὺς, ἀτύζονται βοᾶν
 Πιερίδων αἰόντα,
 γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον·
^β ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεί-
 ται, Θεῶν πολέμιος,
 Τυφῶς ἑκατοντακάρανος· τὸν ποτὶ
 Κιλίκιον θρέψεν πολυμή-
 νυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν

ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλυσκέες ὄχθαι
 Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
 στέρνα λαχνάεντα· κίων
 δ' οὐρανία συνέχει,
 νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες
 χιόνος ὀξείας τιθήνα.

Σ. β'.

Τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλά-
 του πυρὸς ἁγνόταται
 ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ
 δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ
 αἶθων· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
 φοίνισσα κυλινδομένα φλόξ ἐς βαθεῖ-
 αν φέρει πόντου πλάνκα σὺν πατάγῳ.
 * Κεῖνο δ' ἁφαιστόιο κρουνοῦς ἐρπετὸν
 δεινοτάτους ἀναπέμ-
 πει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέ-
 σθαι· θαῦμα δὲ καὶ παρίον-
 των ἀκοῦσαι.

Ἀ. β'.

^m Οἶον Ἀἴτνας ἐν μελαμφύλ-
 λοις δέδεταί κορυφαῖς
 καὶ πέδῳ· ⁿ στρωμνὰ δὲ χαράσ-
 σοισ' ἅπαν νῦτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ·
^o εἴη, Ζεῦ, τὴν εἴη ἀνδάνειν,
 ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
 ας ^p μέτῳπον, ^q τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
 κλεινὸς ^r οἰκιστὴρ ἐκὺδ' ἄνεν πόλιν
 γείτονα· Πυθιάδος
 δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ^s ἀνέειπέ νιν ἀγ-
 γέλλων Ἰέρωνος ὑπὲρ
 καλλινίκου

Ἐ. β'.

ἄρμασι. Ναυσιφορήτοις
 δ' ἀνδράσι ἑρώτα χάρις,
 " ἐς πλόν ἀρχομένοις πομ-
 παῖον ἐλθεῖν οὔρον ὅϊκότα γὰρ
 κὰν τελευτᾷ φερτέρου νό-
 στου τυχεῖν ὅ δὲ λόγος
 ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει,
 λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοι-
 σί τε ἵπποις τε κλυτὰν
 καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
 Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσω
 Φοῖβε, Παρνασσῶ τε κράναν
 Κασταλίαν φιλείων,
 ἐθελήσαις * ταῦτα νόμῳ
 τιθέμεν εὐανδρόν τε χώραν.

Σ. γ'.

Ἐκ Θεῶν γὰρ ἵμαχαναὶ παῖ-
 σαι βροταῖαι ἀρεταῖς,
 καὶ σοφοὶ καὶ χειροὶ ὁ βιά-
 ται περίγλωσσοί τ' ὁ ἔφυν. ὁ ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
 αἰνῆσαι μενοινῶν, ὁ ἔλπομαι
 μὴ χαλκοπάρων ἄκονθ' ὁ ὥσει τ' ὁ ἀγῶ-
 νος βαλεῖν ἔξω παλάμα δονέων,
 μακρὰ δ' ἐκρίψαις ὁ ἀμείψασθ' ἀντίους.
 ὁ Εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὁ λ-
 βον μὲν ὁ οὔτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐ-
 θύνοι, ὁ καμάτων δ' ἐπὶ λᾶ-
 σιν παράσχοι.

Ἀ. γ'.

— ὁ ἦ κεν ἀμυνάσειεν, οἶαι,
 ἐν πολέμοισι μάχαις

τλάμονι ψυχῇ παρέμει-
 ν', ἀνίχ' ¹εὐρίσκοιτο Θεῶν παλάμαις τιμὰν,
 οἷαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
^m πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. ⁿ Nῦν γε μὰν
^o τὰν Φιλοκτῆταο δίκαν ἐφέπων
 ἐστρατεύθη· σὺν δ' ἀνάγκῃ μιν ^p φίλον
 καί τις ἐὼν μεγαλά-
 νωρ ἔσανεν· ^q φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἔλ-
 κεί τειρόμενον μεταλλά-
 σοντας ἐλθεῖν

Ἐ. γ'.

ἥρωας ἀντιθέους Ποί-
 αντος υἱὸν τοξόταν·
 ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρ-
 σεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
 ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων·
^r ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν—
^s οὔτω δ' Ἰέρωνι Θεὸς ὀρθωτῆρ πέλοι
 τὸν προσέρποντα χρόνον, ^t ὧν
 ἔραται, καιρὸν διδοῦς.
 Μοῖσα, ^u καὶ πὰρ Δεινόμενει κελαδῆσαι
 πείθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.
 Χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νι-
 καφορία πατέρος.
^v Ἀγ', ^w ἔπειτ' ^x Αἴτνας βασιλεῖ
 φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον,

Σ. δ'.

^y τῷ πόλιν κείναι θεοδμά-
 τω σὺν ἐλευθερίᾳ
^z Ὑλίδος στάθμας Ἰέρων
 ἐν νόμοις ἔκτισσε. ^{aa} Θέλοντι δὲ Παμφύλου
 καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι,
 ὄχθαις ὑπο Ταυγέτου ^{ab} ναίοντες, αἰ-

εἰ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγίμιοῦ
 Δωριῆς· ^b ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι,
 Πινδόθεν ὀρνύμενοι,
^c λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδο-
 ξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄν-
 θησεν αἰχμᾶς.

Ἄ. δ'.

^d Ζεῦ, τέλει αἰεὶ δὲ τοιαύ-
 ταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ
 αἴσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
 σιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
^e Σύν τοί τιν' κεν ἀγητὴρ ἀνὴρ
 υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος δᾶμόν τε γέ-
 ρων τράποι σύμφωνον ἐφ' ἀσυχίαν.
 Λίσσομαι, νεῦσον, Κρονίων, ἴαμερον
 ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοί-
 νιξ, ὁ Τυρσαῖων τ' ἀλαλατὸς ἔχη,
 ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν,
 τὰν πρὸ Κύμας·

Ἐ. δ'.

Οἷα Σύρακοσίων ἀρ-
 χῶ δαμασθέντες πάθον·
 ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν
 ὅς " σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἀλικίαν,
 Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας
 δουλίας. ^h Αἰρέομαι
 παρ μὲν Σάλαμῖνος Ἀθηναίων χάριν
 μισθόν· ἐν Σπάρτῃ δ' ἐρέω
 πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν·
 ἴταῖσι Μῆδοι μὲν κάμον ἀγκυλότοξοι·
 παρ δέ γε τὰν εὐυδρον ἀκτὰν
 Ἰμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
 δεινομένους ⁱ τελέσαις,

τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾶ,
πολεμίων ἀνδρῶν ^κ καμώντων.

Σ'. ε.

¹ Καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν
πεύρατα ^μ συντανύσαις
ἐν βραχεῖ, μείων ἔπεται
μῶμος ἀνθρώπων· ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
^α αἰᾶνῃς ^ο ταχείας ἐλπίδας.
^ρ Ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ-
νει, μάλιστα ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
² Ἀλλ' ὅμως, ^α κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος,
μὴ παρλεῖ καλὰ νώ-
μα δικαίῳ πηδαλίῳ ¹ στρατὸν, ² ἄ-
ψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλ-
κευε γλῶσσαν.

Ἀ. ε.

¹ Εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιτύσ-
σει, μέγα τοι φέρεται
παρ σέθεν· πολλῶν ^α ταμίας
ἐσσί· ^ν πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
Εὐανθεῖ δ' ἐν ^ω ὄργᾳ ² παρμένων
εἶπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν ἄ-
εὶ κλύειν, ³ μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·
ἐξίλει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
ἰστίον ἀνεμόεν.
² Μὴ δολωθῇς, ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐ-
τραπέλοις. ^α Ὀπιθόμβροτον αὖ-
χημα δόξας

Ε. ε.

οἶον ἀποικομένων ἀν-
δρῶν δίαιταν μανύει
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.

Οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά·
 τὸν δὲ ταύρω χαλκίῳ καυ-
 τῆρα, ^β νηλέα νόον,
 ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις·
 οὐδέ ^ε μιν φόρμιγγες ὑπω-
 ρόφιαι κοινωνίαν
 μαλθακὰν ^δ παλῶν ὑάροισι δέχονται.
 Ἐὖ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἄλλων·
 εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρᾳ μοῖ-
 ρ' ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
 ὅς ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἔλγῃ,
 στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

THE THIRD NEMEAN ODE.

The Poet invites the Muse to pass at Ægina the month in which the Nemean festival is held. This leads to the praises of Ægina, which the victor Aristoclides, son of Aristophanes, has exalted by his triumphs, as much as if he had sailed to the Pillars of Hercules, and thus gained the extreme point attainable by human exertion. He then checks himself, and praises the native heroes of Ægina, Peleus, Telamon, Achilles. He then returns to the victor and bids him adieu.—
 WHE.

Σ. ἀ.

ὦ πότνια Μοῖσα, ἦ μᾶτερ
 ἀμετέρα, λίσσομαι,
 τὰν πολυξέναν ἐν
 ἱερομηνία Νεμεάδι,
 ἴκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγι-
 ναν· ὕδατι γὰρ μένοντ' ἐπ' Ἀσσωπίῳ

μελιγαρύων τέκτονες
 κώμων νεανίαι, σέ-
 θεν ὅπα μαιόμενοι.
^h Διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου.
 Ἀθλονικία δὲ μάλιστ' αἰοιδᾶν
 φιλεῖ, στεφάνων ἀρετᾶν τε
 δεξιωτάταν ὀπαδόν.

Ἀ. ἀ.

Τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε
 μήτιος ἀμᾶς ἀπο·
ⁱ ἄρχε δ' οὐρανῷ πο-
 λυνεφέλα κρέοντι, ^j θύγατερ,
 δόκιμον ὕμνον· ^k ἐγὼ δ' ἐκείνων
 τέ μιν ὁάροις λύρα τε κοινώσομαι.
^l Χαρίεντα δ' ἔξει πόνον
 χώρας ἄγαλμα· Μυρμι-
 δόνες ἵνα πρότεροι
 ὦκησαν, ὧν παλαίφατον ^m ἀγορὰν
 οὐκ ἐλεγχείεσσιν Ἀριστοκλείδας
ⁿ τεῶν ἐμίανε κατ' αἴσαν,
 ἐν περισθενεῖ ^o μαλαχθεῖς

Ἐ. ἀ.

^p παγκρατίου στόλῳ. Κα-
 ματωδέων δὲ πλαγαῶν
 ἄκος ὑγιηρὸν, ^q ἐν
 γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ,
 τὸ καλλίνικον φέρει·
 εἰ δ', ἐὼν καλὸς
 ἔρδων τ' εἰκότα μορφᾷ,
 ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα
 παῖς Ἀριστοφάνευσ, — ^r οὐκέτι πρόσσω
 ἀβάταν ἄλα, κίονων
 ὑπὲρ Ἡρακλῆος, περᾶν εὐμαρές·

Σ. β'.

Ἡρώς θεὸς ἃς ἔθηκε
 ναυτιλίας ἐσχάτας
 μάρτυρας κλυτὰς, δά-
 μασε δὲ θήρας ἐν πελάγεϊ
 ὕπερόχως· ἰδίᾳ τ' ἐρέυνα-
 σε ἡ τεναγέων ῥοὰς, ὅπα πόμπιμον
 κατέβαινε, ἡ νόστου τέλος
 καὶ γὰρ φράδασσε. Θυμὲ,
 τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
 ἄκραν ἐμὸν πλόον ἡ παραμείβῃ;
 ἢ Ἀιακῶ σε φάμι γένει τε Μοῖσσαν
 φέρειν. ἢ ἔπεται δὲ λόγῳ δί-
 κας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·

Ἀ. β'.

ἢ οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες
 ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.
 Οἴκοθεν μάτευε.
 ἢ Ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
 γλυκύ τι γαρυέμεν· παλαιαῖ-
 σι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ,
 ὑπέραλλον αἰχμὰν ἢ ταμῶν·
 ὅς καὶ Ἰωλκὸν εἴλε
 μόνος ἄνευ στρατιᾶς·
 καὶ ποντίαν Θέτιν ἢ κατέμαρψεν
 ἢ ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυ-
 σθενὴς Τελαμῶν, ἢ ἰόλῳ πα-
 ραστάτας ἐὼν, ἔπερσεν·

Ἐ. β'.

καί ποτε χαλκότοξον
 Ἀμαζόνων ἢ μετ' ἀλκὰν

ἔπετό οἱ· οὐδέ μιν
 ποτὲ φόβος ἀνδροδάμας
 ἔπαυσεν ἀλκὰν φρενῶν.
 Σὺγγενεῖ δέ ^h τις
 εὐδοξία μέγα βρίθει·
ⁱ ὅς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνὴρ,
^j ἄλλοτ' ἄλλα πνέων, οὐποτ' ἀτρεκέϊ
 κατέβα ποδί· μυριαῶν δ'
 ἀρετῶν ^k ἀτελεῖ νόω γεύεται.

Σ. γ'.

Ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς, ^l τὰ μὲν μέ-
 νων ^m Φιλύρας ἐν δόμοις,
 παῖς ἑὼν, ἄθυρε
 μεγάλα ⁿ ἔργα χερσὶ θαμινά,
 βραχυσιδᾶρον ἄκοντα πάλλων,
 ἴσα τ' ἀνέμοις, μάχα λεόντεσσιν ἀ-
 γροτέροις ἔπρασσεν φόνον·
 κάπρους τ' ἔναιρε· ^o σώμα-
 τα δὲ παρὰ Κρονίδαν
^p Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
 ἐξέτης ^q τοπρῶτον· ὅλιν δ' ἔπειτ' ^r ἄν
 χρόνον τὸν ἐθάμβειν Ἀρτε-
 μίς τε καὶ θρασεῖ Ἀθήνα,

Ἀ. γ'.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυ-
 νῶν δολίων θ' ἐρκέων·
 ποσσὶ γὰρ κράτεσκε.
 Λεγόμενον δὲ ^s τοῦτο 'προτέρων
 ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χείραν
 τράφε ^t λιθίνῃ Ἰάσον' ἔνδον τέγει,
 καὶ ἔπειτα δ' Ἀσκληπιόν·
 τὸν φαρμάκων δίδαξε

^ν μαλακόχειρα νόμον.
^ω Νύμφευσε δ' αὖθις ^ς ἀγλαόκαρπον
 Νηρέος θυγάτρα· γόνον τέ οἱ φέ-
 ρατον ἀτίταλλεν, ^ς ἐν ἀρμέ-
 νοισι ^ς πάντα θυμὸν αὔξων·

Ε. γ'.

ὄφρα, θαλασσίαις ἀ-
 νέμων ῥιπαῖσι πεμφθεῖς
 ὑπὸ Τροίαν, δορί-
 κτυπον ἀλαλὰν Λυκίων
 τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν
 Δαρδάνων τε· καί,
 ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις
 Ἀϊθιόπεσσι χεῖρας, ^ς ἐν φρεσὶ πά-
 ξαι', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
 πάλιν οἴκαδ' ^ς ἀνεψύς
 ζαμενῆς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

Σ. δ'.

Τηλαυγὲς ^ς ἄρᾶρ φέγγος
^ς Αἰακιδᾶν αὐτόθεν,
 Ζεῦ· ^ς τεὸν γὰρ αἶμα·
^ς σέο δ' ἀγίων, τὸν ὕμνος ἔβαλεν
 ὀπὶ νέων, ἐπιχώριον χάρ-
 μα κελαδέων. Βοᾶ δὲ νικαφόρῳ
^ς σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει·
 ὃς τάνδε νᾶσον ^ς εὐκλέ-
 ῃ προσέθηκε λόγῳ,
^ς καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
 Πυθίου Θεάριον. ^ς Ἐν δὲ πείρᾳ
 τέλος διαφαίνεται, ὃν τις
 ἐξοχώτερος γένηται,

Ἀ. δ.

ἐν παισὶ νέοισι, παῖς· ἐν δ'
 ἀνδράσιν, ἀνὴρ· ¹ τρίτον
 ἐν παλαιτέροισι
 μέρος· ² ἕκαστον οἶον ἔχομεν
 βρότεον ἔθνος. ³ Ἐλᾶ δὲ καὶ τέσ-
 σαρὰς ἀρετὰς ὁ μακρὸς αἰὼν· ⁴ φρονεῖν δ'
 ἐνέπει τὸ παρκεῖμενον.
⁵ Τῶν οὐκ ἄπεστι. Χαῖρε,
 φίλος· ἐγὼ τὸδε τοι
 πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
 σὺν γάλακτι (° κίρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφ-
 ἔπει) ⁶ πόμ' αἰοῖδιμον, ⁷ Αἰο-
 λῖσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

Ἐ. δ.

ὁψέ περ. ¹ Ἔστι δ' αἰε-
 τὸς ὠκύς ἐν ποτανοῖς,
 ὃς ἔλαβεν αἶψα τη-
 λόθε μεταμαιόμενος
 δαφνοῖν ἄγραν ποσίν.
 Κραγέται δὲ κο-
 λῶι, ταπεινὰ νέμονται.
 Τίν γε μὲν, εὐθρόνου Κλεοῦς, ἐθελού-
 σας, ἀεθλοφόρου λήματος ἔνεκεν
² Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ'
 ἄπο καὶ Μεγάρων, δέδορκεν φάος.

SELECTIONS FROM THE DRAMATIC WRITERS.

† EURIPIDES.

FROM THE ALCESTIS.

Hercules had arrived on the death of Alcestis at the palace of her husband Admetus, and being deceived by him, as to the person deceased, is hospitably entertained in the house. One of the King's servants is here complaining of his conduct.

ΘΕΡΑΠΙΩΝ.

Πολλοὺς μὲν ἤδη καπὸ παντοίας χθονὸς
 ξένους μολόντας οἷ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
 οἷς δεῖπνα προὔθηκ'. ἀλλὰ τοῦδ' οὐπω ξένου
 * κακίον' εἰς τήνδ' ἐστίαν ἐδέξαμην.
 Ἄς πρῶτα μὲν, πενθοῦντα δεσπότην ὀρίων,
 εἰσῆλθε, ὦ κατόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
 Ἐπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
 ὃ τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν
 ἀλλ', εἴ τι μὴ φέρομεν, ὥτρυνεν φέρειν.
 Ποτήριον δ' ἐν χερσὶ ὃ κίσσινον λαβων,
 πίνει * μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ,
 ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα ἱ φλόξ
 οἴνου· στέφει δὲ κράτα ὦ μυσίνης κλάδοις,
 ἄμους ὕλακτῶν. Δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν
 ὃ μὲν γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
 οὐδὲν προτιμῶν, οἰκέται δ' ὦ ἐκλάομεν
 δέσποιναν· ὄμμα δ' ὠκ' ἐδείκνυμεν ξένῳ
 τέγγοντες· Ἀδμητος γὰρ ὦδ' ὠκ' ἐφίετο.
 Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστιῶ

Anal. Gr. Maj.

ξένον, πανοῦργον κλῶπα καὶ ληστὴν τινα·
 ἡ δ' ἐκ δόμιον ^κ βέβηκεν, οὐδ' ἐφ' ἐσπόμην,
 οὐδ' ^ι ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἣ' μοι πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν
 μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ^μ ἐρρύετο,
 ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός. ^ν Ἄρα τὸν ξένον
 στυγῶ δικάϊως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;

ἩΡΑΚΛΗΣ.

° Οὗτος, τί ^ρ σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
 Οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
 εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί.
 Σὺ δ' ἄνδρ' ἐταῖρον δεσπότην παρόντ' ἑρῶν,
 στυγνῶ προσώπῳ καὶ ξυνοφρυμένῳ
 δέχει, ^α θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.
 Δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη.
 ' Τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν;
 Οἶμαι μὲν, οὐ· ^β πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
 Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ^γ ὀφείλεται·
 κοῦκ ἔστιν αὐτῶν, ὅστις ἐξεπίσταται
^δ τὴν αὔριον μέλλουσιν εἰ βιώσεται.
^ε Τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς, οἱ προβήσεται
 καῖστ' οὐ διδακτὸν, οὐδ' ^ς ἀλίσκεται τέχνη.
 Ταῦτ' οὖν ἀκούσας, καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
 εὐφραϊνε σαυτὸν, ^ζ πῖνε, ^η τὸν καθ' ἡμέραν
 βίον λογιζοῦ σὸν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
 Τίμα δὲ καὶ τὴν ^θ πλεῖστον ἡδίστην θεῶν
 Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
 Τὰ δ' ἄλλ' ^ι ἕασον ταῦτα, καὶ πιθοῦ λόγῳ
 ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.
^κ Οἶμαι μὲν. Οὐκοῦν, τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς,
 πιεῖ μεθ' ἡμῶν, τᾶσδ' ὑπερβαλὼν πύλας,
 στεφάνοις πυκασθεῖς; καὶ σάφ' οἶδ', ^λ ὅθ' οὐνεκα
^μ τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν
^ν μεθορμιεῖ σε ^ξ πίτυλος ^ς ἐμπεσῶν σκύφου.

* Οντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρειῶν·
ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ ξυνωφρωμένοις
ἅπασιν ἐστὶν (ἢ ὡς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ.)
οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

* Επιστάμεσθα ταῦτα· ἢ νῦν δὲ πράσσομεν
οὐχ οἶα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Γυνὴ θυραῖος ἢ θανοῦσα· μὴ λῖαν
πένθει, δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

* Τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τὰν δόμοις κακά;

ἩΡΑΚΛΗΣ.

* Εἰ μὴ τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

* Ἄγαν ἐκείνος ἔστ', ἄγαν, φιλόξενος.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

* Οὐ χρῆν μ' ὀθνεῖν γ' οὐνεκ' εὖ πάσχειν νεκροῦ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

* Ἡ κάρτα μέντοι καὶ λῖαν οἰκεῖος ἦν.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Μῶν συμφορὰν ἴτιν' οὔσαν οὐκ ἔφραζέ μοι;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

* Χαίρων ἴθι· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

* Οὐδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

* Οὐ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἡχθόμην ὀρώων.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

* Ἀλλ' ἦ ἢ πέπονθα δεῖν ὑπὸ ξένων ἐμῶν;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Οὐκ ἥλθεις ἢ ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις,

πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἴ' *κουράν* βλέπεις,
μελαμπέπλους στολμούς τε.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Τίς δ' ὁ κατθανών;
μῶν ἢ τέκνων τις ὁ Φροῦδος, ἢ γέρων πατήρ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Γυνὴ μὲν ὅν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένης.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Τί φής; ὅ' ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ἦδεῖτο γὰρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δάμων.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

ὦ σχέτλι', οἷας ἤπλακες ξυναόρου.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

Ἄλλ' ἡσθόμην μὲν, ὅμμ' ἰδὼν δακρυρῥοοῦν
κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἄλλ' ὅ' ἔπειθέ με
λέγων ὅ' *θυραῖον* κῆδος εἰς τάφον φέρειν·
ἴ' βία δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας,
ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις,
ἔ' *πράσσοντος* οὕτω, κάπεκώμαζον, κára
στεφάνοις πυκασθεῖς. ὅ' Ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,
κακοῦ τοσούτου δίομασιν προσκειμένου.

ἴ' *Ποῦ* καὶ σφε θάπτει; ποῖ νιν εὐρήσω μολών;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὅ' *Ορθήν* παρ' οἶμον, ἢ πρὶ *Λάρισσαν* φέρει,
τύμβον κατόψει ξεστὸν ὅ' ἐκ προαστίου.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

ὦ πολλὰ τλαῖσα καρδία, ψυχὴ τ' ἐμὴ,
νῦν δεῖξον, οἷον παῖδά σ' ἢ *Τιρυνθία*
ἐγείνατ' ὅ' *Ἡλεκτρύωνος* Ἀλκμήνῃ Διί.

Δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανούσαν ἀρτίως
 γυναῖκα, κεῖς τόνδ' αὖθις ἰδρῦσαι δόμον,
 Ἄλκηστιν, Ἀδμήτῳ ὅ' ὑπουργῆσαι χάριν.
 Ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν
 Θάνατον φυλάξω· καὶ νιν εὐρήσειν δοκῶ
 πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.
 Κἄνπερ λοχήσας αὐτὸν, ἐξ ἔδρας συθεῖς,
 μάρψω, κύκλον δὲ περιβάλλω ἡ χερσὶν ἑμαῖν,
 οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
 μογοῦντα πλευρὰ, πρὶν γυναῖκ' ἑμοὶ μεθῆ.
 Ἦν δ' οὖν ἀμάρτω τῇσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
 πρὸς αἵματηρὸν πέλανον, εἶμι ἡ τὴν κάτω,
 ἡ Κόρης ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους,
 αἰτήσομαί τε καὶ ἡ πέποιθ' ἄξιον ἄνω
 Ἄλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
 ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ', οὐδ' ἀπήλασε,
 καίπερ βαρεῖα ξυμφορὰ πεπληγμένος,
 ἔκρυπτε δ', ἰὼν γενναῖος, αἰδεσθεῖς ἑμέ.
 Τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος;
 τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ ἡ οὐκ ἔρεῖ κακὸν
 εὐεργετῆσαι Φῶτα, γενναῖος γεγώς.

FROM THE HIPPOLYTUS.

A Messenger relates to Theseus the sad fate of Hippolytus.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὲν ὁπαδὸν Ἱπολύτου τόνδ' εἰσορῶ
 σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον.

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Ποῖ γῆς ἄνακτα τῇσδε ἡ Θησέα μολῶν

εὔροιμι ἂν, ὦ γυναῖκες; εἴπερ ὅϊστ', ἐμοὶ
σημῆνατ'· ἄρα τῶνδε δαμάτων ἔσω;

ΧΟΡΟΣ.

Ὅδ' αὐτὸς ἔξω δαμάτων πορεύεται.

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
σοι, καὶ πολίταις, οἳ τ' Ἀθηναίων πόλιν
ναίουσι καὶ γῆς τέρμονας Τροϊζηνίας.

ΘΗΣΕΥΣ.

Τί δ' ἐστί; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα
δισσὰς κατεΐληφ' ἀστυγείτονας ἢ πόλεις;

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Ἰππόλυτος οὐκέτ' ἐστίν, ἢ ὥς εἰπεῖν ἔπος·
ἢ δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾷς ῥοπῆς.

ΘΗΣΕΥΣ.

Ἦρδς τοῦ; ἢ δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
ἢ τοῦ κατήσχυν' ἄλοχον, ὥς πατὴρ, βία;

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἢ ἀρμάτων ὄχος,
ἀραί τε τοῦ σοῦ στόματος, ἃς σὺ σῶ πατρὶ
πόντου κρέοντι ἢ παιδὸς ἡράσω πέρι.

ΘΗΣΕΥΣ.

ὦ θεοὶ, Πόσειδόν θ', ὥς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ,
ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων.
Πῶς καὶ διώλετ' εἰπέ· τῷ τρόπῳ δίκης
ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον, αἰσχύναντ' ἐμέ;

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας
ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας,
κλάοντες· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων,
ὥς οὐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέψοι πόδα
Ἰππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων.
ὦ δ' ἦλθε ταῦτόν ἢ δακρύων φέρων μέλος

ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· ^υ μυρία δ' ὀπισθάπους
 φίλων ἅμ' ἔσται· ἡλίκων δ' ὁμήγουρις.
 Χρόνῳ δὲ δὴ ποτ' εἶπ', ἀπαλλαχθεὶς γόων·
 τί ^ε ταῦτ' ἀλύω; πειστέον πατρός λόγοις.
 Ἐντόνῃ ^θ ἵππους ἄρμασι ζυγίφορους,
 δμῶες, πόλις γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶν ἡδ' ἐμοί.
 Τούνθενδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἡπείγετο,
 καὶ θᾶσσον, ἢ λέγοι τις ἐξηρτυμένας
 πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν·
 μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος,
 " αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδα.
 Καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ', ἀναπτύξας χέρας·
 Ζεῦ, μήκέτ' εἶην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ·
 αἴσθοιτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει πατὴρ,
 ἦτοι θανόντας, ἢ φάος δεδορκότας.
 Κὰν τῷδ' ^ε ἐπῆγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβὼν
 πώλοις ^ι ὁμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ὑφ' ἄρματος
 πέλας χαλινῶν εἰπόμεσθα δεσπότη,
^ε τὴν εὐθὺς Ἄργους ἀπιδαυρίας ὁδόν.
 Ἐπεὶ δ' ^ι ἔρημον χώρον εἰσεβάλλομεν,
 ἀκτὴ τις ἐστὶ, ^ι τοῦπέκεινα τῆσδε γῆς,
 πρὸς πόντον ^ι ἡδὴ κειμένη Σαρωνικόν·
 ἔνθεν τις ἡχὼ, ^κ χθόνιος ὡς βροντῇ Διὸς,
 βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικώδη κλύειν·
 ὄρβον δὲ κρᾶτ' ἐστήσαν οὓς τ' ἐς οὐρανὸν
 ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος ^ι νεανικὸς,
 πόθεν ποτ' εἶη φθόγγος· εἰς δ' ἀλιρρόθους
 ἀκτὰς ἀποβλέψαντες, ^ι ἱερὸν εἶδομεν
 κῦμ' ^ι οὐρανῷ στηρίζον· ^ο ὥστ' ἀφηρέθη
 Σκείρωνος ἄκρας ὄμμα τοῦμὸν εἰσορᾶν·
 " ἔκρυπτε δ' Ἰσθμὸν, καὶ πέτραν Ἀσκληπιοῦ·
 κᾶπειτ' ἀνοιδήσαν τε, καὶ πέριξ ^ι ἀφρὺν
 πολὺν καχλάζον ποντίῳ φυσήματι,
 χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος.
 Αὐτῷ δὲ σὺν κλύδιον καὶ τρικυμία

κύμ' ἐξέθηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας·
 ὃ πᾶσα μὲν χθών φθέγγματος πληρουμένη
 φρικῶδες ἀντέφθέγγετ'· εἰσορῶσι δὲ
 κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
 Εὐθύς δὲ πῶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος·
 καὶ δεσπότης μὲν, ἱππικοῖσιν ἤθεσι
 πολὺς ξυνοικῶν, ἥρπασ' ἠνίας χερσὶν·
 ἔλκει δὲ, κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ,
 ἱμάσιν εἰς τοῦπισθεν ἀρτήσας δέμας·
 αἱ δ', ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῇ γνάθοις,
 βία φέρουσιν, οὔτε ναυκλήρου χερσὶς,
 οὔτ' ἵπποδέσμων, οὔτε κολλητῶν ὄχων
 μεταστρέφουσαι. Κεῖ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ
 γαίας ἔχων ὄϊας ἰθύνοι δρόμον,
 προῦφαίνετ' εἰς τοῦμπροσθεν, ὥστ' ἀναστρέφειν
 ταῦρος φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον·
 εἰ δ' εἰς πέτρας φέροντο, μαργῶσαι φρένας,
 σιγῇ πελάζων ἀντυγὶ ξυνείπετο
 εἰς τοῦθ', ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν,
 ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
 Ξύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
 τροχῶν ἐπήδων, ἀξόνων τ' ἐνήλατα.
 Αὐτὸς δ' ὁ τλήμων, ἠνίαισιν ἐμπλακεῖς,
 δεσμὸν δυσεξήνυστον ἔλκεται δεθεῖς,
 σποδοῦμενος μὲν πρὸς πέτρας φίλον κᾶρα,
 θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν·
 Στῆτ', ὡ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι,
 μή μ' ἐξαλείψητ'. ὦ πατὴρ τάλαιν' ἀρά·
 τίς ἀνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παρών;
 Πολλοὶ δὲ βουλευθέντες, ὑστέρῳ ποδὶ
 ἐλειπόμεσθα· χῶ μὲν, ἐκ δεσμῶν λυθεῖς
 τμητῶν ἱμάντων, οὐ κἀτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ,
 πίπτει, βραχὺν δὴ βίοντον ἐμπνέων ἔτι.
 Ἴπποι δ' ἐκρυφθεν, καὶ τὸ δύστηνον τέρας
 ταύρου, λεπαίας οὐ κἀτοιδ' ὅπου χθονός.

Ἄδουλός μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων, ἀναξ,
 ἀτὰρ τοσοῦτόν γ' οὐ δυνήσομαί ποτε
 ἢ τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ', ὅπως ἐστὶν κακός·
 οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν ἰκρεμασθείη γένος,
 καὶ ἴ τήν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειέ τις
 πεύκην, ἐπεὶ νιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴ, αἴ· ἡ κέκρανται ξυμφορὰ νέων κακῶν,
 οὐδ' ἔστι μοίρας ἑ τοῦ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ.

ΘΗΣΕΥΣ.

Μίσει μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε,
 λόγοισιν ἤσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδοῦμενος
 θεούς τ', ἐκεῖνόν θ', οὐνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,
 οὐδ' ἴδομαι τοῖσδ', οὐτ' ἐπάχθομαι, κακοῖς.

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Πῶς οὖν; ἡ κομίζειν, ἢ τί χρεὶ τὸν ἄθλιόν
 δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί;
 φρόντιζ'· ἐμοῖς δὲ χρώμενος βουλευέμασιν,
 οὐκ αἰμὸς εἰς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσει.

ΘΗΣΕΥΣ.

Κομίζειτ' αὐτόν, ὥς ἰδὼν ἐν ὄμμασι
 τὸν τᾶμ' ὁ ἀπαρνηθέντα μὴ χρεῖναι λείχη,
 λόγοις ἐλέγξω δαιμόνων τε συμφοραῖς.

FROM THE CYCLOPS.

Ulysses relates to a Chorus of Satyrs the feeding on two of his companions by the Cyclops, and his own success in inebriating him.

ὈΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἦν Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν' ἰδὼν ἀντρων ἔσω
 κού πιστά, μύθοις εἰκότ' οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
Anal. Gr. Maj.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνῃται σέθεν
φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;

ὍΔΥΣΣΕΥΣ.

Δισσοὺς γ' ἠ' ἀβρήσας κάπιβαστάσας χερσίν,
οἱ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦως, ὦ ταλαίπωρ, ἥ τε πάσχοντες τάδε;

ὍΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἐπεὶ ἡ πετραίαν τήνδ' ἐσήλομεν χθόνα,
ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
κορμούς πλατείας ἢ ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἄγώγιμον βάρος.
Ἐπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
ἔστησεν ἑὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
Κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα·
σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' ἢ εἰς εὖρος τριῶν
πηχέων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
Καὶ χάλκεον λέβητ' ἢ ἐπέζεσεν πυρί,
ὀβελοῦς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
ξεστοὺς δὲ ἢ δρεπάνῳ ἢ οὐ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ,
Ἄιτναῖά τε ἢ σφαγεῖα ἢ πελεκέων γνάθοις.
Ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
Ἄλδ' ὡς μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινί.
Τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
τὸν δ' αὖ, ἢ τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδὸς,
παίων πρὸς ὀξύ γ' ἢ ὄνυχ' ἀπὸ πετραίου λίθου,
ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε, καὶ καθαρπάσας
λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί.
Τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη.
Ἐγὼ δ' ὁ γλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων,
ἐχρημπτόμεν Κύκλωπι καὶ διηκόνου.

ἄλλοι δ', ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας
 ἵπτηξαντες εἶχον, αἷμα δ' αὖκ ἐνὴν χροῖ.
 Ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 ἀνέπεσε, Φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν,
 ἐσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 Ἰ Μάρωνος ^α αὐτοῦ τῷδε προσφέρω πιεῖν,
 λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
 σκέψαι, ^β τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἀπο
 θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
 Ὁ δ', ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς,
 ἐδέξατ', ὅσπασέν τ' ^γ ἄμυστιν ἐλκύσας,
 κἀπῆνεν ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
 καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ ^δ πρὸς καλῇ δίδως.
 Ἦσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῆσθόμην ἐγὼ,
 ἄλλην ἔδωκα ^ε κύλικα, γιγνώσκων, ὅτι
 τρώσει νιν οἶνος, καὶ δίκην δώσει τάχα.
 Καὶ δὴ ^ς πρὸς ὠδὰς εἶρπ'· ἐγὼ δ', ἐπεγχείων
 ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ, σπλάγχχ' ἐθέρμαινον ποτῷ.
 Ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
 ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον· ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 σιγῇ, ^ζ σε σῶσαι καὶ μ', εἰάν βούλῃ, θέλω.
 Ἄλλ' εἵπατ', εἴτε χρήζετε, εἴτ' οὐ χρήζετε,
 Φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 ναίειν μέλαθρα Ναιάδων νυμφῶν μέτα.
 Ὁ μὲν γὰρ ἔνδον ^η σὸς πατήρ τάδ' ἤνεσεν·
 ἄλλ' ἀσθενὴς γὰρ ^θ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
^ι ὥσπερ πρὸς ἰξῶ, τῇ κύλικι λελημμένος,
 πτέρυγα σαλεύει· σὺ δὲ, νεανίας γὰρ εἶ,
 σώθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
 Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἵδοιμεν ἡμέραν,
 Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κᾶρα.
 ὦς διὰ μακροῦ γε τὸν ^ς σίφωνα τὸν φίλον

^z Χηρεύομεν, τὸν δ' αὖτ' ἔχομεν ^a ἀπεκφυγεῖν.

ΟΛΤΣΣΕΤΣ.

^z Ἀκουε δὴ νυν, ἣν ἔχω τιμωρίαν
θηρὸς πανούργου; σῆς τε δουλείας φυγῆν.

ΧΟΡΟΣ.

Λέγ', ὥς ^b Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδ' ἴον ψόφον
κιθάρας κλύοιμεν, ἢ ^c Κύκλωπ' ὀλωλότα.

ΟΛΤΣΣΕΤΣ.

^z Ἐπὶ καῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας, ἥσθεις τῷδε Βακχίου ποτῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Ξυνῆκ' ἔρημον ξυλλαβὼν ^d ῥωχμοῖσί νιν
σφάξαι μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὥσαι κάκω.

ΟΛΤΣΣΕΤΣ.

Οὐδὲν τοιοῦτον· ^e δόλιος ἢ ^f πύθυμία.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δαί; σοφόν τοι σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.

ΟΛΤΣΣΕΤΣ.

Κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ^g ἀπαλλάξαι, λέγων
ὥς οὐ Κύκλωψι πῶμα χερὶ δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.

^h Ὅταν δ' ὑπνώσῃ ⁱ Βακχίου νικώμενος,
ἀκρέμων ἐλαίας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις,
ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
ἐς πῦρ καθήσω· καὶ ^j ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν, ἐς μέσσην βαλὼ
Κύκλωπος ὕψιν, ὅμματα ^k ἐκτήξω πυρί.

^l Ναυπηγίαν δ' ὥς εἴ τις ἀρμόζων ἀνὴρ
^m διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
οὕτω ⁿ κυκλώσω δαλδὸν ἐν φασσφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, καὶ συναυαντῶ κόρας.

ΧΟΡΟΣ.

^o Ἰὸν, ἰοῦ· γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς ἐνρήμασιν.

ὈΔΤΣΣΕΤΣ.

Κᾶπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
νεὺς μελαίνης κοῖλον ἑμβήσας σκάφος,
διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

^m Ἔστ' οὖν, ὅπως ἂν, ⁿ ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ,
κἀγὼ ^o λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.

ὈΔΤΣΣΕΤΣ.

Δεῖ γοῦν μέγας γὰρ δαλός, ^p ὃν ξυλληπτέον.

ΧΟΡΟΣ.

^q Ὡς καὶ ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
εἰ τοῦ Κύκλωπος, τοῦ κακῶς ὀλουμένου,
ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκίαν ἐκτρίψομεν.

ὈΔΤΣΣΕΤΣ.

Σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πείθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους,
τοὺς ἔνδον ὄντας, οὐ μόνος σωθήσομαι.
Καίτοι φύγοιμ' ἂν, κἀκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
ἀλλ' οὐ δίκαιον, ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

FROM THE HERACLIDÆ.

A servant brings Alcmena tidings of the victory of Hyllus, Iolaus, and
the Athenians over Eurystheus.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Δέσποινα, μύθους σοί τε συντομωτάτους
κλύειν, ἐμοί τε τῶδε καλλίστους φέρω·

νικῶμεν ἐχθροὺς, καὶ τροπαῖ' ἰδρύεται,
 ἅπαντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.

ἈΛΚΜΗΝΗ.

ὦ φίλταθ', ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν
 ἡλευθερωῖσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι.
 Μιᾶς δέ μ' οὐπω ξυμφορᾶς ἐλευθεροῖς.
 φόβος γὰρ, εἴ μοι ζῶσιν, οὗς ἐγὼ θέλω.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ζῶσιν, μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς κατὰ στρατόν.

ἈΛΚΜΗΝΗ.

Ὁ μὲν γέρων οὐκ ἔστιν Ἰόλεως ὅδε;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Μάλιστα, πράξας γ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δή.

ἈΛΚΜΗΝΗ.

Τί δ' ἔστι; μῶν τι κενδὸν ἡγωνίζετο;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ἡ Νέος μεθέστηκε ἐκ γέροντος αὐθις αὖ.

ἈΛΚΜΗΝΗ.

Θαυμάστ' ἔλεξας ἀλλὰ σ' εὐτυχῇ φίλων
 μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Εἷς μου λόγος σοι πάντα σημαίνει τάδε.
 Ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατόν
 κατὰ στόμ' ἐκτείνοντας ἀντετάξαμεν,
 ἐκβὰς τεθρίππων ἄλλος ἀρμάτων πόδα,
 ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίῳ δορὺς,
 κᾶπειτ' ἔλεξεν ὦ στρατῆγ', ὃς Ἀργόθεν
 ἦκεις, τί τήνδε γαῖαν οὐκ εἰάσαμεν

* * * * *

καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσει κακόν,
 ἂν ἀνδρὸς στερήσας ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνω
 μάχην ξυνάψας, ἢ κτανῶν, ἄγου λαβὼν
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἢ θανῶν, ἐμοὶ

τιμὰς πατρώους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες.
 Στρατὸς δ' ἐπῆνεσ', εἰς τ' ἀπαλλαγὰς ἴππων
 καλῶς λελέχθαι μῦθον εἰς τ' εὐψυχίαν.
 Ὅ δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεῖς λόγων,
 οὔτ' αὐτὸς αὐτοῦ ^β δειλίαν, στρατηγὸς ὤν,
 ἐλθεῖν ^β ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός,
 ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἴτα τοιοῦτος γεγώς,
 τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γόνους.
 Ὅλλος μὲν οὖν ἀπώχετ' εἰς τάξιν πάλιν.
 Μάντεις δ' ἐπειδὴ ἰ μονομάχου δι' ἀσπίδος
 διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελουμένας,
 ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίσταν
 λαιμῶν βροτείων εὐρύς ^δ οὐρίον φόνον.
 Οἱ δ' ἄρματ' εἰσέβαινον, οἱ δ' ^ε ὑπ' ἀσπίδων
 πλευροῖς ἔκρυπτον πλευρά· ^ε Ἀθηναίων δ' ἄναξ
 στρατῷ παρήγγειλ', οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ·
 Ὡς συμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονί,
 καὶ τῇ τεκούσῃ, νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεῶν.
 Ὅ δ' αὖ τό τ' ^ε Ἄργος μὴ κατασχῦναι θέλειν
 καὶ τὰς Μυκήνας, συμμάχους ^μ ἐλίσσεται.
 Ἐπεὶ δ' ^ν ἐσήμην' ^ν ὄρεθιον Τυρσηνικῇ
 σάλπιγγι, καὶ ξυνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
 πόσον τιν' ^ρ αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
 πόσον τινὰ στεναγμὸν, οἰμωγὴν θ' ὁμοῦ;
 Τὰ πρῶτα μὲν νυν ^ρ πίτυλος Ἀργείου δορός
 ἐρρήξαθ' ἡμᾶς, εἴτ' ἐχώρησαν πάλιν.
 Τὸ δεύτερον δὲ, ^ρ ποὺς ἐπαλλαχθεῖς ποδὶ,
 ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στάς, ἐκαρτέρει μάχῃ·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον. ^ρ Ἦν δὲ τοῦ κελεύσματος·
 Ὡς ^ρ τὰς Ἀθήνας, ὧς ^ρ τὸν Ἀργείων γόην
 σπεύροντες, οὐκ ^ρ ἀρήξειτ' αἰσχύνην πόλει;
 Μόλις δὲ, πάντα δρῶντες, οὐκ ἄτερ πόνων,
 ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ.
 Κἀνταυτ' ὁ πρέσβυς Ὅλλον ἐξορμώμενον
 ἰδὼν, ὀρέξας ^ρ ἰκέτευσεν δεξιάν.

Ἰόλαος, ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον.
 Λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας, Εὐρύσθέως
 πῶλοις * ἐπέιχε. Τὰπὸ τοῦδ' ἤδη κλύων
 λέγοιμ' ἂν ἄλλου, * δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδὼν.
 * Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
 δίας Ἀθάνας, ἄρμ' ἰδὼν Εὐρύσθέως,
 ἠράσαθ' Ἥβη Ζηνὶ θ', ἡμέραν μίαν
 νέος γενέσθαι, * ἀποτίσασθαι δίκην
 ἔχθρους. Κλύειν δὲ θαύματος πάρεστί σοι.
 Δισσὼ γὰρ ἀστέρ' ἵππικοῖς ὕπὸ ζυγοῖς
 σταθέντ', ἐκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει.
 Σὺν δὲ * λέγουσι παῖδά θ' οἱ σοφώτεροι
 Ἥβην θ'. ¹ * Ο δ' ἔρφνης ἐκ δυσαιθέριου νέων
 βραχιόνων ἔδειξεν ἠβητὴν τύπον.
 Αἰρεῖ δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρύσθέως
 τέτρωτον ἄρμα πρὸς πέτραις Σκιρωνίσι,
 δεσμοῖς τε δῆσας χεῖρας, ἀκροθίνιον
 κάλλιστον ἤκει τὸν στρατηλάτην ἄγων,
 τὸν ἄλβιον πάροιθε· τῇ δὲ νῦν τύχῃ,
 βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
 τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν
 θανόντ' ἴδῃ τις, * ὥς ἐφήμεροι τύχαι.

ΧΟΡΟΣ.

* Ω Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
 ἐλεύθερον πάρεστιν ἤμαρ εἰσιδεῖν.

ἈΛΚΜΗΝΗ.

* Ω Ζεῦ, ἔχρονω μὲν τᾶμ' ἐπεσκέψω κακὰ,
 * χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω.
 Καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν, πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ
 θεοῖς ὁμιλεῖν, νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
 * Ω τέκνα, νῦν δὴ, νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
 ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὀλουμένου
 Εὐρύσθέως ἔσσεσθε, καὶ πόλιν πατρός
 ὤψεσθε, * κλήρους δ' ἐμβατεύσετε χθονός,

καὶ θεοῖς πατρώοις θύσεθ', ὧν ἀπειργμένοι
 ξένοι πλανήτην εἴχετ' ἄθλιον βίον.
 Ἀτὰρ τί κεύθων Ἰόλκῃς σοφὸν ποτε,
 Εὐρυσθέως ἐφείσαθ', ὥστε μὴ κτανεῖν;
 λέξον' ἱ παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,
 ἐχθροὺς λαβόντα, ἱ μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.

ΘΕΡΑΠΗΩΝ.

ἱ Τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
 † ἱ κρατοῦντα, καὶ σῇ δεσποτοῦμενον χειρί.
 Οὐ μὲν ἐκόντα γ' αὐτόν, ἀλλὰ πρὸς βίαν,
 ἐξευξ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
 ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα, καὶ δοῦναι δίκην.
 Ἀλλ', ὦ γεραῖά, χαῖρε, καὶ μέμνησ' ὁμοῦ,
 ὃ πρῶτον εἶπας, ἥνικ' ἤρχόμην λόγου,
 ἐλευθερώσειν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρῆ
 ἀψευδῆς εἶναι τοῖσι γεναίοις στόμα.

FROM THE SUPPLICES.

Creon, on the death of Eteocles and Polynices, having refused to give up the bodies of Polynices and his generals who had fallen in the battle, Adrastus, who had espoused the cause of the vanquished party, comes to entreat the interference of Theseus.

ἈΔΡΑΣΤΟΣ.

Ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κἄρα,
 ἀναξ' Ἀθηνῶν, ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω,
 πιτνῶν πρὸς οὐδας, γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χειρὶ,
 πολὺς ἀνὴρ, ἱ τύραννος εὐδαίμων πάρος·
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἴκειν ἑμαῖς.
 Σῶσον νεκροὺς μοι, τὰμὰ τ' οἰκτεῖρας κακὰ,
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,

αἷς γῆρας ^η ἥκει πολὺν εἰς ἀπαιδίαν
 ἔλθειν δ' ἔτλησαν δεῦρο, καὶ ξένον πῶδα
 θεῖναι, μόλις γεραῖα κινουῖσαι μέλη,
^θ πρεσβεύματ', οὐ Δῆμητρος εἰς μυστήρια,
 ἀλλ' ὥς νεκροὺς θάψωσιν· ἅς αὐτὰς ἐχρῆν,
 κείνων ταφείσας χερσὶν, ^ρ ὠραίων τυχεῖν.
^σ Σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον
 πένητά τ' εἰς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν,
 'ζηλοῦνδ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ·
 τὰ τ' οἰκτρὰ τοὺς μὴ δυστυχεῖς ^δ δεδορκέναι
 τὸν ὅ' ὕμνοποιον, αὐτὸς ἂν τίκτῃ μέλη,
 'χαίροντα τίκτειν' ἣν δὲ μὴ πάσχη τόδε,
 οὔτοι δύναιτ' ἂν, ^ο οἰκοθέν γ' ἀτάμενος,
 τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.
 Τάχ' οὖν ἂν εἴποις· Πελοπίαν ^ν παρὲς χθόνα,
 πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον;
^ε 'Εγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε·
 Σπάρτη μὲν ὦμῃ, καὶ ^π πεποίκιλται τρόπους·
^τ τὰ δ' ἄλλα, μικρὰ κάσθενῃ· πόλις δὲ σὴ
 μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ^υ ὑποστῆναι πόνον·
 τὰ τ' οἰκτρὰ γὰρ δέδορκε, καὶ νεανίαν
 ἔχει σὲ ποιμέν' ἐσθλόν· οὐ χρεῖα πόλεις
 πολλαὶ δίκωλοντ', ἐνδεεῖς στρατηλάτου.

^α ΧΟΡΟΣ.

Καγὼ τὸν αὐτὸν τῷδὲ σοι λόγον λέγω,
 Θησεῦ, ^β δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.

ΘΗΣΕΥΣ.

^γ 'Ἄλλοισι δὴ 'πόνησ' ἀμιλληθεῖς λόγῳ
 τοιῷδ'· ἔλεξε γάρ ^δ τις, ὡς τὰ χείρονα
 πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων.
 'Εγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω,
 πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς·
 εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν ^ε φάει.
 Αἰνῶ δ', ^ς ὅς ἡμῖν βίοντον ^β ἐκ πεφυρμένου

καὶ θηριώδους θεῶν ¹ δισταθμήσατο,
 πρῶτον μὲν ἐνθεῖς σύνεσιν, εἶτα δ' ἄγγελον
 γλῶσσαν λόγων δοῦς, ὥστε γινώσκειν ² ὅπα,
 τροφήν τε καρποῦ, ³ τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ
 σταγόνας ὑδρηλᾶς, ὡς τὰ τ' ἐκ γαίας τρέφῃ,
 ἄρδῃ τε ⁴ ἰνδύν· πρὸς δὲ τοῖσι χείματος
 προβλήματ', ⁵ αἰθόν τ' ἐξαμύνασθαι θεοῦ
 πόντου τε ⁶ ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς
 ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν, ὣν πένοιτο ⁷ γῆ.
⁸ Ἀ δ' ἔστ' ἄσθημα, καὶ σαφῶς γινώσκομεν,
 εἰς πῦρ βλέποντες καὶ κατὰ σπλάγχχνων πτύχας,
 μάντεις προσημαίνουσιν, οἰωνῶν τ' ἄπο.
⁹ Ἀρ' οὐ τρυφῶμεν, (θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
 δόντος τοιαύτην,) οἷσιν οὐκ ἄρκεῖ τάδε,
 ἀλλ' ¹⁰ ἢ φρόνησις τοῦ θεοῦ μείζον σθένειν
 ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι
 δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφιώτεροι;
¹¹ Ἦς καὶ σὺ φαίνει· ¹² δεκάδος, οὐ σοφὸς γεγῶς,
¹³ ὅστις κόρας μὲν, θεσφάτοις Φοίβου ζυγεῖς,
 ξένοισιν ᾧδ' ἔδωκας, ὡς ζώντων θεῶν,
 λαμπρὸν δὲ ¹⁴ θολερῶ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν,
 ἤλκωσας οἴκους· χρῆν γὰρ οὔτε ¹⁵ σώματα
 ἄδικα δίκαιοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,
¹⁶ εὐδαιμονοῦντας δ' εἰς δόμους κτᾶσθαι φίλους.
¹⁷ Κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος,
 τοῖς τοῦ νοσοῦντος πῆμασιν, ¹⁸ διώλεσεν
 τὸν οὐ νοσοῦντα, κοῦδὲν ἡδίκημότα.
 Εἰς δὲ στρατείαν πάντας Ἀργεῖους ἄγων,
¹⁹ μάντεων ²⁰ λεγόντων θέσφατ', εἴτ' ²¹ ἀτιμάσας
 βίᾳ παρελθὼν θεοῦς, ἀπώλεσας πόλιν·
 νέοις ²² παραχθεῖς, οἵτινες τιμώμενοι
 χαίρουσι, πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης,
 φθείροντες ἄστους, ὁ μὲν, ὅπως στρατηλατῇ,
 ὁ δ', ὡς ὑβρίξῃ, δύναμιν εἰς χεῖρας λαβάν·
 ἄλλος δὲ κέρδους οὐνεκ', ²³ οὐκ ἀποσκηπῶν

τὸ πλῆθος, εἴ τι βλάπτεται πάσχον τάδε.

Τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὀλβιοί.

¹ ἀνωφελεῖς τε πλειόνων τ' ἐρῶσ' αἰεί.

οἱ δ' οὐκ ἔχοντες, καὶ σπανίζοντες βίου,

δεινοί, ² νέμονται τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος,

εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιάσιν κακὰ,

γλώσσαις πονηρῶν ³ προστατῶν φηλούμενοι·

τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ' ἢ μέσῳ σώζει πόλεις,

κόσμον φυλάσσουσ', ὅντιν' ἂν τάξῃ πόλιν.

Κάπειτ' ἐγὼ σοι ξύμμαχος γενήσομαι;

τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;

χαίρων ἴθι· οὐ γὰρ μὴ βεβούλευσαι καλῶς

αὐτὸς, ⁴ πιέζειν τὴν τύχην ἡμᾶς λίαν.

ΧΟΡΟΣ.

¹ Ἡμαρτεν· ἐννοίαισι δ' ἀνθρώπων τόδε

ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῷδ' ἔχειν χρεῶν.

ἌΔΡΑΣΤΟΣ.

Ἄλλ' ὡς ἰατρὸν τῶνδ', ἀναξ, σ' ἀφίγμεθα,

οὔτοι δικαστὴν εἰλόμην ἐμῶν κακῶν·

οὐδ', εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὕρισκομαι,

τούτων κολαστὴν καπιτιμητὴν, ἀναξ,

ἀλλ' ὡς ὀναίμην· εἰ δὲ μὴ βούλει τάδε,

² στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· ³ τί γὰρ πάθω;

⁴ Ἀγ', ὦ γεραιαί, στείχετε, γλαυκὴν χλόην·

αὐτοῦ λιπαῦσαι φυλλάδος ⁵ καταστεφῇ,

θεοὺς τε καὶ γῆν τήν τε πυρφόρον θεῶν

Δήμητρα θέμεναι μάρτυρ', ἡλίου τε Φῶς,

ὡς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστροφή α'.

ὀπλοφόρους Δαναῶν θέλου-
 σ' ἵππων τ' ὄχλον ἰδέσθαι.
 Κατεῖδον δὲ δὺ Ἀλάντε ^γ συνέδρω,
^α τὸν Ὀϊλέως, Τελαμῶνός τε γόνου,
^β τῆς Σαλαμῖνος στέφανον,
 Πρωτεσίλαόν τ', ^δ ἐπὶ θάκοις
^ε πεσσῶν ἠδομένους μορ-
 φαῖσι πολυπλόκοις.
 Παλαμῆδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
 δᾶνος· Διομήδεά θ', ἡ-
 δοναῖς δίσκου κεχαρημένον·
 παρὰ δὲ, Μηριόνην, ^α Ἄρεος
 ὄζον, θαῦμα βροτοῖσι·
^ε τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὄρέων
^ε Λαέρτα τόκον· ἅμα δὲ Νι-
 ρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν·
 τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
 λαιψηροδρόμον Ἀχιλλῆα,
 τὸν ἅ θεῖς τέκε, καὶ
 Χείρων ἐξεπόνᾳσεν,
 εἶδον αἰγιαλοῖσι
 παρὰ τε κροκάλαις
 δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις.
^α Ἀμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
^β πρὸς ἄρμα τέτρωτον
^γ ἐλίσσων περὶ νίκας.
 Ὁ δὲ διφρηλάτας βοᾷτ' Εὐ-
 μηλος Φερητιάδας,
 ᾧ καλλίστους εἰδόμαν
 χρυσοδαϊδάλτους στομίοισι πῶλους
 κέντρῳ θεινομένους· τοὺς
 μὲν μέσους, ζυγίους, λευ-
 καστίκτω τριχὶ βαλίσους·
 τοὺς δ' ἔξω, σειραφόρους,
^δ ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,

ἐπωδὸς α'.

πυρρότριχας, μονό-

χάλα δ' ὑπὸ σφυρὰ

ποικιλοδέρμονας·

^k οἷς παρεπάλλετο

Πηλεΐδας ξὺν ὅπλοις, παρ' ἄντυγα

καὶ σύριγγας ἀρματείους.

Ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ^l ἤλυθον

στροφὴ β'.

καὶ ^m θεῶν ἀθέσφατον,

ⁿ τὰν γυναικείαν ὄψιν ὁμμάτων

ὥς πλήσαιμι, ^o μείλινον ἄδονάν.

Καὶ ^p κέρας μὲν ἦν

δεξιὸν ^q πλάτας ἔχων

Φθιώτας δ' Μυρμιδόνων ^r Ἀρης,

^s πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.

Χρυσέαις δ' εἰκόσιν

κατ' ἄκρα Νηρηΐδες ἔστασαν θεαὶ

πρύμνας, σῆμ' Ἀχιλλεΐου στρατοῦ.

Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσῆρετμοι

ἀντιστροφὴ β'.

νάες ἔστασαν πέλας·

ὦν ^t ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας

παῖς ἦν, ὃν τρέφει Ταλαὸς πατήρ,

Καпанέως τε παῖς

Σθένελος. ^u Ἀτθίδος δ' ἄγων

ἑξήκοντα νῆας ^v ὁ Θησέως

παῖς ἐξῆς ἐναυλόχει, θεῶν

Παλλάδ' ἐν ^w μωνύχοις

ἔχων ^x πτερωτοῖσιν ἄρμασιν ^y θετὸν,

^z εὖσημόν τε φάσμα ναυβάταις.

Τῶν Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα, ποντίας

στροφὴ γ'.

πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν,

σημείοις εὐστολισμένας.

Τοῖς δὲ Κάδμος ^a ἦν

χρύσειον δράκοντ' ἔχων

ἄμφι ναῶν κόρυμβα·

Λήϊτος δ' ὁ γηγενής

ἄρχε ναίου στρατοῦ,
 Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός.
 Λοκρὸς δὲ ὁ τοῖσδ' ἴσας ἄγων
 ναῦς Οἰλέως τόκος, κλυτὰν
 ὁ Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.
 Ἐκ Μυκῆνας δὲ τὰς Κυκλωπίας ἀντιστροφὴ γ'.
 παῖς Ἀτρέως ἐπεμπε ναυβάτας
 ναῶν ἑκατὸν ἡθροισμένους
 σὺν δ' ὁ ἄδραστος ἦν
 τᾶγός, ὡς φίλος φίλῳ,
 τὰς φυγύσας μέλαθρα
 βαρβάρων χάριν γάμων
 πρᾶξιν Ἑλλάς ὡς λάβοι.
 Ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος
 Γερηνίου κατειδόμεν
 πρύμνας σῆμα, ταυρόπου
 ὄραϊν, ὁ πάροικον Ἀλφεόν.
 Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι ἐπαυδὸς γ'.
 ναῶν ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουνεὺς
 ἄρχε τῶνδ' αὖ πέλας
 Ἡλίδος δυνάστορες,
 οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεώς.
 Εὐρυτος δ' ἄνασσε τῶνδ'.
 Λευκήρετμον δ' Ἄρη
 Τάφιον ἦγεν ὧν Μέγης
 ἄνασσε, Φυλέως ὁ λόχευμα,
 τὰς Ἐχίδνας λιπὼν
 νήσους, ναυβάταις ἀπεροσφόρους.
 Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἐντροφός
 ὁ δεξιὸν κέρας
 πρὸς τὸ λαὶν ξύναγε
 τῶν ἄσσον ὥρμει, πλάταισιν
 ἐσχάταισι συμπλέκων,
 δῶδεκ' εὐστρωφωτάταισι
 ναυσὶν, ὡς αἶον καὶ ναυβάταν

εἰδόμεν λεών·
 ὧ τις εἰ προσαρμόσει
 βαρβάρους βάριδας;
 νόστον οὐκ ἀποίσεται.
 ῥ' Ἐνθα δ' αἶον, εἰδόμεν
 νάϊον πόρισμα.
 Τάδε κατ' οἴκουσ' ἡ κλείουσα συγκλήτου
 μνήμην σῶζομαι στρατεύματος.

FROM THE IPHIGENIA IN THE TAURIC CHERSONESE.

A Chorus of Grecian women, attendants of Iphigenia, now a priestess of Diana, express their wonder who the strangers are who have arrived on the barbarous coast of Taurica, and what could have led them to attempt so dangerous a scheme, and hope that it is Helen who has come, that she may be sacrificed to Diana. These strangers were Orestes and Pylades.

ΧΟΡΟΣ.

ῥ' Κυάνναι, Κυάνναι
 σύνοδοι θαλάσσης,
 ἦν ὁ Ἰστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν
 ῥ' Εὐξείνου ἐπ' οἶμα
 διεπέρᾳσέν ποτε,
 ῥ' Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας·
 τίνες ποτ' ἄρα, τὸν εὐυδρον
 καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν,
 ἦ ρεύματα σιμνὰ Δίρκας,
 ἔβᾱσαν, ἔβᾱσαν ῥ' ἄμικτον
 αἶαν, ῥ' ἔνθα κούρα
 διατέγγει βωμοῦς

στροφὴ α'.

καὶ περὶ κίονας να-
ῶν αἷμα βρότειον ;

^α Ἡ ῥοθίοις ^α εἰλατίναις,
δικρότοις κώπαις,
^β ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
νάϊον ὄχημα
λινοπόροις αὔραις,

ἀντιστροφὴ α'.

^α φιλόπλουτον ἄμιλλαν
αὔξοντες μελάβροισιν ;
φίλα γὰρ ἐλπὶς ^α ἐγένετ', ^β ἐπὶ
πήμασι βροτῶν, ἄπληστος ἀνθρώποις,
ὄλβου βάρος οἱ ^α φέρονται
πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε
βαρβάρους περιῶντες,
κενόδοξοι. ^α Γνώμα
δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου,
τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει.

Πῶς ^α τὰς συνδρομάδας πέτρας,

στροφὴ β'.

πῶς ^α Φινειῖδας ^α αὐπνους
ἄκτὰς ἐπέρᾱσαν,
^β παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν
^γ ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ
δραμόντες, (ἔπου πεντήκοντα κορᾶν
τῶν Νηρηΐδων χοροὶ
μέλπουσιν ἐγκύκλιοι.)
καὶ πλησιςτίοις πνοαῖς,
(συριζόντων κατὰ πρύμναν
^γ εὐναίων πηδαλίων
αὔραις ^δ ἐν νοτίαις ἢ
πνοαῖσι Ζεφύρου.) τὰν
^ε πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν,
Λευκὰν ἄκτάν, ^{στ} Ἀχιλῆος
δρόμους καλλισταδίους, Εὐ-
ξεινον ^ζ κατὰ πόντον.
Εἴθ', ^η εὐχαῖσι δεσποσύνας,

ἀντιστροφὴ β'.

Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς
 ἔλθοῦσα τύχοι, τὰν
 Τρωάδα λιποῦσα πόλιν·
 ἴν' ἂμφὶ χαίταν δρόσον αἰ-
 ματηρὰν ἐλιχθεῖσα, λαιμοτόμῳ
 δεσποίνας χερὶ θάνῃ,
 ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
 "Ἡδιστ' ἂν ἴ τήνδ' ἀγγελίαν
 δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
 πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
 δουλείας ἐμέθεν δει-
 λαίας παυσίπονος. Ἵ Καὶ
 γὰρ ὀνείρασι συμβαίην
 οἴκοις πόλει τε πατρώῃ
 Ἵ τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν
 Ἵ κοινὰν χάριν ὄλβω.

The Chorus desire to return to their country, state the manner of their coming to Taurica, and pray for success to Iphigenia in her scheme of flying.

ΧΟΡΟΣ.

ὦρνις, ἃ παρὰ τὰς πετερίνας
 πόντου δειράδας, ἀλκυὸν,
 ἢ ἔλεγον οἶτον αἰεῖδες,
 ἢ εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν,
 ὅτι ἢ πόσιν κελαδεῖς αἰὲρ μολπαῖς.
 Ἐγὼ ἢ σοι παραβάλλομαι
 θρήνους, ἢ ἄπτερος ὄρνις,
 ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἢ ἀγόρους,
 ποθοῦσ' ἢ Ἀρτεμιν λοχεῖαν·
 ἢ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ,
 φοινικά ἢ ἀβροκόμαν,
 δάφναν τ' εὐερνέα, καὶ

στροφὴ α'.

γλαυκάς θάλλον ἱρὸν ἐλαίας,

^b Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,

λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ

^c κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελιῶδός

μούσας θεραπεύει.

^γ Ω πολλάι δακρύων λιβάδες, ἀντίστροφῇ α'.

αἱ παρηΐδας εἰς ἐμὰς

ἔπεσον, ἀνίκα ^d πύργων

οὐλομένων ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν,

^e πολεμίων ἐρετμοῖσι, καὶ λόγχαις.

^δ Ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς

^h νόστον βάρβαρον ἦλθον,

ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου

θεᾶς ἀμφίπολον ⁱ κούραν,

παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω,

βωμούς τε μηλοθύτας,

^j ζηλοῦσ' ἄταν διαπαν-

τὸς δυσδαίμον' ^k ἐν γὰρ ἀνάγκαις

οὐ κάμνει σύντροφος ὦν

^l μεταβάλλει δυσδαιμονία.

^m Τὸ γὰρ μετ' εὐτυχίας κακοῦσθαι,

θνατοῖς βαρὺς αἰών.

Καὶ σὲ μὲν, ⁿ πότνι, Ἀργεῖα

στροφῇ β'.

πεντηκόντορος οἶκον ἄξει

συρίζων δ' ὁ κηροδέτας

κάλαμος οὐρείου Πανός,

^o κώπαις ἐπιθωύξει

ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις, ἔχων

ἑπτατόνου κέλαδον λύρας,

αἰεῖδων, ἄξει λιπαρὰν

^p εὖ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν

ἐμὲ δ' αὐτοῦ λιποῦσα,

βήσει ροθίοις πλάταις.

^q Ἀέρι δ' ἰστία πρότονοι κατὰ

πρῶραν, ὑπὲρ στόλον,

ἐκπετάσουσι πόδα
 ναὸς ἀκυπόμπτου.
 Ἰ Λαμπρὸν ἵππόδρομον βαίην, ἀντιστροφὴ β'.
 ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ
 οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
 πτέρυγας ἐν νύτοισι ἁμοῖς
 ἴ λήξαιμι θοάζουσα
 χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ
 ὕ παρθένης εὐδοκίμων γάμων
 ὕ παρὰ πόδ' ἑλίπσουσα φίλας
 ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
 ὕ ἐς ἀμίλλας χαρίτων,
 ὕ χαίτας ἀβροπλούτοις
 ἐς ἔριν ὀρυμμένα, πολυποίκιλα
 ὕ φάρσα καὶ πλοκά-
 μους περιβαλλομένα
 γένυσιν ὕ ἐσκιάζον.

 SOPHOCLES.

 FROM THE ANTIGONE.

Creon had ordered Antigone to be killed for burying Polynices. She was now betrothed to his son Hæmon, who here remonstrates with him on his decree. In the first line Creon is answering the Chorus, who, observing Hæmon approaching, had just asked the cause of the sadness of his looks.

ΚΡΕΩΝ.

Τάχ' εἰσόμεσθα ἂ μάντεων ὑπέρτερον,
 ὦ παῖ, ὃ τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων

^d τῆς μελλονύμφου, πατρὶ λυσσαίνων πάρει;

^e ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

Πάτερ, ^f σός εἰμι· καὶ ^g σύ μοι γνώμας ἔχων

χρηστὰς ἀπορροῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.

Ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ^h ἀξίως ἔσται γάμος

ⁱ μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

ΚΡΕΩΝ.

Οὕτω γὰρ, ὦ παῖ, χρὴ ^j διὰ στέρνων ἔχειν,

γνώμης πατρῴας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι.

Τούτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονὰς

κατηκούς φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,

^k ὥς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνονται κακοῖς,

καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ^l ἐξ ἴσου πατρί.

^m Οστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,

τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πέδας

φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλιον;

Μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, ⁿ τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς,

γυναικὸς οὐνεκ', ἐκβάλης, εἰδὼς ὅτι

ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,

γυνὴ κακὴ ξύνευρος ἐν δόμοις. Τί γὰρ

γένοιτ' ἂν ἔλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;

Ἀλλὰ ^o πτύσας ὥσει ^p τε δυσμενῇ μέλεις

τὴν παῖδ' ἐν Ἄδου τήνδε νυμφεύειν τινί.

Ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν ^q εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ

πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,

ψευδῇ γ' ἑμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,

ἀλλὰ κτενῶ. Πρὸς ταῦτ' ^r ἐφθυμνείτω Δία

^s ξύναιμον. Εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῇ φύσει

ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.

^t Ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ

χρηστὸς, φανεῖται καὶ πόλει δίκαιος ὢν.

Καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ

καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν.

^αδορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον
 μένειν δίκαιον ἀγαθὸν παραστάτην.
^βὍστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται,
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,
^γοὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
 Ἀλλ' ὃν πόλις ^δστήσεις, τοῦδε χρὴ κλύειν,
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ ^ετάναντία.
 Ἀναρχίας γὰρ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 Αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν, ἧδ' ἀναστάτους
 αἰκοὺς τίθησιν· ἧδε σὺν μάχῃ δορός
^ζτροπὰς καταρρήγνυσιν· ^ητῶν δ' ὀρθουμένων
 σιώζει τὰ πολλὰ σῴμαθ' ἢ πειθαρχία.
 Οὕτως ^θἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
^ικοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἤσσητέα.
 Κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ^κἐκπεσεῖν·
 οὐκ ἂν γυναικῶν ἦσσονες καλοῖμεθ' ἂν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ ^ατῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
 λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.

ΑΙΜΩΝ.

Πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις ^αφρένας,
 πάντων, ὅσ' ἐστὶ, χρημάτων ὑπέρτατον.
 Ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
 οὗτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν·
 γένοιτο μεντὰν ^βχάτέρως καλῶς ἔχον.
^γΣὺ δ' οὐ πέφυκας πάντα προσκοπεῖν, ὅσα
 λέγει τις, ἢ πράσσει τις, ἢ ψέγειν ἔχει.
^δΤὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
 λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
 ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παῖδα ταύτην οἷ' οἰόμεται πόλις,
 πασῶν γυναικῶν ὡς ^εἀναξιώτατη
 κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει·
 ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς

πεπτῶτ' ¹ ἄβαντον, μήθ' ὑπ' ὤμηστων κονίων
 εἶας' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
¹ οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;—
 Τοιὰδ' ἔρεμνῇ σῖγ' ^m ἐπέρχεται φάτις.
 Ἐμοὶ δὲ ⁿ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
 Τί γὰρ πατὴρ θάλλοντος ^o εὐκλείας τέκνοισι
 ἀγαλμα μεῖζον, ἢ ^p τί πρὸς παίδων πατρί;
 Μὴ νῦν ἐν ἥθους μαῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
^q ὥς φῆς σὺ, κοῦδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
 Ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ ^r φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
 ἢ γλῶσσαν, ἢ οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
^s οὗτοι διαπτυχθέντες ὠφθῆσαν κενοί.
 Ἀλλ' ἄνδρα, καὶ τις ἤ σοφὸς, τὰ μανθάνειν
 πόλλ', αἰσχροὺς οὐδὲν, καὶ τὸ μὴ ^t τείνειν ἄγαν.
 Ὅρᾳς ^u παρὰ ρεῖθροισι χειμάρροισι ὅσα
 δένδρων ὑπέικει, κλῶνας ὥς ἐκσώζεται·
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ', ^v αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 Αὐτῶς δὲ ^w ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα
 τεῖνας ὑπέικει μηδὲν, ^x ὑπτίῳις, κάτω
 στρέψας, τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
 Ἀλλ' ^y εἴκε θυμοῦ, καὶ μετὰστασιν δίδου.
^z Γνώμη γὰρ εἴ τις κατ' ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσσεστι, ^a φήμ' ἔγωγε ^b πρεσβεύειν πολὺ,
 φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
^c εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ρέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ, καλὸν τὸ μανθάνειν.

As the Queen was going out to the temple of Minerva, she overheard, though imperfectly, the messenger relating to the Chorus the death of Hæmon and Antigone. She fainted at the news, and being recovered, she here enters with impatience to know the fact.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ὁρᾷ τάλαιναν Εὐρυδίκην ^a ὁμοῦ

δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ διωμάτων,
ἤτοι κλύουσα· παιδὶς, ἢ τύχη,· πάρα.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἄστοι,· τοῦ λόγου γ' ἐπισηθόμην
" πρὸς ἔξοδον στείχουσα. Παλλὰδος θεᾶς
ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος;
Καὶ τυγχάνω γε κλειῖρ' ἄνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὧτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
θείσασα πρὸς ὀμωαῖσι, κάποπλήσσομαι.
Ἄλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἴπατε.
Κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὗς ἀκούσομαι.

ἌΓΓΕΛΟΣ.

Ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παριὼν ἐρῶ,
κούδεν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
Τί γάρ σε μαθιάσσοιμ' ἄν, ὦν ἐς ὕστερον
ψεύσται φανούμεθ'; ὁρῶν ἀλήθει' αἰεί.
Ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
ὁ πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνδ' ἔκειτο νηλεὲς
κυνασπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἑνοδίαν θεὸν
Πλούτωνα τ' ὄργας εὐμενεῖς κατασχέθειν,
λούσαντες ἄγνόν λουτρὸν, ἐν νεοσπάσιν
θαλλοῖς, ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χῶσαντες, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κήρης
νυμφεῖον Αἴδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
Φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων καυκυμάτων
κλύει τις ἄκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν·
ταῦ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἔρποντι· μᾶλλον ἄσσον, αἰμώξας δ' ἔπος
ἵησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγὼ,
ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα· δυστυχεστάτην

Anal. Gr. Maj.

κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
 Παιδός με ^α σαίνει φθόγγος. Ἀλλὰ, πρόσπολοι,
 ἴτ' ἄσσον ὤκεις, καὶ παραστάντες τάφῳ
^β ἀθρήσαθ' ἁρμόν χόματος λιθοσπαδῇ
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, ^γ εἰ τὸν Αἴμονος
 φθόγγον συνήμ', ἢ θεοῖσι ^δ κλέπτομαι.
^ε Τὰδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότης κελεύσμασιν
 ἔβρουμέν· ^ς ἐν δὲ λαισθίῳ τυμβεύματι
 τὴν μὲν, κρεμαστήν ^β αὐχένος κατείδομεν,
^β βρόχῳ μιτάδῃ σινδόνης καύημμένην·
 τὸν δ', ἀμφὶ ^ι μέσση περιπετῇ προσκείμενον,
^ι εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
 καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος.
 Ὅ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, ^κ στυγνὸν οἰμώξας, ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν, κἀνακωκύσας καλεῖ·
 ὦ τλήμων, οἷον ἔργον εἴργασαι; τίνα
 νοῦν ἔσχεις; ^ι ἐν τῷ ξυμφορᾷς διεφθάρης;
 ἔξελθε, τέκνον· ἰκέσιός σε λίσσομαι.
 Τὸν δ' ἀγρίοις ὄσποισι πᾶπτήνας ὁ παῖς,
^{ιι} πτύσας προσώπῳ, καὶ δὲν ἀντειπὼν, ξίφους
 ἔλκει ^ι διπλοῦς κινώδοντας· ^ο ἐκ δ' ὀρμωμένου
 πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἴθ' ὁ δύσμορος
 αὐτῷ χολωθείς, ^ι ὥσπερ εἶχ', ^ι ἐπειταθεὶς
 ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ^ι ἐς δ' ὕγρὸν
 ἀγκῶν ἔτ' ἔμφρων παρβένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φυσικῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν
^ς λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
 Κεῖται δὲ ^ι νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
 τέλη λαχὼν δαίλαιος εἰν Αἴδου δόμοις,
^ι δαίξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν,
 ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ ^ς πρόσκειται κακόν.

FROM THE TRACHINÆ.

Death of Deianira.

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἤρξεν τὸ δῶρον, ἢ Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ', ὦ γεραιὰ, καινοποιηθὲν λέγεις;

ΤΡΟΦΟΣ.

Βίβηκε Διάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδῶν ἀπασῶν ἢ ἐξ ἀκινήτου ποδός.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα;

ΤΡΟΦΟΣ.

Πάντ' ἀκήκοας.

ΧΟΡΟΣ.

Τέθνηκεν ἡ τάλαινα;

ΤΡΟΦΟΣ.

Δεύτερον κλύεις.

ΧΟΡΟΣ.

Τάλαινα ἢ ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φής;

ΤΡΟΦΟΣ.

Σχετλιώτατα ἢ πρὸς γε πρᾶξιν.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰπέ ἢ τῷ μόρῳ, γύναι, ξυντρέχει.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αὐτὴν διηΐστωσε.

ΧΟΡΟΣ.

^b Θυμὸς, ἢ τίνες
νόσοι;

ΤΡΟΦΟΣ.

Τάνδ' αἶχμὰ

βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς ἐμήσατο

ἔκπρὸς θανάτῳ θάνατον

ἀνύσασα μόνα;

ΤΡΟΦΟΣ.

Στονονέντος ἐν τομᾷ σιδάρου.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπειδὴς, ὦ

ἄματαία, τάνδ' ὕβριν;

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἐπειδὸν, ὥς δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αὐτὴ ἔκπρὸς αὐτῆς χειροποιῶται τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

Τί φωνεῖς;

ΤΡΟΦΟΣ.

Σαφηνῇ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔτεκεν, ἔτεκεν μεγάλην

ἃ νέορτος ἄδε νύμφα

δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν.

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία

ἔλευσσεσιν οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ὤκτισας.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ ταῦτ' ἔτλη ἢ τίς χεῖρ γυναικεία ἰκτίσαι;

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἰ Δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

Ἐπεὶ παρήλθε δωμάτων ἔσω μόνη,

καὶ ἡ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε ἡ κοῖλα δέμνια
¹⁰ στορνύνθ', ὅπως ἄψορόν ἀντὶ πατρὶ,
 κρύψας' ἐαυτὴν ἐνθά μὴ τις εἰσίδοι,
 ἔβρυχ' αὖτο μὲν βαιμοῖσι προσπίπτουσ', ὅτι
 γένοιτ' ἐρήμη, ἡ κλαεῖ δ' ὀργάνων ὅτου
 ψαύσειεν, οἷς ἐχεῖτο δειλαία πάρος·
 ἄλλη δὲ κ' ἄλλη δωμάτων στρωφωμένη,
 εἴ του φίλων βλέψειεν οἴκετ' αὖν δέμας,
 ἔκλαεν ἢ δούστηνος εἰσορῶμένη,
 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη,
 καὶ ἡ τὰς ἁπαιδ' εἰς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
 Ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἡ ἐξαίφνης σφ' ὀρῶ
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορῶμένην.
 Κἀγὼ λαθραῖον ἡμῖν ἐπεσκιασμένη
 ἔφρουρον ὀρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
 τοῖς Ἡρακλείοις ἡ στρωτὰ βάλλουσιν φάρη.
 Ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 ἡ καθέζετ' ἐν μέσοισιν ἡ εὐναστηρίοις,
 καὶ δακρύων ἡ ῥήξασα θερμὰ νάματα,
 ἔλεξεν ἡ Ωλέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ,
 τὸ λοιπὸν ἡδὴ χαίρει', ὡς ἐμ' οὐποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' ἐυνήτριαν.
 Τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνῳ χειρὶ
 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ἡ ὃ χρυσήλατος
 προὔκειτο μαστιῶν περονίς· ἐκ δ' ἐλώπισεν
 πλευρὰν ἁπασαν, ὠλένην τ' ἡ εὐάνυμον.
 Κἀγὼ ἡ δρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
 ἡ τῷ παιδὶ φεράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 ἡ Κὰν ὃ τὸ καῖσε δευρό τ' ἐξορμώμεθα,
 ὀρώμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ
 ἡ πλευρὰν ὃφ' ἡ παρ καὶ ἡ φρένας πεπληγμένην.
 Ἰδὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν. Ἐγὼ γὰρ τάλας
 ἡ τοῦργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
 ἡ ὃφ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον, οὐνεκα
 ἡ ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.

Κάνταυθ' ὁ παῖς δύστηνος οὐτ' ὀδυρμάτων
 ἔλείπετ' οὐδὲν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,
 οὐτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ ^β πλευρόθεν
 πλευρὰν παρὲς, ἔκειτο πόλλ' ἀνάστένων,
^β ὥς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ
 κλάων ^γ ὀλοῦνεκ' ἐκ δυσὶν ἔσοιθ' ἄμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος ^δ βίον.
 Τοιαῦτα τάνθαδ' ἐστίν· ὥστ', εἴ τις δύσ
 ῆ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν· ^ε οὐ γὰρ ἔσθ' ἢ γ' αὔριον,
^ε πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

Lamentation of Hercules on dying by the poisoned robe.

ἩΡΑΚΛΗΣ.

^α ὦ πολλά δὴ καὶ ^β θερμὰ ^γ καὶ λόγῳ κακὰ
 καὶ χειρὶ καὶ ^δ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κοῦπω ^ε τοιοῦτον οὐτ' ἄκοιτις ἢ Διὸς
 προὔθηκεν, οὐθ' ὁ στυγνὸς Εὐρύσθευς ἐμοί,
 οἶον τόδ' ἢ δολῶπις ^ζ Οἰνέως κόρη
 καθήψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς ^η Ἐρινύων
 ὕφαντὸν ἀμφιβληστρεν, ᾧ διόλλυμαι.
 Πλευραῖσι γὰρ προσμαχθέν, ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρωκε σάρκας, πνευμόνων τ' ἀετηρίας
^θ ῥοφεῖ ξυνοικοῦν· ἐκ δὲ ^ι χλωρὸν αἷμά μου
 πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ^κ ἀφράστῳ τῇδε χειρῶν εἰς πέδῃ.
 Κοῦ ταῦτα λόγῳ ^λ πεδία, οὐθ' ὁ γηγενὴς
 στρατὸς Γιγάντων, οὔτε ^μ θήρειος βία,
 οὐθ' ^ν Ἑλλὰς, οὐτ' ^ξ ἄγλωσσος, οὐθ' ὅσην ἐγὼ
 γαῖαν καθαίρων ἱκόμεν, ἔδρασέ πω·
 γυνὴ δὲ, ^ο θῆλυς οὔσα, ^π κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.

Ω παῖ, ^α γένοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα ^α πρεσβεύσης πλέον.
Δός μοι, χερσὶν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν,
εἰς χεῖρα ^α τὴν τεκοῦσαν· ὥς εἰδῶ σάφα,
εἰ ^α τοῦμὸν ἀλγείς μάλλον ἢ κείνης ὁρῶν
λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.

Ἰθ', ὦ τέκνον, τόλμησον, οἴκτειρόν τέ με,
^α πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ^β ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλάων· καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἰς ποτὲ
τόνδ' ἄνδρα φαίῃ πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα·
ἀλλ' ^γ ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμεν κακοῖς.
Νῦν δ' ^δ ἐκ τοιούτου θῆλυς εὖρημαι τάλας.
Καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρὸς,
σκέψαι ὅ ^ε ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο
πέπονθα· δειξω γὰρ τάδ' ^ε ἐκ καλυμμάτων.
Ἰδοὺ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὥς οἰκτρῶς ἔχω.

Αἰ αἰ, ὦ τάλας,

ἔ ἔ.

^α ἔθαλψεν ^β ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὖ,
διῆξε πλευρῶν· οὐδ' ἀγύμναστὸν μ' ἔην
^γ ἔοικεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.

Ω ναξ Αἰδῶ, δέξαι μ'.

ὦ Διὸς ἀκτὶς, παῖσον.

Ἐνσεισον, ὦ ναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, ^α κεραυνοῦ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν. Ω χεῖρες, χεῖρες,
ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες,
^β ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καλίσταθ', οἳ ποτε
Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
διφυῆ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν
^γ θηρίων, ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν.
Ἐρυμάνθιδόν τε θῆρα, τὸν θ' ὑπὲρ χθονὸς

Αἶδον τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 ' δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
 δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις;
 Ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
 κοῦδεις τρόπαι' ἔστησε τῶν ἐμῶν χειρῶν.
 Νῦν δ' ὦδ' ἀναβροσ, καὶ κατερράκωμένος,
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ἀνομασμένος,
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 Ἄλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, καὶ τὸ μηδὲν ὦ,
 καὶ μηδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι ' κακ' τῶνδε. " Προσμόλοι μόνον,
 ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι
 ' καὶ ζῶν κακοὺς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.

FROM THE PHILOCTETES.

Philoctetes laments his sufferings and solitude in the island of Lemnos.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς Θεοῖς,
 ὡς μὴδὲ κληιδὼν ὦδ' ἔχοντος οἴκαδε
 μῆδ' Ἑλλάδος γῆς * μῆδαμοῦ διτῆλθέ που.
 Ἄλλ' οἱ μὲν ὕπερβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
 γελῶσι * σῖγ' ἔχοντες· ἡ δ' ἐμὴ νόσος
 ἀεὶ τέθηλε, καπὶ μεῖζον ἔρχεται.
 * ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως,
 ὅδ' εἰμ' ἐγὼ ὅσοι κείνος, ὃν ὁ κλύεις ἴσως
 τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων,
 ὁ τοῦ Ποιάντος παῖς Φιλοκτήτης· ὃν οἱ
 ὁ δισσοὶ στρατηγοὶ * καὶ Κεφαλλήνων ἀναξ
 ἔρριψαν αἰσχροῦς ὦδ' ἔρημον, ἀγρία

νόσω καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
 πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι.
 Ἴξυν ἤ μ' ἐκείνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε,
 ὦχοντ', ἔρημον, ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης ^κ κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ·
 τότ' ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ^β ἐκ πολλοῦ θάλαυ
 εὔδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρέφει πέτρῳ,
 λιπόντες ὦχονθ', ^ι οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
 ῥάκη προθέντες βαιὰ, καί τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρὸν, ^ι οἷ' αὐτοῖς τύχοι.
 Σὺ δὲ, τέκνον, ^κ ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς,
 αὐτῶν βεβιώτων, ἐξ ὕπνου στήναι τότε;
 Ποῖ' ἐκδακρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά;
 Ὅρῶντα μὲν ναῦς, ^ι ἄς ἔχων ἐναυστόλουν,
 πάσας βεβίωσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔγγοπον·
 οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις ^ι νόσω
 κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκυπῶν,
^β εὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιάσθαι παρόν·
^ο τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
 Ὁ μὲν χρόνος δὴ ^ρ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι,
^ρ κἀδὲ τι βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
 διακονεῖσθαι. Γαστρί μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ^ι ὑποπτέρους
 βάλλον πελείας· ^ι πρὸς δὲ τοῦθ', ^δ, τ' ἂν βάλοι
 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας
 εἰλυόμεν, δύστηνος ἐξέλκων πύλα,
^ι πρὸς τοῦτ' ἂν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καί που, ^κ πάγου χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ^κ ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμῇχανώμην· εἴτα πῦρ ἂν οὐ παρῇν,
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρων ἐκτρίβων, μόλις
^κ ἔφην· ^κ ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεὶ.
 Οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγῃ πυρὸς μέτα,
 πάντ' ἐκπορίζει, ^κ πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 Φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης.

Ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἐκίων.
 Οὐ γάρ τις ὄρμος ἐστίν, οὐδ' ὅποι πλέων
² ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ³ ξενιώσεται.
 Οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.
⁴ Τάχ' ἂν τις ἄκων ἔσχε' πολλὰ γὰρ τάδε
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ.
 Οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
 ἐλεοῦσι μὲν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρας
 προσέδωσαν οἰκτείραντες, ἢ τινα στολὴν.
 Ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς, ἢ νίκη' ἂν μνησθῶ, θέλει,
 σῶσαί μ' ἐς οἴκους· ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
⁵ ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 Τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μ', ἢ τ' Ὀδυσσέως βία,
 ὦ παῖ, δεδράκασ'· οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν'· ἐμοῦ παθεῖν.

Philoctetes suspects Neoptolemus of a treacherous intent to forfeit his word and leave him on the island.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

⁶ Ω πῦρ σὺ, καὶ πᾶν δεῖμα, καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, ⁷ οἶά μ' εἰργάσω,
⁸ οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὀρίων
⁹ τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην, ὦ σχέτλιε;
¹⁰ Ἀπεστέρηκας τὸν βίον, τὰ τόξ' ἐλών.
 Ἀπόδος, ἱκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον.
 Πρὸς θεῶν πατρώων, τὸν βίον μή μου φέλης.
¹¹ Οἷ μοι τάλας. Ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι
¹² ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ' ὦδ' ὀρᾷ πάλιν.
¹³ Ω λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσίαι
 θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρῶγες πέτραι,
 ὑμῖν τὰδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
 ἀνακλαίωμαι παρούσι· ¹⁴ τοῖς εἰωθύσιν,

οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἑώρασεν ὃ ὕξ Ἀχιλλέως·
 ὁμόσας ἀπάξειν ὃ οἴκαδ', ὃ ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 ὃ προθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
 ὃ ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι ὃ φήνασθαι θέλει.
 "Ὡς ἄνδρ' ἐλὼν ἰσχυρὸν, ἐκ βίας μ' ἄγει·
 ὃ κοῦκ οἶδ' ὃ ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιάν,
 ὃ εἰδωλὸν ἄλλως. Οὐ γὰρ ἄν ὃ σθένοντά γε
 εἶλέν μ'. ὃ ἐπεὶ οὐδ' ἄν ὦδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
 Νῦν δ' ἡπάτῃμαι δύσμορος. Τί χρὴ ποιεῖν;
 ὃ Ἀλλ' ἀπόδος. ὃ Ἀλλὰ νῦν ἔτ' ὃ ἐν σαυτοῦ γενοῦ.
 Τί φῆς; σιωπᾶς. Οὐδέν εἰμ' ὃ δύσμορος.
 "Ω ὃ σχῆμα πέτρας ὃ δίπυλον, ὃ αὖθις αὖ πάλιν
 εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν·
 ὃ ἄλλ' ὃ ἀύανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
 οὐ πτηνὸν ἥρην, οὐδὲ θῆρ' ὄρειβάτην
 τόξοις ἐναίρων τοῖσινδ'. ὃ Ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανὼν, παρέξω δαῖτ' ὃ ὕφ' ὧν ἐφερβόμην,
 καί μ', οὗς ἐθήριον πρόσθε, θηράσουσι νῦν·
 ὃ φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας,
 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.
 "Ολοιο μὴ πω, πρὶν μάθοιμ', εἰ καὶ πάλιν
 ὃ γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.

FROM THE ELECTRA.

Orestes, from a separation of twenty years being unknown to his sister
 Electra, brings her an urn, which he represents as containing his own
 ashes. He at length makes a discovery of himself.

ὉΡΕΣΤΗΣ.

Ὁ Ἀρ', ὦ γυναῖκες, ὁρᾷ τ' εἰσηκούσαμεν,
 ὁρῶς θ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῆζομεν;

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἐξερευνᾷς, καὶ τί βουληθεὶς πάρει;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

¹ Αἰγισθον, ἐνθ' ᾧ κηκεν, ἱστορῶ πάλαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ² εὖ θ' ἰκάνεις, ³ χῶ φράσας ἀζήμιος.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν

⁴ ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;

ΧΟΡΟΣ.

Ἦδ', εἰ τὸν ⁵ ἀγχιστόν γε κηρύσσειν χρεῖον.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Ἰθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ', ὅτι

Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες.

ἨΛΕΚΤΡΑ.

Οἱ μοι τάλαινα, οὐ δὴ ποθ' ἤσ' ἠκούσαμεν

φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Οὐκ οἶδα ⁶ τὴν σὴν κληδόν', ἀλλὰ μοι γέρων

⁷ ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.

ἨΛΕΚΤΡΑ.

Τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

⁸ Φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ

⁹ τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾷς, νομίζομεν.

ἨΛΕΚΤΡΑ.

Οἱ γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές.

Πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακίων,

τὸδ' ἄγχος ἴσθι σῶμα τούκλεινου στέγον.

ἨΛΕΚΤΡΑ.

¹⁰ ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε

κέκλευθεν αὐτὸν τεῦχος, ἐς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω ἀποδύρωμαι σποδῶ.

ὍΡΕΣΤΗΣ.

Δόθ', ἥ τις ἐστὶ, προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὕς' ἐπαιτῆται τάδε·
ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ω φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ,
ψυχῆς Ὅρέστου λοιπὸν, ὥς σ' ἂπ' ἐλπίδων,
οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον, εἰσεδεξάμην.
Νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν·
δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
Ως ὠφελον πάροινεν ἐκλιπεῖν βίον,
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι, χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε, κάνασώσασθαι φόνου,
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τότ' ἡμέρᾳ,
τύμβου πατρώου κοινὸν εἰληχρὸς μέρος.
Νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων, ἀπὶ γῆς ἄλλης, φυγὰς,
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα·
κοῦτ' ἐν φίλῃσι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς ἐκόσμησ', οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλόμην, ὡς εἰκὸς, ἄηλιον βάρος.
Ἀλλ' ἐν ξένησι χερσὶ κηδευθεῖς τάλας,
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
Οἷ μοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πάνω γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γὰρ ποτε
μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κάμοῦ φίλος·
οὐθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός·
ἐγὼ δ' ἀδελφῇ σοὶ προσηυδώμην αἰεί.
Νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντα σὺν σοί· πάντα γὰρ ξυναρπάσας,
θύελλ' ὅπως, βέβηκας. Οἴχεται πατήρ·

ἔτιθνηκ' ἐγὼ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἴ θανόν·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὕφ' ἡδονῆς
 ἡ μήτηρ ἀμήτωρ, ἥς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φήμας λάθρα προὔπεμπες, ὥς φανούμενος
 τιμωρὸς αὐτός. Ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
 δαίμων ὁ σὸς τε καὶ μὸς ἐξαφείλετο,
 ὃς σ' ὦδ' ἐμοὶ προὔπεμψεν, ἀντὶ φιλτάτης
 μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.

Οἱ μοί μοι.

Ω δέμας οἰκτρόν. Φεῦ, Φεῦ.

Ω δεινότηας, οἱ μοί μοι,

πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας.
 Ἀπώλεσας δῆτ', ὃ κασίγνητον κέρα.
 Τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος,
 τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὥς ξὺν σοὶ κάτω
 ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
 ξὺν σοὶ μετεῖχαν τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποθῶ
 τοῦ σοῦ θανοῦσα ἢ μὴ πολεῖσθαι τάφου·
 τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπούμενους.

ΧΟΡΟΣ.

Θνητοῦ πέφυκας πατὴρ, Ἡλέκτρα, φρόνει
 θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίσαν στένε.

Πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Φεῦ, Φεῦ. Τί λέξω; ὦ ποῖ, λόγων ἀμηχανῶν,
 ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Τί δ' ἔσχες ἄλλος; ὦ πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Ἡ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἡλέκτρας τόδε;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Τὸδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Οἱ μοι ταλαίνης ἄρα τῇσδε συμφορᾷς.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ἦ Τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦ σῶμ' ἀτίμως καθέως ἐφθαρμένον.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ὁὐ τοί ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημίς, ξένε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦ Ὡς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ἦ Ἐν τῷ διέγνωνς τοῦτο τῶν εἰρημένων ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ὅρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίῳ βλέπειν ;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ὅθ' οὐνεκ' εἰμὶ ἢ τοῖς φονεῦσι σύντροφος—

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τοῖς τοῦ ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν ;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Τοῖς πατρός. Ἦ Εἴτα τοῖσδε δουλεύω βία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦ Τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν ;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Μήτηρ καλεῖται μητρὶ δ' οὐδὲν ἢ ἐξισοῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τί δρῶσα ; Ἦ πόττερα χερσὶν, ἢ λύμη βίου ;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ χερσὶ, καὶ λύμαισι, καὶ πᾶσιν κακοῖς.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Οὐθ' ὑπαρήξων, οὐθ' ὁ κωλύσων πάρα;

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Οὐ δῆθ' ὅς ἦν γάρ μοι, σὺ ^α προὔθηκας σποδόν.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^β Ω δύσποτμ', ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^γ Μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Μόνος γὰρ ἦκω ^δ ταῖσι σοῖς ἀλγίων κακοῖς.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Οὐ δὴ ^ε ποῦ ἡμῖν ξυγγενὴς ἦκεις ποθέν;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^ς Ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, ^ζ εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^η Ἀλλ' ἔστιν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^θ Μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^ι Μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Πιθοῦ λέγοντι, ^κ κοῦχ ἁμαρτήσῃ ποτέ.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Μὴ, πρὸς γενείου, μὴ ^λ ἔελῃ τὰ φίλτατα.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^μ Οὐ φημ' ἐάσειν.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

^ν Ω τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,

^ξ Ὅρεστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^ς Εὐφημα φώνει ^π πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.

ἩΛΕΚΤΡΑ.*Πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω ;***ὈΡΕΣΤΗΣ.***Οὐ σοι προσήκει ἰ τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.***ἩΛΕΚΤΡΑ.***ἢ Οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος ;***ὈΡΕΣΤΗΣ.***Ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.***ἩΛΕΚΤΡΑ.***Εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.***ὈΡΕΣΤΗΣ.***ἢ Ἄλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.***ἩΛΕΚΤΡΑ.***Ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος ;***ὈΡΕΣΤΗΣ.***Οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.***ἩΛΕΚΤΡΑ.***Πῶς εἶπας, ὦ παῖ ;***ὈΡΕΣΤΗΣ.***Ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγω.***ἩΛΕΚΤΡΑ.***Ἦ ζῇ γὰρ ἀνὴρ ;***ὈΡΕΣΤΗΣ.***Εἴπερ ἑμψυχός γ' ἐγώ.***ἩΛΕΚΤΡΑ.***Ἦ γὰρ σὺ κείνος ;***ὈΡΕΣΤΗΣ.***ὦ Τήνδε προσβλέψας ἐμοῦ**σφραγιῖδα πατρὸς, ἔκμαθ', εἰ σαφῇ λέγω.***ἩΛΕΚΤΡΑ.***Ἦ φίλτατον φῶς.***ὈΡΕΣΤΗΣ.***Φίλτατον, ξυμμαρτυρῶ.*

ἩΛΕΚΤΡΑ.

ἦ ὦ φθέγμ', ἀφίκου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἰ Μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ἔχω σὲ χερσίν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ ὦ τὰ λοιπ' ἔχοις αἰεί.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὁρᾷτ' Ὀρίστην τόνδε, ἡ μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσσωμένον.

ΧΟΡΟΣ.

Ὀρῶμεν, ὦ παῖ, καὶ ἡ συμφοραῖσί μοι
γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.

FROM THE AJAX.

Ajax, in consequence of the adjudication of the arms of Achilles to Ulysses, resolves to end his life. His mistress Tecmessa endeavours to dissuade him.

ΑΙΑΞ.

Αἴ αἴ· τίς ἄν ποτ' ὦθ' ὦδ' ἐπώνυμον
τοῦμὸν ἔξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ
καὶ τρεῖς τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
ὅτου πατήρ μὲν τῇσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
ἦ τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ,
πρὸς οἶκον ἦλθε παῖσαν εὐκλειαν φέρων·
ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον

Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
 οὐδ' ἔργα μείω ¹ χειρὸς ² ἀρκέσας ἐμῆς,
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ὥδ' ἀπόλλυμαι.
 Καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ·
 εἰ ζῶν Ἀχιλλεύς ³ τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
 κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἂν τις ⁴ αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
 Νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουργῶ ⁵ φρένας
⁶ ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες ⁷ κράτη.
¹ Κεῖ μὴ τοδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
 γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, ² οὐκ ἂν ποτε
 δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὥδ' ἐψήφισαν.
 Νῦν δ' ³ ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάμαστος θεὰ
 ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντείνοντ' ἐμῇν
⁴ ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσιώδη νόσον,
⁵ ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοτοῖς·
 κείνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
 ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν
⁶ βλάπτει, φύγοι γ' ἂν χώ κακὸς τὸν κρείσσονα.
 Καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἐχθαίρομαι· μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός·
 ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
⁷ Πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἔδρας
 μόνους τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαῖον περὶ;
 Καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανείς
 Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
⁸ ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
 Οὐκ ἔστι τοῦργον, τλητόν· ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
 πρὸς ἔρυμα Τρώων, ⁹ ξυμπεσὼν μόνος μόνους,
 καὶ δρῶν τι χρηστὸν, εἴτα λοίσθιον θάνω;
 ἀλλ' ὥδ' γ' Ἀτρεΐδας ἂν εὐφράναιμί που.
¹⁰ Οὐκ ἔστι ταῦτα· πεῖρά τις ζητητέα
 τοιάδ', ἀφ' ἧς γέροντι ¹¹ δηλώσω πατρὶ
 μὴ τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγάς.

Λίσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρηζέειν βίου,
¹ κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.

" Τί γὰρ παρ' ἡμῶν ἡμέρα τέρπειν ἔχει
 προσθεῖσα κἀνθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;

³ Οὐκ ἂν πριαίμην αὐδενὸς λόγου βροτὸν,
 ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

Ἄλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
 τὸν εὐγενῆ χρεῖ' πάντ' ἀκήκοας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδείς ἐρεῖ ποθ', ὡς ὑπόβλητον λόγον,
 Αἴας, ἔλεξας, ⁴ ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
 Παῦσαι γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
⁵ γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

⁶ Ω δέσποτ' Αἴας, ⁷ τῆς ἀναγκαίας τύχης
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
 Ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
 εἴπερ τινὸς, σθέναντος ἐν πλούτῳ, Φρυγῶν
 νῦν δ' εἰμὶ δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που,
⁸ καὶ σῇ μάλιστα χειρί. ⁹ Τοιγαροῦν, ἐπεὶ
¹⁰ τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
 καί σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διός,
 εὐνῆς τε τῆς σῆς, ¹¹ ἧς ξυνηλλάχθης ἐμοί,
¹² μή μ' ἀξιώσης βάξιν ἀλγυνήν λαβεῖν
 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἀφείς τινα.
¹³ Ἦν γὰρ θάνης σὺ, καὶ τελευτήσας μ' ἀφῆς,
 ταύτη νόμιζε καμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
 βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο,
 ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφὴν.
 Καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ,
 λόγοις ¹⁴ ἰάπτων· Ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
 Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
 οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ἱζήλου τρέφει.
 Τηιαῦτ' ἐρεῖ τις· καμὲ μὲν δαίμων ¹⁵ ἔλατ,

^b σοὶ δ' αἰσχρὰ τᾶπη ταῦτα καὶ τῷ σῶ γένει.
 Ἄλλ' ¹ αἰδεσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
 γήρᾳ προλείπων· αἰδεσθαι δὲ μητέρα
 πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἣ σε πολλάκις
 θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
 οἴκτειρε δ' ὦ ἄναξ, ² παῖδα τὸν σὸν, εἰ, ³ νέας
 τροφῆς στερηθεῖς, ⁴ σοῦ ⁵ διαίσεται μόνος
 ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων· ⁶ ὅσον κακὸν
 κείνῳ τε καὶ μοι τοῦδ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
 Ἔμοι γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶν εἰς δ', τι βλέπω,
 πλὴν σοῦ. Σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἤστωσας δορί,
⁷ καὶ μητέρ'· ἀλλ' ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με
 καθεῖλεν ⁸ Ἄδου θανασίμους οἰκήτορας.
 Τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατεῖς;
 τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σάζομαι.
 Ἄλλ' ἴσχε καμοῦ μνηστίν· ἀνδρὶ τοι χρεὼν
 μνήμην προσεῖναι, ⁹ τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
 Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτους' αἰεὶ
¹⁰ ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστὶς εὖ πεπονθότος,
 οὐποτε γένοιτ' ἂν οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἴκτον, ὡς καὶ γὰρ, φρενὶ
 θέλοιμ' ἂν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῇσδ' ἔπη.

ΑΙΑΣ.

Καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύχεται πρὸς γ' οὖν ἐμοῦ,
 εἰ μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

Ἄλλ', ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

FROM THE CEDIPIUS TYRANNUS.

The Chorus make a solemn invocation to Apollo and other deities, intreating them to succour Thebes, and describing the horrors of the pestilence in the city.

ΧΟΡΟΣ.

Ω Διὸς ἀδυεπὴς ἴφ' αὖτις, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
 Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
 Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων,
 (Ἰήϊε, Δάλιε, Παιάν)
 ἅμφ' ἰσοῦσσι μένος, τί μοι ἤ νέον,
 ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν,
 ἐξανύσεις χρέος.
 Εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἑλπίδος, ἄμβροτε Φάσμα.
 Πρωῖτά σε κεκλομένῳ, θυγατέρ Διὸς, ἄμβροτ' Ἀθάνα,
 γαίᾳσ' ἔχοντ' ἀδελφεῶν
 Ἀρτεμιν, ἃ κυκλόντ' ἀγορᾶς θρόνον, Ἑὐκλεία, θάσσει,
 καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον, ἰὼ
 τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι·
 εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ
 ὀρνυμένας πόλει,
 ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν.
 Ω πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω
 πῆματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας
 στόλος, οὐδὲ νῦν φροντίδος ἔγχος,
 ὃ τις ἀλέξεται· οὔτε γὰρ ἐκγονα
 κλυτὰς χθονὸς αὔξεται, οὔτε τόκοισιν
 ἰητῶν καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες.
 Ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις, ἅπερ εὐπτερον ὄρνιν,
 κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
 ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ,
 ὃν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται.

[†] Νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ
 θανατηφόρῳ κεῖται ἀνοίκτως.
^{''} Ἐν δ' ἄλοχοι, πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες,
[‡] ἄκτ' ἀνὰ παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
^υ λυγρῶν πόνων ἰκτῆρες ἐπιστοναχοῦσι.
 Παιὰν δὲ ^ν λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὄμμαυλος·
^ω ὣν ὕπερ, ὦ χρυσεία θύγατερ Διὸς,
^ξ εὐώπα πέμψον Ἀλκᾶν,
^π Ἀρεά τε τὸν μαλερὸν, ὃς νῦν ^ρ ἄχαλκος ἀσπίδων
^φ φλέγει με ^σ περιβόητος ἀντιάζων,
^β παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι ^ε πάτρας
 ἄπυρον, εἴτ' ἐς ^δ μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
 εἴτ' ἐς ^ε τὸν ἀπόξενον ὄρμον,
 Θρήκιον κλύδωνα·
^τ τέλει γὰρ ἦν τι νύξ ἀφῆ,
 τοῦτ' ἔπ' ἤμαρ ἔρχεται·
 τὸν, ὦ πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων, ὦ
 Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῶ φθίσον κεραυνῶ.
^ε Λύκει' ἀναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν
 βέλεια θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ^η ἐνδατεῖσθαι,
^ι ἄρωγὰ προσταθέντα, τὰς τε πυρφόρους
 Ἀρτέμιδος αἴγλας, σὺν αἷς ^ι Λύκει' ὄρεα διάσσει·
^κ τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
^ι τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς,
 οἰνῶπα Βάκχον ^μ εὐϊόν,
 Μαιναῶν ὁμόστολον,
 πελασθῆναι, φλέγοντ' ἀγλαῶ-
 πι σὺν πεύκα, ἐπὶ τὸν
^ν ἀπότῆμον ἐν θεοῖς θεόν.

Shocked at Jocasta's distrust of the oracles, the Chorus declare their abhorrence of such presumption. The sentiments are most just, if applied to the oracles of the true God.

ΧΟΡΟΣ.

° Εἴ μοι ^ρ ξυνείη ^ι φέροντι
 μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνείαν λόγων
 ἔργων τε πάντων, ^ι ὧν νόμοι πρόκεινται
 ὑψίποδες, οὐρανίαν δι' αἰθέρα
 τεκνωθέντες, ὧν ^ι Ὀλυμπος
 πατήρ μόνος, οὐδέ ^ι νιν θνατὰ
 φύσις ἀνέρων ἔτικτεν, οὐδὲ
 μήν ποτε λάθα κατακοιμάσῃ
 μέγας ἐν τούτοις θεός,
 οὐδὲ γηράσκει.
^ι Ἰβρις φυτεύει ^ι τύραννον
 Ἰβρις, ἣν πολλῶν ὑπερπλησθῆι μάταν,
 ἃ μὴ ἴκαιρα μηδὲ συμφέροντα,
^ι ἀκροτάταν εἰσαναβάσ' ^ι ἀπότομον
^ι ἀνώρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
 ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται.
 Τὸ ^ι καλῶς δ' ἔχον πόλει ^ι πάλαισμα
 μή ποτε ^ι λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.
 Θεὸν οὐ λήξω ποτὲ
 προστάταν ^ι ἰσχων.
 Εἰ δέ τις ^ι ὑπέροπτα ^ι χερσὶν
 ἢ λόγῳ ^ι πορεύεται,
^ι Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ
 δαιμόνων ἔδη σέβων,
 κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δυσπότημου ^ι χάριν χλιδαῖς.
 Εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
 καὶ τῶν ἀσέπτων ^ι εἴρξεται,

ἡ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων,
 τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ
 ἔθυμῳ βέλη ἔξει
 ψυχᾶς ἀμύνειν; Εἰ γὰρ αἱ
 τοιαῖδε πράξεις τίμιαί,
 τί δεῖ με χορεύειν;
 Οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι
 γὰρ ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
 οὐδ' ἐς τὸν Ἄβαισι ναὸν,
 οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
 εἰ μὴ τὰδε χειρόδεικτα
 πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
 Ἀλλ' αὖ κρατύνων, εἴπερ ἔρβ' ἀκούεις,
 Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθῃ
 σὲ τάν τε σὺν ἀθάνατον αἶν ἀρχάν.
 Φθίνοντα γὰρ Λαῖου
 παλαιά σοι θέσφατ' ἐξ-
 αἴρουσιν ἤδη, κούδαμοῦ
 τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

FROM THE ŒDIPUS COLONEUS.

The Chorus sing the praises of Attica, the fertility of its soil, its knowledge in horsemanship and skill in naval affairs. This was the chorus which Sophocles is said to have read before his judges, when his sons accused him of incompetence through old age to manage his affairs.

ΧΟΡΟΣ.

Εὐίππου, ἧ ξένη, τᾶσδε χώρας
 ἴκου τὰ κράτιστα γὰρ ἔπαυλα,
 τὸν ἄργῆτα Κολωνόν·
Anal. Gr. Maj.

στρόφῃ α'.

ἔνθα λίγεια μινύρεται
 ἵθαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
 τὸν οἰνώπ' ἠ ἀνέχουσα κισσὸν
 καὶ τὰν ἄβατον ἠ θεοῦ
 ἠ φυλλάδα μυριόκαρπον ἠ ἀνάλιον
 ἠ ἀνήνεμόν τε πάντων
 χειμώνων ἦν ὁ βακχιώτας αἰεὶ
 Διόνῦσος ἐμβατεῦει
 ἠ θεαῖς ἀμφοπολιῶν τιθήναις.
 Θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἠ ἄχνας
 ὁ καλλιόβοτρυς ἠ κατ' ἄμαρ αἰεὶ
 νάρκισσος, ἠ μεγάλαιν θεαῖν ἀρ-
 χαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' ἄϋπνοι
 κρῆναι μινύθουσι
 ἠ Κηφῖσοῦ νομάδες ῥεέθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἠ ἐπ' ἄματι
 ἠ ὠκυτόκος πεδίῳ ἐπινίσσεται
 ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ
 στερνούχου ἠ χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν χοροί
 ἠ νιν ἀπεστύγησαν, οὐδὲ
 μὲν χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
 ἠ Ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω,
 οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῃ Δωρίδι ἠ νάσῳ
 Πέλοπος πώποτε βλαστὸν
 φίτευμ' ἀχείρωτον ἠ αὐτόποιον
 ἠ ἐγχείων φόβημα δαίτων,
 ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρα,
 γλαυκᾶς ἠ παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
 τὸ μὲν τις οὔτε νέος, οὔτε γῆρα
 ἠ σημαίνων ἠ ἀλιώσει χερὶ πέρσας·
 ὃ γὰρ αἰὲν ὄρων ὁ κύκλος
 λεύσσει νιν ἠ Μορίου Διὸς,
 χαῖ γλαυκῶπις Ἀθάνα.

ἀντιστρ. α'.

στρ. β'.

ἀντιστρ. β'.

Ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον,
 δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν,
 χθονὸς αὖχημα μέγιστον,
 ἔϋιππον, εὐπωλον, εὐθάλασσον.
 ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς
 τόδ' εἶσας αὖχημ', ἄναξ Ποσειδᾶν,
 ἵπποισιν τὸν ἀκιστῆρα χαλινὸν
 ἔκ πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυαῖς.
 Ἄ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία χερ-
 σὶ παραπτομένα πλάτα
 θρώσκει, ἃ τῶν ἑκατομπόδων
 Νηρηίδων ἀκόλουθος.

Imagining from what had passed in the preceding scene, that a battle must inevitably follow between Theseus and Creon, the Chorus form various conjectures concerning the place where it would be fought: relying on the strength and valor of their countrymen, to whom they presage certain victory.

ΧΟΡΟΣ.

Εἶην ὅθι δαίτων στροφὴ ἁ.
 ἀνδρῶν τάχ' ἑπιστροφᾷ
 τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
 μίξουσιν, ἢ πρὸς Ἑκτορίῃς
 ἢ ἑλπίσιν ἀκταῖς,
 οὗ ἢ Πότνιαι σεμνὰ ἑτιθηνοῦνται τέλη
 θνατοῖσιν, ἃ ὦν καὶ χρυσέα
 ἑκλῆς ἐπὶ γλώσσαις βέβακεν
 προσπόλων ἢ Εὐμολπιδᾶν.
 ἐνθ' οἶμαι ἐγρεμάχαν
 Θησεία καὶ ἢ τὰς διστόλους
 ἀδμητάς ἀδελφὰς
 ἑαυτάρκει τάχ' ἐμμίξιν βοᾷ,
 ἃ τοῦσδ' ἀνὰ χώρους
 ἢ που ἑτὸν ἐφέσπερον ἀντιστροφὴ ἁ.

¹ πέτρας νιφάδος πελῶσ'
² Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
³ πώλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις .
 φεύγοντες ἀμίλλαις.
⁴ Ἀλώσεται δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης·
 δεινὰ δὲ ⁵ Θησειδᾶν ⁶ ἀκμὰ,
 πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινὸς,
⁷ πᾶσα δ' ὀρμῶται ⁸ κατ' ἀμ-
 πυκτήρια φάλαρα πῶλων
 ἄμβασις, οἱ τὰν Ἰππίαν
 τιμῶσιν Ἀθάναν,
 καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
 Ῥέας φίλον υἱόν.
 Ἐρδουσιν, ἢ μέλλουσ' ;
⁹ αἷς προμνᾶται τί μοι
 γνώμα, ¹⁰ τάχ' ἐνδώσειν
 τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὐρου-
 σᾶν πρὸς αὐθαίμων, πάθη.
¹¹ τελεῖ, τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ·
 μάντις εἴμ' ¹² ἐσθλῶν ἀγώνων.
 Εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειᾶς
¹³ αἰθερίας νεφέλας
 κύρσαιμ', αὐτῶν δ' ἀγώνων
 θεωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.
 Ἰὼ, Ζεῦ, παντάρχα θεῶν,
 παντόπτα, πόροις
 γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
 ἐπινικίῳ σθένει ¹⁴ τὸν
 εὖαγρον τελειῶσαι λόχον·
 σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα.
 Καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω,
 καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν
 ὠκυπόδων ἐλάφω
¹⁵ στέργω, διπλᾶς ἀρωγὰς
 μολεῖν γὰρ τᾶδε καὶ πολίταις.

στροφὴ β'.

ἀντιστροφὴ β'.

ÆSCHYLUS.

FROM THE AGAMEMNON.

A Herald brings Clytemnestra the news of the fall of Troy.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φασσφόρων
 φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς ^α παραλλαγὰς,
 εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ^β οὐκ ἀναιδέων ^γ δίκην,
^δ τερπνὸν τόδ' ἔλθον φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
 Κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρω κατὰσκιον
 κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι ^ε κάσις
 πηλοῦ ξύνουρος, ^ς διψία ^ζ κόνις, ^η τάδε,
 ὡς οὔτ' ^θ ἀναυδός, οὔτε σοι ^ι δαίμων φλόγα
 ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός.
 Ἀλλ' ἢ ^κ τὸ χαίρειν μάλλον ἐκβάξει λέγων—
^λ τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ^μ ἀποστέργω λόγον·
^ν εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

Ὅστις ^α τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
 αὐτὸς ^β φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

Ἰὼ πατρῴων οὔδας Ἀργείας χθονός,
^α δεκάτω σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμεν ἔτους,
 πολλῶν ῥαγιστῶν ἐλπιδῶν, μιᾶς τυχῶν.
^β Οὐ γάρ ποτ' ἠύχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
 θανῶν ^γ μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
 Νῦν χαῖρε μὲν χθιὼν, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
 ὑπατός τε χώρας Ζεὺς, ὃ Πύθιός τ' ἀναξ,
^δ τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη.

Ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
 νῦν δ' αὖτε σιωτῆρ ἴσθι ὡς ἀπαγώνιος,
 ἄναξ Ἄπολλον· τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
 πάντας προσαυδῶ, τὸν τ' ἐμὸν τιμάρορον,
 Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 ἥρωες τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον ἑδωρός.
 Ἰὼ μέλαθρα βασιλείων, φίλαι στέγαι,
 σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι·
 εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιν ὄμμασι
 δέξασθε κόσμῳ βασιλῆα πολλῶ χρόνῳ.
 Ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων,
 καὶ τοῖσιν ἅπασιν κοινόν, Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 Ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
 Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
 Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
 Βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
 καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
 Τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον
 ἄναξ Ἀτρεΐδης πρέσβυς, εὐδαίμων ἀνὴρ,
 ἦκει· τισθαι δ' ἀξιότατος βροτῶν
 τῶν νῦν· Πάρις γὰρ, οὔτε συντελὴς πόλιν,
 ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
 Ὅφλων γὰρ ἄρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
 τοῦ ῥυσίου θ' ἤμαρτε, καὶ πανώλεθρον
 αὐτόχθον ὃν πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
 διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριάμίδαι θάμάρτια.

ΧΟΡΟΣ.

Κήρυξ Ἀχαιῶν, χαῖρε, τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

Χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔστ' ἀντερῶ θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦρωες πατρίδας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗΡΥΞ.

* "Ὅστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

ΧΟΡΟΣ.

* Τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.

ΚΗΡΥΞ.

Πῶς δὴ; * διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσῳ λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

Τῶν ἀντερώντων ἰμέρῳ * πεπληγμένοι.

ΚΗΡΥΞ.

* Ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

* Ὡς πόλλ' * ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΥΞ.

Πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' * ἐπῆν, στύγος στρατῶ;

ΧΟΡΟΣ.

Πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΥΞ.

Καὶ πῶς * ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

* Ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὰ χάρις.

ΚΗΡΥΞ.

* Εὖ γὰρ πέπρακται. * Ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ

τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν * εὐπετιῶς ἔχειν,

τὰ δ' αὖτε * ἀπίμομφα. Τίς δὲ, πλὴν θεῶν,

* ἅπαντ' ἀπήμαν τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;

Μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ * δυσαυλίας,

σπαρνὰς * παρήξεις καὶ κακοστρώτους—¹ τί δ' οὐ

στένοντες, οὐ λαχόντες, * ἡματος μέρος;

Τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν, * πλέον στύγος²εὔναι γὰρ ἦσαν θηῶν πρὸς τείχεσιν³.

ἔξ οὐρανοῦ δὲ κἀπὸ γῆς λειμωνίας

δρόσοι κατεψέκαζον, * ἔμπεδον σίνος

ἰσθημάτων, * τιθέντες ἐνὶ ἥρῳ τρίχα.

Χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις ὀϊωνοκτόνον,
οἷον παρῆχ' ἄφερτον Ἰθαία χιῶν,
ἢ θάλλπος, εὖτε πόντος ἔν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηέμοις εὖδοι πεσών—
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; ὁ παροίχεται πόνος·
ἔπαροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
" Τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρῆ ἢ τύχης παλιγκότου;
" Καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.
Ἡμῖν δὲ τοῖς λειποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
* νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
" ὥς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει,
ὕπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ὀπωμένους.
Τροίην ἐλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος,
ἢ θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
ἑδόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαίοις γάνος.
Τοιαῦτα χρῆ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις ἢ τιμῆσεται
Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. Πάντ' ἔχεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

ἰ Νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνωμαι.
" αἰεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
ἢ Δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρα μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, ἰ σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
Καὶ τις μ' ἐνίπτων εἶπε· Φρυκτώριον * διὰ
πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορβῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα ἰ πρὸς γυναικὸς, αἶρεσθαι κέαρ.
Λόγοις τοιούτοις ἢ πλαγκτὸς οὗς' ἐφαινόμην
ἡμῶς δ' ἔθουν· καὶ γυναικείῳ ἢ νόμῳ

ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
 ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἑδραῖς
 θυηφάγον ¹ κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
 Καὶ νῦν ^m τὰ μάσσῳ μὲν τί θεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
 " ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 " Ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· τί γὰρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἦδ' ἴον, ⁿ δρακεῖν
 ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
 " πύλας τ' ἀνοῖξαι; Ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
 ἦκειν ὅπως τάχιστ', ἐράσμιον πόλει.
 Γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις ^r εὖροι μολῶν,
 οἶαν περ ^s οὖν ἔλειπε, θαμνάτων ^t κύνα,
 ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 οὐδὲν διαφθεύραςαν ἐν μήκει χρόνου.
 Οὐκ οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ ^u χαλκοῦ βαφαῖς.

ΚΗΡΤΞ.

Τοιοῦδ' ὁ κόμπος, τῆς ἀληθείας γέμων,
 οὐκ αἰσχρὸς, ὡς γυναικὶ γενναίᾳ, λακεῖν.

FROM THE EUMENIDES.

The Priestess of Apollo addresses the Gods of the Temple, and describes it.—Apollo addresses Orestes.—The Ghost of Clytemnestra censures the Furies, who are asleep, for not pursuing her murderer.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
 τὴν ^w πρωτόμαντιν Γαῖαν· ^x ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
 ἣ δὲ ^y τὸ μητρὸς δευτέρᾳ τῷδ' ἔξετο

Anal. Gr. Maj.

^α μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ^β ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
 λάχει, ^γ θελούσης, ^δ οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
^ε Τιτανὶς ἄλλη παῖς· Χθονὸς καθέζετο
 Φοῖβη· δίδωσι δ' ^ς ἢ ^ζ γενέθλιον δόσιν
 Φοῖβω· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
 Λιπαὴν δὲ ^η λίμνην Δηλίαν τε ^θ χοιράδα,
 κέλσας ἐπ' ἅκτας ναυπόρους· τὰς Παλλάδος,
 ἐς τῆνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρας.
^ι Πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
^κ κελευθοποιοὶ· ^λ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
 ἀνήμερον ^μ τιθέντες ἡμερωμένην.
 Μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεως,
 Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἀναξ.
^ν Τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἐνθεον κτίσας φρένα,
 ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοισ·
 Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
^ξ Τούτους ἐν εὐχαῖς Φροιμιάζομαι θεούς.
 Παλλὰς ^π προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
 Σέβω δὲ νόμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
 κοίλῃ, φίλορσις, ^ρ δαιμόνων ἀναστρεφή.
^σ Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
^τ ἐξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
^θ λαγὼ δίκην Πενθεΐ καταρράψας μόρον·
^ι Πλείστου τε πηγὰς, καὶ ^κ Ποσειδῶνος κράτος
 καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία.
^λ Ἐπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
^μ Καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ
 ἄριστα δοῖεν· καὶ ^ν παρ' Ἑλλήνων τινές,
^ξ ἴτων πάλω λαχόντες, ὡς νομίζεται.
^ς Μαντεύομαι γάρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.—
^ζ Ἡ ^η δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
 πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
 ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ^θ ἄκταίνειν στάσιν·
 τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκία σκελῶν·
 δείσασά γάρ γραῦς, ^ι οὐδέν· ἀντίπαις ^κ μὲν οὔν.

Ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς ὁ πολυστεφῇ μυχόν·
 ὁρῶ δ' ἵ ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυστῇ
 ἔδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
 στάζοντα χεῖρας, καὶ ἡ νεοσπαδῆς ξίφος
 ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὕψιγέννητον κλάδον,
 λήγει ὁ μεγίστω σωφρόνως ἐστεμμένον,
 ἄργῃτι μαλλῶν ἢ τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
 Πρόσθεν δὲ τάνδρ' οὗδε θαυμαστὸς λόχος
 εὐδαι γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἡμένους·
 αὐτοὶ γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
 οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσαι τύποις·
 ἢ εἰδὼν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
 δεῖπνον φερούσας ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
 αὐταὶ, μέλαιναί δ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
 ῥέγκουσι δ' ὅ οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν
 ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι ὀδυρομένη βίαν·
 καὶ ὁ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
 φέρειν δίκαιος, οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 ὅ Τὸ φῦλον οὐκ ὅπωπα τῇσδ' ὀμιλίας,
 οὐδ' ἤτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
 τρέφουσ' ἀνατεῖ μὴ μεταστένειν πόνων.
 ὅ Τάντεῦθεν ἤλῃ τῶνδε δεσπότη, δόμων
 αὐτῷ μελέσθω Λοξίῃ μεγασθενεῖ.
 ὅ Ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις θαυμάτων καθάρσιος.

ἈΠΟΛΛΩΝ.

ὅ Οὗτοι προδώσω διὰ τέλους δέ σοι Φύλαξ
 ἐγγὺς παρεστὼς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
 ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 Καὶ νῦν ὁ ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
 ὕπνω ὁ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
 γραῖαι παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
 θεῶν τις, οὐδ' ἀνθρώπος, οὐδὲ θῆρ ποτε·
 κακῶν δ' ἑκάτ' ἐκγένοντ'· ἐπεὶ κακὸν

σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός, καὶ οὐρανὸν
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
Ὅμως δὲ φεύγε, μηδὲ μαλθακὸς γένη.
Ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἡπείρου μακρᾶς,
βιβῶτ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπὲρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις.
Καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
Ἴζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβῶν βρέτας,
κάκει δικάστας τῶνδε καὶ θελητηρίου
μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὐρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
Καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητριῶν δέμας.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Ἀναξ Ἀπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ δικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ μελεῖν μάθε.
Σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ἈΠΟΛΛΩΝ.

Μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
Σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
Ἑρμῇ, φύλασσε,—κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος,
πομπαῖος ἴσθι,—τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ικέτην. Σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
ὀρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Εὐδοιτ' ἂν, ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὕφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὥς μὲν ἔκτανον,
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλιῶμαι· προὔνέπω δ' ὑμῖν, ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαίμόνιον μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χειρῶν μητροτόνιον.

^b "Ορα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.

^c Εὐδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.

^d Ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτιῶν.

^e Ἡ πολλὰ μὲν δὴ ^a τῶν ἐμῶν ἐλείξατε

χοάς τ' αἰίνους, νηφάλια μειλίγματα,

καὶ νυκτίσμενα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρα πυρὸς

ἔθυσον ὦραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.

Καὶ πάντα ταῦτα ἴλαξ' ὄρω πατούμενα.

^f Ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,

^h καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων

ᾤρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.

Ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ

ψυχῆς· φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.

^g Ὅναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μύζοιτ' ἄν, ἄνηρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·

ⁱ φίλοις γὰρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

^k Ἄγαν ὑπνώσσεις, κοῦ κατοικτίζεις πάθος·

φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

ΧΟΡΟΣ.

(Ὦγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

^l ὦζεις; ὑπνώσσεις; ^m οὐκ ἀναστήσῃ τάχος;

τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν ⁿ τεύχειν κακά;

ΧΟΡΟΣ.

(Ὦγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

^o Ἰπνὸς πόνος τε ^p κύριοι συνωμόται

" δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήρανεν μένος.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυχμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)

Λάβε, λάβε, λάβε, ° λάβε, φράζου.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

" "Οναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
κύων " μέριμναν οὐποτ' ἐκλιπὼν πόνου.

Τί δρᾶς ; ° ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ° ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖς' ὕπνῳ.

" " Ἀλγησον ἦπαρ ἐνδίκῳις ἐνείδουσιν·

τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται.

" † Οὐδ' ° αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τιῶ,
ἄτμῳ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρὶ,
ἔπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

ΧΟΡΟΥ ΜΙΑ.

" " Ἐγείρ, ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.

Εὐδεις ; ἀνίστω, ἀπολακτίσας' ὕπνου,
ιδώμεθ' εἴτι τοῦδε ° Φροιμίου ° ματᾶ.

FROM THE SUPPLIANTS.

Reception of Danaus and his daughters by king Pelasgus, from whom they beg protection against the sons of Ægyptus.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

" Καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ° ἐξοκέλλεται·

ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἶρεσθαι μέγαν

πᾶς' ἔστ' ἀνάγκη· ° καὶ γεγόμεφται, σκάφος

° στρέβλαισι ναυτικάϊσιν ὥς προσηγμένον.

" Ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῇ.

" Καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμιον πορθουμένον,
ἄττης γε μείζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,

γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίῳ Διὸς χάριν·
^c καὶ ^e γλωσσαι τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
^g ἀλγεινὰ, θυμοῦ κάρτα κινήτρια,
 γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος.
 Ὅπως δ' ὁμαιμὸν αἷμα μὴ γενήσεται,
 δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν ^h χρηστήρια
 θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη.
ⁱ Ἡ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
^j θέλω δ' αἰδοῖς μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 εἶναι· γένοιτο δ' εὖ ^k παρὰ γνώμην ἐμὴν.

ΧΟΡΟΣ.

^l Πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

^m Ἦκουσα, καὶ λέγοις ἂν, οὗ με φεύξεται.

ΧΟΡΟΣ.

ⁿ Ἐχω ^o στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

^p Τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπεπῆ πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

^q Ἐκ τῶνδε τοῖνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλὴ—

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

^r Λέξον· ^s τίς αὐτὴν τήνδε γηρυθεῖς ἔσει;

ΧΟΡΟΣ.

^t Εἰ μὴ τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ—

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

^u Τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

^v Νέοις πίναξι βρέτεια κοσμήσαι τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

^w Αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλὰ πῶς φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

^x Ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι· θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

"Ηκουσα ¹ μακιστῆρα καρδίας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Ξυνῆκας ² ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Καὶ πολλαχῇ γε ³ δυσπάλαιστα πράγματα.

Κακῶν δὲ πλήθος, ποταμὸς ὥς, ἐπέρχεται

ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον

τόδ' ⁴ ἐσβέβηκε, κοῦδαμοῦ λιμὴν κακῶν.

Εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ ⁵ τόδ' ἐκπράξω χρέος,

μίασμ' ⁶ ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.

Εἰ δ' αὖθ' ⁷ ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν

σταθεῖς πρὸ τειχέων ⁸ διὰ μάχης ἦξω τέλους,

πῶς οὐχὶ τανάλασμα γίγνεται πικρὸν,

ἄνδρας γυναικῶν οὔνεχ' αἰμάξαι πέδον;

"Ομως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κύτον
ἰκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς ⁹ φόβος.

Σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,

κλάδους ¹⁰ γε τούτους αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν,

βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχαρίων

θῆς, ὡς ἴδωσι ¹¹ τῇσδ' ἀφίξεως τέκμαρ

πάντες πολῖται· ¹² μηδ' ἀπορρίφθῃ λόγος

ἐμοῦ· ¹³ κατ' ἀρχῆς γὰρ Φιλαίτιος λεώς.

Καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις ¹⁴ οἶκτος εἰσιδὼν τάδε,

ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ¹⁵ ἄρσεως στόλοι,

ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος

τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑΝΑΟΣ.

¹ Πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστὶν ἡξιωμένα,

αἰδοῖον εὖ ρέοντα πρόξενον λαβεῖν.

² Ὅπῃονας δὲ ³ φράστοράς τ' ἐγχαρίων

ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πόλισσούχων θεῶν

βωμοὺς προνάους καὶ ⁴ πόλισσούχων ἔδρας

εὐρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἤ δι' ἄστεος

στείχουσι· μορφῆς δ' ὀὐχ ὁμόστολος ἢ φύσις·
 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
 τρέφει. Φύλαξαι, μὴ θράσος τέκη φόβον·
 ἢ καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὑπο.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Στείχοιτ' ἄν, ὁ ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
 ἢ Ἠγεῖσθε βωμοὺς ἀστικoὺς, θεῶν ἑδρας·
 καὶ ἢ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεῖον
 ἢ ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐν τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένοι κίοι·
 ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ δὴ σφε λείπω, ἢ χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἄλευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Οὗτοι ἢ πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδάισομεν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἐὐφημον εἴη τοῦπος εὐφημουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

Οὗτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἄει δ' ἢ ἀνάκτων ἐστὶ δαῖμα ἢ ἐξαίσιον.

ΧΟΡΟΣ.

Σὺ καὶ λέγων εὐφραίνει καὶ πράσσειν ἢ φρένα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἄλλ' ^b οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
 Ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχαίριους,
^c πείσω τὸ κοινόν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
 Καὶ σὺν διδάξω πατέρα, ^d τοῖα χερὶ λέγειν.
 Πρὸς ταῦτα μέμνε, καὶ θεοὺς ἐγχαίριους
 λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρωσ' ἔχει τυχεῖν.
 Ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσεμαι.
 Πειθῶ δ' ἔποιτο καὶ Τύχη πρακτήριος.

Danaus states to his daughters the unanimity of the people in the decree in their favor.

ΔΑΝΑΟΣ.

Θαρσεῖτε, παῖδες· εὖ τὰ τῶν ἐγχαίριων.
 Ἄγμου δέδοκται παντελῇ ψηφίσματα.

ΧΟΡΟΣ.

^a Ω χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί,
^b ἐν εἰπὲ δ' ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος;
 δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύνεται.

ΔΑΝΑΟΣ.

^a Ἐδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
 ἀλλ' ^b ὡς ἂν ἠβήσαιμι γηραιᾷ φρενί·
 πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
^c ἔφριξεν αἰθέρ, τόνδε κραινόντων λόγον·
 ἡμᾶς μετοικεῖν ^d τῇσδε γῆς ἐλευθέρους,
^e κάρρυσιάστους, ^f ξύν τ' ἀσυλία βροτῶν
 καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
 ἄγειν· ^g ἔαν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν,
 τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε ^h γαμόρων
 ἄτιμον εἶναι ξύν φυγῇ ⁱ ὀδημηλάτῳ.
 Τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
 ἀναξ Πελασγῶν, ἱεσίου Διὸς κότον.

μέγαν^ρ προφωνῶν μήποτ' εἰσὶπιν χρόνου
 πόλιν παχύναι·^α ξενικὸν ἀστικόν θ' ἄμα
 λέγων διπλοῦν μῖασμα^α πρὸ πόλεως φανέν,
 ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
 Τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεῶς
 ἔκραν^α ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
 Ἐμμηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς^α στροφὰς
 δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

FROM THE PERSÆ.

The Ghost of Darius hears from his wife Atossa the destruction of the army of Xerxes, and prophetically announces further disasters.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

^αΩ πιστὰ πιστῶν, ἤλικές θ' ἔβης ἐμῆς,
 Πέρσαι γεραιοί, ^α τίνα πόλις ποιεῖ πόνον;
^α στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
 Λεύσσαν δ' ἄκαιτιν τήνδ' ἐμὴν τάφου πέλας,
 ταρβῶ, χοὰς δὲ ^α πρευμανεῖς ἐδεξάμην.
 Τμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἐστῶτες τάφου,
 καὶ, ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
 οἰκτεῶς ^α καλεῖσθέ μ'. ^β ἔστι δ' οὐκ εὐέξοδον
^γ ἄλλως τε πάντως, χ' οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ
 λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
^δ Ομῶς δ' ἐκείνοις ^α ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
 ἦκω· τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ ^ε χρόνου.
 Τί δ' ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβρίθες κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

^α Σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, σέβομαι δ'

Δέομαι μὲν ^α χαρίσασθαι, δέομαι δ'
ἀντία φάσθαι,
^β λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Ἄλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν ^α σοὶ φρενῶν ^β ἀντίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομι, εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων, σάφ' εἰς τί μοι
λέξον· ^γ ἀνθρώπεια δ' ἄν ται πῆματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ^δ ὁ μᾶσσων βίος ἦν ταβῇ πρόσω.

ἌΤΟΣΣΑ.

^α ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ἔλβον εὐτυχεῖ πότμω,
(ὅς θ', ἕως ἔλευσσεσ ἀύγας ἡλίου, ζηλωτὸς ὦν,
βίοντον εὐαῖωνα ^β Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·)
πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ—
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ^γ ὡς εἰπεῖν ἔπος.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;

ἌΤΟΣΣΑ.

Οὐδαμῶς. ἀλλ' αἰὲς Ἀθῆνας πῶς κατέσθασται στρατὸς.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

* Πεζὸς ἡ ναύτης δὲ πείραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

* ΑΤΟΣΣΑ.

* Ἀμφότερα· ἴδιπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιιν.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἥνυσεν περᾶν;

* ΑΤΟΣΣΑ.

* Μηχαναῖς ἔξευξεν ἴ' Ἑλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Καὶ τόδ' ἰξέπραξεν, ὥστε ἑ Βόσπορον ἰκλιῖσαι μέγαν;

* ΑΤΟΣΣΑ.

* Ὡδ' ἔχει· ἡ γνώμης δὲ που τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Φεῦ· μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

* ΑΤΟΣΣΑ.

* Ὡς ἰδεῖν ὅ τέλος πάρεστιν οἶον ἥνυσιν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Καὶ ἦ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;

* ΑΤΟΣΣΑ.

Ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πέζον ὥλισε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

* Ὡς παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

* ΑΤΟΣΣΑ.

* Πρὸς τὰδ' ὥς Σούσων μὲν ἄστει πᾶν κενανδρίαν στένει.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

* Ὡ πόποι· κενῆς ἀρωγῆς κάπικουρίας στρατοῦ.

* ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

* Ὡ μέλεος, οἷαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλισε.

ἌΤΟΣΣΑ.

Μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μετὰ—

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Ἦώς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;

ἌΤΟΣΣΑ.

Ἄσμενον μολεῖν γέφυραν ἔν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Καὶ ἔπειρον σεσῶσθαι τήνδε; τοῦτ' ἐτήτυμον;

ἌΤΟΣΣΑ.

Ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνής· τῷδ' οὐκ ἔνι στάσις.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Φεῦ· ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πράξις· εἰς δὲ παῖδ' ἐμὸν

Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων. Ἐγὼ δέ που

διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ἠύχουν ἐκτελευτήσιν θεούς·

ἄλλ', ὅταν σπέυσῃ τις αὐτὸς, χαί θεὸς ξυνάπτεται.

Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὐρῆσθαι φίλοις.

Παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέω θράσει,

ὅστις Ἑλλησποντον ἱρὸν, δοῦλον ὧς, δεσμώμασιν

ἤλπισε σχήσειν, ῥέοντα Βόσπορον ῥόνν θεοῦ,

καὶ πόρον μετεῤῥύμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις

περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,

θνητὸς ὦν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλία,

καὶ Ποσειδῶνος κρατήσιν. Ἡρὸς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν

εἶχε παῖδ' ἐμὸν; Δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος

οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῇ.

ἌΤΟΣΣΑ.

Ταῦτα, τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν, διδάσκεται

θύριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοισ

πλούτον ἐκτήσῃ ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο

ἔνδον αἰχμάζεις, πατρῶν δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.

Τοιᾶδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν,

τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Τοιγάρ σφιν ἔργον ἔστιν ἐξειργασμένον
 μέγιστον, αἰμίμηστον, οἶον οὐδέπω
 τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν ^α πεσόν'
 ἐξ οὐγε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὥπασεν,
 ἐν' ἀνδρ' ἀπάσης Ἀσιδος μηλοτρόφου
 ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον ἰθουτήριον.
^β Μῆδος γάρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν ὁ στρατοῦ·
^γ ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς ^δ τόδ' ἔργον ἤνυσε,
^ε φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ὠακοστρόφουν.
 Τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κύρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
 ἀρξας, ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
 Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
 Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ·
 θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ^ζ ὡς εὖφρων ἔφν.
^η Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἦν οὗ στρατόν.
 Πέμπτος δὲ ^θ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνῃ πάτρα
 θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
^ι Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις
 ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, ^κ οἷς τόδ' ἦν χρέος.
 Κάγὰ πάλου τ' ἔκυρσα, τοῦπερ ἤθελον,
 κάπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῇ στρατῷ·
 ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
 Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς, ^λ ὦν νέος, νέον φρονεῖ,
 κοῦ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ^μ ἐπιστολάς.
 Εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴσθ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
 ἅπαντες ἡμεῖς, οἱ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
^ν οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' οὖν, ἀναξ Δαρεῖε; ποῖ καταστρέφεις
 λόγων ^β τελευτήν; ^γ πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
 πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

^δ Εἰ μὴ στρατεύουσθ' εἰς τὸν Ἑλλήνων ^ε τόπον,

ἢ μὴδ' ἣν στράτευμα ^β πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν·
αὐτὴ γὰρ ^γ ἢ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπώλους ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ' εὐσταλῇ καὶ λεκτὸν ^δ ἀροῦμεν στόλον.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Ἄλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστήμιον σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
^ε περὰ τὸν Ἑλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Παῦροί γε ^ζ πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, εἰς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· ^η συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' αὖ.
^θ Κεῖπερ τὰδ' ἐστὶ, πλήθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει, κενᾷσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
Μίμνουσι δ', ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον ^ι πῖασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὐ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὑβρεως ἄποινα κάθέων φρονημάτων·
οἱ, γῆν μολόντες Ἑλλάδ', οὐ θεῶν βρέτη
ἠἰδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' αἴστοι, δαιμόνων θ' ἰδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάρων.
Τοιγὰρ ^κ κακῶς δράσαντες, ^λ οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοῦδέπω κακῶν
^μ κρηπὶς ὑπεστίν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται·
τόσος γὰρ ἔσται πέλαος αἵματοσταγῆς
^ν πρὸς γῆν Πλαταιῶν Δωριέος λόγχης ὑπο·

θῖνες δὲ νεκρῶν καὶ τριτοσπόρῳ γένει
 ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν,
 ὥς οὐχ ἵπέρφρου θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
 Ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
 Ἀτῆς, ὅθεν πάγκλαυτον ἔξαμ' ἔβροτο.
 Τοιαῦθ' ὀρῶντες τῶνδε τὰπιτίμια,
 μέμνησθ' Ἀθηναίων Ἑλλάδος τε, μηδὲ τις
 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
 ἄλλων ἐρασθεῖς, ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
 Ζεὺς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
 φρονημάτων ἔπεστιν, εὐθύνοιο βαρὺς.
 Πρὸς ταῦτ' ἐκείνον, ἵπσωφρονεῖν κεχρημένον,
 ἵπινύσκειτ' εὐλόγοισι νομβετήμασι
 λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόπω θάσσει.
 Σὺ δ', ὦ γεραῖα μήτηρ ἢ Ξέρξου φίλη,
 ἐλθοῦσ' ἐς οἶκους, κόσμον ἵπστις εὐπρεπὴς
 λαβοῦσ', ὑπαντρίαζε παῖδα· πάντα γὰρ
 κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
 στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
 Ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ ἵππράυνόν λόγοις·
 μόνης γὰρ, οἶδα, ἵπσου κλύων ἀνέξεται.
 Ἐγὼ δ' ἅπειμι γῆς ὑπὸ ζόφου κάτω·
 ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, ἵπχαίρετ' ἐν κακοῖς ὁμίαις,
 ἵπψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καὶ ἡμέραν,
 ὥς τοῖς θανοῦσι χρήματ' οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
 ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πῆματα.

ἸΑΤΟΣΣΑ.

ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
 ἄλγη, μάλιστα δ' ἡδὲ συμφορὰ δάκνει,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 ἐσθημάτων κλύουσιν, ἡ νῦν ἀμπέχει.
 Ἀλλ' εἴμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων

Anat. Gr. Maj.

ὑπαντιάζειν παῖδ' ἐμὸν πειράσομαι·
οὐ γὰρ ^ε τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

FROM THE CHOEPHORÆ.

Orestes makes himself known to Electra, and declares his obligations to
revenge his Father's death.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Εὐχου ^η τὰ λοιπὰ, ^ι τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

^ι Ἐπεὶ ^κ τί νῦν ^ι ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^{ιι} Εἰς ὅψιν ἦκεις ὥνπερ ἐξήυχου πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

^{ιι} Καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Ξύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ ^ο πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

^ο Οὐδ' εἰμί· ^ρ μὴ μάτεν' ἐμοῦ μάλλον φίλον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἄλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Αὐτὸς κατ' αὐτοῦ ^ρ τᾶρα μηχανορῶραφῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἄλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾷν θέλεις;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Κὰν τοῖς ἑμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

Ἦς ὄντ' Ὀρέστην τάδε σ' ἐγὼ προσενέπω ;

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Ἄυτὸν μὲν οὖν ὀρώσα 'δυσμαθεῖς ἐμέ·
 "κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε 'κηδείου τριχὺς
 σαυτῆς ἀδελφοῦ ξυμμέτρου τῷ σῶ κάρῃ,
 ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἑμοῖς,
 "ἀνεπτερώθης, καδόμεναις ὄρῃν ἐμέ.
 Σκέψαι, "τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὺς.
 Ἴδου δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὺς,
 'σπάθης τε πληγὰς, εἰς δὲ "θηρίων γραφήν.
 "Ἐνδὸν γενοῦ· χαρᾶ δὲ μὴ 'κπλαγῆς φρένας·
 "τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῶν ὄντας πικρούς.

ἩΛΕΚΤΡΑ.

"Ω φίλτατον μέλημα δῶμασιν πατρὺς,
 'δακρυτὸς ἐλπίς σπέρματος σωτηρίου,
 ἄλκῃ πεποιθὼς δι' ὅμ' ἀνακτῆσει πατρός.
 "Ω τερπνὸν ὄνομα, 'τέσσαρας μοίρας ἔχον
 ἑμοί· προσαιδᾶν δ' 'ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
 πατέρα τε, καὶ "τὸ μητρὸς εἰς σέ μοι ῥέπει
 πτέργῃθρον,—ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται—
 καὶ "τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
 πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἑμοὶ σέβας φέρων.
 Μόνον Κράτος τε, καὶ Δίκη, ξὺν τῷ τρίτῳ,
 πάντων μεγίστω, Ζηνί, συγγένοιτό μοι.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.
 Ἴδου δὲ γένναν εὖνιν 'αἰτοῦ πατρὸς,
 ἰθανόντος ἐν "πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
 δεινῆς ἐχίδνης· τοὺς δ' ἀπαρφανισμένους
 νῆστις πικρὴν λιμός· οὐ γὰρ 'έντελῆς

^α θήραν πατρώαν προσφέρειν σκηνήμασιν.

Οὕτω δὲ καμὲ τήνδε γ', Ἡλέκτραν λέγω,

ὅρῃν πάρεστί σοι, πατροστερῇ γόνον,

ἄμφω φυγὴν ἔχοντε ὅ τὴν αὐτὴν δόμῳ.

Καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σὲ τιμῶντος μέγα

πατὴρ νεοσσὺς τοῦσδ' ἀποφθείρας, πόθεν

ἔξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθόινον γέρας;

^α Οὐτ', ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν

πέμπειν ἔχοις ἂν ὅ σήματ' εὐπιθῇ βροτοῖς.

οὐτ' ἄρχικὸς σοι πᾶς ὅδ' ἀνάνθεις πυθμὴν

βωμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἡμασι.

^γ Κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν

δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.

ΧΟΡΟΣ.

^α Ω παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός,

σιγαῖ, ὅπως μὴ πεύσεται τις, ὦ τέκνα,

^β γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε

πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε

θανόντας ἐν κηκίδι πισσῆρει φλογός.

ὈΡΕΣΤΗΣ.

Οὗτοι ^α προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς

χερησμός, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,

^β κάξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους

ἄτας ὕφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδῶμενος,

εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρός τοὺς αἰτίους,

τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,

^γ ἀχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον

^δ αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε

τίσειν μί, ἔχοντα πολλὰ δυστερπῇ κακία.

^ε Τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα

βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῦν νόσους,

σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις

λιχῆνας, ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.

^ς Λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.

^α Ἀλλὰς τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἑρινύων,
 ἐκ τῶν πατρώων ^β αἱμάτων τελομένους,
^γ ὁρῶντα λαμπρὸν, ἐν σκότῳ νομιῶντ' ὀφρύν.
^δ Τὸ γὰρ ^ε σκοτεινὸν τῶν ἐνεργέων βέλος
 ἐκ ^ς προστροπαίων ^ζ ἐν γένει πεπτωκότων,
 καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ^η ἐκ νυκτῶν φόβος,
^θ κινεῖ, ταρασσεῖ· καὶ διώκεται ^ι πόλεως
 χαλκηλάτῳ ^κ πλάστιγγι λημανθὲν δέμας.
 Καὶ τοῖς τοιούτοις ^λ οὔτε ^μ κρατῆρος μέρος
 εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου ^ν λιβός·
 βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὀρωμένην πατὴρ
 μῆνιν· ^ξ δέχεσθαι δ', οὔτε ^ο συλλύειν τινά·
^π πάντων δ' ἄτιμον ἀφίλον θνήσκειν χρόνῳ,
 κακῶς ^ρ ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μύρῳ.
 Τοιοῖσδε χρησμοῖς ἄρα χρὴ πεποιθέναι·
^σ καὶ μὴ πέποιθα, τοῦργόν ἐστ' ἐργαστέον·
 πολλοὶ γὰρ εἰς ἐν ξυμπίτνουσιν ἡμεροί—
 θεοῦ τ' ἐφετμαί, καὶ ^τ πατὴρ πένθος μέγα,
^ι καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία—
 τὸ μὴ πολίτας, εὐκλεσεστάτους βροτῶν,
 Τροίης ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ,
^κ δυοῖν γυναικοῖν ᾧδ' ὑπηκόους πέλειν·
^λ θηλεῖα γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟΡΟΣ.

^α Ἀλλ', ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
 τῇδε ^β τελευτᾶν,
 ἧ τὸ δίκαιον ^γ μεταβαίνει.
^δ Ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
 γλώσσα ^ε τελείσθω—τοῦφειλούμενον
^ς πρᾶσσουσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ—
 ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
 πληγὴν ^ζ τινέτω. ^η ΔΡΑΣΑΝΤΙ ΠΑΘΕΙΝ,
^θ τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

FROM THE PROMETHEUS CHAINED.

The Chorus pity the sufferings of Prometheus. Io makes her appearance, and bewails her fate.

ΧΟΡΟΣ.

Μηδὰμ' ὁ πάντα νέμων

στρ. α΄.

^α θεῖτ' ἐμᾶ γνῶ-

μα κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,

μηδ' ἐλινύ-

σαιμι θεοὺς ὁσίοις θοί-

ναις ποτινισσομένα

βουφόνοις παρ'

Ἵκεανοῖο ^β πατρὸς

^γ ἄσβεστον πόρον,

μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·

ἀλλὰ μοι ^δ τὸδ' ἐμμένοι καὶ

μήποτ' ἐκτακείη.

^ε Ἡδύ τι θαρσαλέαις

ἀντιστρ. α΄.

^ς τὸν μακρὸν ^ζ τεί-

νειν βίον ἐλπίσι, φᾶναῖς

θυμὸν ἀλδαί-

νουσαν ἐν εὐφροσύναις, φρίσ-

σω δέ σε δερκομένα

μυρίοις μόχ-

θοις ^η διακναιόμενον.

* * * *

^θ Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων

^ι ἐν ἰδίᾳ γνῶμα ^κ σέβει θνα-

τοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

Φέρ' ^λ ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος, εἰ-

στρ. β΄.

πέ· ποῦ τις ἀλκά;

τίς ἐφαμερίων
 ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
 ὀλιγοδρανίαν
 ἄκικυν, ἴσόνειρον, ἃ τὸ φωτῶν
 ἀλὰν ε * * * γένος ἐμπεποδισ-
 μένον; οὐποτε τὰν Διδς ἡ ἀρμονίαν
 θνατῶν παρεξιάσι βουλαί.
 Ἐμαθον τάδε, σὰς προσιδούσ' ὀλοὰς ἀντιστρ. β'.
 τύχας, Προμηθεῦ
 ἰ τὸ διαμφίδιον
 δέ μοι μέλος ἰ προσέπτα,
 τόδ' ἐκεῖνό θ', ὅτ' ἀμ-
 φι ἡ λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίου
 ἰ ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ἢ ὁμοπά-
 τριον ἢ ἔδνοις ἄγαγες Ἡσιόναν
 πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ἸΩ.

° Τίς γῆ; τί ἡ γένος; τίνα φῶ λείσσειν
 τόνδε ἰ χαλινόις ἐν πετρίνοισιν
 χειμαζόμενον; τίνοσ ἀπλακίας
 ποιναῖς ἰ ὀλέκει; σήμενον ὅπη
 γῆς ἡ μογερά πεπλάνημαι.
 Ἀ, ἂ, ἔα, ἔα.
 ° Χρεῖ τις αὖ με τὰν τάλαιναν ἰ οἷστρος
 εἰδωλον ἡ Ἀργου γηγενοῦς, ἡ ἄλκυε, δᾶ φοβοῦμαι
 τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν·
 ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὅμμι ἔχων,
 ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει·
 ἀλλὰ με τὰν τάλαιναν
 ἐξ ἐνέρων ἰ περῶν κυνηγετεῖ,
 ἡ πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον·
 ἡ ὑπὸ δὲ ἡ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ στροφῇ.
 ἀχέτας ἡ ὑπνοδόταν νόμον.
 Ἰῶ, ἰῶ, πόποι,

πᾶ πόποι, πᾶ μ' ἄγουσι
 τηλέπλανοι πλάναι ;
 τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ,
 ἅ τί ποτε ταῖσδ' ἐνέ-
 ζευξας εὐρῶν ἀμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖς ;
 ἔ, ἔ. Οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
 παράκοπον ὥδε τείρεις ;
 ἔ πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
 ποντίοις δάκυσσι δὸς βορὰν,
 ἢ μηδὲ μοι φθονήσης
 εὐγμάτων, ἀναξ. Ἄδην με
 πολύπλανοι πλάναι γεγύ-
 μνάκασ', οὐδ' ἔχω
 μαθεῖν ὅπα πημονὰς ἀλύξω.

ΧΟΡΟΣ.

Κλύεις φθέγμα τᾶς
 βουκέρω παρθένου ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,
 τῆς Ἰναχείας, ἢ Διὸς θάλπει κέαρ
 ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις ἔδρόμους
 Ἦρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται ;

ἸΩ.

Ἐ Πόθεν ἐμοῦ σὺ πατὴρ δ' ὄνομ' ἀπύεις ;
 εἰπέ μοι τᾷ μογερά, τίς ὦν,
 τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,
 τὰν ταλαίπωρον ὥδ' ἐτ-
 ήτυμα προσθροεῖς,
 θεόσυτον δὲ νόσον ὦ-
 νόμασας, ἃ μαραι-
 νει με, χρίουσα κέντροις ἢ φοιταλέοις ;
 ἔ, ἔ. ἢ Σκίρτημάτων δὲ ἢ νήστισιν αἰκείαις
 λαβρόσυτος ἦλθον, Ἦρας

ἐπικότοισιν μῆδεσι δαμῆσα. Δυσ-
 δαιμόνων δὲ ¹ τίνες, οἱ, ἔ, ἔ,
 οἳ ἐγὼ, μογοῦσιν;
 Ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον,
 ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν,
² τί μὴ χρή· τί φάρ-
 μακον νόσου δεῖξον, εἴπερ οἶσθα.
 Θεοίει, φράζε τᾶ
 δυσπλάνῳ παρθένω.

Prometheus, though threatened with condign vengeance, resolves to continue his hostility to Jove. And the Chorus of Nymphs profess their determination to remain with him. The elements are thrown into confusion around them.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

^k Εἰδότει τοί μοι τάσδ' ¹ ἀγγελίας
^m ὅδ' ἐθώϋξεν. Πάσχειν δὲ κακῶς
ⁿ ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
 Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ριπτέσθω μὲν
^o πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθήρ δ'
 ἐρεθιζέσθω βροντῇ, ^p σφακέλῳ τ'
 ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ ^q πυθμένων
^r αὐταῖς ρίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
 κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ροδίῳ
 ξυγχώσειεν, τῶν τ' οὐρανίων
 ἄστρον ^s διόδους, εἰς τε κελαινὸν
 Τάρταρον ἄρδην ρίψει δέμας
 τοῦμὸν, ἀνάγκης στερεῶν δίναις·
 πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ἙΡΜΗΣ.

Τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
 βουλευμάτων' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
¹ Τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;
Anal. Gr. Maj.

“† εἶτ’ οὐδ’ ἀτυχὴς τι χαλᾷ μανίων.
 Ἄλλ’ οὖν ὑμεῖς γ’ αἱ πημοσύναις
 ξυγκάμνευσαι ταῖς τοῦδε, τόπων
 μετὰ ποι χωρεῖτ’ ἐκ τῶνδε θαῶς·
 μὴ φρένας ὑμῶν ἡλιθιώσῃ
 βροντῆς μύκημ’ ἀτέραμνον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ’,
 ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που
 τοῦτό γε τλητὸν ἔπαυσας ἔπος.
 Πῶς με κελεύεις κακότητ’ ἀσκεῖν;
 μετὰ τοῦδ’ ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
 τοὺς γὰρ προδότας μισεῖν ἔμαθον·
 οὐκ ἔστι νόσος,
 τῆσδ’ ἦντιν’ ἀπέπτυστα μάλλον.

ΕΡΜΗΣ.

Ἄλλ’ οὖν μέμνησθ’, ἃ γὰρ προλέγω·
 μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
 μέμψῃσθε τύχην, μηδέ ποτ’ εἴπηθ’
 ὥς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
 πῆμ’ εἰσέβαλεν· ἢ μὴ δῆτ’, αὐταὶ δ’
 ὑμᾶς αὐτάς· εἰδυῖαι γὰρ,
 οὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως,
 εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
 ἐμπλεχθήσεσθ’ ὑπ’ ἀνοίας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μὴν ἔργω οὐκ ἔτι μύθω
 χθὼν σεσάλευται·
 βρυχία δ’ ἡχώ παραμυκᾷται
 βροντῆς, ἑλικες δ’ ἐκλάμπουσι
 στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
 εἰλίσσουσι· σκιρτᾷ δ’ ἀνέμων
 πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
 στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·

ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
 Τοιάδ' ἐπ' ἱμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
 ὃ τεύχουσα φόβον στείχει φανερώς.
 ὦ ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ ὦ πάντων
 αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
 ἱσορᾶς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

FROM THE SEVEN AGAINST THEBES.

The Chorus hear the sound of the Argive army, and invoke the assistance of the gods in the cause of Thebes.

ΧΟΡΟΣ.

Θροῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχῃ.
 Ἰμεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών·
 ῥεῖ πολὺς ὧδε λεῶς πρόδρομος ἱππότας·
 αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
 ἄναυδος, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος.
 Ἰ' Ἐλιδέμνας, πεδιοπλόκτυπος
 βοὰ χρίμπτεται, ἵποτᾶται, βρέμει δ'
 ἀμαχέτου ὅρκεαν ὕδατος ὀροτύπου.
 Ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ·
 ἰὼ θεοὶ θεαὶ τ', ὀρόμενον κακὸν
 ἀλεύσατε. Βοᾶ δ' ἵπὲρ τειχέων
 ὁ ἰὼ λεύκασπις ὄρνυται λεῶς
 εὐτρεπὴς, ἐπὶ πόλιν ἰδιόκων.
 Τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
 θεῶν ἢ θεῶν;
 πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη
 δαιμόνων; ἰὼ μάκαρες εὐεδροί.
 ὦ Ἀκμάζει βρετέων ἔχισθαι· τί μέλ-
 λομεν ἀγάστονοι;

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

^π Ἀκούετ', ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;

στρ.

^ρ πέπλων καὶ στεφάνων πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφιλιτὰν ἔξομεν;

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Κτύπον ^τ δέδορκα· πάταγος ^α οὐχ ἐνὸς δορός.

Τί ^β ῥέξεις, ^γ παλαιῖχθον ^δ Ἀρης; προδῶσσις τὰν τεὰν γᾶν;

^ε ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἔπιδὲ τὰν πόλιν ἂν ποτ' εὐφιλήταν ^ς ἔθου.

Θεοὶ ^τ πολιοῦχοι χθονὸς, ἴδετε πάντες,

ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον

^ω δουλοσύνας ὕπερ.

Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν

^α δοχμολόφων ἀνδρῶν

καχλάζει, πνοαῖς ^β Ἀρεος ὀρόμενον.

Ἄλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ ^γ παντελὲς, πάντως

^δ ἄρηξον δαίμων ἄλωσιν·

Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου

κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρείων ὅπλων.

^ε Διάδετοι δὲ γενύων

ἱππικῶν ^ς κινύρονται

φόνον χαλῖνοί.

^α Ἐπτά δ' ἀγήμερες ^β πρέποντες στρατοῦ

δορύσσοις σαγαῖς ^γ πύλαις ἐβδόμαις

προσίστανται, πάλω ^δ λαχόντες.

Σὺ τ', ὦ ^ε Διογενὲς φιλόμαχον κράτες,

ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλὰς, ὃ θ' ^ς ἵππιος

ποντομέδων ἄναξ ^α ἰχθυβόλῳ

μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,

ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

Σὺ τ', Ἄρης, Φεῦ, Φεῦ, ^α Κάδμου ἐπώνυμον

πόλιν φύλαξον,

κῆδεσαί τ' ἐναργῶς.

Καὶ Κύπρις, ¹ ἅτε ¹ γένους προμάτωρ
 ἄλυσσον, σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
 γεγονάμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
 ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.

Καὶ σὺ, ² Λύκει' ἀναξ, λύκειος γενοῦ
 στρατῷ δαίτω

³ στόνων αὐτᾶς. Σὺ τ', ὦ

Λατογένεια κόουρα,

τόξον εὖ ⁴ πυκάζου,

⁵ Ἀρτεμι φίλα.

⁶ Ε, εἰ, εἰ, εἰ.

⁷ Οτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.

στροφὴ α΄.

⁸ Ω πότνι ⁹ Ἥρα·

ἔλακον ἀξόνων ¹⁰ βριθομένων χνόαι·

δορυτίνακτος αἰθῆρ ¹¹ ἐπιμαίνεται.

Τί πόλις ἄμμι πάσχει; ¹² τί γενήσεται;

¹³ ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

¹⁴ ἀκροβόλων δ' ἐπαλξέων λιθὰς ἔρχεται,

ἀντίστρ. α΄.

ὦ φίλ' ¹⁵ Ἀπολλων·

κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.

¹⁶ Καὶ Διόθεν πολεμόκραντον τόλος ἀγνόν,

ἐν τε μάχαις μάκαιρ' ἀνασσα ¹⁷ πρὸ πόλεως,

ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου.

¹⁸ Ἰώ. Παναλκιῖς θεοί,

στροφὴ β΄.

ἰὼ τέλειοι τέλειαι τε γᾶς

τᾶσδε πυργοφύλακες, πόλιν

δορίπονον μὴ προδῶθ'

¹⁹ ἑτεροφώνῳ στρατῷ.

Κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκως

χειροτόνους λιτάς.

²⁰ Ἰώ. Φίλοι δαίμονες,

ἀντίστρ. β΄.

λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,

δεῖξάθ' ὡς φιλοπόλεις, μέλισ-

θὲ ὅ' ἱερῶν δημίων,

μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
 φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
 μνήστορες ἔστε μοι.

ARISTOPHANES.

FROM THE PLUTUS.

A Scene between Plutus, Chremylus and his servant Cario.

ΚΑΡΙΩΝ.

^a 'Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ᾧ Ζεῦ καὶ θεοί,
 δοῦλον γενέσθαι παράφρονοντος δεσπότης.
^b Ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
^c δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
 μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα ^c τῶν κακῶν·
^d τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔᾶ τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, ^e ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
^f Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. ^g Τῷ δὲ Λοξία,
 ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
 ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς,
^h μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 ταῦναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καμὲ προσβιάζεται,
ⁱ καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενος τὸ παράπαν οὐδὲ γερύ.
 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,

ἤν μὴ φράσῃς ἵ ὅ τι τῶδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ ἔ σοι παρέξω πράγματα·
 οὐ γάρ με τυπτήσεις ἵ στέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Μὰ Δῖ', ἢ ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἤν λυπῆς τί με,
 ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἂ Λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι,
 πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὗτοςί·
 ὁ εὖνους γὰρ ὧν σοι κυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἄλλ' ἢ οὐ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
 πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ ἢ κλεπτίστατον.
 Ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὧν ἀνὴρ
 ἢ κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν.

ΚΑΡΙΩΝ.

Οἶδά ἢ τοι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἐτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ἢ ῥήτορες,
 καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί.

ΚΑΡΙΩΝ.

Πείθομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἢ Ἐπερησόμενος οὖν ἀχόμην ὡς τὸν θεόν,
 τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τάλαιπώρου σχεδὸν
 ἤδη νομίζων ἢ ἐκτετοξεύσθαι βίον,
 ἢ τὸν δ' οὖν, ὅσπερ ὧν μένος μοι τυγχάνει,
 πευσόμενος εἰ χεῖρ, μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
 εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ἢ ὑγιὲς μὴδὲ ἐν,
 ἢ ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

Τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἢ ἐκ τῶν στεμμάτων ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Πεύσει. Σ'αφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί.
 ὅτω ξυναντήσαιοι πρῶτον ἐξιὼν,
 ἐκέλευσε ὁ τούτου μὴ μεθίσθαι μ' ἔτι,
 πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

ΚΑΡΙΩΝ.

Καὶ ὅ τῳ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Τουτῶι.

ΚΑΡΙΩΝ.

Εἴτ' οὐ ξυνίης ὁ τὴν ἐπίνοϊαν τοῦ θεοῦ,
 ὃ φράζουσας, ὧ σκαιότατε, σοὶ σαφέστατα
 ἀσκεῖν τὴν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Τῷ τοῦτο κρίνεις;

ΚΑΡΙΩΝ.

Ἄηλον ὅτι καὶ τυφλῷ
 γινῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὥς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον,
 τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιᾶς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἑῖς τοῦτο ῥέπει,
 ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μειζόν. Ἄν δ' ἡμῖν φράσῃ
 ὅστις ποτ' ἐστὶν οὗτος, καὶ τοῦ χάριν
 καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῦν ἐνθαδὶ,
 ὃ πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ἄγε δὴ, σὺ πρότερον ὅσαυτὸν ὅστις εἴ φράσον,
 ἢ τὰ πρὸς τούτοις δρῶ. Λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἐγὼ μὲν οἰμώζωιν λέγω σοι.

ΚΑΡΙΩΝ.

Μανθάνεις

ὅς φησιν εἶναι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἔμαθ'·
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλσπῶς ἐκπυνθάνει.
'Αλλ' ¹ εἴ τι χαιρέεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρέποις,
ἔμοι φράσον.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

Κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.

ΚΑΡΙΩΝ.

^m Δίχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρέσεις ἔτι.

ΚΑΡΙΩΝ.

Εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπὸ σ' ὁλῶ κακὸν κακῶς.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

^r ὦ τὰν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ⁿ Πώμαλα.

ΚΑΡΙΩΝ.

Καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιστόν ἐστ', ὃ δέσποτα·
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
'Αναθείς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεισίων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

'Αλλ' αἶρε ταχέως.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

Μηδαμῶς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

^o Οὐκουν ἔρεῖς;

ΠΛΟΤΤΟΣ.

'Αλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακὸν τί μ' ^p ἐργάσισθε κοῦκ ἀφήσετεν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', εἰὰν βούλῃ γε σὺ.

Anat. Gr. Maj.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Μίθεσθί νῦν μευ πρῶτον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἦνι μεθίμεν.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἀκούετον δῆ. Δαΐ γάρ, ὡς ἔοικ', ἐμὲ
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἢ παρσκευασμένους.
Ἐγὼ γάρ εἰμι Πλούτος.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγῃς Πλούτος ὦν;

ΚΑΡΙΩΝ.

Σὺ Πλούτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκείνος ὄντως εἴ σύ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ναί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἐκεῖνος αὐτός;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Αὐτότατος.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Πόθεν οὖν, φράσαν.

αὐχμῶν βαδίξεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἐκ Πατροκλείους ἔρχομαι,
ὅς οὐκ ἐλούσατ' ἐξότου περ ἐγένετο.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν, ἀνθρώποις φθονῶν.
Ἐγὼ γὰρ ὦν μειράκιον ἠπειλήσ' ὅτι

* ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δὲ μ' ἐποίησεν τυφλόν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκωμι τούτων μηδέν.
Οὕτως ἐκείνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Καὶ μὴν * διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

* Ομολογῶ σοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Φέρε, τί οὖν;

Εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥσπερ καὶ * πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Φήμ' ἐγώ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

* Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Πάνυ μὲν οὖν.

πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἐώρακά πω χρόνον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

* Αφειτόν με νῦν· * ἴστων γὰρ ἤδη τὰ π' ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον * ἐξόμεσθά σου.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Οὐκ ἡγόρευον ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

* Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ

καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα

μὰ τὸν Δί· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχῳσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

* Ἐχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Μὰ Δί· ἀλλ' ἀπαξάπαντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

^b Οἰμῶξε μακρά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Σὺ δ', ὡς ἂν εἰδῇς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μένης,
γενήσεται ἀγαθὰ, πρόσκειχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
Οἶμαι γὰρ, οἶμαι, * σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ^d ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποιήσας.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Τί φής;

ΚΑΡΙΩΝ.

* Ἀνθρωπος οὗτός * ἐστὶν ἄθλιος φύσει.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

* Ὁ Ζεὺς μὲν οὖν * εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἐπεὶ
πύθοιτ' ἂν, ἐπιτρίψει μέ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα * περινοστήϊν ἐᾷ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρῶνδῶ πάννυ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

^h Ἀληθεῖς, ὧ δειλότατε πάντων δαιμόνων ;
 οἷσι γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
 καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
 εἴαν γ' ἀναβλέψῃς σὺ καὶ μικρὸν χρόνον ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἄ, μὴ λέγ', ὦ πονηρὲ, ταῦτ'.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ⁱ Ἐχ' ἥσυχος·

ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
 μείζον δυνάμενον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἐμὲ σύ ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Νῆ τὸν οὐρανόν.

^j Αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν ;

ΚΑΡΙΩΝ.

Διὰ τὰργύριον· πλείστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Φέρε,

τίς οὖν ὁ παρέχων ἔστιν αὐτῷ τοῦθ' ;

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὅδ'.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν' ; οὐ διὰ τουτονί ;

ΚΑΡΙΩΝ.

Καὶ νῆ Δί' ^k εὗχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Οὐκ οὐν ὅδ' ἔστιν αἷτιος, καὶ ῥαδίως

^l παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

^m Ὅτι τί δή ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἂν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἐν,
μὴ βουλομένου σοῦ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Πῶς;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ωνήσεται ἢ δῆπουθεν, ἣν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδάσκει τὰργύριον· ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ὃ ἣν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Φήμ' ἐγώ.

Καὶ νῆ Δι', εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται·
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ἐγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, ἢ διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

FROM THE CLOUDS.

Scene between Strepsiades, his son Phidippides, and his servant, and a
Disciple of Socrates.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰοὺ ἰοῦ,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ἢ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ἴσον
ἀπέραντον. Οὐδέποτε ἡμέρα γενήσεται;

καὶ μὴν ἴ πάλαι γ' ἀλεκτρυόνης ἤκουσ' ἐγώ.
Οἱ δ' οἰκείται ῥέγκουσιν· ἄλλ' οὐκ ἂν πρὸ ταῦ.

Ἰ Αὐόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν οὐνεκα,
" ὅτ' οὐδὲ καλᾶσαι ἔστι μοι τοὺς οἰκέτας.

Ἰ Ἀλλ' οὐδ' ὃ χρηστὸς οὕτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, * * *

ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

Ἰ Ἀλλ', εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.

Ἰ Ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὐδεῖν, Ἰ δακνόμενος
ὑπὸ τῆς θαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. Ὁ δὲ ἴ κόμην ἔχων

ἰππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται

ὄνειροπολεῖ ὃ ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι

ὄρων ἄγουσαν ἴ τὴν σελήνην εἰκάδας·

ἴ οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν.— Ἰ Ἀπτε, παῖ, λύχνον,

κᾶκφερε ἴ τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβῶν

ὀπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.

Φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; Δώδεκα μναῖς Πασία.

ἴ Τοῦ δώδεκα μναῖς Πασία; ἴ τί ἐχρησάμην;—

ὅτ' ἐπριάμην ἴ τὸν κοππατίαν. Οἶμοι τάλας,

ἴ εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

ἴ Φίλων, ἀδικεῖς· ἴ λαντε τὸν σαυτοῦ δρόμον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τούτ' ἐστὶ τοῦτο τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·

ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἰππικὴν.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

ἴ Πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰ Ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.

Ἰ Ἀτὰρ ἴ τί χρεὸς ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;

τρεῖς μναῖ ὃ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

Ἰ Ἀπαγε τὸν ἵππον ἴ ἐξαλίσας οἴκαδε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἄλλ', ὦ μέλ', ¹ ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ ² δίκας ὠφληκα, χᾶτεροι ³ τόκου
ἐνεχυράσασθαί φασιν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

¹ Ἐτεόν, αἶ πάτερ,
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δάκνει με ² δῆμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

³ Βασον, ⁴ ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σὺ δ' οὖν κάβευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
Φεῦ.

¹ Εἴθ' ὠφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥ τις με γῆμαι ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
² Ἐμοὶ γὰρ ³ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ⁴ ἀκόρητος, ⁵ εἰκῇ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
⁶ Ἐπειτ' ἔγνημα Μεγακλέους ⁷ τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεος,
⁸ σεμνὴν, τρυφῶσαν, ⁹ ἐγκεκοισυρμένην.
¹⁰ Οἷον ἐγάμουν τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας·
ἡ δ' αὖ δαπάνης, μύρου, λαφυγμοῦ καὶ κρόκου.
Οὐ μὲν ἐρῶ γ' ὥς ¹¹ ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ¹² ἐσπάθα.
¹³ Ἐγὼ δ' ¹⁴ ἂν αὐτῇ ¹⁵ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ
πρόφασιν ἔφασκον, ¹⁶ Ω γύναι, λίαν σπαθῆς.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

¹⁷ Ἐλαῖον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Οἶμοι, τί γάρ μοι τὸν ¹⁸ πότην ἤπτες λύχνον;
θεῦρ' ἔλθ', ἵνα ¹⁹ κλάγῃς.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Διὰ τί δήτα κλαύσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὅτι ¹ τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.—
 Μετὰ ταῦθ', ὅπως νῦν ἐγένεθ' υἱὸς οὕτοσι,
 ἐμοὶ τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τὰγαθῇ,
 περὶ τοῦνόματος δὴ ὕπευθεν ἐλοιδορούμεθα.
 Ἡ μὲν γὰρ ἵππον ² προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 Ξάνθιππον ἢ Χάριππον ἢ Καλλιππίδην·
 ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου ³ τιθέμεν Φειδωνίδην.
 Τέως μὲν οὖν ⁴ ἐκρινήμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
 κοινῇ ξυνέβημεν ⁵ καθέμεθα Φειδιππίδην.
 Τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ⁶ ἐκορίζετο·
 "Ὅταν σὺ μέγας ᾦν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
 ὥσπερ Μεγακλῆς, ⁷ ξυστίδ' ἔχων." Ἐγὼ δ' ἔφην·
 "Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγας ἐκ τοῦ ⁸ Φελλέως,
 ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ⁹ ἐνημμένος."
 Ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
 ἀλλ' ἵππερόν ¹⁰ μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
 Νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ,
 μίαν εὖρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
 ἣν ἣν ἀναπέισω τουτονὶ, σωθήσομαι,
 ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 Πῶς δὴτ' ᾦν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
 Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Τί, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Κύσον με, καὶ ¹¹ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Ἰδοὺ· τί ἐστίν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Νή τὸν Ποσειδῶν * τουτοῦ τὸν Ἴππιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Μή μοιγε * τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἴππιον·
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίος μοι τῶν κακῶν.
Ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὦ παῖ, πιθοῦ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἐκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάθαι' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Λέγε δὴ, τί κελεύεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Καί τι πείσει;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Πείσομαι

νὴ τὸν Διόνυσον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.

* Ὅρᾳς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷ κίδιον;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

* Ὅρῳ. Τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἑτερόν, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

* Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
Ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἱ * τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπεύθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,
κάστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἀνθρώπους.
Οὗτοι διδάσκουσ', * ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
* λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια καὶ δίκαια.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Εἰσὶν δὲ τίνες;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·

^b μεριμνοφρονιστὰ καλοὶ τε καὶ αἰθοί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

Αἰβοῖ, πονηροὶ γ', οἶδα. Τοὺς ἀλαζόνας,

τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ^c ἀνυποδήτους λέγεις,

^d ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ ^e Χαιρεφῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

^a Ἡ ἦ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον.

Ἄλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,

^f τούτων γενοῦ μοι, ^g σχασάμενος τὴν ἵππικὴν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

Οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δόξης γέ μοι

τοὺς ^h φασιανούς οὕς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ⁱ Ἰθ', ἀντιβολῶ σ', ὧ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,
ἐλθὼν διδάσκει.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

Καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ^j ἄμφω τῷ λόγῳ,

τὸν κρείττον', ^k ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.

Τούτοιον τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιιν, τὸν ἥττονα,

^l νικᾶν λέγοντά φασι τὰδικώτερα.

^m Ἦν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,

ⁿ ἅ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν

οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

Οὐκ ἂν πιθόιμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν

^o τοὺς ἵππείας, ^p τὸ χρῶμα διακεκναισμένης.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

^q Οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,

οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ' ζύγιος οὐθ' ὁ ' σαρφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Ἄλλ' οὐ ' περιόψεταιί μ' ὁ " θεῖος Μεγακλῆης
ἄνιππον. Ἄλλ' " εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἄλλ' " οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι·
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς " διδάξομαι
αὐτοὺς, βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.

Πῶς οὖν γέρων ὦν ἀπιλήσμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν " σχινδαλάμους μαθήσομαι;
ἰτητέον· " τί ταῦτ' ἔχων " στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

" Βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Φεῖδωνος υἱὸς Στρεψιάδης " Κικυννόθεν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

" Ἀμαθὴς γε νῆ Δί', ὅστις οὕτωςι σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
καὶ " φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῷ " τῶν ἀγρῶν.
Ἄλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξημβλωμένου.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Ἄλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὕτωςι
ἤκω μαθητῆς εἰς τὸ φροντιστήριον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Λέξω· νομίσαι δὲ ταῦτα χρή " μυστήρια.

^b Ἀνήρειτ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σακράτης
 ψύλλαν, ¹ ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
 δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σακράτους ἀφήλατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε ;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Δεισιώτατα.

Κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
 ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὰ πόδε,
^j κατὰ ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαί.
 Ταύτας ὑπολύσας ἀνιμέτρει τὸ χωρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ^k τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

FROM THE FROGS.

Scene between Æacus and his servant Xanthias. The Chorus inveighs
 against the style of Æschylus and Euripides.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, ¹ ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
 καὶ δὸς κύσαι, ^m καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον
ⁿ πρὸς Διὸς, ὅς ^o ἡμῖν ἔστιν ὁμομαστιγίας,
 τίς οὗτος οὖνδόν ἐστι θόρυβος χη βοῇ
 χῶ λοιδορησμός ;

ΑΙΑΚΟΣ.

Αἰσχύλου κ' Εὐριπίδου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἄ.

ΑΙΑΚΟΣ.

Πρᾶγμα, ῥ' πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα,
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἄ' Ἐκ τοῦ ;

ΑΙΑΚΟΣ.

Νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἄπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων,
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἢ Μανθάνω.

ΑΙΑΚΟΣ.

Ἐως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον ;

ΑΙΑΚΟΣ.

Ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἢ Νυνὶ δὲ τίς ;

ΑΙΑΚΟΣ.

Ὅτε δὲ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἔπειδείκνυτο
τοῖς λαποδύταις καὶ τοῖσι βαλαντιητόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοῖαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Αἴδου πλῆθος· οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν
ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον.

Κᾶπειτ' ἐπαρθεις ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἴν' Αἰσχύλος καθήστο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἦ Κούκ ἐβάλλετο;

ΑΙΑΚΟΣ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἄνεβόα κρίσιν ποιεῖν
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἦ ὁ τῶν πανούργων;

ΑΙΑΚΟΣ.

Νῆ Δί', οὐράνιόν γ' ὅσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;

ΑΙΑΚΟΣ.

Ἦ Ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἢ ἐνθάδε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται.

ΑΙΑΚΟΣ.

Ἦ Ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Κᾶπειτα πῶς

οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἄντελάβετο τοῦ θρόνου;

ΑΙΑΚΟΣ.

Μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε ἡ κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
κακείνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.

Ἦ Νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη ὁ Κλειδῆμίδης,

ῥ' ἐδρος καθεδεῖσθαι· καὶ μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,

ῥ' ἔξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται;

ΑΙΑΚΟΣ.

Νὴ Δί', ὀλίγον ὕστερον.

^α Κάνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινήσεται·

καὶ γὰρ ἔταλάντω μουσικὴ σταθμήσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τί δέ; ^α μειαγωγήσουσι τὴν τραγωδίαν;

ΑΙΑΚΟΣ.

Καὶ ἑκάνοντας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
καὶ πλαίσια ^α ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε
καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας· ὁ γὰρ Εὐριπίδης
^α κατ' ἕπος βασανιεῖν φησὶ τὰς τραγωδίας

ΞΑΝΘΙΑΣ.

^α Ἡ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.

ΑΙΑΚΟΣ.

^α Εβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα;

ΑΙΑΚΟΣ.

Τοῦτ' ἦν δύσκολον·

σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ^α εὐρισκέτην.

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι ^α συνέβαιν' Αἰσχύλος—

ΞΑΝΘΙΑΣ.

^α Πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρῆχους—

ΑΙΑΚΟΣ.

^α Αἰῶνόν τε τᾶλλ' ἠγάετο τοῦ γινῶναι περὶ
φύσεις ποιητῶν. Ἐῖτα ^β τῷ σῶι δεσπότη
ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
^γ Ἄλλ' εἰσώμεν, αἶς, ὅταν γ' οἱ δεσπότη
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

ΧΟΡΟΣ.

^α Ἡ που δεινὸν ^α ἐριβρεμέτας χόλον ἐνδοθεν ἔξει,
ἡνίκ' ἂν ὀξύλαλον περ ἴδῃ ^α θήγοντος ὀδόντας

ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.

^ν Ἔσται δ' ^η ἱπολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
^ι σχινδαλαμῶν τε παραξόνια ^ι σμιλεύματά τ' ἔργων
^κ φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ρήμαθ' ^ι ἱποβάμονα.

^μ Φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιδᾶς λασιούχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων, ^π βρυχώμενος ἥσει
ρήματα γομφοπαγῇ, ^ο πινακηδὸν ἀποσπῶν
^ρ γηγενεῖ φυσήματι.

^ρ Ἐνθεν δὴ ^ρ στοματοουργὸς, ἐπῶν βασανίστρια, λίσπη
γλῶσσ' ^σ ἀνελίσσομένη, ^τ φθονερούς κινουῖσα χαλινούς,
^υ ρήματα δαιομένη, ^φ καταλεπτολογήσει
^ω πλευμόνων πολὺν πόνον.

Scene between Bacchus, Æschylus, Euripides, and the Chorus.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Οὐκ ἂν ^α μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει·
κρείττων γὰρ εἶναι φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Αἰσχύλε, τί σιγᾶς; ^β αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

^γ Ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἐκάστοτε
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἑτερατεύετο.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^δ ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἐγὼ δα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ^ε ἀγριοποιὸν, αὐθαδέστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατές ^ς ἀπύλωτον στόμα,
^ζ ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

Anal. Gr. Maj.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

* Ἀληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
 † σὺ δὲ με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδῃ
 καὶ ἑπτωχοποιῇ καὶ ῥακισυρῥαπτάδῃ;
 ἀλλ' οὐ τι ἡ χαίρων αὐτ' ἔρεῖς.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Παῦσ', Αἰσχύλε,
 καὶ μὴ † πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμίνης κότῳ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
 † τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὧν θρασύνεται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἂν Ἀρν', ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
 τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

† ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονοῳδίας,
 ἢ γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων ἢ εἰς τὴν τέχνην.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ἐπίσχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
 * Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πόνηρ' Εὐριπίδῃ,
 ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
 ἵνα μὴ, ἡ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
 θένων ὑπ' ὀργῆς, ἡ ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.
 Σὺ δὲ μὴ † πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πρᾶνως
 * ἔλεγχ', ἐλέγχου· † λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
 ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
 ἢ Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοᾷς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

* Ἐτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοῦκ ἀναδύομαι,
 * δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
 τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας.
 * Καὶ νῦν Δία * τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
 καὶ τὸν Μελέαγρον, καὶ τι μάλα τὸν Τήλεφον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Σὺ δὲ δὴ τί βουλευέαι ποεῖν; λέγ', Αἰσχύλε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

^α Ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρῖζειν ἐνθάδε·
οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῶν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Τί δαί;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

^α Ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.
^α Ὅμως δ', ἐπειδὴ σοὶ δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^α Ἰθὶ νυν λιβανωτὸν δεῦρά τις καὶ πῦρ δύτω,
ὅπως ἂν εὐξωμαι ^α πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε ^α μουσικώτατα·
^β ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.

ΧΟΡΟΣ.

^γ Ω Διὸς ἐννέα παρθένοι ἀγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἱ καθορᾶτε
ἀνδρῶν ^δ γγνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαιίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ' ἐποψόμεναι ^ε δύναμιν
δεινοτάτοιον στομάτοιον πορίσασθαι
ρήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
Νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας
ὅδε μέγας ^ς χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Εὐχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, ^ς πρὶν τᾶπῃ λέγειν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

^η Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
^ι εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^κ Ἐπ' ἴθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

¹ Καλῶς·

ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

² Ἰδιοί τινές σου, κόμμα καινόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Καὶ μάλα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

³ Ἢ δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

⁴ Αἰθῆρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλιώττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσι, καὶ ⁵ μυκτῆρες ὄσφραντήριοι,
⁶ ὁρβίως μ' ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὲν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
ἐμμέλειαν, ⁷ ἐπὶ τε δαΐαν ὁδόν.

⁸ Γλῶσσα μὲν γὰρ ἡγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν, οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

Προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστιν
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι καὶ κατερρίνημένον,
τὸν δ' ⁹ ἀνασπῶντ' ¹⁰ αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
¹¹ συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινθήβρας ἐπῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

¹² Ἀλλ' ὥς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ', ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα καὶ μήτ' ¹³ εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Καὶ μὲν ¹⁴ ἐμαυτὸν μὲν γε, τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω· τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω
ὥς ἦν ἀλαζών καὶ φέναξ, οἷσις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, ¹⁵ μωροὺς λαβὼν παρὰ Φρυγίῃ τραφέντας·
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ¹⁶ ἂν καθίσεν ἐγκαλύψας,

Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
 ἡ πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Μὰ τὸν Δί' ἢ οὐ δῆδ'.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ὁ δὲ χορός γ' ἡρειδεν ὀρμαθοὺς ἄν
 μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
 οὐχ ἥττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἡλίθιος γὰρ ἦσθα,
 σάφ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Κάμαυτῶ δοκῶ. Τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ἢ ὁ δεῖνα;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἦκ' ἢ ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν ἑκαθοῖτο,
 ὁπόθ' ἢ Νιόβη τι φθέγγεται· τὸ δρᾶμα δ' ἢ ἄν διγῆι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἢ ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφεινακιζόμεν ὑπ' αὐτοῦ.
 ἢ Τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.

Κᾶπειτ', ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσεις καὶ τὸ δρᾶμα
 ἤδη μεσοίη, ἢ ῥήματ' ἄν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
 ἢ ὀφρῦς ἔχοντα καὶ ἢ λόφους, δεῖν ἄττα μορμωραπὰ,
 ἀγνώτα τοῖς θεωμένοις.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

Οἴμοι τάλας.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Σιώπα.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Σαφὲς δ' ἄν εἶπεν οὐδὲ ἔν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Μὴ ^{τι} πρῖε τοὺς ὀδόντας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀλλ' ἡ " Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' " ἱππόκρημνα,
ἀ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδι' ἦν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Νῆ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ' " ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουβὸν " ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστὶν ὄρνις.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

Σήμερον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὧ μαθέσται, ἐνεγέγραπτο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

'Εγὼ δὲ " τὸν Φιλοξένου γ' ὦμην " Ερυξιν εἶναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

'Εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κάλεκτρυόνα ποιῆσαι;

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

Σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σὺ,
ἀν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς " Μηδικοῖς γράφουσιν.
'Αλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθύς,
οἶδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχυανα μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφείλον
ἐπυλλίοις καὶ " περιπάτοις καὶ " τευτλίοις λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς σταμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν
εἴτ' " ἀνέτρεφον μονωδίαις, " Κηφισοφῶντα μιγνύς
εἴτ' " οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', " οὐδ' ἐμπροσθὼν ἔφυρον,
ἀλλ' " οὐξιώων πρῶτιστα μὲν μοι τὸ γένος εἴτ' ἀν εὐθύς
τοῦ δράματος.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

Κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί' " ἢ τὸ σαυτοῦ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἔπειτ' ἄπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν ὁ οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν,
ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ 'μοι, χά' δοῦλος οὐδὲν ἤττον,
χά' δεσπότης χ' ἡ παρθένος χ' ἡ γραῦς ἄν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Εἶτα δῆτα

οὐκ ἔποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Μὰ τὸν Ἀπόλλω·

ἡ δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ἰ Τοῦτο μὲν ἴασον, ὦ τάν·
οὐ σοι γάρ ἐστι ἡ περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἔπειτα ἡ τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Φημί καγώ·

ἰ ὥς, πρὶν διδάξαι γ', ὥφελος μέσος διαρραγῆναι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἢ Λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε ἡ γωνιασμούς,
ναεῖν, ὀρεῖν, ξυνιέναι, ὁ στρέφειν, ἐρεῖν, τεχνάζειν,
κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, ἢ περινοεῖν ἅπαντα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Φημί καγώ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἧ Οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι
ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην. Ἄλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν,
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς,
ἰ Κύνους ποιῶν καὶ Μέμνονας ἡ κωδωνοφαλαροπώλους.
Γνώσει τε τοὺς τούτου τε κάμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς.
ἰ Τούτου μενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ ἡ Μάνης,

¹ ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαίων·
 δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
 Ἄλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
 μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
 ἀλλὰ ² συστείλας, ³ ἄκροισι
 χρώμενος τοῖς ἰστίοισιν,
 εἴτα μᾶλλον μᾶλλον ⁴ ἄξεις,
 καὶ φυλάξεις

ἥνικ' ἂν τὸ πνεῦμα λείον καὶ ⁵ καθεστηκὸς λάβῃς.
⁶ Ἄλλ', ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
 καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν ⁷ τὸν κρουνὸν ἀφίει.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

Θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
⁸ εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη δ' ἀπορεῖν με,
 ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητὴν;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Δεξιότητος καὶ νοουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
 τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

Τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
 ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
 τί παθεῖν φήσεις ἄξιός εἶναι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

⁹ Τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

Σκέψαι τοίνυν οἴους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ ¹⁰ παρεδέξατο πρῶτον,
¹¹ εἰ γενναίους καὶ ¹² τετραπῆχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας
 μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους·
 ἀλλὰ ¹³ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους ¹⁴ τρυ-
 φαλείας.

καὶ πῆληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ¹⁵ ἑπταβοείους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Καὶ δὴ ¹⁶ χωρεῖ τοῦτ' ἐπὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
Anal. Gr. Maj.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Δισχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Δράμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ποῖον ;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Τοὺς Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας

ὃ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἡράσθη δαίιος εἶναι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

^b Τουτὶ μὲν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας ἀνδρειότερους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὐνεκα τύπτου.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ἐλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξῆν ἀσκεῖν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ^d ἐτράπεσθε.

Εἴτα ^e διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, ^f κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἤκουσα ^g περὶ Δαρείου τεθνεώτος·

ὁ χορὸς δ' εὐθύς ^h τὴν χεῖρ' ὠδὶ συγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ⁱ ἀσκεῖν. Σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς

ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηται.

Ὅρφεὺς μὲν γὰρ ^k τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,

Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὀμηρος

¹ ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν, πλὴν τοῦδ', ὅτι χεῖρστ' ἐδί-
δαξεν,

^m τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ⁿ Καὶ μὴν οὐ Παντακλία γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν ^o σκαιότατον· πρῶν γοῦν, ἤνικ' ^p ἔπεμπεν,
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

^r Ἄλλ' ^q ἄλλους τοὶ πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος
ἦρας·

^r ὅθεν ἡμῇ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολιόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πο-
λίτην

^s ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὅπότεν σάλπιγγος ἀκούσῃ.

FROM THE BIRDS.

The city of the Birds—Certain Characters represented as birds.

ΊΡΙΣ.

Διαρραγείης, ὦ μέλ', 'αὐτοῖς ῥήμασιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ^u ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως ^v εὐεῖα πατάξ;

ΊΡΙΣ.

^x Ἦν μή σε παύσῃ τῆς ὕβριως ^y οὐμὸς πατήρ—

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἶμοι τάλας· ^z οὐκ οὐκ ἐτέρωσε πετομένη
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

ΧΟΡΟΣ.

Ἄπεικλήκαμεν
 Διογενὲς θεός·
 μηκέτι τὴν ἐμὴν
 διατερεῖν πόλιν,
 μηδέ τι· ἱερὸν
 τὸν ἀπὸ δάπεδον ἔτι
 τῆς βροτῶν θεῷσι πέμπειν καπνόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἄεινόν γε τὸν κέρυκα τὸν παρὰ τοῖς βροτοῖς
 οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε ἔκωστήσει πάλιν.

ΚΗΡΥΞ.

ὦ Πεισθέταιρ, ὦ μακάρι, ὦ σοφώτατε,
 ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
 ὦ τρισμακάρι, ὦ κατακέλευσον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί σὺ λέγεις;

ΚΗΡΥΞ.

Στεφάνω σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὖνεκα
 στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες· λεῷ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Δέχομαι. Τί δ' οὕτως οἱ λεῷ τιμῶσί με;

ΚΗΡΥΞ.

ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
 οὐκ οἶσθ' ὅσῃν τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
 ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
 Πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν
 ἑλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
 ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτου,
 Ἰσχυτάλι' ἐφόρου· νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
 ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
 ποιοῦσιν ἄπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι.

Πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
 ἐπέτονθ' ἑωθεν, ὥσπερ ἡμεῖς, ἐπὶ ἵνομόν'
 κἄπειτ' ἂν ἅμα ^ῃ κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
 εἴτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 Ὀρνιθομάδουν δ' αὖτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
 πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν ^ῃ κείμενα.
 ὁ Πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο
 χλωδός, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοῦνομα,
 Ὀπουντίῳ δ' ^ῃ ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
 κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεαγένει,
 Ἴβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
 Συρακοσίῳ δὲ κίττα. Μειδίας δ' ἐκεῖ
 ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ^ῃ ἔκειν ὄρτυγι
 ὑπὸ ἱστυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῃ.
 ὁ Ἥδων δ' ὑπὸ φιλορνηθίας πάντες μέλη
 ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
 ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερὰ
 ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
 ὅτι ταῦτα μὲν τὰ κεῖθεν. ὁ Ἐν δὲ σοι λέγω·
 ἡξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
 ὅτι πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων,
 ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὅκ ἄρα μὰ Δι' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
 Ἀλλ' ὥς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ^ῃ ἐμπύπλη πτερῶν,
 ὁ Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά.
 Ἐγὼ δ' ἐκεῖνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ταχὺ δ' ἂν ^ῃ πολυάνορα τάνδε πόλιν
 καλοῖ τις ἀνθρώπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τύχη μόνον προσεΐη.

ΧΟΡΟΣ.

^a Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^b Θᾶττον φέρειν κελεύω.

ΧΟΡΟΣ.

Τί γὰρ οὐκ ^c ἐνι ταύτῃ
καλὸν ^d ἀνδρὶ μετοικεῖν ;
Σοφία, ^e Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἰσυχίας
εὐάμερον ^f πρόσωπον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^g Ὡς βλακικῶς διακονεῖς.
Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις ;

ΧΟΡΟΣ.

^h Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν·
σὺ δ' αὖθις ⁱ ἑξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ᾧδ'·
πάνυ γὰρ ^j βραδύς τις ἐστὶν ὥσπερ ὄνος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^k Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

ΧΟΡΟΣ.

Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες ^l τὰδε κόσμῳ,
^m τὰ τε μουσίχ' ὁμοῦ τὰ τε μαντικά καὶ
τὰ θαλάττι'· ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
ⁿ πρὸς ἀνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ τοι μὰ τὰς κερχνηῆδας ἔτι ^o σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

^p Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταμείην ἀτρυγέτου

γλαυκάς ἢ ἐπ' οἶμα λίμνας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἔοικεν οὐ ψευδαγγελῆς εἶν' ἢ ἄγγελος
ἔδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Αἰβοῖ,

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον
ἐρῶ δ' ἐγώ τι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
Ὅρνιθομανῶ γὰρ καὶ ἴπέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, καπιθυμῶ τῶν νόμων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων ἴ νόμοι.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Πάντων, μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὀρνίσιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καὶ νῆ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὅς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα ἢ νεοττὸς ὢν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ ὅ πάντ' ἔχειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὀρνίσιν νόμος
παιαῖς, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν.
Ἐπὴν ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

Ἄπέλαυσα γὰρ ἂν νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδὶ,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐδὲν γ' ἐπειδήπερ γὰρ ἤλθες, ὦ μέλες,

εὔνοος, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
 Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
 ἀλλ' οἶά περ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ. Σὺ γὰρ
 τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε·^β ταύτην δὲ λαβὼν
 τὴν πτέρυγα καὶ τοῦτ' τὸ πλῆκτρον·^γ θήτέρα,
 νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τόνδε λόφον,
 φρούρει, ἄ, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε.
 Τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ', ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
^δ εἰς τάπ' Ἑρᾶκης ἀποπέτου, κακεῖ μάχου.

ΠΑΤΡΑΔΟΙΑΣ.

Νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
 καὶ πείσομαί σοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^ε Νοῦν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον
 πτερύγεσσι κούφαις·^ς πέτομαι δ' ὁδὸν
 ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^η Τοῦτ' τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ἀφόβῳ φρενὶ
 σώματί τε^ι νέαν ἐφέπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἀσπαζόμεσθα^ι Φιλύρινον Κινησίαν.
 Τί δεῦρο^ι πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ὅρνις γενέσθαι βούλομαι,
 λιγύφθογγος ἀηδῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ^ι τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Ἐπὶ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι, μετάρσιος
ἀναπτόμενος, ™ ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδότητους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἐκ τῶν νεφελῶν ™ γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

° Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
° Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκότια καὶ κυαναυγία
καὶ ° πτεροδότητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ δῆτ' ἔγωγε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

° Νῆ τὸν Ἡρακλῆα σύ γε·
ἅπαντα γὰρ ° δίδειμί σοι τὸν αἶρα
° εἶδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἦλόπ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

™ Τὴν ἀλάδρομον ἀλάμενος
ἄμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην, —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νῆ τὸν Δί' ° ἡγώ ™ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Τοτὲ μὲν ° νοτίαν στείχων πρὸς ἰδὸν,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων,
° ἀλίμενον αἰθέρος αὐλακα τέμνων.
° Χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδότητος γενόμενος ;
Anal. Gr. Maj.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

^a Ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιάσκαλον,
ὅς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' αἰεῖ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^b Βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων
^c Λειωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων
^d Κεκροπίδα φυλὴν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

Καταγελαῖς μου, ^e δῆλος εἶ.
^f Ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
^f πρὶν ἂν πτερωθεῖς διαδράμω τὸν ἄερα.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

^g Ὀρνίθες τίνες οἶδε,
^h οὐδὲν ἔχοντες, πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ⁱ Τοῦτ' τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
ⁱ Ὁ δ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Τανυσίπτερε ποικίλα, ^j μάλ' αὔθις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^k Ἐς θοίμάτιον τὸ σκύλιον ἄλδιν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Τίς ^l ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὅδὶ πάρεστιν' ἀλλ' ὅτου δεῖ, χρὴ λέγειν.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πτερῶν, πτερῶν δεῖ ^m μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ⁿ Μῶν εὐθὺ Πιλλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι " νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Καὶ πραγματοδίφης· εἴτα δέομαι πτερὰ λαβίων
κύκλω " περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

" Ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον ;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ἴν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
" ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὺς δίκας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τουτὶ γὰρ ἐργάζει " σὺ τοῦργον, εἰπέ μοι ;
νεανίας ὦν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους ;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

" Τί γὰρ πάθω ; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

" Ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν " τοσούτονι,
" ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορῶραφεῖν.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ' " ἀλλὰ πτέρου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Νῦν τοι * λέγων πτερῶ σε.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Καὶ πῶς ἂν λόγοις

ἄνδρα πτερώσειας σύ ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

" Πάντες τοῖς λόγοις

ἀναπτεροῦνται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πάντες;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Οὐκ ἀκήκοας,

ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
“ὄϊνός γέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ’ ἱππηλατεῖν.”
“Ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησὶν ὅτι ἐπὶ τραγωδίᾳ
ἀνεπτερωῖσθαι καὶ ὅτι πεποτῆσθαι τὰς φρένας.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Λόγοισι ὅτι τᾶρα καὶ πτεροῦνται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Φήμ’ ἐγώ·

ὕπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεται τ’ ἄνθρωπος. Οὕτω καὶ σ’ ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Ἄλλ’ οὐ βούλομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί δαὶ ποιήσεις;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.

παππῶς ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
Ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἵέρωνος ἢ κερχνηδός, ὥς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, καὶ ἐγκεκληκῶς ἐνθαδὶ,
καὶ αὐτὸ πέτωμαι πάλιν ἐκείσε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

* Μανθάνω.

^h Ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πάνυ μανθάνεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Κᾶπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἄρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ⁱ Πάντ' ἔχεις.

βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^k Μανθάνω

βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία
κάλλιστα Κερκυραῖα τοιαυτὴ πτερά.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Οἴμοι τάλας, μάστιγ' ἔχεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^l Πτερῶ μὲν οὖν,

οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Οἴμοι τάλας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

^m Οὐ πτερυγεῖς ἐντευθενί;

οὐκ ἀπολιβάξεις, ὧ κάκιστ' ἀπολούμενος;

ⁿ Πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.

^o Ἀπίωμεν ὅ ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-

μάστ' ^p ἐπεπτόμεσθα,

καὶ ^q δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.

^r Ἔστι γὰρ ^s δένδρον πεφῦκός

ἔκτοπόν τι, ^α καρδίας
 ἀπωτέρω, Κλειώνυμος,
 χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ^β ἄλ-
 λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
 Τοῦτο μὲν ^γ ἦρος ἀεὶ
 βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ
 τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
^δ ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
^ε Ἔστι δ' αὖ χιώρα πρὸς αὐτῷ
 τῷ σκότῳ πόρρω τις
^ς ἐν τῇ λύχνων ἐρημία,
^ζ ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
 ποι συναριστῶσι καὶ
 ξύνεισι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.
 Τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
 ἀσφαλές ^η ξυντυγχάνειν.
 εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρω
 τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη,
 γυμνὸς ἦν ^θ πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
 πάντα τὰπιδέξια.

FROM THE KNIGHTS.

The opening of the following scene is thus represented by Mitchell:

"Cleon begins with the popular cry, that a conspiracy is on foot, and the democracy in danger. He remarks the cup from which Demosthenes had made his libation. It was a cup from Chalcis, and *consequently* proved that he was stirring up the Chalcidians to revolt. At the sight of his antagonist, the sausage-vender's courage forsakes him, and he endeavours to escape: he is brought back however to the charge by Demosthenes, who makes a powerful appeal

to the Knights, who are obedient to the summons. Demosthenes turns triumphantly to the sausage-vender, and bids him mark the dust which announces the approach of the new body of auxiliaries. The attack of the Knights commences in a burst of trochaics, the common metre for expressing strong emotion on the Greek stage."

ΝΙΚΙΑΣ.

Οἷμοι κακοδαίμων, ὃ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ.

¹ Οὐ τοι, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς, χαιρήσεται,
ἵτι' ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.

² Τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;

³ Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.

⁴ Ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαιωνάτα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς, ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα; μὴ προδῶς τὰ πράγματα.

¹ Ἄνδρες Ἰππῆς, παραγένησθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι, οὐκ ἔλατ' ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας;

² Ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν.

³ Ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν, ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.

⁴ Ἀλλ' ἀμύνου, καὶ δίωκε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Παῖε, παῖε τὸν πανοῦργον, καὶ ταραξιπύστρατον,
καὶ ¹ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ ² αὐτ' ἐρεῖ.
Καὶ γὰρ οὗτος ³ ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

⁴ Ἀλλὰ παῖε, καὶ δίωκε, καὶ τάραιτε, καὶ κύκα,
καὶ βδελῦττου, ⁵ καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ, μὴ κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
⁶ ἄσπερ ⁷ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ΚΛΕΩΝ.

⁸ ὦ γέροντες ⁹ Ἡλιασταί, ¹⁰ φράτορες τριωβόλου,

οὐκ ἔστιν ὅλως· κενόθεν οὐκ ἔστιν οὐδὲν
ταυτοῦτο, ὅς τις ἐνὶ οὐρανῷ ζῶντα γὰρ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐν οὐτῷ γ' ἐπὶ τῇ κωμῇ, τὸν ἀρχαῖον· κενόθεν·
κενόντες τὴν τῆς ἀπορίας· κενόντες.
ὅστις οὐδὲν οὐδὲν ὅστις, ἢ τῆς· ἢ καὶ τῆς.
καὶ τῆς γε, τὸν τῆς οὐδὲν ὅστις ὅστις· ἀπορίας.
τῆς· καὶ καὶ τῆς, καὶ τῆς τὸν τῆς·
καὶ τὸν τῆς γε· ἀπορίας· ὅστις καὶ κενόντες.
καταστῆναι ἐκ ἀπορίας, ἀπορίας· ἀπορίας.
ἐπὶ, ἀπορίας· τὸν οὐδὲν, ἀπορίας ἀπορίας.

ΚΛΕΩΝ.

Ἐπεκτείνῃς ὅμως· ἐγὼ δ' οὐκ ὄντως, ὅς τις οὐδὲν
ὅστις· ἀπορίας γε· ἀπορίας, ὅς τις οὐδὲν
ἐστὶν οὐδὲν ὅμως ὅστις· ἀπορίας γε.

ΧΟΡΟΣ.

Ὅς ὁ ἀρχαῖος, ὅς τις· ἀπορίας· ὅστις οὐδὲν·
ὅστις γε· ἀπορίας· ἀπορίας· ἀπορίας.
Ἀλλ'· ἐὰν ταύτῃ γε οὐκ, ταύτῃ ἀπορίας·
ἐπὶ ὁ ἀπορίας γε οὐκ, πρὸς σκέλης ἀπορίας.

ΚΛΕΩΝ.

Ὡ πόλις καὶ ὅτι, ὅς τις οὐδὲν ἀπορίας.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ· ἀπορίας, ὅστις αἰεὶ τὸν πόλιν ἀπορίας·

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον ἀπορίας.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε οὐκ τῇ βοῇ, ὅστις οὐδὲν·
ἐπὶ ὁ ἀπορίας ἀπορίας, ὅστις οὐδὲν ἀπορίας.

ΚΛΕΩΝ.

Τοιοῦτον τὸν ἀνὴρ· ἐγὼ· δείκνυμι, καὶ οὐκ· ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζῶντα.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ναὶ μὰ Δία, κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἔσδραμὼν ἐς τὸ Πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Νὴ Δί', * ἐξαγαγὼν γε τὰ πόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, † οὐ Περικλῆς οὐκ ἤξιώθη πρόποτε.

ΚΛΕΩΝ.

Ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

‡ Τριπλάσιον κεκράξομαί σου.

ΚΛΕΩΝ.

§ Καταβοήσομαι βοῶν σε.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Κατακεκράξομαί σε κράζων.

ΚΛΕΩΝ.

Διαβαλὼ σ', ¶ ἐὰν στρατηγῇς.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

* Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛΕΩΝ.

† Περιελῶ σ' ἀλαζονείας.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

‡ Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.

ΚΛΕΩΝ.

Βλέψον εἰς μ' ἀσκαρδάμυκτος.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

* Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.

ΚΛΕΩΝ.

† Διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.

ἌΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

‡ Κοπροφώρῃσω σ', εἰ λαλήσεις.

ΚΛΕΩΝ.

^α Ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν ^α Ἀγοραῖον,
^β κάπριον γὰρ ^γ βλεπόντων.

ΚΛΕΩΝ.

^δ Ἀλλότρια ταῖνυ σοφίζεις,
 καὶ σε ^ε φανῶ τοῖς Πρωτάεσιν,
^ς ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἰε-
 ρὰς ἔχοντα κυλίας.

ΧΟΡΟΣ.

^α Ὡμιαρὲ ^β καὶ βδελυρὲ
 καὶ κεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους
 πᾶσα μὲν γῆ πλέα,
 πᾶσα δ' ἐκκλησία,
 καὶ ^γ τέλη, καὶ γραφαί,
 καὶ δικαστήρι', ὧ
 βορβοροτάραξι, καὶ
 τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
 μῶν ἀνατετυρβακῶς,
 ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
^δ καὶ ἀπὸ τῶν πετρῶν ἀνωθέν τοὺς πόρους θυνοσκοποῶν.

ΚΛΕΩΝ.

Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦδ', ὅθεν πάλαι ^ε καττύεται.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

^α Εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
 ὅστις ^β ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα ^γ μοχλῆροῦ βοῆς
 τοῖς ἀγροίκουσιν ^δ πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
 καὶ ^ε πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, ^ς μεῖζον ἢν δοῶν δοχμαῖν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Κἀμὲ, νῆ Δία, τοῦτ' ἔδρασε ταῦτόν, ὥστε ^α κατάγειλαν
 πάνπολυν τοῖς δημόταις καὶ τοῖς φίλοις παρασχέδιν.

^v Πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ^w ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟΡΟΣ.

^x Ἀρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-

χῆς ἐδήλους ἀναί-

δειαν, ἥπερ μόνῃ

προστατεῖ τῶν ῥητόρων,

ἢ σὺ πιστεύων ^x ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,

^y πρῶτος ὦν; ^z ὁ δ' Ἴπποδάμου ^a λείβεται θεϊόμενος.

Ἄλλ' ἐφάνη γὰρ ^b ἀνὴρ ἕτερος πολὺ

σοῦ μιαιώτερος, ὥστ' ἐμὲ χαίρειν,

ὅς σε παύσει, καὶ ^c πάρεισι, ^d δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,

πανουργία τε καὶ θράσει

καὶ κοβαλικεύμασιν.

FROM THE "ACHARNIANS.

The Chorus vindicate the motives of the Author, and pass on to state certain judicial grievances under which the elderly men of the day labored.

ΧΟΡΟΣ.

* * * Ἄλλ' ἀποδύντες, τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν.

^a Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,

οὐπω ^b παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστι

διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,

ὡς κωμωδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,

^c ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.

Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητής,

παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις ^d μὴ λίαν ἐξαπατάσθαι,

μήθ' ἠδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.

" οὓς ἐγὼ βόσκω, " κειραγῶς καὶ δίκαια κᾷδικα,
 παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

" Ἐν δίκῃ γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ, " πρὶν λαχεῖν, κατεσθίεις,
 " ἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν,
 ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
 καὶ σκοπεῖς γε, τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν " ἀμνοκαῶν,
 πλούσιος, καὶ μὴ πόνηρος, καὶ τρέμων τὰ πράγματα
 κῆν τιν' αὐτῶν γυνῶς " ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
 " καταγαγὼν ἐκ Χερρόνησου, " διαλαβὼν " ἡγκύρισας,
 " εἴτ', ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολήθασας.

ΚΛΕΩΝ.

" Ξυνεπείκεισθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ', ὦ " υἱορες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
 ὅτι " λέγειν γινώμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πόλει
 εἰστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν " ἀνδρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

" Ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ " μάσθλης· εἶδες οἳ " ὑπέρχεται;
 ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.
 " Ἀλλ' " εἰάν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτὴν πεπλήξεται·
 ἣν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευεῖ, " πρὸς σκέλος κυρηβάσει.

ΚΛΕΩΝ.

" Ω πόλις καὶ δῆμ', ὅφ' οἶων θηρίων γαστρίζομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ " κέκραγας, ὅσπερ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις;

" ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

" Ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον τρέψομαι.

ΧΟΡΟΣ.

" Ἀλλ' εἰάν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, " τῆνελλος εἶ·
 " ἣν δ' ἀναιδεῖα παρέλθῃς, " ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΚΛΕΩΝ.

Τουτονὶ τὸν ἀνδρ' ἐγὼ " δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
 ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζιμεύματα.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ναὶ μὰ Δία, κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἔσδραμὼν ἐς τὸ Πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλεία.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Νῆ Δί', ἡ ἐξαγαγὼν γε τὰ πόρρῳ, ἀμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, ὅς Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πώποτε.

ΚΛΕΩΝ.

Ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἦ Τριπλάσιον κεκράξομαί σου.

ΚΛΕΩΝ.

Ἦ Καταβοήσομαι βοῶν σε.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Κατακεκράξομαί σε κράζων.

ΚΛΕΩΝ.

Διαβαλῶ σ', ἢ ἐὰν στρατηγῆς.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἦ Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛΕΩΝ.

Ἦ Περιελῶ σ' ἀλαζονείας.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἦ Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.

ΚΛΕΩΝ.

Βλέψον εἰς μ' ἀσκαρδάμυκτος.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἦ Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.

ΚΛΕΩΝ.

Ἦ Διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἦ Κοπροφόρήσω σ', εἰ λαλήσεις.

ΚΛΕΩΝ.

^a Ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀγοραῖον,
ⁱ κἀπιορκῶ γε ^e βλεπόντων.

ΚΛΕΩΝ.

^b Ἀλλότρια τοίνυν σοφίζεις,
 καί σε ⁱ φανῶ τοῖς Πρυτάνεσιν,
^j ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἰε-
 ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

ΧΟΡΟΣ.

᾽Ω μιαρὲ ^k καὶ βδελυρὲ
 καὶ κεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους
 πᾶσα μὲν γῇ πλέα,
 πᾶσα δ' ἐκκλησία,
 καὶ ^l τέλη, καὶ γραφαί,
 καὶ δικαστήρι', ὧ
 βορβοροτάραξι, καὶ
 τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
 μῶν ἀνατετυρβακῶς,
 ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
^m κἀπὸ τῶν πετρῶν ἀνῶθεν τοὺς πόρους θυνοσκοπῶν.

ΚΛΕΩΝ.

Οἷδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦδ', ὅθεν πάλαι ⁿ καττύεται.

ἈΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

^a Εἰ δὲ μὴ σύ γ' αἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
 ὅστις ^b ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα ^c μοχθηροῦ βοῖς
 τοῖς ἀγροίκουσιν ^d πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
 καὶ ^e πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, ^f μεῖζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Κἀμὲ, νῆ Δία, τοῦτ' ἔδρασε ταυτόν, ὥστε ^g κατάγελῶν
 πάμπολυν τοῖς δημόταις καὶ τοῖς φίλοις παρασχέθειν.

Ἦρὶν γὰρ εἶναι Περὶ γαστήρσιν, * ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟΡΟΣ.

* Ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-

χῆς ἐδήλους ἀναί-

δειαν, ἥπερ μόνῃ

προστατεῖ τῶν ῥητόρων,

ἢ σὺ πιστεύων * ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,

† πρῶτος ὢν; † ὁ δ' Ἰπποδάμου † λείβεται θεώμενος.

Ἄλλ' ἐφάνη γὰρ † ἀνὴρ ἄτερος πολὺ

σοῦ μισρώτερος, ὥστ' ἐμὲ χαίρειν,

ὅς σε παύσει, καὶ † πάρεισι, † δηλὸς ἐστὶν αὐτόθεν,

πανουργία τε καὶ θράσει

καὶ κοβαλικεύμασιν.

FROM THE "ACHARNIANS.

The Chorus vindicate the motives of the Author, and pass on to state certain judicial grievances under which the elderly men of the day labored.

ΧΟΡΟΣ.

* * * Ἄλλ' ἁποδύντες, τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν.

† Εἴ οὐ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,

οὐπω † παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιὸς ἐστὶ

διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,

ὡς κωμωδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,

† ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.

Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητής,

παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις † μὴ λῖαν ἐξαπατάσθαι,

μήτ' ἠδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.

πέρουσιν ^α καταπρούδοτε, καινοτάταις ^β σπείραντ' αὐτὸν δια-
νοίαις,

^γ ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γινῶναι καθαρώς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
καί τοι σπένδων ^δ πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὁμνυσιν ^ε τὸν Διόνυσον,
μὴ πάποτ' ἀμείνων ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδέν ἀκούσαι.
Τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γινούσιν παραχῆμα·
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενύμισται,
^ς εἰ, παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέσπριψεν.

Ἀλλὰ τολοιπὸν τῶν ποιητῶν,
ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κἄξουρίσκειν,
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.

^α Ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων· κἄν ταῦτα ποιῇθ',
^β ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων
ὀζήσει δεξιότητος.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

^α ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοραῖς,
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισι,
καὶ ^β κατ' αὐτὸ τοῦτο δὴ μόνον ἄνδρες γε μαχιμώταται.
Πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
οἴχεται γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ
αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
Ἀλλὰ καὶ τῶν λειψάνων
δεῖ ^γ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν. Ἐγὼ
τούμδον νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-
λῶν ^δ κικίννους νεανιῶν
καὶ σχῆμα,

ΧΟΡΟΣ.

Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν ^α φύσιν,
εἴτα θαυμάζει μ' ὁρῶν ^β μέσον διεσφηκισμένον,
ἢ τίς ἐστιν ^γ ἢ ^δ πίνοια τῇσδε τῆς ἐγκεντρίδος,

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Δεῦρο, Μοῦσ', ἐλθὲ φλεγυρὰ, πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονος Ἀ-
χαρνική.

Οἷον ἐξ ἀνδράκων πρηνίνων φέψαλος ἀνήλατ', ἐρεθιζόμενος οὐρία
ρίπιδι,

ἥνίκ' αὖ ἐπανθρακίδες ἴσσι παρακείμεναι·

οἱ δὲ Ἰθασίαν ἡ ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,

οἱ δὲ ἡ μάττωσιν· ἴούται σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος

εὐτονον, ἀγροικότονον, ὥς ἐμὲ λαβοῦσα ἴ τὸν δημότην.

ΧΟΡΟΣ.

Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει.

Οὐ γὰρ ἡ ἀξίως ἐκείνων, ὣν ἐναυμαχήσαμεν,

γηρεβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,

οἳ τινες γέροντας ἀνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφάς,

ὑπὸ νεανίσκων ἑᾶτε καταγελαῖσθαι ῥητόρων,

οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς, καὶ παρεξηλημένους,

οἷς ἡ Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·

τονθορύζοντες δὲ γήρα ἡ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,

ἡ οὐχ ὄρωντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.

ἡ Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,

ἡ ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·

ἡ καὶ ἡ ἀνεγκύσας ἐρωτᾷ, ἡ σκανδάληθ' ἴστας ἐπῶν,

ἡ ἀνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταραττων καὶ κυκίων.

ἡ Ὁ δ' ὑπὸ γήρωσ ἡ μασταρύζει, καὶ ἡ ὄφλων ἀπέρχεται·

εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους·

ἡ Οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἡ Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέσαι, πολὺν ἀνδρα, ἡ περὶ
κλεψύδραν,

πολλὰ δὲ ἡ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν
ιδρώτα δὲ καὶ πολὺν,

ἀνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;

Εἶτα Μαραθῶνι μὲν ἡ ὅτ' ἤμεν, ἡ ἐδιώκομεν·

νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα,

εἶτα ἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
 * Ξυλλεγέεντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ εἰ τάνθηρνια,
 † οἱ μὲν ἡμῶν, οὐπὲρ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἑνδεκα,
 οἱ δ' ἐν Ὀδείοις δικάζουσ'· † οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
 † ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις,
 ὥσπερ οἱ σκώληκες, * ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
 † Ἐς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἑσμὴν εὐπορώτατοι·
 πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κάκπορίζομεν βίον.
 Ἀλλὰ γὰρ † κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
 οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ † μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
 τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
 Τοῦτο δ' ἔστ' ἀλγιστὸν ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτευτος ἂν
 ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
 μήτε κώπην μήτε λόγῃν μήτε † φλύκταιναν λαβίῃν.
 Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τοιοῦτον τῶν πολιτῶν † ἐμβραχυ
 † ἵστις ἂν μὴ † χῆ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

ἔστι πάσχειν, " καὶ πρὸς ὑμῶν.

Νῦν ὦ αὐτὲ λειψ, πρόσχετε τὸν νῦν, εἴπερ " καθαρὸν τι φι-
λεῖτε.

μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.

Ἄδικεῖσθαι γάρ φησιν, ὁ πρότερος ὁ πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιη-
κώς,

" τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροις ποιη-
ταῖς,

μιμησάμενος τὴν " Εὐρυκλέους μαντεῖαν καὶ διάνοιαν,
εἰς ἀλλοτριᾶς γαστέρας ἐνδύς, κωμωδικὰ πολλὰ χέασθαι.

Μετὰ τοῦτο δὲ " καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύον " καὶ ἑαυτὸν,
οὐκ ἀλλοτριῶν, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχῆσας.

Ἄρβεις δὲ μέγας, καὶ τιμηθεῖς, ὡς αὐδεῖς πάποτ' ἐν ὑμῖν,

" οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα.

* * * * *

Ἵ Οὐδ', ὅτε πρῶτόν γ' ἤρχε διδάσκειν, ἀνθρώποις φῆσ' ἐπιθέσθαι
ἀλλ' ἽΗρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
θρασείως " ξυστὰς εὐδὺς ἀπ' ἀρχῆς " αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
Ἵ οὐ δεινότεται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κόννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἐκατὸν δὲ κύκλῳ Ἵ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλὴν· φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας Ἵ ὀλεθρον τέτο-
κυίας,

φώκης δ' ὁσμὴν.

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, Ἵ οὐ φησὶν δείσας καταδωροδοκῆσαι
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε " μετ' αὐτοῦ

" τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι ὁ πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἱ τοὺς πατέρας τ' Ἵ ἡγχεον νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέ-
πνιγον.

Ἵ κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοισιν
ὑμῶν

ἀντωμοσίας καὶ ὁ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνεκάλλων,
ἄστ' ἀναπηδᾷν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν ὁ πολέμαρχον.

Ἵ Τοιόνδ' εὐρέοντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,

εἶτα τ᾽ ἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
 " Ξυλλεγέεντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ εἰ τάνθρωπνια,
 * οἱ μὲν ἡμῶν, οὐπὲρ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς Ἑνδεκα,
 οἱ δ' ἐν Ὀδείοις δικάζουσ'. ' οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
 * ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις,
 ὥσπερ οἱ σκώληκες, * ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
 " Ἐς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἑσμὸν εὐπορώτατοι
 πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κακπορίζομεν βίον.
 Ἀλλὰ γὰρ ^b κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,
 οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ ^c μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
 τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
 Τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτευτος αἶν
 ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
 μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε ^d φλύκταιναν λαβίῳν.
 Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τοιοῦτον τῶν πολιτῶν * ἔμβραχυν
 ' ἵστις ἂν μὴ " χῆ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριῷβολον.

ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, καὶ ἄμουντος ἢ τὸ πρῖν.
 Ἔσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσσεστι τοῦτο " τοῦρροπύγιον,
 Ἀττικοὶ, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς ἑαυτόχθονες.
 ἀνδρικιώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
 ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἤνικ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
 τῷ καπνῷ τύφῳ ἄπασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρπολιῶν,
 ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τὰνθρήνια.
 Εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι,
 ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, " θυμὸν ὀξύνῃν πεπωκότες,
 σταῖς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν " χελύνην ἐσθίων.
 ὁ ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
 Ἀλλ' ὅμως ἀπεσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν.
 Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν, πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπτετό.
 Εἵτα δ' ἐσπόμεσθα " θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους.
 οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι.
 ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάρῳσι πανταχοῦ καὶ νῦν ἐτι
 μῆδεν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικιώτερον.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ἄρα δεινὸς ἢ τόθ', ὥστε ἅπαντα μὴ δεδοικέναι
 καὶ κατεστρεψάμην γε
 τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
 Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
 ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότε, οὐδὲ
 συκοφαντήσιν τινά
 φροντίς· ἀλλ' ὅς ἂν ἐρέτης
 ἔσοιτ' ἄριστος. Τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις
 Μήδων ἐλόντες, αἰγιάτατοι φέρεσθαι
 τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, " ὃν
 κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς, εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε
 τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
 Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμένον
 μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον

ABBREVIATIONS OF NAMES IN THE NOTES.

Abr.	.	.	Abrescho	Kus.	.	.	Kuster
Aug.	.	.	Auger	Lar.	.	.	Larcher
Bai.	.	.	James Bailey	Lcl.	.	.	Lcland
Bar.	.	.	E. H. Barker	Mar.	.	.	Markland
Bel.	.	.	Beloe	Mit.	.	.	Mitchell
Ben.	.	.	Benwell	Mus.	.	.	Musgrave
Bl.	.	.	S. T. Bloomfield	New.	.	.	Dr. R. Newton
Bld.	.	.	Bishop Blomfield	Pea.	.	.	Pearce
Blf.	.	.	Belfour	Pol.	.	.	Polwhele
Bo.	.	.	Bothe	Port.	.	.	Portus
Bœ.	.	.	Bœckh	Pott.	.	.	R. Potter
Br.	.	.	Bruck	Rei.	.	.	Reiske
Bra.	.	.	Brasse	RP.	.	.	The Latin ver-
Butt.	.	.	Buttman				sion attached to R.
Cas.	.	.	Casanbon				Porson's Glasgow
Cl.	.	.	Clarke				Edition of <i>Æschylus</i> ,
Cum.	.	.	Cumberland				which is a
Da.	.	.	Damm				part or in whole the
Dac.	.	.	Mad. Dacier				version of <i>Stanley</i>
Dal.	.	.	Dalsel	Reg.	.	.	Reisig
Daw.	.	.	Dawes	Ruhn.	.	.	Ruhnken
Din.	.	.	Dindorf	Scal.	.	.	Scaliger
Dns.	.	.	Dunster	Schf.	.	.	Schæfer
Donn.	.	.	Donnegan	Schn.	.	.	Schneider
Dun.	.	.	Dunbar	Schw.	.	.	Schweighauser
Elm.	.	.	Elmaley	Schz.	.	.	Schütz
Erf.	.	.	Erfurdt	Sea.	.	.	Seagur
Ern.	.	.	Ernesti	Seid.	.	.	Seidler
Faw.	.	.	Fawkes	Sm.	.	.	Dr. W. Smith
Fic.	.	.	Ficinus	Spa.	.	.	Spanheim
Fie.	.	.	Fielding	Sta.	.	.	Stanley
Fisc.	.	.	Fischer	Steph.	.	.	Stephens
Flo.	.	.	Florens Christianus	Sto.	.	.	Stucker
For.	.	.	Forster	Tay.	.	.	Taylor
Fra.	.	.	Francklin	Tr.	.	.	Tröllope
Ge.	.	.	Gedike	Val.	.	.	Valkenaër
Got.	.	.	Gottleber	Vœ.	.	.	Vœmel
Gr.	.	.	Grævius	Wa.	.	.	Wakefield
Ha.	.	.	Haacke	War.	.	.	Warton
Harl.	.	.	Harles	Wei.	.	.	Weiske
Hea.	.	.	Heath	Wel.	.	.	Welsted
Hein.	.	.	Heindorf	Wess.	.	.	Wesseling
Hoy.	.	.	Heyne	Whe.	.	.	Wheelwright
Hrm.	.	.	Hermann	Will.	.	.	Wellauer
Hutch.	.	.	Hutchinson	Wol.	.	.	Wolff
Jac.	.	.	Jacobs	Wyt.	.	.	Wyttenbach
Kss.	.	.	Kiesling				

NOTES.

ABBREVIATIONS OF NAMES IN THE NOTES.

Abr.	.	.	Abresche	Kus.	.	.	Kuster
Aug.	.	.	Auger	Lar.	.	.	Larcher
Bai.	.	.	James Bailey	Lel.	.	.	Leland
Bar.	.	.	E. H. Barker	Mar.	.	.	Markland
Bel.	.	.	Beloe	Mit.	.	.	Mitchell
Ben.	.	.	Benwell	Mus.	.	.	Musgrave
Bl.	.	.	S. T. Bloomfield	New.	.	.	Dr. R. Newton
Bld.	.	.	Bishop Blomfield	Pea.	.	.	Pearce
Blf.	.	.	Belfour	Pol.	.	.	Polwhele
Bo.	.	.	Bothe	Port.	.	.	Portus
Bœ.	.	.	Bœckh	Pott.	.	.	R. Potter
Br.	.	.	Brack	Rei.	.	.	Reiske
Bra.	.	.	Brasse	RP.	.	.	The Latin ver-
Butt.	.	.	Buttman				sion attached to R.
Cas.	.	.	Casaubon				Porson's Glasgow
Cl.	.	.	Clarke				Edition of <i>Æschylus</i> ,
Cum.	.	.	Cumberland				which is in
Da.	.	.	Damm				part or in whole the
Dac.	.	.	Mad. Dacier				version of Stanley
Dal.	.	.	Dalsel	Reg.	.	.	Reisig
Daw.	.	.	Dawes	Ruhn.	.	.	Ruhnken
Din.	.	.	Dindorf	Scal.	.	.	Scaliger
Dns.	.	.	Dunster	Schf.	.	.	Schæfer
Donn.	.	.	Donnegan	Schn.	.	.	Schneider
Dun.	.	.	Dunbar	Schw.	.	.	Schweighauser
Elm.	.	.	Elmsley	Schz.	.	.	Schütz
Erf.	.	.	Erfurdt	Sea.	.	.	Seger
Ern.	.	.	Ernesti	Seid.	.	.	Seidler
Faw.	.	.	Fawkes	Sm.	.	.	Dr. W. Smith
Fic.	.	.	Ficinus	Spa.	.	.	Spanheim
Fie.	.	.	Fielding	Sta.	.	.	Stanley
Fisc.	.	.	Fischer	Steph.	.	.	Stephens
Flo.	.	.	Florens Christianus	Sto.	.	.	Stocker
For.	.	.	Forster	Tay.	.	.	Taylor
Fra.	.	.	Francklin	Tr.	.	.	Trotlope
Go.	.	.	Gedike	Val.	.	.	Valckenaër
Got.	.	.	Gottleber	Vœ.	.	.	Vœmel
Gr.	.	.	Grævius	Wa.	.	.	Wakefield
Ha.	.	.	Haacke	War.	.	.	Warton
Harl.	.	.	Harles	Wei.	.	.	Weiske
Hea.	.	.	Heath	Wel.	.	.	Welsted
Hein.	.	.	Heindorf	Wess.	.	.	Wesseling
Hey.	.	.	Heyne	Whe.	.	.	Wheelwright
Hrm.	.	.	Hermann	Will.	.	.	Wellauer
Hutch.	.	.	Hutchinson	Wol.	.	.	Wolfe
Jac.	.	.	Jacobs	Wyt.	.	.	Wytenbach
Kas.	.	.	Kiesling				

NOTES.

HERODOTUS.

PAGE 1.

* Τελευτήσαντος (βίον) Ἀλυάττω, Ionic Ἀλυαττίης, Attic Ἀλυάττω.

† Ὁ (ὁὖς) Ἀλυάττω, ἔαν being (καθ') ἡλικίαν in age. Ἐτέρω seems to be governed by ἀνὰ, διὰ, or κατὰ.

‡ Ἐπεθήκατο, set himself upon, attached: or understand στρατιάν.

§ The object of this consecration was to detain the deities, and prevent their departure.

¶ That is, τὸ μεταξὺ διδάτῃμα.—Ἐν μέρει, in turn.

‡ Some charges against some, others against others.

§ Τῶν μὲν, i. e. ἑν μέρ. The article is thus perpetually put for the relative by Ionic writers.—Τῶν depends on αἰτίας: unless it can be governed by παρὰ, ex parte, on the side of, in παρενέσκειν.—Καὶ πάντα, even.

¶ Ὡς, when.—Κατίστραφοντο, had been reduced.—Τὸ ἐθεύτεον, what followed from this.—Νέας, ναῦς.—Ἀποδέμενοι, Ion. for ἀφ. So the Ionians said οὐκ οἶδ' ἅτε for οὐχ.—Σάπης, Ionic of Σάπεις.

‡ If there were any late occurrence, περὶ, in the country of.—Ἰππων, feminine, eucalyry.—Νῆς is νῆς.

§ Supposing: a common meaning in this writer.

¶ (What you say, is good:) for oh that &c. Αἰ, same as εἰ.—ῥωλαβόντα, taking up his words.—Οἰκότα, εὐκότα, what is reasonable, natural.—Ἐπεὶ τε τάχιστα, ever since. Τε in this construction seems elliptical. *H before ἐπεὶ would seem more properly to be placed after νέας. "Insulanoz quid putas, ex quo primum edificare te contra se classem audierant, exoptare aliud, nisi ut . . ." Schw.

PAGE 2.

† Ἀειράμενοι (ιστία), having set sail. It should be properly ἀειραμένον. Herodotus thought he had written above what else would the islanders have wished.—Οἰκήμενον

Ann. Gr. Maj.

in a middle sense, like δέδεσμαι, &c.

‡ Whom you having enslaved keep them so. So εἶχε καταστρεφόμενος below.

¶ The conclusion of this speech. Schw. Reply. Lar. Drift of those words. Sto. Perhaps the same as ἐπιλογισμῶ, observation on a subject.—Προσφύει, connectedly, properly, or appositely.

¶ The Asiatic Thracians.—Προσπεπαιγμένω: Προσ-, in addition to: επι- over what he had before.

‡ Σοφιστής, a man skilled in art or science, was not originally a term of reproach, but became so afterwards from the mercenary and sophistical practices of the profession.—(Κατὰ) ταύτων χρίων ἐνόνυχον ἐόντες, happened to exist.

§ They come, as each could come, as they found it convenient. Schw. As they individually chanced to come. Wyt. Pro se quisque. Schw.

¶ Under the plea of seeing the world, but in truth in order that . . . Ἀδύσαι, to abrogate.

¶ Which he had made. Τῶν by attraction for τοῦ. The expression ἐθέλον ὥμους produced the words θεσπὶς and θέμυς.

‡ Were not such as could, were unable to do it, i. e. to abrogate the laws.—Ἄν, i. e. οἷον.

¶ And in fact also.—Θησαυροῖς, treasures.—Θησαυμένον, deard.

¶ As far as was convenient to him.—Σέο, σοῦ.

¶ To denote what follows, Herodotus most frequently uses τὰδε, seldom ταῦδε." Sto.—Ἡδῆ, as yet.

PAGE 3.

¶ The nominative in Greek, answering to se with an accusative in Latin. Ἐατίσω indeed answers to docui auctō, seeming to himself.—Ἐπεμῖτα, asked upon this subject.

‡ Τὰδ in comp. expresses underhand.

¶ Employing the truth. The thing which is.—Ἀποδυνάμεις, ἀποδυν.—Καί (αἰτίη), for what reason. From καί is Lat. quin.

Notes.

a

* Τοῦτο μὲν—τοῦτο δέ: on this account—
and for this: or partly ... partly ...

^b When the city was going on well. Εὖ
ἤκει is to have arrived well at any point.

^c When he was flourishing in means.
(Περὶ for ἐπὶ) τοῦ βίου. See the last note.

^d Ὡς τὰ παρ' ἡμῶν (ἐστὶ), as things go
with us.

^e (Κατὰ) τὰ κατὰ—Προετρέψατο, i. e.
(ἐπετρέψεν) from the following ἐπειράτα:
incited him to further questions. "Admo-
nished him, viz. to learn to think more justly
of the happiness of man." Schw.

^f (Ὁ Κρυῖος) ἐπειράτα.—Ἰδοι, he had
seen.

^g The story which follows in Herodotus
of Cleobis and Biton is here omitted, as it is
given in the Second Greek Delectus, p.
100.

^h Not even.—Ἀλλὰ, fit to be weighed
against, to be compared with: from ἄγω,
ἄγω, to weigh.—Πάν, amine: Schw.

ⁱ (Περὶ) σε.—(Σὺ) τελευτήσαντα. A par-
ticle from the Latin infinitive.

^j Than he who has provision merely for
the day.

^k ἔχοντα after οἱ. Ἀδὲν must be sup-
plied: unless it happens to him that he ...

^l Having themselves moderately as to
means, having moderate means.

^m Not equally (οὐ) with the other.

PAGE 4.

ⁿ See that you pause.—Καὶ, καὶ.

^o Beside me as judge, in my opinion. Or
φέρεσθαι παρ' ἐμοί, from me: παρὰ being in
fact understood, when the dative by itself
has this sense.

^p The name of a happy man.—Κῆ, πῆ,
by what way, how, it will terminate.—Ἐπο-
δέξας, ὑποδέξας.—Ἀνέτρεψε, the tense of
custom.

^q And from not having made him of any
account.—Μερεῖς, having set aside.

^r Ὡς (ἔξιστιν) εἰδέσθαι, as we may con-
jecture.

^s The exactness.—Διέφθαρτο, was injured
in his faculties. Below we have διεφθα-
μένον τὴν ἀκοήν.—Κωφός, dumb. Sometimes
deaf. It properly means blunted, obtuse,
from κόπτω, κέκοφα, obtundo.

^t (Περὶ) τοῦτον.—Ὡς ἀπολέσει, that he
should lose him.

^u And had soliloquized, reflected.—Ἀγε-
ται, gets his son married.—Χρῆνται, χρῆον-
ται, χρῶνται.

^v Θαλάμους, innermost chambers, female
apartments.—Συνέμπε, from συνέμω.

^w That is, τῷ πατρὶ (ὅστι) οἱ.

^x (Κρῖον) δὲ ἔχωντος ἐν χειρὶ οἱ, in or
on his hands. Χερὶ (ὀφθαλμοῖς) οἱ.—(Κατὰ)
χείρας.

PAGE 5.

^y The things established by law.—Ἄνεκα
πε, ἄνεκα.

^z Sitting at my hearth, suppliant.

^a The son of Midas.—Τοῖσδε (ἀδελφοῖς).

^b Schweighäuser justly calls this a sin-
gular mode of speaking for ἐν ἡμετέροις οἰ-
κῇ. Perhaps we should understand in the
apartments of our (house).—Ἐν (οἰκῇ)
Κρῖον.

^c As distinguished from the famous Οἴ-
κῳ in Thessaly.

^d A great creature of a boar.

^e Labors in the fields. Virgil: Satis lan-
boumque labores.—Ποιέσκον, did it.—Πῶς
αὐτοῦ, by or from it.—(Κατὰ) τέλος, at last.

^f Ἄν shows that they considered the get-
ting rid of the boar as a probability, not a
certainty. Sto.

^g Ταῦτα, i. e. τὰ τοῦ γέμου.

^h ("Ὅσα προθύμους) ὡς προθυματάεσσι.

ⁱ Being satisfied with these words. Χρῆ-
μαι, I use: ἀποχρ. I use a thing thoroughly,
have enough of it. Thus ἀπὸ in ἀπορία
signifies completeness.

^j Τὰν, i. e. περὶ αὐν.—Οὐ φαίνεται, re-
fusing.

PAGE 6.

^k Ἰδὼν παρ' ἐμοί.—Τέτοι, from the old
τός, same as τίς.

^l Τοι, σοι.—Πρὸς αὐν, in consideration of,
with a view to. (Σκοπῶν) πρὸς.

^m The things now taking in hand.

ⁿ To steal you away from the hand of
death during my lifetime.

^o Τὸ, ὅ.—(Κατὰ) τὸ βρεῖρον: or, which
I like better, κατὰ τὸ (i. e. κατ' ὅ) λελλήει σε
τὸ βρεῖρον." Schw. We have below καθαρ-
θῆς (κατὰ) τὸν φόνον.—Φύβειαι, for φοβέ-
σαι, φοβέμαι.

^p Or any thing else which is at all like it.
Του, του, from τος, τις.

^q "For ἔχον αὐν, it would then have been
right." Sto.—Τὰ, ἄ.

^r Νῦν δὲ (εἶπε τελευτήσων με) ὑπὸ.

^s This is a way by which.

^t Showing me your opinion.

^u For ἀχάριτι, ἀχάρι. Ἀχάρι is nom. or
acc.—Ὅρειδ' ἔγωγε, mention as a reproach
to you.

PAGE 7.

^v For the purpose of harm.—Πρὸς τοῦτον,
besides this. Πρὸς τοῦτο is wherefore.

^w Such is the proposed accentuation of
Schw. for the common -πρόνται. Thus it
is the future, contracted from ἀπολαμπρ-
ρέται.

^x In any other case.—Οἷός, ἐοικέν.

^γ *Fortunate.*—Πάρα for πάρεστι.—Σπένδεις, you urge it.

^δ *As far as depends on.* Στο.

^ε *Misses it.* Ab illo aberrat.—'Αγγελέων, ἀγγελέων.

^ς ('Εκείνος) ἀπέκτεινε δν...

^α Τὸν αὐτὸν, viz. love.

^β *He escaped the observation of himself in supporting: he was unconsciously supporting.*

^γ *In addition to.*—Τὸν καθήραντα. But above we have read that it was Cræsus who purified him. Perhaps Cræsus had the sole right to purify, but had delegated it in this instance to his son Αἰγύς. Below we read again: φανεῖς τοῦ καθήραντος.

^δ *And that it was not liveable by him, and that he would not live.*

PAGE 8.

^β *You pronounce sentence of death against yourself.*

^γ Εἰ μὴ (ἐς τοσοῦτον) ὅσον, unless inasmuch as you have done it unwillingly.

^δ *As was proper for his rank.*

^ε *Conscious within himself.*—Τῶν, i. e. ἐκείνων οὖν.

^ς Εἰδέναι, εἰδέναι, ἐλίδναι, ηἰδέναι, ηἰδέναι, (whence ηἰδέναι,) contr. ηἰδε.

^α *Viz. στρατὸν.*—Διασκέδαν, to dismiss his army.

^β *That it was an object to him, that it was advisable for him.*—Τὴν δύναμιν, the forces.

^γ *Through haste, quickly.*—'Αγγελος, the messenger of his arrival.

^δ *Since matters turned out to him otherwise than he was expecting, viz. when he was dismissing his forces.* Since δόξαν is contained in κατεδόκει, ἄλλως would have read better than παρὰ δόξαν.

^ε *On horseback.*

^ς *Bare, with no trees or shrubs to impede the cavalry.*

^α *Sacred to Cybele, the mother of the gods.* Possessive case after ἰσός.—'Εκδίδοι, empties itself. κατὰ, by, near.

^β *Having suggested.*

^γ *Caused to ascend.*—(Καθ') ἐκβάδαι.

PAGE 9.

^γ *The camel train, like τὴν ἵππον.*

^α *Soft for διετάχχτο.*

^β *Being taken prisoner should defend himself.* "Should resist being taken prisoner." Στο.—'Αρτία, for ἄρτιος.

^γ *Endures seeing, bears to see.*

^δ *In an active sense.*—He had contrived this plan.

^ε *By which in fact the Lydian even ex-*

pected in some measure to distinguish himself. 'Επείχε (τοῦν).

^β (Τὴν ἐσφραγίσαν) τῶν.

^γ *In time, after a while.*

^δ *Both sides having fallen in great number.* Or ἀμφοτέρων for ἀμφοτέρωθεν, as we have below τὸ πλεῖστον ἐκτέρων. Unless ἀμφοτέρων could be governed by πολλῶν, like τριημισίους ἐκτέρων below.

^ε *For them, Larch.* Like the dative of following. Or by them, the Persians: ταῖσι μὲν being opposed to Κρείσους δέ.

^ς Οἱ μὲν (ἀγγελοι) ὀπισθεν τοῦ ἀλλοῦ ἀγγέλου. Οἱ μὲν, some. Or, if αἱ is the same as the relative αἱ, we must repeat διεπέμπαντο before προσιόντες.

^α *Viz. τῇσι συμμαχίαισι.*

^β *To request them to assist as soon as possible.* Κατὰ τὴν ταχίστην ὁδόν.

^γ *The plural name after the singular is observable.*

^δ *Being a part of.*

^ε *And cut it off and appropriated it.*

^ς Ἡ (γῆ) μέχρι.... ἦν 'Αργείων, was the property of the Argives.

PAGE 10.

^α *That the mass.*—'Εκάτερον, same as ἐκατέρωθεν.

^β *While the others were fighting.*

^γ *That is, χεῖρας: engaged in battle.*

^δ *Took his post in the field.*

^ε *Both people on hearing what had taken place.*

^ς *For some time.*

^α *'Εκατέροι ἐφασαν αὐτοῖς νικῆν, that they were the victors.*

^β *Πλέονες περιεγένησσι, survived.*

^γ *Viz. by custom of the laws.*

^δ (Κατὰ) τὰ ἑαυτῶν.

^ε *Repeat ἔδαντο ἑμαυτοῖς before ἡμῶν.*

^ς *Being ashamed to return.*

^α *Killed.* Καταχράσθαι in this sense means to use the sword against. Or to make use of a thing thoroughly, consume, despatch.

^β *Of two terminations: also it would be ἑτοιμῶν for ἑτοιμίων.*

^γ *In a passive sense, like Lat. rapulo.* So ἔλασαν below.—'Εχοιτο, was held a prisoner.

^δ *Having considered the king's case a great misfortune.*

PAGE 11.

^ε *It did not succeed.* Lit. advance.

^α *Same as πασσαμένων.* Παῶ is an active verb.

^β *A Mardian.*—Δεινόν, to be feared.

^γ *Sc. ἡμετέροις.*—'Επὶ, after, for.

^δ *In a middle sense.*—Κατ', after the example of.

^b That they do not think it lawful to eat.

^c As it happens to seem to me.

^d Make it their custom.

^e Χρᾶμαι, χρᾶσμαι.—Θύει (ὁ θῖαι).

PAGE 12.

¹ Ἐγγίγεται (νόμος).—Γίγεται, is included.
—Ἐπὶ πόδας from ἐπὶ πόδας.

² When the sacrificer has arranged these things.

³ One of the magi.—Ἐπισχῶν, having stayed.

⁴ Takes away for his own use.

⁵ Makes use of them in whatever manner reason inclines him, he thinks proper.

⁶ Was born.—Τῶν ἄλλων, quoniam alias, Schw. I should prefer ἄλλων to mark the feminine, days.

⁷ They think it right to furnish at their table.—Προτίθεσθαι, for προτίθενται.

⁸ The smaller kind of cattle.

⁹ And those not altogether, but few at a time.—Ἀπὸ δέσπων, after.

¹⁰ Worthy of mention or of account, good.
—Εἰ δέ τι, if any thing were brought on for dessert.

¹¹ Πρόκειται, κέεται, κέεται, incumbent, they apply to, indulge in.—Μὲν οὖν perhaps should be read μὲν οὖν.—Φυλάσσεται, are observed.

¹² In whose house.

¹³ Τῷδε: by this circumstance you would discover.—Φιλεῖν, they kiss.

¹⁴ Next to themselves, two being considered: the one who is neighbour to the other, the other to the one. Post sese mutuo, Schw. But Larcher refers this practice not to individuals, but to nations: "Les nations voisines sont celles qu'ils estiment le plus, quelquefois après eux-mêmes."

PAGE 13.

¹ (Τιμῶν) δεύτερα.—Κατὰ λόγον, they honour proportionally as they advance, i. e. less and less.

² According to the scale just mentioned attach themselves to virtue.

³ One nation even governed the other.

⁴ And especially those who... Schw.—Σφῶσι: A few lines above ἄγιστα was joined to a genitive.

⁵ Apparently the same as τῶν μέγιστα ἐχούων, their neighbours.—Ἐχόμεναι, to hold on with.

⁶ For this nation (the Persian) advanced in governing, extended their dominion.

⁷ Admit, adopt. Middle.

⁸ It is admitted as a proof of manliness, next to being brave (ὁ τῷ) in fighting, in

him who has begotten many children. Unless a tautology is supposed: Ἀπὸ δέσπων δεκταὶ ἀνδραγαθία μετὰ τῷ μέγιστα, (ἀνδρῶν) sc. εἶναι ἀγαθῶν, &c.—Ἀποδέχεται, in a passive sense from δέχομαι; unless, says Schw., it is from διακρίνω, to constitute.—Ἀποδέξω, ἀποδέξω, show to the world.

⁹ Ἀνὰ, as we say Per annum.

¹⁰ They think that numbers is strength ἡγίαται, for ἡγιόνται. Formed thus: ἡγιῶνται, ἡγιέται, (as τέτραπται, τέτραπται, ἡγέται, ἡγέται). Or thus: ἡγιῶνται, ἡγιέται, ἡγιέται.

¹¹ From the child being five years old.

¹² Πλεῖν ἢ... Πλεῖν is a comparative: prius.

¹³ Sc. παρὰ τῇσι γυναιξί.

¹⁴ Μηδὲνα seems to belong both to τῶν ἄλλων and to τῶν ἑαυτοῦ οἰκετῶν, unless οἰκετῶν is governed by αὐτῇ. One Ms. reads μήτε τῶν ἄλλων.

¹⁵ For one fault to inflict an irreparable punishment, i. e. to kill.

¹⁶ Than his services.—Οὕτω, in this case.

¹⁷ The acts of spurious or adulterous procreance. "For ὑποβολιμαίων ἔργα." Schw.

¹⁸ Ἄσσα, ἄττα, soft for ἄσσα, ἄτσα.

PAGE 14.

¹ Μάλιστα δὲ (ἔτι).—Καί, αἰῶν,

² Because he offended against.

³ Seized with these disorders.

⁴ Nor do they suffer any one else to do so.

⁵ Which has escaped the observation of.

⁶ All their names, which answer or correspond to the qualities of bodies or the dignity of persons. Οὐδέματα, proper names. Others understand words in general.

⁷ End in. 'Er: because a motion or progress is supposed.

⁸ Not some, and others not, but all alike.

⁹ The following.—Κρυπτόμενα, secret.

¹⁰ The dead body.

¹¹ Are distinct, differ from. For καχέριανται.

¹² Consider it a sacred matter.

¹³ Object of labor, enterprise.

¹⁴ 'Ea, I was, as ἐτίθεα.

¹⁵ (Δεῖ) ὁ τῷ, why it flows down its channel increasing as it goes, beginning thus to increase at the summer solstice. "Κατέρχεται, descendit, defluit in agros, sc. postquam auctus exsuperavit suas ripas." Schw.

PAGE 15.

¹ Having nearly completed this term of days. Schw. Having nearly come up to.

² Retires abandoning its current i. e. in its extended course. "Ἀπολείπων (κατὰ) τὸ βέλος, falls as to the water which it carries." Schw.

¹ Perhaps understand μήχρη οὐ (ἔρα ἐστὶ) *τραπεύων*.

² To be by nature the reverse of.

³ Αἰτίων (τοῦ) πληθύνει.

⁴ Πρὸς (τοῦτω), *moreover*.

⁵ Would be equally affected and in a similar manner with.

⁶ Ἐλέσσοις sc. ποταμοί.

⁷ But so to speak, or to say the truth.

⁸ Most likely or plausible.

⁹ Many proofs of the things now said. *Wess.* Τὰ disturbs the sense. *Schw.*

¹⁰ Ἀδρί γε οἶον τε ἰδόντι (who is able) λογίσσασθαι τοιοῦτων περὶ.

¹¹ But after a full of snow, it is the necessary consequence.

PAGE 16.

¹ In the third place. Or τρίτα (μαρτύρια παρέχονται).

² (Κατὰ) ταύτην. Or χιονίζει is here active, sc. ὁ θεός.

³ The person who spoke what I have alleged.

⁴ Having carried his story up to an ob-scure point.

⁵ Deserves not refutation. *Schw.*

⁶ From his former course.

⁷ Thus the whole matter is explained in the shortest words. *Schw.* See in few words the reason of this belief. *Lar.* My reason may be explained without difficulty. *Bel.*

⁸ That is, the Sun.—Κατὰ, over, *Schw.* towards, *Lar.*—Οὐδός (ἐστι).—(Ἐρεκα) ἰδόντων.

⁹ Ἀτε, ἄς, οἶα, in this construction with a gen. participle are very common. As you may imagine by reason of the air being constantly serene.

¹⁰ Estate. *Schw.* (Διὰ) τὸ θέρος.—Τὸν (διὰ, κατὰ) τὸ μέρος.

¹¹ Towards, to.

¹² It is probably for this reason that. *Lar.* From whence it follows that. *Schw.*

¹³ Always to dismiss from itself. Construe τοῦ Νείλου αὐτοῦ τὸ ἔσθαι τὸ ἐπείκειν.

¹⁴ (Κατὰ) τὸ (γυμνάσιον) ἐπείκειν, after that.

¹⁵ For so long, up to this time.

¹⁶ Ὁ μὲν, opposed to ὁ Νείλος below.

PAGE 17.

¹ Διὰ οὐ ὅσον θέρος.

² Τοῦτον τὸν χρόνον opposed to τοῦ θέρος.

³ Less copious than what it is at another time.

⁴ But during the winter it alone is pressed by the sun. "If the sun attracted moisture from the Nile during the winter, it would do the same with respect to the

other rivers of Libya, and in like manner diminish the force of their currents. As this is not the fact, the reasoning of that author falls to the ground." *Diod. Sic.*

⁵ That is, burning every thing through which it passes. *Schw.*—Στάσις, position, order.

⁶ I imagine. Ἐλπομαι seems to come from ἔλασ, I take into my mind, whether as a thought or as a hope.

⁷ (Κατ') ἀρχῇ, in the beginning.

⁸ Has taken upon himself, professed.

⁹ The secretary of the curiosities.—Παλ-ζών, to joke.

¹⁰ (Κατὰ) τὰς κορυφάς.

PAGE 18.

¹ A rope.—Κατεῖναι, let down.

² Of actual occurrence.—Ἀπέφανε, re-vealed them. *Schw.* reads: ἀπέφανε, (ἐκ ἐμῆ κατανοήσεως, as I understand,) διὰ &c.

³ As (συμβαίνει) ἐμὲ.

⁴ Beating again. —Ἄλλου, i. e. παρ' ἑλλου.

⁵ So much as follows.

⁶ Without including.—Συμβαλλόμενοι, casting together.

⁷ Hus (the power).—Τάδε, the following. —(Παρ') ἀνδρῶν.

⁸ From other topics they came into con-versation...

⁹ Towards the east.

¹⁰ And to see if they could discover more than...

¹¹ Accusative after ἐπελ, because ἐφασκεῖς is understood.

PAGE 19.

¹ Less than middle-sized men, pigmies.

² Φωνῆς τι, any thing of their language.

³ Let it be thus fully have been declared by me up to this point: excepting that...

⁴ Probability thus draws us, i. e. to the same conclusion.

⁵ The superlative has the notion of a com-parative. *Schw.* Very many more. *Eurip.* Andr. 6: οὐτὶς ἑλλη δυστυχιστάτη γυνὴ ἔμοῦ πέφικεν.

⁶ Greater than speech, i. e. greater than can be set forth by words. *Schw.* Beyond all expression. *Larch.*—Πρὸς (in comparison with) πάντων χρόνων i. e. ἄλλης.

⁷ Different from every other.

⁸ Differently from. Adjectives of ac-cordance (ὁμω) with, take a dative: there-fore also those of non-accordance with.

⁹ "Ἐθεα seem to regard individual, ἥθεα public manners." *Schw.*

¹⁰ Shoot the wolf's robe.

¹¹ That is, ἱσθὴν ἐστὶ θεοῦ.

¹² Κομῶ, same as κομῶ.

^a With grief, i. e. on the death of a relative.—*Κόσσομαι*, from *κείω*.

^b That is, *ἐκείνους ἐν οἷς τὸ κῆδος μέγιστα λαβέεται*, who are chiefly affected by the loss.—*Τὴν*, close upon.—*Ἀνείωσι*, suffer.

PAGE 20.

^a That is, they live apart from animals.

^b And they remove dung with their hands.

^c Two kinds of letters.—*Ἱπὸ*, hieroglyphics.

^d In the course of.—*Διὰ*, at the interval of.

^e *Ψυχρῶ* (*ψύατι*), as Juvénal uses *gelidâ*.—*Πάσχοι*, they enjoy. *Πάσχω* was to have the sensation of good or ill.

^f Of their own property.—*Ξφί*, for them.

^g *Τρώγω* was said of things eaten raw. Wess.

PAGE 21.

^a *Ὅτι ἐξ* (*ἀπό*),—*Ἄντι* —, in his room.

^b Are the sacred property of Epaphus.

^c Even one.—*Ἰδῆται* sc. *ὁ δοκιμάζων*.

^d (*Διζηται*) *ἐλ*, whether it is free from the blemishes established as such in the sacred books.

^e On it, the altar.—*Κατὰ*, down upon.

^f That, as mentioned just before.

^g They, who have a market-place at hand, take it.

^h Then sell it. *Ἀπείδοντο οὖν*. Tense of habit.

ⁱ Disembowelling. Schw. Inspection of the entrails. Lar. Choice. Bellanger.

^j They think. Middle sense.—(*Περὶ*) *ταύτην*.

^k *Κεῖν κοιλίᾳ* is what they elsewhere call *κεῖνόν*, the belly, abdomen, in which are the entrails. Schw.

^l *Ἐξείλον ἄν*. As before *ἀπ' ἄν ἔδοντο*.

PAGE 22.

^a The extremities of the loin.

^b The other part of the body. As the Latins say *summus mons*, and Herodotus above *τὴν ὀσφὺν ἄκρην*.

^c Beat themselves.—*Ἀποτίψονται*, have done beating themselves. *Ἀπὸ* signifies completion, as we say *To fight it out*.—*Προτίθενται*, set before themselves.

^d The oxen which die.

^e Accusative absolute: unless we read *ὑπερέχοντας*.

^f Rising above ground.

^g But the name of that city, from which.

^h In the same manner (*σὺν*) with.

ⁱ That is, *τῶν κτήνων*.

^j *Κτελροῦσι* is opposed to *ἀποθνήσκοντα*,

which is said of natural death.—*Οὐδὲ* *ταῖα*, not even these, i. e. *τῶν κτηνῶν*.

^k Though it is.—*Τὰ* (*θηρία*).

PAGE 23.

^a Much the same as, *ἔστι δὲ περὶ αὐτῶν καὶ . . .*

^b In proportion to.

^c As making, as it makes.

^d (*Ἔδον*), an animal which is an object of quiet treatment with it, as being . . .

^e "*Fusi et factiti lapilli*." Wess. Melted, cast, blown. Reisk thinks that they were of glass. In Dalzel they are translated fossils.

^f While living.

PAGE 24.

^a Lizards.—*Ἢ*, i. e. *ἢ*.

^b Sc. *ὁ ἀγρευτής*.—*Μερίαι*, syncope for *μερίαι*, as *αἵρεο* for *αἵρεο*, says Schw. Or it is from a verb *μερίαι*.

^c Sicallones it down.

^d *Κατέλασε ἄν*, as before.

^e Adverb for adjective, as is common after *εἶναι* or its equivalent.

^f Nor permitting the troops, i. e. being adverse to.

^g Few to take on themselves to engage: too few to do so. *Ὀλίγους* (*ὥστε*).

^h Was prevailing.—*Κυδῶν*. For they voted by beans.

ⁱ There remained an eleventh voter to give his casting vote.

^j *Πολέμαρχος εἶναι*, to be the polemarch of. See Robinson's *Archæologia*.

^k Empowered him to have a vote equal to that of the ten *στρατηγοὶ*: i. e. in case of equal votes between them, made his determine the question which theirs ought to have done. Or translate *ἀντιφρον* having equal right to one vote, thus balancing an equality.

^l It is in your power.

^m Demosthenes has, *ἀπ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις*.

ⁿ It has been already determined what they shall suffer.

^o It is able.

^p (*Κατὰ*) *τι τοῦτέων*.—*Κῆρος*, power of deciding, decision.

PAGE 25.

^a Unsound, bad counsel.—(*Ἐν*) *τῇ συμ-βολῇ*.

^b Depend on you.—*Προσθῇ*, add yourself, accede to.

^c *Τὴν* (*γνώμην*).—*Ἐμ*, mid. subj.

- * The command for the day.
- α Though he received it.
- β Followed him up in regular order.
- γ Holding on to, succeeding.—(Εἰ) δα-λῶσαν.

δ Both the Delia and the Panathenæa were celebrated every fifth year: the latter festival is here meant. Lar.

ε Only a few ranks deep. 'Επὶ, one upon or after another.

ζ When it was arranged for them, they were arranged. Or understand τὸ ἀπαρτό-πιδον or ἡ τάξις.

η When they were let go from their position, when the signal was given. 'Αφεί-θησαν.

θ They imputed.

PAGE 26.

α Imagined.

β Same as ὁποσέηεν.—'Εσθκον, were in the act of.

γ Middle of the country.—Τὸ μὲν τετραμ-μέσον (μέρος).

δ Up to the point at which, until.

ε They called for fire to burn the ships. Homer: Οὐδρε πῦρ, ρὺν ἡμῖν πάτερ Ζεὺς δέξαι ἡμῶν ἔδωκε, Νῆας ἔλαιο.

ζ Τοῦτο μὲν . . . τοῦτο δὲ, in the first place, in the next.

η Literally, after beating back out of the fight, i. e. after getting off by the prompt and vigorous use of their oars. If ἐκὶ ἀπέ-στην is understood, it will mean *backing out of the fight, retreating by backing water.*" Sto.

θ Ἐλίκον i. e. τὰ ἀνδρόποδα.

α To anticipate them by getting first.

β As fast as they could. Εἰχον (ἐαυτοὺς ἔνεκα) ποδῶν.

γ Anchoring above, or over against, off.

δ About. Κατὰ expresses a certain extent passed down or through.

PAGE 27.

α To take in hand.

β Sc. from my ancestors.—(Πατὴρ) τῶν.

γ Following his direction. Schw.

δ It conduces to our prosperity.

ε What deeds they have done and what nations they have acquired. Schw. Οἱ τὰ at once refers to ἔθνη, and κατεργάσαντο means *despatched, subjugated.*

ζ Λείψομαι (τινῶν); or λείψομαι (ἀπὸ); or λείψομαι expresses a comparative, *be inferior to.*

η Hand over, communicate.

θ By throwing a bridge over.—('Ες) Πέρσας.

α It did not happen to him to . . .

β Ac if he had said τοῖς Ἀθηναίοις.—('Ες) ἐμέ.—('Ες) ἡμέας.

γ I have premeditated myself. Ἀρῶ, ἔπρατ, ἀρτέομαι.

PAGE 28.

α Faciemus. Schw. So ἀπαδέξαι i. e. ἀπα-δέξαι βασιλέα is to constitute, create, make a king. "The Persian empire will be limited by the heavens alone." Bel.

β That the following is the case.

γ Thus both the guilty and the guiltless will equally be our slaves. Ἀπὸ τοῦ ἡμῶν, i. e. αἰώνων ἀπεχόμενοι ἡμῶν.

δ At which. 'Ες, because time proceeds from the present to a future point.

ε Impersonal, like χρεῖ.

ζ Ἐν (μοχοῖς or οἰκημασιν, apartments) ἡμετέρων (οἴκων).

η It would be a terrible matter.

θ Τῶν, for χρημάτων is "rerum illorum."—'Εοῦσαν i. e. εἶναι.

α Failing but a little of going.

PAGE 29.

α Δεῖος, plain, even, open.

β There being no refuge in hill or wood from the openness of the position, each army fights to desperation.

γ I do not speak at all. Ἀρχῶν: ἰ. e. I will not even enter on it.

δ Whose interest it was.

ε To lay hold of and stop their disputes, and that by every thing rather than war.

ζ They should mutually find a place of great natural strength, and then try the issue of a battle. Bel. Τῇ δὲ in opposition to τὰ κάλλιστα χωρία καὶ λεύκτα.

η They never came to a consideration of this (that I had come so far) so as to oppose me. "Nunquam ad ejus rei rationem et causam, ut necum in certamen descenderent, venisse." Wess.

θ We say, Nothing try, nothing have.

α Having softened what was hard or harsh in.

β Trusting too in fact to this circum-stance, his relationship.

γ To choose and take.

δ By itself, per se. 'Επὶ seems here to mean *on the account of, reference being had to.*

ε Came back from Greece.

PAGE 30.

α Ἐλάνειν, ἐλάνειν, ἐλάνειν.

β "But it may happen." Schw. Lar. Bel.

γ Καὶ δὴ καὶ (τοῦτο γὰρ): And suppose this too: it hath happened that you were de-

vented. He speaks of the future as of the past." Data. Or thus: get to-morrow it is wont to happen &c.: understanding after ἀποφάται an ellipsis: "which may happen in your case."

² *El* is much the same as ὅτι.—Τοσαύτην, so large an army as sailed.

³ Suppose then, or I will allow then, they have not (i. e. will have not) succeeded in both respects (i. e. by sea and by land): yet, if &c. So Schw.

⁴ By no peculiar wisdom of my own.

⁵ Think of what a calamity wanted but little of overtaking us. (ὅστε μὴ) καταλαβεῖν.

⁶ Turned themselves into all forms, tried every thing. Schw.

⁷ Ταῖα i. e. ἴσασιν.

⁸ Would have been done up, ruined.

⁹ In the power of. ¹⁰ Publish forth.

¹¹ In such a case if any thing chooses to oppose our success.

¹² He has lighted on an unexpected advantage.

¹³ To make a pompous display.

¹⁴ Small things do not annoy him, (τὸν θεόν,) stir his wrath or envy.

¹⁵ Τὰ ταῖα, sc. τὰ μέγιστα.

¹⁶ He (ὁ θεός) hurls his thunderbolts.

¹⁷ Ὀλγῶν (στρατῶν).

¹⁸ After the same fashion.

¹⁹ Διεφθάρησαν ἄν.

PAGE 31.

¹ Ἐπείγομαι has a middle sense: to hasten on for oneself.

² Are apt.—Ἐπισχεῖν, to stop.—Ἀνὰ, in the course of.

³ To hear themselves spoken of.

⁴ And the party present and listening.

⁵ Between them.—Τοῦ ἑτέρου.. τοῦ ἑτέρου, the one, the other.

⁶ Putting down by way of pledge.

⁷ Succeed. Properly, turn up. Ἀποβαλεῖν is more common in this sense.

⁸ Same as κτενέσθωσαν, and πασχόντων as πασχέτωσαν.

⁹ (Ἐς) Πέρας.—Κατ' ὁδόν, on your march.

¹⁰ Having come to know. ¹¹ You are persuading. Πείσασκε here seems to have an active sense, to cause to resolve.

¹² (Τοῦ μὴ) λαβεῖν.

PAGE 32.

¹ For let it not be true that I am born... if I shall not have...

² They at least will not.—Ἠπετέραν (χάριν).

³ If we may judge from...

⁴ It has itself in a possible manner, it is possible.

⁵ The point of dispute lies before us whether we are to...

⁶ Which I shall suffer according to your prediction.

⁷ Down to this time: διὰ τῆς αἰτίας—Οἱ ἀσθενεῖς.

⁸ Διότι (ἐπεὶ).

⁹ There. Schw. For this purpose: αἰεὶ Διὰ.

¹⁰ Having observed him i. e. διακρίνας.

¹¹ At first: for he changed his opinion afterwards.

PAGE 33.

¹ Having perceived: middle.

² In the course of.

³ To whom it shall not occur.

⁴ In causing us to taste, in giving us taste of.

⁵ Because he so soon disappoints us by taking away our taste of pleasure.

⁶ Ionic for μεμώμεθα, pl. p. μεμώμεθα. Χρηστὲ, let us res. Schw. the pleasures which are before us, Bel.

⁷ So clear in dissuading him from war.

⁸ Would you have changed your mind. Μετὰ in comp. imports change.

⁹ Τελευτήσῃ, ἔσ.

¹⁰ Δαίμων has usually a sarcastic meaning. "Videtur significare, O hominem optime, aut O vir mirifice." Schw. (Ἦ) ἀνθρώπων.

¹¹ Πολλασπλήσιον has the force of a comparative.

PAGE 34.

¹ This one self-same port.—Κοινῶς, you shall bring yourself to.

² Valck. prefers ἐποδῆμα, from δέμα: capacious.

³ (Ἐς) τὸ πρῶτον: stolen away or stealing yourself away, i. e. led on imperceptibly, in advance.

⁴ As nothing opposes you, you will therefore advance more and more: the words above, εἰ ἐθέλοι &c. being applied here. Else ἔσ is, on the supposition of, although.

⁵ Sallust: "Priusquam incipias, consulta: ubi consuleris, maturi facto operis est."

⁶ Proposed from time to time.

⁷ You show not what that step is which is a sure one to take.

⁸ In these same cases equally as much as. Ὁμοῦ καὶ αὐτὰ: the one and the other should do so EQUALLY.

⁹ In this respect then the cases are equal, you are on an equal footing.

¹⁰ As he ought, as is proper.

¹ Success usually attends those who are willing to act. "Audentes fortuna juvat."

² 'Ες δ' (μέτρον).—Προκεχώρηκε, have been and are advancing.

³ Same as ἀβρά just above.

⁴ Terence: "Non sit sine periculo facinus commemorabile."

PAGE 35.

^a "Are apt to be undertaken. Laurent. Are apt to be successfully concluded: So Porus more rightly." Wess. Κατά expresses completion. This sentence is understood by Schw. differently: "A great power is not apt to be overthrown but with great risks."

^a Them, my royal ancestors.

^b (Ὡς τε εἶναι) πλεονα. So Sophocles: Μελίον' ἐκτείναι λόγον.

^c By no means.—Πατέρας, those from whom they are descended, i. e. the Athenians.

^d Without the aid of the Ionians.

^e Is apparent. 1 Kings xx, 11: "Let not him, that girdeth on his harness, boast himself as he that putteth it off."

^f Who fear the Ionians lest, who fear lest the Ionians should revolt.

^g Was in their power.—(Ὡς τε) διαφθεῖραι.

^h They gave among us a display of.

ⁱ Ionic of ἐπιτρέπω.

XENOPHON.

PAGE 36.

^a The present, the historical tense, to make the narration more lively. Dalz.

^b Καί... δὲ... but also, moreover. So below: Καί τῶν Ἑλλήνων δὲ...

^c Declared, appointed.

^d Eis: because ἀποσπῶνται is the same as ἄρσται ἐρχονται. In this plain of Castolus the meeting was appointed for all the troops of the province.

^e A Parrhasian.—Κατέστη, in a passive sense, was instituted to.

^f Having successfully begged him off for himself. 'Εξ as in Exoro.

^g In the power of, dependent upon.

^h Ἐτάρα, to be, to be present, to be not absent from, to be not wanting to, to favor.

ⁱ Used to come.—Τῶν παρὰ βασιλέως, of the King's messengers or courtiers.

^j Πόδας, plural, agrees in sense with ὅστις, which implies numbers.

^k Disposing them towards himself, in his favor.

^l Hold themselves, be, well intentioned to him.

^m Ὅτι was formerly written ὅ, τι. Thus εὐδαίμων ὡς ὅτι μάλιστα was εὐδ. ὡς ὅ, τι μάλιστα εὐδαίμων ἐστί, happy as what is most happy. Bif.

ⁿ Whenever he held a review (φυλάκων) of the guard-troops he had in the cities.

PAGE 37.

^a The Peloponnesians were now the first state in Greece.

^b Under pretence that Tissaphernes was.. That is, thus commanding by reason of.

^c (Κατὰ) τὸ ἀρχαῖον, formerly.

Anal. Gr. Maj.

¹ Τὰ αὐτὰ ταῦτα, sc. ἀποσπῆναι.

² To bring back the exiles. Κατά, back: perhaps because we go up, and return down.

³ Begged, as thinking it fit, ἄξιον.

⁴ Was not sensible (περί) of...

⁵ But thought that he was spending money on his troops as being at war with P.

⁶ Having transacted business with him.

⁷ Escaped observation in being maintained, was secretly maintained, αὐτῷ, for him, Cyrus.

⁸ To the number of 2000 mercenaries.

⁹ As he would thus be able to get the better of.

¹⁰ Not to settle the dispute with.

PAGE 38.

^a To come to him.

^b As the Pisidians were giving trouble to, molesting...

^c Up into the country, into Upper Asia.

^d Which was there, in his province.

^e For him.—Τοῦ ξενικοῦ (στρατεύματος), the mercenaries.

^f Παρήγγειλε Ξερίᾳ, (αὐτῇ) ἥκει λαβόντα.

^g Promising them that he would not cease. Observe παύσασθαι, where we should expect παύσεσθαι.

^h Were present (ἐλθόντες εἰς).

ⁱ Ὡς (πρὸς) βασιλείᾳ.

^k Ἦλθε (στρατιάν).

PAGE 39.

¹ (Ἐπὶ) δὲ πλείων (κατ') εἶρε.

² (Ἐλθόντες) εἰς.—Πλὴν is sometimes a conjunction.

Notes.

b

^o Πρότερος is a comparative.

^p Τῶν (καθημένων) εἰς.

^r The rest of the army.

^q Said that he had not hitherto put himself into the hands of any one stronger than himself. Order: ἰδοὺ οὐδένι εἰς χεῖρας (αὐτοῦ).

^r And this, viz. that his territory should not...

^s If they should light upon him; or if (τινὲς) any should fight on them.

^t To receive back.

^u They said they would not go further.—(Εἰς τι μέρος) τοῦ πρόσω (χωρίου).

^v Clearchus was the first to set about forcing.

PAGE 40.

^w Χαλεπῶς φέρω (ἱμαυτὸν ἐπὶ) τοῖς. Or χαλεπῶς φέρω had the government of χαλεπαῖω.

^x Verbs of taking away govern two accusatives, as other verbs in Latin: Celo te habere rem: Posce Deos veniam. We may here explain the phrase: to deprive the Greek inhabitants (κατὰ) in regard to the land.

^y Called me.

^z In recompense for what I had been treated with by him.

^a Ἀνάγκη μοι, (ἐμὲ) προδόντα.

^b To make use of.

^c Being false to him.

^d Be assured of my going. "Literally, as I am then going wherever you shall go, so entertain the opinion." Dun. Ὡς (περὶ) ἐμοῦ.

^e For ὅτι sc. ὅτι, which way soever. Blf.

^f That he said he would not...

^g Herodian supplies the ellipsis: τὰ σκευοφόρα, κτήνη τε καὶ δόχματα.

^h Ἀδέρᾳ has a genitive, like χαλκῷ, i. e. ἀπὸ.

ⁱ Since these matters would turn out properly. Ὡς (χρὴν), as was right in consequence of...

^j And advised Cyrus to send for him: but, after he did so, still he said he would not come. So Hutchinson. "But at the same time let him know that he did not design to go to him." Spelm.

PAGE 41.

^k The meaning is, it is plain that we cannot expect any thing from him, any more than he from us.

^l Ἠπίς (ἔργου).

^m Chiefly because I am ashamed, because I am conscious of having deceived him. (Περὶ or εἰς) ἀδέρᾳ.

ⁿ Impose a punishment on me for...

^o Εἰμι, to go, is used as a future by the Attics. ἵμεν καὶ ἐπιχειρήσομεν, Demosth. Thus ἄπμιν answers to μενοῦμεν.

^p The man i. e. Cyrus is a very valuable friend to him, to whom...

^q Neither do we seem to be encamped at a great distance from him.

^r The consent.

^s Pretending that he seriously wished.

^t The whole speech is ironical, and a caricature of the measure, which Clearchus had pretended to adopt." Blf.

^u (Δεῦν) ἐλθεῖν στρατηγούς. So (δὲν) ἀγορεύσειν, &c.

^v "Per punctum regionem." Hutch. "I take φαῖλας to be a substantive: through or amidst the friendship of the country." Blf. —Μὴ φθάσων: Should not anticipate them by seizing the eminences. Φθάσων is Dunbar's reading for φθάσων. See Dawes.

^w Ἐχόμεν, the first person: though the rest of the speech has been in the third person. So Acts i. 4: "And he commanded them that they should not depart from Jerusalem, but wait for the promise of the Father, which ye have heard from me."

PAGE 42.

^x Ὡς (περὶ) ἐπὶ στρατηγήσουντα.

^y Supply the affirmative λεγέτω πᾶς τις. Blf. —Πείσομαι, I will obey. —Δουλεύω (έστι).

^z As if Cyrus was not on the eve of making his voyage again. That is, (επι)φέρω) περὶ Κύρου ἄσπερ μὴ παυομένου.

^a Whose scheme we mar. Τὴν πρᾶξιν (τὴν οδὸν) φ. Or φ is for whom.

^b What hinders you from begging Cyrus to secure those eminences for you? This is no less rational than to confide in the guide he may appoint.

^c (ἔδν) ἀδέρᾳς.

^d In what he wishes to employ us.

^e And if his undertaking be of the same nature with that, in which he used before to employ foreigners. Παραπλήσια (σὺν ἐμῷ) εἶς.

^f Understand δοκᾷ δέ μοι: from above. So also before ἐξῆλθον, to ask him.

^g Πρὸς φίλᾳ, in a friendly manner, like πρὸς βίᾳ. Others understand it "in punctum regionem," sc. χάραν.

^h To let us go.

ⁱ According to what he shall say: or in relation to these our present affairs.

^j They demand pay over and above what they had before.

PAGE 43.

^k (Ἐκείνου τοῦ μισθοῦ) οὐδ' i. e. ὅτι.

^l (Ἀνὰ) τοῦ μισθοῦ τῷ στρατῷ (ἐκείνῳ).

- ¹ Not even there or then.
² Feeling a malicious resentment against.
³ Wished they might be taken.
⁴ In case they should be taken. Passive sense, as some tenses of the active also of ἀνίσταμαι are used.
⁵ That they are neither gone into concealment—nor have they made their escape.
⁶ I use their services.
⁷ (‘Ex) αὐτοῖς. Αὐτοῖς, because ἔως τῆς παρῶν τῆς implies a plurality.
⁸ Same as ἰστῶσαν.
⁹ In a passive sense, as ἀνέσταντα above.
¹⁰ Rather despmting, more than was right.

PAGE 44.

¹ Given her to provide her with her girle. Cicero says of the Persian king, “plures uxores habere: his uxoris civitates attribueret, hoc modo: Hæc civitas mulieris redimiculum præbeat, hæc in collum, hæc in ovinæ.”

- ² The seasons.
³ That his march was to be.
⁴ Ἄν μὴ, εἰ μὴ. Shakespeare often uses AN for IF.
⁵ And that too, at a time when...
⁶ The 1st aor. of ἵσταναι has an active sense.

⁷ τὸ πᾶν (μέρος) Ἑλληνικοῦ (στρατευματος). Πᾶν, much: τὸ πᾶν, the greater part.

⁸ You shall be honoured by Cyrus more than... Προτιμήσεσθε, passive sense.

PAGE 45.

- ¹ To be the cause of it.
² Will acknowledge the favor to you: or will know (how to return) thanks to you. So ἐκρίσεται (χέρει).
³ We shall all then go home again, they as well as we: but we only shall be rewarded on our return.
⁴ Τεθεσθε ἄλλου (πράγματος), οὐκ ἔστιν ἂν δέησθε, (παρὰ) Κίρου. Τετάρτῳ, to light (ἐπὶ) upon, takes a genitive.
⁵ He (Cyrus) was said.
⁶ Cyrus began to cross: imperf.
⁷ Was fordable. ⁸ Submitted to.
⁹ Τὸ ἄλλο (γένος) ὄλης, of slough.
¹⁰ Plural after neuter: because ὄλη and κάλαμος are intended.
¹¹ Στραυτοὶ μεγάλοι, ostriches. Ostrich, by the way, is for uistriche, avistruthia.
¹² Our horsemen. Spelm. So below, of διέβαιντες τῶν ἵππων.
¹³ Would then stand still. Ἄν thus expresses custom.
¹⁴ It was not possible. Οὐκ οἶον τε ἦν.
¹⁵ Unless the horsemen, having posted

themselves at a distance from each other, or having disposed themselves in the manner of relays, had managed the chase in succession with fresh horses. Dun.

PAGE 46.

¹ Ostrich.—Ἀπέστα, a. 2. of ἀπίστημι, like ἵστα imperf. in Thucyd. Dunbar wishes ἀπέστη. Schneider reads ἀπεσπᾶτο, se abripuit.—Ἀνέγρουσα, στρουθὸς fem.

² Ἀπάτα (ἐαυτῇ).
³ If one springs them hastily. Ἄνιστη, imperf. in an active sense. The 2d aor. is intransitive.

⁴ He says ἄλλο, as if he had mentioned some tree before. Spelm. translates δένδρον plant.

⁵ Mill-stones.—Πεσόντες, fashining.
⁶ Sc. στρατεύματα.
⁷ (Ἄν)τὶ or πρὸς) τετάρτων.—Δύνεται, is worth.

⁸ Sustained themselves.
⁹ Ἦν, short for ἦσαν, (ἐν)οὶ) τούτων.
¹⁰ Sc. τὴν ὁδόν.—Ἐπέστη, halted.
¹¹ Sc. (μέρος) τῆς τοῦ.
¹² In these costly tunics of theirs.

PAGE 47.

¹ Throughout hastening the march.—Διατρέβαν (χρόνον).

² To this verb in the pres. inf. giving it a contingent or futuro sense, belongs ἂν, placed for rhythm before δύναντο. Bif. (Σδν) βασιλεῖ.

³ Ἡ ἀρχὴ βασιλείας ἦν, τῷ προσέχοντι τὴν τοῦν, συνεθεῖν αὐτᾶ: the king's empire was for an attentive observer to see being, i.e. it was easy for an attentive observer to see that the king's empire was... Ἦν (οὐδὲ) τῷ &c.

⁴ In abundance of territory and population.

⁵ In the (circumstance) that its forces were separated.

- ⁶ Sc. ἔπειτα. Quickly.
⁷ Which they used for tents.
⁸ Rides back.
⁹ Friends, attendants. Nepos: “Sed non passi sunt hi, qui circa erant.”
¹⁰ Was riding up.
¹¹ Aims a blow.—ἄλλος δὲ (ἦν) λίθο.
¹² Calls his men to arms.

PAGE 48.

- ¹ Resting their shields against.
² After this. Bif. At length. Hatch.
³ Sc. τοῖς ἐαυτοῦ.
⁴ Adjusted his arms: “armis rite dispositis constitit.” Hatch.

^a Wanting but little of being ...
^b Should speak tamely or lightly of his treatment.

^c Came to his senses.—*Ἐπὶ τοῖς*, not against him, but on this service.

^d "Hutchinson's interpretation put their arms in their places, might suit *ἴδεναι*, but not *ἴδεναι*. *Κατὰ χάραν* is on the ground: and the manoeuvre appears to be that which we call *grounding arms*." Blf.

^e (*Κατὰ*) τὰ ... *λεγόμενος* (*εἶναι*) ...

^f Having been reconciled since his former enmity.

^g Prevent them from invading and burning what they had not yet touched. (*Ἀπὸ τοῦ*).

PAGE 49.

^a A detachment.

^b Having read: properly, having known thoroughly by so doing.

^c A thing to be kept a secret: properly, not to be told.

^d Attie of *τοῦτου*. ^e Being ordered.

^f So that it seemed good to him to cease from.

^g Said it was so. ^h Pledges.

PAGE 50.

^a Ὅτι sc. *ἐπιβουλεύει*.

^b (*Ὁμολογῶ*), ἡ γὰρ ἀνδραγῆ (*ἐστὶ*).

^c Not even, if I should, would you ever think me so.

^d To put out of the way, to kill.

^e (*Κατὰ*) τὸ &c., as far as he is concerned.

^f Acceded to. ^g (*Ἐκ*) τῆς.

^h For death, as a token that death was to succeed.

ⁱ *Τοῦτο* sc. ^j Then also.

^k This phrase seems to be said of midnight generally, thus including a plurality. Or one night falls on two days.

^l *Κίρατος*, *κίρατος*, *κίρατος*.

^m Began to arrange.

PAGE 51.

^a Not from any want of barbarians. (*Πεπλὶ*) ἀνθρώπων.

^b I take you with me to the war.

^c *Σκοπεῖτε*. ^d *Ἰσχυμ*, *ἰσχυε*, *ἰσχε*.

^e That I should prefer liberty before. Cyrus was the slave of the Great King.

^f Πληθὺς (*ἐστὶ*).—*Ἐπὶ* αὖ, are invading.

^g (*Κατὰ*) τὰ ἄλλα: in other respects methinks I am even ashamed to think what kind of men you will find ours to be.

^h *Ἀνδρῶν*, heroes, opposed to ἀνθρώπων preceding.

ⁱ Ἀπελθὼν *ζηλωτὴν* &c. the enemy of your country.

^j But I think I shall make many prefer what I have with me to what they have at home.

^k Ἐρ τοιοῦτον (*καί* αὖ).

^l Read *ὁ μνησθῆναι* (*ἐν*) σε: you will not remember." Dun.

^m *Μέμνηο* is a remnant of the obs. *μνέομαι*, and appears to rhyme proverbially with *βούλοιο*. Blf.

ⁿ Δέσασθαι (*σε*) ἂν.

^o Δεῖ ποιῆσαι ὑμᾶς, τοὺς ἡμετέρους φίλους, ἐγκατεῖς τούτων.

^p Enough persons.

PAGE 52.

^a Satisfying the expectation.

^b Conversed with him, discussed matters.

^c Μὴ μάχεσθαι (*αὐτῶν*).

^d Ellipse: Why are you discussing this point? for do you imagine that your brother will hazard a battle with you?

^e For *δοσιδηφόροι*, as *ἰσχυοί* for *ἰσχυεῖς*.

^f Ἄλλοι, as if he had mentioned the enemy's cavalry before. The same was observed above of *δέσθαι*.

^g That is, *ἐννεμήκοντα* (*μόνον*).

^h Came too late for. *Ἵστερίως*, being from *ἵσπερος* for *ἵσπερος*, more below, takes a genitive.

ⁱ Some construe *πρὸς Κῆρον* after *ἤγγελλον*, some after *οἱ αὐτομολήσαντες*.

^j Sc. *σύν*. ^k Sc. *ἀπ'* ἀλλήλων.

PAGE 53.

^a Sacrificing first. *Consultis prius extis:* Hutch.

^b *Μαχέσεται*, *έται*, *είται*.

^c Ten talents were thus equal to 2000 darics.

^d Had passed by.

^e To have now resolved not to fight. Lit. to have made his mind so as to be averse from what he wished before.

^f Τὸ πολὺ (*τὸ ὅν*) αὐτῷ, the greater part of his army.

^g About the time of day when the market is crowded, i. e. between morning and noon.

^h To encamp. Sc. *στράτευμα*, or *πορεία*, or *σκευόφορα*.

ⁱ (*Εἰς*) τῶν.

^j Driving with all his might, Lat. *per vim*. *Ἐλαύνων* (*ἐαυτὸν* or *ὁδόν*).

^k In Persian.

PAGE 54.

^a Holding on, next.

^b Sc. *ἤσαν*.

- ¹ Bare of a helmet, but with a turban.
^m 'Επὶ πόλιν (τοῦ πεδίου).
ⁿ Began to glitter.
^o According to their respective countries.
^p In a solid oblong.
^q The intent of these chariots was that they should drive against the ranks of the Greeks. Γνώμη (περὶ ἀρμάτων) ἦν ὡς ἐλάντων ἰ. ε. ἐλασόντων, ἐλαύνων. Thucyd.: Ἦν δὲ τοῦ τεύχους ἡ γνώμη αὕτη.
^r Same as ὡς δόνατον.
^s 'Εν ἴσφ (βήματι).

PAGE 55.

- ⁱ Our business is done.
ⁱⁱ ('Εκ) Κύρου.—'Εξω, beyond.
^v Overabounded.
^w Sc. τόση.
^x Was forming from the men as they still gradually came up.
^y "Non prorsus ipsum juxta exercitum."
Hutch. At a small distance from.
^z Τὸ ἐν comp. signifies approach, coming under. Blf.
^a Having stopped sc. ἱππῶν.
^b "Eustath.: ἱερὰ, τὰ σπλάγχνα. And σπλάγχνα may refer to the various motions of the victim as it is going to be offered. Virgil: Dum sacra secundas haruspex Nunciet, ac lucos vocet hostia pinguis in albos."
Hutch.
^c Or Attic for αὐτὸς, he, Cyrus.
^d Sc. οἰωνὸν, the omen, or σόνημα.
^e Properly τὰ. The Attics often make the dual article of two terminations.
^f A part of the line fluctuated. Dalz.
^g Before the darts or the bowmen came up to them.

PAGE 56.

- ^b Οἱ δέ, some. Hutch. Or, but they, i. e. the Greeks.
ⁱ Widened their ranks, divided.
^j There is who, i. e. some.
^k Κατελήφθη ἐκπλαγείς, caught by surprise.
^l Like spectators in the Hippodrome.
^m Τοῦτον refers to ἔστιν ὅστις.
ⁿ The army opposed to them. Thucyd.: ἐπ' ἐφάρτο τὸ καθ' ἑαυτοῦς. Leunclavius explains it a parte sua.
^o Was not even thus or for this incited...
^p Ἰδεῖν (περὶ αὐτόν. Constant phrase.
^q Were went to head their armies in the centre.
^r The 600 before mentioned.
^s Except that. Moschopolus explains it ὅμως.
^t Contained himself.
^u Nominative used absolutely for μαχομένων &c.
^v In defence of.

PAGE 57.

- ^u Threw himself about him.
^x Οἱ δὲ (φασὶ Ἀρταγάτην) ἐπισφάζει ἑαυτόν.
^y Tacitus: "Sic Tiberius finivit."
^z To have experience of Cyrus, to know him well.
^a "The King's Gate or Door in the Persian idiom is equivalent to ours of the King's Court. In speaking of the Imperial Turkish residence, the French word *Porte* is used." Blf.
^b Cicero: "Σοφροσύνην soleo tum temperantiam, tum moderationem appellare, nonnunquam etiam modestiam."
^c From their very childhood.
^d Sc. ἰδούμι. "Sc. ἀνθρώποι.
^e Τῶν sc. καθηκόντων.
^f When it was suitable to his age, the age of ἱψηβος.
^g Τὰ sc. τραύματα.
^h The scars of which.
ⁱ Sc. αὐτῶν.—Πολλοῖς, by many.

PAGE 58.

- ⁱ Considered it a matter of the utmost importance, if he entered into a treaty with any one. Περὶ, beyond very much.
^j Contrary to, i. e. beside.
^k Φεύγω, I am banished: οἱ φεύγοντες, the banished.
^l Less in number.
^m Be still worse off.
ⁿ ('Ες) αὐτόν.—Νικᾶν, to exceed them in recompensing them.
^q Bore about, reported.
^r 'Ες τε, unto the time that, until. Τε, as in ἔπει τε.
^s By requiting. Hesych.: ἀλέξουσ' ἀντί-τισιν. So ἀμύνομαι is to retaliate.
^t Alone of those in our times.
^u To give up to his care.
^v Καταγελᾶν (αὐτοῦ).
^w Take πάντων with ἀφειδέστατα.
^x Sc. κακούργους ὄντας.
^y Having with him whate'er might be turned to profit i. e. in the way of trade. Dun.
^z From θείλω, (ἔλω,) in this sense, is certainly ἔσθλός.
^a Χάρις, ἡν...
^b With regard to.
^c Sc. τὴν ἑαυτοῦ δικαιοσύνην, or ἑαυτοῦ δικαίον. Order: γένοιτο φανερός (ὧν) βου-λόμενος.

PAGE 59.

- ^d Above every thing.
^e Εἰ τις had preceded, having a plural sense.
^f By him.

^ε An army of true quality. Blf. His having such an army was a proof of his righteous administration.

^δ Because they knew.

^ι Their monthly pay. Κατὰ, per: as we say Per annum.

^κ Skilful: lit. to be feared for any talent.

^λ From a principle of justice. Justa ratione, Hatch.

^μ Κατασκευάζοντα χάραν ἥς: stocking with implements of husbandry, &c.

^ν Οὐδένα (ταύτην τὴν χάραν), he never robbed any body of it, (lit. as to it, κατὰ ταύτην &c.), he never appropriated it.

^ξ Who hid it for themselves from others.

^ο Made for himself, conciliated.

^π Συνέργους (ἐκείνου πράγματος) ἕτι.

^ρ (Κατ') αὐτὸ, as to this very purpose, for which he thought that he wanted friends himself.

^ς For an individual.

^τ Sc. αἷμα, accounts.

^θ (In reference to) what ...

^ι Εὖ ποιεῖν τὰ μεγάλα, in conferring great favors.

^κ (Διὰ) πολλοῦ.—Οἷον ἤξιον ταύτου.

PAGE 60.

^α Half loaves.

^β Δέναιτο would correspond better with εἶναι.

^γ Ἐαυτῶν, i. e. τῶν φίλων.

^δ Affected to discourse earnestly with them. So Spelman, who justly prefers this sense to that of Hutchinson, discoursed on serious subjects: since "the subject of discourse was of little consequence to let the spectators know how much he honored them: his manner of conversing with them could only do it."

^ε Take this with οὐδένα.

^ς Though a subject.

^ζ Οὐτός (Orontus) εἶπεν αὐτῷ, δι' ᾧ ποτιστὴν αἱ εἶναι, (viz. the person to whom Orontus confided his dispatches to the King, and who betrayed him to Cyrus,) εἶναι φιλαίτερον Κύρου ἢ αὐτοῦ.

^η Viz. the King and Cyrus.

^θ Αὐτοῦ, sc. the King.

^ι With all the division.—Ὡς (πρὸς) βασιλέα.

^κ As confessed by all who had experience of him. Ἐχόντων (ἐαυτοῦς) ἐμπειρίας αὐτοῦ.

PAGE 61.

^α He remained among his countrymen, the Spartans. Hatch.

^β Present, the time of the persuasion.

^γ Having obtained his request on the best terms he could from ... Thus Lat. impetru is from petro.

^δ Τοῖς (ομοῦσιν).

^ε For some reason.

^ς Out of his country.

^ο On account of this he was condemned to die.

^π Magistrates. Τέλος, an office, from τέλλω, στέλλω, to commission.

^ρ Livy: "Cum ferret passim cuncta atque ageret."

^ς Nom. absolute: or for ὅς ἐξεν ἦν: when it was in his power.

^τ To so great a degree.

^θ Sc. σπαρτεῖν.

^ι As far as could be expected from a man of his temper.

^κ To produce in them the conviction that ...

^λ There is when, i. e. sometimes.

^μ But he also punished from conviction.

PAGE 62.

^α If it is expected that he should ... Spelm. Si exceditis victis sit uelutem Hatch.

^β Abstain from pleasing ...

^γ Preferred to him.

^δ In his looks.

^ε And his harshness seemed to be remission ... Dun.

^ς Ὡστε (τὸ χαλεπὸν) ἐφαίνετο οὐκ εἶναι χαλεπὸν.

^τ And it was granted that the ruled (i. e. the soldiers) should go to other generals. Hatch. proposes ἀρχομένοις. Dun. construes thus: and it was permitted the soldiers to go to other generals (Ὡστε αἱμα) ἀρχομένοις, to be commanded.

^θ Were disposed towards him.

^ι Under the pressure of want.

^κ The occasion presented itself for their behaving ...

^λ And, if he should enter into the friendship of the great, to make proper returns,

^μ Enterprise.

^ν Sc. στρατιωτῶν.

PAGE 63.

^α Give compensation, be punished.

^β Τὸ αὐτὸ (σὺν), the same thing with.

^γ The possessions of those who were on their guard.

^δ To treat, or to practice on.

^ε Τίς (ἄλλος).

^ς He thought it the way to conciliate them by slandering those who were foremost in their friendship.

^τ Because he could show that he had the power and the will ...

^θ While he made use of his services, he did not destroy him.

PAGE 64.

^a Attic of ἦτην.
^c At any time, or in any manner. Some translate it tandem.

^b The accusers of. Γράφουσι, I write down another's name in order to his accusation.

^v (Παρά), at the hands of the city.
^w By not thinking those Gods to exist whom the city does.

^x Sacrificing he was conspicuous, i. e. he manifestly or openly sacrificed.

^y Signified to him things to come.

^z Sc. τέχνην εἶναι, really exists.

^a Auguries.—ὄμναι, omens derived from the voice of gods or men.

^b Men who by divine interposition suddenly come in one's way.

^c That they themselves are . . .

^d As he decided in his mind, so he spoke out.

PAGE 65.

^e Showed things to come.

^f Advised many of his scholars.

^g Sc. to himself.

^h It conducted to the good of.

ⁱ Shown, signified.—Εἶτα, after all.

^j Περὶ or κατὰ ταῦτα. In those things none could believe in any but the Deity. In his quis alii fidem habeat quàm Deo? Ben.

^k As much as to say: For, though he did not admit divination in the common and necessary business of life, yet he directed his disciples to it in difficult and uncertain emergencies.

^l Εὐαγγελίαν is to be referred to οὐκ ἐπιστά- λειν. Some read ἐνδοξόν.

^m Concerning things doubtful as to their events.

ⁿ Reiske reads μακροβιότους: as Phidrus: "Alium requirit regem misere ad Jovem:" for rogatus.

^o To administer the affairs of a family: Or to inhabit: which is the sense of οἰκίαν a few lines below.

^p (Τὸ) γὰρ γινώσκειν τεταραμένον, &c. He seems to mean by this contrast, that any one by the bare use of his natural faculties may learn any trade, but that it is only by omens from the gods that we can learn whether our learning and following it will benefit or injure us.

^q One who examines into.

^r Even.

^s But what is of the most particular consequence in these matters. Τῶν ἐκ τούτων is ἐκείνων & ἐκ τούτων ἐστίν. Ben.

^t In a passive sense.

^u But that they were equally mad who . . .

^v By exerting their natural powers of knowledge.

^w Order: κρείττον λαβεῖν ἐν ζυγῷ ἐπι- στάντων, a man who knew how to . . .

^x By placing in the scale, weighing.

PAGE 66.

^a Ἄ μὲν θεοὶ εἴδμεν (ἀνθρώποις, αὐτοῖς sc.) μάλιστα ποιεῖν.

^b Attic form of ἴδαν.

^c Not in the forum, but the gymnasium. Ben.

^d He was not only there, but for the most part discoursed too.

^e Ἐν τῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ, in the way that.

^f What was called by the sophists κόσμος, which means order and grace, and was hence transferred by them to the world.

^g By what necessary causes.

^h Εἰ much the same as ἐπὶ. Or translate whether.

ⁱ Since that even those, who pique themselves most upon discoursing concerning these subjects, are not of the same sentiments with one another, but are like madmen together.

^j Πρὸς ἀλλήλους, not towards, but between." Ben.

^k Ἐπὶ sc.

^l Which meet you at every turn, everywhere common.

^m That that which exists is one only. Cicero: "unum esse omnia, et id esse Deum."

ⁿ Are in motion.

PAGE 67.

^a For themselves and for any one else they please.

^b For καὶ τὶ ἕλλο τῶν ταυτῶν δὲ οὐκ ἐδέσται.

^c As for himself he confined himself to discussion on human affairs.

^d Dominion over.

^e He was not clear in showing how he thought, it was not clear how he thought.

^f Judged beside or contrary to what was right.

^g But what they knew to be just and right: or, to be his opinions.

^h That they did not have regard to, περὶ.

ⁱ Contrary to.

^j That is, Thrasylus and Erasimides and seven others.

^k To put them to vote upon it.

^l And by so doing to guard himself against, defeat the plans of.

^m Not in the manner in which.

PAGE 68.

^a Besides what has been already said.

- ^z To have moderate wishes.
^a Though he possessed.
^b He very easily procured a sufficiency.
 (τὰ) ἀρκούντα.
^c Not so, but he even: immo verò.
^d He made to cease.—Πόθ' ἄρα, by causing them.
^e He professed, held himself under an obligation.
^f He turns from the professors to the professions.
^g Which when ill conducted produce much less mischief than...
^h Sc. ὁ κατήγορος.
ⁱ To look down upon, despise.
^j The same things as those we obtain by violence. Or refer to τὰ συμφέροντα.

PAGE 69.

- ^k (Ἐς) τήν.
^l τῶν sc. ἀνθρώπων.—Aδ, on the other hand.
^m They translate this impellere, flectere.
ⁿ Desired, lit. bent their mind to, or stretched their hands towards.
^o They were clear in being of this mind, that this was their mind is clear from.
^p Hastening away contemptuously from.
^q They began upon, sc. without waiting for further instructions from Socrates.
^r Same as ἀπεξέστην.
^s Having been banished.
^t The allies of the city.

PAGE 70.

- ^u Middle voice.
^v Made them: sc. presented before men.
^w Yet we do not so judge concerning other matters. Or ἄλλα is nominative.
^x Apt at any art.
^y After or by going to other masters.
^z That is, τῶν. Obsolete τοῖς, same as τῖς.
^a Nay but fathers themselves.
^b Provided they themselves, the fathers, behave correctly.
^c Or had the blame or suspicion of it.
^d Ἐδίδασκε (τοὺς συνόντας) προσηλαΐζων τοὺς πατέρας.

PAGE 71.

- ^e Making them believe that he made...
^f Order: ἀπὸν δὲ φάρκεν μύθους ἀέλους τιμῆς εἶναι...
^g In comparison with. As said of one thing brought to another and compared.
^h That he chose for his own purpose.
ⁱ To (εἶπαι), the saying.
^j That no work is bad. The accuser represents Socrates as construing this to mean,

no work bad or good, whereas Hesiod meant ἔργον to be a good work only.

^k That to be active is useful and good for man.

^l He affirmed or meant that those who did some good were active and (were good doers) were well employed.

^m And on these grounds the saying would be well.

ⁿ From Iliad B. 188.

^o "To frighten others, not to fear. *ἀνδρῶν* is always active." Dum. "ἀνδρῶν is said in a wide sense, to be disturbed, with a disturbed mind to prepare a departure: for there was no room for fear." Heyne.

PAGE 72.

^p The accuser said that Socrates explained these words, as if...

^q Nor the people themselves. "Emphatically: so far was he from thinking the multitude should be beaten, that he too befriends them." Ben.

^r Particularly if besides this they were reckless. "ἄλλως τε (καὶ) ἐὰν, in any other case and if."

^s (Παρὰ) τῇ πόλει, at the hands of the city.—καὶ τοὺς νομοὺς ἀνοικῶν, if he examines according to the laws.

^t Not only this, but indeed.

^u Not only this, but not even.

^v Liable to: lit. held in.

^w Making them to cease from these.

PAGE 73.

^x ὧς (νομίζων).
^y For he said it would not be right for the gods.

^z This line is from Hesiod.

^a Κατὰ δύναμιν: (Take care) to offer sacrifices according to your means. In Caversham Church is an inscription to a lady who "relieved the wants of her indigent neighbours in full proportion to her ability." This is however οὐ κατ' ἀνθρώπου.

^b In regard to the rest of our living. Our friends are a part of our διαίτα, since among them we ἐνδιατρίβωμεθα.

^c That that was a good advice, which says, Do to the best of your power.

^d (Τούτῃ τῇ) διαίτῃ... ἦ...

^e Unless there is some divine interference to the contrary.

^f With confidence that he will not want.

^g So much means of expenditure as will cause one to live θαρραλέως καὶ ἀσεφάλης.

^h Ὀἶδα.

ⁱ He used to go so prepared for it. "Hes. plup. used as imperf.

^j O belongs to τούτῳ.

² Beyond the occasion, beyond what the present required.

¹ The same as, *καὶ μὴ διαφύρας πλεον.*

PAGE 74.

^a Ποιῖν δὲ (ἐξ ἀνθρώπων).

^b With many such entertainments.

^c Both by being temperate as well from the suggestion of Mercury as by his own individual feelings, and by having abstained from touching such things intemperately...

^d At the same time being serious.

^e (Παρ') αὐτοῦ διαλεγόμενον περὶ...

^f For εἰδὼν οὖς τὰς, are there those whom. As in Propertius: "Est quibus Elee concurrens palma quadrigæ."

^g And he. From *καὶ δὲ* seems to have come *quas*, *quas*, changed to *qui*, somewhat as *Ipsus* became *Ipsæ*: and from *καὶ ἡ, quæ*.

^h Οἱ ζῶα (ἀπεργαζόμενοι).

ⁱ Πότερα τῶν... of the things which contain no means of conjecture why they were made. "Ἐχόρτων, having themselves."

^j It is becoming to think.

^k For utility's sake.

^l Were formed in us as the ascertainer of them.

PAGE 75.

^y Does not this also appear to you to resemble an operation of Providence, viz. since the sight is delicate, the fortifying it with eyelids in the manner of doors, which open when there is any occasion for using it, and close during sleep? and, that not even the winds may hurt it, the making eye-lashes to grow by way of a strainer or sieve, and the guarding (bridging) the parts over the eyes with eye-brows in the manner of eaves, so that not even the sweat &c. ... and that the fore-teeth are able to cut, and the grinders, upon their receiving their food from them, have the power of chewing it? Dala.

² Sc. ἀπὸ τοῦ σώματος, the excrements.—Δυσχερῆ (δοτι).

^a (Τὸ) καταθεῖναι. So (τὸ) ἀποστρέψαι.

^b As far as possible: lit. as far as is possible to do so the most far.

^c Οὐ, i. e. οὐκ ἀπορῶ.

^d To me reflecting: middle.

^e And the circumstance too that &c. After *εὐαὶρου* understand *ἀπαρτὶς πότρεπα τῶν ἡ γυνήκειν ἐστὶν*.

^f This is the answer of Aristodemus. "Ἀμείν, certainly: properly, do not trouble yourself about it, it is quite clear."

^g Οὐκοῦν, therefore. It should be properly attended by an interrogation: *nonne?*

^h Ἐφη (ὁ Σακράτης).

And. Gr. Maj.

¹ Ὅσα μεγαλοπρεπέστερον (ἢ) ἀξιοῖ διαπραεῖν σε.

² Socrates answers: "Ἐπειρ', then don't you think θεοὶ φροντίζον ἀνθρώπων?"

³ Cicero: "Deus homines celsos et erectos constituit, ut deorum cognitionem capere possent."

⁴ Less to suffer ill, because we can be better on our guard.

⁵ Hesych.: Ἐπειρὰ... καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζῶων, καὶ ἀνθρώπων.

PAGE 76.

^a Ὅταν (τε ὀδῶν), *alide*.

^b Ὡσθηται (περὶ) θεῶν ὅτι εἰσὶ, that they exist.

^c Put beside, compared with.

^d Ἐχῶς (τις).

^e Such animals, as apes.

^f Have any advantage in that, or are in a better condition for that.

^g The universal providence of God.

^h Plural, because τὸ θεῖον is of *deus*.

ⁱ Completely escape the notice of.

PAGE 77.

¹ This was not the title of the work, which was Ὀραιο.

² He is fond of showing.

³ In the same manner as what Socrates had been introduced as before saying.

⁴ (Κατὰ) τὴν...

⁵ Into solitude.

⁶ Καὶ (φῆσι) φανῆναι.

⁷ (Κατὰ) τὸ... —Σχῆμα, air, gait.

⁸ Pampered.

⁹ Than what was real.

¹⁰ More erect and tall than her natural figure.

¹¹ Wide open, staring impudently. Ἀναπετάμενα.

¹² In the same equable way as before.

¹³ (Περὶ) πολέμων.

¹⁴ Formed not from φροντίζω, but φροντίζω, φροντίζω, εἶπες, εἶπες, εἶπες. Dna.

¹⁵ Τίθεν (ὑποφροντίζω).

¹⁶ Light on all these things with least trouble.

¹⁷ Of a want of those means by which.

PAGE 78.

¹ On account of the good things I possess.

² Things as they are.

³ The arts themselves and the mode of using them.

⁴ Ἐθεστίον (ἐστὶν), we must accustom, τὸ σῶμα ὑποπερεῖν τῇ γυνήκει.

Notes.

c

PAGE 85.

^a *It is impossible for one to be thus disposed in his mind, who . . .*

^b ('Επιτηδεύματα) δι' ἃν ἐπιτηδεύματα ἂν μοι δοκῶσι ἐπιδιδῶναι πλείστον πρὸς ἀρετῆς, to make the greatest progress towards virtue. So Auger. 'Επιδίδωμι is to super-add, increase, get forward. "Ἐπιτηδεύματων πλείστον &c., to devote the most of your attention to virtue." DUN.

^c By exercise.

^d Acquire by study. AUG. 'Επιστήμη is from ἐπίσταμαι, which sometimes signifies to direct the attention to: ἐπίστημι (νοῦν). Or translate add to your knowledge.

^e Precepts, exhortations.

PAGE 86.

ⁱ To meet them by words, to address them, in a friendly manner.

^j Τοιοῦτος, sc. ἑγκάρσιος.

^k If you think those to be gains, through which.

^l If you hold yourself, behave, in like manner to those who offend against you, as you think it just that others also should behave towards yourself when offending against them.

^m And as being a man put yourself in mind of it: i. e. and remember that you are a man.

ⁿ Allow of, take an oath forced upon or required of thee, on two grounds only.

^o To your loss or cost.

^p You pretend to want.

^q For if you do not gain their offer of assistance or their secrecy.

^r Approve.

^s Value your property.

^t On account of its making up for.

^u You will suffer the same, be treated in the same manner with.

PAGE 87.

^v As indifferent persons, i. e. who light on you at a venture.

^w Ἀλλὰ seems much the same as καί. We should rather have expected εἶπον μὴ σεμνός, ἀλλ' ὁμιλητικός. But Plato has below: ὅτι βασιλεῖα ἐποίησαν τῇ ἑαυτοῦ σωτηρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν, ἈΛΛΑ μὴ τῶν Ἑλλήνων ἐπιβουλεύειν φθορᾷ.

^x Can put up with.

^y Being serious amid jokes.

^z A fault which most men labor under: which is the case with most.

^a It suffers the same with, their case is the same with.

^b Failing of, losing.

^c Παιδεία, education, is opposed to ἀπαι-

δεύειν, ignorance, uncouthness, incivility. For "ingenuus didicisse fideliter artes Emolli morēs nec sinit esse ferus."

^d Do other low or wrong things so as to be gainers by them.

^e But this (i. e. ἀπαδεύειν) alone is wont even to injure moreover those who hate it.

^f To him they are wont to give retribution.

^g Χρᾶν: use words, speak of the matter as if it did not concern you.

^h Their will.

PAGE 88.

ⁱ Sc. βίον.

^j At those good things which happen to you.

^k Take μετὰ with χαίρει as well as λυποῦ. AUG.

^l But do not be conspicuous to others as being in either, do not let it be manifest that you are.

^m Sc. ἐν πολέμῳ.

ⁿ As a peculiar privilege to the good.

^o As regards your present age.

^p By means of or in the course of the same work.

^q I thought: middle sense.

PAGE 89.

^r I shall have thanks to God, shall thank God, if I fail not of the expectation I happen to have of you.

^s In the most genuine manner.

^t Stick to, cling to.

^u Καὶ ἐπεὶ, sc. ἐν τῷ βέβαιῳ.

^v Remember the first as feel the last.

^w That it is practicable for the bad to do low things, or to do every thing they choose. For τὰ τυχεύοντα are things of obvious occurrence, indifferent, common. 'Ερδύχεται, the nature of the case admits it.

^x Substratum, foundation.

^y It is not possible.

^z Or to have many censurers. Auger proposes ἢ αὐτοὺς μὴ πολλοὺς ἔχειν, i. e. without having many censurers.

^a As those who profess themselves to be reasonable, rational, good.

^b The common herd.

^c Fall lower than their professions or the expectations they had raised. AUG.

^d Think.

^e Have nude.

PAGE 90.

^f In the case of those most nearly related to them.

^g How they are affected towards. Sc habent.

* To *perase*. Lit. to form a judgment by going through.

† To be, believe so.

* For we shall be *merely* able even with all this care. The *καὶ* after γὰρ would be more expressive.

PLATO.

* And you come from. Horace: *Unle at quo Cuius?*

† For what principally did you go to...

‡ You think that you are at the end of, have attained perfection in.

§ You wonderful fellow: ironically.

|| Being such a cheat.

¶ Giving us some one to attend to our interests.

* Ἐγὼ (με).—Ποῦδανος, in consequence of hearing.

† To choose some one to speak over.

PAGE 91.

† Ταχὺ ποιεῖν is to take care that a funeral is made: ποιεῖν to make it oneself. LOERS.

‡ In various ways.

§ Seems: i. e. runs the hazard of being thought.—Τυχέσειν sc. ὁ αἶσχος ἀποδύσκειν.

|| Understand ὅπως ἔρχετο ἐν'.

¶ At random. Middle sense.

* Λέγοντες περὶ ἑαυτῶν καὶ τὰ...

† A beautiful irony. He secretly blames these orators for praising where praise was not due. GOT.

‡ Tricking them out most finely somehow with names.

§ I have quite noble feelings, I feel elevated.

* Ἐν τῷ παραχρῆμα (χρόνῳ).

† Οἱα τὰ πολλὰ, same as ὡς τὰ πολλὰ, *plerumque*. LOERS.

‡ To have these very same sentiments as myself towards...

§ The rest of the city.

|| All but in the islands of the best.

¶ (Οἱ ὅντες) ἡμῶν.

§ Get on well in his speaking.

* "Si enim oporteret vel in Peloponneso Athenienses orare." FIC. But Ἀθηναῖους is rather governed by εἰ λέγειν, i. e. περὶ.

PAGE 92.

* Do you really think you would be able?

† That is, very skilled.

‡ Eminent among. Διὰ means interval between.

§ You mean.

* You are right: for I mean her.

† Apt of.

‡ Lampro and Antiphan were therefore inferior masters.

§ Still he would be able.

|| Of my own composition.

¶ We had above been ἐπεὶ καὶ τοῖς ἀναστάσει.

† She went through to me what one should say on such an occasion, *part extempore*, and the rest from having formerly committed it, when, as it seems to me, she composed...

‡ Putting together some scraps from it.

§ Unless I do her an injury.

* Καὶ δάσιν (δεδ), and I was almost beaten by her.

† Why then have you not recited it to me all this while? "Can you excuse?" FIC.

‡ (Δαδύς) δῆλος.

§ As is likely, perhaps.

|| By all means.

¶ I would almost.

§ Stripping myself.

PAGE 93.

* Ἐργῶ opposed to λόγῳ below.

† At our hands, from us.

‡ Viz. the funeral rites.

§ By their own friends.

* (Τι) ποῦ δὲ. Δεῖ is δέω, is bounding.

† Exchanged their deaths for, i. e. died for.

‡ To praise them according to the course of nature: to select their different points of glory in their natural connexion.

§ Τοῦτων refers to ἐγγένειας, συγγένειας, καὶ δέας.

* First began their noble birth. Dalmat well observes that we should rather have expected κατὰ τὴν αἰὲν ἐγγένειαν, κατὰ δέαν &c.

† In fact as living in their own native city.

‡ You would expect καμίσους, but the author passes on to the infinitive, to present a concourse of participles. LOERS.

§ Δῆ (δωτ).

* Concurs together with their country in being honored, is honored with her.

PAGE 94.

* Minerva and Neptune contended together.

ther as to which should give a name to the city. So it was called 'Αθήναι from 'Αθήνη.

¹ As if man first sprang from Attica.

² An animal which.

³ Νομίζει (εἶναι).

⁴ A test by which a woman also shows that she has produced.

⁵ On behalf of.

⁶ She did not begrudge others this fruit, but distributed it afterwards to others also.

⁷ To her sons.

⁸ To let be; pass over.

⁹ Παιδευσάμενοι (ἡμῶς) πρώτους τέχνας πρὸς...

¹⁰ Having instituted for themselves.

¹¹ Πολιτεία is a republic, administered by laws and institutions. DAL.

¹² 'Αναγκάων (ἐστὶ) δηλῶσαι ὡς...

¹³ Whose sons are those that have died.

¹⁴ Καὶ νῦν (ἐστὶν).

¹⁵ Pericles calls it a democracy. Socrates had respect to the magistrates, Pericles to the right and power of the people. DAL.

¹⁶ And successively for the most part from that time.

inviting others to make them the subjects of their poems and verses. DAL.

PAGE 96.

¹ That is ἐπέσχον, restrained: and so it should be read. DAL.

² We must perceive this valor.

³ Refer λόγῳ to ἐπαίνειν. GOT.

⁴ Ὡς. As if it had been τριπλ βασιλεύσει.

⁵ By his magnanimity.

⁶ ('Ἡρέν) Αἰγυπτοῦ.

⁷ As far as it was possible to penetrate.

⁸ Thought himself equal to rival him.

⁹ Middle senso.

¹⁰ Giving out as a pretext that we had plotted against Sardis.

¹¹ Desired him to come leading captives.

¹² They went down.

¹³ Ὡς (βουλόμενες), as judging that it was easy for them to bring the Athenians under the same yoke with the Eretrians, and lead them captive. "For ὡς ἐτοίμου ὄπλῳ ἔντος αἰ. τοῦ χαλκοῦ." GOT. "Utpote quod illis ad id optissimum erat, ut..." FIC.

PAGE 95.

¹ Any thing else they please to call it.

² The good opinion, good will. So Stephanus proposes for εὐδοκίας. "Cum quidam auctoritate populi." FIC.

³ Sometimes hereditary, sometimes elected.

⁴ But the people were for the most part the dominant party in the state.

⁵ The offices of the states, magistracies.

⁶ By reason of sickness.

⁷ The obscurity.

⁸ Is wont to be rejected from office.

⁹ For the contrary reasons.

¹⁰ Sed hæc est summa. FIC.

¹¹ So that their governments also are unequal, both the absolute power of one and of a few. DAL.

¹² Order: ἀλλ' ἢ ἰσογονία ἢ κατὰ φύσιν ἀναγκάζει ἡμᾶς ζητεῖν ἰσωνυμίαν κατὰ νόμον.

¹³ In no other thing.

¹⁴ With, against Greeks.

¹⁵ How they defended the Argives against.

¹⁶ Is too short.

¹⁷ Μουσική i. e. τέχνη, is music, poetry, or eloquence.

¹⁸ In bare prose.

¹⁹ We may perhaps appear inferior to them.

²⁰ To pass by.

²¹ Since also they receive their meed of praise through the poets.

²² Of those exploits, which no poet has celebrated worthy of their dignity, and which still lie in oblivion, I think myself bound to mention the gallant actors, both bestowing on them their meed of praise, and

PAGE 97.

¹ The day after the battle.

² Were quiet, lit. led a course of quiet. The Latins say *Ducere astutem*.

³ Sc. τὰ κατὰ τὴν τροπὴν τῶν.

⁴ To risk μάχας.

⁵ We must therefore give to them the palm in our speech.

⁶ The exploit which joined on with those at Marathon. 'Εξῆς has a dative, being from ἔχομαι, ἔχομαι, to hold on with.

⁷ Ὅλόν τε (ἦν) ἀλλοις ἀμύνασθαι πολυλοῦς...

⁸ Had the idea that they were, or had the reputation of being.

⁹ Τοῦτο τῶν... ἔξιδον (ἐστὶν) ἐπαίνειν.

¹⁰ Ἐαλόμενος is governed by ἐχόμενος. Τὸ ἐχόμενον τιποῦς is that which is joined to anything, as ἔπος ἐχόμενον 'Ροδόπης. GOT. "Ἐχομαι in this case is governed by πρὸς, &c. "Metum Græcis insitum." FIC.

¹¹ Made them to cease fearing.

¹² The exploit at.

¹³ "Salutis Græciæ causam certitisse." FIC. That is, atior. Or understand τρίτον (περί, in regard to,) τῆς.

¹⁴ Κοινὸν ἦδη τοῦτο (ὄν)...

PAGE 98.

¹ (Κατὰ) τὸ, in this the greatest affair all these (the Athenians and Lacodemonians) repelled the barbarians.

² Sc. ἐγκαταστήσονται.

³ Sc. πόλεμον.

- ¹ To acknowledge our thanks.
² To plot for.
³ On behalf of themselves: plural, because τῇ πόλει contains a plurality.
⁴ There came upon it that which is wont to fall from men on those who are prosperous. Or ἐκ τῶν ἀνθρώπων is better taken after τοῖς: sc. τοῖς ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐβ πέρτοιον.
⁵ Arrayed this city though unteasing in war (σὺν) with Greeks.—After Μετὰ I have put γὰρ for δέ, as a better connexion of the sense.
⁶ Sc. οἱ πολῖται, οἱ Ἀθηναῖοι.
⁷ The action which followed decided the matter.
⁸ For these, the Lacedæmonians.
⁹ Those who were unjustly expelled.
¹⁰ Were placed in this public monument the first after the Persian war who were thus honored by the city. Below, ἐνθάδε κεῖνται.
¹¹ Extensive. The Peloponnesian war is meant.
¹² Having ravaged.
¹³ Making the city a return it did not deserve at their hands.

PAGE 99.

- ¹ Up to victory and no further.
² Plural: because εἶς is plural in sense.
³ Sc. πόντων τῶν Ἑλληνῶν τοὺς ἡγεμῶνας Ἀσπεδαμορίους above.
⁴ Ἐδείξαν νικῶντες, they showed that they conquered.
⁵ Those who had sailed to Sicily.
⁶ In this, by this. After ἐκαστόχησαν I have omitted a sentence, of which the whole is confused, and the allusion is so obscure that Loers believes half of it to be spurious.
⁷ On which occasion.
⁸ Intercepted, blockaded.
⁹ Having, though thus distinguished, met an unworthy fate in not being picked up out of the sea when shipwrecked, he here sc. in an empty tomb, in a cenotaph. The hierarchs Theramenes and Thrasybulus, who were commissioned to extricate them, left the shipwrecked after the battle to perish. Xenophon, H. G. vi.
¹⁰ (Κατὰ) τὴν τότε.
¹¹ Entertained the thought.

PAGE 100.

- ¹ True things were expected by the city: it thought right.
² By our own differences.
³ The domestic war. He alludes to the Thirty Tyrants.
⁴ No one would wish his natal place to

labor under this discomper in any other form: so easily and quietly was this civil war terminated.

- ^a Mingled with.
^b Παρ' ἐλπίδα (τῇ αἰδοῦσιν) τοῖς, contrary to the expectation of the rest of the Greeks.
^c Κατέθεντο.
^d True and genuine relationship.
^e Βέβαιος, of two terminations.
^f To reconcile them together.—(Τρίτη) φ. Or for φ (i. e. αἱ) read ας.
^g For those who conquered. FIC. 'Er is not for. Perhaps we should read ἐπὶ, or, as before: ἑστis ἐπὶ ἐπὶ τοῖς ἀπαιτούμεν. GOT. Or is ἐν, in the midst of?
^h It was their misfortune, not their fault.
ⁱ The same (σὺν) with them, of the same stock.
^j We have forgiveness for, we forgive.
^k They defended themselves as much as they could.
^l Well treated.
^m Under Lysander.
ⁿ By which. FIC. But ἀπὲ scarcely can express this. Unless ἀπὸ ἀπ is put for ἀπὸ (τῶν ἔργων δι') ἀπ, as a recompense for these acts of ours by which, some mistake is in the text.
^o Resolving that it would no longer assist the Greeks, either enslaved by each other or by the barbarians, the city thus remained quiet.
^p Began to take this line of conduct.
^q For I should not have to relate things done of old nor done many years before, but what is in your own recollection.

PAGE 101.

- ¹ A need of the services of, or a petitioning for them.
² Τῶν τε. Plato seems to have meant after Κοπλεῖν to say καὶ αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, but afterwards varied the expression.
³ What is the most marvellous of all.
⁴ It happened or occurred to him.
⁵ Ἀλλ' ἤ: understand but either from this city, or from none at all.
⁶ He had attempted to destroy. FIC.
⁷ The servant of the weaker party.
⁸ Persist steadily nor keep her resolution.
⁹ Changed her purpose.
¹⁰ Having a reverence for.
¹¹ And, though she only suffered exiles and volunteers to assist him, she was thus confessedly his preserver, by suffering her exiles...
¹² Ἐνδεξαμένη: ἐκ seems to mean ἐξ εὐφροσύνης.
¹³ Sc. τῇ πόλει.
¹⁴ Required the city and its allies to give up.—The Bipont and Dacier carry the parenthesis from ἡμεῖς to συμμάχοις: the

sense seems to me to require it should stop at ἀξέδοσαν.

^f Thinking we should not wish it.

^g He was deceived with regard to.

^h We did not endure.

ⁱ Τὸ (ἄθος) τῆς πόλεως (ἐστὶ) γενηαίων.

"Τὸ τῆς πόλεως, periphrasis for ἡ πόλις."

DAL.

^j But genuine Greeks.

PAGE 102.

^k Hatred of a foreign breed has melted into, impressed itself closely.

^l We were again left to act alone: as at Marathon.

^m Having come to the same situation as that by which or under which we were formerly defeated.

ⁿ By the help of God.

^o We concluded the war.

^p Οὐτως &c.: the Athenians having the advantage, their enemies were glad to come to terms.

^q (Ἐσπερήθημεν) προδοσίᾳ.

^r Ἀγαθοὶ (ἦσαν) καὶ οἱ &c. The Lacedaemonians lost the command of the sea after an action fought by them at Enidos with the allies and the Persians under Conon, the commander of the Persian fleet.

^s Πολλὰ καὶ καλὰ (ἐστὶ) τὰ εἰρημύνα.

^t For one who intended...

^u (Ἡμᾶς πάντ' ἀνδρά) μεμημένους: it behoves us, every man of us.

^v Sc. (ἐν πᾶ) εἰπεῖν: I am just in saying, it is just for me to say.

^w Ἐπὶ σκοπῶν ἡμῶν ἀπαγγέλλειν τοῖς λοιπομένοις, to those who are left behind, to our posterity.

^x In case they should die, when they should risk their lives in battle. Πάσχω τι (εἰρημύνομαι or ἀνέκαστομαι). Cicero: "Velleius Clazomeneas in patriam, si quid accidisset, auferri."

^y If they had power given them.

^z (Πατ') ἀδελφῶν.—(Εκ) πατέρων.

^a Though we have the power. Ἡμῶν, your parents.

^b Bring into disgrace.

PAGE 103.

^c That it is not liveable by him who... that life is a burden to him who... (Bless) ἀβίωτος, or ἀβίωτος is impersonal.

^d Καὶ ἅλλο is very often used in Greek, where in other languages it would have no place. LOERS. Certainly ἅδ' τι ἀρκῆτε would be quite sufficient.

^e Failing in, destitute of, this thing, virtue.

^f Middle sense.

^g The more notorious and therefore more infamous.

^h Thinking himself to be something, having some opinion of himself.

ⁱ Through a deficiency in his own...

^j Οὐκ ἐστὶ (πατέρες).—Χρῆ, it behoves our sons.

^k To exhort them that...

^l Ἐάν ἅπα, if in case. Ἀπα connects the calamity and the acquiescence in it. In such instances it is usually translated perchance, but without much reference to its derivation.

^m And it behoves our sons not to weep with them, i. e. not to encourage their grief, (for they, i. e. our sons, will not need any thing else to trouble them, for their present trouble will be enough to grieve them,) but, healing and soothing them, it behoves our sons to put them in mind &c.

ⁿ For they will not.

PAGE 104.

^o Who are the greatest blessings.

^p According to his wish.

^q And themselves to be the same.

^r Yielding to their misfortunes.

^s Or that our encomiasts say what is false.

^t Sc. ποιεῖν or ἐκβαλεῖν.

^u But it becomes them most of all to be our encomiasts, by manifesting in deed that they appear to be in reality the brave fathers of brave men.

^v "Ne quid nimis."

^w Depend upon himself alone.

^x Or nearly so. ^y Hang, depend.

^z Even his men affairs.

^a (Αὐτοῖς), that they having the same sentiment...

^b If they oppress themselves with grief.

^c To decorate with praises.

^d Directing their attention to them.

^e They will best forget their grief.

^f To be announced by us. "Nostro nomine nostris predicare sufficit." FIC.

PAGE 105.

^g (Ἡ πόλις) ἐπιμελήσεται (αὐτῶν).

^h On their behalf.

ⁱ Δέομαι τῶν μὲν, I request the one indeed, viz. the sons.

^j To hope the best for themselves.

^k (Νομιζόμεναι περὶ) ἡμῶν &c.

^l Any individual of their friends.

^m Differently from or eminently above their other citizens.

ⁿ Commits the care of such to the highest magistrate. FIC. That is, to the polemarch. GOT.

^o Educate them together.

^a *Herself*. FIC. *Alone*. GOT.

^b *To the perfection of men, is mankind.*

^c *The instruments.*

^d *By way of good words.*

^e *Then first to go to their fathers' house, to take the lead there, furnished with the instruments of power.*

^f *And without despatch placing herself in the situation of an heir and son to the demand, of a father to their men, and to that of a tutor to their parents and kindred.* DAL.

PAGE 106.

^a *Thank her for her speech.*

^b *Good beside it.*

^c *But take care you do not talk against me, i. e. tell her I have mislead her speech.*

^d *At this time of day.*

^e *Is it not yet morning?* FOR. *Is it not yet much before day-light?* FIC.

[Notes ^a and ^b purposely omitted.]

^f *"Ophus is the dawn," and $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\alpha\upsilon\tau\eta$, now taken $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\alpha\upsilon\tau\eta$." And $\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$ $\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$ is the first dawn. FIC. The time when it is most completely the dawn.*

^g *Are you just come, or some time since?*

^h *Moderately, pretty well. A pretty good while ago.*

ⁱ *Now would I like to be so long awake and so wretched, as you would be, had I waked you.*

^j ($\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$), *I have been for some time admiring you.*

^k *Pass the time.*

^l *On account of your frame of mind.*

PAGE 107.

^a *Being so old as I am.*

^b *But their age does not grant them the power of not being angry with....* $\epsilon\pi\iota\lambda\omicron\mu\alpha$, *to relax, yield, grant.*

^c *" $\epsilon\tau$ $\tau\alpha\iota$ $\beta\alpha\pi\epsilon\rho\alpha\tau\alpha$ ($\phi\acute{\iota}\lambda\omicron\mu\alpha$)."*

^d *The ship which was annually sent by the Athenians to Delos. During its absence no criminals were executed.*

^e *From what persons tell me.*

^f *May it be with good luck: if the gods wish it so,...*

^g *" η , then: for $\epsilon\sigma\tau\epsilon\rho\alpha\iota\varsigma$ has the nature of a comparative, from $\epsilon\sigma\tau\epsilon\rho\alpha\varsigma$, later.*

^h *They who are appointed over these matters.*

ⁱ *But the next to that.*

^j *And you seem opportunely not to have waked me. $\kappa\upsilon\delta\epsilon\rho\epsilon\sigma\epsilon$, to run the risk of being thought.*

^k *IL. IX. 303.*

^l *How strange, lit. out of its place.*

^m *Not merely one.*

ⁿ *Resides being deprived. $\kappa\alpha\pi\tau\iota$ ($\tau\alpha\upsilon\upsilon$) $\epsilon\sigma\tau\epsilon\rho\epsilon\theta\alpha\iota$.*

^a *Had further there than I should want to have suggested you, as being able to save you, had I chosen to spend money on it.*

^b *I know character there than, viz. that to seem to yield money of some consequence.*

PAGE 108.

^a *Why do we care so much for the opinion of the multitude?*

^b ($\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$ $\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$ ($\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$).

^c *Metus ($\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$).*

^d *$\alpha\upsilon\tau\eta$ $\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$. $\alpha\upsilon\tau\eta$ I would not explain with $\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$ $\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$, which alone But the very things before us are manifest whereby he means that as there is committed a manifest example of what he is saying. The sentence would have been complete, had he stopped at $\alpha\upsilon\tau\eta$. But for an actual explaining he adds a little loosely. See Dr. BUTT.*

^e *If any one is induced among them.*

^f *What you say is not quite correct: for I think that the multitude were able to do the greatest injuries, for there always might be able also to do the greatest benefits; and then all would be well. $\epsilon\lambda$ $\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$ is properly $\alpha\upsilon\tau\eta$! if they might, were obliged.*

^g *Obi te ($\alpha\upsilon\tau\eta$).*

^h *For they can make a man neither more foolish, but do whatever is lost and trifling, or whatever affairs first.*

ⁱ *That is, I grant it.*

^j *Are you not anxious on my account (and so refuse to leave the prison,) but do.*

^k *The informers may annoy us as having.*

^l *Suffer it to take its course, get rid of its feeling.*

^m *For we are right to run this risk in saving you.*

ⁿ *Do not do otherwise than we wish.*

^o *That they are cheap, i. e. easy to be bribed, and that it would not require much money to spend upon them.*

^p *Which is the point I am upon. -- η η η I was just saying." FIC.*

^q *That, if you came out, you would not know what to do with yourself. -- $\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$ $\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$ $\epsilon\phi\alpha\upsilon\varsigma$, i. e. $\alpha\upsilon\tau\eta$, "DONN. " *Where to determine about yourself. Socrates has it: whence you should endure life." SILENT. "Whither you should turn yourself." FIC.**

PAGE 109.

^a *$\alpha\upsilon\tau\eta$, annoy, trouble you.*

^b *$\kappa\alpha\tau\alpha$ $\alpha\upsilon\tau\eta$: for your part, as far as regards you.*

^c *Socrates: you expose them to their chance, so that, whatever offers itself at random, that they will do. Stench, better you commit their morals to fortune. FIC.*

Whatever fortune offers, shall happen to them. FOR. Whatever may be their fortune, they will have to encounter it. DUN.

^a *Ev tais ôpavaiis* might have been omitted, since it is contained in *nepl tous ôpavous*: and Fie. omits it. RAABE.

^b *Φεισαστά γε (σε)*, you at least it behoves who profess.

^c *Kal êrip σοῦ καὶ êrip ἡμῶν*. With this it would have corresponded better to have said *ἀναδρίῳ τοῖς τῇ [σῇ καὶ] ἡμετέροις*. As we have at a little distance *ἀλλὰ ἢ σοὶ γε καὶ ἡμῖν*.

^d All the affair, both the entrance of the action into court—how, that is, you entered the court, when you might have stayed away.

^e *Εἰσοδος τῆς δίκης εἰς τὸ δικαστήριον* is when the accused is admitted into court to plead his cause. 'As *εἰσῆλθες* was added for explanation, just as *ὡς ἐγένετο*. Nor was it necessary for Plato to refer the words to the cause itself, and say *εἰσῆλθεν*." FISC.

^f And the very pleading of the cause, how it was, i. e. the manner of it.

^g The complete folly of the matter: "the most ridiculous part of the whole affair." FOR.

^h Our appearing to have kept aloof. DUN.

ⁱ If there had been any, even little, assistance afforded you on our part.

^j Together with the mischief of them, i. e. hurt to yourself.

^k But rather.

^l The more troublesome or painful to me: or noxious.

^m *Πρακτόν (τοῦ) ταῦτα*, *agendum sit hæc*.

ⁿ (*Εἰμὶ*) τοιούτος ὅλος (φίλει) πείθεσθαι, as is wont to be persuaded by nothing else than.

^o Sc. *χρόνον*.

PAGE 110.

^a Not even if it terrifies me (*κατὰ*) πλείονα, in more points than there are now.

^b Best, most correctly. FISC. Most reasonably, fairly.

^c We shall do so, if we resume.

^d That we ought to give heed to some opinions of the multitude, and to others not.

^e Sc. *ὁ λόγος*.

^f *Λόγος* is here used twice, and somewhat in different senses: *νῦν δὲ (λόγος) ἐγένετο παράδειγμα ἵνα ἕκαστος λόγος ἐλάττωτο*: but now the remark has become manifest that it was spoken for mere talking's sake, i. e. but now it is manifest that the remark was made &c.

^g To no purpose. Lit. otherwise than what was wanted.

^h *Ὡς (εἰσὶν) ἀληθῶς*. Dunbar states that *ὡς* adds to the sense, and that *ὡς ἀληθῶς*.

Anal. Gr. Maj.

ὡς means truly enough: but this is no explanation.

ⁱ Since or that I am thus, in prison.

^j It was wont to be said from time to time.

^k Was saying just now.

^l Inasmuch at least as human matters amount to, in all human probability, you are out of the danger of dying to-morrow.

^m The present distress cannot make you err. "*Παραποῦτοι*. Some Mss. *παρὰποῦτοι*, better: for *οὐκ ἂν παραποῦτοι* is non fulleret, *οὐκ ἂν παρὰποῦτοι* is non fullat." FISC.

ⁿ But only some, and others not.

^o *Χρῆ* sc.

^p *Φέρε (σε)*, like *ἔγε*, come then.

^q I ask again, upon what grounds were such things asserted? DAL.

^r A man in training and who is really thus engaged.—*ταρπὸς* &c. For they perform these exercises either for their health, or to improve their agility. For the first a physician was needed, for the second a master.

^s *Ταύτη... ἢ*, in the way it may seem right to that one person, the superintendent and an intelligent man.

PAGE 111.

^a To be sure: for how can he not suffer?

^b Whither does it tend, and to what part of the possessions of the disobeying man?

^c Are not all other things, besides *τὸ γυμνάζεσθαι*, in the same predicament,—not to go through all individually?

^d If he be an intelligent person.

^e That, which has been wont to improve by justice, but to perish by injustice. That is, the soul.

^f Or is this to be taken for nothing?

^g He has just spoken of the moral part, he speaks now of the corporeal part of man.

^h *Μὴ τῇ τῶν* is a Synchysis for *τῇ τῶν μὴ*. FISC. *τῶν ἐπαίδεωτων*, the intelligent, opposed to *τῶν πολλῶν*.

ⁱ Can we survive the corruption of that?

^j This is a repetition of the question, the body taking now the place of its periphrasis.

^k That of our possessions whatever it is, about which injustice and justice are conversant, take cognizance: "are predicated," DAL.

^l (*Περί*) ἡμῶν.

^m But what the man will say, who is intelligent as to what is just and unjust, that one man, I say, and what truth herself will say.

ⁿ In this manner you do not rightly introduce the question.

^o But still some one may say.

Notes.

d

^v But still this affection concerning the one and the many, which we have examined, seems to me that it will stand the same as before, i. e. it will remain unaltered notwithstanding this last remark about the power of the multitude.—There is however much variety of reading and opinion about all this passage.

PAGE 112.

^a But consider again this also, whether it is still an established truth with us or not, that... *Ad* has reference to a former conversation, or means then again.

^b Is it an established point that living well, living honorably, and living justly, is one and the same thing?

^c Not permitting, or not sending us out.

^d *Edoche*, let us give it up.

^e The opinion of men concerning my conduct.

^f (*ὦπα*) *μή*, *ὡς* (*εἰς*) *ἀλλήλους*.

^g And of such as would bring whom they have killed to life again.

^h *Viz.* this multitude we have been speaking of.

ⁱ *ἤναι δ'* (*ἔπα*) *μή*...

^j *Renson* so leads us. "*Cum res, cum ratio ita postulet et dicet.*" *FISC.* "*Ratio evincit.*" *STEPH.*

^k Paying both money and thanks to... Money to the bribed, thanks to the friends.

^l Whether I say we shall do right ourselves, both the rescuing and the rescued. *FOR.* *Ourselves*, the friends and the bribed.

^m *ὦπα* *sc.* Take care lest it should not be necessary to reason. That is, we need not reason much upon the point, not even if by remaining we must die or suffer any thing else rather than commit injustice.

ⁿ *Ἀνάγκη*, what we must do.

^o Since I reckon it of much consequence that you should persuade me to act thus, *ἀλλὰ μή* (*ἀποῦ*) *ἐναντίον*, but not against my will. *DUN.*

^p The principle, ground.

^q Satisfactorily to you.

^r Do we assert that we ought willingly to commit injustice in no way whatever, or do we assert that we may do so in one way but not in another?

^s He repeats the first case: Or again do we assert that in no case is injustice either good or honorable?

^t Dissipated within these few days.

^u And have we then, we thus old, have we in our serious discussions together been insensible that we have been differing nothing from children? *Ἐλδομεν ἡμᾶς διαφέρουσιν*, i. e. have we been escaping observation of ourselves in differing.

PAGE 113.

^a *Ἐναντίον*, against them. But *ἐναντίον* is *ἐπὶ* *ἐναντίον*.

^b It does not appear that it is *ἐναντίον*.

^c (*ἔσ*) *ἐναντίον*. *sc.* *ἐπὶ* *ἐναντίον*.

^d Beyond your expectation, you think that you think. *sc.* against your opinion.

^e Very few. *sc.* *sc.*

^f *Ἐναντίον* *sc.* *sc.*

^g From this point, that doing so may be *sc.* *sc.*

^h *ἔσ* (*ἐναντίον*).

ⁱ (*ἔσ*) *ἐναντίον* concerning this principle.

^j Or rather I ask.

^k Has agreed to, promised.

^l And this too.

^m And in escaping do we adhere to what we have agreed to, as being just.

ⁿ I have not the power.

^o For I don't understand you.

PAGE 114.

^a A magnificent personification.

^b The whole state. *FISC.*

^c Do you intend any thing else, than... to destroy us the laws?

^d As far as you are concerned.

^e The sentences which have taken place.

^f This particular law.

^g It is all right: for *sc.*

^h Was it this indeed (i. e. that you should accuse the laws, as you have just done,) that which was agreed to by us and you, or was it that we should abide by...?

ⁱ They would perhaps further say.

^j You are accustomed to make use of the system of question and answer.

^k *Viz.* through the law of marriage.

^l I should say.

^m (*Μέμνηται* *τι*) *τοῖς*.

ⁿ Can you say.

^o Do you think that right is to you and us on equal terms, that you have equal power with us.

^p (*ἔσ*) *sc.*

^q Or had you not power on equal terms against your father or your master, if you had one... and yet shall you have power against the state?

PAGE 115.

^a *ὅτι* (*ποῦ*) *ἀλλὰ*...

^b You the person who in truth apply yourself to virtue.

^c That it has escaped you that...

^d And is in greater repute. *Μεῖζον*, than, portion, rank.

^e Persuade it to come over to your opinion.

- * That you should suffer.
 † That is δέσθαι, to be bound.
 ‡ You must not retire from its orders.
 § To teach it how justice is by nature, to teach it what is justice. FISC.
^b (Eis) ἡμᾶς.
^c Μεταδότες σοι (μέρος) ἀνδρῶν, having communicated to you...
^d In order to give permission to any Athenian who wished it. "Eo quod potestatem facimus Atheniensium cuivis." FISC.
^e Ἐξείναι φ... that it was lawful for any one whom...
^f λαβόντα after φ. That is, ἐξείναι, φ... (αὐτὸν) λαβόντα.
^g If we do not please him.

PAGE 116.

- ^h (Καὶ) δὲν τρόπον.—(Κατὰ) τᾶλλα.
ⁱ We say that he has already agreed with us in fact that he will do...
^j Granting him one of two things.
^k Sc. ἂν κελεύωμεν.
^l If I should say to them, Why so? they would perhaps justly reproach me.
^m Ἐν τοῖς Ἀθηναίων μάλιστα (ἀπολογία-κόντων) ἐγὼ ἀβροῖς νόμοις &c.
ⁿ Τοῦτων, of these things: viz. the pleasing of us and the city.
^o Eminently, specially of all the other...
^p A public spectacle.
^q Ὅτι μὴ, except. Thus, You said in your letter nothing which was not true, i.e. but was true.
^r For me.
^s According to our regulations.
^t You did other things.
^u On your very trial.
^v To punish yourself with banishment, to banish yourself.
^w You carried yourself high.
^x Ἐκείνοις &c. in reference to ἐφησθα just above.
^y Beside, contrary to.
^z You made a compact with us.

PAGE 117.

- * Should we say. The laws here cease speaking.
^b Ἄλλο τι (ποιῶμεν). "For ἄλλο τι λέγωμεν." FISC.
^c Ἄλλο τι (ποιεῖς).
^d The laws would say.
^e To take your counsel about the matter.
^f Will run the risk of being banished.
^g Have regard for their own cities.
^h You will confirm the sentence of the judges, so that they will seem... Or you will confirm in the judges their opinion, so as to think... "Summ iudicibus opinionem confirmabunt, ut videantur..." Forst.

- "You'll fortify in them the good opinion they have of your judges, and move them to approve," Engl. Vers.
ⁱ Will you avoid.
^j And will have the effrontery to discourse there of certain topics (ἔλλους) other than such as you have done here, that virtue and justice are a thing... Ἄλλος omitted, as below: Τί ποιῶν ἢ ἐβωχούμενος. Some omit ἢ, and translate: and will you have the effrontery to discourse there, as you have done here, of justice and virtue, when you will have violated them by running away? This is possibly the better reading.
^k Of you, that great man Socrates.

PAGE 118.

- ^l Take yourself away.
^m Having put round yourself some dress.
ⁿ A new dress," Forst. "Old rags," Engl. Vers.
^o As the probability is.
^p Ὀδὲς (ἐστίω).
^q There will be no one to do so perhaps, if. FOR. Some omit the stop after ἴσως, but the sense is defective.
^r Insinuating yourself into the favor of.
^s Τί (ἄλλο) ποιῶν.
^t But forsooth, you will say, you wish.
^u Making them foreigners, that they may receive this blessing also at your hands.
^v Ὁ (ποῖσθεις).
^w Here, at Athens. ^x Passive sense.
^y Eis (ὄκων), as we say To St. Paul's.
^z If at least there is any power of succour in them who give out that they are your friends, you must think they will take care of them.
^a You may have the power to allege all these things in your defence.
^b Order: ὅτε γὰρ φαίνεται ἡμῖν ἐνθάδε εἶναι σοὶ πρᾶττον τι ταῦτα, doing these things, i. e. preferring other things to justice.
^c Sc. ἐς ἄδου.
^d Sc. ἐς ἄδου. So πορεύεσθε a little below.
^e Go out from prison. ^f (Eis) τοῦτους.

PAGE 119.

- ^g Τῶν ἄλλων, the rest, all other.
^h As far as my present opinions go, or such are...
ⁱ To do more than you have, to succeed better.
^j Leave off.—Ταῦτα, in the way I am about.
^k Sc. ἐς ἄδου.
^l As a tragedian would say.
^m To give trouble to the women (ὥστε or ἐν τῇ) λούειν νεκρὸν, my dead body.

^m In the way of a favor, or return of gratitude.

ⁿ Promised.

^o Nor even, if . . . , would you advantage by it.

PAGE 120.

^p This, and not that whom you will soon see dead.

^q Of the best — ἄλλως, at random.

^r Bail me to Crito with another (different) bail than that with which he bailed me.

^s Οὐτως (ἡγγεῖστο).

^t Lays out Socrates. For Σωκράτης.

^u But said he. Ἦμῃ is thought to be put for φησὶ. This is too arbitrary. Ἦμῃ is from ἔω, ἀέω.

^v That speaking in an incorrect manner (ἁπλῶς) is not only wrong as regards itself, but also. ^{vv} Εἰς αὐτὸ τοῦτο, si hoc ipsum, τὸ μὴ καλῶς λέγειν, spectatur. HEIN.

^w And say that you bury not me but my body.

^x Rose up to go to an apartment.

^y "Τότε. commonly τότε, with a wrong accent. The complete sentence would be, Περιμένετε μὲν οὖν τότε μὲν . . . ἀνασκοπῶντες, τότε δ' αὖ . . . διεξιόντες. II. A. 62: Οἷος δ' ἐκ νεφελῶν ἀναφαίνεται οὐλῆος ἁπλῶς, τότε δ' αὖτις ἔδω εἴρεα." HEIN.

^z Αἱ θύκαι γυναῖκες are not the two wives of Socrates, (which would be αἱ γ. αὐτοῦ,) but female relatives, Xanthippe with some others κατ' ἐπιγραμμὰς ἐπιμυθεύσαι τῷ οἴκῳ. HEIN.

^a Plural: as we had before περὶ μέσας ρέστας.

PAGE 121.

^b The eleven magistrates.

^c In other things or at other times in this interval.

^d Was going out. Plup. for imperf. because the perf. is used for the present.

^e The thirty days.

^f The man, perhaps ὁ ἐπητέτης.

^g Accustomed to drink. He wouldn't say πίνοντας, because it just follows. WYT.

^h Wherefore. FIC. FOR.

ⁱ The time admits of not hastening.

^j For I do not think I shall gain anything else than to be laughed at by myself.

^k ὀφλισκάνω, I owe, I owe to the state, I am condemned by the state to pay some penalty, the penalty being a fine, banishment or death. Thus then ὀφλισκάνω ζημίαν, φυγὴν, θάνατον, is to be condemned to be fined, banished, killed by the state. And thus ὀφλισκάνω μοι γέλατα is to be condemned to be laughed at by myself. Horace: "Tu, nisi satis Debes iudicium, cave."

^l Husbanding it (i. e. life) when none of it any longer remains to me. Or sparing nothing (i. e. drinking) which yet remains.

^m The slave.

PAGE 122.

ⁿ The medicine will work of itself. — ἴαται, i. e. ὁστος.

^o The piece, of which the text is an extract, is one in which Phaedo gives Socrates an account of the last moments of Socrates.

^p Having changed color. (Τὴ) τοῦ χρομῆτος.

^q Ταρσῆδός. Thus Lat. *tartarus* is *tartarus*, *tartarus*.

^r Enough to drink at a dose.

^s I understand you. — Ἐνείκε, sc. ἐν γλῶσσῃ.

^t See τοῖς θεοῖς.

^u Holding the cup to his lips. HEIN. Making an end of speaking. FOR. Admonens. FIC.

^v Were pretty well able.

^w In spite of myself. Lit. *by violence done to myself*, as in the expression *ἐξ ἑαυτοῦ ἀναγκασμένως*, towards them. Phaedo wished to restrain his tears, but could not.

^x Before me.

^y It should be properly εὐθείς (ἑρ) ἑστῶτα: but εὐθείς is attracted into the case of ὄντων.

^z Moved to tears, lit. *broke the heart of* Homer: Ἐμοίγε κατελάσθη φίλον ἦτορ.

^a Οὐχ ἥνιστα, particularly.

^b Having left a little time to pass. *Ὁ* διαλείπων (τὸ πρῶγμα διὰ τὰν) χρόνον.

^c Not returning to us, but getting *deeper* with his hand. HEIN.

^d Thus, i. e. by going higher. Or Phaedo made a sign, as he related it.

^e Steph. proposed *πηνέμειναι*. But *ἀναμεινόμεναι* was said in ch. 58. for *ἀναμεινόμεναι*, and so *πηνέμειναι* was the subj. of *πηνέμειναι*, as *δαίνετο* II. α. 406. HEIN.

^f Αὐτὸς is opposed to the rest who were present, whom he had bade to touch *δοῦναι* *δεικνύμενος* *διὰ ψέγουρα*. Fischer refers αὐτὸς to Socrates. HEIN. and so the English Translator: "Socrates *thence* *felt* himself with his hand, and told us . . ."

PAGE 123.

^g He would die.

^h Sc. in the manner of the dying. HEIN.

ⁱ Numerous reasons are assigned or rather conjectured by the commentators for this sacrifice.

^j Communit sc. FOR. *Contrarius*, sc. FIC.

^k And he, i. e. Socrates, *fixed his eyes* sc. in death.

^k *Drew together.*

^l After ἀνδρῶν I have omitted a few words, which are justly suspected by Heindorf.

^m Ὑγιαίνει sc. εἶναι.

ⁿ *From this their nature.*

^o εἶναι. Herodotus deduces δεῖς from τίθημι: ἀδύμω sc. δεῖτες τὰ πάντα πρήγματα. Others from δεῖναι, to inspect the universe. I have taken the liberty of leaving out such etymologies from the text as I thought to be puerile.

^p *Not at all so: or, nothing to the purpose.*

^q *What could mean the word δαίμων.*

^r Τί, i. e. whether it is good or bad.

^s Others derive δαίμων from δαίω, to disperse, distribute.

^t *In our old language the very word (δαίμων for δαίμων) occurs as is met with: ἐμβαίνει δν.*

PAGE 124.

^a Does not γὰρ seem very much like the Germ. *gar*, and our *good*?

^b *About words.*—Γράμματα, letters.

^c *Taking the names of things from whence we please.* Παρά is here, as in δ ἀνθρώπος ἀνομάζεται παρὰ τὸ ἀναθεῖν. It does not here mean *prater*. HEIN. Παρά means here from beside, from.

^d *We change acute sounds for the contrary.*

^e As for instance Διὶ φίλος, in order that instead of a fact (i. e. that a person is dear to Jove,) we may make a name of it, we have taken away from it one of the totas, and instead of the middle acute syllable we pronounce it grave. Διφίλος.

^f Καί, even.—Τοῦ α, viz. the Α.

^g Ἐπισκοπεῖ αὐτὸν ὧν (i. e. ἐκείνων ἃ) ὁρᾷ.

^h Ἄρα ἐώρακε καὶ ἀναθεῖν, sees and contemplates at the same time.

ⁱ Or from ἀναθεῖν ὧν. Others suppose ἀνθρώπος to be softened from ἀνθρώπος, from ἀνατρέπω, ἀνατρέπω, sc. νοῦν or ἔμματα.

^j *Which I would gladly understand.*

^k Ὡςπερ belongs to the following words ἐξῆς εἶναι. As it were, nearly. HEIN.

^l As soul and body belong to man, this connects the derivation of the two first with that of man.

^m *To explain or analyze...*

ⁿ *Do you tell me to consider ψυχή. how probably it gets this name.*

^o *Extempore, offhand.*

^p *That which refreshes it.*

^q I believe the verb ψύχω flows from ψέω, ψέω, and is said properly of the wind grazing or lightly touching a surface. And hence ψυχή, as Animas is related to Animas, Spiritus to Spiro.

^r *Has itself, exists.*

^s (Τὴν ψυχήν) ἔχων τοῦτον.

^t Εἰκόνα I should take adverbially, like δίκην. HEIN. *In the likeness of, like.*

^u Order: εἶναι οὖν τοῦτο, ὥσπερ αὐτὸ ἀνομάζεται, ΤΟ ΣΩΜΑ (the preserver) τῆς ψυχῆς. The body might indeed have been so called, in reference to what it is now, not to what it was to be in Tartarus. It is called by the sacred writers a tabernacle, a house.

^v *Until it discharges its debts.*

PAGE 125.

^a *With what propriety.*

^b Ὁ Ἄιδης is the nom. abs. as in ch. 46: θερηλάττα δὲ, πολλοὶ μὲν καὶ τοῦτο φεβούνται τὸ ὄνομα. HEIN.

^c Ἀεὶδὲς is here the same as δυσειδὲς. HEIN. *Adim multitudine interpretatur quasi aitem, i. e. tristem tenebrosamque.* FIC. Προσεπιθεῖν, seems to mean, is attributed to, is in speaking attached to.

^d Infim. direct of μάμαι, i. e. μάμαι.

^e *Seems to be called.*

^f Ἀρεμῇ σῶον, ὅγιον, σώφρονα. Hesych. That is, sound in mind.

^g *For her choice of perpetual virginity.* She is supposed to be called so rather from her causing births perfect.

^h Τοῦτο appertains to δ Ἐρμῆς. HEIN. Τοῦτο (ὄνομα).

ⁱ *To be something about speech, or to be concerned in some way about speech.*

^j Take here πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία, all this occupation, viz. τὸ εἶναι ἐρμηνεία, his being interpreter to the gods, &c.

^k *Appertains to the power of speech.*

^l *Let us leave the gods.*

^m Τῶν τοιῶνδε (θεῶν). For the following were thought to be gods.

ⁿ Sc. κατὰ τό.

^o *Both in other places and those who, i. e. especially those who...*

^p *How the names are attributed to them.*

^q Εἰκότας is here rightly and conveniently: elsewhere it means *with probability*. HEIN.

PAGE 126.

^a *He will be perplexed.*

^b *Do violence to them by giving them a Greek, when in reality they have a foreign origin.*

^c *For any one may coin something about them.* HEIN.

^d Lennep derives ἀὐρ from ἄω, to blow. I might mention that Damini does so also, were it not that he derives μέγας from μὴ γῆ! He has however given a few good conjectures, among the best of which is

that *ξένος* is for *ξενος* from *ξενω*, *ξένω*, like Lat. *advena*.

^b The word *γῆ* expresses better its meaning, if we call it *γαῖα*.

^c For *γεγάσσι* means *γεγενῆσθαι*.

^d *Ἐντέον* after *ἔπει*, because (*τὸ ἔπος*) at *ἔπει* is intended.

^e For bringing forth the fruits, or according to the nature of the fruits.

^f Or rather, *ἐν αὐτῇ*. From its moving in its own track, Virgil: "*Sua per vestigia volvitur annus.*"

^g You advance, make progress.

^h Lit., *I seem already to drive far* (*περὶ*) in wisdom, i. e. *I seem to have already made great advances*. Some explain (*ἐς τὸ*) *πρόφω τῆς σοφίας*.

ⁱ This word is wont to be attributed to that which is (*ἀγασθῆναι*) admirable in all nature, or every nature. *Ἄγαν* could have made for its first aorist passive *ἀγάσθην* as well as *ἀγάσθην*; and *ἀγάσθην* would immediately produce *ἀγαθός*.

^j The word *ζυγόν* means nothing in itself.

^k *Τὸ δὲ ἐς τὴν ἀγωγὴν τοῖν ἑσὶν ἕκαστα τῆς δόσεως*. "Es, in regard to. "Duorum conjunctionem ligandi simul gratiā monstrat." FIC.

^l That is, *ἔχει*.

^m That things are manifestly imitated by letters and syllables, or that things imitated by letters and syllables become intelligible.

ⁿ We have nothing to what, better than this, we can refer concerning the true account of the first words.

^o Have recourse to tricks by introducing the gods. Cicero: "*Ut tragici poëtae, quum explicare argumenti exitum non potestis, confugitis ad Deum.*" Thus in the *Orestes* of Euripides Apollo is introduced at the end of the play, as if the writer were at a

difficulty to know how to arrive at a catastrophe without it.

^p We also end the difficulty by saying this, viz. *ὅτι &c.* "*Ἀπαλλάτμενος* depends on *εἰ μή*.

PAGE 127.

^a The best account of the matter.

^b To give an account.

^c Impudent, doing violence to good sense.

^d ("*Ὁπα*) *πειπῶσαι*.

^e The element *p* seems to me to be a good instrument of motion, for the man who invented words, towards assimilating them to what is rapid or vehement. These words, which express the sense by the sound, are called onomatopœias. What clearer among such words than the word *cuckoo*, Gr. *κῦ-κῦ*?

^f He likens them to the sound.

^g Vibrating, quivering.

^h To have much used this letter for this purpose.

ⁱ Which for the most part penetrates through every thing.

^j Of a more vehement aspiration. FIC.

^k *Πάντα τὰ ταιάδα*, sc. *τὰ πνευματάδα*.

^l The inventor of words has imitated. Middle sense.

^m *Ἀβτοῖς*, i. e. *τοῖς τοῖς γράμμασι*. HEIN.

ⁿ So Heind. for *σεισμένον*, which is contained in *σεισθαί*.

^o He seems to have thought the compressive power of the letters *T* and *D* . . . useful towards representing the acts of binding and standing.

^p Impedes. FIC. Rather, assists, contributes to.

^q By it he has imitated. "*Εὖ interjecto formatit.*" FIC.

DEMOSTHENES.

PAGE 128.

^a It were proposed.

^b Restraining myself. *Ἄν*, which occurs also before *ἤγορ*, certainly gives part of its force to *ἐπιτρέχειν*, but is thought also to impart it to that member of the sentence, *ἕως* of &c.

^c *Τῶν εὐαδόντων* sc. *ἀποπαύσεσθαι*.

^d Though I have risen first.

^e Had advised.—*Βουλευέσθαι*, to consult.

^f Sc. (*ἔστιν ὁμῶν ἐπὶ*) *τοῖς*.

PAGE 129.

^a *Habere sese*, to be in a very poor state.

^b *Ἦπδς*, in regard to or for.

^c If things were thus, while you were doing what you ought.

^d *Παρόντων* answers to *τοιούτων*. The latter strictly means what you do yourself, or by your direction; the former means the actual agency of the agent. BAR.

^e It must be considered by you, some i. e. the younger part hearing it from others, and those who know it calling it to mind.

^f *Ἐξ οὗ* sc. *χρόνου* or *πράγματος*. "Viz. after the fleet had been destroyed at *Ægos*, and the walls of the Athenians demolished." DUN.

^g For the rights of Greece.

^h Such as you can wish.

¹ In consequence of your applying your mind.

² Τοῦτου, usually in contempt. That fellow, Philip.

³ In consequence of our...

⁴ Have been lost.

⁵ Πάντα κύκλῳ οἰκεῖον, all in a circle our own.

⁶ Of those which are now with him, his confederates.

⁷ I. e. τεύχεσθαι ἐπὶ τῆς. DUN. Or, τασαῦτα (χωρία) τῆς... ἐπιτεχίσματα (ἔντα).

⁸ Ἐρμῶν, because the construction is χαλεπὸν ὅσων (αὐτῶν) πολέμῳ.

⁹ Are prizes of war and lying between us. It was the custom in the palestric contests to place the prize between the combatants. Sallust: "En illa, illa, quam saepe optastis, libertas, praeterea divitiae, decus, gloria in oculis sita sunt. Fortuna ea omnia victoribus praemia posuit." Τοῦ, the war to be fought.

¹⁰ And that the possessions of the absent naturally belong.

¹¹ Middle sense.

¹² Some as by the right of conquest.

PAGE 130.

¹ Order: ἑπάρτες ἐθέλονσαι συμμαχεῖν... (ταύτοις) οὐς...

² If you also as well as Philip should wish. The supposition of the orator ends below at πράξαι: If &c., then you will both...

³ Vameli makes this order: καὶ (ὅν) ἕκαστος ὑμῶν, οὐ (where) δεῖ... εἰσφέρειν, ὑπάρξῃ ἔτοιμος πράττειν, ... εἰσφέρειν, ... στρατεύεσθαι. But this is the true order: καὶ (ὅν) ἕκαστος ὑμῶν, πᾶσαν ἀφελὲς τὴν εἰσφέρειν, ἔτοιμος ὑπάρξῃ πράττειν τοῦτο οὐ δεῖ καὶ (ἐς δ) δόναί' ἂν χρήσιμον τῇ πόλει παρσχεῖν αὐτῶν, &c. BAR.

⁴ That it may be permitted to me to say simply by comprehending every thing in one.

⁵ To be (κύριοι, computes,) masters of yourselves.

⁶ Order: ἕκαστος ἐπιφέρει αὐτὸς μὲν.

⁷ You will fetch back, take to yourselves, recover.

⁸ As if he were a God.

⁹ Are firmly fixed.

¹⁰ Τίς καὶ τῶν, even of those who now seem to be entirely attached to him.

¹¹ All passions and affections, such as (ἐν, for ἐθέλει, ἐκαστί, ἐκαστί) exist in...

¹² Neuter sense: καταπτήσσω.

¹³ Ταῦτα (χωρία).

¹⁴ Place of refuge.

¹⁵ To what height of outrage. As Latin Quod terrarum.

¹⁶ Middle sense.

¹⁷ To rest upon them, to rest satisfied with, μένειν (καθήμενος) ἐπὶ.

¹⁸ Is perpetually throwing around them something additional for himself, i. e. is constantly enlarging his conquests all around. DAL.

¹⁹ The connexion is this: When will there be a necessity for our acting? And pray what are we to think of our present state of action? Do not they constitute a necessity? For &c.

²⁰ The shame experienced on the score of...

²¹ Singling out, as it were, some one individual to address.

²² Αὐτοῦ, here.

²³ To be sure there's news: for &c.

²⁴ These inquiries were occasioned by the wound Philip received at Methone the year before. Longinus quotes the whole of this passage as a beautiful instance of those pathetic figures, which give life to an oration. LEL.

²⁵ What difference does it make to you? For, if he should die. Πάθῃ τι (ἀνήμετος).

PAGE 131.

¹ So much on the account of... Παρὰ is a preposition of comparison, in putting one thing by the side of another.

² Τοῦτων τι, i. e. illness or death. The modern editions have ταῦτα, which the editors adopt with much acknowledged difficulty of sense.

³ As regards both ἐπιστάτες and διοικήσασθε.

⁴ Not even if favorable circumstances should offer you Amphipolis.

⁵ Wolf: suspended, hesitating. But Lennep, separated, wandering far from, sc. τῶν πραγμάτων. BAR.

⁶ (Νομίζαν περὶ) ὑμῶν ὥς.

⁷ Will rescue you from such a state of affairs as the present.

⁸ As belongs to παρασκευασθῆναι. So before, ἢ ἀπαλλάξαι ἂν ἡγοῦμαι. BAR.

⁹ To the purpose.

¹⁰ Πόθεν sc. πορισθεῖσα. REI.

¹¹ Διὰ χρόνου sc.—Ἐξεν sc. the power.

¹² Announces, suggests any thing further.

¹³ That you yourselves must be of this opinion that you must sail yourselves. Πλευσάτω (ἑστί, or ἐν).

¹⁴ Against these sudden expeditions from his own territory.

PAGE 132.

¹ As you did to Euboea, ὡς ἠρμήσατε.

² Nor even, if you should not do this,

the death of the children, yet would be obliged to be responsible for it to the all-wise omniscient God.

— The children were taken.

— The happy circumstance was well kept.

— When the father, however, is well.

— I cannot but think that the children were taken for the sake of the father, and that the father was taken for the sake of the children.

— But for the father, the children would have been taken.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken.

— In the case of the children, the father is taken for the sake of the children, and the children are taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

PAGE 100.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— But, ever since our arrival here, the father of the children, whose children were taken for the sake of the father, has been ever our ally, and will still be so.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken.

PAGE 101.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

PAGE 102.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

— The children were taken for the sake of the father.

— The children were taken.

¹ Oñr' (ἀδύνασθε) βοηθεῖν εἰς τοὺς χρεῖ-
ταις (εἰς) οὓς ἐν προθέσει, at which you
may *hurry proposed*. Εἰς, *about, near*: per-
haps derived from the expression Ἐγγύς
εἰς τερμασίον, *about 400*, i. e. reckoning
from one down to 400.

² And yet. The last part of the prece-
ding sentence leads the Orator to speak of
the reasons of the delays of fleets.

³ At the appointed time: sc. κατὰ.

⁴ Whether skilful or unskilful men are
chosen the directors of each. Ἰδιώτης, *pri-
vate, less distinguished for rank, then for
talent*. Hence in English it comes to sig-
nify an *Idiot*.

⁵ The naval armaments.

⁶ After ὅχλον, ἔχετε seems to have dropt.
REI. Or construe, ἀναλίσκετε, *spend money
upon*.

PAGE 136.

¹ Perhaps also, after ἀνδρῶν, Ἑλλήνων
has dropt. REI. Or τὸς is ἀπόστολος.

² Are after the time. Genitive on ac-
count of ὅτερος.

³ What choragus or gymnasiarch of each
tribe.

⁴ What having received.

⁵ Πράγμασι or νόμοις.

⁶ We are wont to hear some alarm.
LEL.

⁷ The trierarchs were rich citizens, who
were obliged not only to command, but to
equip a vessel of war, at their own expense,
for the state. As this was an office of great
expense, it was allowed to any one who was
nominated, to point out some richer citizen
than himself, and to desire he might be sub-
stituted in his place, provided he was will-
ing to exchange fortunes with that citizen.
This is what Demosthenes calls *allowing the
exchange*, which must have occasioned de-
lay. LEL.

⁸ We resolve that the strangers should
come on board.

⁹ Sc. the freedmen, who had left the
family of their former master, and had now
their own domestic establishments and busi-
ness. BAR.

¹⁰ Then in their place to put ourselves on
board.

¹¹ Sc. χρεός, *whilst*.

¹² The critical points.

¹³ Αἱ δυνάμεις, the forces, &c. &c.

¹⁴ At the critical moments.—'Ο, Philip.

¹⁵ Such directions, such a letter.

¹⁶ Οὐ μὲν ἀλλὰ, says Hoogveen, is some-
times translated simply by *but*, and ex-
presses a correction of the author's prior
statement. Not indeed true, but still per-
haps...

¹⁷ If what one suppresses in word,—in

Anal. Gr. Maj.

order not to give pain,—one could suppress
the actions also themselves, &c.

¹⁸ Befitting the reality of the case.

¹⁹ Deferring to another time.

²⁰ To be too late for acting.

²¹ And in the same manner, as one would
think it right for a general to lead his
forces, so that they who rightly deliberate
should take the lead of events.

²² Livy: "Domini rerum temporumque
trahunt consiliis cuncta, non sequuntur."

PAGE 137.

¹ Sc. καίῳ. After κέχρησθε is οὐδέτερος δ'
ἀπολείπεσθε, which is justly thought cor-
rupt.

² Sc. ἐκ: hangs by the blow: sc. that
blow engages him.

³ To that part his hands are shifted.

⁴ Up and down.

⁵ You are led by him as if he were your
general.

⁶ Were permitted, tolerable.

⁷ Are come to a crisis.

⁸ Time does not allow them.

⁹ Sc. ἀνέματα.—(Ἐπὶ) τοῦ.

¹⁰ Perhaps he may provoke you.

¹¹ Stand still, sc. make himself stand.

¹² These were transports dispatched empty
to foreign parts to take in mercenaries.

¹³ The hopes that have been raised by I
knew not whom.

¹⁴ (Σὺν) μένῳ.

PAGE 138.

¹ The ψήφισμα κενὸν contained the in-
structions for the general, which were to
raise more troops than what he could possibly
procure in the given time: and αὐτὸ τοῦ
θῆματος ἑλπίδες allude to the extravagant
hopes of success, with which the dema-
gogues or the general contrived to inspire
the Athenian people, and which, as the
Orator facetiously observes, the general car-
ried out with him. BAR.

² A general without an army. Eutip.:
Μὴς γὰρ χεῖρὸς ἀνέστης μάχη.

³ Accuse this or that person. Ἔστι, i. e.
ἔστι.

⁴ Ἀμισθος is without pay: ἀρέμυθος,
without the promised pay. BAR.

⁵ They are those here who readily tell
falsehoods.

⁶ Τί καί, say what further.

⁷ By offering yourselves to execute the
commands of your general, to be witnesses
of his conduct in the field, and his judges at
your return. LEL.

⁸ And yet not even once did any of these
generals dare to venture his life against his
enemies in the field.

Notes.

^b Τοῦ το. βαδρου.

^c Sc., κατὰ τὴν ἀγοράν.

^d To counsel governments by introducing into cities either oligarchies or monarchies. WOL. The dissolution of free states. LEL.

^e Properly ὡς (πρὸς) βασιλεία, the Persian king.

^f Many such things as above reported.

^g Yet nevertheless I think he hath not so resolved to act, as that the very silliest of us should know his measures.

PAGE 139.

^a I know not whether this is to be understood of Philip or of some Persian general or satrap. And indeed, in my opinion, many things, especially of an historical nature, occur in Greek and Latin authors, in which it is better to be contented with the words of the writer, than tire ourselves by pursuing vain conjectures. WOL. Τίνα, some one. But, if said of Philip, it must agree with ὅσα: ὅσα τινα, used as ὅστις.

^b Πράξας seems to be wanting after εἰρηται. RFL. It is implied from the preceding words. BAR.

^c And that what resources remain lie in ourselves.

^d (Δεῖ) εἰ εἶδέναι, ὅτι φαῦλ' (ἔσται).

^e Would conduce to your good.

^f Shrinking from. Said of a ship lowering its sails.

^g Order: "Ὅτι οἷα συμφέρειν ὑμῖν ἀκούειν τὰ βέλτιστα, ὅπως &c. so I could have wished that for you to know it would contribute to the advantage even of him who should give you the best advice: for then I should have... Or possibly, so I could have wished to know that your hearing of it would contribute &c.

^h With the uncertainty before me of the things which will accrue to me from it. 'Επὶ denotes what is contingent upon a thing.

ⁱ 'Επ' ἀδύλοις ὅσοι τοῖς γενητομένοις is equivalent to καίτοι ἀδύλων ὅτων τῶν γενησομένων: Senger's Viger, p. 235.

^j Order: ἵνα τῷ πεπεισθαι ταῦτα συνώσκειν ὑμῖν, in consequence of my being persuaded...

^k May that prevail.

PAGE 140.

^a On many occasions a person may observe, I think: lit. seems to me to be able to see.

^b For the circumstance, that there should have been those to contend with Philip who possessed a territory neighbouring to his, and... seems like...

^c As to think a treaty with him to be treacherous, and the ruin of their country.

^d Ἀντὸς sc. ἡμῶν, as far our parts, in opposition to what the gods have done: or to what the Olynthians were doing.

^e Τοῦτ', i. e. ὅπως μὴ &c.—Ὅπως properly signifies, not the object of doing any thing, but the manner. SCHF.

^f Than the opportunities afforded us by the kindness of fortune. AUG. Rather, than existing circumstances, real or actual situation. BAR.

^g Since it is the part of the base. "Since it is or would be of the number of things which are base." DAL.

^h Μὴ μόνον φαίσεσθαι προτεταμένους (τὰ πράγματα) πόλεως.—Τοῦτων, though only ῥῆμα had preceded. The Orator thought he had said more. Or rather τοῦτων τὰς λέγων applies to the verb διεξίεναι.

ⁱ To contain for him a kind of bond.

^j Περσέχου seems to be the same as ἀελέχου. "After ἡμῖν there seems to be wanting δειδὸς (or ἐπαμνηστῆν or ἐπαγγεῖν) τοῦ οὐχὶ καλῶς περσέχου: nobis autem afferunt ea dedecus vel documentum, sed a nobis non esse præclarè gestum." RFL.

^k Beyond his worth. Ἀξίαν (τιμὴν).

^l From this spot, from our mercenary orators. WOL.

^m For which things he owes thanks to...

ⁿ To take your satisfaction.

^o (Περὶ) τοῦτων, about these things. Heinrich parallels it with the Latin phrase Mos dierum per menses digerendi.

^p A is nominative before ἐν and πρό, but accusative after ἀναρροῦναι.

^q Are beside these. Ἐνεστί.

PAGE 141.

^a It both happens that to expose... requires only a short speech, and I think...

^b ("Ενεκα) τοῦ τ'.

^c Τοὺς ὑπερπεπληγμένους (διὰ) Φόδωνα ὡς ἐμαχόν τινα.

^d That he hath exhausted all those artifices, by which... WOL. That all those things are gone by, have vanished, by which... AUG.

^e I find Philip, on the one hand, for προσαγαθόμενον, taking advantage of our simplicity, (when certain persons were driving away from this place Olynthian deputies, who wanted to confer with us,) τῷ (ἐκείνου) φάσκεν, by his saying... and also by his having hatched that once much-talked-of secret: and on the other hand I find him (προσαγαθόμενον repeated), noticing the alliance of the Olynthians &c... DAL.

^f The secret negotiation was that An-

phipolis should be delivered to the Athenians, and Pydna to Philip.

° Read οὕτω. BAR. Read ταύτην or ταύτην. DUN.

° Bringing over to his purposes, making it serve them.

° By taking from you.

° To them, the Olynthians.

° (Παραγαγόμενον) Θερταλούς.

° Κατὰ sc. ut last.

° By taking upon himself.

° Applying to his own uses.

° Παρέστη (ἰδόντα) πρὸς τούτῳ καιροῦ, present themselves having come, have come to this crisis.

° H, otherwise.

° Contrary to their desert.

PAGE 142.

° Will retain his possessions by force.

° Μέρος sc.

° Σὺν is not repeated in φέρειν, but implied. Sophocles: Καὶ ξομαστία καὶ φέρει τῆς αἰτίας.

° Ex, by means of: one action proceeding from another.

° Tense of custom.

° Eis εἰς, for once. Eis is usually put with a number higher than unity, meaning from one up to another number.

° (Δὴ) βραχὺν...

° Is used to flourish on its hopes: as we say To live on hope, in which expression leaning on, resting on is understood.

° If it so chance, it may be.

° Reiske refers the metaphor to melting snow sinking into and about itself: but, as Schaefer remarks, the preceding ἡρότων connects it with flowers. BAR. There is no reason for any such strict continuity of image, as Schaefer would persuade us.

° Οὔτως is used like Cedo and Opinor, and may be rendered to wit, truly. I Suppose and I Trow have a similar meaning. SEA.

° The more honorably this is proposed to be done. LEL.

° Οὐδὲς (μάλιον). REL.

° Middle sense.

° By your having gone out in battle array.

° Being intent upon.

° He here puts the stronger word first: for περφόρεται is a settled change, μεταβολὴ a sudden, rash and fluctuating change. VCE.

° Δεικνέον (τοῦν βίον,) you must show. Lucretius: "Æternas quoniam patiens in morte timendum."

° Bringing your fortunes into the treasury.

° If you expect that any one will attend.

° Weak and insincere. Habentes (rese).

° To be in a bad state.

PAGE 143.

° When viewed in the rank of an accession to any other force. So elsewhere; 'Εν μίπαις ἐπερχομένης τοῦτ' ἐπιβήματα.

° In the time of: "under the conduct of." LEL.

° This combined with the other, i. e. the Olynthian and Macedonian army together, appeared something, of some consequence to the Olynthians.

° Against the family of their tyrants, Pytholaus and Lycophron.

° In the same objects.

° Has zealously pursued this object.

° Middle sense.

° Τοῖς δὲ, sc. τοῖς ἀρχομένοις (μέρος) τῆς...

° Labors of the field.

° Manual arts.

° I. e. πορίσονται, procure for themselves, as corn, wine, oil. Though the articles were procured by their own labors, yet they were raised with a view to sale for the use of others; and therefore the active is justifiable. BAR.

° To dispose of.

° Οἱ πολλοί, the greater part.

° How they are disposed to. Habent (sc).

° Have the character of being.

° (Παρὰ) τινος.

° Οἷός (ἐστιν).—Τούτους after τις, plural in sense.

° Besides his other passions.

° Ἄλλως, by chance, belongs to σάφως as well as to δίκαιος. VCE. Otherwise than you would expect from the example set by the court.

° Every day, as we say Per annum.

° Sc. ἴση. Ἐδίδω, ὠσα, ἔωκα.

° In the rank of nobody, disregarded.

PAGE 144.

° Who subsist on rapine.

° Sc. ἐπὶ χηματα.

° One of those public slaves, who attended the Athenian generals in the field.

° Ὡς i. e. ἄ, eis in ridicule of.

° Sallust: "Secundæ res miræ sunt vitiis obtentui." Οὔτως, above, I mean.

° The act of success.

° Are apt: lit. wonderful in.

° Διέξω (ταῦτο).

° From the present to a long while hence, i. e. at a long distance off. Μάσπῳ, i. e. ὄδῳ, space being transferred to time, as we say Always for Alltimes. Others understand ὅπῳ.

^b Whether it be a fracture or a sprain, or any thing else about us which is unsound. DAL. Τῶν ὑπαρχόντων, i. e. the limbs of the body. WOL.

^c Sc. ταῖς πόλεσι or τοῖς κακοῖς.

^d For great is the impelling power in human affairs, or rather, I should say, universally does fortune accompany human affairs.

^e Οὐ μὲν ἀλλ', nevertheless. That, οὐ μὲν (χρηταὶ λογισμοὶ ἀσφαλτοῦ ἀλλὰ δ' ἀλλὰ...

^f (Μάλλον) ἢ ἐλπίην. Livy: "Ipsorum (magis) quam Annibalis interesse."

^g Provided you are willing.

^h Even in a little degree.

ⁱ But it is not allowable for a person, while himself remains inactive...

^j It refers to θεοῖς, which depends on ἐπιτάττει.

^k Ἡμῶν depends on περιέχεται, and τοῦ below on περιέχει. Περὶ here seems allied to πέρας, πέρας.

PAGE 145.

^l By attraction for ἄ.

^m Sc. ἔπα or χρεῖας.

ⁿ Individually, or in its turn.

^o Having lost.

^p You are fighting.

^q You yourselves delaying.

^r Would do what was your business.

^s Nor has it nature, nor is it natural.

^t Pretexts for indolence.

^u All deficiencies on your part.

^v Private expeditions of their own.

^w If indeed I am allowed to speak out the truth. Τὰ ὄντα, things as they are.

PAGE 146.

^x Yours, and not theirs. And ἐμεῖς, you, and not they.

^y Those who are placed over the troops. ἰδοὶ, their own.

^z Ἐνῇ, in their private enterprises, opposed to ἐνταῦθα.

^a After giving them liberty of speech, a hearing.

^b Some persuaded of this, some of that.

^c But (πεπλησται) it remains that the public treat...

^d A bitter sarcasm. Formerly you assisted the state with money κατὰ συμμοχίας, but now you administer the public affairs, i. e. turn every thing upside down κατὰ συμμοχίας. SCHP. That is, you have sadly diverted the object of your divisions into classes.

^e Divide, some to this party, others to that. Ὡς (πρὸς) τοὺς αὐτοὺς.

^f (Κυρίως) ὑμῶν, or (ἐφ') ὑμῶν.

^g Make open to all the power of speaking...

^h As if from a royal authority.

ⁱ Reiske refers ὑμῶν to τοῖς μὲν, Vattel to ἐπιδάττειν.

^j Against them.

^k For the injured party will ever desert you.

^l Sc. δεῦρ. I order you all εἰσφέρειν τὸ ἴσον, his fair proportion.

^m According to his turn.

ⁿ To give all who come forward here a right to speak.

^o The best, and not what this or that man says.

PAGE 147.

^p It does not occur to me to come to the same decisions. Sallust: "Longè mihi alia mens est, P. C., quam res atque pericula nostra considero, et quum sententias penullorum ipse mecum reputo."

^q Δέον (εἶναι). Scager proposes δεῖν.

^r Such as speak so seem to me (παρὶν) to do nothing else than err in presenting to you that subject for your deliberation which is not the true one. Others construe: δοκοῦσιν ἀμαρτάνειν εἰδὲν ἄλλο ἢ παριστῶντες, to err in nothing else than in presenting.

^s In my time. The time joins on with mine.

^t That it is proper for us to take as our first point, how... Πρώτην sc. ἐπιδεῖξαι from above.

PAGE 148.

^u (Περὶ) ἐκείνο, (κατὰ) τίνα.

^v That most of your possessions have passed out of your hands from your not wishing to do what was necessary, not from your not understanding what was so.

^w With a view to obtain favor.

^x So Herodotus: 'Ες πᾶν κακοῦ ἀπικέσται. Πᾶν (γένος).

^y This is the third year since.

^z Sc. εἰς τὴν θάλασσαν, to launch, put to sea.

^a A citizen was exempted from military service generally at the age of 40.

^b To bring into the treasury, to raise.

^c Sc. ἡ. DAL. Sc. ἀρχέτω. BAR. That is, the first months of the new year for the Attic year commenced on that new moon, whose full moon immediately succeeded the summer solstice. LEL.

^d In this last month.

^e The mysteries delayed the expedition.

^f Idp. Instead of 40 vessels they sent only 10, and those empty: and instead of 60 talents they sent only 6.

^g Came by way of news.

- ^h Use, need. ⁱ The very critical point.
^j Cannot be otherwise.
^k Ti. in what, how?
^l You will have altogether led your army on behalf of Philip.
^m Lay in the following state.

PAGE 149.

- ⁿ Ἐδδῶπει (διὰ), did not feel secure through fear of them. Statius: "Tertigenas confusus avus."
^o We effected a peace with them, and they with us. ἤμεῖς (πρὸς ἐκείνους).
^p Some impediment, and an unmanageable one too. BAR.
^q Should he spies upon the incidents of his fortune. LEL. Ἐποπτεύω is a naval term, from ἔππος.
^r To throw them into a tear with Philip.
^s If we surrender any of our interests. BAR.

- ^t Τὸν is superfluous. If it must be kept, read τὸν ἀπὸ τῶν. REL.
^u Towards us.
^v What is present before him, Olynthus.
^w Ἐπακλῖναι (ἐαυτὸν).
^x To such a degree procrastinates the discharge of his duty. DAL. But the meaning is tell such a crisis, till Philip invades Attica. Herodian: Κατ' ἐκείνο καιρῷ. BAR.

- ^y Appoint inspectors of the laws.
^z Ἐν, in the hands of, by means of.
^a Enough laws.—Ἀγῶ, I allude to.
^b Dispense the soldiers' pay as theatrical expenses to...
^c Some person to propose that decree, which &c. A decree for the alienation of the theatrical funds. While Eubulus's law of death for their abrogation was in force, such a decree could not be proposed. The penalty however was not understood as extending to a man's declaring his sentiments, provided he did not make the motion in form. LEL.

- ^d But before you do this, do not expect that...
^e Especially as this will be the only consequence.
^f The public weal.

PAGE 150.

- ^g Order: καὶ δὲ (ἡμῶν) ἀξιοῦν τοὺς ἀν- τοὺς, ὅπερ καὶ τοῦδεσσι, λῦεν τοὺς νόμους τοῦτους. Or δὲ τοῖς αὐτοῖς, ὅπερ..., ἀξιοῦν (to ask) λῦεν...
^h Sc. τοῖς νόμοις.
ⁱ Πρὶν δὲ (ἡμῶν)...
^j Do not desire or think.
^k Sc. τῆςμωατος, value.

- ^l H (αὐτόπην) διαπράξασθαι, or able to get executed.

- ^m As for as decrees were of avail.
ⁿ In order of time. Sallust: "Nam perere quàm fieri tempore posterius, re atque usu prius est."

- ^o Let this be then your principal concern: the others you cannot want. LEL.

- ^p The expression is elliptical: οὐ πόρον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πρᾶξαι δοῖσθεσθε. BAR.

- ^q Χρόνος, time in general: καιρὸς, a particular juncture.

- ^r Ὁ ἐνδραπέτος, that man.
^s The country of Chalcis, where Philip took 32 cities, before he laid siege to Olynthus. TOURREIL.

- ^t Οὐχ ἐχθρὸς (ἐστὶ):
^u When we have neglected all these considerations, and all but...

PAGE 151.

- ^v Yet the troops were defeated in fact through every single runaway.

- ^w Τοῦτ' ἐποίη, i. e. *facte*.

- ^x Well then, let another aware of this rise and speak, and not vainly accuse him.

- ^y Pursue his advice with good luck to you.

- ^z Unless, when he ought to pray for success, he fails of doing so. "This passage seems to be forced and unnatural. Indeed it is not possible to perceive fully the propriety of every part of these orations. If we suppose that, in the present debate, before Demosthenes arose, some other speakers had amused the people with flattering hopes, with passionate exclamations, and prayers to the gods for public success, while he neglected to point out such measures as were fit to be pursued,—this passage, considered as an individual reproof of such a speaker, has sufficient propriety." LEL.

- ^a Understand before γὰρ, but any one can thus pray: for... DAL.

- ^b Is able to leave us still...

- ^c Περὶ (τῶν). To procure future funds to supply... LEL. To commend enough of what is gone... DUN. Or τῶν ἀνδρῶν are things far off, and not at hand.

- ^d To such discourses as how the necessary monies were to be derived without entrenching on the theatrical funds.

- ^e Favors, assists, as in the opening of Xenophon's Anabasis.

- ^f Each person's private wish on the subject.

- ^g Are not thus, do not correspond with his wishes and thoughts.

- ^h Look then at these things so as things permit, i. e. in a practical way.

- ⁱ To go out to fight, and you will get your pay, which there are not means of doing now.

¹ Order: ἐλλείποντας τι τῶν τοῦ πολέμου δι' ἐξουσίαν χρημάτων. Yet it might be taken in the order of the text. Ἐλλείποντας after σφωρύνων, because αὐτοῖς is understood.

^k Unconcernedly.

^l Τὰ τοιαῦτα διείδω, sc. τοῦ ἐλλείπειν.

^m Snatching up in a hurry.

ⁿ Τὴν ἄλλως or τηράλλως, wantonly. That is, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄλλως οὐσαν.

^o Born under an unlucky star. REL. The same as θεοβλαβής. SCHF. And κακοδαίμων. BAR.

^p Not expecting to be of any use by so doing.

^q Δίκαιος πολίτης is one who does his duty justly to the state.

^r Order: καὶ γὰρ ἀκούω τοὺς ἐπὶ τῶν ἡμῶν προγόνων, (ὅς ἐπαινοῦσι... πᾶν,) λέγοντας χρῆσθαι. BAR. Or take λέγοντας with τοῖς. ^s This, I am assured, was the principle which actuated the conduct of those of our ancestors who spoke in this assembly." LEL.

Greece, but you have it and use it undepreciated. REL.

^k Middle sense, nacti. Genitive athen, as in ἐπιλαμβάνεσθαι προφάνους.

^l Accusative plural after ἀπυστορέω. We have been deprived περί, as ἐσ.

^m Sc. οἱ χρησταὶ οἱ νῦν. Ἐχθρόν, Πρωτόν.

ⁿ Ὡ τῶν υἱ τῶν, or τῶν, my good friend. See Donnegan.

^o And what can one instance?

^p And such trifles.

^q Condescending in their own persons, or αὐτοῖς is by their own will, at their own resolve, and τολμᾶν daring.

^r Of those in office.

^s The good things of the state.

^t It was a matter of contentment.

^u Satisfied, if they give you a slave with them.

^v As coming from the public money.

^w Shutting you up in the city like so many wild beasts, they lead you on to take these things gently and tame you to obedience.

PAGE 152.

^a My namesake in the Peloponnesian war. ^b Sc. χρόνου: but since...

^c Are betrayed, sacrificed (ἀντὶ) for... Προπένοται from προπίνειν, to drink first and hand to another; then to give up, abandon, in any way.

^d Τούτων sc. βήρηδων.

^e Treated with indulgence. LEL.

^f Αὐτοῖς for the relative, to correspond with οἱ. Barker refers to Nahum: "Whose rampart was from the sea, and her wall from the sea."

^g Brought up to the treasury.

^h Sc. Macedonia.

ⁱ Βάββαρον (ὑπακούειν).

^j Themselves in person, not by mercenaries.

^k Superior to envy. Ἐπὶ, consequent of.

^l Such were they in their superintendence of the affairs of Greece.

^m Ὅμοιοι (ἦσαν).

ⁿ For they did not administer the state with a view to wealth.

^o Impartially, or so as not to aim at superiority above others.

^p The worthies of the present day.

PAGE 153.

^a Rather ἢ καὶ, in a like manner or nearly so. REL.

^b He may mean the solitude arising from desertion of friends. But he rather means the absence of rivals: Although there is none to contend with you for the mastery of

PAGE 154.

^c Than to those who have caused these things to be: for ἢ τοῖς πεποιμένοις. Or the construction is (τῆς βλάβης) τῶν. But γερύσθαι Dionysius has ἐκαστῶν: whereas Reiske reads ἢ ἐκάστῳ τῶν... γερύσθαι, Dunbar ἢ τῶν πεποιμένων αὐτὰ ἐκαστῶν.

^d If not before, but now at least.

^e As occasions towards obtaining external advantages.

^f Sc. θεωρινῶν.

^g Order: ἢ εὖτε σιτίοις διδομένοις παρὲ τῶν πατρῶν τοῖς...

^h You receive in allotment.

ⁱ Ἀπογόντας (τι τῶν δεόντων), derive from your duty. DUN. Or ἄλλο τι refers to ἀπογόντας as well as to πράττειν.

^j That we ought to receive pay from our country like mercenaries. REL. That we ought to serve out of the theatrical money. SCHF.

^k Sc. φημι δεῖν εἶναι; and that too forthwith, without delay, without circumlocution, in plain words I say, that the pay of all the citizens should be the same. REL. Σύνταξι, pay of troops. "Regulation." LEL.

^l Ὅπου take after αἰς τοῦτο.

^m Such an emergency.

ⁿ (Ἐξ βελτίων), ὑπάρχων...

^o Past the age of serving.

^p Sc. τὴν πόλιν.

^q In exact and equal proportions as to men and time.

^r For his services in inspecting...

^s Order: ποιήσας (i. e. διὰ τοῦ ποιεῖν) τὴν αὐτὴν τάξιν τοῦ. REL.

^t Sc. the public money.

^a ἔχει (ποιεῖν), may have the power to do.

^b No where have I said...

^c Nor that we ourselves should be indolent, lazy, and at a loss what to do, to such a degree as only to learn this by hearsay, viz. that the mercenaries of a certain general are victorious. DAL.

PAGE 155.

^a Τῆς τάξεως τῆς ἀρετῆς. He seems to allude to the military ranks, which they who deserted were marked as infamous. WOL. That illustrious rank of virtue. LEL. Τάξιν ἀρετῆς is explained by Ulpian, τὸ ἡγεμονεῖν τῆς Ἑλλάδος καὶ δι' αὐτῶν αἰς τοὺς πολέμους εἰσίναι.

^b Σχεδὸν εἰρήκα (πάντα). REI.

LYSIAS.

^a This appears to have been the only oration which Lysias spoke himself. All the rest were spoken by others.

^b Ἀλλὰ (μοι) λέγοντι παύσασθαι. DAL. Or to cease from speaking.

^c By them: Eratosthenes, his colleagues and attendants.—(Κατὰ) τὸ μέγεθος.

^d Order: δύνασθαι κατηγορεῖσθαι. DAL. The words may be taken in the order of the text.

^e Ἀπαντα (εἰπεῖν).—Ἀνδραγῆ (ἐστὶ).

^f I think the case will be different with us now from what it was.

^g Πρὸ τοῦ i. e. τούτου χρόνου.

^h For εἰδείσθαι ἦτις ἔχθρα, as usual.

ⁱ Against the accused. "φεύγω, to go into exile. This was permitted by the Athenian criminal law, before a final sentence had been pronounced: hence, to be persecuted, or to be under an accusation." DONN.

^j Att. for ἀνθ' ἡστίως. "Οταν is masc. and fem.—So there is no need to read with Reiske ἔργου. DAL. "Ἦτις ἔχθρα ἀνθ' ἡστίως is not Greek: therefore ἀνθ' ἔστου is ob quam rem. DUN.

PAGE 156.

^a Canter, Taylor and Auger supply οὐχ, and understand μάλλον: οὐ (μάλλον) ὅτι τῶν ἰδίων ἢ δε. Dalzel rejects οὐχ, and construes it: but because on the present occasion all of us have much reason to be enraged either on account of our own or of the public calamities. This gives a wiser sense, and Dunbar misses in it ἢ before ὅτι.

^b Pursued the quarrels...

^c I have been reduced. Eis, because κατ' ἑστην is properly to be appointed INTO an office, as below κατέστησαν εἰς τὴν ἀρχήν.

^d (Τούτων) τὴν, or τὴν (ἐμοῦ).

^e Λόγων may perhaps be supplied.

^f Sc. τὴν γῆν. Reiske proposes μετ' ἡσσε.

^g My, brother or myself.

^a Δίκην διδόναι is to get a cause tried.

^b Were accused, (as above) sc. (παρ') οὐδένι.

^c They did not bear or condescend.

^d And then.

^e Τιμαρῆσθαι μὲν (λόγῳ).

^f After this word I have omitted a line, which all the commentators pronounce to be corrupt.

^g They thought nothing of. Περὶ is above, as in Homer: περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων. Περὶ οὐδένος ἡγοῦμαι then is to think one thing to be before no other in estimation, i. e. to value it least.

^h As if they had acted well in any thing besides.

ⁱ Construction: ἔδοξεν αὐτοῖς (αὐτοῖς) συλλαβεῖν... πεποιηκότας. Such is the reading of Taylor and Auger for πεποιη-κότες: which must be a nom. abs.

^j Dividing among themselves the search of...

^k Into my office or work-shop.

^l Took a list of.

PAGE 157.

^a In my present situation.

^b To get a promise of security from him.

^c Sc. in case of non-fulfilment.

^d Perceiving that I was opening my desk.

^e I. e. οὐ (μόνον) δόρον, when he had got not only what I had agreed to give.

^f To be contented. So στέργω is used.

^g They catch us, find us.

^h Τὰ (δύματα).—Εἰς (δύματα).

ⁱ In such a situation I thought of risking an experiment. Τοιοῦτω (κατὰ or τότῳ).

^j Since death was now at hand. (Νομίζων περὶ τοῦ ἀποθαρῃν ἔς).

^k I am come.

^l Dunbar proposes πρόσθετος.

^m To mention it to...

PAGE 158.

^a Eis (δύμα).

- ¹ Brother of Lysias.
² During their domination. Others read *ἐν*.
³ So much wanted he of, so far was he from being...
⁴ They got his body exposed.
⁵ Sc. *ἔχον, θέλων, δίδοναι*. REI. Taylor and Markland propose *ἐκδόναι*.
⁶ They transferred it to the public stock: "*contulerunt in publicum*," AUG. "They sold for the public good," DUN. This would be rather *ἀνέχοντο*.
⁷ So great as the following.
⁸ Not deserving such treatment (*παρὰ*) at the hands of the city.
⁹ They thought worthy of such treatment.
¹⁰ Not denouncing anaxiles so ill as foreigners as they did as citizens, "as governors of the city," AUG.

PAGE 159.

- ¹ Deprived of the rights of the city. But *τῆς πόλεως* had better be omitted. AUG. MAR.
² To be betrothed.
³ Of this good which I have lost through them: or I should be interested in this good of theirs; in reference to *οὐδὲν κακόν*.
⁴ Is this the case with them.
⁵ Having got him to come up here.
⁶ For the advantage of this man (Eratothenes) even to converse with another about the matter.
⁷ *Πρὸς τοῦτον* might be omitted without loss to the sense, but is not for that reason to be rejected: for pleonasm of this sort are frequent enough. About this matter, not about this man. MAR.
⁸ Even with this man himself.
⁹ *Τὰ*, these are the words of Eratothenes.
¹⁰ You seized me.
¹¹ All your number were masters over...
¹² It depended on you alone.
¹³ This passage is very obscure. Auger translates it, *siquidem in adversis fidem ejus experiri noluissent*: nam, &c. reading *ἐπειτα* for *ἐπειτα*. But it is *ἐλάμβανον*, they were wont to take, not *ἐλάμβανον ἄν*. Reiske reads *ἐπειτα*, considering the words following *ἐπειτα* a second argument. But why should Lysias say *ἐν μετοίκοις*? Why should they not take his oath in the case of these as well as of the citizens?

PAGE 160.

- ¹ To whom is it less likely such a commission was given than to him who had opposed their wish, and had openly professed his opinion? *ἔπειτα*, the old reading for which is *ἔπειτα*, is proposed by Canter, Taylor, Markland, Reiske.
² *Οἱ*, i. e. *τοῖς* & *ἐκείνοις*.

¹ *ἔτι*, besides this.

² That is, any others of the Athenians might be excused for what was done, by putting off the blame on the Thirty. But how can you admit the Thirty to put off the blame on one another?

³ *Ἦν* is proposed by Taylor, but is not an uncommon ellipse.

⁴ Than it, i. e. *τῆς ἀρχῆς τῶν τριάκοντα*. Reiske proposes *ταύτης*.

⁵ *Ἦς* refers to the stronger power.

⁶ For *παρὰ τίνος*, from whom?

⁷ *Πᾶν* is inserted by Markland. *Τοῖς* however may be understood, and is not an uncommon ellipse.

⁸ Read *τοῖς* for *τούτοις*. REI. AUG.

⁹ *Ἐκείνοις*, i. e. those who dragged men from their own houses to prison. However, says the Orator, if you pardon those who murder others to escape themselves, much more ought you to pardon those, who on commission from the Thirty broke into houses and dragged their inhabitants to prison. But this was not the case with Eratothenes, who did not drag off Polemarch from his house, but on the public path. Then Lysias shows why they were less in fault who dragged citizens from their houses, than those who dragged them away on the public path. For, says he, those who, when sent by the Thirty to persons' houses, did not go, or, though they found them at home, denied that they had done so, lost their lives by it: whereas to say that a person was not seen by them or known to them in the public path, had no danger in it. REI.

¹⁰ *ἔχοιτε* (*συγγράμην*).

¹¹ *Βουλομένην* (*ἐξελέγχεον*).

¹² A disclaimer to them of the designs of the Thirty.

¹³ *Τοῖς ἀδίκως ἀπολουμένοις* are plainly tautologous with *τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀπολαύσασθαι*. Reiske therefore proposes *ταῖς ἀπολέουσιν* instead of *τοῖς ἀπολουμένοις*, taking *συλλαμβάνειν* thus to mean *to assist*. Auger has so edited it, but the change is violent. It too often happens that commentators propose what a writer ought to have written, not what he wrote.

¹⁴ Order: *λαμβάνοντας, & ἵσταναι γεγενημένα, (ὡς) τεκμήρια τῶν τότε λεγομένων*, said by Eratothenes before the Thirty on the occasion referred to.

¹⁵ To be present at your deliberations.

¹⁶ To be at their own houses, to be at home, being banished. REI.

¹⁷ It is in the power of those men of the Thirty.

¹⁸ I do not deny it, but will grant, if you please, that you opposed the Thirty.

PAGE 161.

¹ That is, I had not agreed with the Thirty.

what could you have done more than you did? (For *not*, just above, read *you*).

^b *What would you, my Lords, have done, had you been...* "Sc. ἐπειγέτε or ἐπορεύεσθε." REL.

^c Αἰσθὺ, Eratosthenes.

^d *Would you in this case have acquitted him?* Before Δεῖ Reiske thinks Οὐδὲ is missing: but in truth it is understood: *No, not even then would you have acquitted him, the case is too plain.*

^e *When he had no right to do so.*

^f *Will go away.*

^g They, the citizens.

^h *If they are unfortunate in their attempts.*

ⁱ *They will nevertheless...*

^j *For truly, if those, who were cruelly used by them, shall suffer them to escape, when they have them in their power: surely those strangers will think they have given themselves a great deal of superfluous trouble in your behalf.* DAL.

^k This interrogation continues for some lines. Οὐκ οὐν δεῖναι, εἰ τοῖς μὲν... θανάτου ἐξημέσασθε, τοῖς δὲ δὴ... οὐκ ἄρα καὶ αὐτοὺς καὶ πάντας τοὺς ἐσχάτους ξημέλαις νολεῖσθαι.

^l This refers to the battle of Arginusæ.

^m Short for τοὺς (ἐν τῇ θαλάττῃ) ἐκ τῆς.

ⁿ *To pick up and carry away.*

^o *Thinking that you ought to take at their hands justice for the ruler of the dead.*

^p *Hoc virtuti debetur intercentorum ut...* AUG.

^q Τῶν, proposed by Reiske and adopted by Auger, seems necessary. The battle of Argosopotamos is here referred to.

^r Τὰ (ἢ) κατηγορημένα (ἐπ' ἡμῶν).

^s Order: δόξῃ ἀξία θανάτου εἰργάσθαι τῷ φεύγοντι. Or ἀξία θανάτου δόξῃ.

^t Ταύτην δίκην, sc. θάνατον.

^u He ought to have added ἀξίαν. MAR. Ἀξίαν or ἡκανῆν must either be added or understood. AUG. Thus, we have below ἐπειδὴ πάντα ποιῶντες δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἔν δύναντο λαβεῖν, where Reiske says that ἡκανῆν is wanting. It is wanting in fact, but not in sense.

PAGE 162.

^v Ἀπολογισθῆναι and ἐξαπατῶσιν do not correspond. Lysias seems to have made ἀπολογισθῆναι depend on εἰδισμένον εἶναι or on αὐτῶν προήκει: and then to have changed the construction in ἐξαπατῶσιν.

^w *Encl hero is γάρ.* DAL. *For only order him...*

^x Ἀλλὰ, (ἐπαρῶν) γάρ, or something equivalent.

^y *Because the Lacedæmonians ordered it, but because...*

Anal. Gr. Maj.

^z *In behalf of these men.*

^{aa} *Romans i. 32: "Not only do the same, but have pleasure in those that do them."*

^{ab} Before Οὐ γὰρ understand: ὅτι δὲ αὐτοὺς τοιοῦτός ἐστι, καὶ ἐπιδείξω. REL. This will make it unnecessary to think, with Markland, that αὐτοὺς has dropped before ἐπαρῶν.

^{ac} *During the government of.*

^{ad} At Argosopotamos.

^{ae} This may be understood either as a parenthesis, *Whence also they commenced their revolutionary scheme: or as an interrogation, Whence did they commence it? so as for πέρε &c. to correspond.* REL.

^{af} That is, ἀνταρτῶν πὲρ ἀναταραγῶν τῶν πολιτῶν, ἔργῳ δὲ ἀρχόντες... REL.

^{ag} *Ἐπὶ τὰς φυλακὰς, ad vigilias absumas, et ad presidendum in locis urbis opportunis.* REL.

^{ah} *So that you could neither pass any decree for the advantage of the state, and should be oppressed by a variety of wants.* DAL.

^{ai} *Of this they were even certain, that otherwise (i.e. if your affairs went on well,) they would not be able to get the better of you: but that, if your affairs went ill, they would.*

^{aj} (Εἰς) τῶν.

PAGE 163.

^{ak} *His colleagues.—(Παρ') αὐτοῦ.*

^{al} *They would have borne their testimony against them, the Five.*

^{am} *To their country's ruin.*

^{an} *Commanding good faith, binding.*

^{ao} *He took a share in nothing good, but in many things of a different character.*

^{ap} *Understand, And, to give you an instance, neither Batrachus...* DAL.

^{aq} *But such truth as was forged.* Markl. proposes ἀλλ' ἂν ἀληθῆ.

^{ar} *Whoever were enemies in their hearts to your republic, though they said nothing openly, lost nothing by their silence.*

^{as} *Πράττοντες (κατὰ) ἑα.*

^{at} *This will satisfy some of you.*

^{au} *But, if he does not say so.*

^{av} *Those acts of theirs.*

^{aw} *H is proposed by Markl., adopted by Aug.*

^{ax} *Eratosthenes sc.*

^{ay} *Not of Theramenes with Eratosthenes, but of all the body with each other.* REL.

PAGE 164.

^{az} *Administer these public matters, i.e. the state. Πάντα for ταῦτα is proposed by Reiske, adopted by Dal. Perhaps read them both.*

Notes.

* For at that time Thrasybulus had only 30 men with him. DAL.

* When Thrasybulus had...

^b We exiles, who were attempting our return.

^c And the disturbances were over. As in Latin, *Fuit illud* means *Illud* is no more. DAL. This interpretation renders unnecessary the proposal of Roiske, *αὶ παραχαλ αὶ γενομένην κατέσπηναν, conqueverant*.

^d Order: ἀφοσιώτους εἶναι πρὸς ἀλλήλους (ταῖς πόσιν) οὐκ ἔδειξεν (i. e. προσεδουλήθησαν) δεσθαι. That is, the exiles hoped to return by the expulsion of the Thirty; and the townsmen hoped, if they chose as leaders men who were inimical to the Thirty, the exiles would return and the tyrants be exterminated. REL.

^e Suffered them, the townsmen, to return in safety to the town. REL. I propose ἀσπεῖν for ἀσπείν. MAR.

^f Attempted to expel them, ordered them away: it was not done immediately. REL. Perhaps ἐξέβαλλον?

^g By these leaders. AUG. Or, by the same persons.

^h (Εἰς) τούτων φείδων ὁ γενόμενος (εἰς) τῶν.

ⁱ Τοὺς for τοῖς TAY. MAR. AUG.

^j Οἱ μείζον δυνάμενοι, those who possessed more power than themselves (ἐλπίσιν αὐτοῦς) concerned and troubled them.

^k Who were getting rich very fast.

^l Who had suffered from the Thirty.

^m Were exiles.

ⁿ Sc. ἐφεύγετε. You, the Athenians, many of whom had been proscribed.

^o These acts which I am alleging against Eratosthenes and his colleagues. REL.

^p Who had been chosen for the special purpose of...

^q Bring you back to your country.

^r Took a part in the same acts with.

^s Under the same design.

^t Than themselves, Phido and the rest.

PAGE 165.

¹ Λακεδαιμονίους sc.

² Making a charge against us that we should soon fall into the power of the Boeotians. Or rather, finding fault with them, on the ground that we...

³ Whether because the omens were unfavorable, or...

⁴ Have the power...

⁵ They requested from the Lacedaemonians.

⁶ Μάλιστα (πάντων ἀνθρώπων). REL.

⁷ Sc. ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. REL.

⁸ At last.

⁹ Τῶν συμμάχων sc. of the Lacedaemonians.

^c And this they would have done, if they had not been prevented...

^d Νὺν ἐδηλώσατε.—Λαβόντες, by taking.

^e Οἶκός ἐδὲ (παρίσταται).

^f I want rest. Ἄρα may mean *per, inter*; during my speech.

^g And let not this supposition be entertained by any one, that, while Eratosthenes's trial is depending, I enter on the accusation of Theramenes, and so deviate from the question before you. What I am going to say of Theramenes, is exactly in point: for I understand that Eratosthenes's apology is, that he was in habits of friendship with Theramenes and his party, those who had opposed the violence of the other tyrants, particularly Critias: and shared in the same meritorious transactions with them. And truly I have a violent suspicion, that he is a person, who, if concerned in the administration with Themistocles, would have affected to co-operate in the building of the walls: but, when concerned with Theramenes, he joined in demolishing them. But in vain, for Themistocles and Theramenes do not appear to me to be entitled to equal honor. DAL.

^h It has happened to the city differently from what it ought. For it was right that even the friends of Theramenes should have died with him at the hands of the city.

ⁱ Sc. by the city.

PAGE 166.

¹ The principal cause.

² (Εἰς) τῶν.

³ Theramenes and his father. REL. I should prefer ἀπὸ τοῦ. AUG.

⁴ Pisander and Callaschirus.

⁵ Fear from you lest you should punish his former crimes.

⁶ Through your confidence in him... and his in you.

⁷ Sc. σώματα. REL.

⁸ While the senate on Mars' Hill was taking means for your safety.

⁹ Expected.—Αὐτὸς, of himself.

¹⁰ Hopes of safety.

PAGE 167.

¹ Him, Theramenes. "Read ἐπιπρὸς, sc. Λακεδαιμονίαν." TAY. MAR.

² Was on our borders.

³ Even though in this dilemma.

⁴ That he did not care for.

⁵ That he held you to be breakers of the treaties.

⁶ The machinations against them.

⁷ Boforchand. Sc. ἢ γενέσθαι τῇ ἐκκατάστασι.

⁸ Theramenes, sc.

^b Not those who returned from Phyla after the overthrow of the Thirty, which happened after the death of Theramenes: but those who returned long before, after the Four-hundred. REL.

^c Thinking nothing about their obligation to the Lacedaemonians.

PAGE 168.

^a He was receiving this bad recompense.

^c Having given them many pledges of his sincerity by the very business in hand.

^f After this digression about Theramenes, the Orator returns to his argument, which is this: Eratosthenes relied on the friendship of Theramenes, and hoped through it to escape. But Theramenes was no inveterate enemy to your city. Therefore so is Eratosthenes, and therefore he ought to be punished. REL.

^g Eratosthenes and his companions.

^h That is, attempted to do so. REL.

ⁱ Δύστος ἄν, and who might justly have...

^j The most honorable pretext, that of defending the interests of the city.

^k The adviser.—Ἦκει, is come.

^l In your battles.

^m Nor be more grateful to them for what they say they mean to do.

ⁿ On whom he will cast his defence.

^o You do not judge him on the same terms with those on which he judged you.

^p Defence of yourselves.

^q Et isti quidem. AUG.

^r Attraction for ἂ, καὶ ἂ.

PAGE 169.

^a It would be well for the city,

^b He is ready for any deed of daring. Eratosthenes is ready: for ὅστις is often taken of a particular individual, and παραπομπήσας requires it.

^c Ἐλεῖν sc. γραφήν, to conquer in the cause. But I should prefer ἔλθειν sc. εἰς ὑμᾶς. AUG. Ἐλθεῖν, εἰπεῖν or εἰπεῖν. TAY. Ἐρεῖν. MAR. Ἐλθεῖν. REL.

^d Rather, ἐκ τῶν. REL.

^e Διὰ χρόνον sc. for the future.

^f Ποιεῖν i. o. ἂν, or change it to ποιήσαι. AUG. Sc. (πολλὰν ἄδειαν σφισιν ἔσθαι) ποιεῖν. DAL.

^g But with respect to those who are advocates for them, one might wonder, whether as good and worthy men, whether in virtue of their own merit, they will desire a pardon for Eratosthenes and his associates, demonstrating their own virtue to be superior to the crimes of their clients: (and truly I should wish that these pleaders had been as eager to save the state, as their clients have been to subvert it:) or, trusting to the

force of their rhetoric, will they apologise for them, and even demonstrate their deeds to have been meritorious? DAL.

^h Lysias, a lover of antithesis, opposes the multitude of the Athenian people to the paucity of the tyrants. REL.

ⁱ It was a fearful thing even to attend the funerals of the dead.

^j Have an end of, have no further means of pursuing, the punishment of their enemies.

^k Is it not an extraordinary circumstance, that the friends of those, who had suffered an unjust death, usually perished along with them, i. e. if they ventured to perform their obsequies: and that great numbers will certainly attend the funeral rites of those who ruined the state, since so many now appear in their behalf? i. e. will do them honor by attending their funeral rites when they die, if we may judge from the crowds that are now ready to plead their cause. DAL.

PAGE 170.

^a To accuse them for what...

^b Οἱτοί is opposed to ὑμεῖς.

^c Rather πολιτῶν. Ἐλλήνων carries the antithesis too far. MAR. Ἐλλήνων is right. Though it may be true, he says, that Eratosthenes has done us the least mischief of all the Thirty: yet he has done us the most mischief of all the Greeks. Or among all the Greeks taken together, who have ever distressed us with war, there is none who has so damaged us as this one man. REL.

^d You will be manifest us being, it will be clear that you are.

^e Of the same deeds (αὐτῶν) with them.

^f You will not be able to defend yourselves by saying.

^g Contrary to.

^h The same as ἀπὸ τούτων φήσας αἰτίαν ἀφελομένους.

ⁱ A new verb from οἶω, οἶσω: or the fut. imperative of οἶω, i. q. φέρω.

^j For thus you will...

^k To descend sc. from the pulpit, to end speaking.

^l Οὐκ or οὐκ ἂν has dropt. MAR. The meaning is: you would be equally the servants of the Thirty as those who conquered you. REL.

^m The Thirty.

ⁿ Sc. τῶν τότε ὑπαρχόντων, from the troubles and confusions then existing. REL.

^o To be equally with them the objects of censure.

PAGE 171.

^a Of their own dominion. Σφετέρως refers to οἱτοί, the Thirty.

- ¹ (Περὶ) τῶν ὀπλῶν.
² The malignant tempers.
³ Ἐπὶ ξύνης (γῆς).
⁴ Which would have taken place.
⁵ Which were actually done.
⁶ The temples. Markland translates them the sacred vessels and offerings. But this does not agree with εἰσόδους.—(Κατὰ τὰ

- μὲν, partly.
⁷ They sold. Temples, full of precious offerings, are sold to him, whom we permit to spoil such temples. REL.
⁸ Πεποιημένους does not correspond with καταφθεμισθεῖσαι. Mar. and Aug. substitute φανήσασθαι.

THUCYDIDES.

PAGE 172.

- ^{*} A patronymic only in form.
¹ Γράψαι is said of one thing, συγγράψαι of several. In Latin compono.
² Sc. αὐτόν.
³ Viz. the collecting materials, not the regular composition.
⁴ That is, αὐτοῦ. Having begun immediately that it was set on foot.
⁵ It should be properly the comparative. Tacitus: "Ceterorum Britannorum fugacissimi."
⁶ Observe the transition from ὅτι ἀκμάζοντες ἦσαν to καὶ ὅρῳν for καὶ ὅτι ἔωπα. Goëller observes that καὶ is to be referred to the preceding τε, which should have come after ὅτι. BL.
⁷ In a flourishing state, ἐς, for it.
⁸ Sc. εὖρος or γένος. The rest of the . . .
⁹ Uniting themselves with and passing to one or the other.
¹⁰ Sc. ἐνοίστασθαι.
¹¹ Δὴ is intensive, when used with superlatives. It is well explained πάνυ. BL. It is properly *eidelicet*, to wit, from δᾶε, learn, know, and means in truth, in fact.
¹² For ἐν τοῖς, or μεγίστη (τῶν οὐρανῶν) τοῖς.
¹³ And, so to speak, even over the greatest part of mankind.
¹⁴ Τὰ πρὸ αὐτῶν (τῶν πραγμάτων) are the Persian and Trojan wars, and τὰ ἐπὶ παλαιότερα those of the heroic ages. BL.
¹⁵ We have already seen πλήθος used of quantity.
¹⁶ Same as ἀδρόνατος. Two sets of affairs are however here specified.
¹⁷ That is, ἐξ ἑν. SCHF. ¹⁸ Or attracted for αἰς. HA.
¹⁹ Sc. τὰ (πράγματα) above.
²⁰ As pertains to.
²¹ Ἡ (γῆ) νῦν. And τὴν ἑαυτῶν (γῆν).
²² In a fixed, settled manner.
²³ (Φαίνονται) οὐσαι (κατὰ) τὰ πρότερα. And (φαίνονται) ἀπολείποντες.
²⁴ Ad means *whenever they were from time to time*.
²⁵ Sc. ἐκτρέφει, as our *mixing*.
²⁶ Ὅσον (μῆκος), as much as *witely to get*

- their living from them amounts to*.
²⁷ Not planting, but only sowing.
²⁸ It being uncertain, ἀδύλου ὄντος. Some explain it as the nom., others the acc. idem.
²⁹ Καὶ, ton. "Αμα, *withal*. Ἀπεχίσταται αὐτῶν, which may be put by *hypallage*, for *their settlements*. BL.

PAGE 173.

- ¹ Apparatus of civilization. For, though παρασκευὴ is generally used by Thucydides of military apparatus, yet both military and civil seem here intended. BL.
² For its former names were Πελοπόννησος, Εὐβοία, Νέσος. HA.
³ Sc. μέρη. Πολλὰ, many; τὰ πολλὰ, like οἱ πολλοί, the most.
⁴ The most fruitful.
⁵ The power of some becoming greater gave birth to seditions, by which they (the seditions) were brought to ruin. For γυγνόμεναι ἐν. Γούρ, for instance. BL.
⁶ Ἐκ τοῦ (αὐτῆς) οὐρανόθεν, from the circumstance that it was, from its being.
⁷ Τοῦ λόγου, of my assertion concerning the most fertile parts of the country.
⁸ This is the proof: that Greece, in consequence of the moving about from place to place, did not increase in numbers with respect to other places equally with Asia. Thus τὴν Ἑλλάδα is understood, and ἐν τῇ ἑλλάδι supposes χωρία.—Others construe the passage thus: that Attica, in consequence of the emigrations into it, did not increase in other respects in an equal degree with the increase of population. Understanding in other respects to mean in wealth and arms.
⁹ Expelled. As in Latin *Excidere reges*.
¹⁰ Οἱ δυνατώτατοι seems to explain who were οἱ ἐκπρωτότεροι, namely the most powerful. Others understand οἱ ἐκπρωτότεροι of δυνατώτατοι to mean τῶν ἐκπρωτότερον αἰ. L.
¹¹ Ὡς βέβαιον ἢ (τὸ χαρίον), as if the Ἀττικὴν had preceded, not Ἀθηναίους. Others understand τὸ χαρίον.
¹² Sufficient to contain the numbers.
¹³ Chiefly, political inability. BL.

^q This name, Greece.—(κατὰ τὰ (χρήματα) πρὸς . . .)

^r Δοκεῖ understand before εἶναι, though with εἶχεν it had an impersonal sense.

^s Through or according to their several nations, both the rest and the Pelagic over the greatest part of it, the Grecians seem to have given names to the country from themselves. Here δοκεῖ ἡ Ἑλλάς, or δοκοῦσιν οἱ Ἕλληνες (on account of αὐτ' ἐαυτῶν) is understood.

^t Ἀνθρώπων sc. Men calling them to their assistance.

^u Δοκεῖ again impersonally.

^v Καὶ (ἐν) ἅπασιν ἐκινῆσαι, to prevail.

^w Ὅτιονον ἔτι, (βατερον) καὶ . . .

^x Nor has he called by this name any others than those who came.

^y His poems.

^z Has spoken of barbarians. "He does not say that the word βάρβαρος did not exist in the time of Homer, who has ἑκαὶν βαρβαροφώνων: but that it did not embrace all foreigners, as opposed to the Greeks." H.A.

^a Ἀντίπαλον sc. τοῖς βαρβάροις.

^b The Grecians then, I say, whether considered separately, and by cities, (such namely as spoke a language mutually understood by each other,) or conjunctively, by the general appellation which they afterwards bore . . . BL.

PAGE 174.

^c Nor was it till the use of the sea had opened communication amongst them, that they engaged together in that expedition. SM. ('Es) ταῦτην, the Trojan. This last observation introduces the remarks on piracy.

^d Τῆς &c. The Archipelago.

^e As it was likely he would. BL. Of course. SM.

^f (Ἐνεκα) τοῦ, that his revenues might come in . . .

^g Scattering, "sparsis domibus et disjectis" as Tacitus says, so as to appear rather a collection of villages than a city. BL.

^h Most recently translated cleverly. The old translation is better, handsomely, i. e. with some regard to humanity and honor. BL.

ⁱ Οἱ παλαιοὶ (ἐκ) τῶν. This practice is confirmed by Homer Od. γ. 71.

^j Making their characters ask questions (παρὰ) of those . . .

^k Since neither those, of whom they ask the question, think the deed unworthy of themselves; nor do those, who are anxious to know, mean to cast any reproach upon them. DAL.

^l The custom of wearing arms.

^m They explain this their houses being unfenced. But when were houses fenced? if ever, surely then. I take οἰκήσεις of the act of inhabiting, place for sing, as referring to many. Because of their not inhabiting in fortified towns, but in open villages, or scattered hamlets and farm-houses. BL.

ⁿ Extending to all.

^o Relaxing the severity of ancient customs, passed into a more refined mode of life. BL.

PAGE 175.

^p Order: οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ οἱ πρεσβύτεροι.

^q (Ἐν) αὐτοῖς.

^r Render: wreathing their hair into a topping, which they clasped around by the insertion of golden grasshoppers. These χρυσοὶ τέττιγες were headbands, to keep the top-knot (ἀράβυλον) in order, like our ornamental combs. The top of these ἀράβυλοι was shaped like a grasshopper. BL.

^s Ἀφ' οὗ, whence.—κατέρχε, took its hold of.

^t Es, in. In a manner verging to. "Accommodato ad," DAL.

^u In the other points, food and education.

^v Ἰσοκλῆται πρὸς τοὺς πολλοὺς, in accordance with the multitude.

^w They were the first who stripped themselves in the exercises.

^x Having stripped in public. 'Es depends on ἐλθόντες understood.

^y (κατὰ) λίπα. "For λίπα, λίπα." H.A.

^z Before. SM. Thus it is that prepositions have opposite senses, for μετὰ is usually after. But it means close with an action, immediately before or after.

^a For εἶναι οἷς, as before noted.

^b Τοῦτο δρῶσι, i. e. πυγμαχοῦσι καὶ παλαίουσι.

^c (κατὰ) πολλὰ . . .

^d That is, δημοσιόπως. So νεώτατα.

^e When navigation began to be more frequent and uninterrupted. BL. Sc. πραγμάτων: rebus jam navigationi nugis idoneis, vel quippe quibus res navigationi nugis essent idoneæ. DAL.

^f Ἐν αὐτοῖς &c. alludes to the former practice of building them without walls, and removed from the sea-coast out of the way of pirates. BL.

^g Ἰσθμὸς is ἰσθμῶδες χαρπὸν. Ἀπολαμβάνειν, to take off, take in, accept. BL.

^h Properly ἑκασται, on account of πάλαιον: but the inhabitants are intended. ἑκαστοι is to be referred to ἀπελόμεθα. Dalzel otherwise: ἑχέως (ἢ) ἑκαστοι (ἔχοντες) πρόσ.

¹ Bl. reads ἀπο, when it signifies apart from.

² They plundered. Ἐφερον (καὶ ἦγον).

³ Καὶ (ἐκείνους) τῶν. H.A.

⁴ Same as θαλασσοῦργοι, seafaring. BL.

⁵ On the sea-coast, opposed to ἀνω.

⁶ For ἀνω φημισμένοι. BL. Observe the change of genders: πόλεων ὄναι—ἐκαστοι—αἱ παλαιαί—ἀλλήλους—ἀνφικισμένοι.

⁷ Herodotus at full: τεκμήριον δὲ μοι τοῦτου τόδε.

⁸ Ἦμισυ (μέρος). ⁹ (Ὀρμώμενοι) ἐν.

¹⁰ Were upset, destroyed. A. 2.

PAGE 176.

¹ Lit, surrounded themselves, their cities, with walls. BL. Or, threw walls about them for their safety: middle.

² Richer than themselves at a former period, i. e. richer than they were.

³ Ἐν τούτῳ &c.: being more than before engaged in this occupation of making money. H.A. Μᾶλλον φηὶ ὅτι, having attained to greater consequence. BL. Taking ἐν τούτῳ πῶ τῶν to mean, by these means, and understanding μᾶλλον (πλούσιον ἢ πρότερον).

⁴ Some time after.

⁵ Seems to me to have assembled that armament, by his being superior to the princes of his time, and not so much by the suitors being bound under oaths to Tyndarus. BL.

⁶ The Schol. construes: οἱ τὰ Πελοποννησίων μνηστῆρας σαφέστατα δεδογμένοι. This is too harsh. Gottleber: οἱ δὲδ. τὰ σαφ. τῶν Π., rex certissimus. This is straining the words. The construction is, οἱ Π. τὰ σαφ. δὲδ., those of the P. who ... BL.

⁷ Although but a new comer, yet gave the name to the country. Lit. had the naming of the country. Thus ἐπώνυμος is he who gives name to. BL.

⁸ The Schol. explains ἐνεπνευσθῆναι by εὐτυχισθῆναι. This is too arbitrary. Specious is the sense of Sm. and H.A., that the wealth and power possessed by him were increased by his posterity. But it is not easy to elicit this sense. I construe: μετ'ω ἐνεπνευσθ. (γενέσθαι) τοῖς ἐγγύτοις: ἐνεπνευσθ. meaning contigisse. BL. Μετ'ω is μετ'ωσα sc. χρήματα. Others understand δόρατον from above.

⁹ When he was going on the expedition against the Heraclidae.

¹⁰ Through his affinity.

¹¹ Who then resided with him, having fled from his father. SM.

¹² To have provided them likewise for the Arcadians. H. B. 101.

¹³ As, not as, (which would make a most rare pleonasm for Thucydides,) but since, for. BL.

¹ In that part which contains ... H. B. 101—109.

² Except the neighbouring ones.

PAGE 177.

¹ And what though Mycenæ was small ... that were a very groundless reason for disbelieving ... BL. And because: or he may mean that: A person would use this as a weak argument: viz. that Mycenæ was small, if he were through it to disbelieve.

² Obtains, prevails.

³ The foundations of the public buildings. This seems the sense of κατασκευῇ here, though I know no other instance. BL.

⁴ In comparison with the account of them.

⁵ Yet as the city is neither closely built.

⁶ After the manner of villages.

⁷ Did the Athenians suffer the same fate as what I have supposed of the Spartans.

⁸ Εἰσάξασθαι is referred by H.A. to some lines before.

⁹ H, because διαπασίας is more THAN by us much again.

¹⁰ Λειτουργίην (ἀπὸ) τῶν.

¹¹ He has represented it to be,

¹² Τοῦν, thus for example. Ἐν τοῦν καταλόγῳ: for there is also a catalogue of the land forces. BL.

¹³ Pollux explains αὐτεπέρτης one who leads rows and fights. This is applicable, since μάχαιοι is associated with it: otherwise it might only mean one who rows for himself and is not a mere passenger. BL.

¹⁴ In his account of ...

¹⁵ Those especially in office. BL.

¹⁶ Μέλλονται is allowable, because επινομος is partly contained in ἑλκωμας, the real subject of the participle. BL.

¹⁷ Not arms only, but necessaries and baggage. BL.

PAGE 178.

¹ For that they did so, is plain: otherwise they could not have erected this fortification around their camp. BL.

² Not even then.

³ They hold out in pertinacious resistance. BL.

⁴ Carried through.

⁵ Since they were able to resist: ...

⁶ Gœll. takes this as put for ἡσυχία, ἡσυχίασα, (μὴ) ἀβηθῆναι. But ἡσυχ. may mean by being quiet. BL.

⁷ Sc. σπάρταν, not πόλεον. BL.

⁸ Upset, dispossessed.

⁹ Sc. times or ἔτη. Ὁν for ὅν, for ἀποδοσθαι is collective. H.A.

¹⁰ In the eightieth year afterwards.

¹ Rising up from their habitations, μετασταμένη.

² In most places.

³ Despotic monarchies, as distinguished from the βασιλεία just after. BL.

PAGE 179.

^a On condition of stated prerogatives.

^b Began to build herself...

^c Applied closely to: lit. held fast by.

^d To introduce a change in the structure of ships. BL. Others translate to take in hand: μετὰ χειρᾶς, between the hands.

^e For the Samians.

^f At most. "Thereabouts, a little over or under," BL. In this sense lit. for the most part. Others translate it more than.

^g From the time when.

^h Sc. ναυμαχία.

ⁱ As formerly the Grecians both within and without Peloponnesus, more accustomed to land than sea, could have no traffic with one another without passing through their territory. SM.

^j Il. β. 571: ἀφνειόν τε Κόρινθον.

^k Sc. the Corinthians.

^l That is, both by land and sea.

^m Over-against, opposite to: viz. the Ægean Sea, at least the western part and that bordering on Greece. BL.

ⁿ Were masters of.

^o Attic of Φωκασίς.

^p The Carthaginians. Καρχηδόν, transposed Καρθήν, Καρθάγην, Carthago.

^q There then were... Some place a colon at the end of the last paragraph, and connect this with it.

^r Equipped, fitted out, formed, composed.

^s Those of the Trojan war.

^t And it was but a short time before the Median war.... that triremes &c. Understand μέγαν. 'Ες πλῆθος, in plenty. Πεπλὶ Σικελίαν τοῖς τυράννοις for τοῖς τ. πεπλ. Σ. And πεπλ. Σ. may, as Goull. directs, be taken for Σικελίαν. But, as the Grecian settlements were πεπλ. πάσαν Σ., the words may have their usual sense. BL.

PAGE 180.

^a Καὶ εἴ τινας ἄλλοι (ἐκέστηντο).

^b Sc. πάσα. HA.

^c The time was long after this, when. Or, if was late until.

^d In a general sense, for τῶν βαρβάρων, as in Latin Romanus. BL.

^e That is, τὰς ἐκείνας πόλεις.

^f Sc. νῆας, throughout.

^g Those who applied their mind to them. Bek. προσσχόντες. But that form the

Greeks avoided from the harshness of its sound.

^h Order: πάντες δὲ (πόλεμοι) ἦσαν ἑκδότης πρὸς...

ⁱ 'Εκδημος is merely abroad, foreign, not far off. BL.

^j Had not leagued themselves, (ὥς) ὁμήκοι. BL.

^k Αὐτοὶ does not belong merely to ὁμήκους, but to all the Greeks. HA.

^l Sc. μοίρας, portion of the expense. BL.

^m Severally: i. e. as any cities happened to be bordering, so they mutually went to war with each other. BL.

ⁿ At most the greatest division of Greece, which ever happened, was in the old rupture between the Chalcidians and Eretrians when leagues were formed in favor of both. SM.

^o 'Εν, as it regarded.

^p The rest also of Greece, i. e. besides those two peoples.

^q (ὥστε) μὴ...

^r When their affairs had advanced to a very prosperous condition. BL. Πραγμάτων is referred by the commentators to the Persians.

^s What is the nominative to ἐπεστράτευσε? οὐτ βασιλεία, since it belongs to ἐπεγένετο. I suspect that, after βασιλεία, ἡ [rather ἥ] has been lost. BL.

^t By means of the...

^u Consulting only their own interest.

^v 'Ες τὸ σῶμα, as regarded their personal security and gratification. 'Ες τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αἰεὶ, to the aggrandisement of their own family. Δι' ἀσφαλείας... φκουν, ruled the cities in as cautious a manner as they could: viz. by not provoking popular commotion, and by avoiding foreign war. BL.

^w Understand Οὐ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ. HA.

^x In its separate states.

PAGE 181.

^a But, when both the tyrants of Athens, and those of the rest of Greece, (generally and even of old under tyrannical government,) had been deposed, and the greater part and last of them (except those in Sicily) by the Lacedemonians, (for Lacedemon, from the period of its occupancy by the Dorians...) BL.

^b Sc. χρόνον.

^c Overthrow and expulsion from...

^d Having thoroughly made up their mind.

^e The Grecians, not only those who revolted from the King, but those also who had combined together against him, were soon after divided among themselves, siding either with... SM. Συμπαραστήσαντες will make a better antithesis, if construed who

took part with him. So some pages below: ἐκείνους ξυν-ἠγωνίζεσθαι. The Latin Version understands it as Smith. Δακρυθῆναι implies taking sides, but not going to war.

^k Were decidedly the greatest in power, held the balance of power. BL.

^l The common league against the Persians. BL.

^m They went over to these as their principals. SM.

ⁿ Had well exercised themselves in war-like affairs. It is strange that translators should understand this of providing themselves with military stores. BL.

^o Τὸς ξυμμάχους depends on ἔχοντες.

^p That they might be governed subversively to themselves, for their own advantage, conformably to oligarchy. Understand μέν as δεσποεύοντες τὸν μὲν ὄντως, or δεσποεύοντες ὡς μὲν αὐτοῖς μόνον. BL.

^q Having got into their own hands. Understand ἡγοῦντο.

PAGE 182.

^r Greater than it was when.

^s He refers to the league against the Persians. HA.

^t Even when established on a regular train of evidence. BL.

^u Just as if they were foreign. Τοῦν, for instance. BL.

^v As being the eldest of the sons...

^w On that day, the day fixed for the murder. Καὶ παραχρῆμα, immediately on the crisis. Προεὐόρος, foreboding the plot, and therefore prepared. Δράσασθαι &c., to even encounter danger by achieving something. BL.

^x To give their vote not with one stone... Προστίθεναι is to attach oneself to, to adopt &c. a decree. HA. understands ψήφον, but we have already ψήφον.

^y Even Herodotus speaks of the Pitonate λόγος. But it was a μῦθος, not a λόγος. Thucydides tacitly censures Herodotus. HA.

^z At what is ready at hand and easy to embrace.

^a This is one of the most intricate passages in Thucydides; and, after long and repeated investigations, I am persuaded that the following is the true sense: He, however, who, from the proofs above detailed, shall account the things which I have gone through to be upon the whole such as I have represented them, and shall not give credence rather to what poets have sung of them, or to what historians have narrated, furnishing accounts rather attractive to the ear than agreeable to truth, (especially as the things recounted admit not of refutation, but most of them, from length of time, have passed into fables entitled to no credit,) he,

I say, who thinks them to be such, and, considering their remote antiquity to be, on the clearest evidence, sufficiently well made out, will not err in his judgment. Some words in the parenthesis refer to others not of it, as ὅσα to πράγματα understood as τὰς αἰτίας. The ἔν is to be taken with ἐκείνους. Μάλιστα is joined with τὰς αἰτίας, at which αἰς αὐτὴν is to be understood from the context. Αἰς τὰ πολλὰ and αὐτῶν. Ἀπίστεως in, etiam nulla fides eis habetur. The words αἰς τὰς αἰτίας εἶναι are to be taken like ἐκείνους εἶναι, to which see Matth. Gr. Gr. The words αἱ ἀμαρτάναι are to be taken last; and a great delicacy may be observed in the use of the optative, in order to avoid any imputation of arrogance. Possibly the ἔν is here to be taken with ἀμαρτάναι, unless it may admit of being taken twice. BL.

^b We may understand καίτερον (δὲ) καίτερον περὶ τῶν ἀνθρώπων (δὲ) κρινόμενον.

^c The war which is at any time raging.

^d Having ceased from it, having it over. BL. understands when they having retired from military service, being beyond the age for it; and ἐν ᾧ to be ἐν ᾧ (χρόνῳ).

^e Αὐτῶν, sc. τῶν ἀρχαίων.

^f What either side spoke in orations.

^g Αὐτῶν sc. πολέμων, from πολεμῆσαι.

^h The exactness itself, the exact phrase.

PAGE 183.

ⁱ Understand, it was difficult for me to remember the exact phrases of what I heard myself, and it was difficult for those to do so who...

^j Keeping as nearly as possible to the general sense of what was really spoken. BL.

^k Τὰ ἔργα is opposed to ὅσα εἶπον αὐτοῖς. Τὰ ἔργα τῶν παχθέντων, i. e. τὰ τῶν πρ. ἔργα, (as some pages below τοὺς ξένους τῶν ναυτῶν,) for τὰ (ἐκ) τῶν πρ. ἔργα, the exploits which we single out from what took place. "This is not a pleonasm, but rather an anomalous and oriental mode of expression, conveying a certain intensity of sense. No parallel has been adduced but one from Manetho, πρῆξες ἔργων." BL. This last expression means rather the doings of deeds.

^l For any one lighting on me at random.

^m Ἀλλ' ὅς τις ἔχοι (ἐαυτὸν περὶ) εὐνοίας. But spoke as each might stand affected in respect of partiality or prejudice towards either party, or in respect of memory i. e. as memory might serve them. Εὐνοίας, either party. Εὐνοία ἐκατέρωθεν is the same as πρὸς ἑκατέρωθεν. Εὐνοίας in this construction carries with it also the contrary, viz. nakovoiās. BL.

ⁿ The sense of this most difficult and com-

troverted passage may be thus expressed: *As to those, however, who shall desire to have a clear view of past events, and indeed of future ones (such and similar being, according to the natural course of human affairs, again to occur); for those to esteem them useful, will be sufficient to answer every purpose I have in view: and I have composed them, not for an ambitious subject of temporary display, and gratification for the ear, but for an everlasting possession.* BL.

^a Τῶν πρότερον (πραχθέντων).

^b (Τὸ) μῆκος (ἐς or ἐν) μέγα.

^c Fighting against each other.

^d Even changed their inhabitants, or had their inhabitants changed: as *Ægina*, *Potidæa*, *Scione*. BL.

^e Banishings: active sense. BL. This seems disputable.

^f Became no longer incredible, viz. by actually again occurring. BL.

^g γῆς, land, earth, territory, not the earth, which would require τῆς γῆς. In *Matth.* 27. 45. the best commentators have long been agreed that the land of *Judæa* is meant. Some may think that τῆς γῆς may here similarly mean *Greece*: but that use of the word seems Hellenistic. BL.

^h And those too.

ⁱ After *σισυμῶν πέρι* we might have expected *ἐκλείψων*, but *ἐκλείψας* joins on to τὰ λεγόμενα.

^k Properly *εἰς* παρ' οἷς, as before mentioned.

^l Observe μετὰ, ὅμα, ξυν—

^m *Ἐπιτίθεμαι*, I set myself against, assail.

PAGE 184.

^a To drive away the pollution of the goddess. That is, says the Schol., those who had caused it.

^b Τῶν πάλαι εὐγενῆς, like *οἱ σπουδαῖοι τῶν ἀνθρώπων*, ἐκ being understood. Or point after πάλαι, and understand (εἰς) τῶν πάλαι, εὐγενῆς τε...

^c Consulting the oracle. So *Tacitus* uses "ut oraculo."

^d Directed him in an oracle. Perhaps, because *ἀναγίγναι* is to take up and deliver, and so deliver an oracle. Or, to cut off and decide the difficulty of an enquirer by saying what should be done.

^e *Ἄρα*— may imply fulfilment, as *ἀνὰ* is *per*.

^f *Ὀλέμπια* is nominative.

^g Correspondent to congruere. (*Kar*) *Ὀλέμπια*. BL.

^h But whether... had been intended.

ⁱ (*Ἀνθρώποι*) θύουσι.

^j Animals sacrificed, bloody sacrifices.

^k *Θέματα* might mean unbloody sacrifices, the fruits of the earth or some preparations from them. The Schol. explains them, cer-

tain cakes or paste figures formed like animals. BL.

^l Peculiar to the country.

^m With full powers even to settle...

ⁿ Having raised, i. e. induced them to rise. It is strange that some should understand this of ordering and forcing them to rise. BL.

^o Lit. who were committed to as to the guard, i. e. who had the guard committed to them. *Horace*: "Lavo suspensi laculas talulamque lacerto." Let me, by the way, observe that *lacertas* is from *laceratus* viz. in seasons of mental distress. *Ovid*: "Planctique suos foribunda lacertos." I have omitted this in the Latin Etymology.

^p It was an old superstition, that the sacred things of the gods were polluted by the touch of dead bodies. They used to take out therefore persons from the temples while they were yet alive. HA.

PAGE 185.

^a *Ἐφ' ᾧ*, on condition that they should do the suppliants no harm. This belongs to *ἀναισθησάτες*, not to *ἀπαγαγόντες*, which is a usual term of heading to execution. *Smith* wrongly translates to avoid the guilt of profanation.

^b *Ἐπὶ* seems here used as in *ἐπὶ τῶν τομῶν ὁμόσαι*, "to stand near and sweat." *Τῶν σεμνῶν θεῶν*, the Furies.

^c Amidst the altars. "At the very altars." *Sm.* The two prepositions are merged into one in the Latin version: *ad deorum aras*.

^d *Ἐν τῇ παρόδῳ* must be joined, not with *διεχρήσαντο*, as the editors suppose, but with *καθιζομένους*, as appears from *Herod.* and *Plut.* BL. who seems to be alone in this construction.

^e (*Πεπλ*) τῆς. We say, Guilty of the body and blood of our Lord.

^f Those who were alive. *Τοὺς τῶν ἐνταφιασμένων φιλανθρωπῶν*.

^g Taking up from the graves.

^h Ordered the Athenians.

ⁱ Forsooth, implying pretence. BL. Quasi scilicet. HA.

^j Was obnoxious to it, τῷ ἔργῳ, on the mother's side.

^k *Thucydides* uses the infinitive of the aorist or present without *ἐν* for that of the future. *VIII. 6*: *προσέταξεν ἢ ξῶντα ἔξειν ἢ ἀποκτελεῖν*. HA.

^l That *Pericles* would be banished by the Athenians.

^m *Apud populum*. Lat. V. For *πρὸς* refers to *διαβολήν*, not to *ὄλεον*. *Πρὸς*, as below: *πρὸς βασιλέα πράγματα πρᾶσσαν*.

ⁿ (*Κατὰ*) τὸ μέρος, in part.

^o Τῆς *Ἀθήνης*.

¹ From his official command.

² Was acquitted of acting injuriously to their interests. "My, because the verb involves a negation: or *ἔσπε* may be understood!" BL. Ἀπελθὼν (καὶ ἀπεδείχθη) μὴ ὀδυνεῖν.

³ I. e. οὐ καλεσθέντων αὐτῶν, as we have below.

⁴ (Ἐπὶ τῷ) τὰ...

⁵ To hold treasonable correspondence with.

⁶ The empire of Greece.

⁷ He conferred an obligation: colloquial.

⁸ Τοῦτε refers to his former attempt: ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν.

PAGE 186.

⁹ On his first advance thither, not presence there, as the translators take it. BL.

¹⁰ Προσφικότες, relations by affinity, ξυγγενεῖς, by consanguinity. BL.

¹¹ Without the knowledge of. Genitive, keeping it from them.

¹² Giving it out in public that they had made their escape. SM. Ἀπεδρασαν (καὶ ἔφυγον) αὐτοῖς. The penultima seems to be short, as being a. 2. the Attic form.

¹³ Sc. βασιλεῖ.

¹⁴ I propose to myself. Observe the change of person: ἀποτίμει, ποτιμαί.

¹⁵ Having dismissed from the situation.

¹⁶ Charged him with a letter in answer.

¹⁷ For ἀφρίγγεμα. BL. Πρὸςσευ, to execute it.

¹⁸ (Ἐνεκα) τῶν.

¹⁹ Sc. in the book of Royal Annals. Such persons were called ἐβεγγέται, in Persian Oranges. BL.

²⁰ Sc. ταῦτα αἰ τοῦτο.—Ἐφεῖ, res se habuit.

PAGE 187.

²¹ Τὸν, because ἐν ἐν ἀξιώματι is ἀξιώθεῖς.

²² At Platon. Matthew § 257.

²³ That is, διαρρηγοῦντες ἐθεράπευον.

²⁴ Παρτίθεμαι, middle, is to have a table set for one. Τραπεζῶν refers not so much to the provisions, as to the apparatus. BL.

²⁵ Repress, conceal his intentions.

²⁶ Temper, from ἀρέγομαι.

²⁷ With ὥσπερ take οὐχ ἥσιστα. "And this was not the least motive to the [Spartan] confederacy for going over to the Athenians." SM.

²⁸ Twice then they recalled him: τὸ τε πρῶτον... καὶ ἐπειδὴ... HA.

²⁹ Being forcibly expelled: a strongly figurative expression. BL.

³⁰ Ἐλθὼν sc.

³¹ Nor to depart from the herald. Αεττωσθαι (ἀπὸ), left behind by.

³² This clause depends on εἶπον, which is to be repeated per diologism: they said that the Spartans hereby declare war against him, denounce him as a public enemy. BL. Εἶπον (αὐτῷ) μὴ λείπεσθαι, Σπαρτιάται δὲ προκαλοῦνται.

³³ Is thrown.

³⁴ This is not to be taken, as if Pausanias were a king of Sparta, for he was only of royal birth, as below, γένους τοῦ βασιλέως ὄντα. HA. Καὶ seems to have dropped before τόν. Or τὸν βασιλέα is said, because he was regent.—(Ἐς) τὸν βασιλέα.

³⁵ Invested with the regal dignity. SM.

³⁶ By his disregard of the laws and his affectation of...

³⁷ That he wished to be superior to his present circumstances.

³⁸ Ἀν— is back to...

PAGE 188.

³⁹ Ἐξ— is ἔξω, beyond.

⁴⁰ Ἐπὶ τι, in any cases in which he had...

⁴¹ He had presumed.

⁴² In his present situation.

⁴³ That he was tampering with the Helots which indeed was the case.

⁴⁴ I. e. to give a capital sentence.

⁴⁵ Of Argilus, in Macedonia.

⁴⁶ Must in his confidence. SM. Cui se fidem maximè habebat, quem fidelissimum putabat. HA. Πιστὸν, yielding ready belief. DONN.

⁴⁷ Having made a counterfeit seal. Πιστὴ means comparison, accordance.

⁴⁸ Γὰρ seems to have dropped. Observe the present construction: μνηστῆς γίνεσθαι, θέσας, καὶ παραποιεῖσθαι, λείπει.

⁴⁹ If he was deceived (περὶ) in his opinion.

⁵⁰ Ἐκείνος sc. Pausanias.

⁵¹ To alter in the letter.

⁵² Order: ἐπερ (τοῦτο) ἐγγεγραμμένον (sc. ἔσπε Ἀπράδαζον) κτείνει αὐτόν. BL. Or ἐγγ. is masculine.

⁵³ By a contrived plan.

⁵⁴ Τοῦ Ἀργιλίου sc.

⁵⁵ Ἰκέτου, as if dreading punishment for perfidy from Pausanias. HA.

⁵⁶ Framing a hut double by a partition wall. Suppliants did not always take refuge within the walls of a temple, but sometimes chose to rear a hut in the τεῖχος, abutting on it, and included in the jus asyli. The Argilian then contrived to make one of the walls hollow, and placed the Epleuri in the cavity. BL.

⁵⁷ Laying to his charge.

PAGE 189.

⁵⁸ Deceived him, frustrated his expectations.

tions. The interpretation of others brought into danger is far less suitable. BL.

¹ And yet was thought deserving of being killed in an equal manner with most...

² Begging him not... Like *oû pás*.

³ Giving him assurance (*περί*) as to rising up and going away from... assuring him he might do so with impunity.

⁴ Were about it.

⁵ For what he was coming.

⁶ Making an obscure nod or beck, and out of good-will intimating the design. Nepos: "E vultu ejusdem Ephori, qui eum admonere cupiebat, insidias sibi fieri intellexit."

⁷ Προ—, before they could take him.

⁸ Suffer annoyance from the weather.

⁹ And, having ascertained that he was within, they cut him off from all egress, by blocking up the door-way. 'Αποκοδόμησαν cannot denote built up. BL.

¹⁰ Just as he was, viz. blocked up in the chapel. BL.

¹¹ Directed by oracle. Perhaps from *χερός*; through *χερῶν*, *χρῶν*, to deliver an oracle.

¹² Acc. abs. We may understand, (*διὰ*) τὸ πεπραγμένον ὡς δὲ...

¹³ Of the Medism of Pausanias, i.e. of having carried on correspondence with the Medes as Pausanias had done, or in unison with him.

¹⁴ Sc. *πρόποις*.

PAGE 190.

¹ His usual abode.

² By the report of his course. BL. Through hearing by what way he was going.

³ Through. Properly, Lat. V.

⁴ By this ceremony Themistocles was understood to entreat her by her son, i.e. as she hoped for her preservation by the gods, whose protection she would thus procure. BL.

⁵ Entreats him not...

⁶ Though he had formerly opposed him in a suit he had preferred to the Athenians. SM.

⁷ For that otherwise he should be suffering ill at his hands, himself being the weaker of the two, and it being ungenerous to take advantage of it.

⁸ That he had opposed him (*περί*) in a matter of mere gain and not directed to the saving of his person.

⁹ Of the preservation of his life: "of the only resource he had left to preserve his life," SM.

¹⁰ In the very way that he had sat himself down, i.e. with hands closed. BL.

¹¹ The sea bounding the Molossi is the Ionian; bounding Pydna is the Sinus Thermaicus opening into the Aegean.

¹² Sailing, i. e. being carried on the sea.

¹³ That in this was his safety, viz. that...

¹⁴ The Schol. explains it, ἀποδοῦναι μνησθέντα. Or say, ἀπομνησθῆναι (δόντα, ἐπιστάμενον, &c.) χάριν ἀξίαν.

PAGE 191.

¹ Came to hand.

² With a Persian of the maritime provinces.

³ This sense of *δτι* is well illustrated by Valpy, Gr. Gr. p. 131.

⁴ ('Εξ) τὸν...

⁵ When my return was placed in security, while his retreat back was encompassed with dangers. BL. 'Αποκομὴ applies to each member in different senses.

⁶ Γράφας is said absolutely for *ἔγραφε γὰρ*. HA. Nam scripsit: Lat. V. Here he inserted. SM. Thucydides thought he had written *ἔγραφε*, instead of *ἔδηλον ἢ γραφὴ δτι*.

⁷ Herodotus 8. 75. mentions the stratagem of Themistocles in writing to Xerxes and advising him to attack the Greeks, who were preparing to escape, in the straits of Salamis. Thucydides therefore speaks of the flight of the Greeks as pretended by Themistocles, not of the return of Xerxes. HA.

⁸ Which, the not destroying the bridge, he fabricated for his own purposes.

⁹ *Σὴν* for *πρός σε*.

¹⁰ Highly commended his intentions. BL.

¹¹ Learned what he could of the Persian language, not learned what could be learned, as Portus renders. This rare meaning of *κατασέω* I have noted in Diodorus and Polybius. BL.

¹² Ἐλπίδα (*περί*) τοῦ Ἑλληνικοῦ (ἔθνους), ἢν ὑπερθεῖ (βασίλει αὐτῶν) δουλώσειν (αἰτῶ).

¹³ By giving proof or trial.

¹⁴ Strength of natural genius.

¹⁵ Ἦν δηλώσας, as in Herod. ἦσαν ἰέντες for ἴσαν. Matthew § 559.

¹⁶ Ἐς αὐτὸ, sc. ἐς τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως. Schol. In regard to that.

¹⁷ Without the help either of early culture or after-study. BL.

¹⁸ Towards it, to improve it, sc. ἰσχὺν τῆς φύσεως.

¹⁹ He was the best judge, and with least deliberation of measures of sudden emergency: and of the future, even far forward, he was the best conjecturer. BL.

²⁰ He was able also to discuss its merits," BL. "Explicite atque ecequi," Lat. V. "Regere, gubernare," HA.

²¹ Οὐκ ἀπ' ἁλλοῦ (τοῦ), he was not foreign from judging of, he could judge of.

²² In a matter of ambiguity, he foresaw

with gentleness the better and the worse side of a question. SM.

PAGE 192.

- ¹ There was another in Thessaly.
- ² (Εἰς) ἄπτον, for his bread.
- ³ For it was the opinion that it was...
- ⁴ Sc. χαρίων. HA.
- ⁵ Ὡς (ρομφαίαι περὶ) φερόμετος...
- ⁶ Res Pausania, *Matthias* § 270.
- ⁷ Spoke out, announced openly.
- ⁸ (Νηθεῖν) τῇ...
- ⁹ Charging upon the Megarians.
- ¹⁰ Undefined and therefore unappropriated.

BL.

- ¹ Waving all other points which...
- ² And peace there may be, if...
- ³ Proposed their opinions to themselves, i. e. to one another.
- ⁴ Once for all.
- ⁵ Being on both sides in their sentiments.
- ⁶ Ἐμπόδιον εἰρήνης, ἀλλὰ (χρῆ) καθελείν (τὸ ψήφισμα).

PAGE 193.

- ¹ I keep to. Lit. hang (ἐκ) by.
- ² Temper of mind.
- ³ That they change their sentiments according to or with events.
- ⁴ Even now as before.
- ⁵ Kal for ἤ, or, as is almost always the case in this idiom. BL.
- ⁶ Sc. by those sentiments I am wont to express.
- ⁷ To aid in maintaining the public resolves.
- ⁸ This is not an antiphrasis for καταπονεῖσθαι, if we succeed, but a sort of hyperbole, the action being ascribed to the agent.
- ⁹ BL.
- ¹⁰ To claim for themselves any discernment.
- ¹¹ When ἅνθρωπος signifies the whole species, it always has the article. BL.
- ¹² For whatever falls out contrary to our calculation.
- ¹³ Though it was stipulated. Εἰ γὰρ ἦν ἐπηρεάζον.
- ¹⁴ Suits or appeals for disputed points.
- ¹⁵ But in the mean while to keep.
- ¹⁶ Dictating. Αἰτιάζοντες, remonstrating.
- ¹⁷ Properly, to retire from a besieged place, but here it signifies also to abandon all claim to.
- ¹⁸ Which in particular they put forth speciously saying in fact, that, if it be repented, there will not be war.
- ¹⁹ Nor leave in your bosoms aught of reproach that you have gone to war for a trifling matter. BL.

¹ Includes within it the full proof and demonstration of Athenian spirit. SM.

² To whom i. e. the Lacedaemonians.

³ You will make it plain to them.

⁴ Hold intercourse with. BL.

⁵ From this circumstance or crisis.

⁶ Same as infin. after διασώζετε.

PAGE 194.

- ¹ Meant, signifies. HA.
- ² Requisition, demand.
- ³ Now as to the posture of affairs as regards the war, and the means of carrying it on by either party. BL. (Κατὰ τὰ (περὶ) τὰν.
- ⁴ He Athenians...
- ⁵ Ἀποτρεφθεὶς is one who does his work himself. But, as in Lacedaemon the land was tilled almost entirely by slaves, it must mean who in some measure does his own work, by occupying his own land, and superintending the tillage of it, may sometimes co-operating in the labor. BL. It may mean, depending on their own exertions and resources.
- ⁶ Almost all translate maritime, by sea. The context requires transmarine. BL. Δὲ implies separation.
- ⁷ For a short time only.
- ⁸ Πόλεμον or πολέμους. HA.
- ⁹ Properly παρ᾽ αὐτῶν, to answer to δευτέρων. Δύοσται, referring to both numbers, has a different force in each. Are powerful in manning.
- ¹⁰ By the Athenians.
- ¹¹ Ἐχοντες πιστὰ, having it an assured thing, being assured, τὸ μὲν, that the one (viz. τὰ σώματα)...; οὐ δὲ ἔχοντες βέλβαιον, but not having it clear, μὴ οὐκ ἐπαισθῶσιν τὸ δὲ, that they will not exhaust before the end the other, (viz. τὰ χεῖματα).
- ¹² Against even an inferior force. The commentators have not perceived that πρὸς ὁμοίαν can only signify unequal. BL.
- ¹³ HA. takes μὴ twice, with the participle and with the verb. But we may render since, by using one common council (only), no measures are promptly determined on and carried into effect. The meaning is, that they used no more than one general congress, not a common council or board of war, which should direct the measures of a campaign. BL.
- ¹⁴ They were not only Dorians, but Argians, Achaeans and Pelasgians. HA.
- ¹⁵ Some of them wish...
- ¹⁶ After a long time.
- ¹⁷ Μολὴν sc. χρόνον. The Schol. supplies ἡμέρας.
- ¹⁸ Through, by.
- ¹⁹ This seems rather ambiguous. For him,

either for his interests, or in his place, by *ἐαυτοῦ* understanding τοῦ οἰομένου. Or to consider for the state for his own advantage, by *ἐαυτοῦ* understanding τοῦ προῖδόντος.

² Το κοινὸν ἔθροον, collectively, λανθάνειν φθειρόμενον, is insensibly ruined, τῇ αὐτῇ δοξασματι (δοξασθέντι) ἐπὶ πάντων ἰδίᾳ, by one and the same sentiment entertained indistinctly by all, viz. the sentiment that there is no need for his particular energy.

¹ Passive sense.

² Their fortifying a post. BL.

³ Τῶν, sc. ἐπαισίων.

⁴ Take not with ἐπιτεχνίσις, but with πόλιν. Of equal strength, of equal match, viz. to theirs. BL.

⁵ Ἦπου δὴ (χαλεπὸν ἐστὶ), truly then it is difficult, i. e. a fortiori it is difficult.

⁶ Ἐκείνους is governed by ἀντεπιτεχνίσισμένων, which has a middle sense.

PAGE 195.

¹ Μέντοι is in the place of δέ, corresponding to μέν. But their fortifying posts will not be sufficient to prevent us sailing...

² We derive more skill in land-service from our sea-service, than they from their land-service gain towards nautical affairs. (Περὶ) τοῦ κατὰ γῆν (πράγματος). BL.

³ Have acquired a mastery in it. Ἐξ expresses completely.

⁴ Passive sense.

⁵ Embalddening their ignorance by numbers.

⁶ By their not practising.

⁷ And does not admit of being pursued at chance times, or by the bye: nay it rather allows not any thing else to be done with it EVEN BY THE BYE. Ὅταν τύχῃ, as it may happen to be convenient, and therefore negligently. BL.

⁸ Sc. μέπος τι.

⁹ To take away in a clandestine manner, τοὺς τῶν ναυτῶν ξίνοιν.

¹⁰ We being not able to cope with them, after we had got on board ourselves and our strangers. SM. refers ἐσβάτων &c. to the Lacedemonians.

¹¹ This, i. e. the being a match for them. BL.

¹² In so dangerous a crisis. SM. Ob impendens periculum. Lat. V. Perhaps, at the risk of fighting with the weaker party. He adds below: μετὰ τῆς ἡσσονος ἑμα ἐλπίδος.

¹³ His abode. Κατοικίαν, Schol.

¹⁴ Seem to be free from these things which we have charged against them.

¹⁵ Οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου, i. e. in a superior degree.

¹⁶ That is, the ravage of a part of Peloponnesus by us will be to them henceforth

a far greater punishment, than the ravage of all Attica by them will be to us. We shall better afford the latter than they the former.

¹⁷ That is, they will have to fight to make up their losses, we are already able to make up ours without it.

¹⁸ Which of the two, they or we.

PAGE 196.

¹ Καὶ εἶν is the same as εἶν δέ, answering to αὐτοῖς.

² Being exasperated with them on account of them, i. e. on account of their devastation of our land and houses.

³ That is, they will bring up fresh and as numerous reinforcements.

⁴ Present, are as good as gone, are to all intents already gone. As in St. John: "He, that believeth not, is condemned already."

⁵ Sc. not of Πελοποννήσῳ, but τὰ τῶν συμμάχων. HA.

⁶ Persons, as opposed to things. Here the article retains its definite force: the persons who possess these things. BL.

⁷ Towards entertaining a hope of success.

⁸ To forbear making new acquisitions.

⁹ Ἐκείνα, sc. τὰ περὶ Σικελίας. Schol. It rather refers to τὰς οἰκίας ἡμῶν ἀμαρτίας, which, he says, had better be considered ἅμα τοῖς ἔργοις, in the course of the war, as the cases require.

¹⁰ Καλέει (τι κατ') ἐκείνο, does any thing hinder in that respect. Ἐκείνο refers to τὸ ψήφισμα περὶ Μεγαρίων, τότε τοῦ ξενηλατίαν. HA.

¹¹ If our possession of them was accompanied by this privilege, when we made the treaty.

¹² Not an independence modelled in subservience to the Lacedemonian polity, but such as shall leave them at liberty to act for themselves. BL.

¹³ From ἐθέλω.

¹⁴ That a war must inevitably take place.

¹⁵ Nor with such means of defence and resources of war as we have.

¹⁶ Sc. τὰ ἐπιδόχοντα: raised the state to what it is. BL.

¹⁷ Ὡν, sc. πατέρων. Δείπασθαι (ἀπὸ), to be left behind by, to be inferior to.

PAGE 197.

¹ That they would do nothing upon command. BL.

² Solemnized the funeral. Ταφὰς is not put for the sing., but has reference to the ceremony as appertaining to each, and therefore forming a plural. BL.

^k Brings offerings τῷ αὐτοῦ (νεκρῷ), to his dead friend.

^l (Οὐραν) φιλῆς, the property of: for each tribe.

^m Of which each was a member, cts. sc.

ⁿ Herodotus has κληρὸν εἰς ἐσπρωμίην.

^o Genitive of property, or ἕνεκα and.

^p (λαβόντες) ἐς.

^q Τοὺς (ἀποθανόντας).

^r Πλὴν is sometimes a conjunction.

^s Αὐτοῦ, sc. ἐν Μαραθῶνι.

^t Admitted of it. BL. understands (or, to use a new but good term of his, subauds) πέρας after ἐλάμβανε.

PAGE 198.

^u Him who superadded to the other observances enjoined by law on this occasion the ORATION. BL.

^v BL. understands καλὸν as masc., ὡς αὐτὸν (ὄντα) καλόν. Or understand ὡς καλὸν (ὄν) αὐτὸν...

^w Ἐκ, as resulting from.

^x By act, by burial, as below.

^y It might have been οἷας, sc. τιμὰς. BL.

^z That the virtues of many should be endangered by being trusted in the hands of one. The order is perhaps: κινδυνευθῆναι ἐν ἐπὶ (ὥστε) πιστευθῆναι (αὐτῷ).

^a Whereas to hold the middle course and speak only tolerably well, is arduous, on a subject where even manifest truth is hard to be established. BL.

^b Compared with what...

^c (Τὰς) ἂν νομίσειεν) ἔστιν ἃ... "Ἔστιν ἃ is τινα.

^d Αὐτῶν does not refer to ἐπαινῶν, but must be taken for what they themselves can do. BL.

^e The same, in a succession uninterrupted by foreign encroachments.

^f Our immediate progenitors.

^g In addition to what...

^h Οὐκ ἀπόπως refer to κτησάμενοι.

ⁱ For the most part.

^j Such of us especially as are yet in the maturity of our age. Ἡλικία is not youth, but age, time of life: and καθέστηκειν, settled, stayed. BL. Or thus: who are yet still for the most part...

^k What is usually ascribed to a person, is here applied to a thing.

an equality of rights as to the determination of private differences.

^l From a particular, privileged class of citizens, but from individual virtue.

^m As regards the commonwealth. "In republica," Lat. V.

ⁿ By the obscurity of his station or consideration. BL. ("ἑαστος) κενάλασαν.

^o As to any mutual suspicions in our private and every-day intercourse. (Περὶ) τῶν BL.

^p Not holding in anger.

^q Καθ' ἡδονὴν (αὐτοῦ).

^r Nor darken our countenance with the scowl of censure, which pains, though it cannot punish. In this controverted passage join ὀφει with ἀχθῆντας, not λυπητάς. Ἀνθρώποις in an absolute sense, irksome, troublesome. BL.

^s Mixing together (κατὰ) in our private intercourse without moroseness, we especially stand in awe of offending, are fearfully cautious not to offend. BL. Διὰ θεός, through reverence, for this he just after says took it from obedience to the magistrates and laws BL.

^t Of those in office for the time being.

^u Αὐτῶν sc. νόμων.

^v Are enacted, opposed to ἀγρῆτοι.

^w Cicero: "Est igitur hæc, Iudices, non scripta, sed nata lex," &c.

^x Reflect a confessed disgrace on the transgressors. BL. Or, carry with them a feeling of reverence for them and fear of offending against them.

^y (Ἀπὸ) τῶν.—Γράμψ, ψυχῇ, Schol.

^z There were sacrifices every day of the year but one: Schol.

^a Sanctioning or establishing them by...

^b In familiar, common use.—Αὐτοῦ, here.

^c Order: διαφέρμεν (we surpass) τῶν πάντων (ἐν) ταῖς... τοῖσδε, in the following respects.

^d Open to all the world.

^e As among the Lacedæmonians.

^f Stratagems and tricks of war.

^g Some, as the Lacedæmonians. Or at once, they indeed.

^h Though living unrestrictedly, unfettered by rigid institutions. BL. Notwithstanding our easy and elegant way of life. SM.

ⁱ Lit. dangers of equal match. BL. Sc. with the of μέν.

PAGE 200.

^j Καὶ ἐξόμορον εἶναι τὸν...

^k Ὅπως, as if it had been before ζηνοῦντες.

^l Διὰ τὸ μὴ (ἡμᾶς) οἰκεῖν i. e. διακεῖν αὐτὴν ἐς, for the benefit of.

^m According to its laws, all participate in

ⁿ We must either read ἑαυτοῖς, by themselves alone: or take Λακεδαιμόνιοι in a general sense for Λακ. καὶ ἐξόμοχοι, i. e. the Peloponnesians.

^o Αὐτοί, by ourselves. The Lat. V. supplies sine externis auxiliis, but this may be expressed by αὐτοί.

Because it is divided by our naval expeditions, or engaged in the different quarters of our service by land. SM.

^a And what though amidst relaxation rather than exercise in labor; if with a courage, not so much derived from institutions as of disposition and manners, we be ready to meet dangers, we have this point of superiority, that we grow not over future troubles by anticipation; &c. Περὶ γυνεταί is imperatival. BL.

^b Ἐργον καιρῷ, by seasonableness of actual exertion, as opportunity serves, more than by words; boast. HA. construes: χρόμθα πλοῦτον ἐν καιρῷ, κἀμὲς μᾶλλον ἔργῳ ἢ λόγῳ, dititissque ita utimur opportunē, magis ut re quam verbis superbiimus.

^c Ἐργῳ, by active exertion. BL.

^d Ἐτέροις intends those of another class. BL. Οἱ κείνοι... ἐπιμέλεια regards the richer citizens: the rest are meant by ἑτέροις. HA.

^e Ἔργα; all handicraft labor, whether agricultural or mechanic. BL. Πρὸς ἔργα τετραμμένοι, who earn their livelihood from working. HA.

^f They do not give a set attention to, but still are not little acquainted with them. HA.

^g We sift and examine, or at least properly resolve in mind our measures. Κρίναι from κρίω. BL. Through κρίω, κρίνω.

^h To set about in deed what is to be done. BL.

ⁱ The difficulty here is: removed by rendering by, whereas. BL.

^j Who, most acutely sensible of the miseries of war, and the sweets of peace, are not hence deterred from facing danger. SM.

^k (Κατὰ) τὰ ἐς ἀρετὴν, beneficence: εὐεργεσίαν, Schol.

^l Is the stridder and surer friend. Not, more sure of good-will, as HA. interprets. BL. Βεβαιότερος is opposed to ἀμβλύτερος, and should mean more quick and lively in his beneficence.

^m The Scholiast writes: Order, ὥστε δφειλομένην σάξαι, ἐκείνῳ sc. ᾧ δι' εὐνοίας δέδωκε. The words δι' εὐνοίας are also taken with δέδωκε by the Latin Translator: Is autem, qui dat beneficium, amicus est constantior, ut debitum sibi gratiam in eo tueatur, cui beneficium benevolentia causa dedit. That he may keep up the debt of gratitude in him on whom he kindly confers the benefit, i. e. keep the favor owing by him &c. "Δι' εὐνοίας," says Haack, "I would refer to δφειλομένην; and not with Kistemaker to ᾧ δέδωκε. "Οὐ αὖτε depends on δφειλομένην." On the whole the sense is very ambiguous.

ⁿ More dull, less animated in his beneficence, as he knows that he is to give back what he gives, not as an original favor but

as a debt. Ἀρετὴν, as above, same as εὐεργεσίαν.

PAGE 201.

^a By the cold calculation.

^b In the confidence of liberality. BL.

^c Sc. πάντα. In fine.

^d That our whole city is the instructor of Greece. Lit. is the instruction of Greece.

^e The construction and sense of this difficult passage seem to be as follows: καὶ καθ' ἕκαστον (ἄνδρα, λέγω) τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν δοκεῖν ἂν μοι παρέχουσιν ἂν τὸ σῶμα ἀδρακίς ἐπὶ πλεῖστα εἶδη, καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστα εὐτραπίδως, and, as to each individual, that the same person with us seems to me fitted to adapt his body (i. e. himself) to the various turns of circumstances, and that with a graceful versatility. The καθ' ἑκαστον is opposed to the πᾶσαν πόλιν. Παρ' ἡμῶν is a rare use for ἐξ ἡμῶν or παρ' ἡμῶν. Παρέχουσαι, praebere, exhibere, praestare, as in this sense it is often used with εἶναι, εἶναι, εἶναι, &c. At εἶδη sub. πράγματα, from the context. In ἀδρακίς the sense fitted, adapted, is required. Εὐτραπίδως is exegetical of the former, and denotes versatility and suppleness of character. BL.

^f Comes to proof, turns out on proof. BL.

^g Ἐχει, for παρέχει, occasions.

^h Under the endurance of what...

ⁱ Nor indeed in any way.

^j Idea, notion, conception, as denoting those rough outlines which the mind marks out for itself in forming ideas. I agree with the older commentators in joining τῶν ἔργων with ὑπόνοιαν, though they may be taken with ἀλήθεια. BL.

^k Ἡ ἀλήθεια does not join regularly with δοῦναι. We may understand but in whose hands the real truth...

^l Nobly thinking it right not to be deprived (περὶ) of it.

^m Of the surprising.

ⁿ It is reasonable to suppose. Decet, Lat. V.

^o (Οὐ) ποιοῦμενος.

^p Order: τὸν ἀγῶνα μὴ εἶναι περὶ ἡμῶν καὶ οὐκ ἄλλῳ. The Athenians had more to lose, he says, than the Lacedaemonians.

^q And to illustrate by actual evidence, how great a commendation is due to them who are now my subject. SM. Εὐλογίαν, ἔπαινον. HA.

^r What has been said, supplies the principal part of their panegyric. BL. Ἀδελφῶν, sc. εὐλογίας.

^s Ἰσθμῶπος ἔργων, on a balance with their deeds. Of this syntax with the gen. I know no other example. BL. Ἰσθμῶπος has the government of a substantive, or understand (ἀπὸ) ἔργων.

¹ The courage of the man: manly courage.

² Whether first displaying, or finally confirming it with the last seal. BL. An evidence begun in their lives and completed in their deaths. SM.

³ In all other respects but bravery.

⁴ To exhibit in their own persons. It is otherwise understood, to exhibit for them, to extol.

⁵ Their last service extends to the public, their private demeanors reach only to a few. SM.

⁶ Of these not one, by preferring (to virtue) the yet abiding enjoyment which exists in wealth. "Virtuti anteponeas." Lat. V.

⁷ Was softened into pusillanimity.

⁸ Nor by the hope (regarding his) poverty, that he might get the better of it and be rich.

PAGE 202.

¹ Sc. τῆς ἐνι πλοῦτος ἀπολαύσεως καὶ τῆς πενίᾳ ἐπιβίος.

² Τῶν refers to the same as ἀντὶν just before. HA. Ἐφίεσθαι, to aim at, or to acquire. A very rare use, of which I know no other example, than in Hesychius: Ἐφίεμας καταλαμβάνω. BL. So βάλλω is to throw at and to hit. "And then to satisfy those secondary passions:" SM.

³ Ἐργῳ is opposed to ἐπιβίῳ. "In action, combat." BL. "In sua ipsorum virtute." Lat. V.

⁴ Ἀντὶ, sc. τῷ ἔργῳ: Schol.

⁵ To resist and suffer.

⁶ Μᾶλλον for κρείσσον. HA.

⁷ The imputation of disgrace, a euphemism for defeat. Τὸ ἔργον, the brunt of battle. BL.

⁸ And after a short and quickly decided crisis of their fate, at the height of glory, not of fear, they yielded up their lives. BL. As in St. Luke, "depart in peace."

⁹ Order: χρὴ δὲ τοῖς λοιποῖς ἀξιοῦν ἔχειν τὴν δόξαν μᾶλλον ἀπομότηραν.

¹⁰ Estimating not by a mere oration.

¹¹ Really great. SM.

¹² Reverencing themselves, fearing shame.

¹³ Thinking it right to deprive.

¹⁴ And give up to it their life, the fairest contribution.

¹⁵ As opportunity offers itself of celebrating from time to time their glory in words or in deeds. HA.

¹⁶ Points them out to fame.

¹⁷ Mental rather than material. BL.

¹⁸ Do not overlook, disregard, refuse as worthless.

¹⁹ Ἄλλ' (ἐκεῖνοι δικαιοτέρον ἀφειδοῦν ἐν τοῦ βίου) οὐκ . . . by whom a change for the worse (so as to lose their wealth) is risked in living longer.

PAGE 203.

¹ Adversity after ease and affluence.

² And public hope.

³ Bring besides unfelt, insensibly received.

⁴ They, the parents. A transition of person.

⁵ Τὸ δ' εὐτυχὲς (ἐκείνοις ἐστὶν) . . . HA. Fortunate are they who, like those, are led to the noblest death, or, like you, to the noblest sorrow. BL.

⁶ (Οἱ) δὲ (ἐν τῇ εὐπειραστίᾳ) ἄσπερ (ἔσπερ) ὑμεῖς. Unless ὑμεῖς δὲ ἄσπερ is put short for ὑμεῖς δὲ ἐλάχετε ἄσπερ, then you on your parts have obtained grief.

⁷ Happy those to whom life is so given us to have the same day their last and a happy one: so that they die amidst prosperity before adversity comes. HA. Quibus datum est, ut eorum vita feliciter acta pariter et finita consentur. Lat. V.

⁸ Those, who will have frequent remembrances, in seeing the happiness of others of what they once themselves enjoyed. SM. We might have expected of for ἀν, or ἔστω for ἔφετε.

⁹ Εὐτυχίαις τοῖς νέοις. Schol.

¹⁰ ("Ερεκα) ἄν.

¹¹ Οὐ after εἰδός, as Lat. peritus.

¹² ("Επ') ἐπιβίῳ.

¹³ For thus, in a private view, the children subsequently born will to some prove the means of oblivion as respects the departed: and, in a public view, the thing will benefit the state, and that doubly, by preventing its depopulation, and by contributing to its security. The nomin. is ἐνοιοῖσι is τέκνων ποιεῖσθαι. BL.

¹⁴ For it is not possible for those to judge for the state anything impartial or proper, who have not the power to risk exposing children of their own to hazard in a like manner with these who have done so. This clause depends on the preceding words, τῇ πόλει . . . ἐνοιοῖσι.

¹⁵ Τὸν πλεονα βίον, your longer life. HA. That is, longer than that of the young. So also Smith and the Latin Translator. "The greater part of your life in which you were fortunate." BL. "Εὐτυχέστε is imperfect." HA. But this seems harsh: and the text is altogether much confused in the readings, and perhaps is not yet settled.

¹⁶ This present, i. e. the remainder.

¹⁷ The useless part of age, i. e. old age.

¹⁸ As many as there are children present of these who are dead. Or, as many children as are present (ἐκ) τῶνδε, out of the number of my hearers. Or τῶνδε is παίδων.

¹⁹ I foresee a wide field for emulation. BL.

²⁰ Τὸν οὖν ἄντα, the dead.

^a By the utmost stretch of merit or desert. *Aperh* has a general sense. BL.

^b There is envy in the living towards that which rivals them: and that, which opposes us not, is honored with a good-will unaccompanied by jealous rivalry.

^c *Orai*, as if *γυναικῶν* had preceded.

^d Not to be deficient in the virtue of your sex. *Δόξα* sc. *εἶναι*. BL. Lit. not to be worse than...

^e *Ἦς* is joined by *καί* to *τῆς ἐπαρχούσης*.

^f And of whom there should be as little as possible bruited abroad among the other sex whether for praise or for censure. *Ἦς* refers to *φύσας*, the sex, i. e. the persons composing it. *Καὶ* is of middle signification. BL.

PAGE 204.

^a *Τὰ μὲν*—*τὰ δὲ*, partly, partly.

^b (*κατὰ*) *τὸ* (*μέρος χρόνον*) *ἀπὸ τοῦδε*, henceforth.

^c And their posterity. Lat. V. Both these children of the dead and the rest. *Οἱ λοιποὶ* for *οἱ λοιποὶ*. HA.

^d (*Ἐν*) *ταῖςδε*.

^e Liec, *πολλὰ* *βουδῖ*.

^f Sc. *ὁλοφύρεσθαι*.

^g The Peloponnesian War.

^h (*κατὰ*) *τὰ*..., with the two parts, three parts being the integer. "With two-thirds." BL.

ⁱ When they had been. Perhaps we may understand (*ἐπ'*) *αὐτῶν ὕτων*.

^j The disease, the great disease, the plague. Lucretius has given a masterly description of this plague in his Sixth Book.

^k *Λεγόμενον*, as if not *νόσος*, but *νόσημα* had preceded. So the Schol., Duker, Hemsterhuis and Wesseling. Others take *λεγόμενον* for the nom. abs. understanding *αὐτῆς*: it being said that it... BL. Od. π. 74: *Νεφέλη δὲ μὴν ἀμφιβέβηκε Κνωπὴν τὸ* (sc. *νόσος*) *μὴν οὐκ ἔφει*.

^l In this degree. It should have been *τοσαύτη* to correspond with *τοσοῦτος*.

^m Were sufficient in curing, able to cure.

ⁿ *Ὅτι* *ἄλλη* (*ἦν* or *ἤρκει*).

^o At length they desisted from them.

^p Sc. in the Piræus: for he had before mentioned the fountains of Callisto in the Citadel. HUDSON.

^q Order: *τὰς αἰτίας αὐτῶν* (*αἰτίας*) *τοσαύτης μεταβολῆς νομίζει* *ἰκανὰς εἶναι σχεῖν δύνανται* *ἐς τὸ μεταστῆσαι*, to have changed the human system.

PAGE 205.

^a *Μὴ ἀγνοεῖν* depends on *ἔχει*.

^b *Ἐκ πάντων* (*ἐξ ὧν*).

Ann. Gr. Maj.

^a Separated themselves from their proper character and turned...

^b Apparent cause.

^c Imperf. of *ἀπείω*, *ἀπέχω*.

^d The disease.

^e Had fixed itself.

^f It turned it, caused vomiting.

^g Secretions or discharges of bile.

^h *Ἀδὺξ* *κνή*, hiccough.

ⁱ Soon after this.—*Ἀσφήςαυτα*, *aluting*.

^j To one touching it.

^k Attic of *ἑκατέο*.

^l The casting or throwing on, not clothing. BL.

^m *Ἄλλο τι ἢ γυναικῶν* (*ὄντες*).

ⁿ *Ταῦτο* *ἐδρασεν* *ἐς*, because equivalent to *ἐβρίσαν* *σφᾶς αὐτοῖς* *ἐς*.

^o And it was the same thing whether they drank much or little. DAL.

PAGE 206.]

^a Got safe out of the most serious parts of the disease.

^b Yet the seizure of the extremities by disease left its mark there. BL. The manner in which his extremities were affected continued to show the violent nature of the disease. DAL.

^c The tips of the fingers.

^d Superior to all description.

^e Both (*κατὰ*) in other respects.

^f Than is according to human nature to bear.

^g *Ἐδήλωσε*... *ὅν*, showed that it was. Properly, being so it showed it.

^h Prey upon.

ⁱ Gave men to understand what the matter was: i. e. the consequence of eating. BL.

^j Order: *νόσημα ἦν εἶπαι* (*κατὰ*) *τὴν ἰδέαν* (*μοι*) *παράλινδτι*, as *ἑπόμενον* above.

^k To one compared with another. As Lat. *alter alteri*.

^l There was no established specific remedy, which of necessity had any effect in relieving those who applied it. DAL.

^m For that which benefited one...

ⁿ No frame was found able to struggle with it. BL. *Αἰτὶ*, sc. *νόσημα* above.

^o In point either of strength or weakness, i. e. whether weak or strong. DAL.

^p Swept away, not seized. BL.

^q *Portus* renders *omni victis ratione*. But it should rather be *omni cultu*, i. e. as to food, drink, and nursing. BL.

^r Felt that he was sick. Properly, being sick felt it.

^s Order: *καὶ ὅτι ἕτερος ἀπ' ἑτέρου θεραπείας, ἀναπαιτλούμενοι* (*φθορᾶς*), *ἵσταν* *τὰ πρῶτα ἐθνησκον*. Filled with the contagion. DAL. *Ἀναπαιτλ.* (*νόσου*). BL. *Died by attendance on others.*

Notes.

h

¹ Who laid claim at all to virtue.

² From a sense of shame they . . .

PAGE 207.

^a After even their relatives or servants, τελευτῶντες, at last were wearied out (κατὰ) with the lamentations of the dying. "Ad comploraciones morientium defecisse: aut ne comploratu quidem morientes prosequi amplius valuisse." STEPH.

^b Took pity on so as to approach and help.

^c From his previously knowing the disorder.

^d In the height of summer. Galen says that the Greeks call ἔραν εἶρος that time ἐν ᾧ μενούσι τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴν γίγνεσθαι συμβαίνει χρόνος δὲ ἐστὶ οὗτος ἡμερῶν τεσσαράκοντα. BL. Others translate, in or on account of summer time. Τῷ θέρει, Schol. "Ἐρα εἶρος is sometimes taken for the spring."

^e Sc. ἀποθνήσκων.

^f There was a horribly confused mortality. BL.

^g I had thought that καὶ had dropt before ἀποθνήσκοντες. But the latter word means dead as just below, and νεκροὶ is to be translated bodies, though they were dead bodies. However καὶ would be well introduced.

^h Ἐναποθανόντων for ἐναποθανόντων, who had died, though the Latin Translator renders it cadaveribus hominum qui ibi moriebantur. Smith: were full of the bodies of those who had died there. But the participle may agree with νεκρῶν, of dead bodies, viz. such as had died there. "Θνήσκων for θανόν Cattier. Gazoph. 19. Soph. Phil. 1085. So πίπτων for πεσόν H. 10. 200. Οἱ θνήσκοντες, the dead, Dion. H. 3. 193. Ἀποθνήσκων for ἀποθανόν Herod. 214. Xen. K. A. 1. ix. 31." Steph. New Thes.

ⁱ Not having what to do. Lit. what would become of them. See Blomf. Æsch. Prom. 940.

^j "Sacred and profane, or sacred and civil. Tylor on Æschines p. 49." BL. Timæus Lex.: "Ὅσια: τὰ ἰδιωτικὰ καὶ μὴ ἱερὰ." "Ὅσιος, opposed to ἱερὸς, consecrated by the common consent of men, not peculiarly consecrated to religion, public." DONN.

^k Indecorous method of interment. A harsh expression. Ἀνασχόντους need not be taken in the unauthorised sense of ἀλλοτρίας, ξέρας, to which all the commentators from the Schol. downwards have had recourse, BL. Had recourse to shameless modes of burial, from want of necessary means of conducting the burials aright in

consequence of the great quantity of relations they had lost: for &c. He seems to mean that the number of those they had already buried took away the power of making piles for fresh interments.

^l Because many had died to them, i. e. many of their relations had died. "Propterea quid frequentes jam mortui erant domestici sc. illi." DAL.

^m Anticipating those who had ruined them.

ⁿ Order: ἦρξεν (ἀρχὴ γέγονε, Schol.) ἐμπλέων ἀνομιᾶς, was the cause of greater wickedness. DAL. Rather, was the cause of wickedness in a further degree.

^o What before he pretended to do against his will. Μὴ, as in the passage before, ἐλέματα μὴ ἀβηθήναι. I should prefer however πρότερον ἢ ἀπεκρίπτετο, he would have. Dalzel makes a very wrong mistake ἐτόλμα ποιεῖν καθ' ἑδούλην & πρότερον ἀπεκρίπτετο μὴ (ποιεῖν). Others make as bad.

^p These are not gen. abs. but depend on μεταβολὴν or περὶ und. BL. τῶν τ' . . . θνησκόντων are one class, καὶ τῶν . . . ἔχοντων are another.

^q So that they thought it right to make for themselves quick enjoyments, with a view to gratification only. BL. "Ἐπαυρίσκειν" rather here a word of middle meaning, what they could get or reach. Such is the sense of ἐπαυρίω, αἰρῶ being nothing but ἀφω. ἄρω and αἰρῶ. Otherwise καὶ πρὸς τὴν τεργινὴν seems superfluous.

^r To labor after what was esteemed honorable.

PAGE 208.

^a Before he came upon, obtained that which was honorable. "Whether he should live to effect it." SM.

^b Αὐτὸ, the pleasurable. BL. Τὸ κερδὲς λέον ἐς αὐτὸ, that which is profitable, adduce to it. But Ha. understands ἐς αὐτὸ, per se: "That which for itself and not for anything else is pleasant and therefore instantly gives us pleasure."

^c In the one case. DAL. As to the former. BL. Or join τὸ δὲ with αἰσθάνω. For τὸ δὲ does not occur after, though Dalzel would have us supply τὸ before δὲ.

^d Judging it the same to work day or not.

^e And no one expecting that, by living till a trial happened, he would suffer the punishment of his crimes: but they thought that a much greater punishment, already decreed, was hanging over them, before the falling of which it was reasonable that they should have some enjoyment of life. Boiss. participle. DAL.

^f Nom. absolute. BL. Οἱ πρὸς θάνατον includes a part of the nom. τὸ ἀποθνήσκοντων.

^a There was previously to this time, there used to be, a dispute. Ἀνθρώποις sc. (λέγουσι) μή... Or ἔρις includes the words λέγουσιν ἢ μή λέγουσιν.

^a Sc. ἡ δόξα, the opinion prevailed.

^a Made or had recollections in conformity to... BL.

^b Will sing as they repeat, will read it.

^c Sc. by sending their enemies the plague.

^d A circumstance which ought to be related. SM. Perhaps, so much so at least as is worthy to mention.

^e Of (πεμφθέντες).

^f By word of mouth.

^g Answered such questions as were asked them.

PAGE 209.

¹ Read it.

² In what situation we are.

³ Now far more than before. Lat. V. Ody ἥσσον is taken by Dalzel with βουλευσασθαι, "especially to deliberate."

⁴ Same as τῇ δ' ἑσπέρῃ, in the second engagement. Some understand it for next day.

⁵ Taking up, occupying.

⁶ So that it is not possible for us.

⁷ Order: ἡμᾶς αὐτοὺς δοκούντας πολιορκεῖν ἑαλοῦν.

⁸ That is, are blocked up ourselves.—Οἰχεται, is gone.

⁹ Ἐτι, in addition. In this sense ἔτ' produced Lat. et.

¹⁰ Surprising.

¹¹ As they too are well informed. The words refer not so much to ἡμαρτε, as to τὸν ἑσπέρῃ. Τῇ σωτηρίᾳ, the healthiness. BL.

¹² Because that the ships of the enemy, bring a match for us in numbers and even more, always afford the expectation that they will sail against us. DAL.

¹³ Are in their power. BL. The times of attack are at their option. SM.

PAGE 210.

^a But this would scarcely have been in our power with a great superabundance or superiority of ships. BL. Τοῦτο, sc. τὸ ἀποζητῆσαι, or τὸ ἀνελκίσαντας διαφθεῖναι. HA.

^b By the side of. "In the very teeth of." SM.

^c Distant. Adv. for adj. BL. Why not an adjective?

^d Like our cabin-boys. BL.

^e Since we are reduced to a mere equality with the enemy.

^f Some go away on pretext of being co-

lunteers and not finding the service suit them. Ἀνταμολίας is here used differently from ἀνταμολοῦσι above. HA. This seems the true sense.

^a Much in extent, wide.

^b Have destroyed the completeness, exact discipline.

^c The flower of a ship's complement is of short duration.

^d Durville and Duker render ἐξομῶντες τοὺς, piloting a ship out of port, and ἐνέχοιςτες εἰσελῶν, discharging that office among the crew which pertained to the κελύεσθαι. But that would confine the sense solely to officers; whereas the meaning seems to be, in a general way, that the loss of able seamen is one not easily repaired. The expressions must therefore have reference to the employments of seamen in general. Thus I prefer taking the ἐξομῶντες, with Port. and most others, in the sense agere navem, navis cursum incitare. Συνέχοιςτες εἰσελῶν, I would render with Goel., remis inhibere. Συνέχων in the sense of to hold, hold back, is frequent. Now it must be borne in mind that in the management of the row-galleys of the ancients, where in battle so much depended on nimble and sudden turns, it was very necessary that the rowers should be able to back as well as forward the ship; which was done, I apprehend, not always by rising and changing their places, but by a certain movement of the oars; though, when there was sufficient time, and it was not necessary to back the ship very speedily, all rose and shifted their places, and then rowed to poop, as it was called. BL.

^e That both what remains and what is consumed should be derived from the sources we possessed when we came hither. DAL. Τὰ ὄντα, those of his troops who yet remain of those he brought out. These, he says, are necessary to him for all the work to be done, even for the work of those whom he has lost: ἀπαραλίσκόμενα, though many of them are now killed. HA. The order is rather this: (ἐμπληρώματα) γίνεσθαι ἀπ' (ἐκείων ἀπ') ὧν ἥλασμεν ἐχούτες sc. BL. So the Latin Translator and Smith: The enemy has abundant resources, we but one, that place from whence we had those who now remain and those who are for ever lost. Ἀπαραλ., though taken by all as past, appears to mean such we being consumed out of those which still remain.

^f The τε, to suit the following absolute construction καὶ ἡμῶν sc., should have been after ὁρῶντα.

PAGE 211.

^a Not correspondent to these representations.

¹ As a fine Puthos seasonably applied.
SM.

PAGE 214.

² Οὐ μὴν ἄλλ', nevertheless, but: as before explained.

³ Since the first of these five divisions, I mean...

⁴ That which arises from greatness of mind. PEA. Felicity of soul easily conceiving great ideas. WEISKE. That natural superiority of genius which prompts a man to think happily. WEL. Elevation of thought. SM.

⁵ Given by nature.

⁶ (Κατὰ) τίνα...

⁷ Is the echo of magnanimity. DAL. The elevated genius I speak of, is as it were a mirror which represents a great soul. WEL.

⁸ A bare thought without sound of words.

⁹ In the book of the Shades in the Odyssey: lib. xi.

¹⁰ Are the property of those only.

¹¹ Whose conceptions are stored and big with greatness. SM.

¹² Full to the lot of...

¹³ O, sc. Alexander.

¹⁴ I should have been pleased with these conditions. See Lempr. in Parmenio.

¹⁵ From τούτοις το βαλῶν was supplied from invention by Gabriel de Petra: except that τούτοις is supplied by Pearce. The answer of Alexander is taken from Plutarch and Arrian.

¹⁶ Order: τὸ διάστημα παρορρίζει τὸ Ὀμήρου μεγαλοφύει, "determinat sublimitatem ingenii Homericum," PEA. "Marks out the vast reach of Homer's ideas," SM. Measures out.

¹⁷ Il. 5. 443. Said of the Goddess of Discord. So Virgil of Fame: "Ingratiturnque sole, et caput inter nubila condit."

¹⁸ Κάρη, neuter.

¹⁹ Does not so much show the stature of the goddess, as the extent of the Poet's capacity. WEL.

²⁰ Unlike in effect, far below it.

²¹ If at least we are to set down to him the composition of the Shield. The line is taken from vs. 267.

²² Loathsome and nauseous. SM.

²³ O, sc. Homer, c. 770.

PAGE 215.

¹ By the extent of the universe.

² A place for their second leap.—Kal, also.

³ Representations, descriptions.

⁴ From Il. v. 61.

⁵ Πλῆν is much the same as δέ, and πλὴν ἄλλως is ἄλλως δέ, but otherwise...

⁶ If not taken as an allegory.

⁷ When giving a description of...

⁸ Τῶν (παρμύτων).

⁹ Nay, he makes their condition worse than human: for, when man is overwhelmed in misfortunes, death affords a comfortable port: but he represents the infelicity of the gods as everlasting as their nature. SM.

¹⁰ Τὴν φύσιν (μόνον).

¹¹ Exhibits to us.

¹² Has been treated of, taken notice of.

The passage is Il. v. 18.

¹³ Moses. Some have called in question the authenticity of these reflections. But the Commentators generally think them genuine, and may be consulted with advantage.

¹⁴ Ὁ τοχάων, an every day man, as before explained.

¹⁵ According to its proper dignity.

¹⁶ Having embraced in his mind, conceived.

¹⁷ In the beginning.

¹⁸ In the 33d Psalm is a parallel: "For he spoke, and it was done: he commanded, and it stood fast."

PAGE 216.

¹ One passage more of the Poet and that representing the actions of mortals.

² Accustoms us to mount with him to the grandeur of his heroes.

³ Αὐτῶ, apud illum. PEA. In his writings.

⁴ From Il. p. 645.

⁵ Even destroy me, if you will.

⁶ The impassioned feeling, "the pathetic sentiment," SM.

⁷ Set forth, use.

⁸ Not doubting to crown his fall with some notable performance, though Jove himself should oppose his efforts. SM.

⁹ Homer is as a favorable gale which seconds the efforts of the combatants, for he seems to be affected with no less violence than the spear-shaker Mars &c. WEL.

¹⁰ Differs in the sublime from...

¹¹ The one is distinguished more in, abounds more in.

¹² In the diffusiveness. "Is diffused and extensive." WEL.

¹³ Διὰ τὸ ὅσον καλεῖν ἕκαστα, because he as it were burns...

¹⁴ And which (sc. τὸ καὶ) distributes itself here and there in various ways ἐν αὐτῶ, by itself, by its own internal power.

¹⁵ And nourished by one material succeeding to another. PEA. By successive additions of fuel. SM.

¹⁶ You Romans. PEA.

¹⁷ The proper occasion for intense subli-

mity and for that which may be justly called Demosthenic lies in . . .

^a To overwhelm by a multitude of particulars. RUHN. To soothe gently. Taken from lamentations. DUN. To diffuse a gentle agreeable dew over the spirits. WEL.

PAGE 217.

^a Parts of an oration. PEA. Sorts. SM.

^b Perchance. Lit. if it so chanced.

^c For these personages occurring to our minds by way of envious imitation. "Ex imitatione." PEA. "Emulri cupientibus." WEL. Or κατὰ ζῆλον is in the course of our zeal.

^d As it were evident to our senses. "Shining before us and lighting our path." WEL.

^e To those standards of sublimity which are pictured in our minds.

^f Μᾶλλον sc. ἀφελήσει, παρομήσει, &c.

^g How they would have been disposed to it.

^h Περαιῆσαι, to feign to ourselves, ἐρέχειν &c. that we are giving in an account to these personages of what we are composing.

ⁱ At the very time of writing. PEA. His ita cogitatis. WEL.

^j Τεφλά, for this is a certain sign of abortion. For the eyes are said to be the last of our members finished in the womb.

^k Since they are not introduced into the world so perfect as to live for ever. TOUP.

^l The topic of Figures.

^m As I have already said.

ⁿ Accurately to describe all of them.

^o Or rather is interminable.

^p For the sake of establishing what I have laid down.

^q Διεξιέναι is not to run through, but to set forth with some degree of accuracy. Kal agrees with this meaning. WEL.

^r Is introducing proof in behalf of his right administration of the government.

^s What was the natural mode of treating it?

^t Namely this, Οὐχ &c. taken from the Oration on the Crown, ch. 60.

PAGE 218.

^a Κατὰ, through, by.

^b Ὅτι &c. is an explanation of ἀποδείξας. Namely that . . . "By teaching that," PEA.

^c His judges. (φαίνεται) ἐντιθέλεις.

^d And to the creation of a full reception of a confidence in his new and mighty oaths. "In eam fidem quæ meritò tribuenda esset

novi excellentisque generis iuramenta." PEA.

^e Ὡς παρίστασθαι φρονεῖν μηδὲν ἄλλως τῇ . . . So that it happens to them that they being elevated by his encomiums on the heroes of Marathon, are not more cast down by their action with Philip than by the victories of Marathon and Plataea. Παρίστασθαι, present, as φαίνεται above is present; and used as in Dionysius, "Ῥαμολὺς δὲ δὲ παρστήσεται ταῦτὰ φρονεῖν." "Ut docerentur non minores animos habere ob . . ."

PEA. "Παρίστασθαι is not monere, docere, but sibi proponere, in animum suum inducere." WEL.

^f He went forward in his appeal drawing his hearers with him.

^g (Περὶ) ἐκείνα, as to those things, viz. . .

^h Τὰ λεγόμενα, not things said in general, but those which are said by Demosthenes in the words following. WEL. They have occurred in a former part.

PAGE 219.

^a Ὡς εἰς . . . πατήγυριν may be taken after εἰς τὸν . . . κόσμον. Or take ὡς (as it were) with ἐπάγουσα, and understand εἰς τὸν . . . κόσμον as explanatory of πατήγυριν.

^b Immediately from the beginning. Ἐπάγουσα εὐθὺς ἐνέφωσεν.

^c And of every thing, which, as compared with ourselves, is of a diviner nature than ourselves.

^d Of that which surrounds and confines us.

^e Viz. how much the sublime has the advantage over . . .

^f Τοῦ καλοῦ is the emendation of Tollas for καὶ καλὸν, which seems quite out of place. Τοῦ καλοῦ is adopted by Weiske, and Welsted so translated it in the year 1712: "how far what is great and illustrious prevails over what is merely elegant or beautiful."

^g Οὐδὲ . . . μᾶλλον, i. e. μείον δὲ . . . A litotes.

^h This little flame lit by ourselves: governed by ἐκκλητητόμεθα sc. διὰ. So φαβοῦμαι.

ⁱ Because it preserves i. e. without intermission, as opposed to πολλάκις ἐπισκοποῦμεν below. Yet how soon does the former fail for lack of supply! So it is a poor superiority.

^j And pure unmixed.

PAGE 220.

^a As indeed also . . .

^b Πῶς φίλους πείσασθαι (μὴν γίνεσθαι) . . . ὑψηλοὶ δὲ (πῶς) οὐκ ἐπὶ γίνονται.

^v Throughout the world. Pearce proposes κομῶν, very much.

^u So Pearce for διελευθ. 'Αλλέω, to nourish, augment.

^r In free states, republics.

^s Some understand complete, entire, as Justus is used. Others understand legitimate, lawful, and think this was added to remove the suspicions of the Roman Emperor. This seems confirmed by ἀπασαν δουλείαν, κἂν ᾗ δικαιοσύνη, below.

^t Fountain of eloquence.

^u Hence it is that we turn out nothing but arrogant flatterers. TOUP. As Lat. caudimus. "Pompous flatterers," SM.

^v That other faculties fall to the lot even of slaves, are shared by slaves as well as freemen.

^w As it were.

^x Beaten down and subjected.

PAGE 221.

^y A public dungeon.

^z But are you sure that this corruption of genius is not owing to . . . SM.

^a That war within our souls which lays siege to and takes captive our appetites. "Κατέχω is not to restrain, but to have in its power and govern as it pleases." WEI.

^b Κατ' ὅπως is properly applied to a city, sc. πόλις, ex arce.

^c These turbulent passions.

^d Deifying. So St. Paul: "Covetousness, which is idolatry."

^e Ἰσα βαίνοντα, keeping step together.

^f Kal, even, joins on with καὶ ἔμα.

^g Quickly busying themselves with engendering.

^h Nor is there any further any care for reputation. "Perhaps περὶ φήμης: nor cares what the world says of him. Theonistius: Καὶ περὶ μὲν τῶν λόγων αὐτῶν οὐδεὶς λόγος αὐτοῖς." TOUP.

ⁱ Sc. *lulium saeculorum*. PEA. Sc. *βίαν*.

^j His own cause, for the briber and the bribed become identified. PEA. Not so. Οἰκεία is his own habits of acting, his system of being bribed. WEI.

^k Govern and control. 'Αλλοτρίων θανάτων, others' deaths.

PAGE 222.

^l Reaching to eternity.

^m To be corrupted. Lat. to be bribed in giving one's suffrages at the ἀρχαιρεσίαι.

ⁿ (Ὁπα) μήποτε, see whether it is not better.

^o For persons in our situation. SM.

^p Since, were we left by our government free and unfettered, our inordinate passions would break loose against our neighbours and overwhelm the world.

^q The consumer, spoiler, ruin. Δάπανον, *dapnum, damnum*.

^r Taking up any work in hand.

^s Praise for the moment. Weiske proposes τοῦ (παρὰ τῶν πολλῶν) ἐπαύον.

^t But not for the sake of that substantial usefulness which is worthy of imitation and respect.

THEOPHRASTUS.

^u On applying my mind to the subject.

^v Τί γάρ, as Lat. *quidnam*. Properly thus: I have wondered, and reasonably: for why &c.

^w The same set.

^x Natures, dispositions.

^y Viewed them παρὰ, beside each other. We have however in our author a description of vices only, not the virtues.

^z According to their kinds, not all together but separately.

^a Attached to, inherent in these two sets of men.

^b In what manner they conduct themselves. Τῇ οἰκονομίᾳ sc. αὐτῶν. "Οἰκονομία is properly domestic management and allusively management in general." NEW.

^c How each shows forth and exhibits his virtues and his vice." FISC. "What particular mode of economy they observe in the

exhibition of their manner." DAL.

PAGE 223.

^d And it will be your part.

^e Getting rid of prefacing and of saying much of my design.

^f I shall define it.

^g He is prone. So καταφεφής is used.

^h The affections or passions.

ⁱ Τόπος, a sketch, first draught or delineation: a description in general terms and not precise. DONN.

^j Λαβεῖν (αὐτήν), to handle it.

^k A feigned assumption of conduct or speech, for the worse, for a bad purpose.

^l Whom he is wont to attack. "Imposed upon, put upon. Cicero: Catoni imposuit Milo noster." NEW.

^m Ἐχεω, for παρέχεω, to offer. Or to forgive i. e. seemingly.

* Injured so, by himself.

† As hoping they will think, that he thinks he hath done them no injury, and so believe he intended none. NEW.

‡ And those who would fain speak with him instantly, he desires to come again. NEW.

§ That he is deliberating whether he shall do it.

|| And pretends that he has only just come in, or has come in late, and that he is ill, "not well after his journey," NEW.

¶ He tells those who would borrow money of him, or who demand the money he has subscribed to a contribution, that he has not taken a sixpence of late: but, when trade is dull, he boasts of his dealings. T.

‡ He pretends he has not heard: like οὐκ ἔφη. Or, he does not lay claim to having heard.

* (Κατὰ) τὸ ὅλον, in short. Δευδς, apt.

† I don't understand you, I am quite surprised.

‡ He is not the man he was. "I am not the man you take me for." T.

§ Such a person never told me so.

|| Sc. don't bother me.

¶ I know not whether to think you or him the impostor. T.

PAGE 224.

† It is possible, ἔξεστι.—Ἐχει from ἔχει.

‡ Ομιλία, a means used to conciliate and gain over. Ομιλέω, to win confidence, or persuade by attentions or conversation. DONN.

§ This happens to no one but you. "There is not another man in the city who attracts so much attention." T.

|| You were spoken well of.

¶ All having begun with the very man (meaning the adulator's friend,) concluded on his very name. DAL. For ἀπὸ σκαυτοῦ. NEW.

* Sc. of the person he is speaking to.

† He picks off the bit of straw.

‡ Ὅτι, because . . ., πολλῶν (τρυχῶν).

§ For your years.

|| Laughs at his friends' dull jokes. DUN. Others take ὁρῶς with ἐπικειράσαι: "If the speaker is pleased to be facetious, he forces a grin." T.

¶ Having kissed them.

‡ He says his (the friend's) foot has a better make than the shoe.

§ Sc. for his friend.

|| How languidly, how remissly: as if he would say, You eat nothing yourself, though every thing you have provided is so excellent. NEW.

¶ Whether or not he is cold.

PAGE 225.

* And still more . . .

† From the servant.

‡ The trouble he gives advancing. "By this time his tongue has gained velocity in going." T.

§ How cheap. Ἀξίος, from ἀγος, ἔγω, to weigh: lit. of the price of its weight.

|| The Dionysia, Bacchonalian feasts.

¶ If it should rain.

‡ His land will lie fallow till next year.

§ (Μην), in the month of . . .

¶ Swinging the arms in running rapidly from him.

‡ Probably nothing more than taking yourself off and parting from him. But Fischer thus: "Διψεύδαι properly to stretch asunder and part one's legs as far as possible."

§ To be contented with, to put up with.

|| Those who cannot distinguish moments of leisure from moments of business.

¶ A falling in with.

‡ Οἷος (ἐθέλει or θέσεται).

§ He comes to sup with his mistress when ill with a fever. He solicits one, who has just forfeited bail, to be surety for him.

¶ Δίκην ἀφάρτους ἔγγυος is said of one who has answered for a person, and, that person being unable to pay, is obliged to make good the money. FISC.

PAGE 226.

* To bring a purchaser ready to give more to one who has already parted with his property.

‡ And to stand up commencing from the very beginning to inform those who have already heard the whole.

§ To be done by him.

¶ But does not like to forbid his interfering with.

‡ While consuming the part of the victim allotted to them.

§ Interest for his money. So T. Others read τόπον, which seems out of place.

¶ Should be chosen to arbitrate between parties who wish to be reconciled, he will by his bungling interference set them at variance again. He calls on a partner to dance who has not yet supped. T.

‡ On his return from the temple. NEW.

§ Δάφνης (τι). "Sc. φέλλα. Laurel was thought to have a cleansing and tutelary property." SCHN.

¶ Until some one has passed by.

‡ He raises a chapel on the spot.

§ Which the devotion of the people had consecrated by pouring oil upon them. Gen. 28. 18. NEW. Αἶθων is governed by κατὰ in καταχῆρ.

¹ Not heeding these things. *ἰσχυρὰ* (ῥαῖν).

² He averts the bad omen by sacrifices.

³ Saying there has been an admission of *Hecate*. Hesychius says that they were wont to introduce *Hecate* into houses by incantations.

⁴ Minerva give us better things!

⁵ *Τελεῖσθαι*, to be initiated in the mysteries.

PAGE 227.

⁶ A person eating (π) garlic.

⁷ A mode of averting bad omens.

⁸ Unbecoming the ingenious mind, vulgar.

⁹ The Athenian youth let their hair grow till they were fourteen, when the parents carried them to some of their tribe, and went together with them to some temple at Athens, and cut off the hair and dedicated

it. This man, more vain than others, must go to Delphi for the purpose. NEW.

¹⁰ Take care to return it in new coin.

¹¹ In a cavalcade. T.

¹² Having retained the robe of ceremony for the funeral. *ἑσπέρην*, i. e. at her time.

¹³ Stem of *Melita*. "The poem applied the words *καλῶς*, *ἔπος*, &c. to men. This man buries his dog as if it were a man." FISC.

¹⁴ He encumbers it with chaplets. T. So also Fischer, who gravely observes, "nam annulus ipse non potest attolli appendendis corollis." If not a strong expression, it is corrupt. *στεφανῶς*, crowning: *στεφανῶν*, of crowns.

¹⁵ The course of the solemnities. T.

¹⁶ WE: including himself in their number.

¹⁷ Expect, look out for.

¹⁸ That he has passed the day most felicitously. T.

PART II.

NOTES ON THE POETS.

HOMER.

PAGE 228.

¹ Horace thus translates these lines: "Dic mihi, Musa, virum captus post tempora Troje, Qui mores hominum multorum vidit et urbes."

² Much. (*Κατὰ* πολλὰ *πράγματα*).

³ *Νόον*, the manner of thinking or disposition of mind. DONN. Horace translates it *mores*, manners.

⁴ For *ἑν*, his. So next line *ἑν* for *ἑν*.

⁵ Preparing or acquiring for himself, wishing to get into his hands, to obtain, *ψυχὴν*, his life: i. e. to rescue it from danger.

⁶ But not even thus, with all his sufferings and troubles.—*ἑλθόντα*, drew out from danger, rescued.

⁷ Although desiring it. *Περ* seems to mean lit. thoroughly, entirely, from *περὶ*, to go through: and to be put for (*ὥστε*) *περ*, how much so ever.

⁸ *Σφαιραῖσι*, *σφαιροῖσι*.

⁹ *Κατὰ ἥδον*, *κατὰ ἥδον*. This is called *Anal. Gr. Maj.*

Ἰσμός, a cutting asunder, from *τέμνω*, *τέμνω*.

¹⁰ The circumstance of their eating the oxen of the sun on the island of *Trinacria* is related in Book XII.

¹¹ (*Παρὰ*) *τοῖσιν*, from beside, from them. *τοῖς* same as *τοῖσιν*, and *δ* for *οὗτος*, and *τῶν* for *τούτων*.

PAGE 229.

¹ (*Μέρος* τι or *περὶ*) *τῶν*, these things.

² *Ἀπὸθεν*, from any part you choose, *aliquid ex parte*. *Ἄπας* was *σῶμα*, whence *σῶμα*, *σῶμα*, &c.

³ *Ἐν*, at this time, now.

⁴ Others of the Greeks who had been at Troy.

⁵ Profound. Or high, immense.

⁶ *Νείδων*, wishing, allied to *χρεία* and *χρηίζω*.

⁷ (*Ἐκ*) *ἐξ*, from among, among.

⁸ Wishing him to be. *Ἦσων*, husband.

Notes.

¹ Virgil: "volentibus annis." For περιπελομένην.

² Not even then. CL. But Damm more properly, nor there: as in l. 26. I refer ἔνθα to Ἰθάκη. So Pope: "At length his Ithaca is given by Fate, Where yet new labors his arrival wait." But to throw out this meaning the better, I have put a parenthesis from οὐδ' to φίλοις, and after θεοὶ have removed δ', which clogged the sense. Θεοὶ ἐλέειρον do not produce so bad an effect, as θεοὶ ἀνέκοντε l. 17.

³ Middle sense.—ἦεν, ἦν. Thus: ἦεν, ἦν, ἦεν.—(Ἐξ) ἀδελφών.

⁴ Even midst his friends, viz. in Ithaca.

⁵ Πάρος, same as πῆν (ῆ) ἰσθμῶν (ἐς) ἦν i. e. ἦν. Ὁ, Neptune.

⁶ Was going, or had gone. DA.

⁷ Are severed from each other. Tense of custom. For δίδανται.

⁸ Where the sun will set, in the west. Some take δύσσομαι as a new verb formed from the future.

⁹ Going to meet or be present at the hecatomb dedicated to himself.

¹⁰ Was in the act of being . . .

¹¹ (Ἐν) τοῖσι. Οἱ ἦρχε (ἀδελφών) τοῖσι.

¹² Περὶ sc.—Ἀμείνων, faultless as to form or beauty: for otherwise he was a vicious man.

¹³ Οἶον, how!

¹⁴ Beyond what destiny intends, contrary to the order of nature.

¹⁵ Rather here, contrary to what was due.

¹⁶ Ἀλοχὸν Ἀτρεΐδαν, Clytemnestra wife of Agamemnon.

¹⁷ Though conscious of the destruction awaiting him.

¹⁸ Αὐτὸν, Agamemnon.

¹⁹ To woo. For μενέσσομαι, same as μενέσσω.

²⁰ For, we told him, . . .

²¹ The avenging of Agamemnon.

²² For Orestes concealed himself for many years at the court of Strophilus, king of Phocis.

PAGE 230.

¹ Secretly, just, deserved.

² The centre. The same was said of Delphi.

³ He desires to die, he would willingly die, could he but observe, see . . . Ovid of Ulysses: "Optat Fumum de patris posse videre focis."

⁴ Περ may signify here also although so, this is the case: as in l. 6.

⁵ Did he not gratify you by performing sacred rites?

⁶ As to the enclosure of your teeth, sc. the lips.

⁷ How can I then . . . (Περὶ) Ὀδυσῆος.

⁸ Περὶσσι, θροῶν (κατὰ) ῥέον, is above,

surpasses mortals. Περὶ allied to πέρω, περῶ, to surpass.

⁹ Πέρη (θροῶν).

¹⁰ (Ἐνεκα) sc.—Κεχόλωτας, has been and is . . .

¹¹ Genitive. We say, Blind of one eye.

¹² Οὐ, οὐ. The ο is doubled.

¹³ (Ἐν) πᾶσιν.

¹⁴ Μένοντας (ἐπὶ, περὶ,) ἀλῶς . . .

¹⁵ Ἐκ τοῦ i. e. τῶν χρόνων.

¹⁶ Makes him wander.

¹⁷ Ἐριδανέμεν, νέειν, νέειν.

PAGE 231.

¹ The future is anticipated by the present: dicto citius. "For θροῶνται." DAL.

² Our determination.

³ His son, Telemachus. Τῆς (δῆτα) οἱ.

⁴ Forbid sc. their remaining longer in his house. DA.

⁵ Πευδόμενον (περὶ) ῥέστον.

⁶ Μν, Telemachus.

⁷ Fame of his filial piety, good manner, beauty, &c. DA.

⁸ Ἀνδῶ, fut. σω and ξω. Or from a new verb ἀνακέω, ἀκακήμενον, ἀκακήμενον, ἀκακήμενον.

⁹ Τε, i. e. and those too with whom: meant of the same heroes. As in Latin corumdemque.

¹⁰ Resembling. From εἶδω, εἶκα, in this sense is εἶκα, to be like.

¹¹ Ἀρα, in consequence of her coming.

¹² Ἐμισγον αὐτοῖσι, for them.

¹³ Sc. τραπέζας, approaching. DA.

¹⁴ Τίω, τίω, to punish—torment, afflict.

PAGE 232.

¹ Make, cause. Τίθεμι, to put in a particular situation, make to be.

² Ἰθὺς (πρὸς), right towards.

³ Took from Minerva's hand.

⁴ You shall be hospitably entertained. φιλέω is properly to kiss, then to be affectionately inclined to. As φιμῶ is from φίω, aspirated from φίω, πιέζω, πιέζω, to press: so seems φιλέω also, viz. to press with the lips.

⁵ Ὄτας, same as ὄτις, ὄστις. Gen. ὄτις, ὄτου. Perhaps understand (ἔνεκα) ὄτις καὶ σε (ἐλθέιν).

⁶ Λίς, acc. λίτα.

⁷ Put for himself.

⁸ Receive no pleasure from the entertainment, but be disgusted with it. DA.

⁹ From a euer. CL. Rather, χέμεθα (τὴν ἐν) προχόρῳ.

¹⁰ Giving largely (ἐκ) from what she had.

¹¹ The herald of Telemachus and the

people of Ithaca. It was a relic of the heroic manners for the public herald to wait thus at the royal table. DA.

^h Sacred heralds, who served thus, to check by their sacred character the tumults of the suitors. DA.

PAGE 233.

¹ ἔβητο ἔραρ, had removed their desire, had had enough.

^h Ornaments, properly said of votive offerings.

^h Began, precluded. Jones explains ἀναβάλλομαι in this sense to put myself up to do a thing.

¹ Tell me if, my whether. "If you will be angry, still I will say it." DUN.

^h Sc. the suitors.

^h They would wish to be swifter than richer, to be swift rather than rich.

^h Κτήματα and, or περι.

^h Δὲ, κατὰ, sc.

^h Although.

^h Newly, recently.

^h To whom many direct their attention, or who directs, applies his attention to others. Here rather in the former sense, as Ulysses says of himself elsewhere: Εἰμὶ Ὀδυσσεύς, ὃς πᾶσι δόλοισιν Ἀνθρώποισι μέλω. DA.—Κείνος, sc. πατήρ, from πατρίδος l. 173.

^h Ἀνδρῶν (ὧν)...

^h Ὡς, hither.

^h Pronounced as one syllable.

^h After, in quest of.

PAGE 234.

^h In the country. Elsewhere ἀγροῦ ἐν ἐσχάτῃ.

^h The fathers' friends of each other. As elsewhere ἦν Ὀδυσσεύς φίλος πατρίος is He knew Ulysses's father: so here εὐχόμεθ' εἶναι ἀλλήλων φίλοι πατρίοι is We boast of knowing each other's father. Pope passes over the word ἀλλήλων: "Thence to revisit your imperial dome, An old hereditary guest I come: Your father's friend." Terence in Phormio: "Paternum amicum me assimilabo virginis."

^h As you may learn, if you go and question Laertes.

^h Impede him (περὶ) as to, disappoint him of. Βλάπτω, from βάλλω, βλάω, is to hit, wound, maim, obstruct.

^h From which word in this sense, through βολή, is βουλή.

^h For τελέωσθαι. Or is fulfilling.

^h Better known in the middle ἰσχυαί, ἰσχυαί.

^h Τόσος, so great and such, so excelling:

and perhaps it means his stature only. DA. Are you, of manly growth, his royal heir? POPE. See l. 301.

^h In this manner. CL. I suppose, as you and I are now. Damm says, sic ut nunc.

^h Τῶν, for ταύτων, ἐκείνων.

^h According to the vulgar saying, He is a wise man who knows his own father.—Γένος, origin, race. Here father, not son.

^h How I wish I had been the son of some happy man, whom old age had found, on its coming, on his possessions.

PAGE 235.

^h I say this, since...

^h Wakefield: "Thou not inglorious doomed the powers of heav'n, When to Penelope thy birth was giv'n."

^h Dunbar contends that εὐνομοῦν is right, and that the υ is lengthened by the Arsia, or raising of the voice, from εἰπω, ἔπω.

^h Hereafter, in posterum.

^h Is wont to be, for ἐπέλετο. Or simply is, as in Horace, "Tempus erit dapibus, sodales."

^h Τί ποτέ σε (ἐκείν) χρεώ, what need has come to you for it?

^h So disdainfully...

^h Αἰσχρα sc. μηχανήων.

^h Once it bade fair to be...

^h Sc. ἐν θυμῷ, as in l. 200.

^h Above, more than, as in l. 66.

^h "Eot, same as oi, to him.

^h Would have raised or gained for.

^h The meaning of this expression is, that Ulysses had not had the rites of sepulture. POPE.

^h For κατέλιπεν, κἀλίπεν.

^h So Virgil shortens the vowel preceding: Nemorosa Zucynthus.

PAGE 236.

^h Sc. to Ephyre.

^h O, Ius. "We may see the reason why Anchialus granted the poison to Ulysses, and Ius denied it. Anchialus was the friend of Ulysses, and knew that he would not employ it to any ill purpose: but Ius, who was a stranger to him, was afraid lest he should abuse it." EUSTATH.

^h Sc. εἰ, from l. 255.

^h That is, are in the power of the gods, who have not yet given and still retain in their lap what is derived: or are to be prayed for to the Gods, for the knees of the person supplicated were touched. DA.

^h Not juss, but juheo. CL. So pres. perf. DAL. So δέδοικα, πέποιδα and Lat. novi.

^a El seems put for εἰ, from εἰω, εἰμι, to go, come.

^c Εὐρίη: from εὐρίω, εὐρίημι.

^f A new verb from πέφραδα pf. mid. of φράζω.

^g Short for ἔστωσαν.

^h A new verb ἀνέγγιμι, ἀνέγγιθι, ἀνέγγι.

ⁱ As to your mother.

^j Her father Icarus. Δν. in δουμένωιο long by the Aëcis.

^k Of, the parents. DA. Or for her.

^l Prudently. Applied properly to the solidity of the mind.

^m (Πεπ) παρδός.

ⁿ Report, information. Perhaps allied to κλέω.

^o Come back.

^p Put up with the suitors.

PAGE 237.

^a Ἀνώγα sc. or ἔρα.

ⁱ To a second husband.

^k To endure childishness in yourself. Ὀχέω, to carry, sustain. So in η, 211, δχέωντας διζόν.

^l Ἡ οὐκ are pronounced in one.

^m Waiting for, expecting.

ⁿ Περί, sc. as to.

^o Περ, nimirum. CL. Here it seems to mean entirely, agreeably to the observation on l. 6.

^p And to you there shall be (δωρον) a gift which may seem worthy to be a remuneration for your gift.

^q A word of uncertain meaning, some making it through the chimney, ἀν' ὀπῆς: others an eagle. The best sense seems to be out of sight, ἀφανής: from ἀν and ὀπτομαι, η, 2. ὀπτον, ὀπον.

PAGE 238.

^a Care attention to. Lit. put together in her mind the words of his song.

^b Dose-post.

^c For πωδίσσαν.

^d Μάλαστα seems to mean here in the highest degree.

^e Horace: "desiderio Tam cari capitis."

^f Regradge, refuse.

^g Reprehension. Νέμω, to assign retribution or blame.

^h For novel toys attract our ravished ears. POPE. Ovid: "Est quoque cunctarum novitas carissima rerum." Ἀσθῆρ is here that which is sung of.

ⁱ Καυλίζω in the sense of κοπέω.

^j Palace-earex. POPE. Debates and broils. WA. Sermo in convitiis virorum solentior. DA.

PAGE 240.

^a There in alternate languages with WA.

^b For ὑπολαύω.

^c For ἐπιβοήσωμαι.

^d By biting holding fast to their lip i. e. biting their lips. Φύω is ἀναφύω, properly said of trees grafted together, growing in one, and becoming incorporated.

^e Ὅ, i. e. δὲ ὅ, because.

^f Although you may be angry by my saying so, yet . . .

^g Τούτ', sc. to be king.

^h Observe the propriety of making the kingdom depend on the will of Ilioneus. Such references to the Supreme Being in heathen writers furnish a just rebuke to so many Christians.

ⁱ Understand, I wonder you say so, I do not agree with you: for . . . CL.

^j Others beside you suitors. DA.

PAGE 240.

^a The kingdom being elective.

^b Via, by war.

^c (Ἐν) κτήμασι.

^d Two accusatives after ἀπαφύδα, which is equivalent to ἀποστρέφω.

^e In a passive sense, while it is inhibited.

^f About the stranger who has just gone.

^g Πεπ or παρὰ sc.

^h Τόδε is often the same as ἀτάχα. ΔΑΛ. (Ἐ) τόδε (χαρίσας).

ⁱ Οἶον, how!

^j (Ἡμῶς) γινώσκουσι (ἐντέλε).

^k Sc. ὁπδ.—Ἐλδοι sc. δ' ἔγγελοι sc. ἔγγελοι.

^l And they waited for . . . Ἐπεκρίθη ἐπελθεῖν.

^m The ἀλλή, as being a noble part, was said of the whole of the principal house of the king. DA.

PAGE 241.

^a Sc. with her.

^b Damus gives various accounts of the expression; he in one place explains it, as opposed to a solid bedstead, formed of planks at intervals, that the air may permeate it from rotting. Elsewhere he says it belonged to the nobles, and that τρητός is τριτογενής. That is, worked, carved, as τρητός is used. And in Od. ψ, 298, τέρπειρα δὲ τέρπειρα, he observes, "Nam in equis lecti opus est multis foraminibus et cavatulus."

^c Βῆ, she went: to do what? ἔπειτα is θαλάσσιον.

^j She did bring. The door together with a silver ring, CHAPM.

^k *Obtendit janua passum.* DA. That is, ἐράσαντο κληίδα ἐπὶ (θύρῃ), fixed the bolt against the door, *fasten* by means of the cord. "The bolt, obedient to the silken cord, Secured the valve." POPE. Τανύα is elsewhere used in this sense, as II. v. 212: ἀβελόης ἐπέπλετο τανύαοι.

^l *Flavida linat.* CL. The fine down.

^m *Eoi in χάλκεα* in one syllable.

ⁿ For ἐλατύνω from ἐλάω, ἐλάω, to raise, build: lit. to draw anything out in a straight line.

^o Ἐργω, to shut in.

PAGE 242.

^p Perpetually had feasts. CL. Or ἔχουσιν (θρόνους), occupied. Damm understands it otherwise: *had abundantly viz. for eating and drinking.*

^q So as to shine, give light to the guests (κατὰ or διὰ) by night. DA.

^r Some refer this to the work, others to the damsels employed in work. Eustathius thinks it alludes to the damsels, and expresses the quick and continued motion of their hands. This I have followed. POPE.

^s This passage, as well as nature, establishes the derivation of ἀλγυρός from ἀλγασαί, ἄλγαν, αλγαν, to wave.

^t Some of the ancients understood this to signify the thickness and closeness of the texture, which was so compactly wrought, that oil could not penetrate it. Others thought it expressed the smoothness and softness of it, as if oil seemed to flow from it. Or that it shone with such a glossy color as looked like oil. Dacier renders the verse according to the first opinion: *So clear the work, that oil, diffus'd in vain, Glides off innoxious and without a stain.* POPE. I would thus translate: *The new-wrought texture gleam'd an oily gloss.* The ancients were accustomed to perfume their garments with fragrant oils. WA.

^u Ὡς in the place of ὅσον, answering to τίσσον.

^v *Sc. πάντων ἀνδρῶν.*

^w For παντόθεν, on all sides. DA.

^x A new verb formed from perf. πέφυκα. —Τάν, τάν.

^y *Sc. πρὸς.* —Φύει, causes to grow.

^z *Of, for him,* Alcinous.

^{aa} *Has had its roots fixed in the ground.* "Has been planted." DA.

^{ab} Ἐγερων (μέρος ὅν) θειλότηδον. DAL.

^{ac} Τότ' ἔγρει, is drying — Ἐτίμης, sc. σταφυλῆς. Ἐτίμης δ' seems to answer to ἔγρειν μιν. Damm brings out the connexion by this paraphrase of the preceding line: ἔγρειν μιν ἐι νόμος πῶν κατ' αὐτὴν σταφυλῶν ἐν θειλότητι εὐαφαιρεταί.

^d And right before these last. . .

^e *Viz. of the trees and vines.* DA.

^f Ἐπ' αὐτὸν ἀδελῆς ἵστοι sc. ὕδαρ.

^g In the house. CL. In the island, DAL.

PAGE 243.

^h *Aster* seems to be put for ἀστέρι, the men composing them.

ⁱ *Event.* CL. Circumstance. DUN. Thing accomplished or accomplishing.

^j *Sc. ταυτήν.* Or ἔχῃ κατὰ for κατέχῃ. As in I. 17: φυγῶν ὑπὸ νηλεὺς ἡμαρ.

^k For ἐγχεῖν.

^l *Fear* mind has beat itself. . .

^m Virgil: "Infandum, regina, jubas re-novare dolorem."

ⁿ So that. Then *elder* is put for the subjunctive, which, says Damm, is used for the indicative by the Ionians. Or ὅττι is in this case, and then *elder* is put for the future.

^o *Ξείνος, a host.* It is said of the δεξαμένῳ καὶ δεχόμενῳ. DA. As Hospes. So ξείνος below in the Alceia.

^p Virgil: "Sum pius Aeneas fumā super æthera notus."

^q *Who by my artifices am a concern to, occupy the thoughts of. . .*

^r Are inhabited, as before.

^s *Low* lies our isle, yet blest in fruitful stores. POPE. The Poet means that not only the mountain Neritum, but the whole island, even where it is low, lies yet in comparison with the other islands παντοπτόρη εἰς ἄλ. CL. Strabo thinks that by παντοπτόρη is meant *which mostly looks towards the north*, which is meant by πρὸς ἤβρον: and by χθοναδὴ that *which is nearest to the continent*: for to understand low by χθοναδὴ is against geographical accuracy, and the remark of the Poet who makes it full of mountains and rocks. DA.

PAGE 244.

^t *Ἦς, i. e. Bias.* than one's native land. DAL.

^u *There, i. e. in her island Ogygia.*

^v So called from Ἄευ, a city of Colchis. DAL.

^w Ovid: "Nescio quā patulo solum dul-cissimo captos Dard.".

^x The subj. for the fut. DA. Let me. . .

^y *Sc. πολλῆρας* from πόλεω.

^z *Moi, by me, or for my advantage.*

^{aa} *Sc. μαίρας.*

^{ab} *Hoist, —fresh, —lively, quick.* DA. Luc-retius: "Quā via secta samsd liquor' detulit undas."

^{ac} *Ἦμαι, my companions and my party.*

- ^a A form of the plup. ἡρώγεω.
^c More numerous than the first.
^f Καὶ (ἐπασπαμένους) μάρασθαι θῆι χροί (τῶν μάρασθαι) περὶν ἔδωτα.
^g (Τάσας) ὅσα...
^h Ὀπρ (ἔρος), the season of the year, spring.
ⁱ In the morning. Allied to ἥρι.
^j They and we... Κίονες θαμνίσαντες Ἀχαιοὶ, l. 59.

PAGE 245.

- ^a More forward, further on. So in l. 64. Προτέρω, adv. like πρόσω.
^b To avoid confusion of ideas, φίλους &c. should perhaps be taken close with ἐσθλόν, not with ἀναρχήμενοι ἦτορ. Ἀσμεναι ἐκ θαλάσσης—truly rescued from death, for we lost...
^c Not yet on that account, i. e. on account of our desire to get off.
^d Πρὶν (ἡμῶν) ἀΐσαι πρὸς ἐπασπὲν τῶν. Virgil: "Et magnā manus ter voce vocavi."
^e Τὰ μὲν sc. ἱετία, καθέμεν, we let down.
^f Ἀδύται sc. ῥῆας προτρέσαντες sc. ἐπασπῶν.
^g Σω—lengthened by the Aësis.
^h Sc. ῥῆας.
ⁱ Made to wander, drove us off, from.
^j Having caused to follow with them a third who was a herald. "The reason of sending a herald was because his office was sacred and his person inviolable." POPE.
^k Ὀτρύνει after πείθεσθαι.
^l Fut ἐμύγησαν, mixed with. Contracted to μύγας, I believe because E originally expressed both the long and the short vowel.

PAGE 246.

- ^a Under the benches.
^b Ὁ βα, qui architect. CL. Ὁ βα, ποιοῦντες, who for this reason, viz. because they rely.
^c Τύγ', i. e. τυρόν, &c. in the next line.
^d —τα long by aësis.
^e Θερμαστῶν like ἔρχω takes the genitive. Ἐπ' sc.
^f Ἀλέγουσι (περὶ)...
^g Some explain this easily cultivated, allied to λαχάω, to dig. Some take it as a proper name, Lachea. Some read ἐπὶ τῇ λαχάει.
^h Sc. this island.
ⁱ (Ἐσθλ) παρὰ Κικλῶπας.
^j As in many cases...
^k And who might cultivate for themselves the populous island. DAL. Ὁ γὰρ &c. seems to join on with ὁ γὰρ κέρμεν l. 126.

PAGE 247.

- ^a Aëis, easy. CL.
^b They might reap a very tall crop abundantly at the stated season, since the soil underneath is very rich. DAL.
^c Ἐλῆες, anchors: for they make the ship rest. Virgil: "Hic fessas non vincula non Ulla tenent, uacuo non alligat anchora motu."
^d For such time till...
^e See the light, or the place. DAL. Ἐλῆες: l. 46.
^f For us to see.
^g Ἄηρ, thick air, darkness.
^h —τα long by Aësis.
ⁱ (Παρὰ) ἐπιστ', from the ships. Or ἐπὶ (τὰ ἐν) ἐπιστ'.
^j Being arrayed in three parties. Δὲ πριχα.
^k Ἐρίπας, booty.
^l I read αἴγας with Barnes and Dindorf for αἴγας. "I divided by lot among each: or λάγχαρος is plural, they received by lot." DAL.

PAGE 248.

- ^a Ἐρίπας rather from ἐρι and ἔρις, ἐρις suited well: than from ἐρι, ἔρις.
^b And my companions &c. in that my ship on account of ἄλλοι above. Compare l. 193—5.
^c Ἀναλῶσαι. Ἀνα—, per, through. Or again: to loose again. Or back to what it was before.
^d Deeply laid. WA. Cut out. CL. Bag out from underneath.
^e Ἐλθῆκα, ἡδῆκεν, ἡδῆκεν, ἡδῆκεν, em. n. in another form ἡδῆ, ης, η.
^f He had been formed by nature.
^g Ἀπ' ἄλλαν (ἡμῶν), projecting in awful solitude.
^h I in ἐπὶ long by aësis, and as in μέλας l. 196, and A in Ἀπόλλωνος l. 198. Dindorf indeed carries the Aësis so far as to ἔλθῃ κεῖναι for ἐλθῆκεν, δυνεομένη for δυνεομένη, Κικλῶπας for Κικλῶπας, ἔλθῃ κεῖναι for εἰλήλασθαι. But I cannot go so far with him. The Poets had no means of lengthening ἐπὶ, μέλας, Ἀπόλλωνος, but by Aësis, but they had of lengthening κεῖναι, &c.
ⁱ Ἀμφιβέβηκα, I am the guardian: ἑμὲ βεβήκειν, I was the guardian. DAL. Ἐμ' and am still.
^j Because we have saved. "Ἐμ' ἑμὲ χύμω, I hold myself round, protect." DAL.

PAGE 249.

- ^a Twelve in all.
^b Αἰτῶν, sc. τὸν αἶον.
^c UP to that quantity.

^a From ἔλω. Was smelling, was emitting itself. When the pret. mid. has the sense of the present, the plup. has that of the imperfect.

^b Pleasant. "It would have vexed you to forbear the taste." CHAPM. "Gales of resistless fragrance." WA.

^c My mind had presaged that a man would...

^d Πλήθει sc.

^e Of each kind or sort.

^f Were shut in. ἔργω, ἔργμαι, ἔργμην, ἔργω or ἔρχω, ἔρχωτο, ἔρχατο.

^g Fabricated, worked.

^h Πρώιστα for πρώιαιτες. Κατὰ τὰ sc.

ⁱ Sc. μένος τι.

^j I disobeyed, in order that I might see him, this monstrous man, and try whether...

^k Έως one syllable. "Ογ' has been well supplied by Donbar.

^l Came upon us feeding his sheep. Compare l. 336, 7.

^m Sc. ἄχθος ὄλης.

PAGE 250.

^a Such as he was wont to milk.

^b Put against the entrance.

^c —εν pronounced as one syllable.

^d Τῷ ἐλάττω.

^e Having curdled, made into butter or cheese. Properly, turned: from τρέπω, τέτρεφα. We say, the milk is turned.

^f Having collected and pressed together. DA.

^g Σπεύσε, active sense.

^h For or on business, traffic.

ⁱ Exposing. Sc. κινδύνω.

^j Ἡμῶν sc. we having...

^k Ἐαθεῖν sc. as in Od. v. 356, ἱεμένων ἔρπεσθε. Or sending ourselves in thought. Unless we read ἱεμένοι.

^l Different from the homeward one.

^m We supplicate: whence ἱέρης.

ⁿ Which is the right of strangers sc. to receive. Or (πρὸς) ἔλθων, towards...

PAGE 251.

^a Worthy of being revered as under the protection of Jupiter.

^b Or you come from afar, and have never heard of us.

^c Goat-nursed. POPE. For this happy turn of the standing epithet agis-bearing, Pope was indebted to his predecessors. WA.

^d Sc. προσώχες, held on its course to, landed. Or have you detained.

^e On the extreme part of the shore or the harbor, or near up the river.

^a Escaped the knowledge of, in his fraud.

^b Νέα, one syllable.

^c The wind from the sea bore it off. "The shattered wreck the winds blew back again." POPE.

^d Upon that, after that.

^e Between. Διὰ marks separation.

^f The midriff or diaphragm. DONN.

^g For περιέχουσιν or κατέχουσι.

^h Having felt for the place with my hand.

PAGE 252.

^a A case, covering, from obs. πῶ or πῶα, to press close.

^b Passive sense, was left behind.

^c For ἐξέταμιν: plup. sense.

^d To carry it by way of staff. DA.

^e Sc. (εἶναι τῶσον,) ὅσον:..

^f Ἐκπερῆ, the α doubled. So εἰσπράσσει next line, and above εἰσπῶντες, formerly written εἰσπῶντες, doubling the σ εἰσπῶντες.

^g As much as a fathom.

^h A. l. of θόδω, from θόδς, sharp. If this is its first meaning, θόδς or θέω, whence it flows, may be aspirated from τέω, intendo aciem. Then θόδς is sharp in step. But θόδς or θέω may be independently derived from τέω, intendo gradum. Indeed quick may be a secondary meaning, as we say "a quick edge."

ⁱ Middle sense.—Ἐλέγμην for ἐλελέγ.

PAGE 253.

^a Τῇ, for τῆς, from τῶα, to stretch out the hands and take.—Κρία, one syllable.

^b We to thy shore the precious freight shall bear, If home thou send us. POPE. He flatters him, as if he were a god: tibi ferēbam quasi libationem. DA. The Latins similarly say ferēbam for ferrem.

^c Πολλῶν, many, is opposed to τῷ ἄλλω. Not one out of so many.

^d He gratified himself. "Ἐδεκτο for ἐδέδεκτο.

^e Πεπλ may apply to both Κέκλωπα and φρένας. Or (κατὰ) φρένας. Or (εἰς) Κέκλωπα.

^f You promised: lit. stood under an obligation.

^g Being a feigned name, it is Οδῶν, not Οδῶν.

^h The Attics said ἔδομαι, πίομαι, instead of ἔδομαι, πίομαι. But these are probably present tenses in a future sense like... since the first syllable of πίομαι is long. MATTH. The anticipatory

ⁱ Καδδὲ, κατδδὲ, κατὰ δέ.

^j Ovid: "Ejectantemque ei dapes, et frusta meo glomerata"

PAGE 254.

- ^a Sink back, recoil.
^b From ἀπὼ, to burn. Properly, to connect (περὶ) with fire.
^c On or at the top.
^d Having raised myself. — Τροπῶν, τροπῶν.
^e Here is described the ancient mode of boring timber: ἐν ᾧ εἰς μὲν ἔρω ἐπὶ αὐτῷ βαρύνων τὸ τρύπανον, ἄλλοι δὲ [αὐτῷ] ἱμάντι ἐστρεφον αὐτὸ, ἵνα ἐλαττωτέροις οὕτω τροπῶσι τὸ ξύλον. DA. Pope understands αὐτῷ of the master: "As when a shipwright stands his workmen o'er, Who ply the winable."^f

^g Ἀψάμενοι, apprehensam. CL. Or perhaps connexam.
^h On all hands. POPE. Used like ἀμφοτέρωθεν above.

ⁱ Sc. ὀφθαλμοῦ. DA. Unless οἱ is ὀφθαλμῷ, of which however the οἱ preceding will scarcely admit.

^j Giving a temper to. DONN.

^k For this dipping is the strength of, gives an edge to, iron.

^l Σίγ᾽ strongly expresses the sound, derived from the letter Σ. "Minimè," says Quintilian, "nobis [Latinis] concessa est διαμαρτυρία. Quis enim ferat, siquid simile illis meritò laudatis Αἰγχε βῆς et Σίγει ὀφθαλμοῖς fingere audeamus!" See Plato above.

^m Wandering in mind. DA. Unless ἀλῶμαι may be taken with χερσὶ, fumbling with his hands.

ⁿ Causest to be, as before.

^o Misled by the name Οὐτίς.

PAGE 255.

- ^a O in Siles long by axis.
^b My companions. Ἐταῖρον would have suited better δ μέν.
^c The excellent wool. Ἐχέμον (ἐξ), I hung by...
^d Contractus. DA. Firmiter implicitus. CL. Same as ἐλυσθείς above.
^e Their lord and master.
^f Of, they, ἔταροι.

PAGE 256.

- ^a For ἔσσυο, from σῆμι, σῆμαι, same as σῶω, σῶμαι.
^b Miss, grieve for the loss of.
^c Middle sense.
^d ("Ὅστε) ἐπείν.
^e Τῶ, in this case. — (Ἐκ) παλαιῶν.
^f Νέων. For he did not yet dare to speak to them. DA. Ἀνὰ, back, expresses

the opposite of πρὸς, as δυνάμεις is to πρὸς ἡμᾶς, back.

^g He is Donbac's reading for το.

^h Sc. λόγους. As in Latin *Proloquio* volo.

ⁱ It was not a coward's friends who intended to call.

^j Ἐδύναται for ἐδέχοντο. Euseb., ἔδωκεν.

^k Your bad deeds were destined to find you up.

PAGE 257.

- ^a The se, νῆα.
^b And prescribed to it as a law (νόμος) (πρὸς) χέρσιν.
^c Drove it from beside the shore.
^d To throw their hands upon, to press on their oars.
^e "Ὡς ἐπὶ σπινθέρων, out from under..."
^f Πρὸς αὐτοὺς (ὅθεν ἐς) ἔβη ἀπὸ τῶν τόπων, twice as far as we had gone before.
^g We said to ourselves, we thought.
^h Sonantem. DA. Vacillatorem. CL.
ⁱ Περὶ se.
^j Remember or take care to say.
^k Ἰκέσθαι (ἐς με), reach to me, regard me.
^l Mihi veniunt in exequium." DA.
^m Passive sense.
ⁿ That I should fail of sight.
^o Ἐξεδέχοντο, I had expected.

PAGE 258.

- ^a Oh that I could... in the same manner as...
^b Ἀπολόεας, harlog entirely lost.
^c The first throw of rock, falling behind the ship, (l. 482) drove it back again; but the second, falling behind the ship, (l. 489) drove it forward to the shore of the small island where their friends had been left behind. EUSTATH.
^d After them.

PAGE 259.

- ^a Ἐπέπω, allied to ἐπέπων, like *Ophion* in Latin.
^b By this the ghosts were allured to appear.
^c But in vain, for... DA.

PAGE 260.

- ^a Ovid: "Non invidiosa ciuitatis Comes."
^b As you were cutting off, intervening about the country. Περὶ τῆς ἀλλοτρίας γῆς, says Eustath.
^c Dindorf says that ταῖς ἡμέραις ἀπὸ τῶν

is long, and therefore alters *ἐκτα* into *κτεῖνε*. But *ἐκτα* may be short for *ἐκταρε*: nor does it seem necessary that *α* should be long, because *ε* is omitted.

^r Having invited me into his house.

^s Of sc. *κτεῖνομαι*.

^t Already have you, Ulysses, been present among many dying singly in the fight, but still you would have more particularly pitied...

^u But I, while extended on the earth, raising up my hands flung them about, grasped my sword, dying as I was: but the abandoned woman retired, nor did she take the trouble to close my dying eyes or my mouth with her hands. DALL.

^v To such a degree is there nothing more horrible than...

^w Married young. DONN. Who has married a virgin. DA.

^x I said to myself, I thought that I...

^y As *ἡ* is *she*, so *ῖ* is to her. *κατέχευε* *αἶμα* *ῖ*.

^z Even to one who may be... She has disgraced all, even the good.

PAGE 261.

^a *Γόρον*, the race.

^b The wife of Atreus, and mother of Agamemnon, Aërope; who being corrupted by Thyestes involved the whole family in the utmost calamities. EUST.

^c When far distant.

^d For this, therefore, do not even you desire to be...

^e By *γυναικί* Pope understands a woman, "the sex." But *οἱ* in the next line agrees better with a particular individual, and by *γυναικὶ* in l. 443 is certainly meant Penelope. The general sense would perhaps agree better with the antithesis in l. 443: but there understand by *ἀλλ'*, and *yet*, nevertheless.

^f See you tell her a part, but see that the other part is kept from her.

^g Sits with men in number or rank, or sits amidst the number of men. That is, is grown a man.

^h E'en to thy queen disguised, unknown, return. POPE.

ⁱ *Ἐπὶ χθονί* as opposed to where Agamemnon was.

^j (*ἦ*) *ῖ* does.

^k For *ἀντάκουεν*, or a. 2. from *ἰσθμῖ*.

^l *Πηλεΐδης*, (whence *Πηλεΐδης*.) *ε* and *ο* lengthened.

PAGE 262.

^m Achilles sc.

ⁿ *Sensuum expertes*. CL. Not *sensuum expertes*, but *intelligentiâ carentes*. DALL.

Anst. Gr. Maj.

Damn unites both: *sensuum et consiliorum expertes*.

^o Who have done their labors and are at rest in death.

^p Because I have need of Tiresias. DA. On account of the divination of Tiresias. CL.

^q For the comparative, as before noticed.

^r Because you are dead, at being dead.

^s Comfort, like *παρηγοριῶμαι*.

^t Virgil: "Quam vellent aethere in alto Nunc et pauperiem et diuos perferre dolorem."

^u *Πεπλ*, about my son, Neoptolemus.

^v That is, *πολλοῖς*.

^w *Ἐπαρωγὸς* (*εἰς* *αὐτῷ*).

^x In that case I would make terrible my fury (*τρέψ*, *τρέψ*.) towards some one of those who...

PAGE 263.

^y Correspondent on all sides.

^z In quest of, to.

^a He did not miss speaking, or he did not err (*πεπλ*) in his words. "Non aberrabat a verbis dicendis, i. e. rectè dicebat dicenda." DA.

^b Alone contended with him.

^c (*κατὰ*) *τὸ*...

^d *Ἀλλὰ* (*μεθ' ἑαυτοῦ*) *ὅλον*, how, or *ὅλον* (*ὅντα*).

^e Hesychius informs us that the *Ceteans* are a people of Mysia. Some think the word means great of stature, as in *Αἰακίδα μορὰ κητέσσων*. POPE.

^f Among other explanations, this is the more probable, that Priam had promised one of his daughters to Eurypylus, to engage his assistance in the war. POPE.

^g We descended. By this one word, says Quintilian, Homer shows the magnitude of the horse: and Virgil by those words, *Demissum lapsi per funem*, 2. 262.

^h *Ἐπετάλτο*, were committed to me. *τέλλω*, same as *πέλλω*, which is indeed probably for *τέλλω*, as *σπαρὸς* for *μαρὸς*.

ⁱ To open or shut the crowded machine. "Condensatus et probè tectus insidias." DA.

^j *Ἀνακλίναι*, as Herodotus has *ἀκλίνον τι παρακλίναντες τὴν ἐτέρην πύλιν*. *Ἐπειδὴ* sc. *ὄψαν*.

^k That he might... ^l Indignant in the dark recess he stands, Pants for the battle and the war demands." POPE.

^m His part of the body.

ⁿ Il. σ. 309: *ἔνδ' Ἐπειδὴ καὶ τὸ στατόν τε καὶ ὄψαν*.

PAGE 264.

^o On account of this, that...

Notes.

^a Related, from *ἔρω*, which is nothing but *necto* sc. *verba*, as *ἔρω* and *ἀπύω* are also.

^o Sc. *δίκην*, proposed the matter. "To the contest gave the laws." POPE.

^p With much less invidiousness is the judgment of this case between the Grecian heroes referred by Homer to the Trojans than by Ovid to the Greeks. CL.

^q How ought I not to have gained the victory! That is, I wish I had not.

^r For on account of these arms did Ajax, so great a man, die. Ajax stabbed himself in consequence.—Κεφαλὴν, as noticed before.

^s Ἐτέμκτο *was* (κατ') εἶδος *περὶ τῶν*...

^t Your anger to me.—(Ἐνεκα) σέιο.

^u And brought death on you. *Τέτυ* from *τὸ*, *γεν.* *τέος*. Is like the plural *ἑμῶν*.

^v This silence of Ajax was much admired by the ancients, and Longinus proposes it is an instance of true sublimity of thought. POPE.

^w Still he should have there addressed me, or I him...

^x Were pleading the cases. Virgil: "Quæstor Minos urnam movet: ille silentum Conciliisque vocat, vitasque et criminis dicit."

^y These are to be referred to different persons. The *ἑσταότες* were the *συνδικασταί*, or persons who pleaded the cause of the guilty or innocent before the judges: the *ἡμεῖοι* were those for whom they pleaded. EUST. However the latter are here made *εἰσεσθαι* as well as the former.

^z Killed, while he was among the living. The shades of these animals had descended with himself.

PAGE 265.

^a Virgil: "Necnon et Tityon, terræ omniparentis alumnus, Cernere erat; per tota novem cui jugera corpus Porrigitur," &c.

^b For he ravished Latona. Horace: "Tityosque raptor."

^c *Panopeus* was a town of Phocis.

^d He stood thirsting. DA. Some take *στέυτο*, as *στέυται* in II. γ. 88: *Στέυται γὰρ τι ἔποι ἐπέω*: he professes, threatens, &c. "Est in isto verbo animi gesticentis et aliquid cupidè molientis per externas gestus indicatio. Hoc vult Poëta, eam fuisse Tantali seu in pedes erecti sive alio quocumque gesta (ut de pugilibus loqui soliti) *προβόλην*, ut ardentissimam sitim præ se ferret." Clarke translates it, he seemed like one thirsting.

^e Could not lay hold of any thing to eat.

^f A. 2. participle passive.

^g Carrying. CL. Pushing forward: for

βασιλῆω is from *βᾶω*, to cause to go forward. DA.

^h The slow and the rapid movement has been thus imitated by Pope: "With one a weary step and many a groan, Up the high hill he heaves a huge round stone. The huge round stone resulting with a bound Thunders impetuous down and smashes along the ground."

ⁱ For *κρᾶται* is sc. of the stone, tossed it back.

^j For the strong Hercules. Phœbus.

"Tum demum ingenuit coræi decus stupor." This is nearer than that of Horace: "Perrupit Acheronta Hercules ibi."

^k Bore of its case, as *γυμνὸς διστὴρ* is said. DA.

PAGE 266.

^a *Ἀορτὴν* and *τελαμῶν* are the same. DA. The Schol. says: *ἀορτὴν δὲ τοῦ τελαμῶν κρεμαστὴν, ἐξ οὗ τὸ ἐξίφες ἤρτηται*.

^b Where, ἐν τῷ.

^c Not he, who designed this, having designed nothing like it before, can design any like it afterwards. He, who never designed before or can design afterwards anything like it.

^d You bear, sustain. A long word formed from *ἄγω*.

^e The dog Cerberus.—Ἐτι εἶμαι, yet remained.

^f He said to himself, soliloquized, *ἑαυτοῦ*.

^g Conducted, different from the same as just above.

^h Waited to see if...

ⁱ Men of former days.

^j Before that could be.

^k *Ἐπαγέλπετο*. Silius: "Volitantibus per umbras innumeri quondam populi."

^l Against me. WA.

^m *Πορρῆν* for *Πορρῆνος*.

ⁿ As the immediate cause.

^o Es sc. So Milton: "Till his arrival The happy isle."

^p Οὔτις, ὅστις. As if *πάντα* *ἑλπίσας* had preceded.

PAGE 267.

^a Gray: "For them no more the blazing hearth shall burn," &c.

^b Old form of *δοτέων*. Its use also for the dative.

^c From *πέθω*, to rot, whence *putrescere*.

^d (Ἔ)ρα *ἔλαψ* (ἤ)α *παρίη*.

^e Same as *ὑπερέσσαν*. Hence the *ἱμεῖοι* *am-ante*.

^f Sc. *ἱεροῦ*, contained in *ἱεροσύνη*.

^b Ugly, from ὄψα, grace. ^c Unfit for action, from ὄψα." DA.

^d Up to her middle she goes under...

^e Κόρας, sea dogs.

^f (Ἐκ τῶν) &c...

^g Sc. εἰσι. DAL. This is hardly the true explanation. Ἀλλήλων has regard to τὸν ἑρῶν as connected immediately with the sick preceding. As if he had said (ἑμῶν) Ἀλλήλων ἀλλήλων.

^m Between them you might shoot an arrow.

PAGE 268.

ⁿ Virgil: "Imo barathri ter gurgite vastos Sorbet in abruptum fluctus, rursusque sub auras Erigit alternos." Ovid: "Ter licet epotum ter vomat illa fretum."

HESIOD.

^a Pausanias and Tzetzes affirm that the ten first lines are not Hesiod's.

^b Sc. οἱς ἂν ἐδίδχητε.

^c Through whom mortal men are obscure or renowned: and they are noble or ignoble according to the will of mighty Jove. DAL.

^d Exalting εἰσὶν, himself. DAL. Βαίως however is both active and neuter.

^e Hear thou, O Jupiter,...

^f This poem is addressed by Hesiod to his brother Perses.

^g One only...

^h Has been wont to be.

ⁱ The intelligent man.

^j They are of a different disposition.

^k Reverence her though oppressive.

^l But the other strife, viz. emulation. Πρωτότης, born before the other.

than kings. DAL. Rather, these persons were both kings and magistrates.

^r For ἡδεῖον. SCAL. This wish was present, when the action expressed by ἐπόπεις τὰ πολλὰ took place.

^s How much the half, when enjoyed without rapacity and consequently without extravagance, redounds ultimately to their gain, and is more than if they had the whole. Their subjects are better able to pay their taxes, and they themselves live frugally.

^t Horace: "Me pascant olivæ, Me cichorea levesque malvæ."

^u Have hidden from men the true mode of living, sc. that of living frugally.

^v During, in the course of one day.

^w So that you shall have enough for a year.

^x You would soon lay aside... It was their custom to hang their rudders in the smoke, when the season for sailing was past: by this they believed they were preserved from rotting, and kept solid till the next season. Virgil: "Et suspensa focis expleret robora fumus."

^y And the mule and ox at leisure stray, COOKE.

^z Sc. βίον, as above.

^{aa} And he, Jove, concealed fire from man, but this on the other hand Prometheus stole for men...

^{ab} Having escaped the notice of...

PAGE 270.

^c Beyond, more than, as before.

^d Carressing, hugging.

^e Ek sc. τοῦτον, after this.

^f Smiled at his thus thwarting the designs of Prometheus.

^g To teach her female tasks.

^h Which are attendant on adorning her limbs. "Read γυναιβέβαις." RUHN.

ⁱ Vulcan, who was lame of both legs.

^j Ἰκελον sc. τι, or πλάσμα.

PAGE 269.

^m Deep in the earth: or simply in the earth.

ⁿ Or, he. Or read δ, σ being derived from σπεύδων.

^o And to arrange his household well.

^p Curiously watching for and meddling with.

^q For there is little time for...

^r Ἀκτῆν, the fruit, agreeing with τὸν, sc. βίον.

^s With which when thou hast amply supplied thyself, then deal as much as thou hast a mind in strife about the goods of other people. However it shall not any longer be at thy option to do so to me: but afterwards let us decide any controversy that may be between us by fair trials, which proceed best from Jove. DAL.

^t Αἱ (ὄσας) ἀρίσται, for ἂν αἱ ἀρίσται.

^u Τὰ πολλὰ, the greatest part, like οἱ πολλοί.

^v Reverencing, paying court to.

^w These were judges and senators, rather

PAGE 271.

¹ Νόσφω, to themselves, having no acquaintance with those companions καὶ αὐτοὶ, &c. So again below.

² Pandora &c.

³ The box. For δῶμος from δέω is a structure in general.

⁴ Before Hope flew out, Pandora ἐπέμβατο . . .

⁵ Ἄλλα seems to be opposed to τοῦτοι, and to mean vices, passions, &c.

⁶ Hence: "Post ignem ætheriâ domo Subductum, nacies et nova febrium Terris incubuit coheris."

⁷ Their voice.

⁸ Ἐκ τοῦ αὐτοῦ γέρεος, Schol.

⁹ During the reign of . . .

¹⁰ Always like themselves in hands and feet, always at one time what they were at another, unchangeable from the first moment of existence.

¹¹ Ἐσθλοῖσιν, good things.

PAGE 272.

¹ These become gods.

² Keep guard of, observe.

³ Clothed with air, aerial. Milton:

"Millions of spiritual creatures walk the earth Unseen."

⁴ Because, says Plutarch, it is a royal thing to do good.

⁵ It took a hundred years to mature their faculties, so dull were they. Others understand it to mean, that when born men were put all this time under the tutelage of their parents, that they might fall into vice the later. And others, that Hesiod censures that effeminate education, which, in the words of Quintilian, "nervos omnes et mentis et corporis frangit."

⁶ Sc. ἱερὰ. Virgil: "Cum faciam vitula."

⁷ In their accustomed habitations. DAL. According to their custom. Lat. V. Without the offerings which the laws demand. COOKE.

⁸ These second mortals are blessed beings on earth. Or take it thus: τοὶ μὲν μάκαρες θεῶν καλέονται δεύτεροί ἐπιχθόνιοι.

⁹ All for that, though they are only second.

¹⁰ Formed from ash-trees, i.e. firm, hard. "But," says Theobald, "was the same generation brazen and wooden too? Read ἐκ μελίων δεινὸν τε, dreadful at the spear. Thucydides has ἐκ τῶν ὀπλῶν for δίδ, by force of arms." But it would have been rather ἐς μελίων.

¹¹ Sc. ἦν αὐτοῖς. DAL. But βίη as well as χεῖρες may be taken with ἐπέφυκον.

¹² Dunbar thinks γένοντος is from γῆ and γῆρας. What is γῆ? and how comes the

second γ? It is from γῆ, though some γένοντος, γένοντος, formed after γῆ, &c. though not similarly derived from a perfect passive, like ἀσπερσέντος, &c.

¹³ Though terrible.

PAGE 273.

¹ At their first creation, or former period of life; for they afterwards destroyed themselves by war. "Understand *primâ* and *generatione*." GR.

² Τοὺς μὲν here differs from τοὺς αὐτοὺς the line above, as forming here a part only of the latter.

³ In the land of Cadmus.

⁴ For the possessions of CEdipus. She constituted wealth in those days. Heus proposes μήνιος for μήλων.

⁵ Sc. πόλεμος above.

⁶ Lit. I ought not to be present now, i. e. oh that I had not been fated to . . .

⁷ Or born after in some better age.

⁸ As soon as born. GR.

⁹ Like-minded.

¹⁰ Sc. ὁμοῖοι πατρί. So Zamagna: *Na similis genitor natis natiq[ue] patri.*

¹¹ An uncommon compound ἀντιπῆς, ἀντιπῆς.

¹² Acknowledging. Or not knowing, knowing nothing about, through indifference.

¹³ Whence γήρᾳ by elision.

¹⁴ Favor towards the man of integrity, as ἔχθος ἀκαταμφορίαν, towards. Or attraction in . . .

PAGE 274.

¹ For ὀβρισην. Schol. "Non ebrius homo es, Zoile, sed vitium," says Martial.

² For ἐπομεῖται. And will swear a false oath. Thus ἐπλοκος is perjured. Ἐπλ means that the swearer has something in view in addition to the direct words, some sinister intent.

³ Masculine, as said of goddesses, by way of dignity.

⁴ Passive sense. Or short for λελεῖσθαι, as πληντο for πέπληντο.

⁵ Πατήρ, Cælus.

⁶ Zamagna: *Ut decus, auxilia illorum et victricibus usi Auxiliis, eximium e bello pulmanque referrent.*

⁷ In a future sense. Matthew 5: 406. 2.

⁸ The form -δων is in the oldest poets joined with neuter substantives. II. 2. 528, δάδων ἔδων from φς for εδς, [or some as εδς.] Hesiod: βλεφάρων κναιέδων. MATTHEW.

PAGE 275.

¹ The end or event of the war ends &c.

tended or protracted being equal on both sides: i. e. the war continued to rage with equal success on either side.

^a Sc. the three sons of Coelus. Παρ-
έσχεθον, sc. Jupiter, who gave them these
presents to make them bold in his service.

^b From a new verb κέκλυμι.
^c Namely, how having been treated by
me.

^d Not for ἴσμεν, but for ἴδαμεν from ἴδμι.
^e Πρωτοῖς (σοὶ εἰσι) περὶ, above all
others.

^f Ἀπ᾽, prayers, has its penultima, I think,
always long: ἀπ᾽, mischief, has it short.
DUN.

^g -φιν is here the genitive, sc. ἐξ.

PAGE 276.

^a Ὅσαε is thought to be put for ὅσαε,
from ὅσος, eos.

^b Ἀμπεδε sc. of eight.

^c Εἶσατο (i. e. ἔθηκε) δ' (ἔσσε) ἀντα
δοθαλμοῖσιν ἰδεῖν &c., in sight and in sound
it seemed to be as if heaven and earth were
mingling: for such would be the sound,
should they rush together. HEY.

^d For ἐγλυετο.

PAGE 277.

^a Turned in favor of one side.

^b Before this, hitherto.

^c But these, viz. Cattle, &c.

^d By περὶ περὶ I understand circumcirca.
WOLF.

^e (Κατ') ἔσχατα.

^f Ἰσοτό (τις ἐς) οὐδας.

PAGE 280.

^a According to such an oracular saying as
this.—Ἰήσαν, Ἰάσαν, Jason.

^b Διὰ πέδιλα.

^c Ἐνερθε, at the bottom.

PAGE 278.

^a Before these sc. οἰκίον.—Ἐχέρ', was
want to sustain.

^b Alternately passing.

^c Shall go down into, as day and night
shall revolve. Or this is a new present,
formed from the future, as Homer has δέ-
σσο from a new present. And this will
better agree with ἔρχεται.

^d Ἐστ' is ἐς τε, until.

^e Σιδυρή is a trisyllable, χαλκός a dis-
syllable.

^f The singular θεῶν can be referred to
both Plato and Proserpine. WOLF.

^g For καταχθονίου. WOLF.

^h Sc. δώματα. "Rudely said for ἐστη-
ριμένα." HEY.

ⁱ To carry in a golden vase the cool
water of Styx, which constitutes the great
oath of the gods.

PAGE 279.

^a Κέρας, like cornu, is a part or arm of a
river. WOLF.

^b A tenth part is divided off from the
rest.

^c Sc. to such gods as perjure themselves.

^d Τὴν, i. e. διὰ τὴν Στρίγα. WOLF. If
ἀπολείψας is from λείβω, it merely signifies
libo. If from λείπω, translate with Wolf
finem deserens. Wolf considers ἐπλοκόν an
adverb. Heyne reads with Guilius ἐπλο-
κος, or joins ἐπλοκόν ἐποπόσασθ, who hath
falsely sworn. DAL.

^e Ζαυάγνα: through the whole year.
Through the long space of a year.

^f Ancient, agreeing with ὄψωρ, not with
ὄρνον. DAL. As old as Ogyges.

APOLLONIUS RHODIUS.

^a Sc. ἀπὸ σοῦ.

^b Πόντον πτόμα, the Thracian Bosphorus
towards the Pontus Euxinus.

^c In quest of the Golden Fleece impelled
the ship Argo.

^d To be subdued by the devices of the man
from among the people.

^a Pallas having looked at him, Jason.

^b Considered with himself viz. that Jason
corresponded to the person described by
the oracular answer, and therefore sent him
on a foreign expedition to avert his own
fate.

^c That Argos built the ship.

^d Men or the poets say.

^e Which still exist as . . . Or put the
comma after τηλεθώσαν.

^f Virgil: "Agentem carminis quercus."

^g Jason, the son of Eson.

^h The Argonauts, ready to sail, were
reclining at evening by the sea-side. A
contest arose between two of the heroes.

Idas and Idomeneus, which was concluded as follows.

^r And the dispute would have taken place further.

^s Sc. κατεμήνουν. Ἐν (αὐτοῖς). Λαῖψ (χεῖρ).

PAGE 281.

^r For διεκρήθησαν, were jured.

^s Virgil: "Anni solisque vias."

^t Sc. (ὄν) αὐτῇσι.

^u Daughter of Oceanus.—Κράτος, the dominion.

^v And how through compulsion and manual force the one retired from the dignity for Saturn, yielded it up to him.

^w Milton: "The angel ended, and in Adam's ear So pleasing left his voice, that he awhile Thought him still speaking, still stood fix'd to hear."

^x Take ἄριστον with προέχοτο.

^y Ἡρεμότες ὄψαν ὀρθοῖαν, ἐπὶ κηληθμῷ, quiescentes auribus arrecti ad delectationem. DAL. In delinimento. BECK. 'En' may be taken with ἡρεμότες, and mean after the song.

^z They then both poured the libations on the glowing tongues of the victims and remembered...

^a "Ἀκρα ἐκλήζοντο (ὅψ') ἄλδς τινασσομένης ἐξ ἀνέμοιο. Or ἄκρα ἄλδς τινασσομένης ἐξ ἀνέμοιο ἐκλήζοντο.

^b The harbor and the ship are made vocal. "The ancient writers are full of these wonders. At the death of Cæsar, Virgil informs us—Pecudesque locuta. Livy tells us that the consul Domitius was terrified by the cry of an ox: Roma, tibi cave. The Argo was indeed built out of some sacred timber from Dodona, and was hence said to be oracular." FAW.

^c Cut on mount Pelion.

^d Which (ἐκ) being of Dodonean oak Minerva had disposed along the middle of the keel.

PAGE 282.

^e In order one upon the other.

^f Had arranged.

^g By their own oars.

^h Hercules put his club.

ⁱ In the yielding flood The keel deep-sinking owns the demi-god. FAW.

^j A strong word for beating.

^k While the ship was on her way. Gen. abs. Τεύχεα, their arms. DAL.

^l The breaking. BECK.

^m He hail'd the heroes with his big broad hand. FAW. Giving them many exhortations, accompanied by the motion of his huge hand. DAL.

ⁿ His wife Chariclo.

^o Stretched him forth in a kindly manner. Δεδύσας through δέσσω, δέκω, is allied to δέκω, δέκομαι, and δέχομαι; which, though the organic identity of the letters T and Δ, are the same as τείω, (whence τέω, τίψ,) to stretch out either to give or to take.

PAGE 283.

^p Nor showed any reverence, etc... Οὐδὲ (κατὰ τασούτων) ὄσσαν (ὅτι τι, ὅτι so much as a small pittance.—Arist. above, son of Latona.

^q By reason of or mid his copious voice.

^r Sometimes none at all, as above.

^s Nor could any one endure the sound not only if he did not take the vibrations to his throat, but not even if he stood far off from them. Μὴ ὅτι (which is short for, Let me not say that he could hear it if he took it to his throat,) is Brunck's suggestion for αὐτῷ. Beck says: "Μὴ καὶ is καὶ μὴ, or non: If even he does not move it to his mouth, but stands off." But what becomes thus of μὴδ before ὅστεώς?

^t Sc. πνέυμα. Or, to such a degree.

^u He perceived that those very persons (the Argonauts) were present, on whom arrived that he should enjoy his food, had been prophesied by Jove.

^v For ἀπορήσασθαι. DAL. Rather the aor. 2., on the same ground as the construction of Thucydides, λέγων ἐν ἐλατῇ ἐν ἀναλαβεῖν Νίσαιαν.

^w From εἶ, (sc. εἶμι, to go,) a. 2. εἶς ὁ ἦοι.

^x Συρρέγον, kept together.

^y He thought.

^z He was disposed to languid sleep. DAL. He fell into... BECK.

^a Were astonished. A. 2. of εἶδον, εἶδον, in this sense allied to εἶδον, εἶδον, θαῦμα, which seems nothing but τῶν, exaggerated, ac, intendo mentem in rem, ἀπορροῖ.

^b You are the persons.—Βασιλῆος, Πέλοπος.

^c You certainly are so.

^d I attribute, ascribe to you thanks, O king.

PAGE 284.

^e By, lit. holding my hands towards.

^f In respect of. As we say, To rest about.

^g Μέλομαι, μέμλομαι, μέλομαι, μέμλομαι, as for Nomre the French say Number, and we Number.

^h Sc. ἀπὸ.

ⁱ Thus, or at random. To leave a person αὐτῶς, is to leave him in his bad state just as he is, to leave him to the mercy of events.

^j That is, for not only am I living.

* That is, ἔλκω γῆρας ὃ οὐποτε μέλλω εἰς τέλος μὴρῶσθαι. For εἰς τέλος is not to be taken with ἔλκω, but with ἀμύρτων. H.R. Unless ἀμύρτων agrees with τέλος: to an end which is never spun out, i. e. to an interminable end.

† Ὀλέθρου seems to be put for a cause or origin of destruction: from a destructive quarter. Or understand, led or actuated by...

‡ But I could sooner escape the vigilance of my own wit having prepared my supper, than their vigilance: I could sooner make my dinner ready without the consciousness of myself than without theirs.

§ Would bear to approach it.

|| Was drawn out, formed out of iron.

¶ Importunate, BECK. As the Latins use improbus.

‡ Τίνας βορέας (Zetes and Calais,) ἐπητίσαι τὰς ἰ. e. ταύτας.

† Nor will they help me being of a different family from myself, since I am Phineus...

‡ Came into my house as a wife.

§ Said, Properly, represented his thoughts by words.

|| But beyond, more than all.

¶ By having learnt.

‡ Is anxious to know if the Deity has really committed to us this office of helping you.

PAGE 285.

* Conspicuous, clearly manifest. Lit. placed so as to be an object of much envy to others.

† Until you swear that we on account of this, by so doing, shall not be hateful to them, lit. out of their good graces.

‡ Thus personalizing his sad fate and his blindness.

§ Thus dilated by Fawkes: Whom ever unpropitious may I know, From their resentment not in death secure, If falsely their dread godhead I adjure.

|| Here, BECK. Or in the miserable plight I am.

‡ Τῷ, sc. δῶν ὕψος βορέας above.

§ Was touching.

¶ However they could not have followed them up, had it not been for Jove, since they were wont to rush in speed beyond...

† Stretching forward a little behind the goats, in vain gnash with their teeth. For ἄρρηξ ἐν γενέσσει I should prefer ἀρρηξ γενέσσει, taking it with τιτανόμενοι, to correspond to ἀπορρότησιν ἐπέχρυσον χερσὶ below. So Ovid of the dog: "Inhausum similib, jam jamque tenore sperat, et extento stringit vestigia rostro." Virgil however favors ἐν: "Haret hians, jam jamque tenet, similique tenenti inreperit malis,

morsuque elusus inani eat."

* Were for some time seizing on them in vain. If ἡλῖθα does not so mean here, it will destroy the simile. Yet its signification of impetuously, suddenly, suits better the conjunction καὶ following.

† Kai ill suits the sense, if ἡλῖθα means in rain. Beck translates it atqui. We must supply: but they succeeded at last.

PAGE 286.

† Short for ἀκεία.

‡ Of, sc. Phineus.

§ Κατὰ, by, sc.

|| Since even the fates would not allow otherwise.

‡ So I read with Homer for διέτμαγον.

§ Leaving the earth behind, DAL. Raised up, BECK.

|| From their spoliation of... See Lem-priere in Amycus.

¶ Telling them from his oracular knowledge.

† Sc. from Colchis.

‡ You sustain the part.

§ Τῷ, therefore. Ovid: "Erato, nam tu nomen amoris habes."

PAGE 287.

† Σφιν, sc. Jason, Augeus, Telamon, and the four sons of Phrixus, all of whom had gone on an embassy to Aetes, king of Colchis.

‡ Ἐκ τοῦ ἰ. e. τοῦτον χρόνου, afterwards, then.

§ Interrogated the sons of his daughter. After Phrixus had taken the golden fleece to Colchis, he there married Chalciope, the king's daughter. In after time, their sons left the country to avoid a similar fate to their father, who was put to death by the king. Arriving in Greece, they were met by the Argonauts, and with them returned to Colchis, and with Jason and two others have here presented themselves to the king.

¶ Hesychius: Σῶντο: ὀρμῶντο, ἤρχοντο. Σῶμαι is here allied to σέομαι.

‡ In mid way.

§ You were not persuaded (ἐπ') by me, when laying before you...

† Ἡδεῖν sc. ἀκέραια μέτρα.

‡ When wheeling about. "Circumvectus," BECK.

§ By way of impediment, like ἐμποδὼν and Impedio.

|| That is, in the name of his brothers.

¶ This Argus is not the builder of the ship. DAL.

‡ Nos ipsas, as opposed to the ship.

¹ Falling upon the planks. BECK. Ἐπὶ is down upon. Πεπτηγέτας, πεπτηγέτας.

² Νήσου, one of the Strophades. FAW.

³ To the shore. Lit. dry part or ground, ἄσπετος.

⁴ The reason of the coming of our companions.

⁵ Τῶδε sc. Jason. Βασίλειος, Pelias.

⁶ Σφὲ means sometimes him, and σφωί-τος his.

⁷ The sons of Æolus.

⁸ And he affirms that the race of the sons of Æolus shall not escape . . .

⁹ The intolerable abomination, viz. which attaches to the race of Æolus from Phrixus, one of their family, having carried off the golden fleece from Greece to Colchis, and the punishment due to Phrixus for carrying it off.

PAGE 288.

¹⁰ Was angry with. Χῶς is allied to χέω. Suffusus est sc. vultum.

¹¹ The four sons of his daughter Chaleiope.

¹² For he thought that they, Jason and his comrades, were come to the country on their account.

¹³ Excited, moved. Damm on Homer interprets the word incitatus, concitatus.

¹⁴ Won't you be gone, . . . before any of you behold a woolf steer, a fleece to his cost—and a Phrixus too? You! who joined them on their way from Greece, did not come hither on account of the fleece, but &c. DAL. Phrixus had been murdered by him, and he here threatens that they should be so many murdered Phrixus.

¹⁵ With your tricks themselves.

¹⁶ If you had not touched the good things of my table.

¹⁷ I would have sent you on with your feet alone.

¹⁸ So much have you . . . Or, on account of δὲ, understand (ἐπιψεύσαιθε) δὲ οἷα . . .

¹⁹ Quam etiam tantopere . . . BECK.

²⁰ Telamon, the son of Æneus.

²¹ Malicious, vindictive.

²² Sc. ἐπει. So Pope uses "in few."

²³ Restrain yourself on my account (ἐν) in the matter of this fleet.

²⁴ With these views: or at random, without a good purpose.

²⁵ You thought or think, εὐλαβείας being used like εἰσθα, οἷα.

²⁶ Desiring anything for ourselves.

²⁷ Give a favor to us . . .

²⁸ That is, περὶ σοῦ.

²⁹ To give you a quick recompence for your kindness in waiting for you.

³⁰ The Sarmatians. Properly, the Lizard-hunters.

³¹ Four. The use of this word is of a very arbitrary nature in this writer.

³² Make a trial of their strength.

PAGE 289.

¹ For foreign spoils.

² When I have made a trial of you.

³ Ἐπὶ, in the case of: or on condition of the men being brave. Μεγαλῶς, I bestow the gift.

⁴ Sc. ἔτα or εἶναι.

⁵ Pelias sc.—(Ἐν) ἘΛΛΑΔΙ.

⁶ In which I am occupied. So the Latin Translator. But Beck: Quam supero. Rather, in quo supero.

⁷ To the end marked out. Τέλος, τέλος, τέλος, τέλος: or τέλος, τέλος, the same as στέλλα.

⁸ Μεταδίδωσκονταί δέμας (τὸ) ἑαυτοῦ τῇσι i. e. τευχιστάς.

⁹ (Καὶ) ἄρην.—(Ἐν) δέμας δαμάσκηον (Πελίου).

¹⁰ For ἦστο.—Κατέστη sc. μέγας.

¹¹ Προδεδέχθαι, to take upon himself to promise it.

¹² Sc. ἐπει, as above.

¹³ You very greatly hem me in with conditions, but with justice. Wherefore . . .

¹⁴ For not for any thing more shall a man commute the necessity which has driven me hither. That is, nothing can happen to me worse than . . . BR.

¹⁵ In quest of your comrades.

¹⁶ You are desirous (περὶ) for the task. Μέμνηται from μένω, allied to μέω, μέμνηται.

PAGE 290.

¹ Be mine the toil. FAW.

² In the mean while.

³ Oī, Argus and the three just mentioned, whom Argus addresses soon after in l. 471.

⁴ Medea sc.

⁵ By the side of. Juxta, Beck. Τίς, FAW.

⁶ Her mind.

⁷ By ἐπύχων Beck understands ἐκκρίτης: the old translator repon, which does not seem well to agree with πεπτόητο. Πύχων is sometimes used without any idea of slowness, and is a middle word, being derived from ὑπα, same as ὑπα, when a ὑπαμαί, to draw oneself on. Perhaps the word πεπτόητο, is rather fluttered, than slow.

⁸ For δέμα, her.

⁹ In the same manner. Ἐν τῇ αὐτῇ αἰσῇ.

¹⁰ Αἰδώς, Jason.

¹¹ Imperfect: else it would be ἔσθαι.

¹² Though he the first or last of heroes die. Perish the man!—no, sapient let him not. FAW.

¹³ Surely he ought to escape, the poet

should grant him this. Usually explained,
I wish that . . .

PAGE 291.

^a Daughter of Perseus, Hecate.

^b *Obseker* is the same as *δρι*. *Ὁ δ' ἔσκεν* is much the same as *δίδρι*.

^c *Ὁλέω*, to roll, was an old word, from whence a great many sprung. *Ὁλέω*, *δολέω*, to ruin, was indeed the same word. Thus Tacitus has "*fortunis proceclabatur*."

^d The translators omit *μὲν*, nor does it seem necessary. I could believe that *ἀλλὰ μὲν* means much otherwise: for *ἀλλὰ* is nothing but *ἀλλά* used adverbially.

^e Virgil: "*Sicut aqua tremulum lubrica ubi lumen ahenis Sole repercussum, aut radiantis imagine Luna, Omnia percolitat late loca: junque sub auras Frigitur, summiq; ferit laquearia tecti.*"

^f Through the body.

^g Were waving. BECK. Were hanging down. DAL.

^h She made herself look bright upon her skin. Unless *ἐλ* can be furthermore.

PAGE 292.

^a And there in the house. *Αὐτοῦ* seems redundant.

^b Which lay in her way, before her.

^c *Πᾶσαι*, in all.

^d Not yet making preparations for their marriage with men. "*Παρότρυν λῆχος, paratum est ad amicitium conjugalem exhibendam.*" DA.

^e *Αὐτῇ*, correspondently to this order, therefore.

^f *Ἐκ* sc.—(*κατὰ*) γένος.

^g To interpret omens on their appearance, and to advise well in accordance with them when they are passed. Beck: *et bene consulere euntibus*. Old VS.: *peritusque simul declarare arulantes*.

^h Though she was singing. "*Ὅμως*: Understand, still, I say, her mind did not attend.

ⁱ And all songs, whatever she sang, did not please her for long so as to amuse her. *Πᾶσαι πολῶται, ἢ τινα*: properly, *ἅς τις* was, instances of which construction have occurred before.

^j The heart of her breast was broken. Dalzel translates *σπῆδων* in *præcordiis*, Beck *intus*.

^k Virgil: "*Nunc omnes terrent auras, sonus excitat omnis Suspensum.*"

^l She thought. *Δοξῶ* for *δοκέω*, says Dunbar. No such thing. It is from *δοῦν*, *δοῖν*.

Anal. Gr. Maj.

PAGE 293.

^a *Supra* emergens. Old VS.

^b *Ἐνῆκεν*, is wont to send among.

^c Equally. Or so as to be of no use: for *αἰῶας* is thus used.

^d Departed from them. *Τὰς*, Medea and Jason.

^e Like.—*Ἄδης*, abundantly.

^f Pl. of *ἐμπέτω*. *Πέρας* produced *πέρας*, *πέω*; also *πιπέτω*, *πίπω*.

^g *Ἐγὼν* (*εἰμὶ*), *ἄλλοι* (*ἄντες*) *δυσανχέες*.

^h *Ἦα*, same as *ἦν*. It may be considered a pl. mid. from *ἔω*; or a 1s for *ν*, as *κεῖται* for *κείται*.

ⁱ *Τῷ*, wherefore.

^j (*Ἐν τῷ*) *παρεπέεσθαι*, in asking from beside me, of me.

^k Viz. in the temple.

^l For from the beginning you promised your sister Chalciope that you would give me . . . Medea was famed for her enchantments.

^m I petition with soothing words.

ⁿ In both characters: for *εὐφροσύνης*, or agreeing with *εὐφροσύνης* or *αἰσχύνης*.

^o For a necessary matter.

^p Hereafter (*ἀπὸ*) *ἐργαῶν*.

PAGE 294.

^a Sc. *τίσας*.

^b *Τέχων* (sc.) . . .

^c The rest of those who have made this voyage. The *ἡρώες* are called below *ἀντιῆες ἑσπες*.

^d Dalzel refers to the Tragedy of Douglas: "Ye dames of Denmark, 'en for you I feel, Who sadly sitting on the sea-beat shore Long look for lords that never shall return."

^e *Ἐπεξομένη* *σηῖς*.

^f *Οἱ τέκνον*, her sign. Or *οἱ*, for her, in honor of her.

^g (*Ἐν*) amid the heavenly figures, the constellations. *Εὐδελανω* justifies the derivation of *Sidus* from *Εἶδος*.

^h You seen from your form, i. e. *ἅς ἐστι συμβαλέειν ἐκ*.

ⁱ Sc. *αὐτῇ*.

^j What she should say first.

^k Immediately. DAL. Sc. forthwith.

^l Antea. BECK.

^m With an unsparing hand. Beck translates, I know not why, *omisso sermone*.

ⁿ 1 Thess. 2. 8: "So, being affectionately desirous of you, we were willing to impart unto you not the gospel of God only, but also our own souls, because ye were dear unto us."

^o Had he asked for it, or had he needed it.

^p Ovid: "*Tu quoque, que nostros rapisti nuper ocellos.*"

Notes.

1

^m For ἄλλοτε δ'.—Τοῖσι (λόγοις).

PAGE 295.

^a Revolve in your mind what I say, attend.

^o Sc. σὺ.

^p Looking out for midnight so as to divide the night well. Dalzel translates, with what sense I know not, *observatâ mediâ nocte aquis portionibus dividâ*. Fawkes passes over μέσσην: The following night in equal shares divide.

^q Take care to kill.

^r Ad. DAL. In. BECK. Above. FAW.

^s Sing, bees, whence σιμέλη, σιμήλη, σιμβλή, as B is added in μέμβλομαι above. To diverge a little, from σιμάς is also *simia*, *simja*, French *simje*, *sinje*, *singe*.

^t Because Dunbar will not double the σ, he reads ἰδασκαί.

^u In it, the body.

^v Πρὸς (τοῖσιν), besides this, (σὺν) αὐτῷ.

^w Sc. with this ointment.

^x But only on that very day.

^y I will suggest.

^z Ἐκ or διὰ sc.

^a On account of this.

^b Διὰ sc. DAL. In. pugnam. BECK. ¹⁰bs similarly takes the genitive.

PAGE 296.

^c But yet go. Ἐμπης, though it is a long way off from me, yet...

^d Abundantly: κατὰ μέτρον sc.

^e Ἐο, (whence οὖ,) εἰς, εἰς.

^f (Αὐτὸν ἐκ) χειρὸς.

^g This and numerous passages justify the derivation of αἰδῶς from α, and ἔειν: as not allowing us to look at a person.

^h Εἰπὲ (περὶ) ... Οὖλος, pernicious, from its agitating effects.

ⁱ Long for ἔαθε s. 2. of ἀνδάνω, as ἔλος becomes οὖλος, ὄλετο ἔδετο. Dalzel makes it the pf. middle: but this would be ἔαθε, as a few lines above.

^j Πολλοὺς ἔχουσα μετώπῃ. BR. The μετώπῃ appears to be channels of salt water filled at the flow and bare at the ebbing of the sea. DAL. Some read ἐπὶ τῇ μετώπῃ.

^k Is it possible to hear?

^l Having passed from thence, from Harmonia, founded the city of Archemonia...

PAGE 297.

^m From μετὰ, μή, δυνῶν: not from ἀνεμος.

ⁿ By which name, Ariadne.

^o For I wish that, as Minos was married to Theseus for her sake, or in his case.

^p Τότε: for Jason had spoken of the matter already. But I should prefer ποτὶ.

^q For τὸς καλὸν (ἔστι), to attend to contracts. Jason had said: ἀς ἄμα τοῖς τοῖς ἑρμῆος ἐν. Hence Medea says below τῷ μὴ τι (περὶ) φιλασενίῳ ἀγέρον.

^r Adverb, only.

^s That I may put you in mind...

^t Suffer the useless storms to wander, you will have no need of their service.

^u (Ἐν) γυναικί.—(Ἐκ) κακότητος.

PAGE 298.

^v But nevertheless she was afraid to look at and cherish in her mind atrocious deeds: she was not going long indeed to refuse to inhabit Greece. I should prefer εὐδοκῆ.

^w Required her...

^x Middle sense.

^y What a bad task she had committed to Jason, or was privy to, by her counsel.

^z Antri cogitans qualis mali facinoris pecticeps esset," DAL. "In quam mali facinoris societatem tenerit." BECK. "What dire distresses on her counsels wait," FAW.

^a Kædy, because it was to be followed by her flight from her father, her murder of her brother and children, and other subsequent evils.

PYTHAGORAS.

PAGE 299.

^a As is settled by law. A Pagan sentiment, not adapted to the Christian Religion, which holds but one true faith.

^b Ἐπειτα.

^c Ἐννομα (ἐν τῷ αὐτοῖς) βέβαιον.

^d Of the rest make for yourself him your friend who is best in virtue. Or thus: make a friend for yourself by your virtue him who is best.

^e And give way for useful acts: do not be an impediment to them.

^f As far as you are able, do not hate...

As St. Paul directs us on another subject: "As much as in you lies, live peaceably with all men."

^g For ability and necessity are often near-door neighbours, our ability is controlled by necessity.

^h Teneas, Lat. V. Know so as to maintain.

- ^k Πρήγεις i. e. πράγεις (μὴδὲν) . . .
^l Like sometimes to possess, sometimes to make away with your wealth.
^m ἴσθαι sc. ἄλγος.
ⁿ Much of these griefs.
^o ('Ερ) ἀνθρώποισι. Grotius explains it to human ears. Or ἀνθρώποισι is in sense the same as ἀνθρώπων, and understand προσκίπτουσι (σολ).
^p Bad, as opposed to good. DONN. Lit. wretched, vile. Δειλὸς is opposed below to χρηστός.
^q Advise, persuade.
^r ('Εστὶ) πρὸς ἀνδρὶς δειλοῦ, it is correspondent with a silly man . . .

PAGE 300.

- ^s And I call that moderation . . .
^t Be cautious, beware. Middle sense.
^u As does the man who is ignorant of what is good.
^v In what way have I transgressed. An admirable maxim.
^w Will put you into the tracks . . .
^x Verily I swear by him who has given to our spirit, who has taught us, the perfect number four, the fountain of an immortal nature. By τὸν is understood Pythagoras: for these verses are merely called after him as containing what he taught. By the number 4 is thought to be meant the four elements.
^y Θεοῖσιν pronounced as a dissyllable.
^z Having gained these points.
^{aa} The constitution. Or the manner of union through their different grades.
^{ab} And how every thing passes through

intermediate steps from low to high, and how each lower thing is kept in check by the higher. So Marcius understands this enigmatical sentences.

^d You shall comprehend, as far as you may, what that temper is which keeps an even course in every thing.

^e And yet that nothing feasible escapes you.

^f Any of the good things.

^g Know altogether.

^h Δέληθε βλάπτουσα, secretly hurts. Lit. is wont to escape their attention while hurting.

ⁱ From Ζεὺ πάτερ is Jupiter, Jupiter.

^j What is their real disposition. "Quali quisque genio i. o. animo utatur." SALM.
 "Quali quisque fortunâ utatur." DUN.

^k Thou, O man.

^l Ἐπὰ φύσιν, i. e. τὸ θεῖον, God, δεικνύντων ἕκαστα sc. τὰ δέοντα, which are necessary to give them an insight into their mind. DAL.

^m Having cured yourself or your deficiencies.

ⁿ Refrain from the food we have mentioned, sc. in the Pythagorean precepts; discerning between them in purifications and in the expiation of the soul. Plato joins δόσεις τε καὶ καθαρμοί.

PAGE 301.

^o Making the reason in your head your best guide. I prefer considering ἡθικὸν feminine, and taking ἀπλάνην with that rather than with γνῶμην.

CLEANTHES.

- ^a The author of nature.
^b This is quoted by St. Paul, Acts 17.
 28.
^c We, who alone of all mortal beings have obtained the faculty of vocal expression. DAL.
^d Universe.
^e For by its shock all nature stands aghast: thus [which would be ὡς, a preferable word indeed to φ, by which thunder] thou guidest the common principle of reason, which pervades all, mingling with the luminaries small and great. DAL.
^f Something is wanting after διὰ πάντων, and the sense is imperfect. DAL. To complete the sense, I have put γέγραας for γέγραας. As long by arsis.
^g Confusa in sese tu dirigit ordine certo: Auspice te, ingratu et inest sui gratia rebus. DUPONT. Somewhat as Thomson:
 "From seeming evil still educating good."
^h For thou hast so connected every thing good and evil into one complete system, that one eternal common principle of Reason exists in all. DAL.

PAGE 302.

ⁱ Sensual pleasures.

^j Ἐναντία τοῦτων are things opposed to what are ἡδέα, and mean ἀηδέα: urging on unpleasant things to avert. For such pleasure is "emta dolore voluptas."

^k That we, honored by thine aid, may recompense thee by honoring thee.

^l Sc. ἡμεῖς: for otherwise ἐκείνοις takes a dative.

^m Than properly [justly] to celebrate: universal Law for ever. DAL.

¹ Viz. the eagle. Horace: "Cui rex decorum regnum in aves vagas Permisit."

² That is, αἰγῶν τοὺς φερέταους.

³ To the Dii minores.

⁴ Mad. Dacier: "As the Latins say sic or temere. The French say, Tu laissas là." Just as they were.

⁵ You committed: παρήμι.

⁶ This to be a care to some, that to others. Some to mind this, and others that.

⁷ Αὐτοῦς is emphatic, as Ipse flos in Cicero. E.R.N.

⁸ Ἄν (ὅτ' οὐ χεῖρ' ἔστιν)...

⁹ And what is not under the power of...

¹⁰ For instance. Sc. to come at once to the point.

¹¹ From Chitone, an Attic δῆμος.

¹² From Jove kings date their origin and power: for there is nothing more like the Deity than the Kings of Jove. Ernesti observes that Διὸς impedes the sense.

¹³ Wherefore you also chose them as your portion.

¹⁴ Ἐπόσιος (τοῦτων) οἷ τε...

¹⁵ Ἐμπαλιν, the reverse, i. e. ὅτ' οὐ δίκην ὀρθαίς.

¹⁶ One may conjecture this in the case of our King Ptolemy.

¹⁷ For he has advanced far beyond other kings in power. It may be as well to remark that this expression gives a color to the derivation of μέγας from the old μέω, allied to the Latin Meo, Meare, and to μέω, to pass on, to advance, to grow. And hence too may be μέγαρ and μακρός. All meaning advance in greatness, length, or resources. So ἦκε is used.

¹⁸ In the evening. As Virgil: "Æneas se matutinus agebat."

¹⁹ In the evening he executes his greatest designs, having thought of them in the morning: but he executes his lesser designs when once he has thought of them.

²⁰ But others, as opposed to Ptolemy, perform some things in a year, other things not even within that time: but from others thou, O Jupiter, hast marred and taken away the completion of their designs, and hast broken their purpose.

ARISTOTLE.

PAGE 305.

¹ A cause of much labor to... Or stop thus: πολέμοις, γένει θροῦν θήραμα...

² The most valuable object of pursuit in life, or for life.

³ Even to die for thy form, for thee, is a fate...

⁴ I. e. κρείσσαντα.—Γένει, ancestry.

⁵ Soothing pain: μαλακός, ἄχος. DAL.

⁶ From an ardent love to thee.

⁷ Of two terminations, here. On account of thy amiable form. Young explains φιλοῦ

μορφᾶς, ea forma quā amicitiam refert, i. e. propter amicitiam. In reference, he thinks, to the pretended friendship of Memnon, which proved fatal to Hermæus.

⁸ Hermæus, the youth of Atarneus, a place in Mysia.

⁹ Deprived himself.

¹⁰ Shall increase his name, shall praise.

¹¹ Hermæus was entrapped by Memnon under a false show of friendship, and lost his life through him. His story is told by Strabo bk. xiii.

ARIPHIION.

PAGE 306.

¹ Propitious to me.

² Ἀρχῆς (ἐν) ἀνθρώποις: or take ἀνθρώποις after χάρις.

ERINNA.

PAGE 307.

¹ Æol. for ἀβήκετον, and βασιλῆον for βασιλῆιον.

² Æol. for ξεύγλη.

³ Now this way, now that.

⁴ Namque præ cunctis sobolem valentem Procreas, bellis habilem: feraxque Ceres spicis magis, ipsa quam sis virotum. STEPH.

BACCHYLIDES.

^a The flowers of the sweet-voiced birds.
DAL. Or songs, from ἀοιδή.

^b Sc. περί.

^c In the buckles which bind the iron shields the webs of the black spiders exist.
DAL. Sc. from disuse.

^d Resound. Properly are bright and clear, and thence transferred to sound. So

λάμπω is used, and λαμπρά φωνή.—With the fifth and sixth lines of the succeeding Epitaph compare the Revelations vii, 16: "They shall hunger no more, neither thirst any more, neither shall the sun light on them, nor any heat." Young refers to Stat. speate: "Fear no more the heat of the sun, Nor the furious winter's rage."

CALLISTRATUS.

PAGE 308.

^a Hence it appears that the conspirators carried weapons hidden in sprigs of myrtle.
JAC.

^b From κλᾶς, κλαδός, a new form of κλάδος, ου.

^c Sc. Hipparchus, as below.

^d At the Panathenaica.

SIMONIDES.

^a So Dunbar reads for λίμνα: And Dannaë, tossed on the billows, sank with fear. Thus ἦσαν is neuter, and that and βάλε have the same nominative.

^b Sc. ὑπνον: you enjoy the exquisiteness of sleep. Will not the reader admire the ingenuity of Casaubon in deducing ὥστε from the MSS. reading ὥστε εἰς?

^c Sc. ἐν or ὑπὸ, νυκτιλαμπεί meaning the Moon, like Noctiluca in Horace: amid or under the rays of the Moon. Young thinks νυκτιλαμπεί may mean the same as ἀλμπει, dark. There seems some error in the text.

PAGE 309.

^d Τὸ δὲ οὐκ ἀλέγεις (περὶ) κύματος παρι-

ήτος ὑπερθε τῶν κόμων.

^e You beautiful person, have.

^f But, if this calamity were a calamity to thee, thou also wouldst have applied thy little ear to my words: but, as it is, sleep on, my child, I exhort thee; let the sea be sleep. DAL.

^g After εἴχομαι I have omitted τεκνέφει δίκας. Others omit σύγγνωθί μοι. Schaefer proposes δίκας. We might construe the whole thus: ὅτι δὴ (θαρσαλέον ἔπος) εἴχομαι τεκνέφει δίκας, συγγνωθί μοι: that I pray (which is a bold prayer) justice through my son, forgive me. But θαρσαλέον ἔπος seems to apply to the preceding prayer, Μεταβουλία... σέο.

SAPPHO.

^a Te, same as σε, Latin te.

^b Æolie of ἀνίασι, as ὄνηρ for ἀνήρ, πλοτέος (whence pluteus) for πλατέος, δομῶ (whence domo) for δαμῶ.

^c Ἐνθ', Æol. for ἔλθ', ἐλθέ, and ἦνθες for ἦλθες. Vice versa πλειύμων was said for πνεύμων, Luncheon for Nuncheon.

^d For κατέρωθε, i. e. καὶ ἐτέρωθε, καὶ ἄλλοτε.

^e For ἄρμ' ὑπακούσασα. Στρώθιοι for στρωθιοί.

^f In the middle of the heat of the day, of noon.

^g That is, αἶψα θ' ἐξήκοντο: And they quickly came to me.

^h You asked what it was that I suffered, and why I call you, and what chiefly I wish to happen to my maddened soul.

PAGE 310.

ⁱ Having endeavoured to capture again by persuasion whose soul in vain.

^j Æol. for ἀδικέει.

^k Take courage: for, if your lover...

^l The following is the version of Catullus of this delightful Ode:

"Ille mi par esse Deo videtur,
Ille, si fas est, superate Divos,

Qui sedens adversus identidem te
Spectat et audit

"Dulce ridentem, misero quod omneis

Eripit sensus mihi: nunc simul te,
Lesbia, adspexi, nihil est super mi

Voce loquendum.

"Lingua sed torpet, tenuis sub artus

Flamma dimanat, sonitu suavis

Tinnunt aures, gemitu teguntur

Lumina nocte."

^a "Ottis for *ottis*. 'Adū for *hōū*.

^b "Eolic for *γελᾶν*, *γελᾶν*.

^c For *βραχέας*, immediately.

^d Nothing of my voice comes to me, I can-

not speak.

^a Καμῖν for *καμῖν*, κατὰ μέν. Γλῶσσα κατέαγε, is broken.

^b Λεπτὸν πῦρ. Χρῶ for *χρῶς*.

^c For *δμᾶνται*. P and M are interchanged in our vulgar words Polly and Molly.—*Ὀρημ* is *ὀρᾶν*.

^d For κατὰ θ'.—Παυχρὸς i. e. *ψυχρὸς*.

^e For *πᾶς*, than *grass*.

^f For *ἐπιδεδούσα δάκρυον τεθνησκέαι*, wanting little of dying.

^g But I must dare every thing.—The rest of the Ode is wanting, except the words *ἐνὶ πύργῳ*, which are imperfect.

THEOCRITUS.

PAGE 311.

^a Sweet is the whisper and sweet is that pine. Or read *ἀ*, and make *ψιθύρισμα* the accusative. 'Adū *τι*, a certain sweet thing.

^b Ποῖ, ποῖ, πρὸς.

^c For *μελίζεαι*. Virgil: "Argutumque nemus pinusque loquentes."

^d For *συλίζεις*. T for *Σ*, as Tū for *Σύ*.

^e The Doric *κα* is long, when by itself or after *α*. *Adān* is *ἀνῆρ*.

^f Devolves to thee. Horace: "Multaque merces tibi defluat aquo Ab Jove."

^g Until you milk it.

^h Τὸ τεὸν μέλος (*καταλείβεται ἀπὸ στόματος*) *ἄδιον* ἢ. REL. The construction is *ἄδιον ἢ τὴν ὕδωρ τὸ (for δ) καταχὲς καταλείβεται*. JAC.

ⁱ Κατὰ here does not express descent, but magnitude or plenty, as in *καθυγρὸς*, *κατὰ-δενδρὸς*. REL. Κατὰ is *through*, and therefore can mean *thoroughly*, *completely*.

^j Οἷς, *οἰδὸς*, same as *οἷς*, *οἶδος*. Μᾶσαι is *Μοῖσαι*.

^k Σακίαν is *σηκίαν*, i. e. *ἔρνα*. The Schol. explains it of *one*, which yet wanting milk though weaned, the shepherds feed by itself. Another Schol. explains it *λιπαρὸν*, *πλοῖον*, ἢ κατὰ τὴν μάστιγαν σιτίζμενον.

^l You shall lead away as your prize.

^m Ἀδῶ, *λέξ*, *ἀφ*: do you wish. Ἀδῶ is not for *θέλω*, as sometimes thought: but is *ἀδῶ*, whence *λαβῶ*, and means to *lay hold of with the mind or will*.

ⁿ Πρὸς τῶν νυμφῶν, by... Properly, looking towards.

^o Τῆδε here, καὶ σῶς sc. *ἐν τῇδε*.

^p Ὡς (*πρὸς*), by, near, towards this sloping bank. Hermann translates *ὡς* where, as *τῶς* in Theoc. Epigr. iv.

^q Sc. *χρόνῳ*, mean *while*.

^r Circumflexed, as *τυφοῦμαι* for *τύφομαι*.

^s Sc. *διὰ καῦμα*. The gods were thought to sleep at noon. B added in *μεσσημβριον*, as in *συμβλήιον*.

^t For *δεδοίκαμεν*. Hence the *S* in the Latin *legimus*.

^u Ἐντὶ for *ἐστὶ*.

^v Ποῖ i. e. *πρὸς* *πῦρ*. The nose was thought the seat of anger.

^w Hence: "Venimus ad summum fortunæ."

PAGE 312.

^x That is, *ἐξώμεθα*, τοῦ τε Πριάπου καὶ τῶν Κρηναίδων, the fountain nymphs.

^y To milk thrice, up TO that number.

^z Ἐχουσα' though she has δύο ἐρίφους, προσομιλίζεται, shall be milked into, shall fill with her milk.

^a Ἡδὲ κηρῷ, ποτόζον. Τῷ, τοῦ, οὐ.

^b Schreber considers *ἐλικορῶς* to be not the plant, but a color like that of the plant.

^c Ἐλῖξ is not here a species of ivy, but a tendril, clasper or clavicle of ivy. KSS.

^d Sc. under those ivy wreaths. KSS.

^e And near two youths Breathe in alternate strife their amorous cows. POL.

^f But these things do not move her.

^g Ὅκα μὲν, for *ἄλλα καὶ μὲν*, to answer to *ἄλλα καὶ δέ*. It is justly observed that all this could scarcely be described in an engraving, but Hemsterhuis defends it by the example of other poets.

^h Πᾶσαι νόον πρὸς τὸν i. e. τοῦτον.

ⁱ For *μοχλίζουσι*. Hence Lat. *legONT*, *legUNT*.

^j Κατὰ, sc. with all his might. Vj

"Similemque minanti Aspiceres."

^k Νῦν ἐλλομενεῖν (κατὰ τῶσον) ὅσον γυλῶν (*ιστῖν*), with all the stre-

his limbs. HARK. Rather (τοσοῦτον) ἴσταν (ἔστι) γούων σθένος. KSS.

¹ To such a degree φθῆκασι for φθῆκασι from αἰδῶσα.

² Hungry, old.

³ His strength is worthy of younger days. At a distance from the old man, as much as a little amounts to, i. e. a short space.

⁴ Τὰν, sc. σταφυλῶν.

⁵ Says that she will not leave the lad till... φάρ: hence, i. e. from φάρ' is probably the 3d pers. of the 1st conj. in Latin amAT: and from plural φάρτι, φάρ', was amANT.

⁶ Before she sets him by dry i. e. barren places having command of nothing, i. e. before she makes him dinnerless by stealing all the contents of his satchel. 'Ασπρίστου is thus from α and σπρίσας. Others understand it, without his breakfast; but this would be ἀσπρίστου from ἔσπρων. For ἀσπρίστου could scarcely be put for ἀσπρίστου, as ἄσος for ἄστος. Besides ῆ must coalesce with the two a into one syllable, since κπα in ἔσπρων is long. Some propose ῆ 'σπρίστου, without his dinner.

⁷ Stalks of asphodel. Dunbar, in not doubling the σ, is obliged to write ἀσπρίστου! and presently γε τοσῶν for τοσούτων.

⁸ Moist, then penetrable, yielding, flexible. Pliny: "Acanthus in plano mollis, et pane dixerim liquidus." Virgil: "Flexi vimen acanthi."

PAGE 313.

¹ Θα is long in θάμμα, as put for θήμμα. Write θάμμα or θέμμα, or with Porson omit τι. For τε I read τῷ, which is a Doric form of τέ. KSS.

² That is, ἔνεκα τούτου.

³ For τυρῶντα. Sophron has ἔρπον τυρῶντα.

⁴ (Δέπας) ποτίζεν, πρόσθιγεν χεῖλος.

⁵ Observe θίγειν with an accus. KSS.

⁶ Τῷ, you, after ἀπεσάλμην. I accent τε, to prevent ambiguity. Kss. edits τῷ, as before.

⁷ Dear to shepherds, or amatory. KSS.

⁸ Begrudge the gift. Kss. understands, the faculty of singing.

⁹ For πρόσθιγεν, ἄγε, age, came.

¹⁰ Causing oblivion.

¹¹ Ὅθ' (ἔστι), this is, I am: ἄδ' (ἔστι). This is exactly the manner in which Hlerodotus begins his History.

¹² Virgil in Ecl. x. 9, Milton in his Lycidas, Pope in his Pastorals, and Lyttleton in his Monody have imitated this. FAW. Add the beginning of Ossian's Dorthula. POL.

¹³ Daphnis had sworn fidelity to his nymph Echennis. A king's daughter however, falling desperately in love with him, intoxicated him and seduced him. Echennis, on discovery of this, changed her love into hatred, and refused his requests. In this he pined to death. BR. See below. Kissing below.

¹⁴ Theocritus lays the scene of his Daphnis in the neighbourhood of Syracuse. KSS.

¹⁵ Sc. τέμπεα. Κατὰ Πίνδα is not a Pindar. KSS.

¹⁶ A repetition, like that in Virgil. "Cipe Menalios mecum, mea tibi, venas."

¹⁷ Virgil: "Daphni, tuum Peneus ingemuisse leones Interitum..."

¹⁸ Virgil: "Stant et omnes circum." of his.

¹⁹ Virgil: "Venit et upilio, tanta rursus bubule: Omnes, Unde amor iste, regis, tibi?" Πρόστιος, πρόστ.

²⁰ Οἱ αἰπύλοι.—Κῆρα, καὶ ῥῆμα.—Theoc.

²¹ The Nymph. "Jacobs gave notice that this story of the love of Daphnis is not to be explained from other myths, none of whom agrees with Theocritus. We only find here, that Daphnis died for love that Venus sent him this fate, because he had boasted that he would not fall in love, but however that Daphnis, although in the depth of passion, does not yield to it, but dies in the midst of the contest, against the will of Venus herself. This explains the story before us. For Venus had induced him with the lure of this nymph, who hunted everywhere in the meads for him, but could not obtain a conquest. Hence he is called εἰσέρεος and ἀμύχανος, who is doing with love and yet is impracticable." KSS. However there is much confusion here. For ζατοῖς, i. e. ζῆτοῖς, others read ζατοῖς, struck with envy at his preferring another, according to the story given by Theocritus above. And some understand ζατοῖς as said either ironically or by way of consolation to Daphnis.

²² That is, προσελέγχο τούτους.

²³ He was endeavouring to overcome, so much so that he died. KSS. In turn dignus perstabat amore. VAL. To death he over-rish'd love's consuming pain. FAW. An ἐνε is, was wishing to complete: a word totally opposed however to the previous observations of Kessling. Hark's translates: but endured his bitter love, and drew on his life to its end in enduring it: taking polpas as the acc. pl.

PAGE 314.

¹ For καὶ εἰπε.

² All things indicate that my sun has set.

that I am going to die. The connexion of γάρ seems to be this: ἀπεχθὲς βροτοῖσιν, (ἐμοὶ δὲ μάλιστα,) ἤδη γὰρ πάντα φράζει, ἄλιον ἄμμι δεδούκειν (διὰ σέ). However, all kinds of conjectures and senses have been lavished on these two lines. Kießling has four pages of notes on them.—Δεδούκειν, the present sense.

[†] Shall be an example eern in Orcus of unfortunate love. KSS. Others understand it, shall be the torment of Cupid even in Hell, by my loving the nymph there.

[‡] Where the courcher Anchises is said to have violated Venus.

[†] Jacob says rightly: Ida is shady and covered with trees: here is nothing but low herbs, which cannot conceal your iniquities. For τῆρι is there, and ἔδε here. Keiske however contends that τῆρι is the same as ἔδε. KSS.

[‡] Βομβοῦσι πρὸς σμήρει.

[†] Ὠραίος is not only beautiful, but young and vigorous. Dable rightly therefore understands here: Adonis is young, since he is; therefore he is a proper person for your wanton purposes. KSS.

[‡] (Ὠρα) θῶς. Ἰνῖρα, joined to another verb, marks eagerness. KSS. Daphnis here ridicules Venus for the wound she received from Diomedes in the Trojan war. DAL.

[‡] In a bitter irony he directs Venus to tell Diomedes, that, since she has conquered Daphnis, she is now ready to face Diomedes again. The Δα in Δάφνις is short, as the vowel in τέχνη, πότμος. VAL. There seems an ellipsis: but I must now conquer you, and therefore come on.

[†] Some understand it to mean a river of Sicily. Casaubon, Toup and Valckenær take it to be a mountain here.

[‡] Whether.—Ἐνθ' is ἐλθέ.

[‡] Some read Πόν.—Σήμα, tomb.

[†] Of Manalus, son of Lycuon.—Μακάρεσσιν sc. θεοῖς.

[‡] So Virgil alters his line: "Desine Manalios" &c.

PAGE 315.

[†] Ὁ Ἰλαφός ἔλκοι, drag and tear. Κῆξ, καὶ ἔξ.

[‡] Virgil: "Extremaque Lauso Parce sibi legunt."

[†] (Ἐς) ῥόον sc. Acherontis.

[‡] Than the balm-ericket.—Θάσαι, θέασαι.

[†] The name of a goat.

[†] Her servant.

[†] Basin or mortar.—Ἐδντα, ἔδντα.

[‡] Attempt to bend by magical arts. VAL.

Offer him up by sacrificial imprecation.

DAL. Virgil: "Conjugis ut magicis sensus avertere sacris Experiar sensus."

[†] As with a suture means, by which means I

Anal. Gr. Maj.

SHALL... Indeed ἔξ is nothing but ἐξ, &c.

[†] Who is twelve days (ἀφ' οὗ χρόνον) since he has come to me. The Greeks turned the time into a personal adjective. And so Virgil: "Nec minus Aeneas se matutinus agebat."—Εἰπὲς, εἰπὲς, ἐμπερ.

PAGE 316.

[‡] Knocked at my door.

[‡] Βήσομαι πρὸς τὴν...

[‡] By sacrifices.—φαίνε, show thyself, shine.

[†] To you, προσαείσομαι.—Τρομέουσι.

[†] For δαπλῆρι, vehemently approaching, from πελάω, πλάω. Others from δὲς; changed to δας for what reason?

[†] The wryneck. DONN. Virgil: "Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin."

[†] For πῶταυ.—Τάξεται, are consuming.

[†] Sprinkle further.

[†] Have I become.

[†] By a vicarious sacrifice.

[†] In the person of. Virgil: "Daphnis me malus urit, ego hanc in Daphnide laurum."

[†] And as it, the laurel.—καὶ ῥαπῆρος.

[†] Virgil: "Limus ut hic durescit, et hæc ut cera liquescit, ... sic nostro Daphnis amore."

[†] By the help or favor of the Deity.

[†] X' is καὶ; πρὸθ' is πρὸ, πρὸς.

[†] And you, O Diana or Luna, shall bend even the invincible god in Hell, and whatever else is firm and unmoved there.

[†] The goddess Hecate is in the streets. Virgil: "Visæque canes ululari per umbram Adventante deâ."

[†] Ἡχεῖ, make sound, as soon as possible. Κατὰ τόσον τάχος ὥς ἐστι. Virgil: "Tinnitusque cie, et Matris quate cymbala circum."

[†] I burn for him.

PAGE 317.

[†] Instead of being a wife.—Ἥμεν for ἡμεῖς from ἡμι, εἰμί.

[†] What this plant is, nobody knows. Some think it imaginary.

[†] Are mad after it.

[†] Destroyed, rent. Virgil: "Has olim exuvius mihi perfidus ille reliquit, Pignora cara sui."

[†] For δὲ ἐγώ.—Ἐμπερ, sticking.—Ἐκπέπαικας.

[†] These colors, pigments.

[†] Above his door-post, ἐξ ἑς, to which am bound, from which I hang.

[†] I read ἐκ θυμῷ, not ἐκ θυμῷ. That

Notes.

m

PAGE 323.

* Ἀπιδύσας. The short, as γ in Cygnus.

* Ἐγχεύας, i. e. joined together by. Virgil: "Septem compacta cicutis Fistula."

* Observe the different quantities of ἄπες, ἴσος. So Homer has ἄπες, ἄπες.

* I am in pain (κατὰ) in . . .

* From διατρέπων.—Ἐπίκουρος.

* See somehow if we should call.

* The nominative, whence the Latin termination patTA.

* Virgil: "Alternis igitur contendere versibus ambo Capere."

* Any where at any time. It should be properly πᾶ τοῦ, but the acute would appear awkward, where, if any accent, it should be the circumflex.

* To their hearts' content. DAL. To my . . . KSS.

* Let him fare as well as I.

* Let him allot them every thing in plenty. Pascat, Gail. Hubeat, Kss.

PAGE 324.

* Virgil: "Vitis motiens silit aëris herba."

* Who has a great thickness of beard. Juvenal says of thick hair: "Horrida sicce Sylva comæ." Some read ᾧ, making βάρος ἕλας Μόριον a periphrasis for the animal. Others read ᾧ, for οὐ, where, taking it after ἐφ' ὅσον.

* Ἐν τῇσιν sc. τόσιν, there he sits, sc. Milo. Or ἐν is παρὰ, ad, propter: and τῇσιν is ὅσων. PALM.

* Go, goat, and tell Milo. Some think it ridiculous that Milo's goat should be sent to him to take him information, and read ἄλλε for αἰεέλε, αἰπόλε, or think it should be written Κόλε, a servant's name. Others contend that it is a very pretty conceit, and compare it with a goat and a bee sent by Melenger on a similar excursion. Milo, says Wernsdorf, was the umpire himself.

* Virgil: "Proteus turpes pascit sub gurgite phocas."

* To run before, to get before in running.

* Virgil: "Cursaque pedum prævertere ventos."

* (Κεῖ) ἐν ταῖς, in my arms. Τὸ for τῇ, sc.

* Looking at the sheep down into . . . Brunck proposes Ζαίλας τ' ἐς. Reiske thinks ἐς means παρὰ or πρὸς.

* Virgil: "Triste lupus stabulis, matris frugibus imbutus, Arboribus venti, nobis Amarylindis hæc." Νεαδὸν, winter, Kss. temperat, Gail.

* Middle sense.

* It is thought strange that Daphnis should not make his reply.

* Sc. ἐλπίαν.

* Feeding or tending the sheep.

* You shall not be tired with eating, you shall not have left off eating, by the time that it shall have grown again. So you its growth.

* Οὐ ἔπες ἔχων.

* Begun, as we have had in Iliad.

PAGE 325.

* (Με) ἄνω ἢ θ. ἔλαι πᾶλον.

* Ἀπεκρίθη (κατὰ) Ἀδών. "He says πᾶλον, because the shepherd, still paying his whole attention to the flock, begins to be in love, but dissembles to himself his love. Hence he can answer nothing severe to the dæmnel who was alluring him." KSS.

* Τὸ πείσμα is usually referred to τῶν κν. translates it "dufela familiar zoma" without necessity.

* (Διὰ) τοῦ, during the summer.

* Virgil: "Vitis ut arboribus docti est," &c.

* His own pipe and that of Menæstus.

* O! if thou wilt but teach me such a lay. While merrily my kiddings round me play . . . POL.

* Overwhelmed itself.—Θ ἔκρησε.

* So grieve new-married husbands their wives to leave. FAW.

* For πρὸ τοῦ, πρὸς τοῦ.

* Present tense of a new word, formed from φέω, πείσμαι. Kss. reads πείσμαι, the play.

* As we would say, moist or dry dreamings. DAL.

PAGE 326.

* The meaning is: This sweet remedy is in the power of men, as being given by the gods: but it is not easy to find, as being given only to a few. KSS. Reiske reads: Πᾶσι δὲ ἀσθενέσις ἐλπίς ἔσται.—Ἐλπίς for ἐλπίς.

* Ὄντω, in this manner, by poetry.

* Who was born or died among us.

* He loved not by sending to his home, as others do, roses and apples, but he loved with a furious and love: and thought of nothing else as a thing by the way: as a secondary matter, not a business: i. e. he neglected every thing but love.

* Τὸ αἶδιον.—Αἶδιον, of themselves, without his calling for them. Virgil: "Huc ipsi potum venient per prata juncum."

* Virgil: "Et laniatum vivit sub pectore vulnus."

* Inflamed, for ἐνφλε.

* For ποσειδόν.

* Not for παρὰ from φέω, but suggested from πείσμαι, πείσμαι, fat, shining. KSS. As

¹ *I have taken them from that place where...* ² *A, ol.*

³ Shakespeare: "Oh that I were a glove upon that hand, That I might touch that cheek?"

⁴ *A, the bee just passing by.*

⁵ Virgil: "Nunc scio quid sit amor: duris in cotibus illum" &c. Pope: "I know thee, Love: on foreign mountains bred, Wolves gave thee suck, and savage tigers fed,"

PAGE 321.

¹ *Altogether stone.*—*ἑλδω, kiss.*

² *Into thin shreds.* Tol, for thee.

³ *Κάκωξ* was emphatically used of the flower of the rose. KSS.

⁴ *What must I endure? what will become of me? what shall I do?*

⁵ Virgil: "Præcepit aëri speculâ de montis in undas Deferar."

⁶ *Τῆρῶ, there, as ἀνερ, where.*

⁷ The tunny fish was much caught in Sicily, as we learn from Oppian.

⁸ *And, although I should not succeed in dying, yet thy delight would no doubt be obtained, yet thou wouldst no doubt be delighted.* DAL. Because you will discover thereby that you drove me to despair.

⁹ *At least 'twill please thee that I meant to die.* POL. "You'll laugh to see me flouncing in the main." FAW. Græco proposes *ἡ for ἡν*.

¹⁰ *When I wished to know if you loved me: cūm quærerem.* GAIL. *Me percontante.* KSS. *When I was bethinking myself of whether...*

¹¹ *When rubbed against my fingers.* By the leaf of the poppy or anemone, put between the thumb and middle finger of the left hand, and struck by the right, lovers conjectured whether they were loved or not by their flames: If it gave a clear sound, it was considered auspicious. Hermann says that there is no example of a 1st aor. mid. really used in a passive sense. This passage, if uncorrupt, is an example to the contrary. KSS. The reading of most MSS. however is *ποτεράξατο τὸ πλατάγμα, rubbed out the true sound.*

¹² *Just as it was, sc. without giving a sound.* "Frustra." KSS.

¹³ *From my tender arm.* KSS.

¹⁴ *Κόσκιον* is a word formed by redupl. It is from *κῶ*, allied to *κρέω*: from *κῶ*, redupl. *κοκῶ*, (as *κοχέω* from *χέω*), was *κόσκιον, κόσκιον.*

¹⁵ *She who was lately gleaning, going beside the reapers.*

¹⁶ *Ὀβρεκα, how, is ὄβεκα ὄβ, in reference to what, the same as καθ' ὃν τρόπον.—Τῶν is τοῖ, τοῖ.*

¹⁷ Virgil: "Jampdē a me illos abdu-

cere Thestylis orat: Et faciet, quoniam sordent tibi munera nostra."—*A (ὀρυδνρ).*

¹⁸ *Διαβόπρωται, to be luxurious, and therefore proud and disdainful.*

¹⁹ *Itches.* FAW. *Or twinkles.* This was considered a lucky omen.

²⁰ Virgil: "Incumbens toreti sic cœpit olive."

²¹ *Here.* KSS. *Or thus.* Horace: "Cur non sub altâ... Piau jacentes sic to-mere."

²² Tibullus: "Flebia; non tua sunt duro præcordia ferro Vineta."

²³ *Perhaps, as we say It's like to be so.—Ἐντ, ἐστ.*

²⁴ *Atalanta sc.*

²⁵ *Having taken apples (which he received from Venus) in his hands came to the end of his course, finished his race.* That is, as Atalanta was lured by the apples of Hippomenes, so perhaps my fair one will be by my song.

²⁶ Pero, the mother of Alpheus, was so beautiful, that her father would only give her in marriage to the person, who should be bold enough to rescue some large oxen from the custody of Iphiclus on Mount Othrys. Melampus, brother of Bias, made the experiment for him, brought them to Iphiclus, and succeeded in obtaining Pero for his brother.

²⁷ *So that she does not remove him even when dead from her breast.*

²⁸ *This shall be to you as honey down your throat.* KSS. *Or may this be.* He hopes his death may be pleasing to her.

PAGE 322.

¹ Same as *φασί*. From *φάσθαι*, as observed before, is the termination in *αν-ANT.*

² Virgil: "Ambo florentes ætatis, Arcades ambo:—Tu calamos inflare leves, ego dicere versus."

³ *Ἀρήβω, ἀρπίζειν, ἀελδεῖν, πρῶτος αὖν πρὸς...*

⁴ *Tu, sc. ἀρήκεσθον, as before.* "Sing, till thou burst, thy numbers will be vain." POL.

⁵ *Χρηθεῖς.* Virgil: "Vis ergo inter nos, quid possit uterque, vicissim Experiamur?"

⁶ *Neuter: lay down, stake as a prize.*

⁷ *For καταθρόμβεθα.*

⁸ Virgil: "Pariterque caput cum matre ferentem."

⁹ Virgil: "De grego non ausim quicquam deponere tecum: Est mihi namque domi pater, est injusta noverca: Bisque die numerant ambo pecus."

Manc pulvinum. AN. Bene procuras mihi; satis sic fultum est mihi." The Latins say also Rectè and Benignè.—Καθίζου.

¹ What a stout heart have I! DAL.

² Sc. ὅπως. DAL. Not so. Exclamations are thus used. Aristophanes: "ὦ γῆ, τοῦ φθέγματος!" DUN. The genitive is governed by ὅπως.

PAGE 329.

¹ Military shoes, for the men who wear them. So ἀστὶς and ἀγγυλῆ are used.

² Wearers of the chlamys, a military cloak.

³ The way is intolerably tedious or long. "Ἄρπυρος, to be overcome by no labour." KSS.

⁴ At a larger distance from us than I could wish.

⁵ (Διδ) ταῦθ'... ὅπως, for this very reason that...

⁶ This self-willed husband of mine. Πάππος, the same as παρῖος, is used of a horse joined (for it is from ἀίπειν, to join, whence ἑυρῖος, a yoke-fellow,) to others in a carriage, but not draughting, and free; hence wanton, licentious, self-willed. Also, vagabond, erring, crazy. Others refer πᾶππος to ἄπῳ: non aptus ad rem, ineptus, silly.

⁷ To the world's end, a strong term for "a remote and unfrequented part of the town," TOUP.

⁸ He took for his dwelling, bought or hired.

⁹ Πρὸς ἔριν, from a spirit of opposition. So πρὸς ἑαυτὸν, πρὸς ἑβραῖον.

¹⁰ Ever an envious pest of mine. Ἐπείλας, for ἐπειρά. We had πείρας for σοῦ.

¹¹ In the presence of the little brat. See how earnestly he looks at you.

¹² Don't mind, little dear: I don't mean Papa.

¹³ By Proserpine! the child knows what you meant. "But he understands—no—Papa's not so cruel," POL.

¹⁴ That dudly I was speaking of: wishing the boy to think she had been speaking of some other father.

¹⁵ We use the word πᾶσαν upon all occasions. TOUP. What was done to-day, he speaks of as done lately, to deceive the boy. KSS.

¹⁶ Going to a shop to buy soda and paint, instead of these he brought me salt—the huge bonby! DAL. And what d'ye think? the silly creature bought salt, and took it for sulphure. FAW. She means that her husband would not bring her what would do for her to paint and rouge with, but, poor frugal man! must needs bring her a mere necessary article of housekeeping. RUHN.

But this latter interpretation hardly suits the ταῦτα γ' ἔχει, φθόγος ἀγγυλίου below.

¹⁷ My husband is in the same predicament, or has the same old qualifera, "is as good a fool as yours." DAL.

¹⁸ As idly spends his money. FAW. Cicero: "Pernicies provinciarum." Terence: "Pernicies adolescentium."

¹⁹ Bought (ἀντὶ) for seven drachmas.

²⁰ Dogs' hair, the pluckings of old maimed ewes, mere trash, toil and trouble. DAL. Not sheep's wool, but, please the pigs, some dogs' wool. TOUP. Riff-raff, which was good for nothing but to be thrown to the dogs. VAL.

²¹ Τὸ ἀντέχονον... ἀδίζου. On τῆς τῆς Casaubon observes that the ladies formerly had an under-garment, which was fastened to the breast by clasps.

²² Let us go to the palace. DAL. I doubt whether βᾶμες can mean βᾶμεν. It is rather for βᾶμεν, and means We are going. DUN. For this very rare form βᾶμεν MSS. have βᾶμεν. KSS.

²³ Θεασόμεναι: to see the procession of.

²⁴ Is arranging, getting ready.

²⁵ Ἐν (δὲ) ὄψεσιν ὁλοῦ. "All things with fine people are fine." POL.

²⁶ The reading of this line is most uncertain. Val. has the old reading χ' ἄν εἴποιτο, and writes: "There is no sense in this verse according as it is thus read in the Edd.: a verse which Blanche thinks we might do without." But it is necessary for the sense of the next line. Toup conjectured ἄν εἴποιτο ἄν εἴποιτο ἄν. Hrn. ἄν εἴποιτο, ἄν εἴποιτο κτλ. The present reading will construe: Something of what you have seen, you may therefore also describe. Pol- whele translates it: But describe to me these preparations, so novel To me, who am cooped in this lone little hotel. But she rather means other sights, for the postponement of the relation of these particular preparations to another time, (a postponement signified in the next line,) would be of no use to one who was now going to see them herself.

²⁷ In a general sense: else it should be feminine.

²⁸ It may be time to go: the idle have always a holiday, i. e. any other time will do as well as this for chit-chat.

²⁹ Val. understands this thus: Take up the water, and lay it down again before me: how these idle servants love to sleep lazily! In allusion to cats which, having charred themselves rapaciously with mice, lie down to sleep in the most lazy manner. Kinsling thinks this is quite beside the purpose: and supposes τᾶμα put for τᾶμα, mantle; a mantle: Take up this mantle and put it before me, or the cats will indulge their laziness in softly lying upon it. But τᾶμα

unripe grape is not inaptly said *splendere*.
DAL.

^a For though in sleep I see thy form so fair, I wake, and all the vision melts in air.
POL. Adh' oñras is for adh' añras, i. e. adh' toũto, that self-same thing I say, just as I affirm. REL. Adh', here. GAIL. Luzac reads añras in turn, and not unnecessarily.

^b Like τῶς, same as τῷ, σῷ, σοῦ.
^c Virgil: "Sepibus in nostris parvam to toscida mala (Dux ego vester eram) vidi cum matre legentem."—Eg, your.

^d Having once looked at you, I could not rest even afterwards, nor even yet now can I—since that time: "Order: εἰδέναι σε (ὅτε εἶδον) καὶ ὑστερον ἐξ ἐκείνου (χρόνου) οὐδέτε πῶ ῥῶν δόναται παύσασθαι: Et, cum eidi te, etiam posthuc ex illo tempore non poteram, neque adhuc nunc possum, quiescere. The Scholiast thus: Ὁ δόναται παύσασθαι ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν εἶδόν σε, ὅτε μετὰ τοῦτο, ὅτε μέχρι τοῦ ῥῶν." DAL.

^e Πρὸς τὸ ἔτερον ὄς.
^f Ovid: "Unum est in mediâ lumen mihi fronte."

^g Virgil: "Mille meæ Siculis errant in montibus agnæ: Lac mihi non æstate novum, non frigore defit."
^h Od. (διὰ), not during the height of winter.

PAGE 327.

^a Τίς is here the accusative, for τίς. KSS. Like μὴ, νῦν.

^b That wear necklaces. From this μῦθος or μῦθος, some derive monile, as from δαμῶ is domo.

^c Ovid: "Inveni geminos, tecum qui ludere possunt, Villosæ catulos in summis montibus ursæ."

^d Virgil: "Huc ades, O Galatæ! quis est nam ludus in undis? Hic ver purpureum, varios hic flumina circum Fundit humus flores, hic candida populus antro lminet, et lentæ textunt umbracula vites. Huc ades: insani feriant sine littor fluctus."

^e And you shall be none the worse for it.

^f To murmur against. KSS. To strike against. GAIL. As Virgil above has feriant. Properly, it would seem, to stretch themselves out towards, to make for: from ἀπέχων, ἀπέχων. For it seems to have nothing to do with ποχθῶν, as Eustathius would persuade us.

^g Ἦδιον ἐν τῷ ὑστερον παρ' ἐμοί. . .

^h Ἐντὶ for εἰς, as παρὶ for παρ.

ⁱ Doric for ποίηται. So they said τίδητι, φάρτ. And from this —ητι, —ητ', is the Latin termination alget.

^j Who would choose the sea or the waves

(μᾶλλον) more than all these advantages of the land?

^k These are sets-off against the disadvantage expressed in the line above: As above: 'Αλλ' ὁπότες &c.

^l So Kss. conjectures for καί: Yea by my life I assert it. Dabiel thus translated the sentence with καί: And I love thee so much that I could suffer to have not only my soul burnt by thee, but even this single eye of mine, which is to me dearer than all things. But Kss. rightly observes that this exhibits a sad anti-climax.

^m Having fins, i. e. a fish.
ⁿ In which case I had gone down to you in the sea.

^o Si nolles, KSS.—"Εφερον (δὲ).

^p He means: And yet, alas! I could not have gratified you by bringing, as I could wish, all together: but I must have brought you some at one part of the year, others at another.

^q Polyphemus determines, in case a stranger should sail by the Sicilian coast, to learn from him the art of swimming and diving. For the Cyclops knew nothing of the use of ships, as we learn from Homer, Od. i. 124. KSS. Nor any thing even of the sea: for he might also have learnt to swim without the aid of strangers and their ships.

^r Κατοικεῖν.—'Εξέδοις.

^s My mother, Thoosa, by Neptune.

^t And all this too, though she saw me getting thin day after day.

^u Virgil: "O Corydon, quæ te dementia cepit?"

PAGE 328.

^a Be in your senses.

^b Sc. cow or sheep. A rural proverb. Love her whom fortune gives you. HARL. Τὸν φεύγοντα, in a general sense: otherwise it should be feminine.

^c Virgil: "Invenies alium, si te hic fastidit, Alexim."

^d Σοφιστεῖν.

^e Though scorned at sea, I'm some one on the land. POL.

^f Soothed. Properly, tended.

^g He lived more composedly by so doing, than if he had given money to cure him. For this Idyl was addressed to Nicias, a Milesian physician. Reiske recommends us to read ἡ εἰ, so as to form a coalition.

^h Is Praxinoë at home?—Dear Gorgo, how late you are! Praxinoë is at home.—(Ἐν) χρόνῳ, in the course of a long time.

ⁱ See for a chair for her, Eunoe. Eunoe being the servant.

^j For πρὸςπαρον.

^k Thank you. FAW.—Plautus: "E

Mane pulvium. AN. Bene prociat nithi; satis sic fultum est mihi. The Latins say also Recte and Benigne.—Καλῶς.

¹ *What a stout heart have I!* DAL.
² Sc. ὄντος. DAL. Not so. Exclamations are thus used. Aristophanes: ὦ γῆ, τοῦ φλέγματος! DUN. The genitive is governed by ὄντος.

PAGE 329.

^b *Military shoes, for the men who wear them. So ἀστὶς and ἀγγυῆ are used.*

¹ *Wearers of the chlamys, a military cloak.*

² *The way is intolerably tedious or long. "Ἀπυτος, to be overcome by no labour." KSS.*

³ *At a longer distance from us than I could wish.*

⁴ (Δὲ) ταῦθ'... ὅπως, for this very reason that...

⁵ *This self-willed husband of mine. Πάπαρος, the same as παπῆρος, is used of a horse joined (for it is from δαίπα, to join, whence ἑνδῆρος, a yoke-fellow,) to others in a carriage, but not draughting, and free; hence wanton, licentious, self-willed. Also, vagabond, erring, crazy. Others refer πᾶπαρος to ἔρω: non aptus ad rem, ineptus, silly.*

⁶ *To the world's end, a strong term for "a remote and unfrequented part of the town." TOUP.*

⁷ *He took for his dwelling, bought or hired.*

⁸ *ἵπδος ἔρις, from a spirit of opposition. So ἵπδος χᾶρις, ἵπδος ὕβρις.*

⁹ *Ever an envious pest of mine. 'Ευέλως, for ἐυεῖο. We had roots for σοῦ.*

¹⁰ *In the presence of the little brat. See how earnestly he looks at you.*

¹¹ *Don't mind, little dear: I don't mean Papa.*

¹² *By Proserpine! the child knows what you meant. "But he understands—no—Papa's not so cruel." POL.*

¹³ *That duddy I was speaking of: wishing the boy to think she had been speaking of some other father.*

¹⁴ *We use the word πᾶσαι upon all occasions. TOUP. What was done to-day, he speaks of as done lately, to deceive the boy. KSS.*

¹⁵ *Going to a shop to buy soda and paint, instead of those he brought me salt—the huge booby! DAL. And what d'ye think? the silly creature Bought salt, and took it for sulphure. FAW. She means that her husband would not bring her what would do for her to paint and rouge with, but, poor frugal man! must needs bring her a mere necessary article of housekeeping. RUHN.*

But this latter interpretation hardly suits the τὰντ γ' ἔχει, φέλλος ἀργυρίου, &c.

¹⁶ *My husband is in the same predicament, or has the same odd qualities, "is as good a fool as yours." DAL.*

¹⁷ *As idly spends his money. FAW. Cicero: "Pernicies provincia." Terence: "Pernicies adolescentium."*

¹⁸ *Bought (ἀντὶ) for seven drachms.*

¹⁹ *Dogs' hair, the pluckings of old maid ewes, mere trash, toil and trouble. DAL. Not sheep's wool, but, please the pigs, not dogs' wool. TOUP. Riff-raff, which was good for nothing but to be thrown to the dogs. VAL.*

²⁰ τὸ ἀντρέχον... ἀδῶν. On τῆς τῆς Casaubon observes that the ladies formerly had an under-garment, which was fastened to the breast by clasps.

²¹ *Let us go to the palace. DAL. I doubt whether βᾶτες can mean βᾶτες. It is rather for βᾶτες, and means We are going. DUN. For this very rare form βᾶτες some Mss. have βᾶτες. KSS.*

²² *Θαοῦμαι: to see the procession of.*

²³ *Is arranging, getting ready.*

²⁴ *Ἐν (δὲ) δαίμον. "All things and fine people are fine." POL.*

²⁵ The reading of this line is much uncertain. Val. has the old reading χ' ὡς δὲ δαίμονα, and writes: "There is no sense in this verse according as it is thus read in the Edd.: a verse which Brunck thinks we might do without." But it is necessary for the sense of the next line. Toupe described ὡς ὅς ἑν ἑστὰς ἑν. Hm. ὡς ὅς, ὡς ἑλὸς κτ. The present reading will construe: Something of what you have seen, you may therefore also describe. Fawcett translates it: But describe to me these preparations, so novel To me, who am cooped in this lone little hotel. But she rather means other sights, for the postponement of the relation of these particular preparations to another time, (a postponement signified in the next line,) would be of no use to one who was now going to see them herself.

²⁶ In a general sense: else it should be feminine.

²⁷ *It may be time to go: the idle have always a holiday, i. e. any other time will do as well as this for chit-chat.*

²⁸ Val. understands this thus: Take up the water, and lay it down again before me: how these idle servants love to sleep lazily! In allusion to cats which, having glutted themselves rapaciously with mice, lie down to sleep in the most lazy manner. Klossing thinks this is quite beside the purpose: and supposes ῥῆμα put for ῥῆμα, mantle, a mantle: Take up this mantle and put it before me, or the cats will indulge their business in softly lying upon it. But ῥῆμα

three lines below can scarcely mean any thing else than *water*. Polwhele understands it thus: *Bring water: come quickly, you shut! what a pleasure These cats must enjoy on the down of a bed! Go drive them away.*

PAGE 330.

^k Come budge... I want water before any thing else, i. e. immediately. How lazily or awkwardly she brings the water.

^l I am soaked to Jove's content! "She means to say that, even in this matter, as in all others, she wishes to acquiesce in the will of the gods." VAL. "Rather, that she is cleansed enough by so much water to please even the purity of the gods themselves." KSS.

^m Πρῶται σοι.
ⁿ How much did it cost you from the loan?

^o It cost me more than two minæ, and my life almost in the bargain. TOUP. "Εργός, in working it. Bentley: "A mina was a pound weight of silver, and consequently equivalent to three pounds sterling."

^p But it has turned out to your satisfaction.

^q Goblin! horse bites! "You cannot go with us,—the horses will bite. You may say, but the goblin will come in the night." POL.

^r You must not get hurt for this whim of your's.

^s Phrygian girl, take the child and play with it.

^t For ἀπόκλειστος. KSS. We had κλέω above. From κλέω was κληῖω, κληῖω, κλέω, fut. κλέσω, κλέσω.

^u Polwhele makes this the beginning of the second Act. He calls the whole An Interlude in three Acts.

^v Χρῆ is licet, as δεῖ also is used. KSS.

^w Confusion, bustle. Μύρμηκες, countless as exanets.

^x Since your father has gone to the gods, is dead.

^y Δηλείται, plunders the traveller.

^z Propertius: "Noxia Alexandria, dolis aptissima tellus."

^a For οἶκός, as.

^b Formed out, like metals beaten, of deceit. Cicero: "Monstrum ex contritiis cupiditatibus conflatum."

^c Played tricks, thieved.

^d One as bad as another.

^e Wicked impostors. As Ξενοδοῖς is said of thieving, so should παλῖνος. KSS.

^f For this word, which seems to mean nothing, have been proposed a whole harvest of words: ἐρεμβοί—ἄρειοι—ἀργεῖοι—ἀραῖοι—ἐριστοί—ἀχρεῖοι—ἀργεῖοι—ἀγαυοί

ἀρητοί—ἐλεῖοι—ἐλαιοι. Fifty others may hereafter increase the catalogue!

^g What must we become? what will become of us?

^h That terrible bay how he rears! POL. Virgil: "Tollit se arrectum quadrupes."

ⁱ He will kill. "Τὸν ἀγοῖτα is rather one who lends his horse by his hand, not a rider." KSS.

^j I have been greatly blessed. The Latins say, Factum bene, O bene.

PAGE 331.

^k And indeed we are behind, the horses have got on before us. "Καὶ δὲ, as often among the Attics, is jam." KSS.

^l The horses have got into their proper places. "Ες χάραν is ἐς τὴν τάξιν αὐτῶν.

^m Am collected in mind.

ⁿ Virgil: "Frigidus, O pueri, laet anguis in herbâ." Schol. on Nicander: καίως δὲ πᾶσι τὰ ἔσπερά ψυχρά.

^o From a child.

^p Are you from the palace, old dame?

^q By trying. That is, Labor omnia vincit.

^r The dual number.

^s Plautus: "Sciunt quod Juno fabulata est cum Jove." That the marriage of Jupiter and Juno was unobserved even by the gods, appears from Homer II. ξ. 295. &c.

^t CANTER.

^u Πρόσχε (ροῦν), look to.

^v Ἐχον (ἐξ) ἡμῶν, hold on by us.

^w Πρὸς τοῦ, by Jupiter.

^x Heaven bless you, man! Take care of my cloak. It does not depend on me. DAL.

^y Al, I shall be happy if, I wish that.

PAGE 332.

^k They shove one another like so many hogs. DAL.

^l We are now well off. Sc. τόπω or χάρῳ.

^m Till the next year and afterwards. Perhaps for εἰς ἄρας περιελόμενας: for the revolving seasons of this year, or till the seasons of next year. The phrase is variously explained. References may be made to Casaubon on Athen. II. ch. 14, and Hemsterhuis on Lucian Vol. I. p. 219.

ⁿ Oh! good man! Reiske understands ἔργον τῷ.

^o Come, push your way through.

^p Very well! as he cried, We're all in! —when he locked himself up with his bride.

POL. So below of Menelaus: κατακλῆσθαι τὰν ἀγαθῶν.

^q Here Polwhele begins the Third Act: Scene, the Hall of the Palace.

* Look here, sc. *νότυ*, as before. Or come here, sc. *πόδας*.

† So Reiske conjectured for *περονάματα*. Περ is certainly. Schneider understands by *περονάματα* *fibulatas vestes*. KSS.

‡ Engraved the figures on them.

§ How real they are, and how naturally they move. Virgil has *ura spirantia*, Propertius *signa animosa*. Cicero: "Omnis solertia admiranda est, tum ea quæ efficit ut, inanimata quæ sint, vivere ac spirare videantur."

† So Ovid: "*Res timida est omnis miser*," and "*Res sum prisca*."

‡ Adonis sc. as below.—Κῆν, καὶ ἐν.

§ Gorgo and Praxinoë ac.

† Prating incessantly like turtles. They grate the ears, speaking every thing so broad. DAL. Viz. in the Sicilian or Doric dialect.

‡ Mā, by the earth! For Δάμυτερ. KSS.

§ What is it to you, ...

¶ When thou hast got us into thy possession, when thou art our master. DAL.

‡ From our original descent.

§ Χαλοῦμεν—ἀσπίζειν.

† I should never wish to see more than one lord and master. Proserpine was called *Μελιτῶδες*, honied. DAL. After *ἐνδὲς* I have omitted the following words: *ὅδε ἀλέγω, μή μοι κινεῖν ἀπομάχης*—words which are understood in almost innumerable ways. The advanced scholar may consider the passage hereafter. For *κινεῖν* Muretus proposes *κοίταν*, and Dunbar explains the passage *οὐ κατ' αἰδᾷ*.

PAGE 333.

¶ The daughter of the Grecian.

† Bore the palm in singing the ditty called *Sperchis*. Who this *Sperchis* was, is disputed.

‡ She prepares herself, she is precluding. KSS. Properly, by concited gestures.

§ Golgi and Idulium were cities of Cyprus.

¶ Eryx, a mountain of Sicily, whence Venus was called *Erycina*.

‡ Heinsius says, because gold was consecrated to her. Rather, because she was decorated with gold. KSS. Παύσουσα.

† Adonis, how beautiful a youth, did the Hours bring to thee.

‡ Ζοὶ δὲ χαρίζομένη.

§ The wife of Philadelphus. "Arsinoë pays the pompous rites divine, Rival of Helen, at Adonis' shrine." FAW.

¶ The branches of trees. KSS. Οἱ is Adonis.

‡ Besides fruits were cakes of every kind, so artificially made as to express the figures of various animals. Ἐρπετά are animals of

any kind. Τέττε, here, at the image of Adonis. HARL.

‡ Ἐθέμενον.—Κοῦροι.

¶ Flutter.—Ἄπ' ἄρου (ἐπ') ἄρου, from branch to branch.

† We cannot easily determine, whether these figures were in tapestry, painting, or sculpture. The critics have very confused and discordant ideas on the subject. There is every reason to think, that some of them were solid figures; but there is no doubt but tapestry was the most conspicuous and ornamental part of the scene. WALL.

‡ Thus Ioup points before *ἀντ*, instead of after. The tapestries, he says, were smooth on one side, shaggy on the other: hence the poet calls them *ἀντ μαλακὰς*, soft on the top.

§ E'en those, who lend Milesian sleep, could own. POL.

PAGE 334.

† The mode of speaking here is remarkable. Gail thus translates: *Two superb couches are prepared: on one Venus reclines, the other is for the lovely Adonis*. ἄλλε ἄλλα is understood καὶ κόρυθι ἄλλα.

‡ Ἐτᾶν is understood from *ἀνταρὰ γαμψῆς*, for which indeed Valck. proposes *ἀνταρὰ καίδεκ' ἔτᾶν* or *ἔτᾶν*. "Her beauty scarce attains to nineteen years." FAW. Γαμβρὺς, being for γαμψὺς from γαμψός, is of a wide signification.

§ Is not prickly with beard.

† His lips around are yet yellow with down. Dalzel less rightly explains it: (τὰ μέρη) *περὶ χεῖλες ἔστι πυρρὰ*.

‡ Her vest loose to her ankles. GAIL. Κόλπος est quando tunica vel toga supina ad pectus sinum laxum format. Εἰς τὸν ἀνεμέτην, sinum relaxans et ubera nudentans. DAL.

§ (Σὺν) *στήθεσι φαινομένοις*, open.

¶ Both hither and to Achæron. Καὶ εἰς.

‡ Was affected with such an honor.

§ Sc. *νῆος*. Εἰκασι, twenty.

† Either Hellen and Amphictyon, the two sons of Deucalion: or Deucalion alone. VAL. Thus Πηλεὶς καὶ Ἀγχίσιος are named of themselves alone by Plutarch. KSS. As we say, the Miltons and the Papes. Put here, surrounded as they are, they must be taken of the sons.

‡ That is, *ἀντόχθους*. KSS. Valck. seems to understand differently, who cites from Euripides *Δαναὼν ἄκροι, Δαναῖδων ἄκροι*. So Euripides has *Μυκηνίδες, ἡ φίλαι, τὰ πρὸς κατὰ Πελασγῶν ἔδης Ἀργείων*. Ovid has *Summa ducum Atrides*. DUN.

§ To the new year. Νέων is pronounced as a monosyllable.

¶ Νῦν ἦλθες sc. φίλος.

^a The thing, the song, is very learned. Or τὸ χοῦμα is said of the singing girl herself. Voss. proposes τὸ χρ. σοφώτερον;

^b Is happy for what she knows of singing, all-happy because she sings sweetly.

^c For καὶ ἐς. Sc. ἔλθειν.

^d My husband has had no meat for the day. YOUNG.

^e And the man is all vinegar in his temper. Lucretius: "Tota morum sal."

^f But, when he is hungry, don't even come near him.

^g Return again to bring joy among us. GAIL.

PAGE 335.

^a Apa menna, as might be expected from the circumstance of the marriage, as was suitable to it.

^b Παρ, in the palace of.

^c Illustrious Spartan woman. As χοῦμα μέγα ὄδς above in Herodotus.

^d Same as κατεκλίσσεται, locked in his chamber, i. e. led to his chamber in privacy. —Τὰς (θυγατέρας).

^e Beating the ground to one measure.

^f The feet are περιπλεκτοί, interwoven, when a number of dancers raise and depress their feet together, and beat the ground in the same moment. For the feet are then interwoven, as threads in weaving. REI, Περιπλεκτοί is not to be understood of the feet of all the dancers invoven together, but of the feet of each dancer, which appear περιπλεκτοί from the nature and rapidity of his motions. KSS.

^g Before the time.—Γαμβρὲ, spouse, as before.

^h Heavy in your limbs. KSS. GAIL. When the knees fail, the body fails.

ⁱ Sc. ὁσον. So Eurip.: ὅστις ἂν πύην πολύν.

^j Ἐχρῆν τὸ, χρῆζοντα (εἶδεν) καθ' ἑαυτὴν belimes, εἶδεν αὐτὴν by yourself, alone.

^k Παῖδα, Helen.—Παρά, in the house of.

^l Till the early dawn. This expression occurred above in Plato.

^m Both the day after to-morrow and to-morrow. Hesiod: ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ἐνθηριον. KSS. Ένας is rather the evening, when the day wanes: for ἑν is clearly used for old by Aristophanes. Both evening and morning. YOUNG.

ⁿ She is your wife.

^o Some worthy person sneezed good luck to thee, when going to Sparta, that thou mightest make out this match for thyself, where there were other rival princes. DALL.

^p From this ὁ ἄλλος, or as it is sometimes written ἄλλος, is the old ὅλος, ille, the other, as opposed to hic, the one.

^q Who ran together.

Anal. Gr. Maj.

^r When she is compared with...

^s These two lines are transposed and transformed by the critics in no common manner. The text, as it originally stands, will yield the following sense: "Ἄτε, Ἄτε O venerable Night, the rising sun is wont to make appear conspicuously its bright face, when winter sets at liberty the serene spring."

PAGE 336.

^a Order: ἄτε μεγάλη κυνάρισσος ἀνέδραμε, is wont to run or shout up, (or ἀνέδραμε μεγάλη, is wont to shout up large.) κύμαρος τιεῖρα ἀρούρα ἢ κήρυ, ἢ (ἄτε) Θεσσαλὸς ἴππος (ἀνέδραμε or ἐστὶ κύμαρος) ἀματι. With ἀρούρα ἢ κήρυ Kiessling compares A. n. x. 154: Quale gemma micat, fulvum quæ dividit aurum, Aut collo decus aut capiti.

^b Πηδύζεται.

^c No one binds the threads with so much address, or makes the shuttle run so swiftly, or disengages from the loom woof so well warped. GAIL. Κελύοντες were the lower part of the upright loom or embroidering frame. DONN.

^d Mistress of a house, matron.

^e As above αἶε δρόμος ἀντάς. Or, we will go to a running and to, i. e. we will go running to. Valck. prefers δρόσον.

^f Ἐρψόμεν, στεφάνους ἀρψόμεναι ἥδδ. Τεὼς is τοῦ, σοῦ.

^g Πρώτη σοί.—Χαυαί, growing low on the ground.

^h We will lay them down joining them to... "We will suspend them from," KSS.

ⁱ Gail translates ὦδς sur, upon.

^j Propertius: "Scribitur et vestris Cynthia corticibus."

^k May read. Ἀννέμα is to distinguish a whole number into individuals, to count, enumerate, recite, read.

^l For ἀννέμα, used in a future sense like εἶμι.

^m When the cock from his roost shall have crowed.

ⁿ Catullus: "Hymen, O Hymenæe, Hymen ades, O Hymenæe."

PAGE 337.

^a He was in pain. In this sense ἀλγέω, specifically applied, signified in the Latin algere to be in pain with cold.

^b Art thou not a thing like the bees? Brunck reads ἴσος.

^c Χᾶς, and remember how. So Reiske, Brunck, and Gail for χᾶς, which has no sense, though Kiessling says, of it, "ferri

Notes.

n

translation, and Fawkes and Polwhele in their English. Valck. translates *Exanguis alicumque metus*. But how does ἀνὰ χροῶν signify *exanguis*? So Dannegau translates it *fearful*. Kiessling translates it *clausum*. How can we obtain this sense? The old Latin Translator makes it *biliosum*. But how does this apply?

PAGE 341.

- ^a Sleep. KSS. "Ορνίξεις, sc. the cocks.
- ^b For the third time.
- ^c The last twilight.
- ^d The new affair. From this χρόνος may be the Latin: the χρόνος abandoned, as Lania from χλαῖνα.
- ^e Κατεπλέγει (διὰ) κλωστήρας, urges through her thread. DAL. Fusa decolcat. KSS.
- ^f Son of Evreos.
- ^g For Tiresias was blind.
- ^h So Steph. rightly for κατατρίβοντι: for women in weaving do not bruise, but turn the threads. Toῦρ also seems to have appropriated it. But Reiske, Valck. Brunck, &c. prefer the latter. KSS.
- ⁱ A hero of a broad breast. So in Idyl. xvi. ὅθλιος ἀπὸ χροῖας κόρυς. By Homer Agamemnon is represented ἱεῖλος στήρην ποσειδάων. KSS.
- ^j Οἱ ἡσόντες (ἔσονται), by whom they shall be worsted.
- ^k Sc. ἐστὶ.—Δίδυ sc. δόρυ.
- ^l And all that is mortal about him the funeral pile at Trachine, where he shall be burnt, shall remove.
- ^m Sc. the snakes.
- ⁿ Tiresias prophecies that Hercules shall destroy all monsters. HART. Or that though living they shall be harmless. War-ton refers to Isaiah xi. 6. lxx. 25. See also Virgil Ecl. iv.
- ^o For κατεῖν from καίνα.
- ^p Sc. ὕμνος. Ventique ad flabra secundi. VAL. In ventum secundum. KSS. Over the blowing wind. Brunck understands it over the boundaries of the country.
- ^q Without turning back. Virgil: "For cineres, Amarylli, foras: rivoque fluenti Transque caput iace: ne respexeris."
- ^r Θαλλὸν ἐστερμένον, with green aliae cruen'd. FAW. Στέφα is properly to press close.—Ἀβλαβές, pure.

PAGE 342.

- ^a Sacrifice. Πίστα is properly attended with ἱερεῖς to do a sacrifice.
- ^b Having removed, withdrawn. Ἐρῶς is from ἱρῶ, to draw. Homer also uses it actively.
- ^c Sc. νῖδος.
- ^d Εἰρητός δὲ (ἐξεδίδασκεν) ἐκτανύται.
- ^e A marksman.
- ^f Order: Ἐμαθε πάντα θύα. DAL. That is, (καθ') θύα.
- ^g Ἄνδρες ἀπὸ σκελῶν ἐδραστρόφαι are such, as in order to overthrow an adversary, while they move their legs, turn their hind-part also. KSS. Ἐδρα, the seat, fundament.
- ^h Ἀλλήλους ἀφάλλασσι, apud.
- ⁱ Ἰμῶς, the cestus worn by pugilists, made of leathern straps.
- ^j Schneider explains πορμαχον ἐς γαῖαν προπεσόντες of wrestlers, who lying down on the arena fight with themselves.
- ^k To keep safe the nave of the wheel.
- ^l Nor break the grazing axle on the goal." FAW.
- ^m Alcmena became pregnant by Jupiter, and afterwards by her husband Amphitryo. LEMPR.
- ⁿ He had carried off.
- ^o Broke their thongs by time, i. e. did not fracture them in running his races: such was his skill.
- ^p Sc. ἐπὶ, to aim at.
- ^q To calculate the strength of. KSS.
- ^r Taught. Δάω, whence δίδασκω.—(Εἰς) Ἄργεος.
- ^s Same as ὁπότε, at the time that.—Κλα-ρῶν, kingdom.

PAGE 343.

- ^a Doric for ἦ or ἦρ.
- ^b From δέρμα, in this use of lying on them, Vossius deduces dormio. So olivē, is to use an olive.
- ^c The Durie or Spartan bread was of a coarser kind.
- ^d After the day, at the conclusion of the day.
- ^e Left uncovered half his thigh. GAIL. Ἐνυτο, he put on.

PINDAR.

Of the metres of Pindar, as of the cho-
ral metres of the Dramatic writers, I shall
say nothing. They are involved in extreme
confusion: and every editor seems to take

the liberty of having a system of his own.
The student must be left to pursue this
inquiry at his own convenience. How-
ever, the Strophes, the Antistrophes, and

the Epodes must correspond to each other.

^b Water is the best among the elements, *ἐν στοιχείοις*.

^c Ὁ δὲ χρυσοῦς διαπρέπει ἔξοχα πλοῦτον, eminently beyond other rich metals, ὅτε πῦρ αἰθέριον (διαπρέπει ἐν) νυκτὶ.

^d Γάρβειν (περὶ) αἶθλα: as Horace "prælia me loqui." By αἶθλα Heyne understands contests, αἶθλους.

^e Thou dear soul of mine, i. e. my soul, my mind.

^f The sense is: As I could not direct you to observe by day a more burning star than the sun: so neither can we sing of a better contest than the Olympic.

^g Horace: "Per vacuum æthera."

^h Sc. (ἀγῶνος) Ὀλυμπίας.

PAGE 344.

¹ We; thou my soul and I.

² The glorious hymn, derived from which, unfolds itself about the thoughts of poets, (ὥστε αἰθεροῦς,) so that, coming to the palace of Hiero, they sing of Jove. For the Olympic games were instituted in honor of Jupiter.

³ Σοφοὶ here are poets, as elsewhere in Pindar. DAL. Indeed the very word αἰθερῶ seems to be derived from their possession of much knowledge.

⁴ Hiero, the Olympic victor, was king of Syracuse.

⁵ As we pluck the tops of shrubs for their flowers.

⁶ It should have been ἀγλαΐζόμενος to correspond with δρέπων. Instances of this kind we have seen before in Thucydides. "He excels others in poetry." DA. "Rather, is adorned, praised in poetry." GE.

⁷ After the manner in which we (men) poets are wont to sing around the liberal board of Hiero. Ofa is rendered when by Wheelwright; this sense would be more desirable, and is often that of ἔρ and our as.

⁸ The Sicilians used the Doric language.

⁹ The former name of Olympia. Juvenal: "Pisæ ramus olive."

¹⁰ The name of the victor horse.

¹¹ Attraction, renown.

¹² When the steed rushed beside the river Alpheus. Ἐόλυστο.

¹³ Homer: ἐν κέντροιο θέουσαι.

¹⁴ Led to superiority, to victory. So below κρείττει πλάσσει.

¹⁵ Hiero sc.

¹⁶ Peloponnesus sc.

¹⁷ Τοῦ, Pelops, governed by ἐπίστατο.

¹⁸ Ἐχω in γαῖδαχος is περιέχω.

¹⁹ See Lempr. in Pelops.

²⁰ Κεκαυμένον (κατ')...

PAGE 345.

^c Sc. are handed down to us.

^d Beyond, were then...

^e The attraction of poetry and romance.

^f Has contrived that what is even incredible should be credible.

^g Like τὸ πολλόν, &c. Sc. ἐπέ.

^h That is, Posterity protects or dignifies narratives. So elsewhere: ἐξελέγχων μένος ἀλθέων ἐτήτιον χρόνος.

ⁱ It is proper however for a man to say what is handsome of the gods, though it be false: for then there is less cause for censure, this may be easily forgiven. A severe exposure this of the falsehood of Paganism.

^j Pelops sc.

^k Order: φθέγγομαι τὸν Ἀγλαοστράτην ἀρπάσαι σέ.

^l Contrary to former poets.

^m When your father Tantalus invited the gods.

ⁿ To the most righteous reward, as being a return of the good treatment he had received from the gods. SCHOL.

^o His dear Siphylus.

^p Neptune sc.—Ἰμέρην, with love for you.

^q Aor. I. Active sense.

^r Whither at another time.

^s Ἐὰν τὸ αὐτὸ, to fulfil the same service to Jove of wine-pourer.

PAGE 346.

¹ Ἦγαγον σέ sc.

² Ἀπὸ ἀκμῆς ἔδατος ζέουσιν ποτὶ, standing about the vigor of water boiling with fire, i. e. about a boiling cauldron, in which he had been boiled.

³ The gods cut you up piece-meal.

⁴ Amid the last, i. e. at the end of the feast, at the dessert, when the finest viands were introduced. DA. Others explain and read differently.

⁵ Κρεῶν sc. μένος τι.

⁶ I abstain from doing so.

⁷ Perdition has often seized upon desumers. Λαγχάρα, to get possession of as one's lot.

⁸ The superintendants, surveyors: i. e. the gods.

⁹ Ἀλλὰ γὰρ—but still he became dishonored, for...

¹⁰ Boil down, qualify the spirit of.

¹¹ Which οἱ πατὴρ his father placed over αὐτῷ him, viz. a potent stone. A stone was his perdition.

¹² (Ἐκ) κεφαλῆς.

¹³ Wanders from, fails of. Εὐρίπ.: φεχθε ἀλάται τῆς πάρος' εὐπραξίας.

¹⁴ He endures this unchangeable state of living, which is a continued uncessant trouble, a fourth after these, i. e. one after

another. The Schol. refers the expression *μετὰ τριῶν τέταρον* either to the punishment of the rock as subsequent to those of hunger, thirst, and standing for ever in one place: or to the punishment of Tantalus as following those of Sisyphus, Tityos, and Ixion.

^h *Βίον . . . πόνον*: we commonly say, His whole life was one continued trouble.

ⁱ *By which the gods had made him, Tantalus, immortal.*

^j *I. e. ἄσθεν to escape the notice of.*

PAGE 347.

^k *Threw down νιόν οἱ, his son, Pelops.*

^l *Tu. Properly, in quest of.*

^m *Πρὸς, answerably to his youth.*

ⁿ *Niv, Pelops &c.*

^o *Proposed as a prize to the conqueror, as below: or prepared by the fates.*

^p *He meditated marriage, viz. to receive...*

^q *Enomaus, king of Pisa.*

^r *He addressed Neptune.*

^s *The lovely delights afforded by the Cyprian goddess.—Ti, in any respect.*

^t *Lat. exultant in, and in. That is, are agreeable to you. Virgil: "Puit aut tibi quicquam Dulce meum."*

^u *See Lampr. in Enomaus.*

^v *To Elis.—Πέλασος active, as προσμίζει above.*

^w *Doric for ἔλασας.*

^x *He puts forward, delays.*

^y *The bold adventure does not admit of.*

^z *Consume: lit. boil away; or, by metaphor taken from the sun, ripen, mature.*

^a *Shall lie under my notice, shall receive my care. Others understand it shall be proposed.*

PAGE 348.

^b *Give a favorable consummation.*

^c *Nor did he join himself to, approach, undertake vain prayers. HEY. So Danu: Non tractavit. But Dalzel thus: Neque tetigit Neptunum conis verbis.*

^d *In, encircled with, wings: winged. Some understand it literally, others swift as if they had wings.*

^e *Εἶκεν, s used here in two senses: he conquered the strong (Enomaus, and (took) as his wife his daughter.*

^f *So βῆν ἡρακλῆην above.*

^g *Who were a cure to the Virtues. Μέλα, μύμλα.*

^h *He mixes among, is present among, as Homer has ἐμυγήσας δαί. Much in the same way that Neptune was said above in Homer ἄντιδον ἐκατόμβης, a hecatomb offered up to himself.*

ⁱ Some derive it from *κόπω*: *sacrificers to satisfy, appease the dead.* Others from *κοῦπος*: *sacrifices in which youths were offered up.* Others from *κοῦρᾶ*: *sacrifices in which shorn hair was laid on the pile.*

^j *Καθεύς (παρὰ), lying dead by...*

^k *Accessible on every side. DA.*

^l *Τούτων βωμὸν Διὸς καὶ Πέλοπος, says the Schol.*

^m *Looks afar, has an extensive range of vision. Shines afar, Hey.*

ⁿ *Because they are held in the neighbouring places. HEY. At Olympia in the territory called after his name.*

^o *Where. As ἐγὰρ is used for ἐγὼ, ἵνα may perhaps be put for ἵν, (which is used for οἱ,) and mean in it, and for it.*

^p *And that happiness, which lasts every day for ever, which is permanent, is the highest which arrives to mortals, is the highest good.*

^q *By a strain which has for its object an equestrian prize.*

^r *We had before Δαρπῖαν φόρμυγγᾶ. The Æolian and Dorian strains then are synonymous terms. HEY. Dalzel refers to Gray: "Awake, Æolian lyre, awake."*

^s *And I am confident that I shall not sing of another host among those who at present exist...*

^t *In both respects.*

PAGE 349.

^u *It should have been μάλλον ἴδριν καλῶν, more conversant with honorable sentiments, to correspond to κυριώτερον. And for τε it should properly have been ἤ.*

^v *Heyne refers this to the anathitis stropharum. One of the Scholiasts seems to refer it to the ποικίλατα of song, and so Wheelwright: The rich varieties of song.*

^w *That is, You owe this to divine favor. HEY.*

^x *If μήδεαι governs μερῖμναισιν, this is a new construction, for μέδομαι takes, in the earlier authors, the accusative. But this may be the order: ἐπιτροπος ἰδὼν τεταῖσι μερῖμναισι κήδεαι (αὐτῶν). HEY. Read thus: Ἐδὼν τεταῖσι, μήδεαι ἐκὼν τοῦτο. HERM.*

^y *Sc. δεῖς. Others understand ποῖσα or βίος.*

^z *Γλυκότερον is referred by the critics to νικῶν. If we join γλυκ. ὀδὸν λῶσαν, κλειεῖν will be said absolutely. Perhaps it was γλυκότερον, as elsewhere γλυκὸ τι γαρύμεν. I hope to sing even sweeter. Νικῶ σὺν ἄρματι will mean νικῶ ἐπὶ. Or we may join: ἐδὼν ὀδὸν λῶσαν ἐπικουρον σὺν ἄρματι, having obtained by means of the victory of the chariot a fit subject for song. For λῶσαι are often praises, verse. Or ὀδὸν*

λέγουσιν may be a periphrasis for λέγουσιν, as εὐκλείδης ἀναφύλας ὅδῳ. But I prefer to understand a song to praise. Thus δεινός is deep, costly. HEY.

² This is said, as if the poet were himself present at the games. HEY.

³ Mount Crenæus overlooking Athens, the sacred spring round Jupiter's temple at Olympia.

⁴ Βόας μακροτέρων ἀλῆς, a most potent weapon i. e. song.

⁵ Some are great in this, others in that : but the highest point is raised or raises itself for kings.

⁶ That is, you cannot rise higher than this.

⁷ May it be that you walk on high . . .

⁸ I wish τούτων could be said aptly for ταύτων to agree with αἶ, and that no ambiguity could be felt from the accus. χρέον. In τούτων χρέον the Schol. supply δι' ἑσέμεν, during the course of your life. But τούτων χρέον would rather mean *wish that time that you acquire the carule victory.* Yet this is hardly satisfactory. We might have expected πάντα χρέον. HEY.

PAGE 330.

¹ Horace : "Quem virum aut heron lyrâ vel acri Tibiâ sumes celebrare, Clio : Quem Deum ?"

² He is going to say : In this triumphant song every thing concurs : the highest of the gods is he to whom the games belong, the highest hero is he who instituted them, the highest victory is that of the chariot here gained, the highest of men is the conqueror Theron. HEY.

³ Is the sacred property of Jove.

⁴ As a first-fruits of the victory gained by him over Augeas.

⁵ Γεωμηνίος (ἑστὶ) Θάρανα.

⁶ Agrigentum is situated on the river Acragas.

⁷ He calls the city the habitation of the river, from its being of the same name. SCHOL. Or from its being on its banks.

⁸ The light. "The light of the body is the eye," said the Saviour of mankind.

⁹ Followed them afterwards. Others understand, attended them.

¹⁰ Fortunatè : a word which in itself is also an ambiguous term.

PAGE 331.

¹ In consequence of, or so as to accompany. "Ἐντὶ ἐστὶν." HEY.

² Olympia, which is the crown of games.

³ Κόμωσιν, take care of, guard, ἔτι αἰῶνα, ἀεὶ καὶ γένει, those who are their posterity.

HEY. Hædus cœlestis γένος ἀφῆκε, their race.

⁴ The meaning is : what has been and done, whether bad or good, cannot be undone. You have suffered from the bad actions of others : but, as those cannot be undone, that at least I wish you, that your future happiness may produce an atonement of the past. HEY. Hædus : "Non nulla iustum Quæcumque enim ut efficit : cœque diffinet infectumque reddet. Quæd' hæc non semel bona venit."

⁵ Τελὸς ἔργων seems to mean τὸ τέλος-πέρας ἔργων.

⁶ Ascents is neither after a long time, nor from heaven, as Hædus supposes : but is always upwards. Virgilio confirms this sense. Whatever is high, is sure to rise : were and raised at its birth. Cælestis, quam Dei Parca nitam felicitatem virtutis origens mittit. HEY.

⁷ These observations fall in with, agree with the fate of . . .

⁸ Βασις πύθων ἀνελή, i. e. ὀδὸς, as above : fills prominence by means of . . .

⁹ Who was a daughter of Cadmus, whose daughters are to illustrate our poet's observations.

¹⁰ Bacchus so. SCHOL.—Αἰγύων.

PAGE 332.

¹ Ino was another daughter of Cadmus.

² Πείρας θανάτου (the end brought on by death) : as Homer uses πέρας τελευτῆς, ἔσχατον ἢ τέλει, which Hædus translates, is not known. Ode ἑστὶ δεινὸς πέρας, τέλος, αἰῶνα, says Heyne. This appears a very rare sense of this word. Though, I believe, the word αἰῶνα, by which Hædus explains it, is formed from a word of the same meaning as the original meaning of πέρας, which is to sift. For αἰῶνα seems to flow from αἶα, αἶα, to move about.

³ Οὐδὲ (τέλειαν) ὁδὸν τελευτήσωμεν, when we shall end our quiet day i. e. live with unshaken prosperity. Heyne partly observes that for ὁδὸν we should rather expect whether, πέρας : and in doing so explains the sentence, οὐδὲ (τέλειαν) ὁδὸν θανάτου τὴν γενομένην, ὁδὸν, nor do we know whether we shall die at that juncture when we are happy and prosperous. So Wheelwright translates : If clouds hound his final day, Or Heav'n shall give with cheerful ray The darkness of the tomb.

⁴ So called, because the sun begets the day. SCHOL. Where it is.

⁵ Vicissitudes of joy and trouble are equal to come to men, come at this time, others at that. Μερὶ ἑκάτῃ i. e. μετέωρον, Meræ expresses change, probably from μέγας

intermixing and alternating one with another.

² Τῶνδ', the family of Cadmus.

³ Ἐνθάδε: the narrative tense for ἐνθάδε.

HEY.

⁴ Ἔδipus sc.

⁵ Ἐοὶ γένος, the race of Laius, sc. Eteocles and Polynices.

⁶ Survived.

⁷ In juvenile games. "First in each youthful sport and in the strife of men." WHE.

PAGE 353.

¹ Ἀδραστῖδης: one of the children of Adrastus. For Argia, daughter of Adrastus, was the mother of Thersander, son of Polynices. Indeed the plural is put here for the singular. DA.

² From whence being descended, it becomes the son of Aeneidamus, viz. Theron, to receive...

³ He himself alone, opposed to the games at Pytho and Isthmus, when his brother Xenocrates shared the prize with him.

⁴ Κοινὰ χάρπτες, common success, ἡγᾶρον ἐς ἀδελφεῶν δυνάμειον ἀνδρα τερπόμενον, the prize of four horses...

⁵ For a person, in attempting a combat, to succeed in it, this releases him (τῶν) δυσφρόνων, from anxiety.

⁶ The sense of this very difficult sentence appears to be this: Riches indeed, ornamented by great virtues, support the lot of both prosperous and adverse fortune, bearing up under deep harassing cares. DUN. Heyne gives this as one of the possible senses: Riches accompanied with virtue afford the opportunity of doing various things, applying or instilling deep and sharp consideration. The Schol. explains ἀποτάρταν, ἀπερτάσθαι τῶν καλῶν. Heyne justly calls the last words of the text an enigma. Gœs. conjectures ἀποτάρταν.

⁷ Ἀσθὴρ refers to πλοῦτος δεδαδαιμένος ἀρεταῖν.

⁸ Whoever is in possession of wealth tempered with virtue, does not behave himself improperly: for he knows that intractable and perverse minds suffer punishment after death. A true Christian precept.

⁹ That is, in this life. For, as Neptune had the command of the sea and Pluto of Hell, so Jove had the command of heaven and earth. SCHMIDT.

¹⁰ He does not, says Heyne, name the judge. Rhadamanthus is named below.

¹¹ Giving out the sentence with inexorable justice. HEY.

PAGE 354.

¹ The good sc. in the next life.

² Agreeably to their (αἰσὲν) spare means of living here. Heyne translates τῶν, on account of.

³ He does not say who are these τῶν θεῶν, nor does he give the place where they are. He does not speak of Olympus, but of the infernals. Should we understand Pluto, Hades, and Proserpine? HEY. Rather of the friends of the gods, viz. Aacus, Minos, Rhadamanthus. GE.

⁴ But those of the contrary kind.

⁵ Which you would not dare to see, horrible.

⁶ Who have thrice prevailed on themselves, i. e. having thrice been embodied according to the metempsychosis.

⁷ From all quarters of temptations.

⁸ But they, whose spirit thrice refined,

Each arduous contest could endure—

WHE. We have seen this word similarly used before.

⁹ Are wroth to make their way through the path of Jove to... Τέλλα, same as τέλει. Διὸς, as we had before, ἐν τῇδε Διὸς ἀρχῇ.

¹⁰ With wreaths of which.

¹¹ Through the righteous decisions...

"That is, κατὰ κρίσεις δικαίας." HEY.

PAGE 355.

¹ Are numbered among them. Ἀλέγειν from α, intens. and λέγω, to count.

² His mother Thetis brought thither.

³ Upset, overthrew.

⁴ He gave Cygnus to death.

⁵ Memnon sc.

⁶ That is, I have many other things which I might yet say, sounding intelligibly to the wise: but for the vulgar they need interpreters. This explanation of ἐς τὸ πᾶν was confirmed to me by Professor Dobree.

⁷ By their natural genius.

⁸ But those who are indebted to application and not to nature for what they know...

⁹ Ἀἰετοῖ (αἰὲς ὥστε) γηρίων. Gray: "Pindar compares himself to the eagle, and his enemies to the ravens that creak and clamor in vain below, while it pursues its flight, regardless of their noise."

¹⁰ Who is it whom we are aiming to speak of?

¹¹ Directing my bow towards Acragas, I shall speak out with truth an assertion attended by an oath.

PAGE 356.

¹ Ἄνδρα κρατίων μᾶλλον ἐδεργέρην φίλοις.—(κατὰ) χεῖρα.

² Arrogance, boldly fixing its object of

attack not with justice but under the direction of furious men, ἔβα (κατ') αἰών, is wont to proceed against merit, wishing to chatter in a slanderous manner and to place a covering over the good deeds of the virtuous. Kalois for katois is read by Buckh.

PAGE 357.

^v With equal right, equally, the possession of... DUN.

^w Whom the step obeys, ushering in the festive joy, or, which is perhaps the true rendering, O thou sovereign of the festive joy. The singers too obey thy notes, whenever, gently touched, thou performest the preludes of the choir-leading hymns. Gray: Thee the voice, the dance obey, Temper'd to thy warbled lay. DAL.

^x That is: Jupiter, allured by thee, lays by his thunderbolts: the eagle on the sceptre of Jupiter is charmed to sleep: and the other gods are enchanted.

^y Gray: "Perching on the scepter'd hand of Jove, Thy magic lull the feather'd king, With ruffled plumes and flagging wing: Quench'd in dark clouds of slumber lie The terror of his beak and lightnings of his eye."

^z Having dropt, for χαλάσας. From χαλαρό is derived laxo, as from γάλακτος is lactis.

^a Κελαινῶνιν νεφέλαν is sleep. Κελαινῶν is here black in its look. GE.

^b Doric for βλεφάρων. So βάλαρος became γάλαρος, whence γλάρος, glans.

^c Heaves his flexible, fluctuating back, subdued by thy strokes. DAL.

^d Κῆλα τὰ sc. as above τεαῖς βίταις. Thy darts. From κῆλα, Æol. τῆλα, some derive tela.

^e Ἀμφὶ σοφίᾳ i. e. διὰ σοφίας, by the art. HEY. So Mathias Gr. Gr. § 583. Ἀμφὶ means about, concerning, pertaining to.

^f That is, Λατοῖδου, the son of Latona, Apollo.

^g Ample-bosomed. DAL. Clothed with a heavy vest. DUN.

^h The poet may seem to contradict himself in directly below placing the same Typhos under Ætna. But ἐν Ταρτάρῳ is nothing else than under the earth. GE.

PAGE 358.

ⁱ Pure, from the nature of fire, and as used in illustrations. HEY. Hence from πῦρ was probably Lat. purus.

^j The contrast between day and night arises from the fire not being so visible by day. HEY.

^k That reptile, Typhos.

^l That is, of fire.—(Ἐκ) παρόδου. "Pindar is the first who mentions an eruption of Ætna: and the silence of Homer on the subject is considered as a proof that the fires of the mountain were unknown in his age." LEMPIR.

^m What a monster is bound down by the woody tops and by the foot of Mount Ætna: i. e. by the whole of Ætna from top to bottom: by the whole weight of it. DAL. Heyne renders also how, and ἐν αἰσῶ.

ⁿ Sc. τοῦ ἑδάφους. SCHOL. The rugged ground. WHE.

^o May it be my lot to please thee.

^p Mount Ætna is called the forehead of Sicily, as it stands out far and so seen at a distance. GE.

^q By naming after which. Kora sc.

^r Hiero sc.

^s Proclaimed it, while he announced Hiero illustrious victor in the chariot race. DAL. Proclaimed it by crying over Hiero's chariot, Hiero of Ætna has gained the victory.

^t A particular felicity. HEY. A benefit of the first importance.

PAGE 359.

^u Order: ὁδὸν πομπῶν ἐς τὰς ἐκείναις ἀρχομένους. "Ἀρχομένους is not unnecessary, being opposed to τελευτῶν." BGE.

^v For then it is likely for them to...

^w And reason affords an expectation consequent upon these successes, that the city will be henceforward... Heyne explains λόγος, "ratio que patet inter navigationem inania et urbem recens conditam," *causal reasoning*.

^x Sc. ἂν εἴχομαι. SCHOL.

^y All the apparatus for, means towards.

^z Strong, not here of course in a bad sense.

^a Are wont to arise.

^b The mention of the wise and the brave and the eloquent brings the poet to the poet's praise of Hiero.

^c I feel persuaded, that, while wishing the dart, I shall not throw it beyond the point.

^d The r' is added here as in ἐρεῖ as in Herodotus.

^e Beyond the mark. Ἀγών is the place of contest. GE. That is, that my prayer will be to the point. Ἐφε however rather badly corresponds with παρα.

^f To pass, surpass, overcome. Ἀγών like ἀμείβο is from μέω, μέω, Lat. meo, to pass: not from ἔμα.

^g Εἰ γὰρ for εἴθε. HEY. who translates it utinam verò. "Γὰρ in such cases has generally," says Donagan, "a reference to something said or understood." Under-

stand here: I wish this in a good cause, and in regard to a good man, for I could wish that...

^b All his lifetime.

^c Thus, i. e. as it is at present. DAL.

^d Of the troubles he has previously endured. "Allusion is here made to Hiero's recovering from a very dangerous illness." WHE.

^e Certainly Hiero can remember...

PAGE 360.

¹ Pyth. ii. 72: δόλον θέσαν Ζηνὸς παλδ-ματ. Εὐρίσκοιο is Buckh's reading for εὐρίσκοιο, which would require *of* for him.

² A crowning to his recath.

³ Νῦν γε: Therefore this battle is different from the former ones. HEY. 'Επὶ τοῦ παρόντος. SCHOL. He was now engaged in this adventure: or *nun* is just now, very lately. Damm states that ποτε precedes: he must mean, it is supposed to do so.

⁴ I cannot decide, says Heyne, whether the poet refers here to Hiero or to Philoctetes. If to the latter, *μῦν* is Ulysses, and *σὺν ἀνάγκῃ* refers to the impossibility of taking Troy without the arms of Philoctetes. If to the former, it is a matter of conjecture who is meant by *μῦν*, whether Thersydaus, Thero, or some other. From this to *εἰρανε* might be taken as said of Hiero, and from that of Philoctetes.

⁵ Φίλον is *as φίλον*: because they pretended friendship. BGE.

⁶ Φαεὶ δὲ ἦσας (Ulysses and Neoptolemus) εὐθεὶν μεταλλάσσοντας νῦν Ποιάντας (Philoctetes) ἀμυνέον. "Quarentes duendum cum ex Lemno." DA. That is, from μεταλλάσσω. Some take it for μεταλλάσσοντας, from λάω, λάζω, λαβέω. Buckh proposes μεταμείβοντας, Dunbar μετὰ λύσοντας, Heyne γε μετεύσσοντας. He says: "It is commonly written μεταλλάσσοντας, which offends against metro and sense." Certainly not against the sense: for μεταλλάσσω is the very word wanted: removing, i. e. with a view to remove, as Phædrus has Misi rogantes, for rogafuros. Or read μετὰλλά—ζοντας.

⁷ As Homer says, Διὸς δ' ἐταχέλερο βουλή.

⁸ Thus, as he was to Philoctetes, who was cured of his malady after his retirement from Lemnos. SCHOL.

⁹ Giving him the opportunity of obtaining what he wishes. Οἱ καὶρόν (ἐν τούτοις) ὄν.

¹⁰ Yield to me so as to sing even in the ear of Dinomenes the prize... Πούρ, lit. a compensation. Dinomenes was the son of Hiero.

¹¹ After this, when that is done.

Anal. Gr. Maj.

¹² The king of Ætna. That is, Jove, says Heyne. That is, Dinomenes, says Gedike: "Age nunc eade ludus Hieronia: deinceps exagitemus hymnum ipsi Dinomeni Ætnæ regi, cui" &c.

¹³ Τῇ, sc. Jove, to whom Hiero dedicated the new city, and founded it on the laws and institutions of the Dorians. HEY.

¹⁴ 'Εν νόμοις στάθμης Ἰαλίδος. Hyllus, son of Hercules, was a Dorian.

¹⁵ Order: Ἐκγονοὶ Παμφόλου καὶ Ἡρακλείδων θέλουσιν ἀεὶ μέναι Διόρισις ἐν τεθμοῖσιν Αἰγυπίου.

¹⁶ Nalorres, as Heyne observes, *not dwelling*, but *who dwelt*: by a change of tense, as he says: but it is rather the imperf. whose form is the same as the present. DAL.

PAGE 361.

¹ *Hud occupied*. For this refers to the ancestors of those colonists who had come from Peloponnesus. HEY.

² Castor and Pollux. "They were generally represented mounted on two white horses, riding side by side." LEMPR.

³ Grant, O Jupiter, that the right and true reason of men i. e. that every man of sound mind, may perceive and acknowledge that in its kings and citizens there is the same happy lot at Amenus, the river of Ætna.

DAL. Grant that always the same happy lot of its kings and citizens may prove true and confirm the opinion of men about them. HRM. Ever grant to its kings and citizens

this lot, that they may cultivate justice. Or: that they may establish a true reputation among men. HEY. Here are four senses of this intricate sentence. Buckh proposes Ζεὺ τέλει, αἰδ δὲ: observing that *δε* is now too remote, and understanding *δὲ* before διακρίνειν.

⁴ Σὺν τῇν i. e. σοί, with thy favor, may the old king Hiero, by giving directions to his son Dinomenes, direct him and the people to concord and peace. Ἀδὲν may, I think, be supplied before δάμων. Or read νῦν with Pauw. DAL. For *τε γέρον* Hiero, proposes γεραιών. So does Buckh, reading also, νῦν γ' for *τ'*. Other emendations are made by others.

⁵ That the Carthaginian and Tuscan horde may keep itself quiet at home, seeing the destruction it experienced by a former defeat. HEY. Some refer ἰδὼν to Jupiter.

⁶ Σφιν ἥλασαν, their young men.—Ἐλκων Ἑλλὰδ' ἐκ δουλίας.

⁷ That is, I would select the battle at Salamis in praising the Athenians, and that at Cithæron in praising the Spartans; but that at Himera in praising the sons of Dinomenes. "Αἰρίομαι μῶθ' (the praise) Ἀθηναίων χάριν (the glory obtained by them)

Notes.

πὰρ Σαλαμῖνος. Πρὸ Κθαίρωνος, i. e. at Plataea." HEY.

¹ Ταῦτι εἰ. μάχαις. For μάχαι precedes, and χάριν is μάχαι. GE.

² For a general expression, you might, any one might: or he addresses himself. HEY. Or it is for τανύσας, says Young. But the participle makes here an incomplete sentence.

PAGE 362.

* Tired, wearied.

¹ As much as to say: I have run through the praises of Hiero, which are disagreeable to the envious: but I have used the utmost brevity. HEY. If you speak (κατὰ) καιρὸν according to the occasion, opportunely, having embraced the main objects of many matters in a short compass...

² Making them stretch or lend together to a point.

³ Lamentable, distressing.

⁴ The rapid or ardent expectations of men. The former reading was ἀπ᾽ αἰδῶς, which by Hermann and Bæckh is changed to ἐλπίδας, as being a word of no real existence.

⁵ Ἀπ᾽ αἰδῶς is the same as πρᾶντες, unless ἐλπίδες be the correct word." SCHN.

⁶ Ἀκοῆ, fame, μάλιστα ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις, particularly in regard to the good qualities of strangers, (for Hiero was not born at Syracuse, but at Gela,) in a secret manner vexes the mind of citizens.

⁷ To be envied for your virtues is better than being pitied for your vices.

⁸ Στρατὸν, ὄημος. SCHOL.

⁹ Form thy tongue on the anvil of truth. DAL.

¹⁰ If but a little bad spark shines by the way on the anvil, it is borne from you as of great importance. That is, whatever little error you commit, is thought much of, from your high station.

¹¹ Dispenser, director, ruler.

¹² There are many credible witnesses to both courses of life you may pursue, good or bad.

¹³ Disposition, manners.

¹⁴ Παρμένων may be taken after κλέω ἀκοῶν ἡδέων.

¹⁵ Do not be too languid in expending your money.

¹⁶ Do not be deceived by the polished cunning of courtiers: for posterity will truly declare your character. So Heyne and Gedike. The Schol. explains κέρδων ἐστραπείλως by ἐχθροτάτη φιλοκερδείῃ. But how can ἐστραπείλως mean ἐχθροτάτοις? It might perhaps mean: do not be enchanted by lucre which readily turns itself to you and humors your wishes. This is a new meaning to ἐστραπείλως, but it suits well with the

currence of the subject of liberality in the words below, Οὐ φθίνει δ' ε. Damon explains it lucris jactans; ubi quis per jactum et corollationem, injustè tamen, lucrator quid.

¹⁷ The glory which survives our death, delivered down by poets and historians, alone shows to posterity what our life was. We may extract a second sense: the glory which survives our death shows to poets and historians what our life was. HEY.

PAGE 363.

¹ Νηλέα (κατὰ) ῥόν.

² Δέχονται μιν (εἰς) μελθανῶν νομισίην. DA. And so the Schol.

³ (Ἐρ) παθεῖν ἔδρασι. HEY. Ἐρ συμποροῖς. SCHOL.

⁴ To have good success, says Heyne. But this would be εἰ πρόσσει. Εἰ παθεῖν is to be kindly treated. DAL.

⁵ Mother of us poets. Homer Ἐκ γὰρ τοι Μουσῶν καὶ ἐκγέλλου Ἀπόλλωνος Ἀνδρῶν δοῖσθαι ἔασον.

⁶ The victor is on his return from Nemea to Ægina. The party, conveying him home, on their nearer approach to their country, sing κῶμον a hymn. The Muses are looked out for, to be with them. HEY.

PAGE 364.

¹ One thing requires this, another that.

² Ἀρχε θυμὸν κρήνῃσι σῦρατο πολὺν φέλου.

³ Thou his daughter, the Muse.

⁴ I will sing it, the hymn, in common with their (i. e. τεκτόνων κῶμον above) song and lyre.

⁵ Jupiter shall receive a hymn, the glory of the country (Ægina), a sweet and accepted labor. DAL. By χάρις ἔγχεα Heyne understands Ægina, and makes it the name native to ἔξει.

⁶ Ἀγορᾶν, people, as στρατὸν before. HEY.

⁷ Διὰ τὸ σὲν μένος, ὃ Μοῖσα. SCHOL. Heyne proposes εἰς: as far as he was concerned.

⁸ By being wearied. Kapler was before used in this sense.

⁹ Company of contenders in the paucitium.

¹⁰ That is, he can get no greater eminence.

PAGE 365.

¹ Ἄς se. κίνας.—Ἐσχάτη.

² For ὑπερόχους. Bæckh reads ἐπὶ ἄχαι for the same.

On his own account, i. e. without the injunctions of Eurystheus.

¹² Τεταγέων is used, like λήμης elsewhere, for the sea.

¹³ Went where the sea could conduct him. Πόμπιμον (ἦν αὐτῷ) ---

¹⁴ Showed to mankind by means of these pillars the end of his voyage and of the world. Herm. punctuates after τέλος, not after κατέβαυε.

¹⁵ Make to pass on.

¹⁶ I command you to bear a song to Æacus and his race.

¹⁷ The height of justice attends on that saying. Praise the good. ("Οπα) ἀλκίῃ ἐοθλοῖς.

¹⁸ Nor is fondness for the actions of strangers better for a man to carry about with him than fondness for those of his countrymen. HEY.

¹⁹ You have a sufficient ornament for your verse near at hand.

²⁰ Having cut from Mount Pelion. An action attributed by Homer to Chiron: Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῃ ΤΑΜΕ ΧΕΙΡΟΝ.

²¹ Gained possession of, as his wife.

²² With great labor. For Thetis declined marrying Peleus, and changed herself into various forms. DAL.

²³ Ἄμα τῷ Ἰολᾶϊ ἐπόρθησε. SCHOL. Overthrew. HEY.

²⁴ To the army.

PAGE 366.

¹ Tis, as Telamon, βῆθι μέγα, prevails much. DAL.

² He who has learnt what he knows, not denying it from native talent, opposed to συγγενεὶ εἰδοῖα.

³ Aspiring to this to-day and that to-morrow.

⁴ Which performs nothing.

⁵ I join τὰ μὲν τὸ ὕλον δ' below, which should have been τὰ δ' ὕλον. HEY.

⁶ Philyra was the mother of Chiron, the instructor of Achilles.

⁷ (Kar') ἔργα.

⁸ Their bodies: sc. λεόντων καὶ κάπρων.

⁹ The centaur Chiron, who was the son of Saturn.

¹⁰ When he first began to do so.

¹¹ Ἐδᾶμβεν ἄν was wont to admire, τὸν him. Bæckh proposes τοπῶτον, ὕλον δ' ἔπειτα χρόνον τὸν &c.

¹² Τοῦτο, the following.

¹³ (Περὶ) προτέρων, concerning men who were prior to Achilles. Others understand λεγόμενον (ὑπὸ) προτέρων, by former writers, by the ancients.

¹⁴ In his stony cure. WHE.

PAGE 367.

¹ The gentle mode of applying remedies. DAL.

² He betrothed to Peleus Thetis...

³ Having beautiful hands, from καρπὸς, the wrist. HEY. Bæckh alters the word.

⁴ Amid, with, suitable precepts.

⁵ His whole mind. Or for πάντως.

⁶ ("Οφφ) ἐν φρεσὶ, that he might impress on his mind this, viz. that their king Memnon must not return home.

⁷ Tithonus, father of Memnon, and Priam, father of Helenus, were brothers. WHE.

⁸ From the things done there, i. e. at Troy, arose the glory of JAC. Ἀπαρ, hung upon it.

⁹ Sc. Peleus, Achilles, Telamon, Pyrrhus, &c.

¹⁰ So that it is not wonderful that they obtained a great name. HEY. Or, I mention thee, O Jupiter, because they were thy race.

¹¹ And thine is the Nemean contest, which the hymn is wont to aim at, to celebrate, attended or sung by the voice of youths.

¹² Συμφέρει, comports well, is due to.

¹³ Has unexerted to fame, has made famous.

¹⁴ Gracing with Phœbus' Pythian strain Thwarion's venerable fane. WHE. Θεάριον, for Θεάριον, was a place sacred to the Pythian Apollo, who was called Θεάριος. HEY.

¹⁵ By trial shines forth the proof of what one excels in. Or one's eminence in what one excels in. Or the issue is seen in trying what one excels in. Or τέλος is at length: By trial shines forth at length our excellence. "By trial the issue appears in what one is more distinguished for than another." DAL.

PAGE 368.

¹ The third division is among... According as we mortals have each of these divisions of life. "Quantum quidem per unamquamque trium ætatum mortali generi licet." BE.

² Bæckh thus understands this enigmatic sentence: But there are four virtues: three belonging to each age, and a fourth which teaches us to be wise in the proper place: viz. that the boy should not affect the virtue peculiar to young and old men, the man that peculiar to boys and old men, the old man that peculiar to boys and young men. These a long life brings with it: for, unless a man is old, he cannot exhibit all these four virtues. Some by τίσσας ἀρεὰς understand τετάρτην ἀρετήν, a fourth virtue.

"It shows us to what he refers to be
Anax."

"Which declaration is not without an
admirable purpose."

"And the same mingling with it covers
the thought. That is, it is a punner."

"The natural thought. A song is com-
pared to a thought of honey and milk. As
usual, the thing which compares is con-
tinued with that which is compared."
HEV.

"With the *Æolus* strains of the later.
DAL.

"He seems to compare himself to a
singer who pours his song on light and
darkness (and these perhaps his vowels) to
beats, who feed below. Thus he puts
both himself and the victor. This over-
does what we had above: *Μαθήσει δ', ἰ-
δὼν παύσασθαι, ἀνέστη δὲ, ἐκέραιε γρη-
γορ.* 1941.

"Nepher depends on *δὲ*: a pretty bold
construction. *δὲ* *δὲ*. Not so much so be-
cause 'Εὐδαιμόνιος may be nothing but 'Ε-
ὐδαιμόν, as we meet with *δὲ* *ἀνδρῶν* &
ἑλπίων.

EURIPIDES.

PAGE 369.

"On the Iambic verse I shall select some
observations from Professor Porson's Pre-
face to his *Hercules*. For their translation
from their original Latin I am indebted to
my friend Mr. Major, who has given them
an English dress in his Edition of Euripides.
Exceptions and answers to objections must
be left to the private examination of the
reader.

"A pure iambic *senarius*, or trimeter,
consists of six iamboes; or three metres,
or *dipodie*: Eur. Hec. 14. 'Τρεῖς ἐταίρων
ὄντε γὰρ φίλων ὄντας. To lessen the diffi-
culty of composing under such restrictions,
the writers of iambic verse introduced two
licenses: 1. The admission of a spandee
into the uneven places. 2. The substitution
of a tribrach for an iambus, being isochro-
nous.

"Next, the spandee was resolved in the
first foot into a dactyl or anapest; in the
third, into a dactyl only; but in the fifth,
into neither a dactyl nor an anapest.

"An exception is made in the case of
proper names, such as 'Αἰσώπη, 'Αντιγόνη,
'Ἰφιγένεια, Λαομέδων, which could not find
admission into iambic verse, if anapests
were entirely excluded. Hence the Tragic
writers in such cases introduce an anapest
into every foot of a *senarius* except the
last.

"The Tragic writers scrupulously observe
this rule: that the anapest must be con-
tained in the same word: hence Iph. A.
1570. is corrupt: 'Ἐλεξε δ' ὃ θεοκτόν' 'Αρ-
τιμι παῖ Διός: read:—'Ἐλεξε δ', ὃ θεοκτόν'
'Ἀρτιμιος Διός.

"Proper names containing an anapest, but
not so constituted as to require this license,
should be divided between different feet:
Iph. A. 507. Αἰὼ σε, Μελέ | λα', ὅτι παρὰ
γνώμην ἐμῆν. Hec. 750. Πρὸς ἀνδρ', ὅς ἐρ-

χισμένη Πάλο | μόντων χερσίν. 772. 'Οὐ-
λα, αὐτὴς Λακόν. 'Αγέ | μενέω, τὸν
Πλάτ. 1371. 'Ἐ ταύτων, εἰς τέρμα' ἢ
ἀνὰ δὲν.

"I now proceed to the caesura. A cae-
sura has two principal caesuras, the py-
themenic, (A) which divides the whole
the hyper-metrical, (B) which divides the
fourth foot. Of the first caesura there are
four kinds:

(A. 1.) When it takes place on a short
syllable, without elision: Hec. 5. Νάων
ὄρχε | ἐπὶ περὶ 'ΕΛΑΡΙΑΩ'.

(A. 2.) on a short syllable, with elision:
ibid. 11. Πάρη δ' ὅ' εἴπω' | ἴαλον τοῖς
πύροι:

(A. 3.) on a long syllable, without eli-
sion: *ibid.* 2. Ἀνὰ δ' ὅ' 'Αἶψα | χροῖα δὲ
ταῖς δὲν:

(A. 4.) on a long syllable, with elision:
ibid. 42. Καὶ τρεῖς τὰ τοῖς δ' | αἶδ' Ἀδμήτω
φίλων.

"Of the second caesura (B) there are more
kinds:

(B. 1.) Where it occurs at the end of a
disyllable or hyperdisyllable, without eli-
sion: Hec. 1. 'Ἦνα τερπὼν κερταῖα | ἐπὶ
σκόπον πέλας:

(B. 2.) in the same case, with elision:
ibid. 248. Πολλὰν λόγον εἰρήμην | ἔπειτα
θαρεῖν.

(B. 3.) When the short syllable is an
enclitic: *ibid.* 260. Κένη γὰρ δὲ λείπει καὶ |
εἰς Τροίαν τ' ἔρχει:

(B. 4.) When not an enclitic, but a word
which cannot begin a sentence: *ibid.* 319.
Τύμβον δὲ βουλόμην ἄν | ἀξιοῦμαι:

(B. 5.) When this word refers to what
has preceded, but may begin a sentence:
Soph. El. 530. 'Ἐπὶ πατρὶ οὗτος εἰς | ἡ
θρηνηῖς ἀέ.

(B. 6.) When the short syllable takes
place after elision: Soph. Phil. 1304. 'Αἶα
ὄν' ἐμοὶ καλὸν τόδ' | ἔσται οὔτε σὺ.

(B. 7.) When the sense is suspended after the third foot, and a monosyllable follows, *without* elision: Aesch. S. c. Th. 1055. ἄλλ' ὃν πόλις στυγέει, σὺ | τιμήσεις τάφῳ;

(B. 8.) under the same circumstances, *with* elision: Soph. El. 1038. Ὅρα γὰρ εἰ φρονῆς, τόθ' | ἡγήσει σὺ νῆν. The two last caesuras are less harmonious.

"There is again another division of the senarius, which is not unfrequent, which I will term the *quasi-caesura*. This takes place, either when a word suffers elision at the end of the third foot, or when γ', δ', μ', σ', τ', are annexed to that foot: Hec. 357. Κενεῖτε, μὴ φείδεσθ' | ἐγὼ τέκνον Πάριον. 355. Γυναῖ παρθένοις τ' | ἀπώλετος μέγα.

"It is a very unusual license, for the third and fourth feet to consist of entire words, or parts of words: as Soph. Aj. 1091. Μενέλαε, μὴ | γνῶμας | ὅπο | στήσας σοφάς. Aesch. Pers. 500. Θρησκὴν περὰ | σεντες | μέγισ | πολλὰ πόνη.

"But the third and fourth feet are never comprehended in the same word. Were this conceded, there would be an end to all rhythm, all harmony. The Comic writers, it may be said, not unfrequently take this liberty. True, they do so sometimes, but rather sparingly: (sixteen times, if I am not wrong, Aristophanes in the *Plutus*;) but this is an argument, that the Tragic writers do not.

"I proceed now to another kind of caesura, by which the fifth foot is divided, which I shall denominate the *pause*, because a verse which is without any of the caesuras mentioned above, is necessarily inharmonious, but not so one that wants the pause. In Hec. 343. Κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον τοῦμπαλιον, King: first highly edited ἔμπαλιον. The rule is this: If a senarius end in a word which forms a cretic, and a word of more than one syllable precede, the fifth foot ought to be an iambus. [The rule is given more briefly thus by Elmsley: *The first syllable of the fifth foot must be short, if it ends a word of two or more syllables.*] The Tragic writers therefore could not have written such verses as these: Κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον τοῦμπαλιον. Ἀτλας ὃ χαλκείοισι νύκτοισι σφαιροῦν. Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐν μετὰ πῶν σωφρονῶν. The rule holds good, if the cretic is resolved into a trochee and a long syllable, or into a long syllable and an iambus, provided the long syllable be an article or preposition, or in short any word which relates more to what follows than what precedes: Or. 1079. Κῆδος δὲ τοῦδ' ἐν καὶ σὺν οὐκ ἐστ' | ἐστ' | δὲ. 1081. Χαῖρ' οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστὶ ταῦτο'. σοὶ γὰρ | μὲν. Hec. 352. Καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ, ἀλλὰ | τῷ καλῷ. 379. Δεινὸς χαρακτήρ, κἀπίσημος | ἐν βροτοῖς. Under-

stand the same of τίς, πᾶς, interrogative; ὅς, οὗ, καὶ and the like, as I have intimated on Phoen. 1464.

"But if the second part of the fifth foot be of that kind, that it adheres to the preceding word, and both together make as it were but one word, there will no longer be a necessity for the preceding word to terminate in a short syllable. The following are examples, in which the word preceding an iambus is an enclitic: Aesch. Cho. 903. Κρίνωσε κερῶν καὶ παραιεῖς μοι | καλῶς. Eur. Hec. 505. Στεῖνόμεν, ἐγκοιμήμεν ἡγοῦ μοι | γέρον. Ion 645. Ἄ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ', ἑκούσιον μόν | πέτερ. Aesch. Agam. 1061. Ἔστω φρενῶν λόγουσα πείθε νῦν | λόγῳ. Prom. 649. Τί παρθευεῖ δαρύν, ἐξόν σοι | γάμον. Eur. Rhés. 717. Βίον δ' ἐπαίων εἶπ' ἀνέρ-της τις | λόγῳ.

"Two passages are to be excepted from this class: Eur. Heracl. 611. Ὁ φίλασθ', ἥκει ἄρα σωτήρ νῦν βλάβη; Soph. Oed. C. 1543. Σφῶν δὲ πέφασμαι κἀνός, ὥστερ σφῶ πατρί. Since νῦν and σφῶ signify *hūc* and *hic* duo, they are too emphatic to become enclitics. Read, ἄρα νῦν σωτήρ βλάβη; and ὥς πρὶν σφῶ πατρί.

"Next, let us collect examples of words not enclitic, but incapable of beginning a sentence or a verse: Aesch. Prom. 107. Οἶόν τε μοι τάσθ' ἐστί· θνητοῖς γὰρ | γέρα. Soph. Trach. 718. Πῶς οὐκ ὀλέε καὶ τόδε; δόξῃ γούν | ἐμῷ. El. 357. Σὺ δ' ἦμιν ἡ μισού-σα, μισεῖς μὲν | λόγῳ.

"But no particle is more frequently found in that position than ἄν: Soph. El. 413. Εἴ μοι λέγοις τὴν ὅψιν, εἰπομ' ἄν | τότε. Eur. Phoen. 1635. Ἄλλ' ἐνι νεῶν ἀνδρῶν ἐβρομ' ἄν | βλοῖ; 1642. Ἐγὼ δὲ παῖον σ' οὐκ ἐδάσασμ' ἄν | χόλον. Androm. 937. Βλέ-πουσ' ἄν αὐτὰς τῆμ' ἐκαρποῦτ' ἄν | λέχη. 1187. Οὐτός γ' ἄν ὥς ἐκ τῶνδ' ἐτιμῶτ' ἄν | γέρον. Bacch. 1272. Κλύεις ἄν αὖν τι κἀποκρίναί' ἄν | σφαῖς; Heracl. 457. Μάλιστα δ' Εὐρυσθέως με βούλοισ' ἄν | λαβάν.

"Observe, that in all these examples, ἄν immediately follows its verb, which also suffers elision.

"There are other instances, which are not actually opposed to this rule, but appear so from a mistaken system of orthography. To this class I refer those, in which oddels forms part of the fourth and fifth feet: Soph. Oed. C. 1022. Εἴ δ' ἐγκρατὸς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ ποιεῖν. Eur. Phoen. 759. (755.) Ἀμφότερον ἀπολειφθῆν γὰρ οὐδὲν ὁσέρον. Ale. 682. Ἦν δ' ἐγγύς ἐλθῇ θάνατος, οὐδὲν βοόλεται. Hec. F. 1341. Θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων. But, that the Attic method of writing these words was by division, οὐδ' εἰς, οὐδ' ἐν, I infer from this, that the particle ἄν is often interposed between οὐδ' and εἰς. About the latter part of the time of Aris-

trophanos, the Attics, perhaps following the example of Epicharmus, began to write also at length οὐδὲ εἰς and μὴδὲ εἰς.

"To the same class belong also those places of Sophocles, in which ἡμῶν or ἑμῶν (which some Grammarians write ἡμῖν or ἑμῖν) precede a caesura: Electr. 1328. *H ποῦς ἐρεσ-
των οὐρα ἡμῶν ἐγγενης; CEd. C. 25. Πᾶς γὰρ
τις ἤδρα τοῦτό γ' ἡμῶν ἐμπόρων. This method
of writing Sophocles has most frequently
(perhaps always) employed; the other
Tragic writers and the Comic very rarely."

Mr. Major adds the following remarks by
Mr. Elmsley: "Disyllables, in which the
vowel of the second syllable of the fifth foot
is elided, are considered as monosyllables: *Hee*. 809. Ὅποια κισσὸς θρυός, ὅπως τῆσδ' ἔξομαι.

"This canon is as applicable to those verses
in which the first syllable of the fifth foot is
a monosyllable which cannot begin a verse,
as to those in which it terminates a word of
two or more syllables: hence this verse is
wrong: *Soph.* CEd. C. 115. Τίνας λόγους
ἐροῦσιν; ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν: read ἐν δὲ τῷ
μαθεῖν.

"It may be laid down as a general rule,
that the first syllable of the fifth foot must
be short, if followed by the slightest pause
or break in the sense: hence in *Soph.* CEd.
C. 505. Τοῦκείθεν ἄλσους, ὃ ξένη, τοῦδ' ἦν
δέ σου, read, Τοῦκείθεν ἄλσους, ὃ ξένη, τός
ἦν δέ σου.

"Thus it appears that there are only three
cases in which the fifth foot may be a spon-
dee: 1. When both syllables are contained
in the same word. 2. When the first syl-
lable of the fifth foot is a monosyllable
which is capable of beginning a verse, and
is not disjoined from the following syllable
by any pause in the sense. 3. When the
second syllable is a monosyllable, which, by
being incapable of beginning a sentence or
a verse, is in some measure united to the
preceding syllable."

^a A worse, sc. ξένον.

^b And was not ashamed to miss? This
sense of ἀμύβωμαι was observed before.

^c Which came in his way.

^d Hence a cup was called κισσόβιον.

^e Sc. the grape.

^f Φλῶξ, because wine inflames.

^g Horace: "Quis udo Deproperare apio
coronas Curative myrto?"

^h Attic for δεχάμεν.

ⁱ We did not show that we were wetting.
As in the *Orestes*: τοῦ γὰρ ἂν δείξω φίλος;

^j Enjoined, ordered.

PAGE 370.

^k Hath gone to be buried.

^l By way of saluting the dead.

^m She was wont to rescue us from ...

ⁿ Ἄρα, woman? MONK. Νῦν? DUN.

Against the opinion of many critics, I
would consider ἄρα to mean *therefore*, and
in this case read the sentence without an
interrogation.

^o Hallo you there! why ...

^p Adverbially.

^q Having a concern for a loss not your
own. (Πεπλ) πῆματος. *Supplou*, out of
doors, foreign, like Lat. *foras*. Hercules
had been deceived by Admetus as to the
person deceased.

^r You know the nature of human affairs.

^s For whence should you know it?

^t We speak of paying the debt of wotatē.

^u (Εἰς) τὴν αἰῶνα (ἡμῶν). Horace:

"Quis scit an adjacent hodiernae crastina
summa Tempora Dii superi?"

^v The circumstance of fortune is obscure
whether it will advance, i. e. it is uncertain
what will be our state. Horace: "Futura
temporis exitum Caligines nōtū prout
Deus."

^w Is it detected, found out.

^x "Let us eat and drink, for to-morrow
we die." 1 Cor. xv.

^y Think to-day's your own, all else for-
tune's. Τὸν καὶ ἡμέραν βίον, your life from
day to day, or on the present day.

^z For the most part the sweetest.

^a Care nothing about. Ἔσσω (χαίρω).

^b I think you do believe so.

^c How that. Οὐνεκα, how, has been
noticed before.

^d (Ἐκ) τοῦ νῦν, from the present moment
and (contracted) sullen state of your mind.

^e Will transport you, lit. from one harbor
to another.

^f Πιρελός, a pouring or flow of a liquid,
attended with noise, as of wine poured into
a vessel. DUNN. The circling bowl.
POTT. So too the Scholiast: Ἡ συνεχὲς φωνὴ
τοῦ ποτηρίου.

^g Sc. ἐν ποτηρίῳ. DUN. Impingens
corpori. WA.

PAGE 371.

^h In my judgment. (Ὅποτε) χρῆσθαι ἐμὸν
ὡς κριτῆ. Οἱ ὡς ἔστι χρῆσθαι δεῖ.

ⁱ Our engagements are not such as admit.

"We are not now in a situation to allow."
DUN.

^j Have live!—Τὰ ἐν.

^k Yes, I do, unless ...

^l Ought not I to be treated well by him,
on account of i. e. notwithstanding a
stranger's death? Our language would in-
vert the sentence. Ought I to be ill treated
on account of a stranger's death? MONK.

^m Is it or Is there some misfortune that he

did not tell me? Admetus had told him it was a stranger that had died. Markl. proposes τὴν οὐραν.

^a Go and be happy.

^b Is not the prelude to.

^c Certainly not: for otherwise...

^d Have I been wronged i. e. deceived by my host.

^e At a fitting time for him to receive you in the house.

PAGE 372.

^a Shaving the hair for grief.

^b Gone dead.—His father Pheres.

^c Οὐν, I must tell you then.

^d Ἐπειτα, and yet under such circumstances.

^e He did not like...

^f A stranger's funeral.

^g Persuaded me to think otherwise, lured me.

^h In spite of my thoughts, against my will. This expression has occurred before.

ⁱ Who was under these sad circumstances.

^j But that you should not have told me! Τὸ σοῦ μὴ φέσαι. "But it was your fault, that you did not tell me." SCHOL.

^k Tell me moreover where. Καὶ πῶς would have implied an objection or contradiction.

^l Beside the direct road that leads...

^m Without the suburbs.

ⁿ Θυγάτηρ &c.—Τῶν κολεσσεῖν in Ἠλεκτρίων, as elsewhere in Ἐρινύων. Blomf. wishes Ἠλεκτρίων.

PAGE 373.

^a Watch for, look out for.

^b Πίνοντα (μέρος τι) προσφαγμάτων.

^c With my hands.—(Κατὰ) πλευρῶν.

^d The spilt blood's thick'ning foam.

POTT.

^e Τὴν κἀτῶ (δῶδν).

^f Ceres or Proserpine and Pluto.

^g I am confident that I shall bring.

^h He shall not say that he has done a kindness to an ungrateful man, himself being noble-minded.

ⁱ The acc. A from nouns in εὐς is usually long in the Attics: but not always.

PAGE 374.

^a Ἰσχυμ, ἰσάβι, ἰσάρε, ἰσρε.

^b Πόλις τόδοι &c.

^c To speak in one word, to be brief.

^d However he get lives on a small verge

of the balance i. e. in a very critical manner, so as to be despaired of.

^e By whom? As if Theseus had said οὐκ οἶσιν or οὐκ οἶσιν. MONK. He refers to οὐκ οἶσιν.

^f Had some one come into a course of hostility to him, had some one become his enemy? So Æsch. Prom. 121: τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθελος ἐλθόνθ'.

^g Whose wife he has violated, as he has violated also his father's wife, Phaedra.

^h That is, ἄρματα ἔχοντα or δ'χοντα.

ⁱ Your son Hippolytus.

^j Ἐολ is one syllable.

^k Ρόπτρον δίκης. "Ρόπτρον is here properly the spring-stick in a trap." VAL. Some understand it the sword of justice.

^l O, sc. Hippolytus.

^m Μέλος δακρύων, melancholy ditty.

PAGE 375.

^a Μύρια put for πολλή, πλεῖστη.

^b Thus rave, or ravingly utter these groans.

^c After he had fixed his foot (σὸν) with his shoes in the chariot. Valck. wrongly in my opinion understands ἀρβύλαι of that part of the chariot in which the charioteer stood: a sense unknown apparently to the ancients. MONK. The sense requires however the latter interpretation.

^d Applied the whip to the horses. Homer: κέντρον ἐπιπλήρωσιν.

^e Hesych.: Ὀμαρτῇ ὁμοῦ.—Ἰφ', close by.

^f Τὴν (φύρονταν) εὐδὸς (πρὸς) Ἀργεῖος καὶ Ἐπιδάυρας (γῆς).

^g Had thrown ourselves into, entered, the barren tract.

^h Heath rightly translates τοῦτέκεινα, beyond. VAL. This is to be taken after ἔρημον χῶρον, or at least applies to it.

ⁱ The scene of this play lies at Trachene, in the vestibule of the palace of Pelheus.

POTT.

^j Markl. proposes ἦδε. But ἦδη is now at length. The messenger refers to τοῦτέκεινα τῆσδε γῆς, and to that part of the journey he had already made. HEATH.

^k That is, ἐπὶ or ἐκ χθονός.

^l Vehement. Lit. juvenile, vigorous.

^m Ἰεπὸν, vehement: or sent from heaven. VAL.

ⁿ Στεγίψιν (ἐαυτὸν or κἀρα). Homer: οὐρανῷ ἐστηρίβε κἀρα.

^o Ὡς εἰσορᾶν ἄκρας Σειλῶανος ἀφ' ὧν ὄμμα τοῦτον, from my eye.

^p The wave hid from our sight.

^q Καχλᾶζον ἀφρόν, raising with a great noise the foam. VAL.

PAGE 376.

^a Filled with the sound of which. Οὗ here betrays an obscurity in the language.

^b Too powerful for the eyes, more than we could dare to look at.

^c Being much conversant with.

^d He pulls the rein: or καθέλκει ἵππους.

^e Tying his body with the reins from his front to his back. "Habenis corpus pōnē alligans. Such is the meaning, provided Heath rightly conjectured that Hippolytus folded the reins about his own body, and that ἐμπλακεῖς and δεσµὸν below refers to this." MUS.

^f Μεταστρέφουσαι (πρὸς) χερσὶς, turning their mind to, caring for. "Ναυκλήρου, the charioteer. So ἡνίοχος on the contrary is often used for a pilot." VAL.

^g Homer: ἔρμασι κολλητοῖσι.

^h Plain, level parts, opposed to rough and rocky. Seneca: "Nunc æqua carpens spatia."

ⁱ Like ναυκλήρου, properly said of a ship.

^j Ταῖρος προεφαίνο.—Ἐκμαλῶν, active.

^k For the horses of the chariot.

^l Upright.

^m Δεθὶς (κατὰ) δεσµὸν &c. ἡνίων. The reader may compare Ovid's description of this scene, Met. xv. 500—529.

ⁿ For θραυόμενος. SCHOL.

^o Cut out, not rent. A constant epithet. HEA.

PAGE 377.

^a Δοῦλός (εἰμι).

^b (Περὶ or ἀμφὶ) τὸν σὸν... The messenger was right. Hippolytus had been unjustly accused. See Lempriere.

^c Should hang themselves, as Phædra did.

^d Fill the bark of Ida with letters, i. e. write on all the trees that Hippolytus was guilty. In allusion, it is thought, to the letter of Phædra in which she had accused him of intended adultery. Or, as others say, to the practice of inscribing love-sentences on trees. Bark was used anciently for paper.

^e A calamity formed out of new evils has its completion.

^f Of destiny. Χρῆδον is undeclined.

^g Χρὴ καμίζων, ἢ τί χρὴ δρᾶσαντας (ἐς) τὸν ἄθλιον (ἱππύλιτον) &c.

^h Homer: ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι.

ⁱ Properly, ἀπαρηγόρευτα (καὶ) λείψαντα μὴ χρᾶναι, defiled by adultery.

^j The reader may compare this scene with Homer's description above.

PAGE 378.

^a Having well surveyed and having taken

up so as to poise or weigh them, or, so as to feel them. For Suidas explains βαρύνειν as meaning to feel among the Attics.

^b How did you, i. e. your two companions, suffer? Or, possibly, under what feelings did you endure this treatment of your friends? For we have below: "Ἐπεὶ δ' ὁ τλήμων &c. Ἄλλοι δὲ &c."

^c For ταῦτα ἐπάθετε. BARN. "Ἦτε πάντες" expresses duration.

^d I doubt whether the poet could or did say περπατᾶν χθόνα for a σῆμα. If he did, he did so, because it was underground. REL. Musgr. proposes μόνην or στέγην, both far from the mark.

^e Understand a fire-place. REL.

^f Ἀγώγιμον βάρος, the freight.

^g Placed near the fire. II. α. 412. &c. οἱ πλησίον ἴε.

^h We also say a bed of leaves.

ⁱ Εἰς, measuring up to the breadth of. Or consisting of three cubits as to breadth.

^j Actively. Apollon: τὰ δὲ λυγρὰ πρὸς ἔξον.

^k Here doubtless a huntsman's sickle for cutting down wood when necessary. MUS.

^l Οὐ coalesces with the preceding φ.

^m Cut on mount Ætna. Musgr. proposes διωτά.

ⁿ Instruments of slaughter. REL. Vessels for receiving the blood of slaughtered animals. MUS.

^o Sc. ἔστὰ from the preceding line. Heath transposes πελεκῆων γυθίους and παλαιοῖρου κλάδον: but one alteration demands another: for he changes κλάδον into κλάδων.

^p In a certain order and method. MUS. False proposes γ' ἰδί. As opposed to δύν.

^q (Ἐκ) τέραςτος.

^r So Nonnus: Τηρὸς δρυὸς περπατῶν. So that there is no need for reading στέγην with Scaliger. MUS. "Oves is from ἀνδρῶν, same as νόστος, to facilitate in general."

^s The other limbs. BARN.

PAGE 379.

^a Had crouched. Or having crouched held themselves so.

^b Fell back: or ἀνὰ is ὠρως, with the face up.

^c Wine, as Bacchus also is used. Tibullus: "Vieta Maronea foedatus laqueis Baccho." "So called from Muren, king of Thrace, and grandson of Bacchus, or from Maronea, a Thracian town." FORCEL.

^d Itself, without mixture, pure.

^e What kind of drink is this which... Σπῆας, to drink, properly by a continued draught. DONN.

^f (Κατ') ἄμυστον. Horace: "Purpurea Threiciâ vineat amygdæ."

- ^q In addition to.
^r As we say *cup for cupful*.
^s Went to singing.
^t 24. Addressing the Chorus as one person. In the next line he uses the plural, *στράτ'*; then just below again the singular, *σός*.
^u Silenus sc. *ῥέειν*, is wont to approve such conduct.
^v Barnes supplies *ἔστι* after *γάρ*. Or understand thus: but he cannot approve it now, because he is drunk.
^w And receiving pleasure from. BARN. I should not object to *κατακερδαίνων*: i. e. *βεβλαμμένος ἐπὶ*. *Ἀκέρδεια* is *βλάβη*. MUS.
^x Taken captive by wine, he reels to and fro as a bird shakes its wing when sticking to birdlime.—El below I wish.

^y *Σίφων* is an instrument for pouring wine from one vessel to another. "It is here put for the wine itself." BARN. Musgr. understands this word here in a manner which, I think, makes no sense.

PAGE 380.

- ^a We are in want of. BARN. Scaliger proposes *θνητεύμεν*.
^b I read *ἀπεκφυγῆν* for *κατεκφυγῆν*: for, although Beck thinks that a dactyl might be allowed in the fourth foot in a satyric drama, instances of this kind would be very common in this drama, if such were the case.
^c The effeminate Asiatics were particularly fond of music.
^d The tidings that the Cyclops was dead.
^e Thus or *ῥωγμοῖσι*, in the precipices, Reiske reads for *ῥυμμοῖσι*, the MSS. reading. Scaliger proposes *ῥυμμοῖσι*, by dragging. Others propose *ῥυμμὸς σὺν*, *uno iectu*, *ρυτῆρσι*, and *ρυμμοῖσι*.
^f My intention is a crafty one. According to his title, *πολύμητις Ὀδυσσεύς*.
^g Ἀπαλλάξαι may depend on *μενινῶ*, from *μενινᾶς*. [Or on *ἐπιθυμῶ* from *ἐπιθυμία*.] Yet Casaubon does not ill read *ἀπαλλάξω*. MUS. To drive him out of this feast of his, to get him to abandon it.

- ^h Ἐπὶ sc.—*Κῆδ'*, καὶ *ἔλτα*.
ⁱ Planks for ship-building. BARN.
^j That is, *ἐλαύνει κώπην τροπᾶν* *ἐκ* (or *μετὰ*, *ἀπὸ*, *διὰ*) *τοῖν διπλοῦν χαλινῶν*. The χαλινῶν of the auger are the two wooden handles. REI. Or κώπη is the handle, and χαλινῶν are thongs, as Barnes translates it. For Homer speaks of *ἵμῳ* in the same description, which indeed we have had above: ὅς δ' ὅτε τις τριπᾶ δόρυ νήϊον ἀνὴρ Τροπᾶν, οἱ δὲ τ' ἐνερθεν ὑποσσεύουσιν ἵμῳ τ' Ἀψόμενοι ἐκτρέφε.
^k More round. Musgr. proposes *κυκλήσαι*.

Annal. Gr. Maj.

- ^l *Ἰού*, *ἰού*, are to be considered out of the line.

PAGE 381.

- ^m Having made to ascend.
ⁿ Is there any way home?
^o As by a treaty made by sacrificers to a god. Apollonius: *Λαβὰς εὐαγέσαν ἐπάμωσαν*, ἢ μὲν ἀρξέων Ἀλλήλους.
^p Hold by: *ἐκ* or *μέρος*.
^q Reiske proposes *ὀδ*.
^r Ὡς, as, for. Or know that. "Hoc faciam, quia." BARN.
^s Elmsley proposes *τούσδε*. But *τῶδε* has force.

PAGE 382.

- ^t Holding all the arms. On the triumphal columns were erected the arms of the routed enemy.
^u Has led you to this good fortune, viz....
^v By reason of...
^w As Iolaus does not appear further on the stage, Elms. proposes *ἐρί* for *ἵδε*.
^x From being old he became young again in fight.
^y Lit. back again.
^z Face to face.
^a Extended, advanced. So Elmsl. for *ἐκτελοῦντες*. *Στρατὸν* is a plural.
^b Having made his foot to advance without... Other instances occur of this intransitive use. Some understand (*κατὰ*) *πόδα*.
^c Eurystheus sc.—"Hæc, are arrived.
^d The sentence is incomplete. The critics agree that one or more lines have dropped.
^e Ἀνδρὶ for *ἀνδρῶν*. Virgil: *Obsedit milite campos*. MUS. For *ἑὸς ἀνδρός*. ELM. Sc. of thyself.
^f Lead away, say all. Rather, lead away with yourself. There is as much difference between the active and middle, as between *Filius* in *Hispaniam duxit*, and *Filius* in *Hispaniam secum duxit*. ELM.

PAGE 383.

- ^g Sc. of war.
^h Sc. *αἰσθῆται*, being ashamed at, rather in a different sense from its use with *τοῖς κλέοντας*.
ⁱ That is, *οὐκ ἐτόλμησ'* which is repeated from *ὄψε*.
^j Found that the differences were not being terminated, were not ending, by single combat.
^k Well-omened and salutary. ELM.
^l Under the sides of their shields.
^m Demophoon sc.
ⁿ He supplicated his allies. A word in

no way befitting a commander, but showing the unmanly spirit of Lorygaeus. ELM.

^a An impersonal use. 'Ο σαρπηγεῖς is usually supplied by the translators. But it is the same construction, as in *βει, εἴπει*, where the grammarians wrongly supply *δ' Οὐδς*. Thus *ἔσται* is used by Thucydides for *σεσημῶς ἔγινετο*. ELM.

^b With a great noise. ELM. Sc. *σῆμα, κίεργμα*.

^c Think. So *ἐλπίζω* is said of a thing past. ELM. *Ἀρχεῖς*, do you take on yourself to say, presume to say?

^d For *ὀργή*. So Aeschylus uses *ῥέγμα*. ELM.

^e Foot reciprocated with foot. Homer: *ἄρπάζοντες ὅρου ὅρου, σῆνος σάκεϊ προδελύμεν*. "Aspis ἡρ' ἀπὸ τοῦ ἔρεισε, ἄρουσ ἄρου, ὀσείρα ἀντίρ". As to the nom. absolute, thus Sophocles: *Ἀδρια δ' ἐν ἀλλήλων ἡβήδων κακοῖ, τίδαξ' ἐλέγχων φέλακα*.

^f These were the words. BARN. Or *μήρας, σχῆμα*.

^g Supply *οἰκοῦντες*. For *σπελποντες* does not suit. ELM. Such dialogical constructions have occurred before.

^h *Γόης* mase. is not seldom used in the sense of *γῆν*.

ⁱ Drive off from the city. So in the *Medea*: *Ἀρῆσαι πόρον τένοισ*.

^j Begged Hyllus to put him up into. *ἔσται (ἐς) δῖον (καὶ θεῖον) ἐν (αὐτῷ)*.

PAGE 384.

^a He pressed towards. Sc. *ἔρμα* or *ἵππου*.

^b Hitherto, up to this, which I am now to mention.

^c Who was worshipped in a village called *Pallene*. MUS. Or *Pallennon*. ELM.

^d So in *Bacch.* 516: *τῶνδ' ἄπου' ἑθιμαρμένων Μέρεισι Διδουός σ'*. In such constructions two accusatives are used, as in *αἰτῶ σε ἀργυρίον*. ELM. And among the Latins: *Posce deos veniam*.

^e Close by. Musgr. and Reiske wish *ἐπὶ*. Barnes translates *above*.

^f Say that they were thy son Hercules...

^g I-Ius sc. Before Musgrave, instead of *ἐν δυνάστειον* the Edds. had *ἐνδὸς αἰθρίον*. Let the critical scholar note this instance of felicitous change.

^h Since *τόχει* (*cielo*)...

ⁱ In the course of time, after a long time.

^j I have thanks for thee.

^k Into the inheritance.

PAGE 385.

^a In our opinion. *Παρ' ἡμῶν* (*κριταῖς*).

^b *Mh* confutes with *δ*.

^c Sc. *μέρος* or *ἀξίωμα*.

^d The idea that *ἡγετοῦσα* can be used passively is discarded. Heath puts a comma after *ἔδωκ*, and construes *though a king yet...* Scaliger proposes *ἡγετοῦσα τε, ἡ ὀδὸς ἡλασται*, Musgr. *ἀκρωτοῦσα*. Thucydides uses word in sense like *βλέποντα*.

^e *Τόρατος* was often used in a good sense for king. MAR.

PAGE 386.

^a "Ἡμεῖς εἰς ἀπαιτίαν, as we say *both one to poverty*. In which a change from former condition is implied. MAR. That is, *we in their old age have come...*

^b The thing for the person, which occurs a hundred times. For *αἰ πρῆβεν*. MAR.

^c To obtain such a burial as fates to be lot of such as die at their natural time. BARN. Sc. *κῆδων* or *ταῦν περιμετρήων*.

^d The same sense as *σοφοῦ*. MAR. *It is a wise thing for the rich to look at poverty, at the poor.* "Viz, to learn beneficence," says Hermann. Or to see to what a wretched state he shall be reduced, if he is extravagant.

^e As we had at the beginning of the extracts from Hesiod.

^f So Tyrwhit, Markl. and Musgr. for *ἡ δοκίμα*. "The happy should look on the wretched, lest he be proud." ELM. Or lest he should expose himself to the same lot, or perhaps to draw a happy contrast.

^g Glad at heart and in good spirits: *sc.* if he feels otherwise, if he has had spirits being distressed at home, he cannot wish others glad. Horace has a like remark.

"Si vis me flere, dolendum est Primum ipse tibi." The meaning of our poet is: As the rich man and the poor man regard others, and as the poet also must regard others, so do you regard me.

^h *Οἰκοθεν* is himself, from himself, ἐκ αὐτοῦ. In Josephus *τοὶς οἰκοθεν φασί* are not those who act ill at home, but who are conscious that they are bad. MAR.

ⁱ Having passed by, overlooked assistance from.

^j I have a right to make the following declaration. That is, *ἐν τῷ ἀποφασίσαι*. Otherwise expressed by *δικαίω* *ἐσται* *ἐμῇ*...

^k Is wavering in her plans or decided in her humors. In *Andromache* 446, we have *Σπάρτης ἔκκειται, ὁδὸν βουλευτήρια, ἀνδρῶν ἀναπτες... ἐλκτὰ καὶ δὲν ἔργων... περὶ οὐκ*. Markl. thinks it may be in different from us in her disposition. As in Demosthenes: *ἀσθενεῖσθαι καὶ ἡμεῖς ἀπὸ νόμοις οὐκ ἔδει χρέμεθα τοῖς αἰτῶν ἀπὸ πολιτείᾳ*. Specially in her expulsion of foreigners.

^l And the other states, *ἄλλα*.

- ^c Stand up under, sustain.
^a The Chorus consists of the Widows of the slain.
^b To take in the way of pity, to pity.
^c I have labored in disputing with others in this argument.
^d Some of my friends. Barnes supposes Homer is alluded to: ἐνελ τὰ χεπελὸν νικῶ.
^e The light of life.
^f Ὅς θεῶν, that one of the gods who ...
^h From being confused and bestial.

PAGE 387.

- ⁱ Made it regular and straight, as by a στέβην, rule.
^j The voice of others.
^k For the nourishment of it.
^l The womb of the earth.
^m Αἶδος masc. is used elsewhere. Valck. wishes αἶδος.
ⁿ For or among one another.
^o Γῇ sc. ἀλλήλων. Markland indeed wishes we should read ἔχομεν, ἀλλήλοισιν ἂν πέποιτο γῇ, i. e. διαλλαγῆς (τοῦτων) ἂν the interchange of such things as γῇ ἀλλήλοισιν (for ἀλλήλων) πέποιτο.
^p ἢ φρήσιν (ἡμῶν).
^q ἢς φαίνει (ἂν εἰς).
^r A decuria, for a division or number generally.
^s Who, constrained by the oracles, so gave your daughters in marriage to strangers, as if you believed that the gods existed: and yet led your people on an expedition against the express forbidding of the oracle, as if you believed that the gods did not exist. Ζώντων θεῶν is opposed to ἀτιμάσας θεοὺς below.
^t Sc. δόματι.
^u By σώματα ἔδικα guilty persons he understands Tydeus and Polyaces: by δικάσις sc. σώματα the daughters of Adrastus, Argia and Deipyle, their wives. MAR.
^v Order: κτῶσθαι εὐδαιμονοῦντας φίλους εἰς δόμους.
^w Horace: "Sæpe Discepiter Neglectus incesto addidit integrum." Τὸν δὲ τοιοῦτον is integrum sc. moribus.
^x Is wont to destroy.
^y Μάρτυς is pronounced as a dissyllable: which is indeed the reason why the accent is on the α.
^z Λεγόντων θέσφατ' sc. against your leading them. So Electr. 65. ἡμοῦ λέγοντος is ἀντιλέγοντος. MAR.
^a Ἀτιμάσας θεοὺς παρελθὼν by transgressing sc. the oracle.
^b Led aside. Παρὰ is beside or aside.
^c Not looking to, regarding.

PAGE 388.

- ^d Sc. εἰδὼ. — Ὀὐκ ἔχοις (χρήματα).
^e Attributing higher rank and importance to envy sc. than to good feeling, valuing one above the other.
^f Sc. demagogues.
^g That we should urge fortune too much, needlessly and without cause. BARN. It is too much to expect that your fortune is to overwhelm us. HEA.
^h Adrastus has erred, it is true: but this is a common failing in the minds of men, and he ought to be forgiven. The reading of the Mas. is ἐν νέῳ, which Markl. explains of the young men who misled Adrastus, spoken of a few lines above. But ἀνθρώπων is too wide for this sense. Nor can it be well translated: He has erred: yet it is not his fault, but that of his young advisers: and this is a common fault with young men; therefore he ought to be pardoned. This is too much of an ellipsis. Petit. proposes ἐν νέοις: but Euripides nowhere uses the plural of νέος.
ⁱ I must be contented with your words or decisions. Ἐρέγω is firmly to abide by, to acquiesce in steadily, being from στερεός, στερεός, firm.
^k For what can I do? lit. what should become of me?
^l Ἄγε is used as an adverb, and therefore with a plural. So Age in Latin.
^m Sc. with wool. MAR.

PAGE 389.

- ⁿ I have arrived hither at ...
^o There are four rivers of this name: one at Syracuse, at Smyrna, at Ithaca, and this at Chalcis. POTT.
^p Ὅς for ἡμέτεροι πλοῖς ἀνέχουσι τὸν ... Many read οὗς for ἑς.
^q Ships as made of fir. Virgil: "Labitur uncta vadis abies."
^r Yellow in his hair, which was esteemed a beauty.
^s Sc. σπαρτῶν, πλέτας.
^t For, to recover.
^u For Venus promised Paris the fairest woman for his wife, if he adjudged to herself the contest between her, Juno and Minerva. Ovid: "Unaque cum regnum, belli daret altera landem, Tyndaridis conjux, tertia dixit, eris."
^v By the fountain water of Simois, (οἶον) Ἡφα.
^w I have come hastening ...
^x The intrenchment or camp of the soldiery. Ἀσπίδος for ἀσπιδόφυλον. MAR. As before.

PAGE 390.

² *Companions in the same tent and place.* They are represented by Homer as always together.

³ *One the son of Odceus, the other the son of Telamon.* Shortly expressed.

⁴ Hence called by Horace *Salaminius Teucer*.

⁵ *In scuts, i. e. ἐξομνους.*

⁶ Ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις πεσών. "With the various-figured die."

POTT. Homer: πεσσοῖσιν ἑτερον θυμόν.

⁷ Homer: ἕξον Ἄρης.

⁸ And him who came from . . .

⁹ For Δαίτρον τόκος, Ulysses.

¹⁰ Against, with. Πρὸς denotes comparison with.

¹¹ Sc. ἄρμα. Περὶ νίκας, for *victory*. But Musgrave's alteration *περὶ νίκας, about the goal*, is far preferable.

¹² "The ancients, in harnessing four horses to the car, ranged them abreast: the pair in the middle, called ζυγίοι, were yoked and bore the pole: the two side horses, called σιμωφόροι, were managed by reins." POTT.

¹³ Mutually answering to each other in doubling the goal. ΗΕΑ. Struggling with equal zeal.

PAGE 391.

¹⁴ Beside which he sprang.

¹⁵ I have come.

¹⁶ Θίαν, a spectacle: θεία, a goddess.

¹⁷ The sight of a woman's eyes, i. e. my eyes.

¹⁸ Sweet as honey, for μέλιον, from μέλι. Barnes proposes μέλιον, anything agreeable: Μυστ. μελιχον.

¹⁹ Thucyd. : δεξὶν κέρας Μαρτυρῶν εἶχαν.

²⁰ Of the oar, i. e. of the ship, i. e. of the squadron.

²¹ Mars, for band, fleet.

²² Sc. σόν. Carried in. Barn.

²³ The son of Mecisteus, sc. Euryalus, brother of Adrastus.

²⁴ Of Attica.

²⁵ Acamas or Demophoon.

²⁶ Equestrian. Markl. wishes Μαυροχίους, Athenian.

²⁷ Winged chariots, i. e. ships. MAR.

²⁸ Fixed. Musgr. wishes ἄρμασ' εἵθετον.

²⁹ Affording a good omen.

³⁰ Was carved.

PAGE 392.

³¹ Sc. the Phocian. Unless you prefer ταῖσδ' sc. ναυόλ. MAR.

³² Read ἔγεν. If ἔγων is retained, understand ἦν. MAR.

³³ Homer calls it Θρόνιον. BARN.

³⁴ Agamemnon sc.

³⁵ There is much discussion who is here meant. It is easy to see, says Musgrave, that the Poet does not speak of Adrastus, the father-in-law of Polyuces. The critics propose ἀδελφῆς, ἑδραστός or ἀδρεστός.

³⁶ Order: ὡς Ἑλλὰς ἁδβοὶ πρᾶξεν τᾶν, make a requirement of her (sc. Helen) who fled her home for a barbarian marriage. (Κατὰ) χάρην.

³⁷ Order: Κατειδόμεαν Ἀλφειῶν, σῆμα πρῶμας Νέστορος ἐκ Πύλου.

³⁸ Rivers were represented under the figures of bulls. Horace: "Sic tauriformis volvitur Aulidis." Different reasons are assigned.

³⁹ Πάροικον: because the river Ἀλφειὸς was in the neighbourhood of Pylos.

⁴⁰ Ods refers to Ἥλιδος, which is used for its inhabitants. The people of this region were called Επει, whence Pindar uses γᾶ Ἐπειῶν for Elis. Πῆς λεῶς, the whole Grecian armament.

⁴¹ White-oared. White, perhaps from the azure color of the sea.—Homer: Τροίησιν φιληρέτμοισιν ἀνάσσων.

⁴² Order: Μέγης ἦγεν ἔρη Τάφρον Σω ἄνασσε. Ὡν, ἔρη being taken collectively. MAR.

⁴³ The offspring, like γέννημα.

⁴⁴ Joined the right wing to the left: how so? because he moored near them both, joining them together by his twelve ships which formed the rear. Homer: καὶ β' ἔσχατα νῆας εἰσας Εἰρυσαν, ἥρπετ' αἰτίων καὶ κάρτει χειρῶν.

PAGE 393.

⁴⁵ Ἐνθα, here at Aulis. He distinguishes between ἐνθα and κατ' οἶκον. MAR.

⁴⁶ So I read for κλόνουσα with the Leipsic Editor. If κλόνουσα is retained, construct thus: κλόνουσα τὰδε, αἰζόμεναι κατ' οἶκον μάχην.

⁴⁷ Ye Cyncean rocks. They were called Συμπληγίδες, from their appearing to unite. So here αἰνέομαι θαλάσσας, by which the sea meets. "Ye clashing rocks." POTT.

⁴⁸ The maddening sting, for *to* who was maddened by it. Abstract for concrete: στήρηθεῖσα.

⁴⁹ Into the Pontus Euxinus.

⁵⁰ Having exchanged Asia for Europe. So Horace with a similar involution: "Car valle permixtum Sabina Divitiis operosiore."

⁵¹ To this inhospitable land.

⁵² Where a maiden priestess staves about

the altars and the pillars of the temples (κατὰ) with human blood. Or διατέγει is pours, while she stains, human blood. Elmsley proposes κοῦρα Δία, to the divine virgin Diana, and περικύριος.

PAGE 394.

* So Seidl. reads for εἰλατίνοις. Sc. ναυοί, fir-ships. 'Pολλοίς is then of two terminations. Or, if εἰλατίνοις is retained, πολλοίς will rather be a substantive: loud dashings made by fir-oars.

† Made to sail, like ἔσπευσαν.

‡ Increasing or feeding their eagerness which is caused by a love of gain, for the sake of their house and family.

α Is wont to be.

β To men's ruin.

γ Take with them in their ships.

δ To some men is an unseasonable thought about wealth, to others it is moderate.

ε The Symplegades rocks.

ζ The Thracian shores where Phineus lived.

η Incessantly beat by the sea.

θ The order seems to be, omitting the parentheses: Δραμόντες παρὰ λῖον αἰγιαλὸν ἐπὶ Ἀμφιτρίτας, ῥοβῶν καὶ πνοαῖς, ἐπὶ αἶαν τὰν πολυόρον, κατὰ Ἄγεων πάντων. MAR. With Seidl. I have read παρ' ἄλιον. Or, which is perhaps better, read παρὰ λῖον αἰγιαλὸν ἐπὶ Ἀμφιτρίτας.

ι Some join ἐπὶ ῥοβῶν Ἀμφιτρίτας. Markl. explains ῥοβῶν... καὶ πνοαῖς, the waves or the tide and the winds favoring.

κ What εὐναίων is, is very ambiguous. Heath says that rudders may be said to be εὐναῖα, because they keep a ship at rest and from being tossed at the will of the winds. Can εὐναίων mean well fitted to the ships? Markl. reads εὐναίων πηδαλίων τ', because Hesychius explains εὐναῖαι by ἀγκύραι.

λ Some read ἐνορίας. Markland has thus fixed the parenthesis. Αἴραις... Ζεφύρον might however be joined to πλησιάζουσι πνοαῖς as being explanatory of them.

μ He doubtless refers to the island of Leuce, of which Arrian says: ὅριδες δὲ πολλοὶ ἀνέχονταί ἐν τῇ νήσῳ. MUS. Some write λευκὰν and λευράν.

ν Achilles celebrated a victory here with festive games: from whom the island Leuce was called Achillea. POTT.

ξ Κατὰ, to. MAR. Not to, but in. SEID.

ο According to the wishes of my mistress Iphigenia. MAR. This wish has been expressed before in the play by Iphigenia. BARN. Δεσποσύνοις, the correction of Markland, would save the ambiguity of δεσποσύνας Ἀθήας.

PAGE 395.

π Sprinkled about her hair with bloody lustral water. MAR. Her hair being rolled up and down in it.

ρ Τῇδ', sc. what follows. The turn from Helen to this new subject is very abrupt, and demands some such alteration as Musgrave's: ἥδισταν δ' ἐν ἀγγελίαν.

σ For may I even in my dreams concur with my family and paternal city so as to... As Homer: Τοῦ ποτὶ μνησσομαι ὄνομα ἐν περ ὄνελον. Musgr. wishes συμβαλῇ ν, may it happen to me in...

τ Order: ἀπολαύειν χάριν the pleasure ὕμνων περὶ τῶν. SEID. Others understand κατὰ χάριν.

θ Common to prosperity, i. e. proper to fortunate men. HEA.

ι Sing your fate (κατ') in a ditty: or sing a ditty the subject of which is your fate. Æschylus: ἑμνοῦσι δ' ὕμνον... Πρώταρχον ἔτην. Sophocles: πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ Κατὰ δὸν ἦδη πανδάρου ὁδύματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην.

κ A sound easily comprehended by the wise, viz. that you &c. Or thus: easily felt by the feeling, because... Musgrave says that he does not see the connexion between εὐζύνητον δτι κελαδεῖς πόσιν: why the βοά is more εὐζύνητος because she mourned her husband, than it would be if, as in the case of Philomel, she mourned her son. It is not however εὐξενητότερον but εὐζύνητον.

λ Your husband Ceyx. Ov. Met. xi.

ξ I compare my moans to you, i. e. to your moans. Unless you read with Reiske ὀρηγοῦσ', I compare myself. SEID. (Κατὰ) ὀρήρους. BECK. BARN.

ζ I who have your note without your wing. The Latin Version well supports the contrast: ales sine alis.

η A rare word for ἄγυρις. Hesychius: Ἀγορὰς ἄθροισμα, στρατός. BARN. It occurs again in the Electra.

PAGE 396.

α She means for the Grecian Diana, desiring to exchange for her the barbarous and bloody Diana of the Tauric Chersoneso.

β The dear place of childbirth of Latona. "Portus reads ὠδὴν. But then we must read φίλον or φίλας." MAR. "Not so: φίλων might then be referred to ἑλαίας, which is contained in θάλλον ἑλαίας. As in Æschylus, λαγίαν ἐρκύμονα φέρματι γένναν, βλαβέντα: where βλαβέντα is said, as if λαγῶν had preceded." SEID.

γ So I write for Κέκρευσ. This lake of Delos was called Τροχοειδὴς and Τροχόεσσα.

In Iph. Aul. 1055, we have εἰσσεύμεναι κώλια and Orest. 352. κώλια εἰληθεῖσαν. SEID.

^a The towers being overthrown.

^c Rowed by the oars and taken captive by the spears of the enemy.

^d Through a costly barter in gold.

^b I came a barbarous journey hither: or by a barbarous road. Νόστος is from νόμα, to go or come.

¹ Namely, Iphigenia. Musgrave defends the accus. after λατρεῖα. Suidas: λατρεῖα, τὸ τιμᾶν αἰτιασμένη: i. e. in the accusative.

¹ Envying the wretched misery which has attended a person all through life, i. e. from youth upwards. The Chorus had known better days, and envies those who had known nothing but misery all their days. It is better for instance to be born blind, than to lose one's sight in after life.

² For a person born in misery does not feel it so much.

¹ To them misfortune changes its name or character. That is, to them misfortune is not misfortune, as they have never known better fortune. But the sentence is abrupt. I suspect we should read ἐν γὰρ ἀνάγκαις οὐ κάρνει σὺντροπος ἐν μεταβάλλειν ὀνόμαϊ: does not labor to change his bad situation. SEID.

² To be reduced to a bad lot after good fortune. "Εὐτυχίας is the plural. Δὲ instead of γὰρ would suit the metre not more than the context." SEID.

^a O my mistress. Πρωτοκέντροπος (ναῦς).

^c Shall urge on the oars.

^b So read many critics for εἰς. Others propose ὦς. Εἰς ἐπὶ is intolerable.

¹ Difference of reading and interpretation is here triumphant. Reiske and Musgrave, as usual, alter from beginning to end. Scalliger changes πῶδα into πῶδε, Barnes into πῶδας. Markland wishes ἰστία καὶ πρότοναι, and thus translates: *In aëre vela, et rudentes ad proram, supra stolum, extendent pedem navis*. Seidler asserts that πρὸ has dropt before προτόναι, changes πῶδα into πῶδες, and thus translates his reading: *Vento vela ante funem a prorā super stolum explicabunt pedes navis celeriter cunctis*: i. e. *pedes explicabunt vela*. Heath retains the old reading, makes πῶδα rads to characterise ἰστία,

and thus translates: *Funes ad proram explicabunt aëri supra rostrum navis vela, vela scilicet quae per vent mires*. The Reader may make his choice out of all this variety. I will add that στόλος is explained by ἰσσην- field the cut-water, and πῶς by Donnegan the rope by which the main-sail of a ship is let out or taken in.

PAGE 397.

¹ What the chorus means by these five lines is this: *I wish I could fly through the air to my house and chamber in Greece, there put down my wings, and dance as I was wont*. MAR.

² Barnes rightly explains this of the ample space of heaven, in which the Sun and Aurora and the Stars exercise themselves in their courses as in a large circus. MUS.

¹ Leave off to move my wings, MAR. Reiske takes ἀξάμα from ἀεγχεῖν: *I wish it were my lot to . . .*

² The last word of all this sentence, ἐστιάξω, is the verb after δεῖ.

¹ Παρθένος ἐδοκίμαον γάμων cannot well be taken together, which would be put for νόμῳ ἐδοκίμαον γάμων. Markl. proposes ἐδοκίμαον γάμων, of good expectation as to marriage. Γάμων might depend on ἀδελφῶν: a construction which is not affected by ἡμῶν, because ἡλίανω θάλασσαν makes up for it were only one substantive. [As in the Antigone: κέρως νυμφίων Ἀιδου.] SEID. The troops of my companions dancing in celebration of a marriage. Heath understands ἀξία before γάμων.

² Beside the foot of my dear mother, i. e. just by her.

³ Urging up and down the festive hands of my companions.

¹ Ὀρνεμένα ἐς ἀμύλλας χαίτων (καὶ) ἐν χαιτῶν. I should prefer χαίτων ἐν. Seidler also feels the want of a conjunction.

² Markl. conjectures χαίτας not καίτας. But the hair also was delicately and copiously adorned. SEID.

³ Φόρεα (χρῆσι) καὶ πλουσίους γέροντας.

⁴ We may understand αὐτὰς sc. γέροντας after ἐστιάξω. But I prefer taking ἐστιάξω for ἐστιάξω, SEID.

SOPHOCLES.

² Better than any augur.

¹ He says νεώτερον, to show that there was no room to expect him to change. SCHOL. The decree was that Antigone should be

destroyed for burying her brother Poly- nices.

² Are you not here present, i. e. Blame- field vindicates ἀπα μὴ in Aesch. Theb. 1293.

PAGE 398.

^a (Περί) concerning your intended bride Antigone.

^b Or are we dear to you, however we act?

^c I am in your power, I am obedient.

^d Σὺ μοι τὰς γνώμας καταποῖς ὥστε χρὴσ-
τὰς εἶναι, ἔχων χρῆστας γνώμας. H.R.M.
who with Brunck understands καταποῖς of
the present, not of the optative.

^e Same here as ἔξιος. Thus adverbs are
often used after εἶμι, as was observed be-
fore. Thucyd.: χαλεπῶς αὐτοῖς ἡ ἀνάστασις
ἐγίγνετο. Herod.: τῶν ἐχθρῶν κατ' ἑπέρθε
γενέσθαι.

^f To be thought of more weight than thou
who directest me rightly.

^g To have in your breast, to feel, that
every thing stands behind, is to be postponed
to, your father's will. Musgr. wishes ἰστέ-
ναι, to place.

^h Psalm cxxvii: "Happy is the man
whose quiver is full of them (children):
they shall not be ashamed, when they speak
with their enemies in the gate."

ⁱ Equally (ὅν) with a father.

^j A sound mind. BR.

^k "I will spue thee out of my mouth."
Rev. iii. 16.

^l Te: because πτέρας is in fact the same
as πτεροτέρα.

^m I caught her in the act.

ⁿ Let her call out on...

^o Who presides over relatives.

^p If I bring up my relatives disorderly,
certainly I shall have those disorderly who
are not so. Θρέψω does not exactly apply
to the subsequent part, which would have
rather required ἔξω.

^q Among his relatives: "in private life!"
Fia.

PAGE 399.

^a In the storm of war.

^b It is not possible that...

^c Shall have appointed as king.

^d Seneca: "Æquum atque iniquum regis
imperium ferat."

^e That is, by breaking ranks causes flight.
Trollope compares the expressions τέγγει
ἔχων, τάχεις ὀμωγῶν, and in Virgil "so-
porem irrigat."

^f Of the well-regulated. Modestorum:
Brunck. Homer: Αἰδομένων ἀνδρῶν πλείους
σβοὶ ἢ τέφανται.

^g We must assist good discipline. Τοῖς
κοσμοῦμένοις from τὰ κοσμοῦμενα.

^h And we must not be worsted by...

ⁱ To be driven from our place. BR.

^j Are deceived by our great age, robbed
of our sound mind by old age.

^k In allusion to φρονούμενος above.

^l Mark the difference between ὄψε and

μῆτε. The first asserts a fact, I shall not
be able. The second contains a prayer, nor
may I learn. BR.A. I cannot, would not
reprehend. FRA.

^m Thus or χάρεσσ for χάρεσσ the best
critics.

ⁿ You are not formed by nature so as to
be able to guard against all that people say
or do or have to blame you for. Brunck
reads σοῦ δ' οὐκ ἐφύκα, which Trollope de-
fends. Πέφυκα and ἔφου, he says, are
sometimes used for I ought. Then προσκο-
πεῖν σου, to be on the look-out for you as to
what...

^o For your eye would be dreadful to,
would strike dread into, a citizen at or in
consequence of his speaking, i. e. if he spoke,
such words as...

^p The most underserving of such treat-
ment.

PAGE 400.

^a Ἀθᾶπτον (εἶναι).

^b The order is: οὐχ ἥδε ἔστιν ὀκία χρυσῆς
τιμῆς (ὥστε) λαχεῖν. Erfurdt makes τιμῆς
depend on λαχεῖν, though he acknowledged
that λαχεῖν rarely takes a genitive. BR.A.

^c Is proceeding against you, or in suc-
cession.

^d Than that you are prosperous.

^e Ἀγαλμα εὐκλείας is a phrase similar to
στέφανος εὐκλείας. ERF.

^f What can be a greater glory to a father
from his sons than their prosperity? τί
ἄγαλμα μείζον πατρὶ πρὸς παίδων, ἢ παῖδες
θάλλυντες? And so the Schol. explains it.
BR.A.

^g To think that this, viz. as you say, and
nothing else, is right. "Ὡς φησὶ σὺ, i. e.
τοὺς σοὺς λόγους," ERF.

^h Φρονεῖν sc. εἶδ.

ⁱ Plural after ὅστις, which implies plu-
rality. Terence: "Si quisquam eat qui
placere se student bonis, In his poëta hic
nomen proficitur suum."

^j To be self-willed and oppose advisers.
SCHOL.

^k The second α is here long before ρ. The
place of the arsis in iambs is exactly con-
trary to what it is in hexameters: being in
the former at the end, in the latter at the
beginning of a foot.

^l From the very roots, utterly. It rather
loses here its original sense, and means
branch and all.

^m Ἐγκρατής vads, a pilot, as Plato has ἐγ-
κρατής τῶν ἡμῶν. ERF. Πόδα was ex-
plained before.

ⁿ When he has once upset the ship, for
the rest of his voyage, sails with or on
upturned planks. Herm. proposes πλοῖον
for λοιπόν.

^o Retire (ἐκ) from your rage. Herm.

reads 'ΑΛΛ' εἰκε, θυμῷ καὶ . . . which gives a good, perhaps a better, sense.

² Good judgment.

³ Cicero: "Sapientissimum esse dicunt eum, cui, quod opus sit, ipsi veniat in mentem: proximè accedere illum, qui alterius bene inventis obtemperet." Similar passages are given by the critics from Herodotus, Hesiod and Livy.

⁴ That is for the best that a man be naturally full of knowledge, (κατὰ πᾶν), in every respect. Soph. Trach.: Τοῦτων ἐχὼ γὰρ ΠΑΝΤ' ἐπιστήμην.

⁵ But if—what?—a man is not naturally full of knowledge, since this does not usually turn out in this manner, (i. e. since it is not usual that men are so,) then it is even good to learn from those who are clever and speak to the purpose. Thus Ion: Εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρῆσθαι.

⁶ Ὅμοῦ, near. So Aristoph.: Καὶ μὴν ὁμοῦ ἴστω ἦδη.

PAGE 401.

^a (Πεπὶ) παῖδς, her son Hæmon.

^b Πῶρα for πῶρεστι.

^c Your speech at least, i. e. I heard you speaking, but could not catch the exact meaning. Observe the beginning of the next speech.

^d To the door. BR.

^e That I might come as the addresser of prayers (πρὸς) to Minerva. So νετρέων δαρήματα in the Orestes are offerings to the dead.

^f Violently torn open through her impatience to learn the cause of the lamentations of her domestics. BRA. But these she did not hear, till she was opening the door. Bruck properly translates it *occlusa, opened*. It properly means *drawn back*.

^g I full back against the servants.

^h Παῖον, because he had already related the story in her absence. ERF.

ⁱ As to things concerning which . . .

^j Is always proper. The construction is like that in Virgil: *Triste lupus stabulis*.

^k To the extremity of the plain. Ποδάρης above is one of the Doric forms stated by Porson as found among the Attics.

^l Unpitied. Generally used for unpitying.

^m The goddess Hecate worshipped in the high-ways.

ⁿ To have a mild temper towards us. Ὀργῇ, as already observed, is a disposition to in general, from ὀρέγομαι. Tread. 53: 'Emphatic' ὀργὰς ἡπίους.

^o (Καὶ) ἄγρην . . . Τὸν μὲν preceded.

^p The relics of the body.

^q That is, his country's, natal. MUS.

^r Thence we came to the hollow period death-chamber of the virgin, her place of confinement. She says of herself in a former part, Ἀχέροντι κομμένης.

^s As yet unhonored with funeral obsequies.

^t That is, ἄσημος βολή. It does not often happen that the gen. of a noun, or fem. is governed by a neuter adjective. Phæn. 1500: ἄβρα παρηίδος. Virgil: *Strata virum*. BRA.

^u Two comparatives. Homer: 'Πολλέτεροι γὰρ μᾶλλον. Hec. 381: μᾶλλον ἐμφερέτεροι.

^v Properly δυστυχιστήρην, as at the opening of Thucydides. "And do I tread a more unhappy path than e'er I went before?" FRA.

PAGE 402.

^a Allures, invites. "It is my son: I know his voice." FRA.

^b The comma after δαρήματα is here omitted after Schäfer. We must understand however δὲ ἄγρην. Maltby believes a whole line is wanting after λιθοσπαθῆ, of this nature: Ἀποσπάσαντες καὶ λιθοσπαθῆν ἀνίγην. Trollope thinks the difficulty remains much the same even with Schäfer's punctuation.

^c To see whether I really . . .

^d Am deceived. As before.

^e Bruck orders the words: ἐξήραυεν τὰδε κελεύσματα, i. e. on account of, for reason of. But Erfurd is right in ordering them: ἡθαυόμεν τὰδε, κελεύσματα ἐξ . . .

^f In the furthest part of the tomb.

^g ('Εξ) ἀνέχρος.

^h Βρέχος μετώδης σινδόρος is βρέχος εἰρητός i. e. στερεὸς σινδόρος. BR.

ⁱ Such words as μένος very rarely double the σ in the Iambic verse. A second instance occurs just below.

^j The death of his spouse now below: i. e. in Hades.

^k As Virgil: "Horrendum stridens."

^l Sc. καυῶ or the like.

^m Disdaining him with his countenance. Musgr. understands it literally: *spitting of his father's face*.

ⁿ The two edges of his sword, i. e. ἑφῆκες ἕλκος.

^o And aiming it missed his father who rushed out and fled.

^p Ut habebat se, as she was or stood, i. e. without changing place, immediately. As Statius is from Sto, as opposed to changing place.

^q Rushing on his sword. ERF. For ἐπαινευόμενος sc. ἕλκος. MUS.

^r He says ἐξ ἄγρην, because to embrace is to compress within the arms. MUS. Or

to draw INTO his arms. "Τῆρ' ἐν, flexible, soft, and so languid." BR.

On the pale cheek of Antigone.

A carcass on a carcass.

Showing up among men inconsiderateness, how it is, i. e. showing how inconsiderateness is.

Is a neighbour to, or presses upon.

PAGE 403.

Which was sent by . . . Πόρικμος has usually an active signification.

That is, without using her feet, neither standing nor walking, but by hanging. An affected way of speaking, but purposely enigmatical. The Schol. says: Not having gone with her feet, for the body does not go below. This reason I do not approve. WA.

Undone. Musgr. reads ἀλόφια for ἀλὲ-θρας.

As to the doing of it. "The sense is, She died in the most wretched manner and she did it. She hints that Deianira killed herself." ERF. "As the thing itself shows." BR. "When compared with her former demeanour." REL.

Τὴν θάρσιν ἀνέπεισεν; SCHOL. Εὐ-πράξας seems to agree nearly with the Latin *otus mortem*, and ours to meet with her death.

Was it passion or madness which destroyed her? The Schol. supplies ἀνείλεν, Erf. ἐνείλεν, from the following. Rather supply from the preceding, διήστρωσε.

PAGE 404.

In addition to the death of Hercules.

Hesych.: Μάταιος τάλας. Properly, vain, phrenzied.

So, to herself.

Qualis erat? in what state of mind, how affected? WA. I prefer referring τὴς to ἑβρω. ERF.

By herself. ἑρὸς, à parte.

A female hand, in general. "How could a woman do it?" FRA. Brasse says that τὴς is absurd. I see not why.

Create—make—do. So ποίω has these senses.

Yes, and she has done it in a dreadful manner.

PAGE 405.

Her son Hyllus.

Κοῖλα I would explain *capacious*, on account of the size of the body of Hercules. Hesychius: Κοίλαρος βαθείας. I had conjectured κοῖα, and this reading is acknowledged by the Scholiast: Ἐπάφεται ΚΟΙΝΑ.

Anal. Gr. Maj.

τὰ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἡρακλέους. WA. Musgr. also approves of κοῖα. Κοῖλα is only an ornamental epithet. ERF. That is, couches are always more or less hollow. Billedueck proposes κοῖτης. A thousand conjectures were at once annihilated by Pearson's famous canon about the cretic. This must share the same sad fate.

Laying out the funeral bed for his father, to enable him to go again and meet him. Hercules was at this time being conveyed from the ship, (where Hyllus had left him,) almost dead from the effects of Nessus's tunic.

That she was a widow.

She wept, whatever utensils she touched which, though now wretched, she had been wont to use with her husband. Or make this construction: ἔκλαεν (ἐνεκα) ὀργάνων θανάτου. . . Or ἔκλαεν (ὀργανα).

Her future existence deprived of the chance of having more children. BRA.

Virgil: "Interiora domūs irrumpit limina, at altos Conscendit furibunda rogos. Hic postquam Niacas vestes notumque cubile Conspexit, paulum lacrymis et mente morata, Incubuitque toro dixitque novissima verba: Dulces exuviae, dum fata Deumque sinebat, Accipite hanc curam, meque his exsolvite curis."

Kept my eye on her. Virgil: "Dum sidera serent."

Strewn or laid over the couch.

The place where the couch were spread, dormitory. BRA. But how much supports Brunck's and Wakefield's rendering of bed.

Virgil: "Rumpelbat pectore questus."

De, where. BR. That is, τόπος. "He, the emendation of Wakef. is certain." ERF. "Or read ob." SCHF.

Εὐάνμορον probably refers both to πλεον and ἀλέσιν, as Wakef. thinks. BRA.

Δρομαία, fem. sing.: δρομαία, neut. plur.

Τῷ ἄλλῳ, τῷ παιδὶ τῆς τοιαύτης ταχέως. SCHOL. Musgr., with whom Schaefer agrees, makes τῆς τεχνωμένης governed by φράζω. As to the sense, I readily agree with them, if only this genitive be joined with the pronoun τὰς rather than with the verb. For the plena-oratio is either φράζω τὰς τῆς αὐτῆς τεχνωμένης, or τῆς τὰς τεχνωμένης φράζω αὐτά. HRM. The order of the Scholiast appears the most simple: BRA.

Καὶ ἐν ᾧ (χρόνῳ), and while we are running hither and thither to find him.

Struck (κατὰ) in the side.

The midriff or diaphragm, as before.

That she had undertaken this deed through anger with herself i. e. for causing the death of Hercules by giving him unwittingly the robe of Nessus: or through anger with Nessus.

Notes.

^d Ὁψέ, at length.—(ῥπδ) τῶν.

^e Unwillingly by, at the suggestion of, Nessus.

PAGE 406.

^f Was deficient in. BRA. Without δὲ μὲν οὐδὲν, the period would have balanced better: ἐλπίς οὐδὲ γράμμος οὐδὲ ἀμφιπίπτει.

^g Applying his side (πρὸς) towards or by the side of his mother: πρὸς, à parte. Eurip. Suppl. 566: ξυδάμω μῦθον ἐν βραχεὶ σέθεν.

^h That he had accused her on a wrong charge. Βάλοι for διαβάλοι.

ⁱ How that he was made an orphan by two, viz. his father and her.

^j So Wakef. and Erf. for βίον. That is, κατὰ βίον, as to his life. Alcest. 403: προλιπούσα δ' ἄρδν βίον ἀρπάζει τλάμων. βίον separates ἐκ δούειν and παρὸς τ' ἐκείνης τ', and spoils the sense.

^k To-morrow never comes, till...

^l Before he has been happy (διὰ) during the present day. "Παθεῖν nullo modo ferri potest," says Erfurd.

^m The greater part of this passage has been thus translated by Cicero in his Tusc. Quæst. ii. 8: O multa dictu gravior, perpressu aspera, Quæ corpore exantlati, atque animo pertuli! Nec mihi Junonis terror implacabilis, Nec tantum invecit tristis Eurystheus multi, Quantum una vecors Ænei partu edita. Hæc me irretivit veste furiali inscium, Quæ lateri inharens morsu lacerat viscera, Urgensque graviter pulmonum haurit spiritus. Jam decolorem sanguinem omnem exorbuat. Sic corpus elude horribili absuntum extulit: Ipse illigatus peste interimor textili. Hos non hostilis dextra, non terra edita Moles gigantum, non bi-formato impetu Centaurus ietus corpori infixit meo, Non Graia vis, non barbara ulla inhumanitas, Non sæva terris gens relegata ultimis, Quas peragrans, undique omnem hinc feritatem expulsi: Sed fœminea vi, fœminei interimor manu. O nate, vere hæc nomen usurpa patri, Nec me occidentem matris superet caritas. Hæc arripe ad me manibus abstractam piis. Jam cernim, mone an illam patiorum pates. Perge, aude, nate, illacryma patris pestibus: Miserece, gentes nostras flebunt miserias. Hæc virgineam me ore ploratum edere, Quem vidit nemo ulli ingemiscens malis! Sic fœminata virtus afflicta occidit. Accede, nate, assiste, miserandum accipe Evixeratum corpus lacerati patris. Videle, cuncti: Inque caestum pator, Jace, obsecro, in me vim corpuscam fulminis. Nunc, nunc dolorum anxiferi torquent vertices: Nunc scripi ardo. O ante victrices manus, O pretra, O terga, O laceratorum tori! Vestrone pressu quon-

dam Nemeus leo Frondens efflavit graviter extremum halitus? Hæc dextra Eurystra tetram, mactatu cæcetra, Placavit: hæc bicorpoream afflixit manum: Erymanthium hæc vastificam abiecit belluam: Hæc a Tartarea tenebrica abstractum plaga Tricipitem eduxit Hydra generatum canem: Hæc interemit tortu multiplicabili Draconem auriferam obtutu observantem arborem. Multa alia victrix nostra lustravit manus, Nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus.

ⁿ During, like θαρσαλέος which is also from θέρω, through tétharsai. Wakef. translates it exciting heat and sweat.

^o And sad to tell. Brasse writes καὶ. Cicero above has dictu gravior.

^p The poetic plural, as Lat. pectora. "The mythologists state that Hercules supported the heavens on his shoulders." BRA.

^q Put on me, imposed on me such an evil, (κακόν).

^r Deianira sc.

^s (ῥπ) Ἐρινέων. Or it may be taken after ἐμφίβληστον.

^t Ποφῶ affords a curious instance of transposition in derivatives: for from it, through ὁφῶ, sorghæo, is sorbeo, as Ἀμφῶ made Ambo.

^u The Schol. explains it by περλερ, and Cicero by decolorem. But it rather means green—rigorous, fresh, lively. As in Hec. 128: τὰν Ἀχιλλέων τέμβον στεφανοῖν ἐμαρτι χλαρῶν. WA. With the latter meaning Hermann agrees.

^v Inexplicable. Ovid: Cæcæque nesculis Tabæ liquefactis. WA. So Brunck also renders it.

^w Ἡ ἐν τῷ πεδίῳ βαλλομένη. SCHOL. Wakefield refers to Horace: "Campus abstinet armis." But these were mock-fights in the Campus Martius.

^x The might of Centaurs, or of the lion, hydra, &c.

^y Some understand βία, or γὰρ, for Ἑλλάς is generally used without γὰρ. Wakefield prefers understanding διὰ, and I side with him. For γὰρ is ill understood with ἄγλαστος, and I must think that Ἑλλάς is better understood of men also in Ploem. 1524: Τίς Ἑλλάς ἢ τίς βάρβαρος ἢ τῶν παρῶν εὐγενεῶν ἙΤΕΡΟΣ... Some take it there as used of woman, but ἑτερος seems to me to give a different conclusion. Barnes translates there: Quæ Græcia mulier, quæ barbarus vir. Why exclude the men from Greece, and the women from Barbary? Τίς Ἑλλάς ἢ βάρβαρος, says one Scholast. there well.

^z Pollux: Ἀγλαστος Σφρακλῆς τὸν βάρβαρον εἶπε, Without a language.

^{aa} Homer has γυναικῶν ἐχλαρῶν. It is a distinctive name of women, being derived from θέω, to give suck. "Really feminine."

not such as Sappho, who was called *mascula Sappho*, or as she who was called *fortissima Tyndaridarum*.¹ WA.

² Καὶ οὐ (κατὰ) φθῶν ἀνδρός.

PAGE 407.

³ Γενεὸν γένους. Compare εἰμι ἄν, about which Boissonade has lately spoken ad Philostrat. *Heroica* p. 522, 660. SCHF.

⁴ Honor more than me.

⁵ Your mother.

⁶ Ἀλγεῖς τοῦτον, grieve for my lot, as Eurip. *Bacch.*: Τὸ μὲν σὺν ἄλγῳ.

⁷ As Horace: *multis flebilis*.

⁸ Order: ὅστις βέβρυχα, κλαίων ὥστε παρθένος. Homer: ἦντε κόρη Νηΐη, ἦθ' ἄμα μητρὶ θένον' ἀνελίσσθαι ἀνέγει. Shakespeare: That tongue of his... it cried, Give me some drink, Titinius! As a sick girl. BRA. Johnson ridiculously renders *I roared as a girl*. Where do women roar? He confounds βρύχω and βρυχάμαι. BR. Johnson is harshly dealt with. Dryden has "The suffering chief Roar'd out for anguish." And indeed βρύχω and βρυχάμαι have perhaps the same derivation: though the former may, like βρέω, be derived from βορέω, the same as βορέω and βρώω, βιβρώσκω.

⁹ In an active sense.

¹⁰ From being such a character, i. e. ἐξ ἀσπενέου. WA. Brunn understands κακοῦ: *tali lacessitus malo*. The Schol. gives both senses.

¹¹ For ἔω καλυμμάτων. It is used in a contrary sense by Æschylus. MUS.

¹² Has grown hot. I should prefer ἔθαλψ' ἔμ', burns me: and the Scholiast favors this: ἐξεπύρωσέ με. So Æschylus: Ἐπὶ μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγίης Μαρίας ἐθάπνον. However the pronoun may be understood. Valerius: *flammata veneno Tela*. WA.

¹³ Of my malady.

¹⁴ Seems like i. e. likely to leave me...

¹⁵ The genitive after βέλος. Wakefield considers it the imperative.

¹⁶ Were you they which...

PAGE 408.

¹ The Centaurs.—(Κατὰ) βίαν.

² Sophocles here follows Hesiod, who calls Cerberus the son of Echidna and Typhon. In the *Æd. Col.* he gives him other parents: ὦ γὰρ παῖ καὶ Ταυράρον. BR.

³ Move, as before.

⁴ Even in the wretched state I am. Theoclydes: ἐν καὶ ἐν τῶν παρόντων ἐστίνα χρήξεσθαι. And καὶ ὡς ἐν τῶν παρόντων ἐσταδόμενοι. STEPH. Either with my poor remaining strength or in my wretched

state. REI.

⁵ Let her only come to me, that she may be taught to publish to the world...

⁶ Christian reader, beware of this false heroism!

⁷ A report concerning whom being in this wretched state.

⁸ For μηδαμῶς ποί. SCHF.

⁹ Sc. on this island.

¹⁰ Holding themselves quietly, in quiet and silence.

¹¹ Speaking to Neoptolemus.

¹² Σοί, at your service.

¹³ Are perhaps in the habit of...

¹⁴ Agamemnon and Menelaus. Homer: Ἀτρεΐδᾳ δὲ μάλιστα, δῶ κοσμήτορε λαῶν.

¹⁵ Ulysses &c.

PAGE 409.

¹ Ἐν ᾧ sc. νόσῳ.

² Sc. νῆα.—(Ἐν) στάλῳ.

³ Consequently upon, after.

⁴ As if for any beggar man.

⁵ Such be their fate!

⁶ (Κατὰ) πόλιν: with what standing up from sleep do you suppose I stand up: i. e. with what feelings think you I awoke, when they had gone?

⁷ As ἔχω, i. e. σὺν αἰς.

⁸ Could help me laboring under my disease.

⁹ Horace: "Invenietque Nil sibi legatum præter plorare."

¹⁰ Sc. τοῦ ἀνιάσθαι.

¹¹ For a time, sc. till the food they left me was gone. BR.

¹² And it was necessary for me alone to minister to myself under...

¹³ Supported by wings, winged.

¹⁴ I would roll or trail me along towards whate'er... i. e. I was in the habit of doing so.

¹⁵ A repetition: πρὸς τοῦτ' ἂν (ἐλυσόμεν), as we say, To it I would—i. e. roll myself along.

¹⁶ When hoar-frost or ice was spread around, as is customary in winter time.

¹⁷ Ἄν again expresses custom, like our would.

¹⁸ I made to appear, I struck out.

¹⁹ Not hitherto appearing, hidden in the flint.

²⁰ Except my not being ill, except good health.

PAGE 410.

¹ That is, by huckstering might make gain. Ἐμπολάω and ἐμπολέω is to earn by trading: from πολέω, to turn, exchange: or, as we say, to turn a penny.

² In a passive sense.

^b Perhaps one might involuntarily hold on one's ship, sail there. Τόχα, in haste—at random—par hazard—on the turn of a cast—perchance...

^c When I may make mention of it.

^d Ovid: "Pene decem totis aluit Pæan-tius annis Postiferum tumido vulnus ab angue datum."

^e Έπος depends on άρτι—.

^f Because fire is the quickest destroyer, this name is given to him who does the greatest harm. Πῦρ δεινόν, made up of ter-ror, from whom every thing terrible is to be expected. Τέχνηνα, artificer: the thing for the person, as παιδουργία, ἄλγυα, &c. BR. Fire used to be considered a symbol of audacity and impudence. Aristoph.: Οὐδέ τι οὐδ' αὖτ' ἀνὰ δὴς οὐδένα παρδάς. Hence θεοπύς is daring. MUS. Σὺ is Neoptole-mus.

^g Οἶα (εἰς) μ'...

^h (Καθ') οἶα, for οἶος.

ⁱ We should say, your petitioner. DUN.

^j You have taken away my means of living, by taking away my bow.

^k Οἱ μοι πάλας (εἰπ).

^l But he thus looks πάλας another way, as if he would never give me back my bow. Or thus: he looks so as if he did not intend to give me back my bow again.

^m So, to hear me. BR.

PAGE 411.

^a Neoptolemus sc. ὁ υἱὸς τοῦ Πηλεΐδου. His home was Melibæa, a maritime town of Magnesia in Thessaly.

^b He wishes to take. He was wanted by his countrymen at Troy, because the oracle had declared it could not be taken without the arrows of Hercules which were in his possession.

^c As a pledge of sincerity.

^d Take τὴν with τοῦ, the sacred property of Hercules the son of Jove.

^e To show them as his prize.

^f As if he had taken a strong man.

^g And knows not that he is... So Milton: "And knew not eating death." That is: eating death, did not know it.

^h Killing the dead: a proverbial saying. SCHOL.

ⁱ An image merely. "Vanam imagi-nem." BR. For ἄλλως is otherwise than what one would wish or expect, in vain. Wakef. understands it in other words.

^j Observe γὰρ: at least had I been strong.

^k Since he would not even have taken me, ill as I am, but by stratagem.

^l Be in your right mind, return to good feeling. Νῦν sc. Some understand οἶκος.

^m Form or frame of rock, for the rock itself.

ⁿ With two entrances, as described at the beginning of the play: one for admitting the air in summer, the other to admit the sun in winter.

^o Once again I shall go back.

^p A metaphor taken from dried leaves or trees.

^q To those by which...

^r I shall pay back death in my own person as a compensation for my murder of them: and that through this person she pretends to know no guilt.

^s Bring back your intention to what was before.

PAGE 412.

^a I have been a long time enquiring when Ægisthus lives. (Περὶ) Ἀγισθοῦ. "Ægisthus, has dwelt and dwells."

^b In the right direction.

^c And your informer is without blame.

^d That is, of Orestes and Pylades, two attendants.

^e Sc. γένοι.

^f The report you speak of.

^g Enjoined me.

^h Φέροντες... κομίζομεν. We see how fond the Greeks were of the use of the participle φέρω. SCHF.

ⁱ Vessel, urn, presently called ἔγγυς. Lit. any thing made, from τεύχω.

PAGE 413.

^a Whosoever she be, bringing it to her.

^b Related naturally by blood. (Κατὰ) φῶρον. "Οἱ πρὸς αἵματος, the relation by blood." Matth. 6 590.

^c Matthew 6 573 explains ἀπ' ἐλπίδος by οὐχ ὡς ἡλπίζω, not as I hoped: comparing ἀπὸ σκοποῦ, ἀπὸ θυμοῦ. But there is some difficulty in the following οὐκ, which might well be dispensed with: far from those hopes with which I sent thee from me. For what sense is there in this: differently from my hopes, (which were) not such as those with which I sent thee from me? Perhaps it may construe: differently from my hopes, and not according to those hopes with which I sent thee from me.

^d Sc. with grace and youth.

^e How ought I to have...

^f Thus stealing you away from death by Clytemnestra.

^g Ἀνασῶζω. Here ἀνὰ is through, because it means through: or back from death to life, so as to imply a restoration.

^h Οἶκος refers to φῶρον: by which dead you would have him dead on that day, as have been buried with your father. Agamemnon. Or οἶκος δαδῶν &c. may be referred back to that line, "Ὁς ἐφείλον &c."

^a Nor have I raised from the funeral fire your sad remains.

^b You come to me a little weight.

^c Your mother Clytemnestra: ἐμοῦ, of me your sister.

^d Brunck rightly: You always called me sister. That is, I was beyond all others dear to you. For verbs of speaking to sometimes mean living friendly with. So Admetos bereft of his wife: κοῦτος ἀντὶ σοῦ ποτὲ τὸνδ' ἀνδρα νόμφη Θεσσαλὶς προσφθέγγεται. ERF.

^e So in the Herc. Furens: Καὶ νῦν ἐκείνα μὲν θανόντ' ἐλέσταιτο.

^f My father Orestes is dead.

PAGE 414.

^g Σοί is thought to be superfluous, [as by Franklin: and I am going too,] or to signify: and I am dead in your death. But either is languid. What I have edited, is far preferable: τὴνδ' ἐγὼ σὺ φρονέσας. ERF. Certainly σὺ bears a powerful and proper antithesis with πατήρ, ἐγὼ, ἐχθροί, μητρὶ.

^h My unnatural mother.

ⁱ Take ἥς with τιμωρὸς, or by understanding περὶ with φήμας, messages concerning.

^j That you would come.

^k Oh! thou that wast sent by me on a most miserable journey. We had above: πρὶν ἐς ξίην σε γαίαν ἐκπέμψαι.

^l Dust to dust. FRA.

^m Not to fail of obtaining, i. e. to share. Or not to be left behind by.

ⁿ (Εὐκ) θυητοῦ.

^o As above in the Alceste: Ἀράσω ἡμῶν καθύπευδ' ἀφείλεται.

^p Mr. Tate thus translates the three forms: Ποῦ πρέσβηαι; whither shall I betake myself? Ποῦ τράπωμαι; whither must I betake myself? Ποῦ τίς ἐν τράπωτο; whither should one betake himself?

^q In reference to what do you happen to say this?

^r So, that your body is in a wretched state.

PAGE 415.

^s Why, stranger, should you mourn for me? Orestes has not yet revealed himself to Electra.

^t It is I truly, and not another, (though I might appear another, I am so changed,) that you lament. Brunck renders ποτ' dudum, for some time: and προφῆς, life.

^u How I knew nothing of my wretchedness. Orestes means that his own misfortunes are small, compared with Electra's. ERF. Orestes explains himself

directly. Ἡδὴ Attic form. Ἐλὶθκεῖν, ἡδὴ-κew, ἡδὴκεν, ἡδew, ἡδew, ἡδew.

^v In or by what that I have said have you discovered this?

^w With the murderers—

^x And then too!

^y Τὶς βροτῶν προτρέπει impels you to...

^z Δε would be more easily intelligible than γάρ: a conjunction which forms much of the difficulty of the dramatic dialogue among the Greeks. An ellipsis always exists, which must be supplied at pleasure. I would often separate the word, and write γ' ἄρ, which is indeed its derivation, as γ' οὖν is γ' οὖν.

^{aa} In a passive sense. Is like, resembles, a mother.

^{ab} Doth she withhold the means of life, or act With brutal violence to thee? FRA. Λόμῃ βίον, ferro victu. BR.

PAGE 416.

^{ac} Brought before me as ashes.

^{ad} Know that you are the only mortal that has ever pitied me.

^{ae} For τοῖσι σοῖς Erf. wishes τοῖς σοῖσι. This is more specious than true. He, who ἐκουσιεῖται, need not also ἀγαθῶν. For we are often moved with compassion, though we share not the grief. Besides, Electra's answer does not suit the alteration. To appear a συγγενὴς of Electra, Orestes ought ἀγαθῶν not τοῖσι σοῖσι κακοῖς, which any one might do, but τοῖς ἐκείνης κακοῖς. SCHF.

^{af} Ποῦ is passed over by translators. We seem in English to use the same expression: "Why, you have never surely come here to see me to-day?"

^{ag} If these are well-disposed to me. BR. Or thus: if the good-will of these to me exists.

^{ah} Electra had before taken the urn from the attendants of Orestes.

^{ai} That is, do not take the urn from me.

^{aj} And you will never err.

^{ak} I say I shall not let you keep it.

^{al} Lat. bona verba, quæso.

^{am} Rightly: lit. in accordance with what is right.

PAGE 417.

^{an} To speak such a word. φάτω λόγον: Schol.

^{ao} Am I so held in contempt by the deceased? BR. Has the deceased so little honored me, that I ought not...? MUS. Am I unworthy of him then? FRA. And so Johnson.

^{ap} But it is not otherwise the body of Orestes than as being embellished by fiction.

^{aq} What this mark was, has greatly puzzled

zled the commentators. The Scholiasts, whose conjectures are generally whimsical, will have it to be some remains of the ivory shoulder of Pelops, which was visible in all his descendants, as those of Cadmus were marked with a lance, and the Seleucidae with an anchor. Camerarius, and after him Brunoy, call it a *ring or seal*, which indeed is the most natural interpretation of σφραγίς: though it may be said, in support of the other opinion, that the natural or bodily mark was more certain, and therefore a better proof of identity in regard to the person of Orestes. FRA.

¹⁰ So again in l. 1354, in explanation of which the poet there adds: ὃ μῦθος σέσηρ δόμων. Odyss. xvii, 41: Ἥλῃδες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φῶς. Livy: Scire licet, hanc *hunc* quondam rebus nostris dubiis futurum. SCHIF.

PAGE 418.

¹ φίλτατον sc. SCHOL. Φέλημα: thing for person.

² Make no further enquiries from any other quarter: I am come.

³ So may you hold him ever!

⁴ This refers to what had been said at the opening of the play. Orestes there begs his Tutor to publish a falsehood, and say that Orestes has been thrown from his chariot at the Pythian games and is dead: "Be this thy tale: mean while my father's urn From the dark covert, where thou know'st 'twas hid, Ourselves will bring: there, we shall tell the tyrant, Orestes' ashes lie. What should deter me from the pious fraud? Since my feign'd death but gains me real fame, And I shall wake to better life. Oft-times the wisest and the best of men From death like this have ris'n with added greatness." FRA.

⁵ Συμπορά is a word of middle acceptance. It is sometimes said without reference to anything good or bad, and means anything which turns up. BR.

⁶ This is a poor pun on the word Αἶας, the beginning of which is an exclamation expressive of sorrow. It is not very worthy of Sophocles, and is much of a piece with Shakespeare's: This is Rome indeed, and room enough. Ovid, who loves trifling, has also played on the name. Met. xiii. FRA.

⁷ Agree with, correspond with.

⁸ As if Αἶας came from αἶα.

⁹ Observe the neuter verb ἀποστέβειν here used actively: having gained. BR.

¹⁰ Καλλιστεία is properly a prize for beauty, but here is simply put for prize. MUS.

¹¹ The greatest glory. BR. Glory and nothing else, unstained by any disgrace. As

in Medea: Πᾶν κέδος ἥγῃ. MUS.

PAGE 419.

¹ Διὰ sc. SCHOL.

² That is, βοηθήας sc. the Greeks. Helping, for showing forth in helping. MUS. Or understand (κατ') ἔργα.

³ Were going to adjudge superiority of valor to some one for the prize of his arms, the prize to be his arms.

⁴ That is, αὐτά. They had been given away to Ulysses, in preference to himself.

⁵ (Κατὰ) φρένας.

⁶ Have given by a secret machination. ERF.

⁷ Victory. SCHOL. The superiority, superior claims. "For κρείστος, valor." MUS.

⁸ Having passed over my exploits." BR. Ἀνὰς τοῦδε, of me.

⁹ And had not my eye and my disordered mind wandered from my purpose.

¹⁰ The Schol. refers to Homer: Ἡ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, μὲν ἔσταια λαβήσαιο.

¹¹ The daughter of Jove, Minerva.

¹² Upset, deranged.

¹³ When the arms of Achilles were given to Ulysses, Ajax was so enraged, that he slaughtered a whole flock of sheep, supposing them to be the sons of Atreus, who had given the preference to his rival. LEMPR.

¹⁴ Obstructs, as before.

¹⁵ Ἐμοῦ μεμνημένος, abandoned by me, as Triclinius well. MUS. Shall I go leave th' Atreidae here alone To fight their cause? FRA.

¹⁶ Ἄν is not governed by στέφανον, but is attracted by ἀριστίαν. And στέφανον is the acc. abs. MUS. This would make a perplexed construction. Στέφανον ἐκείνης is rather to be considered as one substantive for κλέος, and ἄν to be governed by it. So Brunck: the illustrious glory of which he acquired.

¹⁷ Attacking the guards in single combat.

¹⁸ This is not the course to be pursued.

¹⁹ Δηλώσω γέγως, I will show that I am. Plautus: "Quas daturus dixit," for daturum esse.

PAGE 420.

¹ Stephens rightly translates this who receives no change, variety, or vicissitude, in his misfortunes, i. e. whose misfortunes always remain unvaried and the same. ERF.

² Of this difficult passage Brunck gives the following version: What delight can one day give which is added to another, and which is freed from death that is only delayed till the morrow? Or in his own words, Quid ad diem dies juvare potest addere,

liberatusque a morte in crastinum dilata? Hermann, who reads with most MSS. *κἀρὰ θεῶσα*, says that *ἀντιθέβαι*, as opposed to *προσθέβαι*, means to detract, and thus translates: *How can a day added to a day delight, which, whatever it adds to or takes from life, adds it to or takes it from that time in which we must die?* Or, in his own words: *Quid delectare potest dies diei accedens, qui, quicquid vitæ addat vel demat, id tamen non nisi tempori, quo moriendum est, addat dematque?* But this sense of *ἀντιθέβαι* is very doubtful. The Schollast says: *Τί γὰρ ἡμεῖς μὲν ἔχει, προσθεῖσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλλομένη τοῦ θανάτου, τέρπειν τὸν ἀνθρώπον;* That is, *for how can one day delight, which adds life to us and delays death?* Erfordt observes that the greatest difficulty in this last construction is the genitive after *ἀναθεῖσα*: and seems to prefer this construction: *Τί προσθεῖσα καὶ (τὴ) τοῦ καθυστερεῖν ἀναθεῖσα ἡμεῖς παρ' ἡμῶν ἔχει τέρπειν;* *what adding to life and what of death delaying has day by day the power of delighting?* The Reader will choose from the above translations, or find a better.

¹ *I would not purchase a man for any price, i. e. I would not give anything for a man.*

² *But the real sentiment of your mind.*

³ *To change your resolution.*

⁴ So in Homer *χοιρῶ ἀναγκῆν, ἡμῶν ἀναγκῶν, captivity, slavery*, where we do not what we wish, but what we must.

⁵ Lobeck argues that this affords no argument of consolation to Ajax. But indeed Tecmessa did not mean to console him: she meant, by mentioning the burden and misery of slavery, to cause him not to give herself and her son over to the will of others. ERF.

⁶ This prudent woman corrects herself: for, had she not added this, the profane and ungodly Ajax would hardly have tolerated her allusion to the gods: *θεοῖς γὰρ ὁδ' ἔδοξε μου*, SCHF. *Your hand which has made me a prisoner.* SCHOL.

⁷ *Wherefore, (i. e. since I was obliged to submit,) I have been well disposed to thee, ever since I have partaken of thy bed: and therefore I entreat thee, by...*

⁸ (*Es*) τὸ σὺν...

⁹ *Es* by attraction for *ἐν ᾧ*, in which you engaged in compact with me.

¹⁰ *Do not think me deserving of receiving unpleasant words from...* *Βάξιν (βασιγμῶν) ὅτ'*: or at once *ὑπὸ*, from under, from.

¹¹ A metaphor from throwing with darts, like *διαβάλλω*.

¹² *Enviably lot.* BR. *Τρέφει* αὖτε, ἔχει. SCHOL.

¹³ *For ἑλδοει, will persecute.* *Εἰς ταῦτα* sc.: SCHOL.

PAGE 421.

¹ *Σοὶ δ' ἀλοχρὰ (ῥοται).*

² *Be ashamed of abandoning...*

³ Eurysaces, SCHOL.

⁴ *Destitute of youthful tuition.*

⁵ *Μόρος (ἄρεπ) σοῦ, deprived of thee.*

⁶ Sc. *βίον, αἰῶνα.* MUS. Hesychius: *Διολοεταὶ διδόναι, βιάσεται.* Yet, as this is *διολοεῖ*, not *διολοεταί*, I agree with Lobeck in thinking it means *διασπασθήσεται*, ERF.

⁷ *Ὀκτερεῖ*, thinking how much. ERF.

⁸ The Museum Criticum has these remarks: "It is a most wanton violation of propriety to represent Ajax as the murderer of one of his mistress's parents, particularly of her mother. We know of no age or state of society, in which the mention of such a transaction would not be carefully avoided in a tender and pathetic speech, like the present address of Tecmessa to Ajax. [Yet it might be said, if it were true, to add to the bitter distress in which Ajax would leave her: and to mark the cruelty of his desertion under such circumstances and from such causes in a stronger manner.] Bothe reads: *Καὶ μητρὶ ἩΔΗ μοῖρα, τὸν φέσσαντ' ἔτε, KATEIXEN, Ἄιδου.* Erfordt reads: *Καὶ μητρὶ ἈΑΑΗ μοῖρα τὸν φέσσαντ' ἔτε KATEIXEN.* But *ἔλλη μοῖρα* is very poor, and *ἦδη* is too much of an alteration.

⁹ (*Εἰς*) *ολεθρῶς Ἄιδου.* *Οὐρανόμηνος* is here dead, as *πόμπηος* is sent in Trach. 877. Musgr. proposes *κατέϊλ' ἔς.* ERF.

¹⁰ *If he has experienced pleasant treatment.*

¹¹ *From whom on experiencing good treatment.*

PAGE 422.

¹ *Διός*, because Apollo was the minister of Jove. Æschylus: *Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοκίας πατρός.* Virgil: "Quia Phæbo pater omnipotens, mihi Phæbus Apollo Prædixit."

² *Oracular voice.*

³ *Of what kind or character wert thou that wentest (ἀπὸ) from Pytho (ἔς) to Thebes?* The oracle had declared that the murderer of Laius must be expelled. Who this was, involved a mystery.

⁴ *Πότε* sometimes signifies at some particular time, for *πῶς*, like *πῶς*, is *some or any*. In our expression *Ever and anon*, Dr. Johnson observes that *ever* is at one time. Brassa construes *πῶς* more with what possible meaning: in which version *πότε* means not in any time, but in any manner. And in our expression *What-ever* he said, as well as in many others, *ever* is used in this sense.

⁵ So called from the number of offerings presented to it. BRA.

* I am on the rack (*κατὰ*) as to my mind.

† Neuter: as we say *shaking with fear*.

‡ That is, *Ἀήλια*, Delian Apollo.

§ Fearing concerning you. Homer: "Ἄξιο γὰρ μὴ ἔρδοι . . ." Ἄξιο seems properly to signify to pant, from *ἄω*, to breathe hard.

|| Τί χρεός, what new event thou wilt accomplish, or one (*πάλιν*) recurring in revolving years: BRA. New, or usual. Bruck renders *vetus* now.

¶ Immortal, celestial.

⋄ Take here *προφάσιν* μοι from below.

⋅ This epithet is applied to Jupiter, Neptune, Mercury and Diana. BRA. Here rightly so called as the guardian of Boeotia, not the common Diana. MUS.

⋆ Sits (*κατὰ*) on a circular throne of the forum.

⋇ Diana was worshipped under this name among the Boeotians and Plataeans. *Εὐελία* is Elmsley's reading. Brasse thinks that the α ought to be long: there are however exceptions, of which *πῶτα* is one. The Scholiast reads *Εὐελία*. Others read *εὐελῆ*, famous, making the line spondaic.

⋈ Bruck takes *ἄρας* after *πίματος*. Others consider *ἄρας* ὀνομαστικῶς the gen. abs. Or *ἄρας* may be governed by *ἐπὶ*, on account of, as *ἐν* *ἐπὶ* a little below: or, on behalf of, as Theb. 106: *ἡκίον ἐπὶ δουλοσύνας*. Musgr. joins *ἐπιπροσμένους*.

⋉ You have despatched it out of the country; properly (*ὡς τε* *εἶπαι*) *ἐκτονίαν*. Brasse refers to Phoen. 446: *διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους*, so as to be friends: and to our expression To strike a man dead.

⋊ That is, *δέναι*, *λέει*. SCHOL.

⋋ Nor is there in our mind any instrument of thought by which one may defend himself. *Ἔγχο*, by which we may cut through our difficulties.

⋌ Nor in childbirth do women bear up (*κατὰ*) against . . . *Ἀρέχουσι* (*ἐαντὰς*). Musgr. explains it rise up from.

⋍ (*Ἐπ'*) *ἄλλω*. So *φόνος φόνος* in the Phœnisæ.

⋎ More powerful than. Eurip: *κρείσσον ἢ λέξαι λόγῳ*. Cicero: "Impudens postulatione opinione valentior."

⋏ Sc. of Hades. "Dusky, from the shades of evening. Pindar: *Ἀχέροντος ἀστὴν πρὸς εὐσκιον*." TR.

⋐ In whom the state suffers an incalculable loss. *Electra* 227: *ἀνάρθρωτος ὦδε θρήνων*. BRA. This is the same as *ὅς ἐν τῇ πόλει ἀνάρθρωτοι ὄλλυνται*. TR.

DUN. To avoid the tautology of two similar adverbs.

* Among the rest.

† At the steps of the altars. *ἄραι* is sometimes an eminence, *ἐλκὺς*, as the Schol. here well interprets it. *Ἀσκή*. *Choirph.* *ἀσκή χάματος*, a sepulchral mound. ELL. This is a masterly defence of *ἀσκή* against Musgrave who proposed *ἀσπὴν*, and against Bruck who calls it an egregious conjecture. If the corrections of all such writers as Musgrave were put together, every fifth word of the Greek Tragedians would be altered. Besides, it is more learned to grapple with a difficulty, than to form a new text.

‡ Suppliants (*ἑρένα*) . . . Or *ἑρέται* = deprecators.

§ Sounds clear, as was remarked on *Enchirides*.

¶ For, on account of which. *Ἵστορε*.

⋄ *Ἐσχ.* *Choirph.*: *ὅς δ' ἐμφορὸν ἐποίησεν*. For *ἀλλὰ* I have written *Ἄλλω*, which suits better with *Ἄρεα*. So *Ἄρη*, *ἑρένα* and *Δίη* are personified afterwards.

⋅ For *ἀνὸς χαλκοῦ ἀσπίδας*. Similar expressions are abundant: *ἀσπίδος χαλκῆς*, *ἄλυστος ἄρης*, *ἀσφάκτος κακμάδων*, *ἀσπίδος χειμάνων*. "The ancients considered the not only war, but every species of evil a pestilence or famine, originated in Mars." TR.

⋆ *Φέγει*: so *μαλὰ* before, and *εὐφρόνος* *ὀδὸς* at the beginning of the play.

⋇ Actively, for *περιβαῖν*, as *ἀνέστη* and *ἐψαυτος* in this play. MUS. The Schol. partly supports a passive sense: *πᾶσι ἐκαστος βοᾷ*.

⋈ *Naticeia* is governed by *πέμψον* *ἀλλὰ* *πέμψον* *τὴν Ἄρεα* (*ἑστῆ*) *συνεσαι*, to turn his back. MUS. (*κατὰ*) *ἰσχυρῶς*. Bruck supplies *ὅς* before *συνεσαι*.

⋉ Far from the boundaries of our land.

⋊ I understand the Atlantic. *Circumfuso illo, quod Atlanticum, quod magnum appellatur*. MUS. Or it may mean the *Ægean* or *Mediterranean*, as distinguished from the *Euxine* sea. BRA.

⋋ That inhospitable station for ships: the *Euxine* sea, called *ἐχθρόζωνος* by *Æschylus* and *κακίζωνος* by *Lycephron*. "Escape from the dangers of the navigation, or the cruelty of the nations along its coast." BRA. Ovid: "*Frigida me cœlestis Euxini litora Ponti: Dictus ab antiquo Axenus ille fuit.*"

⋌ For, if the night leave anything at its close, this the day assails. BRA. *τίμα*, i. e. *ἐν τέλει*, *τέλει*, altogether. ELL. Schol. *ἐν τῇ ἐαυτῆς τέλει*.

⋍ From being worshipped at *Panusa* in *Lygia*. Or from slaying *λέωνας* and thereby proving a deliverer, as in Theb. 123: *ἔκ*

* The neut. pl. for an adverb. BR. Rather an adjective agreeing with *γυνήλα*,

οὐ, λάκτι' ἀναί, λάκκιος γένου. Or from λάκη, the dawn, whence lucis. BRA.

^a You would distribute. BR. Burton: I might distribute. Elmsley says it seems here to signify, to mention, to celebrate. This seems a new sense.

^b From ἀποδιδόναι, not ἀποδίδοναι." MUS: That is, put forward in a defence. But why not from the latter? Bruck translates it directu.

^c Lycian: not from the Lyceum, an Arcadian mountain. BRA.

^d Lucian so also describes him: μίτρη ἀνὰ δειπνέοντες τὴν κόλπον.

^e Called Thohan after this land. ^f Whence Horace calls him Eciium.

^g Infamous. BR. Not receiving the honors paid to the gods. BRA.

PAGE 421.

^a By ποῖρα I would not understand with the Schol. prosperous fortune, but fate or lot in general: May it be my lot to cultivate piety? MUS. Eh, I wish: How happy if &c.

^b Be with me, attend me.

^c For φίπερ, as Burton, well. DAL. It was the participle which induced the Scholiast to take ποῖρα for εὐτυχία: may prosperity attend me while I, &c. And thus Bruck understood it: "mihī felicitas contingat servanti."

^d (Πεπλ), respecting which the sublime laws are ordained which have their origin in regions of celestial airs DAL.

^e Olympus, the seat of the gods. It is here used, says Burton, for the inhabitant of Olympus, Jupiter.

^f Nay, them, the laws.

^g Bruck understands this by an intolerable hyppallage, for τυραννὶς ἴσθ' αὖ φεταῖα. The meaning is plain: "Insolence of disposition produces a tyrant, causes a monarch to become a tyrant." Τύρρις is outrageous conduct towards either gods or men: and the chorus glances at the impiety of Jocasta. BRA. "We incline to Musgrave's opinion, who understands an indirect allusion to the pride of the Athenians." TR.

^h Τύραννος is probably a tyrant in this passage; though another instance does not occur to me. Τυραννὶς however is used for tyrannical. Med. 349: "Ἥμιστα τοῦτον λήμ' ἔφ' αὖ τυραννέον. And Euripides calls τυραννίδα, ἀδικίαν ἐξαιρέσιμα. BRA.

ⁱ The Scholiast explains εἰσπράττα by ἀναβιβάζεσθαι having made to mount, and ἀνέπουρεν by κενεφύμνησεν hath precipitated. The Critics contend that this is inadmissible, as neither of these words are elsewhere used actively. But we have al-

ready seen βάττω vindicated in an active sense by Elmsley, nor is there need to quarrel with the active sense of ἀπαύει. Many such words are probably found only once or twice used in an active sense: and ruo in Latin, which probably came from it, is so used. Musgr. translates it: having ascended the highest eminence, rushes into destruction.

^j Ἀπότρομος is either a substantive, as Maltby has translated it, fastidium abruptum: or some substantive [as πέτραν] must be understood. Hermann suggests that Sophocles wrote εἰσπράττα πρὸς τὴν. TR. Or take ἀποράται ἀπότρομος with ἀνέγκειν: into abrupt consummate ruin.

^k The tense of custom. 'As in ἀνέπουρεν expresses back again.

^l Bene habens &c, i. e. advantageous.

^m The exertions necessary for the discovery of the murder of Laius. TR.

ⁿ Break to pieces, bring to nothing.

^o Same as ἔχων, as before.

^p Adv. in a contemptuous manner. We say to overlook for neglect.

^q Goes on in life.

^r Fearless (πεπλ) . .

^s (Κατὰ) χάριν, for the sake of: properly, for the satisfaction of. After χλιδαῖς I have put a full stop with Musgrave.

^t Restrain himself (ἀντ) . .

PAGE 425.

^a Ἐξεται (ἐκ), will hold himself by, cling to. Brasse compares with ἀλλέτωρ the "non tangenda vada" of Horace.

^b Shall be able to drive from his mind the darts of conscience. (Παρά) θυμῷ: as in the Philoctetes: καὶ δουλοῦμαι καὶ κρείσσει ΠΑΡ' ὀμίῳ. For ἔξει some read ἐξεται, ἐξεται or ἔξειται, which are intolerable after ἐξεται and ἔξειται above. Erf. proposes δέξειται, shall wish, and understands by βόλη ψυχῆς, the darts of desire, as καρδίας ταφύματα, Antig. 1073.

^c Why ought I to be a chorus, whose duty it is to maintain the cause of religion and morality? BRA. Franklin refers to Psalm lxxiii: "I was grieved at the wicked, I do see the ungodly in such prosperity: and I said, Then have I cleansed my heart in vain, and washed my hands in innocency." 1 Cor. xv. 32, 33, may also be compared.

^d Delphi, as observed before.

^e This is obscure. Bruck translates: nisi hæc oracula omnibus mortalibus probantur. So Brasse also seems to understand it: shall be adapted to the conviction of all men. Musgrave: nisi hæc eorum congruerint, adeo perspicui ut in exemplum cedant digito ab omnibus monstrandum.

Johnson: *si non oracula, ut digitis monstrata, omnibus patebant mortalibus*: but ἀρμόσαι is not patchant. Burgess gives this anonymous translation: *si palam hæc omnibus congruè*, i. e. *pro meritis non reprehendantur*, which would rather require χειρόδευκτα ἔσται ἀρμολύτως. The Scholiast doubts the reference of τὰδε: εἰ μὴ τὰτα τῶν χρησμῶν ἢ τὰ λεχθέντα ἐν τῷ ἱερῷ φαυερὰ γίνονται. If τὰδε is to be referred also to λέσθαι, it cannot be said of the oracles.

^a If thou art called rightly, which refers either to κρατίνων or to ἀνέσσαν. With Brunck I prefer the latter: because πᾶν ἀνέσσαν would otherwise be a useless addition. Ἀκούεις, as Horace: "Tu rectè vivis, si curas esse quod audis," you hear yourself called. Milton: "Or hear'st thou rather pure æthereal stream?"

^b Burgess had explained it *do not forget thyself*. Erfurdt opposes this sense, and says that λανθάνεσθαι never governs an accusative, but is obliged to alter some passages, or to accuse of error Musgrave and Schæfer, in vindication of his opinion. If Burgess's interpretation is not correct, we must refer τὰδε above to these words also: *let not these things escape the notice of*.

^c For they are now subverting the credit due to the oracle rendered formerly to Laius, as if it were failing. DAL. Σὺ θέσφατ', thy oracles. See the note above on the words: ὦ ΔΙΟΣ ἄδυνος γὰρ.

^d Œdipus sc.

^e Musgr. considers γὰρ to be redundant, as frequently in Euripides: and the word is unnoticed in Brunck's version. The following seems to be the order: ἔκον ἔπαυλᾴ εὐέππου τᾶσδε χώρας, τὰ κράτιστα γῆς (ἔσται). TR.

^f The Schol. interprets it λευκόμενον. Theophrastus says that white earths are more especially productive of the olive. Homer has ἀργυρόντα Δάκκων, which the Schol. explains λευκόμενον. MUS.

PAGE 426.

^a Numerous before all other birds. MUS.

^b Musgr. *lunaring*: quoting Ilac. 126.: βάκχης λέντρ' ἀρέχων. Bothe *luning*. Reisk *sitting above*. Brunck says, *Calens, incalens*, compound for simple: but this seems a most unnatural inversion.

^c Bacchus or Phœbus, say the critics.

^d The laurel is called πάγκορον (Ed. T. 83. BRA. Some understand the olive: but this is spoken of afterwards.

^e Thus expressed at length by Homer: τοὺς μὲν ἢρ' ὄτρ' ἀνέμων διὰ μένος ὕγρην αἰέταν, οὐτ' αὖ ἥλιος φάειναι ὀπίσσω

ἐβαλλεν, οὐτ' ἄμβρος περὶ δακε διαμπερῆ.

^f Like ἔχθαλος ἀσπίδων above.

^g Attending his divine nurse. These were the nymphs of Nyx, who brought up Bacchus after the death of Semele. BRA.

^h *Disse*. Major well derives from ἄγω, to break, as meaning anything *fragile*.

ⁱ Day by day.

^k Ceres and Proserpine, to whom the same words are applied by Pausanias. MUS.

^l Which feed or support the streams of the Cephissus. BRA. Perhaps *rapidæ* is not incorrectly rendered by Brunck *agrum pererrantes*. TR.

^m Day upon day, day after day.

ⁿ Cephissus sc.

^o Ὀμβρῶν χυμῶς, *fluvial water*, which Euripides calls γαίης πάγας, and Nonnus calls πῶμα γαίης. MUS. Χυμῶς is connected with πέδιον, and not with Ὀμβρῶν. Elsewhere we have πέδιον γῆς. BRA.

^p Sc. ἀργήτα Κολωνῶν.

^q Νέσση Πέλοπος, *Peloponnesus*.

^r Which rises spontaneously.

^s The Scholiast observes, that, when the Lacedæmonians laid waste the Athenian territory, they spared the olive, which was sacred to Minerva.

^t It was an Athenian custom, on the birth of a male child, to decorate the doors with an olive garland; on the birth of a female, with wool.

^u *Ruling*. Homer: Πάτω μὲν κρατέω θάλλει, πάντοσσι δ' ἀέσσω, Πᾶσι δὲ σφαιραίνω. Lit. *giving directions to*.

^v Will destroy. Herodotus relates that the sacred olive in the temple of Epœcheus was burnt with the temple by Xerxes, and that two days after it was found to have sprung up again to the height of a cubit.

^w The orb of the eye, for the eye.

^x The guard of the ποπία, the olive.

PAGE 427.

^a Are we to understand εἶναι before these adjectives? MUS. The commentators are offended with the repetition. For εἶναι. Musgrave suggests εἶναι. Wakefield and G. Burges εἶναι: which is in some degree supported by Xenoph. Hellen.: εὐπποτάτους τε καὶ εὐεπλοτάτους λαβάν. For εὐπποτον Reisk would read εἶπποτον. Elmsley defends the common reading, though tautologous, by v. 140. ἀφάνεις, ἀλόγος. Hermann says that by εὐπποτον is meant skill in horsemanship, and by εἶππολον success in rearing a fine breed of horses; and he quotes a passage from Simmias in Hephæst., where the same expression occurs: Σὺ μὲν εἶπποτος, εἶππολος, ἐγγίσταλος δὲ αἰχμὴν Ἐπιόλιος εἶ-

σεοται ἔχει. This interpretation, in which Dæderlin agrees, is undoubtedly the best, if the words εὐπρεπός and εὐπάλος can have these contrasted meanings. But I have not been able to find indisputable instances of these uses. Stephens says: *Bonos s. prastantes equos habens vel producens: interdum vero equitandi bene peritus, equitatu præstans*: Εὐπάλος: *Pulchros equuleos habens aut ferens*. The context, however, seems to refer only to two subjects of boast, viz. horsemanship and maritime superiority; the words δὲ πρὸς Κρήνῳ . . . ἀγυαῖς describing the former, and ἀ δ' εὐήμερος . . . ἀχόλουθος, the latter. BRA.

¹ In these streets first.

² The Nereids were only fifty [according to some], but Sophocles is not singular in increasing their number. Plato does so: and Ovid calls them *centum sorores*, Propertius *centum puellæ*. Buthe starts the idea that the hundred feet could only belong to fifty Nereids: and truly Bruck's translation of *quinguginta* almost deserves the joke. TR.

³ Engagement, combat: properly, a turning of one toward another.—*Ἀρη, war*.

⁴ There was a temple of Apollo *Pythius*, near Marathon, to which the Chorus alludes. TR.

⁵ To the shining shores sc. of Eleusis, where torches were employed in the mysteries.

⁶ This generally means the *Partes*, but the context shows that *Ceres* and *Proserpine* are here meant, in honor of whom the greater and lesser Eleusinian mysteries were celebrated. BRA.

⁷ In a middle sense.

⁸ Sc. (περὶ) ὧν (τελῶν). ὧν may also refer to θνατοῖσιν or το Πόντιαι. Ἐπὶ γλώσσῃ ὧν (θνητῶν) χρυσία κλέψ προσπόλων Εὐμολχιδῶν βέβακεν gives a tolerable meaning. BRA.

⁹ A key upon the tongue. A proverbial expression, denoting that the Eleusinian mysteries were not to be divulged. Æschylus has *βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ*. Horace: *Vetabo qui Cereis sacrum Vulgarit arcane sub iisdem Sit trabibus*. BRA.

¹⁰ The chief priests of the mysteries of Ceres.

¹¹ For *δισσῶν ἀδελφῶν στόλον*. So Euripides has *ἐπτάπυργα κλεῖθρα* for *ἐπτά κλεῖθρα πύργων*, and Æschylus *ἐπτατείχεος ἐξόδους* for *ἐπτά τειχέων ἐξόδους*. TR. These are Antigone and Ismene.

¹² In sight having sufficient resources for itself, equal to the occasion. "*Pugnâ hand impari*." BR.

¹³ Τοῦτο δ' ἀνὰ χώρου after ἔγθα is superfluous. However, we say, "Here in this spot," &c.

¹⁴ Sc. τόπον or χώρον. BRA. At the

western ridge of the snowy rock. BR. Understand *χώρον*, and read *πέρας ἐπιδας* in the accusative. MUS.

PAGE 428.

¹ Most probably Mount *Agaleon*. *Θεα* was a village or district of Attica. TR. It is Cithæron. MUS.

² From the pastures of *Θεα*. BR.—Hesychius says that *Θεα* does not suit here from its distance, and explains *οἰκίδας*, fed upon by sheep.

³ Flying on horseback or in rival chariots.

⁴ He shall be taken: i. e. the attendant of Creon, to whose charge Antigone and Ismene were committed. Or perhaps Elmsley is right in supplying δ' ἄγων, as in l. 1145, ἄγων ἦρθε. Bruck has removed the point after ἀλῶσεται: but there is no sense in which that word can be referred to *Ἀρη*. TR. Bruck translates ἀλῶσεται, will appear, i. e. literally, will be found out as being. Schafer restores the stop: but it is very questionable.

⁵ Τῶν Ἀθηναίων. SCHOL.

⁶ Might. BR. Vigor, flower of age. DONN. That is, the highest point of youth.

⁷ Πᾶσα πόλων ἐμβασι, i. e. all the troop of the ἀναβατῶν, riders. For to take it of the horses themselves is impossible from the subsequent clause δ' ἡρώων, which it would be absurd to understand of the horses. MUS. Brasse however puts a parenthesis between πᾶς and ἐμβασις.

⁸ Properly *prope phalerata capitis amictula*: but κατὰ is here a litotes for μετὰ. MUS.

⁹ Ὡς, *hinc*. Properly, for οὗς sc. τρέποις.

¹⁰ That the sufferings of these two damsels will soon cease, lit. give in, leave off. "Bruck retains the reading of all the MSS. ἂν δάσειν τὰν . . . τέλειαν . . . εὐροδῶν. In this case, the reference, being in the singular, can only apply to one of the daughters of *Œdipus*, whereas both are equally concerned. The copyists were deceived by the Doric form of the genitive plural, which after Elmsley and Reisig we have restored." TR. "Τῶν Κρέοντα is supposed to precede the common reading ἂν δάσειν. But it is properly doubted by Musgrave, whether δίδωμι can mean to give up." BRA. Musgr. wishes ἀδῶσθαι, red-dituro, Thebanos sc. and with Bruck puts no stop before πῶδῃ.

¹¹ Will effect to-day. BR. For *τελέσει*. Johnson: effects every day: which is little to the purpose.

¹² Good for the damsels.—(ὦς) τέλειαν.

^r This passage labors under several difficulties: (1) the chorus of Athenian old men speaks of itself in the feminine gender: (2.) θεωρήσασα, a verb of sight, governs the genitive: (3.) ὄμμα is put for ὄμματι. These objections are made by Reisinger. The feminine θεωρήσασα, however, agrees with πελειάς, and ὄμμα is the accusative of a cognate object after θεωρήσασα, *having seen my own sight of*, i. e. *with my own eyes, the contest*. B.R.A. This seems an objectionable construction, and the δ' is sacrificed. I would construe thus: (δὲ) or (πρὸς) κεφίλας κέρσαιμι, (πρὸς) δ', and, ἀγώνων, θεωρήσασα (αὐτοὺς κατὰ) τοῦτον

ὄμμα, *with my eye*. And so Burton. θεωρήσασα however scarcely makes sense, which would be better consulted by θεωρήσουσα. We have however in the Porw, δέομαι ἀντία φάσθαι, ΑΕΞΑΣ δέσλεια. Carter conjectured θεωρήσει.

^s To finish this successful expedition. It should be properly τὸν λόγον εὐαγγελὸν τελειῶσαι, i. e. (ὥστε εἶναι) εὐαγγελόν. "Expeditionem hanc paratam praelū conficiunt." B.R.

^t I lovingly beg. Plautus: Sed scin' quid te amabo ut facias? And again: Amare te ait multum, ut hoc ad aurificem deferas. B.R.

ÆSCHYLUS.

PAGE 429.

^a (Περὶ τὰς) παραλλαγὰς, as to the *successions* or *alternations*.

^b (Κατὰ), *in the manner of*.

^c Properly it should have been εἴτε ψευδεῖς. The pronoun *they* (the fires) is turned into *this light*.

^d Sister. So Theb. 490: λιγυρὸν πυρὸς κῶλον. Hipponax: οὐκῆν ἀμπέλου καστυρήτην.

^e Thirsty agrees better with the metaphor than dry. SCHZ.

^f The dust with which he was covered from his long journey. BLD.

^g This, which follows; ὥς, &c. Or destroy the step after τῶδε, and take τῶδε after σημαῖ, which rather requires an accusative.

^h "Αναῖδος (ἔσται).

ⁱ Lighting a flame of mountain wood.

^k He will explain more fully in speaking the causes of our joy. SCHZ.

^l He was going to say *Or* . . . but corrects himself.

^m 'Απὸ contradicts, as in ἀπαύγησι above in Longinus.

ⁿ For rather may there be a pleasant accession to the present good appearances!

^o Differently from this would have been more proper.

^p Receive the fruits of his madness.

^q Δεδότῳ Stanley: which is less Aeschylean. BLD. Bothe and Fournmont also wish δεδότῳ. But the more obvious word must give way in general to that which is less so, since the harder word was explained by the easier, and not vice versa.

^r I did not presume to think.

^s To partake the common lot of a tomb.

^t That Apollo was the enemy of the Greeks in the Trojan war, is well known.

BO. This alludes to the pestilence in the Grecian camp ascribed by Homer as sent by Apollo for the affront to his priest Chryses. POTT.

PAGE 430.

^a For καὶ ἀπαγάγιος, *freeing from contest*. Schol. ἀπάγχιος. Heath and Scha. take it for ἀπαγάγιος, *defender in contests*: a sense it would not bear. BLD.

^b Presides over contests. Οἱ τῶν ἀγῶνων προστάταις, Hesych. Less well Eustath.: Παρ' Αἰαχέλῳ ἀγῶνισι θεῶν, οἱ ἀγῶνιστῆς. BLD.

^c Thus also Cyrus invoked the *hetæcæ*, the dwellers and guardians of Media and Assyria. POTT. I understand Castor and Pollux, their country's gods. BO.

^d 'Απὸ sc.

^e Temples of the gods. SCHZ. The marble seat of the king which stood in the public place, and on which he gave sentence. BLD.

^f Whose statues and altars were placed in the open air. SCHZ.

^g Livy: "Si unquam alias, Punice certò bella."

^h These with which you seem to look at me. BO. Opposed to πάλαι. BLD.

ⁱ In due order and decorum. Pott. 426: ἡγεῖτο κόσμου.

^k The absence of the king had saddened gods and men: his presence was now going to cheer them. SCHZ.

^l Gloom. Properly, night, the time for deep thought.

^m Gloss, σπῆν, whence *spade*. BLD.

ⁿ By which the whole country has been overthrown. SCHZ. BO. By which the soil is tamed. RP. viz. the Latin *verum*

which accompanies his edition, and which is principally, if not totally, by Stanley. So Potter: *wherewith he subdues the earth.*

^b So, of the Trojans.

^c The elder. RP. August. BO.

^d (Ὀβρε) Πόρις. As in Pind. Pyth. vi. 47: ἄδικον ὅθ' ὑπέροπλον ἔβαν δρέπων. "For neither Paris nor the city can boast that they have done more mischief than they have suffered, i. e. that their crimes do not equal their punishment." SCHZ.

^e Which is in the same τέλει: or which bears a part τοῦ τέλους, of the expense. BLD. Confederate. BO. SCHZ. The whole city. RP.

^f Ὀφλων δίκην (ἔνεκα), suffering punishment for. As before.

^g The rape of Helen.

^h Se. of the treasures bought with Helen.

ⁱ From βύσις, a liberator: or from βύσιον, a pledge which is taken away for a thing due. BLD. 'Πέσον is here not a ransom or pledge, but a booty, viz. Helen and the wealth which Paris carried off with her. SCHZ. Lost the prey. BO.

^j Either native of the soil, or construe ἔθριον ἀνδρόγωνα, raised to the ground. "Ὀν is ὄν, his. BLD. Ancient. BO. ἔθριον for ἔθριον. From the Æolic ἔθριον is ἔθρις.

^k And thus. "Duplicem igitur." BO. Isaiah in that splendid chapter, the fortieth: "She hath received of the Lord's hand double for all her sins."

^l For τὰ ἀμάρτια. 'Αμάρτιον, penalty for crime.

^m Of those who belong to the army.

ⁿ No longer now will I refuse the gods to die: I can now die with pleasure, if the gods wish it.

^o Has your regret at absence from your country harassed you?

PAGE 431.

^a So much so that I now weep for joy at returning.

^b This was a sweet malady then you were laboring under, lit. in possession of.

^c I shall comprehend you, when you explain.

^d Referring to ἤρε above. He is speaking, says Blomfield, of the army. As appears from στρατὸν in the next line. Otherwise, in the lines preceding ἤρε, the herald had spoken of himself, not of the army. But στρατὸν is in the line after it exchanged again for μέ.

^e Do you mean that the country regrets the absence of the army who regret absence from it? Because he had said ἀντρεπύτων.

^f Ἀντρεπύς ἐκ φρενός, is rightly understood

by Stanley silently. BLD. Rather with a sad heart. Æschylus frequently compares sorrow to darkness and gloom. Heath rightly observes that the Chorus hints at Clytemnestra's adultery with Ægisthus: which it could not express plainly, because she was present. SCHZ.

^g This pointing is suggested by Blomfield: "Whence this your anxiety of mind, which the army hates? For the army had hoped to find every thing happy on its return." Sed hoc loco, he adds; amplius dum censeo. Pauw wished στρυδρατον. "Stanley wishes στρατὸν, and translates: Whence had you this hatred of the army? What cause of grief had the army given? A sense which in no way agrees with the preceding. Read θυμῷ στέγος." SCHZ. The latter Bothe reads without a remark of a various reading.

^h Absent in the field.

ⁱ As you said just now. "Τὸ σὺν, which you said. Thucyd. iii. 47, τὸ Κλέωνος, what Cleon said. The Schol. says rightly: τὸ εἰρημίων ἐπὶ σοῦ, τὸ Τεθράνα: ὃ οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς." BLD.

^j I said I could wish to die, because we have succeeded well. Schütz makes it said of the chorus: "No wonder you wished to die: for we succeeded well."

^k But in the long time we have been in the field we have witnessed both bad and good fortune. Stanley, Schütz, Bothe change the text.

^l Bene habere [se]. RP. As said of dice falling well, i. e. suitably to our wishes.

^m Schz. renders ἐπινομῶ, iniqui. We blame the course of nature, when it is adverse to us.

ⁿ Ἀπῆμιν (ἐστὶ καὶ) ἀπαντα (διὰ) τὸν...

^o Blomf. translates it graves exuvies, from ἀβλίζομαι. Jones inconvenient harbors.

^p Se. to the land. So Schz. and Schneider. The Schol. otherwise: παραπρεῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν. Neither interpretation is satisfactory. There seems some error in the text. BLD. Whether you take πῶρξος of the act of landing, or of the place of landing, i. e. the shore, it matters little: only καταστρώτους is a bold expression, if παρῆγες is taken in the former sense. SCHZ. Yet Bothe is hardly enough to adopt the former: adventus rivos et male stratos. Παρῆγες: because the winds and waves would not often allow of landing.

^q What not bemoaning, and what not lighting on as our lot. "Stanley wishes κλαίοντες for λαχόντες, which Casaubon understands of casting lots for watchings. Heath [and Bothe] λαχόντες, [i. e. yelling, groaning]. The sense is: nulla erat pars diei, quam non dico sortiti sumus, sed quam non gemenda gimus. Schz. οὐ λαχόντες." BLD.

^m Not a part or hour of the day, but the day which is granted us by the fates. SCHZ. That is, δ μελπετα. But RP.: *diei partem*.

ⁿ Were more horrible.

^o Hurting through sticking to our clothes. BLD.

^p Making our hair horrible. "Observe τινέσθες with ὀρόσου feminine: of which usage I know not a second instance." BLD.

should make me happy, give me a portion of the joy.

¹ Messenger (ἐκ) by fire, sc. torch-light.

² It should be δια, but διά is preserved, to prevent collision with Δία, Jupiter.

³ In conformity with, the temper of . . . So below: τὸ γὰρ δολεῖσαι πρὸς γυναῖκας.

⁴ Agitated, i. e. doubtful. RP.

⁵ Νῆμος, a sacred song. BLD. In a womanish manner. RP.

PAGE 432.

^a Killing the birds, and therefore intolerable, for the cold seems to affect birds less than other animals. BLD.

^b In this is an allusion to the ancient mode of sleeping at noon. BLD.

^c They are past. So ἦκα is I am come.

^d The construction is παρὸλχεται τὸ μὴ μέλειν τοῖς τεθνηκόσι μήποτ' αἰθιρ ἀναστήναι: even the desire of rising again is past. Butler arranges the words thus: παρὸλχ. πόνος, ὥστε αὐτοῖς μὴδ' ἀναστήναι μέλειν: but the article τὸ μέλειν forbids this. BLD. This is said, on the supposition that the dead are cognizant of human affairs. Schz. refers to a sentiment of the same bearing in Cicero: "Si quis largiatur ut ex hac ætate recuperascam, et in cuius vagiam, valde recusem."

^e Τί χρὴ τὸν ζῶντα λέγειν ἐν ψήφῳ τοῦς . . . to recount the dead. Lit. to speak of by the counter.

^f ("Ενεκα), on account of adverse fortune. So Stanley well. Παλὶπνοτος, lit. contrarium habens indolem. BLD.

^g You I think we ought to be very glad of what has happened. The translators understand it ill, you I say many a farewell to misfortunes. SCHZ. Bothe gives it the former, Blomf. the latter sense.

^h The advantage has the superiority, and the disadvantage does not preponderate.

ⁱ So that it is reasonable.

^j To i. e. before or in . . .

^k Flying. RP. That we have fled, i. e. have passed over quickly. SCHZ. BO. After all our toils by land. POTT.

^l So Rhœsus 180: Θεοῖς λάφυρα πασάδ-λενε πρὸς δόμοις.

^m Temples. "Affixa delubris:" Horace.

ⁿ In a passive sense, as often before.

^o Sophocles: πᾶντ' ἀκήκοας λόγον.

^p I do not refuse yielding to your words. A participle, as Iph. A. 1502: θαυούρα δ' οὐκ ἀνάλωμαι.

^q It is always young to the old to be well informed: we are never too old to learn.

^r The house and its mistress. "To the royal house." SCHZ.

^s And it is at the same time just that they

PAGE 433.

^a From ἀόσκω, to cry out. Eurip. El.

1213: βοᾶν δ' ἔλασκε τήνδε. I wonder that Matthiæ should bring this word from ἐλάω. BLD. It was, I imagine, because he construed ἔλασκαι ὀλολυγμῶν, *truce on a strain of joy*. "Sustulerunt clamorem!" RP. But at ὀλολυγμῶν, κατὰ is understood, as in βοᾶν above.

^b Καίοντες Casaub. Jacob. κομποῦντες of Legrande would be nearer. Pauw. [Schz. and Bo.] κομποῦντες: but I doubt whether this is found among the tragedians. Butler seems to me to understand it rightly: The passage, he says, is to be taken of acclamations at the end of a sacrifice: the two participles ἐθφημοῦντες κοιμῶντες are the same as κοιμῶντες ἐν ἐθφημοῖς, *inter extinguendum acclumantes*. BLD.

^c More. SCHZ. Rather the larger part.

^d I shall learn (ἐκ) from the king, Agamemnon.

^e Same as ἐς ἄριστα, in the best way I can: lit. in that way as is the best. So ὅπως τάχιστα below.

^f ("H) than to see her husband returning from an expedition: or ἀπὸ στρατείας is governed by σάσαιντος. "H omitted, as in Alceste. 900: τί γὰρ ἀνδρὶ κερδὲν μέλλει, ἀμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχου;

^g T' is introduced by Pauw, Schz., RP. This is rejected by Blomf. who changes ἀνδρα to ἀνδρῖ.

^h May she find. H. Voss. wishes for ἀδμοις, which is perhaps better. BLD.

ⁱ Οὐν, equidem. RP. Scilicet. SCHZ. As in Plato: Εἰ δ' ἐστίν, ὥστερ OTN ἐστίν, θεὸς δ' ἔργος: as he surely is. Perhaps in these cases οὐν is the same as ὅτις, being contracted from ἐοι, it being so.

^j The watch-dog. Jewish says of the priests: "They are dumb dogs, that cannot bark."

^k Ahreoch. explains: I no more know pleasure from another man than I know the tempering of brass, or (if we read χαλκός,) than brass knows tempering: which is a thing impossible, for iron, when dipped in water, receives an edge, but not brass: though Proclus and Eustathius assert that brass was put hot into cold water to harden

it. Schz. construes χαλκοῦ βαφαί, *wounds received by the sword*, [which, as a woman, she had not experienced:] but to this I do not at all assent. Butler renders it, *than how brass receives a color like wool*. And indeed βαφαί is used of the dying of wool. BLD. Both completely contradicts the above assertion as to the non-tempering of brass: and contends that Clytemnestra says this to herself, meaning that she had as certainly known the one as brass knows the other! Pauw and Heath express their ignorance of the sense: Potter says he "had only one part to take, which was to supply what he thought the expression wanted to render it intelligible: a part which all the interpreters of Æschylus must take:" and he thus translates it: *that never knew I pleasure in the blam'd converse of another man, More than the virgin metal in the mines knows an adulterate and debasing mixture*.

^v The Pythian Priestess.

^w Pausanias: *Παῦλ τὰ ἀρχαῖστα τῆς αἰῶνι τῷ χρηστήριον*.

^x And after her.

^y Sat on her mother's seat next after her. Wakef. wishes ἢ δῆτα μῦθος.

PAGE 434.

¹ Es or κατὰ sc. Prom. 389: *τῷ θαλάσῳ παγκρατεῖς ὄρας*. *Oracular seat*.

^a Tertium vicem obtinens. BO. The third in succession.

^b Themis wishing it. He says this to meet the testimony of others who asserted that Apollo ejected Themis and violently occupied her oracle. WA.

^c Nor any one being unwilling. RP. and WA. Not being compelled. SCHZ. BO. This was explained before.

^d After Τετάρτῃ a comma is commonly placed, which is placed after ἄλλῃ by Stanl. Wakef. Herm. [Schz]. I have placed one rather in neither. WLL. I would stop, Τετάρτῃ, ἄλλῃ πάντ' ἔχουσιν, καθέζετο.

^e Dorville and Abresch. rightly give ἦ without an accent. For it is the article used for a demonstrative, and I cannot persuade myself it should be accented in this sense. WLL.

^f A present on his birth. The eighth day was considered the birth-day. Servius: "Solebant antiqui octavum diem pueri natalum constituere."

^g Αἰώνη is not here the sea, but the Delian lake, which others call περιγία, τροχόσσαν, τροχρεῖδῃ. Αἰώνη Δηλίαν τε χοιράδα is put for λ. καὶ χοιράδα Δηλίαν. SCHZ. This lake was noticed on Euripides.

^h Χοιράδα Δηλίαν is not to be understood of the whole of Delos, but of Mount Cynthus. SCHZ.

ⁱ Of Attica. Παρρησίου, Parnassus.

^j Convey in a procession. Hence pompa.

^k Preparing the way for him: as in St. Luke iii. 4. WA.

^l I understand workmen and artisans. We call them pioneers. Others understand the Athenians, who however were rather consecrated to Neptune. WA. So in Theognis Ἀσκληπιάδαις are physicians.

^m Making, as above.

ⁿ Pauw wished τέχνη. Bo. τέχνης for τεχνήεις. But ἔθεος τέχνης are to be joined by a very common construction. Schz. and Butl. construe badly: Ζεὺς δὲ νῦν, κτίσας φρένα ἔθεον τέχνης, ἔξει. But κτίσας has two accusatives. WLL. Κτίσας having made νῦν ἔθεον τέχνης (κατὰ) φρένα.

^o Τότ' οὖν, sc. the Earth, Themis, Phæbe, Phæbus.

^p Minerva had a shrine before the temple at Delphi.

^q A place frequented by the gods. The Corycian rock was sacred to Pan and the nymphs.

^r Of the two tops of Parnassus Apollo had one, Bacchus the other.

^s Ἐξ οὗ Schz. But the epic form ὅτε is frequent in Æschylus. WLL. Sc. χρόνον. Τε, as ἔπει τε in Herodotus.

^t As a hare is cut up, so Pentheus was torn by the Bacchantes.

^u Apollonius: *Κορυκίαν νέμφαι Πλειστόνιο θόγαργον*.

^v Neptune is invoked, as having been the lord of the country, till he exchanged it for Calauria or Tanarus.

^w And now I pray that the gods I have invoked may make (his ingress of mine for the most propitious of all before. Order: *δοῖέν με τυχεῖν μακρῷ ὀρίστῃ τῶν πρὶν ἐσθόδων*. SCHZ. We have had instances before of this superlative.

^x Abresch. τὰρ badly, as if it were put for πάπειν. There is an ellipsis: *Κεῖ τὰρ Ἑλλήνων τῶν (πάπειν)*. SCHZ. These were the θεαοὶ.

^y Let them approach in the order which the lots have assigned them. SCHZ.

^z For I pronounce the oracles in the order in which Apollo, who rules over the lots, leads me.—On saying this, the priestess enters the temple: and, scared out of the temple by the sight of the Furies, she at length returns. SCHZ.

¹ Things dreadful to say.

² Nor raise my position. Wll. restores στάσω for βάσω, the reading of Steph. Schz. Herm. Bo. Ἀεταίρω is referred to ἀίσσω, ἄσσω: may it not come from ἀγω, αἴται, i. e. to carry up, as ἀγω, to open, is from αἶω, for ἀνέγω, to draw up. So αἶψω, to

raise, is lengthened from ἄρω, to draw (up).

^a Ὀδῶν is wrongly considered by Heath and Schz. as the accus. It is the nom., as in Iph. T. 115: δειλὸν δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδ' αὖ μόν. WLL.

^b Μέρος for μὲν αὖν Herm. and Schz. badly. Compare Eurip. Hipp. 1012: Μεταίω δρ' ἦν, οὐδαμῶς μὲν οὐν φρεσὶν. Choeph. 909: Δροῖτης κατασκήνωμα, διήκον μὲν οὐν. Aristoph. Eccl. 1147: Ἄρ' οὐ καλοδαίμων εἶμι; βαρυδαίμων μὲν οὐν. WLL. Ὀδῶν was remarked upon above. A mere child in fact.

PAGE 435.

^a The temple of Phobus is said to be ἀπέμωσεν γ' ἑνδύτος by Eurip. Ion 244.

^b That Delphi was called the navel of the earth is well known. But here a marble seat is meant, which was said to be the very point or centre. SCHZ.

^c Wakef. does not see how the priestess was to know it was just drawn. But she might collect from the blood on the hands that the man had run with it in his hand so fast as not to have time or thought to sheathe it again. SCHZ. In one hand he held the sword, in the other the olive-branch.

^d Very long. WA. RP. Plucked from a tall olive. BO.

^e For μεγίστη Homst. conjectured μὲν οἶδς, Herm. μεγαλύτερη, Bothe 'μεγάλη, Erf. μακίστη. Schwenk. thinks it is put for μέλαινα. But a great roll of wool might well be said, though I confess I stumble at the superlative and doubt the correctness of the word. WLL. Very large. RP.

^f With white shaggy hair.

^g For thus accurately do I tell you. Τραῖος, τορὸς, ἀρεκχῆς, are from the same word τραῖω, τρώω, τρώω.

^h Nor yet were they exactly in the form of Gorgons.

ⁱ Wakef. Herm. Schz. think that a line has dropt after τέπαις. But without cause. The sentence ought to have thus proceeded: οἷδ' αὖτε Ἀρκταῖς εἰκάζω, ἅς εἰδὼν ποτε γεγραμμένας: but the poet did not choose to speak so. As to the Harpies not being named, this was all right, for he sufficiently clearly points them out in the words φινέας δαιμόνων φερόντας. This then is the connexion: Sometimes also I have seen painted Harpies, with which I should compare them, had they been winged, but these were without wings. WLL.

^j They commonly render αὐ πλασσοῦσι non fictis: but Schz. rightly translates it unimprisonable: but not therefore to be written πλαστοῖσι, as Elmsley thinks. WLL.

^k Apollonias: οὐ ταπεινὸν μένος ἔμενεν.

^l Their dress was not fit to cover... From δεικνός, or rather a word δεικνός or δεικνός, was dignus.

^m I never saw a female tribe with whom I could compare this. Ὀυαῖα is θυμώδης, cœtus. SCHZ. Or a tribe of such manners.

ⁿ Nor what land it is which, in producing this race with impunity, boasts that it does not repent of its throes.

^o What is to come from them or thence.

^p That is, if the thing requires remedy, he is a physician: if divination, he is a soothsayer: if expiation, he is the person who has the power to purify. Ταῖσιν ἄλλοις διαμάρται may be explained thus: He is able to change other houses, how much more this which is his own. SCHZ. In the case of others, for others.

^q I will in no way give thee up. Ταῖς ταῖς, τῇ, from the old τος, τῆς.

^r Καί... δέ, and even, as was observed on Xenophon. "Καί—δὲ was expelled from the Tragic by Porson, and Schz. and Bull. therefore approve Wakefield's emendation πρόσωδ'. But here, if any where, καί—δὲ is requisite." WLL.

^s Passive sense, as before.

^t Sc. εἰσὶν. WLL.

PAGE 436.

¹ For ἑλάνουσι.

² Since you shall be always going through: "Siquidem semper per terram ingentem." WLL.

³ That is, islands. Homer: ἑλάνε γὰρ ἐστὶ περὶ πρὸς.

⁴ Do not live first in beguiling... ἔλθῃ, before you come δεῖ.

⁵ She refers to the Areopagites, whom Minerva was to give as judges. SCHZ. Τῶνδε, of these things or of the Furies. WA.

⁶ Euripides: Εἰαὶ δ' ἄγε δαὶ καὶ λόγον θελαστήριον. WA. He refers to the speech of Apollo to be made by and hyu for Orestes. SCHZ.

⁷ Your mother Clytemnestra. Virgil: "Quo pulchrior alter Non fuit, excoctis Laurentis corpore Turni."

⁸ Stanley thus perverts the sense: King Apollo, thou knowest that I have not done an injury: and, since thou knowest this, do not neglect me: thy power is sufficient for this. Rather thus: King Apollo, would indeed art thou resolved to do me no injury, (which Apollo would have done, had not Orestes defended himself by saying he was instigated to the deed by him) and since you have resolved this, take care also not to neglect me by any carelessness of thine: but

thy power is a sufficient guarantee that you will do the thing well. SCHZ. Or thus more simply: thou knowest not how to injure, but take care not to neglect; thy power, if thou neglectest not, will be sufficient to save me.

^a Wakef. explains horn of the same mother as well as father, and thence thinks that Æschylus assigns a different origin on the mother's side to Apollo and Mercury than is commonly held. But I do not think the word ἀνδρῶν is to be taken too strictly: the words mean, my brother and horn of the same father. SCHZ.

^b Deservedly. RP. Constantly. BO. Being with peculiar force and truth so called. Rhesis 158: Ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπολις Δάδων. CEd. C. 65: Καὶ πόρτα τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. Else πόρτα might have been applied rather to Ἰσθμ.

^c Ἐνέμενον, the conjecture of Heath, is adopted by Herm. and Schz. who all explain σίβας of the office of Mercury; but the word itself and its connexion require it to be understood of the right of suppliants as being attended to by Jove himself. The sense is: Jupiter also reverences suppliants: a reverence which so proceeds from him as to afford to men favorable omens of their journey. Εὐδαιμόνιον τύχην denotes the end or object, and is a very common circumlocution, as in θαλασσίμους τύχας, φερόλιβας τύχης, χθόνιον τύχην, ἀνεγκαίως τύχας, ξερὰ φέρουσι τύχας. WLL.

^d What, can you sleep? is this a time to indulge Your indolent repose? through your neglect I am dishonour'd amongst the dead. POIT. She addresses the Furies.

^e Wakef. is wrong in saying that ἐγὼ hangs without a verb. It is construed with ὡς μὲν ἔτασαν. These last words and παθοῦσα δὲ mutually correspond: which not seeing, Wakef. altered ὡς into ἄν. Ἀλλοῦτον ἐν νεκροῖσι καὶ ἐν φθιόνσι refer to the shades, amongst which Clytemnestra was being defamed for her husband's murder. SCHZ.

^f Ὅς depends on ἀνηγματομένη. Ὅν was patronised also by Herm. and Tyrwhitt.

^g Αἰσχροῦς, covered with infamy. SCHZ.

^h From them, the shades. Ἐπὶ, because ἔχω αἰτίαν is the same as αἰτιάμαι.

ⁱ Παθούσα is nom. abs.: though I have suffered.

^j From, at the hands of.

^k In my behalf.

PAGE 437.

^l Καρδία Rob. Which is the true reading, is the more difficult to decide, as the sense and connexion of this and the two fol-

Anal. Gr. Maj.

lowing verses is very obscure. Καρδίας ἔδω is the conjecture of Canter, which is received by Herm. and Schz. who beside read δῆρε. But if we grant that δῆρε is the true reading, and that ἔδω is rightly said for ἐμῶν, yet what does the third line mean? and, if we translate it, in the day men are not permitted to foresee the future, what has this to do with the Furies? Καρδία is proposed by Pearson, Bentl. Abresch. and Butler, who thus construes: But regard in your breast these my wounds, for the mind of those who are asleep has a keener perception, but in the day-time human fate cannot be foreseen. But this passage can have nothing to do with foreseeing the future. In Gloss. 2. is this reading, Ὅρα δὲ παρηγὰς τὰςδε, καρδία, σέθεν, which does not remove the difficulty of the following words. If these lines are not out of their place, and if nothing is dropped, in only one way can I see any sense in this passage, and that is by reading Ὅρα δὲ παρηγὰς τὰςδε καρδία σέθεν, which is read by Pauw, Heath, Wakef. and Bothe; but they have ill explained it. For Clytemnestra, not to appear ridiculous in speaking to persons asleep, says thus: For your mind, though you are asleep, sees these my wounds, for your mind has a keener perception when you are asleep: but in the day-time men have the power to see clearly. In this way we must read μῦθα πρόσκοπος after the best MSS.: ἡμέρα is opposed to sleep; and μῦθα is a circumlocution, as in τὴν above, and as below μῦθα εὐπύματος. In this mode of explanation the only difficulty remaining is the singular σέθεν. WLL. And this seems to be but a small difficulty: for, though she speaks to them below in the plural μέγαρ ἄν, yet she immediately turns to the singular, Ἄγεθ' ἀνδράσδεσσι.

^m Cicero: "Cum [animus] est somno sevocatus a societate et contagione corporis, tum meminit prætoriorum, presentia cernit, futura providet."

ⁿ Of my offerings.

^o At an hour when it is not the custom to sacrifice to any other god. SCHZ.

^p Neglected. "Re jam pro vili sub pedibusque jacent."

^q Orestes &c.

^r And, what is more, has nimble rushed out of the toils with which he was surrounded.

^s As κινδυνεύειν περὶ τῆς ψυχῆς is to run the risk of one's life, the extreme of danger, so εἰπεῖν περὶ τῆς ψυχῆς is to speak for one's life, pro extremâ salute. Schz. altered the text, because Stanley had translated it, Do you hear what I have said about my soul? whereas she had said nothing about it. But he ought to have properly translated the passage, not have altered it. WLL.

^t Pauw, Heath and Butler give a bad

Notes.

translation, and therefore others alter the text: There are no suppliants to the deities who are my friends, or to you who are my friends. But none of them attended to the position of *obv.* The sense seems to be: For they (Orestes and Apollo) are suppliants before the gods who are no friends of mine, *sc.* before Minerva, WLL.

^k Will you not wake immediately? (Κατὰ) τὰχος.

^l To do mischief *sc.* to me.

^m Strong, efficacious. Hesychius: Κούφως· Βεβαίως, ὀρεχπᾶς. WÄ. Having power, powerful.

PAGE 438.

^a Have weakened the violence of this dragon at other times so dreadful. SCHZ.

^b Seize him, diligently observe him, i. e. Orestes.

^c (Κατ') ὄρα, in your sleep.

^d Who has not yet given up the anxiety of his trouble. Bothe reads φόνου.

^e For ἀνίστασο.

^f Πῆμα refers to the flight of Orestes, which before was called πῶλος. She wishes the Furies not to be ignorant of it, but to observe it. SCHZ.

^g Let these just reproaches sting thy mind, incentives to the wise. POTT.

^h Οὐδ' seems to injure the sense. Hence αὐ δ' is the correction of Peare. Glasg. Herm.: δδ' Scaliger: τδ δ' Pauw. Schz.: αὐ δ' Wakof.: αὐ δ' Bothe. But all correction is uncertain. WLL.

ⁱ Blowing your bloody breath upon him, drying him up with your breath, the fire of your stomach, follow him, consume him, by reiterated pursuits.—For τῷ, Schz. has τῷδ'. But final elisions in iambs are not allowed.

^j One of the Furies on waking wakes the one nearest to her, and bids her wake the other.

^k Φαῖσμος is sometimes said of an omen, which presignifies some event. It means here a dream. SCHZ.

^l Is to no purpose, deceives us. "Looking round, the Furies find the dream is too true." SCHZ.

^m The king addresses the suppliants, after having considered their proposition:—Well then I have considered the matter: and to this extremity am I driven: I must wage war with those or those, one or the other, the gods or the sons of Egyptus; the former by giving you up to your enemies, the latter by refusing it.

ⁿ *Sc.* πῶλος: my bark is driving (δῆ) out of its course, and running on shoals. "Huc appulit eductum nostrum, junctque claris flum est, ut navis cylindris nauticis imposita." WLL. But this translation of *appulit* is not to the purpose. The metaphors of ἐρεκέλλεται and γερύφαται must be kept distinct and independent: nor indeed do they at all express or allude to the same idea. In the first case the ship is stranding: in the second it is fit for sailing.

Donnegan: "Ἐρεκέλλω, to drive out of the right course and force on rocks or shoals; to run upon shoals."

^b The metaphor is taken from a ship, made compact with nails and wedges, and ready to sail from dock. As then the danger of a sea voyage is at hand to the ship, so is the danger at hand to the king from one party or the other. SCHZ. Γερύφαται is impersonal, like ἐρεκέλλεται. The course to be taken by the city is compared with a ship: Huc appulit eductum nostrum, junctque claris flum est, ut navis cylindris nauticis imposita. WLL. But this translation of *appulit* is not to the purpose. The metaphors of ἐρεκέλλεται and γερύφαται must be kept distinct and independent: nor indeed do they at all express or allude to the same idea. In the first case the ship is stranding: in the second it is fit for sailing.

^c Rollers. Προσηγμένον: "placed upon," WLL. BO. Rather applied to. Schz. wishes προσηγμένον.

^d Καὶ χρήματα . . . χάρις. "Ἄρα and γέρας are various readings. I have exhibited the common reading, though it has no sense: for the emendations of the critics are not satisfactory, nor have I anything better to suggest. Schz. gives this conjecture: Καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων παρασκευάσαν, | ἄτης γὰρ μετῴκῃ, καὶ μὲν' ἐπὶ τῷ γέρας | γένοντ' ἄρ' ἄλλῃ, ἀγρίου δὲ χάρις: If our wealth were taken from our houses by the assault of the enemy, abundant means, preponderating over our loss and largely supplying it, might come in from some other quarter by the favor of Jove." WLL. This is an argument for assisting the Suppliants.

PAGE 439.

^a This seems to be an illustration of the former. Money may be made good by money: as words may be made good by words.

^b Nominative absolute.

^c This line is thus put before that which follows it, by Stanley, Schz. and Bothe. Wellauer indeed thinks it in its present position ill placed, but I think on insufficient grounds; and he is obliged to alter the text: "He adds a cause, why he should compare with the loss of goods a mind irritated by idle talk: nam dolorem efficient et ra, que animum commovet: a sense, which will easier appear, by writing γὰρ τὰ for ἀπὸ τὰ."

^d Victims offered by consultants of the oracles.

^e Stanley: I altogether recede from this contest. SCHZ. I am altogether unwilling to run the risk of this dispute. The following δὲ is rather an imposition.

to those senses, unless it is taken to mean *τῶν*, unless the latter interpretation of the next line as suggested by Schz. is adopted. Heath reads *ἡ*, and renders: *or my opinion greatly deceives me*. In Eurip. Med. 991, *παῖσιν δὲ οὐκ ἀπολύει* is variously explained.

³ He here either deprecates the experience of misfortunes, or wishes he may be a false rather than a true and intelligent prophet of evils. SCHZ.

⁴ *Contrary to or beyond.*

⁵ *Hear now a final argument among the many modest ones I have proposed.*

⁶ *I hear, say only what you wish, for it shall not escape my attention.* SCHZ.

⁷ Same as *στροφῶν*. Catullus: "*Strophio lactantes vincit papillas.*"

⁸ *Suit the condition of women.*

⁹ *What is this you are going to say?* Xenophon Anab.: *ὅσα παρασκευάζετε*. Aristides: *κεκατηκώς ἔστα*.

¹⁰ *Unless you will promise security to this female train.*—*ἑρπύλλης* is the 2d pers. mid. fut. I will here mention that the use of *ἡ* for *αἱ* may have escaped me on some occasions. Wellauer, whose edition of the play is here printed from, writes the *ἡ*, as in *ἐσθ* in the line before. He proposes here *ἑρπύλλης*, since all the copies, which have *ἡ* in most other places, have the *αἱ* here.

¹¹ *With new tablets, meaning themselves.* Various offerings were made, as arms, veils, tablets, tripods, &c." SPANL.

¹² *For their images.*

or there is no sense. Schz. for *ὅ* *πὺν* wishes *ἡ* *οὐκ*, and for *ὅ*, Well. would read *αὐτῷ*, if he were persuaded that this is in use as well as *αὐτῷδε*.

¹³ *The token of your arrival.*

¹⁴ Stanley: *nor let a word be given out about me. Rather: nor let my discourse with you be dispersed abroad: i. e. let not my people suspect that I am the adviser in this matter.* Abresche translates: *nor neglect my words, with which the following words do not agree.* SCHZ.

¹⁵ *Against the government.*

¹⁶ Poetically for *οἰκῶν*. SCHZ. Rather, *οἰκίδων* is poetically for *οἰκιδώτων*. *Oikos* is the general object of attack and change by the critics. It is obelized by Porson.

¹⁷ That is, of the sons of Egyptus.

¹⁸ This is thought highly of by us, that we have found you to be a benefactor of strangers, αἰδοῖν, worthy of reverence. Porson read *ἐπεδύρα* for *ἐδ* *πύρα*, and Schz. adopts it. "But it is somewhat superfluous, since *λαβεῖν* follows: nor would I condemn *ἐδ* *πύρα*, which I think is meant of the discourse of the king flowing kindly." WLL.

¹⁹ Hesychius: *ἑρπύλλης* *μυροῦ*. Xenophon has *ὅσα ἑρπύλλης*.

²⁰ Schz., Botte, Barges alter all the passage through the repetition of this word. All is right but this one word, which the scribe brought down by mistake from the line above. WLL.

PAGE 441.

¹ *Not like that of this people.*

² So *προσώπου φόνος* in Plato.

³ *The stranger friend by the friend's hand has bled.* POIT.

⁴ Sc. *δράκοντες*.

⁵ *Lead the stranger (eis) to...*

⁶ *With those who meet you in the way.*

⁷ *This stranger from the ship, Danaus.*

⁸ *You have given an audience to him, and let him go forward thus appointed: but what must I do? how do you give me confidence? For *κῆν* Schz. wishes *κῆν*.*

⁹ *O obeying your orders. We say at your command.*

¹⁰ *Λευρὸν* is used by Æschylus in the sense of breadth. WLL.

¹¹ *Of rapacious birds. A proverbial saying, from the exposure of children in groves.* SCHZ.

¹² *Let her who is received with good words use good words.* BO.

¹³ *Fear towards kings, a suspicion of their good intentions, as here, in giving them up to their enemies.* Well. complains of the incoherence of this verse with the preceding: but this seems a sufficient explanation.

PAGE 440.

¹ If the interpretation of Hesychius, *Μακιστήρ* *βέλος*, is true, a good sense is elicited: *I have heard words which pierce my heart as a dart.* SCHZ. Stephens supposes *μακιστήρ* is a kind of weapon which is thrown to a very long distance, as from *μάκιστος*. Stanley wishes *μακιστήρα*.

² *I have brought it before your eyes, made you perceive it.*

³ *Πράγμαρ (δοτι) δυσπρόσιτόν (μοι).*

⁴ The sea is said to come in, as *ἐκέρχεται* was before said of a river. WLL. So in the Psalms: "The waters are come in, even unto my soul."

⁵ *This thing, this service.* *Χρῆος, χρῆμα.*

⁶ As if he had said in the line before, *If you SAY THAT I will not &c.*

⁷ *Your relations.*

⁸ *Ἀπὸ τέλους μάχης; to that termination of the matter which takes place by war.* RP. translates it *pugnæ confectio*. Schz. refers to the expression *θάρσυνον τέλος*.

⁹ *The fear of Jove.* RP. Or it is a general expression.

¹⁰ *Te* for *τε* is proposed by Heath and Barges. Some correction must be made,

^a Too much, immoderate. SCHZ. Homer: *ἐπεὶ αἶσα*.

^b So Heath proposed for *φπειλ*, and Schz., Bothe, Burges follow. *Cheer my mind not only by word but by deed.*

PAGE 442.

^b Your father Danaos will not leave you.
^c I will persuade the people, so as to make them . . . RP.

^d For *οἶα*, as *ταῦν* for *ἐν*, *τὰ* for *ἀ*, though I do not know another instance. WLL. If an alteration be made, I would read *πατέρ*, *δοῖα*. SCHZ.

^e So with capitals Schz. and Bo.

^f The decrees of the people have been finally decreed.

^g But inform us how Pass'd the decree, what numbers favor'd us. POTT. *Ποῖ, to what extent is the decree, and to what extent was the majority of the votes of the people great.*

^h With such steadfastness and firmness of mind, as I could wish for my old mind. So Schz. Rather: but so that I could grow young again in my old mind, *sc.* on thinking of it. Porson obelizes before *ὡς ἂν*. "Ὡς ἀνέβηται με Schz. Bo. and Burges, from Tyrwhitt's correction. But something else seems to be concealed under these words." WLL.

ⁱ Nor so much said of the noise, as of the waving of the hands. Virgil: *Ferreus hastis Horret ager*. SCHZ.

^j Genitive, because *μεταποιεῖν* is *μεταποιεῖς* *ἐρα*. ABR.

^k Not to be made slaves by purchase.

^l Safe from the injury of men. BO.

^m If he (the *πας* above) should apply force.

ⁿ Inhabitants of the Argive land.

^o Steph. Byz. reads *ἐπηχέλαρον*, which is an easier reading.

PAGE 443.

^a *Πρόφρων ἂν* seems to have no sense. All the editors [with Porson] have received Canter's emendation of *προφρωνῶν*, which I would have received, if that would have cleared the passage of difficulties, but the following words also are without sense. Schz. says that *παχέων* is *angere*, *irascere*. Where he found this, I know not: but, even if it is right, an optative was required. Bothe reads *πόλει*. *Παχέων* is either corrupt or used in an unusual sense: nor is *παλαίρων* better, which is given as a var. lect. by the Schol. and by MS. Reg. To return to *πρόφρων ἂν*, that can hardly signify *foreseeing*, *presaging*, as Pauw thinks. It is an objection to *προφρωνῶν*, that

there is nothing which joins it with *ἄφρων*. Not being able to solve these difficulties, I have left the common reading. WLL. Giving out that the hearty wrath of Jove would never increase the city henceforth. RP. Or fatten, fertilize: as below *φίλων ΠΑΙΣΜΑ βοιωτῶν χθονί*.

^b Schz. explains *ἐνδοῦν δατυνόν τε πύσμα*, a pollution contracted by each citizen from the contempt of strangers, and by the whole state, should the Danaids hang themselves in the very temples.

^c *Πόδε πόδεωσ*. BO.

^d Without the herald's calling out to them to hold up their hands.

^e Danaos corrects himself: for, having ascribed the execution of the matter to the people, he adds that the movers of it were the king and Jupiter, of whom the former persuaded the people, the latter brought the matter to its happy end. WLL.

^f *Sc.* of the king.

^g Schol. *πιστὰ γενήματα πατρίων πιστῶν*. I suspect for *πιστῶν* we should read *Πεπρωῶν*, as in l. l. *Tāde μὲν Πεπρωῶν πιστὰ καλεῖται*. Nor is the speedy recurrency of *Πεπρωῶν* an objection. BLD. I would translate, *O faithful advisers of faithful masters*: referring *πιστῶν* to Darius and Xerxes together, or to Darius alone, *sc.* *δυστοκίᾳ*, which is often said of one. SCHZ. *Πιστὰ πιστῶν* seems to mean, *faithful in the number of the faithful, faithful among the faithful*: as below *παῖσι τε παλαιῶν*. *Τὰ πιστὰ*, neuter, like *τὰ φίλτατα* below, *curiosissimos*. The satraps are intended, who form the chorus.

^h (*Κατὰ τίνα . . .*

ⁱ I should construe *στένει* with *πῶς*, not as the Scholiast with *πόδες*. It was usual for those, who called forth the dead, to beat the earth with their hands: hence says Darius, *it grounds*, *sc.* SCHZ.

^j *Atossa* *sc.*

^k *Attended with good-will*. Some MSS. have *πρηνεῖς*.

^l *Καλεῖν*, to call: *καλεῖσθαι*, to call to oneself, or for oneself.

^m Virgil: "*Sed revocare gradum superaque evadere ad amas, hic labor, hoc opus est.*"

ⁿ Both for all other reasons and because the infernal gods are better at admitting than at letting go again. "The Latins imitate this construction: *Cum enim animas animo exitus haud facilis est, tum inferi multo sunt . . .*" SCHZ.

^o The ancients thought that such kings, as had been pre-eminant for their virtues, exercised dominion among the shades. In Sophocles, *Amphiaraus* *ἄνδ' ἡρώεσ' ἐκείνων*. BR. Virgil: "*Nam te nos sperant Ictura regem.*"

^p (*Ποῖ*), as to time.

^a I fear. Ἀντί, before you.

^b *Below* below παλαιόν. Or we may read ἀντί λέγει σθέν, as in Odyss. O. 376: Ἀντί δεσπομένης φέσθαι. *Peri*, about, concerning, in reference to.

PAGE 444.

^a Through my old reverence for you, as below δέος παλαιόν. Or we may read ἀντί λέγει σθέν, as in Odyss. O. 376: Ἀντί δεσπομένης φέσθαι. *Peri*, about, concerning, in reference to.

^b These are Tetrameter Catalectic Trochees. If from these lines we take away at the beginning a cretic (ἀλλ' ἐρεῖ) or a first pæon (ἀντιπρόσ) or a fourth pæon (ἀντιπρόσ), we form an Iambic Trimeter. Thus, if from this line we take away ἀλλ' ἐρεῖ, we have this iambic verse: Κάτωθεν ἦλθε σου γόοις παλαιότις.

^c As to the niceties of this metre, I shall refer the Reader to Porson's Preface to his *Hecuba*.

^d Long, prolix. I believe μακιστὴρ to be one of the Doric remnants in Attic, like ἔκαρ and ἑσπέρ. And I believe it to come from the Doric μακιστός, though Blomfield says it cannot.

^e Laying aside fear of me. For τὴν εἰρήναιδῶν is the same as τὴν αἰδῶ ἑαυτοῦ, and a genitive in this construction often means exerted towards. So *Æd. T.* 969: τῶν αἰδῶν.

^f To please you by addressing you.

^g By saying.

^h Sol is said to the Chorus, and in the next line he addresses Atossa. I should prefer ol. Potter: Since fear has chained his tongue.

ⁱ Stands in the way of, impedes, your thoughts. "It can only mean this," says Blomfield, "but in this sense ἀνέλεσται governs the dative. I should prefer ἀνέλεσται." Perhaps it might mean, presents itself to.

^j Not, human misfortunes happen to men, nor, mortals are but too subject to adversity: but human are the misfortunes which happen to mortals, and so humanly to be borne: according to the Apostle: There has no temptation taken you but such as is common to man. SCHZ. But this sense does not suit the succeeding lines, though Schz. defends the connexion. The sense will be seen clearer with ὅπου, which is not however to take the place of ὅπου: A man must expect the sufferings of humanity, or a man is wont to experience the sufferings of humanity.

^k Schz. thinks δ μάσσων is tautologous with ταῖς, and with Buthe changes the text. As it is, we must construe, if life, when already longer than usual, is still further extended. Or possibly thus: δ βίος ἢν ταῖς πρὸς μάσσων, i.e. ὅτε εἴη μάσσων. When Thomson says "dy-

ing the red sea," (or to the same effect,) he means "dying the sea (so that it becomes) red." We have below in the Prometheus, τὸν μακρὸν βίον τέλει. *Æd. T.*: μέλιν δ περίβολος ἐξήχθη τῇ πόλει.

^a Order: δ ὑπερσχῶν ὄλον πάντων ἐδοχεῖ πότι. BLD.

^b ('Er) Πέρσαι, or for the good of the Persians. Or read with Blomfield εὐαῖνα, Πέρσαι εἰς δόδ, .

^c As one may say. Others so: to say so in a word, to conclude the whole in a word.

^d Having drained of men for his army.

PAGE 445.

^a By land or by sea forever, SCHZ.

^b A double front the war presented. POTT. Some MSS. read στρατηλάτων, which is the same: for, if there were two armies, there were also two leaders.

^c Accomplished the matter so as to pass. *Transire potuit*: BO.

^d Μηχαναῖς. See a few lines below, ὅστις ἑλκυσκόν, &c.

^e The passage of Helle, the Hellespont.

^f Effected entirely; as before.

^g The Hellespont was formerly so called. BLD.

^h Shut out.

ⁱ So it is, lit. so the thing has itself.

^j Assisted his purpose. Compounds of ἀποποι take a genitive. ἑορδοποι, lit. to touch a burden with another.

^k At length. Κατὰ sc.

^l Τι πρόλασεν, what having suffered.

^m Πρὸς τὰς, on account of this: πρὸς τοῖς, besides this.

ⁿ Some MSS. κερῆς. But κερῆς in some manner refers to πεκαρόπλαν above. BLD. How vain the succour, the defence of arms! POTT. Στρατοῦ in a general sense, an army, not τοῦ στρατοῦ. Κερῆς would be good, ironically.

^o The Scholiast understands, but not so the old. This is very poor. The reader might expect νέος for γέρον. If the text is not corrupt, we must understand not even an old man survives. BLD. Schz. seems to explain it like the Scholiast: The whole people, and among them no old but all young have died. The whole population then were on the eve of extinction. The same kind of limitation after a sweeping assertion, on Schutz's view, occurs in Xenophon: πάντας ἀπώτερον, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ καὶ ἡλικίας ἐλαβε.

PAGE 446.

^a Τελευτῶν depends on ἐπὶ γέρον φωνῇ

above. So *σεσῶσθαι* also below. *Ποῖ* sc. *ἑλθεῖν*.

^a That he was right pleased in getting to. ^b Joined to two continents. So the translators. Blomf. wishes *ταῖν* or *τῆς* for *ἐν*.

^c "Ἐλθόντα, sc.

^d A clear report prevails on this head; in this at least is no dissension. "I should prefer *σαφηνῆς* τοῦδε, *κοδός*... Arnauld, who read *τοῦτο δ' οὐκ εἰς σπάσει*, had Homer perhaps in view: *ἐν δοῦν δὲ σωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι Νῆας*." BLD.

^e I was used to hope that the gods would effect this not till after a long time. *Ποῦ* seems to mean *somehow*, like *πῶς*.

^f But God helps on the hurrying, hurries the hurrying to ruin. We had above: *γνώμην δὲ πού τις διαμόνων ἐνοήματο*.

^g To spring, RP. To be opened for all my friends, for the kingdom at large. Below we read of Cyrus: *ἔθηκε πᾶσιν εἰρήμην φίλοις*. Schz. refers *πᾶσι φίλοις* to the chorus, all you my friends.

^h I understand the anchor ropes, and hempen bindings, by which the vessels were joined together which formed the bridge. From such an expression as this ill understood, may have arisen the notion of the injection of iron chains into the sea by Xerxes. BLD.

ⁱ *Pluitem fluentum Dei*. RP. *Fluentem nomine Dei*. SCHZ. As Coloss. ii. 19.: "Increase with the increase of God." Thus the Hebrews said *God's hill* for a high hill. Blomf. proposes *βορπύρου ῥέον θαλάσσης*.

^j Put into a different form by building the bridge.

^k I understand this of the iron anchors with which he united the ships. SCHZ.

^l Wherefore, then.

^m Like *opus*, *πόνος* is said of that which is obtained by labor. Pharniss. 30.: *τὸν ζῆλον ὤδιναι πόνον Μαστοῖς ἔφειτο*. BLD.

ⁿ For *ἀνθρώπων*. Agam. 587.: *θεοῖς λάφυρ' ἐπασσάλευσαν δόμοις*. ABR. Or for *τοῦ (ἐν) ἀνθρώπων*.

^o The prey of the first comer. BLD.

^p Especially Maidonius, called by Herodotus *νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητής*.

^q These bad men tell him, urge him on by telling him.

^r So *Aegisthus* is called by Sophocles *ὁ σὺν γυναίῃ τὰς μάχας ποιοῦμενος*. And *Aeschylus* throws this against him in the *Agamemnon*: *Κόμπασον θαρσύν ἐλέκτωρ ἔσπε θελήεις πέλας*. Pindar has *ἐνδομήχας ἀλέκτωρ*. BLD.

PAGE 447.

^a Take *πεισὲν* with *ὅσον*. Eurip. *Electra*: *πρὸς τὸ πίπταν ἐνδέει*. *Medea*: *τὰ δεσποτέρων κακῶς πεποιήτα*.

^b A *Mede*, *Amyntos*.—This is the order: 1. *Astyages*: 2. his son or son-in-law *Cyaxares*: 3. *Cyrus*: 4. his son *Cambyses*: 5. *Mardis* or *Smerdis* a Median, killed by *Artaphernes*: 6. *Darius*.

^c People, as before.

^d Another, his son.

^e Carried on this work, sc. *τοῦ ἡγέσθαι*.

^f Prudence, RP.

^g Deare before him, overthrow. GED. T. 27.: *ἐν δ' ὁ παρθένος δεδὲ Σαχίας ἐλάσκει*.

^h So *benevolent* was he. RP. That is, the god. But Schz., because he was *wise and modest*, nor neglected the gods like *Xerxes*.

ⁱ The fourth, the son of *Cyrus*.

^j *Mépris* is not read in the Persian annals. *Σπέρδης* is well known from *Herodotus*. BIL. *Mépris* is the reading of *Porson* and Schz. Perhaps *Smerdis* was a *Mardian*.

^k *Artaphernes*. *Phaedrus* uses *corcodillas* for *crocodilus*.

^l Whose business this was, i. e. who made it their business, who took it on themselves, conspired against him.

^m I Cor. xiii. "When I was a child, I thought as a child."

ⁿ Command, from *ἐπιστάλω*, to enjoin.

^o Cannot appear to have done. "Non videamur." Dawes objects to this assertion, on account of *Smerdis*. But, although he was a disgrace to his country, yet under him the Persians sustained no defeat, as *Heath* well observes." SCHZ.

^p *Τελευτή* seems to mean *drift*. "To what fair end are these thy words directed?" POTT.

^q How can we after this yet prosper the best?

^r By not going to war.

^s *τόπος* seems to mean strictly *extent of country*, from *τέω*, a word admitted by *Heyne* on *Pindar*, the same as *τέω*, *τέω*, to extend. *Schelde* absurdly derives it from an old word *τεπέω*, Lat. *tepeo*, as *left warm* by the sifter!

PAGE 448.

^a Not even though. RP. RO.

^b More than the *Grecian*.

^c *Artabanus* in *Herod.* vii. 49, mentions the land and the sea as the deadliest enemies of the Persians, the former of which he says will produce a famine.

^d Having too much cavalry. BLD.

^e For *ἀποῖμαι* from *ἄλπω*.

^f Present. It might be future for *πεισέσει*, like *ἐλάει*: but we have *μύρασαν* below.

^g (Ἐκ) πολλῶν.

^h For at this time all the *cruciating answers* are taking place. *Not some, and others not*, but all equally. *Herodotus*

above: τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα, οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ; ἀλλὰ πάντα ὁμοῖα.

^a And, if this is the case, then my oracular knowledge tells me that he is living, sc. under Mardonius.

^b Sc. the troops by their death. So Amphiarus in Sept. Th. 889: ἔγωγε τήνδε πῖναι χθόνα; SCHZ. Bothe and Potter refer it to Ἀσάπος: and Blomfield who refers it to Dionys. Perieg.: Τῶναι πῖναιων λιπερὸν πῖδον Αἰγύπτου, and to Virgil: "Pinguis nomine Nilus."

^c Κακῶς ὄρω, I work ill; κακῶς πρᾶσσω, I do ill in life, succeed ill.

^d Sc. than their demerits. Above: διπλᾷ ἔρισαν θανάτῳ.

^e Taken from a vessel which is not exhausted before you come to the bottom. SCHZ.

^f In agrò. RP. SCHZ. Ἔσται, shall be dropt from the wounds to: for πρὸς with an accus. implies motion.

PAGE 449.

¹ In a mute manner. They speak not, yet shall they show it.

² Blomf. justly observes that this cannot come from φῆ, and thinks it was formerly written ὑπερφῶ from ὑπερφῆς. Perhaps through ὑπερφύα, ὑπερφύε, ὑπερφῆ.

³ Homo sc. SCHZ. But the nom. is ὁρῶς.

⁴ Wanting (τοῦ) σωφρονεῖν wisdom.

⁵ Πινύσκω, from πινύω, says Blomfield. Much rather πινύω from πινύω, πινύσκω. Πινύω and πινύσκω appear to me related to πινύω (whence πινύω, πινύσκω,) allied to πινύω, whence πινύσκω, solid, intelligent, wise.—So, adds Blomfield, is γινώσκω from γινώω. Here he appears more in the right. This is the formation: Νόος, νοέω, νοῶ, γινώω, (as γινώσκω which is allied to νέφος,) γινώσκω, γινώσκω, γινώσκω.

⁶ Ὀστis (ὀστis) ἐσπερῆς, proper for Xerxes to wear.

⁷ Sc. of Xerxes.

⁸ Mitigate his grief.

⁹ Stanley: will hear to hear you only. Rather, by hearing yourself only will he restrain himself sc. from some act of desperation. SCHZ.

¹⁰ Cheer yourselves even though in your griefs, yet cheer yourselves.

¹¹ Exhilarating your spirit day by day, every day. Theognis: τὴν σαρτοῦ φρένα τέπει.

¹² That is, since, when you are dead, you cannot enjoy your possessions.—Varius here leaves the stage.

¹³ The Perseus.

PAGE 450.

¹ Carissimos, RP.

² Τὰ λοιπὰ is immediately opposed by τῶν.

³ Enouncing to your gods your prayers so that they may be fulfilled, as ἐκτεπῖαν φλόγα ἡνέσας in the Œdipus is ἔσπε εἶναι ἐκτεπῖαν. Blomf. explains τελεσφόρους, bringing with them a desired end.

⁴ I wonder at you: for . . . BLD.

⁵ Tl. That κρεῖν is construed with an acc. as well as a gen. is well asserted by Heath. SCHZ.

⁶ As regards the gods, as far as they are concerned. "By the help of the gods." RP.

⁷ Soph. El. 2: τὴν ἐκείν' ἔξιστ' σοι Παρόντι λεύσσειν, ἢν πρόθεμος ἦσθ' εἰ.

⁸ Lit. whom of men are you conscious with me naming? i. e. whom do you know that I often name in my prayers? Herodotus: συγγινώσκωμεν αὐτοῖσι ἡμῶν οὐ ποίησαι ὁρῶς.

⁹ In regard to what, in what particular.

¹⁰ Do not trouble yourself with seeking. As we had before.

¹¹ For τοι ἄρα. Κατ' αὐτοῦ, against myself.

PAGE 451.

¹ Do I address you, as being Orestes, by this name, sc. of Orestes. Agam. 155: Ζεὺς, ὅστις ποτ' ὀστis, εἰ τὸδ' ἀδρ' φίλον νεκλήμεν, ΤΟΤΤΟ μιν προσειπέα.

² Orestes properly wonders that Electra, who on a slight evidence had before hoped that Orestes was arrived, now doubts, when she sees him with her eyes. And yet without doubt Æschylus is true to nature. For it often happens, that the mind, when very anxious for any thing, thinks it, when at a distance, much nearer than it is; and yet, when it sees before it the object of its wishes, doubts its reality. SCHZ.

³ You recognize with difficulty.

⁴ In the former part of the play Electra, having poured libations at her father's tomb, observed there some locks and some steps which she believed were her brother's.

⁵ Pertaining to a relative or to a funeral. I know not which to prefer. BLD.

⁶ You received as it were wings, and sprang with delight. Ajax 693: περιχαρὴς ἀνεπτόμας.

⁷ Applying to the place whence it was cut. SCHZ.

⁸ Ψάδην is a weaver's tool for striking the threads together in weaving: and πλῆγῃ is the striking or the product of it, as πόνος was used above for the product of the πόνος.

^a The picture of animals, sc. images of animals traced out by needlework. BLD.

^b Come to yourself, restrain yourself. He fears that Electra will betray him by unseasonable rapture at seeing him again after his long absence. "Ἐρδον sc. φρενῶν or αὐτῆς. Herod. 76), ὅν φρενῶν οὐκ ἔρδον ὄν. Herodotus: ἐντὸς αὐτοῦ γίνε-ται." BLD.

^c Those who were our greatest friends.

^d The wept-for hope of the preservation of our race. "Stanley ill: *lucrymabilis spes seminis salutaris*. Read σωτήριος: O thou often deplored hope, the saviour of your father's race." SCHZ. G. Burges σωτήριον.

^e Suppl. 347: ἄλλα πλοῦτος.

^f Sustaining four offices to me, sc. those of brother, father, mother, sister. Pope: "Come then my sister, brother, husband, friend."

^g For ἀναγκῶς ἔχει, i. e. ἀναγκᾶν ἔστι. Plato: εἰ τὰυτὰ οὕτως ἔχοντά ἔστιν. BLD.

^h My love for a mother is directed to you.

ⁱ Antigone sc. Τυδίδος soft for du-
belays.

^j The eagle, the royal bird, finely char-
acterizes the royal Agamemnon. POTT.

^k Virgil: "Utque volans altè raptum
eùm fulva draconum Fert aquila, implicuit-
que pedes atque unguibus hæsit: Saucius
at serpens innuma volumina versat," &c.

^l Sc. σπερδαίν. Same as πλερδαίνω.
BLD.

^m Sc. γένηα from above. Entire: grown
up. BLD. Therefore powerful, able.

PAGE 452.

^a Such prey as their father was wont to
take. BLD.

^b If Electra was not an exile, still she
was like one, or, as she calls herself,
ἀντιβουλος. SCHZ.

^c Obre—obre: as not, so neither.

^d Auspices through the flight of eagles,
which were the chief birds in augury. Stan-
ley not so well understands it of thunder
carried as a portent by the eagle of Jove.
SCHZ.

^e Ἀρχαὺς πυθμῆν, royal race. Πυθμῆν,
the lowest part of the roof.

^f Take care of us, like κατέω.

^g Pat for the whole house.

^h Ὅπως with a future indicative, as here,
may be construed by which means. Ob-
serve πείσεται and ἀπαγγέλλω. Euripides,
says Porson, joins different moods, when
they refer to different tenses.

ⁱ For the sake of talking, lit. for the
gratification of the tongue, τῇ γλώσσῃ χαρι-
ζόμενος.

^j Κηλὶς is here κηλὶς ὁ σκῆτος. H. says: κηλὶς ἀνὰ. The Schol. says well: Κηλὶς τὰ ζῶα πλοῦσαν ἀνὰ. The famous
pile was in fact made of pine twigs.
Stanley however understands it of pitch
which was applied to the pile. BLD.

^k Προβάσει, με sc.

^l Exciting me with a loud voice, and de-
nouncing...

^m For αἰσῶς φέρον. ABR. On a some-
what similar occasion we referred to the
expression, "guilty of the body of our
Lord."

ⁿ Ζηλὴ, a fine, mist. But because the
punishments, with which I hadus threatened
Orestes, were not properly mists, therefore
he adds ἀρημάτῳ. Orest. 613: "Ἐὰς
ἔνθε δὲ δὴ ἀρημάτῳ πῶπ. BLD. But
Blomfield appears to be mistaken, for this
line does not refer to any denegement of
Apollo. The old reading, that of Porson,
seems the true one. "Ἀπορημάτῳ ἔνθε
is nothing but a loss of paternal possessions,
which Orestes had suffered from his mother
and Agisthus. Besides then the threats of
punishment from Apollo, he says he was
stimulated by Apollo to take satisfaction
from his mother and her paramour." SCHZ.

He says the same below: Καὶ προσέειπε
χρημάτων ἄχρηστα.

^o Ταυρομένον (με) after λέγων, ordering.
Or construe λέγων μοι με, that I, being
made fiercer, &c.

^p He said that I should suffer these pu-
nishments in my soul. RP. δὴν φεχῆ, an
Homeric expression. This version Schz.
rejects, and translates: He said that I
should be punished by the dear soul of my
father. "But," he says, "he should have
added, should I be negligent of his
(Apollo's) commands. Hence I would read
ἀντίπ for αὐτόν, which is an idle pleasure."
A third sense is elicited by Potter: His
honour'd shade he charg'd me to avenge.
Though round (clos'd with evils. But it
is difficult to accommodate the text to this
sense.

^q Τὰ μελίσματα θροτοῖς is opposed to
τὰς νόσους ἑνῇ. The Scholiast well explains
the sentence: Τοῖς μὲν γὰρ πολὺς λιγύ-
ξω ἐκ γῆς ἔφασκε, ἡμᾶς δὲ σωματικῶς
φθαρήναι.

^r Things which shall please our enemies,
i. e. calamities sent to us as a punishment.
Schz. understands by δυσφύρον the Furies,
and explains it punishments to appease the
Furies, for that Ἐρινύς is expressly men-
tioned below. But δυσφύρον is rather too
concise for this sense.

^s He gives jenes to these letters, sc. Eu-
ripides to poems: γράμμασι δὴλοι φαρ-
μάκων. "The worst species of this com-
plaint were the ἀγριοδιχῆρες or ἀγριοφύ-
λακες.

which Æschylus expresses by ἀγλαῖα γράεισθαι." BLD.

^a Hesychius explains it *the state of the body before disease*. It is a frequent expression with Hippocrates, ABR. The original state of the body.

^b The Schol. explains it *we shall labor with disease till [hoary hairs,] old age, or we shall immediately grow old* sc. with grief. Stanley and Spanheim understand it, *white hairs shall spring up with this disease*. Schz. refers to Celsus, who says that the λευκή is somewhat similar to the leprosy, but is more white and descends lower, and that in it are white hairs, like down. BLD.

PAGE 453.

^p Poetic plural.

¹ Pauw reads ὄρνυ τε λαμπρὸν ἐν σκότῳ πυρῶν τ' ὄρνυ, Apollo sc. The sense is: *he forewarned me that I should see clearly, even in the darkness of night, other assaults of the Furies*: as in Eumen. 104: Εἰδούσα γὰρ φρήν ὁμοσιν λαμπρύνεται. And yet I am not quite satisfied. Should we read λαμπρὸν μ', or should this verse be put after καὶ λόσσα &c.? BLD. Schz. alters thus: ὄρνυτε λαμπρὸν ἐν σκότῳ &c. and thus translates: *"clearly seeing him in the dark moving his eyebrows, hereby declaring the severity of his threats in case of my disobedience. 'Ὁράτω is absurd."* This makes a preferable sense.

² Τὸ βέλος ἐκ τῶν ἀνεπτόρων &c. Or understand: *the dart of the infernals sent by &c.*

³ *Exerting its power in secret.* Ἐνεπτόρων, the infernal gods, as Agamemnon here, SCHZ.

⁴ *Suppliants*, as said of Agamemnon supplicating the gods to grant satisfaction. SCHOL.

⁵ *Who died by their relatives.* Οἱ ἐν γένει αἱ ἑγγενεῖς or συγγενεῖς. Oed. T. 1016: ἦν σοι Πύλῳβος οὐδὲν ἐν γένει. STA. τοῖς ἐν γένει would have been clearer.

⁶ *By night.* Beginning noon that time.

⁷ Schz. refers to Cicero: "Nolite enim putare, quemadmodum in fatalis suspensum videtis, eos, qui aliquid impie commiserint, agitari et perturbationem furiarum tædis ardentibus."

⁸ *From his native city.*

⁹ *Whip.* It is usually referred to πλάσσα, which would not make πλάσσει, but πλάσσει. It perhaps means properly any instrument, from πλάσσω, as τεύχος is used in numerous senses from τεύχω.

¹⁰ The construction is, καὶ τοῖς τοιοῦτοις οὐτε μέρος εἶναι μετασχεῖν κρατήρος, οὐ μέρος εἶναι μετασχεῖν φιλοσπένδου λιβέτι. For οὐτε however I should prefer οὐδέ, since

Anal. Gr. Maj.

no copulative corresponds to it. HEA. In all I agree with him, but in οὐτε, to which τε in βωμῶν τ' ἀπέργει corresponds. SCHZ. Or make this construction: καὶ οὐτε εἶναι (i. e. εἶναι, is permitted) τοῖς τοιοῦτοις μετασχεῖν μέρος κρατήρος.

^a Κρατήρος refers to exclusion from private entertainments, λιβέτι from libations, βωμῶν from sacrifices. SCHZ.

^b I know not if it is anywhere found in this sense. ABR. reads λίβους. BLD.

^c (Ὁτε) δέχεσθαι, οὐτε: a construction which appeared before. "This exclusion from houses was peculiar to the Argives: for that Orestes was received into others' houses before his purification, is clear from Eum. 454. Iph. T. 947." STA.

^d *To give his help in expiating his crime.* BLD.

^e Τὰδ ὅτ' ἐκ sc.

^f Properly salted in pickle. Shakespeare: "Thou shalt be whipt with wire, and stew'd in brine, Smarting in ling'ring pickle." The Latins use *maceratus*, which is properly well soaked in water, for *tabefactus*, *cruciatulus*. Chrysostom: τιταριχενμένος καὶ κατεργασθῆς.

^g And, if I do not choose to believe these denunciations against my disobedience, still I must do the deed: for many urgences conspire towards this one end, which is, that this most noble people shall not be subject to two women. Thus Bothe and Blomf. understand it, taking ἡμεῖς to include the three following nominatives, and joining εἰς ἐν to τὸ μὴ &c. RP. understands it otherwise: ...desideria, Deique jussa, et ne cives &c. But in this way it would be necessary to read τό τε μὴ πολίτας.

^h Grief (ἔνεκα or πρὸς) for my father.

ⁱ ABR. reads καὶ πρὸς (moreover) πιεῖ.

^j Ægisthus and Clytemnestra: contemptuously.

^k This regards Ægisthus alone: an ellipsis well suiting the feelings of Orestes: *His mind is feminine: certainly he shall soon experience whether it is not so* if I meet him. ABR. proposes εἰσαί, sc. the chorus, but unsuccessfully. SCHZ. For his soul is woman: *If not, the occasion soon will prove his spirit.* POIT.

^l These verses are Anapaestic. We shall mention this metre more at large presently.

^m I understand εἰδομαι. BLD. Or δέτε, sc. τούτο τὸ πρᾶγμα, that this matter may end in that way.

ⁿ Passes by. RP. Passes from this side to that. BLD.

^o Ἀπὸ μὲν... τελευτῶ is to be joined as one speech with ἀπὸ δὲ... τελευτῶ.

^p Be paid back. Whence τέλος is toll, tax.

^q Demanding, exigent. Πάσσω may be

Notes.

a distinct verb, lit. *making to pass out, ex-torting*, from *περδω, περδω*.

² Let a man *repy*. This law of retaliation is abolished by our Lord, *Matth. v. 38*.

³ Blomf. proposes *δρᾶσθαι*. Otherwise it cannot well be read in capitals: for the sense will be, *says this to the man who has done a crime, THAT HE MUST SUFFER*.

⁴ *The very old proverb*. For no law is older than that of retaliation. *Τρι—*, to express force, is common, as in *τριτάχιστα, τριεχθιστος, τριούλος*. BLD. The French *trois*, very, is nothing but *three times*.

PAGE 454.

^a *Make his power opposed to my will.*

^b Our father *Ocean*. The Chorus are Nymphs of the Ocean.

^c Improperly applied to water. *Agam. 960*: "Ἔστω θάλασσα; τίς δέ νῦν κατασβίβει;

^d *This*, the sentiment just expressed. Schz. refers it to what follows.

^e As above *ἦν ὁ μᾶσσιν βίωτος ταβῆ περδω*.

^f Horace: "*Sermone benigno tendere noctem*."

^g Something is here wanting in the MSS.

^h Sc. *ὅτι* or *πρὸς*.

ⁱ *By your own will*, as opposed to that of Jove.

^j Pres. for perfect. SCHZ.

^k The construction is *εἰπέ ὅπως ἄχαρις χέρις*. BLD. *How unattended with benefit to yourself is your benefit to mankind.*

PAGE 455.

^l Phœniss. 1736: *ἄσπ' ἀνείπον ἰσχυρὸν ἔχον*.

^m *Μερόπων* might be supplied. BLD.

ⁿ The order of things.

^o A different strain is this, and that which was sung when...

^p Came into my mind. SCHZ. Suggested itself to me. DUN.

^q Ablutions previous to the marriage ceremony.

^r At your design of marriage, i. e. at the choice you had made of a wife. SCHZ. *Apparatu nuptiarum*. BO. *Lubentia nuptiali*. RP. *ἰότης* is joy. BLD.

^s Our sister. SCHOL.

^t Pollux: "*Ἔδνα: τὰ παρὰ ταῦ ἀνδρὸς διδόμενα ἔδνα*. And *φερὴ* was the bride's dowry to her husband. But the distinction is not always observed. BLD. Take *πρόδω* with *ἔδνα*.

^u What land is this?

^v That of the surrounding Nymphs. SCHZ.

^w Boldly said for chains fixed to the rock. SCHZ.

^x Passive voice.

^y *Stings*. Properly, like *χρᾶω*, to touch a surface slightly.

^z Schz. understands it of the *fury* which agitated Io. But *Æschylus* speaks afterwards of *μέωψ*, which cannot but be taken of the *gout-fly*; and so *Virgil* understood it: *Cui nomen asilo Romanum est, astrum Graii vertere vocantes*. BLD.

^{aa} *Arise, O earth*: or *Get thee gone*, δὲ being thus a mere interjection. BLD.

^{ab} *Passing*. RP. *Transporting*. BLD.

^{ac} *Making to wander*.

^{ad} *Two—droβέι, murmurs gently*. As *Argus* the shepherd sang on his pipe while living, so does he now. SCHZ.

^{ae} *Ovid: calamus compagine ceræ Inter se junctis*.

^{af} A sleep-inspiring strain. "Either as a general expression: or as merely meaning *lulling sleep*, which was not however enjoyed." SCHZ.

PAGE 456.

^a Join *τὶ* with *ἀμαρτοῦσαν*.

^b *Ἐρέτευξας ἐν πημοναῖς*, as *Alcest. 497*: *τῷ ἐνέτευξαι πλάττω*;

^c *Πυρ*, fire of lightning.

^d *Nor deny me my requests*. (Τὰ) εἴγ-ματ'.

^e Sc. *κατὰ* or *διὰ*.—*Συνεπὶς* is here of two terminations.

^f Whence is it that you mention, whence do you derive this knowledge, that you should mention...?

^g *Furibundis*, BLD. *Furorem inficientibus*, Schz. Rather, *thick-coming*, as *Shaksp.* has *Thick-coming fancies*. From *φοιδω*, to come often. DUN.

^h *Συετρημάτων αἰελαῖς* for *συνετρημένων αἰελίσουσι*.

ⁱ Producing hunger. SCHZ.

PAGE 457.

^j *Times (εἰσὶν) οὗ μογοῦμαι αἶα ἐγὼ*, as I do.

^k *Τί μὴ χρὴ (παθεῖν)*. Others read *εἰ* for *μή*. That is, *what I must do*.

^l This is the Anapaestic metre, which takes its name from the Anapaest, a foot like *δδλᾶρᾶς*, derived from *ἀναπαῖς*, *ἀναπαρῆς*, *beat back*: because this foot is the dactyl *beat back*, the reverse of it.

The following form of Anapaestic Metre I take from *Valpy's Greek Grammar*, p. 161, 2:

"Anapaestic Dimeter Acatalectic:

Metre I.

1.	2.
— — —	— — —
— — —	— — —
— — —	— — —

Metre II.

3.	4.
— — —	— — —
— — —	— — —
— — —	— — —

"The Paræmiac, or Dimeter Catalectic:

Metre I.

1.	2.
— — —	— — —
— — —	— — —
— — —	— — —

Metre II.

3.	4.
— — —	— — —
— — —	— — —
— — —	— — —

"Anapaestic Base or Monometer Acatalectic:
One Metre:

1.	2.
— — —	— — —
— — —	— — —
— — —	— — —

A *Catalectic* verse, (καταληκτικός, from καταλήγω,) is an *incomplete* verse, which ends before the time. An *acatalectic* verse is a *complete* verse.

A *Paræmiac* is derived from παροιμία, a proverb: as well adapted to end a system of Anapæsts by some proverbial saying.

In strict systems, each metre ends with a word, no licence is allowed in the last syllable of the verse, and no anapaest must follow a dactyl, lest too many short syllables should meet together.

¹ Messages from Jupiter.

² Mercury, who had just before proclaimed his fate to be interminable, if he should not relent.

³ As I am to Jove.

⁴ Βόστρυχος is said by an elegant metaphor of the waving volumes of flame. Ἀμφόκημος πυρὸς βόστρυχος is lightning which burns and penetrates into every part. SCHZ. We speak of *curling flames*.

⁵ Agitation, lit. from acute pain. It appears to be aspirated for σπάκελος from σπᾶς, whence σπασμός, *convulsion*. Heliodorus: σπασμοῖς τε καὶ σφαιερισμοῖς ὀνύχισται.

⁶ Cy is short, as cy in cygnus, &c.

⁷ (Σύν) ἀνταῖς. Πνεῦμα, the wind, as in

that passage of St. John: "The wind bloweth, where it listeth."

⁸ Passages, courses.

⁹ I say the mad, for what does he want of being mad?

PAGE 458.

¹⁰ And then, not even when he is unfortunate, does he let go at all his madness. Such is the proposed reading of Blomfield. The MS. readings are all corrupt. Porson proposed without confidence, εἰ μὴδ' ἀτυχῶν. Sebe. reads, εἰ δὲ τὰδ' ἀτυχέει, τί χαλεπὸν μανῶν; εἰ for ἐπεὶ. So Br. and Bo. also: and Dunbar, who says that εἰ does not mean here ἐπεὶ, and translates it: *Although he is unfortunate in his intentions, that does not cure him: what amendment is there of his madness?*

¹¹ With which, (καθ') ὃ τι.

¹² Παράσπειν ἔπος is nothing but *afferre sermonem*. SCHZ. Adduxisti. RP. Dixisti. BO. In obliquum dixisti. BL. Perperam introduxisti. DUN.

¹³ Disease of the mind.—Ἀπέκνωσα, I have been used to reject: lit. to spit out.

¹⁴ Adra! sc. σώζετε, or something else. DUN. Rather μὴ δῖτρα (εἴπῃτε ὡς Ζεὺς εἰσβάλεν ὑμῖν εἰς πῆμα), εἴπῃτε δὲ ὡς ἀδρά! (εἰσβάλετε) ὑμῖν.

¹⁵ Like βόστρυχος πυρὸς above. Virgil: "tortos imbris radios."

¹⁶ We speak of showing fight.

PAGE 459.

¹⁷ Creating, or rather endeavouring to create. BLD. Bothe generalizes τεχνεῖσθαι φόβον, and translates it terrible. So Potter: *Rolls all its terrible fury on my head*. Burges takes the expression in its strict sense, and remarks, that "all the fear that Prometheus might have felt, it is plain he no longer feels. Hence these words must be spoken by the Chorus." He gives to the Chorus from Καὶ μὴ ἔργω, and the last three verses of the Play to Prometheus.

¹⁸ Vulcan at the beginning of the Play addresses Prometheus as the son of Themis. Hesiod calls him the son of Clymene, Apollodorus calls him the son of Asin.

¹⁹ Κοινὸν πάντων, the common property of all.

²⁰ By Theodectes this is said of the sun: Ὡ λαμπρὰ εἰδίσσων φλογός, Ἠλίου. Αἰθήρ is the firmament, as in Agam. 6, Phœnix. 514, Ion 1147. BLD. Burges maintains that it is not the firmament that rolls the light, but the sun; and asserts that Æschylus wrote neither πάντων nor αἰθήρ. Virgil has cæli eius, as well as solis eius.

^a *Is dismissed.* RP. *Is sent to [the city.]* BO. *Approaches.* SCHZ. That is, *sends itself*. *Metà* implies change of situation. So Anon. in Burgess: *moves itself*.

^b *Hilber.* RP. *Thus, δευτερός.* That is, *see how.* SCHZ.

^c Suppl. 179: *κόνιν ἀναδόντων ἐγγελον στρατοῦ.*

^d *Expelling from bed, not suffering to sleep.* SCHZ. *Taking the bed:* a corrupt w d. BLD.

^e *Plautus:* "Vox mi ad aures adolevit."

^f *In the manner of, as before.*

^g *Not upon, but beyond.* SCHZ. *Βοῦ* for *βοῦ*.

^h It seems that the *white shield*, i. e. having no device, was that borne by the common soldier. Virgil: *Parmaque inglorius alba*. On the contrary the *picta senta* were those of the chiefs. TR.

ⁱ Sc. *πρόβα*. Orest. 1337. *ἰδὼκα τὸν ἐμὸν εἰς δόμου πρόβα*. BLD. Or *δόβιν*.

^j *It is full time to hold (έκ) by the images of the gods, to embrace them.* 'Αρ-
μάξει, ἔκμη' ἔστι, it is the nick of time.

PAGE 460.

^a One half of the Chorus addresses the other.

^b Order: *Πότε, εἰ μὴ νῦν, ἔξαμεν ἀμφὶ λυτὰν πέπλων; when, if not now, shall we address our prayers to the gods made with offerings of robes and garlands?* Demosthenes: *Πότε ἂν δεῖ πρᾶξτε, εἰ μὴ νῦν; ἔξαμεν ἀμφὶ, shall we be occupied about,* as Xenophon: *ἀμφὶ δειπνῶν εἶχεν*. BLD. *Ἡρό* *ἔχω* is *ἔχω (ἐμαυτὸν)*, *I hold myself, am: I am about any thing.*

^c A hold expression: one of the senses being put for another. In Oed. T. 196. we have *ἡ γῆρυς λάμπει*. In Prom. 21.: *ὅς σθε φωνῇν [ἀκούσεις], σθε τοῦ μορφῇν θροῶν ὕψει.*

^d Horace: "Consulque non unius anni."

^e The worship of Mars was most sacred at Thebes, as being the father of Harmonia, the wife of Cadmus. SCHZ. Hence the city is called by Homer *τείχος Ἀρείων*. TR.

^f *You reckoned, thought.* From putting down figures together, and calculating.

^g So below: *γὰρ τὰσδε πυργόφalcones.*

^h For the removal of slavery.

ⁱ *Having the crest composed of waving hair.* Thus *δαχυδορσοί* is explained by Stephens, "cui comæ sunt oblique seu tortuosæ, ad differentiam τῶν ἰσπερίχων." Or translate, *having the crest oblique*, i. e. nodding, inclined. Homer, *λόφον δεινὸν νεβού-
ρα*.

^j *Perfect: not perfecter, with the translators.* BLD.

^k *Avert from us capture by our enemies.*

^a That is, *decal* did . . .

^b *With mournful noise proclaim approaching slaughter.*

^c *The seven chiefs, from whom this Play is named.* The names of the chiefs and the gates at which they were posted were these according to Æschylus: 1. Tydeus at the Prutian: 2. Capaneus at the Electran: 3. Eteocles at the Neitan, which is assigned by Euripides to Parthenopæus: 4. Hippomedon at the gate of Onca Pallas: 5. Parthenopæus at the Borean or North gate: 6. Amphiaræus at the Homolean: 7. Poly-
nices at the seventh gate.

^d *Conspicuous above the rest.*

^e *Not at the seven gates, but at the seventh gate.* That they had not yet taken their places, is clear from vs. 290. VAL. To six of the gates of Thebes their respective names are affixed by Æschylus and Euripides, both of whom mention the *ἑβδό-
μου πύλαι*, which some have thought to be a proper name, and not simply the seventh gate. But there is no reason for this; as a particular name is assigned to each gate by other authors, though with some little variation. The Oncean gate was called also Ogygian: the Borean was called also Bœotian and the Highest: the seventh was called the Crenean or Direcan. In five of these Æschylus and Euripides agree. TR.

^f *Having obtained their gate, their station at the gates.*

^g *Thou Jove-descended Power.*

^h This name is thought by Pausanias and Sophocles to have been given to Neptune for his having taught the art of riding. Servius gives a different reason on Virg. Georg. 1. 12.

ⁱ *With a trident.* The construction is, *μέδων τόντου μαχαίρῃ*. SCHZ.

^j *Called Cadmean after Cadmus.*

PAGE 461.

^a *Ἀρε (οὔσα), as being.*

^b For Venus had begotten to Mars Harmonia, the wife of Cadmus.

^c Apollo sc. as is clear from Agam. 1228: *Ἄρετ' Ἀπόλλων*. The Schol. on Oed. T. 202 gives these reasons. Either from his being worshipped *ἐν τῇ Λυδία τῇ πόλει*, or from a wolf (*λύκος*) being offered to him as sacred, or from his killing wolves, or, which is better, *διὰ τὸ λυκόφως ποιεῖν*, from his producing day-light. Sophocles seems to derive it from *λύκος*. Electr. 6: *τοῦ λυκοτρόνου θεοῦ Ἀγυρὰ Λύκειον*. The best derivation is from *λύω*, the *dawn* — Æschylus here plays on the second *λύκειον*, which Hesych. rightly explains by *φωσφῆς, like a wolf*. BLD.

^d These words are not very intelligible.

Gloss. ἔνεκα τῆς φωνῆς τῶν στεναγμῶν ἐμῶν, which Schz. justly considers harsh and improbable, and conjectures ἀσας from ἀλω, to hear; which is probably correct. TR. The rule is, never to correct the text but in a case of extremity. That case is scarcely made out here.

^o Put on, lit. clothe yourself closely with. Homer: ἀπαδελν ἐπειμίνε. The Schol. explains it stretch your bow well, from πέκα, carefully, accurately.

^p Loaded: a rare sense. BLD.

^q Virgil: "Furit æstus arenis."

^r What will the city become? what will become of the city? As below τί γίναμαι; BLD. Not, what will be done?

^s To how far is the god carrying the end? i. e. how far off is the end?

^t Ἀκροβόλων is not an adjective, as all the translators, except Blomfield, understand it. It depends on λίθας: and a shower of stones from the soldiery comes or is hurled against the battlements. Κατὰ sc. as in Homer: δισσύνον Μεγέλδον, Euripides: αὐτοῦ χειρμάδας ἔβριλλον. TR. Ἀκροβόλοι, light armed, skirmishers.

^u Tuque O casta Jovis numine ad bella perficienda constituta præsces. Τέλος is one in power: hence τὰ τέλη, the magistrates. SCHZ. Τέλος may thus be compared with κρᾶτος above: Διογενὴς φιλόμαχον κρᾶτος. Schz. says that πολέμωκραντον is not to be understood passively, but actively: κρατῶν-σα πόλεμον. But this is harsh: though we have similar words before used in an active sense. Heath understands πολέμωκραντον τέλος Διόθεν, constituted president in war by Jove. Or possibly we might read πολέμωκραντοP. Dunbar applies the word actively: and takes τέλος of the seven chiefs with their divisions. Homer: φυλάκων ἱερὸν τέλος. This troop would thus be invoked with Pallas, which is rather incongruous.

^v Worshipped in your temple before the city. STA.

^w The Argives used the Doric, the Thebans the Boeotic-Æolic. HEA.

^x Moi. It is elegantly superfluous, says Burton. No such thing: for self was surely at least a paramount object in the thoughts of the Chorus. Moi, so as to help me, sc. ὥστε χαρίσθαι or βοηθεῖν.

ARISTOPHANES.

PAGE 462.

^a It will be observed that there is much more licence in Comic, than in Tragic iambs. In the very first line is an anapaest in the second foot, and in the second line is a violation of Porson's Canon about the syllable before the Cretic at the end of the verse. The last foot however must be an iamb, nor are spondee admitted in the second or fourth.

^b But if it seems good to his master not to act as he advises.

^c The bad consequences.

^d Ὁ δαίμων οὐκ ἔχ' τὸν κύριον (τοῦ σώματος) κρατεῖν τοῦ σώματος: "The natural lord to have any power over his own body:" FIE.

^e But him who has bought him. Ἐωτημένον in a middle sense, like κερτημένον.

^f And these things are so, are as they are.

^g I impute this just blame to Apollo. "By the word Δοξίας here, Cario means to allude to the obliquity of his answer." FIE.

^h Sent him away from his shrine mad.

ⁱ And all this without the blind rascal's answering us a single word. All the commentators and translators have ascribed this

silence to the wrong person. Some give it to the servant, others to the master. Madam Dacier justly finds fault with the latter, but is herself as wrong in referring it to Cario, on the ground of his saying just below, *There is no reason why I should be silent any longer*: for can any thing be more humorous, than these words from a servant, who has been all this while walking and chattering before his master? FIE. The MSS. have ἀποκρησμένον. Bentley changed it into ἀποκρησμένος, and Brunch follows him. And after all this last may be the best reading, as referred to his master.

PAGE 463.

^j (Δι') ὅ τι, why.

^k I shall give you trouble by asking you.

^l It was the custom, when they returned from the oracle, and received a favorable answer, to wear garlands on their heads: otherwise not. The Schol. tells us that the slaves likewise were equally entitled to them; nor was any pre-eminence then allowed to their masters. FIE.

^m Ἀλλὰ (τυπήσω)...

^u *Stuff!* knowing that he had no power to take his wealth.

^v *I ask this question because I am . . .*

^w Sc. τοῦτο κρύψω σε, as the Latins say, *Celo te hunc rem.*

^x *Most crafty, most clever.* Gloss. φρονιμώτατον. BR. The meaning, I think, is this: *I know thou art very capable of concealing my goods from me, why then not capable of concealing my secrets from others?* I do not agree with Giraldus, that this word is used in a good sense by the ancient Greek writers. FLE.

^y *Have had bad luck in life.*

^z *Toi, in some way.* Or, like quidem, which is nothing but *aliquidam*, may be used for indeed.

^a *Noisy pernicious declaimers.*

^b *I went ἄς (πρὸς) to the god to ask him not about myself, thinking indeed that &c. but to ask about my son.*

^c *Exhausted,* properly said of a bow from which all the arrows are shot out.

^d (Περὶ), *about my son.*

^e *Entirely corrupt:* lit. (ὄντα) μηδὲ ἐν ἑνὶ, *being not one thing which is good.*

^f *As thinking that this very course, &c. of villainous conduct, is best suited to get a living in the world.*

^g *From amidst his garlands.* Ion 1310: Τίς ἰδὼν σοὶ θεοῦ θάρεξ ἐν στέμμασι; Homer: στέμμα θεοῦ.

PAGE 464.

^a *Not to quit him:* lit. *dismiss or part myself from him.*

^b Same as τίτι, as before. So τῷ, below, is in what way, how.

^c *The intention, meaning.*

^d Nothing can be smarter than this explanation of the oracle. Apollo had ordered Chremylus to carry home with him the first person he met: and, as there were then no others but entitled to be found, Cato draws this just consequence, that the god had ordered him to follow the torrent, and to educate his son in the manners then in vogue. DAC.

^e *It is manifest, for this reason, because it is evident even to a blind man as this fellow is, that &c.* Καὶ τυφλῷ δοκεῖ was a proverbial saying.

^f *Tends to this, mean this.*

^g *We may learn (περὶ) concerning the oracle what it means.*

^h *Say concerning yourself, περὶ ὁ ἀμφί.*

ⁱ *Or I must do it lest it is consequent upon your not telling me.* "Or consequences will follow." FLE.

^j *If I must speak, I say I wish you much grief.*

^k *Who he says he is.* The Latins would

say *hic*. But the Greeks say εἴθε εἴμαι σοφός. Vulpy quotes Ovid: "Retiaht Ajax Esse Jovis pronepus." Gr. Gr. p. 131.

PAGE 465.

^a *If you delight in the behavior of a gentleman: lit. of one who has regard to an oath, in opposition to those scandalous fellows, the informers and their witnesses.* FLE.

^b *There's the man for you and the omen too.* Apollonius: μὴδ' ἄρ' ἐπεὶ δεικνύλη πέλε νηϊ.

^c *Oh by all means, i. e. by no means.* Brunck thinks it should be read interrogatively πέμαλα; like πῶθεν. That is πῶ μάλα; *how so truly?*

^d *Will you not tell us then?*

^e We have here both dual and plural. The Aldine reading is ἀφ' ἑαυτέρω: but the dual is the harder reading, and therefore should be preserved.

PAGE 466.

^a *Attic for ἤν, which some read.*

^b *I am come from the house of Patriclus.* He was a very rich but a very sordid Athenian. Ἐρχομαι, like ἤκω.

^c One of the commentators would have it, that the poet insinuates the dirt of this fellow to be as it were innate. But probably he meant no more, than that he never allowed himself a bagnio. These were so cheap, that a total abstinence from them must have indicated extreme avarice. FLE.

^d *This blindness of yours.*

^e *Being at the time, when I was . . .*

PAGE 467.

^a Sc. ἄς (πρὸς), as before.

^b *By means of, through or by.*

^c *Formerly.* Πρὸ τοῦ, sc. τοῦτον ἢ. v. χρόνον.

^d For ἵστατον, as late for ἵστατε, both for ἵσταν.

^e *We shall hold on (ἴς) by you, stick to you.*

^f *I can't help that: do you, even you, give me my way and . . .*

PAGE 468.

^a *I'll beat you well for this.*

^b *With the assistance of Heaven.*

^c *To rid you:* lit. to put you in a different situation, from ἄλλως.

^d *Is born to misery.* BR. He's no fond of

being wretched, he doesn't even wish to recover his sight.

¹ Εἰδώς with ἔπει πῖθον' ἄν seems to Bruck intolerable, and he proposes οἷδ' ὄν. Fielding translates it: *should Jupiter, who so well knows the follies of mankind, hear I had recovered my sight, he would pound me in a mortar.*

² To go about. Ναστέω, as observed before, is sometimes simply to go, being from νέομαι, νέεσθαι and νέουσαι.

PAGE 469.

^a Is it indeed so?

^b Don't be agitated with fear. Ἐχε, hold thyself, came to be construed like τοῦ, he.

^c First of all. BR. It has occurred before in the sense of for instance. Fielding stops after γάρ: "*Instantly will I. By whose means does Jupiter?*" &c.? Sc. ἀποδέλω.

^d They pray aloud for riches. Ἀντικρυς is openly, aloud, in express terms. Cario means that they are not ashamed openly to profess their putting up prayers for riches; whereas those for revenge on their enemies, the death of their parents, &c. are offered up more privately. With this agrees the *Aperio vivere toto* of Persius. FLE.

^e Make to cease.

^f Ὅτι τί is nothing but τί ὅτι. It is always said without the verb, which is to be taken from the preceding. HRM. Τί ἔστι δὲ ὅτι, what is it through which I can make him cease?

PAGE 470.

^a Gloss. ἀπό τίνος πόρου. With the Attics it is nothing but δηλονότι. BR.

^b If you are at all offended at it.

^c Because I was not equally rich with some people.

^d So elsewhere: χρήμα δ'χλου, χρήμα τιθόων. Ran. 1276: τὸ χρήμα τῶν κόπων ὅσον. Ælian: πᾶμπολυ χρήμα τῶν Ἑλλήνων. "This expression is used in the case of anything of unusual magnitude or number." DIN. In Herodotus we had χρήμα ὅδς.

^e Ὅσον is not for ὅς, but is a common expression: τὸ χρήμα τῶν νυκτῶν (τόσον ἔστιν) ὅσον ἀπέραντον: *I know not why the nights are so perfectly endless.* HRM. Terence: "*Neque ego hac nocte longiorem me vidisse censeo.*"

PAGE 471.

^a A long time ago.

^b But they were not wont to do this, or they would not have done this, before now, i. e. before this Peloponnesian war. They took advantage of the war to do every thing they ought not, their masters fearing they might, if harshly dealt with, desert to the enemy.

^c A conjunction is requisite. I should prefer ὅτι τ' οὐδέ, or ὅτι δ' οὐδέ. BR. In ὅτι Aristophanes never elides the τ. Bruck read ὅτι οὐδέ. HARL. "Or" may be ὅτε. Οὐδέ, in the sense of not even, makes the conjunction less needful.

^d Some read ἔξεστί, making αὐ coalesce with ε.

^e This my young hopeful son. (Διὰ τῆς...)

^f He says this to himself, and lies down in his bed. But, finding he cannot sleep, he at length proceeds: "Αἶα' οὐ &c. DIN.

^g Tormented with expenses about horses.

^h He alludes to being bitten by bugs." RSG.

ⁱ Homer: καρπηκόμεν. "Gentlemen took great pains to have a large head of hair. Hence in Av. 911 a slave is thus addressed: "Ἐπειτα δὴτα δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις;" BER.

^j At seeing this moon bringing in the twentieth of the month. "He grieves, because only ten days remained for him to pay the interest on the principal." BER. The plural seems to be used, like περί μέσας νύκτας in Xenophon. The Schol. thinks it is in the plural, so as to include all the remainder of the month.

^k He speaks of the moon, because the months were lunar, of thirty days each. SPA.

^l As elsewhere in this play: πλέον πλέον τὰργύριον αἰετ γίγεται. Τόκοι, the interest of money.

^m My account book. Ἀνάγνω, read, as before.

ⁿ ("Ἀντί or ἔνεκα) τοῦ ἰ. e. τίνος, on what score, for what?

^o On what have I spent them? Εἰς or κατὰ τί.

^p The horse marked with a koppa: as those marked with the sigma or san were called samphoræ.

^q Not, I wish my eye had been cut out first, but I wish I had cut my eye out, before I bought the horse. Ἐξεκόπην has reference to κοππαίων. SCHZ. Write ἐξεκόπη. For he does not wish his own eye had been cut out, but the horse's. KUS. And so his son would not have bought the horse with its eye out. DUCK. Read ἐξεκόπη. He wishes the horse had another kind of κόμμα, which might have deterred buyers, rather than the κόμμα of the koppa. HRM.

^r Philpippides speaks in his sleep to Philo, his companion in the chariot race. SCHZ. The Schol. understands Philo to be the charioteer. I take it to be the horse's name. SPA.

¹ It was dangerous in the chariot race to go out of the course. Hence the *ἐλπίς* became proverbial. *Ἐλπίστα*: *in hope worse things*. SPA. May within your ring. CUM.

² The Schol. explains *κατακρήνη* either of a certain expression current among the Athenians of that name, or of chariots fastened for war purposes. The *κατακρήνη* horses were horses kept by certain households for the service of the state; and the *κατακρήνη* horses were their chariots. BEB. How many turns to a heat? CUM. Did *καρήνη* horses, places destined for the course. *Ἐλπί*, present or future.

³ What doubt has remained me now to what I owe to Pausanias? He alludes to Euripides: *ἐν ᾧ τοῖς ἑσθλοῖς*. BR. "It is an allusion also to bugs annoying him." B&G.

⁴ Se. *ἀπὸ τῶν αἰώνων*. BR. *ἀπὸ τῶν αἰώνων*, as distinguished from the two wheels, is the seat itself of the chariot. DIN.

⁵ Having washed it in the horse-pond. DONN. So Steph. explains a like passage in Xenophon: *Ὁ γὰρ ἐπὶ τῷ ἵππῳ ὡς ἔστιν ὁ δακτύλιος*: after he has suffered it to roll in the pond.

PAGE 472.

¹ A play on *ἐλλείπον*. Lily has "*evulsi bonis*."

² I incurred the debts, was bound to pay the debts.

³ Say that they have detained my goods to pay the interest. *Χάρις, ἔρεκα*, or *ἐρεπτόμενος*. Brunck reads *ἐρεπτόμενος*, with the older editors, but against the MSS.

⁴ Philippius wakes and says: Really, father, why...

⁵ He would naturally have said some *bug* or *flea*: but he makes a turn unexpected by his son: some *sheriff* from the blankets. "Εκ στρωμάτων refers as well to *δάκνει* as to *θήμενος*. Brunck should not therefore have translated *δάκνει bites*, but *rouses*." HRM. But surely this is as much as to say that Aristophanes did wrong too in saying *δάκνει*, and not *ἐρεπεί*.

⁶ My good sir!

⁷ "I wish she ought to have died, I wish it had been her due lot... Εὖ, as the Latin *O si*. "A parody on Eurip. Med. 1: Εὖ' ὦρετ' Ἀργεῖς &c." BR.

⁸ Was before my marriage.

⁹ From *κοῦτω*, to brush, clean, dress. James: Unbrushed, unpolished. Dunbar: Unscrubbed.

¹⁰ Lying in disorder. Same as *νεμῖνον* *ἐμῶν*.

¹¹ This Megacles was the son of Alcmaeon

and Ceryra. BEB. From this family sprung Pericles and Alcibiades.

¹² Not good, but *undesired*, *poor*. SPA.

¹³ Indeed with the manners of Ceryra. BEB. Filled with a long *covered* from powerful women like Ceryra. HRM. Lach. is the ornaments of her person. Ceryra. CUM. The two most lines are taken from that of the original, otherwise inadmissible in this work.

¹⁴ Here of two terminations for the compound *ἐρεπεί*.

¹⁵ Waxed the web. He plays on the ambiguity of this word, which signifies also to be prodigal. BR. Unable, to prove the web with the craft in weaving, in order to increase the thickness of the texture of the cloth. Also, to weave. Some explain the word to be prodigal from an unnecessary or wasteful consumption of thread in weaving. DONN.

¹⁶ As I suppose, I would say, I used to say.

¹⁷ The Schol. explains *δουλοῦσα* (the *ὑδροῦσα*) well, that worn-out and tattered garment. But where the *αἰσχροῦ* is in this case, I cannot see. It is better therefore to take *δουλοῦσα* of a garment, in the meaning of which his wife was very large. SCHZ. Dunbar understands this as said in irony: "Stephanides, to show that the diligence of his wife consisted not in weaving but in living extravagantly, says that he might say to her, while showing to her his tattered clothes by way of sample, *look, you make the texture too thick*: i. e. you are too prodigal, as may be seen from those ragged clothes, which it is your duty [but not your occupation] to repair or to make new ones."

¹⁸ Absorbing, from the web being too large. Lucian on the contrary speaks of *δουλοῦσα* *θραύλασσα*. BEB.

¹⁹ You may be beaten.

PAGE 473.

¹ *Tua sc.* After this the servant goes out. DIN.

² Was used to add.

³ We disputed. Lat. to decide a question by words. So "*cernere ferrum*" in Virgil. And from *cerno*, *cernitum*, was *cernere*, *certo*.

⁴ Se. *δουρα*.

⁵ Same as *ἐρεπτόμενος*: To shelter and one by using tender and endearing appellations and expressions, as is done in playing with and fondling a child. DONN.

⁶ Oray. Understand I shall be happy when. DIN.

⁷ Hesych. says that according to some

χούτις is a thin garment from χῶν, rado. So Plautus opposes Tunica ralla, and Tunica spissa: and Ralla is from Rado. BÉR. It was worn by choristae at solemn processions. SPA. And Megacles thrice gained the Olympic prize. DUCK.

^a A mountain in Attica.
^b Cod. Bavar. ἐνείμενος. But ἐνημέμενος is good, from ἐνέμπτομαι, I fit to myself, i. e. put on. HARL.

^c Take you with χρημάτων.—(Πεπλ) δδοῦ.
^d Which if I shall persuade my son there to enter on.

^e By way of giving me a pledge.

PAGE 474.

^v If he does not point to some statue of Neptune, he must point to some emblem of riding which he wears on his fingers. SCHZ.

^w Supply λέγεις. DIN.

^x The council-chamber of all wisdom. CUM. Where philosophers φροντίζουσι, or where dwells Socrates ὁ φροντιστής.

^y Πεπλ sc.—Πυρεῖς, oven, furnace.

^z Socrates was not paid, but it was true of most of the other sophists. BR.

^a By rhetoric to prevail (κατὰ) both in just and unjust causes.

PAGE 475.

^b Euripides calls philosophers μεμνηστὰς λόγων.

^c I do not understand bare-footed, but wearing slippers instead of shoes. ERN. This may be doubted. DIN. Socrates says of himself in his letters: ὑποδήμασι πέμπαν οὐ χροῦμαι. BÉR.

^d In the number of whom are. . . Κακοδαίμων, ill-fated.

^e He is joined with Socrates, because Socrates says of him in Apol. Socr.: ἐμὸς ἐταῖρος ἦν ἐκ νέων. SPA.

^f (Εἰς) τοῦτων, (ὥστε χαλῆζεσθαί) μοι.

^g Having given up: lit. having let go of. Σχάζω, to loose, relax. For χάζω, allied to χαλῶ.

^h Kust, rightly understands it of birds i. e. pheasants, not of horses. BENT. For how absurd is this: I would not give up my fondness for riding, even if you were to give me the finest horses. Besides, Leagoras was a noted fattener of pheasants. BR. Aristophanes meant him to talk nonsense. His madness for horses leads him to make absurd blunders. HRM.

ⁱ The two lines or modes of argument, the better and the worse. Isocrates: δύο λόγοι περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἀνταρτεῖν.

^j Meliorem, quisquis ille sit. BR.

Anul. Gr. Maj.

^k Gets the better, though it says the most unjust things. Or we may construe κατὰ (κατὰ) τὰδικώτερα λέγοντα, by advancing: as above. Λόγος is here personified. The comparative ἀδικώτερος is elegantly used for the superlative. BR.

^l Sc. my old comrades.

^m Emaciated in my countenance.

ⁿ You shall not eat of my provisions. Ἐδομαι is used in a future sense, as observed before.

PAGE 476.

^o Ζόγιοι ἴπποι were explained on Euripides.

^p For σαρφοπός. Sigma was called by the Dorians not σάμ, but σάυ. SPA.

^q Will not overlook my being, will not suffer me to be.

^r Οείος, uncle. Perhaps this was originally a term of respect, like ἡθείος, and then received a particular application. Homer: Ἠθεῖ, ἢ μάλα θῆ σε βαλῆται.

^s Sc. to Megacles.

^t A metaphor taken from wrestlers, who, until laid prostrate thrice, were not considered as beaten. BR.

^u I will commit myself to the tuition of others. KUS. I will get myself taught. DUN.

^v Subtleties, refinements. Lit. splinters or parings.

^w Τί ἔχω, what having in my mind, what intending, why. Thus ταῦτα can be taken adverbially with στραγγέωμαι. So in Thesm. 473: τί ταῦτ' ἔχουσιν αὐτὸν αἰνῶμεθα: where Brun k construes ταῦτα with αἰνῶμεθα. Nub. 509: τί κενταῖδες ἔχω περὶ τὴν θύραν; This explanation, says Hermann, would do, but τί does not always accompany ἔχω, as we have ἄπεις ἔχω in the Frogs. But there we must understand τί. In our own passage we might also construe τί, why, ταῦτ' ἔχω, being in this plight.

^x Στραγγέω, to twist, to turn, the same as στρέφω. Στραγγέωμαι, to twist, linger, viz. to turn oneself about in a place, and stop at. DONN. Or στραγγέωμαι has this sense from putting slowly through a strainer, whence our strangury.

^y Strepsades knocks violently at the door: and a disciple calls out from within: Cast yourself to the crows, go and perish.

^z Cicynus was an Attic village.

^a Rude, clownish.—Ἀπειμειφένος, in allusion to the μεμνησθέντες above.

^b You have destroyed before its birth a thought which I had conceived. There is here an allusion to Socrates whose mother was a wet-nurse, and he used to say that he followed the same occupation, ὅτι τέχνην ἔχω τὴν μαιευτικὴν, καὶ ποιῶ τοὺς νέους

Notes.

u

ἀποσίντεν τὰ νοήματα ἐν τῇ αὐτῶν ψυχῇ." BR.

^f Sc. (δῖα) τῶν. Reize proposes *ἦμα*, which is in one MS. Sc. (ἐκ) τῶν.

^g Sc. (ἄς) μυστήρια. "So Aristænetus: Μυστήρια σοι ταῦτα γεγράφησιν: as certain mysteries." BER.

PAGE 477.

^a *Lately asked Chærephon* (πεπλ) about &c.

^b *How many lengths of its own* (as opposed to human) *feet it could go over in a leap.*

^c *And then the wax, like slippers, stuck to it when it got cooled.* Thus its feet were measured, and the number of feet it took in a leap ascertained. *Περσικὰ* sc. *κρηπίδες*.

^d *Oh the subtlety of his thoughts!* Sc. *πῶς τις ἂν ἀγασσάτο*, &c.

^e Nautilus says this to Æacus.

^f *And do you kiss me.* BR.

^g *By Jupiter.* For, when men swear, they look up to heaven.

^h *A rascal begs a rascal by their fellow-rascal Jove.* BER.

PAGE 478.

^a *A great matter has been agitated, or a great bustle has been excited*, somewhat as *πρῶγμα παρήγειν* is used.

^b *From what cause, on what account.*

^c *Λαυβάνειν ἀπὸ τῶν τεχνῶν*, should receive from the trades.

^d This was an entertainment given at Athens in the common hall at first to such as deserved well of the state. Afterwards some persons were constantly maintained there. This custom our poet carries down into the shades. DNS.

^e *Next to Pluto.* "Ἐχομαι, to hold on to, to be next to, takes a genitive, governed by *ἐκ*: so also *ἐξῆς*, from *ἔξομα*."

^f *I understand what you say.*

^g The Attics use *ἔδω, χάρι, προσήκειν*, &c. for presents. ZEUN. *It hath been habitually necessary.*—TL, why.

^h The *i* in *vorā, ὅδλ, οὐραὶ* is long.

ⁱ *He exhibited* sc. himself or his art.

^j *Of which kind there is a vast multitude.*

^k *Contrary disputations.* BR. *Replies.* DNS. *His subtleties of disputation, or his sophistry at contradicting his antagonist.*

^l This is taken from wrestling, in which he was said *ἀνέχεσθαι* who eluded his adversary by bending his head, his side, or his thigh. SPA.

^m *His choruses.* DNS. *Rather, his twists and turns, his quibbles and subtleties.*

PAGE 479.

^a *Was he not pelted with stones?* as was sometimes the case with bad dramatic poets. KUS.

^b *Demanded by crying out.* DIN. *Demanded of Pluto.*

^c Sc. *δῆμος*.

^d Sc. *ἀνεβόα, with a noise reaching to the skies.* Troad. 519: *ἵππων οὐράνιον βροχόντα.* Vesp. 413: *ἀλλὰ μὴ κενεφύγετε—εἴη Δὲ τοῦ οὐρανὸν γε.*

^e He forgets as it were that he is in the shades. BER. He speaks to the audience. BR.

^f "Rari quippe boni."

^g *To get up a contest between the two.* Or *ἀγῶνα* is an assembly. "Committee certainly." BR.

^h *Claim for himself.*

ⁱ For *καὶ ἐνέβαλε*.

^j And he, Sophocles, retired from the seat for him, yielded his claim, on behalf of Æschylus. Sc. so as to serve him.

^k *Nēd* means that he at first meant to have nothing to do with it: but that he changed his mind, and *now* intended to sit by (*ὑπεῖρος*) as a *third man*, contented to remain quiet in case Æschylus should succeed, but determined to contest the point with Euripides in case the latter was victor. Nēd seems to be related to *νέω, recently*, and sometimes to have that sense.

^l *Ἐμῶν*, because he is relating what had taken place.

^m One of the Scholiasts says, that *Cæcylides* was probably a son of Sophocles, which is not said by Suidas, who mentions the names of his sons. Another supposes him to have been one of the actors. DNS.

PAGE 480.

^a *To keep himself in his place, remain quiet.*

^b *And in this very place even, viz. the palace of Pluto, τὰ δεινὰ, a serious contest will be agitated.*

^c *Their poetry will be weighed in a balance.*

^d It was usual to sacrifice a sheep at a festival when the youths were presented to be registered. The victim was to be of a certain size: but the by-standers, finding it was too little, cried out *Μείζω, μείζω*, so henceforth the victim was so called. *ἡ μεταγῶγος* was to weigh with severity. DNS.

^e *The rules and measures of verse.*

^f The MSS. vary between *ξέμπυκτα* & *ξέμπυκτα*. Πλάσιον ξέμπυκτα πλάσιον is they will form compact squares in a manner of bricks: *αἰμπυκτα* will be of

roluta, composita. DIN. Well put together, arranged, or proportioned.

^g Says that he will scrutinize the tragedies verse by verse. BR. Or supply τῶν before βασιλεύειν. "For Euripides declares their tragedies shall be examined with tort'ring scrutiny." DNS.

^h They two, Æschylus and Euripides.

ⁱ Gloss. ἐξαίρητο, ἀπεδέχετο. Did not agree with. BR. Approved not of Athenians. DNS.

^j Perhaps, he thought the housebreakers were many. "This refers to the description already given by Æacus of the admirers of Euripides." DNS.

^k I had translated this ceteros nugas esse existimabat in &c. But τὰλλα is besides. Ἀλλὰ ἡγήτο αὐτοῖς, &c. the Athenians, περὶ τοῦ γράειν. Besides he thought them nothing but multitudes in judging of. BR.

^l Hercules &c.

^m Pluto and Bacchus, the one the master of Æacus, the other of Xanthias. When they begin to set about a thing with great earnestness, they punish us if we are not in the way. DIN.

ⁿ All this passage is full of bombast, in imitation of Æschylus, whose style Aristophanes wished here to caricature. KUS.

^o Æschylus &c.

^p For τὸ δὲλαδόν, the garrulity. Yet the omission of the article is hard. In MS. C. is δὲλαδόν, which as an adjective would agree with ἀντιτρέχον, and the genitive would be put after ἴδῃ, which is here in the sense of αἰσθηταί. BR.

^q Properly said of the wild boar.

chylus, who invents his big words from his own mind. Σιμυλόμενα ἔργων is to be considered as one word, for φάρδος belongs to σιμυλόμενα.

^r Riding on horse-back, as opposed to walking: and so high and mighty. Ἴπποβδμορ is a word of Æschylus.

^s Bristling or raising up the hair of his neck, which is shaggy by its very nature. Homer of the bear: φλέγας εἰς λοφίην. Ἄβρο in αὐτοκόμῳ refers to his own inventions of terrible words, in the same way as we have above φασοσέκρονος ἀνδρός. Or it merely means that his words are in their nature bristly and high like the hair of the bear.

^t Æschylus &c. He returns to the ἐπιβρεμέτας above.

^u Pulling them up like so many planks by his potent blast of wind. KUS. As from the vessel's side by storms are torn its solid planks. DNS.

^v The Giants were called γιγανεύειν. BER. Gigantic.

^w On the other side, i. e. that of Euripides.

^x Which forms the mouth, mistress of speaking. DIN.

^y With powers of pliability. DNS. Votable. BR. Rather, perhaps, twisted, contorted.

^z Champing the bit of envy. DNS. Invidiosos concutens franos. BR.

^{aa} Cutting up the words of his adversary. BR. DIN. Or possibly mincing his own words, paring them down, ἀπαλείων.

^{ab} He will subtly examine. CAS. He will minutely refute. BR.

^{ac} Πόνος, as before, the product of the labor. Persius: "Grande aliquid, quod pulmo animi præteritus asselet. His adversary's labor of lungs."

^{ad} Anciently πετιίειν. "Whoever thinks, that μετίνμι takes a genitive, or μετίεμαι an accusative, in the Attic writers, is mistaken." DAW.

^{ae} You hear what he says.

^{af} With a grave countenance he will first silently go over in his mind the monsters of words, which from time to time he was wont to bring forward in his tragedies. KUS. Æschylus frequently introduced characters which remained too long silent. BR.

^{ag} Fellow! no more of this abusive language. DNS.

^{ah} Introducing ἀγροῖς. SPA. One who describes mankind as savages. DNS.

^{ai} Euripides uses the word ἀνυπόστατον.

^{aj} Speaking unmeasuredly. BR. Jones and Sanxay understood it not to be out-talked. Here τῷ is over: not to be over-talked. Stephens: whom you cannot easily restrain by words, who cannot be diamed by your chattering. So one of the senses given by Donnegan to περιπαλέω is to din with

^b Ἴππος in some words expresses greatness. They may however mean words which have as it were horse-hair crests, in allusion to the Ἴπποκόμους σφυδαλέας of Homer. Certainly κορυβαλοα, which follows, is an Homeric word. DIN.

^c That is, daring agitations or pursuings of subtle reasonings. DIN. Sanxay explains παρατάνα, touching the axle tree, dangerous. And Jones explains the two words extreme and dangerous subtleties. These words apply to Euripides, the line above to Æschylus. Aristophanes, says Salmacius, compares the σκευαλμῶν παρατάνα σιμυλόμενα τ' ἔργων of Euripides with the ἱπποβδμορα ρήματα of Æschylus.

^d Nice polishings or parings down of things or sentiments. Julian: οὐκ ἀποσκέλεται οὐδὲ ἀποσυγίζων ρήματα.

^e Of the man, Euripides, who is adverse to the high-sounding words of the man, Æs-

talking; but he understands ἀπερὶδδηνεν whose loquacity cannot be repressed.

PAGE 482.

* *Is it really so?* A parody on a line of Euripides: "Ἀλφες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ. For θαλασσίας Aeschylus says ἀρουραίας, because Euripides's mother was a vender of herbs.

† *Do you really say these things of me?*

‡ *That introduced beggars in thy dramas.* In his Telephus Euripides had brought in the King of the Mysians disguised as a beggar. DNS. Horace: "Et tragicus pleurumque dolet semine pedestri Telephus et Pelcus, cum pauper et exul uterque."

§ *With impunity.*

|| Πρὸς ὀργήν, *angrily*. BR. Rather here, to avoid a tautology in ὀργήν, *heat your breast to anger*.

¶ *This cripple-coining fellow.* DNS. Thus he introduced Bell-ropson.

‖ He compares the furious passions of these tragedians to a violent tempest, which he calls out for a black lamb to appease by sacrifice. Virgil: Nigram hyeui pœdemon, Zephyris fellicibus album, se. mactavit. BER.

⌈ Euripides had laid the scene of several of his dramas in Crete, as of his *Æolus* and *Hippolytus*, which are attacked in this play. By *monodies* seem to be meant lyric parts put in the mouths of the single characters of the piece, and not performed by the chorus. In his *Hippolytus* there are above 200 lyric lines employed in the dialogue, and independent of the chorus. DNS.

⌋ The subject of his *Æolus* was the incestuous passion of Macareus and Canace, the son and daughter of *Æolus*. DNS.

⌋ *Into his tragic art.*

⌋ *From this storm of hail.* DNS. Se. from his stormy words.

⌋ "Because," says Alberti, "the head is a thick and hard part, he uses κεφαλαία ῥήματι of a great hard word." Donn. understands a principal word.

⌋ *Knock out the Telephus*, sc. which you may be thinking of to introduce into your play.

⌋ *In anger.* Πρὸς, in a manner which tends to it.

⌋ To this the following words refer, ἐταυρός ἐμὶ δάκνειν, δάκνεται. BR.

⌋ *It does not become poets to abuse us if they were...*

⌋ *But thou Rom'st like a fagot crackling on the fire.* DNS.

⌋ *To criticise his language, numbers, tragic powers.* DNS.

⌋ Names of lost plays of Euripides.

PAGE 483.

* Read ἔβασκον μὲν ἐν οἴκῳ. BR.

† Not the poetic art, but *dramas*, plays, or poems. DIN. My poetry survived me; his *Decaying* with him, he'll avail him of it. Athens paid a singular honor to the memory of Aeschylus, by decreeing that his tragedies should be performed after his death. DNS. His argument is this: As my poems did not die with me, and therefore have not come to Orcus, I must depend wholly on my memory: his writings on the contrary followed him to Orcus, so that he will have them ready to recite from. DAW.

‡ Prior to the crafty arguments of these two.

§ In the most learned or tasteful manner.

|| He says this to the Chorus, as what went before to the spectators. DIN.

¶ Ἐπὶ in comp. is often the same as ὑπὸ. BR. Ἐπὶ is close under, just before, as the walls of a city.

⌈ Striking out maxims and sentiments. Saussay explains it *framing one's own thoughts, racking the brain*.

⌋ The power of eloquence to give. ... But Dind. orders us to read with lax, σπουδαίον, *pleasable* &c. And so Branch translates, *prælo autem*.

⌋ Proceeds to business, to execution.

⌋ Before you recite your verses.

⌋ Aeschylus addresses Ceres, whose mysteries were performed at Eleusis, of which borough he was a native.

⌋ Εἰχοναι sc. from above.

PAGE 484.

⌋ Frischl, *perphucet*. Quite the contrary: no, I am obliged to you, as Lat. *benignus et gratus est*. KUS. So Lat. recte. BR. And the French *bien obligé*.

⌋ God of thy own, of some new coinage. Socrates, the intimate friend of Euripides, was accused of introducing new deities. Euripides is here charged with following his friend's example. DNS.

⌋ Observe the ambiguity here, ἡδύτης is both *peculiar*, and *vulgar, plebeian*, and therefore is used in contempt. DIN.

⌋ Thou air that feedest me and givest me tongue its pliancy. DNS. But ἡδύτης σπρόγυξ is rather a god itself. Nub. 422: τομὴς θεὸν οὐδὲνα πνέον ἀπορῆμας τὸ Νέμα τούτῳ καὶ τὰς Νοφέλας καὶ τὴν Γλαῦτταν, τὴν ταυτὴ. "Volubility of the tongue." BR.

⌋ These are prayed for, that Euripides may smell out most accurately the faults of Aeschylus. Horace: Immachis natis. DNS.

⌋ Grant me ἡβὴς δαρχέων (ἀδύμων) ὡς ἀδύων. Virgil: "Urbeum quam status, contra est."

¹ Adior is here *ἐμπειρ*, from *δαίω*, to know, learn. *ὄδῳ* is here *knowledge or art*, as in Agam. 1168: *θεωρίας ὁδοῦ*. SPA. Sc. *ἐλθέτω*. To be present at the learned contest. BR.

² Their tongue begins to be furious and ready to burst out into invective. KUS.

³ *Convellentem* illud. BR. Sc. the *ἀρτεῖόν τι* of Euripides. *Convellentem* illum, says Dindorf.

⁴ *Αδρόπεμπος* is translated *grandibus* by Brunch and Dindorf: *springing up of itself* by Sanxay. *Αδρόπεμπος* is from the very roots; and means rather: *rushing on with the words of Euripides torn up from their roots*.

⁵ Disperse, dissipate the mazes and wiles of the poems of Euripides. The Schol. explains *ἀποδόχμας* by *στροφάς*, *λεπτολογίας*, *πλοκάς τοῦ εὐριπίδου*.

⁶ These verses are iambic tetrameter catalectic; being trimeter iambs with the addition at the end of an iamb and a short syllable; the last syllable however being common.

⁷ Metaphors or plagiarisms. DNS. *Εἰκόνας*, images, fictions, are opposed to the things themselves. He wishes them to speak of things as they are, without images or fictions. DIN. Nor such things as another can say. BR.

⁸ *Πεπλ* sc.

⁹ Whom he found To folly ready bred by Phrynichus. DNS.

¹⁰ Was wont to make them sit muffled. BR. *Καθίσεν*, a form everywhere corrupted by the scribes, I have restored for *ἐκθίσεν*. DIN. Dawes reads *καθίσεν*, was wont to introduce.—“This charge against Æschylus recoils on himself: for he himself introduced *Adrastus*, thus muffled up, in the *Suppliants*.” BR.

PAGE 485.

¹ A mere external show.

² Sc. *ἐπυφόν τι*.

³ Would push forth, force upon us: i. e. was wont to do so.

⁴ As much as all our modern speeches. A sneer at Euripides for putting long speeches in the mouths of inferior characters. DNS.

⁵ This fellow.

⁶ Arrrogance, impertinence.

⁷ *Κάθημαι* has an opt. *καθόμην* and a subj. *κάθηναι*. Matth. Gr. Gr. § 235. “Buttm. writes *κάθοιτο*.” DIN.

⁸ Would meanwhile be proceeding.

⁹ He calls thus Æschylus, not Euripides. DIN.

¹⁰ He says this to Æschylus. DIN.

¹¹ A dozen big noisy words. Boüs was

applied to anything large, as *Βοῦραι*, *Βοῦλαι*.

¹² Supercilious, severe, haughty.

¹³ As above, *ἐφ’ ἑαυτῷ λόγων*.

PAGE 486.

¹ Grind, gnash. This he says to Æschylus.

² Rivers and trenches. DNS. Æschylus is fond of the word *Συδμαρῆς*. SPA. *Ἐκδύρας* from *ἐκρύπτω*.

³ Big noisy words like rocks falling from a precipice. BR. We had *ἐπὶ βόθρα* above.

⁴ A parody on Hippol. 378: *κεντὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ*. BR.

⁵ Æschylus used this word in his *Myrmidons*. SCHOL. Dunster renders it *fly-ing-horse*.

⁶ Whether his father or his son, is to me uncertain. BR. Most critics rightly understand the son of *Philoctetes*. DIN.

⁷ For he is said to have been ugly and disagreeable. SCHOL.

⁸ But why such fictions in a tragedy? DNS.

⁹ Otherwise called Persian or Babylonian. SPA.

¹⁰ Walking disputations, or disputations generally.

¹¹ “The juice of beet,” says Sotio in his *Geoponica*, mixed with wax and melted, and laid on with a rag, cures all complaints of a hard and tumid nature.”

¹² Sc. *ἀδύτης*.

¹³ *Cephisopho* was Euripides's principal actor, and was said to assist him in his compositions. So below: *ταυτὶ πᾶσι ἀδύτης εἶπες ἢ Κεφισοφῶν*;

¹⁴ I did not act foolishly in introducing anything I lighted on, I did not intrude things foolishly at random.

¹⁵ Nor, when I lighted on things, did I mix and confuse them.

¹⁶ He, who appeared first in my play, would explain for me at the outset.

¹⁷ Than to explain thy own. An allusion to the story of his low extraction. DNS.

PAGE 487.

¹ In my very first tragedies.

² I suffered no character to be useless. Perhaps supply *πρὸς τὸν*. “It is comical to hear Euripides thus boasting of his manifest defects.” SPA.

³ For me. That is, I made the woman speak.

⁴ To have been hanged for your boldness.

⁵ For I did it as a popular thing, I did it to please the people.

¹ Said to Euripides, says the Schol. BER. It cannot be said to Aeschylus. DIN. Drop this.

² Disputation on this point.

³ Bergl. understands the Athenian orators, and observes, what has been remarked by Quintilian, that Euripides's style is an excellent model for the bar. But it seems from Aeschylus's reply, that it has a more general meaning. We shall also find Aeschylus presently charging him with having corrupted the language of the people in general, who were certainly very fond of his verses. Aristophanes then makes him here claim merit for having formed their language. DNS.

⁴ *Ως* seems to mean *how*. Brunk translates it *but*.

⁵ The use of subtle rules. BR.

⁶ Nice turns. "Minutely accurate phraseology." DONN.

⁷ Versate dolos. BR. To be versatile.

⁸ To contrive.

⁹ Then introducing things of common use; for which were I to blame. Those, who observed it, would have blamed me for it. A reflection on the Athenians for their being pleased with the lowness of the subjects, and the familiarity of style in Euripides's compositions. DNS.

¹⁰ Alluding to some characters which Aeschylus had introduced dressed out to terrify the audience. DNS.

¹¹ Having horses with bells hanging at their trappings.

¹² His characters are *Phormisus* and *Megetus*. The former is mentioned by the Scholiast to have been a man of very rough manners: the latter as a stupid fellow.

¹³ *Mances* was a common name of a servant.

PAGE 488.

¹ Who affect warlike virtue, who wish to appear as brave as *Pityocampes*, otherwise called *Sinnis*. BER.

² Cheer, as before.

³ When the islands of *Cia* and *Chios* were at war with each other, it is said by the scholiast, that this *Theramenes* was occasionally resident at each, and called himself either a *Cian* or a *Chian*, as he happened to be at either of those places.

⁴ *Totātra* refers to *Ware* below.

⁵ Having put into the tragic art. BR. Or having put in them by my tragic art.

⁶ Porson observes that Euripides had a bad name for lowering the tragic art to domestic matters.

⁷ Has itself, is.

⁸ Where is that gone from me? where have I lost it?

⁹ *Toōt'* is opposed to *τόδῃ*: this and this.

¹⁰ Entering his house.

¹¹ Is spoilt, good for nothing, or is lost.

¹² *Tōt'* is *εἴς* too, *at the same time*. DIN.

¹³ More saying babies they and women *dolce*. DNS.

¹⁴ *Mammaclythos* and *Melitides* were notorious for their silliness. SCHOL.

¹⁵ This is taken from the *Myrmidons* of Aeschylus, and the passage is preserved in Harpocration. It appears that these were the words of the ambassadors sent by the Greeks to Achilles, announcing to him the defeat of the Greeks. SPA.

¹⁶ *Ὁπα* *sc.*

PAGE 489.

¹ Beyond the bounds of speaking. At the extremity of the race-course places were planted, where they were to turn. BER.

² Drawing in your sails.

³ The Schol. explains *ἀνέμω*, *against the wind not in the middle of the sail, but at the extremities*. *Medea* 524: "*ἀνέμω ἀνέμω ἀνέμω*."

⁴ Govern the ship, and observe when. BR. Or thus: *gradually more and more accelerate your ship*. *ἄγεις* depends on *ὄρας* above.

⁵ *Settled, placid*. This one verse is a Trochaic Tetrameter.

⁶ This verse is composed of an Anapaestic Dimeter Acatalectic, unit 1 to and succeeded by a Pansonic. Of the same metre are the lines succeeding.

⁷ Pour forth the stream of thy words. *ἄπλες* for *ἀπλες* from *ἀπλες*, same as *ἀπλες*. So *τίδα* is used.

⁸ Since, because. *Ἀποτίειν*, to want what to say.

⁹ How shall a dead man die? It is an hyperbole, signifying that he would *die twice*. We do not care whether a thing is possible, when we exaggerate. Perhaps also, as the Schol. says, it is said in joke. BER. To keep up the joke, our Dunster, I have translated it *to go to hell*.

¹⁰ We had above, *ἄλλ' ὅς τις παρὰ τὴν τέχνην παρὰ τοῦ τοῦ πρῶτου εἴδους*.

¹¹ *Et, whether, sc. παρὸς ἑαυτῶν*.

¹² Six feet high. RUS. No wonder this expression is used by Aristophanes of men of good size, when six feet were thought by the Romans to be the proper size, and men of seven feet were considered by them as giants, as *Cassiodorus* mentions from *Silius*. SPA. *Sc.* not reduced in size by effeminacy and vice. "In stature tall, in disposition noble." DNS.

¹³ Sophocles: *ὁπὸ πέρας ὑπερβύας*. Euripides: *ὑπερβύας περὶ δα*. Aristophanes: *ὡς καλὰς ὑπεί*.

¹⁴ This is generally understood to signify a helmet with three cones, but this would be

τροφαλῆς. The helmet was said to be ἀελάσις, from the aperture in the cone which was made for the reception of the crest: thus it would be better to derive τροφαλῆας, from τρώω, to perforate." Edw. Valpy on Homer. "Τροφαλῆας are galeas, πῆληας are cassides." DIN. Galen was made of hide, cassis of brass. But the distinction in Greek seems arbitrary.

² The poet closes well Aeschylus's pompous description by giving the Athenians sevenfold souls, borrowing his epithet from the shield of Ajax, II. vii. DNS. Bergl. compares the *clipei septemplexis* of Ovid.

³ That is, this evil hangs over me: he will kill me by introducing his helmeted men. DIN. This evil is advancing sc. towards me. Or thus: the evil, sc. his bombast, is increasing more and more. "This fellow will surely stun me, talking of his helmets." DNS.

PAGE 490.

¹ This was ill done by you: κακὸν for κακῶς. Or this was a bad thing which you did.

² Baeceus has just censured Aeschylus for representing the Thebans in his play as braver than the Argives, who however were far superior to them in valor: but Aeschylus considers these words in another sense, taking occasion from them of blaming the Athenians for their neglect of the art of war. BER. Bruck however has in his translation taken the words preceding in their common acceptation: nam Thebanos audaciores reddidisti ad morendum bellum.

³ Sc. ποῦν.

⁴ By exhibiting my play of the Persians.

⁵ By adorning with the graces of poetry the matchless deed of valor then exhibited. Or take error of the play itself. Ovid: "Jamque opus exegi."

⁶ In vniu the scholiasts object that in the play of the Persians the death of Darius is not announced: since not only is there mention made in it of his death, but the chorus of Persians lament it, and call his ghost from the shades. SPA. Perhaps, as some of the ancients thought, there were two editions of the Persians, and the poet refers to the one not in existence. BER. The poet seems rather to have himself not been desirous of making an accurate reference to that play. DIN.

⁷ Clapping their hands to make Darius hear in the shades.

⁸ Yet the chorus in the Persians do not say λαοί, but ἔ, ἔ, ἔ, ἔ, αἰ αἰ. SPA.

⁹ To treat of in their plays.

PAGE 491.

¹ Scivius: "Orpheus pinus Orpin instituit."

¹ From what, same as τίος.

² Arranging troops in battle.

³ Yet he forgot I instruct the foolish Panticles in this, but makes him first put on his helmet. And then his crest. This remark does the comic poet no great credit, if he really means to ridicule these lines of Homer: Κρατὶ δ' ἐπ' ἑρβίμῃσιν κεκρήμει σθένιστον ἔθηκεν, Ἰπποῦρον δ' αἰνῶν δι' ἀέρος καθόπερθεν ἔνευε. May we not suppose, that this pallery remark is put purposely in the mouth of Baeceus, as an oblique reflexion on the ignorance of those who were appointed to decide upon poetical compositions? DNS.

⁴ So Eupolis calls him: Πατακλῆς ἀναίδης. SCHOL.

⁵ Was conducting a procession.

⁶ Sc. ἐδίδασκεν Ὀμηρος.

⁷ From whom (Homer) having copied, my mind represented in my plays the many virtues of the life-destroying Patroclus and Teneers.

⁸ Ἀντι-εν-τελεῖν, to make equal.

⁹ (Σὺν) ἀντοῖς, as before.

¹⁰ Sc. σκαρδύν.

¹¹ The Schol. understands ἐφ' ἑστέ παραδῶ. But these are rather words in familiar dialogue, having no particular sense. DIN. Bruck retains the words in his translation *numne confestim curas putas?* Reiske wishes ἐφ' ἑστέ παραδῶ.

¹² Properly Thaumias, as she is called Thaumantias Iris. But Jove seems here to be meant. We have below Διογενῶς θεός.

¹³ Iris had said before, καταβαλέσει. [She had said to him: So sure shall smoke and flame reduce thee to ashes.] The sense is: Won't you threaten these things to persons younger than I am? for I am old and understand how weak are Jove's thunderbolts. As in the Plutus: Οἶμαι γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τροπιδῶν καὶ τοὺς κεραυνούς ἀέριους τροπιδῶν; BER. The Schol. more rightly understands it, καταβαλέσεις τῷ ἑρωτι, as *uro* is used by the Latins and *pyro* by Anacreon. He pursues her, as she is going, with this taunt. DIN. Don't think of cupulating me. Bailey understands it in the former sense: Perhaps you'll talk of lightnings and thunders to those who are afraid of them.

PAGE 492.

¹ We have forbidden: from ἀποκαλέω. Bergl. wishes ἀποκελεύσαμεν, Reiske ἀποκελεύκαμεν, *exclusimus*.

² I would refer ἱερῆστον to καπνόν, not to δάρεδον, with which Hemst. and Bergl. joined it, and which ill suits the epithet. Τῆδε, through the air. DIN. Σαυαῖα translates it *sacrificed on*.

³ He seems to have meant to say, δεσφ

γε τῶν κήρυκα μὴ νοστήν. But he begins in one manner, and ends in another, as if he had begun, δεῖνόν γε, ὁ κήρυξ ὁ οἰχόμενος. BER. Περὶ seems understood before τὸν κήρυκα. For δεῖνόν (ἐστὶ) suppose λέγω, and the construction is a very common one.

^b Νοστήν is not only to return, but to come. Hence πάλιν is added. DIN.

^c Most polished. BR. Most elegant, or even most sweet. DIN. Polished, fine, handsome, elegant. DONN. Most clever. BAL.

^d Urge me to go on in your praise, suggest to me words to praise you with. DIN.

^e For λαῶν, (as εἴρωρ,) Attic of λαοί.

^f All nations on earth." BAL.

^g City in the air. Φέρε, Attic middle.

^h "Οὐκ οὐκ τῆσδε χάρας φαστὶς (σοῦ).

ⁱ Not were in love with the Spartan state, as the Scholiast says, but imitated their manners. DIN.

^j This word was not only applied to the Lacedæmonian letters, but to the sticks about which they were wound. DIN.

^k Having changed their taste.

^l Imitate, wish to be like birds. "Πρὸ τῆς ἡδονῆς, by reason of the pleasure they derive from that mode of living. 'Εκμιμούμενοι sc. αὐτοῖς. DIN.

PAGE 493.

¹ He jokes on the ambiguous senses of ποιός. BR. Νέμος is *lure*, *woods* a *pasture*. He refers to the litigious nature of the Athenians. BER.

² Καταπαῖ is said for coming in any way, as ἀπαλεῖν for going away. Βιβλία is said for λειμῶνας, meadows; to hint at the law pursuits of the Athenians. DIN. They take an airing in the law, and have fine picking among bills, writs, warrants, and so forth. BAL.

³ Κεῖμενα is *imposita*. The reason of the giving of these names cannot now be ascertained. DIN.

⁴ Πέρδικος σκέλος was a proverbial saying against the lame. SCHOL.

⁵ The words ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχω properly belonged to Opuatius. DIN. That is, ἔχω should have been ἔχωρι.

⁶ Attic of εἴων, was like. The same tense as ἐκαλεῖτο.

⁷ Some understand this as said of the quail or gamecock, as Hesychius even: but I prefer understanding it with Kuster of the man who knocked the quail on the head, which was done in a particular game. BER.

⁸ In which songs. 'Εκποιεῖν is to insert, introduce. DIN.

¹ So stand matters among men. DIN. So δεῖν above. There seems in this speech a mixture of men in general and the Athenians in particular. Those are general expressions, οἱ πάντες λαοί, and ποῦ ἀδελφοί. "So far, so good." BAL.

² In quest of the wings and the manners of rapacious birds.

³ So that you will want wings from some place or other for your visitors.

⁴ We have in that case no business to stand still.

⁵ Attic for ἐπιπύλας.

⁶ The name of the servant of Pisthetærus.

⁷ Well stocked with men as well as birds. BAL.

PAGE 494.

¹ Sc. ἀνθρώπους, says the Schol. Translate: but love to my city obtains, pretails. ΠΟΤΙΒ. It may be taken in a neuter sense, as in φήμιν κατέχει: though it may be understood actively, as in Diodorus: τὸ στρατοπέδον ἀδελφοί κατέχει. DIN.

² Sc. κοφίους πτερά. He says this to Manes.

³ 'Εστ, in: ἐν, is in, for ἐνίστα.

⁴ For a man to leave his country for.

⁵ Love. So Euripides says that at Athens live ἔρωτας σοφίᾳ παρῶνους.

⁶ The placid countenance of soft men. BAL. Πρῶτων Ἡρυχίας might be put here for Ἡρυχία, since it is personified. DIN.

⁷ The person, whom the Chorus order to get the basket of wings, is no other than the servant himself: for τὸν is often said of a particular person, especially among the Attics. Whence follow those words to Pisthetærus: σὺ . . . τοῦτον ἀδελ. While they say this, the leader of the chorus seems to strike the servant, and to this ἀδελ refers. DIN. Bailey understands τὸν otherwise: Fetch some one a basket of wings.

⁸ Rouse the sluggard.

⁹ He is a person as sluggish . . .

¹⁰ Yes, hung him, he's lazy enough. BAL.

¹¹ Is the basket with the wings brought him, so that he says τὰδε πτερά while he is showing them? DIN.

¹² Those that belong to birds of song, arrange here: and those which belong to sea-mous birds, there: and those that are warily marine fowls, there. BAL.

¹³ Having regard to each man's turn of mind. ("Οπα) ὄρω.

¹⁴ I won't abstain from you, spare you.

¹⁵ He is laughing at the Tragedians and the Dithyrambics, who often wish to be turned into birds. BER. After πτερά I have omitted ἐστ, which is wanting in numerous edd, and, in its combination with ἐστ, is intolerable.

PAGE 495.

^a On the wave of the sea. *Alazē* has been so used before.

^b The ἄγγελος is the κήρυξ, who had told them, "Ἡζούσ' ἔειπεν περὶν δέδμενοι &c."

^c Here's a fellow singing about eagles. BAI.—Ἐρῶ τοι ἑρᾶς.

^d I am on the wing, anticipating his power of flying. Dindorf understands it I am desiring or attempting to fly.

^e One understood νόμους laws, the other νομοὶ, pastures, which birds possess of various sorts. BER. Hence I formerly wrote νόμῳ, now not do I retract. DIN. There is the same ambiguity here as a little above. BER. Νόμῳ may be songs also.

^f Ὅτι should be properly that live by which. Ὅρσιον depends on καλὸν νομίζεσθαι. DIN.

^g While yet a pullet.

^h All my father's goods. Theocritus: πᾶσι' ἔδωκα καὶ νομὸν ἐξῆς.

ⁱ There was a law at Athens making with infancy all who beat or refused to support their parents. And storks were said to support their parents in their old age. DIN. Right or wrong, stork is derived by Nugent for this reason from στέρχη.

^j This is said ironically.

PAGE 496.

^a As a bird that has no father. BAI.

^b Contracted from ἔα, I teas.

^c He came to be transformed into a cock; cocks being in the habit of warring with their parents. Clouds 1434: Σείσαι δὲ τοὺς ἀλαστρόνας καὶ τάλλα σὺνὰ ταῦτι, ὡς τοὺς πατέρας ἀνέμεται. However he does not become transformed into a cock, but becomes armed like one: with a shield as a wing, a sword as a spur, a helmet as a comb. BER.

^d In this hand is understood before.

^e He hints at the aversion of the Athenians to war. DIN.

^f Euction was at that time attacking Amphipolis in Thrace. PALM. Εἰς τὰ (χωρία) ἐπὶ...

^g You will be wise. He goes, and in comes Cinesias, a dithyrambic or cyclic poet. DIN.

^h That is, I use now this, now that kind of verse. DIN.

ⁱ Ταῦτ' ὃ πρῶτον Beck renders this fellow. We should conceive it rather equivalent to to do this, i. e. to be able to soar so high, would take a whole packet of wings. BAI.

^j Νέας is to be joined to ἄλλας ὄντας above. We are to suppose his last speech interrupted. DIN. Always following after

Amul. Gr. Maj.

new ones. BR. Steering a new course. BAI.

^k Cinesias was so remarkably tall, and at the same time so weak and slender, that his body was obliged to be supported by thin laths made of the wood of the linden tree. BAI.

^l Move your bandy foot circularly. In allusion to Cinesias being a cyclic poet. Καλλοποδῖος is an epithet of Vulcan in Homer. Many of the ancients believed Cinesias was lame: but the Schol. thinks that Aristophanes added καλλῶν, by way of sneer at the dithyrambic poets, who spoke of ποδὶ λευκῷ, κότφῳ, &c. DIN.

^m What you mean, wish.

PAGE 497.

^a To extract from the clouds voluntaries with which the air is moved and the snow is struck. Beigl. refers to αἰθήρ ἀνεύρει in this play. Brunck says νεφελοβόλος has no meaning, and reads νεφελοβόλος, dark, obscure. If we accept this, we may translate ἀεράδω-ρήτους so light as to be moved by the air. The Schol. says these epithets are introduced here as being used by the cyclics, and as expressing the lightness of these voluntaries.

^b Ἐρῶ. Supply this is strange: for &c. Unless we read γ' ἔρῳ.

^c Depends upon.

^d Even the bright part of our dithyrambs are... "Dithyrambarum qui maxime splendidi sunt, iidem sunt." BR.

^e Moved by wings. "Rapid in our flight." BAI.

^f Do, I beg of you. BAI. Cinesias intrudes his verses, as bad poets are used to do. DIN.

^g For διεξελέσσομαι. DIN. I will explain to you about the air.

^h There is an ellipse here of some word like αἰέτας: unless all these accusatives depend on δέχομαι. Εἰδὼτα περὶ αἰέτων is a hard periphrasis, for εἶδη, γόη. DIN. Brunck has a comma after ἄερα.

ⁱ Ἀλάμειναι a. i. m. from ἄλλομαι. The Schol. says there is no sense in these words, and that they were composed to deride the dithyrambic poets. BER. The Schol. writes ἄλα ὄρμιον: but even then there is no sense. I formerly conjectured τὸν ἄω ὄρμιον. DIN. Marino curus is Brunck's version: over the sea is Bailey's. Ἀνέδωσαν must be taken as a new-tangled sub-

vented to ridicule the evening together a new this exceeds all pro

^j Ἡ ἑγώ.

^k Σου τὰς ποσῶναι. "T

Notes.

"Your extravagant notions:" BAI.

"Nearly as it is used by Euripides: Σχδσον δι δεινὸν ὄμμα καὶ δεινὸν πρὸς." BER.

"While Cinesias sings the words that follow, he bents him." BR.

² Norlav, southern.

³ Joining together bold metaphors of various kinds, was the fault of the dithyrambic poets. DIN.

⁴ This is a clever trick of yours. He says this ironically, for the other is beating him all the while.

PAGE 498.

² Περὶ ἡμᾶς ταυτὶ (ἐς), are you wont to treat thus a dithyrambic poet, who am so much valued?

³ Do you wish, and so remaining among us, to instruct a chorus of flying birds?

"The Athenian tribes, or an opulent man out of each tribe called χοροῦχος, were wont to furnish choruses at their own expense, which were of various kinds, dithyrambic, tragic, and comic. The choruses were then given over to some poet who was called διδάσκαλος χοροῦ, and was said διδάσκειν χορόν." DIN.

⁴ Leotrophides was a dithyrambic poet, an instructor of cyclic choruses, and derided by the comic poets for his thinness. Here the poet facetiously changes a proper into an appellative name, and puts it as an adjective: the *Leotrophid* chorus, a chorus as thin and lean as *Leotrophides*. I know not why I was afterwards induced to give up this excellent sense. BR. Of the same make and ward with *Leotrophides*. BAI. Others read it in the dative: Λεωτροφίδῃ.

⁵ Since these words refer to χορόν, they should have been in the genitive, [χορὸν Κεκοροῖδος φυλῆς]. The poet jocosely changes them into accusatives, to show that this tribe was as light and inconstant as a chorus of birds. Translate: from the Cereopian tribe. DIN.

⁶ Sc. καταγελαῶν.

⁷ Till I shall have perfected myself in the art of flying. BAI. Here Cinesias disappears, and an Informer enters.

⁸ Οὐδὲν ἔχοντες, like οὐκ ἔχοντες, are poor. He says so, because the informers looked out for wealthy men. DIN. Having nothing to do. BAI.

⁹ This is not a slight mischief that has been raised here: sc. that so many come and beg for wings.

¹⁰ I say once more. So Euripides: Οἶ μόν, μὲν' αὖθις. Dindorf unnecessarily understands χαίρει.

¹¹ His own ragged state seems to me to be the burden of his song: it would require many swallows with him to make a summer.

In allusion to the proverb, μὴ χελιδὼν ἐπὶ τοῖσι λαί. BAI. The man is shivering with cold, and calling out to one single swallow.

¹² Ο πτερὰν ἐστὶ for πτερῶν. Δεῖρο belongs to ἀφικνούμενος. DIN.

¹³ You needn't ask twice. This has occurred before.

¹⁴ That is, do you want wings to fly to Pellene? The Pellonian coats were in great repute, and the man was ragged.

PAGE 499.

¹⁵ The islanders were obliged to go to Athens to stand their trial there.

¹⁶ Sc. ἐμάντων, as before. Καλοῦμενος, citing to court.

¹⁷ Do you cite them a bit the better for having wings? Or shall you: making προσκαλεῖ for προσκαλέσει.

¹⁸ Being well loaded with writs by way of ballast. BAI. As καταλβεῖν δίκας here, so φαγεῖν δίκην Vesp. 1365. BER. Cranes in flying carry pebbles in their mouths by way of ballast. SCHOL.

¹⁹ Νεαρίας ὢν is the foundation of the wonder expressed in this line ταυτὶ γὰρ ἐστὶ, as well as in the line following. So therefore is emphatic. The interrogation Dindorf wishes put after τοῦτο γὰρ.

²⁰ Yes I—for what will else become of me? for I cannot dig. As in St. Luke, "I cannot dig, to beg I am ashamed."

²¹ Honest businesses, occupations.

²² A man of your age. BR.

²³ Ἐκ τοῦ δικαίου is for δικαίως, and μάλλον should be taken with εἰσεγγῆν. DIN. Branch translates it: *justo patibis more, quam litibus consueudis*. That is, ἅ (as τοῦ). Or this line is to be referred back to ἕτερα ἔργα.

²⁴ But give me wings. "That is, excite me to some occupation." DIN.

²⁵ By saying what I do,

²⁶ It is by words that all men are raised aloft on the wings of fame. BAI.

PAGE 500.

²⁷ Has in a wonderful manner made you son a horseman by his exhortation.

²⁸ And another person.

²⁹ To compose tragedies. "Ἐπὶ is the sense of design usually takes an accusative, but is also found with a dative. DIN.

³⁰ His mind flutters around it. BR. His wits are carried clear away, he is so fond of it. BAI. Raised aloft by high conceptions. DIN.

³¹ For τοῖ ἄρα or ἄρα, as before.

³² Because this is a rapacious bird.

³³ Καλέσασθαι is to cite to Athens, &c.

αἶν to accuse. 'Ενθάδ', here, at Athens: opposed to in the islands. DIN.
 I understand you.

PAGE 501.

^b This is your intention, to return directly, and to accuse him here, so as to get him condemned before he comes. These words do not refer to κἄν' αὖ πέταται, but to the line before. DIN.

¹ To seize his forfeited goods, on the ground of his not appearing on the day appointed for the trial. BECK.

¹ Precisely: in short, one must be a perfect top. BAI. So that one can move about with great celerity.

^b A top, to a nicety. And here is a genuine pair of Coreyean wings, which will serve for a lusk to make it spin. He here flugs him. Coreyra was celebrated for its whip manufactories. BAI. Wiland thinks that he here merely flourishes the whip about the informer's head, and afterwards beats him with it. The Coreyreans, says the Scholiast, had public whips for their seditious citizens, of such a size that Κερκυραία μάστιξ became proverbial. Μασθῶν, I understand your top, what you mean by a top.

¹ He uses the dual, because the whip was made of a double thong. DIN.

^m Will you not prepare for flight, like a young bird fluttering its wings.

ⁿ I'll punish your outlawish ways. BAI. You shall soon find them painful to you.

^o This is said to the Chorus of Birds.

^p For ἐν-πετόμεσθα, as ἀνπετόμεσθα above. KUS.

^q Wonderful, as δεινὸν κάλλος in Xenophon. DIN.

^r Cleonymus compares him to a tree. So Homer: 'Ἄλλ' ὥστε στήλην καὶ δένδρεον ἐφ' αἰτέτηλον. BER. Homer speaks of a firm unmoveable man, Aristophanes of a tall man; besides the latter calls him a tree, because birds are fond of flying to trees and perching in them. DIN. A huge trunk of a fellow. BAI.

PAGE 502.

^a Far from a heart, heartless, timid. Dindorf thinks that allusion is here made to Cardia, a distant city in Thrace.

¹ Ἄλλως is often put uselessly: otherwise than what is proper or fitting.

² The spring month Munichion is the time when foreigners were prosecuted. SCHOL. Ἦρος is put for the time of peace, χειμῶνος, of war. DIN. Porson wishes Τούτο TOT μὲν ἦρος.

^a It sheds [throws out] shields instead of leaves. BAI. He is stigmatized as βίλας in the Clouds. BER.

^x He pleasantly describes a certain region, which the chorus have seen: meaning by it that at night the citizens are robbed and plundered by a fellow named Orestes. And because this robber bore the name of a hero of old, and lived in the day-time without molestation among the other citizens, therefore the poet says ἔβλα τοῖς ἥρωσι συναριστῶσι. He refers to something which had taken place not long before the acting of the play. DIN. Πρὸς, upon: BR.

^y Amidst a rayless desert. BAI. In allusion to the proverb Σκοθῶν ἐρημία. BER.

^z Where mortals and demigods are wont to eat and joke together. BAI.

^a To light on, to have any thing to do with, those heroes.

^b Beat by him in all the most noble parts of the body. BR. All the right part of his body being struck by him with opacity. This was an evil which was thought to be sent by heroes or demigods. BER.

PAGE 503.

^c Cleon is introduced in this place by the title of Paphlagonian. See Lempiere for the two Athenian generals Cleon and Demosthenes.

^d You shall not go unpunished.

^e They are thus put into verse by Ennius: "Juno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venos, Mars, | Mercurius, Jovi, Neptunus, Vulcanus, Apollo."

^f What does it do here? "He means the cup, from which Demosthenes had just before drunk. The Schol. rightly remarks that Cleon is here censured for charging the slightest offences with treason. Demosthenes is accused of attempting the fidelity of the Chalcidians, merely because he had a Chalcidian cup." CAS. "Chalcis in Eubœa is here meant, not that in Thrace." DIN. "The best part of the joke was that this was Cleon's own cup, which had been stolen from him by Nicias: so that he had been the traitor, if possession proved treason." SCHZ.

^g It is not possible that you are not, you must be, inviting them to revolt.

^h These are Trochaic Tetrameter Catalectics, as before.

ⁱ Sc. τοῖς ἄπ' αὐτοῦ, πρὸς to the right wing. "It was customary to have the two wings ready in action to outflank the enemy." CAS. Ἐλᾶτε present: or rather future for ἐλάσετε.

¹ *The knights are at hand: but do you also, sausage-vender...*

² The Attics say *διοῦ* for *ἐγγός*. SCHOL. *Are near at hand.* BR.

³ Sc. of Cleon.

⁴ Cleon is called a tax-gatherer, because he imposed and severely exacted tributes. Hence he is called also an abyss and a whirlpool of rapine. Elymol. Mag.: *τὰ παρὰ χάσμα.* In Cicero we have *charybdis bonorum*. DIN.

⁵ *I will say this, ἀντό.*

⁶ *Has been wont to be.*

⁷ *For we do so too.* Καὶ γὰρ, as Lat. *namque*, and *etenim*.

⁸ (Δι') *ἀνπερ.* "Φεύγειν ὄδοις is Attic for *δε' ὁδοῦ.*" CAS.

⁹ *Fled to the bran.* This Eucrates had first dealt in flax: getting rich, he seems to have afterwards dealt in flour. BR. *Through the bran made a way.* MIT.

¹⁰ *Members of the Heliaea, the high court of judicature.*

¹¹ He calls them *companions of the tribolus*, because at that time three oboli was the judge's fee, which had formerly been only one. Nub. 861: *Ὅν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἑλιαστικόν.* BER.

PAGE 504.

¹² This is not said without reason: for the chorus itself of judges in the Wasps gratefully acknowledges its thanks to him. BER.

¹³ *Δίαινα κῆδευα* is a constant phrase. BER. *Straining voice through right and wrong.* MIT.

¹⁴ You are buffeted with reason.

¹⁵ *Before you obtain your proper share of them.* "Before they are distributed by lot." BR.

¹⁶ And, as if you were plucking figs, you squeeze them and feel whether they are ripe or not, i.e. ripe for accusation, whether they are wealthy enough to be objects of extorting money from, or not. KUS. The poet alludes to the word *συμφορτεῖν*. CAS.

¹⁷ *Lamb-like in heart and life, Well-pursed, and hating business, hating strife.* MIT.

¹⁸ *Idle and careless, i. e. gazing in listless indifference.*

¹⁹ *Bringing him from the Thracian Chersonese to accuse him.* "Some of the most valuable colonies of Athens lay in the Chersonese of Thrace, and consequently many of the richest citizens made it their occasional residence." MIT.

²⁰ *Διαλαβάν* is a term taken from wrestling. For, when one could once seize his adversary by the middle, the battle was all but over. CAS.

²¹ What this word exactly means, is very dubious, if not unknown. Scaliger gives it this signification: *to get your adversary's neck into the bend of your arm, and so to keep him tight and all but strangle him.* "Adversum enim humerum," he says, "tanquam dente ancoræ prehensum, ut in schemati palæstrico dedit." This interpretation is adopted by Brunck, be it right or wrong: and by Mitchell, "neck and shoulder in your grip."

²² And then, twisting his shoulder round, you have a knack at treading on his stomach. "Out of the various interpretations of *ἀνκολήσας* the only true one is that of *καταπατεῖν*. He turns them round, throws them down, and tramples on them. That is, by his calumnies and insults he utterly overwhelms these dwellers at the Chersonese." SCHZ. Suidas derives it from *ἐπὶ κόλῳ βαίνειν* *κόλα δὲ ἡ γαστήρ*.

²³ This is ambiguous. Either it is the imperative, and he first addresses his own party and then turns to the Knights: or it is the indicative, and he addresses the Knights at once. This latter I prefer: *Is it thus, ye knights, ye conspire against me! but remember that it is for you I suffer.* CAS.

²⁴ *Λέγειν γράμην* is to give out an opinion in the senate, or to propose a subject for deliberation. It is otherwise called *διόγειν γράμην*. CAS.

²⁵ *To reward old deeds of valor.* MIT.

²⁶ *Yielding like a pliant thong.* MIT. *Μασθλῆς* is a hide prepared and made soft by art. CAS.

²⁷ *Gently insinuates himself into our affections.*

²⁸ The course, which first exalted, that same shall now undo thee. MIT. *Τελεῖν*, sc. *μερῶν* or *χειρ.* The latter is better, because it supports the metaphor of wrestling, which the poet pursues in *ἐπεικλῆσθαι* and *σκέλος*. CAS.

²⁹ *He shall strike against my leg, and harm himself there.*

³⁰ *Have we raising a clamor from thee?* MIT. It was unjust for him to complain of injuries, who had done so many himself. DIN.

³¹ *Clamor as he will, I'll raise a voice that shall his clamor drown?* MIT.

³² *Τίρελλα* was an air on the flute, often ending with the words *χαῖρ*, ἢ *καλλιόιε*, *τίρελλα*. Hence is the comic allusion, in naming a person who calls louder than another *τίρελλος*. DONN. *Tencillus* was a particular person, in whose case the *τίρελλα* was played, like *Thalassius* among the Romans. CAS. *Μουσικώτατος* cl. SCHOL.

³³ *If you surpass him.*

³⁴ *We knights, who are on your side, will have the victory.* CAS. *Should you be*

beaten by him in clamor, yet beat him in impudence, ours will be the victory nevertheless. SCHOL. Mitchell drops *ἡμέτερος*: *To surpass in face and brass, that were triumph all complete.* Πυραμοῦς exactly answers to Lat. *alorea*.

¹ I show up, accuse, him, and affirm that he exports broth for the Spartan ships. "The exportation of *ἐσθίσματα* was not forbidden by law, unless you understand food by it; but he alludes to the materials for ships, among which were *ξύματα* or *διαξύματα*. Naval materials it was against law to export." CAS. "He introduces a word of cooking jocularly in the place of *ὑποξύματα*." BER. "Articles of food it was also against the law to export, as in case of a siege, like that of the Spartans in Sphacteria. There is no reason then why we should not understand the word in its proper sense." SCHZ.

PAGE 505.

"It is jocosely laid to Cleon's charge, that he was not contented with the *εἰρηναίαι* at the Prytaneum, but that he carried off from thence bread and fragments which he had no right to do. SCHZ.

¹ Casaub. refers to the articles of food, Schz. to the taking them away.

² Pitch your voice, knave, as you will: I'll that voice outclumour still. MIT. Τριπλάσιον is thrice more than.

³ I'll cry you down.

⁴ When you are prætor. BR.

⁵ Either to beat like a dog, or to beat with a thong made of dog's skin. DIN.

⁶ I'll clip you as to your...

⁷ I'll cut away from you the ways and means of being an informer. SCHZ. I'll stop you in your career of assault upon the state. CAS. *Molitiones tuas præcidam.* BR.

⁸ In allusion to the brazenfacedness of the orators.

⁹ I'll pull you to pieces.

PAGE 506.

¹ I'll bring dung and throw it at you.

² Cleon thinks to outdo his rival in impudence, by confessing that he was a thief. But here also his rival beats him: for he says he steals, and swears he does not in the presence even of those who see him. DIN.

³ Mercury presided over both the forum and the market. CAS.

⁴ A better reason for the sense of *ἐπὶ* in *ἐπιτοκῶ*, than what I have given before, is that advanced by Damm and Parkhurst, that it means *to swear AGAINST one's oath*.

Casaub. gives a third reason: that *ἐπὶ* means *again*, and that there is little difference between false and frequent swearing.

⁵ Though men see me do it. Sc. τῶν ἀνθρώπων. So the Latins say *faciunt hoc*, for men commonly do it. CAS.

⁶ That is, you in vain boast of yourself in the way of false swearing: that is my talent. CAS. The art is not your own: You're but a knave at second hand. MIT.

⁷ Show you up, accuse you.

⁸ He alludes to some tithing law. And in allusion to the act of the sausage-seller he says *κωχίας* instead of *ὀβάτας*, property. CAS. Vuil. understands that he had not given the tithes of the entrails to the gods. But this matter does not seem to have lain with the Prytanes. DIN.

⁹ Son of thunder. MIT.

¹⁰ The Athenians named places from what was sold in them. Thus *ἰχθύς*, fish, was a fish-market, *κρέας* shambles, *σταῖας* a place where figs are sold. So here *τέλη* is for *τελωνίον*, an excise-office, *γραφῆ* an attorney's office. CAS.

¹¹ While seated high You keep an eye Upon the tolls, like those who spy If funny-fish be coming. MIT. *Θυννοσκοπῶν* seems not to belong to *στῆς*, but to *δ*, like *ἀνατερυβανός*. For *ἐκκικύφησας* applies ill to *θυννοσκοπῶν*.

¹² *Κατῶ* is applied to crafts, like Lat. *consuo dolos*. *Κατῶ* is for *καταῶν*, as from *καταῶν* is *κατῶν*, whence Lat. *quatio*.

¹³ If you don't know the one, I don't know the other: "To stuff intestines is my trade, as yours the art of shoeing." MIT. The word *κατῶν*, that is, you know the one, I the other, he plays on.

¹⁴ Fellmongers are said *ἐπαρτεῖν δέρματα*, when they cut leather obliquely so as to make it appear thicker than it is. STEPH. Ὑπὸ is underhandedly.

¹⁵ The hides of ill-treated animals are thin and bad. CAS.

¹⁶ Dindorf takes *πανουργίας* with *ὑποτέμνω*, Brunck with *ἐπέλει*.

¹⁷ Before one had worn it a day.

¹⁸ It was larger by two hands'-breadths, having burst thus much.

¹⁹ Elmsl. proposes *καὶ γέλοιον*. He gives this speech to Nicias, who, as appears from Athenæus, was *Περγασῆς*.

PAGE 507.

¹ Demosthenes lived in the *δῆμος* called *Pergase*. He says he was laughed at by his wardfellows, because his new shoes became too loose for his feet, before he returned to his *δῆμος*. SCHZ.

² Ovid: "Nec vagus in laxa pes tibi

pelle natet." Sidonius: "Laxo pes natet alto in cothurno."

² You spoil, rob from. A metaphor taken from faithless shepherds. Virgil: *Hic alienos oves custos his mulget in horis.* CAS.

³ Sc. τῶν ῥητόρων, first and chief of them all.

⁴ Perhaps Cleon had robbed the son of Hippodamus of his patrimony, and this was a well-known fact. VUIL.

⁵ Drops tears. Ἀλλὰ . . . γὰρ, as Lat. *sed enim* and *at enim*.

⁶ Sc. the sausage-vender. SCHOL.

⁷ Shall go beyond you τανυργία &c.

⁸ As sufficiently appears from these things. BR. Διόδοι ἐστι, where the Latin idiom would be *dēdov*.

⁹ Acharnæ was an Athenian δῆμος.

¹⁰ Having doffed our upper robes. MIT. In allusion to wrestlers taking off their outer garments to make themselves more ready for the combat. SCHOL. These verses are, as before, double anapaests, the latter being catalectic.

¹¹ Ever since our poet has directed his mind to comic choruses. BR. Διδάσκαλος, one who gives instruction for the representation of a dramatic piece, or the author himself. DONN.

¹² Παραβαίω is said of addressing the audience.

¹³ Ἀπορπνεύσθαι πρὸς, to answer them before. BR.

¹⁴ ("Oste) μή . . .

PAGE 508.

¹ Ye men of the violet nation. The violet was the favorite and distinguishing flower of the Athenians. Ionians in their origin, they saw in the ion or violet an allusion to the name of their founder. Sparta was characterised as the Dory-staphanos, or javelin-crowned city. MIT. He alludes to Pindar, αἰ λαπαλὴ καὶ λοστέφανοι Ἀθῆναι. ELM.

² You lifted yourselves up on your seats, lit. sat on the very verge of your bottoms. "Men on hearing themselves praised are used to do so." SCHOL.

³ Athens was called λαπαλ, fat, on account either of its wealth or of its olives. Alcest. 452: λαπαλαῖ τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθήναις. BER.

⁴ He would get any thing from you, by giving you the epithet with which anchorites are decorated. KUS.

⁵ And by showing the inhabitants of confederate states how they are governed by a republic. BR. Mitchell otherwise: Strangers were schooled how a town should be ruled, On the laws of democracy founded.

The Scholiasts similarly differ. One says: Ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τοὺς ἡμετέροισι δεῖξαι δῆμον ὅτι δημοκρατοῦνται. καὶ ἀνεπαρκαλῶς ἀλλήλοισι πειδόμενοι. Another says: Τὴν ἡμῶν αὐτῶν πολιτείαν ἐπιδείξαι: τοὺς συμμάχους πόλεσι, δίδασκας τοὺς συμμάχους ὡς ΧΡΗ δημοκρατεῖσθαι, εὖρους ὅμιν αὐτοῖς ἐποίησεν.

⁶ On account of its inharmoniousness, this verse is altered by the critics in numerous ways.

⁷ The great or Persian king.

⁸ Accurately asking various things of the embassy. Frischl. *torquens*, badly. KUS.

⁹ Which of the two, the Athenians or Lacedæmonians.

¹⁰ *Pepl* sc. concerning Aristophanes, as often before. Though it is not a very common construction that αὐτοῖς in the line above does not require or admit *pepl*.

¹¹ This attention of the great king to the muse of Aristophanes is most probably a mere theatrical display. Dionysius of Sicily, however, paid the utmost court to the poet, studied his comedies, learnt them by heart, and was stimulated by them to write himself for the prize. MIT. Τούτων . . . ἔχοντας, those men who had . . . BR. Or thus: those men (viz. the persons who corresponded to the ποτέρους) by having . . .

¹² Futures. In B. γερήσεσθαι from a gloss. BR. Ἄν seems understood.

¹³ Two accusatives, as after *Pesco* in Latin. Understand (ἐλθόντες πρὸς) ἡμῶν: or προκαλοῦντας ἡμῶν (ἐς) εἰρήνην.

¹⁴ They beg that Ægina may be restored to their dominion.

¹ The Schol. says that this is said not of Aristophanes, but of Callistratus. But Bockh has shown that Aristophanes is meant, and not Callistratus, though the latter was a proprietor of Ægina. DIN. That they might deprive him of his lands.

² Abandon him.

³ "Ὅς is γὰρ, and τὰ δίκαια is δίκαιον." SEAGER in the *Classical Journal* II, 717. "Τὰ δίκαια are things which merit ridicule." HOTIB.

⁴ So as to be.

⁵ Sprinkling with adulation.

⁶ Wherefore.

⁷ Shall I be found to be. Passive εὑρεθῶ, like *Exulo* and *Vapulo* in Latin.

PAGE 509.

¹ Sc. ἄλμυρ, pickle, brine. Athenians speak of the ὁσία ἄλμυρ. I know not why it is called λαπαράμυρ. KUS. It is a doric-rarabic epithet, meaning nothing but λαπαρά. BR. who translates παρασκευασθαι ὁσία imposita: Rather, prepared, ready for the fire.

² Mix with the fish. Ἀνὰ, up and down,

or thoroughly Athenians: Τὸς εἰς τὸ ἐπαθραλίζεν ἐπιτηδείους ἔχουσ εἰς ἄλμην ἀπέβαπτον θαλάσιν.

^a Knead flour. BR.

^b Order: ἔλθι ὡς ἐμὲ τὸν δημότην, λαβύσα μέλος; οὕτω συβαρόν. Or, οὕτω συμβαρόν λαβύσα μέλος, ἔλθι ὡς ἐμὲ τὸν δημότην. BER.

^c Because the Acharnic muse was invoked above.

^d In a manner worthy of those things for which we have fought at sea. "Rerum a nobis in praelis gestarum." BR.

^e He alludes to the words ποὺ καὶ ἀσφάλεια. As if he had said: ὦν τοῖς ποσὶν ἀσφάλεια βαστηρία: to whose feet a stick is a prop. The Schol. says that Neptune Asphalius (ὡς ἀσφαλῶς πλέωσι) was worshipped among the Athenians. BER.

^f Τῷ λίθῳ is τῷ βήματι, the judgment seat. Peace 680: τοῦ λίθου τοῦ ἐν τῇ Πνυκί. Knights 956: ἐπὶ πέτρας δημογορῶν. ELM. Ad lapideum tribunal. BR.

^g This is the "darkness visible" of law.

^h Bruck thus translates: At juvenis, qui secum meditatus est causas orare, cito secum ferit rotundis, quæ copulat, verbis. But Elmsley dissents: "Neculas is the accusative, which has escaped all the translations. The office of the συζήτορες was not to help the accused with their advice and eloquence, but the accusers. The poet thinks it wrong that an old man on his trial should be assailed by a heedless youth." But in this manner δ seems left very bald, for the accuser. And σπουδῶς must then mean having earnestly engaged. Then again Elmsley is rather displeased with νεαῖας, and wishes νεαίαν.

ⁱ Quickly hits the accused: BR. as above. "Eis τάχος γράφειν was formerly used in the sense of the modern ταχυγραφεῖν. From this the poet has borrowed a metaphor, in saying τάχει καὶ βήμασι unexpectedly for γράφειν καὶ γράμματα. For στρουγγέλα γράμματα are small rounded letters as opposed to capital angular letters. Σουδῶν is not copulans, as Bruck has it, but is to be understood of a short or concise way of speaking, or of a contraction of words and syllables. So Theopompus: δεῖ ξυάπτειν τὸν λόγον. I will only remark more, that accusers were obliged to make great haste, for they were only allowed a certain time to make their allegations." ELM. "Dionysius has ἡ συστρέφουσα τὸ νόημα καὶ στρουγγέλας ἐκφέρουσα λέξις: with which Stophens compares Juvenal: curtum sermone rotato forquet enthymema. Demetrius has συστρέφειν καὶ στρουγγαλίζεν τὰ νοήματα." SCHN. Donnegan explains τάχει here despatches or performs quickly. Properly, beats down, curtails.

^j Protractum interrogat. BR. Long

speech he plies. MIT. This seems opposed to the short time allowed to the accuser, as applied to the time above by Elmsley. 'Ανελκύσας may mean drawing him off from one thing to another, harassing and distressing him.

^k Lays his word-trap. MIT.

^l That in his hands our Tithon stands a shred, a rent, a tatter. The Chorus compare their friend to Tithonus, because that long-lived person was finally turned to a grasshopper, an insect distinguished by a shrill voice in a very slender body. MIT.

^m Compressing his lips, mumbling and muttering. "Taken from children, who, in drawing the breast with their mouth, draw their lips together." SCHOL.

ⁿ Elmsley wishes ὁπλὲν here and below, observing that the present is ὁραιοκράτωρ.

^o The money with which. ('Απὸ') οὐ.

^p Ταῦτα is ἀπολέσαι γέροντα &c.

^q Περί κλεψύδραν is to be taken with ἀπολέσαι. The declaimers measured their speech by the hour-glass. BER.

^r Συμ—, with his companions. BR.

^s Bruck rightly translates when we were flourishing. ELM.

^t Ἐδιώκομεν—διωκόμεθα. The first is said of pursuing and routing the enemy: the latter of being prosecuted at the bar. The term was διώκειν τινὰ ἀσεβέως, &c. BER.

PAGE 510.

^b We are furthermore convicted and condemned.

^c A litigious, noisy, good-for-nothing orator. SCHOL.

^d How is it just that . . . should perish?

^e Such as Thucydides is. He was the son of Melesias, the adversary of Pericles in the state.

^f Involved in extreme poverty. For solitudes afford no means of living, but imply great destitution. KUS. Σουδῶν ἐρημία is here Cephisodemus himself, one of whose ancestors seems to have married some Scythian woman. ELM.

^g Homer: ἀπομύρφατο δάεψε.

^h Τασέτης, a bailiff or beadle, mostly a Scythian. Hence Σουδῶν is sometimes synonymous with it. DONN.

ⁱ As above ἔκδοτε Τίτωδον κούειν.

^j Who (sc. πρεσβύτερος) when he was Thucydides i. e. when he was that of which he is now only a relic, by Ceres would not have quietly suffered Ceres herself to be troublesome to him. 'Αχαῖα is Ceres, who seems specially introduced because he has just sworn by her.

^k Euthylus was a vile informer and orator. SCHOL.

^l And would have pierced about with ar-

from the father's kin of the (τοῦτον) bailiff himself. Ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς τοὺς ἐγγυεῖς seems to be a circumlocution for ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς.

¹⁰ That pleadings all be held distinct and separate. MIT.

¹¹ And the son of Clinias, Alcibiades.

¹² He was then starting into life, and contaminating all that was near him.¹³ MIT.

¹⁴ I do not see, says Kuster, on what depend the datives γέροντι and νέῳ. The fact is, the phrase is concise: We must prosecute, and, ἢν εἴη τις if there is a culprit, ζημιῶν punish him, but in this manner, viz. τὸν γέροντα (τὴν ζημίαν ἀδύοντα) τῷ νέῳ, the aged inflicting the punishment on the aged, and the young on the young. BR. Pearson and Schutz alter the passage. Δεῖ for γὰρ would make the passage easy: δεῖ τῷ γέροντι ζημιῶν τὸν νέον. For Brunck's insertion proceeds too much on the principle, Quidlibet ex quolibet.

¹⁵ This is said to two characters of the play, as they leave the stage.

¹⁶ This is addressed to the audience.

¹⁷ In allusion to a former play, the Clouds, the first exhibition of which had been hissed off the stage. FLO.

¹⁸ For it is the part of dull spectators to be thus affected or disposed, to do so.

PAGE 511.

¹⁹ And it is not suitable to young characters. Ajax 582: οὐ πρὸς λατὸν σοφοῦ ἑποδὲ ἐπεῖδδς.

²⁰ Brunck translates ἀδελφὸν, like ἀδελφόν, and Reiske changes it into κλέρε. These verses are double anapaests, as before.

²¹ An unvarnished tale. MIT.

²² Πρότερος, because he was beforehand with them in his benefits.

²³ Sc. by exposing the public plunderers, even Cleon himself. FLO.

²⁴ He had sometimes exhibited his plays under the name of other poets, as of Philonidas and Callistratus. His first play, in which he acknowledged himself, was the Knights. FLO.

²⁵ A celebrated diviner and ventriloquist of the day. MIT.

²⁶ The poet could find no actor daring enough to act the character of Cleon. He is said to have acted it himself. FLO.

²⁷ Per se, in his own person.

²⁸ So Demosthenes: ἄνθρωπος οὖν διὰ τοῦτον ἥρην μέγαν.

²⁹ He says he has not yet attained the height of renown, and that he has not been proud through his successes.

³⁰ He alludes to his play of the Knights, which was the first in which he instructed the chorus, and in which he attacked not

men but monsters, for so he calls the Paphlagonian Cleon. FLO. For ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς it would be far preferable to read ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς, understanding φῆσι from the preceding. And so thought J. H. Voss. Else τοῖσι μέγιστος is badly balanced, for it cannot well be put for the greatest monster. Ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς will be well opposed to μέγιστος. CONZ.

³¹ So we say to withstand. Æschylus: Τούτοις πεποιθὸς εἰμι καὶ ἐσπέρησεν.

³² Cleon sc. In allusion to the monster of which Hercules rid the earth. CONZ.

³³ From whose eyes streamed baleful light, like the blazing bulls of sight Which in Cynna's fierce face are seen playing. Cynna was a courtesan of the time. MIT. He says Κίωνα for κύνες from the similarity of sound. Homer: κύνες ἑμῶν ἔχουσιν. BER.

³⁴ Bentley proposes γλῶτται, but this is supposed in κεφαλῇ.

³⁵ Which has brought forth ruin, i. e. destructive.

³⁶ He denies having bribed the monster through fear. "Δαροδονεῖν is here to give gifts. Hesychius explains δαροδονεῖν by δίδωσι δῶρα. Cleon used to frighten persons into making him presents." BER. Δαροδονεῖν is from δαρεύω, δέλω, δίδωμι, to show, present gifts.

³⁷ Besides that monster. BR. Bent. wishes μετ' αὐτὸν, after him.

³⁸ He compares these villains to agues and fevers. As fevers distress the body, so do these monsters the state. FLO. The critics dispute whether πῆλας is the ague or the night-mare, like ἐνδελτης.

³⁹ Sc. in his play of the Clouds. BR.

⁴⁰ This refers to the night-mare, which seems to suffocate men. In the Clouds a father says of his son: κἄπειρ' ὄφρα με κέκοι, κἄντινον. BER.

⁴¹ Psalm lxxvi. 4: "He deriseth mischief on his bed."

⁴² Προσκληθεῖς are overtures offered by a plaintiff before trial. Πρὸς τὸ παρακαλεῖν εἰς συμβάσεις καὶ διαθίκας καὶ παρακληθεῖς: SCHOL.

⁴³ The Polemarch had more particularly the strangers and sojourners under his care. MIT.

⁴⁴ Such as the poet.

PAGE 512.

⁴⁵ You, the people, abandoned, as they had done his Clouds in the year before.

⁴⁶ Having sworn with new ideas; a metaphor taken from corn. Num. 347: 'AAN' ael karvds idias einēpov σοφίζουσι.

⁴⁷ Which, from your not clearly understanding, you suffered to take no nourishment.

² Πάλλ' ἐπὶ πολλὰς, *over and over*. "Often." BR.

³ By Bacchus. "The theatre was sacred to Bacchus." BER.

⁴ If, though beating his rivals, he lost his hope of your favor. "The wine will hold the bard not the loss in high regard, And mourn his unmerited disaster: True his chariot came not whole nor unbroken to the goal, Yet in speed my what rival had pass'd her?" MIT.

⁵ Hound them up with your apples. The citron, says Mitchell, seems to have been the apple more particularly alluded to.

⁶ Δειδύπτερος, *cleverness*, is said rightly of a good poem: and applies not very well to clothes. But, since he had compared poetry to apples, which they used to put into drawers to scent clothes with, he was pleased to say, not δειδύπτερος after ἔζησε, but δειδύπτερος. FLO. The whole expression is (ὁσμὴ) δειδύπτερος ἔζησε (ἀπὸ) τῶν ἱματίων. As in Heronippus: οὗ καὶ ἀπὸ στόματος ἔζει τὴν ὁσμὴν θεοσεσία. Homer: ὁσμὴ δ' ἠδύει ἀπὸ κρητῆρος ὀδύσει.

⁷ A chorus of old men now appears, laudator temporis acti. The words are taken from a common senarius, Πάλλαι ποτ' ἦσαν ἑλικμοὶ Μιλήσιοι, which occurs in the Plutus. FLO. O the days that are gone by, O the days so blithe and bland, When my foot was strong in dance, and the spear was in my hand. The martial dance is here most probably intended. Socrates in a poetical fragment bears witness that those, who by dancing pay most religious honor to the gods, are also the best warriors. On the connexion between chorus-dancing and valor, see Athenæus lib. xiv. MIT.

⁸ Mitchell seems from the above note to refer κατ' αὐτὸ τοῦτο to ἑλικμοὶ ἐν χοροῖς, Brunck to ἑλικμοὶ ἐν μάχαις. The line is altered by all the critics in various ways.

⁹ Take τῶνδε with λειψάνων.

¹⁰ This is elsewhere expressed by κόμαν τρέφειν and κομᾶν. CONZ. Brunck renders σχῆμα by *ornatum*.

¹¹ The Translator *ingenium* badly: it should be *speciem, figuram*. BR. Except a mask over their face somewhat resembling a wasp's, and something like a sting from behind, and a contraction in the waist, the actors seem else to have been drest like human beings. CONZ.

¹² Made thin in the waist like a wasp. So their persons are called σφημάδεις in the Plutus.

PAGE 513.

¹ The intention, *purport*.

² Unlearned. BR.

³ This is the end of the spine and the vertebrae, for οὐρὰ τῆς σπονδῆς, though ἔσθης Anal. Gr. Maj.

is also said. This part assists birds in their flight. By the word here is meant the sting which wasps have in that part. FLO. From the double ρ we must refer the word to ἔσθης, rather than to οὐρὰ: though both words seem to be intimately allied to ἔσθης, a boundary, end.

⁴ The Athenians particularly prided themselves on being a produce of the soil on which they lived. We have seen this before. ὀφείλῃσαν below is a. l. part, ὀφείλῃσαν a. l. indic.

⁵ Sharp anger. He seems however to allude to *thymos* on which bees feed, *thymos* meaning both. FLO. Θυμὸν ἄλῃον, as *elros* ἄλῃον. Ὀλῃον for ἄλῃον. Florens may be right in his conjecture. Virgil: Dumque *thymos* pascentur apes. BER.

⁶ Suidas explains χεῖλιν the upper lip.

⁷ We shall fight them in the shade, said Leonidas similarly of the Persian darts. FLO.

⁸ The flight of an owl across an army just commencing an engagement was reckoned a fortunate omen. And one is said to have flown across the Athenians just before the battle of Marathon. FLO.

⁹ And pricked their Persian trousers just as fishermen prick tunnies. MIT. Aeschylus: ὡς θόνουρ ἔκτανον.

¹⁰ For *ta*, I was. Τόθ', as *πλν*, thirty lines before.

¹¹ This form of expression, where *πάντα* means at all, resembles that in St. Matthew: Ἐγὼ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμῶσαι ὅλους.

¹² Order: οὐ γὰρ ἦν φροντίς ἡμῖν ἔπος...

¹³ On which at pleasure you our youngsters lay your paw. MIT.

PAGE 514.

¹ Ὅμοια (ὁν) σφηλί.

² Collected in swarms, as if migrating into different hives. BR.

³ Οἱ μὲν ἡμῶν διδάσκειν &c. "The Odeum was the theatre where the musical prizes were decided. The Archon also kept his court there. The Eleven were officers resembling our sheriffs. They were elected out of the body of the people, each of the two tribes sending one member: to these was added a Registrar." MIT.

⁴ This is not to be understood, with Florens, of the repairers of the walls, but of some place about the walls, where sessions were held: for the poet in all the passage censures the Athenian love of litigation. CONZ.

⁵ Thickly crammed, their head inclined to the earth and themselves truly cadaverous, and like worms scarcely able to move. FLO.

⁶ In the cells. "The simile taken from

the little grubs of wasps seems to me to answer to the narrowness of the porticoes under the walls and towers." CONZ. The allusion in this and the two preceding lines appears to me to need further light.

^b By these he means the good-for-nothing orators who live idly at home, bawl out in the courts, and thrive on the labors and perils of the industrious and brave. FLO.

^c Remaining at home consume the produce of what we pay to the state.

^d A blister on their hands by the frequent use of the spear or the oar.

^e In short, in few words.

^f They should carry off no pay, who do not take up arms. For by κέρπερ he means arms, by τριώβολον he means military pay. In fact he is of opinion, according to the saying, that the ox that treadeth not out the corn should have his mouth tied, and that, who does not work, neither should he eat. FLO.

CORRECTIONS IN THE NOTES.

Page 2. col. 1. l. 6. Read *or* for *for*.

Page 4. col. 1. l. 17. 'Αλλῶν however cannot thus be said as the feminine, according to the common accentuation. But *is* the common accentuation of the feminine right? for it is put for ἀλλῶν.

Page 64. col. 1. note * at the end. This interpretation of Newton agrees with the reading ἐστιῶ. 'Ὡς μαλακῶς ἐστιῶς, will mean *How delicately you entertain us!*

Page 79. col. 2. l. 15. As however διέτμεγερ occurs again below, this should probably be retained in both places.

THE END.

PUBLISHED BY A. J. VALPY,

RED LION COURT, FLEET STREET,

AND MAY BE HAD OF ALL BOOKSELLERS.

VIGER ON GREEK IDIOMS. Translated into English, and abridged by the Rev. J. SEAGER, Author of 'Critical Observations on Classical Authors,' and several Greek Criticisms in the Classical Journal. 8vo. 9s. 6d. bds.

'The publication before us is well fitted to carry students still farther into the recondite parts of that majestic language, and to display to them much of that interesting mechanism which escapes the uninstructed eye. We, therefore, gladly lend our assistance in so rational an attempt as that which is here undertaken; and observe with pleasure that, in conformity with the improved spirit of the age, Mr. Valpy's List of New School Books contains several others on the same plan.'—*Lond. Mag.* Nov. 1828.

'This volume is compiled with much industry and judgment; and altogether a more valuable service could not well have been rendered to the inquiring student of the classics.'—*Oxford Literary Gazette*.

'But when they have made real advances in Greek prose, read over with them the whole of Vigerus. Mr. Berry, what I now recommend is really one of the most useful parts of education. You should make them read Vigerus in this way twice every year for five or six or seven years.'—Dr. Parr. See *Johnstone's Life of Parr*.

HOOGEVEEN ON GREEK PARTICLES, on the same Plan. By the Same. 8vo. 7s. 6d. bds.

'Hoogveen's work on Particles has always been considered a valuable aid in the study of the Greek language; and Mr. Seager has compressed and translated it in a manner which we could not desire to be better.'—*Spectator*.

BOS ON GREEK ELLIPSES, on the same Plan. By the Same. 8vo. 9s. 6d. bds.

'Mr. Seager has contrived to retain the essence of all that is beneficial to the student, while he has placed it more easily within his reach by the order into which it is reduced.'—*Intelligence*.

'We have no hesitation in recommending this book to the teachers of Greek, as the best Dictionary of Elliptical Expressions to which they can resort.'—*Edinburgh Literary Journal*.

HERMANN ON GREEK METRES, on the same Plan. By the Same. 8vo. 8s. 6d. bds.

'My hero is Hermann: he is not only a scholar, but a philosopher of the highest order; and he smiles probably, as I do, at the petty criticisms of puny scholars, who in fact do not understand what is written by this great critic.'—Dr. Parr.

MAITTAIRE ON GREEK DIALECTS, on the same Plan. By the Same. 8vo. 9s. 6d. bds.

'It is impossible to speak too highly of the fidelity of the translation or the skill of the abridgment. It is enriched by some modest Notes, and more original matter than careless readers will perhaps credit.'—*Atlas*, No. 256.

'This volume completes Mr. Seager's epitomising labors. With *Viger*, *Hoogveen*, *Bos*, and *Hermann*, the Greek Student has a set of scarcely dispensable subsidia, at all events, in a more accessible form than before. Mr. Seager has labored zealously, and must be allowed to have deserved well of Greek literature.'—*New Monthly Mag.*

* The five Works may be purchased separately, or together in two vols.

SCHREVELIUS' GREEK AND ENGLISH LEXICON.

Second Edition. By the Rev. J. R. MASON, Master of the King's College School, London. In this edition the Latin significations, &c. have been rendered into English, the quantities carefully marked, and about 4000 new words added. It forms a valuable Greek and English Lexicon. 1 vol. 8vo. Pr. 16s. 6d. bds. or 17s. 6d. bound.

The present Edition of SCHREVELIUS' Lexicon, which has for so long a period facilitated the labors, and promoted the knowledge, of Greek Students, comes recommended to the notice of the juvenile reader by having the explanations in *our own tongue*. The plan of introducing into School Books plain English for bald Latin, in the interpretations of Greek words, has within these few years been sanctioned by many most respectable teachers of youth, and we trust that a plan so founded in common sense, useful alike to the instructor and the pupil, will be universally adopted.

ROBINSON'S ANTIQUITIES OF GREECE; being an

Account of the Manners and Customs of the Greeks, designed to illustrate the *GREEK CLASSICS*, by explaining Words and Phrases according to the Rites and Customs to which they refer. To which are prefixed, a brief History of the Grecian States, and Biographical Sketches of the principal Greek Writers. Archbishop POTTER, LAKE-MACHER, and BOS, contain nothing which is not in this Edition, which has also much useful matter not to be found in those works. The *Second Edition*, considerably enlarged and improved, and illustrated with Plates. 8vo. Price 17s. bds.

GREEK GRAMMAR; with Notes for the use of those who have made some progress in the language. By R. VALPY, D.D. F.A.S. *Twelfth Edition.* Price 6s. 6d. boards, 8vo.

GREEK TESTAMENT, with English Notes; containing Critical, Philological, and Explanatory Notes in English, from the most eminent Critics and Interpreters: with Parallel Passages from the Classics, and with references to *Viguerus* for Idioms, and *Bos* for Ellipses. To which is prefixed a short Treatise on the *Doctrines of the Greek Article*, according to Bishop Middleton, Mr. Granville Sharp, &c. briefly and compendiously explained, as applicable to the Criticism of the New Testament. The *VARIOUS READINGS* are recorded under the Text. Greek and English Indexes are added at the end. By the Rev. E. VALPY, B.D. *Third Edition*, with *Parallel References* and other Improvements. 3 vols. 8vo. 2l. 5s. bds.—Two Plates are added, one illustrative of the *Travels of the Apostles*, and the other a *Map of Judea, and a Plan of the City and Temple of Jerusalem*.

•• To this third Edition have been added *Parallel References*, on the plan of Bishop Lloyd's little volume.

This Work is intended for the use of Students in Divinity, as well as the Library.

GREEK SEPTUAGINT, with the APOCRYPHA; edited by

A. J. VALPY, from the Oxford edit. of Bos and Holmes. *Second Edition.* 1l. 1s. bds.

This Edition is handsomely printed in one volume, 8vo. hot-pressed. FOR USE IN CHURCHES AND CHAPELS, as well as the Library.

* This elegantly executed volume is very correctly printed, and (which cannot but recommend it to students in preference to the incorrect Cambridge and Amsterdam reprints of the Vatican text) its price is so reasonable as to place it within the reach of almost every one.—*Horne's Introduction to the Bible.*

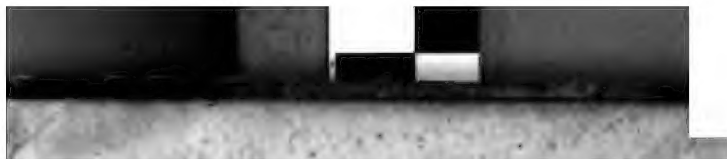
•• The *Septuagint* and *Testament* may be had bound in four volumes.

GREEK GRADUS; or, Greek, Latin, and English Prosodial LEXICON; containing the Interpretation, in Latin and English, of all words which occur in the Greek Poets, from the earliest period to the time of Ptolemy Philadelphus, and also the Quantities of each syllable; thus combining the advantages of a Lexicon of the Greek Poets and a Greek Gradus. For the Use of Schools and Colleges. By the Rev. J. BRASSE, D.D. late Fellow of Trin. Coll., Camb. 8vo. 24s. boards.

7

